ENCICLOPEDIA

EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

EDIȚIA A II-A

VOLUMUL III

BUCUREȘTI
MĂIASTRA • 2015

1952–2012

CAMPIONII ROMÂNIEI

ENCICLOPEDIA
EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

VOLUMUL III

BUCUREȘTI
2015

ENCICLOPEDIA

EDUCAȚIEI FIZICE ŞI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

ENCICLOPEDIA EDUCAŢIEI FIZICE ŞI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

Ediţia a II-a
Volumul III

© 2015 MINISTERUL TINERETULUI ŞI SPORTULUI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Enciclopedia educaţiei fizice şi sportului din România / coord.: prof. dr. Nicu Alexe, prof. Valentin Constandache. - Ed. a 2-a, rev. - Târgu Jiu : Măiastra, 2015.
9 vol.
ISBN 978-606-516-780-3
Vol. 3. - 2015. - Bibliogr. - Index. - ISBN 978-606-516-783-4

I. Alexe, Nicu (coord.)
II. Constandache, Valentin (coord.)
81’374.2:796(498)=135.1

ISBN 978-606-516-780-3
ISBN 978-606-516-783-4

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ENCICLOPEDIA

EDUCAȚIEI FIZICE ŞI SPORTULUI DIN ROMÂNIA

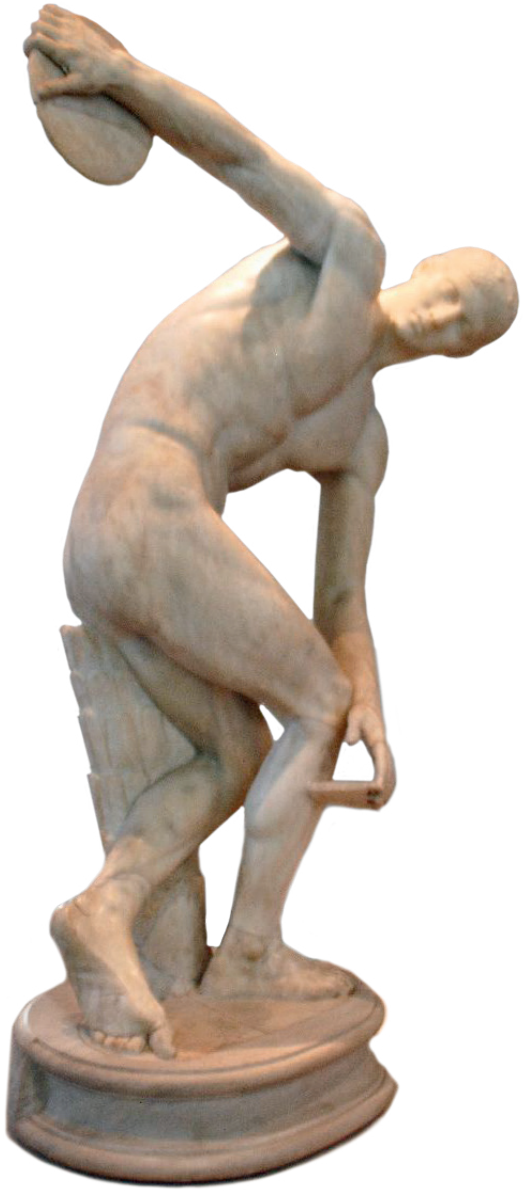

Ediţia a II-a

MĂIASTRA • 2015

VOLUMUL III

♦ **FEDERAŢII NAŢIONALE PE RAMURI DE SPORT: ISTORIC, RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI, FIGURI REPREZENTATIVE**

ACTIVITATEA FEDERAȚIILOR NAȚIONALE PE RAMURI DE SPORT CUPRINDE:

- Evoluția sportului respectiv pe plan intern și internațional (date,persoane, instituții, evenimente, structuri organizatorice, rezultate)
- Retrospectiva în imagini
- Fișe pentru figurile reprezentative din sportul respectiv (sportivi, antrenori, conducători, arbitri) cu informații biografice, realizări și contribuții la dezvoltarea și afirmarea sportului

VOLUMUL al III-lea

- SPORTURI NAUTICE, ISTORIC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ,
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE YACHTING
- SPORTUL PENTRU PERSOANE CU HANDICAP – COMITETUL NAȚIONAL PARALIMPIC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOȚI
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TIR SPORTIV
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TURISM
- VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT SPORTIV
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE VOLEI
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE – ISTORIC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE AIKIDO
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE ARTE MARȚIALE DE CONTACT
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIȚIONAL
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF
- FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF

Autori și colaboratori:

FEDERAŢIILE SPORTURILOR NAUTICE
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ

Autori: Constandache Valentin (ed.I și II), Florian Grigore (ed.II), Mociani Victor (ed.II), †Nicu Alexe (ed.I și II)

Colaboratori: Bălaşa Doina (ed.I), Lăncrăjan Dorin (ed.I), Miclescu Letiţia (ed.II), Petrescu Nicolae (ed.II), Popper Dan (ed.II), Dospinescu Ion (ed. II).

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KAIAC CANOE

Autori: Cojocaru Mihai (ed.I și II), Constandache Valentin (ed.I și II), †Nicu Alexe (ed.I și II)

Colaboratori: †Bârsănescu Corneliu (ed.I), †Mercurian Octavian (ed.I), Miclescu Letiţia (ed.II), Navasart Maria (ed.II), Zabet Beniamin (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE YACHTING

Autori: Constandache Valentin (ed.I și II), †Nicu Alexe (ed.I), Petrescu Nicolae (ed.II), Roibu Teodor (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU PERSOANE CU HANDICAP COMITETUL NAŢIONAL PARALIMPIC

Autori: Constandache Valentin (ed.I și II), Milea Maria Mihaela (ed. II)

Colaboratori: Milea Maria Mihaela (ed. I), Moțet Dumitru (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOŢI

Autori: †Nicu Alexe (ed.I), Roibu Teodor (ed.II), Suciu Aurelia (ed.I și II)

Colaboratori: Vintilă Octavian (ed.I și II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TENIS

Autori: Buzărnescu Mihai (ed.II), Cojocaru Mihai (ed.I), Constandache Valentin (ed.II), Lăzărescu Alexandru (ed. II), Mihai Florenţa (ed. I și II), †Nicu Alexe (ed.I și II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ

Autori: Cojocaru Mihai (ed.II), Constandache Valentin (ed.I și II), Fântâneanu Emanoil (ed.I)

Colaboratori: Constantinescu Zeller Ella (ed.II), Enache Gheorghe (ed.I), Lăzărscu Marius (ed. I), Paneth Farkas (ed.I), Romanescu Cristinel (ed.II),

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL

Autori: Cojocaru Mihai (ed.I), Constandache Valentin (ed.II), Hoppe Adriana (ed.II), †Nicu Alexe (ed.I)

Colaboratori: Niţă Octavian (ed.I)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TIR

Autori: Atanasiu Virgil (ed.II), Cojocaru Mihai (ed.I și II), Constandache Valentin (ed.I și II),

Colaboratori: Atanasiu Virgil (ed.I), Cristescu Laurian (ed.I), †Manciu Viorel (ed.I), Paladescu Teodor (ed.I și II), Petrescu Nicolae (ed.II),

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TURISM

Autori: Cojocaru Mihai (ed.II), †Nicu Alexe (ed.I și II), Petrescu Nicolae (ed.II)

Colaboratori: Ciurea Cristina (ed.II),Sofian Constantin (ed.I), Tomescu Alexandru Viorel (ed.I)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT SPORTIV

Autori: Petrescu Nicolae (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VOLEI

Autori: Cojocaru Mihai (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), Croitoru Doina (ed.II), †Georgescu Miron (ed.I), †Murafa Nicolae (ed.I), †Tărchilă Nicolae (ed.I și II)

Colaboratori: Șintie Ana Maria (ed.II)

ARTE MARŢIALE

C*onsultant general*: kancho Marinescu Florentin

ISTORIC ARTE MARȚIALE

Autori: kancho Marinescu Florentin, sensei Ionescu Dan, sensei Mitu Nicolae

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE AIKIDO

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Ionescu Corneliu Dan (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Laşcu Grigore Vlad (ed.I), Marinescu Florentin (ed.II), † Nicu Alexe (ed.II)

Colaboratori: Grindeanu Petru (ed.II), Ovejeanu Ionuţ (ed.II), Tudose Cornel (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE DE CONTACT

Autori: Boldea Mircea (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

Coloaboratori: Ovejeanu Ionuţ (ed.II), Stan Carmen (ed.II), Tudose Cornel (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Manea Vasile (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN

Autori: Chirilă Alexandru (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed. II), Wallmen Anca (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIŢIONAL

Autori: Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), †Stuparu Dan, (ed.II)

Colaboratori: Ovejeanu Ionuţ (ed. II), Stan Carmen (ed.II), Tudose Cornel (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC

Autori: Constandache Valentin (ed.II), Crişan Liviu (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KEMPO

Autori: Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), Zaharia Amatto Valentin (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO-ITF

Autori: Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II), Oltean Marius (ed.II)

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO-WTF

Autori: Apostol Constantin (ed.II), Constandache Valentin (ed.II), †Nicu Alexe (ed.II)

FEDERAŢIILE SPORTURILOR NAUTICE

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KAIAC CANOE
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE YACHTING

Omul, în aventura sa demiurgică pentru a cuceri înălţimile, pentru a cerceta adâncurile şi a parcurge spaţiile planetei sale, a învăţat să plutească şi să se deplaseze în apele care îl înconjoară, cât mai repede şi cât mai departe. Îndeletnicirea este ancestrală, determinată printre altele şi de nevoia inexorabilă de căutare a hranei şi de comunicare cu semenii. Încă din paleolitic, diferite triburi foloseau trunchiuri de copac pentru a putea să se deplaseze în acest mediu. Acolo unde apele erau statice, în lacuri şi pe mări, a devenit necesară folosirea unor crengi sau prăjini pentru propulsare. Aceste unelte rudimentare se numeau şi *ghiondere*, oamenii le înfigeau în mâlul de pe fundul apei, împingând copacul în direcţia dorită. Prin legarea trunchiurilor de copac a apărut pluta, care avea avantajul unei mai mari stabilităţi. Aceasta a folosit acelaşi mijloc de propulsie, dar materialele de construcţie erau diferite: lemn, trestie, papirus la vechii egipteni, pipirigul utilizat de americanii din California sau hârtia, la care vechii chinezi s-au dovedit atât de pricepuţi. Ulterior, trunchiul de copac a fost scobit, construindu-se astfel prima *luntre monoxilă*, propulsată iniţial tot cu ghiondere, apoi cu o lopată cu o singură pală, instrument care precede pagaia de concurs din vremurile noastre. O astfel de luntre se va dovedi mai uşoară, mai manevrabilă, mai rapidă şi mai direcţionabilă. Studiile etnografice ne demonstrează că în secolul al XX-lea, în unele regiuni din Asia, Oceania, Africa, America de Nord, luntrea monoxilă este folosită şi astăzi pentru pescuit. Confecţionarea *plutei*, a scândurii plutitoare, a uşurat deplasarea pe ţărmurile insulelor Polineziei, în Samoa şi Hawai, *călătoria pe valuri* constituind un exerciţiu de virtuozitate şi chiar de întrecere, care a generat sporturile moderne de apă (schiul nautic, surfingul).

Cu timpul s-a perfecţionat structura luntrei pentru deplasarea mai multor persoane - în Oceania şi în America de Sud creându-se ambarcaţiunea numită pirogă. În Peru, incaşii le confecţionau din trestie împletită, numindu-le *cabalito* sau *totora*, pentru că aveau vârful alungit şi ridicat în sus, ca un gât de cal.

Oamenii din zonele lacurilor mari ale Africii, ale Siberiei şi ale nordului Europei au folosit pielea de animale pe care au întins-o pe osatura unui schelet de balenă şi apoi din lemn, construind astfel *kaiacul*, *uimacul* şi *pelota*, cu o destinaţie utilitară, care ulterior au fost folosite şi la întreceri.

Diverse izvoare şi documente atestă organizarea de întreceri în China antică, unde s-au perpetuat din generaţie în generaţie. Sunt cunoscute astfel de întreceri de bărci cu fundul plat, denumite *dragoane*, care aveau o lungime de 22 m, fiind propulsate de 23 de vâslaşi. Apele sacre ale Nilului cunosc încă din mileniul al VI-lea î. Hr. întrecerile de bărci. La muzeul de artă egipteană din Berlin există modelul unei ambarcaţiuni din acele vremuri (S. Zelinschi). Grecii şi romanii incluseseră în jocurile lor renumite, ca şi în manifestările dedicate zeităţilor (Minerva), întrecerile nautice. Primul *cronicar* care a elogiat în versuri inspirate asemenea întreceri a

fost Virgiliu în *Eneida,* referindu-se la participarea vâslașilor troieni la Jocurile Istmice. În tălmăcirea lui George Coşbuc, versurile sunt elocvente: *Sdraveni, cu umerii goi şi unşi cu uleiul cel neted; Şiruri pe laviţe stau şi cu braţele-ncordate pe vâsle - Nerăbdători să pornească mai iute, ei semnalul aşteaptă, Pieptul li-e sbucium de teamă, li-e sbucium de-a laudei poftă. Limpede sunet de trâmbiţi răsună şi pleacă năvalnic.* (L. Dumitrescu – *România în lumea sportului*). Se mai spune că romanii se obişnuiseră să vadă pe Tibru, la fiecare 7 iunie, celebrele întreceri atât de populare, numite *Ludi Percatori*. Mai toate oraşele mari medievale, aşezate pe cursul apelor sau pe marginea lacurilor, aveau întreceri de bărci, denumite mai târziu *regate*. La Londra pe Tamisa, la Paris pe Sena, la Veneţia, în lagune sau canale, vâslaşii s-au întrecut cu ardoare cu sute de ani în urmă. În Italia, între 1300-1500 d. Hr., se organizau frecvent asemenea regate. La 1315 apar primele concursuri, locurile I şi II fiind premiate cu câte 200, respectiv 150 de ducaţi. Prima competiţie de canotaj, cu premii, organizată la Londra de un actor irlandez, Thomas Dogget la 1715, pe o distanţă de 4 mile şi jumătate între London Bridge şi Chelsea, pe Tamisa, între ambarcaţiuni cu echipaje formate din 6 vâslaşi, s-a numit *Dogget's Coast and Badge*. După mai bine de o jumătate de secol - la 23 iunie 1775 - a avut loc pe Tamisa o întrecere de ambarcaţii la care au fost invitate universităţile engleze, cele mai bune echipaje fiind ale colegiului de la Eton şi ale universităţilor din Oxford şi Cambridge. Caracterul competitiv a impus nevoia de a mări viteza de alunecare a bărcilor. De aceea, s-au adus o serie de îmbunătăţiri, menite să le mărească randamentul. Primul schif de 8+1 este construit de colegiul de la Eton în 1811 şi este confecţionat din cedru. Claspar din Oxford inventează furcheţii şi portanţii. În 1828, constructorul englez de bărci Ridley, la indicaţia lui Anthony Brower, montează pe bărcile sale primii portanţi din metal, fapt care va permite aşezarea vâslaşilor pe centrul ambarcaţiei, unul în spatele celuilalt şi va oferi posibilitatea construirii bărcilor cu o lăţime mai mică. Cea mai redutabilă întrecere de canotaj, care va intra în tradiţie - desfăşurându-se anual - va fi inaugurată la 10 iunie 1829 şi va fi disputată între echipajele universităţilor din Oxford şi Cambridge pe Tamisa, pe o distanţă de 6 838 m, între podurile Putney şi Mortlake.

O altă îmbunătăţire tehnică, rămasă în folosinţă până în zilele noastre, va fi introducerea scaunului rulant de către americanul Bottkock din Chicago în 1875, inovaţie preluată de englezi şi de dr. Schiller în 1883 pentru Germania. Consemnăm, de asemenea, că faimoasa regată de la Henley, care pentru canotaj are aceeaşi semnificaţie ca şi Wimbledonul pentru tenis, s-a desfăşurat în 1839. Apar primele cluburi de canotaj în Germania: *Rowery Club* în 1830 şi AS *Der Hamburger*, care în 1836 organizează deja regate. Bazele definitive ale acestui sport au fost puse în 1868, când se înfiinţează *Uniunea Regatelor*. Mai târziu, după primul congres al canotorilor, ţinut la Frankfurt, se vor organiza regate, unele cu o anumită periodicitate, care vor stimula dezvoltarea acestui sport în mai multe ţări europene: Anglia, Germania, Rusia, Belgia, Olanda, Suedia, Elveţia, Austria, Italia, Franţa, Cehoslovacia, Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, România, ca şi în Canada, America, Noua Zeelandă şi Australia. Erau deja coapte condiţiile înfiinţării Federaţiei Internaţionale de Canotaj - Fédération Internationale de Sociétés d.Aviron - FISA (1892). Patru ani mai târziu, la cea dintâi ediţie a JO moderne, care a avut loc la Atena în 1896, au fost programate în mod experimental şi probele de canotaj, care trebuiau să se desfăşoare pe mare, în golful Phaleron. Dar demonstraţia nu a mai avut loc, deoarece o furtună a stârnit valuri uriaşe care au distrus bărcile acostate la mal. Din 1900, când a avut loc cea de a II-a ediţie a JO (Paris), întrecerile de canotaj au fost prezente şi nu au mai lipsit din programul acestora. Evident că reţeaua regatelor şi concursurilor oficiale s-a mărit considerabil. Astfel, primele CE masculine au avut loc în Italia, la Orta, în 1893. Primul concurs rezervat femeilor s-a desfăşurat în 1901. Din 1954, când a avut loc prima ediţie a CE feminine şi până în 1973, aceste concursuri s-au organizat anual, după care, din 1974 (Lucerna), au fost transformate în CM, fetelor rămânându-le doar întrecerile din CM şi din regatele internaţionale. Din 1976, la Montreal,

canotajul feminin a fost inclus în programul JO. CM masculine au avut loc pentru prima oară în 1962, ultima ediţie a CE masculine desfăşurându-se în 1973 (Moscova).

În istoria poporului nostru, vâslitul, deplasările pe apă au rădăcini străvechi. Pe Dunărea sacră şi imperială cât şi pe litoralul vestic al Pontului Euxin şi-a făcut simţită prezenţa flota romană Classis Flavia Moesica ai cărei marinari aidoma navigatorilor civili se întreceau şi ei în concursuri de genul *Ludi Percatori* ce-şi aveau obârşia pe apele Tibrului. În uriaşul evantai de ape al Deltei Dunării în care pescuitul era îndeletnicirea de bază, nu puteau să lipsească întrecerile dintre ambarcaţiunile localnicilor. Vâslitul a constituit o preocupare importantă a oamenilor de la Dunărea de Jos şi în Evul Mediu. Cronica lui Nestor *Povestea anilor de demult* relatând campania lui Sviatoslov spre Constantinopol la sfârşitul primului mileniu creştin, amintea *numărul* mare de ambarcaţiuni ale localnicilor care se deplasau cu ele între gorduri (oraşe), le foloseau la pescuit şi vânătoare, dar şi la întrecerile dintre ei. Peste câteva veacuri cavalerul burgund Walerand de Wawrin remarca luntrile, scobite în trunchiuri de copaci, "monoques" devenite monoxile şi folosite nu numai la Brăila, unde le-a întâlnit, ci cu atât mai mult în aval, spre mare. La începutul timpurilor moderne au apărut şi şantiere navale precum cel de la Giurgiu, înfiinţat de Constantin Brâncoveanu şi unde se făceau şaice şi caiace folosite pentru agrement şi întreceri. Pe Dunăre către "marea cea mare", cel puţin de la Galaţi în jos se deplasau şi nave cu vele tot de construcţie autohtonă, "Pânzarul" moldovenesc fiind cunoscut încă din vremea lui Ştefan cel Mare. Tot la Giurgiu, în 1834, s-a lansat la apă primul vas românesc "Mariţa" care avea să-şi arunce ancora nu peste mult timp în apele "Cornului de aur" al Istambulului. Înfiinţarea în 1856 a Comisiei Europene a Dunării, prima iniţiativă de integrare europeană, exprimată la Congresul de la Paris a reuşit să asigure Dunării maritime libertate şi condiţii mai bune de navigaţie, iar Principatelor riverane şansa dezvoltării lor viitoare, a contribuit şi la dezvoltarea sporturilor nautice prin organizarea primelor regate, prin participarea echipajelor străine, dar şi a celor româneşti, mai întâi cu ambarcaţiuni militare şi pescăreşti, apoi cu cele sportive, uneori participând şi femeile.

Întrecerile de canotaj din ţara noastră s-au organizat în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea. Începutul canotajului în România prezintă două aspecte (E. Ghibu şi I. Todan, 1979): primul este cel popular, organizat cu întreceri ocazionale, cu caracter de divertisment, iar al doilea, cel militar. Concursurile populare de canotaj s-au desfăşurat mai ales în Bucureşti, de obicei în Cişmigiu, fără vreun statut şi ritmicitate. Nu existau cluburi sau asociaţii cu un astfel de profil. Cea dintâi întrecere cu bărcile a avut loc la 29 martie 1882, pe lacul din Cişmigiu. Ele aveau un specific de agrement, *alergările cu luntrile*, în josul insulei Fortunata, fiind incluse în programul unor serbări de binefacere, cum relatează ziarul *Românul* din 30 martie 1882. Demonstraţia a avut succes, ea repetându-se peste o săptămână. Următoarele *regate*, cum pretenţios se intitulau, vor apărea în 1892. În 1903, se organizează *alergări cu bărcile* sau *luptele cu bărci*, atât de impropriu denumite. O asemenea orientare a fost întâlnită și în inițiativa unor studenți din Timișoara care, întorși de la studii din străinătate, au înființat prima asociație de canotj, din această zonă, numind-o metaforic *Societatea de luntrișoare* (1864), căreia i se va adăuga AS *Regata* ambele contribuind la impulsionarea practicării canotajului pe canalul Bega. Desigur, se detaşează caracterul distractiv şi nu sportiv al acestor serbări. Evident, începuturile canotajului în România se află în Banat, dar și în alte zone ale țării. Printre unitățile sportive înființate se află: Societatea de canotaj Înainte din Timișoara (1919), AS *Mureş* și CS *Hellas* la Arad (1923), Societatea Sportivă *CFR* Timișoara (1928), AS *Electrica* la Timișoara (1930), AS *MSE* Tg. Mureș (1932), *Asociaţia Sportivă de la Industria Lânei* (ILSA-1934), AS *Metropola* București (1935), unități care au contribuit la dezvoltarea canotajului și care au stimulat concursurile de canotaj. Se remarcă și preocupările pentru crearea unor condiții mai bune, pentru pregătire și participare în competiții. Se va construi pe malul Mureşului *o casă de bărci*, aşa cum vor fi ridicate pe malul Begăi, la

Timişoara, mai multe construcţii specifice (pavilioane, hangare, vestiare Pontoane, etc.). Înființarea și contribuția unor structuri organizatorice pentru dezvoltarea sporturilor nautice, sunt prezentate cronologic în Istoricele FR Canotaj și FRKC.

Cealaltă cale prin care canotajul pătrunde în spaţiul sportiv al României este cea urmată de militarii garnizoanelor de la Sulina şi Constanţa. Anual, la începutul toamnei, se vor organiza *Regatele de la Sulina*. Întrecerile se desfăşurau între echipajele vaselor militare (ce aparţineau statelor reprezentate în această Comisie) pe ambarcaţiuni cu pânze, bărci militare sau pescăreşti. La Constanţa, de asemenea, aveau loc regate tradiţionale militare, pe care documentele le menţionează în 1898, dar probabil ele au existat şi înaintea acestei date. Regatele se desfăşurau între bărci şi baleniere cu 2, 4 sau 6 rame, pe distanţe de 1 000 m şi 2 500 m. Astfel, la Constantinopol, în 1912, se desfăşoară concursuri între echipajele unor nave ancorate în rada portului. Bărcile de pe nava *Elisabeta* au ocupat primele locuri în disputa cu 20 de ambarcaţiuni. Probabil că în acea etapă s-au diferenţiat întrecerile care vor genera în deceniile următoare sporturile nautice, cu specificul lor atât de propriu. Astfel, s-au identificat ca ramuri sportive independente: canotaj, kaiac-canoe şi yachting. Considerăm că actul de naştere a acestor ramuri sportive şi, îndeosebi, al aşa-zisului canotaj academic (denumire impusă, probabil, pentru că îl practicau cu fervoare universităţile occidentale, îndeosebi cele englezeşti) îl putem situa, oficial, după Primul Război Mondial.

La înființarea FSSR în 1912, unele surse se referă la încercarea de a înființa o Comisie de Canotaj, care din lipsă de activitate se va desființa în 1914. O astfel de mențiune privind înființarea Comisiunii de Canotaj al cărei președinte era sublocotenent A.Davila o aflăm din Revista Automobilă, de altfel se recunoaște lipsa ei de activitate fiind desființată. Informațiile oficiale, menționează că o astfel de Comisie nu s-a putut înființa decât în 1919. În continuare, s-au succedat mai multe structuri organizatorice sub diferite denumiri (vezi Istoricele FR Canotaj și FRKC). În 1921, Comisia de specialitate anunţă înscrierea concurenţilor la CN, care urmau să aibă loc în 1922 la Snagov, unde nu exista nici o amenajare specifică, motiv pentru care competiţia nu a mai fost organizată. Aradul şi Timişoara aveau amenajări elementare şi asociaţii care cultivau interesul pentru competiţiile de schif (kaiacul-canoea se va introduce mai târziu). După amenajarea necesară a lacurilor din Capitală şi de la Snagov, Bucureştiul se va integra în oraşele ce îşi asimilaseră acest sport modern, canotajul. În 1923, la Arad are loc prima competiție națională , organizată nu de FSSR, ci de un club local *Mureşul* (procedeu folosit în epocă şi de alte sporturi). Competiţia a fost totuşi cuprinzătoare, ea incluzând mai multe probe: schif simplu, dublu rame, 4+1 rame, juniori 4+1 şi 8+1, dublu femei. Tot Aradul va organiza în toamna anului 1925 un alt concurs, numai bărci de simplu şi 2+1, pe distanţe de 1 500, 2 000 şi 2 500 m. Ca o dovadă în plus că Aradul reprezenta centrul activităţilor nautice din ţară, aici se va înfiinţa Federaţia Română de Canotaj (1931), care se va muta în București în 1936, iar la 1 octombrie 1937, la București, va fi înființată: Federația Română de Sporturi Nautice. În 1932, schiful de 4+1 al Clubului *Regata* Timişoara participă la concursul internaţional de la Belgrad. Echipajele cluburilor timişorene *Regata* şi Înainte concurează şi la CE de la Budapesta. Aradului şi Timişoarei, ca centre recunoscute de canotaj, li se va alătura şi Constanţa, unde în 1929 ia fiinţă *Liga Navală Naţională a României*. În Bucureşti, exista *Yacht-Clubul*, unde elita Capitalei făcea şi puţin canotaj. Dar în toate aceste centre se organizau demonstraţii şi concursuri de schifuri şi vele. În 1932, după alte izvoare în 1935, se organizează prima ediţie oficială a CN. În cadrul *Lunii Bucureştilor* din 1936, cu ocazia asanării lacului Herăstrău, se organizează o competiţie de anvergură şi prima în Capitală, la care sunt invitate să participe toate cluburile din ţară. Canotajul îşi măreşte spaţiile de organizare şi concurs, pentru că le întâlnim în acest an la Satu Mare, Turnu Severin, Lipova (pe Mureş), Lugoj (pe Timiş), Brăila. AS *Marina* de la Constanţa se afiliază în 1937 la FR de Sporturi Nautice. CN au loc la Mamaia. Campioni vor fi la iole - Al. Ştirbei, la bărci plate - SE Timişoara, la kaiac -Timişoara, la

8+1 - marinarii de pe distrugătorul *Regina Maria* şi la bărci 2+1 – *jandarmeri*a. În 1938, tot la Mamaia, CN va fi dominat de consacraţii: Al. Ştirbei la iola olimpică, Fr. Cserhati la schif simplu (primul campion, la prima ediţie a CN de la Arad, din 1923). În acelaşi an (1938), se desfăşoară concursul internaţional de yachting România - Grecia. În anul următor (1939), se înregistrează o mai bogată activitate competiţională: Constanţa găzduieşte campionatele militare, Bucureştiul - CN de iole olimpice şi de schif (la Snagov), Timişoara şi Aradul - campionatele regionale de schif şi kaiac.

Începând din 1940, activitatea sporturilor nautice se diminuează. În Capitală se desfăşoară CN de iole olimpice, dominat de Robert Fournaraky. În 1941, are loc la Bucureşti un concurs intercluburi la schif, kaiac şi canoe. Războiul întrerupe aproape întreaga activitate competiţională a sporturilor nautice, ca şi a altor sporturi, ce se va relua peste 5 ani. În anul 1945, o dată cu înfiinţarea Organizaţiei Sportului Popular (OSP), se reiau concursurile şi CN de schif la Arad, de kaiac la Bucureşti. În 1946, în Capitală se desfăşoară CN de iole olimpice, iar cele de staruri la Constanţa. Tot în Bucureşti vor avea loc cele de kaiac. Se organizează şi CN de juniori. În 1947, aceste competiţii se desfăşoară ritmic la Bucureşti şi Orşova, iar din anul 1951 şi în anii următori, campionatele republicane de schif şi de vele vor intra în Calendarul oficial al sporturilor nautice. Din 1961, campionatele de vele se vor numi de yachting. Pe plan internaţional, sportivii români participă la CE de kaiac de la Budapesta.

În 1948, ei vor lua startul la CB şi la cele ale Europei Centrale. În 1949 şi în anii următori, creşte sensibil numărul secţiilor de sporturi nautice ale cluburilor: *Electrica* (se va numi apoi *Metalul*), cu o mare contribuţie la dezvoltarea schifului feminin; *Dinamo*, care împreună cu *Steaua* vor deveni pivoţii acestor sporturi în deceniile următoare; *Locomotiva Rapid* (1950), Ştiinţa ICF şi *Progresul* (1951) etc. În 1950 vor fi organizate campionatele republicane de kaiac, în care se vor evidenţia kaiaciştii N. Navasart şi R. Huţan, alături de alţii (Cojocaru, Marinescu, Matei, Matache), primii doi devenind mai târziu marii antrenori ai acestui sport, care vor dărui României prestigiu şi un număr considerabil de medalii şi titluri la JO, CM şi CE. Sunt memorabile cele 10 medalii de aur obţinute la JO. Numai la Melbourne în 1956 au fost obţinute 3 medalii, dintre care Leon Rotman a obţinut două la canoe 1 000m şi la 10 000m, iar cuplul Simion Ismailciuc şi Dumitru Alexe la canoe de 2 la 1 000m. Va urma epoca de aur a lui Ivan Patzaichin, Serghei Covaliov, Vasile Dîba, Toma Simionov, Mihai Ţurcaş, Hilde Lauer, Tecla Marinescu, Maria Nichiforov, Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Maria Ştefan ş.a., care au intrat în cartea de aur a sportului românesc.

Într-un clasament realizat de J. Golobeck şi Gunter Rohrbach în *Documentation de Kanu-Rennsports* al intervalului 1933-1990, sportivii români ocupă locuri fruntaşe: pe locul I . I. Patzaichin cu 63 de puncte, înaintea unui mare adversar, ungurul F. Csipes cu 62 puncte, urmat de nemţoaica Brigit Schmidt-Fischer cu 59 puncte şi pe locul IV - A. Vernescu cu 58 puncte. În acest interval sunt notabile performanţele kaiaciştilor şi canoiştilor români pe plan internaţional. Prima medalie românească, la kaiac, a fost obţinută de Mircea Anastasescu, la CM de la Macon, în 1954, care s-a clasat pe locul al III lea intrând în posesia medaliei de bronz. În 1958, la Praga s-au disputat CM de kaiac-canoe, la care cuplul S. Ismailciuc şi Dumitru Alexe la canoe dublu viteză cucereşte locul I, la canoe fond cuplul A. Sidorov şi L. Calinov se situează pe locul II, iar la canoe simplu fond N. Tarara pe locul III. La CE de canotaj de la Poznan (1958), sportivii români ocupă locul II pe naţiuni, la seniori şi senioare. În 1959, la CE de kaiac – canoe de la Duisburg S. Ismailciuc se clasează pe locul I la canoe simplu viteză, iar la C2 10 000m și C2 1000m se clasează pe locurile II și III. La CE de canotaj de la Macon (1959) fetele au obținut 2 medalii de argint și una de bronz, iar băieți o medalie de bronz. La JO din 1960 (Roma), Leon Rotman obține o medalie de bronz la C1. La CE de canotaj de la Londra, canotoarele ocupă locul II pe națiuni. La CE de la Poznan din 1961, canoiștii și kaiaciștii au avut o comportare remarcabilă, ocupând locul III pe națiuni. Au devenit campioni ai continentului la kaiac simplu 500m A. Vernescu – sportiv de elită a kaiacului național și

internațional, N.Artimov, A. Conțolenco la K2 500m, A. Sidorov și A. Iacovici la C2 1000m.

La canotaj, primul mare rezultat îl realizează echipajul masculin de 4 rame, care devine campion european în anul 1955 la Gand în Belgia. La CE de la Praga (1961), echipajele feminine ale ţării au ocupat locul III pe naţiuni, iar la băieţi, echipajul format din I. Petrov, C.Vereş şi O. Păunescu s-a situat pe locul II. În acel an s-a participat şi la CE de vele, clasa finn. La CM de canotaj din 1962, de la Lucerna, echipajul 2+1 (I. Petrov, C. Vereş , O. Păunescu – cr.) şi-a reconfirmat valoarea, ocupând locul II. La acest rezultat se mai adaugă titlul continental cucerit de echipajul feminin 4+1 rame la CE de la Berlin (1962), unde România a ocupat locul III în clasamentul pe ţări. Anul următor, 1963, avea să confirme clasa superioară a kaiacului şi canoei din ţara noastră, România ocupând locul I pe naţiuni, cucerind câte 6 locuri I, 4 locuri II şi 1 loc III la CM şi CE desfăşurate concomitent la Jajce (Iugoslavia). La JO de la Tokyo din 1964, flotila noastră a câştigat 5 medalii - 2 de argint şi 3 de bronz. La CE de canotaj feminin de la Amsterdam, echipajele de 8+1 şi 4+1 rame au obţinut medalii de bronz, iar la CE de yachting de la Copenhaga - clasa finn - nu s-a realizat nici un rezultat de marcă. În schimb, în anul următor, 1965, kaiacul şi canoea au obţinut 6 medalii de aur la CE de la Snagov, România clasându-se pe locul I pe naţiuni. A. Vernescu, A. Nicoară, H. Ivanov şi N. Terente s-au remarcat prin performanţele lor de excepţie. La CE de schif de la Duisburg, canotoarele au ocupat locul II (4+1 rame) şi locul III (8+1). Anul 1966 a confirmat valoarea kaiaciștilor și canoiștilor, care au cucerit la CM (Berlin) 5 titluri mondiale. În 1967, la CE (Duisburg) de kaiac-canoe, au fost obținute 4 de aur 2 de argint și 2 de bronz la kaiac și 2 de aur, 1 de argint la canoe. La CE de schif feminin, ne-am situat pe locul III pe naţiuni, obţinând 2 medalii de bronz la 4+1 rame şi 8+1, iar la probele masculine, locul III cu echipajul 4+1. La JO din 1968 de la Mexic, cuplul I. Patzaichin - S. Covaliov la canoe dublu 1 000m a cucerit titlul olimpic, iar echipajul de kaiac 4 - locul II şi cel de kaiac simplu 500m - locul III. Aceste JO aveau să deschidă cariera unui mare canoist român, Ivan Patzaichin, care va realiza ulterior un record (neegalat) de longevitate sportivă, participând la 5 ediţii consecutive ale JO, cucerind 4 medalii de aur şi 3 de argint. Acestui palmares i se adaugă şi cele 8 titluri de campion mondial, performanţă încă neegalată. La CE din 1969, echipajul feminin de 4+1 vâsle a dobândit medalia de argint şi pe cea de bronz la 8+1. Pe ansamblu, România s-a clasat pe locul II. La CE de kaiac-canoe s-au obţinut 2 medalii de aur la kaiac 2 500m (A. Vernescu, A. Sciotnic) şi la canoe 2 1 000m (I. Patzaichin , S. Covaliov).

Performanţele canotajului se vor amplifica în ediţiile următoare ale JO şi ale CM. În 1970, la CM din Canada, la proba de schif 2+1, echipajul format din Ştefan Tudor, Petre Ceapura şi Gheorghe Gheorghiu cârmaci obţine medalia de aur. În acelaşi an, la Lucerna, echipajul fără cârmaci a câştigat medalia de aur, echipajele de 4+1 şi 2 fără cârmaci - medalii de argint, iar cele de 4+1 rame şi 8+1 - medalii de bronz. La CE de canotaj feminin de la Amsterdam, echipajele de 8+1 şi 4+1 rame au obţinut medalii de bronz. La CE de la Duisburg (1965) au ocupat locul II (4+1 rame) şi locul III (8+1 rame). În 1967, la CE de schif feminin de la Vichy, canotoarele noastre s-au situat pe locul III pe naţiuni, obţinând 2 medalii de bronz, la 4+1 rame şi 8+1; la probele masculine, echipajul de 4+1 a ocupat locul III. Peste doi ani, la CE din 1969, echipajul de 4+1 vâsle a dobândit medalia de argint, iar cel de 8+1 pe cea de bronz. Pe ansamblu, sportivii români s-au clasat pe locul II. În 1975 la Nottingham, au fost cucerite 3 medalii de bronz la 2 fără cârmaci, 8+1 şi 4 fără cârmaci. La ediţia din 1977 a CM de la Amsterdam, echipajul de 4+1 vâsle a obţinut medalia de argint, iar cel de 4+1 rame, pe cea de bronz. În 1978, la CM din Noua Zeelandă, echipajul de 4+1 obţine medalia de bronz. În 1979, la CM de la Bled, marea noastră canotoare Sanda Toma cucereşte medalia de aur la schif simplu; echipajul de 2 fără cârmaci - medalia de argint; 2 vâsle, 4+1 rame şi 4+1 vâsle - medalii de bronz. În 1981, aceeaşi Sanda Toma câştigă o medalie de aur, iar la 2 rame fără cârmaci, 4+1 vâsle şi 8+1 - medalii de bronz. La CM din 1982, de la Lucerna, schiful românesc se remarcă din nou: medalie de argint la schif simplu (Valeria Răcilă),

medalii de bronz la 4+1 rame, 4+1 vâsle şi 4 fără cârmaci. După CM de la Duisburg din 1983, canotajul românesc se menţine în elita acestui sport: 2 medalii de argint la 4+1 şi 2 rame; o medalie de bronz la vâsle. Un remarcabil succes se va realiza la CM din 1985 de la Hazewinkel (Belgia), unde sportivele noastre au urcat pe podiumul de premiere la toate cele 7 probe, iar la masculin, echipajul 2+1 s-a impus ca vicecampion mondial. La mondialele de la Nottingham (Anglia) din 1986, canotoarele se remarcă prin cucerirea celor 3 medalii de aur, 2 de argint şi 1 de bronz.

Suita de mari performanţe se va păstra şi la următoarele CM. Astfel, la cele din 1987, de la Copenhaga, se vor obţine 4 medalii de aur (schif simplu, 2 rame, 4+1 şi 8+1), 2 de argint (2 vâsle şi 2 rame), 2 de bronz (simplu şi 2+1). În 1989, la CM de la Bled, canotoarele câştigă 2 medalii de aur, la simplu (Elisabeta Lipă, nume de rezonanţă) şi la 8+1, iar canotorii aur la 4+1 şi argint la 2+1. În 1990, la Barrington (Australia), se cuceresc 2 medalii de aur la fete (4 rame şi 8+1). În 1991, la CM de la Viena, se obţin 3 medalii de argint (2 vâsle - fete, 4+1 - băieţi şi simplu - prin E. Lipă). La CM din 1993 (Racice), aurul este dobândit de echipajul feminin de 8+1 şi de cel masculin de 4+1, iar argintul de 8+1 masculin. La aceste rezultate de excepţie şi de durată realizate la CM, se vor adăuga şi cele de la JO (München - 1972). Echipajul 2+1 (Ştefan Tudor şi Petre Ceapura) ocupă locul III. La JO de la Montreal (1976), echipajul feminin 4+1 vâsle obţine medalia de bronz, iar la cele de la Moscova (1980), aurul este cucerit de S. Toma la simplu şi bronzul de echipele feminine de 2 vâsle şi 8+1. La JO de la Los Angeles (1984), se obţine un record de medalii: 6 de aur (4+1 rame, 2 vâsle, 2 rame, simplu, 4+1 vâsle fete şi 2 fără cârmaci, băieţi) şi 2 de argint (8+1 - fete, 2+1 - băieţi). La JO de la Seul (1988), aurul îl obţine echipajul de 2 rame, iar argintul îl repetă 4 echipaje (2 vâsle, 8+1 - fete, 2 rame şi 4+1 - băieţi), bronzul revenindu-le echipajelor de 4+1 vâsle şi 4+1 - fete. La Barcelona, în 1992, medalia de aur va fi dobândită de Elisabeta Lipă la simplu şi de echipajul de 4+1 masculin; medaliile de argint vor reveni echipajelor 2 vâsle, 4 vâsle, 8+1 femei şi 8+1 bărbaţi; medalia de bronz o va obţine echipajul de 2+1. La JO de la Atlanta (SUA-1996), rezultatele sunt următoarele: 2 medalii de aur - echipajele de 8+1 şi 2 vâsle.

În continuare în perioada 1996-2009, atât la kaiac – canoe cât și la canotaj s-a participat la toate edițiile JO, CM și CE la seniori, tineret și juniori, obținându-se performanțe remarcabile. Tabelul complet al medaliaților la JO, CM și CE, până în anul 2009, este prezentat, în Cartea de Aur (vol. VI și în capitolele FRC și FRKC, vol.I) Prezentăm în continuare situația unui clasament general, care reprezintă numărul total de medalii obținute la JO, CM și CE, în perioada 1954-2009. La kaiac –canoe, bilanțul general cuprinde: JO - 34 de medalii (10,10,14); CM de seniori 183 (46-71-66); CE de seniori - 112 (40-43-29); CM de juniori -51 (10, 20,21); CE juniori - 57 (18,21,18); CE tineret - 31(10,11, 10). La canotaj bilanțul general cuprinde: JO – 37 medalii (19, 10, 8); CM de seniori - 112 medalii (30,38,44); CE de seniori – 72 (12,28,32); CM de tineret -42 (21,10,11); CM de juniori – 102 (44,29,29).

Aceste rezultate remarcabile exprimă valoarea şcolii româneşti de canotaj de la Snagov şi de la cluburile *Dinamo*, *Steaua*, *Flamura Roşie, Energia* Bucureşti, *Voinţa* Bucureşti şi Timişoara, *Metalul* Bucureşti, *Progresul*, Ştiinţa Bucureşti, *UT* Arad, *Olimpia* Bucureşti, *Clubul Nautic Universitar, CSŞ* Liceul teoretic *Traian Lalescu* Orșova*,* precum și a contribuției deosebite a structurilor organizatorice care au funcționat în județul Tulcea, și în alte județe. Evident, meritul esenţial revine antrenorilor şi specialiştilor, care au făcut selecţia şi au conceput pregătirea acestor iluştrii sportivi: Fr. Cserhati, Z. Benedek, Pall Barcany, Sergiu Zelinski, Victor Mociani, Ion Boicu, Dumitru Popa, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Doina Bălaşa, Horia Constantinescu, Ion Dospinescu, D. Toma, A. David, N. Gioga, Mircea Roman, Grigore Florian, L. Lovrenski, Corneliu Florescu și alții.

În kaiac-canoe, cei doi antrenori emeriţi, N. Navasart şi R. Huţan, s-au remarcat prin forţa lor organizatorică, gândirea metodologică şi autoritatea pe care au avut-o pe plan naţional şi internaţional.

Acestor antrenori, care au provocat o concurenţă unică între echipajele *Steaua* şi *Dinamo*, le datorăm numele lui: C. Bârsănescu, T. Nădăşan, I. Lipalit, M. Milicin, S. Teodorof, Al. Skurka, Gh. Simionov, I. Bârlădeanu, D. Stoian, N. Eşanu, St. Pocora, S. Filip, Maria Navasart, I. Patzaichin, M. Ţurcaş, A. Vernescu, O. Mercurian, B.Zabet, M. Ivanov, A. Alecu, Gh. Cojocaru, Fl. Popescu. Atât la canotaj cât și la kaiac-canoe, au preluat ștafeta, noile promoții de antrenori, proveniți din rândul marilor campioni.

Aceste performanţe de excepţie s-au datorat şi actului de organizare, conducere şi decizie ale federaţiilor de resort, birourilor federale, președinților, secretarilor generali și adjuncți, antrenorilor federali, instructorilor și a altor specialiști, care și-au desfășurat activitatea în cadrul federațiilor.

Ambele federaţii, de kaiac-canoe şi de canotaj, au avut identitatea lor distinctă începând din 1965, la Conferința pe țară din 1967, fiind alese Birourile federale separat pentru canotaj-yachting și kaiac-canoe, consființind această separare. FRY s-a desprins din cadrul FRCanotaj în 1990. Din aceste considerente, în ediția a II-a a Enciclopediei, se prezintă și Istorice proprii ale acestor ramuri de sport, cu toată problematica lor specifică. Astfel: costituirea și evoluția structurilor organizatorice, componența organelor de conducere, situația organizatorică, potențialul de performanță, forurile internaționale ale fiecărei ramuri, afilierile și reprezentanții țării noastre în aceste organisme, au fost incluse în ediția a II-a a Enciclopediei, în Istoricele Federației Române de Canotaj, Federației Române de Kaiac – Canoe și Federației Române de Yachting.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ

I. EVENIMENTE SEMNIFICATIVE CARE AU CONTRIBUIT LA DEZVOLTAREA CANOTAJULUI ÎN LUME

Încă din paleolitic, sunt înregistrate deplasări pe apă, folosind mijloace improvizate confecționate din diferite materiale. Dintre materialele folosite sunt menționate:lemnul, trestia, papirusul, pipirigul și chiar hârtia. În unele regiuni din Asia, Oceania, Africa, America de Nord era folosită luntrea monoxilă, iar în zonele lacurilor Africii, Siberiei, ale nordului Europei era folosită pielea animalelor, întinsă pe un schelet de balenă și apoi din lemn. În Oceania și America de Sud se creează piroga – o ambarcațiune rudimentară lungă și îngustă cu vâsle sau cu pânze, realizată dintr-un trunchi de copac scobit sau din piei cusute. În China antică se organizau întreceri de bărci cu fundul plat, denumite și dragoane. Istoria înregistrează, în mileniul al șaselea î. Hr., întreceri de bărci pe apele Nilului. În perioada 1300-1500 d.Hr., în Italia se organizau frecvent regate, iar mai târziu și în Anglia și Franța. Concomitent cu extinderea activității competiționale, se înregistrează și numeroase perfecționări ale ambarcațiunilor. Printre evenimentele care au marcat, pe parcursul anilor, dezvoltarea canotajului, sunt de reținut cele cu caracter organizatoric, principalele competiții/regate, JO, CM și CE, precum și cele referitoare la perfecționarea ambarcațiunilor.

1315 – Veneția organizează prima competiție sub forma de „regatta”, la care este menționată și acordarea de premii (locul I - 200 de ducați, locul II – 150 de ducați).

1642 – regata Malt

1698 – regata Gravesend, Marea Britanie

1715 – are loc prima competiție de canotaj cu premii organizată în Londra (echipaje formate din 6 vâslași, pe distanța de 4 mile și jumătate).

1768 – se organizează, în Marea Britanie, pe Tamisa, regata Walton.

1775 (23 iunie) – se organizează, pe Tamisa, o întrecere de ambarcații, cu participarea universităților engleze, cele mai bune echipaje fiind cele ale Colegiului de la Eton și ale Universităților din Oxford și Cambridge.

1788 – se desfășoară prima cursă de „opturi”, Catham contra Invincible, de la podul Wetmister la Richmond, Londra.

1811 – are loc Cursa între Witehal Four Knickeboker (New-York) și Invincible (Long Island).

1811 – între multiplele preocupări de îmbunătățire a calităților și a creșterii randamentului se înscrie și primul schif de 8+1, construit din cedru la Colegiului de la Eton, precum și inventarea furcheților și portanților de către Claspar din Oxford.

1817 – Suedia – se organizează prima competiție între bărci ale bisericilor.

1818 – Sydney – Nouvelles Galles du Sud (Australia) – echipa căpitanului Piper contra unor echipaje combinate de vapoare.

1820 – este menționată prima încercare de

organizare a competiției de canotaj de către universitățile din Oxfort și Cambridge (Enciclopedia Universală Britanică).

1821 – se înființează Clubul Regate din Barcelona.

1828 – Ridley, constructor de bărci montează pe ambarcațiuni primii portanți din metal.

1829 (10 iunie) – se inaugurează tradiționala întrecere de Henley, între echipajele universităților Oxford și Cambridge, pe Tamisa (6838m).

1830 – Hamburg (Germania) – ia ființă Clubul englez de canotaj.

1831 – se înregistrează, în Londra , primul campionat profesionist de skiff simplu, C.Cambel (Westminster) contra J.Williams (Hammersmith).

1834 – Budapesta – contele Szecseny înființează un club de canotaj; New-York – se creează Asociația Castel Garden Amateur BC; Paris – se organizează prima regată de canotaj.

1838 – Hong Kong – se înființează Canton regate Clito.

1839 – se desfășoară vestita regată de la Henley (care din 1851 devine Henley Royal Regata).

1840 – se desfășoară regata de la Rio de Janiero.

1845 – se realizează Traversarea într-o barcă de șase persoane de la Douvers la Boulogne.

1846 – se înființează în Belgia clubul Gand, iar în Sankt Petersburg clubul Arrow.

1849 – Hong Kong – se înființează cluburile de regate „Victoria" și „Hong Kong BC".

1851 – primul concurs organizate, în Statele Unite, de către Universitățile Havard și Yale.

1851 – Suedia – se constituie Clubul de canotaj din Göteborg.

1859 – India ia ființă clubul de canotaj din Calcutta; are loc prima cursă între cluburi din Franța și Anglia; în cadrul Universității din Melbourne (Australia), se înființează clubul de canotaj.

1863 – apar cluburile de canotaj: „Lia" (Viena); „Carea" (Torino); „See Club" (Zürich); „Triestina" (Triest). Doctorul Schiller din Germania, experimentează scăunelul clisant pe rotile.

1864 – România se înscrie printre țările cu structuri organizatorice care promovează dezvoltarea canotajului – ia ființă, în Timișoara, „Societatea de luntrișoare" – primul club de canotaj din această zonă; în anii următori vor fi organizate și alte cluburi (vezi Istoria canotajului în România).

1866 – Portugaliua – „Oporto" British RC; Danemarca – „Kaiak" și „Copenhaga".

1868 – se înființează Uniunea Regatelor. Mai târziu, după primul Congres al canotorilor, de la Frankfurt, se intensifică activitatea pentru organizarea de regate și pentru dezvoltarea canotajului în tot mai multe țări europene (Anglia, Germania, Belgia, Italia, Olanda, Franța, Rusia, Suedia, Elveția, Austria, Cehoslovacia, Polonia, Jugoslavia, Bulgaria, România), dar și în Canada, America, Noua Zeelanda, Australia. Erau create premizele pentru înființarea unui for internațional, eveniment care se va produce în 1892.

1872– 1874 – se înființează noi cluburi de canotaj: Polonia – Varșovia „River Yacht Club" (pentru germani) – 1872; Zagreb – „Clubul de canotaj și pescuit" – 1872; Argentina – „Clubul de canotaj Buenos Aires " – 1873; Peru - „Clubul de canotaj și tir - Carillos" din Lima – 1973; Polonia – „Cercul de canotaj pentru tineretul universitar" –

1873; Varșovia - „Clubul de canotaj"(pentru polonezi) – 1873; Uruguay - „Clubul de canotaj Montevideo" – 1874.

1874 – Michael Davis, din SUA, inventează furchetul pivotat.

1875 – americanul Battkock, din Chicago, introduce scaunul rulant.

1876 – se organizează Regata Putney între cluburile de canotaj din Londra și Frankfurt.

1876 – 1888 – noi cluburi și structuri organizatorice: Gibraltar – „clubul de canotaj Clape" – 1876; „Clubul de canotaj" – Frankfurt – 1876; Norvegia „Clubul de canotaj Fredrikstad" – 1877;„Clubul de canotaj Singapore – 1879; „Asociația Canadiană a Vâslașilor Amatori" – 1880; Sind (Pakistan) - „Clubul Nautic Karaci"- 1881; Federația Germană de Canotaj – 1883; Finlanda – Helsingin Sautklubi – 1884; Grecia – „Clubul Nautic Piureu" – 1885; Filipine – „Clubul de canotaj Manila" – 1885; Cuba – „Clubul Santiago de cuba" – 1887; Brazilia – „Clubul de Regate Guaiba Porto Allegre" – 1888.

1892 (25 iunie) – se înființează FISA

(Federation Internationale de Societés d'Aviron), având ca membri fondatori federațiile din Belgia, Franța, Italia, Elveția și Adriatica (ulterior desființată). În 1913, s-a adăugat Olanda. În continuare s-au mai afiliat: Spania și Cehoslovacia (1920); Ungaria (1921); Portugalia (1922); Jugoslavia și Polonia (1924); Egipt (1925); România (1927); Argentina (1928); SUA (1929); Danemarca și Grecia (1930); Turcia și Brazilia (1931); Uruguay (1932); Finlanda (1938); Suedia și Novegia (1946); Marea Britanie, Austria și Australia (1947); Canada, Africa de Sud, Irlanda, Cuba și Chile (1948); RFGermania, Japonia și Mexic (1951); URSS și Noua Zeelandă (1952); Bulgaria (1955); RD Germană (1956); Peru (1959); Maroc și Israel (1961); Coreea de Sud (1965); Algeria și Paraguay (1967); Guatemala și Ecuador (1968); RPD Coreană și Birmania (1969); Liban (1971); RPChineză (1973); Nigeria (1976); Insulele Cayman (1977); India și Pakistan (1979); Zimbabwe și Hong Kong (1981). În anul 1983, numărul membrilor FISA era de 55, în 1993 de 88, iar în 1998 de 103. Sediul se află în Elveția. O lungă perioadă de timp președintele acestei federații a fost Thomas Keller, în memoria căruia a fost instituită o medalie considerată cea mai înaltă distincție care se acordă personalităților cu merite deosebite în dezvoltarea canotajului. În 1993, în conducerea FISA se aflau: Denis OSWALD – președinte și John BOULTBEE – secretar general, iar în 1998 – Denis OSWALD – președinte și Matt SMITH – secretar general și director executiv.

1893 – pe lacul Orta (Italia) s-a disputat prima ediție a CE numai pentru probele masculine 1x, 4+ și 8+, medaliile fiind obținute la: 1x de I Elveția, II Olanda, III Franța;4+ de I Elveția, II – Italia, III – Belgia; 8+, de I – Franța, II – Italia, III – Belgia. Pe parcursul anilor, în program au mai fost introduse probele: 2+ (1984); 2x (1898); 2- (1924); 4- (1925). Ultima ediție a CE s-a desfășurat în 1973.

1896 – la prima ediție a JO, de la Atena, ai fost programate experimental întreceri de canotaj, în golful Phaleron, acestea nu au mai avut loc din cauza unei furtuni care a distrus ambarcațiunile.

1896 – Chile – ia ființă „Clubul de Regate Valpaiso".

1900 – canotajul masculin este introdus în programul olimpic, cu 4 sau 5 probe până în 1920, iar din 1924 cu 7 probe, până în 1976 când a fost introdusă și proba de 4x.

1901 – au loc primele întreceri feminine de canotaj.

1901 – 1927 – cluburi și structuri noi: Germania – „Clubul de canotaj feminin" din Berlin – 1901; Paraguay –„Clubul de Regate El M'Bigua; Mozambic – „Clubul nautic Lorenco Marques" – 1912; Coreea se constituie o echipă de canotaj la Școala superioară Choong Ang – 1916; Birmania – „Clubul nautic al Universității Rangoon" – **1923**; Bulgaria – „Clubul Sportni Morski Legioni" Varna – 1924; Brunei – „Clubul nautic Miri " – 1927.

1931 – în Montevideo (Uruguy) se organizează primul campionat de canotaj Sud – American.

1937 – se inaugurează primul bazin artificial de canotaj Bosmaan, din Amsterdam.

1938 – Israel – se înființează „Clubul de canotaj dinTel Aviv".

1944 – performanță memorabilă – Benito Romero a vâslit 1200 km, între Avellaneda (Argentina) – Porto Alegre (Brazilia).

1945 – se constituie Federația Americii de Sud.

1951 – se desfășoară, în Buenos Aires, primele Jocuri Pan – Americane.

1954 – se organizează, în Amsterdam, prima ediție a CE pentru probele feminine, programul cuprinzând întreceri la 1x,2x,4x+, 4+ și 8+. Ediția a 2-a a acestei importante competiții (1955) s-a desfășurat pe lacul Snagov. Ultima ediție a CE a avut loc în 1973.

1962 – începe organizarea CM masculine, din 4 în 4 ani (la jumătatea ciclului olimpic), iar din 1974, după desființarea CE, în fiecarean, cu întreceri la 8 probe. Prima ediție a CM masculine a fost găzduită de Elveția – la Lucerna.

1967 – în Ratzeburg, se organizează prima Regată FISA pentru juniori.

1973 – la Viena are loc prima întrecere pentru veterani, organizată de FISA.

1974 – Lucerna organizează prima ediție a CM feminine, cu întreceri la 6 probe. Tot aici a fost

organizat și primul Campionat FISA pentru categorie ușoară.

1976 – se introduce în programul JO și probele feminine. Echipajul canotoarelor din țara noastră cucerind prima medalie olimpică – bronz la 4x+.

1978 – Belgrad – se desfășoară prima ediție a Campionatului FISA pentru junioare.

1982 – se înființează Federația Asiatică de Canotaj și Clubul Margarita din Venezuela; Jocurile Americii Centrale, desfășurate în Cuba, includ pentru prima dată în programul lor și canotajul, în mod asemănător procedându-se și la Jocurile Asiatice desfășurate în India.

1985 – Primul Campionat FISA pentru femei, categorie ușoară; Campionatele FISA pentru juniori și categorie ușoară devin Campionate Mondiale; se organizează primul Campionat asiatic.

1992 – Torino găzduiește aniversarea Centenarului FISA.

1996 – pentru prima dată se desfășoară, în cadrul JO, întrecerile la categoria ușoară.

II. PRINCIPALELE EVENIMENTE ȘI REALIZĂRI CARE AU MARCAT ISTORIA CANOTAJULUI ROMÂNESC

Dacă pe parcursul anilor sporturile cu același suport/mediu de practicare – apa au avut, din diferite motive (organizatorice, materiale, economice, al cadrelor, etc), o istorie comună (vezi Istoricul Sporturilor nautice), concomitent fiecare ramură din familia acestor sporturi și-a scris propria istorie, înregistrându-și evoluția și realizările pe plan național și internațional, elementele specifice care au dat consistență și au contribuit la înscrierea definitivă a acestor ramuri ca sporturi de sine stătătoare, cu statut propriu. Așa s-a scris istoria canotajului. Fără a repeta izvoarele apariției și dezvoltării canotajului, sunt de menționat principalele repere, elementele esențiale și realizările care au impus această ramură de sport și țara noastră printre cele mai valoroase națiuni ale lumii. Vâslitul a fost o preocupare vitală importantă a oamenilor din zonele lacurilor, râurilor, de-a lungul Dunării, în Delta Dunării. Au fost improvizate diferite mijloace de deplasare pe apă, pentru rezolvarea problemelor și nevoilor sale de trai. Înregistrarea cronologică a evenimentelor, acțiunilor și realizărilor înfățișează principalele momente ale drumului parcurs pentru afirmarea canotajului românesc, pe plan internațional, printre acestea fiind reținute următoarele:

1856 – se înființează Comisia Europeană a Dunării care a avut o influență pozitivă în dezvoltarea sporturilor nautice, inițiind și organizarea primelor regate, unele și cu participarea echipajelor străine. Activitatea și întrecerile organizate cu militarii garnizoanelor de la Constanța și Sulina au avut un rol important în dezvoltarea canotajului.

1856 – anul în care, mai multe surse menționează organizarea primelor regate de canotaj în Sulina și Galați.

1864 – ia ființă, în Timișoara, prima structură organizatorică din această zonă, *Societatea de luntrișoare*, care marchează și perioada de început a practicării organizate a canotajului, chiar dacă în cadrul *Societății* practica mai mult vâslitul de agrement.

1882 – este menționată prima întrecere cu bărcile pe lacul Cișmigiu, care aveau un caracter de agrement și erau incluse în programele unor serbări.

1884 – la Timișoara, se înființează CS Regata, care își reia activitatea în 1921, în care prin 1946 au debutat o serie de canotori, viitorii antrenori și promotori ai canotajului românesc, printre care Adalbert Brell, Sergiu Zelinski, Zoltan Benedek, Iosif Pakay, Ștefan Slahotka, Ladislau Willemesz și alții.

1892 – se organizează din nou întreceri, respectiv *alergări cu bărcile* sau *luptele cu bărcile*, denumite uneori impropriu regate. Astfel de acțiuni sunt menționate și în anul 1903.

1909 – apare *Clubul de Regate* Arad.

1919 – ia ființă, în Timișoara, Societatea de canotaj Înainte vâslași (ulterior Înainte). Din 1922 când la conducerea societății se afla Samuilă Stern, se trece la *o instruire mai serioasă a membrilor și obișnuirea cu disciplina sportivă și de club*. Din 1927, devine club al comercianților. În 1929, s-a construit un complex ci vestiare, dușuri și grupuri sanitare și au fost achiziționate, din Ungaria,

ambarcațiune. La club a activat cunoscutul antrenor Tiberiu Thierry. Tot aici a câștigat primul său titlu de campion național la juniori, vestitul canotor și antrenor de mai târziu Francisc Cserhati.

1923 – AS *Mureșul* din Arad, organizează campionatul național modalitate folosită în acea perioadă și la alte sporturi.

1923 – CS Hellas din Arad își începe activitatea, iar în 1926 înființează și secția de canotaj feminin.

1925 – 1936 se înființează Comisia de Sporturi de Apă care va activa la Arad, care în 1931 se va transforma în Federația Română de Canotaj, iar în 1936 se va muta la București, înființându-se Federația Română a Sporturilor Nautice (vezi capitolul Forurile de Conducere).

1927 – FISA aprobă afilierea la forul internațional.

1928 – Timișoara - se înființează, *Societatea Sportivă CFR*, cu secție de canotaj, cu contribuții în promovarea canotajului de performanță. În 1935, a fost construită una dintre cele mai funcționale baze nautice din Timișoara. În 1937, au achiziționat ambarcațiuni din Ungaria. În această unitate sportivă a activat, în perioada 1938-1952, ca sportiv și antrenor Francisc Cserhaty (în 1938, câștigă titlul de campion național, la simplu).

1929 – ia ființă, în Constanța „Liga Navală Națională a României".

1930 – Clubul „Electrica" al Uzinelor Electrice și de Tramvaie din Timișoara. La început cu preocupări în zona agrementului, contribuie la realizarea unor performanțe în perioada 1947-1948 (antrenori Gheorghe Știrban, Iosif Pakay, Ștefan Simion).

1932 – 1935 – după înființarea federației (1931) se organizează, în Arad, Campionatul Național, considerat prima ediție oficială. După alte surse, prima ediție este considerată cea din 1935, organizată în Snagov.

1932 – ia ființă prima secție de canotaj la Tg. Mureș, în cadrul AS „MSE", prin transformarea în hangar și vestiar a unui vechi grajd, amplasat pe malul Mureșului.

1932 – prima participare românească la o competiție internațională oficială – la CE de la Belgrad cu o clasare pe locul V, iar în 1933 la CE de la Budapesta, unde s-a concurat la 4+ și 2 vâsle (G. Folea, I. Cserhaty) – echipaj clasat, după unele informații, pe locul al VI-lea.

1933-1947 – se înființează noi structuri care promovează canotajul: în București – AS *Metropola* (1935); Arad – *CFR* (1933) și *Gloria* (1939); în Timișoara – *ILSA* (1934) și *Ruder Club* (1938); în Constanța – *Marina* (1937); în Satu Mare, Lipova, Lugoj, Brăila, Turnu Severin, iar în București au mai funcționat unitățile – *Dor de Ducă, Nautica, Astra Română, BNR, Yacht Club, Aviația și Marina, Distribuția, Ford – România, AMA, Academia Comercială, CFR* și altele.

1937 – 1938 – sunt menționate, ca importante realizări în promovarea sporturilor nautice organizarea primei caravane nautice, din 1937, sub denumirea *Caravana Marele Voevod Mihai*, pornită de la Giurgiu, pe Dunăre, Lacul Razelm, Marea Neagră, punctul final fiind Mamaia. Au participat mai mulți reprezentanți ai asociațiilor civile și militare cu lotci și caiace. În 1938, se organizează cea de-a doua caravană pe 1120km (Turnu Severin – Vâlcov – Mamaia), desfășurată pe parcursul a 18 zile, cu o viteză medie de 60km/pe zi. Au participat peste 120 sportivi în 31 de ambarcațiuni.

1939 – 1940 – se construiește, pe malul lacului Florească, sediul FRSN, în cadrul căruia va funcționa și un Centru de Nave Modele pentru inițierea tineretului în tainele sporturilor nautice și ale construcțiilor de ambarcațiuni.

1939 – este menționată apariția Regulamentului concursurilor de canotaj, considerat prima lucrare de specialitate apărută în limba română, în conformitate cu reglementările internaționale. Pentru înarmarea sportivilor amatori cu regulile obligatorii ce trebuie respectate în navigație, precum și pentru reglementarea raporturilor dintre echipajele ambarcațiunilor de sport și autoritățile cu atribuții în controlul circulației pe apă federația a editat un regulament special pentru Navigația ambarcațiunilor de sport.

1943 – recunoscându-se importanța sporturilor de apă în educația națională, ele au fost consacrate oficial ca *Sport Național*.

1945 – 1949 – după cel de-al Doilea Război Mondial, se reia organizarea, în condiții superioare, organizarea CN astfel: Arad (1945); Galați (1946); Orșova (1947); Snagov (1948) și în anii următori la Snagov.

1948 – 1956 – urmează o perioadă de reorganizare, se înființează noi structuri și secții de canotaj, care vor contribui semnificativ la dezvoltarea și afirmarea Canotajului românesc, printre care: *Electrica* (ulterior *Metalul*); CS *Universitatea* București (1948); CS *Dinamo*; CCA/CSA *Steaua*; *Locomotiva/ Rapid*; Știința-ICF; CS *Progresul* și altele, din București; în Timișoara – *CSU* (1948), desființat în 1950, reînființat 1954 - Știința, *Politehnica*, iar din 1993 *Universitatea*; secția de canotaj de la CS *Progresul* Timișoara, unde au activat Edith Schwartz și Elisabeta György – medaliate cu argint la CE din 1955 (Snagov), la 2 vâsle (antrenor Emeric Fenyö); secțiile de canotaj de la ȘSE (1951) și CSȘ *Banatul* (1956) unde au activat ca antrenori Tiberiu Thierry și Gh. Folea (1951-1954), Ladislau Willemsz (1955 - !972), A. Ionescu (1961- 1962), I. Vasiu, Maria Gheață și alții; secția de la CS *Voința* (1952), care a promovat numeroși sportivi valoroși, printre care: Viorica Moldovan, Doina Bârdaș, Ani Matei, Maria Sava și altele (antrenori Tiberiu Thierry, Doina Bârdaș).

1950 – 1957 – a luat ființă secția de canotaj a CCA/CSA *Steaua*, prin preluarea unui nucleu de 12 canotori care se pregăteau într-o unitate militară. Pe parcursul anilor secția a avut o contribuție remarcabilă la reprezentarea canotajului românesc, pe plan internațional pe plan intern, sportivii secției au obținut peste 700 de titluri de campioni naționali, din care peste 600 la seniori. La competițiile internaționale oficiale sportivii secției de canotaj a CSA *Steaua*, au contribuit la realizarea următoarelor performanțe: 19 medalii la JO (6 aur, 8 argint, 5 bronz); 12 sportivi au participat la cucerirea medaliilor de aur; 46 de sportivi au făcut parte din echipajele care au devenit campioane mondiale la seniori, tineret și juniori; la CE au fost obținute 10 medalii (3 aur, 4 argint, 3 bronz), la JMU 14 medalii (11 aur, 3 argint), iar la concursurile de Cupă Mondială 13 medalii. Peste 100 de sportivi au primit titlul de maestru al sportului, iar 38 pe cel de Maestru emerit. Printre cei mai valoroși sportivi cu contribuții deosebite s-au aflat: Veronica Cochela, Ioana Olteanu, Doina Ignat, Mărioara Popescu, Aurica Chiriță-Bărăscu, Anca Tănase, Elena Horvath-Florea, Sofia Banovici-Corban, Elena Georgescu, Mărioara Trașcă, Veronica Necula, Doina Robu, Viorica Ilica-Neculai, Constanța Pipotă, Maria Pădurariu, Victoria Lepădatu, Anișoara Sorohan-Mânea, Angelica Chertic, Marlena Zagoni, Sanda Toma, Lucia Toader, Chira Apostol-Stoean, Viorica Susanu – la feminin și Dimitrie Popescu, Iulică Ruican, Dănuț Dobre, Vasile-Ionel Măstăcan, Ioan Șnep, Dorin Alupei, Florian Tudor, Cornel Nemțoc, Carol Vereș, Ștefan Kureska, Cristian Georgescu, Constantin Nistoroiu, Constantin Airoaie și Ovidiu Cornea – la masculin. În cadrul secției au activat unii dintre cei mai valoroși tehnicieni, fiind și antrenori ai loturilor naționale, printre aceștia aflându-se antrenorii emeriți: Nicolae Gioga, Zoltan Benedek, George Mereuță,Emil Mesaroș, Nicolae Radu, Veronica Cochela, Dimitrie Popescu, Vasile Măstăcan. Contribuții deosebite la pregătirea sportivilor și realizarea performanțelor au avut și antrenorii Alexandru Aposteanu, Carol Vereș, Constantin Cuteanu.

1951- 2010 – a fost înființată secția de canotaj, în cadrul CS *Dinamo*, Francisc Cserhaty fiind unul dintre cei care au avut această inițiativă și care a inaugurat obținerea marilor performanțe. în cei 60 de ani de activitate, sportivii acestei secții au realizat un bilanț de excepție: JO – 33 de medalii (16 aur, 10 argint, 7 bronz); CM de seniori, tineret și juniori – 117 medalii (42 aur, 34 argint, 41 bronz); CE – 38 medalii (13 aur, 12 argint, 13 bronz); CB – 107 medalii (67 de aur); JMU – 13 medalii (4 de aur). Au contribuit la realizarea unor premiere: primul titlu european în 1955 (Gand) cu echipajul masculin 4 rame; primul titlu mondial cu echipajul masculin 2+1, în 1970 (St. Catharines); prima medalie olimpică (bronz) cu echipajul 2+1 la JO din 1972 (München). Antrenorii care au activat în cadrul secției: Francisc Cserhaty (1951-1960); Dumitru Popa (1960-1990); Stelian Petrov (1962-1963, 1975-1980); Viorica Udrescu (1963-1973); Pall

Barcani (1963-1973); Ioan Dospinescu (1980-1994); Dan Toma (1990-1994); Grigore Florian (1980-2009); Elisabeta Lipă (2000-2002); Mircea Roman (1999-2011); Viorel Talapan (2000-2010); Gheorghe Marin (2004-2011); Valentin Robu (2001-2011). Printre realizatorii acestui bilanț s-au aflat: Elisabeta Lipă – 5 medalii de aur, 2 de argint 1 de bronz la JO; Damian – Andrunache Georgeta , 5 medalii de aur și 1 de bronz la JO, 11 medalii (5 de aur) la CM; Susanu Viorica, 11 medalii (5 de aur) la CM; Gurău –Borisov Ștefania, 25 de medalii (4 de aur) la CE; Ghiuzelea –Bruteanu Florica, 18 medalii (1 de aur) la CE; prima medalie de aur la CE, cucerită în 1955 (Gand) la 4- (Tiberiu Măcean, Anton Sângeac, Nicolae Radu, Ștefan Pongratz); primul titlu mondial obținut în 1970 (St.Catharines) la 2 + (Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gheorghe Gheorghiu cârmaci).

1952 – prima participare românească la JO, de la Helsinki, la 8+1.

1954 – prima medalie de argint obținută la CE din 1954 (Amsterdam) de către echipajul feminin de 8+1.

1955 – primul CE (feminin) organizat în România pe lacul Snagov, unde echipajele de 8+1, 4x+, 4+ și 2x cuceresc medaliile de argint.

1955 – echipajul masculin de 4- cucerește la CE, de la Gand, prima medalie de aur pentru canotajul din țara noastră Ștefan Pongratz, Anton Sîncean, Tiberiu Măcean, Radu Nicolae – antrenor Francisc Cserharty).

1962 – prima medalie de aur pentru canotajul feminin românesc cucerită la CE, de la Berlin, de către echipajul 4+ (Ana Tamaș, Emilia Rigard, Florica Ghiuzelea, Lia Bulugioiu, Ștefania Borisov-antrenor Ion Bulugioiu).

1962 – prima medalie de argint obținută la primul CM, de la Lucerna, în proba de 2+, de către echipajul Ionel Petrov, Carol Vereș și Oprea Păunescu (c).

1970 – prima medalie de aur cucerită la CM, de la St. Catharines, în proba de 2+, de către echipajul Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Gh. Gheorghiu (c).

1972 – prima medalie olimpică pentru canotajul masculin românesc – bronz la JO, de la München, la 2+, Ștefan Tudor, Petre Ceapura și Ladislau Lovrenski (c) - antrenor Dumitru Popa.

1972 – se în ființează în sistemul învățământului, în Orșova, una dintre cele mai eficiente structuri organizatorice sportive pentru selecția și pregătirea juniorilor în sporturile nautice – canotaj și kaiac-canoe. Unitatea, care pe parcursul anilor a purtat mai multe denumiri, funcționează după modelul de CSȘ pe lângă liceul teoretic *Traian Lalescu* din Orșova. S-a dovedit cea mai bună structură sportivă, constituind un model de organizare și realizare a procesului de selecție și pregătire a juniorilor. Începând din 1983, unitatea s-a situat constant pe primele locuri în ceea ce privește numărul titlurilor de campioni și medaliați la CN de seniori și juniori (circa 90 de sportivi anual pe podiumurile naționalelor) peste 30 de sportivi promovați anual în loturile naționale, numeroși sportivi de valoare internațională promovați în secțiile de canotaj ale cluburilor fruntașe, majoritatea sportivilor care s-au pregătit în cadrul unității sunt medaliați la JO, CM sau cel puțin la Campionatele Balcanice. Unitatea dispune de o bază materială modernă. Ca profesori – antrenori pentru canotaj au activat: Zoltan Benedek – care a fost primul președinte al acestei structuri școlare (1972-1979); Petre Goliciu - șef de catedră canotaj, antrenor lot juniori; Cristian Maliș - prof., antrenor lot juniori (vezi capitolul Cluburi, din volumul IV, județul Mehedinți din volumul II și capitolul Federația Română de Canotaj, volumul I).

1974 – medalie de aur cucerită la primul CM pentru probele feminine, de la Lucerna, de către echipajul Cornelia Neacșu, Marinela Gheață în proba de 2- (antrenor Stelian Petrov).

1976 – medalia de bronz, obținută, în premieră, la JO de la Montreal, de către echipajul feminin de 4x+.

1979 – 1981 – medalia de aur, cucerită în premieră, la CM de la Bled, în proba de schif simplu, de către Sandală Toma, performanță repetată, tot în premieră la JO din 1980 (Moscova) și CM 1981 (München) – antrenor Victor Mociani.

1984 – cea mai valoroasă participare olimpică românească, la JO de la Los Angeles, unde echipajele feminine au cucerit 5 medalii de aur (1x, 2x, 2-, 4x+, 4+) și una de argint (8+) – colectiv de antrenori coordonat de Victor Mociani. În proba de 2 rame

fără cârmaci, echipajl Petru Iosub și Valer Toma (antrenor Dan Toma), cucerește prima medalie olimpică de aur într-o probă masculină, iar echipajul masculin de 2+ obține medalia de argint.

2000 – o nouă confirmare a valorii internaționale a canotajului feminin românesc – 3 medalii de aur la JO de la Sydney la 2x cu (Burcică Constanța, Alupei Angela), 2- (Damian Georgeta, Ignat Doina) și la 8+ (antrenor principal Nicolae Gioga).

2004 - și-a încheiat activitatea competițională Elisabeta Lipă, înscriindu-și în palmares 5 titluri olimpice, 2 medalii de argint și 1 de bronz la cele 6 participări la JO, 1 medalie de aur, 8 de argint și 4 de bronz la CM, totalizând 21 de medalii (6-10-5). Fiind declarată cea mai valoroasă canotoare a secolului, în anul 2000, la Lucerna, FISA i-a acordat Medalia *Thomas Keller*, ca mai înaltă distincție din canotaj. Din partea COSR, a primit Trofeul *Colanul de Aur*.

2004 – Bilanț remarcabil: 3 medalii de aur la JO de la Atena cu echipajele feminine de 2-, 2x cu și 8+, 4 medalii de aur, din care 3 în probele masculine (1x – Daniel Frăteanu, 2- și 4-) și una în proba feminină de 8+, la care se adaugă medalia de argint la 1x- Camelia Lupașcu și cea de bronz la 4x feminin, toate cucerite la CM de juniori, de la Banyoles, precum și cele 2 medalii de argint la CM de tineret, de la Poznan.

2005 – se remarcă, din nou, sportivii de perspectivă – 3 medalii de aur, 1 de argint și 1 de bronz la CM de tineret, de la Amsterdam, 3 medalii de aur, 1 de argint și 2 de bronz la CM de juniori, de la Brandenburg.

2006 – la CMU, de la Trakai, echipajul feminin de 4- cucerește medalia de aur, cel de 2x medalia de bronz, iar Daniel Frăteanu intră în posesia medaliei de argint la 1x.

2007-2009 – canotoarele noastre cuceresc noi medalii, pentru prestigiul canotajului din țara noastră, la CE din 2007 (Poznan) – medalie de aur la 8+, argint la 4x și bronz la 2-, iar la ediția din 2009 (Brest) – 2 medalii de aur la 2- și 8+ și bronz la 4x.

2008 – până la JO, de la Beijing, Georgeta Damian – Andrunache a cucerit 5 titluri olimpice și o medalie de bronz la JO, 5 medalii de aur, 4 de argint și 2 de bronz la CM și 2 medalii de aur la CE, totalizând 19 medalii.

Ținând seama de condițiile materiale modeste de care dispun secțiile de canotaj pentru a putea realiza o pregătire superioară a sportivilor, conducerea federației și cu sprijinul forurilor centrale și locale ale mișcării sportive au declanșat, la nivel național, o acțiune bine fundamentată, de selecție și pregătire a unor potențiale valori cu perspective de afirmare în canotajul de înaltă performanță. Începută în prima jumătate a anilor ,70, acțiunea, beneficiind și de susținerea științifică și asistența medicală, s-a dovedit viabilă și eficientă. În acest context, au fost înființate CSȘ *Orșova* (vezi prezentarea în istoric – anul 1972) și CS Viitorul, în anul 1977, experiment cu bune rezultate, unde au pornit pe drumul afirmării multe canotoare, componente ale loturilor naționale, printre care s-au aflat: Bazon-Chelariu Adriana, Corban Banovici Sofia, Florea Horvath Elena, Bularda – Homeghi Olga, Lipă Elisabeta, Toma Sandală și altele cu această grupă. Aici au activat și tehnicieni valoroși care au devenit și antrenori ai loturilor naționale, printre care: Victor Mociani, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici și Pall Barcany. Metoda a fost adoptată și de alte cluburi printre care CS Dinamo, CSA Steaua, CS Olimpia, CS Metalul, ea stimulând și structurile organizatorice din Constanța, Suceava, Botoșani, Neamț, Iași, Orșova, Năvodari care au început să creeze condiții mai bune, indispensabile realizării marilor performanțe. Situația organizatorică a canotajului, evidențiază faptul că multe din cluburile și secțiile care au fost înființate pe parcursul anilor au avut un rol pozitiv în dezvoltarea și afirmarea canotajului însă, datorită condițiilor materiale și financiare precare, o mare parte dintre acestea s-au desființat sau și-au întrerupt activitatea. Pentru a suplini dispariția unor secții, după 1990, Federația Română de Canotaj a continuat să acorde o atenție deosebită activității Centrelor Olimpice de pregătire a juniorilor care funcționează în Orșova, Constanța, Năvodari, Snagov, Iași, Fălticeni care au avut un rol deosebit în promovarea unor juniori și tineret (vezi figuri reprezentative – vol. I și Cartea de Aur – vol. II). Anuarele din ultimii ani, prezintă următoarele informații privind situația organizatorică și potențialul de performanță de care a dispus canotajul românesc

III.DATE STATISTICE PRIVIND STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI POTENȚIALUL CANOTAJULUI

A. Situația organizatorică comparativă, din perioada 1995-2009:

	1995	**1996**	**2000**	**2004**	**2009**
Număr de județe în care se practică canotajul	12	12	12	12	12
Număr de secții afiliate	27	27	24	30	38
Sportivi legitimați -Total	720	720	734	922	619
din care: – seniori	195	190	200	180	82
– tineret, juniori, copii	525	530	534	742	537
Număr antrenori	56	56	50	49	52

POTENȚIALUL SECȚIILOR DE CANOTAJ
pe baza rezultatelor obținute la CN

CN din anul 2004

I – CS Dinamo 646,02 p
II – CSA Steaua 562,00 p
III – Liceul Traian Lalescu 299,50 p
IV- V – CSȘ nr.1 Pajura București 120,00 p
CS Banatul Timișoara 120,00 p
VI – CSȘ Bega Timișoara 111,00 p

B. Situația comparativă 2006 – 2009

POTENȚIALUL SECȚIILOR DE CANOTAJ
pe baza rezultatelor obținute la CN

	2006		**2007**		**2008**		**2009**	
CSA Steaua	I	675,0 p	I	599 p	II	525,5 p	I	386,25 p
CS Dinamo	II	590,0 p	II	558 p	I	566 p	II	335 p
Liceul Tr. Lalescu	III	313,0 p	III	425 p	III	396 p	III	282 p
CS Olimpia	IV	178 p	V	114 p	IV	138 p	IV	136 p
CSM Timișoara	V	150 p	IV	175 p	V	130 p	VII	44 p
CSM Suceava	VI	88,0 p	VIII	79 p	VII	76 p	XII	40,5 p
CSM Călărași	VII	76,0 p	IX	78 p	XIII	49,5 p	XV	34 p
CSȘ Nr.1 Pajura	VIII	69,0 p	XIV	42,0 p	XV-XVIII	28 p	XX	15 p

CS Mureșul Tg. Mureș	IX-X	52,0 p	X-XI	54 p	IX	72 p	XVI	33 p
CS Farul Constanța	IX-X	52,0 p	VII	82 p	XI	56 p	XIII	39 p
CS Ceahlăul P. Neamț		51,0 p	-	-	XV-XVIII	28 p	IX-X	41,75 p
CS Botoșani	XI-XII	51,0 p	XX	18 p	-	-	XXIV	6 p
CS Știința Constanța	XIII	44,0 p	VI	111 p	VI	108 p	VI	54,5 p
CSȘ Nr.3 Steaua	XIV	42,0 p	XII	53 p	-	-	-	-
Col.Naț.Nicu Gane Fălticeni	XV	41,0 p	XV	35 p	XIX	26 p	XVIII	23 p
LPS Constanța	XVI	36,0 p	XIII	48 p	VIII	74 p	V	89,5 p
LPS Piatra Neamț	XVII	34,0 p	-	-	XX	24 p	IX-X	41,75 p
CSȘ Călărași	XVIII	28,0 p	XXI	15 p	XXIII	4,5 p	XVIII	21,5 p
CSȘ Deva	XIX	22,0 p	X-XI	54 p	XXI	21 p	XIX	16,5 p
CS Universitatea Timișoara	XX	20,0 p	XIII-XIV	10 p	X	66 p	VIII	43 p
CSM Iași	XXI	17,0 p	XVI	31,5 p	XV-XVIII	28 p	XIV	38,75 p
LPS Iași	XXII	15,0 p	XVIII	26,5 p	XV-XVIII	28 p	XXII	13,75 p
CSȘ Bega Timișoara	XXIII	10,0 p	XXII	12 p	XII	51 p	XI	41 p
CS Noua Generație Mangalia	XXIV	8,0 p	-	-	-	-	-	-
CSȘ Ilfov	XXV	7,0 p	XIX	23,0 p	XXII	15 p	XXI	14,5 p
CSȘ Triumf București	XXVI	6,0 p	XVII	31 p	XIV	30,5 p	XXIII	11,25 p
CS Banatul Timișoara	-	-	XXI-II-XXIV	10 p	-	-	-	-
CS Drobeta Tr. Severin	-	-	-	-	-	-	XXV	p

C. POTENȚIALUL JUDEȚELOR pe baza rezultatelor obținute la CN 2004

I. București 1486,01 p
II. Mehedinți 299,50 p
III. Timiș 271,50 p
IV. Constanța 166,00 p
V. Călărași 103,00 p
VI. Neamț 69,08 p;
VII. Suceava 66,00 p;
VIII. Mureș 29,00 p;
IX. Botoșani 24,00 p;
X. Ilfov 16,00 p;
XI. Iași 10,00 p,
XII. Hunedoara 2,00 p.

SITUAȚIA COMPARATIVĂ 2006 – 2009

2006			2007		2008		2009	
	BUCUREȘTI	1560 p	I	1397 p	I	1288 p	I	883,50 p
	MEHEDINȚI	313 p	II	425 p	II	396 p	II	287 p
	TIMIȘ	180 p	IV	207 p	III	247 p	IV	128 p
	CONSTANȚA	140 p	III	241 p	IV	238 p	III	183 p
	SUCEAVA	129 p	V	114 p	V	102 p	VI	63,50 p
	CĂLĂRAȘI	104 p	VI	93 p	VIII	54	VII	55,50 p
	NEAMȚ	85 p	-	-	IX	52	V	83,50 p
	MUREȘ	52 p	VIII-IX	54 p	VI	72 p	IX	33 p
	BOTOȘANI	51 p	XI	18 p	-	-	XII	6 p
	IAȘI	32 p	VII	58 p	VII	56 p	VIII	52,50 p
	HUNEDOARA	22 p	VIII-IX	54 p	X	21 p	X	16,50 p
	ILFOV	7 p	X	23	XI	15 p	XI	14,50 p

IV. FORURILE DE CONDUCERE ALE CANOTAJULUI

Situația concretă în care se află dezvoltarea canotajului, în special în ceea ce privește constituirea structurilor organizatorice (asociații, cluburi, societăți), în anul 1912 când a luat ființă FSSR-ul, nu era pe deplin favorabilă creării unui nucleu de conducere. Cu toate acestea Revista Automobilă menționează printre comisiile alcătuite de FSSR și Comisiunea de Canotaj al cărui președinte fusese sublocotenentul Teodor A. Davila Așa cum se arată și în lucrarea FSSR, elaborată cu ocazia *Aniversării unui sfert de veac de activitate*, practicarea sporturilor nautice se făcea, în vechiul regat, de către sportivi izolați, amatori și în special de tinerii ofițeri ai Marinei. Fuseseră înființate câteva asociații sportive în Brăila, Galați, Sulina, în care activau mulți străini. Existau și câțiva proprietari de ambarcațiuni speciale, destinate practicării yahtingului.

Se arată în lucrarea menționată că *rama și vâsla, acestea erau rezervate exclusiv Marinei Militare prin concursurile de bărci de la monitoare și mai ales cu ambarcațiunile de la Mircea și Elisabeta sau ale Marinarilor civili de la construcția portului Constanța*. Este adevărat că aceste ambarcațiuni au reușit să se impună chiar în întrecerile cu echipaje din alte țări, clasându-se pe primele locuri.

În același timp, concursurile cu bărci pescărești și alte întreceri cu bărci organizate pe lacul Cișmigiu sau în alte locuri, aveau un caracter de agrement și demonstrativ.

În schimb, în Banat și Ardeal s-au constituit multe societăți și cluburi nautice, unele ca filiale ale cluburilor din Viena și Budapesta (vezi istoricul canotajului românesc). Din aceste motive, în 1912 când s-au constituit primele nuclee organizatorice – Comisiunile centrale pe ramuri de sport – pentru sporturile nautice constituirea unei astfel de comisii s-a dovedit neeficientă. Există însă și unele informații, precum că în acel an, ar fi existat preocupări pentru înființarea unei comisii de canotaj, care din lipsă de activitate a fost desființată în 1914. După surse oficiale ale FSSR, informație reluată și în Anuarul din 1943, realitatea era cea menționată mai sus.

Pe filiera FSSR, primul nucleu organizatoric apare în 1919 – *Comisiunea de Canotaj*, avându-l ca președinte pe Dr. C. Sabu. În 1921, canotajul și înotul fac parte din Comisia Sporturilor Nautice, iar yahtingul apare organizat în comisie separată avându-l ca președinte pe Dr. C.Sabu. Din 1925,

funcționează Comisia Centrală Sporturi pe Apă, președinte Dr. Samuel Ritter. După unele surse ramura canotaj și-a continuat și dezvoltat activitatea în Arad, având în vedere și ponderea deosebită a structurilor organizatorice care funcționau în Banat și Ardeal. Acestea, s-au constituit la 18 aprilie 1931, în Federația Română de Canotaj, cu sediul în Arad, avându-l ca președinte activ pe Dr. Cornel Iancu, iar ca secretar general pe Dr. Parecz.

Încă din1927, România s-a afiliat la FISA. Congresul acestei federații, din 19 August 1927, a aprobat afilierea FSSR ca membru extraordinar. Dezvoltarea la care ajunsese canotajul și mai ales obiectivele de a extinde și mai mult practicarea acestui sport impuneau crearea unui for central cu sediul în București. Acest eveniment se producedupă unele surse în 1936, când FRC se mută în București. Oficial, la 1 octombrie 1937 se constituie Federația Română de Sporturi Nautice. În conducerea acestei federații au fost aleși: președinte – Comandor Adj. Preda Fundățeanu; secretar general –ing. Ion Berindei. Între 1938-1940 funcția de președinte al FRSN a fost îndeplinită de contra amiral Adj. Nicolae Păiș, iar cea de secretar general de către Eugen Săvulescu. Au mai fost înregistrate următoarele structuri organizatorice ale forului de conducere: Federația Română de Sporturi de Apă (reprezenta sporturile nautice și înotul) 1940-1942, cu următoarea conducere: președinte – Victor Catina (1940); maior Mircea Bârzănescu (1940-1942); secretar federal – prof. Felicia Belizarie; președinții comisiilor: canotaj – ing. Ion Berindei; caiac – Henry August; natație – prof. Victor Catina; vele – Robert Fournaraky.

Federația Română de Sporturi pe Apă – cpt. cdor. Eugen Săvulescu; vicepreședinți – ing. Ion Berindei și Robert Fournaraky; secretar federal – Mihai Epuran (1942-1943). În perioadele cât au funcționat OSP-ul și CCFS-ul, au fost organizate Comisiile Centrale de Sporturi Nautice, organisme obștești de specialitate, iar în cadrul CCFS au fost create inspecții pe ramuri de sport având un inspector și antrenor de stat. În 1953-1954, președinte a fost Gavrilă Barany, iar în perioada 1955-1957 general Vasile Șilicaru. Ca inspector a funcționat Gheorghe Bunescu (fost campion național la canotaj), în intervalul 1952-1956. În 1958, se reînființează Federația Română de Sporturi Nautice – președinte Voinea Marinescu; vicepreședinte Gavrilă Barany; secretar general – Vasile Grigore (1958-1962).

Între 1962-1966: președinte Marin Bârjega; secretar general – Antonică Bălan. Din 1967, până în 1990 federația se va numi FR de Canotaj – Yachting și va avea ca președinți pe: Ion Craiu (1967-1968); Ștefan Andrei (1969-1972); Ion Râmbu (1973-1976); Alexandru Dănescu (1977-1989). După 1990, yachtingul se organizează în federație separată, iar canotajul își continuă activitatea în Federația Română de Canotaj care va avea ca președinți pe: Ion Râmbu (1990); Sergiu Zelinski (1991-1996); Victor Mociani (1997-2001); Dan Popper (2002-2003); Ioan Dospinescu (2004-2008); Elisabeta Lipă (din 2009). Din 1967, până în anul 2009, au funcționat ca secretari generali: Antonică Bălan (1967-1968); Gheorghe Giurcăneanu (1969-1981); Virgil Voinea și Dan Popper – adjunct (1982-1983); Dan Popper (1984); Luci Techirdalian (1985-1987); Dan Popper (1988-1994); Adrian David (1995); Daniela Gușetoiu (1996); Dorin Lăncrăjan și Daniela Gușetoiu adjunct (1997-2001); Mihai Ispas și Daniela Gușetoiu adjunct (2002); Marin Boia și Sandu Pop adjunct (2003-2004); Sandu Pop (din 2005).

Antrenorii federali pentru seniori și juniori, în perioada 1954-2009: Corneliu Florescu (1954-1956); Cornel Răduț (1956-1958); Gheorghe Giurcăneanu (1959-1968); Victor Mociani (1969-1995); Adrian David – pentru juniori (1989-1994); Adrian David pentru seniori (1996); Lucian Moldovan – pentru juniori (1997-1998); Doina Bălașa –pentru seniori (1997-2003); Virgil Ștefănescu pentru juniori (1998-2002); Ioan Șnep, Dan Toma (2004); Florian Grigore (2005-2009); Ioan Șnep (2005) Dorin Alupei (2006-2009).

Componența Forurilor de conducere după 1990. Biroul FR de Canotaj – Yachting **1967:** președinte – Ion Craiu; vicepreședinți – Mihai Ionescu, Ilie Ștefan; secretar general Antonică Bălan. **1975:** președinte – Ion Râmbu; vicepreședinți – Ilie Ștefan, Sergiu Zelinski; secretar general – Gh. Giurcăneanu; antrenor federal – Victor Mociani. **1982**: președinte

– Alexandru Dănescu; vicepreședinți – Ilie Ștefan, Sergiu Zelinski; secretar federal – Gh. Giurcăneanu; secretar federal adj. – Dan Popper; antrenor federal – Victor Mociani.

Federația Română de Canotaj – **1993:** președinte – Sergiu Zelinski; vicepreședinți – Elena Frâncu, Gheorghe Cătescu; secretar general – Dan Popper; antrenori federali – Victor Mociani, Adrian David. **1997** – președinte – Victor Mociani; secretar general – Dorin Lăncrăjan; secretar general adj. Daniela Gușetoiu; antrenori federali – Doina Bălașa, Lucian Moldovan. **2002:** președinte – Dan Popper; secretar general – Mihai Ispas, Daniela Gușetoiu (2002); Marin Boia, Sandu Pop (2003-2004); antrenori federali – Doina Bălașa, Virgil Ștefănescu (2002), Doina Bălașa (2003). **2004**: președinte – Ioan Dospinescu; vicepreședinți – Elisabeta Lipă , George Boroi (2005-2008); secretar general – Sandu Pop (2005-2008); antrenori federali – Ioan Șnep, Dan Toma (2004); Florian Grigore (2005-2008), Ioan Șnep (2005), Dorin Alupei (2006-2008). Comitetul Executiv al FRC – **2009**: președinte – Elisabeta Lipă; vicepreședinți – Veronica Chochela, Adrian Poena; secretar general – Sandu Pop; membri – Iulică Ruican, Viorica Luchian, Cristian Maliș, Octavian Rusu, Daniel Moise. Antrenori federali – Florian Grigore, Dorin Alupei.

V. ANTRENORII LOTURILOR NAȚIONALE (1952-2009):

Feminin –principali Corneliu Florescu (1953-1955); Sergiu Zelinski (1957-1959); Zoltan Benedek (1960); Ion Bulugioiu (1961-1962; 196301964; 1965; 1966-1968; 1969; 1971-1972), Stelian Petrov, Ion Boicu (1972-1973); Stelian Petrov , Sergiu Zelinski (1974-1976); Victor Mociani, pentru *Viitorul* (1977-1980), Stelian Petrov pentru *Dinamo* (1977-1980); Victor Mociani (1981-1984); Ion Boicu (198501988); Victor Mociani (1989-1995); Adrian David (1996), Nicolae Gioga (1997-2002); Mircea Roman (2003-2009) – secunzi: Zoltan Török (1953-1954); Zoltan Török, Emeric Fenyö, Vladimir Moțiu (1955); Sergiu Zelinski (1956); Petre Milincovici (1974-1975); Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu (1977-1984); Horia Constantinescu (1985-1988); Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu (1989-1993); Ioan Dospinescu, Nicolae Gioga (1994-1995); Ion Boicu, Nicolae Gioga (1996); Ioan Dospinescu, Ion Boicu (1997); Ioan Dospinescu (1998); Mircea Roman (2001-2002); Ion Boicu (2003-2004); Vasile Măstăcan, Ioan Șnep (2005-2006); Marlena Zagoni (2007); Horia Constantinescu, Marlena Zagoni (2008), Vasile Măstăcan (2009). Masculin – principali: Adalbert Brell (1952); Francisc Cserharty (1953-1955); Corneliu Florescu (1955-1956); Zoltan Benedek (1957-1959); Sergiu Zelinski (1960-1964); Zoltan Benedek (1964); Dumitru Popa (1965-1982); Dan Toma (1983-1984); Adrian David (1985); Dan Toma (1986-1988); Victor Mociani (1989); Dan Toma (1990); Victor Mociani (1991-1995); Adrian David (1996); Doina Bălașa (1997-2000); Florian Grigore (2001-2002); Dan Toma (2003); Florian Grigore (2004); Mircea Roman (2005-2006); Cristian Maliș (2007), Dimitrie Popescu (2008); Horia Constantinescu (2009). Secunzi: Nicolae Radu (1961-1oia (1983-184); Doina Bălașa (1985-1986); Doina Bălașa, Ladislau Lovrenski (1991-1995); Valentin Sarchizian, Doru Ciosici (1996); Dimitrie Popescu (1997); Dimitrie Popescu, Mircea Roman (1998-2000); George Mereuță (2001-2002); George Mereuță, Florian Grigore (2003); Cristian Maliș (2004); Cristian Maliș, Dorin Alupei (2005); Cristian Maliș, Horia Constantinescu (2006); Veronica Chochela (2007), Nicolae Vulpe (2008-2009).

VI. REPREZENTARE INTERNAȚIONALĂ

• Gavrilă Barany – vicepreședinte FISA (1952-1956)

• Gherghe Giurcăneanu – membru al Comisiei pentru sportul de performanță din cadrul FISA (1979-1982)

• Arbitri delegați la competițiile internaționale oficiale: Gheorghe Giurcăneanu; Corneliu Florescu; Sergiu Zelinski; Victor Mociani; Marian Fediuc; Dorin Alupei.

• Reprezentare internațională FISA: Lipă Elisabeta; Ioan Dospinescu; Marin Boia; Sandu Pop.

VII. SPORTIVELE MEDALIATE LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI CAMPIONATELE EUROPENE PÂNĂ ÎN 2009

Nr Cr	Numele și prenumele	JO				CM				CE				TOTAL			
		Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Gen
1	Lipă – Oleniuc Elisabeta	5	2	1	8	1	8	4	13					6	10	5	21
2	Andrunache-Damian Georgeta	5	0	1	6	5	4	2	11	2	0	0	2	12	4	3	19
3	Ignat Doina	4	1	1	6	4	5	3	12	2	0	0	2	10	6	4	20
4	Susanu Viorica	4	0	1	5	5	3	3	11	2	0	0	2	11	3	4	18
5	Burcică – Pipotă Constanța	3	1	1	5	5	0	2	7	1	0	0	1	9	1	3	13
6	Georgescu –Nedelcu Elena ©	3	1	1	5	4	2	1	7	1	0	0	1	8	3	2	13
7	Gafencu Liliana	3	0	0	3	3	1	1	5					6	1	1	8
8	Cochela– Cogianu Veronica	2	3	1	6	4	5	3	12					6	8	4	18
9	Arba – Pușcatu Rodica	2	1	1	4	4	1	2	7					6	2	3	11
10	Bularda – Homeghi Olga	2	1	1	4	3	2	2	7					5	3	3	11
11	Olteanu – Călin Ioana	2	1	0	3	4	2	2	8					6	3	2	11
12	Alupei –Tamaș Angela	2	0	0	2	0	1	3	4					2	1	3	6
13	Popescu – Ciobanu Marioara	2	0	0	2	2	2	3	7					4	2	3	9
14	Vereș – Joja Viorica ©	1	1	0	2	1	2	0	3					2	3	0	5
15	Oancia Ecaterina ©	1	1	1	3	3	0	3	6					4	1	4	9
16	Mînea – Sorohan Anișoara	1	0	1	2	0	1	1	2					1	1	2	4
17	Papuc Ioana – Cristina	1	0	1	2	0	2	0	2	2	0	0	2	3	2	1	6
18	Roșca – Răcilă Valeria	1	0	1	2	0	2	2	4					1	2	3	6
19	Șerban– Florea Rodica	1	0	1	2	0	2	0	2	2	0	0	2	3	2	1	6
20	Mihalcea – Macoviciuc Camelia	1	0	0	1	1	0	3	4					2	0	3	5
21	Bărăscu – Chiriță Aurica	1	0	0	1	1	3	1	5	1	0	0	1	3	3	1	7
22	Corban - Banovici Sofia	1	0	0	1	0	0	3	3					1	0	3	4
23	Florea – Horvath Elena	1	0	0	1	1	1	2	4					2	1	2	5
24	Fricioiu Maria	1	0	0	1	0	2	0	2					1	2	0	3
25	Iordache – Țăran Titie	1	0	0	1	0	1	2	3					1	1	2	4
26	Irincu- Dumitrache Maria Magdalena	1	0	0	1	2	1	0	3					3	1	0	4
27	Lavric Florica	1	0	0	1	0	2	1	3					1	2	1	4
28	Spircu – Crăciun Doina	1	0	0	1	1	3	1	5					2	3	1	6

29	Stoean – Apostol Chira	1	0	0	1	1	2	0	3					2	2	0	4
30	Tănase Anca	1	0	0	1	2	2	1	5					3	2	1	6
31	Toma Sanda	1	0	0	1	2	0	0	2					3	0	0	3
32	Badea Ioana	1	0	0	1									1	0	0	1
33	Șnep – Bălan Doina	0	3	1	4	4	1	2	7					4	4	3	11
34	Bazon – Chelariu Adriana	0	3	0	3	3	0	4	7					3	3	4	10
35	Curelea – Trașcă Marioara	0	2	1	3	6	1	2	9					6	3	3	12
36	Aniţas Herta	0	1	1	2	0	0	1	1					0	1	2	3
37	Armășescu Mihaela	0	2	0	2	1	0	4	5					1	2	4	7
38	Necula Veronica	0	1	1	2	2	0	1	3					2	1	2	5
39	Dobre – Bălan Anișoara	0	1	1	2	0	2	2	4					0	3	3	6
40	Bulie – Bobeică Iulia	0	1	0	1	3	2	2	7					0	3	3	6
41	Cioinaru – Diaconescu Camelia	0	1	0	1	0	0	2	2					0	1	2	3
42	Cuta – Pădurariu Maria	0	1	0	1	0	0	1	1					0	1	1	2
43	Mihaly – Marin Aneta	0	1	0	1	0	1	2	3					0	2	2	4
44	Neculai – Ilica Viorica	0	1	0	1	2	0	2	4					2	1	2	5
45	Pistol – Lepădatu Victoria	0	1	0	1									0	1	0	1
46	Pleșca – Darco Aurora	0	1	0	1	0	0	1	1					0	1	1	2
47	Robu – Ciucanu Doina	0	1	0	1	3	1	1	5					3	2	1	6
48	Toader – Sauca Lucia	0	1	0	1	2	0	1	3					2	1	1	4
49	Mușat – Strimbeschi Simona	0	0	1	1	0	2	0	2	2	0	0	2	2	2	1	5
50	Afrasiloaie Felicia	0	0	1	1	0	1	0	1					0	1	1	2
51	Barabaș Enikö	0	0	1	1	0	2	0	2	2	1	0	3	2	3	1	6
52	Bondar Ionescu Elena	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
53	Bucur Florica	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
54	Chertic Cosmescu Aposteanu Angelica	0	0	1	1	0	0	2	2					0	0	3	3
55	Constantinescu Maria	0	0	1	1									0	0	1	1
56	Frântu Rodica	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
57	Giurcă Elena ©	0	0	1	1	0	2	3	5	0	0	1	1	0	2	5	7
58	Iliuță Ana	0	0	1	1									0	0	1	1
59	Lazăr Elisabeta	0	0	1	1	0	1	0	1	2	1	0	3	2	2	1	5
60	Micșa Maria	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	0	2	1	2	1	4
61	Radu – Dobrițoiu Elena	0	0	1	1	0	0	1	1					0	0	2	2
62	Tudoran Ioana	0	0	1	1	0	1	0	1	3	1	0	4	3	2	1	6

63	Zagoni – Predescu Marlena	0	0	1	1	0	0	2	2					0	0	3	3
64	Sava – Macoviciuc Maria					2	1	4	7					2	1	4	7
65	Leonte -Tieanu Livia					2	0	3	5					2	0	3	5
66	Șerban - Pârvan Elena					0	2	0	2					0	2	0	2
67	Cazac Angela					2	0	0	2					2	0	0	2
68	Pintrijel – Vîrlan Valentina					2	0	0	2					2	0	0	2
69	Ilie Ioana ©					1	1	1	3					1	1	1	3
70	Hanuseac - Costea Fănica					1	0	1	2					1	0	1	2
71	Ghiță Maxim Marinela					1	0	0	1					1	0	0	1
72	Neacșu Cornelia					1	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	2
73	Niga Liliana					1	0	0	1					1	0	0	1
74	Oprea Anișoara					1	0	0	1					1	0	0	1
75	Scurtu Alina					1	0	0	1					1	0	0	1
76	Soare Georgeta					1	0	0	1					1	0	0	1
77	Lupașcu Camelia – Gabriela					0	3	0	3	3	1	0	4	3	4	0	7
78	Dospinescu – Petcu Florica					0	2	3	5	0	1	2	3	0	3	5	8
79	Albu Nicoleta					0	2	0	2	1	0	1	2	1	2	1	4
80	Anghel Rodica ©					0	2	0	2					0	2	0	2
81	Apachiței Ana - Maria					0	2	0	2	2	0	0	2	2	2	0	4
82	Crăciun Georgeta					0	2	0	2					0	2	0	2
83	Oprea Elena					0	1	3	4	0	1	1	2	0	2	4	6
84	Jugănaru Veronica					0	1	1	2					0	1	1	2
85	Benedek – Bardaș Doina					0	1	0	1	1	2	1	4	1	3	1	5
86	Berteanu-Pelin Natalia					0	1	0	1					0	1	0	1
87	Bursuc Maria Diana					0	1	0	1					0	1	0	1
88	Cogianu Roxana-Gabriela					0	1	0	1	1	1	1	3	1	2	1	4
89	Cojocariu Adelina – Maria					0	1	0	1	1	0	2	3	1	1	2	4
90	Crăciun Ioana					0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	2
91	Gavrilescu Elena					0	1	0	1					0	1	0	1
92	Genes Liliana					0	1	0	1					0	1	0	1
93	Năstasă Mihaela					0	1	0	1					0	1	0	1
94	Neacșu Ionelia					0	1	0	1	1	1	1	3	1	2	1	4
95	Preda Dobrița					0	1	0	1					0	1	0	1

96	Stoica Talida – Teodora ©					0	1	0	1	2	0	0	2	2	1	0	3
97	Untaru – Boicu Teodora					0	1	0	1	1	2	3	6	1	3	3	7
98	Zamfir Florica					0	1	0	1					0	1	0	1
99	Maşka – Militaru Georgeta					0	0	4	4					0	0	4	4
100	Matei Sieburg Aneta ©					0	0	4	4	0	1	1	2	0	1	5	6
101	Avram Elena					0	0	3	3					0	0	3	3
102	Cătescu – Avram Valeria					0	0	3	3					0	0	3	3
103	Balaban- Munteanu Iuliana					0	0	2	2					0	0	2	2
104	Marinescu Aurelia					0	0	2	2	0	0	1	1	0	0	3	3
105	Matei Carolina					0	0	2	2					0	0	2	2
106	Silaghy Florica					0	0	2	2					0	0	2	2
107	Wiener Cristel					0	0	2	2	0	1	2	3	0	1	4	5
108	Acsinte Irina					0	0	1	1					0	0	1	1
109	Dinu Cristina ©					0	0	1	1					0	0	1	1
110	Dorobanțu Mariana ©					0	0	1	1					0	0	1	1
111	Furcilă Luminița					0	0	1	1					0	0	1	1
112	Gawluc Elena					0	0	1	1	0	1	2	3	0	1	3	4
113	Kabath Maria					0	0	1	1					0	0	1	1
114	Naghiu Maria					0	0	1	1					0	0	1	1
115	Onofrei Olguța					0	0	1	1					0	0	1	1
116	Serediuc Crina					0	0	1	1					0	0	1	1
117	Stan Monica					0	0	1	1					0	0	1	1
118	Tănase Maria					0	0	1	1					0	0	1	1
119	Țăran Marica					0	0	1	1					0	0	1	1
120	Teleanu – Doroftei Lenuța					0	0	1	1					0	0	1	1
121	Toll Filigonia					0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	2	2
122	Zaharia Mariana					0	0	1	1					0	0	1	1
123	Gurău – Borisov Ștefania ©									4	11	11	26	4	11	11	26
124	Botez Mitana									3	1	0	4	3	1	0	4
125	Kondoroczi – Nemeth Ileana									3	1	0	4	3	1	0	4
126	Ghiuzelea – Bruteanu Florica									1	8	9	18	1	8	9	18
127	Bulugioiu – Togănel Iuliana									1	6	7	14	1	6	7	14
128	Rigard Emilia									1	6	6	13	1	6	6	13

129	Raicu – Tamaș Ana									1	5	5	11	1	5	5	11
130	Sîngiorzan Mărioara									1	3	2	6	1	3	2	6
131	Ghiață Maria – Dida ©									1	1	0	2	1	1	0	2
132	Hublea Maria									1	0	2	3	1	0	2	3
133	Kardoș Marta									0	6	3	9	0	6	3	9
134	Urziceanu Felicia									0	6	2	8	0	6	2	8
135	Codreanu Păunescu Angela ©									0	5	5	10	0	5	5	10
136	Bonfert – Schob Rita									0	5	2	7	0	5	2	7
137	Bălan – Bulugioiu Sonia									0	4	3	7	0	4	3	7
138	Bălașa Doina									0	4	3	7	0	4	3	7
139	Moldovan - LincaruViorica									0	4	8	12	0	4	8	12
140	Bucur – Maimon Maria									0	3	1	4	0	3	1	4
141	Laub –Moțica Maria									0	3	1	4	0	3	1	4
142	Tudor Costache Stana Stela									0	2	2	4	0	2	2	4
143	Jifcu Magda									0	2	1	3	0	2	1	3
144	Oxenfeld Elsa									0	2	1	3	0	2	1	3
145	Rostaș Ghizela									0	2	1	3	0	2	1	3
146	Gyorgy Elisabeta									0	2	0	2	0	2	0	2
147	Laub Etelca									0	2	0	2	0	2	0	2
148	Olteanu Luminița									0	2	0	2	0	2	0	2
149	Trancioveanu Ecaterina									0	1	5	6	0	1	5	6
150	Găvan – Georgescu Stela									0	1	4	5	0	1	4	5
151	Necula Elena									0	1	3	4	0	1	3	4
152	Trinks Maria									0	1	3	4	0	1	3	4
153	Udrescu – Rohan Viorica									0	1	3	4	0	1	3	4
154	Crețu Viorica									0	1	2	3	0	1	2	3
155	Stanciu Stela									0	1	2	3	0	1	2	3
156	Ciolacu Doina									0	1	1	2	0	1	1	2
157	Constantin Marioara									0	1	1	2	0	1	1	2
158	Dumitrescu Lucia									0	1	1	2	0	1	1	2
159	Lakatos Dora									0	1	1	2	0	1	1	2
160	Naidin Mariana ©									0	1	1	2	0	1	1	2
161	Alexe Georgeta									0	1	0	1	0	1	0	1
162	Erdös Ecaterina									0	1	0	1	0	1	0	1
163	Iordache Rodica ©									0	1	0	1	0	1	0	1
164	Kormos Elisabeta									0	1	0	1	0	1	0	1
165	Mihalache Dumitra									0	1	0	1	0	1	0	1

166	Mocioacă Marina									0	1	0	1	0	1	0	1
167	Schwartz Edith									0	1	0	1	0	1	0	1
168	Vatan Mariana									0	1	0	1	0	1	0	1
169	Limpede Mariana									0	0	4	4	0	0	4	4
170	Bogdan Olimpia									0	0	3	3	0	0	3	3
171	Golgoțiu Luminița									0	0	3	3	0	0	3	3
172	Covaci – Drăghici Maria									0	0	2	2	0	0	2	2
173	Ilie Cristina – Mihaela									1	0	1	2	1	0	1	2
174	Oros Ecaterina									0	0	2	2	0	0	2	2
175	Stoian Marioara									0	0	2	2	0	0	2	2
176	Aloman Anastasia									0	0	1	1	0	0	1	1
177	Boghian Andreea – Nicoleta									0	0	1	1	0	0	1	1
178	Dorneanu Irina									0	0	1	1	0	0	1	1
179	Dragomir Elena									0	0	1	1	0	0	1	1
180	Forsea Maria									0	0	1	1	0	0	1	1
181	Gănescu Lucia									0	0	1	1	0	0	1	1
182	Grigoraș Cristina									0	0	1	1	0	0	1	1
183	Horvath Mariana									0	0	1	1	0	0	1	1
184	Iliescu Dana									0	0	1	1	0	0	1	1
185	Ionescu Ștefania									0	0	1	1	0	0	1	1
186	Jiva Viorica									0	0	1	1	0	0	1	1
187	Luchian Anca									0	0	1	1	0	0	1	1
188	Moșneaga Olimpia									0	0	1	1	0	0	1	1
189	Ștefan Gabriela									0	0	1	1	0	0	1	1
190	Vlăduț Cornelia									0	0	1	1	0	0	1	1
191	Vlăduț Magda									0	0	1	1	0	0	1	1
192.	Vorindan Elisabeta									0	0	1	1	0	0	1	1

VIII. SPORTIVII MEDALIAȚI LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI CAMPIONATELE EUROPENE PÂNĂ ÎN 2009

Nr Cr	Numele și prenumele	JO				CM				CE				TOTAL			
		Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Tot	Aur	Arg.	Br	Gen
193	Popescu Dimitrie	1	2	1	4	1	2	1	4					2	4	2	8
194	Ruican Iulică	1	1	0	2	3	1	1	5					4	2	1	7
195	Talapan Viorel	1	1	0	2	3	2	2	7					4	3	2	9
196	Răducanu Dumitru ©	1	1	1	3	1	3	2	6					2	4	3	9
197	Țaga Neculai	1	0	1	2	1	2	2	5					2	2	3	7
198	Iosub Petru	1	0	0	1	0	0	1	1					1	0	1	2
199	Toma Valer	1	0	0	1	0	0	1	1					1	0	1	2
200	Dobre Dănuț	0	2	0	2	0	2	0	2					0	4	0	4
201	Robu Valentin	0	2	0	2	2	3	3	8					2	5	3	10
202	Tomoiagă Vasile	0	2	0	2	1	1	1	3					1	3	1	5
203	Gheorghe Marin ©	0	1	0	1	4	4	4	12					4	5	4	13
204	Marin Claudiu – Gabriel	0	1	0	1	1	1	1	3					1	2	1	4
205	Măstăcan Vasile	0	1	0	1	1	1	1	3					1	2	1	4
206	Năstase – Vasile Dorel	0	1	0	1	1	1	1	3					1	2	1	4
207	Neagu Dragoș	0	1	0	1	0	3	1	4					0	4	1	5
208	Șnep Ioan - Gabor	0	1	0	1	0	2	0	2					0	3	0	3
209	Vizitiu Iulian	0	1	0	1	0	1	1	2					0	2	1	3
210	Ceapura Petre	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	3	3	1	0	4	5
211	Lovrenski Ladislau ©	0	1	1	2					0	0	1	1	0	1	2	3
212	Tudor Ștefan	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	2	2	1	0	3	4
213	Alupei Dorin					2	2	3	7					2	2	3	7
214	Nemțoc Cristinel-Cornel					1	2	4	7					1	2	4	7
215	Tudor Florian					1	1	3	5					1	1	3	5
216	Bănică Andrei					1	1	1	3					1	1	1	3
217	Măstăcan Daniel					1	1	0	2					1	1	0	2
218	Corbeanu Florin					1	1	0	2					1	1	0	2
219	Pîrvan Gheorghe Ciprian					1	0	1	2					1	0	1	2
220	Florariu Ioan					1	0	1	2					1	0	1	2
221	Cornea Ovidiu					1	0	1	2					1	0	1	2
222	Gheorghiu Gheorghe ©					1	0	0	1	0	0	2	2	1	0	2	3

223	Grumezescu Dumitru					0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	2
224	Oanță Ilie					0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	2
225	Păunescu Oprea ©					0	1	0	1	0	1	1	2	0	2	1	3
226	Petrov Ionel					0	1	0	1	0	1	2	3	0	2	2	4
227	Vereș Carol					0	1	0	1	0	2	2	4	0	3	2	5
228	Airoaie Constantin					0	0	1	1					0	0	1	1
229	Gall Ernest					0	0	1	1					0	0	1	1
230	Georgescu Cristian					0	0	1	1					0	0	1	1
231	Nistoroiu Constantin					0	0	1	1					0	0	1	1
232	Simion Nicolae					0	0	1	1					0	0	1	1
233	Spircu Nicolae					0	0	1	1					0	0	1	1
234	Voiculescu Daniel					0	0	1	1					0	0	1	1
235	Pongratz Ștefan									1	0	2	3	1	0	2	3
236	Radu Nicolae									1	0	2	3	1	0	2	3
237	Măcean Tiberiu									1	0	0	1	1	0	0	1
238	Sînceac Anton									1	0	0	1	1	0	0	1
239	Kureșka Ștefan									0	1	2	3	0	1	2	3
240	Lupu Ștefan ©									0	1	1	2	0	1	1	2
241	Riffelt Gheorghe									0	1	1	2	0	1	1	2
242	Boicu Ion									0	1	0	1	0	1	0	1
243	Bulugioiu Ion									0	1	0	1	0	1	0	1
244	Kiss Carol									0	1	0	1	0	1	0	1
245	Milincovici Petre									0	1	0	1	0	1	0	1
246	Șehovitz Iulian									0	1	0	1	0	1	0	1
247	Batschi Reinhold									0	0	1	1	0	0	1	1
248	Moldoveanu Gheorghe									0	0	1	1	0	0	1	1
249	Petrov Stelian									0	0	1	1	0	0	1	1
250	Stratan Emanoil									0	0	1	1	0	0	1	1

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

1933. Internaţionalii Francisc Cserhati şi Gavrilă Barani, într-o ambarcaţiune de 8+1, se antrenau pe Bega

Start în cursa de schif 4+1 rame, la CN organizat în 1935 la Snagov. Au participat concurenţi din Arad, Timişoara, Satu Mare şi Bucureşti. Printre învingători s-au aflat: la schif simplu - Tudor Zinger; la 2 fc - .Înainte. Timişoara; la 4+1 seniori - .Înainte. Timişoara; la 4+1 bărci uşoare - AMEFA; la 8+1 – .Înainte. Timişoara; la 4+1 juniori - . nainte. Timişoara

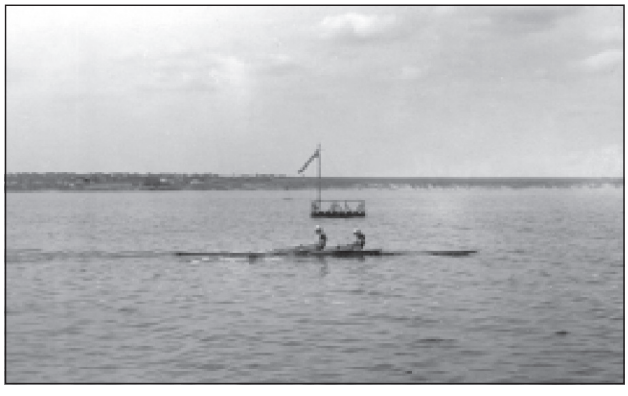

CN din 1938 (Mamaia)- a desemnat următorii câştigători: schif simplu - Fr. Cserhati; schif 2 - .Metropola.; 4+1 (bărbaţi) .Înainte. Timişoara; 4+1 (femei) .Hellas. Arad; 8+1 .Mureşul. Arad; gig 3+1 - .Marina.; gig străjeri - Şcoala pescari - vânători; lotcă 2+1 - Regimentul 6 .Mihai Viteazul.; lotcă 3+1 - Flotila hidroaviaţie; lotcă 6+1 - Regimentul 34 infanterie; bărci militare - Distrugătorul .Ferdinand.; baleniere militare - canoniera .Ghiculescu.; şalupă cu motor - N. Ştefănescu; kaiac 2 . străjeri - Constanţa

CE - 1955, Gand. Ştefan Pongratz, Nicolae Radu, Tiberiu Măcean şi Anton Sînceac au cucerit prima medalie de aur pentru canotajul masculin românesc, în proba 4 fc

Ana Tamaş, Florica Ghiuzelea, Iuliana Bulugioiu-Togănel, Emilia Rigard şi Ştefania Borisov (cârmaci) . campioane europene în 1962, la Berlin, în proba de 4+1 rame

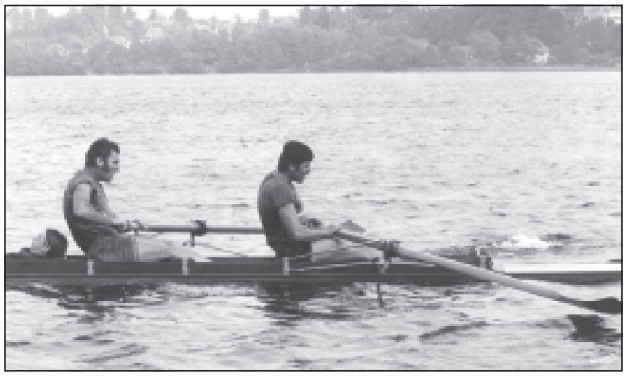

1970 Sf. Catharines (Canada). Ştefan Tudor, Gheorghe Gheorghiu şi Petre Ceapura . primii campioni mondiali ai canotajului masculin românesc, în proba de 2+1 rame

Un 8+1 de argint. Echipajul compus din Doina Bălaşa, Luminiţa Olteanu, Viorica Lincaru, Stela Tudor, Marioara Sîngiorzan, Marina Mocioacă, Viorica Creţu, Doina Bardaş, Marioara Naidin (cârmaci) a cucerit titlul de vicecampion la CE din 1968, de la Berlin

De la CE din 1968, de la Berlin, echipajul feminin de 4+1 vâsle al României s-a întors, având .la bord. un titlu european (Maria Hublea, Ileana Nemeth, Ştefania Borisov, Mitana Botez şi Ioana Tudoran)

1972, JO de la München. Medalie de bronz pentru echipajul de 2+1 rame, format din Ştefan Tudor, Petre Ceapura şi Ladislau Lovrenski. Era prima medalie olimpică obţinută de canotajul masculin românesc

Brandenburg - 1972. Campioanele europene în proba de 4+1 vâsle (de la dreapta la stânga: Teodora Untaru- Boicu; Marioara Sîngiorzan; Maria Micşa; Ileana Nemet-Kondoroczi; în faţă: cârmaci Maria-Dida Ghiaţă)

Campioanele europene la 4+1 vâsle în 1968 (Berlin): Ileana Nemeth, Maria Hublea, Ioana Tudoran, Mitana Botez şi Ştefania Borisov

Echipajul de 4+1 rame, format din Elisabeta Lazăr, Felicia Afrăsiloaie, Elena Giurcă (cârmaci) ,Maria Micşa şi Ioana Tudoran a câştigat, în 1976, .bronzul. la JO de la Montreal, aducând, astfel, canotajului feminin românesc, prima medalie olimpică

Sanda Toma, cea mai valoroasă schifistă (aur la CM din 1979 - Bled; aur la JO din 1980 - Moscova; aur la CM din 1981 - München)

În proba 2 fc, la CM din 1974, de la Lucerna, Cornelia Neacşu şi Marinela Ghiţă au câştigat primul titlu de campioane mondiale pentru canotajul feminin românesc

Satul olimpic de la Santa Barbara. Lotul de canotaj al României, care a realizat, la JO din 1984 - Los Angeles, un bilanţ deosebit: feminin - 5 medalii de aur (1x, 4x+, 2-, 4+, 2x) şi una de argint (8+); masculin - aur la 2- şi argint la 2+

Valeria Răcilă. Carte de vizită: campioană olimpică în 1984; de două ori vicecampioană mondială (1982 şi 1985) în proba de schif simplu; medaliată cu bronz la CM din 1979 (2x) şi 1981 (2x+), precum şi la JO din 1980 (2x)

Elisabeta Lipă, o sportivă cu rezultate remarcabile: 5 participări la JO, soldate cu 7 medalii, din care 4 de aur (1984-2x; 1992-1x; 1996-8+; 2000-8+), 2 de argint (1988 şi 1992-2x) şi una de bronz (1988-4x); 11 medalii la CM, din care una de aur (1989-1x), 8 de argint şi 2 de bronz

Rodica Arba şi Olga Homeghi – campioane mondiale în 1986 (Nottingham) la 2 rame, performanţă pe care au repetat-o şi la CM din 1987 (Copenhaga). În aceeaşi formaţie, au cucerit titlul olimpic în 1988, ambele sportive având în palmares câte 4 medalii la JO (2 - aur, 1 - argint, 1 - bronz) şi câte 7 medalii la CM

Chira Stoean, Lucia Toader, Marioara Traşcă, Doina Bălan, Viorica Ioja (cârmaci) - echipajul 4+1 rame campion mondial în 1986, la Nottingham

Iulia Bobeică, Doina Şnep, Doina Robu, Marioara Curelea . echipajul de 4 rame medaliat cu aur la CM din 1990 de la Barrington, împreună cu antrenorul emerit Victor Mociani

Maria Sava-Macoviciuc, campioană mondială în proba schif simplu categorie uşoară, performanţă realizată în 1986 la Nottingham şi în 1987 la Copenhaga; în 1985 la Hazewinkel câştigase medalia de argint

Elisabeta Lipă - campioană mondială la proba de schif simplu, în 1989, la Bled; vicecampioană mondială în 1991 la Viena; campioană olimpică în 1992 la Barcelona, unde a mai cucerit, împreună cu Veronica Cochela, o medalie în proba de 2 vâsle

Valentina Vârlan, Marioara Traşcă, Adriana Chelariu, Veronica Necula şi Ecaterina Oancia (cârmaci) . echipajul de 4+1 rame, campion mondial în 1987, la Copenhaga

Dorel Năstase, Valentin Robu, Dimitrie Popescu, Vasile Tomoiagă şi Gheorghe Marin (cârmaci), echipajul de 4+1 rame, campion mondial la Bled, în 1989

Dănuț Dobre, Dragoş Neagu, Valentin Robu, Ioan Şnep, Dumitru Răducanu (cârmaci) . vicecampioni mondiali în echipajul de 4+1 rame la Viena, în 1991

Echipajul de 8+1, vicecampion olimpic, în 1992, la Barcelona (Iulian Vizitiu, Dănuț Dobre, Claudiu Marin, Iulică Ruican, Viorel Talapan, Dorel Năstase, Valentin Robu, Vasile Măstăcan şi cârmaciul Marin Gheorghe)

Valentina Vârlan, Marioara Trașcă, Livia Tieanu, Rodica Arba, Adriana Chelariu, Veronica Necula, Olga Homeghi, Lucia Toader şi Ecaterina Oancia (cârmaci) . echipajul de 8+1, campion mondial în 1987, la Copenhaga

Constanţa Pipotă-Burcică . medaliată cu aur în proba de schif simplu, categorie uşoară, la CM din 1994 (Indianapolis) şi din 1996 (Strathclyde)

Viorica Neculai, Doina Robu, Veronica Cochela, Doina Ignat, Ioana Olteanu, Constanţa Pipotă, Iulia Bobeică, Fănica Costea, Ioana Ilie (cârmaci) . echipajul de 8+1, campion mondial (Racice, 1993)

Bucurie de. campioni. Medaliaţi cu aur la CM din 1994 (Indianapolis) . echipajul de 4+1 rame, format din: Florian Tudor, Valentin Robu, Viorel Talapan, Iulică Ruican şi cârmaciul Marin Gheorghe

Campioanele mondiale în proba de 8+1, în 1997, la Aiguebelette: Georgeta Damian, Viorica Susanu, Ioana Olteanu, Angela Cazac, Liliana Gafencu, Veronica Cochela, Anca Tănase, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci)

Campioanele mondiale în proba de 8+1 în 1998 la Köln: Georgeta Damian, Viorica Susanu, Magdalena Dumitrache, Angela Cazac, Ioana Olteanu, Veronica Cochela, Liliana Gafencu, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci)

La JO din 1996, de la Atlanta, Doina Ignat, Marioara Popescu, Elisabeta Lipă, Ioana Olteanu, Veronica Cochela, Doina Spircu, Anca Tănase, Liliana Gafencu şi Elena Georgescu (cârmaci) au cucerit .aurul. la proba de 8+1 feminin

Georgeta Damian, Viorica Susanu, Ioana Olteanu, Aurica Chiriţă, Magdalena Dumitrache, Doina Spircu, Marioara Popescu, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci) . echipajul de 8+1, medaliat cu .aur. la CM din 1999, de la St. Catharines (Canada)

Echipajul feminin de 8+1, medaliat cu aur la CM din 1998 (Köln), în componenţa: Georgeta Damian, Viorica Susanu, Maria-Magdalena Dumitrache, Angela Cazac, Ioana Olteanu, Veronica Cochela, Liliana Gafencu, Doina Ignat, Elena Georgescu (cârmaci)

Neculai Ţaga, Viorel Talapan, Valentin Robu, Florian Tudor, Cornel Nemţoc, Andrei Bănică, Gheorghe Pârvan, Dorin Alupei şi Dumitru Răducanu (cârmaci) . echipajul masculin de 8+1, vicecampion mondial în 1998, la Köln ***Fot***

Georgeta Damian şi Doina Ignat . campioane olimpice la porba de 2 rame, în anul 2000 (Sydney)

Ziua canotajului românesc – 11 iunie 2011

FIGURI REPREZENTATIVE

ACSINTE (MUTESCU), IRINA (1982), n. în Săcele, jud. Braşov. Profesoară de educaţie fizică şi sport. Canotoare de performanţă. A început să se iniţieze în canotaj la vârsta de 13 ani, la CSŞ *Triumf* Bucureşti, club unde s-a format, ca junioară şi pe care l-a reprezentat în competiţiile interne şi internaţionale, la această categorie de vârstă. Între 1997-2002, a activat la CSA *Steaua* Bucureşti, în perioada junioratului având dublă legitimare. Multiplă campioană naţională şi numeroase clasări pe locurile II şi III la CN de juniori şi seniori(1997- campioană naţională la juniori I şi juniori II, pentru CSŞ *Triumf*; 1998 – vicecampioană naţională la juniori pentru CSŞ *Triumf* şi vicecampioană naţională la seniori pentru CSA *Steaua*). Performanţe realizate pe plan internaţional: medalia de aur (4x) la CM de juniori, din anul 1998 (Ottensheim); medalia de argint (4x) la CM de juniori din 1999 (Plovdiv); medalia de aur la (8+) la CM de juniori din 2000 (Zagreb); medalia de bronz (2 vâsle – categorie uşoară) la CM de seniori din 2001 (Lucerna). La concursurile de Cupă Mondială, din anul 2001, s-a clasat pe locul al II-lea la München şi Sevilla şi pe locul al III-lea la New Jersey, în probele de 2 vâsle. Pe parcursul anilor, la lotul naţional a fost pregătită de antrenorii Gioga Nicolae, Dospinescu Ioan, Boicu Ion şi Veronica Cochela. Primăria din localitatea Săcele i-a acordat titlul de Cetăţean de Onoare. Maestră Emerită a Sportului (2005). Din anul 2002, s-a stabilit în SUA.

AFRASILOAIE (JITIEANU), FELICA (1954), n. în com. Podoleni, jud. Neamţ. Studii liceale, absolventă a Liceului de Construcţii din Piatra Neamţ. Laborantă la *Azochim* Piatra Neamţ. Dotată cu calităţi fizice deosebite, a fost selecţionată pentru canotaj, de către antrenoarea Garoafa Cantemir, în anul 1974. A fost legitimată la CS *Ceahlăul*. După numai un an de zile, la CM de seniori din anul 1975 (Nottingham) reuşeşte să se claseze pe locul al IV-lea, în proba de 4x+. La JO din 1976 (Montreal), contribuie la cucerirea medaliei de bronz, la 4x+, prima medalie olimpică din istoria canotajului feminin românesc. Se mai remarcă la CM din 1977 (Amsterdam) unde obţine titlul de vicecampioană, în aceeaşi probă. Ratează participarea la JO de la Moscova (1980), datorită unei accidentări. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii S. Petrov, V. Mociani, G. Gheorghiu, M. Drăghici, I. Boicu. A fost declarată sportiva nr. 1 a judeţului Neamţ, în anul 1976 şi pe locul al X-lea în Topul întocmit de Asociaţia Presei Sportive. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul sportiv* clasa a III-a (1976).

ALBU, NICOLETA (1988), n. în Brăila. Studentă la FEFS în cadrul Universității de Vest Timișoara. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în canotaj, în anul 2002, la CS *Olimpia* București, sub îndrumarea antrenoarelor Carmen Cutaș și Carmen Tudorache. S-a clasat, de mai multe ori, pe primele trei locuri în CN de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale, a reprezentat, cu rezultate de prestigiu, canotajul românesc pe plan internațional. A participat la 3 ediții de CM de juniori 2004 – Banyoles (locul al V-lea la 4-), 2005 – Brandenburg (locul I la 2- și locul al II-lea 8+) și în 2006 – Amsterdam (locul al II-lea la 2-). La CM de tineret, a concurat în proba de 2 rame fără cârmaci, obținând o medalie de argint în 2007 (Strathclyde) și 2 medalii de aur la edițiile din 2008 (Brandenburg) și 2009 (Račice). În competițiile oficiale de seniori, a cucerit o medalie de bronz, la CE din 2007 (Poznan) și o medalie de aur la ediția din 2009 (Brest), ambele la 2 rame fără cârmaci, iar la CM din 2009 (Poznan) 2 medalii de argint la 8+ și 2-. La concursul de Cupă Mondială, din 2009 s-a clasat pe locurile I și III, în proba 8+. În anul 2010 la (Montemor-O-Velho - Portugalia), a intrat în posesia unui nou titlu de campioană europeană în proba de dublu rame (împreună cu Camelia Lupașcu). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, V. Măstăcan, M. Zagoni, I. Șnep și H. Constantinescu. Pentru performanțele obținute i s-a acordat titlul de Maestră Emerită a Sportului.

ALUPEI (TAMAŞ), ANGELA (1972), n. în Bacău. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din cadrul Universităţii Bacău, promoţia 2000. Studii postuniversitare, privind *Dreptul Muncii* în cadrul Academiei de Poliţie *Al.I.Cuza* (2003-2004). Funcţionar MAI. Canotoare de performanţă. Legitimată la Clubul *Dinamo,* a fost selecţionată în anul 1988, primul său antrenor fiind Ioan Dospinescu. Multiplă campioană naţională. Debutează pe plan internaţional în 1991, la regata Moscova, unde câştigă medalia de aur la 4 vâsle. Dublă campioană mondială de tineret 1992 (Glasgow) şi 1993 (Ioanina) şi o clasare pe locul IV în 1994 (Bled), toate cu echipajele de 2 vâsle. La 4 ediţii ale CM de seniori la care a participat, a cucerit: o medalie de bronz în 1994 (Indianapolis) şi o medalie de argint în 1995 (Tampere), cu echipajul de 8+1; medalii de bronz în 1997 (Aiguebelette) şi 1998 (Köln), la 2 vâsle *categoria uşoar*ă. La ediţia din 1999 (St. Cathariens -CAN) a CM se clasează pe locul al V-lea la schif simplu categorie uşoară. La prima sa participare olimpică în 1996 (Atlanta) – se clasează pe locul X la 4 vâsle. La JO de la Sydney 2000, cucereşte medalia de aur în proba de 2 vâsle categoria uşoară, împreună cu Constanţa Burcică. În aceeaşi probă şi în aceeaşi formaţie, cucereşte medalia de aur şi un nou titlu olimpic în anul 2004 (Atena). Medaliată la numeroase concursuri de Cupă Mondială.. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor, iar în anul 2004 – Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I.

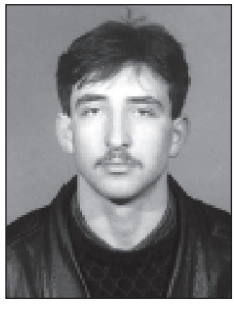

ALUPEI, DORIN (1973), n. în Cristeşti, jud. Botoşani. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii Bacău. Doctor în educaţie fizică şi sport. Canotor de performanţă. Şi-a început activitatea sportivă la 16 ani, la CS *Marina* din Orşova, în 1992 s-a transferat la Clubul *Steaua* Bucureşti, iar în 1997 la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion naţional, la juniori şi seniori. În intervalul 1993-1996, a obţinut peste 11 titluri de campion naţional cu diferite echipaje. Medaliat la numeroase regate internaţionale. A fost selecţionat în loturile naţionale începând din anul 1989. Debutează la CM de juniori în 1990 (Aiguebelette - FRA), unde se clasează pe locul IV la 4 rame, iar la ediţia din 1991 (Banyoles - ESP), obţine o medalie de argint cu echipajul de 2+1 rame. La CM

de tineret, 1992 (Glasgow) – medalie de argint 4+. La CM de seniori din 1993 (Račice), cucereşte titlul mondial la 4+1 rame şi pe cel de vicecampion mondial la 8+1; în 1994 (Indianapolis), medalie de bronz 8+1; în 1995 (Tampere) se clasează pe locul V în aceeaşi probă, iar în 1996 (Strathclyde -GBR), cucereşte un nou titlu de campion mondial la 4+1 rame; CM din 1997 (Aiguebelette - FRA), obţine medalia de argint cu echipajul de 8+1 şi pe cea de bronz la 4- ; 1998 (Köln) - medalia de bronz la 8+1. La JO de la Atlanta din 1996, îşi aduce contribuţia la obţinerea de puncte, prin clasarea pe locul V, cu echipajul de 4 rame, iar la Sydney 2000, s-a clasat pe locul VI cu echipajul de 8+1. La JMU din 1993 (Buffalo), câştigă medalia de aur în echipajul de 4+1 rame. La JB 1992 medaliat cu bronz la 2 vâsle. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii Mociani Victor, David Adrian, Bălaşa Doina şi Popescu Dimitrie. Până în anul 2004 a fost Membru al Biroului F.R. de Canotaj, iar din anul 2005 a fost numit în funcţia de antrenor federal pentru juniori şi preşedinte al Comisiei pentru juniori din cadrul F.R. de Canotaj. Maestru Emerit al Sportului (1993).

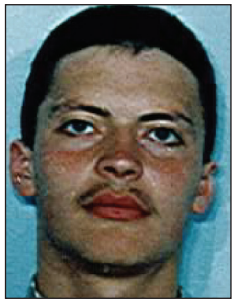

ANDRUNACHE, VALERIU (1976), n. în Cudalbi, jud. Galați. Canotor de performanță. Și-a început activitatea la CSȘ *Triumf* București (1991), sub îndrumarea antrenorului Ilie Husarencu. În perioada 1995-2002, a fost legitimat și a concurat pentru CSA *Steaua* (antrenori George Mereuță și Dimitrie Popescu). În acest interval a obținut 15 titluri de campion național. La CM de tineret realizează următoarele performanțe:1995 (Gröningen) – locul VI la 4-; 1996 (Hazewinkel) – locul VIII la 4+; 1997 (Milano) – medalia de aur și titlul de campion mondial. La CM de seniori din 1999 (St. Catharines) se clasează pe locul XII la 2-, iar la JO din 1992 (Barcelona) ocupă locul IV în finala B, la 4-. Maestru al Sportului.

ANGHEL (IVANA), RODICA (1983), n. în Buftea, jud. Ilfov. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2008. Plutonier – serviciul de informare și relații cu publicul din cadrul Jandarmeriei. Canotoare de performanță, specializată pe post de cârmaci. A fost legitimată, din 1998, la CS *Olimpia* București, iar din anul 2005 s-a transferat la CS *Dinamo*. A avut antrenori pe Gheorghe Anghel, Nicolae Gioga, Grigore Florian. S-a clasat de mai multe ori pe locurile I, II și III la CN de junioare și senioare. Debutează în canotaj cu rezultate deosebite în echipajele de 8+ la CM de juniori, în 1998 (Ottensheim) – medalie de argint, 1999 (Plovdiv) – medalie de aur și în 2000 (Zagreb) – medalie de aur. În continuare, a participat la 4 ediții ale CM de seniori, în calitate de cârmaci în echipajele de 8 +, în anul 2001 (Lucerna) cu medalie de argint, în 2002 (Sevilla) – locul al IV-lea, 2005 (Gifu) – medalie de argint și în 2006 (Eton) – locul al VI-lea. În concursurile de Cupă Mondială, desfășurate în perioada 2001-2006, s-a clasat de 4 ori pe locul I, de 5 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni. Maestră Emerită a Sportului.

ANIȚAȘ, HERTA (1961), n. în Timișoara. Canotoare de performanță. Campioană medaliată la CN. Prezența sa în canotajul feminin românesc s-a soldat cu următoarele rezultate la competițiile internaționale oficiale: CM de juniori din 1985 (Brandenburg) – medalie de aur la 4+; CM de seniori 1986 (Nottingham) – medalie de bronz la 8+; JO din 1988 (Seul) – medalie de argint la 8+ și medalie de bronz la 4+. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Ion Boicu și Horia Constantinescu. Maestră al Sportului.

APACHIȚEI, ANA MARIA (1984), n. în Dorohoi, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, promoția 2008. Canotoare de performanță. A fost selecționată la vârsta de 14 ani și s-a pregătit la CSȘ *Marina* (Liceul Traian Lalescu) din Orșova (antrenor Cristian Maliș). Din 2003, și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională la junioare și senioare. Componentă a loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. La CM de juniori obține medalia de argint, la 4 vâsle, în 2001 (Duisburg) și pe cea de aur, la 8+, în 2002 (Trakai). Participă la 4 ediții ale CM de tineret în 2003, la Belgrad (medalie de aur la 4 vâsle), 2004 – Poznan (argint la 2 rame fără cârmaci), 2005 – Amsterdam și 2006 – Hazewinkel (2 medalii de aur la 2 rame fără cârmaci). În echipajul de 8+ înregistrează următoarele rezultate la CM de seniori: 2005 (Gifu) – medalie de argint; 2006 (Eton) – clasare pe locul al IV-lea; 2007 (München) – medalie de de argint. Dublă campioană europeană, în proba de 8+, în 2007 (Poznan) și 2008 (Schinias). În concursurile de Cupă Mondială, din perioada 2004-2008, s-a clasat de câte 3 ori pe locurile I și II și o dată pe locul al III-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni. Maestră Emerită a Sportului. În anul 2008, s-a retras din activitatea competițională dedicându-se muncii de antrenor. A fost angajată la CS Galata Saray din Istambul, unde se ocupă de lotul de canotaj fete.

ARBA (PUŞCATU), RODICA (1962), n. în Petricani, jud. Neamț. Ofiţer MI. Canotoare de performanță. A activat la cluburile *Nautic* ASE şi *Dinamo* Bucureşti. A fost campioană naţională la canotaj, cu diferite echipaje. În cei peste 10 ani de activitate în loturile naţionale, a fost una dintre sportivele de bază ale echipajelor care au reprezentat canotajul românesc la JO şi CM. Participantă la 6 CM şi la 3 ediţii ale JO, a reuşit să obţină 11 medalii, din care 6 de aur. Debutează la JO din 1980 de la Moscova cu echipajul de 8+1, unde intră în posesia medaliei de bronz. La JO din 1984 de la Los Angeles, cucereşte medalia de aur cu echipajul de 2 rame fără cârmaci, iar la ediţia din 1988 de la Seul, obţine cel de-al doilea titlu de campioană olimpică, la aceeaşi probă şi medalia de argint cu echipajul de 8+1. La CM câştigă 2 medalii de bronz, în 1981 (München) cu echipajul de 2 rame fără cârmaci şi în 1982 (Lucerna) cu echipajul de 4+1 rame, iar la ediţia din 1983 (Duisburg), o medalie de argint la 2 rame fără cârmaci. La următoarele 3 ediţii ale CM, cucereşte 4 medalii de aur 2 în 1985 (Hazewinkel) şi 1986 (Nottingham)în proba de 2 rame fără cârmaci şi 2 în 1987 (Copenhaga) cu echipajele de 2 rame fără cârmaci şi 8+1. Aceste 4 titluri supreme, alături de cele 2 titluri olimpice, încheie o carieră sportivă de excepţie. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004);

ARMĂŞESCU, MIHAELA (1963), n. în Tomşani, jud. Vâlcea. Canotoare de performanță. A activat la *CSŞ* nr. 1, Clubul *Nautic* ASE, CSU *Construcţii* şi la CS *Voinţa* din Bucureşti. A fost campioană naţională. Selecţionată în loturile naţionale de canotaj în perioada 1981-1989, campioană balcanică şi medaliată la numeroase regate internaţionale. A participat la 4 CM şi la 2 ediţii ale JO, la care a obţinut 7 medalii. Debutează în echipajul de 4+1 rame la CM din 1982 (Lucerna), cu care obţine medalia de bronz. La CM din 1985 (Hazewinkel) şi 1986 (Nottingham), mai câştigă 2 medalii de bronz cu echipajele de 8+1. În 1989 (Bled) intră în posesia medaliei de aur şi a titlului de campioană mondială cu echipajul de 8+1, iar la 4 rame fără cârmaci obţine medalia de bronz. La JO din 1984, de la Los Angeles şi cele din 1988 de la Seul devine vicecampioană

olimpică, câştigând medaliile de argint cu echipajele de 8+1. Maestră Emerită a Sportului.

ATOMULESEI, FLORINA (1985), n. în Târgu Neamț, jud. Neamț. Studii liceale. Canotoare de performanță. S-a inițiat și pregătit, în canotaj, la liceul teoretic *Traian Lalescu* din Orșova (antrenor Cristian Maliș) începând cu 2002. Până în anul 2005, a participat în competițiile de seniori cu dublă legitimare, reprezentând și CS *Dinamo* București, club la care s-a transferat în anul 2005. Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III în CN de juniori și seniori. Debutează, pe plan internațional, la CM de tineret, în anul 2004 (Poznan), cu medalie de argint, în proba de 4 vâsle. În anul 2005, la CM de tineret, de la Amsterdam, se clasează pe locul al IV-lea la 2 vâsle, iar la CM (Gifu) de seniori pe locul al VII-lea, în aceeași probă. Cucerește titlul de campioană mondială de tineret, în 2006 (Hazewinkel), tot în proba de 4 vâsle. Campioană mondială universitară, cu echipajul 4 vâsle, în anul 2006 (Trakai). Pe parcursul anilor s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, V. Măstăcan, I. Șnep. Maestră a Sportului.

AVRAM, ELENA (1954), n. în Dochia–Girov, jud. Neamţ. Ofiţer, absolventă a Academiei Militare. Activează în SRI, Canotoare de performanță. A început canotajul în 1972, la Clubul *Ceahlăul* Piatra Neamţ, sub îndrumarea antrenoarei Garoafa Cantemir, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor Stelian Petrov). În perioada 1975-1978 a activat în cadrul secţiei de canotaj a CSA *Steaua* Bucureşti. Campioană naţională cu schiful de 8+ (1976) şi 4 +1 rame în (1977). Participantă la primul CM, organizat pentru probele feminine în 1974 la Lucerna, obţine medalia de bronz la 4+1 rame, iar la ediţiile următoare ale CM mai câştigă 2 medalii de bronz la 8+1 în 1975 (Nottingham) şi la 4 rame în 1977 (Amsterdam). La JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul VI, în proba de 8+1. Medaliată cu aur la JB din 1977 la 4+1 rame. În anul 1974 s-a situat pe locul al treilea în topul celor mai valoroşi sportivi ai judeţului Neamţ. Maestră a Sportului (1975).

BADEA, IOANA (1964), n. în Odobeşti, jud. Dâmboviţa. Canotoare de performanță. A activat în canotaj la CSŞ Ştiinţa din Constanţa şi la Clubul *Steaua* din Bucureşti (1981-1982). Componentă a loturilor naţionale. Campioană naţională cu diferite echipaje. Componentă a loturilor naţionale, medaliată la numeroase regate internaţionale. Debutează pe plan internaţional, la CM din 1983 (Duisburg), unde se clasează pe locul V cu echipajul de 8+1. La JO din 1984 de la Los Angeles a făcut parte din echipajul de 4+1 vâsle, cu care a cucerit medalia de aur. Maestră Emerită a Sportului. Din 1990 s-a stabilit în Franţa.

BALABAN (MUNTEANU), IULIANA (1955), n. în Bucureşti. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul la CS *Metalul* (din 1972, antrenor Stelian Petrov) şi CS *Steaua* din Bucureşti (din 1975, Alexandru Aposteanu). A obţinut peste 10 titluri de campioană naţională cu diferite echipaje. A participat la prima ediţie a CM organizat pentru probele feminine în 1974 (Lucerna), unde a cucerit medalia de bronz cu echipajul de 8+1, performanţă pe care a repetat-o şi la CM din 1975 (Nottingham), în aceeaşi probă. La JO din 1976 (Montreal), se clasează pe locul VI la 8+1. Maestră a Sportului (1975).

BARABAȘ (MIRONCIC), ENIKO (1986), n. în Reghin județul Mureș. Salariată MApN. Canotoare de performanță, legitimată la CS *Mureşul* Târgu

Mureș (1999), pe perioada junioratului, având dublă legitimare cu CSA *Steaua* București. Ca senioară din 2004 a concurat pentru CSA *Steaua.* Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de junioare, tineret și senioare. Realizează prima performanță notabilă la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde obține medalia de argint (4 vâsle), iar la edițiile din 2002 (Trakai) și 2003 (Atena) câștigă 2 medalii de aur în proba de 8+. La CM de tineret din 2005 (Amsterdam) se clasează pe locul I (4 vâsle). Tot în anul 2005, începe să reprezinte lotul de senioare: CM (Gifu) – medalie de argint (8+); CE 2007 (Poznan) – medalie de argint (4 vâsle); JO în 2008 (Beijing) – medalie de bronz (8+); CE 2008 (Schinias) – medalie de aur (8+); CE 2009 (Brest) – medalie de aur (8+); CM 2009 (Poznan) – medalie de argint (8+). În perioada 2005-2008 participă la 6 concursuri de Cupă Mondială unde se clasează de 3 ori pe locul I, de două ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea în probele de 8+ și 4 vâsle. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu, V. Cochela. Maestră Emerită a Sportului (2006). Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu două barete (2008); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2009).

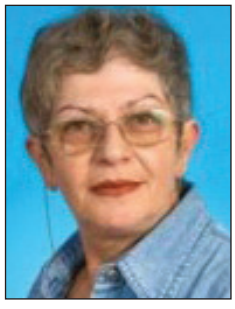

BARCAN (CONSTANTINESCU), DOINA (1953), n. în București. Inginer management agroturistic, absolventă a Facultății de Management Agroturistic Bioterra. Antrenoare de sporturi nautice și natație, absolventă a Școlii postliceale de antrenori. A practicat înotul, inițiindu-se, de la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea antrenorului Alexandru Szatmari. A fost legitimată la secția de înot a *CS*Ș nr 2, unde s-a pregătit cu antrenorii Maria Baciu și Alexandru Schmaltzer. S-a clasat pe locurile I–III la CN și unele concursuri internaționale rezervate copiilor și juniorilor, în perioada 1958 – 1967. În continuare, a trecut la kaiac tot la *CS*Ș nr.2 (1968-1970) pregătindu-se cu antrenorii Marga Popescu și Nanina Vernescu, de unde s-a transferat la CNU București (1971-1972) având-l antrenor pe Stavru Teodorov. A obținut 11 titluri de campioană la înot copii și juniori și 5 la kaiac juniori. A stabilit 8 recorduri naționale la înot juniori. Selecționată de 5 ori în lotul național de înot juniori și de 2 ori la kaiac. Se dedică muncii de antrenor de canotaj la CS *Olimpia* (1976-1979), la CS *Metalul* (1980-1989) și din nou la CS *Olimpia* din 1990. Cu sportivii la a căror pregătire a contribuit în cadrul clubului, a obținut 190 titluri de campioni naționali. Au fost promovați în loturile naționale 125 de sportivi la juniori, 80 la tineret și 30 la seniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit: lotul olimpic de perspectivă băieți (1979); lotul național de junioare (1988 și 1991); lotul național de juniori și junioare (1992 și 1993). Printre sportivii promovați din cadrul clubului s-au aflat cei mai valoroși canotori ai țării care au cucerit numeroase medalii olimpice și mondiale. Bilanțul acestei perioade evidențiază contribuţia sa, alături de ceilalţi antrenori la obţinerea a numeroase medalii de aur, argint şi bronz, la JO și CM. Printre autorii acestor rezultate s-au aflat majoritatea canotoarelor noastre fruntaşe. În anul 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

BARCAN, MIȘU (1954), n. în București. Inginer specializat în inginerie economică și managerială. Studii de specialitate: management; marketing; dezvoltare rurală. Sportiv și antrenor de canotaj. A început să practice canotajul la vârsta de 13 ani la CS *Steaua*, sub îndrumarea antrenorului Carol Vereș. Ulterior s-a transferat la CS *Dinamo*, unde își va continua și activitatea de antrenor. A obținut 4 titluri de campion la juniori și 2 la seniori. Selecționat de 3 ori în lotul de juniori, de 2 ori în cel de tineret și o dată în cel de seniori. Își începe cariera de antrenor la CS *Marina* Mangalia (1974-1975), de unde se transferă la CS *Dinamo* (1975-1990). Ca antrenor la club a contribuit la

pregătirea unor sportivi care au obținut peste 80 de titluri de campioni la juniori și seniori, precum și la promovarea în loturile naționale a 46 juniori, 39 tineri și 24 seniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile olimpice de perspectivă (1974-1975), lotul de juniori și perspectivă olimpică (1976-1979), loturile pentru JO din 1980 și 1984 și pentru CM din 1986. A contribuit la pregătirea sportivilor care, în perioada menționată, au cucerit la JO și CM numeroase medalii de aur, argint şi bronz. Din 1996, îndeplinește funcția de președinte al secției de canotaj a CS *Olimpia.* După anul 1990, a participat la numeroase acțiuni politice și sociale printre care: Președinte al Uniunii Patronatului Român Creștin Democrat; Expert parlamentar cabinet senator Corneliu Coposu; membru al colectivului care a elaborat Legea Sportului; membru fondator al Fundației *Corneliu Coposu*; membru fondator al Fundației *Sporturilor Nautice*; promovarea unor acțiuni sportive pe plan intern și internațional, sponsorizarea procurării de ambarcațiuni și amenajarea spațiilor de pregătire și cazare pentru sportivi. Activitatea sa a fost recompensată cu diferite diplome și distincții ale unor organizații și fundații naționale și internaționale. În anul 2000, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

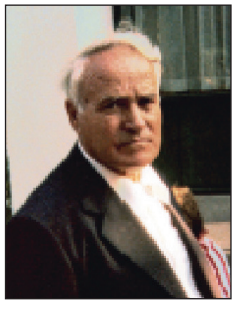

BARCANY, PALL (1911–2008), n. în Bucureşti. A activat din 1937 la asociaţiile sportive *Metropola* şi *Gaz Electrica*. În 1939, obţine titlul de campion naţional de juniori la schif simplu. Următoarele titluri de campion naţional, la categoria elită, le-a realizat în 1945 şi 1946, la dublu vâsle. A concurat până la vârsta de 42 de ani. A profesat ca antrenor la AS *Energia* şi la cluburile sportive *Metalul*, Şcolar, Ştiinţa, *Dinamo* şi *Viitorul*. La Clubul *Dinamo* (1965-1973) a lucrat împreună cu antrenorii Dumitru Popa şi Stelian Petrov, contribuind la realizarea unor performanţe de prestigiu. A contribuit la obţinerea a 12 titluri de campion naţional la juniori şi peste 50 la seniori. Antrenor Emerit din 1969. A desfăşurat o activitate deosebit de apreciată în domeniul selecţiei, formării şi promovării elementelor de perspectivă, care au continuat pregătirea în diferite secţii de canotaj şi în loturile naţionale. Au fost promovaţi în loturile naţionale peste 35 de seniori, 50 de senioare şi 10 juniori. A participat la selecţiile organizate de FR Canotaj, care s-au soldat cu organizarea la CS *Viitorul*, sub conducerea unui colectiv de antrenori, a unui lot feminin de perspectivă, din care 9 sportive de mare valoare au fost promovate în lotul naţional. A făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naţionale feminine de perspectivă (1955-1960, 1964-1965) şi masculine (1966- 1972), precum şi al lotului feminin de perspectivă de la Clubul *Viitorul*. Arbitru de canotaj. Contribuţia sa în ceea ce priveşte selecţia, îndrumarea, sprijinul, pregătirea sau promovarea unor sportivi sunt confirmate de rezultatele deosebite obţinute de aceştia, printre care : Radu Nicolae, Ion Boicu, Emilia Rigard, Stela Stanciu, Titina Sălceanu, Magda Jifcu, Mitana Florea-Botez, Maria Hublea, Maria Marton, Doina Bălaşa, Ştefania Ionescu, Lucia Gănescu, Dumitru Grumezescu, Gheorghe Moldoveanu, Dumitru Ivanov, Florica Szilaghi, Sofia Banovici, Florica Bucur, Sanda Toma. A mai îndeplinit numeroase funcţii şi sarcini obşteşti, printre care : preşedintele AS *Energia* ; membru al FR de Sporturi Nautice ; membru al Biroului OSP ; salariat la serviciul de propagandă din UCFS ; director la tabere de canotaj. Pentru activitatea desfăşurată, a fost decorat cu medalia *Meritul Sportiv* clasa I şi a primit numeroase diplome de merit, titlul de Membru de Onoare a FR Canotaj. A contribuit la realizarea primelor simulatoare mecanice, folosite în pregătirea sportivilor. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968).

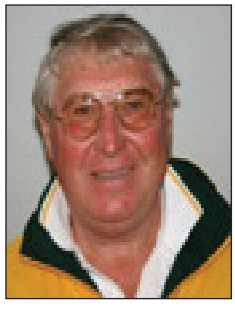

BATSCHI, REINHOLD (1942), n. în com. Sânpetru, jud.Braşov. Sportiv de performanţă, practicant al canotajului. Antrenor de canotaj, absolvent al Şcolii de antrenori, care a funcţionat pe lângă ICF. A început să practice canotajul relativ târziu, la

20 de ani, fiind selecţionat în timpul efectuării stagiului militar. A fost legitimat la CS "Dinamo" Bucureşti, unde s-a pregătit cu antrenorul Dumitru Popa. În perioada 1964-1969, a avut o activitate deosebit de intensă pe plan intern şi internaţional. Câştigă titlurile de campion naţional, reprezentând CS "Dinamo", în proba de 2+1 (R. Batschi, P.Ceapura şi Gh.Gheorghiu - cr.) în 1964, 1965 şi 1966. În 1967, devine campion naţional cu echipajul 8+1, iar în 1968, cucereşte 2 titluri la 4+1 şi 4 fără cârmaci. In 1969 obţine ultimul său titlu naţional la 4+1. Component al lotului naţional, participă la diferite regate internaţionale, la CE şi JO. Prima sa performanţă semnificativă, obţinută pe plan internaţional, a fost clasarea pe locul al IV-lea la CE din 1965 (Duisburg), la 2+1, în echipă cu Petre Ceapura, pentru ca la ediţia din 1967 a CE organizate în Vichy, să cucerească prima sa medalie – bronz – în proba 4+1 (R.Batschi, P Ceapura, E.Stratan, Şt. Tudor, Ladislau Lovsenski - cr.). În 1968, participă la JO, de la Mexic, unde se clasează pe locul al VII-lea la 4+1. În anul 1969, se retrage din activitatea competiţională, începându-şi cariera de antrenor, ca angajat la CS "Dinamo", având în responsabilitate pregătirea juniorilor, misiune de care s-a achitat onorabil, dovedindu-şi atât atracţia, cât şi calităţile pentru această meserie.Din 1974, avea să-şi continue cariera de antrenor în alte ţări. Stabilit în RFG, primeşte o serie de contracte, fiind numit antrenor şef, ca angajat al Senatului General al Berlinului de Vest la Centrul de Canotaj. În această funcţie, a avut realizări deosebite contribuind la obţinerea a 3 medalii de către canotorii germani la CM din 1975, precum şi la cele 2 medalii de bronz de la JO din 1976. Din 1978, i se oferă un alt contract, de către Comitetul Olimpic din Australia, în urma căruia a fost numit antrenor principal al lotului australian de canotaj, în perioada 1979-2000 îndeplinind şi funcţia de director naţional şi antrenor şef la loturile olimpice. Ca demn coordonator al prestigioasei şcoli româneşti de canotaj, unde s-a format, şi a bogatei experienţe acumulate, a avut contribuţii majore în perfecţionarea metodologiei de pregătire, în formarea unor noi promoţii de antrenori şi în activităţile de selecţie şi pregătire a loturilor naţionale. Din 1985, se stabileşte în Canberra, unde la Institutul de Sport va primi noi şi importante responsabilităţi, ca antrenor principal si selecţioner naţional atât la fete, cât şi la băieţi. De numele său, se leagă şi realizările unor valoroşi canotori medaliaţi la JO şi CM. Majoritatea medaliaţilor la JO, în perioada 1984-2000 au aparţinut Institutului de Sport, unde antrenor principal a fost R. Batschi. Pentru toate realizările sale, Forurile sportive din Australia i-au acordat numeroase distincţii. Pe parcursul anilor, a primit din partea ţărilor unde a activat şi al unor Organisme internaţionale următoarele distincţii: Maestru al Sportului (1970), Antrenor de Onoare în Germania (1975), membru al "Hall of Fame" (1987); membru al OrdinuluI Australiei (1987).

BAZON (CHELARIU), ADRIANA (1963), n. în com. Pădureni, jud. Botoşani. Canotoare de performanţă. Ofiţer MI. A activat la cluburile sportive *Viitorul* şi *Dinamo* Bucureşti. Peste 10 ani a fost selecţionată consecutiv în echipele reprezentative. Debutează în activitatea competiţională internaţională în 1981, la CM (Pancearevo) de juniori, unde cucereşte medalia de aur la schif simplu. A participat la 5 CM şi la 3 ediţii ale JO, câştigând 10 medalii, din care 3 de aur. A fost componentă a echipajelor care au cucerit 3 titluri de campioane mondiale şi medaliile de aur în 1987 (Copenhaga), la 4+1 rame şi 8+1, precum şi în 1989 (Bled) la 8+1. A mai obţinut 4 medalii de bronz, la CM din anii 1985 (Hazewinkel), 1986 (Nottingham) şi 1991 (Viena) la 8+1 şi în 1989 (Bled) la 4 rame. La JO din 1984 (Los Angeles), 1988 (Seul) şi 1992 (Barcelona), cucereşte 3 medalii de argint în proba de 8+1. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

BĂDIȚĂ (SCURTU), ELENA-ALINA (1976), n. în com. Liteni, jud. Suceava. Profesoara de educației fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2005 și a masteratului (2006). Funcționar public cu statut special – inspector de poliție. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în canotaj la CS *Faur* (*Metalul*) București (1994), sub îndrumarea antrenoarei Anișoara Oprea. Din anul 1998, a reprezentat în competiții CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplă campioană națională la junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale. Debutează la CM de tineret, 1998 (Ioanina), în proba de schif simplu categoria ușoară (locul al XI-lea). La CM de seniori din 2001 (Lucerna) se clasează pe locul al V-lea, în proba de 2 rame fără cârmaci categoria ușoară, iar la ediția din 2003 (Milano) cucerește titlul de campioană mondială, în aceeași probă. La Cupa Mondială din 2001 s-a clasat pe locul I în proba de 2 vâsle categoria ușoară. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga și M Roman. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Virtutea Militară* clasa a III-a (2001).

BĂHNĂREL, SORIN (1981), n. în Iași. Profesor de educație fizică și sport. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. Și-a început activitatea, la *CSȘ Marina* din Orșova, club pe care l-a reprezentat în competițiile de juniori din 1996. Din 1999, a participat în competiții și pentru CS *Dinamo*. Multiplu campion național la juniori și tineret. Se remarcă la CM de juniori din 1997 (Hazewinkel), unde cucerește 2 medalii de aur în probele 4+ și 8+, precum și la ediția din 1998 (Ottensheim) cu medalie de bronz la 8+ și de aur la 4-. Dublu campion balcanic la juniori (4- și 8+) în anul 1998. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat muncii de antrenor, având realizări deosebite în selecția, pregătirea și afirmarea unor sportivi valoroși. Dintre momentele semnificative din activitatea sa de antrenor sunt de reținut: antrenor secund la lotul național de juniori 2 (2004-2006); antrenor principal la Centrul Național Olimpic pentru juniori, de la Iași (2006-2009); antrenor secund la lotul național de junioare (2006-2009); antrenor în colectivul tehnic de pregătire al lotului olimpic (din 2009). Printre sportivii la a căror pregătire, promovare și afirmare a contribuit, se află: Irina Dorneanu – medaliată cu argint la CM de juniori (2008) și cu bronz la CM de tineret și CE de seniori din 2009; Mihaela Petrila – medaliată cu aur la CM de juniori din 2009; Geanina Zlăvog – medaliată cu argint la CM de juniori din 2008.

BĂLAN, ANTONICĂ (1932), n. în Craiova, jud. Dolj. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti, promoţia 1955. A activat ca sportiv la cluburile Ştiinţa (1952-1955) şi *Dinamo* (1955-1958), obţinând 4 titluri de campion naţional. Între 1953-1957, a fost selecţionat în loturile naţionale cu care a participat la 4 regate internaţionale, unde a cucerit 3 medalii de aur şi una de argint, iar în 1957, la Festivalul Mondial al Tineretului din Polonia, a intrat în posesia medaliei de argint. A activat ca antrenor în colectivele tehnice ale loturilor naţionale de juniori (1959) şi al lotului olimpic de canotaj masculin (1963- 1964), contribuind la buna pregătire a acestora. În perioada 1960-1962, a îndeplinit funcţia de secretar la CS Ştiinţa Bucureşti, etapă care a coincis cu afirmarea sportivilor din acest club pe plan internaţional. În perioada 1962-1968, a fost promovat în funcţia de secretar general al FR de Sporturi Nautice (din 1967 de Canotaj), contribuind la buna pregătire şi reprezentare pe plan internaţional a canotajului, kaiacului şi canoei (până în 1967, aceste sporturi au făcut parte din aceeaşi federaţie). Astfel, sportivii din loturile de canotaj şi kaiac-canoe au obţinut în această etapă, peste 17 titluri şi alte numeroase medalii la CE, CM şi JO. În perioada 1967-1970, a

activat ca arbitru internaţional de canotaj, oficiind în peste 20 de curse, la diferite regate internaţionale şi la CE. Între 1957-1990, îşi desfăşoară activitatea ca profesor de educaţie fizică la Universitatea din Bucureşti; începând din 1985 a îndeplinit funcţia de şef al catedrei de educaţie fizică. A publicat 25 de lucrări ştiinţifice în revistele de specialitate, privind pregătirea performanţei sportive în canotaj. Între 1968-1990, a îndeplinit funcţia de preşedinte al Comisiei de Sporturi Nautice, organizată pe Centrul Universitar Bucureşti. Maestru al Sportului.

BĂLAN, CONSTANTIN (1981), n. în Dorohoi. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 1995, reprezentând CSȘ-LPS din Constanța. Din anul 2000, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Florian Grigore). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. După o evoluție mai puțin reușită la CM de juniori din 1998 (Ottensheim) - locul al XII-lea la 4x, la ediția din 1999 (Plovdiv) obține medalia de bronz la 8+. La CM de tineret înregistrează următoarele rezultate: 2000 (Copenhaga) – locul al V-lea la 4-; 2001 (Ottensheim) - medalie de bronz la 4-; 2002 (Genoa) – medalie de aur în aceeași probă. În 2004, participă la CM de seniori, de la Banyoles, unde se clasează pe locul al XI-lea la 2+.

BĂLAN (BULUGIOIU), SONIA (1934), n. în Câmpulung, jud. Argeş. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF din Bucureşti. A activat la cluburile sportive Ştiinţa ICF şi *Dinamo* Bucureşti. A obţinut 7 titluri de campioană naţională cu diferite echipaje. Medaliată la numeroase regate internaţionale. Medalie de aur cu echipajul de 8+1 în 1956, la regata Grunau. A participat la 6 ediţii ale CE, în perioada 1954-1960, când nu se organizau CM şi a obţinut 4 medalii de argint şi 3 de bronz. A contribuit la cucerirea primei medalii de argint în proba de 8+1, pentru canotajul feminin românesc, la CE din 1954 (Amsterdam). Tot în echipajele de 8+1, a mai obţinut 3 medalii de argint la CE din 1955 (Snagov), 1956 (Bled) şi 1961 (Praga, la 4+), iar la ediţiile din 1957 (Duisburg), 1958 (Poznan) şi 1960 (Londra), 3 medalii de bronz. Maestră a Sportului.

BĂLAŞA, VIOLETA DOINA (1944), n. în Bucureşti. Canotoare de performanță. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF în 1967. A activat la CS Ştiinţa şi la Clubul *Nautic* Universitar din Bucureşti, reuşind să cucerească 12 titluri de campioană naţională. În perioada 1965-1971, când nu se organizau CM, a fost selecţionată în echipele reprezentative feminine de canotaj cu care a participat la 6 ediţii ale CE, unde a obţinut 4 medalii de argint în proba de 4+1 rame 1965 (Duisburg), 1968 (Berlin) şi 1971 (Copenhaga) şi 8+1 (1968), precum şi 3 medalii de bronz la 8+1 - 1967 (Vichy) , 1969 (Klagenfurt) şi 1970 (Tata)). Din anul 1972, a activat ca antrenor de canotaj, fiind încadrată ca profesor la catedra de canotaj a *CSŞ* nr. 1 din Bucureşti. Între 1973-1982, a obţinut cu sportivii pe care i-a pregătit 16 titluri de campion naţional de juniori şi medalii la diferite competiţii internaţionale cu sportivii promovaţi în loturile naţionale de juniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit în 1976 lotul de junioare, în 1981 şi 1983 lotul de juniori şi junioare, între 1984-1989 lotul olimpic feminin, în 1990 lotul de junioare, între 1991-1995 lotul olimpic masculin, în 1996 lotul de juniori şi junioare, aducându-şi contribuţia la afirmarea canotajului românesc pe plan internaţional, prin obţinerea a numeroase medalii la CM de juniori şi seniori, precum şi la JO. Începând din 1997, a îndeplinit pe lângă atribuţiile de antrenor principal la băieţi şi funcţia de antrenor federal. Cu lotul masculin, la a cărui pregătire a contribuit, a obţinut: o medalie de argint la CM din 1991; câte o medalie de aur, argint şi bronz la JO din 1992; o medalie de argint la CM din 1993; o medalie de aur şi una de bronz la CM din 1994; la CM din 1997, o medalie de argint la 8+1 şi o medalie de bronz la 4 rame. La CM din 1998 lotul masculin intră în posesia medaliei de bronz la 8+1, iar în 1999 a unei medalii de bronz la 4+1. La JO de la Sydney 2000, echipajul de 8+1, s-a clasat pe locul VI. În perioada 1974-1977, a participat la cursurile de antrenori de canotaj,

organizate de Federaţia Franceză de Canotaj. A fost membră a Biroului FR Canotaj. Maestră a Sportului (1965). Antrenoare Emerită (1991). În anul 2000 i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa I, iar în anul 2004 cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete.

BĂNICĂ, ANDREI-NICOLAE (1977), n. în Constanţa. Între 1990-1992, a practicat voleiul la *CSŞ* din Blaj. În 1992 a început canotajul la CSŞ *Marina* Orşova (antrenor Petre Goliciu), până în 1996, când sa transferat la CS *Dinamo*, iar din 1999 la CS *Olimpia* Bucureşti. A fost selecţionat în loturile naţionale de juniori (1992-1995) şi de seniori (din 1996). A câştigat 10 titluri de campion naţional la juniori şi 7 la seniori. Pe plan internaţional a debutat la CM de juniori în anul 1994 (München) cucerind medalia de aur în proba de 4+1, iar la ediţia din 1995 (Poznan) s-a clasat pe locul IV în aceeaşi probă. În 1997 (Milano), la CM de tineret a câştigat medalia de aur în componenţa echipajului de 4 rame fără cârmaci. La CM de seniori a obţinut următoarele performanţe; medalie de bronz în 1998 (Köln) la 8+1; locul IV în 1999 (St. Cathariens) - 8+1; medalie de aur în 2001 (Lucerna) la 8+1. La JO s-a clasat pe locul VII în 1996 (Atlanta) şi pe locul VI în 2000 (Sydney) la 8+1. De 4 ori campion balcanic în 1994 şi 1995. La Cupa Mondială, în proba de 8+1 s-a clasat pe locurile: II în 1997; I în 1998 şi 1999; IV în 2000; III în 2001. Maestru Emerit al Sportului. În anul 2003 a plecat în Spania unde a intrat în afaceri.

BĂRĂSCU (CHIRIŢĂ), AURICA (1974), n. în Nicorești, jud. Galați. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS – Universitatea Bacău, promoţia 2001. Ofiţer MApN – CSA *Steaua*. Canotoare de performanță, legitimată la CSA *Steaua* București (din 1992). Multiplă campioană națională, între 1993-2002 a obţinut 23 de titluri de campioană naţională. Componentă a loturilor reprezentative de tineret și seniori. Medaliată cu argint la CM de tineret din 1996 (Hazewinkel), în proba de 2 vâsle. Participantă la 5 CM, cu contribuții deosebite la cucerirea medaliei de aur, la 8+, în 1999 (St. Catharines), a celei de bronz, la 4 rame fără cârmaci – în 2000 (Zagreb), și a celor 3 medalii de argint, la 8+, în 2001 (Lucerna), 2003 (Milano) și 2007 (München). Participantă la JO din 2000 (Sydney), se clasează pe locul al IX-lea la proba de 4 vâsle, iar la ediţia din 2004 (Atena) – cucereşte medalia de aur şi titlul de campioană olimpică, cu echipajul 8+. La CE din 2007 (Poznan), a cucerit medalia de aur, tot cu echipajul de 8+. La concursurile de Cupă Mondială a obţinut 5 medalii (2 aur, 2 argint, 1 bronz). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep și M. Zagoni. Maestră Emerită a Sportului (1999). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, în anul 2004.

BENEDEK (BARDAŞ), DOINA (1950), n. în com. Inand, jud. Bihor. Studii liceale. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. Debutează în anul 1963, la CS *CFR* Timişoara, continuându-şi apoi activitatea de canotaj la Clubul *Voinţa*, din acelaşi oraş. Participă la 4 CE în perioada când nu se organizau CM de canotaj, cucerind 2 medalii de argint în 1968 (Berlin) (8+1) şi 1969 (Klagenfurt) (4+1 vâsle), medalia de bronz în 1970 (Tata) (8+1), iar la ediţia din 1971 (Copenhaga), medalia de aur şi titlul european, în echipajul de 4+1 vâsle. Participantă la primul CM de canotaj, organizat pentru probele feminine, în 1974 la Lucerna, unde a obţinut medalia de argint în echipajul de 4+1 vâsle. După retragerea din activitatea de performanţă, s-a dedicat muncii de antrenor. A activat peste 20 de ani, ca antrenor de canotaj la *Voinţa* Timişoara, fiind unul dintre factorii care a contribuit la păstrarea unui nucleu valoros de canotaj în acest oraş, de unde au fost

promovaţi mulţi sportivi care s-au impus în acest sport. Dintre aceştia, se remarcă în mod deosebit canotoarele Aneta Matei – medaliată la CM şi CE, Maria Sava – dublă campioană mondială, Camelia Macoviciuc – *campioană olimpică*. În 1980, a făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul naţional de juniori, iar în 1991-1992 din colectivul care a pregătit lotul naţional feminin de tineret. Maestră Emerită a Sportului. Antrenoare Emerită (1991). Pe parcursul anilor, a îndeplinit funcţia de preşedinte şi apoi de director al CS *Voinţa* Timişoara.

BENEDEK, ZOLTAN – PAVEL (1929-2004). A absolvent al Institutului de Cultură Fizică (ICF) promoţia 1954, cu specializarea sporturi nautice şi natație. În anul III de facultate a urmat şi cursurile de antrenori. Între anii 1947-1949 devine campion naţional la trei Regate de canotaj, desfăşurate la Timişoara. Între 1950-1954 cucereşte, sub culorile clubului sportiv CC *Armata* Bucureşti, şapte titluri de campion naţional la canotaj. În 1953 devine vicecampion mondial Universitar la acelaşi sport. Între anii 1952-1961 şi 1963-1968, a fost antrenor principal la CC *Armata* București, şi-a desfăşurat activitatea numai la nivelul seniorilor. Împreună cu ceilalţi antrenori ai secţiei a contribuit la câştigarea unui număr de 54 de titluri de campioni naţionali, în perioadele amintite. Pe plan internaţional a contribuit la pregătirea sportivilor: Carol Vereş, Ştefan Kurecska, Gheorghe Rifelt, Iuliu Sehovitz, Ioan Voicu, Ioan Bulugioiu, Petre Milincovici, Carol Kiss – medaliaţi la CM şi CE. Între 1959-1964 antrenor la Clubul sportiv *Olimpia* Bucureşti. Din 1958 şi până în 1968, a funcţionat şi în învăţământ, ca profesor de educaţie fizică la Liceul *Gh. Lazăr* din Bucureşti. Din 1968 a ocupat următoarele funcţii de conducere în reţeaua învăţământului : Director la Şcoala Sportivă de Atletism Bucureşti (1968-1972), Preşedinte la Clubul Atletic Universitar Bucureşti (1972-1974). Se mută apoi la Liceul teoretic din Orşova unde devine director şi profesor de canotaj, la clasele cu program de educaţie fizică, între anii 1974-1978. În 1978 revine în Bucureşti şi este numit Director la Liceul *Dimitrie Bolintineanu*, la clasele cu program special de natație şi polo, până în 1986. În perioada 1986-1994 funcţionează la Timişoara ca profesor de educaţie fizică la Liceul *Nikollaus Lenau.* Între anii 1952-1968 a fost membru al Colegiului Central al Antrenorilor al Federaţiei Române de Canotaj şi o perioadă îndelungată antrenor al lotului naţional. În 1991, a fost desemnat Preşedinte al Ligii de Vest al secţiilor de canotaj din oraşele Arad, Deva, Orşova, Timişoara şi Târgu Mureş până în anul 2001. A publicat 50 de articole de specialitate şi a susţinut peste 20 de comunicări ştiinţifice. Maestru a Sportului (1952). În 1976 este declarat Profesor Emerit, iar în 1991 obţine titlul de Antrenor Emerit.

BERTEANU (PELIN), NATALIA (1973), n. în Ivești, jud. Galați. Profesor de educație fizică și sport, absolventă a IEFS din cadrul Universității Bacău. Canotoare de performanță. A activat la CSA *Steaua*, în perioada 1995-2003, sub îndrumarea antrenorilor Nicolae Gioga și Veronica Cochela. În intervalul 1995-2001, a obținut 13 titluri de campioană națională. Contribuția sa la reprezentarea canotajului feminin românesc, pe plan internațional este reprezentată de următoarele rezultate: CM de tineret din 1995 (Gröningen) – medalie de aur la 4x; CM de seniori din 2001(Lucerna) – medalie de argint la 8+; clasarea pe locul al II-lea la concursul de Cupă Mondială din 2002. Maestră Emerită a Sportului (2002).

BOIA, MARIN (1948), n. În com. Hotarele, jud. Giurgiu. Profesor de educaţie fizică, absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică a Institutului Pedagogic de 3 ani, Bucureşti. A activat începând din anul 1969, la CSŞ *Triumf* ca antrenor de canotaj, ca metodist, iar din 1997 ca preşedinte al acestei unităţi sportive, cu rezultate semnificative în selecţia, pregătirea şi promovarea unor sportivi valoroşi în loturile naţionale. Cu sportivii juniori pe care i-a pregătit, a obţinut 35 de titluri de campion naţional, 18 dintre aceştia fiind promovaţi în loturile naţionale de

juniori. În anii 1983 şi 1984, a activat ca antrenor în colectivul tehnic al lotului olimpic masculin care, în 1984 la Los Angeles, a cucerit o medalie de aur şi una de argint. Ca antrenor la lotul naţional de juniori, şi-a adus contribuţia la obţinerea unei medalii de aur şi a unei medalii de argint, la CM de juniori de la Brandemburg (1985). Printre sportivii la a căror pregătire a contribuit în anumite perioade, care au cucerit titluri şi medalii la JO şi la CM, se numără canotori fruntaşi ca: Petre Iosub, Valer Toma, Vasile Tomoiagă, Dragoş Neagu, Ioan Şnep, Dumitru Răducanu şi alţii. A oficiat ca arbitru la numeroase competiţii cu caracter naţional. Pe parcursul anilor, a fost membru al Biroului FR Canotaj. În perioada 2003-2004, a îndeplinit funcţia de Secretar general al FR de Canotaj. Din anul 2004 a fost numit director general la CSŞ Triumf Bucureşti. Antrenor Emerit (1994). În anul 2000, i s-a conferit Medalia Naţională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, iar în 2004, Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

BOICU, ION (1934), n. în Donduş ani, azi în Republica Moldova. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti. A activat ca sportiv la cluburile Ştiinţa, *ICF*, *CCA* (1957-1959) şi Ştiinţa Bucureşti. În 1951, la 17 ani, obţine primul titlu de campion naţional la juniori, cu echipajul de 4+1, iar în 1952 pe cel de vicecampion la 8+1, la aceeaşi categorie de vârstă. În perioada 1955-1962, mai cucereşte 6 titluri de campion naţional de seniori, la 4+1 rame. A fost selecţionat în loturile naţionale de canotaj între 1953- 1963, participând la diferite regate internaţionale şi competiţii oficiale. La Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor din 1955 de la Varşovia, obţine medalia de bronz. La CE din 1958 (Poznan) devine vicecampion european cu echipajul de 4+1 rame, iar în 1959 (Macon) – nu s-a calificat în fazele superioare. A desfăşurat activitate didactică în învăţământul superior la *Institutul Pedagogic*, Universitatea Bucureşti, între 1963-1975, IEFS între 1976- 1978, iar din 1978 la ASE, ajungând la gradul de conferenţiar universitar. Ca antrenor la cluburile Ştiinţa, *Nautic Universitar*, *Nautic* ASE, a contribuit la pregătirea unor sportivi care au devenit campioni naţionali la juniori şi seniori. A participat la mai multe acţiuni de selecţie, contribuind la promovarea unor sportivi valoroşi în canotajul de performanţă. A contribuit la selecţia, pregătirea şi promovarea a peste 50 de sportivi în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori. Ca antrenor al loturilor reprezentative a avut diferite responsabilităţi: 1964-1966 – antrenorul lotului de tineret băieţi; 1967-1970, a fost component al colectivului de tehnicieni care a pregătit lotul feminin; 1971 – s-a ocupat în cadrul lotului feminin de pregătirea sportivelor din grupa de *rame*, iar între 1972-1973 a celor din grupa de *vâsle*; 1977-1984 – în colectivul de antrenori la lotul feminin; 1985-1988 - antrenor principal la lotul feminin; 1995-1997 – în colectivul de antrenori la lotul feminin. În activitatea desfăşurată în cadrul loturilor olimpice şi naţionale, direct sau în calitate de component al colectivelor tehnice, alături de alţi reputaţi antrenori, a adus o contribuţie deosebită la cucerirea a numeroase titluri şi medalii la CM şi JO şi la afirmarea unor sportivi, printre care: Mărioara Sângeorzan, Maria Macoviciuc, Maria Micşa, Elisabeta Lazăr, Rodica Arba, Adriana Bazon, Constanţa Burcică, Sofia Corban, Maria Fricioiu, Olga Homeghi, Elisabeta Lipă, Marioara Popescu, Doina Ciucanu, Sanda Toma, Valeria Răcilă, Marlena Zagoni, Camelia Macoviciuc, Doina Spircu, Viorica Susanu, Liliana Gafencu ş.a. Revenirea la lot în 1995 şi pregătirea directă a echipajului de 8+1 s-a soldat cu cucerirea titlului olimpic în 1996 la Atlanta. Pe linie didactică a prezentat peste 25 de comunicări privind dezvoltarea capacităţii fizice a studenţilor. A contribuit direct la elaborarea programelor şi planurilor de pregătire ale loturilor naţionale de canotaj şi la realizarea unor studii care vizau perfecţionarea procesului de selecţie şi pregătire a sportivilor de performanţă în canotaj. A fost membru al Colegiului Central al Antrenorilor şi a făcut parte din Biroul FR Canotaj. Maestru al Sportului (1957). Antrenor emerit (1981). A fost decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

BOICU (UNTARU), TEODORA (1947), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a IEFS din Bucureşti. A activat la cluburile sportive Ştiinţa şi *Nautic Universitar* din Bucureşti. Multiplă campioană naţională cu diferite echipaje şi medaliată la numeroase regate internaţionale. Între 1967-1973, când nu se organizau CM, a participat la 5 ediţii ale CE, obţinând 6 medalii, între care şi un titlu continental. La CE din 1967 (Vichy), câştigă 2 medalii de bronz cu echipajele de 4+1 rame şi 8+1, în 1970 (Tata), o medalie de bronz la 8+1, iar în 1971 (Copenhaga) este medaliată cu argint, la 4+1 rame. La CE din 1972 (Brandemburg) se afirmă cu echipajul de 4+1 vâsle, care cucereşte medalia de aur şi titlul de campioană europeană, iar la ediţia din 1973 (Moscova), intră în posesia medaliei de argint, în aceeaşi probă. La prima ediţie a CM pentru canotajul feminin, din 1974 de la Lucerna, cucereşte medalia de argint la 4+1 vâsle. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului.

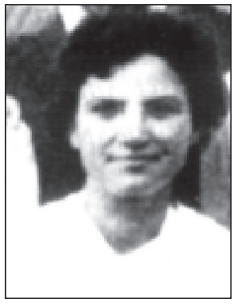

BORISOV (GURĂU), ŞTEFANIA (1934), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a ICF. Debutează în canotaj în 1951. A activat la cluburile sportive *Dinamo*, *Metalul* şi *Voinţa* din Bucureşti. Peste 17 ani de activitate în cadrul loturilor naţionale între 1955-1971, pe postul de cârmaci. În perioada în care nu se organizau CM, a reprezentat România la 17 CE, cucerind 27 de medalii, din care 4 de aur, 12 de argint şi 11 de bronz. A condus echipajul de 4+1 rame, care, în 1962 (Berlin), a cucerit prima medalie de aur şi titlul european pentru canotajul feminin românesc. Celelalte 3 titluri continentale le-a obţinut, la 4+1 vâsle, la CE din 1968 (Berlin), 1970 (Tata), şi 1971 (Copenhaga). Medalii de argint a câştigat: în 1955 (Snagov) la 4+1 vâsle şi 4+1 rame; în 1958 (Poznan) şi 1959 (Macon) la 4+1 rame; în 1960 (Londra) la 4+1 vâsle şi 4+1 rame; în 1961(Praga) , 1963 (Moscova) , 1965 (Duisburg), 1966 (Amsterdam) şi 1968 (Berlin) la 4+1 rame; în 1969 (Klagenfurt) la 4+1 vâsle. Medalii de bronz a obţinut: în 1956 (Bled) la 4+1 vâsle şi la 4+1 rame; 1958 şi 1961 la 8+1; în 1962 (Berlin) la 4+1 vâsle; în 1964 (Amsterdam) la 4+1 rame; în 1965 la 8+1; în 1966 la 4+1 vâsle; în 1967 (Vichy) la 4+1 rame şi la 8+1; în 1971 (Copenhaga) la 8+1. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

BOTEZ (FLOREA), MITANA (1945), n. în Bucureşti. A început să practice canotajul în 1962. A activat la cluburile *Metalul* şi *Voinţa* din Bucureşti. A fost multiplă campioană naţională în echipajul de 4+1 vâsle. În perioada 1968-1971, când nu se organizau CM, a participat la 4 ediţii ale CE, cucerind în proba de 4+1 vâsle 3 medalii de aur şi titlurile de campioană europeană, în anii 1968 (Berlin), 1970 (Tata) şi 1971 (Copenhaga), iar în 1969 (Klagenfurt), medalia de argint. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului.

BULIE (BOBEICĂ), IULIA (1967), n. în com. Gorbăneşti, jud. Botoşani. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din Bacău. Debutează în activitatea sportivă la vârsta de 17 ani. A activat la cluburile sportive *Metalul* şi *Dinamo* din Bucureşti. Peste 10 ani de selecţionări consecutive în echipajele reprezentative. Cucereşte 3 titluri supreme şi medaliile de aur la CM (Barrington) din 1990, în probele de 4 rame şi 8+1, precum şi la cele din 1993 (Račice), în echipajul de 8+1. Tot la CM mai obţine: 2 medalii de argint în 1994 (Indianapolis) la 2 rame şi în 1995 (Tampere) la 8+1; 2 medalii de bronz în 1991(Viena) şi 1994

(Indianapolis) la 8+1. Participă la JO din anul 1992 (Barcelona), în echipajul de 8+1, cu care cucereşte medalia de argint. Maestră Emerită a Sportului.

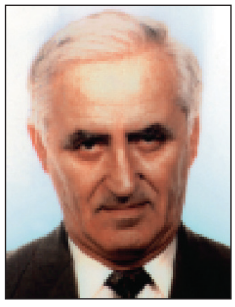

BULUGIOIU, ION (1934), n. În Videle, jud. Teleorman. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al ICF din Bucureşti, promoţia 1956. Profesor universitar (1991). A activat ca sportiv la Clubul Ştiinţa *ICF* şi *CCA* Bucureşti (1957-1959). A obţinut 8 titluri de campion naţional. Component al lotului naţional de canotaj, între 1954-1960, medaliat la diferite regate internaţionale. În echipajele de 4+1 rame cucereşte: medalia de bronz în 1957, la Festivalul Mondial al Tineretului din Polonia; medalia de argint în 1958, la CE de la Poznan (Polonia); locul II în semifinale la CE din 1959, de la Macon (Franţa). A profesat ca antrenor la Clubul *Nautic Universitar* în perioada 1961-1973. Cu sportivii pregătiţi, a obţinut 22 de titluri de campion naţional, mulţi dintre aceştia fiind promovaţi în loturile naţionale. A fost unul dintre promotorii şi sprijinitorii practicării canotajului în mediul universitar. A desfăşurat o activitate cu rezultate deosebite ca antrenor în cadrul loturilor naţionale: între 1961-1965 la lotul de fete; între 1963-1964 la lotul de băieţi; între 1966-1967 la lotul de tineret (fete); între 1968-1972 la lotul naţional de fete. În această perioadă, când nu se organizau CM, prin efortul şi competenţa antrenorilor de la loturile naţionale şi cu sprijinul celor de la cluburi, canotajul românesc se afirmă puternic la CE, cucerind în 1962, la Berlin, medalia de aur şi primul titlu continental la 4+1 rame fete. Tot la CE se mai obţin medalii de aur în 1968 (Berlin), în 1970 (Tata –Ungaria), în 1971 (Copenhaga), toate cu echipajele feminine de 4+1 vâsle, precum şi numeroase alte medalii de argint şi de bronz, obţinute în diferite probe. Dintre activităţile desfăşurate pe linie universitară, pot fi subliniate următoarele: cadru didactic şi şeful catedrei de educaţie fizică şi sport la Universitatea Politehnică Bucureşti; membru în Senatul Institutului Politehnic şi în Consiliul Profesoral al Facultăţii de Electrotehnică –Energetică; membru în Comisia Naţională de Atestare şi vicepreşedinte al Comisiei Naţionale de Educaţie Fizică şi Sport din cadrul Ministerului Învăţământului; membru în Asociaţia Internaţională a Cercetătorilor în domeniul Educaţiei Fizice şi Sportului, cu sediul la Paris; corespondent pentru străinătate la revista editată de această asociaţie. A publicat 6 lucrări şi a prezentat 24 de comunicări ştiinţifice, în diferite sesiuni, din care 3 internaţionale. A participat la elaborarea a 7 lucrări pe bază de convenţie cu Ministerul Învăţământului, dintre care la 3 a fost coordonator pe ţară. A primit diplome ale diferitelor organizaţii sportive şi studenţeşti, calitatea de membru de onoare a FR Canotaj şi alte distincţii. A fost membru al Biroului federal. Maestru al Sportului (1957). Antrenor emerit (1969). Pentru contribuţia deosebită la dezvoltarea sportului românesc şi a canotajului, în special, i s-au conferit *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

BULUGIOIU (TOGĂNEL), IULIANA (1931- 1997), n. în Târgu Mureş. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a IEFS din Bucureşti. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanţă. A debutat în canotaj în 1951. A activat la cluburile Ştiinţa *ICF*, *Dinamo*, *Cetatea Bucur*, *Progresul* şi *Olimpia* din Bucureşti. A obţinut peste 15 titluri de campioană naţională, în diferite echipaje. În cei peste 10 ani de activitate în cadrul loturilor naţionale, a participat la 8 ediţii ale CE, în perioada în care nu se organizau CM, dovedindu-se una dintre componentele de bază ale unor echipaje cu care a obţinut 14 medalii (1 de aur, 6 de argint şi 7 de bronz). La CE cucereşte: în 1954 (Amsterdam), 1955 (Snagov) şi 1956 (Bled), medalii de argint în echipajele de 8+1; şi bronz 4+ în 1957 (Duisburg), medalii de argint la 4+1 rame şi bronz 8+1;în 1958 (Poznan), o medalie de argint la 4+1 rame şi o medalie de bronz la 8+1; la CE din 1962 (Berlin), îşi aduce contribuţia la cucerirea medaliei de aur şi a primului titlu continental pentru canotajul feminin românesc, în proba de 4+1 rame, precum şi

a unei medalii de bronz la 4+1 vâsle. La CE din 1963 (Moscova), mai obţine o medalie de argint la 4+1 rame, iar la ediţia din 1964 (Amsterdam), 2 medalii de bronz la 4+1 rame şi 8+1; în 1965 (Duisburg) bronz la 8+1. După retragerea din activitatea de performanţă, a activat ca profesoară de educaţie fizică şi sport în învăţământ, având gradul didactic I. Şi-a îndeplinit cu pasiune această meserie, contribuind la iniţierea multor generaţii de elevi în tainele sportului. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

BURCICĂ (PIPOTĂ), CONSTANŢA (1971), n. În com. Sohatu, jud. Călăraşi. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din Bacău, promoţia 2000. Ofiţer MAI. A lucrat la Oficiul Român pentru Imigrări, iar în 2008 a fost avansată la gradul de Comisar - șef, primind alte atribuții în cadrul MIRA. Canotoare de performanţă, a început să practice în 1985, îndrumată de prof. Costică Iancu. A fost legitimată la CS *Olimpia* (antrenoare Ileana Pavel), CSA *Steaua* (1992-1993, antrenor Nicolae Gioga) şi CS *Dinamo* din Bucureşti, din 1994. Multiplă campioană naţională, obţinând peste 30 de titluri. În cei peste 20 de ani de selecţionări în loturile reprezentative a contribuit la cucerirea a 14 medalii (10-1-3) în competiţiile oficiale, şi numeroase alte medalii la JMU, JB, Cupele Mondiale şi regatele internaţionale. Debutează în activitatea competiţională internaţională la 15 ani, în 1986, la regata de la Pancearevo (Bulgaria), obţinând medalia de aur la schif simplu, iar în 1988 (Milano) devine campioană mondială de junioare, în echipajul de 4+1 rame. Medalii cucerite la CM de seniori : 5 medalii de aur şi 2 de bronz. Rezultatele obţinute la CM de seniori: 1990 (Barrington) – medalie de aur(8+1); 1993 (Račice) –medalie de aur la 8+1; 1994 (Indianapolis) – medalie de aur la categorie uşoară; 1996 (Strathclyde –GBR) - medalie de aur la schif simplu – categoria uşoară; 1999 (St. Catharines) – medalie de aur la 2x categorie uşoară; medalie de bronz la CM din anul 1991 (Viena), în echipajul de 4 vâsle şi o medalie de bronz în 2003 (Milano) – 2x categorie uşoară. La CE din 2008 (Schinias) a cucerit medalia de aur cu echipajul 8+1. Participantă la 5 ediţii a JO (3aur-1argint-1bronz): 1992 (Barcelona) – cucereşte medalia de argint în proba de 4 vâsle; 1996 (Atlanta) – aur la 2x categorie uşoară cu Camelia Macoviciuc; 2000 (Sydney) – campioană olimpică în proba de 2 vâsle, categorie uşoară, împreună cu Angela Alupei; 2004 (Atena) – aur şi campioană olimpică, la 2vâsle tot cu Angela Alupei; 2008 (Beijing) – medaliată cu bronz la 8+1. Este medaliată cu aur în proba de 4 rame fără cârmaci la JMU din 1993 (Buffalo). A mai obţinut 2 medalii de aur la JB din 1992, iar la Cupa Mondială din 2008 (Poznan) medalia de aur în 8+1. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: V. Mociani, I. Boicu, N. Gioga, I Dospinescu şi alţii. În 1996 a fost declarată cea mai bună sportivă la canotaj. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului (1992). Pentru performanţele sale a primit următoarele distincții: Laureată a *Premiului Naţional pentru Sport pe anul 1996* cu echipajul de 8+1 la canotaj; laureată la *Categoria Echipe/echipaje – probe olimpice – feminin 2008* (contribuţie la medalia de aur la CE 8+1). Decorată cu: Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete (2008).

BURSUC, MARIA-DIANA (1986), n. în Flămânzi, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Ecologice București. Studii de masterat în cadrul Universității *Ovidius* Constanța (2008). Canotoare de performanță. Și-a început inițierea în canotaj, în anul 2002 la *LPS* Constanța, sub îndrumarea antrenoarei Norica Sarchizian. A activat o perioadă cu dublă legitimare (LPS – CS *Farul*), iar din 2005 s-a transferat la CS *Farul* (antrenor Dumitru Răducanu). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori. Pe plan internațional, debutează la CM de juniori, în 2004 (Banyoles), cu medalie de aur (8+). În 2006 (Hazewinkel), obține titlul de campioană mondială de tineret (4x). Tot în anul 2006, la CMU (Trakai), intră în posesia medaliei

de bronz (2x). A mai participat la CM de tineret, în proba de 4 vâsle, în 2007 – Strathclyde – GBR (locul al VI-lea) și în 2008 – Brandenburg – medalie de aur. Primele sale participări la CE de seniori se soldează cu rezultate modeste, în proba de 2 vâsle – în 2007 – Poznan (locul al VIII-lea) și în 2008 – Schinias – Atena (locul al VII-lea). În anul 2009, realizează performanțe deosebite în echipajele de 8+: medalie de argint la CM de la Poznan; medalie de aur la CE de la Brest; medalie de aur la Cupa Mondială de la Lucerna. La lotul național, s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, M. Zagoni, V. Măstăcan, H. Constantinescu. Maestră a Sportului (2005). Ultimele sale performanțe se încadrează în normele pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

CANTEMIR, GAROAFA (1940), n. în Cernăuţi, azi în Ucraina. Profesor de educaţie fizică, absolventă a ICF din Bucureşti, promoţia 1964. Canotoare de performanţă. A activat ca sportivă la Ştiinţa şi la Clubul *Nautic Universitar* din București. A cucerit 10 titluri de campioană naţională, cu diferite echipaje. Selecţionată în loturile naţionale, în perioada 1964-1972, a participat la numeroase regate internaţionale, câştigând 20 dintre acestea, iar la CE din 1969 şi 1970 (în acea perioadă nu se organizau CM), a fost finalistă în proba de 2 vâsle. După absolvire, a fost angajată ca profesoară la Liceul nr. 5 din Galaţi (1964-1970), iar din1970 a fost angajată ca antrenoare de canotaj la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamţ. A fost unul din principalii factori care au determinat existenţa unui centru de canotaj, desfăşurând, în perioada 1972-1998, o activitate deosebită cu sportivii selecţionaţi şi pregătiţi: 20 de titluri de campion naţional; 3 locuri I, 3 locuri II şi 3 locuri III la Concursurile *Prietenia* şi alte numeroase medalii la competiţiile oficiale, printre care sunt menţionate următoarele: o medalie de argint şi 3 de bronz la JO, 5 medalii de aur, 4 de argint şi 8 de bronz la CM de seniori, 1 medalie de aur , 4 de argint la JMU, 1 medalie de aur, 6 de argint şi 2 de bronz la CM de juniori; 12 medalii de aur la JB de juniori, 4 medalii de aur şi o medalie de argint la JB de seniori, precum şi numeroase medalii la regatele internaţionale. A promovat în loturile naţionale de juniori, tineret şi senioare peste 35 de sportive. Pe parcursul anilor, a colaborat cu mai mulţi tehnicieni, reuşind să formeze un centru puternic de canotaj în Piatra Neamţ care a contribuit semnificativ la afirmarea canotajului românesc. Printre aceştia s-au aflat antrenorii: Vasile Mureşan, Nicolae Seniuc, Constantin Vrânceanu, Elena Iacob, Lenuţa Sansu-Dabija, Valentin Gavril şi alţii. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale în perioada 1974-1976 (lot de senioare), între 1985-1989 (lot de senioare, junioare şi tineret), între 1995-1997 (loturile naţionale de juniori şi cele de perspectivă), contribuind la obţinerea a numeroase medalii şi la afirmarea canotajului românesc pe plan internaţional. Dintre sportivele promovate în loturi, care au cucerit titluri şi medalii la CM de seniori şi juniori, precum şi la JO, s-au remarcat: Angelica Chertic, Elena Avram, Elena Giurcă, Felicia Afrăsiloaia, Doina Ciucanu, Valentina Vârlan, Elena Oroşeanu, Mihaela Năstasă, Petronela Lupan, Rodica Muraru, Violeta Oprea şi multe altele. A activat ca arbitră la numeroase concursuri organizate pe plan naţional. A fost declarată *Cetăţean de Onoare* al municipiului Piatra Neamţ în anul 2000. În 1982 a primit *Diploma de Onoare* din partea CNFS. Maestră a Sportului (1970). Antrenoare Emerită (1990). A fost decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

CAZAC (MARIAN), ANGELA (1971), n. în Ciobancovna (Republica Moldova). Profesoară. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea și a reprezentat în competiții R. Moldova. Din 1995 a fost angajată la CS *Dinamo* București, concurând pentru acest club și pentru România. Multiplă campioană națională. Prima sa participare la CM din 1995 (Tampere) nu se soldează cu calificări în finalele probelor de 2 și 4

vâsle. În 1996, participă la JO de la Atlanta unde se clasează pe locul X, în proba de 2 rame fără cârmaci, în echipaj cu sora sa Cazac Liliana. Componentă a echipajelor de 8+, contribuie la cucerirea medaliilor de aur la CM de seniori din 1997 (Aiguebelette) și 1998 (Köln). La CM din 1999 (St. Catharines) se clasează pe locul al IX –lea la 4x. Prin performanțele realizate și-a îndeplinit normele pentru titlul de maestră emerită al sportului.

CAZAC, LILIANA (1976), n. în Republica Moldova. Canotoare de performanță. Din 1995, a fost angajată la CS *Dinamo*, participând în competiții pentru acest club și pentru România. Multiplă campioană națională. Realizează performanțe semnificative la CM de tineret din: 1995 (Gröningen) – medalie de aur la 4 vâsle; 1997 (Milano) – medalie de aur la 2 vâsle;1998 (Ioanina) – medalie de bronz la 2 vâsle. Participă la JO din 1996 (Atlanta), unde se clasează pe locul X, în proba de 2 rame fără cârmaci, în echipaj cu sora sa Cazac Angela. La CM din 1999 (St. Catharines) se clasează pe locul al IX-lea la 4x. Maestră a Sportului

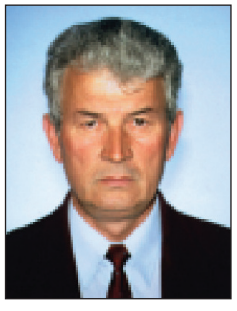

CĂTESCU, CONSTANTIN (1945), n. În Călugăreni, jud. Prahova. A activat ca sportiv la cluburile *Metalul* şi *Steaua*. Medaliat la CN de juniori, tineret şi seniori, în perioada 1964-1966. A profesat ca antrenor la Clubul *Steaua* (1970), AS *Marina* din Mangalia (1971-1972) şi la cluburile *Metalul* (1973-1979) şi *Dinamo* (1980), iar din 1981 la *CSM* Iaşi. A făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul naţional de tineret, în perioada 1991-1993. Ca antrenor la Clubul *Metalul*, a contribuit la pregătirea sportivelor Cornelia Neacşu şi Marinela Ghiţă, primele campioane mondiale în canotajul românesc, precum şi a componentelor echipajului de 8+1: Valeria Avram, Aurelia Marinescu, Iuliana Balaban – medaliate cu bronz la ediţia inaugurală a CM din 1974. La lotul de tineret a contribuit la câştigarea medaliei de aur la 2 vâsle – fete şi a medaliei de argint la 4+1 rame – băieţi, în 1992 la Cupa Naţiunilor (asimilată cu CM de tineret). Cu sportivii pe care i-a pregătit la *CSM* Iaşi, a obţinut peste 20 de titluri de campion naţional de juniori şi seniori, o parte dintre aceştia fiind promovaţi în diferite loturi naţionale. Dintre sportivii clubului, Elena Pleşca, în componenţa echipajului de 4+1 rame a contribuit la cucerirea medaliei de argint la CM de juniori, din 1986, iar Liliana Genes, la 2 vâsle, a medaliei de argint la CM de seniori, din 1987. Antrenor Emerit (1997). A fost secretarul Comisiei de Canotaj a Municipiului Bucureşti, în perioada 1973-1979.

CĂTESCU (AVRAM), VALERIA (1953), n. în Bereşti, jud. Galaţi. Operatoare chimistă, absolventă a Liceului de Chimie din Bucureşti. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanţă. A început să practice canotajul în anul 1972 la Clubul *Metalul*, antrenori – Stelian Petrov şi Ion Grigoriţă, de unde s-a transferat la CSA *Steaua* (1975, antrenor Alexandru Aposteanu). A obţinut 11 titluri de campioană naţională. În perioada 1972-1980, a fost selecţionată în loturile naţionale, participând la numeroase regate internaţionale şi competiţii oficiale. Participantă la primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde cucereşte medalia de bronz în echipa de 8+1. La CM din 1975 (Nottingham), intră în posesia medaliei de bronz în proba de 8+1, iar în 1979 (Bled) obţine încă o medalie de bronz, la 4+1 rame. La JO din 1980 (Moscova), se clasează pe locul IV la 4+1 rame. A activat ca antrenor la *Siretul* Paşcani (1987-1990), iar din 1992 la *CSM* Iaşi. Din 1997, îndeplineşte şi funcţia de antrenoare coordonatoare la Centrul de Pregătire Olimpică pentru Canotaj, organizat la Iaşi. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obţinut 9 titluri de campion naţional, iar 13 au fost promovaţi în loturile naţionale de juniori. Dintre sportivele care au participat la CM de juniori, s-au remarcat: Cristina Onofrei (2 medalii de bronz, în

1990 şi 1991); Camelia Conţu (medalie de argint în 1996 şi medalie de aur în 1997); Daniela Ţupu (medalie de aur la CM de juniori din 1998 (Ottensheim) şi argint, în 1999 (Plovdiv) în proba de 4 vâsle). Premiată la *Gala Laureaţilor Anului Sportiv* 1998 de MTS. Maestră a Sportului (1975). Sportivă de clasă internaţională (1982). Antrenoare Emerită (1997). A fost decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981). După anul 2003, a activat ca antrenoare de canotaj în Italia.

CEAPURA, PETRE (1942-2008), n. În com. Jurilovca, jud. Tulcea. Antrenor de canotaj. Canotor de performanţă. Debutează în activitatea sportivă la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Dumitru Popa). Deţinător a numeroase titluri de campion naţional şi selecţionări în echipajele reprezentative. A contribuit la cucerirea *primei medalii de aur* a canotajului masculin românesc, la CM din 1970, de la St. Catharines (Canada), în proba de 2+1 rame, împreună cu Tudor Ştefan şi Gheorghe Gheorghiu – cârmaci. La CM a mai obţinut următoarele rezultate: 1974 (Lucerna) – locul al VI-lea; 1977(Amsterdam) – locul al V-lea; 1979 (Bled) – locul al V-lea, toate în proba de 2+1 rame. La JO din 1968 se clasează pe locul VII, în proba de 4+1 rame, iar la cele din 1972 cucereşte medalia de bronz, prima medalie olimpică pentru canotajul masculin românesc la 2+1 rame, în echipaj cu Ştefan Tudor şi Ladislau Lovrenski – cârmaci. În lunga sa carieră sportivă de înaltă performanţă, participă şi la a JO din 1980 (Moscova) – unde se clasează pe locul al IV-lea cu echipajul de 2+1 rame. Obţine 3 medalii de bronz la CE: în 1967 (Vichy) la 4+1 rame, în 1969 (Klagenfurt) şi în 1973 (Moscova) la 2+1 rame, iar la ediţia din 1971 (Copenhaga) se clasează pe locul al IV-lea în aceeaşi probă. A activat ca antrenor la secţia de canotaj a Clubului *Dinamo*. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

CHERTIC (COSMESCU, APOSTEANU), ANGELICA (1954), n. în Bistriţa, com. Alexandru cel Bun, jud. Neamţ. Sportivă cu contribuţii la reprezentarea canotajului feminin pe plan internaţional. Debutează în anul 1973 la Clubul *Ceahlăul* din Piatra Neamţ , sub îndrumarea antrenoarei Garoafa Cantemir. În perioada 1975-1980 a activat la CS *Steaua* Bucureşti, unde s-a pregătit cu Alexandru Aposteanu. Campioană naţională cu diferite echipaje.. A obţinut 6 titluri de campioană naţională în probele de viteză şi de fond între 1976-1979. Participantă la primul CM organizat, în anul 1974, la Lucerna, unde a obţinut medalia de bronz cu echipajul de 4+1, iar la ediţia din la anul 1975 (Nottingam), medalie de bronz în proba de 2 rame; 1977 (Amsterdam) locul IV la 2 rame; 1978 (Karapiro –AUS) – locul V la 2 rame. La JB din 1978 câştigă o medalie de aur la 2 rame. La JO din anul 1980 (Moscova), face parte din echipajul de 8+1 care cucereşte medalia de bronz. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981).

CIUCANU (ROBU), DOINA (1967), n. în Secu, com. Vânători, jud. Piatra Neamţ. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a ANEFS. Ofiţer MApN. A practicat iniţial handbalul dedicându-se ulterior canotajului de performanţă. A început activitatea sportivă la 16 ani şi a fost legitimată la cluburile *Ceahlăul* din Piatra Neamţ (din 1983, antrenor Garoafa Cantemir) şi CS *Steaua* Bucureşti (1989-1998). Multiplă campioană naţională cu diferite echipaje. În 1983 obţine primul său titlu de campioană la juniori, iar în intervalul 1989-1997 peste 13 titluri de campioană la seniori. Din 1983 este selecţionată şi în loturile naţionale de juniori şi seniori. În 1984 ocupă locul I la regata Snagov, şi locul al II-lea la Concursul Prietenia la schif simplu, iar pe plan internaţional , intră în

posesia medaliei de bronz în proba de 2 vâsle la CM de juniori de la Jönköping. În 1985 (Brandenburg), în echipajul de 4+1 rame, obţine titlul de campioană mondială de junioare. Se impune prin cele 3 titluri de campioană mondială cucerite în 1990 (Barrington – Australia) la 4 rame şi la 8+1, precum şi în 1993 (Račice) la 8+1. Tot la CM mai obţine: medalia de argint în 1986 (Nottingham) şi locul IV în 1987 (Copenhaga) în proba de 4 vâsle; medalia de bronz în 1991 (Viena) la 8+1. La JO din 1992 (Barcelona) a contribuit la câştigarea unei medalii de argint la 8+1, iar la ediţia din 1996 (Atlanta) s-a clasat pe locul al X-lea la 4 vâsle. La JMU cucereşte o medalie de aur în 1987 (Zagreb) la 4 vâsle. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Ion Boicu, Horia Constantinescu , Ion Dospinescu , Nicolae Gioga. Maestră Emerită a Sportului.

COCHELA (COGEANU), VERONICA (1965), n. în Voineşti, jud. Iaşi. Ofiţer în cadrul MApN. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din cadrul Universităţii Bacău. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile *UTA* (*Uzinele Textile* Arad, antrenori Rodica Herbei şi Mihai Petruş) până în 1988 şi *Steaua* Bucureşti – antrenor Nicolae Gioga (1989-2000). Multiplă campioană naţională cu diferite echipaje. În intervalul 1990-2000, a obţinut 27 de titluri de campioană naţională. Debutează în competiţiile internaţionale în 1984, la Regata Trebon din Cehoslovacia, unde obţine medalia de aur la 4 vâsle. În cei peste 14 ani de activitate în loturile naţionale, a fost medaliată la 10 CM şi la 4 ediţii ale JO, cucerind 17 medalii (6 de aur, 7 de argint, 4 de bronz). La CM cucereşte: 4 medalii de aur şi titlurile de campioană mondială, în echipajele de 8+1 în 1990 (Barrington), 1993 (Račice), 1997 (Aiguebelette) şi 1998 (Köln); 4 medalii de argint, la 2 vâsle, în 1986 (Nottingham) şi 1989 (Bled); la 8+1 în 1995 (Tampere); la 2 rame în 1997; 3 medalii de bronz, la 4 vâsle, în 1985 (Hazenwinkel); la 8+1 în 1991 (Viena)şi 1994 (Indianapolis); 5 clasări pe locul IV şi în 1999 – locul al IX-lea. La JO din 1988 de la Seul, intră în posesia medaliei de argint la 2 vâsle şi a medaliei de bronz la 4 vâsle, la ediţia din 1992 de la Barcelona obţine 2 medalii de argint la 2 vâsle şi la 4 vâsle, iar la Atlanta în 1996, cucereşte titlul de campioană olimpică, cu echipajul de 8+1. La JO de la Sydney 2000, cucereşte titlul de campioană olimpică în echipajul de 8+1, locul al V-lea la 2 vâsle. Palmaresul său mai cuprinde: medalie de aur la concursurile de Cupă Mondială din 1998 şi 2000; medalie de aur la schif simplu la JMU din 1993; trei medalii de aur la JB din 1989 şi 1992. După retragerea din activitatea competiţională, a activat ca antrenor în cadrul secţiei de canotaj a CSA Steaua începând din anul 2001, la grupa senioarelor. Împreună cu antrenorul Nicolae Gioga a contribuit la obţinerea a 13 titluri de campioni naţionali la seniori de către sportivii clubului (2001-2004). A făcut parte din colectivul tehnicieni care a pregătit lotul naţional de juniori, la două ediţii a CM la care s-au cucerit 2 medalii de aur. A contribuit şi la pregătirea sportivelor din lotul naţional şi olimpic de senioare, care au reuşit să se afirme prin rezultate deosebite pe plan internaţional, printre care: Aurica Chiriţă-Bărăscu, Mihaela Năstasă, Natalia Pelin Berteanu, Irina Acsinte, Alina Poncisei, Ionelia Neacşu, Enikö Barabaş şi altele, medaliate la competiţiile internaţionale oficiale. Pentru performanţele sale a primit următoarea distincţie: Laureată a *Premiului Naţional pentru Sport pe anul 1996* cu echipajul de 8+1 la canotaj. Vicepreşedinte al FR de Canotaj. Maestră Emerită a Sportului (1997). Antrenor Emerit (2004). Decorată cu: Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

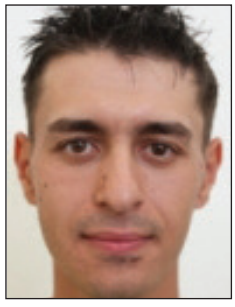

CODRICI, BOGDAN (1985), n. în București. Canotor de performanță, specializat pe postul de cârmaci. Și-a început activitatea în anul 1999, la CSȘ Nr.3 Steaua. Pe perioada junioratului a avut dublă legitimare și pentru CSA Steaua, continuându-și pregătirea ca senior la acest club.

Debutează, cu rezultate remarcabile, la CM de juniori din 2001 (Duisburg) conducând echipajele de 2+ și 8+ care au cucerit medaliile de aur și pe cel de 4+ care a intrat în posesia medaliei de argint. La ediția din 2003 a CM de juniori, de la Schinias, se clasează pe locul al VII-lea la 8+. Debutează la CE de seniori, cu echipajele de 8+, în 2008 (Schinias) – locul al VII-lea și în 2009 (Brest) – locul al VI-lea. Pe parcursul anilor, s-a pregătit cu antrenorii Dimitrie Popescu, Horia Constantinescu, Marlena Zagoni, Nicolae Vulpe, Valentin Robu. Maestru al Sportului (2002).

COGIANU, ROXANA-GABRIELA (1986), n. în Iași. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Ecologice, promoția 2008. Canotoare de performanță. În perioada 2002-2006, a concurat pentru CS *Olimpia*, iar din 2006 pentru CSA *Steaua* București. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor naționale cu contribuții semnificative la reprezentarea canotajului feminin românesc, la competițiile internaționale oficiale. Participă la CM de juniori din 2003 (Atena) cu medalie de aur și din 2004 (Banyoles) cu medalie de bronz, ambele în proba de 4 vâsle. Câștigătoare a 3 medalii de aur la CM de tineret din 2005 (Amsterdam), 2006 (Hazewinkel) și 2008 (Brandenburg), în proba de 4 vâsle. Tot în 2006 la JMU (Trakai), obține medalia de aur, la 4 rame fără cârmaci. În palmaresul său mai figurează 3 CE, din 2007 (Poznan) – cu medalie de argint la 4 vâsle, din 2008 (Schinias) – medalie de bronz la 4 vâsle și din 2009 (Brest) cu medalie de aur la 8+. Medaliată cu argint la CMU (Belgrad) din 2008, la 2 vâsle. În aceeași probă, la JO din 2008 (Beijing) se clasează pe locul la IX-lea. Devine vicecampioană mondială, în 2009 la Poznan, la 8+. La Cupa Mondială din 2007 ocupă locul al III-lea, iar în 2008 locul al II-lea în proba de 4 vâsle. În anul 2004, a câștigat 2 titluri balcanice la junioare, în probele de 2 și 4 vâsle. La loturile naționale, în perioada 2003-2009, s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

COJOCARIU, ADELINA MARIA (1988), n. în Botoșani. Studentă la FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara. Canotoare de performanță. A început să se inițieze în canotaj la vârsta de 14 ani, fiind legitimată la CS Botoșani (2002-2007), unde s-a pregătit cu antrenoarea Elena Iacob. În anul 2007, s-a transferat la CS Dinamo, unde este și angajată (antrenori M. Zagoni și V. Măstăcan). Multiplă campioană națională. Pe plan internațional debutează la CM de juniori în 2004 – Banyoles, cu medalie de aur (8+), iar la edițiile următoare obține medaliile de bronz în 2005 – Brandenburg (2x) și 2006 – Amsterdam (2-). Participăla 3 ediții ale CM de tineret în 2007 – Strathclyde – Glasgow (locul al VI-lea la 4x), 2008 – Brandenburg (medalie de aur la 2-) și 2009 – Račice (medalie de aur la 2-). Concomitent, a reprezentat canotajul românesc și competițiile internaționale oficiale de seniori, la CE din 2007 – Poznan (bronz la 2-), CE din 2008 - Schinias – Atena (bronz la 4x), CM din 2009 – Poznan (argint la 8+) și CE din 2009 – Brest (aur la 8+). La Cupa Mondială, din 2009 (Lucerna) s-a clasat pe locul I, în proba de 8+. Dublă campioană balcanică de junioare, în anul 2005, la probele de 2 și 4 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, M. Zagoni, V. Măstăcan, H. Constantinescu. Maestră a Sportului, Prin performanțele realizate a îndeplinit normele pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului. Decorată cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2009).

CONSTANTINESCU, HORIA (1952), n. în Bucureşti. Antrenor şi canotor de performanţă. A activat o perioadă ca sportiv la Clubul *Steaua*. Medaliat la CN în perioada 1967-1975. A lucrat ca antrenor în colectivul de tehnicieni al Clubului *Metalul* Bucureşti, aducându-şi

contribuţia la obţinerea a 16 titluri de campioni naţionali şi la promovarea în loturile naţionale a peste 20 de sportivi. În perioada 1985-1994, a făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul naţional feminin de canotaj. A avut o contribuţie însemnată, alături de ceilalţi antrenori, la rezultatele de prestigiu obţinute în această perioadă de canotajul feminin românesc: o medalie de aur şi 4 de argint, la CM din 1985 (Belgia); 3 medalii de aur, 2 de argint şi una de bronz, la CM din 1986 (Anglia); 4 medalii de aur şi 2 de argint la ediţia din 1987 (Danemarca); o medalie de aur, 2 de argint şi 2 de bronz, la Olimpiada din 1988 (Seul); 2 medalii de aur şi 2 de argint, la CM din 1989 (Bled); 2 medalii de aur în 1990 (Australia); 2 medalii de argint şi 2 de bronz în 1991 (Austria); o medalie de aur şi 3 de argint, la Olimpiada din 1992 (Barcelona); o medalie de aur, la CM din 1993 (Račice). În calitate de arbitru, a oficiat la numeroase competiţii cu caracter naţional. Din 1994 a fost angajat o perioadă ca antrenor de canotaj în Portugalia. În anul 2008, a contribuit la pregătirea lotului feminin pentru JO de la Beijing, iar în 2009 a răspuns de pregătirea lotului masculin. Antrenor Emerit. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

CORBAN (BANOVICI), SOFIA (1956), n. în Drăgăneşti-Vlaşca, jud. Teleorman. Canotoare de performanţă. A debutat la CS *Viitorul* Bucureşti (antrenor coordonator Victor Mociani) şi a cunoscut consacrarea la Clubul *Steaua* (1981-1984 – s-a pregătit cu Emil Mesaroş, Constantin Cuteanu, Nicolae Gioga). Multiplă campioană naţională, a obţinut pe parcursul anilor 11 titluri de campioană naţională. A fost componentă a reprezentativei României de canotaj feminin între 1978-1984. La CM de la Bled din 1979, la cele de la München din 1981 şi de la Lucerna din 1982, a obţinut medalii de bronz în proba de schif 4+1 vâsle. La CM din 1983 (Duisburg) s-a clasat pe locul al IV-lea în aceeaşi probă. La JO din 1980, de la Moscova, s-a clasat pe locul IV, iar la JO din 1984 de la Los Angeles, a cucerit medalia de aur la schif 4+1 vâsle. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Ion Boicu, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici. Maestră a Sportului din 1979 şi Maestră Emerită a Sportului din 1982. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

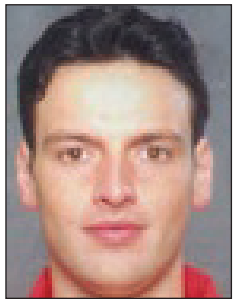

CORBEANU, FLORIN (1976), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii Bacău, promoția 2002. Funcționar public cu statut special – inspector principal de poliție. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în canotaj în anul 1992, fiind legitimat la CS *Olimpia* București (antrenoare Carmen Cutaș). Din anul 2001, s-a transferat la CS Dinamo (antrenor Grigore Florian). Multiplu campion național. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. Campion balcanic în proba de schif simplu și vicecampion la 4 vâsle la juniori, în anul 1994. La CM de tineret, obține medalia de argint, în 1995 (Gröningen) la 4+ și medalia de aur în 1997 (Milano) la 4-. La CM de seniori din 1997 (Aiguebelette) intră în posesia medaliei de argint la 8+, se clasează pe locurile V în anul 1998 (Köln) la 4-, pe IV în 1999 (Saint Catharines) la 8+, iar la ediția din 2001 (Lucerna) cucerește medalia de aur în proba de 8+ și se situează pe locul al IV-lea la 2 rame fără cârmaci. Participant la JO din 2000 (Sydney) – locul al X-lea la 4- și la ediția din 2004 (Atena) – locul al VII-lea, la aceeași probă. La concursul de Cupă Mondială din anul 2001 se clasează pe locul I în proba de 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii V. Mociani, A. David, N. Gioga, M. Roman, I. Boicu. Maestru Emerit al Sportului (2001).

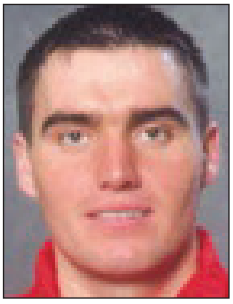

CORNEA, GHEORGHE-OVIDIU (1980), n. în Făgăraș, jud. Brașov. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. Ofițer. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în canotaj la CSȘ *Triumf* București, până în anul 1998 (o perioadă cu dublă legitimare pentru CSA *Steaua* la seniori). A mai reprezentat în competiții CSA *Steaua* (1997-2000) și CS *Dinamo* (2001-2005). Multiplu campion național. Component al loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. Dublu campion balcanic la juniori, în anul 1998, la probele 4- și 8+. La CM de juniori din 1998 (Ottensheim) a obținut medalia de aur la 4- și pe cea de bronz la 8+, iar la CM de tineret din 1999 (Hamburg) intră în posesia medaliei de aur la 4- ; CM 2000 (Copenhaga) – aur la 4x. Tot din 1999 începe să participe la CM de seniori înregistrând următoarele performanțe: 1999 (Saint Catharines) – medalia de bronz la 4+; 2000 (Zagreb) – locul la V-lea la 4+; 2001 (Lucerna) – medalie de aur la 8+; 2003 (Milano) – locul al X-lea la 4-. Participant la JO din 2004 (Atena) – locul al XIII-lea la 4-. La concursul din cadrul Cupei Mondiale, din anul 2003, s-a clasat pe locul al IV-lea la 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii D. Bălașa, Gr. Florian, D. Popescu, M. Roman, G. Mereuță. Maestru Emerit al Sportului (2001). Din anul 2006 s-a stabilit în Canada.

COTEAŢĂ, MIHAELA (1989), n. în Botoşani. Canotoare de performanţă, legitimată la Liceul Teoretic *Traian Lalescu* din Orşova 2003-2007 (antrenor Cristian Maliş). În anul 2007 s-a transferat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor Valentin Robu). A reprezentat canotajul feminin, cu performanţe deosebite, în competiţiile internaţionale oficiale de juniori. La CM de juniori a obţinut următoarele performanţe: 2004 (Banyoles) - medalie de aur la 8 +; 2005 (Brandenburg) – medalie de bronz la 2x; 2006 (Amsterdam) - medalie de aur la 8+; 2007 (Beijing) – medalie de aur la 8+. Campioană balcanică în anul 2005 în probele de 1x şi 4x şi în 2007 la 2x şi 4x. În anul 2009 s-a retras din activitatea competiţională. Maestră a Sportului.

CRĂCIUN (CUCULICI), GEORGETA (1983), n. în Gura Humorului, jud. Suceava. Absolventă a Facultăţii de Ştiinţe ale Mişcării, Sportului şi Sănătăţii, din Universitatea-Bacău (2007). Funcționar public cu statut special, subinspector de poliție la Inspectoratul Ilfov. Canotoare de performanță. Ca junioară s-a pregătit la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* Orșova, în perioada 1998–2002, când s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană la junioare și senioare. Componentă a loturilor reprezentative cu rezultate semnificative pe plan internațional. La CM de juniori a obținut următoarele rezultate: medalia de bronz la 2 vâsle în 1999 (Plovdiv); medalia de bronz la schif simplu, în 2000 (Zagreb); medalia de aur la schif simplu, în 2001 (Duisburg). Medaliată cu bronz la CM de tineret, la schif simplu, în 2002 (Genoa), și cu aur la 4 vâsle, la ediția din 2003 (Belgrad). Dublă vice-campioană mondială la senioare în proba de 8+, în 2003 (Milano) și în 2005 (Gifu). La concursurile de Cupă Mondială, din perioada 2005-2008, s-a clasat de 3 ori pe locul I, cu echipajele de 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep. Maestră Emerită a Sportului (2005).

CRĂCIUN, IOANA (1989), n. în Truşeşti, jud. Botoşani. Studentă la FEFS din cadrul Universității Ecologice București. Angajată ca personal civil la CS *Dinamo* București. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea sportivă la vârsta de 15 ani, fiind legitimată la CS *Botoșani*

(2004-2007), unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenoarei Elena Iacob. Din 2007, s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor M. Roman). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de canotaj. Pe plan internațional, a debutat la CM de juniori din 2006 (Amsterdam), în echipajul de 4 vâsle, fără să reușească calificarea în finală, în schimb la ediția din 2007 (Beijing) a devenit campioană mondială de juniori, la 8+. În anul 2008, se clasează pe locul al VIII-lea la CM de tineret (2x), la Brandenburg și pe locul al VII-lea la CE de seniori (2x) la Schinias – Atena. Realizează performanțe deosebite în anul 2009 la: CM de tineret (Račice) la 4x, medalie de bronz; CM de seniori (Poznan) la 8+ , medalie de argint; CE de seniori (Brest) la 8+, medalie de aur; Cupa Mondială (Lucerna) la 8+, medalie de aur. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră a Sportului. Prin performanţele realizate a îndeplinit normele pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul sportiv* clasa III-a (2009).

CRISTEA, DANIELA (1985), n. în Lupeni. Studentă. Canotoare de performanță, componentă a loturilor de perspectivă. A început să practice canotajul la vârsta de 15 ani. Legitimată la CS *Mureșul* Tg. Mureș - antrenor Adriana Cserhati. Din anul 2003 a activat la CSA *Steaua* – antrenor Veronica Cochela. A concurat cu dublă legitimare la nivelul juniorilor. Campioană națională și medaliată la CN de juniori. Pe plan internațional, a participat la CM de juniori din 2002 (Trakai) unde cucerește medalia de aur la 8+, iar la ediția din 2003 (Atena) intră în posesia unei noi medalii de aur în aceeași probă. La CM de tineret din 2007 (Strathclyde) se clasează pe locul VI la 4x. Tot în anul 2007, debutează în competiția seniorilor, la CE de la Poznan, unde se clasează pe locul VIII în proba de 2x. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mircea Roman și Veronica Cochela-Cogeanu. Maestră a Sportului.

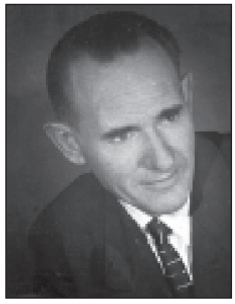

CSERHATI, FRANCISC (1905-1992), n. în Timişoara. Între 1918-1950, profesează meseriile de lăcătuş, fierar, cazangiu la Atelierele CFR Timişoara. În paralel, practică şi canotajul, fiind legitimat la următoarele cluburi şi asociaţii: *Societatea de Canotaj* Înainte (Elöre), 1922-1937; *Clubul German de Regate*, 1937-1938; AS *CFR* Timişoara, 1938-1952. În cei 24 de ani de activitate competiţională, între 1923-1952 (cu o întrerupere între 1940-1944, din cauza războiului), a cucerit 22 de titluri de campion naţional. Primul titlu la schif simplu l-a cucerit în 1923 la Arad, într-o ambarcaţiune improvizată, transportată la locul de concurs cu căruţa. Prin această victorie, conform regulamentului de atunci, şi-a câştigat dreptul de a concura în grupa de elită, devenind sportiv senior. La întoarcerea în ţară, din deportarea în URSS, continuă activitatea competiţională începând cu 1945, când se reia organizarea CN. A participat la diferite regate internaţionale şi la 2 ediţii ale CE: în 1932 la Belgrad, unde s-a clasat pe locul V şi în 1933 la Budapesta, unde a obţinut locul VI. Ultimul său concurs a fost în 1952, când a hotărât să se dedice muncii de antrenor. A activat la: *Dinamo* Bucureşti (1951-1960); URCM AS *Voinţa* Timişoara (1960-1961); CS *Metalul* Bucureşti (1961-1962); *Steaua* Bucureşti (1963-1966); CS *Mureşul* Târgu Mureş (1967-1977). Francisc CSERHATI (zis Monți) a practicat și luptele greco-romane. În 1925 câștigă cu echipa *Vulcan* Campionatul național de juniori la categoria grea. În 1926 ia parte la un concurs internațional unde după ce învinge un temut luptător bulgar, cedează, accidentat fiind, în fața ungurului Condorasy. În 1929, la Lugoj, luptă sub culorile clubului *Locomotiva* Timișoara împotriva puternicei secții de lupte *Vulturul* din localitate, pentru ca în 1930, la Baia Mare, în cadrul campionatului național să-și încheie activitatea de luptător. După ce s-a pensionat, a mai activat ca antrenor voluntar de canotaj, la *Voinţa* Târgu Mureș. A profesat lungi perioade de timp ca antrenor la loturile naţionale, cu răspunderi directe sau în calitate de

consultant. O activitate deosebit de rodnică a desfăşurat în cadrul secţiei de sporturi nautice a Clubului *Dinamo*, fiind practic îndrumătorul primei generaţii de schifişti ai acestui club, care au dominat CN şi au realizat performanţe de prestigiu pe plan internaţional. A pregătit schiful dinamovist de 4 fără cârmaci (T. Măcean, A. Sânceac, N. Radu, Şt. Pongratz), care, în 1955 la Gand (Belgia), a cucerit primul titlu de campioni europeni, în perioada când nu se organizau CM. În toate unităţile unde şi-a desfăşurat activitatea şi la loturile naţionale, a manifestat multă seriozitate şi preocupări pentru găsirea şi experimentarea unor metode şi mijloace de perfecţionare a procesului de pregătire, care mai târziu şi-au găsit şi suportul metodic – ştiinţific. De sfaturile şi îndrumările sale au beneficiat un număr foarte mare de campioni şi medaliaţi ai acestei ramuri de sport, contribuind în mod deosebit, alături de alţi valoroşi tehnicieni, la afirmarea canotajului românesc. Maestru al Sportului. Antrenor Emerit (1969). A fost decorat cu Ordinul *Merite în activitatea sportivă* şi i s-au acordat numeroase diplome şi titluri de onoare din partea federaţiei şi a unor organizaţii sportive.

CURELEA (TRAŞCĂ), MĂRIOARA (1962), n. în Bucureşti. Ofiţer în cadrul MApN. Canotoare de performanţă. Debutează la Clubul *Metalul* Bucureşti, dar consacrarea o cunoaşte la *Steaua* Bucureşti (1987-1989, antrenor Nicolae Gioga). Multiplă campioană naţională. În intervalul 1988-1991, a obţinut 11 titluri. Selecţionată în lotul naţional, participă la 6 ediţii ale CM şi la 2 ediţii ale JO, unde cucereşte 12 medalii, din care 6 titluri de campioană mondială. Performanţele obţinute la CM: 1985 (Hazewinkel), obţine medalia de bronz cu echipajul de 8+; 1986 (Nottingham), medalia de aur la 4+1 rame; 1987 (Copenhaga), medalii de aur la 4+1 rame şi la 8+1; 1989 (Bled), medalia de aur la 8+1 şi de argint la 2 rame; 1990 (Barrington), medalii de aur la 8+1 şi la 4 rame şi în 1991 (Banyoles), medalie de bronz la 8+1. La JO de la Los Angeles din 1984, a obţinut o medalie de argint la 8+1, iar la Seul în 1988, medalie de argint la 8+1 şi de bronz la 4+1 rame. La JMU din 1989, a obţinut medalia de aur la 4 rame, iar la JB din acelaşi an, cu medalia de aur la schif 2. Maestră a Sportului (1984). Maestră Emerită a Sportului (1989). Decorată cu : Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

CURUEA, FLORIN - ȘTEFAN (1981), n. în București. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în 1996, la *CSȘ Nr. 3 Steaua*, unde s-a format ca junior, cu dublă legitimare și pentru CSA Steaua, unde a fost legitimat în perioada 1998-2004 (antrenor Dimitrie Popescu). În această perioadă a obținut 15 titluri de campion național. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. La primul său concurs oficial, CM de juniori din 1998 (Ottensheim) se clasează pe locul al XII-lea la 4x, iar la ediția din 1999 (Plovdiv) intră în posesia medaliei de bronz, în proba de 8+. Realizează performanțe deosebite la CM de tineret din 2002 (Regata Genoa) – medalie de aur la 4- și în 2003 (Regata Belgrad) – medalie de aur în aceeași probă. În anul 2003, participă și la CM de seniori, de la Milano, unde se clasează pe locul al X-lea la 8+. La concursul de Cupă Mondială, din 2004 (Poznan), se clasează pe locul I la 8+. După retragerea din activitatea competițională se dedică muncii de antrenor.

CUZMANOVICI, SAULICĂ - VASILE (1974), n. în Iancu Jianu, jud. Olt. Profesor de educaţie fizică şi sport. Antrenor de canotaj. Activează ca profesor la catedra de sporturi nautice, secţia canotaj, la Liceul *Traian Lalescu*, antrenor la centru olimpic de canotaj din Orşova. Canotor de performanţă, specializat pe postul de cârmaci. În perioada 1992-1994, a activat CSA *Steaua* perioadă în care a obţinut 4 titluri de campion naţional. A condus echipajele reprezentative la CM de juniori din 1991 (Banyoles) contribuind la cucerirea medaliei de aur la 4+ şi a celei de argint la

2+, la CM de tineret din1992 (Glasgaw) unde câştigă medalia de argint la 4+ şi la ediţia din 1994 (Bled) clasat pe locul al VII-lea, în aceeaşi probă. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur, cucerită cu echipajul de 2+ la JB din 1992. A avut o contribuţie semnificativă la activitatea desfăşurată de colectivul de profesori-antrenori de la Orşova pe linia secţiei, pregătirii şi afirmării unui mare număr de canotori pe plan intern şi internaţional. Această unitate sportivă şcolară se situează pe primele poziţii în clasamentele structurilor care pregătesc şi promovează sportivi în circuitul marii performanţe. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale de juniori. Maestru al Sportului (1994).

DAMIAN (ANDRUNACHE), GEORGETA (1976), n. în Botoşani. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din cadrul Universităţii Bacău, promoţia 2000. Absolventă a programului de masterat, în Universitatea Spiru Haret (2004), absolventă a Cursului postuniversitar, specializarea *Dreptul Muncii*, în cadrul Academiei de Poliţie Alexandru I. Cuza Bucureşti (2004). Subcomisar MI. Canotoare de performanţă. A început să practice canotajul în 1989 la CS *Botoşani* (Iacob Elena), iar din 1996 la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională la junioare şi senioare, a câştigat peste 20 astfel de titluri la senioare. Componentă a loturilor naţionale de junioare şi tineret (1991-1996), iar din 1997 a lotului naţional de senioare şi a lotului olimpic. A participat la 4 ediţii ale CM de junioare (1991 -1994). În total a obţinut 6 medalii (1 de aur, 3 de argint, 2 de bronz) astfel : bronz 1991 (Banyoles), 1992 (Montreal) bronz la 4- ; 2 argint - 1993 la 2- şi 8+ (Aarungen) ; 1994 (München) argint la 8+ , aur la 4-. La CM de tineret din 1996 (Hazewinkel), a câştigat medalie de aur la proba de 2 rame fără cârmaci. La CM de senioare a cucerit 3 titluri cu echipajul de 8+1 (1997– Aiguebelete, 1998–Köln, 1999–St. Cathariens) şi o medalie de argint la 2 rame fără cârmaci (1997) ; 2001 (Lucerna), medalie aur la 2 rame fără cârmaci şi argint la 8+1 ; 2002 (Sevilia), aur la 2- ; 2003 (Milano), argint la 8+ şi bronz la 2- ; 2007 (München), argint la 8+ şi bronz la 2-. Total la CM de seniori (5 aur şi 4 argint, 2 bronz). La CE : 2007 (Poznan), aur 8+ ; 2008 (Schinias) aur la 2- . La JO 2000 de la Sydney a cucerit 2 medalii de aur, în probele de 8+1 şi 2 rame fără cârmaci ; 2004 (Atena), aur 2-, aur 8+ ; 2008 (Beijing), aur 2- şi bronz la 8+. (JO – 5 aur, 1 bronz). În anul 2004 a primit Trofeul *Ivan Patzaichin*, oferit de CS Dinamo. Maestră Emerită a sportului (1997). Decorată cu : Ordinul Naţional *Serviciul Credincios* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004) ; Ordinul *Steaua României* în grad de Cavaler (2008).

DAVID - ZACHEI, ADRIAN (1950), n. în Sibiu. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București, specializarea sporturi nautice, promoția 1974. Antrenor de canotaj. A practicat canotajul, în perioada 1966-1973, participant la CN, component al loturilor naționale. S-a remarcat în activitatea de antrenor, inițial la CSȘ *Steaua* (1976-1989), unde a contribuit la pregătirea unor grupe de începători și juniori, care au fost promovați în loturile naționale de juniori, și au obținut medalii la Concursurile *Prietenia* din 1979. A îndeplinit mai multe funcții în cadrul Federației Române de Canotaj: antrenor la loturile naționale de tineret și juniori (după 1980); antrenor federal (1989-1995); antrenor lot național masculin (1985); secretar general (1995); antrenor principal lot tineret și coordonator la lotul de juniori (1994-1995); antrenor principal lot olimpic masculin și feminin (1996). În toată această perioadă, a fost membru al Biroului FRC. Împreună cu ceilalți tehnicieni din colectivele tehnice, a contribuit direct la pregătirea componenților loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, care au obținut la competițiile internaționale oficiale 23 de medalii, din care 10 de aur. A contribuit, de asemenea, la organizarea și îndrumarea tehnică a Centrelor naționale de canotaj pentru pregătirea juniorilor, din Orșova,

Năvodari, Iași, Snagov și București. În perioada martie 1997-decembrie 2008, și-a desfășurat activitatea în Australia, îndeplinind funcțiile de antrenor șef pentru canotaj al Statului Australia de Sud, în Adelaide (SASI). În aceste calități, a pregătit numeroși sportivi din Australia de Sud, echipaje și loturi naționale australiene, cu care a obținut rezultate deosebite, în premieră, pentru Australia. Printre acestea s-au aflat și primele medalii de aur la CM de seniori (2x, 2x și 4x categoria ușoară), în total 12 medalii la CM și Cupele Mondiale. A fost declarat antrenorul de canotaj în Australia a anului 2006 și de 5 ori antrenorul anului în Statul Australia de Sud (1999, 2001-2003, 2006). Pentru realizările sale, în anul 2008, i s-a acordat distincția de merit pentru contribuția în serviciul sportului la SASI (1997-2008). A făcut parte din corpul de lectori la concursurile de formare și perfecționare a antrenorilor, la cursuri organizate de FISA (1991, 2007) și de către CIO- Solidaritatea Olimpică (1991,1992). A avut preocupări și realizări în studierea și cercetarea unor teme vizând perfecționarea procesului de pregătire a canotorilor și realizarea marilor performanțe. A colaborat cu Centrul de Cercetări pentru Sport, preocupări continuate și în Australia pentru implementarea noutăților în programele sale de pregătire. Dintre studiile sale publicate sunt de menționat: *Importanța și utilizarea Colostromului Bovin în refacerea sportivilor din canotajul de elită*; *Elaborarea și folosirea testelor de evaluare a condiției fizice specifice pentru canotori* (teste de laborator – adoptate în Australia și de alte sporturi). Reîntors în țară, se încearcă o colaborare cu FR de Canotaj pentru derularea unui Program Național de Canotaj, pentru implementarea unor noi strategii, structuri și funcționalități. Antrenor Emerit. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

DESPINA, MARCUS - ȘTEFAN (1984), n. în Timișoara. Profesor de educație fizică și sport. Canotor de performanță. Și-a început activitatea, la CSȘ *Marina* din Orșova, până în anul 2004 când se transferă la CS *Dinamo*. La CM de juniori din 2001 (Duisburg) – cucerește medalia de aur la 8+ și se clasează pe locul al IV-lea la 4-, iar la ediția din 2002 (Trakai) – aur la 2- și locul al V-lea la 8+. Rezultate obținute la CM de tineret: 2003 (Belgrad) – locul al VI-lea la 4x; 2004 (Poznan) – locul al V-lea la 2-; 2005 (Amsterdam) – medalie de aur la 8+; 2006 (Hazewinkel) – locul al IV-lea la 8+. Participările sale la competițiile internaționale oficiale ale seniorilor nu se soldează cu rezultate semnificative: CM 2006 (Eton) – locul al XII-lea la 8+; CM 2007 (München) – locul al XIX-lea la 4x; CE 2007 (Poznan) – locul al VI-lea la 8+. Cea mai bună clasare la concursurile de Cupă Mondială – locul al III-lea în 2006 (Poznan) la 8+. Campion balcanic la juniori în 2001, la 8+. Maestru al Sportului.

DIACONESCU (CIOINARU), CAMELIA (1963), n. în Văleni-Boteşti, jud. Neamţ. Canotoare de performanţă. A activat ca sportivă la Clubul *Nautic Universitar* (Construcţii şi ASE) şi *Steaua* Bucureşti (1985-1987). Campioană naţională cu diferite echipaje (3 titluri de campioană între 1986-1987). Medaliată la numeroase regate internaţionale. Debutează în 1981 (Pancerevo) la CM de juniori, în echipajul de 2 vâsle, unde cucereşte medalia de aur. La CM cucereşte 2 medalii de bronz în componenţa echipajelor de 8+1, la CM din 1985 (Hazewinkel) şi 1986 (Nottingam). La JO din 1984 de la Los Angeles, intră în posesia titlului de vicecampioană olimpică, la 8+1. Maestră a Sportului (1982).

DOBRE (BĂLAN), ANIŞOARA (1966),n. În Liteni, jud. Suceava. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din cadrul Universităţii din Bacău. Canotoare de performanţă. A fost legitimată la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor Ioan Dospinescu). Multiplă campioană naţională la juniori şi seniori. Componentă a loturilor naţionale, a obţinut medalii

la 2 CM de juniori, 3 ediţii ale CM de seniori şi 2 ediţii ale JO. La vârsta de 17 ani, intră în posesia medaliei de bronz la CM de juniori din 1983 (Vichy), în proba de 2x, iar la ediţia din 1984 (Jönköping) câştigă medalia de argint în proba de schif simplu. La CM de seniori contribuie la cucerirea următoarelor medalii: 1985 (Hazewinkel) – bronz la 4x; 1996 (Nottingham) – argint la 4x; 1991 (Viena) – argint la 2x şi bronz la 4x. Participă la JO din 1988 (Seul) unde obţine medalia de bronz şi la ediţia din 1992 (Barcelona) medalia de argint, ambele în proba de 4x. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur la JMU din 1987 (Zagreb) în aceeaşi probă, precum şi numeroase clasări pe primele trei locuri la diferite regate internaţionale, la JB şi la concursurile de Cupă Mondială. Maestră Emerită a Sportului.

DOBRE, DĂNUȚ (1967), n. În Fetești. Ofițer în cadrul Serviciului de Protecție și Pază (1993-2010). Profesor de educație fizică şi sport, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii din Bacău. Canotor de performanță, legitimat la CS *Steaua* (1986-1992), antrenat de George Mereuță. Multiplu campion național (în intervalul 1982-1990, a obținut 9 titluri de campion). Component al loturilor naționale, a obținut următoarele performanțe de prestigiu: medalia de aur la CM de junior din 1985 (Brandenburg), în proba de 4 rame fără cârmaci; 2 medalii de argint la CM de seniori din 1987 (Copenhaga), în proba 2- și la ediția din 1991 (Viena), în proba 4+; 2 medalii de argint la JO din 1988 (Seul), la 2- și în 1992 (Barcelona), la 8+1. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Toma Dan, Bălașa Doina și Lovrenski Ladislau. După retragerea din activitatea competițională, din 1993, s-a dedicat activității din cadrul SPP, unde a îndeplinit funcția de șef al gărzii personale a președintelui României. A lucrat în garda de corp a primului ministru Nicolae Văcăroiu, apoi, o scurtă perioadă, în cea a președintelui Ion Iliescu. A fost în garda de corp a președintelui Emil Constantinescu, pe care l-a însoțit la JO din anul 2000 (Sydney). În 2010, s-a retras din SPP și s-a pensionat. Maestru Emerit al Sportului (1989).

DOSPINESCU (PETCU), FLORICA (1951), n. În com. Bolovani, jud. Dâmboviţa. Canotoare de performanţă. Debutează în canotaj în 1968. A activat la cluburile CS *Olimpia* şi CS *Dinamo* din Bucureşti. Multiplă campioană naţională. Componentă a loturilor naţionale timp de peste 10 ani, a luat parte la 3 CE, 5 CM şi 2 ediţii ale JO. Participantă la primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde a obţinut medalia de bronz la 8+1. Alte 3 medalii de bronz: la CM din 1975 (Nottingham) la 8+1, la cele din 1977 (Amsterdam) şi 1978 (Karapiro) la 4+1 rame. Medalie de argint la CM din 1979 (Bled), cu echipajul de 2 rame. La CE cucereşte o medalie de argint în 1972 (Brandenburg) şi 2 de bronz în 1971 (Copenhaga) şi 1973 (Moscova), în echipajele de 8+1. Participă la JO din 1976 (Montreal), unde se clasează pe locul IV la 4+1 rame şi pe locul VI la 8+1, iar la ediţia din 1980 (Moscova), pe locul IV la 2 rame fără cârmaci, contribuind la acumularea punctelor pentru clasamentul pe ţări. S-a pregătit la lotul naţional cu următorii antrenori: Petrov Stelian, Zelinski Sergiu, Mociani Victor. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

DOSPINESCU, IOAN – vezi Personalităţi

DRĂGHICI (COVACI), MARIA (1939), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a *ICF* București. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. A fost legitimată și a reprezentat în competiții CS *Olimpia*. Campioană și medaliată la CN de seniori. Componentă a loturilor naționale. Participantă la CE din 1961 (Praga), unde cucerește

medalia de bronz în proba de 8+, performanță pe care o repetă și la CE din 1966 (Amsterdam), la 4x+. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat activității de antrenor, având contribuții deosebite la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși. A activat, ca antrenor la CS *Olimpia* București, iar în decada 1970-1980, la CS *Viitorul*, unde s-au pregătit cele mai valoroase canotoare, care au realizat performanțe de excepție pe plan internațional. În cele două cicluri olimpice, 1977-1984, ca antrenor în colectivul tehnic, a contribuit substanțial la pregătirea loturilor naționale și olimpice feminine, ale țării noastre, care au cucerit 19 medalii la CM și 11 medalii la JO. Pentru realizările sale ca sportivă, i s-a acordat titlul de Maestru al Sportului, iar pentru contribuția sa la pregătirea sportivelor care au reprezentant canotajului românesc pe plan internațional, titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

DUMITRACHE (IRINCU), MARIA MAGDALENA (1977), n. în Târgoviște. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2001. Absolventă a programului de master – Managementul educație fizice și sportului din cadrul Universității Ecologice București, 2008. A început să practice canotajul la 14 ani, la CSȘ *Marina* Orșova – antrenori, Petre Goliciu și Cristian Maliș, iar apoi s-a transferat la CS *Steaua* (1997-2002, antrenor Nicolae Gioga). După anul 2002 și-a continuat activitatea la CS Dinamo sub îndrumarea antrenorului Florian Grigore. Multiplă campioană națională cu 6 titluri la juniori și 8 la seniori. Componentă a loturilor de junioare și tineret (1992-1997) și a lotului de senioare din 1998. A participat la 3 ediții ale CM de junioare 1993 (Aarungen), 2 medalii de argint la 8+ și la 4-; 1994 (München), aur la 4- și argint la 8+; 1995 (Poznan), 2 medalii de argint în aceleași probe. La CM de tineret, a realizat următoarele performanțe, 1996 (Hazewinkel) argint la 2x, iar la ediția din 1997 (Milano), medalia de aur la 2x. La CM de senioare a obținut: 1998 (Köln) și 1999 (St. Cathariens), a cucerit 2 medalii de aur, aflându-se în componența echipajului de 8+1; 2003 (Milano), argint la 8+. La JO de la Sydney 2000 a cucerit medalia de aur în echipajul de 8+1. Medaliată cu aur la concursurile de Cupă Mondială la edițiile din 1998, 1999 și 2000. Maestră a Sportului (1994). Maestră Emerită a Sportului (1999). Distincții: *Cetățean de Onoare* al municipiilor Târgoviște, Orșova și București; *Cel mai bun sportiv al anului* 1998, 1999 și 2000. Din ianuarie 2010 a îndeplinit o perioadă, funcția de director, iar apoi pe cea de director adjunct a DJST Galați. Decorații: Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Comandor. (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

FLORARIU, IOAN (1979), n. în com. Bucecea, jud. Botoșani. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul *Universității de Vest* Timișoara, promoția 2005. Funcționar public cu statut special – agent principal de poliție. Canotor de performanță. Și-a început activitatea sportivă, în anul 1995 la *CS*Ș - *LPS* Constanța, sub îndrumarea antrenorului Valentin Sarchizian. Din anul 1998 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN. Component al loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. La CM de juniori din 1997 (Hazewinkel) obține medalia de aur în proba de 8+. Participă la CM de tineret din 1999 (Hamburg) – medalie de aur la 4 rame fără cârmaci și la ediția din 2001 (Ottensheim) – medalie de bronz la aceeași probă. În anul 2001, la CM de seniori (Lucerna) cucerește medalia de aur în proba de 8+ și pe cea de bronz la 2 rame cu cârmaci. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii Doina Bălașa, Florian Grigore, Dimitrie Popescu și George Mereuță. Maestru Emerit al Sportului (2001).

FLOREA (HORVATH), ELENA (1958), n. în Luizi-Călugăra, jud. Bacău. Ofiţer în MApN. Absolventă a Şcolii Militare de Ofiţeri Activi *Nicolae Bălcescu*. Canotoare de performanță. A activat la CS *Viitorul* Bucureşti şi la Clubul *Steaua* (1981-1985). Multiplă campioană națională. A obţinut 10 titluri de campioană la schif 2 rame fără cârmaci. La CM de seniori a obţinut următoarele rezultate: medalii de bronz în 1981 (München) la 2 rame şi în 1982 (Lucerna) la 4+1 rame; medalie de argint în 1983 (Duisburg) la 2 rame; în 1985 (Hazewinkel), cucereşte medalia de aur şi titlul mondial la 2 rame. La JO de la Los Angeles din 1984, cucereşte medalia de aur şi titlul de campioană olimpică în proba de 2 rame fără cârmaci. Tot medalie de aur a câştigat şi la 3 ediţii ale CB (1982, 1984, 1985). În 1985 i s-a decernat titlul de *Cel mai bun sportiv al anului*. Maestră a Sportului (1982) şi Maestră Internaţională a Sportului (1983). Maestră Emerită a Sportului (1982). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

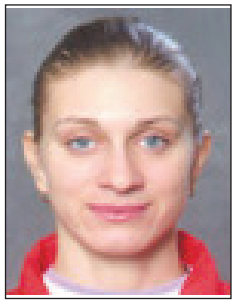

FLOREA (ȘERBAN), RODICA – MARIA (1983), n. în Rădăuți. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul *Universității de Vest* Timișoara. Canotoare de performanță. A fost selecționată pentru canotaj, în anul 1997, la CS *Olimpia* București de către antrenorii Carmen Cutaș și Doina Barcan. În continuare a reprezentat CSȘ 3 *Steaua* și ulterior CSA *Steaua* (din 2005), unde a activat ca subofițer. Multiplă campioană națională. Până în anul 2001 s-a pregătit în cadrul loturilor de juniori și a participat la CM din 2000 (Zagreb) obținând medalia de aur (8+) și la ediția din 2001 (Duisburg) cu medalie de aur la 8+ și de argint la 2 rame fără cârmaci. Din anul 2001, s-a pregătit cu lotul de senioare, realizând următoarele performanțe: medalie de aur (2 rame fără cârmaci) la CM de tineret, din 2003 (Belgrad); medalie de aur la 8+ la JO din 2004 (Atena); medalie de argint la 8+ la CM din 2005 (Gifu); medalie de aur la 8+, la CE din 2007 (Poznan); medalie de argint la 8+, la CM din 2007 (München); medalie de aur la 8+ la CE din 2008 (Schinias); medalie de bronz la 8+ la JO din 2008 (Beijing). La concursurile de Cupă Mondiala din 2004-2008 s-a clasat de 4 ori pe locul I, de 2 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră Emerită a Sportului (2004). În anul 2004 a fost decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, iar în anul 2008 cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete.

FLORESCU, CORNELIU – vezi **Personalităţi**

FRICIOIU (TĂNASA), MARIA (1960), n. în Grădinari (Chișarăi), jud. Iaşi. Canotoare de performanță. A activat la CS *Nautic ASE* şi CS *Dinamo* Bucureşti. Campioană națională cu diferite echipajele. Componentă a loturilor naționale, medaliată la numeroase regate internaţionale. În 1979 (Moscova) CM de juniori, aur la 2-. A obţinut medaliile de argint la CM din 1983 (Duisburg) şi 1985 (Hazewinkel), în proba de 4+1 rame. La JO din 1984 de la Los Angeles, a cucerit medalia de aur şi titlul de campioană olimpică în proba de 4+1 rame. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

GALL, ERNEST (1950), n. în Gălățeni, jud. Mureș. Canotor de performanță, sport pe care a început să-l practice de la vârsta de 18 ani, sub îndrumarea antrenorului Francisc Cserhati. A fost legitimat la CS *Dinamo* București (antrenor Dumitru Popa). Campion și medaliat la CN. Component al loturilor naționale. Participant la CM de seniori, din 1975 (Nottingam), unde cucerește medalia de bronz, în

proba 4 rame fără cârmaci. La CE din 1973 (Moscova), se clasează pe locul al VI-lea, în aceeași probă. În 1976, la JO de la Montreal, face parte din echipajul 4 rame fără cârmaci care se clasează pe locul al IX-lea (III în finala B). Maestru al Sportului.

GAFENCU, LILIANA (1975), n. În Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă, a FEFS din cadrul *Universității* Bacău, promoția 2000. Absolventă a cursului postuniversitar, specializarea Dreptul Muncii, la Academia de Poliție *Al. I. Cuza* (2003). Ofițer MAI. Canotoare de performanță. Legitimată la CS *Faur* din Bucureşti, apoi s-a transferat la CS *Dinamo* (din 1990, antrenor Florian Grigore). A mai practicat volei. Multiplă campioană naţională la canotaj, cu diferite echipaje, a obținut peste 20 astfel de titluri. A fost selecţionată în loturile naţionale de junioare, tineret şi senioare, începând din 1991. Medaliată la diferite regate internaţionale şi la JB. Debutează în 1992, cu o medalie de bronz în proba de 4 rame fără cârmaci, la CM de junioare (Montreal). La CM de juniori, câştigă 2 medalii de argint în 1993 (Aarungen), la 4 rame fără cârmaci şi la 8+1. În 1994, la CM de tineret (Bled), obține o medalie de bronz, la 2 rame fără cârmaci, iar la ediția din 1995 (Gröningen), devine campioană mondială, cu echipajul de 4 vâsle. La CM de senioare din 1996 (Strathclyde), intră în posesia medaliei de argint, la 4 rame fără cârmaci, iar în 1997 (Aiguebelette), cucereşte titlul de campioană mondială cu echipajul de 8+1 şi o medalie de bronz, la 2 vâsle, în 1998 (Köln), câştigă un nou titlu de campioană mondială, în echipajul de 8+, 2003 (Milano), argint la 8+1. Îşi aduce contribuţia la cucerirea medaliei de aur cu echipajul de 8+1, la JO de la Atlanta din 1996. La JO de la Sydney 2000, cucereşte medalia de aur cu echipajul de 8+1 şi se clasează pe locul V la 4 rame fără cârmaci. În 2004 (Atena), a cucerit medalia de aur la 8+1. La concursurile de Cupă mondială și Cupa Națiunilor desfășurate în perioada 1994-2004, s-a clasat de 7 ori pe primul loc și de 3 ori pe locul al III-lea. Maestră Emerită a Sportului (1996). În anul 2000, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor, iar în anul 2004, Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I. S-a retras din activitatea competițională în anul 2004, dedicându-se activității profesionale, fiind încadrată subcomisar la Serviciul Imigrației ilegală și trafic de persoane din cadrul Aeroportului Băneasa.

GAVRIL, VALENTIN (1964), n. în com. Roznov, jud. Neamţ. A activat ca sportiv la CSŞ *Marina* Orşova, în perioada când era elev la Liceul de Marină. Concurează pentru CSŞ *Marina* Orșova, devenind campion național de juniori, în proba de 4+, în 1979-1980. În anul 1982, a fost selecţionat în lotul naţional de juniori. În 1983 câștigă titlul de campion la seniori și locul al III-lea la JB. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1984) când a mai obținut un titlu de campion național. În anul 1987, a funcţionat o perioadă ca antrenor de canotaj în Ungaria, iar din 1988 la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamţ, unde alături de profesoara Garoafa Cantemir, a contribuit la realizarea unor performanțe deosebite. Cu sportivii pregătiţi în cadrul secţiei, a obținut : 21 de titluri de campioni naţionali de juniori, 4 medalii de aur şi 6 medalii de argint la CM de juniori şi o medalie de bronz la CM de tineret. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale de juniori în 1990 şi între 1992-1995, perioade în care, alături de ceilalţi tehnicieni, a contribuit la realizarea următoarelor rezultate la CM de juniori : aur şi bronz în 1990 ; argint în 1992 ; 3 medalii de argint şi una de bronz în 1993 ; 2 medalii de aur şi una de argint în 1994 ; 2 medalii de argint în 1995. Printre sportivele la a căror pregătire a contribuit, s-au aflat : Elena Gavrilescu, Daniela Ţupu, Georgeta Rusu, Ştefania Burcă, Mihaela Mihai şi altele. În anul 1997, a funcționat o perioadă ca antrenor la Centrul Olimpic de Canotaj din Iaşi. Cetățean de Onoare al municipiului Piatra Neamț. Antrenor

Emerit (1997). Decorat cu : Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a (2002) și cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

GAWLUK, ELENA (1952), n. în Otopeni, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Olimpia* Bucureşti. Campioană naţională la canotaj. În perioada 1971-1973, când nu se organizau CM, a participat la 3 ediţii ale CE, unde a obţinut 2 medalii de bronz în 1971 (Copenhaga) şi 1973 (Moscova) şi o medalie de argint în 1972 (Brandenburg), în echipajele de 8+1. Medaliată cu bronz la prima ediţie a CM organizată pentru canotajul feminin, la Lucerna în 1974. Maestră a Sportului.

GEORGESCU (NEDELCU), ELENA (1964), n. în Bucureşti. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2000. Canotoare de performanță, fiind cârmaci în probele feminine. Debutează în activitatea sportivă la 16 ani. A activat la cluburile *Metalul*, *Voinţa*, CS *Steaua* (1996-1998) şi *Dinamo* din Bucureşti. Multiplă campioană naţională cu diferite echipaje şi medaliată la numeroase regate internaţionale. Toate performanțele sale, au fost realizate cu echipajele de 8+1. Conduce echipajele de 8+1, care cuceresc medaliile de aur şi titlurile mondiale la CM din 1990 (Barrington), 1997 (Aiguebelette), 1998 (Köln) şi 1999 (St. Cathariens), precum şi o medalie de bronz la ediţia din 1991 (Viena). La ediţiile CM din 2003 (Milano) și 2007 (München), câte o medalie de argint. Contribuie la cucerirea medaliei de aur la CE din anul 2007 (Poznan). Tot cu echipajul de 8+1, la JO din 1992 de la Barcelona, câştigă medalia de argint, iar la ediţiile din 1996 de la Atlanta, 2000 de la Sydney și 2004 – Atena, titlul de campioană olimpică, 2008 (Beijing), medalie de bronz. Medaliată la numeroase concursuri de Cupă Mondială. Maestră Emerită a Sportului (1997). Decorată cu: Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa A *III*-a cu 2 barete (2008).

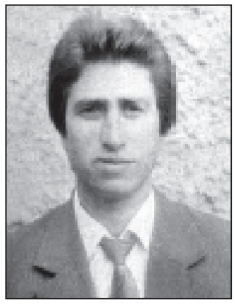

GHEORGHE, MARIN (1959), n. în Glodeanu-Siliştea, jud. Buzău. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău, promoția 2001. Ofiţer MI. Canotor de performanță. Legitimat la Clubul *Dinamo* Bucureşti. A obţinut peste 15 titluri de campion naţional cu diferite echipaje şi 3 titluri de campion balcanic. De peste 12 ani, selecţionat pe post de cârmaci, în loturile naţionale, a condus echipajele reprezentative la 7 CM şi la 2 ediţii ale JO. A contribuit la cucerirea a 13 medalii (4 de aur, 5 de argint şi 4 de bronz). La CM a obținut: cu echipajele de 4+1 rame, 3 titluri de campion mondial în 1989 (Bled), 1993 (Račice) și 1994 (Indianapolis) și o medalie de aur la 8+, în 2001 (Lucerna); 4 medalii de argint la 2+1 rame – în 1989 și în 2000 (Zagreb), la 8+, în 1993 și 1997 (Aiguebelette); 4 medalii de bronz în 1987 (Copenhaga), 1994 (Indianapolis) şi 2001, - la 2+1 rame și în 1994 și la 8+. La CM din 1990 se clasează pe locurile IV la 2+1 rame şi pe locul VI la 4+1 rame. În 1992, la JO de la Barcelona cucereşte titlul de vicecampion olimpic la 8+, iar în 1996 (Atlanta), locul al VII-lea la 8+. După retragerea din activitatea competițională, a fost angajat ca antrenor de canotaj la CS *Dinamo* București începând din 2004. Maestru Emerit al Sportului (1992).

GHEORGHIU, GHEORGHE (1924-1999), n. în Slatina. Antrenor de canotaj. În perioada 1945-1958, a activat ca antrenor la cluburile *Locomotiva* CFR, *Progresul*, *Constructorul*, iar în continuare până în 1984, la CSŞ *Triumf*, unde, împreună cu alţi reputaţi antrenori, a pus bazele secţiei de canotaj la acest club şi a contribuit la afirmarea ei pe plan intern

şi internaţional. Începând din 1978, în cadrul secţiei a luat fiinţă Centrul Naţional de Pregătire a Juniorilor, în care au fost cuprinşi sportivi cu calităţi deosebite, selecţionaţi din întreaga ţară. Până în 1984, a contribuit, alături de colectivul tehnic, la cucerirea a peste 70 de titluri de campion naţional de juniori, peste 20 dintre cei mai buni sportivi fiind promovaţi în secţiile unor cluburi şi în loturile naţionale. Dintre performanţele obţinute de sportivii clubului pe plan internaţional, sunt de reţinut: o medalie de argint la JO; o medalie de aur şi una de argint la CM; 4 medalii la CE; 21 de titluri şi numeroase medalii de argint şi de bronz la CB. A participat la diferite acţiuni de selecţie organizate în ţară de către FR Canotaj, descoperind multe elemente talentate care au fost promovate în loturile naţionale. Din 1976 până în 1984, a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul naţional şi olimpic feminin de canotaj. Din 1977, a fost implicat şi în pregătirea lotului feminin de perspectivă organizat în cadrul Clubului *Viitorul*, din care au făcut parte şi Sanda Toma, Valeria Răcilă, Olga Homeghi, Adriana Chelariu şi altele, care aveau să devină în scurt timp reprezentante de seamă ale canotajului românesc la JO şi CM. Ca antrenor, a fost un permanent factor de mobilizare şi încurajare, de educare şi insuflare a încrederii şi ambiţiei pentru realizarea unor performanţe înalte. În cadrul colectivului tehnic, şi-a adus contribuţia la pregătirea sportivelor care, la cele 6 CM desfăşurate în această perioadă, au cucerit 19 medalii (3 de aur, 5 de argint şi 11 de bronz), iar la JO din 1980 şi 1984 – 9 medalii (6 de aur şi 3 de bronz). A contribuit, de asemenea, la obţinerea unor performanţe de prestigiu la CM de junioare. Antrenor emerit din 1981. Între 1958-1984, a activat ca arbitru la majoritatea competiţiilor interne şi a îndeplinit funcţia 1105 *Sporturi nautice* obştească de preşedinte al Comisiei de Canotaj a Municipiului Bucureşti. A fost ales Membru de Onoare al FR Canotaj. A fost distins cu 11 Diplome de Onoare ale CNEFS. A fost decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

GHEORGHIU, GHEORGHE (1940), n. în Focşani. Canotor de performanță. A debutat la Clubul *Dinamo*, pe post de cârmaci la canotaj. A cucerit peste 10 titluri de campion naţional cu diferite echipaje. A participat la 3 ediţii ale CE, unde a obţinut: medalia de bronz în 1969; locul IV în 1971; medalia de bronz în 1973, toate în echipajele de 2+1 rame. A contribuit la cucerirea primei medalii de aur pentru canotajul masculin românesc în 1970, la CM de la St. Catharines (Canada) în proba de 2+1 rame, alături de Şt. Tudor şi P. Ceapura. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului.

GHIAŢĂ (GEORGESCU), DIDA MARIA (1948), n. în Drobeta-Turnu Severin. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a IEFS din Bucureşti, cu două specializări gimnastică și canotaj. Canotoare de performanță. Debutează în 1968 la Clubul *Nautic Universitar* Bucureşti. Campioană naţională la canotaj. A făcut parte, pe postul de cârmaci, din echipajul de 4+1 vâsle, care a cucerit medalia de aur la CE în anul 1972 (Brandenburg), iar în 1973(Moscova), pe cea de argint, în aceeaşi probă. A activat ca antrenoare de canotaj la *CSŞ Bega* şi CS *Politehnica* din Timişoara. Sportivii pe care i-a pregătit au obținut peste 50 de titluri de campioni, în special la categoria de junior, mulți dintre aceștia fiind promovați la loturile reprezentative (iar sportivii Sorin Livădaru și Egidiu Mateiaș, care s-au afirmat în canotajul de performanță, și-au continuat activitatea în Spania). A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale de junioare în 1983 şi de senioare în 1995, aducându-şi contribuţia la realizarea unor performanţe valoroase pe plan internaţional. Maestră a Sportului. Antrenor Emerit (2000).

GHIȚĂ (MAXIM), MARINELA (1955), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a IEFS din Bucureşti. Ofiţer MApN. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Metalul* (din 1970 – antrenor Stelian Petrov) şi *Steaua* din Bucureşti (1975-1976). A obţinut peste 20 de titluri de campioană naţională, cu diferite echipaje. Medaliată la toate regatele internaţionale de canotaj la care a participat între 1973-1977, câştigând peste 10 medalii de aur. A făcut parte, împreună cu Cornelia Neacşu-Firescu, din echipajul de 2 rame fără cârmaci care a cucerit medalia de aur şi primul titlu de campioane mondiale pentru canotajul feminin românesc, la ediţia I a CM organizat în 1974, la Lucerna. La JO din 1976, de la Montreal, se clasează pe locul VI, la 2 rame fără cârmaci. Maestră Emerită a Sportului.

GHIUZELEA (BRUTEANU), FLORICA (1932-2007), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF. Canotoare de performanță. Debutează în 1950, totalizând 17 ani de activitate în canotajul de performanţă. A activat la cluburile sportive *Dinamo* şi *Olimpia* din Bucureşti. În activitatea competiţională internă, cucereşte peste 15 titluri de campioană naţională, dintre acestea un mare număr în proba de schif simplu. Peste 15 ani de selecţii în loturile naţionale, participantă la 12 CE, (în perioada când nu se organizau CM), unde obţine 18 medalii. În anul 1962, la Berlin, îşi aduce contribuţia la cucerirea medaliei de aur şi a primului titlu european pentru canotajul feminin românesc, în proba de 4+1 rame, alături de Emilia Rigard, Ana Tamaş, Iuliana Bulugioiu şi Ştefania Borisov (cârmaci). Câştigă 8 medalii de argint la CE în: 1955 (Snagov) la 4+1 vâsle, în 1957 (Duisburg) şi 1958(Poznan) la 2 vâsle, în 1960 (Londra), 1961 (Praga), 1963 (Moscova), 1965 (Duisburg), 1966 (Amsterdam) la 4+1 rame. Cele 9 medalii de bronz au fost obținute în : 1956 (Bled) la 4+1 vâsle, în 1960, 1961 la 2 vâsle, în 1962 (Berlin) la 4+1 vâsle, în 1964 (Amsterdam) la 4+1 rame şi la 8+1, în 1965 la 8+1, în 1967 (Vichy) la 4+1 rame şi la 8+1. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu *Ordinul Muncii* clasa I (1963).

GIOGA, NICOLAE (1951), n. în Călăraşi. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS Bucureşti, promoţia 1975. Ofițer MApN – colonel în rezervă. Antrenor de canotaj. S-a dedicat muncii de antrenor activând la Clubul *Nautic Universitar* (1976-1983), iar în intervalul 1984-2002, a activat la grupa de senioare a secției de canotaj din cadrul CS *Steaua* din București. În intervalul 1984-1989 a activat și la grupa de junioare la CSȘ Nr. 3 Steaua București. Din 1992 a îndeplinit și funcția de șef al secției de sporturi nautice. În această perioadă au fost obținute 122 de titluri naționale, din care 108 la senioare (1984-1999) și au fost promovați în loturile naționale de juniori, tineret și seniori peste 80 de sportivi. A contribuit la pregătirea sportivilor din loturile naționale, în cadrul colectivelor tehnice de antrenori la loturile de juniori (1979-1982 și 1986) și la lotul de tineret (1995), la lotul național și olimpic feminin, între 1994-1996 și ca antrenor principal la lotul național și olimpic feminin, între 1996-2002. În toată perioada activității sale la loturile naționale și olimpice, a contribuit împreună cu ceilalți tehnicieni, la realizarea unui bilanț remarcabil, astfel: 20 de medalii (9aur-4argint-7bronz) la CM de seniori; 5 medalii de aur la JO din 1996 și 2000; 18 medalii (12-3-3) la concursurile de Cupă Mondială; 11 medalii (5-3-3) la CM de tineret. Dintre sportivele clubului și ale loturilor naționale și olimpice la a căror pregătire a contribuit, s-au remarcat: Veronica Cogeanu-Cochela, Doina Ignat, Ioana Olteanu, Anca Tănase, Elena Georgescu, Magdalena Maria Dumitrache, Viorica Susanu, Aurica Chiriță-Bărăscu, Natalia Pelin-Berteanu, Elena Horvath-Florea, Sofia Banovici-Corban, Mărioara Trașcă-Curelea, Irina Acsinte, Constanța Burcică Georgeta Damian

Andronache Simona Mușat Strimbeschi, Rodica Șerban Florea, Ioana Papuc, Rodica Anghel, Mihaela Miga și multe altele. După încheierea activității sale la loturile naționale ale României, a activat ca antrenor coordonator al lotului de canotaj al Chinei(2003-2005), iar din 2007 în aceeași funcție pentru lotul național al Iranului. Începând din 1990, a fost membru al Biroului FR Canotaj, iar din 1997 vicepreşedinte. Pentru rezultatele obţinute, a ocupat locul III în topul celor mai buni antrenori în 1997 şi locul I în 1998 şi 1999. În anii 2000 și 2001 a fost nominalizat de către FISA, ca *Antrenor al anului*. În 1987 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu: Ordinul Naţional *Serviciul Credincios* în grad de Ofiţer (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

GIURCĂ, ELENA (1946), n. În Bucureşti. Profesoară de limba engleză, absolventă a Facultății de limba engleză din cadrul Universității București, promoția 1969. După terminarea facultății în 1969, a fost repartizată la *Piatra Neam*ț, la Școala generală nr. 3, iar apoi a funcționat ca profesoară la Liceul *Petru Rare*ș. După 1980, a fost încadrată la Academia Militară și la Școala nr. 17 din București. A practicat canotajul începând din anul 1966, pe postul de cârmaci, legitimată la *CSŞ* din Bucureşti, selecționată de antrenorul Gheorghe Gheorghiu, iar după 1969 și a continuat pregătirea la Piatra Neamț la *CS Ceahlăul,* cu antrenoarea Garoafa Cantemir, devenind cârmaciul echipajului de 4+1 vâsle a României. În anumite perioade a activat la CS *Steaua* București (1977-1982, 1992-1993 și 1999-2000, antrenor Alexandru Aposteanu). Campioană națională la juniori și seniori (în intervalul 1977-1981 a obținut 8 titluri la seniori). O perioadă de peste 10 ani a fost selecţionată în echipajele reprezentative. Debutează la CE din 1969 (Klagenfurt), unde obţine medalia de bronz cu echipajul de 8+1 şi locul IV la 4+1 rame. Participă la primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde cucereşte medalia de argint la 4+1 vâsle şi pe cea de bronz, la 4+1 rame. La CM mai obţine: locul IV la 4+1 în 1975 (Nottingham); 1977 (Amsterdam), medaliile de argint la 4+1 vâsle şi bronz la 4+1 rame; 1978 (Karapiro), locul VI la 4+1 vâsle, iar în 1979 (Bled) bronz la 4+1 vâsle. Participă la înscrierea primei medalii olimpice în palmaresul canotajului feminin la JO din 1976 (Montreal), unde obţine medalia de bronz la 4+1 vâsle, iar la ediţia din 1980 (Moscova), locul IV în aceeaşi probă. Palmaresul său mai cuprinde 2 medalii de aur la JB din 1977 (4+1 rame și 4+1 vâsle). Pentru performanțele sale, a fost inclusă, în topul celor mai bune10 performanțe ale județului Neamț: locul II în 1974; 4 în 1975; locul I în 1976. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976) și Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

GIURCĂNEANU, GHEORGHE (1925-1983), n. în Braşov. Şi-a început activitatea sportivă ca jucător de hochei, pe postul de portar. În perioada 1943-1951, a jucat la Universitatea *Cluj*, *Hockey Club* Iaşi, HC *Textila* Buhuşi şi *Metalul Steagul Roşu* Braşov. În anul 1951, se transferă la *CCA* unde, în toamna aceluiaşi an, sub conducerea lui Mihai Flamaropol – antrenor şi jucător, face parte din primul lot care a pus bazele secţiei şi echipei de hochei. Cu echipa *CCA* a reuşit să câştige 4 titluri de campion naţional în 1952, 1955, 1956 şi 1958. A fost selecţionat în lotul naţional de hochei, devenind unul dintre portarii echipei naţionale, cu care a participat la diferite turnee şi jocuri internaţionale. În paralel cu hocheiul, în sezonul de vară practică, pe post de cârmaci, canotajul. Cu echipajele de 2+1 ale *CCA*, obţine 3 titluri de campion naţional în 1952, 1953 şi 1954, iar în 1956 se clasează în CN pe locul secund cu echipajul de 8+1. Este selecţionat în lotul naţional de canotaj, numărându-se printre sportivii care au participat la primele acţiuni de afirmare a canotajului românesc pe plan internaţional. Se afla la cârma echipajului de 2+1, care în 1953, la Festivalul Mondial al Tineretului şi

Studenţilor de la Bucureşti, cucereşte medalia de aur, iar la Festivalul de la Varşovia din 1955, medalia de argint. Medaliat la diferite regate internaţionale. Din anul 1958, timp de 25 de ani, a slujit canotajul îndeplinind funcţiile de antrenor federal până în 1968, iar în continuare, până în 1983, pe cea de secretar general al FR Canotaj. Şi-a adus contribuţia la dezvoltarea acestei ramuri de sport, în această perioadă realizându-se o puternică afirmare a canotajului, prin rezultatele deosebite obţinute la CM şi JO. A desfăşurat o apreciată activitate şi pe plan internaţional, ca membru în Comisia Sport de Performanţă a Federaţiei Internaţionale de Canotaj (FISA), între 1978-1981 şi ca arbitru internaţional, din 1967 până în 1983. A oficiat ca arbitru la JO din 1972 şi 1976, precum şi la CM din 1981, iar la CM din 1979, ca delegat al FISA. A fost distins cu 1107 *Sporturi nautice* numeroase diplome, pentru merite în activitatea sportivă, de către UCFS şi CNEFS, cu Diploma FISA şi a Comitetului de Organizare a CM din 1970 pentru sprijinul acordat în organizarea şi reuşita acestui campionat. Maestru al Sportului la hochei. Maestru al Sportului şi Antrenor Emerit la canotaj. A fost decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a în 1972 şi cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, în 1981.

GRIGORAȘ, CRISTINA (1990), n. în Huși. Studentă la FEFS, din cadrul Universității Ecologice București. Canotoare de performanță, legitimată la CS *Olimpia* din București, începând din anul 2005 (antrenoare Doina Barcan). Multiplă campioană națională de juniori. Campioană balcanică în anul 2007 la 4 rame. Campioană mondială de juniori, în anul 2007 (Beijing) la 8+ și vicecampioană mondială, la aceeași categorie de vârstă, în anul 2008 (Linz) la 2 rame. În anul 2009, participă la CM de tineret (Račice) unde se clasează pe locul al VI-lea la 2 vâsle și la CE de seniori (Brest) – medaliată cu bronz, în proba de 4 vâsle. La JB 2007, s-a clasat pe primul loc la 4 rame. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii M. Roman, M. Zagoni, H. Constantinescu, V. Măstăcan.

GRIGORE, FLORIAN (1955), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS din Bucureşti, promoția 1981. Antrenor de canotaj. Practicant al canotajului de performanţă, începând din anul 1965, împreună cu fratele său geamăn (Vasile), la secţia de juniori a CS *Dinamo*, sub îndrumarea antrenoarei Viorica Udrescu. Deoarece secţia de juniori de la CS *Dinamo* s-a desfiinţat, s-a transferat la CS *Steaua* (1972-1975, antrenor Carol Vereş). Tot aici îşi satisface şi stagiul militar. A câştigat 12 titluri de campioni naţionali la seniori şi juniori, dintre care unele împreună cu fratele său la proba de dublu vâsle. În perioada 1977-1980, activează ca sportiv la *CNU*. Din anul 1980, își începe cariera de antrenor, iniţial la grupa de juniori a CS *Dinamo*, fiind implicat şi în problemele de organizare a secţiei şi de pregătire a celorlalte grupe, iar din 1998, trece efectiv la pregătirea echipajelor de seniori. În perioada în care a funcţionat ca antrenor, a avut şi grade militare, fiind încadrat la CS *Dinamo* cu gradul de comisar şef, până în anul 2009, când a fost trecut în rezervă. Rezultatele obţinute, la club, l-au recomandat ca antrenor principal la lotul olimpic şi naţional în anii 2001, 2002 şi 2004 şi secund în 2003, misiune îndeplinită cu succese deosebite. Două medalii de aur şi una de bronz, la CM de tineret (2001-2003), precum şi istorica performanţă obţinută de echipajul masculin de 8+, care a cucerit medalia de aur şi primul titlu de campioni mondiali, pentru canotajul românesc la CM de seniori din 2001 (Lucerna). În anul 2005, a fost numit antrenor federal pentru seniori și tineret. Pe timpul mandatului său, în anul 2009, canotajul românesc a continuat să se afirme pe plan internaţional, obţinând în cei 5 ani, 16 medalii (6 aur, 5 argint şi 5 bronz) la JO, CM şi CE, competiţii rezervate seniorilor. A fost membru al Biroului Federal, îndeplinind şi funcţia de preşedinte al Colegiului central al antrenorilor. A colaborat la pregătirea materialelor pentru capitolul *Canotaj* din Enciclopedia Educației Fizice și a Sportului din

România. Antrenor Emerit. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2008).

GRUMEZESCU, DUMITRU (1949), n. în Cuci-Bozieni, jud. Neamț. Canotor de performanță. Debutează în sport în anul 1967. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion național. Component al loturilor naționale, participă la CE din 1971 (Copenhaga), unde se clasează pe locul IV. La CE din 1973 – Moscova (ultima ediție a acestei competiții), cucereşte medalia de aur şi titlul continental, în proba de 2 rame fără cârmaci, împreună cu Ilie Oanţă. La CM din 1974 (Lucerna), obţine medalia de argint, la 2 rame fără cârmaci, în aceeaşi formaţie. Participant la JO din 1972 (München), se clasează pe locul al VI-lea, la proba 2- și la ediția din 1976 (Montreal), pe locul al IX-lea, la proba 4 -. La club și la lotul național s-a pregătit, cu antrenorul emerit, Dumitru Popa. Maestru Emerit al Sportului.

GOLICIU, PETRE(1944), n. în Scăpău, jud. Mehedinţi. Absolvent al IEFS şi FEFS Oradea. Antrenor de canotaj. A practicat mai multe ramuri de sport, printre care: luptele libere – la *Dierna Orşova*(divizia B); atletismul, cu participare în concursurile locale; handbalul, la *Cil Turnu – Severin*; canotajul, în 1970, în perioada studiilor la IEFS. În 1973, îşi începe cariera de profesor – antrenor. Din 1975, este încadrat ca profesor – antrenor la Liceul Ştefan Plavăţ din Orşova, lucrând împreună cu experimentaţii antrenori Zolatn Benedek şi Nicolae Vulpe. În continuare, se dedică în exclusivitate activităţii de selecţie şi pregătire a unor noi promoţii de canotori, pe care îi promovează în sportul de înaltă performanţă, misiune pe care o îndeplineşte cu succes, până la pensionare, în cadrul *CSŞ Marina, CSŞ Orşova şi* Liceului teoretic *Traian Lalescu, Orşova.*În cadrul acestei structuri sportive de elită, a îndeplinit funcţia de şef al catedrei de canotaj. Din 1985, a fost numit antrenor la Centrul Olimpic de al Orşova şi la loturile naţionale. În aceste funcţii, a contribuit, împreună cu colectivul de profesori – antrenori, la realizarea unor performanţe deosebite pentru canotajul românesc. În fişa de bilanţ al anului 2005, sunt înregistrate următoarele date semnificative: 80 de elevi – sportivi legitimaţi la canotaj (7 cu dublă legitimare); 42 de Campioni naţionali la juniori şi 12 la tineret; 17 locuri II şi 4 locuri III la CN de juniori; 3 locuri III la CN de seniori; 12 sportivi promovaţi în lotul naţional de juniori şi 7 în cel de seniori; o medalie de aur şi una de bronz la CM de tineret; 3 medalii de aur, una de argint şi 2 de bronz la CM de juniori; 7 medalii de aur la CB. Asemenea realizări şi de multe ori chiar superioare, au fost înregistrate în fiecare an. În 2004, P.G. a fost numit antrenor principal la lotul naţional pentru CM de juniori de la Banyoles, unde au fost cucerite 5 medalii de aur şi câte una de argint şi de bronz. Printre sportivii cu rezultate deosebite la JO şi CM, care s-au pregătit în cadrul acestei unităţi sportive s-au aflat: Măriaora Ciobanu – Popescu, Iulică Ruican, Magdalena Dumitrache, Ioana Papuc, Gheorghe Pârvan şi mulţi alţii. O nouă promoţie de 9 sportivi, la a cărei selecţie a participat direct, în perioada 2006 – 2007, a fost inclusă într-un nou ciclu de pregătire. Pe parcursul anilor a participat la mai multe cursuri de perfecţionare, organizate pe plan intern şi internaţional. În cadrul atribuţiilor sale didactice a realizat mai multe studii şi lucrări cu caracter tehnico– metodic privind selecţia şi pregătirea juniorilor în canotaj. Afost membru al FR de Canotaj. Antrenor Emerit.

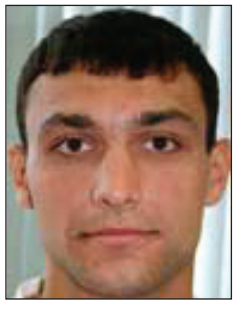

HALAICU, VALENTIN (1984), n. în București. Canotor de performanță. S-a format ca junior la CSȘ Nr. 3 *Steaua*, până în 2001 când se transferă la CSA *Steaua*. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Participă, cu rezultate deosebite, la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde cucerește medalia de argint la 4+ și pe cea de aur la 8+, iar la ediția din 2002 (Trakai) o nouă medalie de argint la 4+ și o clasare

pe locul al V-lea la 8+. Rezultatele obținute la CM de tineret: 2003 (Belgrad) – locul al VI-lea la 4x; 2004 (Poznan) – locul al IX-lea la 4x; 2005 (Amsterdam) – medalie de argint la aceeași probă; 2006 (Hazewinkel) – o nouă medalie de argint, tot la 4x. La CM de seniori din 2005 (Gifu) se clasează pe locul al XIII-lea la 4x. Triplu campion balcanic la juniori (4-, 4x, 8+) în 2002 și dublu campion balcanic, tot la juniori (4-, 8+) în 2001. Maestru al Sportului (2002).

HANUSEAC (COSTEA), FĂNICA (1968), n. în com. Mihail Kogălniceanu, jud. Ialomița. Canotoare de performanță. A activat la cluburile *Metalul* şi *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană națională cu diferite echipaje. A reprezentat canotajul feminin românesc la două ediții ale CM în 1991 (Viena), în echipajul de 4 vâsle, cu care a obținut medalia de bronz, şi la ediția din 1993 (Račice), unde cucereşte medalia de aur, cu echipajul de 8+1; 1994 (Indianapolis), s-a clasat pe locul al X-lea la 4x. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Ioan Dospinescu și Horia Constantinescu. Maestră Emerită a Sportului.

HUBLEA (VOICULESCU), MARIA (1944), n. în Bucureşti. Profesoară de educație fizică, absolventă a ICF din Bucureşti. Canotoare de performanță. A activat ca sportivă la cluburile *Metalul* şi *Voința* din Bucureşti. Multiplă campioană națională cu diferite echipaje şi medaliată la numeroase regate internaționale. Participantă la 3 ediții ale CE, în perioada când nu se organizau CM, cucereşte: medalia de bronz în 1965 (Duisburg), la 8+1; medalia de bronz în 1966 (Amsterdam) la 4+1 vâsle; titlul de campioană europeană în 1968 (Berlin) la 4+1 vâsle. Maestră a Sportului. A activat ca profesor – antrenor la ŞSE şi la Clubul *Energia* din București.

HUSARENCU, ILIE (1939), n. în Dunăvățu de Jos, jud. Tulcea. Canotor de performanță. A fost legitimat ca sportiv la Clubul *Dinamo*. A cucerit peste 10 titluri de campion național. Selecționat în loturile naționale, în perioada 1961- 1970, a participat la 2 CM şi 4 CE, clasându-se pe locul VI la prima ediție a CM din 1969 (Klagenfurt), la 4+1 rame. A obținut 20 de medalii la diferite regate internaționale, din care 12 de aur. Ca antrenor, a activat la CS *Metalul* (1975-1981) şi la CSŞ *Triumf* (1981-1998), ocupându-se în special de selecția şi pregătirea elementelor de perspectivă. În perioada 1975-1978, a făcut parte din colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile de perspectivă, obținând cu aceste performanțe de prestigiu:18 titluri de campion balcanic; participarea la cucerirea a 5 medalii de aur şi una de argint la CM de seniori; o medalie de aur şi 4 de argint la CM de juniori; 3 medalii de aur şi 5 de argint la JO. **I. H.** I-a descoperit pe sportivii Dragoş Neagu şi Nicolae Țaga, afirmați pe plan internațional. A oficiat ca arbitru la numeroase campionate şi competiții interne. Membru al Biroului FR de Canotaj. Maestru al Sportului. Antrenor Emerit (1991). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

IACOB, ELENA (1954), n. în com. Dimăcheni, jud. Botoşani. Canotoare de performanță. A activat la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț (antrenoare Ludovik Földvary și Garoafa Cantemir) şi la Clubul *Nautic Universitar* Bucureşti. A obținut trei titluri de campioană națională, în 1979 a obținut titlul de campioană națională la senioare pentru CS *Ceahlăul*, în proba de 8+, iar în 1980 a obținut acest titlu în proba de 2-. A fost selecționată în loturile naționale în perioada 1975-1980, participând la diferite regate internaționale, iar în 1979 la CM de la Bled, unde se clasează pe locul IV, cu echipajul de 8+1. Ca antrenor, a profesat la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț (1980-1985), iar din 1985 la *CS* Botoşani. Cu

sportivele pregătite în cadrul secţiei, a reuşit să obţină 6 titluri de campioană naţională, 9 sportive au fost promovate în loturile naţionale, contribuind la cucerirea a 4 medalii de aur la JB, o medalie de aur, 3 de argint şi 4 de bronz la CM de tineret. Și-a început cariera de antrenoare la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț, contribuind alături de ceilalți antrenori, la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși. În anul 1996, a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul de juniori de perspectivă. Dintre sportivele promovate în alte secţii, s-au remarcat Georgeta Damian şi Lăcrămioara Bidalac, medaliate la CM de tineret şi juniori. Pentru performanțele sale, a fost inclusă, în topul celor mai bune10 performanțe ale județului Neamț, pe locul I în 1979 și locul II în 1980. Maestră a Sportului. Antrenoare Emerită (1997). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

IGNAT, DOINA (1968), n. în Rădăuţi-Prut, jud. Botoşani. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă în 2000, FEFS din *Universitatea* Bacău. Angajată MAI. Canotoare de performanță. Legitimată la clubul CSA *Steaua* (1994-1998), fiind selecționată și pregătită de antrenorul Nicolae Gioga. După 1998 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională, (numai în intervalul 1994-1998, a obținut 5 titluri la juniori și 23 la seniori). Peste 14 ani de activitate în cadrul loturilor reprezentative. Debutează în canotaj la 16 ani, iar în 1985, participă la regata de la Roudnice (Cehoslovacia), unde obţine medalia de argint la schif simplu. La prima sa participare oficială la CM de juniori din 1986 (Roudnice) se clasează pe locul al VI-lea la schif simplu. Medaliată la 10 CM de senioare, 5 ediţii ale JO și 2 ediții CE. Performanțele obţinute la CM de seniori: 1991 (Viena) – medalie de bronz la 4 vâsle; 1993 (Račice) – aur şi titlul de campioană mondială, cu echipajul de 8+1; 1994 (Indianapolis) – bronz la 8+1și locul IV la 4-; 1995 (Tampere) – argint la 8+1 și locul VI la 2 -; 1996 (Strathclyde) – argint la 4 - ; 1997 (Aiguebelette – Franţa), aur şi titlul mondial la 8+ şi argint la 4 - ; 1998 (Köln – Germania), aur la 8+1 şi de bronz la 2x; 1999 (St. Catharines), aur 8+; 2003 (Milano) –argint 8+; 2007 (München) – argint 8+. După reluarea organizării CE, participă la ediţiile din 2007 (Poznan) și 2008 (Schinias) cucerind 2 medalii de aur în proba de 8+. Contribuie la realizarea unor performanțe deosebite la JO din: 1992 (Barcelona)- medalie de argint 4x; 1996 (Atlanta) – aur 8+; 2000 (Sydney) – 2 medalii de aur la 2- și 8+; 2004 (Atena) – aur 8+; 2008 (Beijing) – bronz 8+. Bilanțul său este remarcabil totalizând 20 de medalii (10 aur, 6 argint, 4 bronz) la JO, CM și CE, cu care se situează pe locul al 2-lea în ierarhia canotoarelor medaliate la aceste competiții. Palmaresul său mai cuprinde: 2 medalii de aur la JB din 1992 (2x și 4x); medalii de argint (8+) în 1998 și în 2007 (8+) aur și bronz și 2008 (8+) la concursurile de Cupă Mondială. S-a retras din activitatea competițională în anul 2008, activând pe linie profesională la IPJ Ilfov, iar apoi la CS *Dinamo*. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Nicolae Gioga, Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu, Adrian David, Mircea Roman, Vasile Măstăcan, Ioan Snep, Marlena Zagoni. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (1992). Decorată cu: Ordinul Naţional *Serviciul Credincios* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete (2008).

ILIE, CRISTINA – MIHAELA (1989), n în Bârlad, jud. Vaslui. Studentă la FEFS, din cadrul Universității *Ovidius* din Constanța. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2003, fiind legitimată la CS *Știința* Constanța (antrenoare Georgeta Grisuc). Din anul 2008, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Valentin Robu). A mai practicat handbalul însă s-a consacrat în canotaj la CN și în competițiile internaționale oficiale. Debutează la CM de juniori, în anul 2005 (Brandenburg) unde obține medalia de argint, în proba de 8+, iar la ediţiile din 2006 (Amsterdam) – la 2 vâsle și 2007 (Beijing) – la 2 rame fără cârmaci, a intrat în posesia medaliilor de bronz. La CM de tineret din 2008

(Brandenburg) devine campioană mondială la 4 vâsle, iar în 2009 (Račice) obține medalia de bronz, în aceeași probă. Concomitent a participat și la CE de seniori, în 2008 (Schinias – Atena) – medalie de bronz (4 vâsle) și în 2009 (Brest) – medalie de aur (8+). Campioană balcanică la juniori în 2007 (2 rame fără cârmaci). Campioană mondială universitară în 2008 (Belgrad), în proba de 4 rame fără cârmaci. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mircea Roman, Vasile Măstăcan, Ioan Șnep, Marlena Zagoni. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

ILIE, IOANA (1966), n. în Vlăsceni-Potlogi, jud. Dâmbovița. Profesoară de educație fizică, absolventă a *FEFS* din cadrul Universității Bacău. Canotoare de performanță. Debutează în activitatea sportivă la 17 ani. A activat ca sportivă, pe „post de cârmaci", la cluburile *Metalul* şi *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională şi medaliată la diferite regate internaţionale. Cucereşte titlul de campioană mondială cu echipajul de 8+, în 1993 (Račice). Tot cu echipajele de 8+ mai obţine o medalie de bronz la CM din 1994 (Indianapolis) şi o medalie de argint la ediţia din 1995 (Tampere). Cucereşte, în premieră mondială, într-un echipaj mixt, titlul de campioană mondială universitară la 4+1 rame, cu echipajul masculin al SUA în 1993(Buffalo - St. Catherine), primind derogare pentru a putea participa pe post de cârmaci într-un echipaj de băieţi. Maestră Emerită a Sportului.

IOJA (VEREŞ), VIORICA (1962), n. în Uivar, jud. Timiş. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Politehnica* Timişoara, *Nautic* ASE, *Universitar Construcţii* şi CSA *Steaua* Bucureşti pe post de cârmaci. Campioană naţională cu diferite echipaje şi medaliată la numeroase regate internaţionale de canotaj. A condus echipajele de 4+1 rame la 3 CM, cu care a obţinut 2 medalii de argint în 1983 (Duisburg) şi 1985 (Hazewinkel) şi medalia de aur în 1986 (Nottingham). La JO din 1984 (Los Angeles), a cucerit medalia de aur cu echipajul de 4+1 rame şi medalia de argint în proba de 8+1. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004). După 1987 s-a stabilit în Germania.

IONIŢĂ (BULARDA, HOMEGHI), OLGA (1958), n. în Fieni, jud. Dâmboviţa. Ofiţer în MI. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul în 1977 la Şcoala Sportivă *Viitorul* din Bucureşti, apoi la CS *Dinamo*. Sportivă reprezentativă a canotajului feminin românesc, care a obţinut numeroase titluri de campioană a României. Componentă de bază a lotului naţional timp de peste 10 ani, medaliată la regate internaţionale, a participat la 6 CM şi 3 ediţii ale JO, obţinând 11 medalii, dintre care 5 de aur. Triplă campioană mondială: 1986 (Nottingham) la 2 rame şi în 1987 (Copenhaga) la 2 rame şi 8+1; două titluri de vicecampioană mondială în 1983 (Duisburg) şi în 1985 (Hazewinkel) la 4+1 rame; două medalii de bronz 1979 (Bled) la 2 vâsle şi 1981 (München), la 4+1 vâsle. La JO a obţinut : 1980 (Moscova), bronz la 2 vâsle ; 1984 (Los Angeles), aur la 4+ ; 1988 (Seul), aur la 2- şi argint la 8+. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981); Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2001); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

IORDACHE (ŢĂRAN), TITIE, MARICIA (1962), n. în Cherţa Mică, jud. Satu Mare. Canotoare de performanță. S-a remarcat între anii 1981- 1986 ca o sportivă de valoare în canotajul intern şi internaţional. A activat la Clubul *Metalul* Bucureşti, obţinând 12 titluri de

campioană naţională. Componentă a loturilor naţionale, medaliată la numeroase regate internaţionale. La CM cucereşte 2 medalii de bronz în 1982 (Lucerna), la 4+1 vâsle şi în 1985 (Hazewinkel) la 4 vâsle, precum şi o medalie de argint în 1986 (Nottingham) la 4 vâsle. Campioană olimpică cu echipajul de 4+1 vâsle la JO din 1984 (Los Angeles). Maestră a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004). După 1987 se stabileşte în Germania.

IOSUB, AMOS (1983), n. în București. Profesor de educație fizică și sport. Canotor de performanță. Și-a început activitatea, în anul 1998, la CSȘ Nr.3 *Steaua*, iar din 2001 a reprezentat în competiții CSA *Steaua*. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Debutează cu performanțe deosebite la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde cucerește medalia de argint la 4+ și pe cea de aur la 8+. La CM de tineret obține următoarele rezultate: 2002 (Genoa) – clasat pe locul al IV-lea la 4+; 2003 (Belgrad) – medalie de aur la 4-; 2004 (Poznan) – locul al IV-lea la 4+; 2005 (Amsterdam) – medalie de argint la 4x. Participările sale la CM de seniori: 2003 (Milano) – locul al X-lea la 8+; 2006 (Eton) – locul al XII-lea la 4x. Maestru al Sportului (2002).

IOSUB, PETRU (1961), n. în Fălticeni, jud. Suceava. Ofiţer în Serviciul Protecţie şi Pază. Canotor de performanţă. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor Dumitru Popa), cucerind 20 de titluri de campion naţional la seniori şi 4 la juniori. A făcut parte din primul echipaj al canotajului românesc, alături de Valer Toma în proba de 2 rame, care cucereşte în 1984 (Los Angeles) titlul de campion olimpic. La JO din 1980 (Moscova), se clasează pe locul V (4 rame fără cârmaci). La CM din 1982 (Lucerna), obţine medalia de bronz la 4 rame fără cârmaci. Maestru al Sportului (1981). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

KARDOŞ (ANCA), MARTA (1930), n. în Cluj. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF 1954. Canotoare de performanță. Antrenoare de canotaj. Începe activitatea ca sportivă în 1950 la cluburile sportive ICF, după care a continuat la CS *Dinamo* şi CS Ştiinţa din Bucureşti. Multiplă campioană naţională. Peste 10 ani de activitate în cadrul loturilor naţionale, câştigă numeroase medalii la diferite regate internaţionale. În perioada 1950-1960, când nu se organizau CM, participă la 7 CE şi obţine 9 medalii. Contribuie la cucerirea primei medalii de argint pentru canotajul feminin românesc, la CE din 1954 (Amsterdam), cu echipajul de 8+. Mai cucereşte 5 medalii de argint la CE din: 1955 (Snagov) şi 1956 (Bled) tot la 8+1; 1957 (Duisburg) la 4+1 rame; 1958 (Poznan) şi 1959 (Macon) la 4+1 rame. Trei medalii de bronz în 1957 (Duisburg), 1958 şi 1960 (Londra), la 8+. Maestră a Sportului. S-a stabilit în Ungaria.

KONDOROCZI (NEMETH), ILEANA-ILONA (1947), n. în Arad. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Uzinele Textile* Arad, pentru care a obţinut numeroase titluri de campioană naţională. A fost selecţionată în loturile naţionale între 1964-1972, perioadă în care nu se organizau CM. A participat la 5 CE, cucerind 3 medalii de aur în 1968 (Berlin), 1970 (Tata) şi 1972 (Brandenburg), în echipajele de 4+1 vâsle. Tot la CE mai câştigă, în aceeaşi probă, o medalie de bronz în 1966 (Amsterdam) şi o medalie de argint în 1969 (Klagenfurt). Maestră Emerită a Sportului.

LAUB (MOȚICA), MARIA (1932), n. în VINGA, jud. Arad. Sportivă de performanță și antrenoare de canotaj. Implicată în canotajul de performanță ca sportivă și ulterior ca antrenor, are merite semnificative în promovarea canotajului și lansarea acestuia pe plan internațional, încă de la primele încercări. Credincioasă aceluiași club, a activat atât ca sportivă, cât și ca antrenor, la *Flamura Roșie* (ulterior *ITA* și apoi *Uzinele Textile Arad*). La CN din 1954, primul său rezultat – vicecampioană națională la schif simplu, iar în 1956 – campioană națională schif simplu și în proba de dublu la schif fond, anul 1957 aducându-i un nou titlu, în proba sa favorită (1x). În 1954, contribuie la obținerea locului I în proba 4+1 – 1000 m, la concursul internațional de la Berlin. Se remarcă și în singurele competiții internaționale oficiale organizate în acele timpuri – CE unde cucerește 3 medalii de argint în 1955 (Snagov) – la 4x+, 1957 (Duisburg) – 2x și 1958 (Poznan) – la 2x, precum și 1 medalie de bronz în 1956 (Bled) – la 4x+. Ea a fost secondată cu succes de sora sa Etelca Laub, cu 2 medalii de argint la CE din 1955 și 1956. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat integral și cu multă pasiune muncii de antrenor, pregătind mai multe promoții de canotori care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Nu întâmplător forurile locale o consideră cea mai prolifică antrenoare cu contribuții semnificative la reprezentarea canotajului arădean. Printre cei mai valoroși sportivi, la a căror pregătire a contribuit, se află: Filigonia Toll, pregătită inițial, apoi transferată în Timișoara – medaliată la CE și CM; Valeria Răcilă pregătită o perioadă până la transferul în București, medaliată olimpică și mondială; Elisabeta Lazăr, reprezentantă de marcă a CS *UTA*, cu performanțe realizate în premieră – 2 medalii de aur și una de argint la CE, medalie de argint la CM, medalie de bronz la JO. Tot la CS *UTA* au activat ca antrenori Rodica Herbei și Mihai Petruș cu contribuții la pregătirea și afirmarea unor canotori de mare valoare ca: Dimitrie Popescu și Veronica Cogeanu Cochela, multipli medaliați olimpici și mondiali.

LAVRIC (MAXIM), FLORICA (1962), n. în Copălău, jud. Botoşani. Canotoare de performanță. A activat la cluburile sportive *Oneşti*, *Viitorul* şi CS *Steaua* Bucureşti (1986, antrenor Nicolae Gioga). A fost campioană naţională cu diferite echipaje şi componentă a loturilor naţionale în perioada 1982-1987. Campioană balcanică şi medaliată la numeroase regate internaţionale de canotaj. A participat la 3 CM, la care a obţinut 2 medalii de argint în 1983 (Duisburg) şi 1985 (Hazewinkel), cu echipajele de 4+1 rame şi o medalie de bronz în 1986 (Nottingham), cu echipajul de 8+1. La JO din 1984, (Los Angeles), a făcut parte din echipajul de 4+1 rame, cu care a cucerit medalia de aur şi titlul de campioană olimpică. Maestră a Sportului (1982). Maestră Emerită a Sportului (1984). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

LAZĂR (BARTA), ELISABETA (1950), n. În Arad. Studii liceale. Tehnician textilist la Uzinele Textile Arad. Canotoare de performanță. Legitimată la Clubul *Uzinele Textile* Arad, din 1964, antrenor Maria Moțica Laub. Multiplă campioană națională cu diferite echipaje. Primele titluri la juniori, le obține în anul 1968, la proba de dublu împreună cu Ilona Nemeth, performanță pe care o repetă și în 1969. A fost selecţionată în loturile naţionale între 1968-1976. A participat la 4 ediţii ale CE. Debutează la CE din 1968 (Klagenfurt), unde se clasează pe locul al VI-lea la schif simplu. Cucerește 2 medalii de aur în 1970 (Tata) şi 1971 (Copenhaga), în echipajele de 4+1 vâsle, iar în 1973 (Moscova), o medalie de argint la aceeaşi probă. La prima ediţie a CM organizat pentru canotajul feminin, în 1974 (Lucerna), a obţinut medalia de argint la 4+1 vâsle, iar la ediția din 1975 (Nottingham), se clasează pe locul al VI-lea în aceeași probă. Se numără printre sportivele care au adus prima medalie

olimpică de bronz pentru canotajul românesc, la JO din 1976 (Montreal), cu echipajul de 4+1 vâsle, alături de Ioana Tudoran, Maria Micşa, Felicia Afrăsiloaia şi cârmaci Elena Giurcă. Maestră Emerită a sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

LĂNCRĂJAN, DORIN (1942), n. în com. Şpring, jud. Alba. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti, specializarea sporturi nautice, promoţia 1966. Canotor de performanţă. A practicat canotajul la cluburile *Metalul* (1959-1962) şi Ştiinţa (1963-1968). Component al loturilor naţionale de juniori, tineret şi seniori (1960-1964). Campion naţional de tineret la schif simplu, campion universitar şi medaliat la CN de seniori. Antrenor secund la lotul naţional de canotaj tineret fete. Asistent la Catedra de teorie şi metodică din cadrul ICF (1966-1969). Instructor în Comisia „Sportul la sate", din cadrul Organizaţiei Centrale de Tineret (1969-1977), unde a coordonat o serie de programe privind amenajarea bazelor sportive şi promovarea sportului în mediul rural. Pe parcursul anilor, a îndeplinit mai multe funcţii de răspundere, în domeniul sporturilor nautice şi în cadrul organismelor centrale de conducere ale sportului românesc. În perioada 1977-1990, a fost secretar general la FR de Kaiac-canoe, funcţie în care a reuşit, alături de ceilalţi tehnicieni şi membri ai forului de conducere, să contribuie, la continuarea afirmării pe plan internaţional, a sportivilor practicanţi ai acestor ramuri sportive. În perioada respectivă au fost cucerite peste 80 de medalii la JO şi CM. De asemenea, a contribuit la construirea bazei nautice şi a canalului de concurs de la Bascov- Piteşti, precum şi la realizarea ambarcaţiunilor din PAFS, acţiuni care au contribuit la dezvoltarea şi consolidarea activităţii kaiacului şi canoei. După 1990, în cadrul MS şi MTS, a activat ca inspector (1990-1993), şef de serviciu (1993-1994) şi director general adjunct (1994-1997). În aceste funcţii a colaborat la elaborarea unor reglementări noi, specifice etapei parcurse de sportul românesc, a contribuit la reluarea şi realizarea Anuarului Sportului, începând din 1993, precum şi la reorganizarea Muzeului Sportului. A fost membru pentru informaţii în Comisia Sport a Consiliului Europei (1994-1997). Din 1997, până în 2001 a fost ales în funcția de secretar general al FR Canotaj. Ca specialist în domeniul sporturilor nautice, împreună cu ceilalţi tehnicieni din canotaj, a contribuit la menţinerea acestei ramuri de sport pe poziţii fruntaşe în ierarhia mondială. În perioada 1997- 2000, canotorii români au cucerit peste 40 de medalii la JO şi CM de seniori, tineret şi juniori. În perioada 2001-2004, a fost încadrat în *Serviciul coordonare programe* (2002) și *Direcției programe ale structurilor sportive* (2003-2004). A realizat studii privind teoria şi metodica antrenamentului, comunicate în sesiuni ştiinţifice şi publicate în reviste de specialitate. A contribuit la realizarea acțiunilor, de elaborare a primei ediții a Enciclopediei educației fizice și a sportului din România, având și calitățile de autor la capitolul Baza materială din vol. Al III-lea și de colaborator la unele materiale, din volumele I, II și IV. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1981), Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2000) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

LEONTE (TIEANU), LIVIA (1965), n. în Bucureşti. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile sportive *Olimpia* şi *Dinamo* Bucureşti. A câştigat 8 titluri de campioană naţională. Medaliată la diferite regate internaţionale. Componentă a echipajelor de 8+1, obţine 2 medalii de bronz la CM din 1985 (Hazewinkel) şi din 1986 (Nottingham). Cucereşte titlul de campioană mondială în echipajul de 8+1 în 1987 (Copenhaga), iar la CM din 1989 (Bled), cel de-al doilea titlu de campioană mondială, tot în proba de 8+1 şi o medalie de bronz, la 4 rame fără cârmaci. Participantă la JMU din 1987 (Zagreb), unde cucerește medalia de aur în proba de 4-. Maestră Emerită a Sportului.

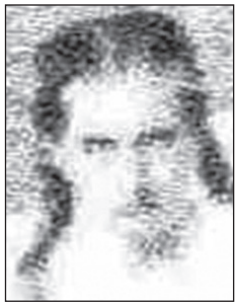

LINCARU (MOLDOVAN), VIORICA (1942), n. în Cernăuţi, azi în Ucraina. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile sportive *Voinţa* Timişoara, *Metalul* şi *Voinţa* Bucureşti. Multiplă campioană naţională la canotaj, cu diferite echipaje. În cei peste 13 ani de activitate competiţională internaţională, a reprezentat canotajul românesc la 11 ediţii ale CE între 1961-1973, în perioada când nu se organizau CM, reuşind să obţină 12 medalii. A făcut parte din echipajele de 8+1, care au obţinut 3 medalii de bronz la CE din 1961 (Praga), 1963 (Moscova) şi 1964 (Amsterdam). În 1966 (Amsterdam) intră în posesia medaliei de argint la 4+1 rame. La CE din 1967 (Vichy), cucereşte medalia de bronz la 8+1, iar în 1968 (Berlin) încă 2 medalii de argint, la 4+1 rame şi la 8+1. În component a echipajelor de 8+1, mai câştigă 4 medalii de bronz la CE din anii 1969 (Klagenfurt), 1970 (Tata), 1971(Copenhaga) şi 1973 (Moscova), precum şi o medalie de argint la ediţia din 1972 (Brandenburg). Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului.

LIPĂ (OLENIUC), ELISABETA – vezi Personalităţi

LOVRENSKI, LADISLAU (1932-2011), n. în Timişoara. Antrenor de canotaj și sportiv de performanță. A activat la cluburile *Dinamo* Bucureşti şi *CFR* Timişoara peste 30 de ani, obţinând numeroase titluri de campion naţional, pe postul „de cârmaci”. A fost cârmaciul diferitelor echipaje ale loturilor naţionale, timp de peste 22 de ani. La CE a obţinut medalia de bronz în 1967 (Vichy) şi locul V în 1969 (Klagenfurt), cu echipajele de 4+1 rame. La cele 4 CM la care a participat între 1974-1979, s-a clasat pe locurile V-VI. A participat la 4 ediţii ale JO: în 1968 (Mexic) a ocupat locul VII la 4+1; în 1972 (München) a cucerit medalia de bronz cu echipajul 2+1, alături de Şt. Tudor şi P. Ceapura, aceasta fiind prima medalie olimpică pentru canotajul românesc; 1980 (Moscova), locul IV la 2+1; 1988 (Seul), medalie de argint la 4+1. A activat ca antrenor la CS *CFR* Timişoara. În anumite perioade, a făcut parte din colectivele tehnice, contribuind la pregătirea loturilor naţionale de canotaj şi la afirmarea unor sportivi pe plan internaţional. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului.

LUPAŞCU, CAMELIA-GABRIELA (1986), n. În Dorohoi, jud. Botoșani. Profesoară de educație fizică și sport. Canotoare de performanță. S-a pregătit ca junioară la CSȘ - Liceul *Traian Lalescu* Orșova, iar apoi și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de junioare, tineret și senioare, în perioada 2003-2009. A participat la CM de juniori, în 2003 (Atena) – medalia de aur (4 vâsle) și 2004 (Banyoles) – medalie de argint (schif simplu), precum și la CM de tineret din 2006 (Hazewinkel) – medalie de aur (2 rame fără cârmaci) și 2008 (Brandenburg) – medalie de aur (4 vâsle). În anul 2005, își începe activitatea și la lotul de senioare la CM (Gifu) cu medalie de argint la 8+. La CE cucerește medalia de argint (4 vâsle) în 2007 (Poznan) și pe cea de aur (8+) în 2008 (Schinias). În anul 2009, contribuie la câștigarea medaliilor de argint în probele 2 rame fără cârmaci și 8+ la CM (Poznan), precum și a celor de aur, în aceleași probe, la CE (Brest). În perioada 2005-2008 a participat la 5 concursuri de Cupă Mondială la care s-a clasat de 3 ori pe locul I și câte o dată pe locurile II și III. În anul 2010 la (Montemor-O-Velho – Portugalia), a intrat în posesia unui nou titlu de campioană europeană în proba de dublu rame (împreună cu Nicoleta Albu). La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. În anul 2009 a fost declarată de către FR Canotaj, *sportiva anului*. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2009).

LUPCHIAN (BĂLAN), LIVIANA (1984), n. în Comănești, jud. Bacău. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest, Timișoara, promoția 2008. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul la CSȘ - Marina Orșova (1999-2002) sub îndrumarea antrenorilor Mariana și Cristian Maliș. Din anul 2002, s-a transferat la CS *Dinamo* București, (antrenor Valentin Robu). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori. A reprezentat canotajul feminin românesc, cu rezultate deosebite la CM de juniori și tineret. Cucerește titlurile supreme la CM de juniori din 2001 (Duisburg) și din 2002 (Trakai), ambele în proba de 8+. La CM de tineret din 2003 (Belgrad) se clasează pe locul al IV-lea (2x), iar la ediția din 2004 (Poznan) câștigă medalia de argint (4x). La concursul de Cupă Mondială din 2003 (Milano) se clasează pe locul al II-lea. Campioană balcanică la junioare, în proba de 8+, în anul 2001. În anul 2005 s-a retras din activitatea competițională, activând ca operator dispecer la Arena Mall din Bacău. Maestră a Sportului.

LUPU, ŞTEFAN (1931-1999), n. în Bacău. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti, promoţia 1958. A activat ca sportiv pe post de „cârmaci", la CS *CCA* (ulterior *Steaua*), în perioada 1954-1969. A cucerit 14 titluri de campion naţional cu echipajele de 2+1, 4+1 şi 8+1. Din 1955 până în 1970, a fost component al loturilor naţionale conducând echipajele care au obţinut numeroase titluri şi medalii la diferite regate internaţionale. În perioada când nu se organizau CM, a cucerit titlul de vicecampion european cu echipajul de 4+1 rame în 1958, la Poznan (Polonia), iar la ediţia din 1959 (Macon –Franţa), medalia de bronz la 2+1 rame. În paralel cu activitatea de sportiv la Clubul *Steaua* a îndeplinit şi atribuţia de antrenor, ajutând colectivul de tehnicieni la selecţia şi pregătirea echipajelor. Peste 10 sportivi au fost promovaţi în diferite loturi naţionale. Dintre aceştia, s-au remarcat în mod deosebit Livia Tieanu – dublă campioană mondială. Între 1970-1982, a participat la diferite acţiuni de selecţie şi a făcut parte din colectivele de tehnicieni, care s-au ocupat de pregătirea loturilor de perspectivă şi de senioare, îndeplinind şi sarcina de masor. Prin activitatea depusă, şi-a adus contribuţia la realizarea unor performanţe de prestigiu în competiţiile oficiale. A oficiat ca arbitru la diferite competiţii interne şi internaţionale. În perioada 1970-1994, a activat ca profesor de educaţie fizică, gradul I didactic. Având şi specializarea fotbal, a lucrat la *CCA* cu echipa de juniori, iar în anumite perioade s-a ocupat de pregătirea fizică a echipei de seniori. Maestru al Sportului (1964).

MACOVICIUC (MIHALCEA), CAMELIA (1968), n. În Hudeşti, jud. Botoşani Canotoare de performanță. A început să practice canotajul la Timişoara, fiind legitimată, în 1984, la Clubul *Voinţa* (antrenoare Bardaş - Benedek), iar din 1990 la *Universitatea* Timişoara şi ulterior la *Dinamo* Bucureşti. Campioană naţională la junioare şi senioare. Se afirmă la JO din 1996 de la Atlanta, unde cucereşte medalia de aur şi titlul de campioană olimpică, în proba de 2 vâsle- categoria uşoară, împreună cu Constanţa Burcică. La CM din 1996 (Strathclyde), obţine medalia de bronz la 2 rame – categoria uşoară, la ediţia din 1997 (Aiguebelette), medalia de bronz la 2 vâsle – categoria uşoară, iar în 1998 (Köln), o nouă medalie de bronz la aceeaşi probă. La CM din 1999 (St. Catharines), cucereşte titlul de campioană mondială în proba de 2 vâsle. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

MALIȘ CRISTIAN MIHAI (1969), n. în Gura Humorului, jud. Suceava. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității *Spiru Haret*, din București, promoția 2002. Antrenor de canotaj, absolvent

al Școlii Naționale de Antrenori (1991). Absolvent al studiilor universitare de doctorat – ANEFS (2009). Din anul 1989, funcționează ca antrenor la *CS*Ș Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, unde a obținut rezultate remarcabile în selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi cu calități deosebite pentru canotajul de performanță. Majoritatea sportivi selecționați pe parcursul anilor, datorită unei pregătiri judicioase, au reușit să promoveze în grupele superioare, iar în final să fie transferați în centrele de pregătire și secțiile cluburilor fruntașe. Toți sportivii săi sunt campioni și medaliați la CN de juniori și seniori, iar o mare parte dintre ei au fost selecționați în loturile naționale participând la CM de juniori, tineret și seniori. În ultimii 4 ani, sportivii săi au contribuit substanțial la cucerirea medaliilor la CM de juniori: în 2006 au fost medaliați cu aur Ciprian Focariu, Alexandru Mihăilă și Mihaela Coteață (4+ și 8+), iar cu bronz Marius Luchian și Lavinia Curelet (2- și 2x); în 2007 – cu aur Lavinia Curelet, Ionela Dobăndă, Anca Negrii și Silvia Papava (8+) și cu bronz Ciprian Focariu (2-); în 2008 – medaliați cu argint Andreea Boghian (2-), Ionela Dobăndă, Alexandra Vermeșan, Corina Alexa, Izabela Radu (8+), Liviu Torac și Alexandru Pălămariu (4-); în 2009 – cu aur Andreea Boghian (2-). Cristian Maliș a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale, astfel: antrenor secund la lotul național de juniori (1996-2003); antrenor secund la lotul olimpic (2003-2006); antrenor principal la lotul de seniori (2007-2008); antrenor secund la lotul național de juniori (2008-2009); antrenor principal la lotul de perspectivă olimpică (din 2009). În realizarea obiectivelor sale de performanță, contribuie și acțiunile realizate în colaborare cu cluburile din Serbia și din Bulgaria. Cristian Maliș se manifestă activ și în organizarea unor regate internaționale ca membru în Comisia de organizare și președinte al juriului: *Orșova*- 2006; *Porțile de Fier* II 2007, 2008, 2009, precum și în realizarea unor proiecte importante, cum ar fi: implementarea Programei școlare de consiliere și orientare (2006); parteneriat educațional – selecționarea elevilor pentru alcătuirea echipelor participante în competiții sportive (2009); Alternative operaționale moderne în educația fizică școlară (2009) și altele. În perioada 2006-2009, a participat la o serie de cursuri de formare, perfecționare și specializare organizate pe plan local, național și internațional, de către FR de Canotaj, MEC, CNFPA și Federația Internațională. A studiat și elaborat mai multe lucrări de specialitate privind problematica selecției și pregătirii în canotaj, pe care le-a prezentat cu ocazia diferitelor consfătuiri și simpozioane. În activitatea pe care o desfășoară, colaborează îndeaproape cu soția sa Mariana Maliș – Antrenor Emerit, asigurând împreună pregătirea celor mai valoroși sportivi. A fost ales membru al Biroului FR de Canotaj. Distincții: Antrenor Emerit (1998); Cetățean de Onoare al municipiului Orșova (2004); Diploma de Excelență pentru rezultatele deosebite obținute în activitatea didactică școlară și extrașcolară (2008).

MALIȘ, MARIANA (1968), n. în Prunișor, jud. Mehedinți. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității *Spiru Haret* București, promoția 2002. Antrenoare de canotaj, absolventă a Școlii Naționale de Antrenori (1991). În anul 1990, a fost încadrată ca antrenoare la CSȘ *Marina* din Orșova, unde a realizat performanțe deosebite în formarea și afirmarea unor sportivi de valoare. A lucrat în echipă cu soțul său – Cristian Maliș, reușind împreună să promoveze în loturile naționale sportivi care au cucerit, pe parcursul anilor, un mare număr de medalii la CM de juniori, tineret și seniori. Majoritatea sportivilor săi au obținut titluri de campioni naționali și medalii la CN de juniori precum și la CB. În perioada 2006-2010, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale de juniori. În această perioadă, sportivii pregătiți și promovați de clubul din Orșova au realizat la CM de juniori următoarele rezultate: Ciprian Focariu, Alexandru Mihăilă, Mihaela Coteață – medalii de aur, Marius Lucian și Lavinia Cureleț – medalii de bronz în 2006; Lavinia Cureleț, Ionela Dobăndă, Anca Negrii și Silvia Popovă – medalii de aur, Ciprian Focariu – medalie de bronz, în 2007; Andreea Boghian – medalie de aur în 2009.

Performanțe asemănătoare au fost obținute și în anii anteriori. Se remarcă în activitatea sa atenția pe care o acordă implicării familiei, colaborării cu autoritățile locale, realizării unor acțiuni comune cu cluburile similare din țările vecine. Pe parcursul anilor, a participat la numeroase cursuri de formare și perfecționare, organizate de FR de Canotaj, CNFPA și de către structurile învățământului. Autoare și participantă la realizarea unor proiecte de parteneriat educațional. A elaborat diferite lucrări de specialitate cu tematica din domeniul canotajului, pe care le-a prezentat cu ocazia unor cursuri de perfecționare și sesiuni științifice. A fost membru în comisiile de organizare și în juriile regatelor internaționale *Orșova*, *Porțile de fier* și *Zoltan Benedek*. Distincții: Antrenor Emerit (2003); Cetățean de Onoare al municipiului Orșova (2004); Grad didactic II (2007); Diploma de Excelență pentru rezultate deosebite obținute în activitatea didactică școlară și extrașcolară. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu 2 barete (2004).

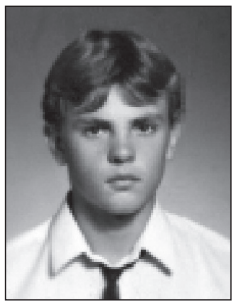

MARIN, GABRIEL-CLAUDIU (1972), n. în Munteni, jud. Galaţi. Ofiţer MI. Canotor de performanță. A activat din 1986 la *CSŞ* nr. 2 Constanţa, iar din 1990 la Clubul *Dinamo* Bucureşti. A realizat peste 15 titluri de campion naţional de canotaj şi 2 titluri de campion balcanic. A debutat în 1987 la regata de la Vilnius, unde a obţinut medalia de aur la 4+1 rame. În 1990 (Aiguebelette), la CM de juniori, cucereşte medalia de aur cu echipajul de 4+1 rame. La CM de seniori din 1995 (Tampere), se clasează pe locul V la 8+1, iar în 1996 (Strathclyde), cucereşte titlul de campion în proba de 4+1 rame; 1997 (Aiguebelette), obţine medalia de argint la 8+1 şi pe cea de bronz la 4 rame. La JO: 1992 (Barcelona), devine vicecampion olimpic cu echipajul de 8+1, iar în 1996 (Atlanta), se clasează pe locul V la 4 rame. Maestru Emerit al Sportului.

MARINESCU, AURELIA (1954), n. în Bucureşti. Canotoare de performanță. A activat la cluburile *Metalul* (din 1969 – antrenor Ion Grigoriţă) şi *Steaua* din Bucureşti (1975-1976 – antrenor Alexandru Aposteanu). Multiplă campioană naţională. La ultima ediţie a CE organizată în 1973 (Moscova), a obţinut medalia de bronz cu echipajul de 8+1. Şi-a adus contribuţia la cucerirea medaliei de bronz, la prima ediţie a CM din 1974 (Lucerna), performanţă pe care a reeditat-o şi la CM din 1975 (Nottingham), la aceeaşi probă. La JO din 1976 (Montreal), contribuie la obţinerea punctelor prin clasarea pe locul IV la 4+1 rame şi locul VI la 8+1. Maestră a Sportului (1975), Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976).

MAŞKA (MILITARU), GEORGETA (1954), n. în sat Ceptura de Jos, jud. Prahova. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a IEFS Bucureşti. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Campioană naţională în componenţa unor echipaje şi medaliată la diferite regate internaţionale. Participantă la primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, unde a obţinut medalia de bronz, în proba de 8+1. La CM din anii 1977 (Amsterdam), 1978 (Karapiro) şi 1979 (Bled) , cucereşte încă 3 medalii de bronz în echipajele de 4+1 rame. La JO din 1976 de la Montreal, se clasează pe locul VI, la 8+1, iar la ediția din 1980 (Moscova), pe locul IV în proba de 4+1 rame, contribuind la acumularea de puncte pentru clasamentul pe ţări. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

MATEI (SIEBURG), ANETA (1948), n. în Freidorf, jud. Timişoara. Canotoare de performanță. A început să practice acest sport pe postul de cârmaci, începând din 1962 la *Voinţa* Timişoara (antrenori: Thery Tiberiu, Bardaş - Benedek), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională, a practicat 15 ani canotajul (1965-1980) –cucerind 18 titluri de campioană naţională. Medaliată la numeroase regate

internaţionale (între 1965-1980). Debutează la CE în perioada în care nu se organizau CM, în echipajul de 8+1, cu care cucereşte medalia de argint în 1972 (Brandenburg), iar la ediţia din 1973, de la Moscova, obţine medalia de bronz în aceeaşi probă. Participă la primul CM organizat pentru probele feminine în 1974, la Lucerna, unde intră în posesia medaliei de bronz la 8+1, performanţă pe care o reeditează şi în 1975, la Nottingham. Conduce echipajele de 4+1 rame, la CM din 1978, de la Karapiro (Noua Zeelandă) şi din 1979, de la Bled, cu care obţine medalii de bronz. La JO din 1976, de la Montreal, se clasează pe locul IV la 4+1 rame şi pe locul VI la 8+1, iar la JO din 1980 de la Moscova, pe locul IV la 4+1 rame. La lot național s-a pregătit cu antrenorii:Tudor Bomba, Ion Bulugioiu și Stelian Petrov (între 1972-1980). În 1977 a fost antrenor la lotul de perspectivă. S-a retras din activitate în anul 1980. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976) și (1981).

MĂCEAN, TIBERIU (1934), n. în Arad. Inginer. Canotor de performanță. Debutează în activitatea sportivă în anul 1952, la Clubul *Uzinele Textile* din Arad, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* din Bucureşti (antrenor Francisc Cserhati). Multiplu campion naţional cu diferite echipaje. În anul 1955, în perioada când nu se organizau CM, face parte din echipajul 4 rame fără cârmaci (Tiberiu Măcean, Anton Sînceac, Radu Nicolae, Ştefan Pongratz), care la CE de la Gand (Belgia) cucereşte medalia de aur şi primul titlu european pentru canotajul masculin românesc. Maestru al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1956). Din informaţiile cuprinse în lucrarea *Olimpici Arădeni* (Tiberiu Ţiganu şi Gheorghe Biriş) – tipografia Multimedia din Arad 2004, Tiberiu Măcean a fost prezent la JO din 1952 (Helsinki) în calitate de antrenor al lotului olimpic de canotaj al Danemarcei.

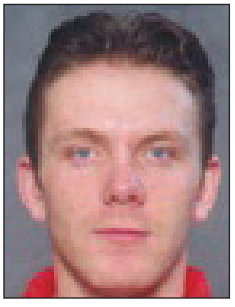

MĂSTĂCAN, DANIEL-MARIAN (1980), n. în Bârlad, jud. Vaslui. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității de Vest din Timișoara, promoția 2002. Agent de poliție la Piatra Neamț. Canotor de performanță. Și-a început activitatea de canotaj în 1995 la CSȘ-LPS din Constanța (antrenoare Norica Sarchizian). Din 1999, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplu campion național. Component al loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori, în perioada 1997-2005, unde s-a pregătit cu antrenorii D. Bălașa, Gr. Florian, D. Popescu, M. Roman, G. Mereuță. Campion balcanic în proba de 8+ și vicecampion la 2-, la juniori, în anul 1997, iar în 1998 dublu campion balcanic la 4- și 8+. La CM de juniori, din anul 1997 (Hazewinkel) a câștigat medalia de aur, în proba de 8+, iar la ediția din 1998 (Ottensheim) medalia de aur la 4- și pe cea de bronz la 8+. Participant la CM de tineret din 1999 (Hamburg) intră în posesia medaliei de bronz, la 4 vâsle, iar în anul 2000 (Copenhaga) a medaliei de aur, la aceeași probă. Vicecampion mondial în anul 2000 (Zagreb) – la 2 rame cu cârmaci, campion mondial la 8+ și locul al IV-lea la 2- în anul 2001 (Lucerna). La concursul de Cupă Mondială, din 2004, s-a clasat pe locul I la 8+. Participant la JO din 2004 (Atena) – locul al XIII-lea la 4-. Maestru Emerit al Sportului (2001). Din anul 2006, s-a stabilit în Canada.

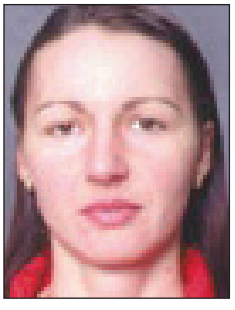

MĂSTĂCAN (GAVRILESCU), ELENA-ALINA (1977), n. în com. Bodești, jud. Neamț. Profesoară de educație fizică, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din Bacău. Antrenoare de canotaj, absolventă a Școlii de Antrenori (1999). Canotoare de performanță. Descoperită în 1990 și îndrumată de antrenorul de canotaj Valentin Gavril. A fost

legitimată și a reprezentat în competiții CS Ceahlăul *Piatra Neamț*. A urmat cursurile liceului *Traian Lalescu* din Orșova, pe care le-a absolvit în anul 1995, aici aflându-se și un puternic centru de pregătire a canotorilor juniori. În perioada 1998-2000, a activat la CSA *Steaua.* În 2001, s-a reîntors la CS Ceahlăul, an în care a început și cursurile facultății. Multiplă campioană națională, în anul 1992 intrând în posesia primului său titlu la juniori. Componentă a loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori. În 1993, se clasează pe podium la regatele de la München și Macon. Campioană balcanică de juniori în 1994 și 1995. Participă la 3 ediții ale CM de juniori: în 1993 (Aarungen) – cu 2 medalii de argint (8+ și 2 rame fără cârmaci); 1994 (München) – cu o medalie de aur (4 rame fără cârmaci) și o medalie de argint (8+); 1995 (Poznan) cu 2 medalii de argint (8+ și 4 rame fără cârmaci). La CM de tineret, din 1998 (Ioanina), obține medalia de aur la 2 vâsle. În 1994 cucerește titlul de campioană balcanică de junioare, la 4 rame În anul 2001, la CM de seniori, de la Lucerna, contribuie la cucerirea medaliei de argint (8+), iar la ediția din 2002 (Sevilla) se clasează pe locul al IV-lea, în aceeași probă.. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii V. Mociani, A. David, N. Gioga, I. Dospinescu, I. Boicu. Între 1993-1995, a fost declarată cea mai bună sportivă din județul Neamț. În anul 1995, a fost declarată cea mai bună sportivă junioară a anului, de către Comitetul Olimpic Român și Asociația Presei Sportive. Maestră a Sportului. Din anul 2006 s-a stabilit în Canada.

MĂSTĂCAN, VASILE-IONEL (1968), n. în com. Podu Turcului, jud. Bacău. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii Bacău, în 2001. Ofiţer MApN. Canotor de performanță. A început să practice canotajul în 1983 la CS *Triumf* Bucureşti (antrenor Ilie Husarencu), iar din 1987 s-a transferat la CS *Steaua* (antrenor George Mereuță și Dimitrie Popescu). Campion național la juniori și de peste 30 de ori la seniori.. Selecţionat în loturile naţionale de juniori (1986-1990) şi de seniori (din 1991). Performanţe realizate la CM de seniori: medalie de argint – 8+1, în 1993 (Račice); locul XII – 4 rame fără cârmaci în 1995 (Tampere); locul VI – 2+1în 1997 (Aiguebelette); locul V – 4 rame fără cârmaci în 1998 (Köln); medalie de bronz – 4+1 şi locul IV – 4 rame fără cârmaci, 1999 (St. Cathariens) ; medalie de aur – 8+1 în 2001 (Lucerna); locul IX – 8+1 2002 (Sevilla); locul X – 4 rame fără cârmaci și 8+1 în 2003 (Milano). La JO: medalie de argint -8+1 în 1992 (Barcelona) ; locul V – 4 rame fără cârmaci în 1996 (Atlanta); locul VI – 8+1în 2000 (Sydney). În concursurile de la Cupa Mondială: locul I – 8+1în 2001. Palmaresul său mai cuprinde : 2 medalii de aur (4+1 rame și 8+1) la Spartachiada Militară de vară din 1989 și 2 medalii de aur la JB din 1992 la aceleași probe. În anul 2003 s-a retras din activitatea competițională, dedicându-se muncii de antrenor la CSA Steaua. În această calitate, a contribuit la pregătirea unor sportivi valoroși promovați în loturile naționale, care au obținut pe plan internațional, rezultate de prestigiu. Începând din 2005, a fost promovat în colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale și olimpice feminine. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului (1992). Antrenor Emerit (2006). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

MEREUŢĂ, GEORGE (1949), n. în Bucureşti. Ofiţer MApN. Antrenor de canotaj. Canotor de performanță. În perioada 1966-1979, a activat ca sportiv de performanţă la Clubul *Steaua*, unde a obţinut 16 titluri de campion naţional. Selecţionat în loturile naţionale între 1970-1978, medaliat la diferite regate internaţionale. Pe plan internațional a participat la CE din

1973(Moscova) – calificat până în semifinale și la CE din 1974 (Lucerna) clasat pe locul IX la 45 vâsle, precum și la 3 ediții ale JB din 1975, locul II la schif simplu, 1978 locul I la 8+ și locul II la 2 rame fără cârmaci, și 1979 – locul II la 2 vâsle. Între 1979-1981 a fost antrenor la juniori în cadrul CSȘ Nr.3 *Steaua*. În cadrul secţiei de canotaj a Clubului *Steaua*, din 1982 a activat ca antrenor principal al lotului masculin. În anul 1982, a făcut parte din colectivul tehnic al lotului naţional de juniori, contribuind la obţinerea medaliei de argint la CM de juniori în proba de 4 vâsle (prima medalie din istoria canotajului la juniori). Pe plan intern, în colaborare cu Emil Mesaroș și Dimitrie Popescu, sportivii secţiei au obţinut peste 300 de titluri de campion naţional. Periodic, între 1984-1987, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale de seniori. În calitate de antrenor principal al secţiei, împreună cu ceilalţi tehnicieni, a reuşit să menţină la un nivel superior valoarea sportivilor selecţionaţi în loturile naţionale (Dimitrie Popescu, Ioan Șnep, Dănuţ Dobre, Iulică Ruican, Dorin Alupei, Cornel Nemţoc, Florin Tudor, Florian Tudor, Ovidiu Cornea, Vasile Măstăcan şi mulți alții), care au cucerit, în perioada 1984-1987, 6 medalii la JO şi 16 medalii la CM. De asemenea, atât la seniori cât și la juniori, au fost cucerite numeroase titluri balcanice şi medalii la diferite regate internaţionale. Maestru al Sportului (1976). Antrenor Emerit (1992).

MESAROȘ EMIL (1931-2010), n. în Sighetul Marmației (Maramureș). Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea canotaj, promoția 1956. Antrenor de canotaj. Sportiv de performanță, a început să se remarce din anii studenției la CN din 1955 obținând primul său titlu de campion național în proba de 4+1 cu echipajul Tr. Bompa, I. Bulugioiu, E. Mesaroș, I. Boicu și Gh. Marcu, reprezentând Știința *București*. Uurmătorul titlu îl realizează în 1956 în aceeași probă, sub denumirea de Știința ICF, cu echipajul format din I. Boicu, E. Mesaroș, Tr. Bompa, I. Bulugioiu și Șt. Lupu. Prin transfer la clubul *Steaua* își continuă activitatea ca sportiv (1957-1960), unde cucerește încă douîă titluri naționale în proba sa preferată de 4+1. Pe plan internațional în 1955 la FMTS, de la Poznan, se clasează pe locul al IV-lea, echipajul de 4+1 fiind format din Tr. Bompa, I. Bulugioiu, E. Mesaroș, I. Boicu și Gh. Marcu. Tot în această probă, în întâlnirea România – Polonia ținută pe lacul Snagov, obține locul al III-lea. După retragerea din activitatea competițională rămâne ca antrenor de canotaj la clubul *Steaua*, unde în sezoanele competiționale 1961-1992 își desfășoară activitatea la nivelul juniorilor(1961-1965), seniorilor (1965-1978 și 1984-1992) și al senioarelor(1978-1983). Împreună cu un colectiv de antrenori (G. Mereuță, Z. Benedek, N. Radu, K Vereș, Al Aposteanu și C.Cuteanu) realizează 222 titluri de campion național din care 185 la seniori , 36 la tineret și 1 la juniori. Pe plan internațional, a contribuit împreună cu antrenorul George Mereuță la pregătirea sportivilor militari pentru Spartacheada Militară unde în 1989 obține 6 medalii (3 aur, 1 argint, 2 bronz). A contribuit, de asemenea, la pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși în loturile naționale care au cucerit medalii la JO și CM. Printre sportivele la a căror pregătire a contribuit s-au aflat: Sofia Banovici-Corban, Elena Horvath-Florea, Marica Țăran, Mioara Dragomir și altele. Maestru al Sportului din 1957 și Antrenor Emerit din 1984.

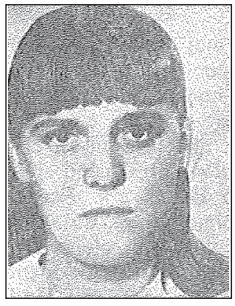

MICŞA (MACOVICIUC), MARIA (1953), n. în Timişoara. Canotoare de performanță. Începe activitatea sportivă în canotaj în anul 1969, fiind legitimată la CS *CFR* Timişoara (antrenor –Aurel Ionescu). Medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale. Debutează pe plan, internaţional, la CE de canotaj când încă nu se organizau CM, cucerind medalia de aur şi titlul de campioană la CE în anul 1972 (Brandenburg), în proba de 4+1 vâsle, iar în 1973 (Moscova) medalia de argint, la aceeaşi probă. Participă la JO din 1976 (Montreal), unde obţine medalia de bronz, în echipajul de 4+1 vâsle, contribuind la cucerirea primei medalii olimpice din palmaresul canotajului feminin românesc. La CM din 1977 (Amsterdam), cucereşte medalia de argint, tot în proba de 4+1 vâsle. La lotul național s-a pregătit cu

antrenorii: Stelian Petrov, Sergiu Zelinski, Ion Boicu și Petre Milincovici. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

MIHALY (MARIN), ANETA (1957), n. în Axintele, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. Activează în canotaj din 1975, fiind legitimată la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Stelian Petrov). Multiplă campioană naţională. Participă la 3 ediţii ale CM, în echipajele de 4+1 vâsle, unde cucereşte o medalie de argint în 1977 (Amsterdam) şi 2 medalii de bronz în 1979 (Bled) şi 1981 (München). La JO din 1984 de la Los Angeles, obţine titlul de vicecampioană olimpică la 8+1. A fost antrenată la lotul național de Stelian Petrov, Sergiu Zelinski, Victor Mociani, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

MÎNEA (SOROHAN), ANIŞOARA (1963), n. în Târgu Frumos, jud. Iaşi. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Nautic* ASE, CS *Universitar Construcţii* şi CS *Steaua* (1986-1989). A fost campioană naţională la canotaj, cu diferite echipaje (în intervalul 1986-1989, a obținut 6 titluri). A fost selecţionată în loturile naţionale, între 1980-1989. În această perioadă a fost medaliată la diferite regate internaţionale, a participat la 4 CM şi la 2 ediţii ale JO. A debutat la CM de junioare din 1981 (Pancerevo), unde a cucerit medalia de aur cu echipajul de 2 vâsle. La CM de seniori, a câştigat cu echipajele de 4 vâsle fără cârmaci, medalia de bronz, în 1985 (Hazewinkel), medalia de argint în 1986 (Nottingham) şi locul IV în 1987 (Copenhaga). La JO din 1984, de la Los Angeles, a cucerit medalia de aur cu echipajul de 4+1 vâsle, iar la ediţia din 1988, de la Seul, medalia de bronz, cu echipajul de 4 vâsle fără cârmaci. Medaliată cu aur la JMU din 1987 la proba de 4 vâsle. A fost antrenată la lotul național de Victor Mociani, Gheorghe Gheorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu. Maestră a Sportului (1984) și Maestră Emerită a Sportului (1989). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

MOCANU, GHEORGHE (1904-1986), n. în Constanţa. Ofiţer de marină, promotor al sporturilor nautice. De-a lungul anilor 1924-1941 a absolvit Şcoala Navală, Şcoala Specială şi Şcoala Superioară de Război, avansând de la gradul de sublocotenent la cel de comandor. Cariera a început-o la Divizia de Mare de unde a trecut la Corpul Depozitelor Maritime, Marele Stat Major, Baza Navală Maritimă, Direcţia Personal din Ministerul Aerului şi Marinei. După ce a fost pe frontul din Cehoslovacia, a revenit în marină. În 1947 a fost condamnat pe 7 ani la Aiud pentru "complot împotriva răzvrătirii". În cadrul activităţii sale la Corpul Echipajelor Maritime și la Şcoala Navală (1930-1935), în diferitele ziare la care a colaborat, a popularizat şi a acționat pentru dezvoltarea sporturilor nautice, fiind trecut la loc de cinste între membrii federaţiei şi asociaţiilor sportive, care au fost citați la ordinea de zi a FRSN.

MOCIANI, VICTOR – vezi **Personalităţi**

MOGA, **ROMULUS** (1893-1939), n. În Petroşani în familia şefului gării locale. Susținător al dezvoltării sportului, conducător de asociație sportivă, promotor al sporturilor nautice. După absolvirea liceului şi a studiilor universitare şi-a luat doctoratul în drept cu menţiuni elogioase. În timpul primului război mondial a fost nevoit să lupte în armata austro-ungară dar, luat prizonier în Italia, a intrat în corpul voluntarilor români fiind printre primii care s-au prezentat spre a lupta în rândurile ostaşilor români pentru întregirea neamului. După război a practicat avocatura şi a fost chestor în unitatea de poliţie a oraşului Arad. Bun înotător si vâslaş a fost ales preşedinte al Asociaţiei sportive *HELLAS* în fruntea căreia a stat 12 ani cu pasiune şi competenţă. Ca urmare, având în vedere calităţile sale de bun organizator, în anul 1938 a fost numit preşedinte al Regiunii Arad contribuind la promovarea sporturilor nautice.

MUNTEANU, GHEORGHIȚĂ - CIPRIAN (1980), n. în Vaslui. Subofițer MApN. Canotor de performanță. Și-a început activitatea la CSȘ *Triumf*, club pe care l-a reprezentat în competiții până în 1998, după care s-a transferat la CSA *Steaua* (antrenori George Mereuță și Dimitrie Popescu). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori (în perioada 2000-2004 a obținut 15 titluri la seniori, 1 la tineret). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat, până în 2008 la 13 competiții internaționale oficiale și numeroase regate și concursuri de Cupă Mondială. După un debut mai puțin reușit în 1998, la CM de juniori de la Ottensheim, locul al XII-lea la 4x, urmează o suită de participări valoroase la CM de tineret din: 1999 (Hamburg) – medalie de bronz la 4x; 2000 (Copenhaga) – medalie de aur la aceeași probă; 2001 (Regata Ottensheim) – bronz la 4 rame fără cârmaci; 2002 (Genoa) – medalie de aur la 4 rame fără cârmaci. La CM de seniori obține următoarele rezultate: 1999 (St. Catharines) – locul XIII la 4x; 2003 (Milano) – locurile X la 4- și 8+; 2005 (Gifu) – XII la 8+; 2007 (München) – necalificat în fazele superioare. La cele două ediții ale CE din 2007 (Poznan) și 2008 (Brest), a fost component al echipajelor de 8+ clasat pe locurile VI. La prima sa participare la JO în 2004 (Atena) se clasează pe locul al XIII-lea la 4 rame fără cârmaci. La Concursul de Cupă Mondială, din 2004, se clasează pe locul I la 8+. Maestru al Sportului.

MUȘAT (STRIMBESCHI), SIMONA-DUMITRIȚA (1981), n. în Botoșani. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din cadrul Universităţii Bacău. Canotoare de performanță, legitimată la CS Botoșani din 1997 (antrenor Elena Iacob). Din 2001 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională. Componentă a loturilor reprezentative de canotaj. Își începe afirmarea pe plan internațional la CM de juniori, în 1988 (Ottensheim) unde se clasează pe locul I iar la ediția din 1999 (Plovdiv) pe locul al II-lea, ambele în proba de 4 vâsle. Urmează trei participări la CM de tineret în 2000 (Copenhaga) – locul I (4 rame fără cârmaci), în 2001 (Ottensheim) – locul al II-lea (2 rame fără cârmaci) și în 2003 (Belgrad) – locul I (4 vâsle). În anul 2004 la JO (Atena) se clasează pe locul al V-lea (2 vâsle). La CM din 2005 (Gifu) ocupă locul al II-lea (8+), în 2006 (Eton) – locul al VI-lea (8+), iar la ediția din 2007 (München) locul al II-lea (8+) și al IV-lea (2 vâsle). În echipajul de 8+ cucerește titlul de campioană europeană, în anul 2007 la CE de la Poznan, iar în anul 2008 (Schinias) cel de-al doilea titlu european, în aceeași probă. La JO din 2008 (Beijing) câștigă medalia de bronz la 8+. În perioada 2005-2008, a participat la 7 concursuri de Cupă Mondială clasându-se de 4 ori pe locul I, de 3 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea, toate în proba de 8+. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: Mircea Roman, Ion Boicu, Vasile Măstăcan, Ioan Șnep, Marlena Zagoni. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu 2 barete (2008).

MUTESCU, COSTEL (1974), n. în Rădăuți, jud. Suceava. Canotor de performanță. În perioada 1992-2001, a activat la CSA *Steaua* București (antrenori Emil Mesaroș și George Mereuță). A obținut 15 titluri de campion național. Component al loturilor naționale, a participat la 1 CM de juniori, 4 CM de tineret, 2 de seniori, 1 ediție a JO, la concursurile de Cupă Mondială și la numeroase regate internaționale. La CM de juniori din 1992 (Montreal) obține medalia de argint la 4+. Cucerește 3 medalii de argint la CM de tineret din 1993 (Ioanina) și 1995 (Gröningen) la 4+ precum și la ediția din 1996 (Hazewinkel) la 4-, iar în 1994 (Bled) intră în posesia medaliei de bronz la 4-. Se clasează pe locurile V în proba de 4-, la CM de seniori din 1998 (Köln), și pe IV în 1999 (St.

Catharines) la 8+. Participă la JO din 2000 (Sydney) unde se clasează pe locul al VI-lea în proba de 8+. La concursurile de Cupă Mondială ocupă locul al II-lea în 1998 (4-) și locul I în 1999 (8+). Maestru al Sportului (1995).

NĂSTASĂ, MIHAELA (1978), n. în com. Hangu, jud. Neamț. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Bacău (2003). Canotoare de performanță. A fost selecționată de prof. Ion Paveliuc și recomandată antrenoarei de canotaj Garoafa Cantemir, în anul 1992. A activat la CS *Ceahlăul* Piatra Neamț (1992-2000), de unde s-a transferat la CSA *Steaua* (antrenor N. Gioga). Multiplă campioană națională la juniori (câștigă primele titluri de campioană națională în 1993 și 1994 la junioare II și 1995 și 1996 la junioare I) și la seniori. Din 1993, a fost selecționată în lotul național de perspectivă-junioare. Realizează performanțe semnificative la CB de juniori câștigând titlurile în 1994 (2x), 1995 (2x și 4-), 1996 (2- și 4-). Se afirmă la CM de juniori din 1996 (Strathclyde – Glasgow), unde câștigă 2 medalii de argint, în probele 4- și 8+, confirmând succesul la Balcaniada din Turcia, unde câștigă titluri la 2 și 4 rame. La CM de tineret, din 1997 (Milano), se clasează pe locul al IV-lea (4x), iar la ediția din 1999 (Hamburg) pe locul al VII-lea (4-). Cucerește medalia de argint la CM de seniori, din 2001 (Lucerna) și se clasează pe locul al IV-lea la ediția din anul 2002 (Sevilla), în proba de 8+. La concursurile de Cupă Mondială din anul 2001 se clasează pe locul I (Sevilla) și pe locul al II-lea (Lucerna), iar la cele din 2002, de două ori pe locul al II-lea (Hazewinkel și Lucerna), toate în proba de 8+. În 1994 și 1995 câștigă titlul de campioană balcanică de juniori (2 vâsle). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii N. Gioga, I. Dospinescu, I. Boicu și M. Roman. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (2002).

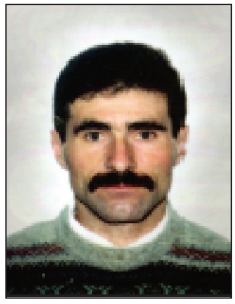

NĂSTASE, DOREL (1962), n. în Piatra Neamț. Canotor de performanţă. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion naţional. Cucereşte titlul de campion mondial în 1989 (Bled), cu echipajul de 4+1 rame. La CM din 1993 (Račice), obţine medalia de argint, iar în 1994 medalia de bronz, cu echipajele de 8+1. Participă la JO din 1992 (Barcelona), unde cucereşte medalia de argint în proba de 8+1. Maestru Emerit al Sportului.

NEACŞU (FIRESCU), CORNELIA (1954), n. în Bucureşti. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile *Metalul* (din 1970 – antrenor Stelian Petrov) şi *Steaua* Bucureşti (1975-1978). A obţinut peste 20 de titluri de campioană naţională, cu diferite echipaje. Componentă a loturilor naţionale. Medaliată cu aur la numeroase regate internaţionale de canotaj la care a participat, în perioada 1973-1978. La ultima ediţia a CE, care s-a desfăşurat la Moscova în 1973, intră în posesia medaliei de bronz, cu echipajul de 8+1. La ediţia inaugurală a CM, organizată pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, face parte din echipajul de 2 rame fără cârmaci, împreună cu Marinela Ghiţă-Maxim, care cucereşte medalia de aur şi primul titlu mondial pentru canotajul feminin românesc. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Stelian Petrov, Sergiu Zelinski, Ion Boicu, Petre Milincovici. Maestră Emerită a Sportului.

NEACŞU, IONELIA (1985), n. în comuna Răcari, judeţul Dâmboviţa. Canotoare de performanţă, s-a pregătit la CSŞ Ilfov, apoi la CSŞ *Triumf* Bucureşti, de unde a fost legitimată la CSA *Steaua* Bucureşti (din 2004). Componentă a loturilor naţionale. Începe să se

afirme la CM de juniori din 2002 (Trakai) cu medalie de aur la 8+, performanţă pe care o repetă la 2003 la Atena, în proba de 4 vâsle. Înregistrează 3 participări la CM de tineret din 2004 (Poznan) cu medalie de argint, din 2005 (Amsterdam) cu medalie de aur şi din 2006 (Hazewinkel) cu medalie de aur, toate în proba de 4 vâsle. Participă la JMU (CMU) din 2006 (Trakai) cu aur la 4 rame fără cârmaci şi în 2008 (Belgrad) cu argint la 2 vâsle. La CE din 2007 (Poznan) obţine medalia de argint la 4 vâsle; bronz la CE din 2008 (Schinias) la 4 vâsle. În proba de 2 vâsle se clasează pe locul al 9-lea la JO din 2008 (Beijing). În anul 2009 cucereşte medalia de argint la 8+ la CM de la Poznan şi medalia de aur la CE de la Brest, în aceeaşi probă. La concursurile de Cupă Mondială se clasează pe locul I în 2005 (8+), III în 2007 (4 vâsle) şi II în 2008 (4 vâsle). La loturile naţionale s-a pregătit cu antrenorii (N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Şnep, M. Zagoni, H. Constantinescu). Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2009).

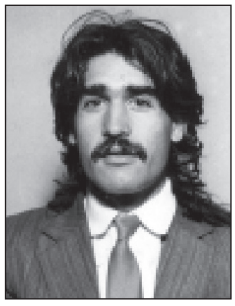

NEAGU, DRAGOŞ (1967), n. în Bucureşti. Canotor de performanță. A activat la cluburile sportive *Triumf* şi *Dinamo* din Bucureşti. A fost campion naţional de canotaj cu diferite echipaje. La CM de juniori din 1984 (Jönköping), a cucerit medalia de aur la 17 ani, cu echipajul 2+1 rame, iar la ediţia din 1985 (Brandenburg) medalia de argint, la aceeaşi probă. La CM de seniori a obţinut medalia de argint în 1987 (Copenhaga) la 2 rame; medalia de argint la 2+1 şi locul V la 2 rame în 1989 (Bled) ; locul IV la 2+1 în 1990 (Barrington) ; medalia de argint la 4+1 rame şi locul IV la 8+1 în 1991(Viena); medalia de bronz la 8+1 în 1994 (Indianapolis). La JO din 1988 (Seul) cucerește medalia de argint, devenind vicecampion olimpic cu echipajul de 2 rame. În 1992 la JO de la Barcelona nu reușește să se califice în fazele superioare. Maestru Emerit al Sportului.

NECULA, VERONICA (1967), n. în Târgovişte. Antrenoare de canotaj absolventă a Școlii de antrenori. Canotoare de performanță. Debutează la CSŞ nr. 2 din Constanţa – antrenor Rusu Smaranda. Consacrarea. În continuare a activat la CSA *Steaua* Bucureşti (1987-1989) antrenor Gioga Nicolae. A obţinut peste 10 titluri de campioană naţională. Participarea la CM şi JO i-a adus un număr de 7 medalii, din care 3 de aur, una de argint şi 3 de bronz. Prima sa participare internaţională a fost în 1984 (Jönköping), la CM de junioare din Suedia, unde a obţinut medalia de bronz la 2 vâsle, iar la ediţia din 1985 (Brandenburg), din Germania, medalia de aur la schif simplu. La CM din 1986 de la Nottingham câştigă o medalie de bronz la 8+1 rame. În 1987 la CM de seniori din Copenhaga, a cucerit 2 medalii de aur la 4+1 şi la 8+1, devenind dublă campioană mondială. La JO de la Seul din 1988, intră în posesia medaliilor de argint la 8+1 şi de bronz la 4+1. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii : Victor Mociani, Ion Boicu, Horia Constantinescu. Pe parcursul anilor a fost desemnată printre primele 5 sportive ale județului Constanța, de către Direcția Județeană pentru Sport și Tineret. Maestră Emerită a Sportului (1989).

NECULAI (ILICA), VIORICA (1967), n. în Vorniceşti, jud. Botoşani. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ANEFS din Bucureşti. Ofiţer MApN. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Nautic Universitar* ASE şi *Steaua* Bucureşti (1987-1993). Multiplă campioană naţională în intervalul 1987-1991 a obținut 14 titluri naționale, în diferite echipaje. Componentă a loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaţionale, clasându-se pe primele trei locuri. Debutează pe plan internaţional la CM de juniori din 1985 (Brandenburg), unde câştigă locul I şi medalia de aur la 4+1 rame. La CM

de seniori din 1989 (Bled), cucereşte primul titlu mondial la 8+1 şi medalia de bronz la 4 rame. Tot în componenţa echipajului de 8+1 mai participă la CM din 1991 (Viena), unde obţine medalia de bronz şi la ediţia din 1993 (Račice), unde intră în posesia celui de-al doilea titlu de campioană mondială. La JO din 1992 de la Barcelona, obţine titlul de vicecampioană olimpică în proba de 8+1. Palmaresul său mai cuprinde 2 medalii de aur la JMU din 1989 și 1993, precum și medalia de argint la JB din 1987. La lot s-a pregătit cu Victor Mociani, Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu și Ion Boicu. Maestră Emerită a Sportului (1992).

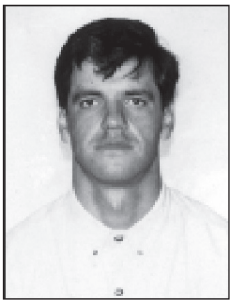

NEMŢOC, CORNEL-CRISTINEL (1974), n. în Rădăuţi, jud. Suceava. Canotor de performanță. A fost selecţionat în 1989 la CSŞ *Marina* din Orşova, iar în 1992 s-a transferat la Clubul *Steaua* (1992-2001 antrenori – George Mereuță, Dimitrie Popescu). A realizat peste 20 de titluri de campion naţional A fost selecţionat în loturile naţionale începând din 1989. În 1991 (Banyoles), a cucerit titlul de campion mondial de juniori cu echipajul 4+1 rame, iar în 1992 (Montreal), în aceeaşi probă la CM de juniori, medalie de argint. La CM de seniori din: 1993 (Račice), medalie de argint cu echipajul de 8+1; 1994 (Indianapolis) obţine medalia de bronz la 8+1; 1995(Tampere) locul V, la 8+1; 1997 (Aiguebelette), obţine medalia de argint la 8+1 şi pe cea de bronz la 4 rame; 1998 (Köln) intră în posesia medaliei de bronz la aceeaşi probă și locul V la 4 rame; 1999 (St. Catharines) locul IV la 8+1. La JO din 1996 (Atlanta), se clasează pe locul VII la 8+1. La JO de la Sydney 2000, se clasează pe locul VI cu echipajul de 8+1. În concursurile de Cupă Mondială s-a clasat pe locul II în 1998, pe primul loc în 1999 și pe locul IV în 2001. A mai câștigat și 5 titluri de campion balcanic. La lot s-a antrenat cu antrenorii: Victor Mociani, Doina Bălașa, Ladislau Lowrenski, Valentin Sarchizian, Dimitrie Popescu, Mircea Roman. Maestru Emerit al Sportului (1993).

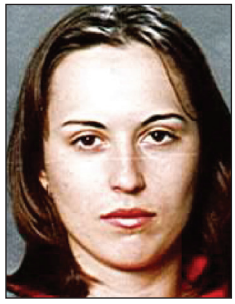

NIGA (MITRACHE), MIHAELA-LILIANA (1983), n. în Gura Humorului, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, a Facultăţii de Ştiinţe ale Mişcării, Sportului şi Sănătăţi din Universitatea Bacău, promoția 2007. Juristă, absolventă a Facultății de Drept din cadrul Universității *Gheorghe Cristea* din București, promoția 2009. Funcționar public cu statut special – agent de poliție, secția 13 a poliției municipiului București. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (1998), sub îndrumarea antrenoarei Mariana Maliș. În anul 2002 s-a transferat la CS Dinamo București (antrenor Grigore Florian). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale de junioare, tineret și senioare (antrenori N. Gioga, M. Roman. I. Boicu). Realizează o performanță deosebită la CM de juniori, din anul 2001 (Duisburg), câștigând medalia de aur în proba de 8 +. Tot în anul 2001, participă și la CM de seniori (Lucerna) unde se clasează pe locul la V-lea în proba de 2 rame fără cârmaci, probă în care se afirmă la CM din 2003 (Milano) unde cucerește titlul de campioană mondială. În anul 2002, a participat la CM de tineret (Genoa) unde a ocupat locul al VI-lea, la schif simplu categorie ușoară, precum și la CM de seniori (Sevilla) locul al XII-lea la 2 vâsle categorie ușoară, iar în 2004 la CM de seniori (Banyoles, Spania) s-a clasat pe locul al VI-lea la schif simplu. Maestră Emerită a Sportului, titlu acordat în 2003.

OANCIA (IANE), ECATERINA (1954), n. în Sângiorgiu de Pădure, jud. Mureș. A fost cârmaci în lotul feminin de canotaj. A activat la cluburile sportive *Voinţa* şi *Dinamo*. București. A câștigat 25 de titluri de campioană naţională cu diferite echipaje. În cei peste 16 ani

de activitate competiţională în cadrul loturilor naţionale, a obţinut 15 medalii de aur la diferite regate internaţionale, 2 titluri balcanice (1983 şi 1984), a participat la 7 CM şi 2 ediţii ale JO, cucerind 3 titluri mondiale şi unul olimpic. La CM obţine următoarele rezultate: locul IV în 1977 (Amsterdam), la 8+1; medalii de bronz în 1981(München) şi 1982 (Lucerna) şi locul IV în 1983 (Duisburg), la 4+1 vâsle; medalie de bronz în 1985(Hazewinkel), la 8+1; 2 titluri de campioană mondială în 1987 (Copenhaga), la 4+1 rame şi la 8+1; cel de-al treilea titlu mondial în 1989 (Bled), la 8+1. La JO din 1984 de la Los Angeles, cucereşte titlul de campioană olimpică la 4+1 vâsle, iar la ediţia din 1988 de la Seul, o medalie de argint la 8+1 şi o medalie de bronz la 4+1 rame. Maestră Emerită a Sportului. A activat ca antrenoare la lotul naţional de junioare. Decorată cu : Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

OANŢĂ, ILIE (1950), n. în Bucureşti. Debutează în concursuri în 1967. A activat la Clubul *Dinamo* Bucureşti. După o clasare pe locul IV la CE din 1971 (Copenhaga), la proba de 4 fără cârmaci, la ultima ediţie a CE organizată în 1973 la Moscova, cucereşte medalia de aur şi titlul continental în proba de 2 rame fără cârmaci, împreună cu D. Grumezescu. La CM din 1974 (Lucerna), obţine medalia de argint, la 2 rame fără cârmaci. Participant la JO din 1972 de la München, se clasează pe locul VI în proba de 2 rame fără cârmaci. Maestru Emerit al Sportului.

OLTEANU (CĂLIN), IOANA (1966), n. în Dracşenei, jud. Teleorman Canotore de performanță. A activat la CS *Voinţa* (până în 1992) când s-a transferat la CSA *Steaua* din Bucureşti. Multiplă campioană națională. În intervalul 1992-2000, a obținut 18 titluri la senioare. Componentă a loturilor naționale timp de peste 16 ani. Medaliată la numeroase regate internaţionale. A debutat în activitatea competiţională internaţională ca junioară, în 1984, la regata Pleven (Bulgaria), unde s-a clasat pe locul I la 4+1 vâsle. Prima competiţie oficială au fost JO din 1992 de la Barcelona, unde a obţinut medalia de argint la 8+1, iar la ediţiile din 1996 – Atlanta şi 2000 – Sydney, devine campioană olimpică la aceeaşi probă. La CM a obținut următoarele performanțe: medalia de aur în 1993 (Račice), în echipajele de 8+1și locul V la 4 rame; medalia de bronz în 1994 (Indianapolis) și locul IV la 4 rame; medalia de argint în 1995 (Tampere – Finlanda; 1997 (Aiguebelette), obţine o medalie de aur la 8+1 şi o medalie de argint la 4 rame; 1998 Köln (Germania), cucereşte un nou titlu de campioană mondială la 8+1 şi o medalie de bronz la 2 vâsle; 1999 la Zürich intră în posesia titlului mondial cu echipajul de 8+1. Medaliată cu aur la 4 rame la JMU din 1993. La finalele concursurilor de Cupă Mondială a obținut medaliile de aur în proba de 8+ în anii : 1998, 1999 și 2000. A mai obținut 2 medalii de aur la JB din 1992. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii : Victor Mociani, Adrian David, Nicolae Gioga, Ioan Dospinescu, Horia Constantinescu, Ion Boicu. Maestră Emerită a Sportului (1992). În anul 2000, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor iar în anul 2008 cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I.

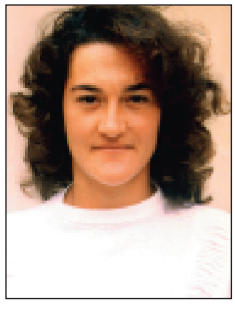

OPREA, ANIŞOARA (1963), n. în Buzău. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanță. A activat în secţia de canotaj la CS *Metalul* Bucureşti, antrenor Stelian Petrov. Campioană naţională cu diferite echipaje. A făcut parte din echipajul de 8+1, care la CM din 1990 (Barrington) cucereşte medalia de aur. Maestră Emerită a Sportului.

OPREA, ELENA (1953), n. în Bucureşti. Canotoare de performanţă. A debutat în canotaj în anul 1971, la Clubul *Metalul* Bucureşti (antrenor Ion Grogoriţă), de unde se transferă la *Dinamo* București (antrenor Stelian Petrov). Multiplă campioană naţională şi medaliată la numeroase regate internaţionale. Participă la 2 CE, în perioada când nu se organizau CM, obţinând cu echipajele de 8+1 o medalie de bronz în anul 1971 (Copenhaga) şi una de argint în 1972 (Brandenburg). La primul CM organizat pentru probele feminine, în anul 1974 la Lucerna, a obţinut medalia de bronz, în echipajul de 8+1. Face parte din echipajele României care cuceresc la CM medaliile de bronz în 1975 (Nottingham) la 8+1, iar în 1978 (Karapiro) la 4+1 rame, precum şi medalia de argint în 1979 (Bled) la 2 rame. Participantă la JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul IV la 4 +1 rame și VI la 8+1, iar la ediția din 1980 (Moscova) pe locul IV la 2 rame fără cârmaci. Pe parcursul anilor la lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Ion Bulugioiu, Stelian Petrov, Ion Boicu, Sergiu Zelinski. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I în anii 1976 și 1981.

PAPUC (ROTARU), IOANA–CRISTINA (1984), n. în Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității de Vest Timișoara. Canotoare de performanță. Selecționată la vârsta de 12 ani (antrenoare Mariana Maliș), s-a pregătit la CSȘ - Liceul Traian Lalescu din Orșova, de unde în 2001 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională si componentă a loturilor reprezentative de juniori, tineret și seniori, începând din 1999. La CM de juniori, a obținut următoarele performanțe: locul al III–lea, la 2 vâsle, în 1999 (Plovdiv); locul I la 8+ în 2000 (Zagreb); locul I la 8+ și al II–lea la 2 rame fără cârmaci în 2001 (Duisburg); locul I, la 2 rame fără cârmaci în 2002 (Trakai). În 2003, la CM de tineret, la Belgrad, câștigă medalia de aur, în proba de 2 rame fără cârmaci. Participă la 2 ediții ale CM de seniori, în 2005 (Gifu) cu medalie de argint (8+) și în 2007 (München) cu medalie de argint, la 8+ și o clasare pe locul al IV-lea, la 2 vâsle. Campioană olimpică în 2004 (Atena) și medaliată cu bronz la ediția din 2008 (Beijing) în proba de 8+. Dublă campioană europeană, în proba de 8+, în 2007 (Poznan) și 2008 (Schinias). În concursurile de Cupă Mondială din perioada 2005-2008, s-a clasat de 3 ori pe locul I, de 2 ori pe locul al II-lea și o dată pe locul al III-lea, performanțe obținute în proba de 8+. În cadrul loturilor naționale s-a pregătit cu antrenorii: N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep, M. Zagoni, H. Constantinescu. Maestră emerită a sportului. În anul 2004, a fost decorată cu *Ordinul Meritul Sportiv* clasa I.

PAVEL, ILEANA (1952), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolventă a IEFS. Antrenoare de canotaj. Ca elevă, a practicat mai multe sporturi printre care gimnastica, atletismul și voleiul, iar în clasa a X-a a fost selecționată pentru canotaj. După admiterea la facultate, a continuat să practice canotajul la Clubul Nautic Universitar sub îndrumarea antrenorului Ioan Dângă. După unele probleme legate de repartiția sa ca profesoară, a fost angajată, împreună cu alți tehnicieni într-un proiect al FR de Canotaj, condus de antrenorul Victor Mociani, vizând dezvoltarea canotajului feminin. A participat la realizarea acțiunilor de selecție, desfășurate în toată țara, din care s-a format o grupă care a cuprins cam 60 de viitoare canotoare de performanță, dintre care foarte multe au și ajuns campioane și medaliate la JO și CM. După câteva luni, s-a angajat ca antrenor de canotaj la CS *Olimpia* București unde, împreună cu alți antrenori, în 1977 au început pregătirea unor tinere selecționate după aceleași criterii stabilite de federație. A contribuit direct la realizarea unui program complex de pregătire, finalizat cu selecția majorității sportivelor clubului în lotul federației, constituit în 1979. Datorită unor neînțelegeri cu conducerea clubului, acest proiect nu a mai putut fi continuat, dar federația le-a acordat tehnicienilor o nouă șansă de a forma o altă grupă, din care au făcut parte

tinere selecționate din școli. Din această promoție a făcut parte și marea noastră campioană Elisabeta Oleniuc Lipă (atunci jucătoare de baschet într-un liceu din Botoșani). După o perioadă susținută de pregătire, la CN de junioare din1980, toate echipajele au câștigat titlul național, iar la CM de juniori din 1981, sportivele din această grupă au obținut o medalie de argint și una de bronz. Au urmat alte selecții, în 1985 fiind descoperită și Constanța Pipotă-Burcică, o fetiță de 14 ani, din Sohatu (jud. Călărași), o altă reprezentantă de frunte a canotajului românesc, cu multe rezultate de prestigiu. La CS *Olimpia* a lucrat până în 1989. În perioada 1990-1992, a fost încadrată pe postul de secretar general adjunct, în cadrul FR de Canotaj, contribuind la buna organizare a pregătirii loturilor reprezentative și participarea acestora cu rezultate deosebite la competițiile internaționale oficiale. La JO din 1992 (Barcelona) canotajul a cucerit 7 medalii (2 aur – 4 argint – 1 bronz). În 1992, a plecat în Austria unde a primit un contract vizând un proiect de dezvoltare a canotajului feminin austriac. A întâmpinat multe greutăți, a trebuit să găsească noi soluții organizatorice, să se adapteze condițiilor specifice. Primele rezultate au și început să apară – clasări pe pozițiile fruntașe la diferite competiții, medalii la CM de juniori și tineret, dar marile proiecte sunt JO din 2016. Pentru realizările sale din Austria, în 1999, a fost desemnată antrenorul anului, primind și un frumos trofeu. A devenit membră de onoare a Federației vieneze de canotaj și a clubului *Friesen*. Curajul său de a salva viața unei sportive la un cantonament din Italia, în 2008, a fost marcată prin acordarea unei distincții. Pentru contribuția sa la pregătirea sportivilor români i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a cu două barete (2004).

PĂDURARIU (CUTA), MARIA (1970), n. în Negrești. Canotoare de performanță. În perioada 1992-1994 a activat la CSA *Steaua* București – antrenor Nicolae Gioga, perioadă în care a obținut 5 titluri de campioană națională. A contribuit la reprezentarea canotajului feminin românesc, pe plan internațional, la CM de seniori din 1991 (Viena) cu medalie de bronz la 8+ și la JO din 1992 (Barcelona) cu medalie de argint la 8+ și clasarea pe locul al V-lea la 4-. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur la CMU din 1993 la 4- și 2 medalii de aur la JB în 1992, în probele la 2 și 4 fără cârmaci. Maestră a Sportului și Maestră Emerită a Sportului (1992)..

PĂUNESCU (CODREANU), ANGELA (1933), n. În Iaşi. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile sportive Ştiinţa, *Cetatea Bucur* şi CS *Dinamo* Bucureşti, realizând peste 15 titluri de campioană naţională. Peste 12 ani de activitate în cadrul loturilor naţionale, între 1952-1964, perioadă în care nu se organizau CM. A contribuit la cucerirea a 10 medalii la 8 ediţii ale CE. A condus în calitate de cârmaci echipajul de 8+1 în 1954 (Amsterdam), la prima participare la CE, cucerind medalia de argint, aceasta fiind şi prima medalie pentru canotajul feminin românesc. Tot la CE a mai obţinut 3 medalii de argint cu echipajele de 8+1 în 1955 (Snagov), 1956 (Bled) şi 1957 (Duisburg), şi la 4+, în 1958 (Poznan). A mai obţinut 5 medalii de bronz în 1957, 1958 (Poznan), 1963 (Moscova) şi 1964 (Amsterdam) la 8+1, şi în 1959 (Macon) la 4x+. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Corneliu Florescu, Sergiu Zelinski şi Ion Bulugioiu. A activat ca profesor antrenor de canotaj la SŞE nr.1 din Bucureşti. Maestră a Sportului.

PĂUNESCU, OPREA (1937), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică şi sport, ofiţer MI. Canotor de performanţă. Debutează în canotaj în 1955. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion naţional cu diferite echipaje. Component al loturilor naţionale, medaliat la numeroase regate internaţionale. A condus în calitate de cârmaci, la CE echipajele de 2+1 rame, cu care obţine medalia de argint în 1961 (Praga) şi medalia de bronz în 1963 (Copenhaga). Participant la ediţia inaugurală a CM, organizată

pentru probele masculine în 1962 la Lucerna, cucereşte medalia de argint în proba de 2+1 rame, aceasta fiind prima medalie a canotajului masculin românesc la mondiale. La JO din 1964 (Tokyo), se clasează pe locul X în proba de 2+1 rame. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Sergiu Zelinski, Zoltan Benedek şi Nicolae Radu. Maestru Emerit al Sportului.

PETROV, IONEL (1934), n. în Sulina, jud. Tulcea. Ofiţer MI. Canotor de performanţă la CS *Dinamo*. Multiplu campion naţional şi medaliat la numeroase regate internaţionale. Selecţionat în echipajul de 2+1 rame, a luat parte la trei ediţii ale CE, cucerind medalia de bronz în 1959, la Macon, medalia de argint în 1961(Praga) şi o nouă medalie de bronz în 1963 la Copenhaga. Participant la ediţia inaugurală a CM, organizată pentru probele masculine în 1962, la Lucerna, cucereşte medalia de argint în proba de 2+1 rame, în componenţa Ionel Petrov, Carol Vereş şi Oprea Păunescu (cârmaci), prima medalie pentru canotajul masculin românesc la mondiale. Participant la JO din 1960 (Roma), fără a se califica în fazele superioare, precum şi la ediţia din 1974 (Tokyo) – unde s-a clasat pe locul X în proba de 2+1 rame. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Medalia Muncii* în 1963.

PETROV, STELIAN (1938-2012), n. în Sulina, jud. Tulcea. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS din Bucureşti. Antrenor de canotaj. Canotor de performanţă. A activat ca sportiv la CS *Dinamo* București. Selecţionat în loturile naţionale în perioada 1959-1961. A obţinut 3 titluri de campion naţional şi numeroase medalii la diferite regate internaţionale. Medaliat cu bronz cu echipajul de 2+1 rame, la CE din 1959 de la Macon (Franţa). A activat ca antrenor la CS *Dinamo* (1962-1963), antrenor la Clubul *Metalul* (1964-1974), antrenor la CS *Dinamo* (1975-1980) şi la Clubul *Metalul –Faur* (1980-1997). Alături de ceilalţi tehnicieni, a constituit la cluburile unde a lucrat unul din factorii importanţi care au contribuit la obţinerea a peste 30 de titluri de campion naţional la juniori şi, peste 45 de titluri la seniori şi la promovarea a peste 80 de sportivi (în special fete) în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori. Peste 10 sportive formate la Clubul *Metalul* şi promovate ulterior la alte cluburi au cucerit medalii de aur la CM şi JO. În perioadele cât a lucrat direct la loturile naţionale, a obţinut medalii de bronz cu juniorii la concursurile *Prietenia* (1969-1971). La lotul naţional şi olimpic de senioare (1972-1980), medalii de argint şi bronz la CE, 12 medalii (una de aur, 4 de argint şi 7 de bronz) la CM şi 2 medalii de bronz la JO. Printre sportivii care au beneficiat şi de îndrumarea sa, se află Marinela Ghiţă şi Cornelia Neacşu (medaliate cu aur la primul CM feminin din 1974), Elena Oprea, Florica Petcu, Filigonia Toll, Aneta Matei, Iulia Bobeică, Elena Nedelcu, Florica Costea, Ioana Ilie, Mărioara Trașcă, Lucia Sauca, Titie Ţăran, Liliana Gafencu, Anişoara Oprea, Iuliana Balaban, Aurelia Marinescu, Marlena Zagoni, Aneta Mihali şi altele. În perioada 1966-1971 a activat şi ca arbitru. Pe linie obştească, a îndeplinit funcţia de secretar al Comisiei de Canotaj a Municipiului Bucureşti. A fost un bun cunoscător al antrenamentului sportiv, al pregătirii ambarcaţiunilor pentru concurs, exigent şi autoritar, care a ştiut să-şi impună propriile reguli şi metode în realizarea procesului de pregătire şi participare în concursuri. Maestru al Sportului (1960). Antrenor Emerit (1978).

PÎRVAN (TOFAN), ANCUȚA (1978), n. în Huși, jud. Vaslui. Profesoară de educație fizică și sport, licențiată a FEFS, din cadrul Universității Bacău (1998-2002). Absolventă a masteratelor din cadrul Universității din Pitești (2005) și Universității din Târgoviște (2006). În anul universitar 2004-2005, a urmat un curs de 5 luni privind ”Construcția și Extinderea Uniunii Europene”, vizând

Politicile Comunitare. În anul 2004, a devenit student doctorand la Universitatea din Pitești, cu tema ”Realizarea unui sistem de testare biomecanică și antrenament în canotaj”, studii finalizate în anul 2010. Din 2003, a ocupat funcții didactice în cadrul catedrei de educație fizică și sport, Facultatea de Științe Umaniste – Universitatea *Valahia* Târgoviște, ajungând până la gradul de lector universitar titular de la 1 octombrie 2009. Sportivă de performanță la canotaj. A fost selecționată de antrenoarea Carmen Tudorache care, împreună cu antrenoarele Doina Barcan și Carmen Cutaș, au pregătit-o în cadrul CS *Olimpia* București, în perioada 1992-1998. Dublă campioană națională de juniori și locul III la fond, seniori, precum și alte numeroase clasări pe locurile II și III la CN. Componentă a lotului naţional de juniori, s-a pregătit la centrul din Năvodari – 1993-1994 (antrenori Gheorghe Anghel și Smaranda Rusu), la centrul național de la Orșova – 1994-1995 (antrenor Petre Goliciu) și la Snagov – 1995-1996 (antrenor Gheorghe Anghel). În 1996, realizează o performanță deosebită cucerind titlul de vicecampioană la CM de juniori la Strathclyde (GBR), în proba de 8+. În 1997, a fost promovată la lotul național de tineret. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat studiului și formării sale profesionale, activității didactice și de cercetare, canotajul rămânând una din temele sale preferate. Începând din anul 2007, s-a angajat voluntar la INCS participând la realizarea unor proiecte de cercetare. Din 2008, desfășoară activitate de cercetare științifică privind ”Geografia habitatului rural și urban în contextul dezvoltării durabile”, în cadrul Facultății de Științe Umaniste – Universitatea Valahia. Autoare a 25 de articole, publicate în reviste de specialitate sau în volume ale unor manifestări științifice.

PÎRVAN, GHEORGHE – CIPRIAN (1976), n. în Voineşti, jud. Dâmboviţa. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport din Bacău, promoţia 1999. Canotor de performanță. A început să practice canotajul din anul 1991, la CSŞ *Marina* Orşova (antrenor Petre Goliciu), între 1994-1995 a activat la *Politehnica* Timişoara, iar din 1995 la CS *Dinamo* Bucureşti. A obţinut 9 titluri de campion naţional la juniori şi 20 la seniori. A fost selecţionat în loturile naţionale de juniori (1992-1994), tineret (1995-1996) şi seniori (din 1997). Debutează pe plan internaţional la CM de juniori în 1993 (Aarungen), cu medalie de bronz la 4+1, probă în care câştigă medalia de aur la ediţia din 1994 (München). La CM de tineret: locul IV (1995- Groningen), argint (1996- Hazewinkel), aur (1997-Milano şi 1998-Ioanina) - toate în componenţa echipajului de 4 rame fără cârmaci. Rezultate obţinute la CM de seniori: locul VI . 2+1 (1997- Aiguebelette); bronz – 8+1 (1998-Kö); locul IV - 8+1 (1999-St. Catharines); aur . 8+1 (2001-Lucerna). La JO din anul 2000 (Sydney), s-a clasat pe locul VI cu echipajul de 8+1. În concursurile de la Cupa Mondială: locul I în 1998 şi 1999, locul IV în 2000 şi locul III în 2001, toate în proba de 8+1. Ultima sa participare la competiţiile oficiale din 2002 s-a soldat cu locul al VIII-lea la CM (Sevilla) (8+1) şi cu medalie de argint la Cupa Mondială, în aceeaşi probă. A fost anul când s-a retras din activitatea competiţională şi s-a angajat în cadrul MAI, ca ofiţer la Biroul de Investigaţii Criminale – IPJ Dâmboviţa, având în coordonare şi pregătirea sportivă a cadrelor din această instituţie. Şi-a continuat studiile specifice domeniului său de activitate. A absolvit Masteratul la Universitatea din Piteşti cu tema *Legătura dintre activităţile sportive şi tulburarea ordinii în spaţii publice,* lucrare publicată, în Analele Universităţii *Dunărea de Jos*, din Galaţi, în anul 2005. A urmat Masteratul European de Criminalistică în cadrul Universităţii *Gheorghe Cristea* – Facultatea de Drept, din Bucureşti (2005-2007). Maestru Emerit al Sportului (1997). În anul 2003, a primit titlul de Cetăţean de Onoare al localităţii Voineşti, pentru rezultatele deosebite în activitatea sportivă.

PONCISEI, ALINA (1984), n. în Comăneşti, jud. Bacău. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS din cadrul Universităţii de Vest din Timişoara. Canotoare de performanţă. A fost selecţionată pentru canotaj în anul 1998. A reprezentat în competiţii CSŞ Marina şi Liceul Teoretic *Traian Lalescu* Orşova, până în anul 2004 când s-a transferat la CSA *Steaua* Bucureşti (antrenor Veronica Cogeanu Cochela). În anul 2003 a reprezentat în competiţiile de seniori şi pe CS *Dinamo*, cu dublă legitimare. Multiplă campioană şi numeroase clasări pe locurile II şi III în CN de juniori şi seniori. Componentă a loturilor naţionale de juniori, tineret şi seniori. Dublă campioană balcanică la juniori, în anul 2001, la probele de 4- şi 8+ şi în 2002 la schif simplu. Participantă la CM de juniori din: 2001 (Duisburg)- medalie de aur la 8+; 2002 (Trakai)- medalie de aur la 2-. Se afirmă la CM de tineret, la ediţiile din: 2003 (Belgrad)- medalie de aur la 4x; 2004 (Poznan)- medalie de argint la 2-; 2005 (Amsterdam)- medalie de aur la 2-; 2006 (Hazewinkel)- locul al IV-lea la 8+. Se clasează pe locul al VII-lea la CM de seniori din 2005 (Gifu). Campioană mondială universitară, în 2006 (Trakai) la 4-. În concursurile de Cupă Mondială a realizat următoarele performanţe: 2003 (München)- locul al II-lea la 8+. La loturile naţionale s-a pregătit cu antrenorii N. Gioga, M. Roman, I. Boicu, V. Măstăcan, I. Șnep. Maestră a Sportului.

PONGRATZ, ŞTEFAN (1930-?), n. în Arad. Profesor de matematică şi fizică. Ofiţer MI. Canotor de performanţă. Debutează în sport în anul 1947, în handbal, apoi trece la canotaj. A activat la cluburile sportive *Uzinele Textile* Arad şi *Dinamo* Bucureşti, în secţia de canotaj. Multiplu campion naţional şi medaliat la numeroase regate internaţionale A fost unul dintre componenţii de bază ai lotului naţional. La CE din 1955 (Gand), în perioada când nu se organizau CM, cucereşte cu echipajul 4 rame fără cârmaci, medalia de aur şi primul titlu european pentru canotajul masculin românesc, în componenţa: Tiberiu Măcean, Anton Sînceac, Nicolae Radu şi Ştefan Pongratz. La CE din 1957(Duisburg), obţine 2 medalii de bronz în probele de 2 şi 4 rame fără cârmaci. Participat la JO din 1952 (Helsinki), necalificat în fazele superioare cu echipajul de 8+, la ediţia din 1960 (Roma) în probele de 4+1 (calificaţi până în semifinale) şi 4 fără cârmaci (eliminaţi în recalificări), precum şi în 1964 (Tokyo) – locul al IX-lea la 4-. După retragerea din activitatea competiţională, a continuat să activeze în diferite structuri organizatorice, inclusiv în cele ale FR de Canotaj contribuind la dezvoltarea canotajului. A fost membru al Biroului FR Canotaj şi în arbitru de canotaj. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a în 1956.

POP, SANDU (1969), n. în Câmpulung, jud. Argeș. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS/AEF. Studii postuniversitare la Academia de Poliție. Antrenor de baseball. A activat ca profesor – antrenor (gradul II didactic) la CSȘ Nr.6 din București (1991 – 1998), ca director adjunct (1998 – 1999) și ca director (1999 – 2003) la aceeași unitate sportivă școlară, având contribuții semnificative la afirmarea sportivilor pe plan intern și internațional. În intervalul 2003 – 2004, a funcționat ca secretar federal în cadrul FR de Canotaj, iar din 2004 a fost promovat ca secretar general. În perioada mandatului său, din perioada 2004 – 2009, sportivii noștri au obținut la JO, CM și CE de seniori 19 medalii (9 de aur, 5 de argint și 5 de bronz), iar la CM de tineret și juniori 45 de medalii (20 de aur, 12 de argint și 13 de bronz). Înainte de 2003 a desfășurat mai multe activități pe linie de învățământ, printre care: participare la elaborarea Curriculum–ului Național; membru în diferite comisii și colective care au elaborat diferite norme și reglementări pe linie de învățământ; metodist pentru educație fizică în cadrul Inspectoratului școlar al municipiului București. În

anumite perioade, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit lotul național de baseball.

POPA, DUMITRU (1932), n. în Pârşani – Pieleşti, jud. Dolj. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS din Bucureşti, specializarea sporturi nautice. Antrenor de canotaj. Între 1955-1959, a activat ca antrenor la Clubul *Progresul* Bucureşti (ulterior *Cetatea Bucur*), unde a înfiinţat secţia de juniori, cu care a obţinut 4 titluri de campion naţional. Din 1960 până în 1990, a fost antrenor de canotaj la CS *Dinamo* Bucureşti. A contribuit la obţinerea a peste 80 de titluri de campion naţional şi a promovat în loturile naţionale sportivi de mare valoare, care s-au impus în competiţiile oficiale internaţionale. A activat timp de peste 25 de ani ca antrenor în colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naţionale. Între 1959-1960, a fost antrenor la lotul feminin, iar din 1960 până în 1984 la lotul masculin. A contribuit direct prin sportivii pe care i-a pregătit la realizarea unor premiere în canotajul masculin românesc. La CE, cu echipaje formate din sportivi dinamovişti, iar în unele probe în combinaţii şi cu sportivi de la alte cluburi, a obţinut: 1963 (Copenhaga)- medalia de bronz la 2+1 rame; 1967 (Vichy) – medalia de bronz la 4+1 rame; 1969 (Klagenfurt) – medalia de bronz la 2+1 rame; 1973 (Moscova) – la ultima ediţie a CE, medalia de aur cu echipajul de 2 rame fără cârmaci, alcătuită din I. Oanţă şi D. Grumezescu şi medalia de bronz la 2+1 rame. La JO de la München din 1972, echipajul de 2+1 rame, format din P. Ceapura, Şt. Tudor şi L. Lovrenski, cucereşte medalia de bronz – prima medalie olimpică pentru canotajul românesc. În 1962, la prima ediţie a CM, organizată la Lucerna, echipajul de 2+1 rame, format din I. Petrov, C. Vereş şi O. Păunescu, cucereşte medalia de argint. La CM din 1970 (St. Catharines - Canada), echipajul dinamovist de 2+1 rame, Şt. Tudor, P. Ceapura şi Gh. Gheorghiu, cucereşte prima medalie de aur din istoria canotajului masculin românesc. La CM din 1974 (Lucerna) – echipajul de 2 fără cârmaci, format din I. Oanţă şi D. Grumezescu, intră în posesia medaliei de argint, în 1975 (Nottingham) – echipajul de 4 rame fără cârmaci câştigă medalia de bronz, iar în 1982 (Lucerna) – încă o medalie de bronz, în proba de 4 rame. S-a preocupat de perfecţionarea procesului de pregătire, în special de problematica modelării, colaborând în acest sens, cu Centrul de Cercetări în Problemele Sportului, cu care a finalizat unele lucrări. În perioada 1992-1996, a activat ca antrenor în Franţa. Antrenor Emerit. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963); Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

POPA, ELENA (1976), n. în Batar, jud. Bihor. Canotoare de performanță, afirmată în competițiile internaționale oficiale rezervate juniorilor și tineretului. Până în anul 1998, a activat la *CS*Ș *Marina* Orșova unitate sportivă pentru care a obținut titluri de campioană națională la juniori, după 1992. Din 1997 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională și medaliată la CN de juniori și seniori. Pe plan internațional, a debutat la CM de juniori din 1993 (Aarungen) unde obține 2 medalii de argint la 4- și 8+, iar la ediția din 1994 (München) cucerește medalia de aur la 4- și pe cea de argint la 8+. Participă la CM de tineret din: 1996 (Hazewinkel) cu medalie de aur la 2-; 1997 (Milano) – locul IV la 4x; 1998 (Ioanina) – locul IV la 2-. La prima sa participare la JO – 2000 (Sydney), se clasează pe locul al IX –lea (III în finala ***B***) în proba de 4x. Maestră a Sportului.

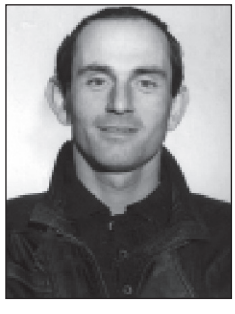

POPESCU, DIMITRIE (1961), n. În Straja, jud. Suceava. Ofiţer MApN. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al ANEFS din București (1993). Curs post universitar în management (2005). Canotor de performanţă. În anul 1979, a fost selecţionat la canotaj de către Clubul *Uzinele Textile* Arad. În

perioadele 1981-1992 şi 1995-1996, a activat ca sportiv la CSA *Steaua* Bucureşti (antrenor George Mereuţă). Activează în canotaj de la 18 ani. A obţinut peste 40 de titluri de campion naţional cu diferite echipaje. Selecţionat în loturile naţionale începând din 1981, a luat parte la 7 CM şi 4 ediţii ale JO, totalizând peste 15 ani dedicaţi canotajului românesc. Debutează în 1981, la regata de la Pancearevo din Bulgaria, unde obţine medalia de aur cu echipajul de 4 vâsle. La CM, în proba de 2+1 rame, câştigă medalia de argint în 1985 (Hazewinkel), locul IV în 1986 (Nottingam) şi medalia de bronz în 1987 (Copenhaga). În anul 1989 (Bled), cucereşte medalia de aur şi titlul de campion mondial cu echipajul 4+1, în 1990 (Barrington) – se clasează pe locul VI în aceeaşi probă, în 1995 (Tampere) nu se califică în fazele superioare, iar în 1996 (Strathclyde) – devine vicecampion mondial la 2+1 rame. Vicecampion olimpic în 1984 (Los Angeles) la 2+1 rame şi în 1988 (Seul) la 4+1 rame, când mai obţine şi un loc IV la 2+1 rame. La JO din 1992 (Barcelona) – cucereşte titlul de campion olimpic la 4+1 rame, iar în proba de 2+1 rame, medalia de bronz. La JO din 1996 (Atlanta) în echipajul de 4 rame, îşi aduce contribuţia la obţinerea de puncte prin clasarea pe locul V. Palmaresul său mai cuprinde : 2 medalii de aur în proba de 4+, la JMU din 1987 (Zagreb) şi 1989 (Duisburg) ; două medalii de aur şi una de bronz la Spartachiada Militară de vară din 198 ; 13 medalii (11 aur şi 2 argint) la 8 ediţii ale JB (perioada 1981-1992). În intervalul 1993-1994 îşi începe activitatea de antrenor, pe care o va relua după o revenire ca sportiv (1995-1996), din 1997 când se dedică în exclusivitate muncii de antrenor la grupa masculină de seniori. A contribuit, în colaborare cu antrenorul George Mereuţă la obţinerea unui număr de peste 160 de titluri de campioni naţionali (în perioada 1993-1994 şi 1997-2004). Din 1997, a fost promovat ca antrenor în colectivul tehnic al lotului naţional şi olimpic, având în pregătire numeroşi canotori din secţia clubului militar. La 4 ediţii ale CM, din perioada 1997-2000, aceştia au contribuit la obţinerea unei medalii de argint şi trei de bronz, 2 medalii de aur şi 2 de argint la concursurile de Cupă Mondială din 1998 şi 2000. Printre sportivii care au continuat să se afirme în această perioadă, s-au aflat : Cornel Nemţoc, Vasile Ionel Măstăcan, Dorin Alupei, Ovidiu Cornea – medaliaţi la CM, precum şi alţi tineri care au fost medaliaţi la CM pentru această categorie de vârstă. Maestru al Sportului (1984) şi Maestru Emerit al Sportului (1992). Antrenor Emerit (2006). În anul 2006 i s-a acordat titlul de *Cetăţean de Onoare* al comunei Straja. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I, prin decretele nr. 1071 şi nr. 264, ambele din anul 2004.

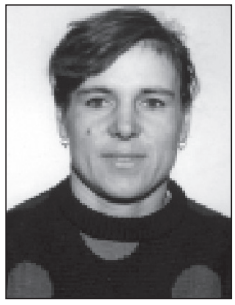

POPESCU (CIOBANU), MĂRIOARA (1962), n. în Corlăţeni, jud. Botoşani. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a FEFS din Universitatea Bacău (promoţia 2004). Canotoare de performanţă. A început activitatea sportivă la 16 ani şi a fost legitimată la CSŞ *Marina* şi *Dierna* Orşova (1978-1984) şi CS *Steaua* Bucureşti (în sezoanele competiţionale 1985-1990, 1996, şi 1999-2000). A obţinut peste 15 titluri de campioană naţională. În cei peste 20 de ani de activitate în canotajul de performanţă, a reprezentat România la 7 CM şi 3 JO, cucerind 8 medalii, din care 4 de aur. A debutat pe plan internaţional la CM de juniori 1979 (Bled), clasându-se pe locul IV cu echipajul de 4+1 vâsle. La cele 7 ediţii ale CM de seniori, obţine următoarele rezultate : medalia de bronz în 1983 (Duisburg) şi medalia de argint în 1985 (Hazewinkel) în probele de 2 vâsle ; locul IV în 1986 (Nottingham) şi medalia de bronz în 1987 (Copenhaga) la schif simplu ; medalia de aur şi titlul de campioană mondială la 8+1 şi un loc VI la 2 rame în 1990 (Barrington-Australia). După o întrerupere de 5 ani, obţine medalia de argint la CM din 1996 (Strathclyde) la 4 rame. La JO cucereşte : medalia de aur şi titlul de campioană olimpică la 2 vâsle în 1984, la Los Angeles ; la ediţia din 1988, de la Seul, se clasează pe locul V la schif simplu ; în 1996, la Atlanta, la 34 de ani şi după acea întrerupere de 5 ani, îşi îmbogăţeşte palmaresul cu cel de-al doilea titlu de campioană olimpică în proba de

8+1. După încă o pauză de peste 2 ani, la CM din 1999 (St. Catharines), cucereşte un nou titlu mondial cu echipajul de 8+1, iar la ediţia din 2000, de la Zagreb, obţine medalia de bronz cu echipajul 4 rame fără cârmaci. A mai obţinut medalii de aur la JMU din 1987 (schif simplu), la concursurile de Cupă Mondială din 1999 şi 2000 (8+1), şi la JB la ediţiile din 1981, 1984 şi 1985 (2 vâsle). În 1996, a primit din partea COR *Trofeul Fairplay* pentru *gest sportiv* – a reluat activitatea competiţională în 1995, după ce devenise mamă a doi copii, reuşind ca în 1996 la Atlanta să cucerească titlul de campioană olimpică în echipajul de 8+1. Maestră Emerită a Sportului (1989). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I în 2004.

POPPER, DAN – vezi **Personalităţi**

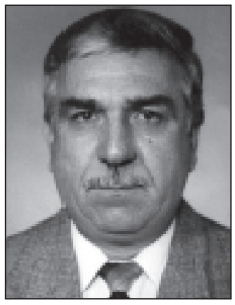

RADU, NICOLAE (1934-2011), n. în Turtucaia, azi în Bulgaria. Profesor de educaţie fizic şi sport, absolvent al ICF. Canotor de performanţă. A activat la cluburile *Metalul*, Ştiinţa ICF şi CS *Dinamo* Bucureşti, cucerind 12 titluri de campion naţional. La CE din 1955 (Gand), în perioada când nu se organizau CM, obţine, cu echipajul de 4 rame fără cârmaci, medalia de aur şi primul titlu european pentru canotajul masculin românesc. Mai obţine 2 medalii de bronz la CE din 1957 (Duisburg), în probele de 2 rame fără cârmaci şi 4 rame fără cârmaci. La JO din 1960 (Roma), ajunge până în semifinale. A desfăşurat o bogată activitate pe parcursul a 25 de ani ca antrenor de canotaj. Între 1965-1968, funcţionează ca antrenor de lot în cadrul FR Canotaj şi Yachting, obţinând medalia de bronz la CE din 1967 (Vichy) la 4+1 rame. Între 1968-1978, a fost antrenor la secţia de canotaj a Clubului *Steaua* (antrenor coordonator al secţiei între 1968-1971) în colaborare cu antrenorii Zoltan Benedek (1968) şi Alexandru Aposteanu (1974-1978), a contribuit la obţinerea de către sportivii pregătiţi în cadrul clubului a unui număr de peste 80 de titluri de campion naţional. Între 1980-1990 a funcţionat ca antrenor la CSŞ *Triumf* Bucureşti. A contribuit la selecţionarea şi pregătirea unor sportivi de valoare, care au fost selecţionaţi în loturile naţionale şi au obţinut medalii în competiţiile internaţionale oficiale, printre care: C. Georgescu, C. Nistoroiu (medaliaţi la CM), C. Airoaie, O. Chiş, Fl. Micu, C. Dănică, A. Agh, M. Naumenco (finalişti la JO), P. Zagoni şi A. Kapornyai (finalişti la CM) G. Ivanov finalist la CE şi alţii. Între 1961-1964 a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul masculin de seniori, iar în 1982, a fost antrenor la lotul naţional de juniori, unde a obţinut medalia de argint la CM, la 4 rame fără cârmaci. A avut peste 30 de juniori promovaţi în loturile naţionale. Maestru al Sportului. Antrenor Emerit (1994). În 1990, a fost ales preşedinte al CSŞ *Triumf* Bucureşti. Membru al biroului FR Canotaj.

RĂCILĂ (ROŞCA, VAN GRÖNINGEN), VALERIA (1957), n. în Stulpicani, jud. Suceava. A absolvit mai multe cursuri de perfecţionare în domeniul informaticii şi managementului, organizate în Olanda şi în România. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul din 1977, fiind selecţionată de Maria Moţica. A fost legitimată la CS UTA (*Uzinele Textile* Arad). După 1977 s-a pregătit în cadrul ŞS *Viitorul* Bucureşti şi la lotul naţional cu antrenorii: Victor Mociani, Gheorghe Ghiorghiu, Maria Drăghici şi Ion Boicu. Campioană naţională şi medaliată la numeroase regate internaţionale. Prima participare la o competiţie oficială a fost la CM din 1978 (Karapiro –Noua Zeelandă), unde s-a clasat pe locul IV, la 4+1 vâsle. La următoarele ediţii ale CM obţine: în 1979 (Bled) medalia de bronz în proba de 2 vâsle; în 1981 (München) medalia de bronz la 4+1 vâsle; în 1982 (Lucerna) şi în 1985 (Hazewinkel) 2 medalii de argint la schif simplu. La CM din 1983 (Duisburg), n-a reuşit să-şi apere titlul suprem la schif simplu, deşi era favorita nr. 1 a finalei, datorită unei defecţiuni tehnice (vâsla dreaptă s-a desprins din furchet). A participat la două ediţii ale JO, în 1980 la Moscova, medaliată cu bronz la 2 vâsle şi în 1984 la Los Angeles, unde a

cucerit medalia de aur şi titlul de campioană olimpică la schif simplu. După retragerea din activitatea competiţională, s-a implicat în numeroase acţiuni umanitare şi în cele privind dezvoltarea şi afirmarea canotajului şi a sportului românesc. Valeria Racila a fost aleasă preşedinte al Maratonului Internaţional Olimpic (RIM) participând la organizarea celei de-a IV-a ediţii desfăşurate în Bucureşti în 2011. A susţinut şi a participat la diferite acţiuni organizate în sprijinul foştilor sportivi de performanţă, precum şi la cele care au reunit cei mai reprezentativi sportivi şi antrenori ai canotajului românesc. Fundaţia Casa Campionilor i-a acordat Trofeul *Campioni de Legendă*. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981) şi cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

RĂDUCANU, DUMITRU (1967), n. în Bucureşti. Antrenor şi sportiv de performanţă la canotaj. A practicat canotajul pe postul de cârmaci. Debutează în activitatea sportivă la 15 ani. A activat la cluburile CSŞ *Triumf* , CSA *Steaua* din Bucureşti (1986-1987) şi *Petromar* din Constanţa. Multiplu campion naţional. Peste 15 ani a condus echipajele reprezentative. Prima performanţă pe plan internaţional a fost medalia de aur la JB din 1983, la 4+1 rame. La JO din 1984 (Los Angeles) obţine medalia de argint la 2+1 rame, la ediţia din 1992 (Barcelona) medalia de aur şi titlul olimpic la 4+1 rame şi medalia de bronz la 2+1 rame, iar la cea din 2000 (Sydney) s-a clasat pe locul al VI-lea în proba de 8+1. Obţine două medalii de argint la CM din 1985 (Hazewinkel) la 2+1 rame şi în 1991(Viena) la 4+1 rame. La CM din 1996 (Strathclyde) cucereşte titlul de campion mondial cu echipajul de 4+1 rame şi medalia de argint la 2+1 rame, iar la ediţia din 1998 (Köln), medalia de bronz la 8+1. În 1999 la CM de la St. Catharines, câştigă medalia de bronz cu echipajul de 4+1. După retragerea din activitatea competiţională, a fost încadrat ca antrenor la CS Farul din Constanţa. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

RIGARD, EMILIA (1935), n. în Ploieşti. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a ICF. Antrenoare de canotaj. Canotoare de performanţă. A activat la AS *Energia* şi CS *Metalul* Bucureşti (antrenor Pall Barcany). A obţinut peste 10 titluri de campioană naţională în diferite echipaje. Timp de peste 13 ani a fost selecţionată în loturile naţionale şi a participat la 10 CE, în perioada când nu se organizau CM, unde a cucerit 13 medalii. A contribuit la câştigarea medaliei de aur şi a primului titlu european pentru canotajul feminin românesc, în 1962 la Berlin, în proba de 4+1 rame, alături de Florica Ghiuzelea, Ana Tamaş, Iuliana Bulugioiu şi Ştefania Borisov – cârmaci. A obţinut 6 medalii de argint la 8+1, la CE din 1955 (Snagov), iar la ediţiile din 1960 (Londra), 1961(Praga), 1963 (Moscova), 1965 (Duisburg) şi 1966 (Amsterdam) la 4 +1 rame. Medalii de bronz a cucerit în 1959 (Macon) la 4+1 vâsle, în 1961 (Praga) la 2 vâsle, în 1962 (Berlin) la 4+1 vâsle, în 1964 (Amsterdam) la 4+1 rame şi la 8+1, în 1967 (Vichy) la 8+1. Calificată ca arbitru, a oficiat la diferite competiţii de canotaj. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Corneliu Florescu, Sergiu Zelinski şi Ion Bulugioiu. După retragerea din activitatea competiţională, a activat ca antrenoare de canotaj. A desfăşurat o bogată activitate obştească în cadrul F.R de Canotaj. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a în 1963. După anul 1985, s-a stabilit în Germania.

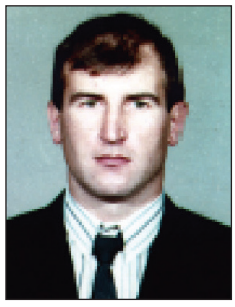

ROBU, VALENTIN (1967), n. în com. Săbăoani, jud. Neamţ. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport a Universităţii din Bacău. Canotor de performanţă. Selecţionat de către antrenorul Dan Toma la CSŞ nr.1 Bucureşti, şi-a început activitate în 1983. Ulterior transferat în secţia de canotaj a CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion

naţional, selecţionat în loturile naţionale, participă la 7 CM şi la 4 ediţii ale JO. Cucereşte 2 titluri de campion mondial în proba de 4+1 rame la CM din 1989 (Bled) şi 1994 (Indianapolis). Medaliat cu argint în 1991(Viena) la 4+1 rame, în 1993 (Račice) şi 1997 (Aiguebelette) la 8+1, iar în 1994 (Indianapolis) şi 1998 (Köln), medaliat cu bronz la 8+1. În 1999, la CM de la St. Catharines, obţine o nouă medalie de bronz cu echipajul de 4+1. La JO a realizat : 1988 (Seul), medalie de argint la 4+1 rame ; 1992 (Barcelona)- medalie de argint la 8+1 ; 1996 (Atlanta) – locul VII la 8+1 ; 2000 (Sydney) – locul X 4 fără cârmaci. La JMU în anul 1987 (Zagreb) a devenit campion mondial universitar la 4+1. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Dan Toma, Doina Bălaşa, Ladislau Lovrenski. După retragerea din activitatea competiţională, începând din anul 2001, a fost încadrat ca antrenor de canotaj la CS *Dinamo* Bucureşti. Maestru Emerit al Sportului.

ROMAN, MIRCEA-EUGEN (1952), n. în Cluj-Napoca. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS, promoția 1976. A practicat canotajul în 1977 fiind legitimat la CSA *Steaua*, an în care a devenit şi campion naţional. A urmat cursurilor postuniversitare *Dreptul Muncii* din cadrul Academiei de Poliție *Al.I.Cuza*, promoția 2004. A promovat programul de pregătire din cadrul studiilor universitare de doctorat, în septembrie 2009. Traseul profesional: profesor de educație fizică la Liceul nr.1 (1977-1981), la Liceul industrial nr.3 și Șc. Generală nr. 12 (1982-1984), din Hunedoara; profesor–antrenor de canotaj la CS *Universitatea* din Constanța (1987-1997); lector universitar la FEFS din cadrul Universității *Ovidius* din Constanța, ocupând funcția de șef al catedrei de sporturi nautice (1992-1997); ofițer în cadrul MI (MAI), cu activitate în cadrul CS *Dinamo,* ca antrenor la secția de canotaj senioare (1997-2009). Din anul 2009, a fost angajat ca antrenor la FR de Canotaj. A activat peste 20 de ani, ca antrenor la loturile naționale și olimpice de canotaj: antrenor la Centrul Olimpic de canotaj, de la Năvodari și la lotul național de tineret (1987-1997) – cu contribuții la obținerea a patru medalii de aur; antrenor secund la lotul masculin(1998-2000) și la cel feminin (2001-2002), perioadă în care s-au obținut la JO și CM: 4 medalii de aur, 2 de argint și 4 de bronz; antrenor principal la lotul feminin (în anii 2005 și 2006 și la lotul masculin). Contribuția sa, în perioada 2003-2009, s-a soldat cu un bilanț deosebit pentru canotajul feminin românesc: 4 medalii de aur și 1 de bronz la JO din 2004 și 2008; o medalie de aur, 5 de argint și 3 de bronz la CM de seniori; 5 medalii de aur, 1 de argint și 3 de bronz la CE de seniori; 9 medalii de aur la CM de tineret. Pentru contribuția sa remarcabilă la afirmarea canotajului din țara noastră pe plan internațional, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorații: Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a (2000); Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004); Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de Cavaler (2008); Ordinul *Steaua României* în grad de Cavaler (2008).

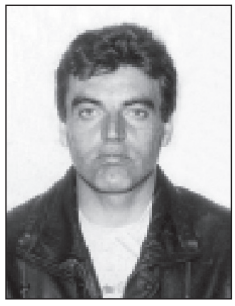

RUICAN, IULICĂ (1971), n. în Cujmir, jud. Mehedinţi. Ofiţer MApN. A activat la CSŞ *Marina* Orşova din 1985, iar din 1989, la Clubul *Steaua* (1990-1997, antrenor George Mereuţă). A câştigat 20 titluri de campion naţional în diferite echipaje la juniori şi seniori. A fost selecţionat în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori, începând din anul 1986. După debutul de la CM de juniori din 1989 (Szeged), unde se clasează pe locul IV cu echipajul de 2+1 rame, situaţie care se repetă şi la CM de seniori din 1991 (Viena), urmează afirmarea internaţională la următoarele ediţii unde cucereşte 3 titluri de campion mondial. În 1993 (Račice), medalia de aur la 4+1 rame şi medalia de argint la 8+1, în 1994 (Indianapolis) medalia de aur la 4+1 rame şi cea de bronz la 8+1, 1995 (Tampere) – locul al XII-lea, iar în 1996 (Strathclyde) medalia de aur la 4+1 rame. La JO din 1992, de la Barcelona, intră în posesia titlului de campion olimpic la 4+1

rame şi a medaliei de argint la 8+1, iar la JO din 1996 (Atlanta), face parte din echipajul de 8+1 care se clasează pe locul VII. Palmaresul său mai cuprinde şi o medalie de aur la JMU 1993, la 4+1 rame şi 4 titluri balcanice. La lotul naţional s-a pregătit cu: Victor Mociani, Doina Bălaşa, Ladislau Lovrenski, Adrian David. După retragerea din activitatea competiţională a fost încadrat ca instructor, în compartimentului Instruirii sportive la CSA Steaua, iar ulterior a fost numit vicepreşedintele acestui club. În anul 2001 a fost ales ca membru al Consiliului Federaţiei Române de Canotaj. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului (1992). Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

RUSU, SMARANDA (1950), n. în Constanţa. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a IEFS din Bucureşti, promoţia 1974. Canotoare de performanţă. După absolvire şi-a desfăşurat activitatea la *CSŞ-LPS* din Constanţa ca profesoară cu gradul didactic I, obţinând rezultate deosebite în selecţia, pregătirea şi promovarea de noi talente în canotajul românesc. A câştigat cu sportivii pe care i-a pregătit peste 45 de titluri de campion naţional şi a promovat în loturile reprezentative de juniori, tineret şi seniori peste 60 de sportivi. În 1979, a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul naţional de juniori, în 1986 a fost numită antrenoare secundă la Centrul Olimpic din Constanţa, iar din 1990 antrenoare principală la Centrul Olimpic de canotaj de la Năvodari. Printre sportivii pregătiţi şi promovaţi în secţiile unor cluburi fruntaşe şi în loturile naţionale care s-au afirmat la CM de juniori, tineret şi seniori, se află: Ioana Badea, Alexandru Chivăran, Ion Dima, Doina Spircu, Victoriţa Pistol, Veronica Necula, Cosmin Bidireanu, Daniel Măstăcan, toţi fiind medaliaţi la competiţiile menţionate. Pentru rezultatele obţinute pe linie profesională, în 1983 a primit brevetul de „Profesor evidenţiat". Antrenoare Emerită (1990). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a în 2004.

SARCHIZIAN (SILITRĂ), NORICA (1956), n. în Constanţa. Profesoară de educaţie fizică şi sport gradul I, absolventă a IEFS Bucureşti. A activat ca sportivă la *CSŞ* nr. 2 Constanţa şi Clubul *Nautic Universitar* Bucureşti. A practicat canotajul devenind campioană naţională de junioare. A funcţionat ca profesor – antrenor la Liceul cu Program Sportiv *CSŞ* Constanţa, începând din 1990 şi ca antrenor la lotul de perspectivă juniori din 1995, contribuind la realizarea unor performanţe deosebite: 26 de titluri de campion naţional, 45 de sportivi promovaţi în loturile naţionale (din care 36 de juniori); obţinerea a numeroase medalii cu sportivii pregătiţi în cadrul secţiei şi la lot. Printre sportivii care s-au evidenţiat prin performanţele lor se află: Dobriţa Preda – 3 medalii de argint la CM de juniori din 1992 (Montreal – 4 rame) şi la ediţia din 1993 (Aarungen – 4 rame şi 8+1) şi medalie de argint la CM de seniori din 1995 (Tampere) (8+1); Angela Pinteală – 2 medalii de argint la CM de juniori din 1994 (Indianapolis) şi 1995 (8+1); Otilia Miron –medalie de argint la CM de juniori din 1995 (Poznan)(8+1); Daniel Udeanu – 2 medalii de aur la CM de juniori din 1996 (Strathclyde) (4+1 rame şi 8+1); Ion Iacomi –medalie de aur la CM din 1996 (Strathclyde) (8+1) şi alţii. Antrenoare Emerită din 1997. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a în 2004.

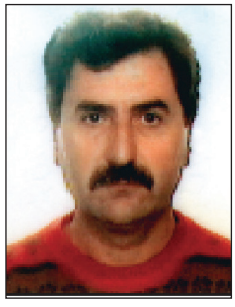

SARCHIZIAN, VALENTIN (1955), n. în com. Nistoreşti, jud. Constanţa. Profesor de educaţie fizică şi sport, gradul I, absolvent al IEFS. A practicat canotajul, legitimat la CSŞ nr. 2 Constanţa şi medaliat la CN. A funcţionat ca profesor – antrenor la Liceul cu Program Sportiv - CSŞ Constanţa, începând din 1982, iar la loturile naţionale a activat în anii 1986, 1988-1989 şi 1991 (la juniori) şi în 1996 (la lotul naţional şi olimpic de seniori). Sub îndrumarea sa, sportivii pregătiţi în cadrul secţiei au obţinut 125 de titluri de campion naţional, iar în loturile naţionale au fost promovaţi 60 de juniori, 28 de sportivi la tineret şi

15 la seniori. Dintre rezultatele obţinute la CM de juniori sunt de remarcat: medalia de aur din 1985 (Brandenburg) la 4 rame; medalia de argint din 1986 (Roudnice) la 2+1 rame; medalia de aur din 1988 (Milano) la 2+1 rame; medalia de argint din 1989 (Szeged) la 4 rame; medalia de aur din 1990 (Aiguebelette) din 1991 (Banyoles) şi din 1997 (Hazewinkel) la 4+1 rame. A contribuit la obţinerea medaliei de argint la 8+1 rame (Maria Pădurariu) şi a medaliei de argint la 4+1 rame (Claudiu Marin, Iulian Vizitiu, Dănuţ Dobre, Viorel Talapan) şi a medaliei de aur la 4+1 rame (Viorel Talapan) la JO din 1992 de la Barcelona. Prin sportivii Viorel Talapan şi Claudiu Marin, contribuie la cucerirea medaliei de aur la 4+1 rame în 1996 la CM (Strathclyde). Majoritatea sportivilor de mare valoare, formaţi în această secţie, au fost promovaţi în cluburile cu secţii puternice de canotaj. Antrenor Emerit. În intervalul 1992-1994, a lucrat în diferite perioade ca antrenor în Spania.

SAVA (MACOVICIUC), MARIA (1959), n. În com. Hudeşti, jud. Botoşani. Canotoare de performanță. Începe activitatea sportivă la 17 ani, fiind legitimată la CS *Voinţa* Timişoara, antrenoare Doina Benedek (Bardaş). Multiplă campioană naţională. Selecţionată în loturile naţionale, debutează în 1978 în activitatea internaţională, la regata Tata (Ungaria), unde obţine medalia de aur la schif simplu. La CM din 1979 (Bled) şi 1982 (Lucerna) a fost medaliată cu bronz în proba de 4+1 vâsle. În continuare s-a pregătit pentru probele de categorie uşoară introduse în programul CM, cucerind la schif simplu – categoria uşoară, medalia de argint în 1985 (Hazewinkel), 2 medalii de aur şi titlurile de campioană mondială, în 1986 (Nottingham) şi 1987 (Copenhaga), în 1988 (Milano) – bronz în aceeaşi probă. La CM din 1996 (Strathclyde), la 37 de ani, intră în posesia unei medalii de bronz la 2 rame – categoria uşoară. În 1980, la JO de la Moscova, se clasează pe locul IV în proba de 4+1 vâsle, contribuind la obţinerea de puncte pentru clasamentul pe ţări. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii. Victor Mociani, Gheorghe Ghiorghiu, Maria Drăghici, Ion Boicu, Horia Constantinescu. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

SILAGHI, FLORICA (1957), n. în Marca, jud. Sălaj. Canotoare de performanță, selecționată de antrenorul Pall Barcany. A fost legitimată la CS *Dinamo* București (antrenor Stelian Petrov). Multiplă medaliată la CN. Componentă a loturilor naționale, medaliată la numeroase regate internaționale și la CM. A făcut parte din echipajele de 4+1 rame, contribuind la obținerea medaliilor de bronz la CM din 1978 (Karapiro) și 1979 (Bled). Participantă la JO din 1980 (Moscova), s-a clasat pe locul al IV-lea, acumulând 3 puncte pentru clasamentul general. Maestră a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981).

SÎNCEAC, ANTON (1935), n. în Arad. Ofiţer MI în rezervă. Canotor de performanță. A debutat în activitatea sportivă în anul 1953, la Clubul *Uzinele Textile* din Arad, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* din Bucureşti. Multiplu campion naţional şi medaliat la numeroase regate internaţionale. La CE de la Gand (Belgia), din 1955, în perioada când nu se organizau CM, a făcut parte din echipajul 4 rame fără cârmaci (Tiberiu Măcean, Anton Sînceac, Nicolae Radu, Ştefan Pongratz) care a cucerit medalia de aur şi primul titlu european pentru canotajul masculin românesc. Maestru al Sportului.

SÎNGEORZAN, MARIOARA (1949), n. în Tăure, jud. Bistriţa – Năsăud. Profesoară de educaţie fizică și sport, absolventă a IEFS din București. Canotoare de performanţă. A activat la Clubul *Nautic* Bucureşti. Campioană naţională cu diferite echipaje. Între 1968-1973 a participat la 6 ediţii ale CE, în perioada când nu se organizau CM. A fost componentă a

echipajelor de 8+1, care la CE au câştigat o medalie de argint în 1968 (Berlin), 2 medalii de bronz, în 1969 (Klagenfurt) şi 1970 (Tata), iar la ediţia din 1971 (Copenhaga) o medalie de argint la 4+1 rame. Cu echipajul de 4+1 vâsle, a cucerit în 1972 (Brandenburg), medalia de aur la CE, iar în 1973 (Moscova) medalia de argint la aceeaşi probă. La lotul naţional s-a pregătit cu Ion Bulugioiu. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. După 1975 se stabileşte în Germania.

SEREDIUC, CRINA – VIOLETA (1971), n. în Suceava. Canotoare de performanță, legitimată la CSA *Steaua* București, în perioada 1989-2003 (antrenor Nicolae Gioga). Multiplă campioană națională, în intervalul 1990-2000 a câștigat 3 titluri de campioană la juniori și 16 la seniori. Debutează pe plan internațional cu un titlu de vicecampioană balcanică, în 1989 în proba de schif simplu. În 1993, contribuie la realizarea unui rezultat remarcabil la CM de tineret, de la Ioanina, unde cucerește medalia de aur, în proba de 2 vâsle. La CM de seniori din 1993 (Račice) se clasează pe locul VII la 4x, iar la ediția din 1995 (Tampere) pe locul VI în finala B, în aceeași probă. La JO din anul 2000 (Sydney), a făcut parte din echipajul 4 vâsle, care s-a clasat pe locul al III-lea în finala B. Maestră a Sportului (1993).

SOARE, GEORGETA (1968), n. În comuna Dobroieşti, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A activat la Clubul *Metalul* din Bucureşti. Medaliată la CN de canotaj şi la diferite regate internaţionale. La CM din 1989 de la Bled, a făcut parte din echipajul de 8+1, care a cucerit medalia de aur şi titlul de campioană mondială. Maestră Emerită a Sportului.

SPIRCU (CRĂCIUN), DOINA TUDORA (1970), n. în Slobozia, jud. Ialomiţa. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport a Universităţii din Bacău. Canotoare de performanță. Debutează în 1985 la *CSŞ nr. 2 –Universitatea* Constanţa, iar din 1993 şi-a continuat activitatea la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională de junioare şi senioare. Începând din 1986, a fost selecţionată în loturile naţionale de junioare, tineret şi senioare. Medaliată la numeroase regate internaţionale. Campioană mondială de junioare în 1988 (Milano) la 4+1 rame. La CM de tineret din 1992 (Glasgaw), obţine medalia de aur cu echipajul de 2 vâsle. În 1995, la CM de senioare de la Tampere, intră în componenţa echipajului de 8+1, medaliat cu argint. În 1997, la CM de la Aiguebelette (Franţa) intră în posesia medaliei de argint, în proba de 4 rame, iar în 1999, la St. Catharines, cucereşte titlul mondial cu echipajul de 8+1. La CM din anul 2000 de la Zagreb, a câştigat medalia de bronz cu echipajul de 4 rame fără cârmaci, iar în 2001 (Lucerna) argint la 8+. Se afirmă la JO de la Atlanta din 1996, unde cucereşte medalia de aur în echipajul de 8+1, iar în 2000 la Sydney s-a clasat pe locul al IX –lea la 4 vâsle fără cârmaci. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I în 2004.

SPIŢĂ, GHEORGHE (1929), n. în Chişineu-Criş, jud. Arad. Antrenor de sporturi nautice. Sportiv de performanţă în probele de canotaj şi canoe. A activat la AS *CFR* Arad şi la CS *Dinamo* Bucureşti. A câştigat 7 titluri de campion naţional la canotaj (1945-1954) şi unul la canoe (1953). În perioada 1956- 1959, a lucrat ca instructor pentru motonautică la AVSAP, obţinând rezultate semnificative în practicarea acestei noi ramuri pentru acea perioadă. A activat ca antrenor la CS *Voinţa* Bucureşti (1959-1990) la canotaj şi, în paralel (1959-1964), la kaiac. Sportivele pe care le-a pregătit au câştigat peste

60 de titluri de campioane naţionale la canotaj, iar în loturile naţionale a promovat peste 25 de sportive. La kaiac a obţinut 2 titluri naţionale şi a promovat în loturi 8 sportivi. În anul 1971, a fost antrenor la lotul naţional de senioare. Dintre maestrele sportului şi maestrele emerite care au activat, în anumite perioade, la secţia de canotaj a CS *Voinţa*, menţionăm pe: Ioana Olteanu, Anca Tănase, Ecaterina Trancioveanu, Mihaela Armăşescu, Cristel Wiener, Viorica Lincaru, Adriana Bocan, Marioara Stoian, Elisabeta Urian, Ecaterina Muntean, Violeta Muscă, Gabriela Toader ş.a. Aceste sportive au contribuit la cucerirea a 2 titluri olimpice, 3 titluri mondiale şi 3 titluri de vicecampioane europene. **G. S.** A activat ca arbitru de canotaj la finalele CN şi CB (1989-1997). Membru al Biroului FR Canotaj. Antrenor Emerit din 1996.

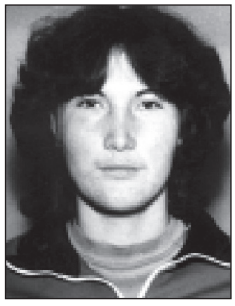

STOEAN (APOSTOL), CHIRA (1960), n. în Alexeni, jud. Ialomiţa. Canotoare de performanță. Debutează la Clubul *Viitorul* Bucureşti, de unde se transferă la Clubul *Steaua* (1984-1988) antrenor Nicolae Gioga. A obţinut peste 10 titluri de campioană naţională Componentă a loturilor naţionale cu performanţe deosebite la CM. La CM: în 1983 la Duisburg şi în 1985 la Hazewinkel, medalii de argint la 4+1 rame, iar în 1986, la Nottingham, medalia de aur şi titlul mondial la aceeaşi probă. La JO din 1984, de la Los Angeles, a contribuit la cucerirea medaliei de aur şi a titlului olimpic la proba de 4+1 rame. Campioană balcanică în 1985. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului (1984). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

STOICA, TALIDA-TEODORA (1986), n. În Orșova, jud. Mehedinți. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din cadrul Universității Ecologice București (2008). Agent de poliție, absolventă a Școlii de Agenți de poliție din Câmpina. Studentă la Facultatea de Drept din cadrul Universității *Spiru Haret* . Își desfășoară activitatea profesională în cadrul Serviciului de crimă organizată din MAI. A început să practice canotajul la Liceul Teoretic *Traian Lalescu* din Orșova (2004-2007). În anul 2007 s-a transferat la CS *Dinamo*. S-a specializat pe postul de cârmaci, afirmându-se în canotajul de performanță, pe plan intern și internațional. Debutează la CM de juniori din 2004 (Banyoles), unde a condus echipajul de 8+, care a câștigat medalia de aur. Are o contribuție deosebită la cucerirea medaliilor, de către echipajele de 8+ de senioare, la CE din 2008 (Schinias – Atena) aur, la CM din 2009 (Poznan) – argint și la CE din 2009 (Brest) – aur. La concursurile de Cupă Mondială, din 2009, s-a clasat pe locul al III-lea la München și pe locul I la Lucerna. Pe parcursul anilor, s-a pregătit cu antrenorii P. Goliciu, M. Roman, M. Zagoni, H. Constantinescu, V. Măstăcan. Maestră a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a în 2009.

SUSANU, VIORICA (1975), n. în Galaţi. Profesoară de educaţie fizică şi sport absolventă a FEFS din cadrul Universităţii Bacău, promoţia 2000. A urmat cursurile de doctorat la ANEFS. Legitimată din 1992 la Clubul *Steaua* (1993-1997). Din 1998, şi-a desfăşurat activitatea la CS Dinamo Bucureşti. Campioană naţională cu diferite echipaje. Selecţionată în loturile naţionale începând din 1992. Debutează la CM de tineret din 1994 (München), unde se clasează pe locul IV la 2 vâsle, iar la ediţia din 1995 (Groningen) cucereşte medalia de aur la 4 vâsle. În anul 1997 (Aiguebelette), participă la CM de seniori, unde obţine o medalie de aur şi titlul de campioană mondială cu echipajul de 8+1 şi medalia de bronz la 2 vâsle, 1998 (Ottensheim) cucereşte un nou titlu de campioană mondială cu echipajul de 8+1, performanţă pe care o repetă şi la CM din 1999 de la St. Catharines. La CM de seniori mai obţine următoarele rezultate: 2001 (Lucerna) aur la 2- şi argint la 8+; 2002 (Sevilla) aur la 2-; 2003 (Milano) argint la 8+ şi bronz la 2-; 2007 (München) argint la 8+ şi bronz la 2-. Participă la 2 ediţii ale CE în 2007 (Poznan) aur

la 8+ şi 2008 (Schinias) aur la 2-. La JO de la Sydney 2000, cucereşte titlul de campioană olimpică la 8+1 în 2004 (Atena) 2 medalii de aur la 8+ şi 2-, iar în 2008 (Beijing) aur la 2 rame şi bronz la 8+. La concursurile de Cupă Mondială se clasează de 3 ori pe locul III şi o dată pe primul loc în perioada 2007-2008. Contribuţia sa la reprezentarea canotajului românesc pe plan internaţional s-a soldat cu 18 medalii (11 aur – 3 argint – 4 bronz) ceea ce o situează între primele patru canotoare din ţara noastră. La loturile naţionale s-a pregătit cu antrenorii: Nicolae Gioga, Ioan Dospinescu, Mircea Roman, Ion Boicu, Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i se conferă Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor; în 2004 – Ordinul Meritul Sportiv clasa I, iar în 2008 – Ordinul *Steaua României* în grad de Cavaler.

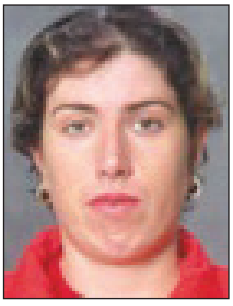

ȘERBAN (PÂRVAN), ELENA (1977), n. în comuna Bosanci, jud. Suceava. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2001. Funcționar public cu statut special – inspector principal de poliție. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea de canotaj, după 1993, la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenoarei Mariana Maliș. Din 1997, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Grigore Florian). Multiplă campioană națională și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de junioare și senioare. Componentă a loturilor naționale, a contribuit la reprezentarea canotajului românesc pe plan internațional, în perioada 1994-2008. Medaliată cu argint la CM de juniori din 1994 (München) la 8+ și cu 2 medalii de argint la ediția din 1995 (Poznan) la 8+ și 4 rame fără cârmaci. La CM de seniori, a obținut cu echipajele de 8+ următoarele rezultate: medalie de argint în 2001 (Lucerna); locul al IV-lea în 2002 (Sevilla); medalie de argint în 2005 (Gifu). A fost componentă a lotului olimpic lărgit de canotaj pentru JO din 2004 (Atena). La concursurile de Cupă Mondială desfășurate în perioada 2003-2008 s-a clasat, cu echipajele de 8+ de patru ori pe locul I și de trei ori pe locul al II-lea. La loturile naționale s-a pregătit cu antrenorii: Victor Mociani, Adrian David, Nicolae Gioga, Mircea Roman, Ioan Dospinescu, Vasile Măstăcan, Ion Șnep, Marlena Zagoni. Maestră Emerită a Sportului (2005).

ŞNEP (BĂLAN), DOINA – LILIANA (1963), n. în com. Liteni, jud. Suceava. Ofiţer MI. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport a Universităţii din Bacău. Legitimată la CS *Dinamo* Bucureşti, antrenor Ioan Dospinescu. Multiplă campioană naţională cu diferite echipaje şi medaliată la numeroase regate internaţionale. A participat la 5 CM şi la 3 ediţii ale JO, la care a obţinut 11 medalii, din care 4 de aur. Performanţele realizate la CM: medalie de bronz în 1985 (Hazewinkel) la 8+1; medalie de aur şi primul titlu de campioană mondială în 1986 (Nottingham) la 4+1 rame; al doilea titlu de campioană mondială la 8+1 şi o medalie de argint la 2 rame în 1989 (Bled); 2 titluri mondiale în 1990 (Barrington – Australia) la 8+1 şi 4 rame; medalie de bronz în 1991 (Viena) la 8+1. La JO din 1984 (Los Angeles) – medalie de argint la 8+1, la cele din 1988 (Seul) – medalie de argint la 8+1 şi medalie de bronz la 4+1 rame, iar la ediţia din 1992 (Barcelona) – medalie de argint la 8+1. În 1987 a participat la JMU de la Zagreb, unde a cucerit medalia de aur la 4-. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Ion Boicu, Horia Constantinescu, Victor Mociani, Ioan Dospinescu. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete (2004).

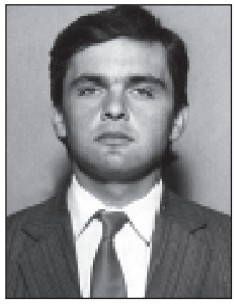

ŞNEP, IOAN GABOR (1966), n. în Negreşti-Oaş, jud. Satu Mare. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport a Universităţii din Bacău. Ofiţer MI. Antrenor de canotaj. Canotor de performanţă. A activat la cluburile sportive *Triumf* (1980-1984), CS *Dinamo* (1985- 1986), iar

din 1986 la CSA *Steaua* (1987-1993) antrenori Emil Mesaroş şi George Mereuţă. Multiplu campion naţional. A fost campion naţional la canotaj cu diferite echipaje (între 1987-1992 a obţinut 6 titluri de campion). Debutează la CM de juniori din 1984 (Jönköping), unde cucereşte medalia de aur şi titlul mondial la această categorie de vârstă la 2+. La CM de seniori cucereşte: în 1989 (Bled), medalia de argint la 2+1 rame şi locul V la 2 rame; în 1990 (Barington) locul IV la 2+1 rame; în 1991 (Viena), medalia de argint la 4+1 rame şi locul IV la 8+1. La JO din 1988 de la Seul, ocupă locul II în proba de 4+1 rame. A contribuit la cucerirea unei medalii de aur la JMU din 1989 (Duisburg) în proba de 2 fără cârmaci. A mai obţinut 2 medalii de aur şi una de bronz la Spartachiada militară de vară din 1989 şi 3 medalii de aur la 2 ediţii ale JB din 1989 şi 1992. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Dan Toma, Doina Bălaşa, Ladislau Lovrenski. Până în anul 2004 a îndeplinit funcţia de antrenor federal. A fost membru al Biroului Federaţiei Române de Canotaj. Maestru Emerit al Sportului.

ŞTEFĂNESCU, VIRGIL (1941), n. în Câmpina, jud. Prahova. Profesor de educaţie fizică și sport, absolvent al ICF din Bucureşti. Şef de catedră la Institutul de Marină din Constanţa, antrenor de canotaj. A desfăşurat o activitate cu rezultate deosebite, în domeniul selecţiei şi pregătirii juniorilor în canotaj, mulţi dintre aceştia reuşind să se afirme în competiţiile internaţionale atât la juniori, cât şi la seniori. A activat ca şef al catedrei de canotaj la CSŞ nr. 2, la Liceul cu Program Sportiv din Constanţa şi ca antrenor principal la Centrul Olimpic din Năvodari. Cu sportivii pe care i-a pregătit a cucerit peste 30 de titluri de campioni naţionali şi a promovat peste 30 de sportivi în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naţionale pentru competiţiile internaţionale, în anii: 1978- lotul de juniori, 1979 –lotul de tineret şi juniori; 1983 – lotul de junioare; 1984 – lotul de tineret fete; 1985-1992 – lotul de junioare; 1994-1995 – lotul de juniori la Centrul Olimpic Năvodari; din 1997- lotul de juniori la Centrul Olimpic Orşova. Dintre sportivii selecţionaţi, pregătiţi şi promovaţi în loturile naţionale în cei peste 12 ani de activitate, s-au remarcat în mod deosebit: Ioana Badea – campioană olimpică în 1984; Veronica Necula – campioană mondială de junioare la schif simplu în 1985, campioană mondială la seniori cu echipajele de 8+1 în 1987, medaliată cu argint la 8+1 şi cu bronz la 4+1 rame la JO din 1988; Zilia Ghinoiu –campioană mondială de junioare la 4+1 rame în 1985; C. Bidireanu – dublu campion mondial de juniori la 4+1 rame şi la 8+1 în 1996. Din anul 1998, a funcţionat ca antrenor federal pentru juniori. Î n anul 1999-2002 a fost antrenor principal la loturile de tineret şi juniori. Până în anul 2002 a fost membru al Biroului federal al FR de Canotaj. După anul 2002 a continuat să participe la diferite acţiuni menite să contribuie la dezvoltarea şi afirmarea canotajului românesc. Antrenor Emerit.

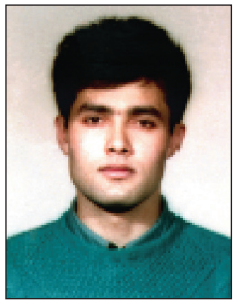

TALAPAN, VIOREL (1972), n. în Mihai Viteazu, jud. Constanţa. Antrenor de canotaj. Canotor de performanţă. Din anul 1988, a activat la CSŞ nr. 2 Constanţa, iar din 1990 la Clubul *Dinamo* Bucureşti. A obţinut 7 titluri de campion naţional la canotaj cu diferite echipaje şi 2 titluri de campion balcanic. A fost selecţionat în loturile naţionale începând din 1988. La CM de juniori din 1990 (Aiguebelette), a obţinut medalia de bronz la 2+1 rame. După o clasare pe locul IV (2+1) la CM de seniori din 1991 (Viena), la următoarele ediţii cucereşte 3 titluri de campion mondial. În anul 1993 (Račice), medalia de aur la 4+1 rame şi pe cea de argint la 8+1; în 1994 (Indianapolis), medalia de aur la 4+1 rame şi medalia de bronz la 8+1; în 1995 (Tampere), locul V la 8+1, iar în 1996 (Strathclyde), medalia de aur la 4 +1 rame. La CM din 1997 (Aiguebelette), obţine medalia de argint la 8+1, iar la ediţia din 1998 (Köln), medalia de bronz la aceeaşi probă. La JO din 1992 la Barcelona, cucereşte titlul de

campion olimpic la 4+1 rame şi medalia de argint la 8+1, în1996 la Atlanta, se clasează pe locul VII cu echipajul de 8+1, iar la Sydney 2000, pe locul VI în aceeaşi probă. În 1998 şi 1999 s-a clasat de trei ori pe primul loc la 8+, în concursurile de Cupă Mondială. În perioada 2000-2010, a activat ca antrenor de canotaj la CS *Dinamo* Bucureşti. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

TAMAŞ (RAICU), ANA (1939-1992), n. în Remetea, jud. Bihor. Canotoare de performanţă. A activat la CS UTA (*Uzinele Textile*-Arad). Multiplă campioană naţională şi medaliată la numeroase regate internaţionale. A făcut parte din loturile naţionale timp de peste 10 ani, reprezentând canotajul feminin la 8 ediţii ale CE, în perioada în care nu se organizau CM, câştigând 12 medalii. La CE din 1960 (Londra) şi 1961 (Praga), obţine 2 medalii de argint, cu echipajele de 4+1 rame. În 1962 la Grünau – Berlin, în echipajul de 4+1 rame (Fl. Ghiuzelea, E. Rigard, A. Tamaş, I. Bulugioiu, Ş. Borisov), cucereşte prima medalie de aur şi titlul de campioană europeană pentru canotajul feminin românesc, precum şi o medalie de bronz la 4+1 vâsle. La următoarele ediţii ale CE mai obţine : medalia de argint în 1963 (Moscova) la 4+1 rame ; 2 medalii de bronz la 4+1 rame şi la 8+1 în 1964 (Amsterdam) ; medalia de argint la 4+1 rame şi medalia de bronz la 8+1 în 1965 (Duisburg) ; medalia de argint la 4+1 rame în 1966 (Amsterdam) ; 2 medalii de bronz la 4+1 rame şi 8+1 în 1967 (Vichy). Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. După 1969 a activat în domeniul canotajului în Irlanda şi în SUA.

TĂNASE (RUICAN), ANCA (1968), n. în Buneşti, jud. Vaslui. Canotoare de performanţă A început să practice canotajul de la vârsta de 16 ani. A fost legitimată la cluburile *Voinţa* (antrenor Spiţă Gheorghe) şi CSA *Steaua* din Bucureşti (1993-1997) antrenor Nicolae Gioga. Multiplă campioană naţională (în intervalul 1993-1997 a obţinut peste 12 titluri). Peste 10 ani de activitate în cadrul loturilor naţionale, medaliată la numeroase regate internaţionale. A debutat în activitatea competiţională internaţională la regata Roudnice (Cehoslovacia), unde s-a clasat pe locul I cu echipajul de 8+1. Performanţele obţinute la CM: medalie de aur în 1989 la Bled la 8+1;1993 (Račice) locul VII la 4x; medalie de bronz în 1994 la Indianapolis 8+ şi locul IV la 4-; medalie de argint la 8+1 şi un loc VI la 2 rame în 1995 la Tampere; cel de-al doilea titlu de campioană mondială la 8+1 şi o medalie de argint la 4 rame în 1997 la Aiguebelette (Franţa). Componentă a echipajului de 8+1 la JO din 1996 de la Atlanta, îşi aduce contribuţia la câştigarea medaliei de aur şi a titlului de campioană olimpică. Maestră Emerită a Sportului (1993). Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004) .

TOADER (SAUCA), LUCIA (1963), n. în Coroieşti-Mireni, jud. Vaslui. A activat, până în 1984 la CS *Metalul* (antrenor Stelian Petrov) şi CS *Steaua* din Bucureşti (1985-1987, antrenor Nicolae Gioga). A obţinut peste 10 titluri de campioană naţională. Componentă a loturilor naţionale în perioada 1982-1988, a participat la 4 CM şi o ediţie a JO. A debutat la CM din 1983 (Duisburg), cu echipajul de 8+1, cu care s-a clasat pe locul V, iar la ediţia din 1985 (Hazewinkel) a obţinut medalia de bronz, la aceeaşi probă. A cucerit 2 medalii de aur la CM din 1986 (Nottingham) la 4+1 şi în 1987 (Copenhaga) la 8+1. La JO din 1984 de la Los Angeles, a cucerit medalia de argint cu echipajul de 8+1. Maestră Emerită a Sportului.

TOLL, FILIGONIA (1951), n. în Arad. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Timișoara. Canotoare de performanță. A practicat inițial, atletismul – probele de aruncare a greutății și discului, fără succese deosebite. Se dedică canotajului, la CS UT Arad, sub îndrumarea antrenoarei Maria Moțica (Laub). Ulterior se transferă la Timișoara la CS *CFR* (antrenor Aurel Ionescu), perioadă în care

își continuă și studiile. Campioană și medaliată la CN. Componentă a loturilor naționale. Debutează la CE din 1973 (Moscova), cu medalie de bronz în proba de 8+, iar la CM din 1975 (Nottingham), cucerește o nouă medalie de bronz, în aceeași probă. Participantă la JO din 1976 (Montreal), se clasează pe locurile IV în proba de 4+ și la 8+, contribuind la acumularea a 4 puncte pentru clasamentul pe puncte. La lotul național, s-a pregătit cu antrenorii Petrov Stelian, Zelinski Sergiu, Boicu Ion. Maestră a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976).

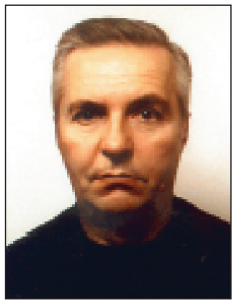

TOMA, DAN (1948), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent IEFS, promoţia 1972. Antrenor de canotaj. A practicat canotajul la CS *Steaua*, câştigând titlurile de campion naţional la 4+1 juniori (1964-1966) şi la CNU (ca senior), de vicecampion cu echipajul de 8+1 (1968-1969). În perioada 1967-1968, a fost selecţionat în lotul naţional de juniori. După absolvire, a fost profesor-antrenor de canotaj la SSE-Nr.1 din Bucureşti (1973-1982) şi la CSŞ nr.1 (1983-1990). În perioada 1990-1994, a fost coordonatorul lotului masculin de canotaj al CS *Dinamo* Bucureşti. Rezultate obţinute de sportivii pregătiţi de el pe plan intern: 52 de titluri de campion naţional la copii şi juniori şi 28 la seniori (probe de fond şi viteză); peste 60 de sportivi promovaţi la loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori. A fost antrenor principal la lotul naţional de juniori (1973-1982) şi la lotul olimpic masculin (1983-1990). Rezultate obţinute pe plan internaţional : 3 locuri I la CI *Prietenia* ; 8 titluri balcanice la juniori şi 12 la seniori ; 2 medalii de aur la JMU (1987) ; 4 medalii la CM de juniori (2+1 şi 4 rame fără cârmaci) ; 2 medalii (argint la 2 rame fără cârmaci şi bronz la 2+1) la CM de seniori (1987) ; 2 medalii (aur la 2 rame fără cârmaci şi argint la 4+1) la JO (1984) ; 2 medalii (argint la 2 rame fără cârmaci şi 4+1) la JO (1988) ; 2 locuri IV şi 1 loc VI la CM (1990). Sportivii, componenţi ai loturilor reprezentative, care au obţinut aceste performanţe au fost : Valer Toma şi Petru Iosub, campioni olimpici la 2+1 (1984) ; Vasile Tomoiagă, Dimitrie Popescu şi Dumitru Răducanu, vicecampioni olimpici la 2 rame fără cârmaci (1984) şi la 4+1 (1988) ; Dănuţ Dobre şi Dragoş Neagu, vicecampioni mondiali în proba de 2 rame fără cârmaci (1987) şi vicecampioni olimpici (1988) ; Valentin Robu şi Ioan Şnep, vicecampioni olimpici la 4+1 (1988). În perioada 1995- 2000, a activat ca director tehnic şi antrenor de canotaj la cluburi din Franţa. După reîntoarcerea din Franţa a îndeplinit diferite funcţii printre care: o scurtă perioadă în anul 2004 ca antrenor federal în cadrul FR de Canotaj; a fost angajat la COR în funcţia de Expert sportiv din 2004-iulie 2008. Antrenor Emerit la canotaj în anul 1988. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

TOMA (URICHIANU), SANDA (1956), n. în Ştefăneşti, jud. Botoşani. Ofiţer activ MApN. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a IEFS/ANEFS din Bucureşti. Doctor în educaţie fizică şi sport (2002). La Universitatea Ecologica din București/Facultatea de Științe Economice a urmat programul de masterat – Managementul proiectelor (2009-2010). A practicat handbalul şi în special atletismul (săritura în înălţime şi aruncarea greutăţii). După 1969 intră în clasa a VIII-a a Liceului de Atletism din Câmpulung Muscel, unde beneficiază de condiţii optime pentru aprofundarea pregătirii sale atletice. Campioană naţională la aruncarea greutăţii la junioare mici şi mari, selecţionată în lotul speranţelor olimpice la atletism, participă la un concurs internaţional la Budapesta, unde ocupă locul IV, iar la CN de senioare locul III, cu 15,80 m. După terminarea liceului, dorind să-şi continue activitatea, pleacă la Timişoara, unde susţine cu succes examenul de admitere la Facultatea de Educaţie Fizică. În 1976, în cadrul unei mari acţiuni cu caracter naţional, este selecţionată pentru canotaj. Vine la Bucureşti pentru a urma programul stabilit pentru fetele care intrau în lotul de perspectivă al canotajului. La 21 de ani, începe pregătirile organizate mai întâi

la bac, apoi şi pe lacul Snagov, participă şi la primele competiţii, urmând a face faţă trialurilor periodice, foarte exigente, care hotărau cine va rămâne mai departe în acest lot. Din 1977, a fost legitimată la Clubul *Viitorul*, iar în perioada 1981-1982, la CSA *Steaua.* A câştigat 5 titluri de campioană naţională. În 1978, împreună cu Olga Homeghi, obţine prima victorie internaţională la 2 vâsle, la regata Pancearevo (Bulgaria), apoi la regata din Polonia, în aceeaşi formaţie, se clasează pe locul I, câştigă titlul de campioană naţională şi pe cel balcanic. La prima participare la un CM, cel din 1978, organizat la Karapiro (Noua Zeelandă), după un start nereuşit, se clasează pe locul V la 2 vâsle. Din 1979, începe să se pregătească pentru proba de schif simplu, realizând, în premieră, cele mai prestigioase performanţe pentru canotajul românesc. Prima victorie, la această probă este obţinută la regata Grünau. La CM din 1979 de la Bled, cucereşte prima medalie de aur şi titlul de campioană mondială pentru România, în proba de schif simplu. În 1980, la JO de la Moscova, îşi demonstrează din nou superioritatea, intrând în posesia medaliei de aur şi a primului titlu olimpic pentru canotajul românesc. Cu toate accidentările şi greutăţile întâmpinate în cei 2 ani (1979-1980), de care va avea parte şi în continuare, se pregăteşte cu o voinţă extraordinară, obţinând 12 victorii consecutive. În 1981 continuă să obţină succese la regatele de la Praga (a 16-a), Grünau şi Duisburg, iar la CM de la München cucereşte cel de-al doilea titlu de campioană mondială la schif simplu (acesta constituind şi cea de-a 20-a victorie consecutivă – un adevărat record). Tot în 1981, a mai obţinut şi 2 noi titluri de campioană naţională la viteză şi fond. Maestră Emerită a Sportului (1981). Această mare campioană, dotată cu multă personalitate, voinţă, dăruire şi ambiţie, se retrage din sportul de performanţă în plină glorie, dedicându-se activităţii profesionale şi familiei. În 1980 şi 1981 a fost desemnată. Cel mai bun sportiv al anului. A fost lector şi conferenţiar universitar la Academia Militară Bucureşti, catedra de EFS (1995-2005). Din anul 2005 s-a transferat la Universitatea Ecologică Bucureşti, din 2007 îndeplineşte funcţia de şef de catedră şi de decan al FEFS. A fost implicată în numeroase proiecte de cercetare de nivel internaţional şi naţional. Face parte din diferite organisme printre care: membru fondator al Societății Profesorilor de Educație fizica si Sport din Romania (2010); director al Centrului de Cercetări Ecologice si Performanta prin Sport (CCEPS-UEB) (din 2008); membru al Consiliului Științei Sportului din Romania (din 2004); membru al Academiei Olimpice Romane (1998).

TOMA, VALER (1957), n. în Padina, jud. Buzău. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS din Bucureşti. Ofiţer MI. Canotor de performanţă. A activat ca sportiv la Clubul *Dinamo* (antrenor Dumitru Popa), devenind campion naţional de canotaj cu diferite echipaje. Medaliat la numeroase regate internaţionale, dublu campion balcanic în 1983. A participat la 2 ediţii ale JO, în componenţa echipajelor de 2 rame fără cârmaci, în 1980 la Moscova, unde se clasează pe locul IV şi în 1984 la Los Angeles, unde câştigă medalia de aur (prima din istoria canotajului masculin din ţara noastră). La CM din 1982 (Lucerna) face parte din echipajul de 4 rame care intră în posesia medaliei de bronz. La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Dumitru Popa, Dan Toma, Marin Boia. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I în 1981 şi în 2004.

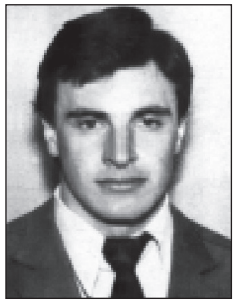

TOMOIAGĂ, VASILE (1964), n. În Vişeu de Sus, jud. Maramureş. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS. A activat la CSŞ nr. 1 şi CS *Dinamo* din Bucureşti (antrenor Dumitru Popa). Multiplu campion naţional de canotaj cu diferite echipaje. Medaliat la numeroase regate internaţionale şi JB. Participant la 6 CM şi la 2 ediţii ale JO. Vicecampion olimpic în 1984 la JO de la Los Angeles, cu echipajul de 2+1 rame, performanţă pe care a repetat-o şi la ediţia din 1988 de la Seul cu echipajul de 4+1 rame, unde mai realizează puncte prin clasarea pe locul IV la 2+1

rame. La CM cucereşte: medalia de argint la 2+1 rame, în 1985 (Hazewinkel); locul IV la 2+1 rame, în 1986 (Nottingam); medalia de bronz la 2+1 rame, în 1987 (Copenhaga); medalia de aur la CM din 1989 (Bled), la 4+1 rame; locul IV la 4+1 rame, în 1990 (Barrington) ; locul IV la 8+1, în 1991(Viena). La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Dan Toma, Doina Bălaşa, Ladislau Lovrenski. Maestru Emerit al Sportului. După 1991, a plecat în Franţa, ca antrenor la un club nautic din Paris, unde a obţinut rezultate remarcabile.

TRANCIOVEANU, ECATERINA (1944), n. în Popeşti Leordeni, jud. Ilfov. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile Ştiinţa şi *Voinţa*. Din Bucureşti. Campioană naţională cu diferite echipaje. Timp de 10 ani a fost selecţionată în loturile naţionale de canotaj, participând la 6 ediţii ale CE, în perioada când nu se organizau CM. A făcut parte din echipajele de 8+1 care au cucerit 5 medalii de bronz, în 1963 (Moscova), 1969 (Klagenfurt), 1970 (Tata), 1971 (Copenhaga) şi 1973 (Moscova) , şi o medalie de argint, în 1972 (Brandenburg). La lotul naţional s-a pregătit cu antrenorii: Ion Bulugioiu, Ion Boicu şi Stelian Petrov. Maestră a Sportului.

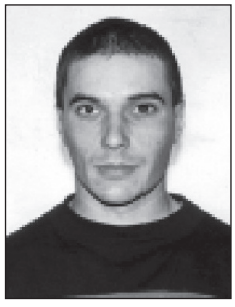

TUDOR, FLORIAN (1973), n. în Brăila. Canotor de performanţă. Îşi începe activitatea în 1990, la CSŞ nr. 3 *Steaua*, iar în 1991 se transferă la CSA *Steaua* Bucureşti (1991-2002, antrenor George Mereuţă). A câştigat peste 28 titluri de campion naţional, cu diferite echipaje. Începând din 1991, a fost selecţionat în loturile naţionale. După o participare mai puţin reuşită la CM de seniori din 1993 (Račice) locul IX la 4 fără cârmaci, la ediţia următoare din 1994 (Indianapolis) cucereşte titlul de campion mondial la 4+1 rame şi medalia de bronz la 8+1, iar în 1995 (Tampere), se clasează pe locul V la 8+1. La CM din 1997 (Aiguebelette) obţine medalia de argint la 8+1 şi pe cea de bronz la 4 rame, la ediţia din 1998 (Köln), medalia de bronz la 8+1. Mai participă la CM din 1999 (St. Catharines) locul IV la 8+1 şi la ediţia din 2001 (Lucerna) locul V la 4+1 rame. La JO de la Sydney 2000, s-a clasat pe locul VI cu echipajul de 8+. Se clasează pe locul I la concursurile de Cupă Mondială din 1998 la 8+. La lotul naţional s-a pregătit cu: Victor Mociani, Adrian David, Doina Bălaşa Ladislau Lovrenski, Grigore Florian. Maestru Emerit al Sportului.

TUDOR, ŞTEFAN (1943), n. în com. Poienarii Burchii, jud. Prahova. Canotor de performanţă cu realizări în premieră pentru canotajul românesc. Debutează în canotaj în anul 1965 şi este deţinătorul a numeroase titluri de campion naţional. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor Dumitru Popa). A contribuit la cucerirea primei medalii de aur a canotajului masculin din ţara noastră, la CM din 1970 de la St. Catharines (Canada), în proba de 2+1 rame, împreună cu Petre Ceapura şi Gheorghe Gheorghiu – cârmaci. Participant la trei ediţii ale JO: 1968 (Mexico) – clasat pe locul al VII – lea, în proba de 4+1; 1972 (München) unde cucereşte medalia de bronz la 2+1 rame, în echipaj cu Petre Ceapura şi Ladislau Lovrenski – cârmaci, care se înscrie ca prima medalie olimpică pentru canotajul masculin românesc; 1976 (Montreal) – clasat pe locul al IX-lea în proba de 4 rame fără cârmaci. Participant la 3 ediţii ale CE: în 1967 (Vichy) – cu medalie de bronz la 4+1 rame;în 1971 (Copenhaga) – locul al IV - lea şi 1973 (Moscova) cu medalie de bronz la 2+1 rame. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

TUDORACHE (CRIŞAN), EUGENIA-CARMEN (1968), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport, din cadrul Universităţii Ecologice Bucureşti. Antrenoare de canotaj. A practicat canotajul de la 15 ani, fiind

legitimată la CSU *Sportul Studenţesc*, în perioada 1984-1987 şi la CS *Voinţa* Bucureşti (1987-1990). Pe parcursul anilor, s-a pregătit cu antrenorii: Theodor Larion, Carmen Cutaş, Gheorghe Spiţă, Constantin Cuteanu şi Nicolae Gioga. A obţinut 5 titluri de campioană naţională la juniori şi 3 la seniori, precum şi mai multe clasări pe locurile II şi III. Vicecampioană balcanică. Selecţionată de 2 ori în lotul de juniori şi o dată în cel de seniori. Din anul 1991, îşi începe activitatea de antrenor la CS *Olimpia* Bucureşti. A contribuit la pregătirea unor sportivi valoroşi, care au obţinut peste 50 de titluri de campioni naţionali, 12 dintre aceştia au fost selecţionaţi în loturile de juniori şi câte 5 în cele de tineret şi seniori. A fost promovată ca antrenoare în colectivele tehnice la Centrul Naţional Olimpic de pregătire a Juniorilor (2006-2008). Printre sportivii care s-au remarcat pe plan internaţional se află: Nicoleta Albu - la CM de juniori (2005 şi 2006) cu câte o medalie de aur (2-), argint (8+) şi bronz (2-), la CM de tineret (2007-2009) cu 2 medalii de aur şi una de argint (2-), la CM din 2009 cu 2 medalii de argint (2- şi 8+), la CE din 2007 cu bronz (2-) şi la ediţia din 2009 cu medalia de aur, în aceeaşi probă; Cristina Grigoraş - la CM de juniori (2007)- medalia de aur (8+), în 2008- medalia de argint (2-) şi la CE (2009)- medalia de bronz (4x); Anca Luchian - CM de juniori (2008)- medalia de argint (8+) şi la CE de seniori (2009)- medalia de bronz (4x); Andrei Pelivan - la CM de tineret (2005)- medalia de argint (4x). Au fost şi alţi sportivi la a căror pregătire a contribuit, care au obţinut performanţe meritorii în competiţiile internaţionale şi la CB Pentru realizările sale deosebite, în 1997, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

TUDORAN, IOANA (1948), n. în Otopeni, jud. Ilfov. Ofiţer MI. A activat la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Viorica Udrescu). Multiplă campioană naţională, în special la schif simplu. A participat la 4 ediţii ale CE în echipajele de 4+1 vâsle, cucerind 3 medalii de aur în 1968 (Berlin), 1970 (Tata) şi 1971 (Copenhaga), iar în 1969 (Klagenfurt) medalia de argint. Se numără printre sportivele medaliate la prima ediţie a CM de canotaj, organizată pentru probele feminine în 1974 la Lucerna, unde câştigă medalia de argint la 4+1 vâsle. Contribuie la cucerirea primei medalii olimpice pentru canotajul feminin românesc, la JO de la Montreal din 1976, unde echipajul de 4+1 vâsle, format din **I. T.**, Maria Micşa, Felicia Afrăsiloaie, Elisabeta Lazăr şi cârmaci Elena Giurcă, obţine medalia de bronz. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III- a (1976).

ŢAGA, NECULAI (1967), n. în Avrămeşti, jud. Vaslui. Ofiţer MAI. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al ANEFS, promoţia 1998. Absolvent al cursului postuniversitar în Dreptul Muncii, la Academia de Poliţie Al. I. Cuza (2003) şi al programului de masterat în management din cadrul Universităţii Bacău (2006). Canotor de performanţă. A activat la *CSŞ nr. 1* şi la *CSŞ - Triumf* Bucureşti. După 2 ani de activitate în producţie în 1986/1987 îşi satisface stagiul militar la CS *Dinamo* Bucureşti, unde îşi continuă şi activitatea ca sportiv de performanţă. Multiplu campion naţional şi numeroase clasări pe locurile II şi III la CN, în perioada 1985-2004. Component al loturilor naţionale, s-a clasat pe primele locuri la numeroase regate internaţionale iar în anii 1987, 1989 şi 1992 a devenit campion balcanic. La CM obţine următoarele rezultate: 1990 (Barington) şi 1991 (Viena) se clasează pe locul al IV-lea; 1993 (Račice)- medalie de aur, la 4+1 rame şi locul IV la schif simplu; 1994 (Indianapolis) – locul IX; 1995 (Tampere) – locul al V-lea; 1996 (Strathclyde) – medalie de argint la 2+1 rame; 1997 (Aiguebellette) – locul al X-lea; 1998 (Köln) – medalie de bronz la 8+1; 1999 (St. Catharines) – medalie de bronz la 4+1 rame; 2000 (Zagreb) – medalie de argint la 2+1 rame; 2003 (Milano) – locul al X-lea. Participant la JO din 1992 (Barcelona) cucereşte medalia de aur la 4+1 rame şi pe cea de

bronz la 2+1 rame, iar la ediţia din 1996 (Atlanta) se clasează pe locul al VII-lea la 8+1. La concursurile din Cupa Mondială se clasează pe locul III la schif simplu în 1993, iar în 1998 s-a clasat pe locurile I şi III. Medaliat cu aur la JMU. În cadrul MAI, a îndeplinit diferite funcţii, ca ofiţer în compartimentul resurse umane şi Serviciul Public Comunitar de eliberare şi evidenţă a paşapoartelor. În perioada 2004-2006 a colaborat ca antrenor la *CSŞ Triumf*. Este membru al Asociaţiei Internaţionale a Poliţiştilor – secţia paşapoarte. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

UDRESCU (ROHAN), VIORICA (1931), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a ICF din Bucureşti. Între 1950-1953, a activat la *Spartac* BNR şi *CCA*, iar din 1954 la *Dinamo* Bucureşti. A obţinut 12 titluri de campioană naţională. Componentă a loturilor naţionale în perioada 1951-1962, a participat la 3 ediţii ale CE, în perioada când nu se organizau CM, aducându-şi contribuţia la cucerirea a 2 medalii de bronz în 1956 (Bled) la 4+1 vâsle şi în 1958 (Pozna), la 8+1 şi a unei medalii de argint la ediţia din 1960 (Londra), la 4+1 vâsle. Între 1963-1973, a funcţionat ca antrenoare de canotaj la juniori la Clubul *Dinamo*, contribuind la selecţia şi pregătirea unor sportivi valoroşi care s-au afirmat pe plan intern şi internaţional. Au fost obţinute peste 60 de titluri de campion naţional de juniori, iar cei mai valoroşi sportivi au fost selecţionaţi în componenţa echipajelor de seniori. Dintre aceştia, 15 juniori şi 15 seniori au fost promovaţi în loturile naţionale şi au contribuit la obţinerea medaliilor în competiţiile internaţionale. Din 1968 până în 1970, a făcut parte din colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile naţionale de juniori, iar în 1970 a funcţionat ca antrenoare la lotul naţional feminin. Printre sportivii la a căror pregătire a contribuit şi au fost reprezentativi, se află : Ioana Tudoran, triplă campioană europeană, medaliată la CM şi JO şi Ilie Oanţă, campion european şi vicecampion mondial. Antrenoare emerită. În 1973 a fost promovată în cadrul Cabinetului Metodic al Clubului *Dinamo*, mai întâi ca instructor, iar din 1980 ca şef al acestuia. A fost una din activităţile sale de suflet, prin care şi-a adus contribuţia la perfecţionarea continuă a muncii tehnico-metodice, folosirea mai eficientă a datelor pe care le oferă ştiinţa, studierea şi valorificarea experienţei proprii, stimularea capacităţii de creaţie a specialiştilor, sprijinirea antrenorilor în realizarea unei selecţii şi pregătiri în concordanţă cu cerinţele moderne. Ca urmare a acestor preocupări, Cabinetul Metodic al Clubului *Dinamo* a continuat să se numere printre cele mai puternice din ţară, ceea ce s-a reflectat pozitiv şi în rezultatele sportivilor dinamovişti. A elaborat direct şi i-a sprijinit pe tehnicienii clubului în pregătirea unor lucrări cu caracter tehnico-metodic, care au fost susţinute în sesiunile anuale ale clubului şi în cadrul altor reuniuni metodico-ştiinţifice. Din 1988 a activat ca arbitră de canotaj. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968).

URZICEANU (PORUȚIU), FELICIA (1931), n. În Arad. Descendentă din familia Poruţiu în care s-au aflat, alături de revoluţionarii timpului, vechi luptători pentru drepturile moţilor şi pentru emanciparea românilor din Transilvania. Tatăl (Victor) iubitor de sport, era președintele secției de canotaj la CFR-Arad și membru al Touring Clubului Român. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a ICF, specializarea sporturi nautice, promoţia 1954. Artist plastic, antrenor de canotaj, sportivă de performanţă, cu contribuţii semnificative la dezvoltarea canotajului din ţara noastră. A activat la cluburile: *CFR* Arad, Ştiinţa, *Dinamo* şi *Metalul* din Bucureşti, pregătită fiind de antrenorii Gabor Isaia (CFR-Arad), S. Zelinski (ICEF și Știința), D. Popa, Ștefania Gurău, Angela Codreanu (Dinamo). A câştigat 15 titluri de campioană naţională, în perioada 1947-1960. Peste 11 ani de activitate în cadrul loturilor naţionale. În

perioada în care nu se organizau CM, a participat la 8 CE, cucerind 8 medalii. A mai practicat înotul, la OSP – Arad (1945) și jocul de baschet la Știința – ICF. Ca sportivă de performanță a concurat în intervalul 1946-1960. La CE a obținut următoarele rezultate: medalii de argint în – 1955 (Snagov) și 1956 (Bled) la 8+1; în 1957 (Duisburg) la 4+1 rame; în 1958 (Poznan) la 4+, 1959 (Macon) și 1960 (Londra) la 4+1 rame; medalii de bronz – 1957 (Duisburg) și în 1958 (Poznan) la 8+1. A participat începând cu anul 1950 la regatele de la Grünau, Bled, Budapesta și Festivalurile Tineretului de la Berlin (1951) și București (1953). În 1960- 1962, a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul naţional de canotaj, cotribuind la pregătirea echipajului de 8+1 fete, pentru CE. În perioada 1962-1970, a funcţionat ca tehnician-metodist la Centrul Republican de Pregătire a Loturilor Naţionale al CNEFS, contribuid la pregătirea sportivilor din loturile naţionale, ale diferitelor ramuri de sport. Din 1970 până în 1987, a fost încadrată ca profesoară de educaţie fizică în Bucureşti. S-a preocupat de pregătirea sa profesională multilaterală, absovind cursurile Universităţii Populare – limba engleză (1965-1968) şi pe cele ale Şcolii Populare de Artă - secţia pictură (1987-1990). Pasiunea sa pentru artele plastice, s-a finalizat cu trei expoziţii personale de pictură şi peste 90 de participări la expoziţiile în grup. Membru al Asociaţiei Artiştilor Plastici al Cenaclului de Artă Plastică *George Vânătoru* şi al Cenaclului Medicilor Artişti *Ion Ţuculescu*. Maestră a Sportului. A fost căsătorită cu reputatul ziarist şi autor de carte sportivă Radu Urziceanu.

VEREŞ, CAROL (1927-?), n. în Arad. Ofiţer MApN. Canotor de performanţă. A activat la CS *Steaua* Bucureşti (1950-1965), fiind pregătit de antrenorul Zoltan Benedek. Multiplu campion naţional cu diferite echipaje. În intervalul 1951-1965, a obţinut 14 titluri de campion naţional. Component de bază al loturilor naţionale, a reprezentat canotajul din ţara noastră la numeroase regate internaţionale, şi la CE, CM şi JO. La CE obţine următoarele rezultate: 1955 (Gand) –necalificat în fazele superioare; 1957 (Duisburg)-medalie de bronz la 4 rame fără cârmaci şi locul IV la 2+1 rame; din 1958 (Poznan), a obţinut medalia de argint, în proba de 4 rame fără cârmaci şi medalia de bronz, la 2 rame fără cârmaci; 1961 (Praga) medalia de argint cu echipajul de 2+1 rame; 1964 (Amsterdam) locul XI la 4 rame fără cârmaci. Participant la ediţia inaugurală a CM, organizată pentru probele masculine în 1962, la Lucerna, cucereşte medalia de argint în probe de 2+1 rame, prima medalie a canotajului masculin românesc la CM, în echipaj cu Ion Petrov şi Oprea Păunescu – cârmaci. La JO din 1964 (Tokio) s-a clasat pe locul IX la 4 rame fără cârmaci. Încă din perioada când concura pentru competiţii internaţionale, a activat şi ca antrenor la CSA *Steaua,* în perioadele 1961-1965, 1972-1973 şi 1979-1981la nivelul seniorilor, iar în intervalele 1965-1971 şi 1975-1978 a avut în responsabilitate pregătirea juniorilor. În sezoanele competiţionale 1962 şi 1972 a fost antrenor coordonator al secţiei de canotaj. A răspuns de pregătirea sportivilor militari în calitate de antrenor la lotul naţional de seniori în 1973 şi 1980. A contribuit alături de ceilalţi antrenori ai secţiei la obţinerea celor 49 de titluri de campion naţional (43 seniori şi 6 la tineret) precum şi al unui număr de 10 titluri de campioni la nivelul juniorilor. Maestru al Sportului (1952) şi Maestru Emerit al Sportului (1975).

VIZITIU, IOAN IULIAN (1970), n. în Bârlad, jud. Vaslui. Ofiţer MI. A activat, începând din 1984, la CSŞ nr. 2 Constanţa, iar din 1990 la Clubul D*inamo* Bucureşti. A realizat peste 10 titluri de campion naţional şi 5 titluri de campion balcanic. A fost selecţionat în loturile naţionale, începând din 1986. A făcut parte din echipajul de 2+1 rame care a cucerit titlul de campion mondial de juniori în 1988 (Milano). La CM de seniori a ocupat: locul IV în 1991 (Viena),

la 8+1; locul II în 1993 (Račice), la 8+1; medalia de bronz în 1994 (Indianapolis), la 2+1 rame. La JO din 1992, de la Barcelona, devine vicecampion olimpic cu echipajul de 8+1. Maestru Emerit al Sportului.

VÎRLAN (PINTRINJEL), VALENTINA (1966), n. în M. Kogălniceanu, jud. Constanţa. Canotoare de performanţă. A activat la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamţ, antrenoare Garoafa Cantemir. Campioană naţională şi medaliată la diferite regate internaţionale. La CM din 1987 de la Copenhaga face parte din echipajele de 4+1 rame şi de 8+1, care cuceresc 2 medalii de aur. Maestră Emerită a Sportului. După 1990 s-a stabilit în Austria.

WIENER, CRISTEL (1953), n. În Timişoara. Canotoare de performanţă. A activat la cluburile *Voinţa* din Timişoara şi Bucureşti. A participat la 3 ediţii ale CE, în perioada când nu se organizau CM, obţinând, cu echipajele de 8+1, 2 medalii de bronz în 1971 (Copenhaga) şi 1973 (Moscova) şi o medalie de argint în 1972 (Brandenburg). La prima ediţie a CM de canotaj organizat pentru probele feminine în 1974, la Lucerna, s-a clasat pe locul III cu echipajul de 8+1. Medalie de bronz obţine şi la CM din 1975 (Nottingham), la aceeaşi probă. Maestră a Sportului. După 1975 s-a stabilit în Germania.

ZAGONI (PREDESCU), MARLENA (1951), n. în com. Lucieni, jud. Dâmboviţa. Profesoară de educaţie fizică gradul I, absolventă a IEFS din Bucureşti. A activat ca sportivă la Clubul *Nautic Universitar* şi la CS *Dinamo* şi CSA *Steaua* Bucureşti (1978-1980) antrenată de Emil Mesaroş şi Alexandru Aposteanu. A fost multiplă campioană naţională, cu diferite echipaje. În cei peste 8 ani de activitate în loturile naţionale, a participat la 5 CM, la două ediţii ale JO şi la numeroase regate internaţionale. Triplă campioană balcanică. Medaliată cu bronz în proba de 4+1 rame, la prima ediţie a CM organizată pentru probele feminine în 1974, la Lucerna. La celelalte ediţii ale CM a mai obţinut: medalia de bronz în 1975 (Nottingham) în proba de 2 rame fără cârmaci; locul IV în 1977 (Amsterdam) şi locul V în 1978 (Karapiro – Noua Zeelandă), ambele în proba de 2 rame fără cârmaci; locul IV în 1979 (Bled), în echipajul de 8+1. La JO se clasează pe locul VI (2 rame fără cârmaci) în 1976 (Montreal), iar în 1980 (Moscova) cucereşte medalia de bronz (8+1). Maestră a sportului şi Maestră emerită a sportului. Din anul 1988, funcţionează ca profesor – antrenor de canotaj la CSŞ nr. 3 *Steaua*, dedicându-se cu prioritate activităţilor de selecţie, pregătire şi promovare a elementelor de perspectivă. În această perioadă a contribuit la cucerirea a 44 de titluri de campion la juniori şi a 10 titluri balcanice. A promovat 12 sportivi în lotul de juniori, 4 în lotul de tineret şi 2 în cel de seniori. Dintre sportivii promovaţi s-a remarcat în mod deosebit, la CM de juniori din 1996, Cristina Costache – 2 medalii de argint (4 rame fără cârmaci şi 8+1). Din componenţa echipajului de 8+1 au mai făcut parte şi sportivele Mădălina Pauletu şi Anda Ştefănescu. La ediţia din 1997 a campionatului, sportiva Costache Cristina, în echipajul de 4 rame fără cârmaci, a cucerit medalia de aur şi titlul mondial la această categorie de vârstă. Antrenoare Emerită. A fost decorată cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a în 1981 şi în 2008.

ZELINSKI, SERGIU - vezi **Personalităţi**

SPORTIVI MEDALIAŢI LA CAMPIONATELE MONDIALE DE TINERET ŞI JUNIORI

AIROAIE, ANDREEA (1986), n. în București. Canotoare de performanță. Formată ca junioară la CSȘ nr.3 *Steaua* București, din 2001, până în anul 2003 cu dublă legitimare și pentru CSA *Steaua*. Din 2004 a activat la CSA *Steaua*. Medaliată la CN de juniori și seniori.

S-a remarcat la CM de juniori din 2003 (Atena) și 2004 (Banyoles) unde a contribuit la cucerirea medaliilor de aur cu echipajele 8+.

ANI, LEON - MIHAI (1987), n. în Năsăud, jud. Bistriţa –Năsăud. Canotor de performanță. Legitimat la CSŞ *Triumf* Bucureşti. Ulterior s-a transferat la CS *Dinamo*. Medaliat la CN de juniori. Pe plan internaţional a realizat performanţe deosebite la CM de juniori în 2004 (Banyoles) unde a cucerit 2 medalii de aur în probele de 8+ şi 2 rame fără cârmaci şi la ediţia din 2005 (Brandenburg) unde a intrat în posesia medaliei de bronz la 8+ şi a unei noi medalii de aur la 4 rame fără cârmaci. Campion Balcanic la juniori în 2004 la 8+ și în 2005 la 4-. Maestru al Sportului.

BOROȘANU, CĂTĂLIN (1983), n. în București. Canotor de performanță. Pe perioada junioratului s-a format la *CSȘ Nr.3 Steaua* București, când a avut dublă legitimare și pentru CSA *Steaua*. Ca senior, la CSA *Steaua*, a activat în sezoanele competiționale 2001-2002. Campion național și medaliat la CN de juniori, component al loturilor naționale de juniori și seniori. Debutul său la CM de juniori, din 2000 (Zagreb), se soldează cu o clasare pe locul al XI-lea la 4+. Realizează o participare cu rezultate deosebite la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde cucerește medalia de argint la 4+ și medalia de aur la 8+. Participă la CM de tineret din 2002 (Regata Genova), unde se clasează pe locul al IV-lea la 4+. Dublu campion balcanic la juniori (4- și 8+) în 2001. Maestru al Sportului (2002).

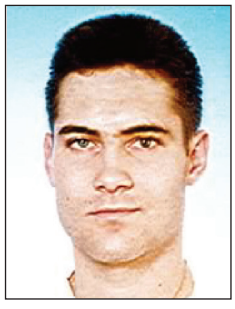

BUCEVSCHI, ADRIAN (1986), n. în Rădăuţi. Canotor de performanță. Şi-a început activitatea în anul 2002 la CSŞ Liceul Teoretic Traian Lalescu Orşova, antrenor Mariana Maliş, iar din 2005 s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Valentin Robu). Multiplu campion şi medaliat la CN de juniori şi seniori. Component al loturilor naţionale de juniori, tineret şi seniori. S-a remarcat la CM de juniori din 2004 (Banyoles) unde a contribuit la cucerirea a două medalii de aur în probele de 8+ şi 4 rame fără cârmaci. În anul 2005 participă la CM de tineret de la Amsterdam, unde intră în posesia medaliei de bronz, în proba de 4+. În anul 2004 a obţinut o medalie de aur la JB de la Orşova în proba de 4 rame fără cârmaci.

BURCĂ, CAMELIA (1986), n. în Negrești, jud. Vaslui. Canotoare de performanță. Şi-a început activitatea de performanță în anul 2000 la CS *Ceahlăul* din Piatra Neamț, sub îndrumarea antrenorului Valentin Gavril. Medaliată la campionatele naționale de juniori. Componentă a loturilor naţionale de juniori. La CM de juniori a cucerit 2 medalii de bronz în 2003 (Schinias-Atena) la 4- și în 2004 (Banyoles) la 4x.

CHILOM (SCORODETI), NADIA (1985), n. în Orșova, jud. Mehedinți. Canotoare de performanță, specializată pe postul de cârmaci. A început să practice canotajul în anul 2000 la CSŞ Liceul *Traian Lalescu* – Orșova sub îndrumarea antrenorilor Cristian Maliș și Petre Goliciu. Medaliată la campionatele naționale de juniori și seniori. Pe plan internațional s-a remarcat în echipajele de 8+, la CM de juniori din 2001 (Duisburg), 2002 (Trakai) și 2003 (Schinias) unde a contribuit la cucerirea medaliilor de aur și a titlurilor de campioană mondială la juniori. Maestră a Sportului.

CURELET, IONELIA - LAVINIA (1989), n. în Rădăuți. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul în 2004 la CSŞ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorilor Petre Goliciu, Mariana Maliș. Ulterior a activat cu dublă legitimare și pentru CS *Dinamo* București (antrenor Valentin Robu). Medaliată la campionatele naționale de juniori. Pe plan internațional a realizat următoarele performanțe la CM de juniori: 2006 (Amsterdam) – medalie de bronz la 2x; 2007 (Beijing) – medalie de aur la 8+. La CM de tineret din 2008 (Brandenburg) - locul VIII la 2x. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mircea Roman, Vasile Măstăcan, Marlena Zagoni.

DOBÎNDĂ, IONELA (1990), n. în Rădăuți. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în 2004 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorilor Mariana și Cristian Maliș. Medaliată la CN de juniori. A făcut parte din echipajele de 8+ la CM de juniori din 2007 (Beijing) – medaliat cu aur și la ediția din 2008 (Ottensheim) medaliat cu argint.

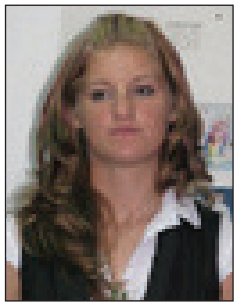

DORNEANU, IRINA (1990), n. în satul Dealu, com. Zvoriștea, jud. Suceava. Studentă la FEFS, din cadrul *Universității Ecologice* București. Canotoare de performanță, remarcată la nivelul junioarelor. A fost selecționată și promovată de prof. Sorin Băhnărel. Și-a început activitatea în anul 2004, la LPS din Iași, sub îndrumarea antrenorului emerit Ioan Lazariuc. Legitimată la *CSM-LPS Iași*. A obținut, în perioada 2007-2009, 5 titluri de campioană națională la junioare, 2 la tineret și 1 la senioare. Pe plan internațional, se remarcă la: CM de juniori din 2008 (Linz-Ottensheim) – unde cucerește medalia de argint la 8+; CM de tineret din 2009 (Račice) – medalie de bronz la 4x; CE de seniori din 2009 (Brest) – medalie de bronz la 4x; 3 titluri de campioană balcanică de junioare în 2007 (Bulgaria) și 2008 (Serbia).

DUMBRAVĂ, ADELINA (1988), n. în com. Eșelnița, jud. Mehedinți. Canotoare de performanță, specializată pe postul de cârmaci. Și-a început activitatea în anul 2004 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorului Petre Goliciu. A condus echipajele de 8+, la CM de juniori din 2005 (Brandenburg) – medalie de argint și la ediția din 2006 (Amsterdam) – unde cucerește medalia de aur. Tot în anul 2006, conduce și echipajul de 8+ la CM de tineret de la (Hazewinkel), unde se clasează pe locul al VI-lea. La lotul național s-a pregătit cu colectivul de tehnicieni coordonat de antrenorul Mircea Roman.

DUȚĂ, ADRIANA (1983), n. în Buzău. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea la *CS*Ș *Marina* Orșova, unde s-a pregătit cu colectivul de profesori-antrenori, coordonat de Petre Goliciu. Din anul 2002, s-a transferat la CS Dinamo București. Campioană națională la juniori. Pe plan internațional a participat la CM de juniori, în componența echipajelor de 8+ în 2000 (Zagreb) și 2001 (Duisburg) la care a cucerit medaliile de aur. În 2002 (Genova) a concurat la CM tineret unde s-a clasat pe locul al IV-lea în proba de 2 rame fără cârmaci.

FOCARIU, CIPRIAN – ANDREI (1989), n. în Botoșani. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 2005, la CSȘ Liceul Teoretic *Traian Lalescu* din Orșova, sub îndrumarea antrenorului Cristian Maliș. Din 2007, a activat cu dublă legitimare pentru CS *Dinamo* București la tineret și seniori. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. La CM de juniori din 2006 (Amsterdam) contribuie la cucerirea medaliei de aur la 4+ și la clasarea pe locul al VI-lea la 8+, iar la ediția din 2007 (Beijing), împreună cu Ionuț Minea, în proba de 2 rame fără cârmaci, intră în posesia medaliei de bronz. Campion balcanic la juniori în proba de 2- (2007).

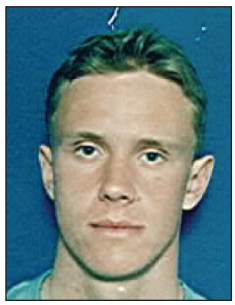

FRĂTEANU, DANIEL - VLADIMIR (1986), n. în Câmpulung Moldovenesc. Canotor de performanță. Și-a început activitatea în anul 2000, la CS *Olimpia* București, selecționat de antrenorii Doina Barcan și Gheorghe Anghel. La pregătirea sa a contribuit antrenoarea Carmen Cutaș. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Participă la CM de juniori din 2003 (Atena-Schinias) unde obține medalia de bronz, în proba de 2x, iar la ediția din 2004 (Banyoles) se remarcă în proba de schif simplu, cucerind medalia de aur. În anul 2005, se clasează pe locul al VII-lea la CM de

tineret, de la Amsterdam, la 2x, iar debutul său la CM de seniori, de la Gifu, îi aduce doar o clasare pe locul al XIII-lea, în proba de 4x. Nici la mondialele din 2006 nu reușește să se califice în fazele superioare ale competiției, în proba de schif simplu, însă la CM de tineret de la Hazewinkel, cucerește medalia de bronz, în aceeași probă. Palmaresul său mai cuprinde: medalia de aur la schif simplu, la JB de juniori din 2004; medalia de bronz la Concursul de Cupă Mondială din 2005 (2x); medalia de argint la CMU, de la Trakai, din 2006, la schif simplu. Maestru al Sportului.

HARPA, ANDREEA (1988), n. în Târgu Neamț. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în 2003 la *LPS Piatra* Neamț, antrenor Valentin Gavril. Din 2007 s-a transferat la CSA *Steaua* (antrenoare Veronica Cochela). Campioană națională la junioare. Componentă a echipajelor de 8+, participă la CM de juniori din 2005 (Brandenburg) – o medalie de argint și 2006 (Amsterdam) o medalie de aur. În anul 2007, în echipajul de 2 rame fără cârmaci, obține medalia de argint la CM de tineret de la Strathclyde. La lotul național s-a pregătit cu antrenorul Petre Goliciu.

IONIȚĂ, GEORGIANA (1984), n. în Dobroești, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea la CS *Olimpia* București (antrenor Carmen Cutaș). Campioană națională la junioare. Pe plan internațional, a participat la CM de juniori (Trakai) unde a obținut medalia de aur cu echipajul de 8+. Concurează la trei ediții ale CM de tineret din 2003 (Belgrad) – locul al IV-lea la 2x; 2004 (Poznan) – medalie de argint la 4x și 2006 (Hazewinkel) – locul al IV-lea la 8+.

MOROȘAN, SIMONA (1986), n. în Câmpulung Moldovenesc. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2000 la CS *Mureșul Tg. Mureș* (antrenor Adriana Cserhati), a concurat și pentru CSA *Steaua*. Campioană națională la juniori. La prima sa participare la CM de juniori din 2002 (Trakai) se clasează pe locul al XI-lea la proba de 4x. La edițiile următoare ale CM de juniori din 2003 (Schinias) și 2004 (Banyoles) cucerește medaliile de aur în echipajele de 8+.

OANCEA, ADRIANA (1986), n. în Oltenița. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2001 la CS *Olimpia* București, antrenor Carmen Cutaș. Campioană națională la juniori. La CM de juniori cucerește medalia de aur în anul 2003 (Schinias) și medalia de bronz la ediția din 2004 (Banyoles), ambele la 4x. Se remarcă la CM de tineret din anul 2005 (Amsterdam), unde intră în posesia medaliei de aur în aceeași probă. Tot în anul 2005 debutează la CM de seniori la Gifu în Japonia, unde se clasează pe locul I în finala B.

PREDA, AURELIA – LILIANA (1988), n. în Galați. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2003 la CS *Dinamo* București (antrenor Viorel Talapan). Campioană națională de juniori. Medaliată cu argint la CM de juniori din 2005 (Brandenburg) și cu aur la ediția din 2006 (Amsterdam), ambele în proba de 8+. La pregătirea sa au mai contribuit antrenorii Petre Goliciu și Marlena Zagoni.

RÎPA, ADRIANA (1986), n. în Galați. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2000 la *LPS* Constanța, ulterior, cu dublă legitmare, și pentru *Știința* și CS *Farul*. Din 2006 a concurat pentru CS *Farul*. S-a pregătit cu antrenorii Smaranda și Octavian Rusu. Medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a echipajelor de 8+, cucerește 2 medalii de aur la CM de juniori din 2002 (Trakai) și 2003 (Schinias). La CM de tineret din 2004 (Banyoles) intră în posesia medaliei de aur tot în echipajul de 8+.

ROSUS, ANGELICA (1987), n. în Vatra Dornei. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2002 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (antrenor Petre Goliciu). Medaliată la CN de juniori. Componentă a loturilor naţionale de juniori şi tineret. Pe plan internațional se remarcă la CM de juniori din 2004 (Banyoles), unde cucerește medalia de aur în proba de 8+, precum și la ediția din 2005 (Brandenburg) participare soldată cu 2 medalii- una de argint la 8+ și alta de aur la 2 rame fără cârmaci. În 2006 participă la CM de tineret organizat în Belgia la Hazevinkel) unde se clasează pe locul al IV-lea la 8+. Maestră a Sportului.

TODORAN, MARIANA-ELENA (1989), n. în Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud. Canotoare de performanță. Și-a început activitatea în anul 2004 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (antrenori Petre Goliciu, Saulică Cuzmanovici). Medalită la CN de juniori. Participă la CM de juniori din 2006 (Amsterdam) unde cucerește medalia de aur la 8+ și la ediția din 2007 (Beijing) unde intră în posesia medaliei de bronz la 2 rame fără cârmaci.

TRIFOI, ELENA (1990), n. în Buftea, jud. Ilfov. Canotoare de performanță. A început să practice canotajul în anul 2005 la CSȘ Liceul *Traian Lalescu* din Orșova (antrenori Petre Goliciu și Saulică Cozmanovici). Medaliată la CN de juniori. Componentă a loturilor naţionale de juniori şi tineret. La CM de juniori din 2007(Beijing) cucerește medalia de aur iar la ediția din 2008 (Ottensheim) pe cea de argint, ambele în proba de 8+. La CM de tineret din anul 2009 (Račice), intră în posesia medaliei de bronz la 4 vâsle.

ULEŞAN, RALUCA (1984), n. în Reghin, jud. Mureș. Canotoare de performanță. Legitimată la CS Mureşul – Tg. Mureş, antrenoare Claudia Cesărean. Campioană şi medaliată la CN de juniori, a participat la CM de juniori din 2001 (Duisburg), unde a obţinut medalia de argint în proba de 4x, iar la ediţia din 2002, (Trakai), cucereşte medalia de aur în componenţa echipajelor de 8+.

VOICU, RAMONA (1989), n. în Tecuci, jud. Galaţi. Canotoare de performanță. Şi-a început activitatea în anul 2004, fiind legitimată la *LPS* Constanţa (antrenor Octavian Rusu). Dina nul 2008 a concurat pentru CS *Farul* Constanţa. Campioană şi medaliată la CN de juniori. Componentă a loturilor naţionale de juniori. După un debut nereuşit – locul al IX-lea la CM de juniori din 2005 (Brandenburg), cucereşte 2 medalii de aur, în componenţa echipajelor de 8+, la CM de juniori din 2006 (Amsterdam) şi 2007 (Beijing).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE

I. REPERE ISTORICE ALE DEZVOLTĂRII SPORTURILOR NAUTICE-PREMISE ALE APARIȚIEI ȘI AFIRMĂRII KAIACULUI ȘI CANOEI

Având în vedere drumul parcurs în comun de toate ramurile sporturilor nautice, în ediția I a Enciclopediei, a fost prezentat un singur istoric, în care au fost marcate principalele repere, ținându-se seama de originea și activitățile desfășurate și chiar structurile organizatorice care cuprindeau, de regulă, toate aceste ramuri. În ediția a II-a, alături de istoricul comun, se prezintă și istoricul propriu al fiecărei ramuri, având în vedere că acestea și-au căpătat propria identitate, ca sporturi cu statute și structuri organizatorice distincte. Referindu-se la originea și evoluția sportului cu ambarcațiuni, FR de Kaiac-Canoe, prezintă principalele premise istorice, așa cum se prezintă ele în toate sursele de informare.

Oriunde există apă, fie ea ocean, mare, fluviu, râu sau lac, acolo s-a dezvoltat și meșteșugul construirii și utilizării ambarcațiunilor. Istoria ne relatează despre vechi civilizații a căror faimă s-a păstrat datorită măiestriei cu care construiau și navigau ambarcațiile, spre exemplu cea Feniciană. Definită ca „ambarcațiune, ascuțită la ambele capete, pusă în mișcare de forța umană cu ajutorul unei vâsle, cu una sau două pale, unde vâslașul privește în direcția în care barca se deplasează”, acest tip de ambarcație constituie strămoșul kaiac-ului și a canoei de astăzi. Izvoarele istorice menționează folosirea acestor ambarcații la triburile de eschimoși de-a lungul coastei Groenlandei, în nordul Norvegiei și al Canadei astăzi, pe coastele locuibile ale Antarcticii, de către populația indigenă din Pacificul de nord-vest și multe alte locuri de pe glob. Tribul Aleuților și alte populații arctice construiau kaiace dintr-o structură de rezistență din oase de balenă și lemn de plută peste care întindeau piele de leu de mare tratată cu grăsime de balenă. Bărcile constituiau o condiție vitală în supraviețuirea eschimoșilor, acestea fiind indispensabile pescuitul și vânătorii.

Denumirea „kayak” vine de la tribul Inuit din Canada, care folosea ambarcațiile cu aspectul cel mai apropiat formei de astăzi. Mai târziu coloniștii europeni de pe continentul american își construiau ambarcații din coajă de copac, pentru a naviga pe apele curgătoare.

Populația băștinașă a Americii de Nord, triburile de indieni, foloseau, de asemenea, ambarcațiuni din scoarța de copac, manevrându-le cu o vâslă care avea o singură pală, predecesoarea pagăii, vâslind atât pe o parte cât și pe cealaltă a bărcii pentru a imprima direcția dorită. La construirea ambarcațiunilor se folosea o gamă variată de esențe de lemn, de la mesteacăn, stejar alb, molid până la arbore de cauciuc din regiunile de păduri mixte din centrul și estul Canadei (vezi introducerea la Istoricul Sporturilor Nautice).

De-a lungul timpului s-au folosit mai multe

tipuri de ambarcațiuni, atât cele în care vâslașul stă în barcă, cât și cele în care vâslașul stă pe barcă, se susține că din această ultimă categorie s-a născut surfingul.

În ramurile kaiac-canoe se utilizează numai ambarcații din categoria în care vâslașul stă în barcă și nu pe barcă.

Debutul modern în kaiac și canoe. Kaiacul și canoea își au începutul ca sporturi recreaționale la debutul secolului al 19-lea, datorită în mare parte unui avocat pledant John Mac Gregor (1825-1892), filantrop scoțian (Enciclopedia Universală Britanică), care și-a construit propriul kaiac după modelul eschimos în 1845 și a petrecut o mare parte a sfertului următor de secol vâslind pe lacuri și râuri din Europa. În acest timp, el a scris o serie de cărți și articole, cea mai importantă fiind „A Thousand Milles in Rob Roy Canoe", în care descrie experiențele personale în canoe. Aventurile lui Mac Gregor au atras mulți admiratori și urmași. În 1866 el a fondat Royal Canoe Club pentru a încuraja interesul oamenilor în acest nou sport. Clubul a ținut prima regată în anul următor și până în 1868 număra 300 de membri și un set complet de reguli care să guverneze concursurile de kaiac-canoe. Popularitatea acestui sport s-a răspândit în Europa și în America de Nord, iar în 1871 a fost fondat „New York Canoe Club". Tânăra ramură sportivă a continuat să atragă noi practicanți și fani de-a lungul ultimelor decenii ale secolului al XIX-lea și primii ani ai secolului al XX-lea.

În 1924, delegați ai asociațiilor naționale care s-au format în sfertul de secol precedent, s-au adunat la Copenhaga pentru a forma un organism internațional denumit - Reprezentativa Internațională de Canoe (Internationella Representantskapet for Kanotidrott – IRK) care și-a propus să formuleze reguli pentru toate competițiile de kaiac-canoe. Obiectivele principale ale IRK, înscrise în documentele de constituire, erau următoarele: să creeze legături între asociațiile sportive de kaiac din diferite țări; pe cât posibil să organizeze competiții de Kaiac-Canoe în fiecare an și alternativ în țări diferite; să promoveze și să dezvolte turismul internațional prin editare de ghiduri ale cursurilor de apă; să introducă pe hărți simboluri recunoscute la nivel internațional pentru cursuri de apă, în scopul facilitării călătoriilor; să valorifice programe pentru a face cunoscute diferitele publicații naționale de kaiac- canoe, pregătirea de lucrări, materiale, filme și fotografii.

În același an, kaiac-canoe și-a făcut prima apariție olimpică printr-o regată de prezentare ținută la Paris. După succesul manifestării, IRK s-a prezentat pentru a primi recunoașterea ca sport olimpic, dar Comitetul Internațional Olimpic, a refuzat propunerea pentru Jocurile Olimpice de la Amsterdam din 1928 și pentru cele de la Los Angeles din 1932. IRK și-a continuat demersul pe lângă CIO, acesta recunoscând kaiac –canoe ca sport olimpic, fiind inclus în programul Jocurilor Olimpice din 1936 de la Berlin. La această premieră, au participat 19 țări pentru a concura în 8 probe: kaiac simplu și dublu pe distanțele 1000m și 10000m, canoe simplu și dublu pe aceleași distanțe. Pentru a putea aprecia aria de răspândire și potențialul de performanță al țărilor participante, este interesant că un număr de 12 țări au reușit să acumuleze puncte, din obținerea de medalii și clasarea în primele șase locuri, astfel: Australia -46 puncte; Germania – 43p.; Cehoslovacia -27 p.; Canada – 17p.; Suedia – 16 p.; SUA – 13 p.; Franța – 6 p.; Elveția – 5 p.; Danemarca – 3 p.; Finlanda – 2 p.; Luxemburg – 1 p.

Al doilea Război Mondial a cauzat distrugeri considerabile în kaiac- canoe pe plan internațional. Sediul IRK din München a fost distrus de bombardamentele aliaților, dar și organizația însăși era în derivă. După mai multe surse, în 1946, IRK s-a reorganizat formând Internațional Canoe Federation. La Jocurile Olimpice din 1948, au participat doar 17 țări. Pe parcursul anilor numărul probelor incluse în programul olimpic a cunoscut mai multe modificări. În programul întrecerilor masculine: 8 probe – edițiile JO 1936 și 1948 -1956 (K1, K2, C1 și C2 1000m, K1, K2 , C1 și C2 10000m); 5 probe - 1960 – 1968 (au fost scoase probele de 10000m și s-a introdus K4 500m ștafetă numai în 1960, fiind înlocuit cu K4 1000m din 1964); 8 probe în 1972 (s-au introdus, numai pentru această ediție, trei probe de slalom nautic); 9 probe – pentru 1976-1988

(în locul celor trei probe de slalom nautic se introduc 4 probe noi – K1, K2, C1 și C2 pe 500m); 12 probe - pentru toate edițiile care au urmat până în 2008 inclusiv (se reintroduc cele 3 probe de slalom nautic). În programul întrecerilor feminine: 1 probă – edițiile 1948 – 1960 (K1 500m); 2 probe – din 1960 (se introduce și proba de K2 500m); 3 probe – din 1984 (se introduce proba de K4 500m); 4 probe din 1992 (se introduce proba de K1 slalom nautic, care fusese experimentată în 1972).

Există puține informații în legătură cu transformările care s-au produs în organizarea forului internațional după anul 1924. În Anuarul din 1993, FRKC menționează anul 1934 ca dată în care s-a înființat Federația Internațională de Canoe (FIC), fără alte detalii. Din istoricul FRKC, prezentat pe site-ul acesteia așa cum s-a arătat și anterior, rezultă că IRK și-a continuat activitatea, având sediul în München, unde a suferit mari distrugeri, inclusiv sediul și arhiva ca urmare a bombardamentelor și că abia în 1946 s-a reorganizat formând Internațional Canoe Federation (ICF).

Important este că acest for, deși încă insuficient consolidat, a reușit să organizeze CE din 1933 (Praga) cu 6 probe masculine și 1 feminină, în 1934, ediția a II-a, în Copenhaga (9m+1f), iar în 1936 a III-a în Duisburg – cu o participare foarte redusă (numai 3 țări). În 1936 a debutat în programul JO, iar în 1938, în Vaxholm, a organizat prima ediție a CM cu 10 probe masculine și 2 feminine (cea de-a II-a ediție a fost organizată abia în 1948, ca de altfel și CE care au fost reluate în 1957).

Pe parcursul anilor în conducerea FIC s-au aflat: Olov Verner (Suedia); Harald Jeperson (Danemarca) și Karl Pupel (Cehoslovacia); Sergio Orsi (Italia) – președinte și Otto Bonn (Ungaria) – vicepreședinte/secretar general. După anul 2000 sediul s-a mutat în Spania (Madrid). Din 2010, Elveția găzduiește sediul FIC având-l președinte pe Jose Perurena Lopez (ales în 2008) și secretar general pe Simon Toulson (Marea Britanie).

Sunt mai multe date (1939/1940, 1942, 1950) presupuse a fi cele în care s-a produs afilierea structurilor organizatorice din România, la forul internațional. Având în vedere numeroasele modificări în structurile organizatorice, din informațiile existente, rezultă că afilierea s-a făcut în 1942 și în 1950, aceasta din urmă fiind o reafiliere, o confirmare, ea reprezentând și data oficială înscrisă și în Statutul Federației Române de Kaiac Canoe, când România a fost afiliată la FIC.

În 1993, a fost înființată Asociația Europeană de Canoe (ECA) cu sediul în Roma, condusă de John Wood (Marea Britanie) – președinte și de Francesco Conforti (Italia) – secretar general. Din 2001, sediul se află în Zagreb, având-l ca președinte pe Albert Woods și ca secretar general pe Bianco Lovric. ECA are 43 de federații naționale afiliate. FRKC s-a afiliat la ECA în 1993. Din 2002, FRKC este afiliată și la Asociația Balcanică de Kaiac-Canoe.

Pe parcursul anilor, FRKC a avut un rol important, prin reprezentanții săi, în organismele sportive internaționale. În Federația Internațională de Canoe au funcționat cu diferite responsabilități: Nicolae Navasart – membru al Biroului (1972-1984), membru al Comisiei de curse în linie (1960-1972) și președinte al acesteia (1972-1984); Octavian Popescu - președinte interimar al Comisiei medicale (1963-1964), vicepreședinte și apoi membru al Comisiei medicale (1964-1976); Ion Artenescu – membru al Comisiei medicale (1976-1978); Corneliu Bârsănescu – membru al Comisiei de turism (1972-1976); Jean Zamfir – membru al Comisiei de propagandă și informare (1972-1980); Dorin Lăncrăjan – membru al Comisiei de propagandă și promovare (1986-1990). În Asociația Europeană de Canoe - Corneliu Bârsănescu – vicepreședinte/prim-vicepreședinte (1993-2001). Au funcționat ca arbitri la competițiile internaționale oficiale: Otto Tomiuc (starter la șapte ediții ale JO, 28 ale CM și 15 ale CE de seniori și juniori); Nicolae Navasart, Jean Zamfir, Corneliu Bârsănescu, Aurel Vernescu, Octavian Mercurian, Beniamin Zabet, Gheorghe Toth.

II. EVENIMENTE SEMNIFICATIVE CARE AU MARCAT ÎNCEPUTURILE, DEZVOLATAREA ȘI AFIRMAREA KAIACULUI ȘI CANOEI ÎN ȚARA NOASTRĂ

Sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul celui de-al XX-lea marchează interesul și preocupările pentru practicarea sporturilor nautice, folosindu-se diferite tipuri de ambarcațiuni. Se înființează primele structuri organizatorice (vezi Istoricul sporturilor nautice).

Centrele unde au apărut și s-au dezvoltat kaiacul și canoea au fost cele unde se practicau canotajul, yachtingul și alte ramuri ale sporturilor nautice din: Timișoara, Arad, Brăila, Galați, Constanța, Sulina, București. Sulina a fost unul din centrele importante unde se organizau regate și alte acțiuni, sub impulsul Comisiei Europene a Dunării, înființată în anul 1856 (anul primelor regate de canotaj). În anul 1882, se organizează prima întrecere cu bărcile pe lacul Cișmigiu. Toate aceste manifestări aveau un caracter distractiv, demonstrativ și erau organizate de regulă cu ocazia unor serbări.

Dezvoltarea modestă a ramurilor din sporturile nautice au ridicat mari probleme în încercările de înființare a unui for central de conducere. După unele informații, în 1912, au existat încercări, din partea FSSR, de a crea o comisiune centrală de canotaj, care din lipsă de activitate a fost desființată în 1914. Din documentele oficiale ale FSSR (Raportul FSSR cu ocazia Aniversării unui sfert de veac de activitate, precum și în Anuarul Sportului din 1943) rezultă clar că nu a fost posibil să se înființeze un for central de conducere pentru sporturile nautice (vezi Istoricul FR de Canotaj). Abia în 1919 va fi constituită Comisiunea de Canotaj, în 1921 Comisia Sporturile Nautice (în care fusese inclus și înotul), în 1925 Comisia Centrală de Sporturi pe Apă. Unele surse informează că în această perioadă, funcționau structuri asemănătoare și în Arad. Având în vedere ponderea structurilor organizatorice în care se practicau sporturile nautice și în special canotajul în zona Arad – Timișoara, în 1931 se înființează Federația Română de Canotaj cu sediul în Arad, care în 1936 se mută în București, în anul următor luând ființă Federația Română de Sporturi Nautice. Au mai funcționat: Federația Română de Sporturi de Apă (sporturi nautice și înot) – unde apare nominalizat ca președinte al Comisiei de caiac – Henry August. Până în 1958 au mai existat unele structuri organizatorice, cele mai reprezentative fiind Comisiile Centrale de Sporturi Nautice și inspecțiile pentru sporturi nautice din cadrul OSP și CCFS. Din 1958, se reînființează Federația Română de Sporturi Nautice care cuprindea canotajul, caiacul-canoea și yachtingul. Din 1965, kaiacul și canoea se constituie în Federație independentă cu statut propriu de funcționare. Dacă canotajul care a beneficiat de o anumită dezvoltare, comparativ cu celelalte ramuri ale sporturilor nautice, kaiacul și canoea au cunoscut, așa cum se arată și în istoricul FRKC, o pornire firavă, cu mari întreruperi și zone limitate de răspândire, iar primele CN s-au organizat abia în 1932. Abia după 1934, kaiacul este prezent în programele unor competiții, doar cu câteva probe și cu foarte puțini participanți, iar activitatea la canoe este și mai târzie, primele semnale în legătură cu această ramură fiind înregistrate în 1942, în București cu ocazia unor competiții. În istoricul Federației se arată că „Schimbările fundamentale, în conținut și formă, au avut loc abia după cel de-al Doilea Război Mondial, când sportul a început într-adevăr să câștige o largă răspândire și popularitate. În contextul acestor esențiale înnoiri, sporturile nautice și-au aflat albia adevăratei lor dezvoltări cucerind o mare audiență în rândul tineretului, mărindu-și necontenit numărul cluburilor și al secțiilor de canotaj, kaiac-canoe și yachting, dezvăluindu-și frumusețile și virtuțile". Această dezvoltare a fost însoțită și de o reprezentare de prestigiu pe plan internațional, sportivii noștri reprezentând kaiacul și canoea, au realizat la JO, CM și CE un bilanț de excepție.

Pentru a ajunge însă aici, cu toate greutățile începutului, trebuie cunoscute principalele semnale și acțiuni, care au contribuit, pe parcursul acelor ani, la dezvoltarea kaiacului și canoei, marcând cronologic principalele evenimente.

1935 – cu ocazia CN de la Snagov, pe lângă probele de schif, în program au fost cuprinse și

întrecerile de caiac seniori și mixt. Au participat sportivi din Arad, Timișoara, Satu Mare și București.

1937 – se organizează „Caravana nautică" sub denumirea *Marele Voevod Mihai*, cu plecare din Giurgiu, pe Dunăre, lacul Razelm, ieșire în Marea Neagră și sosire în Mamaia. Au participat mai multe asociații sportive militare și civile cu lotci și caiace. Competiția dotată cu „Cupa Oficiului Național de Turism" (ONT) la caiac dublu domni este câștigată de AS *Regata* din Timișoara. Pe lacul Herăstrău au loc concursuri de schif, caiac și vele. În programul CN, desfășurat în Mamaia, s-au organizat și întreceri în proba de caiac dublu.

1938 – o nouă caravană nautică pe traseul Turnu Severin-Vâlcov-Mamaia (1120km), parcurs în 18 zile, la care au participat 120 sportivi în 31 ambarcațiuni. Cupa ONT este câștigată de AS *Dor de Ducă* din București. Proba de caiac dublu străjeri a revenit Constanței.

1939 – în București, Timișoara și Arad se organizează campionate regionale și alte întreceri. Cupa ONT este câștigată de AS *CFR* Timișoara. AS *Dor de Ducă* din București intră în posesia Cupelor *Eugen Titeanu* și *Ligei Navale*. Campioni naționali la caiac 2 feminin – AS *Dor de Ducă* București, iar la caiac 2 masculin – AS *CFR* Timișoara. Cu ocazia Sărbătorilor Marinei, de la Constanța, s-au organizat *competiții naționale de bărci militare*, *lotci și caiace străjerești.* Competițiile au avut un caracter festiv și au reprezentat domeniul militar.

1940 – un an cu mai puține concursuri.

1941– are loc prima ediție a Crosului nautic având ca probă traversarea lacurilor cu caiacul.

1942 – în București, se organizează un concurs intercluburi la schif, caiac și canoe. Este prima dată când intră în concurs și canoea. Au loc numai campionate regionale.

1942-1943 – în cuvântul său publicat și în Anuarul acestor ani, președintele Federației – Eugen Săvulescu se referă la necesitatea ca federația să urmărească dezvoltarea caiacului, menționând că „Această ambarcațiune este ieftină și se pretează la pătrunderi adânci în interiorul țării, prin coborâri pe râuri în caravane de propagandă". Era o viziune specifică acelor timpuri care constituia însă un imbold pentru dezvoltarea acestui sport în viitor.

1943 – fără campionate naționale, se organizează numai concursuri cu caracter local care includ, din nou, canoea în programul întrecerilor. „Crosul nautic" sau „Crosul de Caiac", competiție patronată de FRSN, s-a desfășurat pe lacurile din Capitală (circa 20km), concurenții fiind obligați să treacă ambarcațiunile lor, pe brațe, fără ajutor străin, dintr-un lac în altul, făcând în total 4 escaladări. Trofeul, donat de către clubul organizator *Dor de Ducă* a fost câștigat de către echipajul Bunescu-Badea (AS *Distribuția)* pe locul al II-lea situându-se cuplul Coman – Minulescu (AS *Dor de Ducă*).

1945 – se înregistrează o activitate competițională susținută: concursul de popularizare al sindicatelor, campionatele regionale etc. CN de caiac se desfășoară în București cu probele de simplu și dublu feminin și masculin, precum și dublu mixt; același program și la CN din 1946, tot în București.

1947 – se organizează primul CN, din București, cu program mult mai cuprinzător - probelor de viteză simplu și dublu feminin și masculin, adăugându-li-se cele de fond – simplu și dublu feminin (6km), simplu și dublu masculin (10km). CN a cuprins și probe pentru juniori.

1948 – CN se desfășoară la Snagov, cu un program mai redus: simplu 500m feminin – El. Șerban; simplu 3000m fem. – El. Șerban; simplu 1000m masc. – Dordea Pascu; dublu 10 km masc. – BNR. Campionatul a cuprins și probe pentru juniori.

1949 – CN (Snagov) la feminin – 2 probe de viteză – simplu – Greta Nicolau și dublu – Godeanu și 2 de fond – simplu – G. Nicolau și dublu – SRT; la masculin - 2 probe de viteză – simplu – Adrian Batali și caiacul de 4 – Banca RPR și 3 probe de fond – simplu – Gh. Munteanu, dublu și caiacul de 4 – ambele revenind CS Banca RPR.

1949 – ia ființă secția de kaiac-canoe a CS *Dinamo* București, cu contribuții remarcabile la dezvoltarea și afirmarea acestor ramuri pe plan internațional. Începutul, în condiții foarte modeste, numai la kaiac, s-a datorat lui Radu Huțan, Nicolae

Navasart, Radu Marinescu, Gheorghe Cojocaru, cărora li s-au alăturat Grigore Hedeșiu, Nicolae Bojescu, George Damian Dandea, Vasile Mănăilă, Ervin Ërdöș și apoi sportivii Constantin Mihalache Ion Budaczek și cel mai reprezentativ kaiacist Mircea Anastasescu. Peste 400 de sportivi campioni și medaliați la CN. Multe performanțe în premieră: medalia de bronz obținută de Mircea Anastasescu la CM din 1954 (Macon) în K1 500m; primele medalii olimpice de aur, ale canoei românești la JO din 1956 (Melbourne), obținute de Leon Rotman la C1 1000 și 10 000m și de către Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe la C2 10 000m; medaliile de aur ale canoiștilor Dumitru Alexe și Simion Ismailciuc la CE din 1957 (C2 10 000m) și la CM din 1958 (C2 1000m); Aurel Vernescu medaliat cu aur la CE din 1961 și la CM din 1963; Vasile Dîba – primul campion olimpic la țării noastre la kaiac (JO 1976); Ivan Patzaichin care a cucerit 4 titluri olimpice și 4 titluri mondiale. Un număr de 25 de medalii olimpice (10-7-11), 31 sportivi medaliați la CM, 45 la CE. Numărul celor care au adus glorie kaiacului și canoei românești este foarte mare. Aceștia se regăsesc în Enciclopedie la capitolul FRKC (vol.I), la personalități (vol.III), în Cartea de Aur (vol.VI). Printre antrenorii care au contribuit la realizarea acestor succese se află antrenorii emeriți Radu Huțan, Stavru Teodorof, Octavian Mercurian, Mihai Țurcaș, Aurel Vernescu, Mercurie Ivanov, precum și antrenorii Simion Ismailciuc, Aurel Alecu, Gh.Cojocaru, Elena Bodocan. După 1990, au continuat seria succeselor Ivan Patzaichin – antrenor emerit, Florin Popescu, Mitică Pricop, Gh. Andriev (vezi CS *Dinamo* – vol. IV).

1949 – se înființează secția de kaiac-canoe a CCA/CSA *Steaua*, structură cu contribuții deosebite la dezvoltarea și afirmarea acestor ramuri la obținerea unui bilanț remarcabil la competițiile internaționale oficiale. Sportivii CSA *Steaua* au cucerit: 15 medalii la JO (3aur-7argint-5bronz); 110 medalii (25-51-34) la CM; 76 medalii (27-24-25) la CE; 16 medalii la CMU; 147 medalii la JB. Printre sportivii care au contribuit la obținerea acestor succese s-au aflat: Lavrete Calinov, Achim Sidorov, Andrei Conțolenco, Nicolae Artimov, Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov, Andrei Igorov, Nicolae Terente, Hilde Lauer, Cornelia Sideri, Valentina Serghei, Gheorghe Danilov, Gheorghe Simionov, Maria Ivanov, Policarp Malâhin, Larion Serghei, Ion Dragulschi, Ion Terente, Erast Pavel, Nicușor Eșanu, Ion Bârlădeanu, Agafia Orlov-Constantin, Nastasia Nichitov-Ionescu, Toma Simionov, Tecla Marinescu –Borcănea, Costică Olaru, Angelin Velea, Nicolae Fedosei, Ionel Constantin, Ionel Lețcaie, Daniel Stoian, Aurel Macarencu, Carmen Simion, Romică Șerban, Florin Scoică, Geza Magyar, Antonel Borșan, Vasile Curuzan, Florin Huidu, Silviu Simioncencu și alții. Sportivii clubului au obținut peste 600 titluri de campioni naționali la seniori, tineret și juniori. Peste 40 de sportivi au primit titlul de maestru emerit al sportului. Un număr de 8 antrenori au fost distinși cu titlul de antrenor emerit: Nicolae Navasart, Maria Navasart, Manoilă Milicin, Filip Serghei, Alexandru Skurka, Ștefan Vișevan, Ion Bîrlădeanu, Nicușor Eșanu. (vezi CSA Steaua – vol.IV)

1950 – începe organizarea distinctă a CN, cu un program mai bogat și cu participări mult mai numeroase, din diferite localități. CN a cuprins la masculin probele de caiac simplu 10 000m (Nicolae Navasart – Dinamo), dublu 10 000m (R.Marinescu, R.Huțan – Dinamo), dublu 800m (Gh.Cojocaru, R.Huțan –Dinamo), simplu 500m (Radu Marinescu –Dinamo), caiacul de 4-10000m(Locomotiva CFR Galați), caiac 1 4x500m (Dinamo), simplu 800m (R.Huțan), dublu 500m (R.Marinescu, N.Navasart-Dinamo) caiacul de 4 800m (Dinamo). La feminin întrecerile s-au desfășurat la probele de: simplu 3000m (Greta Nicolau –Galați), dublu 3000m (Locomotiva –SRT Galați), dublu 500m (El. Șerban, Rozalia Cojocaru-Fl.Roșie – Flacăra Roșie București), caiacul de 4 3000m (Locomitiva SRT Galați), simplu 500m (Rozalia Cojocaru –Fl. Flacăra Roșie București), caiacul de 4 500m (Spartac BRPR). La această ediție a CN, s-au clasat pe primele trei locuri sportivii reprezentând următoarele localități și unități sportive: București (Dinamo, CCA, Spartac Banca RPR, Flamura Roșie – Flacăra Roșie, Flacăra Roșie); Galați (Locomotiva SRT, Locomotiva CFR); Timișoara (Locomotiva CFR, Flacăra Arte Grafice, SMTCF); Arad (Metalul

Flamura Roșie). Mai mulți promotori ai caiacului și canoei din țara noastră printre care și antrenorii emeriți Radu Huțan, Nicolae Navasart și Maria (Enache) Navasart, cuceresc primele titluri de campioni naționali, iar Mircea Anastasescu, reprezentând BRPR, se clasează pe locurile II la caiac simplu 800m și caiac simplu 4x500m.

1951 – etapa finală a „CN de caiac și canoe" (16-17 iunie Snagov) a reprezentat un succes – 173 de participanți (144 în probele masculine și 29 în cele feminine). Probele de caiac masculin: simplu 500, 1000 și 10 000m; simplu 4x500m ștafetă; dublu 500, 1000 și 10000m; 4 1000 și 10 000m. La canoe programul a cuprins o singură probă – 10+1 1000m. Probele de caiac feminin: simplu și dublu pe distanțele de 500 și 3000m. Localitățile și unitățile reprezentate: București (Dinamo, CCA, Spartac BRPR, Locomotiva CFR, Locomotiva PTT, Știința, Politehnica, Flamura Roșie, Flacăra Roșie, Metalul – Autoindependența – Constructorul, Progresul ICAS); Galați (Locomotiva SRT, Locomotiva CFR, Marina); Brăila (Dinamo, Locomotiva – P.Transport, Marina); Timișoara (Progresul – Arte Grafice, SMTCF, Locomotiva CFR); Arad (Flamura Roșie UTA, Metalul Victoria, Locomotiva CFR, Progresul Sportul Popular); Târgu Mureș (Avântul Sima Geza), Reghin (Avântul IPEIL); Constanța (Marina).

1952 – se înregistrează o premieră în organizarea campionatelor naționale. În zilele de 30-31 august s-au desfășurat CAMPINATELE RPR DE CANOE, la Snagov, la care au participat: Dinamo, Șantierul Metalul, CS *Marina* Galați, Știința și Progresul. Programul a cuprins probele de canoe: dublu 1000m (Dinamo-Metalul-Șantierul); dublu 10000m (Dinamo-Șantierul); 10+1-1000m (Dinamo –CS*Marina* Galați - Știința Politehnica). Separat, în zilele de 6-7 septembrie (Snagov), au avut loc CAMPIONATELE RPR DE CAIAC, la 7 probe masculine și 3 feminine. Titlurile de campioni au fost obținute de sportivii CS Dinamo la 6 probe și Șantierul la 1 probă, iar la feminin Flamura Roșie a câștigat 2 titluri și CCA 1 titlu. Pentru juniori s-a organizat Concursul inter-orașe, comun pentru canotaj și caiac. La caiac programul a cuprins câte 3 probe pentru juniori și junioare. CN din 1953 a organizat întreceri la caiac (8 probe masculine și 3 feminine) și la canoe (4 probe).

1954 – la faza finală a CN (Snagov -25-26 septembrie) au participat 240 de sportivi, reprezentând localitățile: Arad, Brăila, București, Galați, Reghin, Târgu Mureș, Timișoara. Probe la caiac masculin: –1,2 și 4 10 000m, 1 și 2 500m, 1, 2 și 4 1000m, caiac feminin –1 3000m, 1-500m, 2 500m; la canoe – 2 10 000m, 2 3000m, 1și 2 1000, 10+1 1000m. La această ediție a CN, Dinamo a obținut 11 titluri de campioni naționali, Locomotiva București 2titluri, CCA, Constructorul și Voința din București și Locomotiva Galați câte 1 titlu. A mai fost organizată Cursa de mare fond kaiac- canoe pe Dunăre – 800km – 14 etape – 164 concurenți. Clasamente: caiac – Metalul; Fl. Roșie; Locomotiva; Constructorul; Avântul; Progresul; canoe - Locomotiva, Fl.Roșie; Constructorul; Metalul; Avântul; Progresul. La CN pentru juniori s-au organizat întreceri pentru băieți la 3 probe de caiac și 2 de canoe, precum și la 2 probe de caiac pentru fete.

1954 – eveniment memorabil - la CM de la Macon (Franța) Mircea Anastasescu, cucerește medalia de bronz în proba K1 500m, performanță realizată în premieră pentru kaiacul românesc; sportivii noștri concurează în 7 probe de caiac la Concursul internațional de la Berlin (4-5 iunie), reușind să se claseze de 4 ori pe locul I. În anii următori, volumul participărilor internaționale va crește semnificativ, iar sportivii noștri vor obține, la competițiile internaționale oficiale, performanțe remarcabile atât la kaiac, cât și la canoe.

1955 – o nouă premieră pe plan intern. Se organizează 3 campionate naționale: I „CAMPIONATUL RPR de viteză de caiac și canoe" cu 113 participanți la faza finală (10-11 septembrie – Snagov) cu 8 probe de caiac și 4 de canoe la masculin și 4 probe de caiac la feminin (Dinamo a câștigat 11 titluri naționale).

II „CAMPIONATUL RPR de fond, caiac și canoe" – (14-15 mai Herăstrău) cu 61 de participanți, cu probele: canoe 1-24 km (Simion Ismailciuc–Dinamo); caiac 2- 40 km (Dinamo); canoe 2 – 40 km (Dinamo); caiac 4–50 km (Dinamo); caiac 1–30 km (Mircea Anastasescu–Dinamo). III

„CAMPIONATUL RPR de mare fond, caiac și canoe pe Dunăre” – 858 km, în 18 etape, cu 40 de echipaje – 80 participanți în proba de caiac 2 în clinuri și 8 echipaje – 88 participanți, în proba de canoe 10+1. Pe plan internațional: Romania – RDG (4-5 iunie – Snagov); România – Ungaria (2-3 iulie – Snagov); participare la cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților (10-12 august – Poznan).

1955 – descoperirea Deltei și a altor localități dobrogene ca surse de selecție și promovare a talentelor s-a dovedit o soluție benefică atât pentru această zonă, cât și pentru unitățile reprezentative ale kaiacului și canoei de mare performanță și bineînțeles, nu în ultimul rând pentru sportivii respectivi. Fie că s-a făcut direct selecția din aceste zone, că s-au stabilit anumite acțiuni comune de colaborare, că s-au înființat anumite structuri specifice (centre de selecție și pregătire, secții sau unități profilate) realizările au fost deosebite, ele făcând cinste tuturor celor implicați. Aici au funcționat mai multe centre, *CSȘ*, SC *Tulcea*, CS *Delta Tulcea,* AS *Pescarul,* CSM *Danubiu* Tulcea (1969) și altele. Toate acestea îndrumând primii pași ai viitorilor campioni și medaliați olimpici, mondiali, europeni, balcanici și câștigători a numeroase regate. Dintre figurile reprezentative (sportivi, antrenori, arbitri, conducători) incluse în Enciclopedie – capitolul kaiac-canoe, 50 la sută, provin din această zonă, cel mai des fiind menționate localitățile: Caraorman, Mila 23, Crișan, Carcaliu, Chilia Veche, Dunăvățu de Jos, Babadag, Mahmudia, Slava Cercheză, Jurilovca, Tulcea, Somova, Sarichiol, Slava Rusă, Periprava, Sf. Gheorghe, Maliuc, Agighiol. Toți acești sportivi au fost medaliați la competițiile internaționale oficiale, în frunte cu Ivan Patzaichin, Vasile Dîba, Serghei Covaliov, Simion Ismailciuc, Gheorghe Danilov, Toma Simionov, Angelin Velea, Costică Olaru, Maria Ștefan (Cosma), Maria Nichiforov și mulți alții. Această vastă acțiune a fost susținută, pe parcursul anilor, de numeroși instructori și antrenori, de cele mai multe ori anonimi. Printre aceștia, s-au aflat: Igor Lipalit, Grigore Ștefanov, Jeni Bondar, Gheorghe Lungu, Sidor Lifere, Liviu Dogaru, Pavel Tarara, Mihail Ivanov, Roman Vartolomeu și mulți alții.

1956 – premieră olimpică românească absolută la JO de la Melbourne; canoiștii noștri inaugurează un parcurs care avea să devină remarcabil cucerind, în ordinea concursului, medalii de aur: Leon Rotman – la C1 1000m; Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe – la C2 10 000m; Leon Rotman – la C1 10 000m.

1957 – prima participare a României la CE, desfășurate în Gand (Belgia) s-a soldat cu medalie de aur la C2 10 000m și medalie de argint la C2 1000m, ambele obținute de Dumitru Alexe, Simion Ismailciuc, cu medalie de bronz la C2 10 000m (Lavrente Calinov, Ichim Lipalit), iar la kaiac cu medalie de bronz în proba de dublu 500m (Mircea Anastasescu, Stavru Teodorof).

1958 – la CM de la Praga, cuplul Simion Ismailciuc, Dumitru Alexe cucerește, medalia de aur, în proba C2 1000m.

1961 – se obțin primele medalii de aur la CE, de la Poznan, la K1 500m (Aurel Vernescu) și la K2 500m (Nicolae Artimov, Andrei Conțolenco).

1963 – la CM de la Jajce, sportivii noștri au realizat un bilanț remarcabil: 6 medalii de aur (4 la kaiac și 2 la canoe), 4 de argint (3 la kaiac și 1 la canoe), 1 de bronz la canoe. Același bilanț a fost obținut și pentru CE care s-a desfășurat concomitent cu CM. Aici au fost realizate în premieră, pentru țara noastră: prima medalie de aur la C1 1000m, (Simion Ismailciuc); primele medalii de aur la K1 500m (Aurel Vernescu), K2 500m și K2 1000m (Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov) și K1 4x500m (Anton Ivănescu, Haralambie Ivanov, Vasile Nicoară, Aurel Vernescu).

1964 – premiere olimpice pentru kaiacul feminin românesc, la JO de la Tokio: Hilde Lauer cucerește medalia de argint la K1 500m și pe cea de bronz, împreună cu Cornelia Sideri, în proba de K2 500m.

1965 – pentru prima dată, CE de kaiac –canoe sunt găzduite de România, la Snagov, la care participă 30 de țări. Sportivii noștri obțin, din nou performanțe excelente: 6 medalii de aur, 4 de argint și 1 de bronz.

1965 – își începe activitatea de arbitru internațional fostul kaiacist Otto Tomiuc care a oficiat, în

această calitate, la 7 ediții ale JO, 26 ediții ale CM de seniori și juniori și 15 ediții ale CE.

1966 – primele medalii de aur, obținute la C2 10 000m de către Petre Maxim și Aurel Simionov și la K4 1000m (Anton Calenic, Dimitrie Ivanov, Afanasie Sciotnic, Mihai Țurcaș) la CM din Berlin.

1967 – eveniment de însemnătate istorică, Conferința pe țară a mișcării sportive, din 18-19 iulie 1967, consfințește Hotărârea adoptată în 1965, privind înființarea Federației Române de Kaiac-Canoe, care după cei peste 30 de ani de existență în diferite formule organizatorice, reunind sporturile nautice, devenise o structură organizatorică independentă, cu statut propriu. FRKC este persoană juridică de drept privat de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică, fără scop lucrativ, care-și exercită deplina autoritate în organizarea și desfășurarea activității de kaiac-canoe pe teritoriul României și în reprezentarea internațională. Componența Biroului FRKC, la acea dată: președinte – Vasile Șlicariu, vicepreședinte – Radu Huțan; secretar general – Jean Zamfir; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Otto Tomiuc, Radu Marinescu, Nicolae Navasart, Dordea Pascu, Ecaterina Popescu.

1967 – prima medalie (argint), pentru kaiacul feminin românesc obținută, la CE de seniori, de la Duisburg, de către echipajul K2 500m (Viorica Dumitru, Valentina Serghei); sunt consemnate primele medalii la CE de juniori (Kartstadt): bronz la canoe; 2 de aur la kaiac masculin; aur și argint la kaiac feminin.

1968 – Ivan Patzaichin cucerește la JO din Mexico, primul său titlu olimpic, în proba C2 1000m, împreună cu Serghei Covaliov, având 17 ani, 9 luni și 14 zile. La această ediție a JO s-au mai obținut o medalie de argint la K4 1000m și una de bronz la K1 500m feminin, prin Viorica Dumitru.

1971 – la CM, de la Belgrad, se obțin primele medalii de aur pentru țara noastră la C2 500m (Gheorghe Danilov, Gheorghe Simionov) și la K4 10 000m (Costel Coșniță, Ciprian Macarenco, Afanasie Sciontic, Vasile Simioncenco).

1972 – s-a înființat în cadrul structurilor sportive din învățământ – „ Liceul de sporturi nautice” Ștefan Plavăț din Orșova, profilat pe – canotaj și kaiac – canoe. Pe parcursul anilor a mai purtat și alte denumiri, iar din 2001 se numește CSȘ Liceul Teoretic *Traian Lalescu.* În cei peste 30 de ani de activitate, s-a dovedit o unitate sportivă model, cu contribuții remarcabile la pregătirea unor sportivi de mare valoare care au reprezentat cu performanțe de prestigiu kaiacul și canoea românească pe plan internațional. Majoritatea componenților loturilor naționale de juniori și tineret au urmat stagii de pregătire în cadrul acestei unități sportive. În fiecare an circa 90 de sportivi se află printre medaliații CN, iar peste 30 de sportivi au fost promovați anual în loturile naționale. Sportivii promovați au contribuit la cucerirea a 21 medalii la JO, printre aceștia aflându-se Florin Popescu și Mitică Pricop. Alți sportivi medaliați: Ionel Averian, Florin Scoică, Florica Vulpeș, Marian Sevici, Marin Popescu, Nicolae Bogdan, Liviu Dumitrescu și alții.

Ca profesori-antrenori pentru kaiac-canoe au activat: Beniamin Zabet, din 1980 și până în prezent (este și coordonatorul clubului); Ilie Bănăduc profesor – antrenor emerit, antrenor lot juniori; Constantin Popan – profesor – antrenor emerit, antrenor lot juniori; Alexandru Ghițoaică – profesor, antrenor lot juniori; Mihai Vlăduceanu – prof. antrenor lot juniori; Alexandru – Bebe Zabet – profesor – antrenor lot tineret și juniori; Manoilă Milicin – profesor – antrenor emerit 1972-1980; Erszebet Milicin – profesor 1972-1980; Adrian Magnea – profesor 1986-1993. (vezi capitolul Cluburi din vol. IV, și județul Mehedinți din vol. II).

1973 – primele medalii (bronz) pentru kaiacul feminin românesc obținute la CM de la Tampere la K 1 500m (Viorica Dumitru) și la K4 500m (Viorica Dumitru, Maria Cosma, Maria Ivanov, Maria Nichiforov).

1974 – este consemnată prima medalie de aur la K2 10 000m, cucerită de Ion Terente și Antrop Varabiev la CM din Mexico, performanță repetată la CM din 1979 (Duisburg) de echipajul Ion Bârlădeanu, Nicușor Eșanu.

1976 – premieră absolută – Vasile Dîba cucerește prima medalie olimpică de aur în proba de K1 500m, pentru kaiacul românesc, căreia îi mai adaugă

și o medalie de bronz la K 1 1000m.

1977 – Lipat Varabiev cucerește prima medalie de aur la C1 500m, la CM de la Sofia.

1978 – la CM de la Belgrad, se înregistrează încă două premiere pentru țara noastră primele medalii de aur la C1 1000m (Ivan Patzaichin) și la K1 1000m (Vasile Dîba).

1980 – la JO de la Moscova se obțin 5 medalii: 1 de aur (C2 1000m); 2 de argint (C2 500m și K4 1000m); 2 de bronz (K1 500m și K1 1000m). Câte 2 medalii au câștigat Ivan Patzaichin (aur la C2 1000m și argint la C2 500m) și Vasile Dîba (argint la K4 1000m și bronz la K1 500m), Ion Bârlădeanu obține bronzul la K1 1000m).

1984 – JO de la Los Angeles aduc kaiacului și canoei din țara noastră, 4 medalii (2 aur și câte una de argint și de bronz). Medalia de aur cucerită la K4 500m de către Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu și Maria Ștefan, reprezintă prima și singura medalie olimpică de această culoare pentru kaiacul feminin românesc. Au mai obținut medalii: Ivan Patzaichin și Toma Simionov – aur la C2 1000m și argint la C2 500m; Costică Olaru – bronz la C1 500m.

1985 – se obțin primele medalii la CM de juniori (Roma): 1 medalie de argint și 2 de bronz la canoe; 2 medalii de argint și 1 de bronz la kaiac masculin; 1 medalie de bronz la kaiac feminin.

1985 – s-a retras din activitatea competițională Ivan Patzaichin, cel mai reprezentativ canoist român, participant la 5 ediții ale JO (1968-1984), care a cucerit 30 de medalii (13 aur,7argint, 10 bronz) la JO, CM și CE, cu 4 titluri olimpice, 8 mondiale și 1 european. Maestru Emerit al Sportului, Antrenor Emerit. Distins cu Ordinul Olimpic de argint și *Colanul de Platină*, de către CIO, decorat cu mai multe ordine ale României. Antrenor la lotul național de canoe (1986-1995). Din 1995, antrenor coordonator la loturile naționale și olimpice de kaiac-canoe. (Vezi Personalități, vol. III).

1986 – **1995** – la CM de seniori, desfășurate la Montreal, Plovdiv, Poznan, Paris, Copenhaga, Mexico și Duisburg, au fost obținute următoarele rezultate: canoe – 15 medalii (4,10, 1); kaiac masculin – 10 medalii (1,5,4); kaiac feminin – 3 medalii (1 argint, 2 bronz).

1995 – KRKC are o nouă conducere – Corneliu Bârsănescu – președinte executiv și Dumitru Radu secretar general.

1995 – pentru prima dată, se obține medalia de aur la C4 1000m, pentru canoea din țara noastră, la CM din Duisburg (Marcel Glăvan, Antonel Borșan, Constantin Pașca, Florin Popescu).

1997 – după 28 de ani de întrerupere, la Plovdiv se reia organizarea CE de kaiac – canoe. Sportivii noștri debutează cu succes cucerind 10 medalii: 3 de aur (C4 1000m, K4 200 și 500m feminin), 4 de argint (C2 1000m și C4 500m, K2 200m masculin, K2 500m feminin), 3 de bronz (K1 500m masculin, K2 200 și 1000m feminin).

1998 – Adunarea generală aprobă Statutul Federației Române de Kaiac Canoe

2000 – la JO de la Sydney, se remarcă cuplul Florin Popescu –Mitică Pricop care cucerește medalia de aur la C2 1000m și pe cea de bronz la C2 500m. Pentru aceste performanțe, li s-a acordat Premiul Național pentru Sport pe anul 2000.

2001 – primii medaliați cu aur în proba de C4 500m (Iosif Anisim, Ionel Averian, Florin Popescu, Mihail Vartolomei), la CM din Poznan.

2001 – profesorul și antrenorul emerit Beniamin Zabet este ales președinte executiv al FRKC.

2001 – Adunarea Generală din 28 noiembrie, aprobă noul Statut al FRKC, elaborat în conformitate cu prevederile Legii educației fizice și sportului.

2002 – este menționată participarea la CE de tineret și medaliile obținute la ediția 2002 (Zagreb), aur, argint și bronz la canoe și 3 medalii de argint la kaiac feminin.

2003 – Maestru Emerit al Sportului, Daniel Stoian – este numit antrenor federal, în anul 2003.

2003 – potențialul de performanță pe plan intern, este evidențiat de cele 23 secții afiliate, care au reușit să obțină puncte la CM, din care: 11 la seniori, 8 la tineret, 17 la juniori I, 18 la juniori II. Doar 4 dintre acestea (CS Dinamo, Liceul teoretic Traian Lalescu Orșova, CS Farul Constanța și CSM Brăila) au reușit să puncteze la toate categoriile de vârstă. Secțiile care au punctat la CN își desfășoară

activitatea în 13 județe care au reușit să acumuleze puncte, pe primele 6 locuri aflându-se: București, Mehedinți, Constanța, Brăila, Tulcea, Argeș.

2003 – echipajului Silviu Simiocencu și Florin Popescu, i s-a acordat Premiul Național pentru Sport, pentru titlul mondial C2 1000m și medalia de argint la C2 500m, obținute la CM.

2004 – la CE de tineret de la (Poznan), au fost câștigate primele medalii (aur și argint) la kaiac masculin; la CB de seniori, au fost obținute 11 medalii de aur (4 la canoe și 7 kaiac feminin și masculin), iar la CB de juniori 13 medalii de aur (4 la canoe și 9 la kaiac feminin și masculin).

2006 – potențialul organizatoric al kaiacului și canoei înregistrează: 37 de structuri afiliate (față de 31 în 2004); 935 sportivi legitimați (129 seniori, 806 la categoriile tineret, juniori și cadeți); 67 antrenori. La CN au obținut puncte 22 de secții și 14 județe.

2007 – laureații sportului românesc: echipajul format din Iosif Chirilă și Andrei Cuculici, medaliat cu aur în proba de C4 1000m și cu argint la C2 500m la CM de la Duisburg și cu bronz la C4 1000m, la CE de la Pontevedra – laureați la categoria probe olimpice; Ivan Patzaichin – antrenor coordonator lot olimpic de canoe; dr. Ion Stoian – medic lot olimpic kaiac – canoe.

2008 – la CE de la Milano, se obțin performanțe deosebite: medalie de aur la C4 500m (Popa Constantin Ciprian, Flocea Nicolae, Simiocencu Silviu, Costache Cătălin), medalie de argint la C4 1000m (Chirilă Iosif, Cuculici Andrei, Mironcic Florin, Costache Cătălin), 2 medalii de bronz la K2 1000m (Chirilă (Platon) Alina, Talpă Livia) și la K4 1000m (Chirilă (Platon) Alina, Talpă Livia, Vulpeș Florica, Pascu Iulia).

2008 – la edițiile JO, desfășurate în perioada 1956-2008, au participat 113 sportivi (87 bărbați și 26 femei) care au reprezentat kaiacul și canoea din țara noastră. Au fost obținute 34 de medalii, din care 10 de aur, 10 de argint și 14 de bronz.

2009 – performanțe valoroase la CE de tineret și juniori, prevestitoare pentru afirmarea unor sportivi la competițiile seniorilor. CE tineret (Poznan) – medalii de aur la C4 500 și 1000m (Simion Mihail, Dumitrescu Liviu, Mihalachi Victor, Comănici Florin), medalie de argit la K4 500m, medalii de bronz la C2 500m și K4 1000m. CE de juniori (Poznan) – medalie de aur la K1 1000m (Lauric Irina), medalie de argint la K4 500m feminin, medalie de aur la C4 1000m (Pricop Paul, Liferi Andrei, Grozuță Adi Aurelian, Simion Cosmin), medalie de argint la C2 500m. Dintre aceștia s-au remarcat în mod deosebit Dumitrescu Liviu și Mihalachi Victor, care la CE de seniori din 2010, au cucerit medaliile de aur la C2 500m și de bronz la C2 1000m, culminând cu două medalii de aur la CM din 2010 (Poznan) la aceleași probe.

III. FORURILE DE CONDUCERE ALE KAIACULUI ȘI CANOEI

Dezvoltarea kaiacului și canoei s-a făcut în cadrul mai multor structuri organizatorice, adesea denumite ale sporturilor nautice – care s-au succedat pe parcursul anilor (vezi istoricul Sporturilor nautice și istoricul FR de Canotaj). Așa cum s-a mai arătat, sunt de reținut încercările de înființare a unei Comisii centrale de canotaj sau sporturi nautice în 1912. În acest sens, revista Automobilă menționează înființarea în anul 1912 a Comisiei de Canotaj care, după alte surse, datorită lipsei de activitate s-a desființat în anul 1914. Următoarea structură menționată este Comisiunea de Canotaj înființată în 1919 având-l ca președinte pe Teodor Davila.. În 1921, ia ființă o altă structură Comisia Sporturilor Nautice, iar din 1925 funcționează Comisia Centrală Sporturi pe Apă, președinte Dr. Samuel Ritter. În 1931, se înființează în Arad Federația Română de Canotaj, care după unele surse, în 1936 se mută la București, pregătindu-se înființarea Federației Române de Sporturi Nautice. Oficial, la 1 octombrie 1937, se constituie Federația Română a Sporturilor Nautice care poate fi considerată și actul de naștere al viitoarei structuri specializate pe kaiac și canoe. În conducerea acestei federații au fost aleși: președinte–comandor adj. Preda Fundățeanu; secretar general – inginer Ion Berindei. Între anii 1938-1940, funcția de președinte al FRSN a fost îndeplinită de Contra Amiral Adj. Nicolae Păiș, iar cea de secretar

general de către Eugen Săvulescu. Din nou, o altă denumire Federația Română de Sporturi de Apă (reprezintă sporturile nautice și înotul) 1940-1942, cu următoarea conducere: președinte – Victor Catina (1940), maior Mircea Bârzănescu (1940-1942); secretar general – prof. Felicia Belizarie. Este foarte interesant că, pentru prima dată în informațiile apărute în presă se menționează și comisiile care funcționau în cadrul acestei structuri și anume: comisia de canotaj – președinte ing. Ion Berindei; comisia de kaiac – preș. Henry August; comisia de natație – preș. Prof. Victor Catina; comisia de vele – preș. Robert Fournaraky. În continuare, s-au succedat mai multe structuri organizatorice sub diferite denumiri, toate având însă scurte perioade de funcționare. Sunt de reținut: FR de Sporturi Nautice din 1945, care avea ca președinte pe cpt. - comandor Eugen Săvulescu, numit de Comisia interimară a UFSR; FR de Vele și Canotaj (ulterior se revine la denumirea de FR de Sporturi Nautice) din 1946 – președinte - comandor Eugen Săvulescu; secretar – Ferdinand Stöessel – numiți prin Decizia CC al OSP (sursa – Sportul popular 11-14/04/1946); Comitetul Federației de Sporturi Nautice, din 1948, având la conducere pe Ferdinand Stöessel – secretar federal și responsabil tehnic; Cristian Teodorescu – resp. administrativ ; Ion Kindler – resp. organizatoric; Eugen Coreni – resp. propagandă și presă; Paul (Pall) Barkany, V. Ștefănescu –Drăgănești și ing. George Nour - membri, numiți de OSP (sursă – Sportul Popular4/08/1948); Comisia Centrală de Sporturi Nautice din 1950, având componența: Anton Moisescu, Samuilă (Gavrilă) Barani, Dan Hățulescu, M.Marcovici, Gh. Bunescu, Iosif Mayer, Alex Roncea, Adalbert Brell, Bogdan Ștefănescu, Alexe Devasal, Dumitru Teodorescu, Paul Manu, Paul (Pall) Barcany, Mihal Tuncaș, Radu Spatiu, Virgil Ștefănescu, Dordea Pascu, Elena Șerban, Ion Bujeniță, Otto Ringeisen, Ion Stoian, Teodor Spânu, I. Damaschiner, A. Beers, Francisc Cserhati, Andrei Becsei, Ladislau Rauscher, Emerich Horvath, Zoltan Török, Zoltan Pataki, numită de CCFS/CM (sursă – Sportul popular 13/06/1950). În perioada 1953-1954, președintele Comisiei Centrale a fost Gavrilă Barani. În paralel cu Comisiile Centrale pe ramuri de sport, în cadrul CCFS/CM funcționau inspecții pe ramuri de sport, conduse de regulă, de către un inspector și un antrenor de stat. Ca inspector pentru sporturi nautice a fost încadrat Gh. Bunescu. În 1958 se reînființează federațiile, cea de Sporturi Nautice având în conducere pe: Voinea Marinescu – președinte; Gavrilă Barani – vicepreședinte; Grigore Vasile – secretar general.

IV. STRUCTURILE ORGANIZATORICE PROPRII AL KAIACULUI ȘI CANOEI AU FOST:

1967 – FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE președinte – Vasile Șlicariu; vicepreședinte – Radu Huțan; secretar general – Jean Zamfir; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Otto Tomiuc, Radu Marinescu, Nicolae Navasart, Dordea Pascu, Ecaterina Popescu (aleși cu ocazia Conferinței pe țară din 1967).

1975 – președinte –gral lt. Vasile Șlicariu; vicepreședinți – Radu Abagiu, Ion Georgescu; secretar general – Jean Zamfir; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri – Ion Deacomatu, Silviu Ghițescu, Radu Marinescu, Nicolae Navasart, Dordea Pascu, Ecaterina Popescu, Gheorghe Stan, Otto Tomiuc.

1982 – președinte Ion Iliescu; vicepreședinte – Ion Georgescu, Ion Moraru; secretar general; secretar general – Dorin Lăncrănjan; antrenor federal – Corneliu Bârsănescu; membri –Victor Alexandrescu, Agafia Buhaev, Gheorghe Ciclovan, Zoica Cioară, Silviu Ghițescu, Igor Lipalit, Manoilă Milicin, Romel Platon, Otto Tomiuc, Aurel Vernescu.

1989 – președinte – Florin Stadiu, căruia, după 1990 i-a urmat ing. Eugen – Valeriu Pop. În continuare, activitatea FRKC s-a desfășurat în condiții normale, chiar dacă în componența forului de conducere au intervenit mai multe modificări, așa cum rezultă din prezentarea care urmează.

1993 – președinte Gheorghe Tudorache; vicepreședinți Ivan Patzaichin; secretar general – Corneliu Bârsănescu; secretar Radu Dumitru; antrenori federali – Octavian Mercurian, Aurel Vernescu.

1995 – președinte executiv – Corneliu Bârsănescu; vicepreședinți – Maria Navasart, Ivan Patzaichin; secretar general – Dumitru Radu; antrenor federal – Octavian Mercurian.

1997 – președinte – Corneliu Bârsănescu; vicepreședinți – Beniamin Zabet, Ivan Patzaichin; secretar general – Dumitru Radu; 8 membri.

2001 – președinte executiv – Beniamin Zabet; vicepreședinți – Gheorhe Toth, Ivan Patzaichin; secretar general – Dumitru Radu; antrenor federal – Aurel Vernescu.

2002 – este ales președinte de onoare – Petre Lificiu.-

2003 – președinte de onoare – Georgiu Gingăraș; președinte executiv – Beniamin Zabet; vicepreședinți – Gheorghe Toth, Ivan Patzaichin; membri – Dumitru Radu, Daniel Stoian, Constantin Cârstoi, Ion Bîrlădeanu, Cioară Zaharia, Crinu – Florinel Ilie, Marian Boca, Manoilă Milicin. Secretar general – Dumitru Radu; antrenor federal – Daniel Stoian.

2004 – Gheorghe Toth este numit secretar federal.

2005 – președinte – Ion Bîrlădeanu; vicepreședinte – Ivan Patzaichin; secretar general – Gheorghe Toth; instructor sportiv – Rodica Stoian; antrenor federal – Manoilă Milicin. Membrii biroului Federal – Dumitru Radu, Cioară Zaharia, Constantin Cârstoi, Aurel Alecu, Gheorghe Lungu, Constantin Truică, Aurică Leon.

2009 – președinte – Ion Bîrlădeanu; vicepreședinte – Gheorghe Toth; secretar general – Daniel Stoian; instructor sportiv – Rodica Stoian; antrenor federal – Manoilă Milicin; membri – Iulică Ruican, Zaharia Cioară, Constantin Cârstoi, Gheorghe Dinu, Gheorghe Lungu, Gabriel Olteiu, Mariana Ilie.

XXX

Amintind principalele acțiuni și pe făuritorii marilor realizări în afirmarea kaiacului și canoei – promotori, conducători, antrenori, sportivi – este o datorie să menționăm, măcar și parțial numele acelor *anonimi*, membri ai comisiilor de organizare și arbitri care pe parcursul anilor, au asigurat buna desfășurare a competițiilor: Nicolae Ilea, Dordea Pascu, Simion Moruzov, Liliana Galan, Gică Galan, Maria Dragomir, Anca Dragnea, Nicolae Cercelaru, Mihai Doară, Lenuța Constantinescu, Stela Balaci, Emil Mircea, Maria Navasart, Ecaterina Sachelarie, Marian Ioniță, Elena Barcani, Pall Barcani, și alții. (Sursa – Flotila Dinamovistă – Vasile Stavru Teodorof – 1998).

V. SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ DIN PERIOADA 1993 – 2009

	1993	**1999**	**2004**	**2009**
Nr.județe	19	18	15	17
Nr. secții afiliate	34	33	31	39
Nr. sportivi legitimați	1250	1013	856	939
Nr. antrenori	67	73	70	73
Nr. arbitri	47	29	10	13

VI. POTENȚIALUL SECȚIILOR DE KAIAC-CANOE PE BAZA REZULTATELOR OBȚINUTE LA CN

Pe parcursul anilor unitățile sportive din numeroase localități au contribuit la selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși care s-au afirmat pe plan internațional. Printre acestea s-au aflat: Constanța, Cernavodă, Brăila, Galați, Orșova, Călărași, Turnu Măgurele, Arad, Timișoara, Baia Mare, Tg. Mureș, Reghin, Reșița, Iași, Hunedoara, Alexandria, Curtea de Argeș, Pitești, Izvorani, Ghermănești și altele. Pentru a putea compara potențialul și contribuția secțiilor și județelor se prezintă clasamentele din anii 1999, 2004 și 2009.

Locul	1999		2004		2009	
	CS Dinamo București	398 p	I	1059 p	I	624,75 p
	CSA Steaua București	228 p	III	336 p	III	303 p
	CSȘ Marian Orșova	153,5 p	II	348 p	II	383 p
	CS Farul Constanța	147 p	IV	173 p	VII	54p
	CSȘ -LPS Constanța	76 p	XXII	3 p	V	81,5 p
	CSM Danubiu Tulcea	64 p	VI	102 p	XI	26 p
	CSȘ Alexandria	59,5 p	-	-	-	-
	CSM Brăila	57 p	V	142 p	XIII	18,5 p
	CSȘ nr.1 Timișoara	42 p	XIX	11 p	X	28 p
	CSȘ nr.1 Galați	39,5 p	XVIII	12 p	XIX	4,5 p
	CSȘ nr.1 București	34 p	VII	39 p	XVII -XVIII	5 p
	CSU Arad	33 p	-	-	-	-
	CS Pitești	31,5 p	VIII	37 p	IV	88 p
	CSȘ Triumf București	27 p	X-XI	32 p	VI	60 p
	CSȘ Tulcea	25,5 p	XIV	18 p	XX -XXII	4 p
	CSM Iași	24,5 p			-	-
	Canoe Club 82 Curtea de Argeș	15,5 p	XVII	15 p	-	-
18 -19	CS Sportul Studențesc București	10 p	IX	34 p	XV	8,5 p
18 -19	CSM Dunărea Galați	10 p	-	-	-	-
20	As Olimpia Reșița	8,5 p	-	-		
21	CSȘ nr.3 Steaua București	8 p	-	-	XXIII	3.5 p
22-23	AS Voința Arad	7,5 p	-	-		
22-23	CSȘ Arad	7,5 p	-	-	XX -XXII	4 p
24	CS UTA	6 p	XV-XVI	16,5 p	-	-
25	CSM Unio Satu Mare	5 p	-	-	-	-
26-27	CSȘ Călărași	4 p	XX	8 p	-	-
	LPS Petrache Trișcu Craiova	4 p	XXIII	2 p	-	-
28	AS Locomotiva București	2,5 p	XXI	5 p	XVII -XVIII	5 p
29	AS Constructorul Hunedoara	1 p	-	-	XX -XXII	4 p
30	CSȘ Turnu Măgurele	-	X-XI	32 p	XII	24,5
31	CS Olimpia București	-	XII	25 p	VIII	41,5 p
32	ACS *Voința* Tg. Mureș	-	XIII	24 p	-	-
33	LPS Arad	-	XV-XVI	16,5 p	-	-
34	CS Grup Școlar Agricol Dăbuleni	-	-	-	IX	31, 5 p
35	CSTA București				XIV	13,5 p
36	CSȘ nr.4 București				XVI	6 p

37	CSȘ Caracal				XXIV	2,5 p
38	ACS *Nautic Farul* Constanța				XXVI	2 p

VII. POTENȚIALUL JUDEȚELOR PE BAZA REZULTATELOR LA CN

1999			**2004**		**2009**	
1	București	707,5 p	I	1576,0 p	I	1070,75 p
2	Constanța	223,0 p	III	228,0 p	III	137,5 p
3	Mehedinți	158,5 p	II	252,0 p	II	383,0 p
4	Tulcea	89,5 p	IV	146,0 p	VI	30,0 p
5	Teleorman	59,5 p	VIII	31,0 p	VIII	24,5 p
6	Brăila	57,0 p	V	126,0 p	IX	18,5 p
7	Arad	54,0 p	XIV	5,0 p	XI-XII	4,0 p
8	Galați	49,5 p	VII	34,0 p	X	4,5 p
9	Argeș	47,0 p	VI	79,0 p	IV	88,0 p
10	Timiș	42,0 p	IX	27,0 p	VII	28,0 p
11	Iași	24,5 p	-	-	-	-
12	Caraș Severin	8,5 p	-	-	-	-
13	Satu Mare	5,0 p	-	-	-	-
14-15	Călărași	4,0 p	X	21, 0 p	-	-
	Dolj	4,0 p	XI	13,0 p	V	31,5 p
16	Hunedoara	1,0 p	XIII	7,0 p	XI-XII	4,0 p
	Mureș	-	XII	10,0 p	-	-
	Olt	-	-	-	XIII	2,5 p

VIII. BILANȚUL PERFORMANȚELOR OBȚINUTE LA JO –CM-CE

JO 34 medalii (10 aur-10 argint-14 bronz) – 1956 -2008
din care:
CANOE 18 medalii (8-6-4)
KAIAC MASCULIN 10 medalii (1– 3 – 6)
KAIAC FEMININ 6 medalii (1– 1– 4)
CM seniori 183 medalii (46 –71– 66) – 1954-2009
din care:
CANOE 98 medalii (29 – 38 – 31)
KAIAC MASCULIN 64 medalii (17 – 28 – 19)
KAIAC FEMININ 21 medalii (0 – 5 – 16)
CE seniori 112 medalii (40 –43– 29) – 1957-2008
din care:
CANOE 58 medalii (20 – 25 – 13)
KAIAC MASCULIN 40 medalii (17 – 15 – 8)

KAIAC FEMININ 14 medalii (3 – 3 – 8)
TOTAL CM și CE seniori 295 (86 –114– 95)
din care:
CANOE 156 (49 – 63 – 44)
KAIAC MASCULIN 104 (34 – 43 – 27)
KAIAC FEMININ 35 (3 – 8 – 24)

JUNIORI ȘI TINERET
CM juniori 51 medalii (10 –20– 21) – 1985-2009, din care:
CANOE 31 (8 – 12 – 11)
KAIAC MASCULIN 13 (2 – 5 – 6)
KAIAC FEMININ 7 (0 – 3 – 4)
CE juniori 57 medalii (18 –21– 18) – 1967-2009, din care:
CANOE 32 (10 – 12 – 10)
KAIAC MASCULIN 17 (5 – 6 – 6)
KAIAC FEMININ 8 (3 – 3 – 2)
CE tineret 31 medalii (10 –11– 10) – 2002-2009, din care:
CANOE 15 (7 – 4 – 4)
KAIAC MASCULIN 11 (3 – 4 – 4)
KAIAC FEMININ 5 (0 – 3 – 2)

NUMĂRUL MEDALIILOR LA JO, CM, CE

COMPETIȚII	TOTAL	MEDALII AUR,ARGINT, BRONZ	INTERVAL
JO	34	10-10-14	1956 - 2008
CM SENIORI	183	46-71-66	1954 - 2009
CE SENIORI	112	40-43-29	1957 - 2008
CE TINERET	31	10-11-10	2002 - 2009
CM JUNIORI	51	10-20-21	1985 - 2009
CE JUNIORI	57	18-21-18	1967 - 2009
TOTAL GENERAL	468	134-176-158	1954 - 2009

(vezi Cartea de Aur a Sportului Românesc – unde sunt prezentați toți medaliații la JO – CM – CE – vol. VI)

IX. TOPUL MEDALIILOR CUCERITE LA JOCURILE OLIMPICE, CAMPIONATELE MONDIALE ȘI CAMPIONATELE EUROPENE

MASCULIN

NR. CRT	NUMELE SI PRE-NUMELE	RAMURA	JO			CM			CE			NUMAR MEDALII			
			Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Total
1	POPESCU FLORIN	CANOE	1	0	1	7	9	3	7	7	1	15	16	5	36
2	PATZAICHIN IVAN	CANOE	4	3	0	8	4	10	1	0	0	13	7	10	30
3	VERNESCU AUREL	KAIAC	0	1	2	4	6	1	9	7	0	13	14	3	30
4	AVERIAN IONEL	CANOE	0	0	0	2	4	4	1	7	2	3	11	6	20
5	PRICOP MITICĂ	CANOE	1	0	1	2	2	4	2	7	0	5	9	5	19
6	SCIONTIC AFANASIE	KAIAC	0	1	1	4	2	3	3	5	0	7	8	4	19
7	SIMIOCENCO SILVIU	CANOE	0	0	0	4	2	3	5	3	2	9	5	5	19
8	IVANOV HARALAMBIE	KAIAC	0	1	0	3	1	1	8	4	0	11	6	1	18
9	NICOARĂ VASILE	KAIAC	0	0	0	3	1	1	7	2	1	10	3	2	15
10	SIMIONOV TOMA	CANOE	2	1	0	3	4	3	0	0	0	5	5	3	13
11	ANDRIEV GHEORGHE	CANOE	0	0	1	1	3	1	1	5	0	2	8	2	12
12	DÎBĂ VASILE	KAIAC	1	1	2	5	2	0	0	0	0	6	3	2	11
13-14	GLĂVAN MARCEL	CANOE	0	1	0	2	5	0	1	2	0	3	8	0	11
	BORȘAN ANTONEL	CANOE	0	1	0	2	5	0	1	2	0	3	8	0	11
15	VARTOLOMEI MIHAIL	CANOE	0	0	0	2	1	3	1	2	2	3	3	5	11

FEMININ

NR. CRT	NUMELE SI PRENUMELE	RAMURA	JO			CM			CE			NUMAR MEDALII			
			Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Aur	Arg.	Br	Total
1	ȘTEFAN-COSMA MARIA	KAIAC	1	0	0	0	1	9	0	0	0	1	1	9	11
2	CONSTANTIN-BUHAEV-ORLOV AGAFIA	KAIAC	1	0	0	0	1	7	-	-	-	1	1	7	9
3	VULPEȘ FLORICA	KAIAC	0	0	0	0	1	1	1	1	4	1	2	5	8
4	DUMITRU VIORICA	KAIAC	0	0	2	0	1	3	0	1	0	0	2	5	7
5	TOMA SANDA	KAIAC	0	0	1	0	0	1	2	1	2	2	1	4	7

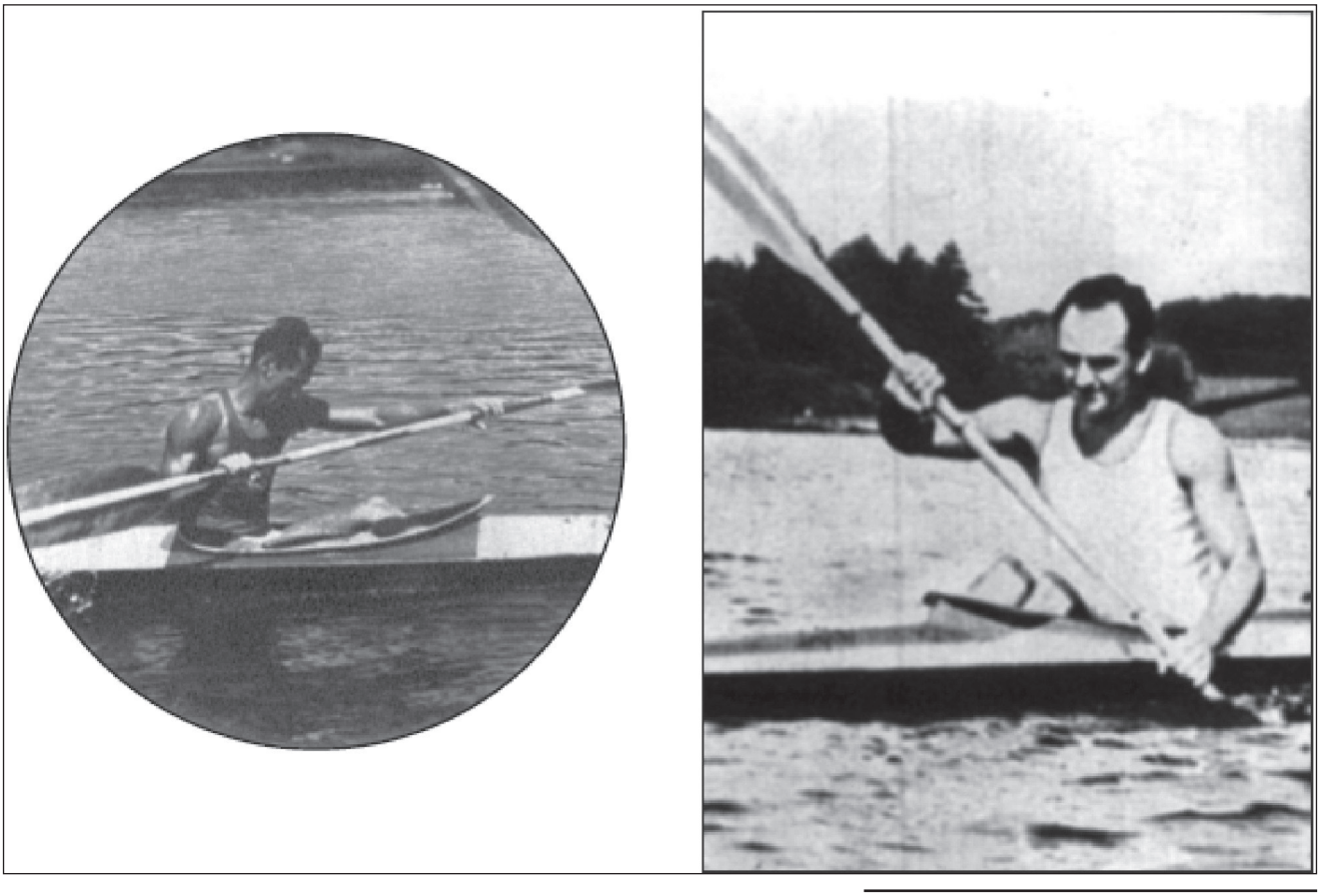

Mircea Anastasescu, medaliat cu bronz la CM din 1954, de la Macon, în proba de kaiac simplu 500 m (prima medalie obţinută la CM pentru kaiacul românesc)

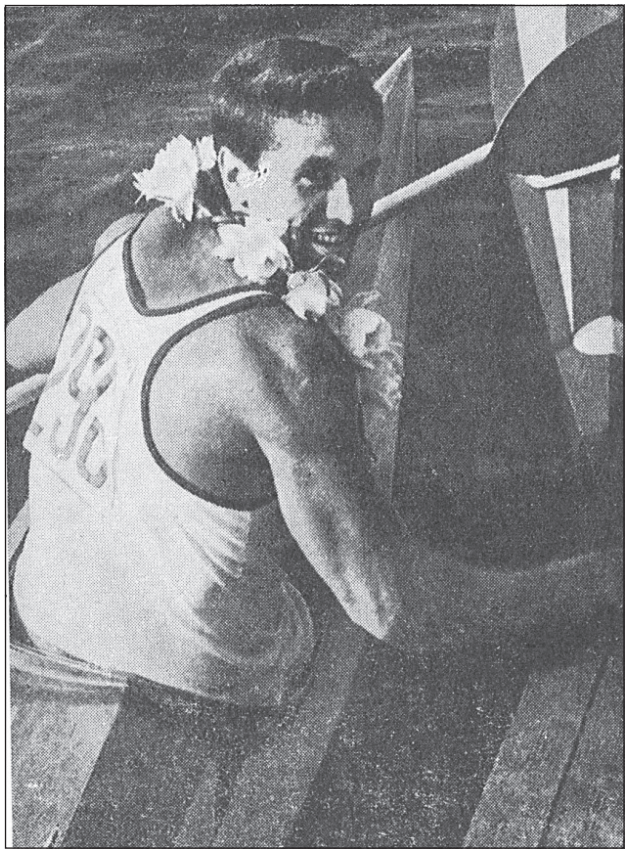

Snagov – Baza nautică a Kaiacului şi Canoei (realizat de Ion Sideri)

Leon Rotman. Dublu campion olimpic în 1956, la Melbourne (C1-1 000 m şi C1-10 000 m)

Simion Ismailciuc, primul campion mondial (Jajce 1963) şi european (Duisburg 1959) al canoei româneşti, în proba C1-1 000 m

Dumitru Alexe - Simion Ismailciuc, campioni olimpici - (1956), campioni europeni (1957) şi mondiali în (1958)

Vasile Nicoară - Haralambie Ivanov, tripli campioni mondiali şi europeni la Jajce în 1963 (K2-500 m, K2-1 000 m şi K1 4x500 m); campioni europeni în 1965 la Snagov, în aceleaşi probe

Succes remarcabil al kaiacului şi canoei româneşti la CM şi CE, desfăşurate concomitent la Jajce în 1963. Anton Ivănescu, Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov, Alexe Iacovici, Simion Ismailciuc, Achim Sidorov, Aurel Vernescu cu trofeele cucerite. Bilanţ: 11 medalii (6 de aur, 4 de argint şi 1 de bronz) la CM şi CE

Alexandru Iacovici - Achim Sidorov, campioni mondiali şi europeni în 1963 la Jajce (C2-1 000 m); campioni europeni în 1961 la Poznan, în aceeaşi probă

Andrei Igorov, vicecampion mondial şi european în 1963 la Jajce (C1-1 000 m); campion european în 1965 la Snagov şi 1967la Duisburg (C1-1 000 m); vicecampion olimpic în 1964 la Tokyo (C1-1 000 m)

Aurel Vernescu, unul dintre cei mai reprezentativi sportivi ai kaiacului românesc şi mondial. A cucerit în perioada 1961-1971 un număr de 30 de medalii (13 de aur, 14 de argint, 3 de bronz), din care 11 la CM (4-6-1), 16 la CE (9 de aur, 7 de argint) şi 3 la JO (1 de argint şi 2 de bronz)

Ivan Patzaichin, unul dintre cei mai valoroşi reprezentanţi ai canoei româneşti şi mondiale. În perioada 1968-1984, a cucerit 30 de medalii (13 de aur, 7 de argint, 10 de bronz), din care 7 la JO (4 de aur, 3 de argint), 22 la CM (8-4-10) şi una de aur la CE

Ivan Patzaichin - Serghei Covaliov - canoe dublu 1 000 m. Campioni olimpici în 1968, campioni mondiali în 1970, campioni europeni în 1969

Serghei Covaliov - Vicol Calabiciov, campioni mondiali în proba de canoe dublu 1 000 m, în 1966 la Berlin

Afanase Sciotnic, Miron Husarenco, Aurel Vernescu, Mihai Ţurcaş, vicecampioni europeni în 1965 (Snagov)

Gheorghe Simionov - Gheorghe Danilov, vicecampioni olimpici în 1976 (Montreal) la canoe 2 - 1 000 m; campioni mondiali în 1971 (Belgrad) la C2 - 500 m şi în 1973 (Tampere) la C2 - 1 000 m

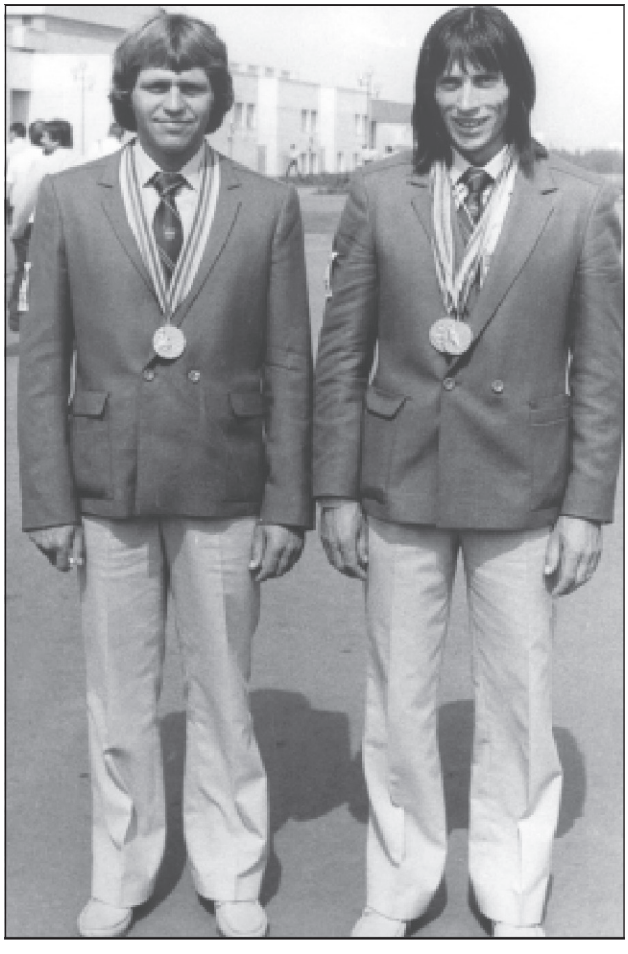

Ivan Patzaichin - Toma Simionov - un echipaj de aur. Campioni olimpici în 1980 (Moscova) şi 1984 (Los Angeles) la C2-1 000 m. Campioni mondiali în: 1981 (Nottingham) – C2-1 000 m; 1982 (Belgrad) - C2-10 000 m; 1983 (Tampere) - C2-1000 m

Larion Serghei - Policarp Malahin, medaliaţi cu bronz la JO din 1976 (Montreal) la K2 - 500 m; vicecampioni mondiali în 1975 (Belgrad) la K2-1 000 m; medaliaţi cu bronz la K2-1 000 m; medaliaţi cu bronz la K2-500 m la aceeaşi ediţie a CM

Aurel Vernescu - Afanase Sciotnic, campioni mondiali în 1966 (Berlin) - K2-500 m, campioni europeni în 1967 (Duisburg) - K2-1 000 m

Ivan Patzaichin - Petre Capusta, campioni mondiali în 1979 (Duisburg) - C2-500 m

Petre Maxim - Aurel Simionov, campioni mondiali în 1966 şi 1970 la C2-10 000 m; campioni europeni în 1967 în aceeaşi probă

Hilde Lauer - argint la K1-500 m la JO 1964, unde a mai cucerit şi o medalie de bronz împreună cu Cornelia Sideri la K2-500 m, primele medalii olimpice pentru kaiacul feminin românesc

Viorica Dumitru, medaliată cu bronz la JO - 1968 (K1-500 m) şi la CM - 1973 (K1-500 m); medaliată cu argint la kaiac dublu 500 m, împreună cu Valentina Serghei, la CE din 1967

Viorica Dumitru - Maria Nichiforov K4-500 m la CM - 1973, împreună cu Maria Cosma şi Maria Ivanov şi la CM - 1974, împreună cu Maria Cosma şi Agafia Orlov, medaliate cu bronz. Viorica Dumitru şi Maria Nichiforov au mai fost medaliate cu bronz la JO - 1972 (K2-500 m) şi cu argint la CM - 1974 (K2-500 m)

Vasile Dîba, unul dintre valoroşii kaiacişti cu un palmares deosebit:
11 medalii (6 de aur, 3 de argint şi 2 de bronz), din care: la JO 4 medalii (1-1-2), la CM 7 medalii (5-2-0)

Maria Cosma-Ştefan a cucerit la CM o medalie de argint în 1977 (K1 - 500 m) şi 9 de bronz în perioada 1973-1983

Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu şi Maria Ştefan au adus prima medalie olimpică de aur pentru kaiacul feminin românesc, în 1984 la Los Angeles

Angelin Velea - Ionel Leţcae - Ionel Constantin - Nicolae Fedosei, campioni mondiali în 1983 - Tampere, la K4-1 000 m

Daniel Stoian şi Angelin Velea, campioni mondiali în 1986, la Montreal, la K2-1 000 m şi medaliaţi cu bronz la K2-10 000 m

Antrenorii emeriţi Radu Huţan şi Nicolae Navasart, doi dintre tehnicienii cu contribuţii deosebite la realizările kaiacului şi canoei româneşti

Florin Popescu - Mitică Pricop, campioni olimpici la C2 - 1 000 m şi medaliaţi cu bronz la C2 - 500 m la JO de la Sydney - 2000

Grigore Obreja - Gheorghe Andriev, campioni mondiali în 1994 (Mexico) C2 - 500 m - medaliaţi cu bronz la JO din 1996 (Atlanta) C2 - 500 m

Antonel Borşan - Marcel Glăvan, vicecampioni mondiali 1995 (Duisburg), C2 - 1 000 m, vicecampioni olimpici în 1996 (Atlanta), C2 - 1 000 m

Stavru Teodorof, cu grupa de juniori a secţiei de kaiaccanoe a CS .Dinamo.

Victor Mihalachi şi Liviu Dumitrescu - dubli campioni mondiali la C2 500 şi 1000 m, în 2010, la Poznan

FIGURI REPREZENTATIVE

AFANASIE (BORCĂNEA, MARINESCU), TECLA (1960), n. în Constanţa. Sportivă de performanţă, practicantă a kaiacului. A activat la CSŞ nr. 2 şi *Farul* Constanţa, apoi la Clubul *Steaua* Bucureşti (1983-1988), sub îndrumarea antrenorului Alexandru Skurka. Multiplă campioană naţională la kaiac. În perioada 1984-1988 a obținut 14 titluri de campioană națională cu diferite echipaje de kaiac fete, din care 9 la kaiac simplu, 500m, 5 000m, 5 în alte echipaje. Componentă a loturilor naţionale, a participat la 4 ediţii ale CM obţine, cu echipajele de K4 500m, 2 medalii de bronz în 1983 (Tampere) la K4 500m și locul V la K2 500m; 1985 (Mechelen) locul V la K4 500m și locul VI la K2 500m; 1986 (Montreal) medalie de bronz la K4 500m și locul IV la K2 500m; 1987 (Duisburb) locul IV la K4 500m și locul VI la K1 500m. La JO din 1984, cucereşte medalia de aur şi titlul olimpic, cu echipajul K4 500m, locul IV la K1 500m. La JMU 1987(Zagreb) medalie de aur la K4 500 m și medalie de argint la K1 500 m. La Jocurile Balcanice din 1984 și 1988 a cucerit 2 medalii de aur și 2 de argint. A activat ca instructor în cadrul compartimentului *Instruirii Sportive* a CSA *Steaua*. Maestră Emerită a Sportului (1984). Decorată cu Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a (2002); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

ALEXE, DUMITRU (1935-1971), n. în Mahmudia, jud. Tulcea. Ofiţer MI. Sportiv de performanţă, practicant al canoiei. A activat la *Dinamo* Bucureşti, unde s-a pregătit cu antrenorul emerit Radu Huțan. Multiplu campion naţional şi medaliat la numeroase regate internaţionale. S-a aflat printre sportivii români care au cucerit primele medalii de aur, la canoe, la JO din 1956 (Melbourne), intrând în posesia titlului de campion olimpic, alături de Simion Ismailciuc, în proba de C2 1 000m. Tot în premieră pentru canoea românească, câştigă şi medalia de aur la CM de la Praga, din 1958, la C2 1 000m, cu S. Ismailciuc. În aceeaşi formaţie, cucereşte primul titlu european în proba de C2 10 000m şi medalia de argint la C2 1000m, la CE din 1957 (Gent *Belgia*), iar la ediţia din 1959 (Duisburg), împreună cu A. Iacovici, obţine medalia de bronz (C2 1 000m). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956).

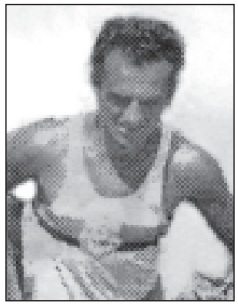

ANASTASESCU, MIRCEA (1931-1987), n. în Bucureşti. Ofiţer MI. Sportiv de performanţă, practicant al kaiacului. Legitimat la AS *Spartac* şi la Clubul *Dinamo*. Bucureşti. Este considerat unul dintre pionierii kaiacului românesc, autorul unor

rezultate în premieră, care au deschis calea afirmării acestei ramuri de sport. S-a pregătit cu antrenorul emerit Radu Huțan. În cei peste 14 ani de activitate sportivă de performanţă, a cucerit 24 de titluri de campion naţional, dintre care peste jumătate în kaiacul de simplu, în probe de viteză, fond şi mare fond. Medaliat la diferite regate internaţionale. La Festivalurile Mondiale ale Tineretului şi Studenţilor din 1955 şi 1957, câştigă medaliile de aur. La CM de la Macon (Franţa) din 1954, pentru prima oară în istoria kaiacului românesc cucereşte medalia de bronz, în proba de K1 500m. În 1957, împreună cu Stavru Teodorof, în proba de K2 . 500 m, intră în posesia medaliei de bronz la CE de la Gent (Belgia), aceasta fiind prima medalie obţinută de kaiac la *europene*. La CE din 1961 (Poznan - Polonia) se clasează pe locul IV la K4 500m. În 1963, CM şi CE se desfăşoară concomitent la Jajice (Iugoslavia), unde devine vicecampion mondial şi european, împreună cu Aurel Vernescu, la K2 500m. La JO din 1952 de la Helsinki, nu reuşeşte să se califice în finală, la ediţia din 1956 (Melbourne) se clasează pe locul IV la K2 1 000m, în disputa pentru locul III, rezultatul fiind decis la fotografie, iar în 1960 (Roma) ocupă locul VI la K1 4 x 500m. Maestru Emerit a Sportului. Decorat cu *Medalia Muncii* (1956) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III –a (1968).

ANDRIEV, GHEORGHE (1968), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Ofiţer MI. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. Antrenor de kaiac-canoe. A activat ca sportiv la *Delta* Tulcea şi CS *Dinamo* Bucureşti. S-a pregătit cu antrenorul emerit Radu Huțan. Multiplu campion naţional. Component al loturilor naţionale, a participat la numeroase regate internaţionale la CM şi JO. Debutează cu medalie de bronz la CM de juniori 1985 (Roma) în proba de C1 1000m. Participant la 5 CM a obţinut 8 medalii. Campion mondial în 1994 (Mexic) la C2 500m. La CM a mai obţinut 6 medalii de argint în: 1990 (Poznan) - C2 1 000m şi C2 10 000m; 1991 (Paris) - C2 10 000m; 1998 (Szeged)- C2 1 000m şi C4 500m; 1999 (Milano) - C4 1 000m. Tot în 1999 intră în posesia medaliei de bronz la C4 200m. Participant la trei ediții ale JO din:1988 (Seul) – clasat pe locurile VI C2 1 000m și VII C2 500m; 1992 (Barcelona) - clasat pe locurile IV în C2 500m și C2 1 000m; 1996 (Atlanta) – medaliat cu bronz în proba de C2 500m. La CE din 1999 (Zagreb) a cucerit medalia de aur la C2 500m şi 3 medalii de argint la C2 1 000m, C4 500m şi C4 200m, iar în anul 2000 (Poznan), 2 medalii de argint cu echipajele C4 500m şi C4 1000m. Alte performanţe: trei locuri V şi două locuri VI la CM, în perioada 1988-1998. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenor la CS *Dinamo*. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a II-a (2000) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

ANGHEL, IONUȚ. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSȘ nr.6* București, până în 1999, când și-a continuat pregătirea la CS *Dinamo* București. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, ca reprezentant al unei noi promoții de kaiaciști, debutează cu rezultate deosebite la CE de tineret din: 2004 (Poznan) - medaliat cu aur la K2 1000m și cu argint la K2 500m; 2005 (Plovdiv) - medaliat cu aur la K2 1000m și cu argint la K2 500m (toate în echipaj cu Marian Sevici). Debutează și în CE de seniori din 2004, în probele de K2 500m și 1000m, fără a se califica în fazele superioare. La CE de seniori din 2008 (Milano) se clasează pe locurile IV la K4 1000m și VI la K4 500m, iar la ediția din 2009 (Brandenburg) pe locul VI la K2 1000m. Dublu campion balcanic la seniori (K2 500 și 1000m), în anul 2004. La concursul de Cupă Mondială din 2009, s-a clasat pe locul al III-lea la K2 1000m. Maestru al Sportului.

ANISIM, IOSIF (1977), n. în Slava Cercheză, jud. Tulcea. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea la *CSŞ* Tulcea, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion naţional şi medaliat la CN. Component al loturilor naţionale, a participat la numeroase regate internaţionale, JO, CM şi CE. Primele succese pe plan internaţional le obţine în 1995 la CM de juniori din Japonia, cu medalie de argint în proba de C4 500m şi de bronz la C4 1000m. La CE de seniori 1999 (Zagreb - argint în proba C4 1 000m; 2000 (Poznan) –2 medalii de argint la C2 500m şi C2 1000m ; 2001 (Milano) – argint C4 500m; 2002 (Szeged) – argint C2 500m și bronz la C4 500m; 2004 (Poznan) – aur la C4 500m. La CM 1999 (Milano) – medalie de argint C4 1000m; 2001 (Poznan) – medalie de aur C4 500 m și bronz C4 1 000m. Maestru al Sportului. Prin performanţele obţinute şi-a îndeplinit normele de Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

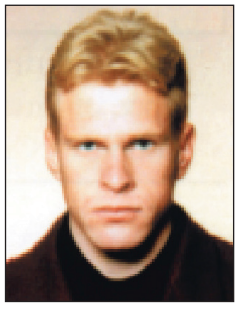

ARTIMOV, NICOLAE (1938), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Legitimat la Clubul *Steaua* din Bucureşti în perioada 1959-1972. Pe plan intern a obținut 8 titluri de campion național, în intervalul 1960-1972, cu diferite echipaje de kaiac în probe de viteză şi fond. Campion european la K2 500m în anul 1961 (Poznan) şi vicecampion european în anul 1963 (Jajce) la K4 1 000m, 1967 (Duisburg) locul XI la K4 10 000m, 1969 (Moscova) – locul VI la K2 10 000m. Vicecampion mondial în anul 1963 (Jajce) la K4 1000m. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

AVERIAN, IONEL (1976), n. în com. Gindăreşti, jud. Constanţa. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Bacău. A activat ca ofițer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea la CS *Danubiu* Tulcea iar apoi la *CSŞ* Orşova (1987-1991) unde s-a pregătit cu un colectiv de profesori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. Din 1991 și-a continuat activitatea CS *Dinamo* București. Atât şi la lotul naţional cât și la Dinamo, s-a pregătit cu antrenorul Ivan Patzaichin. Multiplu campion naţional (6 la juniori, 6 la tineret şi 18 la seniori). Component al loturilor naţionale,de juniori (1989-1991) și de seniori (1992-2002). Se remarcă în anul 1998 la JMU de la Zagreb, unde cucereşte trei medalii de aur cu echipajele C2 500m, C4 500m şi 1 000m, precum şi o medalie de argint la C2 1000m. Tot în anul 1998, obţine la CM de la Szeged medalia de argint la C4 500m. Valoarea sa internaţională este confirmată, în 1999, la CM (Milano) unde obţine 2 medalii de argint - C4 500m şi C4 1 000m şi o medalie de bronz C4 200m; 2001 (Poznan) – medalie de aur C4 500m, argint la C2 200m, bronz la C4 1000m; 2002 (Sevilla) - aur în aceeiași probă, 2 de bronz la C2 200m și la C4 200m. La CE 1999 (Zagreb) - devine dublu vicecampion în probele de C2 200m şi C4 200m; 2000 (Poznan) - 2 medalii de argint C2 500m şi C2 1 000m; 2001 (Milano) – aur la C2 200m, 2 de argint la C4 200m şi 500m; 2002 (Szeged) – argint C4 1 000m, 2 de bronz la C2 200m și C4 500m. A făcut parte din lotul pentru JO 2000 (Sydney) dar nu a concurat fiind rezervă. Cu cele 20 de medalii obținute la CM și CE, se situează pe locul al IV-lea în topul celor mai buni kaiaciști și canoiști din țara noastră. Maestru Emerit al Sportului (2000). S-a stabilit în Chicago – SUA, unde activează în construcții.

BABAN, MARIAN (1976), n. în Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Absolvent Grup școlar industrial. Antrenor de kaiac-canoe, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A început să se inițieze în kaiac

la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea antrenorului Dorel Popescu. A fost legitimat și a concurat pentru CSȘ *Alexandria* (1987-1994), având ca antrenori pe Dorel Popescu, Gabriel Poncea și Gabriel Olteiu. Din 1995, a activat la CS *Dinamo*, unde a fost și angajat (antrenori Aurel Alecu și Ivan Patzaichin). A obținut 8 titluri de campion național la juniori și peste 25 la seniori. Selecționat de 2 ori în lotul național de juniori și de 13 ori în cel de seniori (antrenori Beniamin Zabet, Ilie Crinu, Ivan Patzaichin, Ion Bîrlădeanu, Aurel Vernescu, Mihai Țurcaș, Daniel Stoian, Aurel Alecu). Participant la 3 ediții ale CE: 2001 (Milano) – medaliat cu bronz la K4 200m; 2005 (Poznan) – medaliat cu argint la K4 1000m și cu bronz la K4 500m; 2006 (Račice) – medaliat cu argint la K4 500m. Triplu vicecampion mondial în 2001 (Poznan) la K4 500m și în 2003 (Gainesville – Georgia – SUA) la K4 200m și la K4 500m. A participat la JO - 2000 (Sydney) necalificat în fazele superioare și la ediția 2004 (Atena) s-a clasat pe locul al VII-lea în proba K4 1000m. Maestru al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

BÂRSĂNESCU, CORNELIU - vezi **Personalităţi**

BEȚIU, DUMITRU (1958), n. în Hunedoara. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă în orașul natal. S-a inițiat în domeniul performanței în perioada stagiului militar la CSA *Steaua* (1978-1979), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor coordonator Radu Huțan). A realizat cele mai bune performanțe la CM de seniori din: 1983 (Tampere) – medalie de bronz în proba de C2 500m, în echipaj cu Fiodor Gurei; 1986 (Montreal) – medalie de argint în proba de C2 10 000m, în echipaj cu Vasile Lehaci. Palmaresul său mai cuprinde numeroase titluri și clasări pe podium la CN și la regatele internaționale. A făcut parte din lotul care a participat la JO din 1984 (Los Angeles) însă nu a concurat fiind rezervă. Maestru al Sportului.

BITULEANU (CIUCUR), MARINA – DANIELA (1966), n. în Timișoara. Absolventă a unor studii militare de specialitate. Activitate profesională în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (IGSU). Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. Și-a început activitatea sportivă la secția de kaiac-canoe a CS *Politehnica* Timișoara, începând din 1982. Din 1984 a concurat și pentru CS *Dinamo* București, unde și-a continuat pregătirea sub îndrumarea colectivului de antrenori coordonat de Radu Huțan. Multiplă campioană și medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale, până în 1992, a participat la numeroase regate internaționale cu rezultate semnificative. A reprezentat kaiacul feminin românesc la CM din 1986 (Montreal), contribuind la obținerea medaliei de bronz, în componența echipajului de K4 500m, iar la ediția din 1989 (Plovdiv) împreună cu Luminița Herțea, a cucerit medalia de argint în dificila probă de K2 5000m. A participat la mai multe ediții ale CB, contribuind la cucerirea medaliilor de aur la edițiile din: 1989 (Zagreb) – K2 500m; 1990 (Ioanina) – K 2 și K4 500m; 1991 (Pitești) – la K2 și K4 500m. După retragerea din activitatea de performanță, a continuat să participe la acțiunile și competițiile interne și internaționale organizate pentru salariații din domeniu. Consiliul local din Giroc i-a acordat titlul de Cetățean de Onoare și Placheta pentru Merite Sportive. Maestră Emerită a Sportului, titlu acordat în 1995.

BÎRLĂDEANU (VULPEȘ), FLORICA (1982), n. în Cornereva, jud. Caraș Severin. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS – Universitatea din Oradea, promoția 2004. Masterat în dreptul privat și al afacerilor. Angajată la Inspectoratul de Poliție – Departamentul Criminalistică, din Brașov. A practicat

kaiacul de performanță, începând din 1996, la *CS*Ș din Orșova, sub îndrumarea antrenorului Beniamin Zabet. În perioada 2000-2008, a activat la CS *Dinamo* din București. Multiplă campioană națională, cu 8 titluri la junioare și 24 la senioare. Componentă a loturilor naționale de junioare, tineret (antrenori: Beniamin Zabet și Crinu Ilie) și senioare (antrenori Ivan Patzaichin și Ioan Bîrlădeanu). Datorită valorii sale, a concurat concomitent în competițiile rezervate juniorilor (tineretului) și în cele ale seniorilor. La CE de juniori din anul 2000 (Franța) se clasează pe locurile IV și V, iar la ediția din 2002 (Croația) pe locul VI. Se remarcă la CE de tineret, din anul 2002 (Croația), unde obține 3 medalii de argint la K2 500m, K2 1000m și K4 500m, iar în 2005 (Bulgaria) intră în posesia medaliei de bronz la K2 500m. Concurează la CM de seniori din: 2001 (Ungaria) – clasată pe locurile V și VI; 2002 (Spania) – locurile V și VI; 2003 (SUA) – locul V; 2005 (Croația) – medaliată cu argint la K4 1000m; 2006 (Ungaria) – bronz la K4 500m; 2007 (Germania) – locul IV la K4 1000m. Medaliată la CE de seniori din 2002 (Ungaria) – argint la K4 1000m; 2004 (Polonia) – aur la K4 1000m; 2005 (Polonia) – bronz la K4 1000m; 2006 (Cehia) – 2 medalii de bronz la K4 500 și 1000m; 2007 (Spania) – 2 locuri V; 2008 (Italia) – bronz la K4 1000m. Participantă la JO din 2004 (Atena). În anul 2008, s-a retras din activitatea competițională, an în care s-a căsătorit cu Ioan Bîrlădeanu, fost campion mondial în 1979, președinte al FR de Kaiac-Canoe. Decorată cu medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004). Maestră Emerită a Sportului (2007).

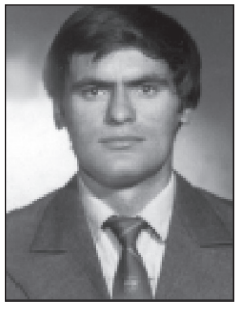

BÎRLĂDEANU, IOAN (1958), n. în Cosmeşti, jud. Galaţi. Ofiţer MApN. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS. Antrenor de kaiac-canoe, absolvent al Şcolii de antrenori. Sportiv de performanţă specializat în probele de kaiac. A activat la *CSŞ* şi *CS Dunărea* din Galaţi (antrenor Ion Gălăţeanu 1976), apoi s-a transferat la CSA *Steaua* Bucureşti (1977-1985, antrenor Nicolae Navasart). Multiplu campion naţional. Între 1978-1984 a obţinut 10 titluri de campion naţional, din care 9 la seniori. Component al loturilor naţionale. A participat la JO, la 5 ediţii ale CM şi 6 ediţii ale JB. La CM din 1978, cucereşte 2 medalii de argint, la K2 500m şi K4 1 000m; 1979 (Duisburg) - medalia de aur şi titlul mondial la K2 10 000m, medalia de argint la K1 1 000m şi locul VIII la K2 500m; 1981 (Nottingham) - 2 medalii de argint la K1 500m, K1 1 000m şi una de bronz la K2 10 000m; 1982 (Belgrad) – locul VII la K1 500m şi IX la K1 1 000m; 1983 (Tampere) – 2 locuri IV, la K2 1 000m şi K2 10 000m.Total medalii la CM: 1 aur, 5 argint, 1 bronz. Participă la JO din 1980 (Moscova), unde obţine medalia de bronz la K1 1000m, şi locul VI la K2 500m. La JB a contribuit la cucerirea a 15 medalii (6 aur, 8 argint, 1 bronz). După retragerea din activitatea competiţională s-a dedicat muncii de antrenor în cadrul secţiei de kaiac-canoe a Clubului *Steaua*, în perioada 1986-2004 la grupa de kaiac-canoe masculin, între 1997-2004 la kaiac feminin, 1997-2002 şi 2004 la grupa de canoe. A făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naţionale de juniori şi seniori, aducându-şi contribuţia la obţinerea unor medalii la CM, CE. În anul 2005 a fost ales în funcţia de preşedinte al Federaţiei Române de Kaiac-canoe. În mandatul său, până în anul 2009, sportivii de la aceste ramuri de sport, au cucerit 27 de medalii (7-7-13), la CM şi CE de seniori şi 39 de medalii (12-14-13) la CE de tineret şi de juniori. Maestru al Sportului (1978), Maestru Emerit al Sportului (1980). În anul 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Pe linie militară a primit Ordinul *Meritul Militar* clasa I. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

BOGDAN (FLOCEA), NICOLAE (1987), n. în comuna Ostra, jud. Suceava. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării Sportului și Sănătății, Bacău, promoția 2010. Subofițer MAp.N. Sportiv de performanță

specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la vârsta de 10, la CSȘ *Orșova* unde a fost legitimat (1997-2005) și s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori coordonat de prof. Beniamin Zabet. Din anul 2006, a reprezentat în competiții CSA *Steaua.* Multiplu campion național, cu peste 20 de titluri la juniori, tineret și seniori, precum și numeroase clasări pe locurile II și III în CN, la categoriile menționate. Selecționat în loturile reprezentative de juniori (2001-2005), tineret (2006-2007) și seniori (începând din anul 2007). La lotul național și olimpic s-a pregătit cu colective de antrenori coordonate de Ivan Patzaichin. A participat la 2 CM de juniori în 2003 (Komatsu – JPN) fără a se califica în fazele superioare și la ediția din 2005 (Szeged – HUN) unde câștigă medalia de aur la C2 500m și pe cea de bronz la C2 1000m. La CE de juniori din 2004 (Poznan – POL) intră în posesia medaliilor de aur (C4 1000m) și de bronz (C4 500m), iar în 2005 (Plovdiv – BUL) – aur la C2 500m și argint la C4 500m. La CE de tineret din 2006 (Schinias – GRE) se clasează pe locul IV la C2 – 1000m la ediția din 2007 (Belgrad – SRB) devenind vicecampion european de tineret cu echipajul de C4 1000m. În anul 2007, concurează la CM de seniori de la Duisburg – GER, unde intră în posesia medaliei de bronz la C4 500m. Tot o medalie de bronz obține la CE de seniori din 2007 (Pontevedra – ESP) la C4 1000m, iar la ediția din 2008 (Milano – ITA) devine campion european de seniori la C4 500m și se clasează pe locul al IV-lea la C4 200m. Câștigător a 4 titluri balcanice de juniori în anul 2005. În 2008 participă la JO de la Beijing unde se clasează pe locul al IV-lea, la o diferență minimă de medalia de bronz, alături de colegul său Popa Constantin Cipirian, cu care a format cel mai puternic echipaj european și mondial în probele C2 500 și 1000m. Acest cuplu a fost declarat, de către FR de Kaiac-Canoe, cei mai buni sportivi ai anului 2008. După JO, cu ocazia căsătoriei civile, a devenit Nicolae Bogdan, luând numele soției. Maestru al sportului. Prin performanțele sale a îndeplinit normele stabilite pentru acordarea titlului de maestru emerit al sportului.

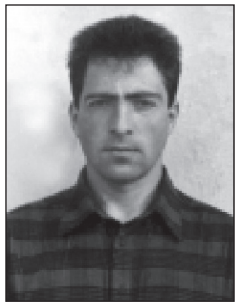

BORŞAN, ANTONEL (1970), n. în Iveşti, jud. Galaţi. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. A activat la cluburile CS *Dunărea* Galaţi şi CSA *Steaua* Bucureşti (1990-1999). Campion naţional la seniori, în 1990 (C4 500m), 1991 (C4 1 000m) şi la tineret, 1991 (C1 1 000m). La CM cucereşte: 2 medalii de argint, în 1994 (Mexico), la C4 500m şi C4 1000m şi locul IV la C4 200m; 1995 (Duisburg), titlul de campion mondial, la C4 1 000 m şi 2 medalii de argint la C4 500m, C2 1 000m şi locul V la C4 200m; 1997 (Dartmouth) aur la C4 1 000m, argint la C4 500m şi locul IX la C4 200m; 1998 (Szeged) locul VII la C4 1000m. La JO de la Atlanta (1996), obţine medalia de argint la C2 1 000m. În 1997, la CE, la Plovdiv (Bulgaria), reluate după o întrerupere de 28 de ani, cucereşte titlul de campion continental (C4 1 000m) şi 2 medalii de argint (C4 500m şi C2 1 000m). Maestru Emerit al Sportului (1997).

BOTEZ, EUGEN .Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A fost legitimat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Campion și medaliat la CN de juniori și seniori, a reprezentat kaiacul românesc la numeroase regate internaționale, la CE de juniori și seniori, precum și la CM de seniori. La CE de juniori din 1967 (Kartstad) cucerește 2 medalii de aur la K2 500m (prima medalie de aur la CE de juniori) și la K4 500m. Specializat în proba de ștafetă K1 4x500m, contribuie la cucerirea medaliilor de argint la CE din 1969 (Moscova), la CM din 1970 (Copenhaga) și la ediția din 1971(Belgrad). Maestru al Sportului.

BREAZU, MARIAN – COSTIN .Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la CSȘ *Triumf* București. În perioada de juniorat, până în 1997, a activat cu dublă legitimare CSȘ *Triumf* – CSA *Steaua.* Campion național și medaliat la CN de juniori și tineret. A făcut parte din noua promoție de canoiști, care a reprezentat

cu rezultate deosebite această ramură la CE de juniori din 1996 (Poznan) – 2 medalii de aur la C4 500m și 1000m, precum și o medalie de argint la C2 1000m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mihai Țurcaș, Sidor Lifere, Dorel Dima și Beniamin Zabet. Continuarea afirmării sale la nivelul seniorilor s-a lovit de valoarea de excepție a unui mare număr de canoiști care au dominat competițiile internaționale. Prin performanțele sale și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului

CALABICIOV, VICOL (1942), n.în Mila 23, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor coordonator Radu Huţan). Multiplu campion naţional şi medaliat la diferite regate internaţionale. Campion mondial în 1966, la Berlin (C2 1 000m); medalie de bronz la CM 1971, la Belgrad (C2 10 000m). Vicecampion european în 1969, la Moscova (C2 1 000m). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966).

CALENIC, ANTON (1943), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor coordonator Radu Huţanu). Multiplu campion naţional, medaliat la CN. Component al lotului naţional, medaliat la diferite regate internaţionale. Campion mondial în 1966, la Berlin (K4 1 000m). Campion european (K4 1 000m) şi medaliat cu argint la CE din 1967 de la Duisburg (K4 10 000m). Vicecampion olimpic 1968-Mexico (K4 1 000m). Maestru Emerit al Sportului.

CAPUSTA, PETRE (1957), n. în Sarichioi, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. A activat la *Danubiu* Tulcea şi *Dinamo* Bucureşti (antrenor coordonator Radu Huţan). Multiplu campion naţional, medaliat la CN.Medaliat la diferite regate internaţionale. Campion mondial în 1979 la Duisburg (C2 500 m) tot cu Ivan Patzaichin. Vicecampion olimpic în echipaj cu Ivan Patzaichin la C2 500m, în 1980 (Moscova). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

CEAUȘU, ALEXANDRU - BOGDAN (1980), n. în București. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Campion național și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale, a reprezentat cu rezultate deosebite kaiacul românesc la CM din 2003 (Georgia – SUA) unde a cucerit 2 medalii de argint la K4 200 și 500m. În anul 2007 a participat la CM de la Duisburg (clasat pe locurile V la K4 500m și VI la K4 200m) și la CE de la Pontevedra (locul IV la K4 500m). Participant la JO din 2004 (Atena) unde s-a clasat pe locul al VII-lea la K4 1000m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I, în anul 2004.

CHIRILĂ, IOSIF (1983), n. în Babadag, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău, promoția 2007. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A început să se inițieze în acest sport la

vârsta de 12 ani, la îndemnul tatălui său, fiind selecționat de CS *Farul* din Constanța (antrenor Ștefan Aftenie). În perioada 1999-2004, a reprezentat în competiții CS *Farul,* 2005 CS *Dinamo*, iar din 2006 s-a transferat la CSA *Steaua*. La CN de juniori 2 și 1 (1999-2001) s-a clasat de două ori pe locul al II-lea și de trei ori pe locul al III-lea. Participările la CN de tineret și seniori, din perioada 2002-2008 s-au soldat cu 25 de clasări pe locurile I-III (11 locuri I, 13 locuri II și un loc III). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat, în perioada 2001-2009, la un CM de juniori, un CE de tineret, 4 CM și 4 CE de seniori contribuind la obținerea unor rezultate deosebite (15 medalii din care 6 de aur, câte 5 de argint și 4 de bronz), în special în proba de canoe C2 500m, alături de colegul său Andrei Cuculici. La CM de juniori din 2001 (Curitiba) – medalie de aur (C4 500m), argint (C4 1000m) și bronz (C2 500m), iar la CE de tineret din 2004 (Poznan) – 2 medalii de aur (C2 500m și C4 500m) și argint (C4 1000m). La CM de seniori a obținut următoarele performanțe: 2005 (Zagreb) – medalie de aur (C4 500m); 2006 (Szeged) – locul VII (C2 500m) și VIII (C2 1000m); 2007 (Duisburg) – medalie de aur (C4 1000m) și argint (C2 500m); 2009 (Dartmouth-CAN) – medalie de bronz (C4 200m). Rezultate la CE de seniori: 2004 (Poznan) –argint C4 1000m; 2005 (Poznan) – medalie de aur (C4 500m), 2 locuri V (C2 1000m și C4 200m); 2006 (Račice-CZE) – medalie de bronz (C2 500m), 2 locuri VI (C2 1000m și C4 200m); 2007 (Pontevedra-ESP) – medalie de bronz (C4 1000m), locul V (C4 200m); 2008 (Milano) – medalie de argint (C4 1000m) și locul IV (C4 200m). Participant la JO din 2008 (Beijing) s-a clasat pe locul al VI-lea în proba de C2 500m. La CS *Dinamo* și la lotul național l-a avut ca antrenor coordonator pe Ivan Patzaichin. Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

CICHI (GHEORGHE -VIŞEVAN), VICTORIA (1939), n. în Bucureşti. Sportivă de performanţă, specializată în probele de kaiac. Antrenoare de kaiac-canoe, absolventă a Şcolii postliceale de antrenori (1975). Începe practicarea kaiacului în 1954 la Clubul *Locomotiva/Rapid* Bucureşti, avându-l antrenor pe Vasile Ruja. Cucereşte un titlu naţional în 1955 la juniori, iar în 1956 un alt titlu, la seniori, la kaiac dublu 500m. Din 1957, până în 1969, activează în cadrul secţiei de kaiac-canoe a Clubului CCA/*Steaua*, sub conducerea antrenorului Nicolae Navasart. Obţine 12 noi titluri naţionale la kaiac simplu, dublu şi 4, pe 500 m, fond 10 000m şi slalom. A fost selecţionată în lotul naţional în 1962, timp de 9 ani participând la numeroase regate internaţionale, unde s-a clasat pe locurile II şi III la Poznan, Grünau, URSS, Cehoslovacia. Participă la CE din 1965 (Bucureşti), unde se clasează pe locul al VI-lea la kaiacul de 4. Se retrage din activitatea competiţională în 1972, dedicându-se muncii de antrenor. În această calitate a activat la CS *Rapid* (1972-1975), ocupându-se de echipele de juniori şi seniori, băieţi şi fete. Maestră a Sportului (1967).

CIUR, CLAUDIU-PETRU (1980), n. în Alba-Iulia, jud. Alba. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul universității din Oradea. Angajat al CS *Dinamo*. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A început să se inițieze în această ramură de sport la 14 ani, la *CS*Ș Orșova, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. A fost legitimat la *CS*Ș Orșova (1994-1998), dublă legitimare *CS*Ș Orșova/ CSA *Steaua* (1998-1999) și la CS *Dinamo* București (2000-2003). A obținut 5 titluri de campion național la juniori, 4 la tineret și 4 la seniori, precum și numeroase clasări pe locurile II și III. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, unde s-a pregătit cu colective de tehnicieni coordonate de antrenorii Beniamin Zabet la juniori și Ivan Patzaichin la seniori. Debutează la CE de juniori, în 1998 (Nyköping – SWE) cu medalie de argint la C2 1000m, bronz la C4 1000m și cu locul al

IV-lea la C4 500m. La CE de tineret, din 2002 (Zagreb), cucerește medalia de argint la C4 500m. Participant la CM de seniori, din 2003 (Georgia – SUA), se clasează pe locul al IV-lea la C4 1000m. După CM din 2003, hotărăște să rămână în America. Se angajează la o firmă de construcții din Atlanta, iar după un an, își începe propria sa afacere în domeniul construcțiilor vizând *remodelările interioare*. În 2006, revine, în sportul de performanță la clubul *Lanier Canoe and Kayak* din Atlanta. În 2007, după o pregătire intensă, câștigă toate competițiile la care a concurat. Devine antrenor la acest club, reușind să obțină cu grupa sa rezultate deosebite, pe baza cărora, în 2009, este declarat antrenorul anului în canoea americană. După această recunoaștere, este angajat ca antrenor coordonator al lotului național de canoe al Statelor Unite ale Americii, rămânând, în continuare, și antrenor la club. În cadrul lunilor mai-iunie 2010, lotul American, avându-l coordonator pe Claudiu Ciur, s-a pregătit timp de 5 săptămâni la Snagov. Cu această ocazie, un designer român a confecționat pentru sportivii americani 20 de seturi de echipament de antrenament, de concurs și ținute de prezentare. Este și un merit al Școlii românești de kaiac-canoe că a pregătit asemenea sportivi și tehnicieni care o reprezintă cu succes, la cel mai înalt nivel, pe plan internațional. Maestru al Sportului.

CIURESCU, ALINA (1982), n. în Sebeș, jud. Alba. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din cadrul Universității Bacău. Subofițer MAI. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSȘ* Orșova, în 1996, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. Din anul 2000, a activat la CS *Dinamo* București. Multiplă campioană națională la juniori (6 titluri), tineret (4) și seniori (16). Componentă a loturilor naționale (1998-2004), unde s-a pregătit cu antrenorii Ivan Patzaichin și Florin Scoică. A participat la CE concomitent la categoriile tineret și seniori obținând următoarele rezultate: 2002 – CE pentru tineret (Zagreb) – medaliată cu argint la K4 500m; 2002 – CE pentru seniori (Szeged) – medaliată cu argint la K4 500m; 2004 - CE pentru tineret (Poznan) – clasată pe locul al V-lea la K4 500m; 2004 CE pentru seniori (Poznan) - medaliată cu aur la K4 1000m și clasări pe locurile V (K4 200m), VII (K4 500m), IX (K2 200m). Maestră al Sportului (2003).

COMANDAȘU, MIHAI .Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la *CSM* Pitești, până în anul 2001, când s-a transferat la CSA *Steaua*. Campion național și medaliat la CN de juniori și tineret (5 titluri în perioada 2001-2004) și la seniori (2 titluri în 2002 și 2003). Component al loturilor naționale de juniori și tineret. S-a remarcat în mod deosebit la CM de juniori din 1999 (Zagreb) unde a cucerit 3 medalii de aur în probele C2 și C4 500m și la C2 1000m. Contribuie la realizarea unei performanțe deosebite și la CE de tineret din 2002 (Zagreb) unde se obține medalia de aur la C4 1000m și locul V la C2 500m. Maestru al Sportului.

CONDRAT, PETRE (1981), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din Universitatea Bacău. Angajat la MApN. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CSŞ şi CSM *Danubiu* Tulcea, în anul 1995, unde au activat ca antrenori Igor Lipalit, Grigore Ștefanov și Jeni Bondar. A reprezentat în competiții CSM *Danubiu* în perioada 1995-1998, cu dublă legitimare la juniori CSM *Danubiu* - CSA *Steaua* (1998-2000), CSA *Steaua* București (2000-2005). Multiplu campion și vicecampion național de juniori și seniori. În perioada 1998-2004, a obţinut 11 titluri de campion naţional, dintre care 6 la seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori (antrenor coordonator Ivan Patzaichin).

Participant la CE de juniori din 1998 (Nyköping – SWE) cu medalie de argint la C2 1000m și bronz la C4 1000m, precum și la CM de juniori din 1999 (Zagreb) cu 3 medalii de aur la C2 500m, C4 500m și C2 1000m. Realizează o participare de prestigiu la CE din anul 2004 (Poznan) cucerind titlurile de campion european la tineret la C4 500m şi argint C4 1 000m. La CE de seniori obţine următoarele performanţe: 2004 (Poznan) aur -C4 500, argint C4 1000m; 2005 (Poznan), medalie de bronz C4 1000m și se clasează pe locurile V la C2 500m și pe VI la C2 200m. Contribuie la obținerea unor performanțe deosebite la CM din: 2002 (Sevilla) – bronz la C4 200m şi locul IV la C4 1 000m; 2003 (Georgia – SUA) – medalie de aur la C4 500m, bronz la C4 200m şi locul IV la C4 1 000m; 2005 (Zagreb) – medalie de argint la C4 1 000m. Prin performanțele sale, a îndeplinit normele pentru acordarea titlului de Maestru Emerit al Sportului.

CONSTANTIN (BUHAEV, ORLOV), AGAFIA (1955), n. în Mila 23, jud. Tulcea. Sportivă de performanţă, specializată în probele de kaiac. A activat, din 1970, la AS *Pescarul* Tulcea, de unde s-a transferat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1975-1986), sub îndrumarea antrenorilor Maria Nvasart şi Alexandru Skurka. Multiplă campioană naţională, cu 22 de titluri obţinute în kaiacul de simplu, dublu şi 4, pe 500m şi în probele de fond. Participantă la 3 ediţii ale JO de vară în: 1976 (Montreal) – locul al IV-lea la K2 500m; 1980 (Moscova) – locul al IV-lea la aceeaşi probă; 1984 (Los Angeles) – medalie de aur şi titlul de campioană olimpică la K4 500 m şi locul al IV-lea la K2 500m. A concurat la 9 ediţii ale CM, obţinând următoarele rezultate: 1974 (Mexico) - medalie de bronz la K4 - 500 m; 1975 (Belgrad) - locul al V-lea la K4 500m; 1977 (Sofia) - medalie de argint la K2 500m şi locul al IV-lea la K4 500m; 1978 (Belgrad) – 2 medalii de bronz la K2 500m şi K4 500m; 1979 (Duisburg) – medalie de argint la K2 500m şi de bronz la K4 500m; 1981 (Nottingham) – medalie de bronz la K2 500m, locul al IV-lea la K1 500m şi al V-lea la K4 500m; 1982 (Belgrad) – locul al IV-lea la K2 500m, al VI-lea K4 500m şi al VII-lea la K1 500m; 1983 (Tampere) – medalie de bronz la K4 500m şi locul al V-lea K2 500m; 1985 (Mechelen) – locul al V-lea la K4 500m şi al VI-lea la K2 500m. După retragerea din activitatea competiţională, s-a dedicat muncii de antrenoare la CSA *Steaua*, începând din 1998 la grupa de kaiac fete. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale de kaiac feminin, contribuind la obţinerea unor performanţe de prestigiu, la competiţiile internaţionale oficiale. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

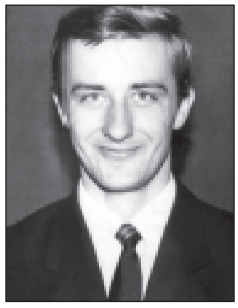

CONSTANTIN, IONEL (1963), n. în Brăila. Ofiţer în Serviciul de Protecţie şi Pază. Şi-a început activitatea la AS *Portul* Brăila, de unde s-a transferat la Clubul *Steaua* Bucureşti, unde a activat în perioada (1981–1990) ca sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. În intervalul 1982-1989 a obţinut 25 titluri de campion naţional din care 20 la seniori şi 5 la tineret, cu diferite echipaje. Component al loturilor naţionale, a participat la o ediţie JO, la 6 ediţii ale CM, la JMU, JB, Spartachiada Militară de vară şi la o ediţie a CE de juniori, precum şi la numeroase regate internaţionale. La JO din 1984 (Los Angeles) se clasează pe locul al IV-lea la K4 1 000m. La CM a obţinut următoarele rezultate: 1983 ((Tampere) – medalie de aur la K4 1 000m; 1985 (Mechelen) – locul al V-lea la K4 10 000m, al VI-lea la K4 500m şi la K2 10 000m şi al VII-lea K4 1 000m; 1986 (Montreal) - medalie de argint la K4 10 000m, locurile al VI-lea la K4 500m şi al VII-lea la K4 1000m; 1987 (Duisburg) – locul al VI-lea la K4 10 000m, al VIII-lea la K4 1 000m; 1989 (Plovdiv) – locul al IV-lea la K4

10 000m şi al VII-lea la K4 500m; 1990 (Poznan) – locul al IV-lea la K4 1 000m, al V-lea la K4 500m şi al VII-lea la K4 1 000m. La CE de juniori 1981 (Plovdiv) – medalie de argint la K2 1 000m şi locul al IV-lea la K2 500m. Cucereşte 2 medalii de bronz la JMU 1987 la K4 500m şi K4 1 000m precum şi 3 medalii de bronz la Spartachiada Militară de vară din 1989. Participă la 6 ediţii ale JB (1983 – 1990) la care obţine 17 medalii (11-5-1). Din anul 2010 a fost încadrat ca antrenor federal la FRKC. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului (1984).

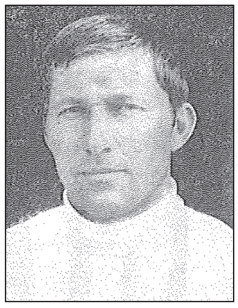

CONŢOLENCO, ANDREI (1938), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1959-1973), sub îndrumarea antrenorului Nicolae Navasart, cu 13 titluri de campion. Component al loturilor naţionale, a participat la numeroase regate internaţionale şi competiţii oficiale. La cele 5 ediţii ale CE la care a participat obţine 5 medalii (3-1-1), astfel: 1961 (Poznan) – medalie de aur la K2 500m; 1963 (Jajce) – medalie de argint la K4 1 000m; 1965 (Bucureşti) – medalie de aur la K4 1000m şi locurile IV la K1 500m şi K1 1000m; 1967 (Duisburg) – medalie de aur la K1 4x500m şi bronz la K2 500m; 1969 (Moscova) – locul al VII-lea la K2 1 000m. La CM: 1963 (Jajce) desfăşurate concomitent cu CE – intră în posesia medalie de argint la K4 1 000m; iar la ediţia din 1966 (Berlin) – se clasează pe locul al XIII-lea la K2 10 000m. Participă la JO din 1968 (Mexico) – unde se clasează pe locul al VII-lea la K1 1000m. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

COSTACHE, CĂTĂLIN (1987), n. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe, cu performanțe deosebite pe plan internațional. Și-a început activitatea de performanță la CS *Farul* din Constanța, până în anul 2008, când s-a transferat la CS *Dinamo* București. O perioadă, înainte de acest transfer, a funcționat dubla legitimare, între cele două cluburi. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale pentru toate categoriile de vârstă. Și-a înscris în palmares un bilanț remarcabil la CE de juniori, din 2005 (Plovdiv) unde cucerește 2 medalii de aur în probele individuale la C1 500m și 1000m și o medalie de argint la C4 500m, iar la CM de juniori, desfășurate tot în anul 2005 la Szeged, obține medalia de argint la C1 1000m și de bronz la C1 500m. La CB de juniori, din 2005, se remarcă pentru cele 4 medalii de aur la C1 500 și 1000m, C4 pe cele două distanțe. În continuare concurează la categoria tineret, la CE din 2006 (Schinias) – medalie de argint la C4 1000m; 2007 (Belgrad) – medalie de argint la C4 1000m și de bronz la C4 500m; 2008 (Szeged) – medalie de aur la C4 1000m, clasări pe locurile IV (C4 500m) și V (C2 500m). La CE de seniori obține următoarele performanțe: 2008 (Milano) – medalie de aur la C4 500m și de argint la C4 1000m,locul VI la C2 200m; 2009 Brandenburg clasări pe locurile V la C2 1000m și VII la C4 200m. În anul 2009, la Dartmouth (CAN) la CM de seniori intră în posesia medaliei de bronz la C4 1000m și se clasează pe locul al V-lea la C4 200m. În componența echipajului C4 1000m, se clasează pe locul al II-lea în concursul de Cupă Mondială din anul 2007. Prin performanțele obținute, a îndeplinit norma de acordare a titlurilor de Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

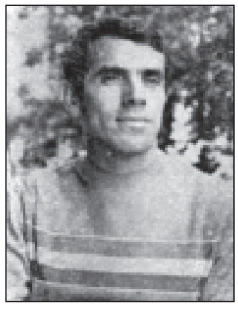

COŞNIŢĂ, COSTEL (1943), n. în Galaţi. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. Începe să practice kaiacul la Galaţi, în 1962, apoi se transferă la Clubul *Steaua* Bucureşti (1964-1976), sub îndrumarea lui Nicolae Navasart. În perioada 1965-1976, a obţinut 17 titluri de campion naţional, pe diferite echipaje de kaiac, pe distanţele de 1000, 10 000 şi 20 000m. Participant la JO 1972 (München) se clasează pe locul al V-lea în proba de K2 1000m. Prezent la 5 ediţii ale CM, realizează următoarele

performanţe: 1966 (Berlin) – locul al XIII-lea la K2 10000m; 1970 (Copenhaga) – medalie de bronz la K2 10000m; 1971 (Belgrad) – medalie de aur la K4 10000m şi de bronz la K2 1000m; 1973 (Tampere) – medalie de bronz la K4 10000m şi locul al IV-lea la K4 1000m; 1975 (Belgrad) – medalie de argint la K4 10000m. La CE din 1965 (Bucureşti) se clasează pe locul al VI-lea la K4 10000m, iar la ediţia din 1967 (Duisburg) cucereşte medalia de argint la K4 10000m şi pe cea de bronz la K2 500m. Maestru al Sportului (1965). Maestru Emerit al Sportului (1971).

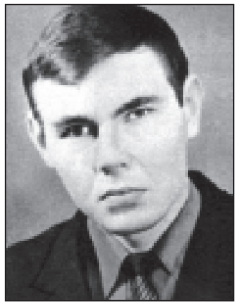

COVALIOV, CHINDIN (1944), n. în Periprava, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. Legitimat la Clubul *Dinamo* Bucureşti, sub îndrumarea antrenorului Radu Huţan. Multiplu campion național și medaliat la CN. Component al loturilor naționale. La CE din anul 1967 (Duisburg), contribuie la cucerire medalie de aur şi a titlului campion european în proba de K4 1000m. Maestru al Sportului.

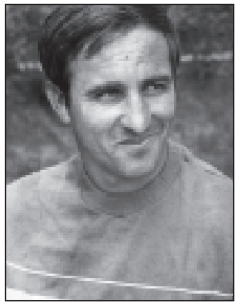

COVALIOV, SERGHEI (1944-2011), n. în Mila 23, jud. Tulcea. A activat ca ofițer în cadrul MAI. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti sub îndrumarea antrenorului Radu Huţan. Multiplu campion naţional. Campion olimpic 1968 (Mexico) - C2 1000m şi vicecampion olimpic în 1972 (München), ambele în echipaj cu Ivan Patzaichin în proba de - C2 1000m. Dublu campion mondial în 1966 (Berlin) în echipaj cu Vicol Calabiciov şi în 1970 (Copenhaga) în echipaj cu Ivan Patzaichin la C2 1000 m. Vicecampion mondial la C2 1000m (cu Ivan Patzaichin) şi medalie de bronz C2 10 000m (cu Vicol Calabiciov) ambele la CM din 1971 (Belgrad). A obţinut - medalia de bronz la CE din 1965 (Bucureşti) la C2 10000m (cu Lavrente Calinov), şi medalie de aur în 1969 (Moscova) la C2 1000m (cu Ivan Patzaichin). După retragerea din activitatea competiţională, a activat ca antrenor. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1973); Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Cavaler (2001); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

CUCULICI, ANDREI (1983), n. în Babadag, jud. Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău, promoția 2008. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A început să se inițieze în acest sport la vârsta de 13 ani la CSM *Danubiu* Tulcea, unde au activat ca antrenori Igor Lipalit și Grigore Ștefanov. A reprezentat în competiții CSM *Danubiu* Tulcea (1999-2001) și CS *Dinamo*, unde s-a transferat, din anul 2002. La CN de juniori a obținut 4 titluri de campion și 2 clasări pe locul al II-lea (1999-2001), iar la cele de tineret – 4 titluri, 4 clasări pe locul al II-lea și 1 clasare pe locul al III-lea (2002-2005), la CN de seniori – 18 titluri, 1 loc II și 2 locuri III (2001-2008). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat, în perioada 2000-2009 la 1 CE de juniori, 1 CM de juniori, 2 CE de tineret, 4 CM și 5 CE de seniori, unde a obținut 15 medalii (5 de aur, 6 de argint și 4 de bronz). La CE de juniori din 2000 (Boulogne – Sur–Mer) – medalie de aur (C4 1000m) și locul VII (C1 1000m), iar la CM de juniori din 2001 (Curitiba) – medalie de aur (C4 500m) și 2 medalii de argint (C2 și C4 1000m). Participă la două CE de tineret în 2004 (Poznan) – 2 medalii de aur (C2 și C4 500m), argint (C4 1000m) și locul V (C2 1000m) și la ediția din 2005 (Plovdiv) – medalie de bronz (C2 1000m) și locul VII (C4 500m). La CM

de seniori realizează următoarele rezultate: 2003 (Georgia – SUA) locul IV (C4 1000m); 2006 (Szeged) – locul VII (C2 500m) și VIII (C2 1000m); 2007 (Duisburg) – medalie de aur (C4 1000m) și argint (C2 500m); 2009 (Dartmouth – CAN) – medalie de bronz (C4 200m). Performanțe obținute la CE de seniori: 2004 (Poznan) – medalie de argint (C4 1000m); 2006 (Račice – CZE) – medalie de bronz (C2 500m), 2 locuri VI (C4 200m și C2 1000m); 2007 (Pontevedra – ESP) – medalie de bronz (C4 1000m), locul V (C4 200m), locul VIII (C2 500m); 2008 (Milano) – medalie de argint (C4 1000m), locul IV (C4 200m). Participant la JO din 2008 (Beijing), unde s-a clasat pe locul al VI-lea, în proba de C2 500m. La lotul național s-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Ivan Patzaichin. Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

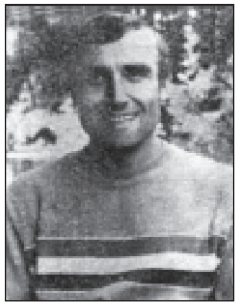

CURUZAN, CORNELI-VASILE (1974), n. în Babadag, jud. Tulcea. Angajat al MApN. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă în unitățile din municipiul Tulcea. Din anul 1993, a reprezentat în competiții CSA *Steaua*. A obținut 27 de titluri de campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de tineret și seniori. Component al lotului național de seniori, a participat la 5 CE, 6 CM și 2 ediții ale JO. Performanțe realizate la CE: 1997 (Plovdiv) – locul VII la K4 1000m; 1999 (Zagreb) – medalie de bronz la K4 500m și locul IV la K4 1000m; 2001 (Milano) – medalie de bronz la K4 200m și locul IV la K4 500m; 2002 (Szeged) – locul VI la K4 500m şi la K4 200m; 2004 (Poznan) – două locuri IV la K4 500m și K4 1000m. La CM a înregistrat următoarele rezultatele: 1997 (Dartmouth) – locul IX la K4 500m; 1998 (Szeged) – calificat până în semifinale; 1999 (Milano) – medalie de bronz la K4 1000m și locul V la K4 500m; 2001 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m și locurile IV la K4 200m și V la K4 1000m; 2002 (Sevilla) – locurile IV la K4 500m și VI la K4 200m; 2003 (Georgia – SUA) – două medalii de argint la K4 200m și K4 500m. Participant la JO din 2000 (Sydney) – calificat până în semifinale și la ediția din 2004 (Atena) – locul VII la K4 1000m. La JB din 2002 şi 2004 a obţinut 3 medalii (1-1-1). Medaliat cu bronz la Cupa Mondială. Maestru al Sportului (1997) şi Maestru Emerit al Sportului (1999). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

DANILOV, GHEORGHE (1948), n. în Dunăvăţu de Jos, jud.Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe, provenit din pepiniera structurilor organizatorice ale judeţului Tulcea. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1969-1979). Multiplu campion naţional cu 10 titluri obţinute (9 la seniori în perioada 1971-1977, 1 la juniori 1967). La CM din 1971 (Belgrad) aur la C2 500m cu Gheorghe Simionov; 1973 (Tampere) aur la C2 1 000m cu Gheorghe Simionov şi argint la C2 500m; 1974 (Mexico) argint la C2 500m; 1975 (Belgrad) medalie de argint la C2 1000m şi locul al IV-lea la C2 500m. Participant la JO din 1976 (Montreal) cucereşte medalia de argint în proba de C2 1000m cu Gheorghe Simionov şi se clasează pe locul al IV-lea la C2 500m. La JB obţine: 2 medalii de aur şi 1 de argint (1976, 1977). Maestru al Sportului (1971) şi Maestru Emerit al Sportului (1971). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976).

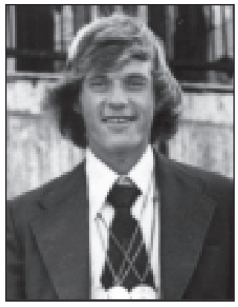

DÎBA, VASILE (1954), n. în Jurilovca, jud. Tulcea. Ofiţer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la CS *Danubiu* Tulcea şi CS *Dinamo* Bucureşti. Descoperit şi îndrumat de antrenorul emerit Igor Lipalit din Tulcea, din 1973 se pregăteşte cu antrenorul emerit Radu Huţan, la Clubul *Dinamo*. Multiplu campion naţional. Debutează la CE de juniori, în 1971, unde obţine 2 medalii de argint (K2

500m şi K4 500m). Participă la 5 ediţii ale CM, la 4 dintre acestea cucerind 7 medalii, din care 5 de aur, precum şi la 2 ediţii ale JO, unde reuşeşte să câştige 4 medalii, din care una de aur. Cucereşte 5 titluri de campion mondial: în 1974 (Mexic) - la K1 500m, K1 4x500m; 1977 (Pancearevo) - la K1 500 m şi K1 1 000m; 1978 (Belgrad) la K1 500m. La CM mai obţine 2 medalii de argint în 1975 (Belgrad) la K1 500m şi K1 4x500m. La JO din 1976 (Montreal), îşi înscrie numele pe lista campionilor olimpici la K1 500m, performanţă căreia i se adaugă şi o medalie de bronz în proba de K1 1000m. La ediţia din 1980 a JO, de la Moscova, câştigă medaliile de argint la K4 1000 m şi de bronz la K1 500m. În competiţiile oficiale a obţinut 2 medalii de argint la juniori şi 9 medalii la JO şi CM de seniori (6 de aur, 2 de argint şi 1 de bronz). Prin medalia de aur cucerită în 1976 la JO, rămâne în istoria sportului ca fiind primul campion olimpic al României la kaiac. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II- a (1981) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

DRAGULSCHI, ION (1950), n. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A fost legitimat la CSA *Steaua*, în perioada 1968 – 1979 unde s-a pregătit sub îndrumarea unui colectiv de antrenori coordonat de Nicolae Navasart. Multiplu campion național - 2 titluri la juniori (1968-1969) și 9 la seniori (1969-1978). Component al loturilor naționale de juniori și seniori. A debutat la CE de juniori din 1969 (Moscova) unde s-a clasat pe locul al VI-lea la K1 500m. Participant la 6 ediții ale CM, a obținut următoarele rezultate: 1971 (Belgrad) – clasat pe locul al VII-lea (K2 500m); 1973 ((Tampere) – medaliat cu argint la K2 1000m și cu bronz la K2 500m; 1974 (Mexico) – locul V (K2 500m); 1975 (Belgrad) – medaliat cu argint la K1 4x500m; 1977 (Sofia) – medaliat cu argint la K4 500m; 1978 (Belgrad) – locul VIII (K4 500m). Participant la JO din 1972 (München) unde s-a calificat până în semifinale. În competițiile internaționale a mai obținut o medalie de aur și una de argint la CB din 1977 și 1978. Maestru al Sportului (1973). Maestru Emerit al Sportului (1975). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

DUMITRESCU, LAZĂR-LIVIU-ALEXANDRU (1988), n. în com. Ștefești, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității din Bacău. Subofițer MAI, cu activitate la CS *Dinamo*. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă în anul 2000, sub îndrumarea colectivului de profesori de la *CS*Ș Orșova (coordonator prof. Beniamin Zabet). A fost legitimat la *CS*Ș Orșova (2000-2005), iar din 2005 și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București, unde a fost transferat de către Ivan Patzaichin. Multiplu campion național de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale, s-a remarcat prin performanțe deosebite la CE și CM de juniori și tineret, desfășurate în perioada 2005-2009, iar din 2009 și la cele de seniori. La lotul național de juniori l-a avut ca antrenor pe Constantin Popan, la tineret pe Florin Popescu, iar la seniori pe Igor Lipalit și Florin Popescu. Se remarcă la CM de juniori, din 2005 (Szeged) unde intră în posesia medaliilor de aur, la C2 500m și de bronz la C2 1000m. Tot în anul 2005, obține medalia de aur la C2 500m, la CE de juniori de la Plovdiv și medaliile de argint la C1 500m și de bronz la C2 500m, la ediția din 2006, de la Schinias. Rezultatele obținute la CE de tineret: 2007 (Belgrad) – medaliile de argint (C4 1000m) și de bronz (C4 500m); 2008 (Szeged)- medalie de aur (C4 1000m), locurile IV (C4 500m) și VIII (C1 1000m); 2009 (Poznan)- două medalii de aur, în probele C4 500 și 1000m. La CE de seniori din 2009 (Brandenburg) se clasează pe locurile V (C2 1000m) și VII (C4 200m). Realizează performanțe remarcabile, în anul 2010 la CE de seniori de la Trasona (ESP) cu medalii de aur (C2 500 m) și bronz (C2 1000m) și în mod deosebit la CM (Poznan), unde cucerește două titluri de campion mondial, alături de coechipierul său Victor Mihalachi, în probele de C2

500 și 1000m, dublă cu aur realizată după Vasile Dîba (1977) și Aurel Macarencu (1986). Tot în anul 2010, cucerește trei medalii de aur, în probele de C2 200, 500 și 1000m, la Campionatul Mondial Universitar, de la Poznan. Pentru realizările sale, i s-a acordat titlul de Cetățean de onoare al comunei Ștefești. Maestru al Sportului. Prin performanțele sale, a îndeplinit normele stabilite pentru acordarea titlului de Maestru Emerit al Sportului.

DUMITRU, VIORICA (1946), n. în Bucureşti. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A activat la CSŞ *Triumf* şi la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huţan). Multiplă campioană naţională. A participat la peste 30 de regate internaţionale, obţinând numeroase medalii. La CB a câştigat 8 medalii. La CM din 1973 (Tampere), cucereşte primele medalii pentru kaiacul feminin românesc, 2 de bronz în probele K1 500m şi K4 500m. La CM din 1974 (Mexico)obţine o medalie de argint la K2 500m (cu Nichiforov Maria) şi una de bronz la K4 500m. Participă la CE din 1967 (Duisburg) , unde cucereşte medalia de argint la K2 500m (cu Serghei Valentina). La JO din 1968 (Mexico) intră în posesia medaliei de bronz la K1 500m şi se clasează pe locul IV la K2 500m, iar la ediţia din 1972 (München) obţine o nouă medalie de bronz, la K2 500m. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1968) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

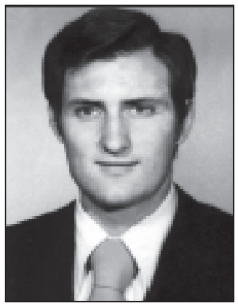

EŞANU, NICUŞOR (1954), n. în Bucureşti. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1973-1983), antrenor coordonator Nicolae Navasart. E situat printre cei mai valoroşi sportivi ai clubului Steaua. Multiplu campion naţional cu 8 titluri obţinute în perioada 1975-1982. La cele 7 ediţii ale CM la care a participat a obţinut 6 medalii (1 aur, 3 argint, 2 bronz) astfel: 1974 (Mexico) – locul IV la K1 10000m şi locul V la K4 1000m ; 1975 (Belgrad) - medalie de argint la K1 4x500m şi locul al V-lea la K4 1000m; 1977 (Sofia) – locul al IX- lea la K2 1000m; 1978 (Belgrad) - 2 medalii de argint la K2 500m şi la K4 1000m şi bronz la K2 10000m; 1979 (Duisburg) – aur la K2 10000m; 1981 (Nottingham) – medalie de bronz la K2 10000m; 1982 (Belgrad) – locul al IV-lea la K2 1000m. A concurat la 6 ediţii ale JB (1976-1983), a câştigat 3 medalii de aur şi 3 de argint. La JO din 1976, se clasează pe locul IV la K4 1 000m, iar la cele din 1980 (Moscova) obţine medalia de argint în proba de K4 1 000m. După retragerea din activitatea competiţională s-a dedicat muncii de antrenor la Clubul *Steaua*, pentru grupele de kaiac masculin (1984-1991), kaiak feminin (1992-1998) şi canoe (1995-1998), contribuind la pregătirea şi promovarea unor sportivi valoroşi în loturile olimpice. În anumite perioade a făcut parte din colectivele tehnice, care au pregătit loturile naționale. Maestru Emerit al Sportului (1981). Pentru rezultatele obţinute, în 1994 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

FEDOSEI, NICOLAE (1962), n. în Slava Cercheză, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1981-1992). Multiplu campion naţional cu diferite echipaje de kaiac, cu 18 titluri obţinute 1982-1989. A făcut parte din loturile naţionale de kaiac, în perioada 1982-1987, când a obţinut numeroase medalii la diferite regate internaţionale şi titlul de campion balcanic. Participă la 4 ediţii ale CM, unde obţine următoarele rezultate: 1983 (Tampere) - a cucerit medalia de aur cu echipajul de K4 1000m; 1985 (Mechelen) – locul al V-lea la K4 10000m, al VI-lea

la K4 500m şi al VII-lea la K2 1000m; 1986 (Montreal) - medalia de argint în proba de K4 10000m, locul al VI-lea la K4 500m şi al VII-lea la K4 1000m; 1987 (Duisburg) – locul al VIII-lea la K4 1000m. La JMU din 1987 obţine 2 medalii de bronz, iar la Spartachiada Militară de vară din 1989 – o medalie de bronz la K2 1000m. A mai obţinut 10 medalii (6 aur, 3 argint, 1 bronz) la 4 ediţii ale JB (1982-1989). A participat la JO din 1984 (Los Angeles), unde s-a clasat pe locurile IV la K4 1000m şi V la K2 500m, contribuind la acumularea de puncte pentru clasamentul pe naţiuni. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului (1984).

FILIP, GEORGE (1970), n. în Călărași. Antrenor de kaiac-canoe, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. A contribuit la dezvoltarea și afirmarea kaiacului și canoei în județul Călărași și pe plan național. A activat ca antrenor de kaiac-canoe la *CSȘ* Călărași, reușind să selecționeze și să pregătească mai mulți sportivi care s-au afirmat pe plan național și internațional. A făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit lotul național de juniori, în perioada 2005-2007. Cel mai reprezentativ sportiv al său, pregătit la *CSȘ* Călărași, a fost Gavrilă Petruș-Ionuț, multiplu campion național la juniori, multiplu campion balcanic la juniori, medaliat cu argint și cu bronz la CE de juniori (2006) și cu bronz la CE de tineret (2008 și 2009), promovat după 2007 la CSA *Steaua* București.

GAVRILĂ, PETRUȘ - IONUȚ (1988), n. în Călărași. Angajat civil MApN. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la *CSȘ* Călărași, sub îndrumarea antrenorului George Filip, în perioada 2000-2007, de unde s-a transferat la CSA *Steaua* București. Campion național și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, începând din 2003, de tineret din 2007 și de seniori din 2009. La loturile naționale s-a pregătit cu Ilie Bănăduc, Ionel Baciu, Daniel Stoian și cu antrenorul său. La CE de juniori din 2006 (Schinias) cucerește primele sale medalii de argint la K2 1000m și bronz la K4 500m. Din 2007 participă la CE de tineret la Belgrad – locul VI la K2 500m, în 2008 (Szeged) – medalie de bronz la K2 500m și locul IV la K4 1000m, în 2009 (Poznan) – medalie de bronz la K4 1000m și locul IV la K2 500m. Începând din 2009, participă concomitent și la CE de seniori, de la Brandenburg, clasându-se pe locurile VIII (K4 1000m) și IX (K4 200m). La CE de tineret din 2010 (Moscova) obține o nouă medalie de bronz la K2 500m. La CB de juniori, din anul 2005, a cucerit 4 medalii de aur la K2 și K4 500 și 1000m. Prin performanțele sale și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului.

GEANTĂ, ION (1959), n. în Alexandru Vlahuță, jud. Vaslui. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac, pe care a început să-l practice la CSM *Dunărea* Galați, sub îndrumarea antrenorului Vasile Mănăilă. Și-a continuat activitatea CS *Dinamo,* având-l antrenor pe Radu Huțan. Campion național și medaliat la CN, cu diferite echipaje. Component al lotului național și olimpic. Primele sale rezultate pe plan internațional le înregistrează la CM din 1979 (Duisburg) unde se clasează pe locurile V la K4 500m (Dîba Vasile, Zafiu Mihai, Giura Alexandru, Geantă Ion) și VIII la K4 1000m, cu același echipaj. Realizează o performanță deosebită la JO din 1980 (Moscova) unde cucerește medalia de argint, în proba de K4 1000m (Zafiu Mihai, Dîba Vasile, Geantă Ion, Eșanu Nicușor). Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

GIURA, ALEXANDRU (1957), n. în București. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea, ca junior, la CS *Dinamo* sub îndrumarea antrenorului Stavru Teodorof, de unde a fost promovat în grupa antrenorului Radu Huțan. Campion și multiplu medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor național și olimpic unde s-a pregătit cu antrenorul Radu Huțan. Realizează o performanță valoroasă la CM din 1978 (Belgrad) unde cucerește medalia de

argint la K4 1000m (Nicușor Eșanu, Ion Bârlădeanu, Mihai Zafiu, Alex Giura), iar la ediția din 1979 (Duisburg) se clasează pe locurile V la K4 500m și VIII la K4 1000m. Participant la JO din 1980 (Moscova), se clasează pe locul al IV-lea, la K2 1000m și pe locul al VI-lea la K2 500m, obținând 4 puncte pentru clasamentul pe țări. După 1990, a intrat în lumea afacerilor. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

GLĂVAN, MARCEL - DANIEL (1975), n. în Drăguşeni, jud. Galaţi. . Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din Universitatea Bacău. Antrenor de kaiac–canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Legitimat la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Campion naţional. Debutează cu succes la CM de juniori din 1993 (Račice), unde devine campion mondial la C1 500m, vicecampion la C4 1 000m şi medaliat cu bronz la C2 500m. Participant la 3 CM, un CE şi o ediţie a JO, unde obţine 11 medalii (3 de aur şi 8 de argint). La CM, realizează următoarele performanţe: 2 titluri de campion mondial în 1995 (Duisburg) la C4 1000m şi în 1997 (Dartmouth - Canada) în aceeaşi probă, 5 medalii de argint în 1994 (Mexic) la C4 500 şi 1000m, 1995 - la C4 500m şi C2 1 000m, 1997 la C4 500m. La JO din 1996 (Atlanta) devine vicecampion olimpic în proba C2 1000m, în echipaj cu Antonel Borșan. În 1997 participă la CE de la Plovdiv (reluate după o întrerupere de 28 de ani), unde cucereşte titlul de campion european la C4 1 000m şi 2 medalii de argint la C4 500m şi C2 1000m. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat muncii de antrenor, fiind angajat ca antrenor la lotul național de juniori al Spaniei. Maestru Emerit al Sportului.

GOLEȘIE, FLORIN – ANTONIE. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la AS *Constructorul* Hunedoara, sub îndrumarea antrenorului Vila Drăgoi. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori și tineret. Component al loturilor naționale de juniori s-a remarcat prin rezultate deosebite, pe plan internațional, la această categorie de vârstă. La CE de juniori din 1996 (Poznan), a contribuit la cucerirea medaliei de aur la C4 500m, iar la CM de juniori din 1997 (Lahti) a medaliilor de aur la C4 500m, argint la C4 1000m și bronz la C2 1000m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mihai Țurcaș, Sidor Lifere, Dorel Dima și Beniamin Zabet. Prin performanțele sale și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului.

HERȚEA (MUNTEANU), LUIZA - LUMINIȚA (1966), n. în Carvăn, jud. Constanța. Studii liceale. Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. Și-a început activitatea sportivă în Constanța, avându-l ca îndrumător pe profesorul Ion Rață. A activat la CS *Dinamo* București, unde s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de antrenori, coordonat de Radu Huțan. Multiplă campioană și medaliată la CN de juniori și seniori. Componentă a loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate deosebite la CM de seniori din 1986 (Montreal) - medalie de bronz în proba de K4 500m și la ediția din 1989 (Plovdiv) unde, împreună cu Marina Bituleanu (Ciucur), cucerește titlul de vicecampioană mondială în proba de K2 5000m. După retragerea din activitatea competițională, a intrat în lumea afacerilor. Maestră Emerită a Sportului.

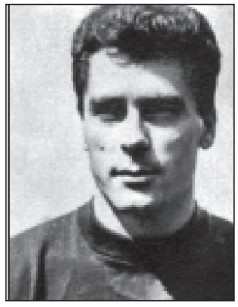

HUIDU, FLORIN (1976), n. în Vălenii de Munte, jud. Prahova. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la CSȘ *Triumf* București (antrenor Husarenco Miron) până în 1993, când s-a transferat la CSA *Steaua*. Multiplu medaliat și campion național la juniori, tineret și seniori. În perioada 1995-1997, a obținut 5 titluri de campion la tineret, iar 1995-1997 și 10 titluri la seniori (1995-2003). Component al loturilor naționale, la toate categoriile de vârstă. Primul său succes, pe plan internațional, îl obține în 1993, la CM de juniori, de la Račice, unde intră în posesia medaliei de argint la C4 1000m. La CM de seniori a realizat următoarele rezultate: 1998 (Szeged) – clasat pe locul VII la C1 200m; 1999 (Milano) – locul VIII

în aceeași probă; 2001 (Poznan) – clasat pe locul al III-lea în finala B, la C1 1000m. Participant la CE din 1997 (Plovdiv) unde se clasează pe locurile V (C1 500m) și VI (C1 200m) și la ediția din 1999 (Zagreb) – unde în componența echipajului de C4 500m cucerește medalia de argint și se clasează pe locurile IV la C1 1000m și VI la C1 500m. A concurat la 2 ediții ale JO în 1996 (Atlanta) la C1 500m și în 2000 (Sydney) la C1 500 și 1000m, calificat până în semifinale, în toate cele 3 probe. Maestru al Sportului (1997).

HUȚAN, RADU - vezi **Personalități**

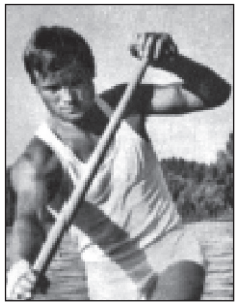

IACOVICI, ALEXE - ALEXANDRU (1934), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Ofiţer MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Legitimat la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion național cu diferite echipaje de canoe. Component al loturilor naționale, medaliat la numeroase regate internaționale, la CE și CM. La CE din 1959 (Duisburg) obține medalia de bronz, cu Dumitru Alexe, la C2 1 000m. În echipaj cu Achim Sidorov, în proba de C2 1 000m, cucereşte titlul de campion european în 1961 (Poznan). La CM şi CE din 1963, desfășurate concomitent la Jajce, cucereşte titlul de campion mondial şi respectiv de campion european, împreună cu Achim Sidorov, în proba sa favorită, C2 1000m. După 1990, a intrat în lumea afacerilor. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963).

IGOROV, ANDREI (1939), n. în Brăila. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Debutează în activitatea sportivă în 1959. La început a cochetat cu handbalul, dar până la urmă s-a atașat de canoe, sport pe care l-a practicat la CSA *Steaua* București, în perioada 1961-1972 (antrenor coordonator Nicolae Navasart). Multiplu campion național. În intervalul 1961-1969, obține 10 titluri, în probele de fond 10000 și 20000m. Component al loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale, CM, CE și JO. La CM din 1963 (Jajce), cucerește medalia de argint în proba de C1 10000m, iar la ediția din 1966 (Berlin) se clasează pe locul al V-lea, în aceeași probă. Participă la 4 ediții ale CE obținând următoarele rezultate: 1961 (Poznan) – locul al IV-lea la C1 10000m, 1963 (Jajice), ediție desfășurată concomitent cu CM – medalie de argint la C1 10000m; 1965 (București-Snagov) – medalie de aur și titlul de campion european în aceeași probă; 1967 (Duisburg) – un nou titlu de campion european, în aceeași dificilă probă, C1 10000m. Realizează o performanță deosebită la JO din 1964 (Tokio), unde cucerește medalia de argint, în proba de C1 1000m. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966).

IONESCU (NICHITOV, SADOVNIC), NASTASIA (1954), n. în Maliuc, jud. Tulcea. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A fost legitimată la CSA *Steaua* Bucureşti (1970-1984). Formată ca junioară la CSA *Steaua*, sub îndrumarea antrenorilor, Maria Navasart și Gheorghe Oprea, la baza nautică *Tei*, până în 1972. Cu grupa de senioare și la lotul național, s-a pregătit cu antrenorii Maria Navasart și Alexandru Skurka. Multiplă campioană națională, cu 15 titluri (2 la juniori și 13 la seniori), obținute în intervalul 1971-1984. Participantă la 4 ediții ale CM, a câștigat 2 medalii de argint și 4 de bronz, astfel: 1977 (Sofia) – medalie de argint la K2 500m și locul al IV-lea la K4 500m; 1978 (Belgrad)- 2 medalii de bronz la K2 500m și K4 500m; 1979 (Duisburg) – medalie de argint al K2 500m și bronz la K4 500m; 1983 (Tampere) – medalie de bronz la K4 500m. La JO din 1976 (Montreal) se clasează pe locul al IV-lea K2 500m, iar la ediția din 1984 (Los Angeles), cucerește medalia de aur într-o probă introdusă pentru prima dată în programul JO - K4 500m, cu echipajul compus din: Agafia Orlov –Constantin, Nastasia

Nikitov-Ionescu, Tecla Borcănea-Afanasie, Maria Cosma-Ștefan, iar în proba de K2 500m, se clasează pe locul al IV-lea. Maestră a Sportului. Maestră Emerită a Sportului (1981). Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

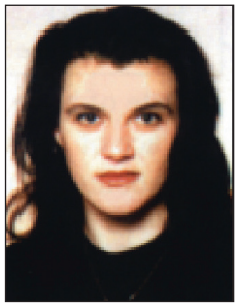

IONIȚĂ (SÎRBU), RALUCA ANDREEA (1976), n. în Dâvari, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității Bacău. A fost încadrată ca ofițer MAI. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A activat la *CSȘ* Orşova (1985-1993) unde s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet.Și-a continuat pregătirea la CS *Dinamo* Bucureşti (1993-2001). În cariera sa a obținut 8 titluri de campioană națională la junioare, 6 la tineret și 24 la senioare. Componentă a loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale și competiții oficiale. Debutează la CM pentru junioare în 1993 (Račice), unde se clasează pe locurile IV (K2 500m), V (K4 500m) şi VI (K1 500m). În 1997 (Dartmouth), la CM pentru senioare, ocupă în finale locurile VII (K4 500m) şi VIII (K2 şi K4 200m). Îşi aduce contribuţia la cucerirea primelor titluri de campioane europene pentru kaiacul feminin românesc la CE organizate în 1997 la Plovdiv (Bulgaria), unde obţine 2 medalii de aur la K4 200m şi K4 500m, precum şi o medalie de bronz la K2 200m. La JO de la Sydney 2000, a cucerit o medalie de bronz în proba de K4 500m şi s-a clasat pe locul IV la K2 500m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Beniamin Zabet și Ivan Patzaichin. Maestră Emerită a Sportului (2000). Pentru realizările sale sportive, a primit titlul de Cetățean de Onoare a municipiului Orșova. Prin Decret Prezidenţial, în anul 2000, pentru performanţele obţinute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Cavaler. După 2001, s-a stabilit în Chicago (SUA).

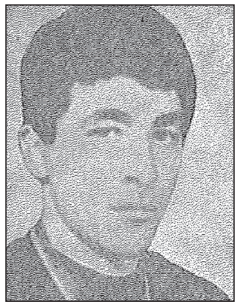

IRIMIA, ION (1943-1997), n. în Galaţi. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Debutează în 1962 la CS *Dunărea* Galaţi, de unde se transferă la Clubul *Steaua* (1964-1977). Deține 4 titluri de campion național 1965, 1968, 1971, 1977. Cu echipajul K4 1 000m, în 1967 (Duisburg), cucereşte titlul de campion european. Maestru al Sportului (1967).

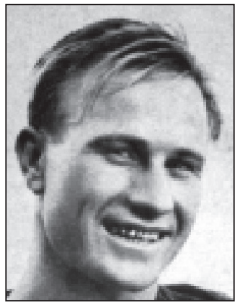

ISMAILCIUC, SIMION (1930- 1986), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Ofiţer MAI. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. După câteva încercări la rugbi, este atras de canoe în secţia de la *Tânărul Dinamovist*, iar apoi la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion naţional în probele de viteză şi de fond. În cei 10 ani dedicaţi sportului de performanţă, obţine o serie de rezultate de referinţă pentru canoea românească. La prima sa participare într-o competiţie oficială - JO din 1956 (Melbourne), cucereşte medalia de aur împreună cu Dumitru Alexe, în proba de C2 1 000m, aceasta înscriindu-se, alături de cele 2 medalii de aur ale lui Leon Rotman, ca primele titluri de campioni olimpici ale sportivilor români la canoe. Participant la 4 ediţii ale CE, intră în posesia a 3 titluri de campion european în 1957 (Gent) la C2 10000m cu D. Alexe (prima medalie *europeană*), 1959 (Duisburg) la C1 1000m (prima medalie de aur la canoe simplu) şi 1963 (Jajice) tot la C1 1000 m, precum şi a medaliilor de argint în 1957 (C2 1000 m) şi 1965 (Snagov) la C2 10000m. Mai obţine în premieră (împreună cu D. Alexe) titlul de campion mondial în 1958 (Praga), în proba de C2 1000m şi un nou titlu mondial la C1 1000m (premieră pentru canoea de simplu) în 1963 (Jajice). După 1965, s-a dedicat muncii de antrenor la Clubul *Dinamo*, aducându-şi

contribuţia la afirmarea unor noi promoţii de canoişti. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu : *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1968).

IVANOV, DIMITRIE (1944-1998), n. în Sfântu Gheorghe, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Legitimat la *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huțan). Campion naţional şi medaliat la diferite regate internaţionale. Primul său succes îl obţine la CM din 1966, de la Berlin, unde cucereşte cu echipajul de K4 1000m, titlul de campion mondial, iar la ediția din 1971 (Belgrad), pe cel de vicecampion mondial în proba de K1 4x500m. La JO din 1968 (Mexic) face parte din echipajul de K4 1000m, care intră în posesia medaliei de argint. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968).

IVANOV, HARALAMBIE (1941-2004), n. în Crişan, jud. Tulcea. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1961-1973). Multiplu campion naţional şi medaliat la numeroase regate internaţionale, CE, CM și JO. A realizat 9 titluri de campion național la seniori – 6 la viteză și 3 la fond, în anii 1963-1967 și 1969). Realizează un bilanţ remarcabil la cele 2 CM, 3 CE şi la 2 JO, prin obţinerea a 16 medalii, din care 11 de aur. A cucerit 3 titluri de campion mondial la kaiac în anul 1963 (la Jajce Iugoslavia, CM care s-a desfăşurat concomitent cu cel european), cu echipajele K2 500m, K2 1000 m şi K1 4x500m). Tot la CM a mai obţinut: o medalie de argint la K4 1000m, în 1963 şi o medalie de bronz la K1 4x500m, în 1966 (Berlin). La JO: 1964 (Tokio) - locul IV la K2 1000m; 1968 (Mexic), cucereşte medalia de argint în proba de K4 1000m. Deţine 8 titluri de campion european: 3 în 1963 (Jajce) la K2 500m, K2 1000m K1 4x500m;4 în 1965 (Snagov) la K2 500m, K2 1000 m, K4 1000m, K1 4x500m şi 1 în 1967 (Duisburg) la K1 4x500m. Tot la campionatele continentale mai obţine 2 medalii de argint, în 1963 la K4 1 000m şi în 1967 la K4 10 000m. În perioada 1974 – 1987, a activat ca antrenor la CSA Steaua, grupa kaiac – masculin. După JO din 1968, a rămas în Mexic, iar după câțiva ani s-a stabilit în Canada la Montreal. Aici și-a întemeiat o familie, a amenajat o bază unde a pregătit sportivi pentru sporturile nautice activând concomitent și în domeniul IT-ului. Din informațiile apărute în ultimii ani rezultă că H.I a decedat în 2004. Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966) și Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1968).

IVANOV (NICOLAE), MARIA (1954), n. în Dunăvățul de Jos, jud. Tulcea. Sportivă de performanță în probele de kaiac. Și-a desfășurat activitatea la CSA *Steaua* București în perioada 1969-1980. S-a format ca junioară în cadrul secției, sub îndrumarea antrenorilor Maria Navasart și Gheorghe Oprea la baza nautică *Tei*, iar din 1972 a fost promovată în grupa senioarelor (antrenor Nicolae Navasart). Campioană națională cu 3 titluri la juniori (1969-1971) și 3 la senioare (1975-1979). Componentă a loturilor naționale de juniori și seniori. La CM din 1973 (Tampere) cucerește medalia de bronz la K4 500m (V. Dumitru, M. Nichiforov, M. Mihoreanu, M. Ivanov), iar la ediția din 1975 (Belgrad) se clasează pe locurile IV (K2 500m) și pe V (K4 500m). Contribuie la câștigarea unei noi medalii de bronz, la CM din 1979 (Duisburg), la K4 500m. A mai obținut 3 medalii de aur la CB din 1977-1979. Deși a făcut parte din lotul participant la JO din 1972, nu a concurat fiind rezervă. Maestră a Sportului (1973).

IVĂNESCU, ANTON (1942-1998), n. în Galaţi. Ofiţer MI. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huțan). În 1963, la Jajice (Iugoslavia) la CM şi CE (organizate în mod excepţional concomitent) cucereşte titlurile de campion mondial şi european în proba de ştafetă K1 4x500m. Maestru Emerit al Sportului.

LAUER (TĂTARU), HILDE (1943), n. în Orţişoara, jud. Timiş. Profesoară de muzică. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A activat la *CSŞ* Timişoara şi *Steaua* Bucureşti (1962-1969). În perioada 1961- 1969, a obţinut peste 10 titluri de campioană naţională. La JO de la Tokyo, din 1964, a cucerit medalia de argint la K1 500m şi medalia de bronz în proba de K2 500m, împreună cu Cornelia Sideri. Acestea au fost primele medalii obţinute de kaiacul feminin românesc la JO. La CM din 1963 (Jajce) se clasează pe locul V la K2 500m. A participat la 3 ediții ale CE din 1963 (Jajice) – locul al V-lea la K2 500m; 1965 (București) – locul al VIII-lea la K1 500m; 1969 (Moscova) – locul al VI-lea la K4 500m. Maestră Emerită a Sportului (1965). Din 1970 s-a stabilit în Germania.

LEŢCAE, IONEL (1961), n. în Galaţi. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Steaua* București (1980-1990). A devenind campion naţional cu diferite echipaje de kaiac, a câștigat 22 de titluri de campion național din care 17 la seniori (1982-1990) și 5 la tineret (1980-1982). Component al loturilor naţionale de kaiac, a participat la numeroase regate internaţionale CM, CE, JB şi JMU. Participant la 6 ediții ale CM cu 2 medalii (1aur, 1 argint): 1982 (Belgrad)– locul 4 la K2 1000m; 1983 (Tampere) – aur la K4 1000m; 1985 (Mechelen)– locurile V la K4 10000m, VI la K4 500m și VII la K4 1000m; 1986 (Montreal) – argint la K4 10000m și locul VI la K4 500m; 1987 (Duisburg)– locul V la K4 500m şi locul VI la K4 10000m; 1989 (Plovdiv) – locul IV la K4 10000m. La JO din 1984, de la Los Angeles, a făcut parte din echipajul de K4 1000m, care s-a clasat pe locul IV. Participant la Spartachiada Militară de vară în 1989, câștiga 3 medalii de bronz la (K4 500m, K4 1000m și K4 10000m). La ediția din 1987 a JMU – medalie de argint la K1 500m și 3 medalii de bronz, la K1 1000m, K4 500m și K4 1000m. La 6 ediții ale JB (1982-1989) a obținut 13 medalii de aur și 1 de argint. Maestru al Sportului (1982). Maestru Emerit al Sportului (1984).

LIMBĂU, MARIANA (1977), n. în Vadu Moldovei, jud. Suceava. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. Legitimată la CS *Farul* Constanţa. A fost descoperită şi promovată în kaiacul de performanţă de către antrenorii Marcela şi Ştefan Aftenie. La lotul naţional s-a pregătit cu prof. Ion Raţă. A câștigat peste 10 titluri de campioană naţională. Medaliată la diferite regate internaţionale. La CM de junioare din 1995 (Japonia), este medaliată cu argint în proba de K1 500m şi se clasează pe locurile IV (K4 500m) şi V (K2 500m). La CM de senioare din 1997 (Dartmouth) se califică în 4 finale, ocupând locurile V (K2 1000m), VII (K4 500m) şi VIII (K2 200m şi K4 200m). Se afirmă la CE din 1997 (reluate după 28 de ani), organizate la Plovdiv (Bulgaria), unde cucereşte 5 medalii: 2 de aur cu echipajele de K4 200m şi K4 500m; o medalie de argint la K2 500m; 2 de bronz la K2 200m şi K2 1 000m. Medaliile de aur reprezintă primele titluri de campioană europeană pentru kaiacul feminin românesc. La JO de la Sydney 2000, a cucerit medalia de bronz în proba de K4 500m şi s-a clasat pe locul IV la K2 500m. Maestră Emerită a Sportului. Prin Decret Prezidenţial, în anul 2000, pentru performanţele obţinute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Cavaler.

LIPALIT, IGOR (1940), n. în Tulcea. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea în structurile organizatorice din Tulcea, în 1957 câştigând primul său titlu de campion naţional pentru AS *Recolta* Tulcea. Legitimat la CS *Dinamo* Bucureşti, a câştigat 10 titluri de campion naţional. Component al loturilor naţionale şi olimpice în perioada 1957-1970. Clasat pe locurile IV la JO din 1960 (Roma) şi V în 1964 (Tokyo) în proba C2 1000m. Medaliat cu argint la CE din 1965 (Snagov) la C1 1000m. Începând din 1970, a funcţionat ca antrenor la CSM *Danubiu* din Tulcea, contribuind la selecţia, pregătirea şi promovarea unui mare număr de sportivi în secţiile unor cluburi fruntaşe şi în loturile reprezentative. A obţinut, cu sportivii pe care i-a pregătit, peste 50 de titluri naţionale la juniori şi peste 20 la seniori. A promovat în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori peste 90 de sportivi. Antrenor la loturile naţionale de juniori (1970-1978), tineret (1985-1987) şi de seniori (din 1993) a contribuit la cucerirea a numeroase medalii la JO, CM şi CE. Ca antrenor al grupei de canoe seniori în cadrul colectivului tehnic, şi-a adus contribuţia în perioada 1994-2000 la cucerirea celor 14 medalii (3 de aur, 9 de argint, 2 de bronz) la CM, 13 medalii (2 de aur, 11 de argint) la CE şi 4 medalii (1-1-2) la JO din 1996 şi 2000. Printre sportivii care s-au remarcat în mod deosebit se numără campionii şi medaliaţii olimpici şi mondiali Petre Capusta, Grigore Obreja şi Gheorghe Andriev, vicecampionii mondiali Marcel Glăvan şi Antonel Borşan şi alţii. A continuat să facă parte din colectivele tehnice care au pregătit canoiştii din loturile naţionale şi în perioada 2001-2009, care au reuşit să cucerească noi medalii pentru canoia românească la CM şi CE. În această perioadă, au fost obţinute 6 medalii de aur la CM de seniori, 5 de argint şi 8 de bronz, iar la CE - 9 de aur, 7 de argint şi 6 de bronz. Maestru al Sportului (1962), Maestru Emerit al Sportului (1965) şi Antrenor Emerit (1991). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976). Prin Decret Prezidenţial, în anul 2000, pentru contribuţia adusă la reprezentarea canoei româneşti la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Naţional *Serviciul Credincios* în grad de Ofiţer.

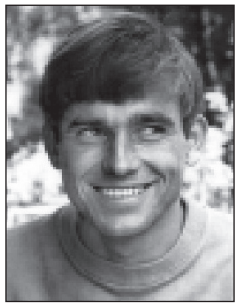

MACARENCO, CUPRIAN (1948), n. în Dunăvăţu de Sus jud. Tulcea. Marinar. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huţan). Multiplu campion naţional şi medaliat la CN. Component al loturilor naţionale cu performanţe deosebite la 5 ediţii ale CM: campion mondial la Belgrad în 1971 (K4 10000m), vicecampion mondial în 1975 (Belgrad - K4 10000m), trei medalii de bronz la CM din 1973 (Tampere - K4 10000m), 1977 (Sofia - K2 10000m) şi 1978 (Belgrad - K4 10000m). Maestru Emerit al Sportului.

MACARENCU, AUREL (1963), n. în Crişan, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea la CS *Danubiu* Tulcea, apoi la CSA *Steaua* Bucureşti (1983-1988). Multiplu campion naţional şi medaliat la CN. În intervalul 1984-1988, a obţinut 17 titluri de campion, din care 3 la tineret şi 14 la seniori. Component al loturilor naţionale, a realizat performanţe de prestigiu la numeroase regate internaţionale, la JO, CM, JMU şi JB. La CM din 1985 (Mechelen), obţine 2 medalii de bronz la C1 500m şi C1 1000m, iar la cel din 1986 (Montreal), 2 titluri de campion mondial, în probele individuale de C1 1 000m şi C1 10000m şi o medalie de argint la C1 500m. Performanţele sale la CM, sunt cu atât mai valoroase cu cât, toate medaliile (2aur, 1 argint şi 2 bronz), au fost câştigate în probele individuale de canoe 500, 1000 şi 10000m. Palmaresul său mai cuprinde: 2 medalii de aur (C1 500 şi 1000m) la JMU din 1987 (Zagreb); 2 medalii de aur, 1 de argint şi 1 de bronz - la 3 ediţii ale JB (1983-1988).

Participant la JO din 1988 (Seul), s-a clasat pe locul al V-lea la C1 1000m şi pe locul al VI-lea la C1 500m. Maestru al Sportului (1986). Maestru Emerit al Sportului(1992).

MADA, BOGDAN (1989), n. în Urseni, jud. Timiș. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității *Ecologice*, promoția 2010. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSŞ nr.1* din Timișoara, sub îndrumarea prof. - antrenor Zeno Lache, unde s-a pregătit timp de 4 ani, până în 2007 când s-a transferat CS Dinamo (o perioadă cu dublă legitimarea), iar din 2009 la CSA *Steaua*. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, a participat la numeroase regate și concursuri internaționale. După 2005, se remarcă, prin rezultate semnificative, în competițiile internaționale oficiale: CE de juniori din 2006 (Schinias) – medalie de bronz la K4 500m; CM de juniori din 2007 – locul IV la K4 1000m; CE de juniori din 2007 (Belgrad) – medalie de aur la K4 500m; CE de tineret din 2008 (Szeged) – locul V la K2 1000m; CE de tineret din 2009 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m. La CB din anul 2007, a obținut 1 medalie de aur, 2 de argint și 1 de bronz. Maestru al Sportului.

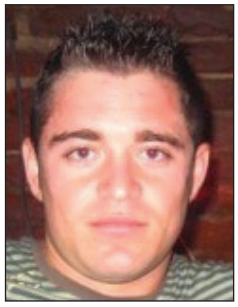

MADA, FLOREAN. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la *CSŞ nr.1* din Timișoara, până în anul 2002 când s-a transferat la CS *Dinamo* București. Campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori. Component al loturilor naționale. A reprezentat kaiacul românesc la CE de juniori, tineret și seniori, cu rezultate deosebite: 2004 – CE de juniori, de la Poznan, medaliat cu aur la K4 1000m; 2005 – CE de tineret de la Plovdiv, medaliat cu aur la K4 500m și cu bronz la K4 1000m și la CE de seniori, de la Poznan, medaliat cu argint la K4 1000m și cu bronz la K4 500m; 2007 – CE de tineret , de la Belgrad, medaliat cu argint la K4 1000m și o clasare pe locul al V-lea la K4 500m; 2008 – CE de tineret, de la Szeged – locul IV la K4 1000m și la CE de seniori, de la Milano – locul IV la K4 1000m și locul VI la K4 500m. La concursul de Cupă Mondială din 2007 s-a clasat pe locul I, în proba de K4 500m. În anul 2009, era în activitate tot la CS *Dinamo*, iar în legătură cu continuarea pregătirii sale s-au vehiculat mai multe variante, inclusiv cea a retragerii. Maestru al Sportului.

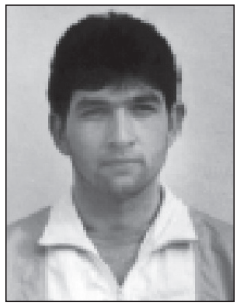

MAGYAR, GEZA (1973), n. în Hodod, jud. Satu Mare. Calificare profesională - mecanic. Antrenor kaiac – canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A activat la AS *Simared* Baia Mare, la CS *Dinamo* (până în 1993) şi CSA *Steaua* (1994-2003). Multiplu campion naţional la juniori şi seniori în perioada reprezentării AS *Simirad* şi CS *Dinamo*. În intervalul 1994-2003, reprezentând CSA *Steaua*, a obţinut 20 de titluri, din care 1 la tineret şi 19 la seniori. Component al loturilor naţionale de juniori şi seniori, a participat la numeroase regate internaţionale, la JO, CM şi CE, contribuind la obţinerea unor performanţe de prestigiu. În 1991, la CM de juniori (Viena), obţine medalia de argint la K2 500m, medalia de bronz la K4 500m şi se clasează pe locul IV la K4 1000m. La CM de seniori realizează următoarele performanţe: 1993 (Copenhaga) - locul V (K4 500m); 1994 (Mexico) - 2 medalii de argint (K4 200m şi K4 500m); 1995 (Duisburg) - 2 medalii de bronz (K1 200m şi K1 500m) şi locul V (K4 200m); 1997 (Dartmouth) - locul VIII (K4 200m); 1998 (Szeged)- medalie de bronz (K2 200m); 1999 (Milano) – locul X la K1 200m şi XIII la K1 500m; 2001 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m, locurile IV la K4 200m şi V

la K4 1000m; 2002 (Sevilla) – locurile IV la K4 500m şi VI la K2 200m. Participant la 3 ediţii ale CE din: 1997 (Plovdiv) – medalie de bronz la K1 500m şi locul V la K4 200m; 2001 (Milano) – medalie de bronz la K4 200m şi locul IV la K4 500m; 2002 (Szeged) - clasat pe locurile VI la K4 200m şi K4 500m. Participant la 3 ediţii ale JO: 1992 (Barcelona) - locul V (K4 - 1000m); 1996 (Atlanta) - locul IV (K1 500m); 2000 (Sydney) - locul IV în semifinale. La JB din 2002 cucerește 2 medalii de aur în probele de kaiac simplu, 500m și 1000m. În 2004 a fost în cadrat ca antrenor la CS Steaua, grupa kaiac masculin, având în responsabilitate și activitatea de la Baza nautică Mangalia. Maestru Emerit al Sportului (1997). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

MALÂHIN, POLICARP (1954), n. în localitatea Mila 23, jud. Tulcea. Angajat MApN. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A debutat în sportul de performanță în anii ’70, la CS *Danubiu* Tulcea (antrenori Igor Lipalit, Grigore Ștefanov). Și-a desăvârșit pregătirea și s-a afirmat, pe plan internațional, la CSA *Steaua* București (1974-1981, antrenor Nicolae Navasart). Multiplu campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN. În intervalul 1975-1979 a obţinut 7 titluri de campion naţional. Participant la CM din 1974 (Mexico) unde se clasează pe locul al V-lea la K2 500m, iar la ediția din 1975 (Belgrad) cucerește medalia de argint la K2 1000m și pe cea de bronz la K2 500m. La CM din 1979 (Duisburg) se clasează pe locul IX la K2 500m. Medaliat cu bronz la Concursul preolimpic din 1975 (Montreal) la K2 1000m. Își reconfirmă valoarea la JO din 1976 (Montreal) unde intră în posesia medaliei de bronz la K2 500m, împreună cu Serghei Larion. Palmaresul său mai cuprinde, 4 medalii de aur la JB din 1976 şi 1977. Maestru Emerit al Sportului (1975). Decorat cu Ordinul *Meritul sportiv* clasa a III-a (1976).

MAXIM, PETRE (1944), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huţan). Campion naţional şi medaliat la CN în probele de fond. Component al loturilor naţionale, a contribuit la realizarea unor performanţe de prestigiu la CM şi CE. Dublu campion mondial în proba C2 10000m, la CM din 1966 (Berlin) şi 1970 (Copenhaga). Medaliat cu aur la CE din 1967 (Duisburg) la C2 10000m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966).

MĂNĂILĂ, VASILE (1930 - 2003), n. în Galați. Antrenor de kaiac – canoe. Sportiv de performanță, practicant al acestor ramuri de sport. Și-a început activitatea în Galați, în anul 1950, reprezentând AS *Locomotiva CFR* obține titlul de campion național la K4 10 000m și pe cel de vicecampion la K4 800m. Își continuă activitatea la CS *Dinamo* București, alături de alți promotori ai acestor ramuri de sport (Radu Huțan, Radu Marinescu, Mircea Anastasescu etc.) fiind considerat printre pionerii secției de kaiac – canoe a acestui club. În 1952, cucerește 3 titluri de campion național la K2 și K4 1000m și K4 10 000m, titluri pe care le câștigă și în 1953, acestora adăugându-le și pe cel de canoe 10+1. În anul 1954, revine în Galați la Locomotiva pentru care obține un nou titlu la K2 10 000m. Retras din activitatea competițională, se dedică activității de antrenor, fiind unul dintre promotorii și tehnicienii de bază cu contribuții semnificative la dezvoltarea și afirmarea kaiacului și canoei în zona Galațiului și pe plan național. A selecționat, pregătit și promovat numeroși sportivi valoroși care au realizat performanțe de prestigiu în competițiile internaționale oficiale. A activat ca antrenor la CSM *Dunărea* Galați reușind să obțină cu sportivii săi numeroase titluri de campioni și medaliați la CN de juniori și seniori, mulți dintre aceștia fiind promovați în loturile naționale și în secțiile unor cluburi fruntașe,

în special la CSA *Steaua* şi CS *Dinamo*. Printre sportivii săi cu rezultate semnificative se află: Ionel Oprea, Dorina Lionte, Petrică Marco (campion european la juniori, 1971), Ion Geantă (vicecampion olimpic 1980) transferat la CS *Dinamo*, Maria Nichiforov (medaliată cu bronz la JO din 1972, cu bromz la CM din 1973, cu argint și bronz la CM din 1974) și Petrică Dimofte (medaliat cu argint la CM 1982) și aceștia promovați tot la CS *Dinamo*. Unul dintre cei mai reprezentativi sportivi ai săi a fost canoistul Antonel Borșan, promovat în secția CSA *Steaua* București, care a cucerit în cariera sa sportivă 11 medalii (argint la JO, 2 de aur și 5 de argint la CM, 1 de aur și 2 de argint la CE). Pentru realizările sale, în anul 1992 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

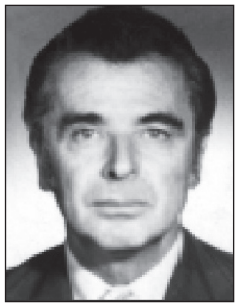

MERCURIAN, OCTAVIAN (1934), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti. A practicat kaiacul în cadrul Clubului *Dinamo*, fiind campion şi medaliat cu argint şi bronz la CN. A activat în colectivul de antrenori la Clubul *Dinamo* în perioada 1965-1976, aducându-şi contribuţia la pregătirea şi afirmarea unor sportivi pe plan naţional, la CE, CM şi JO. Între 1976-1981, a răspuns de organizarea activităţilor sportive cu studenţii, în cadrul CSU *ICF*. În calitate de coordonator al pregătirii lotului naţional de kaiac - canoe al Italiei, activitate pe care o desfăşoară între 1981-1983, obţine 2 medalii de argint la CM. Timp de peste 7 ani (1983-1990) a funcţionat ca antrenor în cadrul Centrului de Pregătire a Loturilor Naţionale de pe lângă CNEFS, contribuind la selecţia, pregătirea şi promovarea unor sportivi de perspectivă. Din 1990 până în 1996 este numit antrenor federal în cadrul FRKC. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale în perioadele 1965-1976, 1987-1988 şi 1990-1996. Din loturile naţionale au făcut parte, în perioadele menţionate, sportivi fruntaşi ai acestei ramuri de sport, care au cucerit titluri şi medalii la CE (24 de medalii, din care 10 de aur), CM (33 de medalii -10 de aur) şi JO (5 medalii-2 de aur). A participat cu lucrări la 2 simpozioane internaţionale organizate în Spania în 1990 şi 1994, precum şi la unele manifestări metodico - ştiinţifice din ţară. A contribuit la elaborarea a numeroase planuri şi programe de pregătire a loturilor naţionale. A oficiat ca arbitru internaţional în perioada 1966-1996. A fost membru al Biroului FRKC şi al Colegiului central al antrenorilor. Antrenor Emerit. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa a III-a în 1972 şi cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a în 1976.

MIHALACHI, VICTOR (1989), n. în com. Floriţoaia Veche, lângă Ungheni (Republica Moldova). Student la FEFS, din cadrul Universității din Pitești. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe, sport pe care a început să-l practice în R. Moldova, țară reprezentată la CM de juniori din 2007, de la Brno, unde, împreună cu Hariton Ivanov, a obținut medalia de aur, în proba de C2 500m. În 2007, se stabilește în România solicitând cetățenia română. Activează la *CS*Ș din Galați pentru care concurează la CN de juniori din anul 2007, clasându-se pe locul al III-lea la C2 4000m. Începând din anul 2008, concurează pentru CS *Dinamo* (2 locuri II și 1 loc III la CN de tineret), iar în 2009 obține 1 titlu de campion, 2 locuri II și 1 loc III la seniori și 1 loc III la tineret. Primind cetățenia română, concurează în anul 2009, la CE de seniori (Brandenburg) unde ocupă locurile VII la C2 500m și C4 1000 m și IX la C2 200m, precum și la CE de tineret (Poznan) cu 2 medalii de aur la C4 500 și 1000m și bronz la C2 500 m. Obține rezultate deosebite în anul 2010, la CE de la Trasona (Spania), unde intră în posesia medaliei de aur la C2 500m și de bronz la C2 1000m, precum și la CM (Poznan), unde a cucerit, împreună cu Alexandru Liviu Dumitrescu, 2 medalii de aur la C2 500 și 1000m. Tot în 2010, acest echipaj a cucerit 3 medalii de aur la Campionatele Mondiale Universitare de la Poznan, în probele C2

200, 500 și 1000m. A fost descoperit de către Antrenorul Emerit Ivan Patzaichin, care a sprijinit soluționarea problemelor legitimării sale și obținerii cetățeniei române. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Igor Lipalit și Florin Popescu. Maestru Emerit al Sportului.

MILICIN, MANOILĂ (1945-2010), n. în Deta, jud. Timiș. Profesor de educație și sport, absolvent al IEFS din București, specializarea sporturi nautice, promoția 1978. Sportiv de performanță și antrenor de kaiac-canoe. A început să practice sportul la vârsta de 14 ani specializându-se în probele de kaiac, la CS *Voința* din Arad, sub îndrumarea antrenorului Machedon Sferdean. Din 1964, s-a transferat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). A obținut 3 titluri de campion național la juniori și 2 la seniori. A fost selecționat de 4 ori în lotul național de seniori. S-a remarcat prin contribuția sa la afirmarea kaiacului și canoei românești pe plan intern și internațional, în calitate de antrenor. A activat, o perioadă, ca antrenor la CS *UTA*, apoi la CSȘ *Marina* Orșova (1972-1985) și la CSA *Steaua* (1985-1992), cu rezultate semnificative în pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși, (în perioada 1979-1980 a îndeplinit funcţia de preşedinte a CSŞ Marina Orşova). Ca antrenor la loturile naționale a avut următoarele responsabilități și contribuții: antrenor principal la lotul de juniori în 1981 (3 medalii de argint și 1 de bronz la CE); antrenor la lotul de seniori, în 1982 (1 medalie de aur, 1 de argint și 1 de bronz la CM); antrenor principal la lotul de seniori pentru CM din 1983 (câte 3 medalii de aur, argint, bronz); antrenor principal pentru JO din 1984 (2 medalii de aur și câte 1 medalie de argint și de bronz); antrenor principal pentru CM din 1985 (2 medalii de bronz); antrenor la lotul de kaiac masculin pentru JO din 1988 (1 loc IV și 1 loc V); antrenor de lot pentru CM din 1989 (1 medalie de argint) și pentru CM din 1990 (2 medalii de argint). În perioada 1993-1998, a activat în Mexic, ca antrenor la lotul național, iar apoi ca director tehnic al Federației Mexicane de Kaiac-Canoe. În perioada 1999-2005 a fost antrenor de kaiac la CSȘ *Triumf* București unde a pregătit și promovat o puternică echipă de kaiac fete. Începând din anul 2005, a fost numit antrenor federal în cadrul FR de Kaiac-Canoe, îndeplinind și funcția de președinte al Colegiului central al antrenorilor. Din anul 2009, s-a implicat direct în pregătirea loturilor naționale. Pe parcursul anilor, s-a preocupat de realizarea unor studii privind metodica de pregătire a sportivilor de performanță practicanți ai kaiacului și canoei. A participat la diferite sesiuni de comunicări și schimburi de experiență și a contribuit, prin lucrările, articolele și acțiunile sale, la perfecționarea cunoștințelor profesionale ale antrenorilor. Antrenor Emerit. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

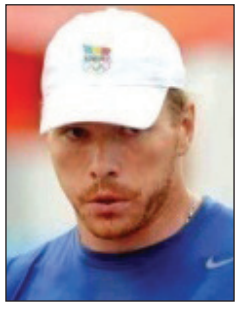

MIRONCIC, FLORIN-GEORGIAN (1981), n. în Brăila. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Bacău, promoția 2008. După transferarea la CS *Dinamo*, a fost angajat și a lucrat în poliție. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A fost legitimat și a reprezentat la CN de juniori, *CSM* Brăila, obținând 2 titluri de campion și 2 de vicecampion (1998-1999). În anul 2000, s-a transferat la CS *Dinamo* București, participând la 5 CN de tineret (2000-2004), cu 8 titluri de campion și 2 de vicecampion, precum și la 10 CN de seniori (2000-2008), intrând în posesia a 17 titluri de campion și 4 de vicecampion. Component al loturilor naționale, a participat la un CE de tineret, 4 CM și 5 CE de seniori, precum și la 2 ediții ale JO. La CE de tineret din 2004 (Poznan) obține medalia de aur (C4 500m), de argint (C4 1000m) și se clasează pe locurile IV (C1 1000m) și V (C1 500m). Performanțele realizate la CM de seniori: 2003 (Georgia – SUA) – locurile IV (C4 1000m) și VIII (C1 500m); 2005 (Zagreb) – medalie

de argint (C4 1000m) și locul VIII (C2 500m); 2006 (Szeged – HUN) – medalie de bronz (C4 500m) și două locuri VII (C1 500m și C1 1000m); 2007 (Duisburg – GER) – medalie de bronz (C4 500m) și locurile VI (C1 500m) și VII (C1 1000m). La cele 5 CE de seniori înregistrează următoarele rezultate: 2004 (Poznan – POL) – locul VII (C1 200m); 2005 (Poznan) – medalie de bronz (C4 1000m) și locurile V (C2 500m) și VI (C2 200m); 2006 (Račice – CZE) – două medalii de aur (C1 1000m și C4 500m), medalie de argint (C1 500m); 2007 (Ponte Vedra - ESP) – locurile V (C4 200m) şi VII (C1 200m); 2008 (Milano -ITA) – medalie de argint (C4 1000m) şi locurile IV (C1 500m) şi V (C1 200m). La JO din 2004 (Atena) concurând în proba de C1 500m, nu a reuşit să se califice în finală, iar la ediţia din 2008 (Beijing) s-a clasat pe locurile VI (C1 1000m) și VII (C1 500m). La CS *Dinamo* și la lotul național s-a pregătit cu colective de tehnicieni coordonate de antrenorul emerit Ivan Patzaichin. Este singurul nostru sportiv care cucereşte titlul de campion european la kaiac-canoe (2006) într-o probă de simplu din ultimele 4 decenii. Performanțele deosebite, realizate în perioada 2003-2009, l-au recomandat pentru acordarea titlului de Maestru Emerit al Sportului. La sfârșitul anului 2009, s-a căsătorit cu Enikö Barabaș, campioană europeană și vicecampioană mondială la canotaj. Din 2010, s-a stabilit la Brașov unde lucrează în poliție, renunţând temporar la sportul de performanţă. În 2006, a fost laureat al Sportului Românesc.

MUNTEANU, GHERASIM (1952), n. în C. A. Rosetti, jud. Tulcea. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe, sport pe care a început să-l practice la CSM *Danubiu* Tulcea (antrenor Igor Lipalit), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Radu Huțan). Campion național și medaliat la CN, în probele de canoe. Component al loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate de prestigiu la CM din: 1973 (Tampere) cu medalie de argint la C2 10 000m, în echipaj cu Vasile Serghei; 1974 (Mexic) medalie de bronz la C2 1000m, în aceeași componență; 1977 (Sofia) – clasat pe locul al IV-lea la C2 1000m (cu Petre Marcov); 1979 (Duisburg) – o nouă medalie de argint la C2 10 000m, în echipaj cu Gheorghe Titu. Maestru al Sportului.

NAVASART (ENACHE), MARIA ROZINA (1933), n. în Bucureşti. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A activat la AS BNR şi la cluburile *Constructorul*, *CCA*, apoi CSA *Steaua* Bucureşti. A obţinut 13 titluri de campioană naţională, la kaiac simplu şi dublu, în probele de viteză şi fond. Începând din 1952, până în 1982, a activat ca antrenor în cadrul secţiei de kaiac-canoe din Clubul *Steaua*, având în responsabilitate grupa de kaiac fete. Şi-a adus contribuţia la selecţia şi pregătirea unor sportive care s-au afirmat pe plan naţional, prin cucerirea a numeroase titluri de campioane naţionale, multe dintre aceste sportive valoroase fiind selecţionate în loturile reprezentative. În perioada 1972-1980, a făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naţionale şi olimpice, aducându-şi contribuţia, alături de ceilalţi antrenori, la pregătirea lotului feminin de kaiac şi la obţinerea unor performanţe de prestigiu. Dintre sportivele pregătite la club şi în cadrul loturilor, medaliate la JO din perioada 1964 - 1976 şi la CM 1974 - 1979, se evidenţiază, în mod deosebit, Hilde Lauer, Agafia Orlov, Nastasia Nichitov, Maria Cosma, Maria Nichiforov, Victoria Dumitru, Cornelia Sideri, Adriana Tomiuc, Maria Ivanov şi altele. În calitate de arbitră, a oficiat la numeroase CN, precum şi la CM de juniori din 1991 şi 1993. A fost membră a Biroului FRKC, iar din 1990 a fost aleasă în funcţia de vicepreşedinte. Pentru rezultatele obţinute în perioada de început a dezvoltării acestui sport, i s-a acordat titlul de Maestră a Sportului (1952), iar pentru contribuţia adusă în calitate de antrenoare, în 1977 i s-a conferit titlul de Antrenor Emerit. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

NAVASART, NICOLAE . vezi **Personalităţi**

NĂDĂŞAN, TRAIAN (1927 – 2010), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti. A activat ca antrenor la CS *Olimpia*, fiind primul profesor de educaţie fizică din kaiac-canoe. Cu sportivii pe care i-a pregătit, a cucerit peste 40 de titluri de campioni naţionali şi a promovat peste 120 de sportivi în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori. A fost antrenor la lotul naţional de juniori (1958- 1961), a făcut parte din colectivul de tehnicieni, condus de antrenorul emerit Radu Huţan, care a pregătit lotul olimpic în perioada 1964-1970. A mai activat ca antrenor la loturile naţionale de juniori şi tineret între 1971-1977. A fost primul antrenor român de kaiac-canoe care a profesat în străinătate, în calitate de lector la cursurile de perfecţionare a antrenorilor şi ca antrenor de kaiac-canoe în Bulgaria. Ca antrenor al loturilor de juniori, şi-a adus contribuţia la pregătirea şi promovarea unor tineri de perspectivă care s-au afirmat pe plan internaţional. Ca membru al colectivelor tehnice, care au pregătit loturile naţionale şi olimpice de seniori, are merite în cucerirea unor titluri şi medalii la CE, CM şi JO. Este unul din tehnicienii care, în cei peste 40 de ani de activitate, a contribuit la promovarea sporturilor nautice în ţara noastră şi la afirmarea kaiacului şi canoei pe plan internaţional. Antrenor Emerit din anul 1991. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

NICHIFOROV, MARIA (1951), n. în Mila 23, jud. Tulcea. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. A început activitatea la CS *Dunărea* Galaţi (antrenor Vasile Mănăilă), de unde s-a transferat la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională. Pe plan internaţional, debutează în 1969 (Moscova) la CE de juniori, în echipajul K4 500m, care obţine medalia de aur şi titlul continental. La CM de seniori din 1971 (Belgrad), se clasează pe locul V la K4 500m şi pe locul VI la K2 500m. În 1973 (Tampere), cucereşte medalia de bronz la K4 500m, aceasta fiind printre primele medalii obţinute la CM, pentru kaiacul feminin românesc, iar în 1974 (Mexic) o medalie de argint la K2 500m şi o medalie de bronz la K4 500m. La JO 1972 de la München, intră în posesia medaliei de bronz cu echipajul K2 500m şi se clasează pe locul IV la K1 500m. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

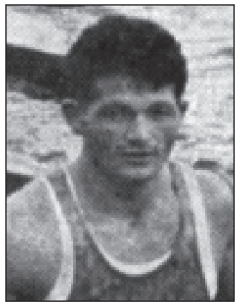

NICOARĂ, VASILE (1939-1978), n. în Galaţi. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A început să practice sportul în 1957. Şi-a desăvârşit pregătirea în cadrul Clubului *Steaua* Bucureşti (1959-1969). Multiplu campion naţional cu diferite echipaje de kaiac. În intervalul 1959-1969 obţinând 11 titluri de campion. Component al loturilor naţionale, medaliat la numeroase regate internaţionale, CE, CM. În competiţii oficiale debutează la JO din 1960 (Roma), în kaiacul de dublu, împreună cu Haralambie Ivanov, fiind eliminaţi în semifinale, iar la ediţia din 1964 (Tokyo), se clasează pe locul IV, în aceeaşi probă. În perioada 1961-1966, participă la 4 CE şi 2 CM. La CE are o evoluţie de excepţie, cucerind 10 medalii (7,2,1): 1961, la Poznan (Polonia) - medalie de argint (K1 1 000m), bronz (K1 500m) şi locul IV la K1 4x500m; 1963 la Jajice (Iugoslavia) - ediţie desfăşurată concomitent cu CM - 3 titluri de campion european (K2 500m, K2 1000m, K1 4x500m) şi o medalie de argint (K4 1000m); 1965 la Snagov (România) - 4 titluri de campion european (K2 500m, K2 1000m, K4 1000m, K1 4x500m); 1967 (Duisburg) – locul al IX la K2 1000m. La CM din 1963 (Jajce), alături de medaliile europene, obţine şi 3 titluri de campion mondial (K2 500m, K2 1000m, K1

4x500m) şi o medalie de argint (K4 1000m), iar la ediţia din 1966 de la Berlin (RD Germană) obţine o medalie de bronz în proba de ştafetă (K1 4x500m). Maestru Emerit al Sportului (1963). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966).

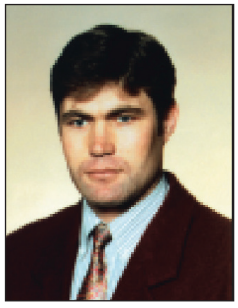

OBREJA, GRIGORE (1967), n. în Somova, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la CS *Danubiu* Tulcea, CSA *Steaua* (1987-1989) şi apoi la CS *Dinamo* Bucureşti (din 1990). Campion naţional cu diferite echipaje. În intervalul 1987-1989 reprezentând CSA *Steaua*, a obţinut 5 titluri de campion naţional, după 1990 continuând să se situeze pe primele trei locuri, la toate ediţiile CN. Component al loturilor naţionale a realizat la CM, următoarele rezultate: 1989 (Plovdiv) locul VII C4 500m şi C4 1000m; 1994 (Mexic), cucereşte titlul de campion mondial, împreună cu Gh. Andriev, în proba de C2 500m. La JO 1988 (Seul) – locul VI la C2 1000m şi locul VII la C2 500m; 1996 (Atlanta), obţine medalia de bronz - C2 500m. La Spartachiada Militară de vară 1989 a obţinut medalie de bronz la C4 500m şi locul IV la C4 1000m, iar la JB 1988 – medaliat cu aur şi argint. Maestru Emerit al Sportului.

OLARU, COSTICĂ (1960), n. în Somova, jud. Tulcea. Ofiţer MApN. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A activat la *CSŞ* Tulcea şi CS *Danubiu* Tulcea, CS *Dinamo* (o scurtă perioadă) şi la *Steaua* Bucureşti (1981- 1985, format de antrenorul Filip Serghei). Campion naţional la canoe, cu 5 titluri obţinute pentru CSA *Steaua* în perioada 1981-1983. Pe plan internaţional, a realizat următoarele rezultate: CM 1982 (Belgrad) – locul VIII la C1 500m; 1983 (Tampere), a cucerit medalia de aur la canoe simplu 500m şi medalia de argint tot la canoe simplu 1000m; la JO 1984 (Los Angeles), - medalie de bronz la canoe simplu 500m şi locul V la canoe simplu 1000m; la JB din 1983 şi 1984 – 2 medalii de aur şi 2 de argint. Maestru Emerit al Sportului (1984).

OLTEIU, GABRIEL - NICOLAE (1968), n. în com. Segarcea-Vale, jud. Teleorman. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității *Spiru Haret*. Antrenor de kaiac-canoe. A practicat sportul de la 15 ani, la CSȘ Alexandria, cu participări la CN de kaiac-canoe juniori (locul IV), având-u-i antrenori pe Șandor Pentek și Crinu Ilie. A activat ca antrenor la CSȘ Alexandria (1990-1997) și în continuare din 1999 la CSȘ Turnu Măgurele. A participat direct la organizarea acțiunilor menite să contribuie la practicarea kaiacului și canoei în jud. Teleorman. Pe plan intern, împreună cu colectivul de profesori, a contribuit la pregătirea sportivilor care au obținut peste 35 de titluri de campioni naționali, majoritatea la nivelul juniorilor, 2 dintre aceștia fiind promovați în lotul de seniori, 4 la tineret și 19 în cel de juniori. Mulți dintre sportivii la a căror pregătire a contribuit au fost promovați în secțiile unor cluburi fruntașe, unde s-au afirmat prin rezultate deosebite. A făcut parte din colectivul tehnic care a asigurat pregătirea sportivilor din lotul național și olimpic, grupa de fete, în 2006-2007. Printre sportivii remarcați se află Talpă (Rusănescu) Lidia, Rusănescu Lavinia, Neagu Trăian, Jianu Mircea și alții. Dintre rezultatele obținute la competițiile internaționale, de către sportivii la a căror pregătire a contribuit, sunt de reținut: titlul de campion balcanic; medalie de bronz la CE de tineret; medalie de bronz la CM de juniori; medalie de bronz la CM de seniori. A fost membru în Colegiul Central al antrenorilor din cadrul FR de Kaiac-Canoe. A fost declarat antrenorul anului, din județul Teleorman (2005). În anul 2009, a fost ales membru al Biroului FR de Kaiac-canoe.

PARTNOI, VICTOR (1970), n. în Mahmudia, jud. Tulcea. Angajat MAI. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea

sportivă în secția de kaiac-canoe a CS *Danubiu* Tulcea. După 1992 s-a transferat la CS *Dinamo* București unde s-a pregătit cu antrenorul Ivan Patzaichin. Multiplu campion național și medaliat la CN în probele de canoe, inclusiv în cele de simplu (3 titluri naționale la C11000m între 1993-1995). După 1990, a fost selecționat în loturile naționale (antrenori Igor Lipalit și Ivan Patzaichin). Paricipă la JO din 1992 (Barcelona) clasându-se pe locurile VII (C1 1000m) și VIII (C1 500m), precum și la ediția din 1996 (Atlanta) – locul al VI-lea la C1 1000m. Vicecampion mondial la C1 1000m în 1993 (Copenhaga), medaliat cu bronz la CM din 1994 (Mexico), în aceeași probă, în 1995 (Duisburg), clasat pe locurile V (C1 1000m) și VIII (C1 500m). S-a clasat pe locul al VI-lea în topul celor mai bune performanțe ale sportivilor români, în anul 1994. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului.

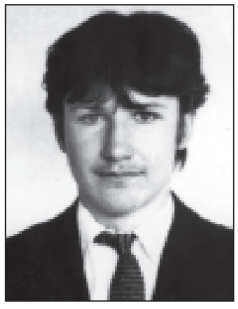

PAŞCA, COSMIN (1972), n. în Hunedoara. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Legitimat la Clubul *Dinamo* București. Multiplu campion naţional şi medaliat la CN. Component al loturilor naţionale, contribuie la realizarea următoarelor performanțe la CM: 1994 (Mexic), 2 medalii de argint la C4-500m şi C4-1000m şi un loc IV la C4 -200m; 1995 (Duisburg) - medalie de aur și titlul de campion mondial la C4-1000m şi o medalie de argint la C4-500m; 1997 (Dartmouth - Canada) un nou titlu de campion mondial, la C4-1 000m şi medalie de argint la C4 -500m; 1998 (Szeged) - medalie de argint la C4-500m. Se remarcă la CE din 1997 (Plovdiv), reluate după o întrerupere de 28 de ani, unde cucereşte o medalie de aur cu echipajul de C4 -1 000m şi una de argint la C4- 500m. Maestru Emerit al Sportului.

PATZAICHIN, IVAN . vezi **Personalităţi**

PAVEL, ERAST (1950), n. în Slava Rusă, jud. Tulcea. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Şi-a început activitatea în structurile organizatorice din județul Tulcea, continuând să se perfecţioneze la CSA *Steaua* Bucureşti (1968-1978 – antrenor coordonator Nicolae Navasart). A obţinut 10 titluri de campion naţional (3 la juniori şi 7 la seniori, între 1968-1976). Pe plan internaţional a participat la 3 ediţii ale CM în: 1971 (Belgrad) – locul al VII-lea la K2 500m; 1973 (Tampere) - medalie de argint la K2 1 000m şi bronz la K2 500m; 1974 (Mexico) - medalie de aur şi titlul de campion mondial la K1 4x500m. Maestru al Sportului (1973). Maestru Emerit al Sportului (1974).

PETCU, SORIN (1974), n. în satul Agighiol, com. Valea Nucarilor, jud. Tulcea. Ofițer M.Ap.N. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. Până în anul 1993, și-a desfășurat activitatea la *CS*Ș și CS *Danubiu* Tulcea. După 1993, s-a transferat și a reprezentat în competiții CSA *Steaua* București (1993-2000 și 2002-2004). Multiplu campion național și numeroase clasări pe locurile II și III la CN de juniori și seniori. A obţinut 20 de titluri de campion naţional în perioada 1994-2004. Component al loturilor naționale începând din 1991, unde s-a pregătit cu antrenorii Nicușor Eșanu, Mihai Țurcaș, Ioan Bîrlădeanu, Aurel Vernescu. La doar 18 ani, participă la JO din 1992 (Barcelona) reușind să aducă primele sale puncte, clasându-se pe locul al V-lea în proba de K4 1000m. Concurând în aceeași probă la JO din anul 2000 (Sydney), se califică până în faza semifinalelor. Performanțe realizate la CM: 1993 (Copenhaga) – locurile V (K4 500), VIII (K4 1000m) și VI (K4 10000m); 1994 (Mexico) – 2 medalii de argint la K4 200m și K4 500m și locul VII la (K4 1000m); 1995 (Duisburg) – locul V (K4 200m); 1997 (Dartmouth) – locul IX la K4 500m; 1998 (Szeged) – locurile VI (K4 1000m și K4 200m); 1999 (Milano) – medalie de bronz (K4 1000m) și locul V (K4 500m); 2003 (Gainesville - SUA) – locul XI la K4 1000m. Participant la CE din: 1997 (Plovdiv) – locul VII (K4 1000m); 1999 (Zagreb) – medalie de bronz (K4 500m) și locul IV (K4 1000m); 2002 (Szeged) – clasat până în semifinale la K2 500m. Maestru Emerit al Sportului (1999). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

PLATON (CHIRILĂ), ALINA (1985), n. în Constanța. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Științe ale Mișcării Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău. Sportivă de performanță specializată în probele de kaiac. Legitimată la CS *Farul* din Constanța (antrenori Marcela și Ștefan Aftenie). Campioană și medaliată la CN de juniori, tineret și seniori. Componentă a loturilor naționale, reprezentând noua promoție a tinerelor kaiaciste, a realizat un palmares deosebit la CE de tineret și seniori și la CM de seniori, în perioada 2004-2007, astfel: 2004 – CE de tineret (Poznan) – clasată pe locurile V (K4 500m) și VII (K2 1000m); 2005 – CE de seniori (Poznan) – medaliată cu bronz la K4 1000m; 2005 – CM de seniori (Zagreb) – medaliată cu argint la K4 1000m și locul al IV –lea la K4 500m; 2006 – CE de seniori (Račice) – 2 medalii de bronz la K4 500 și 1000m; 2006 – CM de seniori (Szeged) – medaliată cu bronz la K4 500m; 2007 – CE de tineret (Belgrad) – medaliată cu bronz la K4 1000m; CE de seniori (Milano) – 2 medalii de bronz la K2 și K4 1000m. Celor 8 medalii obținute la CE și CM li se adaugă și medalia de aur câștigată la CB, în proba K4 500m, în anul 2004. Maestră a Sportului.

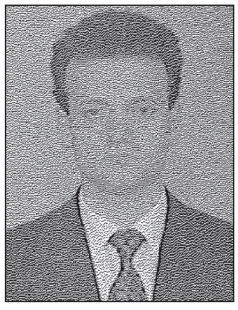

PONCEA, GABRIEL (1968), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității *Spiru Haret*. Antrenor de kaiac-canoe. Directorul *CSȘ* Turnu Măgurele. A practicat sportul, în perioada 1982-1985, la CS *Cutezătorii* Turnu Măgurele și la CSȘ Alexandria, cu participări la CN de kaiac-canoe pentru juniori, avându-i antrenori pe Șandor Pentek și Crinu Ilie. S-a numărat printre promotorii dezvoltării kaiacului și canoei în Turnu Măgurele și Alexandria. După absolvirea a facultății, s-a dedicat muncii de antrenor, activând la CSȘ *Alexandria* (1990-1999) și apoi din 1999 la CSȘ *Turnu Măgurele,* unde a îndeplinit și funcția de director al acestei unități sportive școlare. Împreună cu colectivul de profesori, a contribuit la menținerea interesului pentru practicarea acestor sporturi în această zonă a țării, unitățile menționate numărându-se printre protagonistele CN, în special la nivelul juniorilor. Peste 60 de sportivi, pregătiți în aceste cluburi, au obținut titlurile de campioni naționali, 3 sportivi au fost promovați în lotul național de seniori, 2 în cel de tineret și peste 20 în lotul de juniori. Foarte mulți dintre acești sportivi au fost promovați în secțiile unor cluburi fruntașe, unde au realizat cele mai înalte performanțe. Printre sportivii remarcați se află: Talpă (Rusănescu) Lidia , Rusănescu Lavinia, Neagu Trăian, Jianu Mircea, Stănculescu Ștefania și alții. G.P. a făcut parte din colectivele tehnice care au asigurat pregătirea componenților lotului național de juniori – kaiac băieți (Bascov-Budeasa 2003), ai lotului național de seniori - grupa kaiac fete (2005-2006). În anul 2005, a fost declarat Antrenorul anului în județul Teleorman.

POPA, CONSTANTIN-CIPRIAN (1980), n. în Vaslui. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Bacău, promoția 2007. A absolvit masteratul cu specializarea *dreptul afacerilor*, în cadrul Academiei de Poliție București. Activează ca agent de poliție. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A început să practice sportul la vârsta de 14 ani, fiind legitimat la CS *Danubiu* Tulcea (1994-1995) – antrenor Jeni Bondar. A mai activat la AS *Constructorul* Hunedoara (1995-1998) – antrenor Vila Drăgoi, iar din anul 1998 s-a transferat la CS *Dinamo* București – antrenor Ivan Patzaichin. Multiplu campion național, cu 3 titluri la juniori și peste 60 la seniori. Selecționat în loturile naționale de tineret și seniori (antrenori Sidor Lifere și Ivan Patzaichin). Medaliat cu aur la C4 1000m, argint la C4 500m și bronz la C2 1000m, la CE de tineret din anul 2002 (Zagreb). La CE de seniori a obținut următoarele rezultare: 2005 (Poznan) – medalie de bronz la C4 1000m; 2006 (Račice) – locul IV la C4

1000m; 2007 (Pontevedra) – locul IV la C4 500m și V la C2 1000m; 2008 (Milano) – medalie de aur la C4 500m. Participant la CM din 2005 (Zagreb) – medalie de argint la C4 1000m și la ediția din 2007 (Duisburg) – medalie de bronz la C4 500m și locul al IV-lea la C2 1000m. A obținut 4 titluri de vicecampion balcanic în 2001 și 2003. La JO din 2008 (Beijing), s-a clasat pe locul al IV-lea la C2 1000m. Maestru al Sportului (2003) și Maestru Emerit al Sportului (2006).

POPA, LOREDAN (1980), n. în Vaslui, frate geamăn cu Constantin – Ciprian. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității Bacău. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A început să practice sportul la vârsta de 14 ani, la CS *Danubiu* Tulcea (1994-1995 – antrenor Jeni Bondar). A mai activat la CS *Constructorul* Hunedoara (1995-1998) – antrenor Vila Drăgoi, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* București – antrenori Ivan Patzaichin și Aurel Alecu. Multiplu campion și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori (peste 60 de titluri). Component al loturilor naționale participante la competițiile internaționale oficiale pentru tineret și seniori (antrenori Sidor Lifere și Ivan Patzaichin). Palmaresul său cuprinde 11 medalii (5 aur, 2 argint, 4 bronz) obținute la CM și CE. Debutează cu medalii la CE de tineret din 2002 (Zagreb) unde cucerește câte o medalie de aur (C4 1000m), argint (C4 500m) și bronz (C2 1000m). Performanțele obținute la CE de seniori: 2005 (Poznan) medalii de aur (C4 500m) și de bronz (C4 1000m); 2006 (Račice) – medalie de aur la C4 500m; 2007 (Pontevedra) – clasări pe locurile IV (C4 500m) și V (C4 200m și C2 1000m). Contribuie la realizarea unor performanțe deosebite la CM de seniori din: 2005 (Zagreb) – medalie de aur (C4 500m) și de argint (C4 1000m); 2006 (Szeged) – medalie de bronz la C4 500m; 2007 (Duisburg) – medalii de aur (C4 1000m) și de bronz (C4 500m), precum și două clasări pe locurile V la C2 și C4 200m. Dublu vicecampion balcanic (C2 500 și 1000m), în anul 2001. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

POPESCU, FLORIN (1974), n. în Iancu Jianu, jud. Olt. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din Bacău. Ofiţer MAI. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la 14 ani, la *CSŞ-Marina* Orşova, unde s-a pregătit sub îndrumarea colectivului de profesori, coordonator Beniamin Zabet (1988-1991). În perioada 1991-2005, a activat la CS *Dinamo* Bucureşti. A obţinut 6 titluri de campion naţional la juniori, 6 la tineret şi peste 30 la seniori. Selecţionat în lotul naţional de juniori (1990-1991) şi în cel naţional şi olimpic (1992-2005), unde s-a pregătit cu antrenorii – Ivan Patzaichin şi Igor Lipalit. La CE de seniori a obţinut 15 medalii (7-7-1), în: 1997 (Plovdiv) – medalie de aur C4 1000m şi de argint C4 500m; 1999 (Zagreb) – medalie de aur C2 500m şi 3 medalii de argint la C2 1 000m, C4 500m şi C4 200m; 2001(Milano) – 2 medalii de aur la C2 1000m şi C2 500m, - 2 medalii de argint – C4 500m, C4 200m; 2002 (Szeged) – aur C2 1000m, argint C4 1000m; 2004 (Poznan) – aur C4 500m, bronz C2 500m; 2005 (Poznan) – aur C4 500m. La 9 ediţii ale CM, a cucerit 19 medalii (7-9-3), astfel: 1994 (Mexico) - 2 medalii de argint în probele de C4 500m şi 1000m; 1995 (Duisburg) - medalia de aur şi titlul de campion mondial la C4 1000m şi argint la C4 500m; 1997 (Dartmouth - Canada) - un nou titlu de campion mondial la C4 1 000m şi argint la C4 500m; 1998 (Szeged) - 2 medalii de argint la C2 1 000m şi C4 500m; 1999 (Milano)- medalie de argint la C4 500m şi de bronz la C4 200m; 2001(Poznan) – aur C4 500m şi bronz C2 500m; 2002 (Sevilla) – aur la C4 500m, argint C2 500m; 2003 (Gainesville –SUA) – 2 medalii de aur - C2 1000m şi C4 500m, argint C2 500m şi bronz C4 200m; 2005 (Zagreb) – aur C4 500m. La JO de la Sydney 2000, a cucerit medalia de aur în proba de C2 1000m, împreună cu Mitică Pricop, şi pe cea de bronz la C2 500m,

în aceeaşi formaţie, iar la JO din 2004 (Atena) – 2 locuri IV la C2 500 şi C2 1000m. Palmaresul său mai cuprinde şi 4 medalii de aur la JMU. În total la JO, CM şi CE a realizat un palmares remarcabil cucerind 36 de medalii (15 aur-16 argint-5 bronz). După retragerea din activitatea competiţională şi-a început cariera de antrenor la CS *Dinamo* şi la lotul naţional. A contribuit în mod semnificativ la pregătirea şi realizarea unor performanţe de prestigiu pe plan internaţional, pentru canoeea din ţara noastră. Ca antrenor principal la lotul de tineret a obţinut în 2007, la CE (Belgrad) - 2 medalii de argint şi 1 de bronz. Împreună cu antrenorul emerit Igor Lipalit, a contribuit la obținerea unor rezultate deosebite cu lotul de seniori la competițiile oficiale din perioada 2006-2010. Maestru Emerit al Sportului (2000). Distincţii: Cetăţean de Onoare al municipiului Orşova şi al oraşului Pucioasa; Trofeul APF (2001); Premiul Naţional pentru Sport (2003); Premiul VIP (2005). Decoraţii: Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor (2000); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

POPESCU, MARIN - GIGI (1973), n. în Iancu Jianu, jud. Olt. Ofiţer MI. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii Bacău. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la *CSŞ* Orşova (1987-1991) – unde a fost pregătit de colectivul de profesori, coordonat de Beniamin Zabet şi CS *Dinamo* Bucureşti (1991-1998). Multiplu campion naţional în probele de kaiac simplu şi în echipaje, a obţinut 6 titluri la juniori, 6 la tineret şi peste 30 la seniori. Selecţionat în loturile naţionale de juniori (1989-1991) şi de seniori (1991-1998). La lotul olimpic s-a pregătit cu antrenorii Mihai Ţurcaş şi Manoilă Milicin. A realizat o performanţă deosebită la CM de juniori din 1991 (Viena), cucerind 2 medalii de aur în probele individuale de K1 500m şi 1 000m. La CM de seniori obţine: locul IV, în 1991 (Paris), la K1 1 000m; medalia de bronz, în 1993 (Copenhaga), la K1 1 000m; 2 medalii de argint, în 1994 (Mexico), la K4 200m şi K4 500m; în 1995 (Duisburg), se clasează pe locul V la K4 200m. Participant la JO din 1992 (Barcelona) – s-a clasat pe locurile IV la K1 1000m şi VIII la K1 500m. După retragerea din activitatea competiţională, s-a dedicat afacerilor îndeplinind funcţia de administrator la o firmă privată. Maestru Emerit al Sportului (1992).

PORCĂRAȘU, IUSTIN (1988), n. în Sinaia, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății din cadrul Universității din Bacău. Subofițer MApN. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă în anul 2000 la CSȘ *Orșova*, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori coordonat de prof. Beniamin Zabet. Legitimat la CSȘ *Orșova* (2000-2005), iar din 2006 a reprezentat CSA *Steaua*. În perioada 2004-2006 a activat cu dublă legitimare CSȘ *Traian Lalescu* – Orșova – CSA *Steaua*. A obținut 8 titluri de campion național la juniori și 2 la tineret. Multiplu campion național și medaliat la CN de seniori. Component al loturilor naționale de juniori 2001-2005 și tineret din 2005, a obținut rezultate semnificative la CE, pentru aceste categorii de vârstă. La CE de juniori din 2006 (Schinias-GRE) obține medalia de argint la K2 1000m. În anul 2008, concurează la CE de tineret, de la Szeged, unde intră în posesia medaliei de bronz la K2 500m, la ediția din 2009 (Poznan) cucerește medaliile de argint la K4 500m și pe cea de bronz la K4 1000m, iar în proba de K2 500m se clasează pe locul al IV-lea. Tot în anul 2009, debutează la CE pentru seniori (Brandenburg) unde se clasează pe locurile VIII la K4 1000m și IX la K4 200m. În anul 2005, a obținut 4 titluri de campion balcanic la juniori. La lotul național de juniori s-a pregătit cu antrenorul Ilie Bănăduc, iar la cel de tineret cu Florin Popescu. Maestru al Sportului.

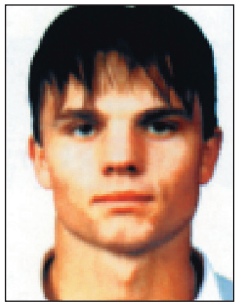

PRICOP, MITICĂ (1977), n. în Ghindăreşti, jud. Constanţa. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii Bacău. Ofiţer MAI. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea în 1990 sub îndrumarea colectivului de profesori de la *CSŞ* Orşova, coordonator prof. Beniamin Zabet până în 1995, de unde s-a tranferat la CS *Dinamo* din Bucureşti, o perioadă cu dublă legitimare (1992-2004). Mutiplu campion naţional, a obţinut 8 titluri la juniori, 4 la tineret şi peste 20 la seniori. A fost selecţionat în loturile naţionale de juniori 1990-1995 şi de seniori 1995-2004. La lotul naţional s-a pregătit cu colectivul de antrenori (coordonator Ivan Patzaichin). A realizat performanţe de prestigiu la competiţiile internaţionale oficiale cucerind 21 de medalii (7 aur -10 argint - 4 bronz). La JMU din 1998 (Zagreb) – obţine 3 medalii de aur (C2 500m; C4 500m; C4 1 000m) şi o medalie de argint (C2 1 000m). La CM: 1999 (Milano) - 2 medalii de argint (C4 500m; C4 1 000m) şi o medalie de bronz (C4 200m); 2001 (Poznan) – bronz la C2 500m; 2002 (Sevilia) - aur la C4 500m şi bronz la C4 200m; 2003 (Georgia –SUA) – aur la C4 500m şi bronz la C4 200m. Rezultatele obţinute la CE: 1999 (Zagreb) - 4 medalii de argint la C4 500m şi 1 000m, C2 200m, C4 200m; 2001 (Milano) – 2 de aur la C2 500 şi 1000m şi argint la C4 200m; 2002 (Szeged) – argint C4 1000m; 2004 (Poznan) - argint C4 1000m. La JO de la Sydney 2000, cucereşte medalia de aur şi titlul de campion olimpic la C2 1 000m şi medalia de bronz la C2 500m, împreună cu Florin Popescu. După retragerea din activitatea competiţională s-a dedicat muncii de antrenor, în special la nivelul juniorilor. După 2006, a făcut parte şi din colectivele tehnice care au asigurat pregătirea loturilor naţionale de juniori, contribuind la obţinerea unor medalii la CM. Pentru realizările sale a fost declarat Cetăţean de Onoare al municipiului Orşova şi al oraşului Hârşova. Maestru Emerit al Sportului (2000). Prin Decret Prezidenţial, în anul 2000, pentru performanţele obţinute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Comandor, iar în anul 2008 – Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I.

RADU, ELENA (1975), n. în Pogoanele, jud. Buzău. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. Legitimată la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională şi medaliată la diferite regate internaţionale. La CM de junioare din 1993, se clasează pe locul V la K4 500m. La CM 1997 (Dartmouth), pentru senioare ocupă locurile VII (K4 500m) şi VIII (K4 200m); 1998 (Szeged) – locul V K4 500m; 1999 (Milano) – locul VII aceeiaşi probă. La CE din 1997, de la Plovdiv (Bulgaria), face parte din echipajele K4 200m şi K4 500m, care cuceresc medaliile de aur, acestea fiind primele titluri de campioană europeană pentru kaiacul feminin românesc; CE din 1999 de la Zagreb obţine medalia de bronz la K2 1 000m şi locul IV la K4 500m. La JO de la Sydney 2000, a cucerit o medalie de bronz în proba de K4 500m. Maestră Emerită a Sportului. Prin Decret Prezidenţial, în anul 2000, pentru performanţele obţinute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Cavaler.

ROTMAN, LEON (1934), n. în Bucureşti. Ofiţer în MI. A practicat luptele greco-romane la AS *Flacăra*, *Progresul* şi în final la *Tânărul Dinamovist*, unde a făcut cunoştinţă cu kaiacul şi canoea. În continuare, sub îndrumarea antrenorului Radu Huţan, activează în cadrul Clubului *Dinamo*, specializându-se în probele de canoe. În 1954, câştigă primul său tricou de campion naţional în proba de C1 10 000m. În cariera sa sportivă a obţinut 14 titluri de campion naţional, a

câştigat de 7 ori locul I la Regata Snagov şi de 6 ori la alte regate internaţionale. În perioada 1954-1964 a fost selecţionat în loturile naţionale participând la 2 ediţii ale JO, 3 CE şi un CM. Obţine un rezultat de excepţie la JO din 1956 (Melbourne), unde cucereşte 2 titluri de campion olimpic, în probele de C1 10 000m şi C1 1 000 m, fiind primul canoist care aduce o medalie olimpică de aur pentru canoea românească. În 1960, la JO de la Roma, intră în posesia medaliei de bronz la C1 1000m, singurul medaliat la această ramură de sport, la acea ediţie a JO. Se clasează pe locurile V la CE din 1957 şi 1961, în proba de C1 1 000m şi pe locul VII la CE şi CM din 1963 (desfăşurate concomitent la Jajice) în proba de C1 10000m. A activat ca antrenor la ŞSE nr. 2 (1964), la CS *Rapid* (1979-1982) şi CS *Olimpia* (1982-1986). În perioada 1964-1986, a promovat în loturile naţionale peste 20 de juniori şi tineri. Printre cei remarcaţi au fost Gh. Niţu si Nicolae Cercelaru. După retragerea din activitatea sportivă a continuat să fie prezent la toate acţiunile având ca scop, promovarea şi dezvoltarea sportului şi la cele pentru sprijinirea sportivilor fruntaşi. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Ofiţer (2000) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

RUJAN, ROCO .Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A fost legitimat la CS *Dinamo* București (antrenor Radu Huțan). Campion și medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor naționale, a participat la numeroase regate internaționale și la CE de juniori și seniori, făcând parte din promoția de kaiaciști care au contribuit la afirmarea acestei ramuri de sport. Participant la CE de juniori din 1967 (Kartstad) a marcat performanțe realizate în premieră: medalie de aur la K2 500m (prima medalie de aur la CE de juniori) și medalie de argint la K1 500m (prima medalie de argint la CE de juniori și prima medalie la K1 500m). La CE de seniori din 1969 (Moscova) își demonstrează calitățile contribuind la cucerirea medaliilor de argint cu echipajul K4 atât pe distanța de 1000m, cât și pe cea de 10 000m. Maestru al Sportului.

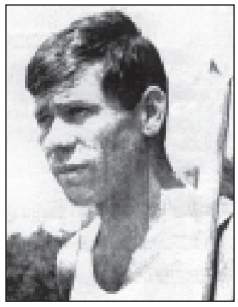

SCIOTNIC, AFANASE - ATANASIE (1942), n. în Mila 23, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor coordonator Radu Huţan). Multiplu campion naţional şi medaliat la numeroase regate internaţionale. În cei peste 10 ani de activitate în loturile reprezentative, a participat la 5 CM, 3 CE şi 2 ediţii ale JO, acumulând un număr de 19 medalii, din care 7 de aur – 8 argint – 4 bronz, performanţă care îl situează în primele 4 locuri ale ierarhiei caiaciștilor şi canoiştilor care au cucerit medalii la aceste 3 tipuri de competiţii oficiale. Bilanţul realizat la CM: în 1966 (Berlin) - 2 medalii de aur (K2 500m şi K4 1 000m), o medalie de argint (K2 1 000m) şi o medalie de bronz (K1 4x500m); 1970 (Copenhaga) - o medalie de argint (K2 500m); 1971 (Belgrad) - o medalie de aur (K4 10 000m); 1973 (Tampere) - 2 medalii de bronz (K1 4x500m şi K4 10 000m); 1974 (Mexic) - o medalie de aur (K1 4x500m). La CE a cucerit: 3 titluri de campion european, în 1965 (Snagov) la K1 4x500m, 1967 (Duisburg) la K2 1 000m şi 1969 (Moscova) la K2 500m; 5 medalii de argint, în 1965 la K2 1000m şi K4 1 000m, în 1967 la K2 500m şi 1969 la K4 1 000m şi K4 10 000m. La JO din 1964 (Tokyo), obţine medalia de bronz (K4 1 000m), iar la ediţia din 1972 (München), medalia de argint (K4 1 000m). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III- a (1966) şi Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II- a (1973).

SCOICĂ, FLORIN (1969), n. în com. Ciochiuță, jud. Mehedinți. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Științe de Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău. Angajat subofițer M.Ap.N. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A început să practice kaiacul la vârsta de 14 ani, la CSȘ *Orșova*, sub îndrumarea colectivului de

profesori – antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. A fost legitimat și a reprezentat în competiții CSȘ *Orșova* (1983-1987) și CSA *Steaua* (1989-2000 și 2002-2003). S-a remarcat la CN unde a obținut 6 titluri de campion la juniori, 4 la tineret. La seniori a câștigat 26 de titluri în perioada 1990-2003. Component al loturilor naționale de juniori (1985-1987) și de seniori (1988-1999), a reprezentat kaiacul românesc la numeroase regate internaționale, 5 CM și 2 CE de seniori fiind pregătit de colective de tehnicieni coordonate de antrenorul emerit Ivan Patzaichin. Debutează cu la CM de juniori din 1987 (Belgrad) cu medalie de argint la K4 500m și 2 medalii de bronz la K2 1000m și K4 1000m. La CM de seniori înregistrează următoarele performanțe: 1993 (Copenhaga) – locul al VIII-lea la K4 1000m; 1994 (Mexico) – 2 titluri de vicecampion mondial la K4 200m și K4 500m; 1995 (Duisburg) – locul al V-lea la K4 200m; 1997 (Darthmouth) – locul al VIII-lea la K4 200m; 1999 (Milano) – locul XIII la K2 500m. La CE din 1997 (Plovdiv) - medalie de argint la K2 200m, locul IV la K2 500m și locul al V-lea la K4 200m, iar la ediția din 1999 (Zagreb) – locul al VI-lea la K2 200m. Medaliat cu argint la JB din 1991 la K4 1000m. După retragerea din activitatea competițională, a fost încadrat ca antrenor la CSA *Steaua* (2004), contribuind la afirmarea pe plan internațional a numeroși sportivi de valoare din cadrul secției de kaiac-canoe. În diferite perioade, a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale, activând la grupa de kaiac fete cu sportive medaliate la CM și CE. Maestru al Sportului (1992). Maestru Emerit al Sportului (1994). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

SERGHEI, LARION (1952), n. în Dunăvățul de Jos, jud. Tulcea. Marinar. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. În perioada 1971-1979, a activat în cadrul secției de kaiac-canoe a CSA *Steaua* (antrenor Nicolae Navasart). Campiona național la juniori și la seniori (7 titluri obținute între 1975-1979). Component al loturilor naționale, a realizat pe plan internațional următoarele performanțe: CM 1974 (Mexic) – clasat pe locul al V-lea la K2 500m; CM 1975 (Belgrad) – medalie de argint la K2 1000m și bronz la K2 500m, ambele în echipaj cu Malâhin Policarp; CM 1978 (Belgrad) – locul al VIII-lea la K4 500m. La concursul preolimpic din 1975, se clasează pe locul al III-lea, iar la JO din 1976 (Montreal) cucerește medalia de bronz, la K2 500m, tot cu partenerul său Malâhin Policarp. Palmaresul său mai cuprinde și 5 medalii de aur, obținute la 3 ediții ale CB, desfășurate în perioada 1976-1978. Maestru al Sportului (1973). Maestru Emerit al Sportului (1975). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1976).

SERGHEI (LISOV), VALENTINA (1940), n. în Murighiol, jud. Tulcea. Sportivă de performanță cu contribuții în premieră pentru kaiacul feminin românesc. Ca senioară, a activat la CSA *Steaua*, în perioada 1961-1972, sub îndrumarea antrenoarei Maria Navasart. Multiplă campioană națională și medaliată la CN. În perioada 1963-1970, a obținut 10 titluri de campioană națională la seniori. Componentă a lotului național de senioare, participă la CM din 1966 (Grünau) unde se clasează pe locurile IV la K2 500m, și pe VII la K1 500m, iar la ediția din 1970 (Copenhaga) pe locurile IV la K4 500m și pe VI la K2 500m. În debutul participării la ultimele ediții ale CE, se clasează de două ori pe locul al IV-lea la europenele din 1965, de la Snagov, la K2 și K4 500m, iar la ediția din 1967 a CE de la Duisburg realizează, împreună cu Viorica Dumitru, pentru prima dată o medalie europeană pentru kaiacul feminin românesc, cucerind argintul și titlul de vicecampioană. Participantă la JO din 1968 (Mexico), în echipaj cu Viorica Dumitru se clasează pe locul al IV-lea, la K2 500m, obținând 3 puncte pentru clasamentul general pe țări. Maestră a Sportului (1965) și Maestră Emerită a Sportului (1977). Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968).

SEVICI, MARIAN (1982), n. în Motru, jud. Gorj.

Subofițer MAI. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Bacău. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea la CSȘ *Orșova*, în 1996, sub îndrumarea colectivului de profesori-antrenori, coordonat de prof. Beniamin Zabet. După anul 2000, și-a continuat activitatea la CS *Dinamo* București (antrenor Ivan Patzaichin). Multiplu campion și medaliat la CN de juniori (6 titluri), tineret (4 titluri) și de seniori (18 titluri). Component al loturilor naționale de juniori 1998-2000 și de seniori, din anul 2000. La 18 ani, în anul 2000, participă la CE de juniori unde se clasează pe locurile IV (K4 1000m), V (K2 1000m) și IX (K2 500m). În anul 2004, la CE de tineret, de la Poznan, obține primul său succes- medalie de argint la K2 500m și de aur la K2 1000m, iar la ediția din 2005 a europenelor de tineret, de la Plovdiv, își completează palmaresul cu încă o medalie de argint și alta de aur, obținute la aceleași probe. Tot în anul 2005, participă la CM de seniori, de la Zagreb, unde se clasează pe locurile V în probele de K2 500m și K2 1000m, precum și la CE de seniori, de la Poznan, unde împreună cu Ionuț Anghel cucerește medalia de aur la K2 1000m și se clasează pe locul al VI-lea la K2 500m. Anul 2006 nu i-a fost foarte favorabil la CM de seniori, de la Szeged (locul VIII la K2 1000m) și la CE de seniori, de la Račice (locul V la K2 1000m). Maestru Emerit al Sportului (2003).

SIDERI (PRISECARU, BARDAȘ), CORNELIA (1939), n. în București. Studii liceale cu specializare în contabilitate, domeniu în care a funcționat, ca angajat civil, în diferite unități din sistemul MApN. Sportivă de performanță, specializată în probele de kaiac. Și-a început activitatea, la vârsta de 14 ani, la Tânărul Dinamovist, cu antrenorul Gheorghe Cojocaru. După doi ani trece în secția de kaiac-canoe a CS *Dinamo* (antrenor Radu Huțan). Din 1957, până în 1967, și-a continuat activitatea la CSA *Steaua* (antrenor Maria Navasart). A obținut 2 titluri de campioană națională la juniori și 13 la seniori. Componentă a lotului național și olimpic, s-a numărat printre sportivele care au contribuit la dezvoltarea și afirmarea kaiacului feminine din țara noastră, pe plan internațional. Participă la CM din 1963 (Jajice), desfășurat concomitant cu CE, înregistrându-se aceleași performanțe pentru ambele competiții – locul al V-lea la K2 500m. La CE din 1967 (Duisburg) ocupă locul al IV-lea la K4 500m. Realizează o performanță valoroasă la JO din 1964 (Tokio) unde intră în posesia medaliei de bronz, împreună cu Hilde Lauer, în proba de K2 500m – premieră olimpică pentru kaiacul feminin din țara noastră. Participantă la numeroase regate internaționale cu clasări pe primele trei locuri. Maestră a Sportului (1963) și Maestră Emerită a Sportului (1965).

SIDERI, ION - vezi Personalități

SIDOROV, ACHIM (1936), n. în Crișan, jud. Tulcea. Ofițer MAI. A început să practice sportul în 1956 ca fotbalist. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. În perioada 1957-1958 a activat la CS *Steaua* şi în continuare la CS *Dinamo*. Multiplu campion naţional (1957-1968 câştigă titlurile la C2 10000m. Vicecampion mondial în 1958 (Praga) - C2 10 000m, VII la C2 1000m şi campion mondial în 1963 (Jajce) - C2 1 000m. Campion european în 1961 (Poznan) şi 1963 (Jajce) - C2 1 000m; 2 titluri de vicecampion european în 1959 (Duisburg) - C2 1 000m şi bronz la C2 10 000m; 1965 (București) – argint la C2 10 000m. La JO 1960 (Roma) a fost rezervă iar la ediţia din 1964 (Tokio) s-a clasat pe locul al V-lea la C2 1000m cu Victor Lipalit. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a III-a (1963); Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1968).

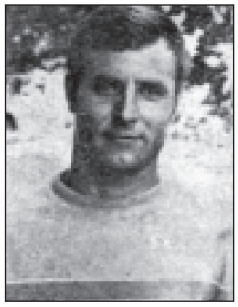

SIMIOCENCO, VASILE (1947), n. în Crişan, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la CS *Steaua* Bucureşti (1967-1980). Multiplu campion naţional. În intervalul 1969-1978 a obţinut 12 titluri de campion naţional, Component al loturilor naţionale, a participat la diferite regate internaţionale, JO, CM şi CE. Debutează la CE de kaiac din 1969 (Moscova), unde obţine medalia de bronz la K2 10 000m. La cele 7 CM la care a participat, a cucerit 7 medalii (1 aur-2 argint-4 bronz): 1970 (Copenhaga) - medalia de bronz la K2 10 000m; 1971 (Belgrad) - titlul de campion mondial la K4 10 000m şi medalia de bronz la K2 1 000m; 1973 (Tampere) 2 medalii de bronz la K1 4x500m şi K4 10 000m şi locul IV la K 4 1000m; 1974 (Mexico) – locul al V–lea la K2 500m; 1975 (Belgrad) - medalie de argint la K4 10 000m şi locul al V-lea la K4 1000m; 1977 (Sofia) - argint la K4 500m; 1978 (Belgrad) – locul al VIII-lea la K4 500m. Medaliat cu aur şi argint la cele 2 ediţii ale JB 1977 şi 1978. A participat la JO 1972 (München) – locul V la K2 1000m şi 1976 (Montreal) – locul IV la K4 1000m. Maestru al Sportului (1970). Maestru Emerit al Sportului (1971). Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976).

SIMIOCENCU, SILVIU (1975), n. în Crișan, jud. Tulcea. Angajat MApN. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă de performanță în cadrul secției de kaiac-canoe a CS *Danubiu* Tulcea (antrenori Igor Lipalit și Grigore Ștefanov). Până în 1993, a reprezentat în competiții această secție, devenind multiplu campion național la categoria juniori. Începând din 1995, a concurat pentru CSA *Steaua* București, obținând numeroase titluri de campion național și clasări pe locurile II și III, în probele de canoe, la CN de seniori (în intervalul 1999-2003, a obținut 8 titluri de campion național). Cei peste 10 ani de prezențe în loturile naționale s-au soldat cu performanțe deosebite pentru canoea românească: participarea la 7 CM cu 9 medalii (4 de aur, 2 de argint și 3 de bronz); 8 CE cu 10 medalii (5 de aur, 3 de argint și 2 de bronz). Performanțele realizate la CE: 2000 (Poznan) – 2 medalii de argint (C4 500m și C4 1000m); 2001 (Milano) – locul V (C1 500m); 2002 (Szeged) – medalie de aur (C2 1000m) şi medalie de argint (C2 500m); 2004 (Poznan) – medalie de aur (C4 500m) și medalie de bronz (C2 500m); 2005 (Poznan) – medalie de aur (C4 500m); 2006 (Račice) – medalie de aur (C4 500m) și locul IV (C4 1000m); 2007 (Pontevedra) – medalie de bronz (C4 1000m) și 2 locuri IV (C2 200m și C4 500m); 2008 (Milano) – medalie de aur (C4 500m) și locul VI (C2 200m). La CM a obținut următoarele rezultate: 2001 (Poznan) - locul VI (C1 500m); 2002 (Sevilla) – medalie de argint (C2 500m) și locul IV (C2 1000m); 2003 (Gainesville – Georgia, SUA) – 2 medalii de aur (C4 500m și C2 1000m), medalie de argint (C2 500m), medalie de bronz (C4 200m); 2005 (Zagreb) – medalie de aur (C4 500m) și locul VI (C4 200m); 2006 (Szeged) – medalie de bronz (C4 500m); 2007 (Duisburg) – medalie de aur (C4 1000m) și 2 locuri V (C2 200m și C4 200m); 2009 (Darthmouth - CAN) – medalie de bronz (C4 200m). Participant la JO din 2004 (Atena) unde s-a clasat de 2 ori pe locul IV (C2 500m și C2 1000m). La JB din anii 2002 și 2004 a cucerit o medalie de aur și una de bronz. A primit *Premiul Național pentru S*port pe anul 2003. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I-a (2004).

SIMION, MIHAIL (1986), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Angajat MAI. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. S-a inițiat în această ramură de sport în cadrul secției de kaiac-canoe a CSM *Danubiu* Tulcea. În anul 2005 s-a transferat la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național de juniori, în perioada 2001-2005 și la categoria seniori după anul 2005. Component al loturilor naționale de juniori și tineret, realizează performanțe

care îl recomandă ca un element de perspectivă. La numai 17 ani, debutează la CM de juniori din 2003 (Komatsu – JPN) unde se clasează pe locurile IV (C4 500m) și VI (C4 1000m). La prima sa participare la CE de juniori din 2004 (Poznan) cucerește medalia de aur la C4 1000m, de bronz la C4 500m și se clasează pe locurile V (C1 1000m) și VI (C1 500m). În continuare, concurează la 5 ediții ale CE de tineret obținând următoarele rezultate: 2005 (Plovdiv) și 2006 (Schinias) se clasează pe locurile IV și VII; 2007 (Belgrad) – medalie de argint (C4 1000m) și bronz (C4 – 500m); 2008 (Szeged) – medalie de aur (C4 1000m), locurile IV (C4 500m) și V (C2 500m); 2009 (Poznan) – 2 medalii de aur (C4 500m și C4 1000m). Și-a confirmat valoarea și la CM din 2010 (Poznan) unde cucerește medalia de argint cu echipajul C4 1000m (antrenori: Igor Lipalit și Florin Popescu). Maestru Emerit al Sportului.

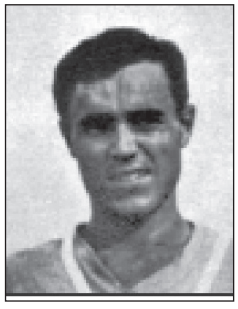

SIMIONOV, AUREL (1944), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la Clubul *Dinamo* Bucureşti (antrenor Radu Huțan). Campion naţional la canoe. Dublu campion mondial în 1966 (Berlin) şi 1970 (Copenhaga) - C2 10000m, împreună cu Petre Maxim. Campion european în 1967 (Duisburg) - C2 10000m, împreună cu Petre Maxim. Maestru al Sportului (1966). Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1966).

SIMIONOV, GHEORGHE (1950), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Ofițer MApN. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la CSA *Steaua* Bucureşti (1970-1981), antrenor Nicolae Navasart. Multiplu campion naţional, a obținut 15 titluri între 1971 -1980. Cu cele 10 medalii (9 la cele 7 CM la care a participat şi o medalie la JO), se situează în prima treime a ierarhiei caiaciștilor şi canoiştilor care au obţinut medalii în competiţiile oficiale. Cucereşte 2 titluri de campion mondial, în 1971 (Belgrad) la C2 500m şi 1973 (Tampere) la C2 1 000m. La CM mai obţine: 5 medalii de argint, în anii 1973 şi 1974 (Mexico) la C2 500m, 1975 (Belgrad) şi 1978 C2 1 000m și tot în 1978 - la C2 10 000m şi 2 medalii de bronz, în 1978 la C2 500m şi 1979 (Duisburg) la C2 1 000m. A mai ocupat locul IV la ediţiile CM din 1975 și 1977 (Sofia). Participă la JO din 1976 (Montreal), unde cucereşte medalia de argint în proba de C2 1 000m, în echipaj cu Gheorghe Danilov. Palmaresul său mai cuprinde 3 medalii de aur și 1 de argint câștigate la JB din 1976, 1977 și 1979. După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenor la grupa de canoe, la CSA *Steaua* în perioada 1982-1991. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului (1971). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1976).

SIMIONOV, TOMA (1955), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Ofiţer MApN. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS din Bucureşti. Sportiv de performanță specializat în probele de canoe. A activat la CSA *Steaua* Bucureşti (1975-1985, antrenor Nicolae Navasart). Multiplu campion naţional, a obținut 11 titluri (1976-1984). Component al loturilor naționale a participat la numeroase regate internaţionale, la 7 CM şi la 2 ediţii ale JO, la care a obţinut 13 medalii, din care 5 de aur, performanţă care-l situează pe poziţia a VI-a în ierarhia caiaciştilor şi canoiştilor medaliaţi la competiţiile oficiale. La CM cucereşte: 2 medalii de argint la C2 1000m şi C2 10 000m şi o medalie de bronz la C2 500m, în 1978 (Belgrad); medalia de bronz, la C2 1 000m, în 1979 (Duisburg); medalia şi titlul de campion mondial la C2 1 000m şi medalia de argint la C2 10 000m, în 1981 (Nottingham); medalia de aur şi titlul de campion mondial la C2 10 000m şi medalia de bronz la C2 1 000m, în 1982 (Belgrad); medalia de aur şi titlul de campion mondial la C2 1 000m

şi medalia de argint la C2 10 000m, în 1983 (Tampere). La ediția CM din 1977 (Sofia) s-a clasat pe locul al IV- lea la C2 500m; în 1981 locul al V-lea la C2 500m și în 1985 (Mechelen) locul al IX –lea la C2 1000m. Două titluri de campion olimpic, în proba de C2 1 000m, la JO din 1980 (Moscova) şi 1984 (Los Angeles), precum şi un titlu de vicecampion în 1984 la C2 500m. A mai câștigat 3 medalii de aur și 1 de argint la JB din 1979, 1981 și 1983. După retragerea din activitatea competițională, a funcționat ca instructor în cadrul Compartimentului Instruirii Sportive a CSA *Steaua*, iar în perioada 1992-1994, a activat ca antrenor la grupa de canoe. Maestru Emerit al Sportului (1981). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (în 1981 și 2004).

SKURKA, ALEXANDRU (1941), n. în Vișeul de Sus, jud. Maramureș. Ofițer MApN. Antrenor de kaiac – canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la Reșița, până în 1961 când s-a transferat la CSA *Steaua*, unde și-a continuat pregătirea sub îndrumarea antrenorilor Nicolae Navasart și Ștefan Vișevan. Campion național în 1962 și 1963 la K4 1000m și în 1966 la K1 4x500m. După retragerea din activitatea competițională, s-a dedicat activității de antrenor la CSA *Steaua*, inițial la grupa de kaiac masculin (1969-1980) și apoi la grupa de kaiac feminin (1980-1991). A contribuit la selecția și pregătirea unor kaiaciști și kaiaciste cu rezultate remarcabile în competițiile internaționale. În anumite perioade a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale. Din 1981, a avut în responsabilitate pregătirea grupei de kaiac fete pentru JO din 1984, acțiune încheiată cu un mare succes – echipajul de K4 500m, format din Agafia Constantin, Nastasia Ionescu, Tecla Marinescu și Maria Ștefan, cucerind medalia de aur, prima și unica medalie olimpică de această calitate pentru kaiacul feminin românesc. O perioadă, a lucrat ca instructor în cadrul compartimentului instruirii sportive a clubului. Maestru al Sportului (1965). Antrenor Emerit (1991). Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981).

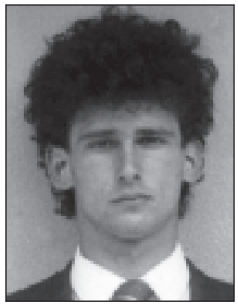

STOIAN, DANIEL (1967), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al FEFS din cadrul Universităţii Ecologice din Bucureşti. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. Legitimat la CSA *Steaua* Bucureşti (1984-1997). A contribuit la formarea sa antrenorul Ștefan Andreian. Multiplu campion naţional în probele de viteză și fond de kaiac. În intervalul 1985-1996, a obținut 30 de titluri (4 la juniori, 3 la tineret, 23 la seniori). Debutează pe plan internațional la CM de juniori din 1985 (Roma), unde obţine 2 medalii de argint la K1 500m şi K4 1 000m. Participant la 7 CM. A cucerit titlul de campion la CM de seniori, din: 1986 (Montreal), în proba de K2 1 000m (în echipaj cu Angelin Velea) unde a mai câștigat o medalie de bronz, în proba de K2 10000m, locul IX la K2 500m; 1987 (Duisburg) – locul al V-lea la K4 500m al VI-lea la K2 500m și locul al VIII-lea la K2 1000m; 1989 (Plovdiv) – locul al VI-lea la K2 1000m și al VII-lea la K2 500m; 1990 (Poznan) – locul al IV-lea la K4 1000m, locul al V-lea la K4 500m și locul al VII-lea la K4 10000m; 1993 (Copenhaga) – locul al V-lea la K4 500m, locul al VI-lea la K4 10000m; 1994 (Mexic) – argint la K2 200m, locul al VII-lea la K4 1000m și locul al IX-lea la K2 500m; 1995 (Duisburg) – argint la K2 200m. Participă la: JO 1988(Seul) – locul al V-lea la K2 500m și al VI-lea la K2 1000m; 1992 (Barcelona) – locul al V-lea la K4 1000m; 1996 (Atlanta) – locul al VII-lea la K2 500m. Palmaresul său mai cuprinde: medalie de aur la K2 500m și de argint la K2 1000m la JMU din 1987 (Zagreb); medalie de aur la K2 1000m la Spartachiada Militară de vară; 4 medalii de aur la JB din 1987 și 1988. După retragerea din activitatea competițională, a activat ca antrenor la grupa de kaiac masculin a CSA Steaua în perioada 1998-2004. Începând din 1998, a fost numit antrenor pentru kaiac în colectivele de tehnicieni care au pregătit loturile naţional. În anul 2003 a fost numit în funcția de antrenor federal, iar anul 2009 a fost

numit în funcția de secretar general al FRKC. Maestru Emerit al Sportului (1992). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (2004).

ȘERBAN, NICU - ROMICĂ (1970), n. în Borcea, jud. Călărași. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din Bacău. Ofițer SRI. Sportiv de performanță specializat în probele de kaiac. A început să practice sportul la vârsta de 15 ani sub îndrumarea antrenorului Ilie Munteanu. A fost legitimat la *CS*Ș Călărași având-l ca antrenor pe Ilie Munteanu (1985-1990), iar în perioada 1990-2005 a activat la CSA *Steaua* (antrenor Ioan Bîrlădeanu). Pe plan intern, a obținut 8 titluri de campion național la juniori, 1 la tineret și 32 la seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori (4 ani), tineret (2 ani) și seniori (12 ani), unde s-a pregătit cu antrenorii Ion Sipoș, Mihai Țurcaș, Ioan Bârlădeanu, Daniel Stoian. A participat la 5 ediții ale CE, 10 ale CM și 3 ale JO. Performanțe realizate la CM: 1993 (Copenhaga) – locul al V-lea la K4 500m, al VI-lea la K4 10000m și al VIII-lea la K4 1000m; 1994 (Mexico) – medalie de argint la K2 200m și locul al VII-lea la K4 1000m; 1995 (Duisburg) – medalie de argint la K2 200m; 1997 (Darthmouth) – locurile VIII la K4 200m și IX la K2 200m; 1998 (Szeged) – medalie de bronz la K2 200m; 1999 (Milano) – medalie de bronz la K4 1000m și locul V la K4 500m; 2001 (Poznan) – medalie de argint la K4 500m și locurile IV la K4 200m și V la K4 1000; 2002 (Sevilla) – locurile IV la K4 500m şi VI la K4 200m; 2003 (Georgia – USA) – 2 medalii de argint la K4 200m și K4 500m; 2004 (Poznan) – locul IV la K4 200m. Participarea la CE s-a soldat cu următoarele rezultate: 1997 (Plovdiv) – medalie de argint la K2 200m și locurile IV K2 500m, V la K4 200m și VI la K2 1000m; 1999 (Zagreb) – medalie de bronz la K4 500m și locurile IV la K4 1000m și VI (K2 200m); 2001 (Milano) – medalie de bronz la K4 200m și locul IV la K4 500m, 2002 (Szeged) – două locuri VI la K4 200m și K4 500m; 2004 (Poznan) - locul IV la K4 200m. Participant la JO din: 1992 (Barcelona) – locul V la K4 1000m; 1996 (Atlanta) – locul VII la K2 500m; 2000 (Sydney) – calificat până în semifinale. A mai câștigat 2 medalii de aur și 1 de argint la JB din 1991. În anii 1999 și 2001, a fost declarat sportivul anului de către CSA *Steaua*. Maestru al Sportului (1992). Maestru Emerit al Sportului (1997).

ŞTEFAN (COSMA, MIHOREANU), MARIA (1954), n. în Jurilovca, jud. Tulcea. Ofiţer MAI. Sportivă de performanță, specializată în proba de kaiac, cu contribuții semnificative la dezvoltarea și afirmarea acestei ramuri de sport. A activat la CS *Danubiu* Tulcea şi CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională. În cei peste 10 ani în kaiacul de performanţă, a fost una din sportivele de bază în componenţa echipajelor de concurs. A participat la 7 CM şi 3 ediţii ale JO, câştigând 10 medalii. Vicecampioană mondială în 1977 (Sofia) la K1 500 m. Tot la CM a mai obţinut 8 medalii de bronz astfel: 1973 (Tampere) - la K4 500m; 1974 (Mexico) la K1 500m și K4 500m; 1975 (Belgrad) și 1978 (Belgrad) - K1 500m; 1981 (Nottingham) - la K2 500m; 1983 (Tampere)- la K1 500m și K4 500m. Rezultate obținute la JO: 1976 (Montreal) – locul V la K1 500m; 1980 (Moscova) – locul IV la K1 500m; 1984 (Los Angeles) - campioană olimpică la K4 500m. Se numără printre cele 4 campioane olimpice din istoria kaiacului feminin românesc. Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu: Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2004).

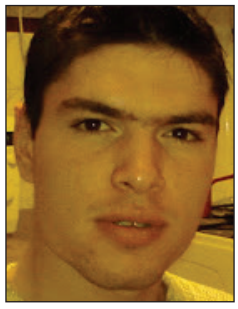

ȘTEFAN, VASILE (1982), n. în Brăila. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. Și-a început activitatea sportivă la CSM *Brăila* din 1995, până în anul 2003 când s-a transferat la CSA *Steaua*. Multiplu campion național și medaliat la CN de juniori, tineret și seniori (3 titluri la tineret în 2003 și 6 titluri la seniori 2003-2004). Component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori. La CE de juniori din anul 2000 (Boulogne sur Mer) se clasează pe locurile IV la K4

1000m și V la K2 1000m. Participă la CE de tineret din 2002 (Zagreb) unde se situează pe poziția a VI-a la K4 500m și la ediția din 2005 (Plovdiv) unde cucerește medalia de aur, în aceeași probă. La CE de seniori realizează următoarele performanțe: 2004 (Poznan) – două locuri IV la K4 500m și 1000m; 2005 (Poznan) – medalie de argint la K4 1000m și de bronz la K4 500m; 2006 (Račice) – medalie de argint la K4 500m; 2008 (Milano) – clasarea pe locurile IV la K4 1000m și VI la K4 500m; 2009 (Brandenburg) – clasarea pe locul VI la K2 1000m. În anul 2003, a participat la CM de seniori, în probele de K2 200m și K4 1000m, fără a reuși să se califice în fazele superioare. Participant la JO din 2004 (Atena) unde se clasează pe poziția a VII-ea la K4 1000m. Palmaresul său mai cuprinde o medalie de aur și alta de argint la CB din 2004. Maestru al Sportului.

TALPĂ, GABRIEL (1982), n. în Tulcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității din Bacău, promoția 2004. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea sportivă la CSȘ *Tulcea*, unde s-a format, până în 1999, ca junior cu dublă legitimare – CSȘ *Tulcea* – CSA *Steaua* București. Din anul 2000, s-a transferat la CSA *Steaua*. Campion național și medaliat la CN de juniori (pentru *CSȘ* Tulcea) de tineret și seniori pentru CSA *Steaua* (în perioada 2000-2003 a obținut 5 titluri naționale la seniori). Component al loturilor naționale, s-a remarcat prin rezultate semnificative la CE și CM de juniori, la CE de tineret și la CM și CE de seniori. Prima sa performanță remarcabilă o realizează la CM de juniori din 1997 (Lahti) unde cucerește medalia de aur la C4 500m și pe cea de bronz la C2 1000m, iar la CE de juniori din 1998 (Nyköping) obține 2 medalii de bronz la C2 500m și C4 1000m și o clasare pe locul al IV-lea la C4 500m. Participant la CE de tineret din 2002 (Zagreb) intră în posesia medaliilor de aur la C4 1000m, de argint la C4 500m și se clasează pe locul al V-lea la C2 500m. Promovat în competițiile internaționale ale seniorilor, se remarcă în anul 2006, la CM de la Szeged cu medalie de bronz la C4 500m, locul al VI-lea la C4 200m și al VIII-lea la C4 1000m, precum și la CE de la Račice unde cucerește medalia de aur la C4 500m și se clasează pe locul al IV-lea la C4 1000m. Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului.

TALPĂ (RUSĂNESCU), LIDIA (1982), n. în Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS, din Bacău, specializarea kaiac, promoţia 2004. Ofițer MAI, angajată pe funcția de subinspector. Sportivă de performanță, practicantă a kaiacului. Și-a început activitatea sportivă la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea antrenorului Gabriel Poncea. A fost legitimată la: CSȘ *Alexandria* (1994-1999), unde s-a pregătit cu antrenorii Gabriel Poncea, Gabriel Olteiu și Ilie Crinu; CSȘ *Turnu Măgurele* (2000) cu aceiași antrenori; CS *Dinamo* București (începând din anul 2001) având ca antrenori pe Ivan Patzaichin și Aurel Alecu. A obținut 18 titluri de campioană națională la junioare și peste 40 la senioare. Componentă a loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, timp de peste 10 ani unde s-a pregătit cu antrenorii Beniamin Zabet, Ilie Crinu, Marcela Aftenie, Ivan Patzaichin, Ion Bîrlădeanu și Florin Scoică. A concurat la 17 competiții internaționale oficiale: 2 CE de juniori, 1 CE de tineret, câte 1 CM de juniori și tineret, 6 CE de seniori, 5 CM de seniori și 1 ediție a JO. La CM de juniori din 1999 (Zagreb) – medalie de bronz (K4 500m) și locul IV (K2 500m), iar la CM de tineret din 2005 (Plovdiv) – medalie de bronz (K2 500m). În anul 2000, la CE de juniori, de la Bologne sur Mer, se clasează pe locurile IV (K2 500m), V (K4 500m) și VI (K1 500m) la ediția din 2002 (Zagreb) – locul VI (K4 200m), iar la europenele de tineret din 2002 (Zagreb), obține 3 medalii de argint (K2 500m, K4 500m și K2 1000m). La CE de seniori realizează următoarele performanțe: 2001 (Milano) – 2 locuri V (K2 200m și K4 1000m) și locul VI (K4 200m); 2002 (Szeged) – medalie de argint (K4 1000m) și locul VI (K4 500m); 2004 (Poznan) – medalie de aur (K4 1000m); 2005 (Poznan) – medalie de bronz (K4 1000m); 2006 (Račice) – 2 medalii de bronz (K4 500m și K4

1000m); 2008 (Milano) – 2 medalii de bronz (K2 1000m și K4 1000m). Participările la CM de seniori s-au soldat cu următoarele rezultate: 2001 (Poznan) – locurile IV (K4 1000m) și VI (K4 200m); 2002 (Sevilla) – 2 locuri V (K2 200m și K4 1000m), locurile VI (K4 500m) și VII (K4 200m); 2003 (Georgia – SUA) – locurile V (K2 500m), VI (K2 200m), VII (K4 200m și K2 1000m) și VIII (K4 500m); 2005 (Zagreb) – medalie de argint (K4 1000m); 2006 (Szeged) – medalie de bronz (K4 500m). La JO din 2004 (Atena) nu a reușit să se califice în finală. Multiplă campioană balcanică. Prin performanțele obținute a îndeplinit normele pentru acordarea titlurilor de Maestru și Maestru Emerit al Sportului.

TĂNASE, PETRE – ADRIAN (….). Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. A fost legitimat la CSȘ *Triumf* București. În perioada 1993-1997, ca junior, a avut dublă legitimare la CSȘ *Triumf* – CSA *Steaua.* Multiplu campion și medaliat la CN de juniori și tineret. Ca reprezentant al unei noi promoții de performeri, a reprezentat cu rezultate deosebite canoea românească la CE de juniori din 1996 (Poznan) unde a contribuit la cucerirea medaliei de aur la C4 500m și a celei de argint la C2 500m, precum și la CM de juniori din 1997 (Lahti) cu medalie de aur la C4 500m și 2 medalii de argint la C2 500m și C4 1000m. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Mihai Țurcaș, Sidor Lifere, Dorel Dima și Beniamin Zabet. Prin performanțele realizate și-a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru al sportului.

TEODOROF, STAVRU (1931-2003), n. în Cernavodă, jud. Constanţa. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS din Bucureşti. Colonel MI. Antrenor de caiac-kanoe, sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac, cu rezultate în premieră. A activat ca sportiv la AS *Marina* şi AS *Flamura Roşie* din Constanţa, CS *Voinţa* şi CS *Dinamo* din Bucureşti. În cei peste 10 ani ca sportiv de performanţă, a cucerit 16 titluri de campion naţional şi numeroase medalii la diferite regate internaţionale. Medaliat cu aur şi argint la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor, din 1957. La JO din 1956 de la Melbourne, împreună cu Mircea Anastasescu, în proba de K2 1 000m, într-o luptă foarte strânsă pentru locul III, arbitrii îi clasează pe locul IV, după fotografie, iar la JO din 1960 de la Roma, ocupă locul VI, la K1 4x500m. În 1957, se numără printre medaliaţii CE de kaiac-canoe, intrând în posesia medaliei de bronz, în echipajul K2 500m, cu Mircea Anastasescu, aceasta fiind prima medalie cucerită de kaiac la CE. A activat ca antrenor la Clubul *Dinamo* între 1961-1971 şi 1973-1995, iar între 1971-1973 la CS *Sportul Studenţesc*, aducându-şi contribuţia, alături de ceilalţi renumiţi antrenori din club şi de la loturile naţionale, la selecţia, pregătirea şi afirmarea unor sportivi care au realizat performanţe de prestigiu pe plan internaţional. Printre cei care au beneficiat de îndrumările sale s-au aflat foarte mulţi dintre campionii şi medaliaţii olimpici, mondiali şi europeni ai kaiacului şi kanoei româneşti. În 1970, a funcţionat ca antrenor în Bulgaria. A făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naţionale de juniori, în perioadele 1968-1970 şi 1974- 1975, precum şi al lotului de tineret în 1992-1993, având ca obiectiv pregătirea unor sportivi de perspectivă. Între 1993-1995, a îndeplinit funcţia de vicepreşedinte al Clubului *Dinamo* Bucureşti. A contribuit la elaborarea unor programe şi materiale de specialitate în cadrul Clubului *Dinamo* şi la FRKC. A publicat 2 lucrări literare, intitulate *Cernavodă, dragostea mea* şi *Întâlnirea*, precum şi o lucrare din domeniu, intitulată *Flotila dinamovistă*, apărută în 1998, care reprezintă o cuprinzătoare şi documentată istorie a evoluţiei kaiaciştilor şi canoiştilor români la JO, CM şi CE. Pentru rezultatele obţinute şi contribuţia sa la afirmarea kaiacului românesc, i s-au acordat titlurile de Maestru al Sportului şi de Antrenor Emerit. Decorat cu: *Medalia Muncii* (1956); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1968 şi 1981).

TERENTE, ION (1945), n. în Caraorman, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în

probele de kaiac şi-a început activitatea sportivă în structurile organizatorice din Tulcea. A activat la CSA *Steaua* Bucureşti. A fost campion naţional în probele de fond. S-a afirmat pe plan intern şi internaţional la CSA *Steaua* în perioada 1966-1976, unde obţine 5 titluri de campion naţional, din care 2 la K2 10000m şi 2 la K4 10000m şi unul pe echipe. Pe plan internaţional, participă la 3 ediţii ale CM în 1973 (Tampere) – cu medalie de argint în proba de K2 10 000m; 1974 (Mexico) – medalie de aur şi titlul de campion mondial în aceeaşi probă – ambele în echipaje cu Antrop Varabiev; 1975 (Belgrad), locul al VI-lea la K2 10000m. La CE din 1967 (Duisburg), câştigă medalia de bronz la K2 10000m şi se clasează pe locul al XI-lea la K4 10000m, iar la ediţia 1969 (Moscova) – pe locul al X-lea la K1 10000m. Maestru Emerit al Sportului (1974).

TERENTE, NICOLAE (1942), n. în Dunăvăţ, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A debutat în anul 1961 în structurile organizatorice din Tulcea, de unde s-a transferat la CSA *Steaua* Bucureşti (1964-1973). În intervalul 1965-1970, a obţinut 5 titluri de campion naţional. A fost campion naţional în diferite echipaje la kaiac, în probele de viteză şi de fond. Campion european la K4 1000m, în 1965 (Snagov) şi vicecampion european, la K4 10 000m, în 1967 (Duisburg). Maestru Emerit al Sportului (1965).

TITU, GHEORGHE (1958), n. în Crișan, jud. Tulcea. Funcționar. Sportiv de performanță, specializat în probele de canoe. Și-a început activitatea la CSM *Danubiu* Tulcea, sub îndrumarea antrenorului Igor Lipalit, de unde s-a transferat la CS *Dinamo* (antrenor Radu Huțan). Multiplu campion și medaliat la CN la canoe. Component al loturilor naționale a participat la numeroase regate internaționale și la CM de seniori. La CM din 1979 (Duisburg) cucerește medalia de argint la C2 10 000m, în echipaj cu Gherasim Munteanu. Palmaresul său se mai îmbogățește cu o medalie de bronz la CM din 1982 (Belgrad) la C1 10 000m și cu o nouă medalie de argint la ediția din 1983 (Tampere) în aceeași probă. La JO din 1980 (Moscova) a făcut parte din lotul de kaiac-canoe ca rezervă. Maestru al Sportului.

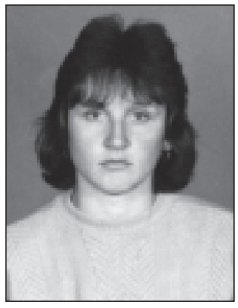

TOMA (NICULAE), SANDA (1970), n. în Periş, jud. Ilfov. Practicantă a kaiacului. Legitimată la CS *Dinamo* Bucureşti. În cei peste 14 ani de activitate în kaiacul de performanţă a obţinut peste 25 de titluri de campioană naţională cu diferite echipaje. Selecţionată în loturile naţionale în perioada 1986-2000, a participat la un CM de junioare, la 7 CM de senioare, la 3 ediţii ale JO şi la 2 CE care au fost reluate după o întrerupere de 28 de ani. Medaliată la numeroase regate internaţionale. La CM de junioare din 1987 (Belgrad) - câştigă medalia de bronz la K1 500m. La CM de senioare obţine următoarele rezultate: 1989 (Plovdiv) - locurile IV (K4 500m) şi VI (K1 500m); 1990 (Poznan)-IV (K4 500m) şi VI (K2 500m); 1993 (Copenhaga) - medalie de bronz (K2 5 000m); 1994 (Mexico) - V (K4 500m) şi VI (K2 500m); 1995 (Duisburg) - se califică până în semifinale la K2 500m; 1997 (Dartmouth) - V, VII şi VIII. La JO din 1992 (Barcelona), contribuie la obţinerea de puncte prin situarea de 2 ori pe locul IV (la K2 şi K4 500m); 1996 (Atlanta) – calificată până în faza semifinalelor; JO de la Sydney 2000, cucereşte o medalie de bronz în proba de K4 500m. La CE din 1997 de la Plovdiv (Bulgaria), cucereşte 2 medalii de aur la K4 200m şi K4 500m, acestea constituind primele titluri de campioană europeană pentru kaiacul feminin românesc, o medalie de argint la K2 500m şi o medalie de bronz la K2 1 000m. La CE din 1999 de la Zagreb obţine medalia de bronz la K2 1 000m. Maestră Emerită a Sportului. Prin Decret Prezidenţial, în anul 2000, pentru performanţele obţinute la JO de la Sydney, i s-a conferit Ordinul Naţional *Pentru Merit* în grad de Cavaler, iar în 2004 Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a pentru întreaga activitate.

TOMIUC, OTTO (1930), n. în Cernăuţi (azi în Ucraina). Studii liceale şi 2 ani la Institutul Politehnic, secţia electrotehnică. Specialist proiectant de scule şi dispozitive şi-a desfăşurat activitatea în cadrul Uzinei de Maşini Electrice din Bucureşti (1949-1990). Autor al unor invenţii şi inovaţii, posedă brevetul de inventator. A jucat handbal, câştigând cu echipa *Electra* Spartachiada pe ţară. A efectuat stagiul militar la CCA (ulterior *Steaua*), făcând parte din secţia de kaiac (1951-1954) - vicecampion naţional la K4 1000m (1951,1952). A fost selecţionat în echipajele naţionale de kaiac în 1950 (întâlnirea internaţională Bucureşti-Budapesta) şi 1953 la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor, de la Bucureşti. În 1954 şi 1955, a câştigat campionatul de mare fond pe Dunăre (870 km.), cu CS *Metalul* Bucureşti. În 1955, a participat şi în competiţiile de canotaj, clasându-se pe locul III în CN, concurând pentru *Constructorul* (antrenor Gheorghe Gheorghiu). În anul 1956, a practicat yachtingul (CS *Electra*), unde a obţinut locul II în CN şi a participat la regatele Tallin, Warnemünde, Gdansk şi Balaton (1956-1962). În 1955 a fost ales preşedintele Comisiei Municipale Bucureşti pentru sporturi nautice, iar când cele 3 sporturi au adoptat structuri organizatorice separate a continuat să fie preşedintele Comisiei municipale pentru kaiac-canoe. A făcut parte din Biroul FR de Kaiac Canoe, ca vicepreşedinte de 2 ori şi ca preşedinte al Comisiei de competiţii şi arbitri timp de 12 ani. A desfăşurat o activitate de excepţie ca arbitru internaţional de kaiac-canoe. Obţinând calitatea de arbitru internaţional, după examenul susţinut la CE din 1965 (Snagov), timp de 36 de ani (1965-2001) a oficiat ca arbitru starter la 7 ediţii ale JO (1972-1996), 28 de CM de seniori şi juniori (1966-1999), 15 CE de seniori şi juniori (1965-2000), precum şi la JB, concursurile mediteraneene, preolimpice şi alte regate internaţionale. A primit numeroase plachete, diplome de onoare şi trofee sportive. În anul 2004, prin Decretul nr. 264, i s-a conferit Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a.

TOTH, GHEORGHE (1948), n. în Timișoara. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS din București. Antrenor de kaiac-canoe categoria I. A practicat sporturile nautice specializat în probele de canoe, la nivel de juniori și seniori. A fost legitimat la Ș*SE* și CS *Politehnica* din Timișoara. Multiplu campion național la juniori. După absolvire a fost încadrat ca profesor la *CS*Ș nr.1 din Timișoara, contribuind la menținerea interesului pentru practicarea acestor ramuri de sport în zonă. A contribuit la pregătirea și promovarea unor sportive în secțiile de la CS *Dinamo,* CSA *Steaua* și la loturile naționale. Printre aceștia s-a aflat și kaiacista Marina Ciucur, medaliată cu bronz la CM din 1986 (Canada). A fost director adjunct la *CS*Ș nr.1 Timișoara (1994-2001). În perioada 2001-2004, a fost ales în funcția de vicepreședinte al FRKC, fiind și președinte al Comisiei centrale de competiții, arbitri și transferări. Începând cu 2005, timp de 5 ani, a fost secretar general al FRKC. Este arbitru internațional, atestat de FIC din 1998, specializat în probele de kaiac-sprint și kaiac-slalom. Până în anul 2009, a oficiat în calitate de arbitru, la 22 de competiții mondiale și europene. În anul 2008, a arbitrat la JO de la Beijing. A primit Medalia de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române* din decembrie 1989. La sfârșitul anului 2009 și-a încetat activitatea de secretar general, reîntorcându-se la Timișoara. A rămas în funcția de vicepreședinte al federației.

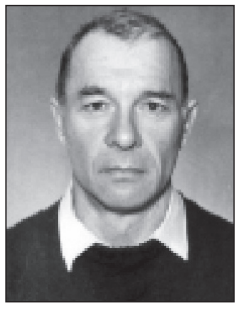

ŢURCAŞ, MIHAI (1942-2002), n. în Braşov. Profesor de educaţie fizică şi sport absolvent al IEFS. Ofiţer MI. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la *CSŞ* nr. 2 şi la CS *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion naţional. Component al loturilor naţionale, a participat în perioada 1965-1968, la 2 CE, 1 CM şi 2 ediţii ale JO, câştigând 6 medalii din care 3 de aur, 2 de argint şi una de bronz. Campion mondial în 1966 (K4 1 000m).

Vicecampion olimpic în 1968 (Mexic) - K4 1 000m şi medaliat cu bronz la JO din 1964 (Tokio) - K4 1000m. Dublu campion european în 1967 (Duisburg) - K1 4x500m şi K4 1000m şi vicecampion european 1965 (Bucureşti) - K4 1 000m. A desfăşurat o activitate deosebită ca antrenor de kaiac, la Clubul pionierilor *Cutezătorii*, la CS *Rapid* (1972-1975) şi la CS *Dinamo* (1975-1996), concretizată în selecţia, iniţierea şi pregătirea unui mare număr de tineri care au devenit campioni naţionali de juniori şi seniori, mulţi dintre aceştia fiind promovaţi în secţiile de kaiac-canoe ale unor cluburi fruntaşe. La Clubul *Dinamo*, şi-a adus partea sa de contribuţie la pregătirea unora dintre cei mai valoroşi kaiacişti şi afirmarea lor la JO şi CM. În această perioadă a fost solicitat de mai multe ori în colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale: între 1978-1980, la lotul de perspectivă; în 1983, la lotul naţional de juniori, care a reuşit să cucerească medalii la CM; între 1988-1990, la lotul naţional de seniori; între 1990-1992, la lotul olimpic; în 1996, la lotul naţional de juniori; din 1998 antrenor la lotul olimpic, grupa de kaiac băieţi. Maestru Emerit al Sportului. Antrenor Emerit (1991). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-lea (1966); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-lea (1968).

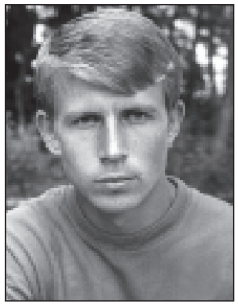

VARABIEV, ANTROP (1941), n. în Crişan, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac şi-a, început activitatea în structurile organizatorice din Tulcea. Legitimat la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Campion naţional şi medaliat la diferite regate internaţionale. Specialist în probele de kaiac fond, obţine prima medalie de bronz, la CE din 1967 (Duisburg) în proba de K2 10 000m. Tot în proba de K2 10 000m, câştigă medalia de bronz la CM din 1971 (Belgrad), pe cea de argint, la ediţia următoare din 1973 (Tampere) şi pe cea de aur în 1974 (Mexico), împreună cu Ion Terente la K2 10000m. Maestru Emerit al Sportului.

VARABIEV, LIPAT (1951), n. în Crişan, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea în structurile organizatorice din Tulcea. A fost legitimat la CS *Dinamo* Bucureşti. Campion naţional şi medaliat la CN. Component al loturilor naţionale, a contribuit la obţinerea unor rezultate de prestigiu la CM. Campion mondial în 1977 (Sofia) - C1 500m; două titluri de vicecampion mondial în 1973 (Tampere) - C1 10000m şi 1977 (Sofia) - C2 10 000m; medalie de bronz la CM din 1971 (Belgrad) - C1 10 000m. Maestru Emerit al Sportului.

VARTOLOMEI, MIHAIL (1979), n. în Carcaliu, jud. Tulcea. Sportiv de performanţă, specializat în probele de canoe. Şi-a început activitatea sportivă la CS *Danubiu* Tulcea. Format până în anul 2000, la nivelul juniorilor, cu dublă legitimare – CSM *Danubiu* Tulcea – CSA *Steaua* Bucureşti. În această perioadă, a concurat pentru CSA *Steaua* în CN de tineret şi seniori. După 1997, s-a pregătit în cadrul CSA *Steaua.* În anul 1999 a activat ca sportiv la un club din Italia. Multiplu campion naţional la juniori şi seniori cu diferite echipaje de canoe. În intervalul 2000-2003 a obţinut 8 titluri de campion la seniori. Pe plan internaţional, a debutat în 1996 la CE de juniori de la Poznan, a intrat în posesia medaliilor – de aur la C4 1000m şi de argint la C2 500m . La ediţia CM de juniori din 1997 (Lahti) - obţine medalia de aur la C4 500m şi 2 medalii de argint la C2 500m şi C4 1 000m. În anul 2001, la CM de seniori de la Poznan cucereşte titlul de campion mondial la C4 500m (Fl. Popescu, Iosif Anisim, Ionel Averian, M. Vartolomei), medalia de argint la C2 200m şi de bronz la C4 1 000m şi locul IV la C4 200m. La CM din 2002 (Sevilla), cucereşte o nouă medalie de aur la C4 500m şi 2 medalii de bronz la C2 şi C4 200m. În anul 2001, la CE de seniori (Milano), câştigă titlul de campion european la C2 200m şi 2 medalii de argint, la C4 200m şi C4 500m , iar

la ediţia CE din 2002 (Szeged), câştigă 2 medalii de bronz la C2 200m şi C4 500m. Maestru Emerit al Sportului.

VARTOLOMEU, ROMAN (1950), n. în Mahmudia, jud. Tulcea. Mecanic auto. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A fost format la nivelul juniorilor secției de la baza nautică din Tulcea, sub îndrumarea antrenorului Mihail Ivanov. În perioada 1970 – 1977, a activat în cadrul secției de seniori a CSA *Steaua* București, având-i antrenori pe Nicolae Navasart și Alexandru Skurka. Multiplu campion național și medaliat la CN de juniori și seniori. Component al loturilor naționale, obține următoarele rezultate, la competițiile internaționale oficiale: medalia de argint și titlul de vicecampion olimpic în 1972 (München) în proba de K4 1000m; medalia de bronz la CM din 1973 (Tampere) la K1 4x500m și locul al IV – lea la K4 1000m. Participă și la CM din 1975 și 1977, fără a se califica în fazele superioare. Palmaresul său mai cuprinde și 1 medalie de aur în 1976 și 1 medalie de argint în 1977, ambele în proba de K4 1000m, la CB. După retragerea din activitatea competițională, în perioada 1978-1981, a activat ca antrenor la secția de juniori a clubului, de la Tulcea. Maestru Emerit al Sportului (1975). În anul 1973, a fost decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a

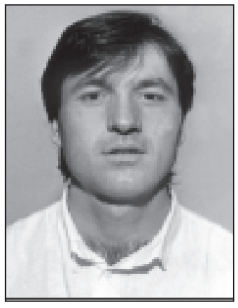

VELEA, ANGELIN (1963), n. în Tulcea. Ofiţer MApN. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A activat la *CSŞ* şi CS *Danubiu* Tulcea de unde s-a transferat la CSA *Steaua* Bucureşti (1981-1991). Campion naţional cu 24 de titluri din care 5 la tineret (1982-1984) şi 19 la seniori (1982 -1990), în probe de kaiac viteză şi fond. Component al loturilor naţionale, a participat la 2 JO, 8 CM , 1 CE juniori. La CE de juniori 1981 (Plovdiv) – medalie de argint la K2 1000m şi bronz la K1 500m şi locul IV la K2 500m. La CM de seniori obţine următoarele rezultate: 1982 (Belgrad) – descalificat în finală ; 1983 (Tampere) – medalie de aur la K4 1000m; 1985 (Mechelen) – locul V la K4 10000m, VI la K4 500m şi K2 10000m şi VII la K1 1000m şi K4 1000m; 1986 (Montreal) – medalie de aur la K2 1000m şi bronz la K2 10000m; 1987 (Duisburg) – V la K4 500m, VI la K2 500m şi VIII la K2 1000m ; 1989 (Plovdiv) – VI la K2 1000m, VII la K2 500m ; 1990 (Poznan) – IV la K4 1000m, V la K4 500m şi VII la K4 10000m ; 1991 (Paris) – IV la K4 500m, VII la K4 10000m. La JO din 1984 (Los Angeles) – locul IV la K4 1000m şi V la K2 500m, iar la JO din 1988 (Seul) – V la K2 500m şi VI la K2 1000m. Palmaresul său mai cuprinde: o medalie de aur şi 2 de bronz la Spartachiada Militară de vară din 1989 ; 12 medalii de aur, 4 de argint şi 1 de bronz la 7 ediţii ale JB (1983-1991). Maestru Emerit al Sportului (1984).

VERNESCU, AUREL - vezi **Personalităţi**

ZABET, BENIAMIN (1952), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al IEFS București, specializarea kaiac-canoe, promoția 1975. Director în pedagogie – educație fizică și sport, titlu obținut la INEFS Chișinău (2006). După absolvirea IEFS, în 1975, a fost încadrat ca profesor la Liceul teoretic *Traian Lalescu* din Orșova, unde funcționează *CS*Ș profilat pe canotaj și kaiac-canoe. Din 1980, a îndeplinit funcția de președinte și coordonator activităților acestui club. După definitivat (1978), și gradul didactic II (1983), în anul 1988 a obținut gradul didactic I. Antrenor de kaiac-canoe. A practicat kaiacul și bobul, în perioada 1971-1980, fiind selecționat în loturile reprezentative. În calitate de președinte-coordonator al *CS*Ș *Orșova* și de antrenor de kaiac-canoe, a reușit să amplifice realizările acestei unități sportive de elită (locul I pe țară la juniori), colectivele de profesori-antrenori pentru canotaj și kaiac-canoe reușind să pregătească și să promoveze în cele mai puternice secții și în loturile naționale și olimpice un număr foarte mare de sportive care au cucerit medalii la JO, CM și CE.

A fost antrenor coordonator al loturilor naționale de juniori (1983-1998) și antrenor la lotul olimpic (1998-2000). În cadrul FR de Kaiac-Canoe a activate ca secretar general (1990-1991), vicepreședinte (1995-2001) și președinte executive (2001-2005), perioadă în care a fost și membru al COSR. Din anul 1998, are calitatea de arbitru internațional, oficiind la CM, CE, Cupa Mondială și Regate internaționale. În perioada cât a fost președinte executive al FRKC, caiaciștii și canoiștii români au obținut la CM și CE de seniori, tineret și juniori 114 medalii, din care 37 de aur. Alte contribuții pe plan profesional: membru al Consiliului Științific al revistei *Știința Sportului* (2002); organizarea cursului internațional de perfecționare a antrenorilor de kaiac-canoe (2001-2004); realizarea unor programe de parteneriat internațional cu Ministerul sportului din Mexic și cu cluburi din Italia, Franța, Polonia, Bulgaria, Moldova, Austria, Cehia, Serbia și altele; participarea la organizarea în fiecare an a Regatei Internaționale *Trofeul Porțile de Fier*. Din anul 2005 a desfășurat activitate didactică la Facultatea de Științe ale Mișcării, Sportului și Sănătății, din cadrul Universității Bacău. A elaborate numeroase studii și lucrări metodice pe care le-a susținut în cadrul unor sesiuni științifice, sau le-a publicat, având ca tematică: modelarea procesului de antrenament la juniori; pregătirea juniorilor la kaiac-canoe; metode de evaluare a valorii sportivilor; recuperarea și refacerea la kaiac-canoe; curs de kaiac-canoe pentru studenții anilor III și IV etc. Distincții: Antrenor Emerit (1995); Cetățean de onoare al municipiului Orșova; Ordinul *Gheorghe Lazăr* clasa I, acordat de MEC. Decorat cu: Medalia *Meritul sportiv* clasa a III-a (2004).

ZAFIU, MIHAI (1949), n. în Albeşti, jud. Botoşani. Ofiţer MI. Sportiv de performanţă, specializat în probele de kaiac. A început să practice kaiacul din 1968 la CSŞ *Triumf* Bucureşti, iar apoi la CS *Dinamo* (antrenor coordonator Radu Huţan). Multiplu campion naţional cu diferite echipaje. A participat, în cei peste 10 ani de activitate în loturile reprezentative, la 7 CM, 2 ediţii ale JO şi la un CE, câştigând 10 medalii (1 de aur, 8 de argint şi 1 de bronz), performanţă care-l situează printre fruntaşii acestei ramuri de sport. Vicecampion european în 1969 (Moscova) - K1 4x500m. Campion mondial în 1974 (Mexico) - K1 4x500m; cinci titluri de vicecampion mondial în 1970 (Copenhaga), 1971 (Belgrad) şi 1975 (Belgrad) - K1 4x500m; 1977 (Sofia) - K4 500m; 1978 (Belgrad) -K4 1 000m; medalie de bronz în 1973 (Tampere) - K1 4x500m. La JO: două titluri de vicecampion olimpic în 1972 (München) şi 1980 (Moscova) - K4 1 000m; 1976 (Montreal) – locul IV la K4 1000m. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a 1973; Medalia *Meritul Sportiv* clasa I (1976); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a II-a (1981).

ZABET, BEBE - ALEXANDRU (1979), n. în Orșova. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, curs fără frecvență, specializarea kaiac-canoe, promoția 2004. Absolvent al cursurilor postuniversitare de masterat, în cadrul Universității Bacău (2006). Subofițer MAI. Antrenor de kaiac-canoe. Sportiv de performanță, specializat în probele de kaiac. A început să practice sportul în 1992 la CSȘ din Orșova, sub îndrumarea colectivului de profesori, coordonat de tatăl său prof. Beniamin Zabet. A activat o scurtă perioadă la CSA *Steaua* și apoi la CS *Dinamo* București. Multiplu campion național: 7 titluri la juniori, 4 la tineret și 15 la seniori. A fost selecționat în loturile naționale de juniori (1994-1998), de tineret (1998-1999) și de seniori (1999-2004), unde s-a pregătit cu antrenorii Beniamin Zabet, Mihai Țurcaș și Daniel Stoian. Participant la numeroase regate internaționale, la care a reușit să se claseze pe primele trei locuri. La competițiile internaționale oficiale a realizat următoarele performanțe: CM de juniori din 1997 (Finlanda) ocupă locurile IV la K2 500m și V la K4 1000m; CE de tineret din 2002 (Zagreb)

– locul IV la K4 500m; CE de seniori din 2004 (Poznan) – locul IV la K4 200m; locul IV la JMU. Din anul 2004, a fost încadrat ca profesor – antrenor la liceul Teoretic *Traian Lalescu* - CSȘ Orșova, unde coordonează activitatea grupei de kaiac fete. Cu sportivii la a căror pregătire a contribuit, a obținut peste 20 de titluri de campioni naționali și numeroase clasări pe locurile II și III la CN și a promovat în lotul național de kaiac fete peste 15 sportive. A făcut parte din colectivele tehnice la lotul național de juniori II (grupa Orșova) – 2004 -2005 și la grupa de tineret – lot perspectivă – 2005-2006. Și cu contribuția sa, la CE de tineret din 2006 (Grecia) au fost obținute 2 medalii. A făcut parte din comisiile care au organizat din 2004 Regata internațională - *Trofeul Porțile de Fier* și din 2007 Regata internațională *Orşova*. A realizat unele studii și lucrări privind modelele de pregătire și metodologia elaborării planificării la juniori.

ZAMFIR, JEAN (1928-1998), n. în Craiova. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al ICF, promoţia 1964. A practicat, ca sportiv de performanţă, canoea şi yachtingul, clasa *STAR*. A activat la CS *Dinamo* Bucureşti. A obţinut 5 titluri de campion naţional. A participat la CE clasându-se pe locurile VI şi VIII. În perioada 1969-1977, a fost ales în funcţia de Secretar general al FRKC. În această calitate, şi-a adus contribuţia la obţinerea unor performanţe de prestigiu, la JO şi CM (8 medalii la JO - 2 de aur, 3 de argint şi 3 de bronz) şi 57 de medalii la CM (13 de aur şi câte 22 de argint şi de bronz). Expert la Centrul de Perfecţionare a antrenorilor din cadrul CNEFS (1977- 1990). Membru în Comisia de Propagandă a Federaţiei internaţionale. A oficiat ca arbitru la JO şi CM. Maestru al Sportului în cele două ramuri sportive, canoe şi yahting. Decorat cu *Ordinul Muncii*.

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE YACHTING

Apariţia şi dezvoltarea yachting-ului sunt prezentate în istoricul sporturilor nautice, întrucât, o lungă perioadă de timp, acest sport a fiinţat alături de canotaj şi kaiac-canoe, în cadrul aceloraşi structuri organizatorice.

Organizarea şi coordonarea pe plan internaţional a competiţiilor de yachting este asigurată de International Sailing Federation (ISAF), la care sunt afiliate 108 federaţii naţionale din 6 continente: 40 din Europa, 13 din Africa, 18 din Asia, 9 din America de Nord şi 9 din Oceania. La ISAF mai sunt afiliate 80 de asociaţii de clasă (tipuri de bărci), la care sunt, la rândul lor, afiliate diverse federaţii naţionale, în funcţie de tipul de barcă folosit în ţara respectivă. Fiecare asociaţie de clasă organizează CM şi continentale. Sediul central al ISAF se află în Anglia. De la înfiinţare 1906 (până în 1946)nu a existat funcția de președinte, conducerea federației fiind asigurată de persoane împuternicite periodic în acest sens . Funcția de președinte apare din 1946, aceasta fiind îndeplinită de următorii: Ralph G. Gore (GBR) 1946-1955; Peter Scott (GBR) 1955-1969; Beppe Croce (ITA) 1969-1986; Peter Talberg (FIN) 1986-1994; Paul Henderson (CAN) 1994-2004; Goran Petersson (SWE) din 2004 preşedintele ISAF Paul Henderson (Canada). Printre personalităţile care au deținut funcţia de vicepreşedinte s-au numărat Regele Harald al Norvegiei şi Constantin, ex-regele Greciei, campion olimpic la yachting la JO din 1960, de la Roma.

Ţările afiliate la ISAF sunt împărţite în 17 grupe, Federaţia Română de Yachting (FRY) făcând parte din grupa C, împreună cu Belarus, Bulgaria, Lituania, Letonia, Moldova, Polonia, Ucraina, Macedonia, Muntenegru,Serbia.

Reprezentantul țării noastre, Dan Mitici, a fost ales membru în corpul de judecători internaționali ai ISAF (1997).

Organismele internaționale care au în activitatea lor yachtingul și clasele la care se organizează competiții sunt următoarele: ISAF – International Sailing Federation (Federația Internațională de Yachting,înființată în 1906); denumire adoptată în 1994, unde congresul a schimbat denumirea Uniunii Internaționale a Curselor de Yachturi IYRU în Federația Curselor de Yachturi).

ISAF este continuatoarea Uniunii Internaționale a Curselor de Yachturi (International Yacht Racing Union - IYRU), care în 1993 avea sediul la Londra și președinte pe Peter Talberg (FIN). La congresul din 1994, s-a schimbat denumirea IYRU în Federația Curselor de Yachturi (YRU), fiind ales ca președinte Paul Handerson (CAN), cu sediul în Marea Britanie. Pe plan internațional mai funcționează: EUROSAF; IODA (International Optimist Dinghy Association – Asociați Internațională de Yachting a Clasei Optimist); ILCA (Asociația Internațională a Clasei Laser); FINN (Asociația Internațională FINN); 470 (Clasa Internațională 470); IFDCO (Organizația Internațională a clasei Olandezul Zburător).

FRY a luat fiinţă în 1990, când s-a reafiliat ca organism de sine stătător la ISAF. La 31 decembrie

2001, din structura FRY făceau parte secţiile de yachting din Constanţa, Bucureşti şi Prahova. Numărul sportivilor legitimaţi era de 767. Până în 1990, yachtingul a funcționat în diferite structuri organizatorice, în special alături de canotaj și kaiac-canoe (vezi istoric general sporturi nautice și istoricul federațiilor de canotaj și kaiac-canoe).

Un rol semnificativ în dezvoltarea yachtingului ca ramură de sport, l-au avut și promotorii mulți ofițeri de marină, angajați pe diferite vase care au participat la diferite competiții cu ambarcațiunile acestora, inclusiv la competiții internaționale. Mulți dintre aceștia se regăsesc în Volumul III - Personalități, al Enciclopediei.

Concursurile organizate de FRY sunt: *Trofeul Tomis/ Calatis* - competiţie internaţională la care, în anii 2000, 2001 şi 2002, au participat sportivi din 8 ţări - și CN - care se desfăşoară anual, atât la probele olimpice, cât şi la cele neolimpice, pe 9 clase de ambarcaţiuni.

Nume semnificative ale yachtingului românesc, care s-au remarcat în ultimele decenii: ambarcaţiuni cu 2 vele, cu 2 rame şi în echipaj - Victor Gelles şi Dorel Popovici; la clasa snipe - Mircea Dumitriu şi Nicolae Iliescu; la clasa star - Nicolae Calcan şi Nicolae Navasart, Ion Naum și Gheorghe Constantin, Ion Alexandru şi Dumitru Ene (Nicolae Zama); la clasa f.d. - Cantemir Bărbulescu şi Florin Panaitescu, Mircea Carp şi Adrian Arendt, Florin Făgărăşan şi Costin Moga; la clasa 470 - Gheorghe Nicolcioiu, Petre Purcea, Eduard Enopian, Cătălin Luchian, Mihai Butucaru, Adrian Romanaşcu.

În calitate de antrenori la echipa naţională au activat, în decursul anilor: Ţiţi Teodorescu, Gheorghe Constantin, Nicolae Calcan, Matei Carapancea, Andrei Butucaru, Nicolae Iliescu, Ion Alexandru, Ion Naum, Domnica Micu, Dumitru Micu, Laurenţiu Boicenco, Liviu Doară şi alţii.

Au fost recompensaţi cu titlul de Maestru al sportului: Nicolae Calcan, Gheorghe Nicolcioiu, Ion Alexandru, Nicolae Iliescu, Mihai Dumitru, Gheorghe Lungu, Liviu Doară, Bogdan Doară, Răzvan Pâslaru, Alexandru Micu, Mircea Carp şi Mihai Butucaru. Federația Română de Yachting a acordat în 1997 titlurile de maeștri emeriți ai sportului următorilor sportivi: George Naum, Florin Panaitescu, Liviu Doară, Bogdan Doară și Dumitru Frățilă.

Pentru activitatea depusă ca antrenori, în anul 1997, Nicolae Calcan, Andrei Butucaru şi Gheorghe Constantin au primit titlul de antrenori emeriți.

Din conducerea FRY au făcut parte: amiralul Ilie Ştefan - preşedinte şi Nicolae Oglindă - secretar general (1990-1991); amiralul Gheorghe Angelescu - preşedinte şi Mugur-Corneliu Mihăiţă - secretar general (1992-1994); Constantin Gheorghe - preşedinte, Mugur Mihăiţă - secretar general şi Ion Naum - antrenor federal (din 1994).

În anul 2001, federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 15 decembrie a adoptat noul Statut şi a ales Biroul federal, compus din: Mircea Mugescu - preşedinte de onoare; Constantin Gheorghe - preşedinte; Nicolae Calcan - vicepreşedinte; Mugur-Corneliu Mihăiţă, Eugen Dan Zaharia, Ion Naum, George Petrescu, Alexandru Ion, Dumitru Frăţilă, Florin Făgărăşan, Laurenţiu Boicenco şi Mihaela Ghemeci - membri. De asemenea, a fost stabilit Comitetul executiv - organul de administrare şi gestionare - format din: Constantin Gheorghe - preşedinte, Mugur-Corneliu Mihăiţă - secretar general, Liviu Doară - antrenor federal; Cornelia Neacşu - trezorier; şapte membri.

Componența Biroului federal era următoarea: **2000/** Constantin Gheorghe – președinte; Olteanu Mihai – vicepreședinte; Mihăiță Mugur – secretar general; Naum Ion – antrenor federal; Doară Liviu – director tehnic. **2008**/ Mircea Mugescu – președinte de onoare; Cristian Tivig – președinte; Mihai Olteanu – vicepreședinte; Mugur Corneliu Mihăiță – secretar general; Ion Naum – antrenor federal; Dan Zaharia, Valeriu Timofei, Laurențiu Boicenco, Dumitru Nicu, Liviu Doară, Constantin Gheorghe, Marian Radu – membri. **2009**/ Mircea Mugescu – președinte de onoare; Cristian Tivig – președinte; Sergiu Timofei – vicepreședinte; Mugur Cornel Mihăiță – secretar general; Liviu Doară – antrenor federal; Iulia Negoescu, Laurențiu Boicenco, Lucian Dragomir, Paul Neogescu, Dumitru Nicu, Dan

Zaharia, Dan Mitici, Ioana Olteanu, Roxana Petrescu – membri. **2010**/ Mihai Butucaru – președinte; Mihăiță Mugur (01-03.2010) și Dan Mitici (04-12.2010) – secretar general; Sergiu Timofei – vicepreședinte; Liviu Doară – antrenor federal; Iulia Fulicea, Laurențiu Boicenco, Dan Zaharia, Micu Dumitru, Paul Negoescu – membri.

Printre structurile organizatorice cu o îndelungată activitate în domeniul yachtingului, s-au aflat: Clubul Nautic Român (CNR) și Yacht Club Regal Român (YCRR).

CNR a fost fondat în 1908 cu activitate în sporturile pe apă (yachting, canotaj, kaiac-canoe, înot, pescuit și altele), a cărui activitate a fost întreruptă după primul război mondial, s-a reînființat în anul 2010, prin sentința judecătoriei Constanța, cu sediul în Constanța, care dispune de bază sportivă pentru pregătire și competiții, pe malul lacului Techirghiol. Președinte fondator – ziaristul Dan Mihăescu, iar director executiv – căpitan-comandor (r) Gheorghe Hepp. CNR este afiliat la FR Yachting și chiar din primul an de la înființare a organizat mai multe concursuri de veliere sportive la clasele optimist și cadet.

Yacht Clubul Regal Român, înființat în 1924, a continuat sub această denumire activitatea începută în anul 1921 de către Yacht Club Român Constanța (vezi Cap. Asociații, cluburi și societăți din Vol. IV). Clubul a avut o activitate susținută organizând numeroase regate pe plan internațional și în dezvoltarea yachtingului, reducându-și activitatea în cel de-al doilea război mondial și iar în 1948 a fost desființat, odată cu reorganizarea mișcării sportive. După 1990, au existat o serie de inițiative în reluare activității acestui club. În anul 1999, clubul a fost reactivat din inițiativa unor entuziasti, iar în 2002 M.S. Regele Mihai I de România a acceptat solicitarea de a-și relua vechile prerogative de comandor. Consiliul Director al Yacht Clubul Regal Român este următorul: 1. M.S. Mihai I de România - Comandor, 2. Valerie Timofei vicecomandor, 3. Ernest Popovici vicecomandor și Sergiu Timofei – secretar general.

Începând cu 2003 YCRR s-a afiliat la EBA (European Boating Association) o societate neguvernamentală cu 25 de membri din țări ale UE. În următorii ani, YCRR a organizat numeroase acțiuni și competiții, înregistrând succese semnificative. Campionatele Naționale din 2003 de vele offshare, organizate de Clubul YCRR a cunoscut o participare record de 11 veliere. În 2004 velierele mari au participat la numeroase croaziere pe litoralul românesc precum și la Odesa. Navele au navigat sub pavilionul clubului obținând un loc 2 la categoria 10 nava Aiax, s-a clasat pe primul loc (Sorin Drugan). În perioada 27 septembrie – 1 octombrie 2005 s-a desfășurat la București ședința de toamnă a EBA. Organizarea de catre clubul YCRR a fost apreciată de toți participanții. A urmat apoi o excelentă excursie în Delta Dunării. În 2006, membrii YCRR au participat la Regata Odyssail, unde reprezentanții clubului au obținut locuri fruntase în diferite curse. Este vorba de Sorin Drugan și Mihai Pătrașcu. Anul 2007 a marcat o creștere semnificativă a numărului de absolvenți ai școlii de navigație, ajungând la 100 de persoane. În anul 2008, YCRR a primit statutul de utilitate publică, iar numărul cursanților a ajuns la aproape 150 de persoane. Anul 2009 a înregistrat mai multe premiere de yachting din România. În acest an au fost organizate cele mai lungi regate realizate în Romania. Este vorba de transeul Constanța – Sozopol – Istanbul – Constanța – Sulina – Odessa.

După anul 2010, următoarele structuri sportive erau afiliate la FR Yaching: Clubul „Sportul Studențesc" București; CS Nautic „Locomotiva" București; Asociația „Clubul Sportiv Electrica" București; Asociația „Clubul Sportiv Balkan" București; Asociația „Yacht Clubul Regal Român" București; Asociația „Yacht Club Sportiv România" București; Asociația „Star Yachting Club" București; Asociatia „Yacht Club Bucuresti" București; Școala nr. 27, Constanța; CS „Știința" Constanța; CS Power Marine Constanța; CS Universitar „Neptun" Constanța; CS Noua Generație Mangalia; CS „Marina Academia Navala" Constanța; Clubul Sportiv Mangalia; CS Electrica Constanța; Asociația Județeană de Yachting Constanța; CS „Yacht Club Optimist" Iași; Clubul Sportiv „FAPT" Breaza; Asociația Clubul Nautic Român și Asociația Yacht

Club Eforie.

În țara noastră se organizează competiții la următoarele clase: optimist, cadet, ok, 420, laser radial, 470, hobiecat dragon și offshore.

Structura organizatorică a FR Yachting se prezenta astfel: anul **2006**/ 14 structuri afiliate; 389 sportivi legitimați, din care 105 seniori (36 feminin, 66 masculin), 111 tineret, juniori și cadeți, 173 copii, 12 antrenori; 9 instructori, 16 arbitri; **2008**/ 17 structuri afiliate, 251 sportivi legitimați (111 seniori, 115 tineret, juniori și cadeți, 178 copii), 14 antrenori, 9 instructori, 16 arbitri. În anul 2009, potențialul unităților sportive, pe baza rezultatelor obținute la CM se prezenta astfel: 1. CSȘ Știința Constanța – 87,5 pct, 2. CS Electrica Constanța – 68 pct, 3. CS Sportul Studențesc București -56 pct, 4. ACS Electrica București -37 pct, 5. CS Fapt Breaza – 9 pct, 6. Yacht Club Român București -5 pct. Clasamentul pe județe, pe baza rezultatelor obținute la CM: 1. Constanța – 155.5 pct, 2. București -19 pct, 3. Prahova – 9 pct.

Pe parcursul anilor, au funcționat ca antrenori în colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale: Ion Alexandru – antrenor coordonator (1994-1998); Ion Naum – antrenor o velă (1994-1998), antrenor lot seniori (1999) și antrenor coordonator (2000); Liviu Doară – antrenor 2 vele (1994-1998), antrenor lot juniori (1999) și antrenor lot perspectivă olimpică (2000); Laurențiu Boicenco – antrenor optimist (1994-1998); Micu Domnica – antrenori juniori (1999) și antrenor juniori și copii (2000). Majoritatea antrenorilor și-au continuat activitatea de pregătire a loturilor și în anii următori.

Pentru a evidenția figurile reprezentative ale yachtingului sunt prezentați participanții la JO precum și medaliații la CB. Peronalitățile cu contribuții la dezvolatrea yachtingului se regăsesc în volumul III – Personalități și în capitolele FR Canotaj și FR Kaiac Canoe.

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

04.10.2009 - Campionatul de Yachting Offshore al României

Competiție de prestigiu Trofeul Tomis, mai 2012 și viitorii reprezentanți ai yachtingului românesc(sursa: Yacht Club Regal Român)

FIGURI REPREZENTATIVE

REPREZENTANȚII YACHTINGULUI ROMÂNESC LA JOCURILE OLIMPICE

JO 1980 MOSCOVA

ARENDT Adrian (n. 1952)
BUTUCARU Mihai (n. 1958)
CARP Mircea (n. 1952)
CHILIMAN Andrei (n. 1947)
LUCHIAN Cătălin (n. 1962)

Rezultate
Clasa Tornado
Andrei Chiliman-Cătălin Luchian loc XI, 98 p, clasa FD
Adrian Arendt-Mircea Carp loc XIII, 110 p, clasa FINN
Mihai Butucaru loc 15, 115 p

JO 1996 Atlanta

FRĂȚILĂ Dumitru (n. 1961)
ISPAS Horia (n. 1960)

Clasa FINN
Dumitru Frățilă loc 28, 199p
Clasa LASER
Horia Ispas loc 48, 394 p

SPORTIVII MEDALIAȚI LA CAMPIONATELE BALCANICE

SENIORI
Medalii de aur

2002		
NEGOESCU IULIA	YACHTING 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PLUGARU RALUCA	YACHTING 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
NEGOESCU IULIA	YACHTING 470 OPEN	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PLUGARU RALUCA	YACHTING 470 OPEN	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PÎSLARU MIHAI	YACHTING LASER	ACS ELECTRICA BUC
2007		
NEGOESCU IULIA	YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
LITCANU SABINA	YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
2008		
NEGOESCU IULIA	YACHTING CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B

LITCANU SABINA	YACHTING	CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B

Medalii de argint

2002			
ROȘCA MUGUR	YACHTING	470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
FĂGĂRĂȘANU MIHAI	YACHTING	470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
MICU ALEXANDRU	YACHTING	LASER RADIAL	CS ȘTIINȚA CONSTANȚA
2009			
FULICEA IULIA	YACHTING	clasa 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
HITCANU SABINA	YACHTING	clasa 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B

Medalii de bronz

2002			
PÎSLARU MIHAI	YACHTING	LASER OPEN	ACS ELECTRICA BUC
COCORA VICTOR	YACHTING	LASER RADIAL	ACS ELECTRICA BUC
2005			
NEGOESCU IULIA	YACHTING	CLASA 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
STOIAN GEORGIANA	YACHTING	CLASA 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
PISLARU RAZVAN	YACHTING	LASER	ACS ELECTRICA BUCUREST
2008			
ROSCA BUJOR	YACHTING	CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
FAGARASANU MIHAI	YACHTING	CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
2009			
FAGARASANU MIHAI	YACHTING	clasa 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
ROSCA BUJOR	YACHTING	clasa 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B

JUNIORI

Medalii de aur

2009			
RADU MIHAI	YACHTING	CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B
MATACHE LAURENȚIU	YACHTING	CLASA 470-DUBLU VASL	CS SPORTUL STUDENȚESC B

Medalii de bronz

2009			
MATACHE LAURENTIU	YACHTING	clasa 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B
RADU MIHAI	YACHTING	clasa 470	CS SPORTUL STUDENȚESC B

FEDERAȚIA ROMÂNA A SPORTULUI PENTRU PERSOANE CU HANDICAP COMITETUL NAȚIONAL PARALIMPIC

În foarte multe ţări au fost luate măsuri pentru soluţionarea problemelor specifice persoanelor cu diferite tipuri de handicap, pentru ameliorarea suferinţelor, înlăturarea sau, măcar, atenuarea complexelor lor de inferioritate, precum şi pentru integrarea socială. Un rol important, în acest demers generos, revine medicilor, psihologilor, profesorilor de educaţie fizică şi altor specialişti care şi-au diversificat şi perfecţionat continuu mijloacele de acţiune, ele ajungând să fie tot mai mult solicitate şi valorificate în beneficiul celor cu nevoi speciale.

Domeniile gimnasticii medicale şi culturii fizice medicale au inclus, mereu, noi modalităţi şi soluţii pentru

tratamentul şi recuperarea persoanelor cu handicap. De la preocupări izolate privind folosirea kinetoterapiei ca mijloc de recuperare după anumite boli, suferinţe sau accidente, s-a ajuns la pregătirea sistematică a studenţilor de la institutele sau facultăţ ile de educaţie fizică pentru această specialitate. S-au găsit noi căi şi forme de atragere a persoanelor cu handicap spre practicarea exerciţiilor fizice şi a diferitelor sporturi (adaptate la specificul handicapului), în scopul menţinerii tonusului şi sănătăţii, al destinderii şi recreerii, dar şi pentru participarea la diferite probe şi concursuri sportive.

Numărul mare al organizaţiilor specializate apărute atât pe plan internaţional, cât şi pe plan naţional şi, deopotrivă, sporirea şi diversificarea activităţilor iniţiate de acestea au condus firesc la crearea unei structuri organizatorice şi a unui sistem propriu de activităţi competiţionale, în deplină conformitate cu prevederile Declaraţiei adoptate . prin Rezoluţia din 9 decembrie 1975 . de către Adunarea Generală a ONU, cu privire la aplicarea şi protecţia drepturilor persoanelor cu handicap.

În deceniile 7-8 ale sec. XX, în lume funcţionau mai multe organizaţii profilate pe activităţile de educaţie fizică şi sport din categoria .sport pour handicapés. (.disabled sport.), organizaţii recunoscute de CIO. Iniţial, în 1982, a fost înfiinţat ICC . International Coordination Committee (Comitetul Internaţional de Coordonare), fără putere de decizie, care, abia în 1987, a devenit IPC . International Paralympic Committee (Comitetul Paralimpic Internaţional), un organism cu putere de decizie în organizarea Jocurilor Paralimpice pentru persoanele cu handicap (ceea ce este CIO pentru persoanele perfect sănătoase). La IPC sunt afiliate următoarele organizaţii internaţionale: CP-ISRA . Cerebral Palsy International Sports and Recreation Association (Asociaţia Internaţională de Sport şi Recreaţie pentru Persoanele cu Infirmitate Motorie Cerebrală) înfiinţată în 1978; IBSA . International Blind Sports Association Federation (Federaţia Internaţională a Sportului pentru Nevăzători) . înfiinţată în 1981; INAS-FID . International Nations Association of Sports Federation for Intelectual Disabled (Federaţia Internaţională a Sportului pentru Persoanele cu Dizabilităţi Intelectuale) . înfiinţată în 1987; ISMWSF . International Stoke Mandeville

Wheelchair Sports Federation (Federaţia Internaţională a Sportului în Fotoliu Rulant Stoke Mandeville)

- înfiinţată în 1952 şi având două subdiviziuni: IWBF (Federaţia Internaţională de Baschet în Fotoliu Rulant) şi IWTF (Federaţia Internaţională de Tenis în Fotoliu Rulant); ISOD . International Sports Organization of Disabled (Organizaţia Internaţională a Sportului pentru Handicapaţi) . înfiinţată în 1967, având o subdiviziune: WOVD (Organizaţia Mondială de Volei pentru Handicapaţi). Ca organizaţii sportive independente, CIO mai recunoaşte: CISS . Comité International de Sport pour les Sourds (Comitetul Internaţional al Sportului pentru Surzi) . înfiinţat în 1924; SOI . Special Olympics International (Organizaţia Internaţională Special Olympics) . înfiinţată în 1968. În afara acestor organizaţ ii, pentru activitatea sportivă a persoanelor cu nevoi speciale mai funcţionează: IBCA . Asociaţia Internaţională de Şah pentru Nevăzători; ICSC . Comitetul Internaţional al Şahului Tăcut; EDSO . Organizaţia Europeană a Sportului pentru Surzi. Pentru cei cu handicap de auz, se organizează .Jocurile Mondiale Tăcute. sau .Jocurile Mondiale pentru Surzi., CM, CE şi CB . la tenis de masă, şah, fotbal etc. Nevăzătorii iau parte la Olimpiada de şah, la CM de popice şi de atletism, la CE de fotbal (în 1997, s-a organizat prima ediţie a unei asemenea competiţii), precum şi la întrecerile organizate în cadrul Jocurilor Paralimpice. Persoanele cu handicap mintal se întrec, în cadrul unor campionate mondiale şi europene, precum şi al Jocurilor Paralimpice, în probele de atletism, înot, baschet, fotbal, tenis de masă. O altă acţiune importantă o constituie Jocurile Mondiale .Special Olympics. (desfăşurate, pentru prima dată, în 1968, la Chicago). În peste 140 de ţări, s-au înfiinţat organisme naţionale .Special Olympics . afiliate la SOI, forul care coordonează această manifestare. Şi în ţara noastră a luat fiinţă Asociaţia Special Olympics, care, în 1991, a organizat prima ediţie naţională a Olimpiadei Speciale la atletism. Pentru persoanele imobilizate în fotoliul rulant, începutul a avut loc în 1948, când sir Ludwig Guttman, de la Spitalul din Stoke Mandeville, a organizat primele activităţi axate pe baschet, tenis de masă şi pe tirul cu arcul, iniţial, ca modalitate de recuperare a persoanelor care au suferit accidente sau amputări ale membrelor inferioare, apoi şi sub formă de întreceri. Oficial, anul 1952 marchează momentul organizării sportului şi a competiţiilor destinate persoanelor imobilizate în fotoliul rulant, localitatea Stoke Mandeville fiind considerată locul naşterii acestei forme de întrecere.

În legătură cu formele şi modalităţile de organizare şi desfăşurare a competiţiilor pentru persoanele cu nevoi speciale, s-au confruntat două curente: unul care milita pentru organizarea unitară a activităţii competiţionale, indiferent de forma de handicap (asemănător JO), şi celălalt care pleda pentru organizarea separată, pe tip de handicap, a întrecerilor. Mai mult, persista părerea că activitatea sportivă a persoanelor cu handicap nu ar trebui să vizeze performanţa, ci să se rezume la formele care au drept finalitate menţinerea sănătăţii şi satisfacerea nevoilor de recreere. Din aceste considerente (fără a le omite nici pe cele care priveau dificultăţile organizatorice, nici pe cele de ordin material), încercarea de a crea o competiţie de amploare, care să se desfăşoare în acelaşi timp şi pe aceleaşi baze sportive, asemenea cu JO obişnuite, a cunoscut numeroase obstacole. Această .bătălie. a început în 1960, când a avut loc prima competiţie, denumită .Jocurile Stoke Mandeville de la Roma., şi a continuat până la Jocurile Paralimpice de la Atlanta, din 1996, unde, alături de sportivii reprezentând diverse tipuri de nevoi speciale, au participat şi sportivi cu handicap mintal. La aceste Jocuri au luat parte 3 200 de sportivi care s-au întrecut la 22 de ramuri sportive. Astfel că, după această unificare, acceptată şi recunoscută oficial de CIO, Jocurile Paralimpice Sydney 2000 au reunit, în acelaşi timp şi loc, sportivi reprezentând toate tipurile de handicap, fără nici un fel de diferenţiere.

Concomitent cu dezvoltarea, în diferite ţări şi în lume, a organizaţiilor pentru protecţia handicapaţilor şi a organizaţiilor lor sportive, astfel de preocupări s-au manifestat şi în ţara noastră. După 1900, încep să apară o serie de organizaţii . asociaţii şi societăţi . şi unele aşezăminte şi şcoli destinate

nevăzătorilor. O anumită continuitate au avut-o Institutul pentru Orbi din Cluj (1901), Societatea .Vatra Luminoasă. (înfiinţată, în 1906, de regina Elisabeta, la Bucureşti), aşezămintele pentru ocrotirea fetelor oarbe, din Arad (1924) şi din Buzău (1936), deşi s-au confruntat cu multe greutăţi şi au avut şi perioade de stagnare. În 1949, se reorganizează instituţiile pentru nevăzători, se înfiinţează grădiniţe, şcoli elementare şi profesionale, secţii pentru nevăzători (în cadrul unor cooperative pentru invalizi), printre preocupările acestora figurând şi dezvoltarea educaţiei fizice şi a sportului. În 1955, se pun bazele Asociaţiei Orbilor din Rom ânia, care îşi desfăşoară prima Conferinţă pe ţară în 1956; la cea de-a doua Conferinţă, din 1963, devine Asociaţia Naţională a Nevăzătorilor din România. În cadrul Asociaţiei, se înfiinţează Secţia de cultură fizică şi sport, iar la nivelul filialelor din ţară, se organizează colective, asociaţii şi secţii pe ramuri de sport. Se desfăşoară întreceri şi campionate de şah, gimnastică, atletism, turism, înot, popice, lupte, trântă, haltere, canotaj, rolball; se participă la concursuri internaţionale. Se organizează consfătuiri metodice şi schimburi de experienţă pentru tehnicienii din acest domeniu. La dezvoltarea sportului în rândul nevăzătorilor şi-au adus contribuţia foştii preşedinţi şi vicepreşedinţi ai ANNR, precum şi numeroşi profesori de educaţie fizică, printre care: N. Ionescu, R. Dănilă, V. Marcu, I. Popescu, O. Oprescu, V. Crăciun, I. Corciovei, Gh. Adomnicăi.

Una dintre cele mai vechi organizaţii este Asociaţia Naţională a Surzilor din România, înfiinţată în 1919. În anul 1924, ANSR s-a afiliat la CISS, România numărându-se printre membrii fondatori ai acestui organism internaţional specializat. Preşedinţ ii ANSR (Gh. Miclea, I. Jidveanu, F. Barbu) şi organizatorii (printre care N. Munteanu şi profesorii de educaţie fizică) s-au situat statornic printre promotorii şi sprijinitorii sportului practicat de cei cu deficienţe de auz. Gh. Miclea a fost ales membru al Biroului executiv al CISS (1974-1980). ANSR a asigurat participarea loturilor sportive reprezentative la 7 ediţii ale Jocurilor Mondiale pentru Surzi (1957- 1997), cea de a XIII-a ediţie fiind organizată la Bucureşti. S-a participat, de asemenea, la campionate mondiale, europene şi balcanice şi la diferite alte concursuri internaţionale. Pe plan intern, pentru sportivii cu deficienţe de auz, s-au organizat concursuri şi campionate naţionale la atletism, fotbal, tenis de masă, handbal, şah şi la alte sporturi.

Cultivarea interesului pentru sport în rândul persoanelor cu handicap şi organizarea activităţii competiţ ionale de masă cu scop recreativ s-au realizat, cel mai adesea, prin intermediul cooperaţiei, sub îndrumarea cluburilor şi asociaţiilor .Voinţa.. Începând din 1969, s-au desfăşurat, anual, întreceri pe cooperative şi s-au organizat finale pe ţară. Din 1970, la aceste concursuri au luat parte 7 cooperative, printre care: .Cartonajul., .Chimica., .Drum Nou., .Metalica. şi .Stăruinţa.. La faza locală, au participat 20-30 de judeţe, cu peste 5 000 de concurenţ i, dintre care aproape 500 s-au calificat pentru faza finală, la atletism, popice, tenis de masă, turism. În Bucureşti, a fost înfiinţat şi un Centru Special de Recuperare pentru persoanele cu handicap care nu puteau lua parte la activităţile sportive organizate în aer liber. Au sprijinit şi organizat aceste acţiuni conducerea şi activul Clubului .Voinţa. Bucureşti şi instructoarea Adriana Bocan. Merită evidenţiate iniţiativele şi contribuţia unor profesori de educaţie fizică, precum: Francisc Cori, care a introdus şahul în rândul nevăzătorilor; Gheorghe Frunzeti, care a organizat întreceri la popice pentru nevăzători; Emanoil Obogeanu, care a introdus, din 1956, în programul nevăzătorilor, gimnastica şi unele probe atletice; Mariana Mihoc, cea care a organizat întrecerile de baschet pentru cei care erau nevoiţi să se deplaseze cu fotoliul rulant.

După 1989, au fost înfiinţate numeroase societăţ i, ligi, asociaţii, organizaţii neguvernamentale, care, printre obiectivele propuse, au inclus şi promovarea educaţiei fizice şi a sportului prin organizarea unor acţiuni specifice, prin desfăşurarea unor activităţi sportive destinate persoanelor cu nevoi speciale. În aceeaşi perioadă a prins contur iniţiativa înfiinţării unui organism central care să asigure un caracter unitar şi coerenţă demersurilor consacrate dezvoltării educaţiei fizice şi a sportului pentru persoanele cu handicap. Astfel, în 1990, în cadrul Direc- ţiei

.Sportul pentru toţi. din Ministerul Sportului, s-a creat Comisia Sportului pentru Handicapaţi, care a constituit nucleul pentru fondarea, în decembrie 1990, a Federaţiei Române a Sportului pentru Handicapaţi, care, iniţial, a funcţionat ca un organism obştesc, avându-i, preşedinte, pe fostul rugbyst de performanţă, inginer Paul Ciobănelu, secretar general, pe profesoara Maria-Mihaela Milea, iar, în calitate de membri reprezentanţi şi cadre de specialitate din diferite asociaţii, organizaţii, societăţi, ligi şi cluburi. În 1992, printr-un ordin al MTS, se oficializează existenţa FRSH . devenită Federaţia Română a Sportului pentru Persoanele cu Handicap, ca prim organism naţional de specialitate. Acesta funcţionează în strânsă colaborare cu asociaţiile şi organizaţ iile care au preocupări şi scopuri similare. Activitatea Federaţiei este organizată în comisii constituite pe tipuri de handicap: motor, mintal, de văz şi de auz. Având în vedere că ANSR şi ANNR organizează nemijlocit activităţile sportive pentru cei cu deficienţe de auz şi văz, FRSPH conlucrează cu aceste asociaţii specializate, acordându-le asistenţă tehnică şi sprijin organizatoric, moral şi material. În schimb, pentru persoanele cu handicap motor şi mintal, Federaţia este cea care s-a implicat direct în organizarea activităţii competiţionale, structurată pe: CN de atletism (pentru sportivii cu ambele tipuri de handicap) şi de tenis de masă (pentru cei cu handicap motor); .Cupa FRSPH. la tenis de masă pentru cei cu handicap mintal; Festivalul Naţional al Jocurilor Sportive (cuprinzând întreceri de handbal, baschet, volei, fotbal pentru sportivii cu handicap mintal); CN de powerlifting (haltere din poziţia culcat) pentru cei cu handicap motor; CN de dans în fotoliu rulant. De asemenea, FRSPH asigură şi sprijină pregătirea sportivilor cu handicap şi participarea lor la competiţiile internaţionale oficiale.

ANSR, ANNR şi FRSPH sunt afiliate la următoarele organizaţii internaţionale: IPC (din 1993); EPC . Comitetul Paralimpic European (din 1994); ISOD (din 1994); INAS-FID (din 1993); IBCA (între 1968 şi 1976 şi, prin reafiliere, din 1990); IBSA (din 1996); CISS (din 1924); EDSO (din 1990); ICSC (din 1953).

Din 1992, când i s-a acordat statutul de organism naţional specializat, Federaţia a avut în conducerea sa: preşedinte . Paul Ciobănelu (1992); vicepre- şedinţi . Adriana Bocan (1992-1997); Vasile Marcu (din 1992), Constantin Lupu (1992-1993) şi Dumitru Moţet (din 1994); secretar general . Maria-Mihaela Milea; reprezentanţi în organismele internaţionale . Maria-Mihaela Milea (INAS . FID); Florin Barbu (CISS . EDSO) şi Dorel Lepădatu (IBSA).

În anul 2000, Biroul FRSPH avea următoarea componenţă: Paul Ciobănelu . preşedinte; Ion Macedon, Dumitru Moţet, Vasile Marcu . vicepreşedinţi; Maria-Mihaela Milea . secretar general; Constantin Foloştină, Aurel Berbec, Viorel Crăciun, Iosif Comşa, Cristian Ispas şi Lucian Bădescu . membri (primii 5 erau şi şefi de comisii).

La sfârşitul anului 2000, structura organizatorică teritorială a FRSPH, pe categorii de handicap, era următoarea: pentru persoanele cu handicap motor . în 14 judeţe, funcţionau 20 de secţii afiliate (cu un efectiv de 138 de sportivi seniori legitimaţi: 102 bărbaţi + 36 femei) şi 3 antrenori; pentru persoanele cu handicap mintal . în 12 judeţe, funcţionau 29 de secţii afiliate (cu un efectiv de 1 481 sportivi juniori legitimaţi: 1 090 băieţi + 391 fete) şi 49 de antrenori; pentru persoanele cu handicap de văz . în 24 de judeţe, funcţionau 24 de secţii afiliate (cu un efectiv de 441 sportivi seniori legitimaţi: 366 bărbaţi + 75 femei), 1 antrenor şi 24 instructori; pentru persoanele cu handicap de auz . în 11 judeţe, funcţionau 11 sec- ţii afiliate (cu un efectiv de 236 de sportivi seniori legitimaţi: 216 bărbaţi + 20 femei), 2 antrenori şi 8 instructori.

Federaţia s-a reorganizat, în 2001, în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 14 decembrie a adoptat noul Statut şi a aprobat componenţ a Biroului federal, format din 11 membri, ca organ de conducere al federaţiei. În funcţiile de conducere au fost aleşi: Paul Ciobănelu . preşedinte; Vasile Marcu şi Iosif Comşa . vicepreşedinţi; Maria-Mihaela Milea . secretar general.

Ca organ de administrare şi gestionare a fost stabilit Biroul executiv, compus din: Maria-Mihaela

Milea . secretar general; Claudiu Iuna-Mihăilescu . director tehnic; Olga Grigorescu . trezorier.

* * *

Reprezentanţii României au obţinut o serie de rezultate notabile la competiţiile sportive internaţionale oficiale organizate pentru persoanele cu nevoi speciale.

Astfel, la Jocurile Mondiale pentru Surzi - organizate de CISS, din 4 în 4 ani -, reprezentanţii ANSR s-au evidenţiat: în 1957 (Milano), la atletism . prin Ion Joiţeanu (medalie de argint, la 5 km şi la 10 km marş) şi Walter Avram (medalie de argint, la 20 km marş, şi de bronz, la 10 km şi 15 km marş) . şi la tenis de masă . prin Nicolae Popescu (medalie de argint, la simplu), Elisabeta Lupeş (medalie de bronz, la simplu), Elisabeta Lupeş şi Maria Necşe (medalii de argint, la dublu), Nicolae Popescu şi Maria Necşe (medalii de argint, la dublu mixt); în 1961 (Helsinki), la tenis de masă . prin Gheorghe Gligorovici şi Maria Necşe (medalii de aur, la dublu mixt), Lucreţia Stan şi Maria Necşe (medalii de argint, la dublu) . şi la atletism . prin Walter Avram (medalie de bronz, la 10 km marş); în 1969 (Belgrad), la tenis de masă . prin Lucreţia Stan şi Elisabeta Lupeş (medalii de bronz, la dublu), Ion Ghiuriţan, Ilarion Gâju, Gheorghe Gligorovici (medalii de bronz, cu echipa) . şi la atletism, prin Walter Avram (medalie de bronz la 20 km marş). În 1973 (Malmö), Maria Drăguşin este medaliată cu bronz la atletism (aruncarea suliţei), iar echipa de fotbal ANSR ocupă locul IV. La ediţia din 1977, de la Bucureşti, a Jocurilor Mondiale pentru Surzi . unde au participat peste 1 500 de sportivi din 32 de ţări, înscrişi la probele a 12 ramuri de sport, şi s-au stabilit 32 recorduri mondiale şi 9 recorduri europene ., sportivii români au cucerit 3 medalii de aur . prin Gh. Vădraru, la 20 km marş, Gh. Vasilescu . la tir-puşcă, 60 focuri, şi echipa de fotbal (formată din Coţ-Capră, Micloş, Cioc, Epure- Oprean, Dominte, Tâmplaru-Urzică (Vany), Manta, Stan (Lado); antrenori: P. Ciobanu şi V. Suciu) consilier tehnic Bogdan Colomon Braun) şi 4 medalii de bronz . la tenis de masă (Maria Necşe . simplu); lupte greco-romane (Gheorghe Cristescu . categoria 74 kg); volei fete şi volei băieţi. La ediţia 1997 (Copenhaga), au fost obţinute 2 medalii de argint, la heptatlon şi la triplusalt (fete), prin Tünde Golyho, şi o medalie de bronz, la aruncarea suliţei (fete), prin Tünde Varga, ambele din Oradea, antrenate de Cornel Popovici.

În 1994, la întrecerile şahiştilor desfăşurate în cadrul CM pentru surzi, echipa României a ocupat locul IX. La CB pentru surzi, au fost cucerite două medalii de aur (corespunzător locurilor I ocupate, pe podium, de reprezentanţii ANSR), în 1970, de către echipa de fotbal, şi în 1997, de către echipa de şah.

Tinerii sportivi cu handicap de auz au mai obţinut la CE . în 1971, la Warengen, o medalie de bronz, la proba de cros pe echipe; în 1975, la Bucureşti, o medalie de bronz, la tenis de masă, prin Maria Necşe; în 1995, locul VI, prin echipa de şah. În 1999, la CE de la Pireu, în Grecia, atleta Tünde Varga a cucerit medalia de aur la aruncarea suliţei, stabilind un record mondial şi european (44,01 m), iar Tünde Golyho, medalia de argint la săritura în înălţime, şi medalia de bronz la triplu-salt. La CE de tenis de masă pentru surzi, în 1999 la Izmir, au fost obţinute medalii de bronz la dublu feminin (Florica Batcu . Magda Moldovan), dublu masculin (Adrian Godeanu . Marian Gâju) şi la dublu mixt (Magda Moldovan . Adrian Godeanu). La CE de la Oradea, în anul 2000, echipa de handbal a ANSR a obţinut medalia de bronz, iar la CE de şah, de la Budapesta, medalia de bronz a revenit echipei formate din Teodor Hagi, Stere Pelican, Andrei Foneagă, Ştefan Ancuţa.

La CM de şah (individual) pentru nevăzători, în 1966 (era prima participare a reprezentanţilor României la o asemenea competiţie internaţională), Viorel Crăciun a ocupat locul V. La Olimpiadele de şah pentru nevăzători din 1968 (Anglia) şi 1972 (Iugoslavia), echipa României (formată din Valer Demian, Viorel Crăciun, Mihai Irimia, Dorel Lepădatu) a obţinut 2 medalii de bronz. În 1997 (Finlanda), aceeaşi echipă s-a clasat pe locul IV. La CB de atletism din 1997 (Iugoslavia), au fost cucerite 19 medalii. La CE de la Kosice (1998),

reprezentanţii ANNR au cucerit medalia de argint la popice, în proba pe echipe mixte. La CE de popice pentru nevăzători din 1999 (Târgu Mureş), Radu Bontea a cucerit medalia de aur, iar Daniel Ciotloş, medalia de bronz, ambele în proba individuală. La CE de popice pentru nevăzători din anul 2000 (Budapesta), s-au obţinut: medalie de aur . Daniel Ciotloş (individual . clasa B2); medalii de argint . Tiberiu V. Oreian (individual . clasa B2) şi Constantin Tescu (individual . clasa B3), medalii de bronz . Paraschiva Samu (individual . clasa B2); şi echipa formată din Ludovic Kovacs, Dorel Pop, Tiberiu V. Oreian, Daniel Ciotlaş, Constantin Tescu, Ludovic Martina.

România a participat cu 42 de tineri cu handicap mintal la Jocurile Paralimpice din 1992 de la Madrid (întrecerile pentru cei cu handicap motor şi de văz s-au organizat, separat, la Barcelona). La Madrid, participarea sportivilor români (prima, la o asemenea competiţie) s-a soldat cu un bilanţ excelent: 23 medalii, 10 de aur, 6 de argint şi 7 de bronz, obţinute la atletism, înot, tenis de masă şi fotbal în 5 jucători. Medaliile de aur au fost cucerite de: Carmen Brişcan (înot); Valeria Ciobanu şi Piroşca Satmari (atletism); George Zlat, Ştefan Sever, Radu Petrache, Cristian Ţîră (tenis de masă); lotul pentru fotbal în 5 jucători (Vasile Mareş, Ion Mareş, Marius Florea, Vasile Călin, Nicolae Enache, Marius Papiu, Andrei Marin, Cristian Badea, Eugen Voicu). La pregătirea sportivilor participanţi (proveniţi de la şcolile profesionale şi ajutătoare din Oradea, Bucureşti, Codlea, Brădet şi Periş) au contribuit profesorii de educaţie fizică Dumitru Moţet, Alexandru-Teodor Gui, Nicolae Grămadă, Elena Scărlătescu, Beny Soare, Eugen Pricopie şi Marian Zichişanu, medicul Cristina Fozza, precum şi profesoriiantrenori Dumitru Matei (fotbal), Cornel Stoica şi Benone Grigore (tenis de masă), Eugen Pereteatcu (atletism).

La prima ediţie, din 1994 (Hoogeveen, Olanda), a CM de fotbal tineret pentru handicapaţi mintal, lotul format din Vasile Mareş, Ion Mareş, Valeriu Marin, Vasile Călin, Marius Papiu, Eugen Voicu, Dan-Nicolae Ilieş, Nicolae Enache, Gică-Marius Florea, Marian Cristache, Dorin Toma, Eugen Neacşu, Gh. Boangăr, Ion Florea, Sandu Mazilu a fost medaliat cu aur. Componenţii lui . elevi ai şcolilor profesionale şi ajutătoare din Bucureşti, Galaţi, Periş, Vâlcea . au fost pregătiţi şi asistaţi de profesorii Matei Dumitru şi Marian Zichişanu, medicul Horia Berceanu şi directorul tehnic Constantin Foloştină.

La Jocurile Paralimpice din 1996 (Atlanta), Aurel Berbec (handicapat motor) s-a clasat pe locul XII, la powerlifting . categoria 60 kg. La CE din 1997 (Slovacia), acelaşi Aurel Berbec s-a situat pe locul V (categoria 67,5 kg). La Jocurile Paralimpice de la Sydney din 2000, sportivul Adrian Sandu (handicapat motor) s-a clasat, la powerlifting, pe locul XVI (categoria 100 kg). În 1998, la CM de powerlifting de la Dubai, Aurel Berbec (categoria 67,5 kg) a ocupat locul XII. La CE de powerlifting de la Budapesta, din 1999, Aurel Berbec (categoria 75 kg) s-a clasat pe locul V, iar Adrian Sandu (categoria 100 kg) pe locul XIII.

La Jocurile Mondiale. Special Olympics. pentru persoanele cu handicap mintal, ediţia a IX-a, din 1995 (New Haven, SUA), au fost cucerite: 3 medalii de aur . Marius Cazacu (săritura în lungime), Maria Balogh (400 m plat) şi Marius Bato (aruncarea mingii de oină); 3 medalii de argint . la probele de 800 m, 400 m şi săritura în lungime ., precum şi o medalie de bronz . la 100 m plat. Toţi medaliaţii erau elevi ai şcolilor speciale sau profesionale din Bucureşti, Iaşi şi Oradea. La ediţia a X-a a Jocurilor Mondiale .Special Olympics. din 1999 (Carolina de Nord . SUA), s-au obţinut, o medalie de argint, la săritura în lungime (Mihai Mălăescu), şi o medalie de bronz, la proba de 100 m (Mădălina Potlog). La aceeaşi competiţ ie, la tenis de masă, reprezentanţii României au cucerit o medalie de aur, la individual (Violeta Barbu) şi medalii de argint, la individual (Constantin Bălaşa) şi la dublu mixt (Violeta Barbu . Constantin Bălaşa).

În anul 2001, sportivii cu handicap din România au cucerit o medalie de aur prin Tünde Varga (atletism-suliţă), la Jocurile Mondiale Tăcute şi o medalie de argint prin Tiberiu Oreian (popice), la CE.

După anul 2001, s-au remarcat prin performanțele realizate următorii sportivi, participanți la CM

și CE pe tipuri de handicapați. CE din 2003 (Tallin) pentru handicap de auz – Varga Kuszma Tunde – medalie de bronz – atletism suliță; CM de seniori pentru handicap de văz – medaliați cu aur în 2007 (Kosice) – Negrilescu Elena popice B1; Pop Dorel - popice B1; Oreian Tiberiu – popice B2; Herciu Livia, Negrilescu Elena, Tescu Mariana – popice echipe feminin; Damian Vasile, Hejas Arpad, Oreian Tiberiu, Pop Dorel, Pop Viorel, Tescu Constantin – popice echipe masculin. CE de seniori pentru handicap de văz popice , **medaliați cu aur**: Bontea Radu 2002 (Trstena); Bontea Readu -2003 (Tomaszow Mazowiecki); Ciotloș Daniei -2004 (Tg. Mureș); Negrilescu Elena 2005 (Rijeka), 2006 (Luhacovice) și 2009 (Tomaszow Mazowiecki); **medaliați cu argint** – Ciotloș Daniel 2002 (Trstena); Pop Dorel 2004 (Târgu Mureș); Ciotloș Daniel, Diaconu Vasile, Hejas Arpad, Mozes Gyorfi, Oreian Tiberiu, Pop Dorel - echipe masculin 2004 (Târgu Mureș); Soldan Daniela 2004 (Târgu Mureș); Herciu Livia, Negrilescu Elena, Tescu Mariana echipe feminin 2005 (Rijeka); Fărăgău Dorin 2006 (Luhacovice); Balint Lilioara, Ivașcu Valentina, Negrilescu Elena – echipe feminin 2006 (Luhacovice); Boandă Claudia, Negrilescu Elena, Soldan Daniela echipe feminin 2009 (Tomaszow Mazowiecki); Oreian Tiberiu 2009; **medaliați cu bronz** – Bontea Radu, Damian Florentin, Damian Laura, Dăscălăscu Ioan, Oreian Tiberiu, Pop Dorel – echipe 2002 (Trstena); Hejas Arpad 2004 (Târgu Mureș); Ciotloș Daniel, Fărăgău Dorin, Hejas Arpad, Oreian Tiberiu, Pop Dorel echipe 2006 (Luhacovice); Soldan Daniela 2009 (Tomaszow Mazowiecki). CM de seniori pentru handicap motor – ciclism Novak Carol Eduard – medaliat cu aur 2009 (Bogogno); Novak Carol Eduard – câte 1 medalie de argint în 2006 (Aigle) și 2007 (Bordeaux), 3 medalii de argint în 2009 (Manchester). CE de seniori pentru handicap motor – ciclism - Novak Carol Eduard – 2 medalii de aur în 2003(Teplice) și 2005 (Alkmaar). În 2004, o delegație a României formată din 50 de persoane, a participat la Jocurile Mondiale Special Olympics, de la Atena. Sportivii cu dizabilități intelectuale, prezenți la aceste jocuri au participat la concursurile de atletism, baschet unificat, bocce, gimnastică, fotbal și tenis de masă, obținând 21 de medalii. S-au remarcat Alexandru Chirilă (16 ani), Cătălin Lecușanu (16 ani), Ana Maria Toader (18 ani) și Ana Maria Ghiurcușor (19 ani), suferinzi de sindrom Down, oligofrenie sau retard psihic (profesor Dorel Tătaru), proveniți din Bacău au cucerit 7 medalii (3 de aur, 3 de argint și 1 de bronz) în întrecerile de tenis de masă. Sunt de menționat, de asemenea: medalia de argint cucerită la Jocurile Paralimpice din 2008 (Beijing) la ciclism; handicap motor; medaliile de aur obținute în 2010 la CM și CE de kaiac – canoe obținute de către Șerban Iulian – handicap motor.

* * *

În anul 2009, Federația Română a Sportului pentru Persoanele cu Handicap s-a transformat în Comitetul Național Paralimpic (CNP). Noul Birou de conducere al CNP a fost ales în următoarea componență: Președinte – Salvia Marion Wood Lamont; Vicepreședinte – Vasile Cristea și Emil Gama; Secretar general – Maria Mihaela Milea; Director tehnic – Adriana Bocan; Șef comisie sport pentru nevăzători – Sorin Lăpădatu; Șef comisie sport pentru nevăzători cu intelect afectat – Mihaela Marinescu; Șef comisie sport pentru sportivi cu dizabilități notorii – Dorina Vărgatu; Membri – Lucian Bădescu, Simion Popa, Mariana Ilie; Adunarea generală l-a ales pe Paul Petru Ciobănelu ca Președinte de onoare al CNP. Cu această ocazie, a fost scoasă din sfera de preocupări a CNP activitatea sportivă pentru persoanele cu handicap de auz. Structurile care au în preocupări această activitate urmează să-și creeze propriul for de conducere.

Naționala de fotbal la CM de tineret din 1994, Hoogeven (Olanda) pentru handicapati mintal medaliată cu aur

Carol Novak, unul din reprezentanții cu performanțe deosebite la CM și CE pentru persoanele cu handicap motor. Medalie de aur la CE din 2003 și 2005, medalie de aur la CM din 2009 și 5 medalii de argint la CM din 2006 – 2007 câte o medalie, 2009 – 3 medalii

Medaliații la CE din 2009 E.Negrilescu – aur la individual; Orian Tiberiu – argint la individual, Boandă Claudia, Negrilescu Elena și SoldanDaniela – argint pe echipe și Soldan Daniela – bronz (handicap de văz)

Alina Maria Puțanu – vicecampioana powerlifting, la CM Paralimpici 2010, Malaiezia, împreună cu antrenorul său Aurel Berbec

Vicecampioana mondială Alina Maria Puțanu (în centru), împreună cu Aurel Berbec – antrenorul său (dreapta) și Maria Milea – secretar general al FR Sportul pentru Persoane cu Handicap (Comitetul Național Paralimpic) – CM Paralimpici 2010, Malaiezia (powerlifting)

Cabo Finisterre, cel mai vestic punct al Spaniei. Vasile Stoica a traversat Europa in scaunul cu rotile – 2006

GUINNESS WORLD RECORDS™

CERTIFICATE

Vasile Stoica (Romania)
covered the greatest distance
in a wheelchair of 132 km (82 miles)
during a 24 hour period
at College of the Canyons,
Valencia, California, USA
from 20 to 21 October 2001

Keeper of the Records
GUINNESS WORLD RECORDS LTD

Antrenoare Emese Maniu alături de grupa sa de înotători –deficienți de vedere din Cluj – Napoca, Centrul Sportiv – Lamont pentru persoane cu dizabilități

Înotătorii Naomi CIORAP-Samuel.CIORAP și Petrisor PRUNDARU medaliați la cupa Cupa. SWANSEA-UK. și la Cupa Slovacia (2009).La această cupă au participat copiii: Cristina Todea, Samuel Ciorap, Ana Ciorap și Naomi Ciorap de la Liceul pentru deficienți de vedere din Cluj Napoca.

Tenisul de masă un sport atractiv pentru persoanele cu dizabilități promovat printre activitățile principale la centrul Lamonte din Cluj Napoca. O parte dintre medaliații cu argint și bronz în 2009: Bobi Simion, Alex Bordea, Dacian Makisz, Gabriela Constantin, Gabriela Nicola,Maria Stănescu

Laura Văleanu, reprenentanta țării noastre la Jocurile Paralimice de iarnă din 2009 Vancouver, concureantă la probele de schi alpin

FIGURI REPREZENTATIVE

AVRAM, WALTER (1936), n. în București. Practicant al atletismului, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Specializat în probele de marș, participă la Jocurile Mondiale Tăcute din 1957 (Milano), unde obține o medalie de argint, la 20 km.marș și două medalii de bronz în probele de 10 și 15 km marș, precum și încă două medalii de bronz la edițiile JMT din 1961 (Helsinki) – la 10 km și din 1969 (Belgrad) – la 20 km.

BATCU, FLORICA (1967), n. în București. Jucătoare de tenis de masă în competițiile rezervate sportivilor cu deficiențe de auz. La CE de tenis de masă pentru surzi din 1999, de la Izmir, a contribuit la obținerea medaliei de bronz, în proba de dublu, împreună cu Moldovan Magda și la clasarea pe locul V cu echipa.

BERBEC, AUREL (1962), n. în Galați. Antrenor de haltere, cu activitate în domeniile halterelor, culturismului și sportului pentru persoanele cu handicap motor. Sportiv de performanță, participant în competițiile de powerlifting, rezervate sportivilor cu handicap motor. La vârsta de șapte ani a avut un accident de mașină, fiind călcat de o basculantă, a rămas fără piciorul stâng. Pe parcursul anilor, a luat cunoștință de lumea sportului, în exercițiile sale de recuperare și adaptare folosind la 12 ani *fiarele*, după spusele sale. A fost atras și impresionat de pregătirea și rezultatele sportivilor care practică culturismul. A intrat în rândul sportivilor cu handicap motor, participând la mai multe competiții interne și internaționale la powerlifting. La 20 de ani, a obținut calificarea de instructor sportiv. Până în 1989, a activat la CS *Voința* din Galați, ca sportiv și antrenor, ulterior, tot în poziția de sportiv și antrenor, a mai activat la CS *Atlanta ,96* și CS *Lulu's Gym*, tot din Galați. A obținut 14 titluri de campion național și a stabilit 20 de recorduri, specifice probei, la 3 categorii de greutate. Timp de 6 ani, a fost selecționat în lotul național. Rezultatele sale, deși nu s-au situat totdeauna la cel mai înalt nivel, au avut darul să stimuleze dezvoltarea powerlifting-ului în rândul handicapaților motor. În 1996, a participat, pentru prima dată, la Jocurile Paralimpice de la Atlanta (locul XI-XII – categoria 60 kg). A mai participat la CE 1997 (locul VI – categ. 67,5 kg); CM 1998 (loc X – categ. 67,5 kg); CE 1999 (loc V – categ. 67,5 kg). La Jocurile Paralimpice din 2000 (Sydney), constatându-se folosirea unei substanțe interzise, a fost suspendat, ulterior sancțiunea fiind redusă la jumătate. A activat ca antrenor la CS *Atlanta ,96 (1998-2004) și la* CS *Lulu's Gym* (din 2004). Cu sportivii pe care i-a pregătit, a dominat CN de powerlifting, obținând peste 90 de titluri de campioni și tot atâtea recorduri. A promovat 5 sportivi în loturile

naționale de handicapați motor și culturism. Începând din 1996, a îndeplinit și funcția de antrenor la lotul național al sportivilor cu handicap motor. Printre rezultatele obținute de sportivii săi pe plan internațional, se află: Adrian Sandu (powerlifting), locul XVI – Jocurile Paralimpice 2000, loc XI – CM 2002, loc V – CE 2003, loc IX – Jocurile Paralimpice – 2004; Maricel Neamțu (powerlifting) - loc XV – CE 2001 și CM 2002, loc X – CE 2003; Judit David (culturism) loc I -JB 2003, loc IV CM master; Alina Popa (culturism) – loc II CE 2004, loc II CE 2005; Corina Custura (powerlifting) – loc IV CE 2007, loc VII Jocurile Paralimpice 2008; Alina Puțanu (powerlifting) – loc IV CE juniori 2004, loc II CM juniori 2010. A fost membru al Biroului FRSPH și șeful comisiei motori. S-a dovedit un bun organizator și manager. A înființat propriul său club *LULU'S GYM*, unde este și președinte.

BOANDĂ, CLAUDIA (1968), n. în sat Bobohalma, jud Mureș. Sportivă de performanță, practicantă a jocului de popice pentru persoanele cu handicap de vedere. Și-a desfășurat activitatea în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Mureș. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite în competițiile internaționale oficiale ale nevăzătorilor, având în palmares: CE 2008 (Budapesta)- medalie de aur în proba pe echipe; CE 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – medalie de argint cu echipa; CE 2010 (Velky Saris-SVK) – medalie de argint în proba individuală – clasa B3 și medalia de aur cu echipa.

BOCAN, ADRIANA (1951), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS, din cadrul Universităţii Al. I. Cuza din Iaşi, promoţia 2002. Antrenor de popice, absolventă a Şcolii Naţionale de Antrenori (1994-1996). A practicat canotajul de performanţă, fiind legitimată la CS „Voinţa" Bucureşti. Medaliată la CN de canotaj cu diferite echipaje. Şi-a început activitatea profesională ca statistician la Direcţia de Expediere a Presei (1970-1974). În continuare a îndeplinit diferite funcţii şi responsabilităţi în domeniul activităţii sportive pentru persoanele cu diferite tipuri de handicap:1974-1993 la CS „Voinţa" Bucureşti- instructor sportiv- organizator activităţi sportive pentru personele cu handicap; 1990- membru fondator al Federaţiei Române a Sportului pentru Handicapaţi (Federaţia Română a Sportului pentru Persoane cu Handicap- din 1993); 1992-1996- vicepreşedinte al FRSPH; 1993-2001- instructor sportiv al FRSPH; din anul 2002 director tehnic. În 2009 FRSPH devine Comitetul Naţional Paralimpic, în componenţa noului organ de conducere A. Bocan este confirmată în funcţia de director tehnic. Din anul 2001, fără întrerupere, activează ca expert sportiv, în cadrul FR de Canotaj. Are calificarea de arbitru naţional de canotaj. În perioada 1993-1996, a fost instructor sportiv la lotul naţional de sportivi nevăzători şi motori.

BONTEA, RADU (1962), n. în Carei, jud. Satu Mare. Tâmplar, absolvent al Școlii pentru deficienți de vedere (1981). Sportiv de performanță, practicant al jocului de popice pentru persoanele cu handicap de vedere. Membru al "CS al Nevăzătorilor" din Satu Mare, începând din anul 1994 (instructori Attila Petyke, Endre Papp, Attila Vereș). Pe plan intern, s-a clasat pe poziții fruntașe în CN de popice pentru nevăzători, iar în anii 2002 și 2003 a câștigat titlurile de campion național. Component al loturilor naționale, s-a clasat pe locul I la Turneele internaționale de la Opava (2002, 2004), Kosice (2002, 2004 și 2008) și Cupele "Slavia" (2003) și "Budapesta" (2004). S-a remarcat la CE pentru nevăzători din 2002 (Trstena – SVK) unde cucerește medalia de aur în proba individuală și pe cea de bronz la echipe, iar la ediția din 2003 (Tomaszow Mazowiecki – POL) devine, pentru a doua oară, campion european. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Attila Petyke și Attila Vereș.

BRIȘCAN, CARMEN (1975), n. în Oradea. Practicantă a înotului de performanță, în categoria sportivilor cu handicap mintal. A făcut parte din lotul sportivilor care a participat, pentru prima dată, la Jocurile Paralimpice de vară, organizate în 1992, în Madrid, unde a avut realizări remarcabile. A cucerit 3 medalii de aur în probele de 50 și 100 m liber, 50 m spate, precum și o medalie de argint la 100 m spate.

CĂLIN, VASILE – VIOREL (1975), n. în București. Jucător de fotbal, practicant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională nr.2 București. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

CIOBANU, VALERIA (1975), n. în București. Practicantă a atletismului, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. La Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, de la Madrid a cucerit medalia de aur în proba de săritură în lungime și pe cea de argint cu ștafeta 4x100 m.

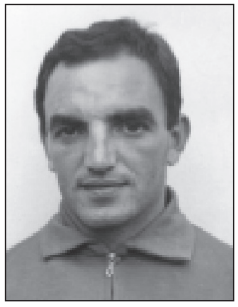

CIOBĂNELU, PAUL (1939), n. la Bucureşti. Este inginer mecanic, fiind absolvent al Institutului Politehnic . Facultatea de Transporturi Auto. Jucător de rugby în compartimentul de trei sferturi . aripă şi aripă de linia a III-a. A fost consacrat de Clubul Steaua (1957-1974), unde realizează 4 titluri de campion şi 2 Cupe ale României. Antrenor i-a fost Petre Cosmănescu. Jucător interna- ţional în anii 1960-1970; are la activ 28 de selecţii în echipa naţională, jucând împotriva Franţei de 7 ori contribuind la obţinerea unor victorii de prestigiu si la afirmarea rugby-ului românesc pe plan internaţional.Timp de doi ani a jucat în Franţa la echipa de primă ligă Angoulème (1970-1973). Activitate profesională și managerială: ofițer-inginer la Autobaza MApN (1962-1970) ; inginer la Uzinele Motoare Electrice Leroy-Sommer din Angouleme, Franța (1970-1974); vicepreședinte Cooperativa Automecanica București (1974-1980) ; director la Interprinderea Produse Ortopedice și Protezare București (1980-1985); director la ROMHANDICAP (1997-2000) ; secretar de stat la Secretariatul de Stat pentru Persoane cu Handicap (SSPH) (1996 și 2000-2002). În 1990 s-a numărat printre fondatorii Federației Române Sportul pentru Persoane cu Handicap. În perioada 1990-2009 a fost președintele FSPH. În calitatea sa de președinte a sprijinit pregătirea sportivilor cu diferite tipuri de handicap controbuind la realizarea unor performanțe deosebite ale acestora pe plan internațional: 23 de medalii la Jocurile Paralimpice de la Madrid; obținerea primului titlu de campioni mondiali pentru persoanele cu handicap mintal din Olanda (1994); participarea reprezentativelor României la Jocurile Paralimpice de la Atlanta, Sydney și Atena. Din noimbrie 2004 a fost ales membur al COR. În anul 2009 a fost ales președinte de onoare al Comitetului Național Paralimpic. Distincții: Maestru Emerit al Sportului; ”INIMI DE ROMÂNI”, acordată de Președintele României în anul 2003. Decorat cu Medalia Muncii clasa a III-a în 1963.

CIOTLOȘ, DANIEL (1978), n. în Târgu Mureș. Sportiv de performanță cu deficiențe de vedere, practicant al jocului de popice, clasa B2. A activat în structura organizatorică a Asociației Nevăzătorilor filiala Mureș. A obținut performanțe deosebite la CE pentru nevăzători, edițiile din: 2000 (Budapesta) – medalie de aur la individual și bronz cu echipa; 2002 (Trstena) – argint la individual; 2004 (Târgu Mureș) – aur la individual și argint cu echipa; 2006 (Luhacovice) – bronz cu echipa.

CRĂCIUN, VIOREL (1935-...), n. în București. Personalitate marcantă în conducerea Asociației Nevăzătorilor din România, cu contribuții deosebite în soluționarea problemelor specifice ale acestei categorii de persoane cu dizabilități. A fost un promotor și un susținător al practicării sporturilor specifice de către persoanele cu handicap de vedere.

A fost un mare iubitor și practicant al șahului, fiind considerat unul dintre cei mai de seamă șahiști nevăzători din țara noastră. Participă la CM de șah pentru nevăzători din 1966, unde se clasează pe locul al V-lea. Contribuie la cucerirea a două medalii de bronz, în proba pe echipe la CM din 1968 (Weimouth – GBR) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda) aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia și Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea. În semn de recunoaștere a meritelor sale, se organizează *Memorialul Viorel Crăciun* la șah rapid, pentru nevăzători. A făcut parte din grupul de inițiativă care, în 1990, a fondat Federația Română a Sportului pentru Handicapați. În toată perioada, a fost membru al Biroului FRSH și șeful Comisiei sport pentru nevăzători. Eforturile sale desfășurate pe parcursul multor ani, au contribuit la realizarea obiectivului propus – practicarea exercițiilor fizice și a unor sporturi specifice, devenind o componentă importantă a activității nevăzătorilor, mulți dintre aceștia afirmându-se și pe plan internațional - la CM și CE, la Jocurile Paralimpice și alte competiții.

DAMIAN FLORENTIN (1974), n. în com. Căiuț, jud. Bacău. Absolvent al Școlii speciale pentru nevăzători. Calificat în meseriile de tapițer şi confecționer mături. Sportiv de performanță, practicant al jocului de popice pentru nevăzători (categoria B2). A început să practice acest sport la vârsta de 17 ani, sub îndrumarea tehnicianului Constantin Frunzete. Începând din 1992, a activat la Asociația Nevăzătorilor, filala Bacău (tehnician Maria Bratosin). Medaliat la CN de popice pentru nevăzători, începând din 1998 până în 2010, în probele individuale și pe echipe. Câștigător al Cupei ”1 Decembrie” în anii 2006 și 2009. Component al loturilor naționale de popice pentru nevăzători a participat la CE din 1999 (Târgu Mureș) – clasat pe locul al IV-lea și la ediția din 2002 (Trstena) – medalie de bronz, ambele performanțe fiind realizate în proba pe echipe. Pe plan local, s-a implicat în acțiunile organizate pentru dezvoltarea sportului în rândul persoanelor cu handicap.

DAMIAN, LAURA (1964), n. în Comănești, jud. Bacău. Absolventă a Școlii speciale pentru nevăzători. Sportivă de performanță, practicantă a atletismului și popicelor pentru nevăzători. A început să practice sportul după 1990, în cadrul Asociației Nevăzătorilor filiala Bacău, sub îndrumarea profesorului Eugen Pereteatcu. Pe parcursul anilor, s-a mai pregătit cu Corneliu Nicolau, Attila Petyke, Laurențiu Dumitrescu, Maria David, Paul Deboveanu. În CN de atletism și popice, pentru nevăzători, a obținut 18 titluri, printre care: la atletism – 100 și 200 m plat (1994, 2003), disc (1994, 1998), suliță (1996, 2000), lungime (1996, 1999), greutate (1998, 1999); popice – locul I (1994, 1996, 1998, 2004); numeroase clasări pe locurile II și III la ambele ramuri de sport. Componentă a loturilor naționale ale nevăzătorilor, participă la diferite competiții internaționale specifice remarcându-se la CB de atletism din: 1995 (Bulgaria) – unde se clasează pe locul I la 100 m plat, pe II la disc și pe III la lungime; 1996 (Iugoslavia) – I la 100 m plat și la disc, II la lungime; 1998 (Grecia) – I la 100 m plat, II la disc și III la lungime. Cel mai valoros rezultat la popice, îl obține la CE din anul 2002 (Trstena- SVK), unde intră în posesia medaliei de bronz, în proba pe echipe (antrenoare Maria David). Având preocupări pentru literatură, a participat la o serie de concursuri naționale de creație proză și poezie, printre care: *Pașii profetului*; *Carmen Sylva*; *Gheorghe Ardelean*. La aceste concursuri s-a clasat pe locul al II-lea (1995), pe III (1997-1999), iar în 2000-2002 a obținut mențiune. În perioada 2000-2010, a îndeplinit funcția de vicepreședinte, iar după 2010, pe cea de președinte al Asociației Nevăzătorilor – filiala Bacău.

DAMIAN, VASILE (1968), n. în Rădăuți, jud. Suceava. Sportiv de performanță, practicant al

jocului de popice pentru nevăzători. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Bacău. Palmaresul său cuprinde următoarele rezultate: CM 2007 (Kosice) – medalie de aur în proba pe echipe și locul VI la individual clasa B2; CE 2008 (Budapesta) – medalie de bronz cu echipa; CE 2010 (Velky Saris-SVK) – medalie de bronz la individual B2 și cu echipa.

DEMIAN, VALER (1934), n. în Arad. Sportiv de performanță, practicant al jocului de șah pentru persoanele cu handicap de vedere. Participant la CM de seniori de șah, pe echipe, pentru nevăzători, contribuie la cucerirea medaliilor de bronz în 1968 (Weimouth – GBR) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda), aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia, Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea.

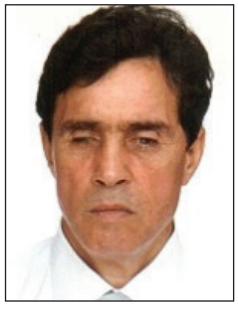

DIACONU, VASILE(1957), n. în Valea Seacă, jud. Bacău,. Absolvent al școlii profesionale - grupul Școlar special nr.1, pentru deficienți de vedere, din București, promoția 1975. Calificarea profesională: confecționer cartonaje, împletituri mase plastice și nuiele. Sportiv de performanță, cu handicap de vedere, aparținând de Asociația Nevăzătorilor filiala Bacău. A practicat atletismul, popicele, șahul, înotul și alte sporturi specifice nevăzătorilor. De la 18 ani, intră în circuitul performanței sportive, cu participări în competițiile interne și internaționale, la atletism, popice, șah, golball și altele. A activat la CS *Voința* Bacău (1975-1990), CS Bistrița 2 și Asociația Nevăzătorilor Bacău (1975-2010). A fost inițiat în sport de Maria Bratosin, iar pe parcursul anilor a avut ca instructori și antrenori, pe ramuri de sport, pe: Ion Zaharia, Eugen Pereteatcu, Paul Deboveanu, Ruxandra Moisă, Corneliu Nicolau,Sorin Lepădatu, Doina Flencheș și alții (1975-2010). A obținut peste 30 de titluri de campion și clasări pe locurile II și III la CN, la ramurile de sport menționate. A stabilit și 4 recorduri naționale la categoriile specifice acestui tip de handicap. Pe plan internațional participă la: CE de atletism (1981); la CB de atletism (1983 -Bulgaria și 1984 – România – cu 4 clasări pe locul I); CE de golball (1986 - URSS); CB de golball (1992 – Bulgaria – locul II); CE de popice (1995- locul IV); CE de popice (2004 – Târgu Mureș) medaliat cu argint în proba pe echipe. S-a implicat în activitățile organizate pentru nevăzători, atât pe plan local, cât și național. Deși cu unele contestări, a îndeplinit funcția de președinte al Asociației Nevăzătorilor filiala Bacău, timp de 20 ani, având mai multe realizări recunoscute. Membru al Comisiei sport din cadrul Asociației Nevăzătorilor din România (1990-2010). A condus delegația sportivilor din țara noastră la CE de popice pentru nevăzători, din 2002 (Trstena). A fost inițiatorul și a contribuit la construirea unui sediu modern și funcțional pentru Asociația din Bacău (1998-2002). A inițiat noi acțiuni specifice nevăzătorilor, pe plan local și național, printre care: introducerea jocului de golball în Bacău (1983); organizarea unor cupe la înot și a primului campionat de table, pe plan național; organizarea unor întreceri locale la skandenberg și alte acțiuni cu caracter cultural – sportiv. Pentru realizările sale, a primit numeroase distincții, plachete, trofee și diplome.

DUMITRU, VIOREL (1975), n. în București. Practicant al atletismului, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, de la Madrid, a obținut medalia de argint la aruncarea discului și pe cea de bronz la aruncarea greutății.

ENACHE, NICOLAE (1974), n. în București. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Costești – Bistrița. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

FLOREA, MARIUS (1976), n. în Fierbinți. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate

sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Costești – Bistrița. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

GHERGHINA, VASILE (1979), n. în Comanita, jud. Olt. Studii liceale. Antrenor de popice, absolvent al Școlii de antrenori. Sportiv de performanță, practicant al jocului de popice începând de la 18 ani. A fost legitimat la AS *CFR* Sibiu, (1967-1989), unde s-a pregătit cu antrenorul Constantin Gaian. A jucat în divizia B și în turneele finale de calificare pentru promovarea în divizia A (1986-1988). În perioada 1984-1989 a activat ca antrenor al echipei feminine de popice, care a reprezentat AS *CFR* Sibiu. Cu sportiva Nicoleta Verza, a obținut titlul de vicecampioană națională în anul 1988. S-a remarcat ca antrenor al echipei de popice a Asociației Nevăzătorilor din România-Filiala Sibiu, cu care a obținut 2 titluri naționale (2007 și 2008) și locul al II-lea în 2010. A promovat în loturile naționale de popice ale nevăzătorilor 1 sportivă la juniori, 3 la tineret și 4 la seniori. Dintre sportivele promovate, s-au remarcat prin performanțele obținute la CM și CE de popice pentru nevăzători: Livia Herciu – vicecampioană europeană în proba pe echipe în 2005 (Rijeka) și campioană mondială cu echipa în 2007 (Kosice); Elena Negrilescu – 3 medalii de aur în proba individuală și 3 de argint cu echipa la CE din 2005, 2006 și 2009, dublă campioană mondială (individual și cu echipa) în 2007 (Kosice). Sportiva sa Elena Negrilescu, a obținut performanțe remarcabile și în anul 2010, cu 2 medalii de aur la CM de la Velky Saris (SVK), individual și cu echipa. A activat ca arbitru divizionar de popice.

GÎJU, ILARION (1942), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile, rezervate sportivilor cu handicap de auz. A participat în competiții ca independent. Participant la Jocurile Mondiale Tăcute, la tenis de masă, din 1969 (Belgrad) unde a obținut medalia de bronz în proba pe echipe, iar la ediția din 1977 (București) a ajuns până în faza semifinalelor, la simplu, dublu și dublu mixt. La CE pentru surzi, din 1999 (Izmir) intră în posesia medaliei de bronz în proba de dublu, cu Adrian Godeanu.

GODEANU, ADRIAN (1973), n. în București. Jucător de tenis de masă în competițiile rezervate sportivilor cu deficiențe de auz. La CE de tenis de masă pentru surzi din 1999, de la Izmir, a cucerit 2 medalii de bronz în probele de dublu (cu Ilarion Gîju) și dublu mixt (cu Magda Moldovan), iar în proba individuală și în cea pe echipe s-a clasat pe locul al V-lea.

GOLUBOVICI, GEORGETA (1942), n. în Boteni, jud. Argeș. Profesoară de educație fizică, absolventă a IEFS București, promoția 1971. Specializată în activitatea de educație fizică și sport pentru persoanele cu diferite tipuri de handicap. Profesoară de educație fizică la Grupul Școlar pentru surzi, din Craiova. Cu elevii săi, a obținut rezultate deosebite la diferite finale ale CN pentru handicapați, în special la gimnastică și dans sportiv. În perioada 1981-1995, elevii acestei școli, pregătiți de profesoara GG, au câștigat 12 astfel de finale naționale. Elevii sportivi ai acestui grup școlar s-au afirmat și în concursurile internaționale. În 1986, ei s-au clasat pe locul I la Concursul balcanic de dans sportiv, organizat pentru hipo-acuzici în Turcia. Echipele școlii au obținut succese la dans ritmic și sportiv, în probele standard și latino, la diferite concursuri organizate în Bulgaria, Ungaria, Cehia, Slovacia, Danemarca și în alte țări. Profesor-antrenor Georgeta Golubovici a contribuit la pregătirea echipei feminine de volei a României, care a obținut medalia de bronz la Jocurile Mondiale ale Surzilor, organizate în București în 1977,

majoritatea medaliatelor provenind din Craiova. GG se manifestă activ contribuind la promovarea educației fizice și sportului în rândul tinerilor handicapați și organizarea unor acțiuni și competiții cu caracter local și național, la diferite ramuri de sport.

GOLYHO, TÜNDE (1979), n. în Oradea. Studii liceale. Atletă de performanță, participantă la activitățile competiționale organizate pentru sportivii cu deficiențe de auz. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Surzilor, filiala Oradea. A concurat ca independentă și s-a pregătit cu antrenorul Cornel Popovici. Realizează pe plan internațional performanțe deosebite, în competițiile rezervate persoanelor cu deficiențe de auz: în 1997, la Jocurile Mondiale Tăcute, de la Copenhaga – 2 medalii de argint la triplusalt și heptatlon; 1998, la CE de juniori (Meteoru) – medalie de argint la cros; 1998, la CE din Turcia – medalie de argint la 100 mg și de bronz la triplusalt (sală); 1999, la CE de tineret din Grecia – medalie de argint la înălțime și de bronz la triplusalt.

HEJAS, ARPAD (1944), n. sat Murgești, comuna Acățari, jud Mureș. Sportiv de performanță cu handicap de vedere, practicant al jocului de popice, clasa B3. A activat în structurile organizatorice din filialele Harghita și Mureș. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la CE ale nevăzătorilor din 2004 (Târgu Mureș), unde intră în posesia medaliilor de argint cu echipa și de bronz în proba individuală, iar la ediția din 2006 (Luhacovice) obține medalia de bronz cu echipa. Component al echipei naționale care, la CM din 2007 (Kosice), cucerește medalia de aur, la CE 2008 (Budapesta) – medalia de bronz pe echipe; la CE 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – locul IV și la CE 2010 (Velky Saris) – medalie de bronz pe echipe.

HERCIU (LAPUSTE), LIVIA (1977), n. în Sibiu. Studii medii, absolventă a Liceului de Industrie Alimentară, secția limbi străine, din Sibiu. Sportivă de performanț, practicantă a jocului de popice pentru nevăzători categoria B2. A început să practice sportul la vârsta de 18 ani, la Asociația Nevăzătorilor – filiala Sibiu, sub îndrumarea lui Radu Ghizasan – președintele acestei asociații și a antrenorului Vasile Gherghina. Multiplă campioană națională și ocupantă a locurilor II și III în CN de popice pentru nevăzători. Componentă a loturilor naționale, a contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la competițiile internaționale pentru nevăzători. La CE din 2005 (Rijeka) obține medalia de argint în proba pe echipe; la CM din 2007 (Kosice) medalia de aur în aceeași probă și locul IV la individual; la CE 2008 (Budapesta) medalie de aur cu echipa și locul V la individual B2.

IRIMIA, MIHAI (1937), n. în Cluj. Sportiv de performanță, practicant al jocului de șah pentru persoanele cu handicap de vedere. Participant la CM de seniori de șah, pe echipe, pentru nevăzători, contribuie la cucerirea medaliilor de bronz în 1968 (Weimouth – GBR) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda), aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia, Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea.

LEPĂDATU, TEODOR (1934), n. în București. Sportiv de performanță, practicant al jocului de șah pentru persoanele cu handicap de vedere. Participant la CM de seniori de șah, pe echipe, pentru nevăzători, contribuie la cucerirea medaliilor de bronz în 1968 (Weimouth – GRB) și 1972 (Medulin – YUG), iar la ediția din 1997 (Finlanda), aceeași echipă (Viorel Crăciun, Valer Demian, Mihai Irimia, Teodor Lepădatu) se clasează pe locul al IV-lea.

LUPEȘ, ELISABETA (1937), n. în București. Jucătoare de tenis de masă, participantă la

competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Participantă la Jocurile Mondiale Tăcute, pentru surzi, din 1975 (Milano) obține medalia de argint în proba de dublu (cu Maria Necșe) și de bronz la simplu, iar la ediția din 1969 (Belgrad) o nouă medalie de bronz la dublu (cu Lucreția Stan). Contribuie la cucerirea unei medalii de bronz, în proba pe echipe, la CE din 1968 (Bruxelles).

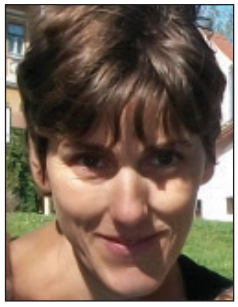

MANIU, EMEȘE - AGNESE (1978). Profesor de educație fizică și sport, specializarea kinetoterapie, absolventă a Facultății de Kinetoterapie din cadrul Universității din Oradea (1998-2000). Licențiată a Universității Babeș - Bolyai – FEFS – specializarea kinetoterapie, ca șefă de promoție (2000 – 2002). Masterat în specializarea educație fizică și kinesiologie la UBB din Cluj – Napoca (2002 – 2003). În perioada 2004 – 2010 a participat la mai multe cursuri de formare și perfecționare în diferite domenii în țară și peste hotare. În 2010, obține și specializarea pentru înot și devine studentă masterand la FEFS – specializarea Antrenament și Performanță Sportivă. A efectuat mai multe stagii de specializare și practică în perioada 1998-2003. În 2002 – 2003, activează ca kinetoterapeut voluntar la Fundația *Betania* din Cluj – Napoca și în proiectul de intervenție precoce pentru copii cu nevoi speciale. Traseu profesional: 2002 – 2003 – kinetoterapeut în Școala Specială Centru de Resurse și Documentare privind educația Incluziv Integrată; din 2002 și-a continuat activitatea de kinetoterapeut la Liceul pentru Deficienți de Vedere, Cluj – Napoca; din 2003, își desfășoară activitatea de instructori de înot cu scop terapeutic pentru elevi cu deficiențe vizuale; din 2009, antrenor al echipei paralimpice de înot Hope – România în cadrul CCSH Lamont. Din 2010, a devenit antrenor al lotului național. Grupa de elevi înotători, provenind de la Liceul de nevăzători, se pregătește în Centrul Lamont cu antrenoarea Emeșe Maniu și ajutoarea acesteia Lidia Tamaș. La prima lor participare internațională (a 29 – a ediție a Festivalului din Germania – 2009), înotătorii din această grupă, au obținut 14 medalii de aur. Autorii acestor medalii și a altora obținute la competițiile ulterioare au fost: Cristina Todea (12 ani), Samuel Ciorap (14 ani), Ana Ciorap (16 ani), Naomi Ciorap (12 ani). În anul 2000, aceștia au mai obținut bune rezultate la Cupa Slovaciei, Cupa Dolphin din Slovacia, Concursul Internațional de la Viena și de la Swansea. Participări valoroase au realizat acești copii și în 2010 și în 2011, obiectivul principal constituindu-l calificarea pentru Paralimpiada de la Londra, din 2012. În 2011, patru înotători ai acestui Centru, reprezentând lotul național ai Comitetului Național Paralimpic au participat la cea de-a 4-a ediție a CM de înot IBSA (International Blind Sports Association) și Comitetul Internațional Paralimpic (IPC), organizat în Alanya – Turcia. Au fost obținute 2 medalii de aur, 4 de argint și 4 de bronz. După 3 luni, tot în 2011, în Berlin, au fost organizate CE de natație IPC, la care înotătorii noștri au obținut 1 medalie de argint și s-au clasat odată pe locul al IV-lea de câte 2 ori pe V și VI, iar Samuel și Naomi Ciorap s-au calificat pentru Paralimpiada de la Londra. Pentru realizările sale deosebite, antrenorului Emeșe Maniu i s-a acordat premiul *Mentor pentru excelență în educație*, de către Fundația pentru Comunitate din Cluj – Napoca.

MARCU, VASILE – vezi Personalități

MAREȘ, ION (1975), n. în Periș. Practicant al jocului de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Periș. Component al echipei de fotbal redus (sală) care a intrat în posesia medaliei de aur la Jocurile Paralimpice de vară, desfășurate în Madrid, în anul 1992. A mai cucerit o medalie de aur, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din anul 1994, de la Hoogeveen – NED.

MAREȘ, VASILE -VALENTIN (1976), n. în Periș. Jucător de fotbal, practicant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională nr.2 București. A făcut parte din

echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

MARIN, ANDREI (1975), n. în București. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la Paralimpiada, din 1992 (Madrid), a contribuit la cucerirea medaliei de aur cu echipa de fotbal redus (sală).

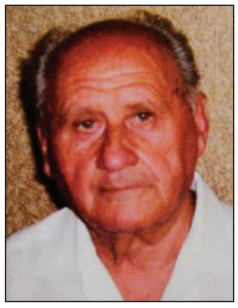

MATEI, DUMITRU (1929), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea fotbal. Antrenor de fotbal. A fost jucător de fotbal la CS"Rapid". A contribuit la pregătirea echipelor de fotbal formate din jucători cu handicap psihic care la Paralimpiada din 1992 (Madrid) a cucerit medalia de aur la fotbal în sală, iar la CM tineret din 1994(Olanda) echipa țării noastre a intrat în posesia medaliei de aur. Pentru contribuția sa la realizarea unor performanțe deosebite cu sportivii handicapați, în anul 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

MILEA, MARIA-MIHAELA (1951) n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a IEFS din Bucureşti, specializarea tir, promoţia 1975. Ulterior a obţinut şi calificarea de antrenoare de volei, pentru cea de-a doua specializare. În 1987, a absolvit cursurile Institutului de Ştiinţe Social-Politice. După absolvirea IEFS, a fost încadrată ca profesoară de educaţie fizică şi sport, la liceul *Alexandru Sahia* din Olteniţa (1975-1978), iar între 1978-1984 a activat pe linia organizaţiilor de tineret, în judeţul Ilfov şi în Bucureşti. A practicat gimnastica, în grupa de copii şi juniori, la CS *Dinamo* Bucureşti (1959-1966), apoi a jucat volei, la echipa de juniori a Combinatului Poligrafic Bucureşti (1967-1971). În perioada studiilor, la IEFS, a continuat să joace volei (1971-1972), iar în anul 1973 a participat în competiţiile de tir. În anul 1984, a fost promovată în funcţia de Secretar general la FR de Şah, până în 1986 când a fost transferată ca instructor în cadrul secţiei Sport de Masă şi Economică, din cadrul CNEFS. În 1990, a participat la fondarea Federaţiei Române a Sportului pentru Handicapaţi (FRSH) unde a activat ca secretar general. În anul 2009, FRSH s-a transformat în Comitetul Naţional Paralimpic în care a continuat să îndeplinească funcţia de secretar general. În cei 19 ani de activitate, M.M. a contribuit la organizarea şi dezvoltarea acestui domeniu, la afirmarea sportivilor cu diferite tipuri de handicap pe plan intern şi internaţional. Pe plan internaţional, a contribuit împreună cu celelalte organizaţii şi cu tehnicienii la afirmarea sportivilor noştri care au realizat: la JP (Madrid-1992) – 23 de medalii din care 10 de aur; CM de fotbal (Olanda-1994) – medalie de aur; clasări pe locuri între V-X la haltere din poziţia culcat la JP din 1996 (Atlanta) şi 2000 (Sydney) şi la CE; locurile IV la ciclism şi VIII la haltere, la JP din 2004 (Atena); locul II la proba de şosea – 24.5 km, locurile IV la 4 km şi la 1 km – ciclism velodrom – la JP din 2008 (Beijing); medalii la CE de popice pentru sportivii cu handicap de văz, la CE, CM şi JO pentru sportivii cu handicap de auz la atletism, tenis de masă şi handbal; alte medalii la CM şi CE de ciclism, la CE şi CM de popice pentru nevăzători. Funcţii obşteşti: membru fondator al Asociaţiei Special Olympics România şi director naţional al acesteia (1991); membru al Comitetului Executiv al Fed. Internaţionale de Sport pentru Persoanele cu Handicap Mintal (1997-1999). Din anul 2001 deţine Diploma şi Licenţa de arbitru internaţional (categ. a II-a) la haltere, calitate în care a oficiat la JP, CM şi CE (2001-2008). În anul 2008, a intrat în posesia licenţei de arbitru internaţional categ. I. În perioada 2000-2003, a activat ca profesor colaborator la Facultatea de kinetoterapie din cadrul Universităţii din Bacău. Din anul 2000, a îndeplinit funcţia de

manager pentru diferite programe sportive, pentru persoanele cu handicap, iar între 2003-2005 a coordonat programul Sportrio II România aprobat de Comisia Europeană. Coautoare, împreună cu Vasile Marcu şi Mirela Dan, la lucrarea *Sport pentru persoanele cu handicap*, Editura Triest – Oradea 2001.

MOŢET DUMITRU –vezi Personalităţi

NECŞE, MARIA (1939), n. în Cluj. Jucătoare de tenis de masă, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Participantă la Jocurile Mondiale Tăcute, din 1957 (Milano), - 2 medalii de argint la dublu (cu Elisabeta Lupeș) și dublu mixt (cu Nicolae Popescu); 1961 (Helsinki) – cu medalie de aur la dublu mixt (cu Gh. Gligorovici) și argint la dublu (cu Lucreția Stan); 1977 (București) – cu medalie de bronz în proba de simplu. La CE ale surzilor, din 1975 (București), a obținut medalia de bronz, în proba de simplu.

NEGRILESCU, ELENA (1960), n. în Botoșani. Maseuză, absolventă a Liceului Sanitar pentru nevăzători, din Cluj-Napoca. Activează ca maseuză principală. Jucătoare de popice cu handicap vizual grav, din naștere, încadrată în categoria B1 (sportiv fără rest de vedere). Activează în Clubul de Popice al Asociației Nevăzătorilor din România, din anul 2003, sub îndrumarea antrenorilor Maria David și Vasile Gherghina. Multiplă campioană națională la popice, pentru nevăzători - categoria B1 (2005, 2008, 2009). Pe plan internațional, realizează performanțe remarcabile, cucerind în perioada 2005-2010, la CE, 10 medalii (8 de aur și 2 de argint), astfel: 2005 (Croația) - medalie de aur la individual și argint la echipe; 2006 (Cehia) - medalie de aur la individual și argint la echipe; 2008 (Ungaria) și 2009 (Polonia) - 2 medalii de aur la individual și 2 medalii de aur la echipe; în anul 2010 (Velky Saris), cucerește din nou 2 medalii de aur în proba individuală și cu echipa. Dublă campioană mondială în 2007 (Slovacia) la individual și cu echipa națională a României. Pentru performanțele sale deosebite, demne de admirație, a fost recompensată cu numeroase diplome, medalii, trofee și premii.

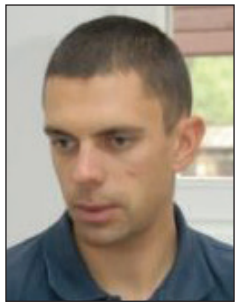

NOVAK, CAROL-EDUARD (1976), n. în Miercurea Ciuc. Jurist, absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității București. Sportiv de performanță. A început să practice patinajul la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea tatălui său – Karoly Novak. După 3 ani, obține primul său titlu de campion național la patinaj viteză, până în 1994 adunând 10 astfel de titluri și numeroase recorduri naționale, la categoriile juniori mici și mari, în special în probele de 500, 1000 și 1500m. După 1989, începe să se remarce și pe plan internațional, reușind să se claseze, la CM de juniori din 1995, pe locurile 10 la 3000m, 13 la 5000m și 14 la poliatlon. La 20 de ani, în 1996, a suferit un grav accident rutier în care i-a fost retezată laba piciorului drept. După absolvirea facultății a lucrat 2 ani ca jurist fără a fi satisfăcut de această activitate și în special de viitorul său în acest domeniu. La cei 25 de ani, se hotărăște să devină sportiv profesionist. Cu o voință extraordinară, a reușit să-și învingă handicapul, trecând de la patinaj la ciclism, sport pe care-l practicase anterior ca mijloc de pregătire și recuperare. Cu ajutorul unei proteze de ultimă generație, a unor studii și antrenamente susținute după 2 ani a reușit să se impună devenind unul dintre cei mai valoroși rutieri români, din rândul perosanelor cu handicap motor. A concurat atât la CN de ciclism, cât și la competițiile pentru sportivii cu handicap, mai ales în cele internaționale. Legitimat la CS *Intersport* din Miercurea Ciuc pe care-l reprezintă la CN de ciclism în 2007 unde ocupă locul al III-lea în proba de fond și locul al IV-lea în Turul Ciclist al României, iar la CN din 2008 se clasează pe locul al III-lea în proba de contratimp. Medaliat cu bronz la CB din anul 2006, la șosea. Realizează un palmares deosebit în

competițiile internaționale oficiale de ciclism, pentru persoane cu dizabilități. Două titluri de campion european în 2003 (Teplice – CZE) în proba individuală și în 2005 (Alkmaar – NED) în proba de șosea (65,5 km). Medaliat cu argint la CM pentru persoane cu handicap motor din 2006 (Aigle – SUI) – categoria LC2 în proba contratimp, unde a mai ocupat locul al V-lea la șosea și la ediția din 2007 (Bordeaux – FRA) în proba de șosea, locul al IV-lea la 4000m și 2 locuri V la 1000m și contratimp. Participant la Jocurile Paralimpice din 2004 (Atena) clasat pe locul al IV-lea și la ediția din 2008 (Beijing) unde a cucerit titlul de vicecampion paralimpic la contratimp – clasa LC2 și s-a clasat pe locurile IV în probele șosea fond, 4000m. urmărire individuală și 1000m. Începând din 2005, a fost ales membru al Biroului FR SPH și președinte al Comisiei pentru persoane cu handicap motor. Eduard Novak s-a dovedit și un prosper om de afaceri și un foarte bun manager. Împreună cu soția sa deține Fabrica de proteze de ultimă generație și echipamente medicale *MedExpert* cu 5 puncte de lucru la Miercurea Ciuc, Sf. Gheorghe, Piatra Neamț, Brașov și Tg. Mureș. Este proprietarul CS *Intersport Tușnad Cycling Team*. Coorganizator al Turneului județelor din zonă, competiție inclusă în calendarul UCI. Organizator al competițiilor de mountain bike din munții Ciucului. În anul 2008, a fost laureat al Sportului românesc pentru performanțele obținute la Jocurile Paralimpice, alături de tatăl său, în calitate de antrenor.

OREIAN, VIRGILIUS - TIBERIU (1962), n. în Târgu Mureș. Jucător de popice, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap de vedere. A activat în structura organizatorică a Asociației Nevăzătorilor filiala Mureș. Medaliat la 8 ediții ale CE pentru nevăzători clasa B2, în: 2000 (Budapesta) – medalie de argint la individual și bronz cu echipa; 2001 (Opava) - argint la individual; 2002 (Trstena) – bronz cu echipa; 2004 (Târgu Mureș) – argint cu echipa; 2006 (Luhacovice) – aur la individual și bronz cu echipa; 2008 (Budapesta) – aur la individual B2 și bronz cu echipa; 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) –argint la individual; 2010 (Velky Saris-SVK) – bronz cu echipa. La CM din anul 2007, a cucerit 2 medalii de aur la individual și cu echipa, la aceiași clasă B2.

PAPIU, MARIUS (1973), n. în București. Jucător de fotbal, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională Cobia. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

PETRACHE, RADU (1974), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992 (Madrid), unde a cucerit două medalii de aur, la tenis de masă în proba de dublu (cu George Zlat) și cu echipa.

POP, DOREL (1970), n. în Baia Mare. Sportiv de performanță cu deficiențe de vedere, practicant al jocului de popice. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Maramureș. S-a afirmat în competițiile internaționale oficiale, concurând în clasa B1. Performanțe obținute la CE pentru nevăzători, la edițiile din: 2000 (Budapesta) – medalie de bronz cu echipa; 2002 (Trstena) – bronz cu echipa; 2004 (Târgu Mureș) – 2 medalii de argint la individual și cu echipa; 2006 (Luhacovice) – bronz cu echipa; 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) – locul IV pe echipe; 2010 (Veklys Saris-SVK) – bronz cu echipa. La CM pentru nevăzători, din 2007, organizate în Kosice, cucerește 2 medalii de aur, în proba individuală și cu echipa.

POPESCU, NICOLAE (1935), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap auditiv. Participant la Jocurile Mondiale Tăcute, din 1957 (Milano), unde a cucerit 2 medalii de argint în probele de simplu și dublu mixt (cu Maria Necșe).

POPOVICI, CORNEL (1946), n. în Oradea. Antrenor de atletism. A activat ca antrenor în structurile organizatorice rezervate tinerilor cu deficiențe de auz. Antrenor la lotul național de atletism unde a pregătit sportivi cu deficiențe de auz care au participat la Jocurile Mondiale Tăcute și la CE. Printre sportivii pe care i-a pregătit, s-au remarcat: Varga Tunde – aruncătoare de suliță medaliată cu bronz la Jocurile Mondiale Tăcute din 1997 (Copenhaga) și cu aur la ediția din 2001 (Roma), cu aur la CE din 1999 (Pireu) și cu bronz la CE din 2003 (Tallin); Golyho Tunde – medaliată cu argint la triplusalt și heptatlon, la Jocurile Mondiale Tăcute din 1997 (Copenhaga), cu argint la săritura în înălțime, la CE din 1999 (Pireu).

PRIBEANU MIHAIL-DACIAN (1977), n. în Lupeni. Psiholog-sociolog, absolvent al Facultății de Sociologie și Științe sociale, din cadrul Universității *Lucian Blaga* din Sibiu. Activează ca psiholog la primăria orașului Călimănești, jud. Vâlcea. Unul dintre cei mai titrați șahiști români cu deficiență vizuală. Jucător de șah cu handicap vizual grav, din naștere. A început să joace șah la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea tatălui său – Ion Pribeanu. A fost legitimat și a reprezentat în competiții următoarele cluburi sportive: Medicina Timișoara (1985-1987); *AEM* – Timișoara (1987-1989); Chimia – Râmnicu Vâlcea (1996-2000); *CSM* – Craiova (2000-2007); *Juventus* București (2007-2009). A câștigat de 10 ori CN individual de șah pentru nevăzători. În anul 2004, s-a calificat pentru finala națională între cei mai buni 32 de șahiști ai României. Participant, în calitate de lider al echipei de șah a României, la Olimpiadele pentru nevăzători din anii 2000 (Polonia), 2004 (Spania) și 2008 (Creta - Grecia). Component al echipei mondiale a nevăzătorilor, la Olimpiadele de la Torino (2006) și Dresda (2008). La CM individual de șah pentru nevăzători din 2002 (Istanbul) s-a clasat al VI-lea, iar la ediția din 2006 (Goa - India) pe locul al V-lea. În anul 2002, a obținut medalia de bronz la cel mai puternic turneu de șah pentru nevăzători din lume, organizat în Linares (Spania). Este primul șahist român, cu deficiență vizuală, care deține cea mai importantă clasificare internațională în șah – titlul de Maestru FIDE (2006). Din inițiativa sa, a luat ființă Organizația pentru Promovarea Educațională a Nevăzătorilor (OPEN), prin care a derulat proiecte pentru sprijinirea elevilor nevăzători, în însușirea șahului și a utilizării computerului.

PUȚANU, MARIA-ALINA (1989), n. în Galați. Sportivă cu dizabilități motorii căreia sportul i-a deschis noi perspective de afirmare și încadrare în viața socială. Studentă la Facultatea de Științe Economice, din cadrul Universității ”Dunărea de Jos” din Galați. Suferă, încă de la naștere, de ”artrogripoză congenitală ”- care afectează contractarea mușchilor, creșterea insuficientă și deformată a membrelor inferioare, articulațiile devenind rigide. Practic, ea nu a putut merge niciodată. Toate încercările părinților, inclusiv operația făcută la vîrsta de 3 ani, au rămas fără rezultat. Mai mult decât atât, au vrut chiar să-i amputeze picioarele, soluție refuzată categoric de părinți. Dar Alina s-a dovedit o ființă cu caracter puternic, o luptătoare. Prin 2004, a devenit membră a unei Asociații sportive pentru persoanele cu dizabilități, care i-a schimbat viața. A învățat să se deplaseze cu un fotoliu rulant și a început să practice unele sporturi specifice. A fost chiar medaliată la concursurile de baschet, tenis, tenis de masă, popice, atletism. Cel mai mult a atras-o însă powerlifting-ul (împinsul halterei din poziția culcat), sport în care a realizat performanțe deosebite. Legitimată la Sporting Club Galați, practică acest sport de 4 ani, fiind pregătită de antrenorul Aurel Berbec și el un practicant al acestui sport. Triplă campioană națională de juniori la powerlifting, categoria 56kg, în perioada 2008-2010.

Participantă la CE de powerlifting, pentru persoane cu dizabilități locomotorii, desfășurat în Grecia, în anul 2007, s-a clasat pe locul al IV-lea. Marea sa performanță a realizat-o în anul 2010, la CM desfășurat în Kuala Lumpur (Malaesia), unde a cucerit medalia de argint și titlul de vicecampioană mondială la categoria 56kg. Proiectele ei sunt mobilizatoare-participarea la CE și la JO din 2012(Londra). Este ajutată de sora sa geamănă și cei doi frați. În 2010, a participat la unele proiecte pentru tinerii cu dizabilități, organizate în Germania și Ungaria.

SAMU, PARASCHIVA (1959), n. în Negrești Oaș, jud. Satu Mare. Absolventă a Liceului pentru deficienți de vedere, din Arad (1979).Calificare profesională – confecționer cartonaje. Sportivă de performanță, practicantă a jocului de popice pentru persoanele cu handicap de vedere. S-a inițiat în acest sport de la 17 ani (instructor Attila Ptyke). Din 1991, și-a desfășurat activitatea la ”CS al Nevăzătorilor Satu Mare” (instructori Attila Petyke, Endre Papp, Attila Vereș). La CN de popice pentru nevăzători se clasează pe locul III (1992, 2004 și 2010), pe locul II (1985 și 1994), iar în anii 1983, 1995 și 1998 a intrat în posesia titlurilor de campioană națională. Componentă a loturilor naționale de popice a nevăzătorilor câștigă 5 turnee internaționale organizate la Kosice, 4 la Opava și 3 la Budapesta. La CE de popice, pentru această categorie de handicap, se clasează pe locul al V-lea în 1998 (Kosice), câștigă medalia de bronz la individual clasa B2 cu 1039 popice doborâte, în anul 2000 (Budapesta), iar în 2010 (Velky Saris-SVK) a ocupat locul al V-lea.

SATMARI, PIROȘCA (1972), n. în Satu Mare. Atletă de performanță, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participantă la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992 (Madrid), unde a cucerit 2 medalii de aur, în probele de aruncare a greutății și a discului.

SEVER, ȘTEFAN (1972), n. în București. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A făcut parte din lotul sportivilor, din țara noastră, care a participat pentru prima dată la Jocurile Paralimpice, organizate în 1992, în Madrid, pentru handicapați. A contribuit la cucerirea medaliei de aur în proba pe echipe și a celei de argint la dublu, cu Cristian Țîră, la tenis de masă.

SOARE, CLARA - BEATRICE (1976), n. în București. Practicantă a tenisului de masă, cu realizări deosebite în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participantă la întrecerile organizate în cadrul Paralimpiadei pentru handicapați mintal, în 1992 (Madrid), a obținut medalia de argint în proba de dublu, cu Florina Țuțu și medalia de bronz la simplu.

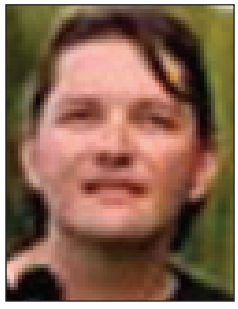

STOICA, VASILE (1970), n. în com. Măguri Răcătău, jud. Cluj. Atlet român paraplegic. Născut cu paraplegie congenitală, până la 7 ani, a suportat 13 operații la ambele picioare, fără rezultate deosebite, singura soluție, pentru toată viața, rămânând fotoliul rulant. Este internat la Școala specială nr. 9 din Jucu de Sus, jud. Cluj, unde a absolvit clasa a VIII-a. Pierzându-și tatăl în 1985, este nevoit să-și asume și obligațiile pentru susținerea familiei (erau 7 frați), dar handicapul și greutățile pe care le întâmpină îi potențează calitățile de luptător și învingător, acțiunile, faptele și realizările sale constituind un adevărat exemplu. Se apropie de problematica persoanelor cu handicap, de practicarea sportului, devenind un atlet specializat în probele de rezistență și viteză. A mai fost atras de tenis de masă, de power – lifting și de pescuit, un pasionat de pictură și de calculatoare. Stabilit în Lugoj în 1991, absolvă secția de pictură de la Școala Populară de Artă, reușind lucrări cu care a participat la expoziții, ajutând-l să se întrețină. În 1992, cu ocazia unei vizite în Franța este impresionat de activitatea sportivă desfășurată, de persoanele cu

handicap și hotărăște să devină sportiv. Asociația Persoanelor cu Handicap Fizic din Lugoj, al cărui membru era, a fost invitată, în primăvara anului 1993, să participe la Conferința Europeană a Persoanelor cu Handicap la Siofok în Ungaria. Ca un semn de prietenie cu putere de exemplu, își propune ca distanța Lugoj –Siofok să o parcurgă în scaunul rulant (330 de km i-a parcurs în 4 zile). În luna mai, a aceluiași an, participă la maratonul Challenge Day, organizat în București. În august 1993, pornește în *Maratonul curajului* (3400 km, cu un singur fotoliu rulant în 40 de zile), având ca țintă Franța și participarea la Conferința Bugies De Noel. A fost primit la Palatul Ellysse, de către soția președintelui Franței, doamna Danielle Mitterand. În țară, alături de alți colegi, participă la competițiile sportive pentru persoane cu handicap, devenind campion național la probele de viteză pentru fotoliul rulant. În 1994, se află printre membrii fondatori ai Clubului pentru Persoane cu Handicap Fizic *Maraton ,93* din Lugoj, devenind și președintele acestuia. Vasile Stoica uimește lumea prin realizările sale: Turul Europei în 1995; *Turul lumii* (1998 – 1999); realizarea unei performanțe de nivel mondial, la 20-21 octombrie 2001, la Valencia, unde parcurge în fotoliul rulant, pe pista stadionului, 132 km (82 de mile) în 24 de ore, depășind vechiul record (77,58 mile) care aparținea unui canadian – performanța sa fiind înscrisă în *Cartea Recordurilor – Guinness World Record*; în 2003 – traversarea renumitei *Routte 66* (3800 de km), care leagă Los Angeles de Chicago, în 66 de zile, fiind primul paraplegic care a parcurs acest traseu; 7 iulie 2006 – plecarea din București cu destinația Cabo Finisterre (Spania) și apoi până la Düsseldorf (Germania). La plecare a fost însoțit pe bicicletă de premierul Călin Popescu Tăriceanu, de la kilometrul zero, până la sediul Guvernului, iar la sosirea în Spania s-a bucurat de o primire deosebit de călduroasă. În anul 2008, a luat startul având ca obiectiv Beijingul, locul de desfășurare a Jocurilor Paralimpice, însă datorită unei accidentări, a fost nevoit să se oprească în Rusia, la Volvograd, după 3400 de km parcurși. Programul său cuprinde și alte proiecte îndrăznețe, printre care și expediția Los Angeles – Santiago de Chile (12 000 de km-12 țări). A locuit 5 ani în SUA. Revenit în țară, lucrează voluntar pentru Asociația Handicapaților Fizici din Lugoj, instruiește membrii acestei asociații în utilizarea computerelor. Pasiunea sa pentru pictură s-a soldat cu lucrări care au fost prezentate în expoziții la Chicago, Los Angeles, Canada, Australia, Germania, Franța. Cetățean de oroare al municipiului Lugoj.

SZASZ, REKA (1985), n. în Oradea. Atletă de performanță cu deficiențe de auz. A activat în structura Asociației Surzilor, filiala Oradea și s-a pregătit cu antrenorul Cornel Popovici. La Jocurile Olimpice ale Surzilor, desfășurate în 2005, în Melbourne (Australia), a intrat în posesia medaliei de bronz, la proba de disc.

ȘERBAN, IULIAN (1985), n. în București. Sportiv de performanță, dublu campion mondial și european la kaiac, în probele rezervate persoanelor cu dizabilități. Ca orice tânăr, a îndrăgit sportul încă de la 12 ani, devenind un specialist al kaiacului. A fost legitimat la *CSȘ nr.6* București, sub culorile căruia a concurat la CN în perioada 1999-2003, realizând următoarele performanțe: campion național la juniori II în 1999 (K2 500m și K2 2000m), în 2000 (K2 500m și K1 2000m), 2001 (K1 1000m și K4 500m); locul III la CN de juniori la K4 500m și locul II la K2 – 4000m, în 2002; locul II la CN de juniori , la K1 4000m, în 2003. Participant la CM de juniori din 2001 (Curitiba – BRA), se clasează pe locul al VII – lea la K2 500m și la CE de juniori din 2002 (Zagreb) unde ocupă locul al VI- lea la K1 500m. Drumul său spre marea performanță este însă întrerupt în anul 2006, când a avut un grav accident, în gara Bușteni. Alunecând de pe scara vagonului, trenul i-a retezat piciorul drept de la coapsă și i-a zdrobit mușchii piciorului stâng. A urmat un adevărat calvar - șapte luni de stat în pat, peste 20 de operații pregătitoare pentru a putea purta proteza, cadru, cârje și suferințe insuportabile. Fire optimistă, fiind sprijinit și încurajat de familie. IS s-a hotărât să meargă mai departe. După circa doi ani de la accident, îndemnat și încurajat de secretarul general al FR de de Kaiac – canoe – Daniel Stoian, revine la prima sa

dragoste – kaiacul, începând antrenamentele la Snagov. N-a fost ușor, ezitări, semne de întrebare, descurajări, gânduri de renunțare. Până la urmă a reușit învingător. De această dată kaiacistul Iulian Șerban avea un alt statut – participa la întrecerile rezervate persoanelor cu dizabilități. Legitimat la CSA *Steaua*, după 6 luni de pregătire, în 2010 cucerește titlul de campion european, în Trasona (ESP) și titlul de campion mondial, în Poznan (POL) ambele în proba de kaiac simplu, pe distanța de 200m, în cursa specială pentru persoanele cu dizabilități. În anul 2011, IȘ cucerește din nou titlurile european (Belgrad) și mondial (Szeged), în aceeași probă. Prin performanțele realizate, a îndeplinit normele de acordare a titlului de maestru emerit al sportului.

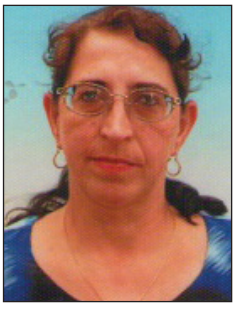

ȘOLDAN, DANIELA (1964), n. în Iași. Sportivă de performanță cu deficiențe de vedere, practicantă a jocului de popice, în clasa B2. A activat în structura organizatorică a Asociației Nevăzătorilor filiala Iași și Clubul Sportiv Iași 21. La CE pentru nevăzători din anul 2004 (Târgu Mureș), cucerește medalia de argint în proba individuală, iar la ediția din 2009 (Tomaszow, Mazowiecki) o medalie de argint cu echipa și bronz la individual. La CE din 2010 (Velky Saris), intră în posesia medaliei de aur cu echipa și a celei de argint în proba individuală.

TEȘCU, CONSTANTIN (1966), n. în Iași. Sportiv de performanță cu handicap de vedere, practicant a jocului de popice, în clasa B3. A activat în structura organizatorică ale Asociației Nevăzătorilor filiala Iași. La CE pentru nevăzători din anul 2000 (Budapesta) obține medaliile de argint în proba individuală și de bronz cu echipa, la ediția din 2006 (Luhacovice) o nouă medalie de bronz în proba pe echipe, iar în 2010 (Velky Saris) 2 medalii de bronz la individual și cu echipa. Component al echipei naționale, contribuie la cucerirea medaliei de aur la CM din 2007 (Kosice).

TEȘCU, MARIANA (1971), n. în Iași. Sportivă de performanță cu deficiențe de vedere, practicantă a jocului de popice. A activat în structurile organizatorice ale Asociației Nevăzătorilor filiala Iași. Componentă a echipei naționale, care a cucerit medalia de argint la CE din 2005 (Rijeka) și a medaliei de aur la CM din 2007 (Kosice).

ȚÂRĂ, CRISTIAN (1976), n. în Arad. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la întrecerile de tenis de masă organizate în cadrul Jocurilor Paralimpice de vară, pentru handicapați mintal, în 1992 (Madrid). A contribuit la cucerirea medaliei de aur în proba pe echipe și a celei de argint la dublu, cu Ștefan Sever.

ȚUȚU, FLORINA (1973), n. în București. Jucătoare de tenis de masă, participantă în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A contribuit la realizarea unor performanțe deosebite, la prima participare a sportivilor din țara noastră, la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992 (Madrid). A obținut medalia de argint în proba de dublu, împreună cu Soare Clara-Beatrice și pe cea de bronz cu echipa.

VARGA (KUSZMA), TÜNDE (1979), n. în Oradea. Atletă cu performanțe în competițiile interne și internaționale, rezervate sportivilor cu deficiențe de auz. Și-a desfășurat activitatea în structurile organizatorice ale Asociațiilor Surzilor filialele din Oradea, Satu Mare și București (ACS *Tăcerea*). Multiplă campioană și

medaliată la CN de atletism. A obținut performanțe deosebite pe plan internațional, în proba de aruncare a suliței: medalie de bronz la Jocurile Mondiale Tăcute (JMT) din 1997 (Copenhaga); medalie de aur la CE de tineret din 1999 (Pireu); medalie de aur la JMT din 2001 (Roma); medalie de bronz la CE din 2003 (Tallin); locul VII la JO ale Surzilor din 2005 (Melbourne). S-a pregătit cu antrenorul Cornel Popovici.

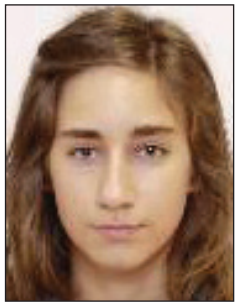

VĂLEANU, LAURA (1990), n. în Sibiu. Studentă la Medicină la *Ludwig-Maximilians* Universität din München. Schioară de performanță, sport pe care l-a practicat din copilărie, în orașul natal, promovând până în lotul național de juniori. La 17 ani (11 septembrie 2006) a suferit un accident de motocicletă, în urma căruia medicii au fost nevoiți să-i amputeze piciorul drept, de la gambă, sub genunchi. Au urmat multiple probleme și dificultăți pentru recuperare, procurarea protezei, adaptarea și reînvățarea schiului. Laura s-a dovedit o luptătoare și în luna decembrie era din nou pe schiuri, de data aceasta concurând în competițiile rezervate sportivilor cu handicap locomotor. Laura Văleanu este legitimată la CCSH Lemont din Cluj-Napoca și este pregătită de Bianca Munteanu. Împreună, au avut puterea să treacă peste toate obstacolele și la sfârșitul anului 2009, la Pitzstal, în Austria, după examenul medical și cursa de calificare, a fost acceptată să participe la Jocurile Paralimpice de iarnă –Vancouver 2010. Astfel, LV a fost singura sportivă care a reprezentat țara noastră la cea de-a X-a ediție a Jocurilor Paralimpice și totodată prima care a realizat acest obiectiv. LV a participat la probele de slalom special (unde n-a reușit să termine cursa) și la slalom uriaș, unde s-a situat pe un onorant loc XV. Pentru toate acestea, LV și-a înscris numele în istoria sportului pentru persoanele cu diferite tipuri de handicap. Dar, după bunele practici, principii și sloganuri pe baza cărora se desfășoară activitățile sportive pentru tinerii cu dizabilități, Jocurile Paralimpice de la Vancouver au fost câștigate de către toți cei 1350 de sportivi, din cele 44 de țări participante care au demonstrat că prin sport, cu dârzenie și voință, se pot depăși toate prejudecățile și obstacolele. Și Laura Văleanu constituie un exemplu pentru tinerii aflați în situații similare.

VOICU, EUGEN (1976), n. în București. Jucător de fotbal, practicant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. A activat la AS Școala profesională nr.2 București. A făcut parte din echipa de fotbal redus (sală) care a cucerit medalia de aur la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, desfășurate în Madrid. O nouă medalie de aur a mai obținut, cu echipa de fotbal, la CM pentru tineret, din 1994, de la Hoogeveen (Olanda).

WOOD – LAMONT, SALLY (1949), n. în Edinburgh (Scoția). Specialistă în managementul de bibliotecă și de personal. Promotoare, susținătoare și organizatoare a activităților sportive și sociale pentru persoanele cu dizabilități. Primele contacte cu România le-a avut începând din 1991 având responsabilități în realizarea unor donații de cărți din partea Universității din Edinburgh către Biblioteci din Cluj – Napoca, precum și pentru înfăptuirea unor schimburi pe diverse planuri, între care și participarea a peste 300 de medici români la cursuri de perfecționare în Scoția. A activat ca bibliotecar principal la Biblioteca Universității din Edinburgh. S-a stabilit în Cluj – Napoca în 1993. A funcționat în calitatea de consultant la Biblioteca Centrală de Medicină și Farmacie. A fost atrasă și s-a implicat efectiv în organizarea activităților pentru persoanele cu dizabilități. În 1999, și-a vândut casa moștenită de la părinți și a cumpărat un spațiu în Cluj – Napoca. În anul 2000 , a fondat Centrul Lamont și Sport Club pentru tinerii cu dizabilități. Fondurile necesare pentru amenajarea și dotarea spațiilor pentru activitatea Centrului, au fost obținute de la Ambasada Britanică, Biserica Scoției și persoane individuale.

Centrul amenajat dispune de încăperi multifuncționale, sală de sport, laborator informatic, sală calculatoare, bibliotecă, grup sanitar, bucătărie și alte dotări specifice. Această instituție a fost concepută ca un loc pentru educarea și activitatea zilnică de lucru a persoanelor handicapate fizic, cu scopul de a le ajuta să-și dezvolte deprinderile și cunoștințele necesare integrării lor sociale. Centrul a organizat o bogată activitate internă și internațională și a participat la numeroase acțiuni în diferite localități (Sibiu, Galați, Lugoj, București, Cluj – Napoca, Turda, Odorheiul Secuiesc și altele), precum și la cele desfășurate în multe țări (Ungaria, Cehia, Slovacia, Serbia, Slovenia, Polonia, Italia, Spania, Germania, Franța, Venezuela, Brazilia, Argentina, Iordania și altele). Centrul a promovat practicarea, în forme specifice, a următoarele sporturi: atletism, cros, tenis de masă, haltere, baschet, șah, volei, înot. Membrii centrului/ clubului s-au afirmat cu frumoase rezultate la majoritatea acțiunilor la care au participat. Centrul este considerat un model de organizare promovând atât activitățile de formare profesională, cât și acțiunile de terapie fizică, psihologică, cele artistice și sportive. Președintele acestui Centru Sally Wood – Lamont a avut desigur un rol important în obținerea acestor realizări. A publicat numeroase articole și a participat la diferite sesiuni și conferințe internaționale. Este redactor șef al Jurnalului Asociației Europene de Informare și Biblioteci medicale (EAHIL). În 2009, odată cu transformarea Federației Române a Sportului pentru Persoane cu Handicap în Comitetul Național Paralimpic, Sally Wood – Lamont a fost aleasă în funcția de Președinte al acestui important for din țara noastră. Distincții: 1995 – Bibliotecar Internațional al Anului , titlu acordat de către Asociația Bibliotecarilor; 1999 – Master la Universitatea din Edinburgh; 2002 (29 octombrie) – titlul de Most Excelent Order al Marii Britanii, primit din partea Maiestății Sale Regina Elisabeta a II-a pentru servicii aduse tinerilor și infirmilor din România. În anul 2007, a obținut cetățenia română.

ZICHIȘANU, MARIAN (1938), n. în Niculești, jud. Dâmbovița. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ICF, specializarea fotbal și volei. Din 1972, a fost încadrat în învățământ, la Școala specială Nr.13 Periș - Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă. Profesor de kinetoterapie. A practicat fotbalul. Antrenor de fotbal și volei. A contribuit semnificativ la pregătirea elevilor Școlii speciale din Periș, care s-au afirmat în fotbal, tenis de masă și alte ramuri de sport, în competițiile internaționale pentru persoanele cu dizabilități. A fost antrenorul reprezentativelor de fotbal care au cucerit medaliile de aur la Paralimpiadă pentru sportivii cu handicap psihic, din 1992 (Madrid), la fotbal în sală și la CM de tineret din 1994 (Olanda) la fotbal în 11. Tot la Paralimpiada, din 1992, elevul Zlat George , aparținând Școlii din Periș, a cucerit 3 medalii de aur la tenis de masă(individual, dublu și cu echipa). Elevii școlii au mai obținut, la tenis de masă 1 medalie de aur și 2 de argint la *Oliampada Specială Eurasia*, desfășurată în Rusia. Pe linie de învățământ este ”Profesor evidențiat cu Gradație de Merit”. Pentru contribuția sa la obținerea unor rezultate deosebite în competițiile internaționale oficiale, în 1994, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

ZLAT, GEORGE (1976), n. în Periș. Jucător de tenis de masă, participant în competițiile rezervate sportivilor cu handicap mintal. Participant la Jocurile Paralimpice de vară, din 1992, de la Madrid, a realizat performanțe remarcabile în cadrul întrecerilor de la tenis de masă, cucerind 3 medalii de aur în probele de simplu, dublu (cu Radu Petrache) și cu echipa.

FEDERAŢIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOŢI

Apariţia acestei instituţii noi în ansamblul sistemic al sportului românesc, alături de celelalte federaţii, cu un profil specific, se datoreşte Ordinului nr. 90 din 1992 al Ministerului Tineretului şi Sportului. Prin această dispoziţie, s-a transformat în federaţie Direcţia Programe Sportive pentru Public, din cadrul aceluiaşi minister. Conceptul de Sport pentru toţi a fost preluat din terminologia şi bibliografia occidentală, consacrat pentru o astfel de activitate şi adoptat de către Carta Internaţională a Educaţiei Fizice şi Sportului, la care România a aderat în 1990. Denumirea acceptată o înlocuieşte pe cea anterioară, (sportul de masă), folosită în România în perioada anterioară. De origine sovietică, această sintagmă conceptualiza ideea şi practica efectuării de exerciţii fizice şi activităţi competiţionale de către populaţia adultă şi de către tineret, într-un mod constant, gradat şi continuu, cât mai mult posibil, începând din perioada vârstei active a omului. Problematica nu este nouă, îşi are istoricul ei. Ideea respectivă apare încă din zorii secolului XX.

Intenţia de a extinde practicarea exerciţiilor fizice şi în afara spaţiului militar şi a şcolilor, aparţine Ministrului Instrucţiunii, Spiru Haret. La începutul secolului al XX-lea, pentru a stimula înfiinţarea de societăţi destinate să propage extinderea exerciţiilor fizice în viaţa maselor populare cu sprijinul şcolii, Spiru Haret, într-o circulară adresată prefecţilor de judeţe şi primarilor din oraşe, deplânge indiferenţa cercurilor conducătoare din perioada respectivă faţă de exerciţiile fizice şi adresează un apel autorităţilor să ia măsuri organizatorice. În acest scop, el propunea înfiinţarea de societăţi de gimnastică, de jocuri, de tragere la semn, de nataţie şi canotaj, care să susţină acţiuni, să organizeze serbări locale şi competiţii interjudeţene, cu concursul corpului didactic (C. Kiriţescu, *Palestrica*, 1964, pg. 533). Unor astfel de măsuri, li se adaugă şi alte acţiuni şi lucrări semnate de oameni de cultură şi de ştiinţă. Se remarcă lucrarea doctorului C. I. Istrati, intitulată *Consideraţiuni asupra importanţei şi necesităţii gimnasticii din punct de vedere higienic şi social* (1880). Dr. Istrati a considerat problema educaţiei fizice în România drept o preocupare de ordin social, acordând prioritate întăririi, prin exerciţiile fizice, a sănătăţii şi a potenţialului muncii maselor şi îndeosebi a ţăranilor români. El semnalează bogăţia jocurilor populare păstrate prin tradiţie; aceste exerciţii igienice asociate cu instrucţia militară, la care se adaugă exerciţii de gimnastică şi scrimă, ar alcătui un program propriu de natură să ridice poporul nostru din starea în care l-au adus precarele condiţii sociale, economice şi igienice din epoca respectivă. Teza lui este preluată de prof. univ. dr. I. Athanasiu, care constata, pe plan biologic, scăderea forţei de muncă a populaţiei rurale. Acest efect îl atribuia unor cauze complexe de natură socială, educativă, igienică, dintre care cele mai importante ar fi: hrană insuficientă, lipsa exerciţiilor fizice din viaţa oamenilor de toate vârstele, mai ales din lumea satelor.

În instituţiile şcolare, îndeosebi din mediul urban, instrucţia militară (apărută în 1874, după modelul francez, al batalioanelor micilor dorobanţi) a fost redusă sub presiunea oamenilor de cultură şi a pedagogilor cu experienţă şi autoritate, acreditându-se tot mai intens intenţia unor foruri conducătoare de a se asigura o pregătire fizică a întregului tineret înaintea recrutării. Această idee a condus la diverse proiecte de organizare a unei pregătiri premilitare sau preregimentare şi apoi a unui complement sub denumirea de instrucţie postregimentară. Proiectele nu au putut fi realizate din cauza declanşării primului război mondial. Problema respectivă a fost reluată în 1921, când a fost elaborat un proiect de lege de către Marele Stat Major al Armatei (propus de generalul Răşcanu, având la bază aceeaşi concepţie a proiectelor anterioare semnate de generalul Herjeu, inspirate de experienţa elveţiană, belgiană şi italiană). În succesiunea cronologică a organelor de conducere a educaţiei fizice şi sportului românesc din anii 20, 30 şi 40 (FSSR, ONEF, UFSR, OSR), problematica sportului pentru toţi nu şi-a găsit nici locul, nici structura organizatorică. Dar, în 1934, înfiinţarea Oficiului de Educaţie a Tineretului Român îşi propunea educaţia morală, naţională şi fizică a tineretului de ambele sexe până la 18 ani, precum şi coordonarea şi controlul activităţilor similare ale instituţiilor de stat şi particulare (E. Ghibu şi I. Todan, 1970). Totodată, în legea publicată în MO din 1934, privitoare la apariţia OETR, se prevedea ca întreg tineretul de la 7 la 18 ani să fie încadrat în organizaţia Straja Ţării sau Străjeria, în compoziţia căreia a fost asimilată şi Cercetăşia (organizaţie paraşcolară de inspiraţie engleză), care cultivă, ca şi Străjeria, educaţia morală, motrică, sportivă şi recreativă, plasând tineretul în natură, în acţiuni turistice şi de viaţa de tabără.

Înfiinţarea structurii de conducere Organizarea Sportului Românesc (OSR), în septembrie 1940, reprezintă un moment important şi semnificativ pentru ideea cuprinderii în sport a unor segmente cât mai multe şi mai variate din populaţia ţării. Edificator va fi faptul că în structura organizatorică a OSR funcţionau, pe lângă direcţia tehnică, şi cinci comisii auxiliare: Comisia sportului şcolar, Comisia sportului universitar, Comisia sportului extraşcolar şi premilitar, Comisia sportului muncitoresc şi Comisia sportului rural. La reorganizarea OSR, în 1942, printre cele 14 federaţii va fi nominalizată şi Federaţia Română a Organizaţiilor de Educaţie Naţională a Satelor, Jocuri româneşti şi Cămine culturale.

În acest deceniu, în România se cultivă ideea educaţiei fizice în aer liber, care reprezintă concepţia unei şcoli noi, o metodă de educaţie, în general, şi educaţie fizică, în special, care, la începutul secolului al XX-lea, prin rezultatele ei, s-a afirmat din ce în ce mai mult, cu tendinţă să fie răspândită la vremea respectivă în toate statele evoluate pe plan social, în vederea ocrotirii şi stimulării bunei stări biologice şi psihice a omului, indiferent de clasa sa socială.

Evoluţia ideii de educaţie în aer liber, ne relatează în 1941 prof. univ. dr. Iacob Mihăilă, a cunoscut trei etape:

a) Conceptul şi instituţia au izvorât din experienţa făcută la începutul secolului al XX-lea la Charlottenburg cu Waldschule şi iniţiativa Ligii pentru Educaţia în Aer Liber din Franţa, fondată de Marie Davy şi Lemonnier, care pun bazele şcolilor de la Vernay, lângă Lyon, şcoala de la Boulevard Jourdon (Lemonnier) şi cea de la Martan (Mery şi Dufestel). La aceste iniţiative, se adaugă campania dusă de Demolin, care a determinat crearea în învăţământul secundar a Şcolii .des Roches. şi a Colegiului de Normandie.

b) A doua perioadă începe după primul război mondial şi a fost exprimată prin crearea şcolii denumite L.Ecole au Soleil a lui Rollier, în Elveţia şi prin răspândirea sistemului natural de educaţie fizică a lui G. Hébert, în Franţa. Aceste şcoli s-au caracterizat prin aplicarea sistematică a helioterapiei copiilor şcolilor în aer liber. Datorită rezultatelor remarcabile obţinute de aceste două instituţii, s-au format într-un timp relativ scurt mai multe şcoli în aer liber, cu internat şi externat.

c) A treia perioadă corespunde anilor 20 şi 30; ea se caracterizează prin generalizarea metodei, atât în şcoală, cât şi, mai ales, în organizaţiile

paraşcolare ale tineretului. Exemplu de şcoală în acest gen îl constituie şcoala în aer liber de la Suresnnes, apărută la iniţiativa lui H. Sellier. Şcoala cu externat a adoptat integral soluţia desfăşurării ei în aer liber, în care elevii îşi petrec şcolaritatea de la 6 la 14 ani.

Punctul de plecare al precursorilor educaţiei în aer liber a fost constatarea că aerul viciat al claselor închise are efecte dăunătoare pentru sănătatea, dezvoltarea fizică şi puterea de muncă a şcolarilor. Constatările empirice ale sfârşitului secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea au fost confirmate de datele ştiinţifice ulterioare, care au demonstrat că aerul este unul dintre factorii care influenţează buna dezvoltare a elevilor şi starea de homeostazie a adultului. Împreună cu acest factor natural aerul, alimentaţia, soarele cu influenţa lui asupra aparatului locomotor şi a epidermei îndeosebi, asociat cu mişcarea, prin exerciţiile fizice sistematice practicate în aer liber şi curat, acţionează unitar şi hotărâtor asupra dezvoltării şi creşterii fizice a copiilor. Principiile şcolii în aer liber capătă o largă răspândire în activitatea organizaţiilor paraşcolare ale tineretului Cercetăşia, Străjeria şi altele, care vor apărea în anii următori. Ele vor influenţa, de asemenea, şi metodele de instruire şi educaţie şcolară.

Cei care au pus în valoare efectele acestor factori, asociaţi cu practicarea exerciţiilor fizice în aer liber, au fost dr. Rollier şi G. Hébert. Practicile lor empirice au fost confirmate de cercetările experimentale, după 1918, ale dr. Alfred Hess din New-York şi colaboratorilor lui, care au stabilit că lumina soarelui constituie cel mai eficient tratament curativ al rahitismului.

Şcoala românească a luat cunoştinţă de metodele preconizate de şcoala în aer liber, dar aplicarea lor s-a făcut numai sporadic, fără o coordonare a lor. Dintre şcolile care şi-au făcut faimă aplicând parţial metodele şcolii în aer liber, au fost Liceul Militar de la Mănăstirea Dealul, înaintea primului război mondial şi Şcoala Confesională Românească de pe lângă Episcopia din Arad, după război. Organizaţiile tineretului: Cercetăşia, Străjeria şi iniţiativa particulară, în genere, au încurajat viaţa în aer liber, prin crearea de colonii şi tabere de vară. Dintre instituţiile de stat, Oficiul Naţional de Educaţie Fizică, Fundaţia Culturală Regele Mihai I, prin echipele studenţeşti şi Serviciul Social, au aplicat şi au acţionat pe baza principiilor educaţiei în aer liber. Metoda a fost preluată şi de armată, îndeosebi de regimentele de vânători de munte. Generalul Virgil Bădulescu, într-un articol publicat în 1941 în revista Viaţa în aer liber, susţine ideea mutării procesului de educaţie în natură, în aer liber, unde mişcarea, împletită cu ceilalţi factori naturali, stimulează creşterea şi dezvoltarea copiilor. El enumeră multiplele şcoli cu acest profil care funcţionau în Germania, Elveţia, Ungaria şi Italia. Ca urmare, s-a constituit Comitetul Român pentru Educaţia în Aer Liber, al cărui preşedinte a fost ales generalul Virgil Bădulescu, iar ca secretar general, prof. dr. I. Mihăilă. Membrii comitetului au fost: ing. I. Bujoi, dr. Sabin Manuilă, prof. O. Neamţu, arh. H. Creangă, I. Nisipeanu, prof. I. C. Petrescu, T. Iacobescu, Eleonora Bădulescu. Acest comitet avea să funcţioneze până în 1944. Dar problematica a pătruns în gândirea specialiş tilor şi de la ideea de şcoală în aer liber, la valorificarea în plan educativ a timpului liber, n-a mai fost decât un pas. O astfel de idee a determinat mişcarea deceniilor următoare a loisirului, din al cărui conţinut au făcut parte prioritar exerciţiile fizice şi petrecerea tipului liber în natură, în aer liber. Instituţionalizarea acestei activităţi a generat o teorie, concepte şi o multitudine de programe, insigne şi complexe de practicare a exerciţiilor fizice şi a întrecerilor sportive, pe care tineretul şi lumea adultă să le includă ciclic în viaţa lor, tot mai încărcată de sedentarism, poluată fonic şi chimic de aglomeraţia spaţiului urban.

În 1943 este introdusă Insigna sportivă, reprezentând un moment esenţial şi original pentru istoria sportului pentru toţi din ţara noastră. Insigna avea trei grade (aur, argint şi bronz). Gradarea calitativă a valorii insignei decernate şi cele 6 profiluri motrice ale probelor dezvăluie, mai mult decât orice declaraţie de intenţie, caracterul ei polivalent şi opţional. Calităţile motrice şi deprinderile sportive solicitate de cele 6 probe scot în evidenţă orientarea militară a pregătirii viitorilor purtători ai insignei.

Acţiunea nu va avea efectul scontat, limitele organizatorice, propagandistice şi de mentalitate determinând un interes scăzut şi o eficienţă slabă, motive pentru care a căzut în desuetudine.

Evenimentele politice din vara anului 1944 au influenţat profund concepţia şi organizarea educaţiei fizice şi sportului din România, îndeosebi din punctul de vedere al sportului pentru toţi sau al sportului de mase, cum se intitula la vremea respectivă. Organizarea Sportul Românesc (OSR) este desfiinţată, sarcinile de organ de conducere a domeniului fiind preluate de Organizaţia Sportului Popular (OSP), evident de origine şi de orientare sovietică. Funcţionând paralel un timp cu Uniunea Federaţiilor Sportive din România (UFSR), organ înfiinţat în 1930 cu sprijinul Casei Regale, OSP, împreună cu Comisia sportivă a sindicatelor unite (apărută în 1945), iniţiază mai multe concursuri cu caracter popular, menite să organizeze mase cât mai mari de tineri din industrie, de la sate şi din şcoli. S-a dorit şi s-a realizat un sport de masă, concretizat prin campionate şcolare pe ramură de sport, crosuri şi cupe cu o mare cuprindere de tineret de diferite vârste şi 1157 *Sportul pentru toţi* îndeletniciri, inclusiv femeile. Acestora li s-a organizat în vara anului 1943. Luna femeii sportive Orientarea acţiunilor şi programelor era subordonată lozincii: Toate sporturile pentru popor. O acţiune de amploare a OSP a fost Cupa UTM, care a angrenat peste 6 000 de sportivi, reprezentând 40 de cluburi şi asociaţii sportive în întreceri de fotbal, volei, ping pong, atletism şi box. Competiţia s-a desfăşurat pe etape, finala având loc la Bucureşti, pe stadionul Giuleşti.

În anul 1947, numărul crosurilor sporeşte, dintre acestea amintim pe cel organizat de ziarul Sportul Popular, cel intitulat Să întâmpinăm 1 Mai devine tradiţional. În scopul dezvoltării preocupării tineretului pentru atletism, disciplină cu multiple valenţe educative şi funcţionale, se iniţiază Triatlonul popular. În anul următor (1948), a fost organizată Cupa Unităţii Tineretului (CUT), la care au participat 4 280 000 de tineri, desfăşurată pe etape eliminatorii pe mai multe ramuri de sport: atletism, gimnastică, box, fotbal, volei, handbal şi şah. În 1949, OSP este înlocuită cu Comitetul pentru Cultură Fizică şi Sport (CCFS) de pe lângă Consiliul de Miniştri, organ de conducere apărut în iunie 1949 prin Hotărârea Partidului Comunist Român şi în baza decretului din luna august al aceluiaşi an. În structura CCFS, mai amplă şi mai diversificată decât a OSP, se regăseşte în cadrul direcţiei instruirii sportive şi serviciul Complexului GMA (Gata pentru muncă şi apărare) şi al competiţiilor de masă. Celor devenite tradiţionale li s-au adăugat altele noi (Cupa Satelor, Cupa Oraşelor, Crosul 7 Noiembrie etc., campionatul sătesc de gimnastică şi atletism), dintre ele detaşându- se, cu putere de cuprindere şi semnificaţie Complexul GMA şi Spartachiada pe diferite ramuri sportive (atletism, gimnastică, lupte, volei, schi, săniuţe, şah). Se înregistrează o acţiune susţinută începând din 1957 pentru introducerea gimnasticii în producţie. Aceste programe şi activităţi, vor continua şi în deceniile următoare, coordonate de organele de conducere ale educaţiei fizice şi sportului (Uniunea pentru Cultură Fizică şi Sport . UCFS din 1957 până în 1967 şi apoi Consiliul Naţional de Educaţie Fizică şi Sport CNEFS din 1967 până în 1989), succedate în anii orânduirii comuniste.

Se reţine îndeosebi intenţia acestor organisme centrale de a organiza competiţii de amploare, menite să îmbine sportul de masă şi cel de performanţă, denumite Spartachiada militară (1964) şi Daciada din 1975 pana in 1989. În 1963, Complexului GMA i s-a atribuit la vremea respectivă o importanţă exagerată, el constituind, conform documentelor, baza sistemului de educaţie fizică şi sport din RSR. Considerăm că este util să prezentăm obiectiv originea, semnificaţia şi problematica lui.

Orânduirea comunistă din Uniunea Sovietică instituise încă din anii 20-30 complexul GTO, integrat în ideea sportului de mase, care urmărea să asigure cetăţeanului o activitate accesibilă şi periodică, având ca obiective menţinerea şi întărirea stării sale de sănătate, prin stimularea calităţilor motrice şi a funcţiunilor organismului supus sedentarismului şi stereotipiei actelor de producţie şi de muncă. Acestui obiectiv generos i se substituia şi intenţia vădită ca acestei populaţii numeroase atât bărbaţilor cât şi femeilor să i se asigure un potenţial biologic

şi motric ridicat şi pentru muncă, dar şi pentru apărare, care s-a demonstrat istoric că a fost subordonat ideii de militarizare şi pregătirii în scopuri politice. Deturnarea funcţiunilor fundamentale ale sanogenezei, educaţiei, culturii, eticii şi reprezentării exerciţiilor fizice de către puterile şi ideologiile totalitare este de acum un fapt confirmat în practica secolului al XX-lea (în Germania nazistă şi Italia fascistă). Cum educaţia fizică şi sportul românesc, ca de altfel întreaga structură şi esenţă a vieţii sociale, economice, politice, etice şi culturale din România, au fost radical modificate după reformele din 1948, după modelul sovietic, evident că şi complexele GTO şi BGTO au fost preluate şi adaptate societăţii româneşti. Aşa se explică faptul că în anii 50 au fost incluse, în cadrul concepţiei Sportul de mase, complexele GMA şi FGMA, ultimul fiind aplicat tineretului. Ambele complexe erau alcătuite dintr-o suită de exerciţii şi probe contracronometru, de întreceri gradate, individuale şi colective, diferenţiate pentru bărbaţi şi femei.

Trecerea acestor probe (selecţionate din atletism şi gimnastică), sub forma unor parcursuri cu obstacole, ca şi rezultatele jocurilor desfăşurate periodic, se înregistrau, determinând o evidenţă riguroasă a rezultatelor. În funcţie de nivelul acestora, se acordau diplome, carnete, insigne şi categorii. Pentru stimularea participării periodice şi a obţinerii unor rezultate tot mai bune se puteau aborda gradual de către candidaţii purtători de insignă, categoriile superioare ale complexelor. Ideea în esenţa ei, nu poate fi respinsă, întrucât complexele, prin normele lor, reclamau o anumită continuitate în pregătire şi o sporire treptată a eforturilor fizice opţionale. Dar, în pofida acestor intenţii, unanim admise, caracterul în general imperativ, chiar obligatoriu şi formal al acestor complexe, poate şi sorgintea lor împrumutată sau dificultatea împlinirii lor de majoritatea oamenilor, datorită inerţiei şi slabei sau neînţelesei preocupări faţă de aceste modalităţi de implementare a exerciţiului fizic în viaţa lor curentă, au determinat căderea lor în desuetudine către sfârşitul anilor 60. Ideea în sine nu putea fi abandonată, pentru că Sportul de masă constituia de acum o categorie esenţială a sistemului de educaţie fizică şi sport în România. Pentru acestea s-a conceput o competiţie naţională, în care s-a integrat sportul de performanţă, prin reţeaua sa de concursuri. Această competiţie, denumită Daciada, includea într-un calendar cuprinzător ansamblul total de întreceri şi de acţiuni individuale şi colective, sub diferite denumiri, după profilul profesional, local sau tradiţional, care se gradau ca dificultate şi tehnicitate, culminând cu diviziile naţionale şi Campionatele Nationale pe ramuri de sport care promovau campionii naţionali.

Prin sintagma „Sportul pentru Toţi" se înţelege mişcare, activităţi fizice şi sport. Conceptele, metodele şi mijloacele educaţiei fizice şi sportului, cunosc numeroase variante, în funcţie de epocă, nivel de civilizaţie sau treaptă socială. Termenul de sport tinde să înglobeze toate activităţile competiţionale, fie că au dominantă educativă sau recreativă, fie că au o orientare comercială sau profesională. Prima dificultate constă în reprezentarea corectă a noţiunii de „Sport pentru toţi" alături de sportul de performanţă. Valorile fundamentale ale educaţiei fizice şi sportului, sănătatea, educaţia, recreerea, socializarea, devin, în felul acesta, obiective prioritare. Baronul Pierre de Coubertin a gândit şi elaborat pentru prima oară, în anul 1900, termenul de „Sport pentru toţi". Tot Coubertin defineşte şi rolul sportului astfel: „Pentru fiecare bărbat, femeie sau copil, sportul oferă posibilitatea de a se autoperfecţiona, indiferent de profesie sau poziţia socială ocupată în viaţă. Sportul este acompaniamentul natural al tuturor, în mod egal, în aceea măsură încât nimic nu-l poate înlocui". Acelaşi Pierre de Coubertin, fondatorul Jocurilor Olimpice moderne a clasificat diferitele forme de activitate sportivă în felul următor: 1. Sportul pentru toţi; 2. Sportul competitiv; 3. Sportul de elită (sporturi costisitoare şi practicate de oameni înstăriţi). Pentru ca această nouă concepţie „Sportul pentru toţi" să devină o realitate, cu statut de necesitate, a fost nevoie de o complexitate de împrejurări în timp şi spaţiu. Pe scurt, acestea sunt: 1. dezvoltarea economică; 2. creşterea numărului de oameni bolnavi din cauza lipsei de mişcare; 3 mărirea timpului liber al oamenilor. În aceste noi împrejurări, au apărut şi noi

obiective. Este vorba de practicarea sportului ca o contramăsură împotriva tarelor civilizaţiei moderne (sedentarismul, supraalimentaţia, stresul, alcoolul, tutunul, etc), petrecerea timpul liber într-un anumit mod cum ar fi de exemplu distracţia, aventura, cultura, relaţiile sociale, întrecerea, arta, moda, etc. Documentele oficiale atestă că odată cu sfârşitul celui de al Doilea Război Mondial şi până în jurul anului 1970, guvernele ţărilor industrializate şi-au dat seama de importanţa fenomenului sportiv şi au început să se ocupe serios de el. Prima aplicare regulamentară a Sportului pentru toţi în lume, a fost realizată de „Compania Americană pentru Menţinerea Condiţiei Fizice" iniţiată şi aplicată în 1956 de Preşedinţia SUA. Au urmat apoi în 1960 în Norvegia, în 1963 în Finlanda, Anglia, Germania, etc. La începutul acestor ani, mişcarea Sportul pentru toţi, purta diferite denumiri. Astfel în Suedia şi Japonia se numea TRIMM, în SUA se numea FITNESS şi Sport, în timp ce în Anglia, Italia, Germania sau Columbia se numea deja „Sport pentru toţi". În Europa de Est era cunoscută sub denumirea de „Sport de masă". Începând cu anul 1990, expresia „Sport de masă" şi-a câştigat dreptul la viaţă, pe plan mondial, folosind un regulament şi limbaj comun pentru toate ţările care au aderat la această mişcare sportivă internaţională.

Conceptul Sportul pentru toţi a fost folosit postbelic în literatura şi publicistica occidentală. Sintagma s-a dovedit a fi mai inspirată, sugerând fără echivoc destinaţia şi apartenenţa acestui tip de sport. El devine, ipotetic, accesibil celor care nu practică sportul de performanţă. În ţările din apusul continentului, micşorarea numărului de ore de muncă după război a provocat mărirea orelor de repaus, care au dobândit şi un concept propriu timp liber (loisir). Ocuparea lui a preocupat forurile internaţionale şi organismele naţionale animate de intenţia generoasă de a proteja fiinţa umană de stres, de poluarea chimică şi fonică, de efectele sedentarismului, de agresivitatea şi tentaţia programelor canalelor de televiziune, de opulenţa alimentară etc. Sociologii şi psihologii i-au studiat dimensiunea şi compoziţia acestui timp liber, descoperindu-i posibilităţile de culturalizare, recuperare şi refacere a omului modern, de reîntoarcere a lui în natură, conform preceptului rousseauist. Extinderea weekend-ului, dezvoltarea impetuoasă a industriei hoteliere şi moteliere, concomitent cu cea a automobilului, au plasat omul adult în spaţii de agrement, ale sporturilor în aer liber, pe apă şi pe zăpadă, în acţiuni turistice şi de drumeţie, în zonele verzi şi aerisite ale muntelui şi pădurii.

Asociaţiile internaţionale destinate dezvoltării sănătăţii şi întreţinerii active a omului modern, în frunte cu UNESCO şi Consiliul Internaţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, au militat pentru *permanenţa educaţiei şi culturalizării* omului acestor decenii, pentru practicarea continuă şi sistematică a exerciţiilor fizice, în diversitatea formelor lor de manifestare. Crearea conceptelor de educaţie nonformală, educaţie realizată independent, în timpul liber, în afara spaţiului şcolilor (educaţia formală) şi informală prin şi cu ajutorul programelor de instruire şi informare a omului, oferite de mass-media, constituie un deziderat vechi al fondatorului pedagogiei moderne, I. A. Komenski. Într-o astfel de viziune unitară de educaţie şi de întreţinere somatică şi funcţională, se integrează şi Sportul pentru Toţi. Aşa se explică organizarea lui pe plan internaţional şi naţional, şi implicit înfiinţarea FRSPT în 1992. O astfel de federaţie apărută în mozaicul organizării sportului românesc reprezintă o noutate, ea înscriindu-se în strategiile sociale care vizează starea de bine a populaţiei şi se alătură eforturilor de stimulare a sănătăţii, educaţiei, culturii şi protecţiei oamenilor, indiferent de vârstă, sex şi profesiune. Obiectivul principal al federaţiei este acela de schimbare a atitudinii cetăţenilor faţă de conceptul Sportul pentru Toţi, ca beneficiari ai practicării sistematice a exerciţiilor fizice. În al doilea rând, federaţia se preocupă să asigure condiţiile materiale şi reglementările care să permită oricărui cetăţean practicarea liberă a activităţilor fizice şi sportive într-un mediu propice, în cadru organizat sau în mod independent, în funcţie de capacităţile, interesele şi preferinţele sale, al căror rezultat să fie obţinerea stării de bine, de confort fizic şi psihic.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, FRSPT

îşi propune o serie de acţiuni, dintre care cele mai importante în acest deceniu sunt prevăzute în statutul său. Dintre acestea menţionăm:

- susţine prin programe, regulamente, organizare, dotare şi premise practicarea activităţilor fizice şi sportive de către toate categoriile de populaţie, în scopul îmbunătăţirii sănătăţii şi ridicării ei la un standard superior şi comparabil cu cel al oamenilor din ţările civilizate, care cultivă tradiţional asemenea activităţi, ca mijloc de integrare socială şi dezvoltare a sănătăţii şi personalităţii umane, de învăţare a toleranţei, autodisciplinei şi responsabilităţii în plan social şi moral;

- coordonează şi sprijină tehnic, material şi organizatoric, persoane fizice, cluburi, asociaţii şi centre cu preocupări în domeniul sportului pentru toţi;

- elaborează calendarul programelor şi agenda activităţilor interne şi internaţionale cu un astfel de profil şi efect;

- organizează împreună cu federaţiile naţionale pe ramuri de sport, cu Asociaţiile judetene SPT şi a Municipiului Bucureşti, cu fundaţii, cluburi şi asociaţii, activităţile şi programele iniţiate ale FRSPT;

- instituie sistemul de informare şi documentare cu acest profil, editează propriul său Buletin Informativ, organizează adunări, stagii, cursuri de formare şi perfecţionare de specialişti în Sportul pentru Toţi;

- stimulează şi prospectează sponsorizarea şi ajutorul acordat de persoane fizice şi juridice activităţilor specifice, susţine şi efectuează prin instituţii specializate cercetarea ştiinţifică şi preocuparea de documentare şi evidenţă proprie domeniului;

- încurajează acţiunile de proiectare de construcţii, de întreţinere şi de amenajare a spaţiilor destinate Sportului pentru Toţi;

- susţine interesele federaţiei respective în relaţiile ei cu organele legislative, administrative, juridice de stat, cu instituţiile şi asociaţiile particulare;

- stabileşte şi întreţine relaţii cu federaţiile similare din alte ţări, cu forurile internaţionale cu aceste preocupări, asigură participarea reprezentanţilor români la acţiuni, programe, concursuri internaţionale, efectuează schimbul de informaţii şi de experienţă cu acest conţinut.

Practic, FRSPT nu numai că elaborează, dar şi susţine efectuarea programelor lansate, care poartă o diversitate de titulaturi, ce urmăresc în principal angrenarea în activitatea motrică, sistematică şi ritmică a populaţiei în toată diversitatea ei de vârstă, profesională, din mediile urbane şi rurale, de ambele sexe, din zonele geografice atât de variate ca relief ale ţării, în toate anotimpurile anului. În anii 90, aceste programe abordate, lansate şi în curs de desfăşurare, au fost următoarele:

- Baby-Sport, destinat copilului mic şi preşcolar (până la 6 ani), care cuprinde o întreagă strategie şi practică de stimulare a acestuia şi a familiilor pentru formarea şi perfecţionarea mişcărilor naturale, pentru alfabetizarea motrică, baza de însuşire şi dezvoltare a activităţilor corporale viitoare. Formarea mişcărilor naturale, dobândite prin experienţă de viaţă, dar şi prin învăţare târâtul, şezutul, stândul, mersul, alergarea, săriturile, aruncările, căţăratul, atârnatul, purtarea de greutăţi accesibile, escaladarea şi trecerea peste obstacole, echilibrul reprezintă obiectivul programelor organizate pentru copiii de această vârstă.

- Fun-Sport constituie o suită de jocuri, întreceri, activităţi individuale sau colective, excursii, tabere, care să stimuleze participarea liberă, opţională şi independentă a copiilor şi tinerilor între 7 şi 25 ani, în afara procesului de educaţie fizică şi sport din sistemul de învăţământ şcolar şi universitar.

- Femi-Sport, program variat de stimulare a femeii pentru integrarea ei cât mai prelungită într-o reţea de activităţi motrice, de întrecere şi de recreere, efectuate individual sau cu ajutorul unor centre şi cluburi de întreţinere şi perfecţionare a unor deprinderi tehnice sportive, a parametrilor somatici şi funcţionali, ca divertisment destinat adulţilor şi oamenilor de vârsta a III-a, cu scop de odihnă activă şi de alternare a unor activităţi diferite intelectuale, profesionale sau domestice.

- Rural-Sport urmăreşte elaborarea unei strategii unitare şi cuprinzătoare de stimulare a participării copiilor, tinerilor şi bărbaţilor la valorificarea întrecerilor şi dansurilor tradiţionale, specifice datinilor

străbune ale satelor româneşti.

- Pronatura reprezintă un program complex şi activ pentru dezvoltarea şi propagarea turismului, în diversitatea formelor sale cu preponderenţă motrică, pentru toate vârstele şi categoriile sociale, drumeţia, concursurile de orientare şi excursiile în mediu natural, cu precădere în zonele verzi şi montane.

- Resurse umane, sportul pentru toţi, program de selecţie, formare şi perfecţionare a personalului şi specialiştilor salariaţi şi voluntari, necesar în acest deceniu şi în perspectivă.

- Sportul-privat, proces evolutiv menit să cultive interesul pentru sectorul privat şi întreprinzătorii particulari, în care se includ acţiuni de natură legislativă, organizatorică şi financiară, folosind calea creditelor publice, donaţiilor, sponsorizării etc.

În perspectiva imediată se proiectează următoarele programe:

- Infrastructura sport şi agrement, care urmăreşte construirea şi amenajarea bazei materiale, ca şi dotarea cu echipamentele necesare practicării activităţilor motrice, de diferite tipuri de către orice persoană. Programul prevede implantarea acestor baze, acoperite şi descoperite, în proiectele de sistematizare urbană şi rurală, în concordanţă cu evoluţia demografică, cu preferinţele populaţiei pentru jocurile de agrement şi activitate motrică, desfăşurate în zonele verzi şi accesibile din punct de vedere al spaţiului în care cetăţenii se află şi al timpului liber de care dispun.

- Sport pentru recreere şi sănătate, un drept al fiecărui cetăţean, proiect privind implicarea administraţiei publice centrale şi locale în organizarea şi dezvoltarea Sportului pentru Toţi, în conformitate cu componentele şi scopurile prevăzute prin Legea 69/1992. Se au în vedere repartizarea spaţiilor adecvate, iniţiativele întreprinse în construirea, amenajarea, dotarea şi întreţinerea bazelor sportive şi proprii domeniului.

- Jocurile românilor de pretutindeni, program amplu de realizare şi prin mijlocirea sportului, a planului de reapropiere şi menţinere a legăturilor cu diaspora română, pentru cultivarea şi valorificarea, oriunde în lume, a tradiţiilor româneşti în acest domeniu.

Evenimentele sportive şi social-culturale desfăşurate în această perioadă sunt multiple şi variate:

- tabere şi festivaluri de minibaschet, minihandbal, handbal, baschet, volei de plajă, triatlon (crosuri, înot şi ciclism în teren variat), sporturi tradiţionale, oină, campionate şcolare etc.;

- competiţii sportive distractive interne: Festivalul Gospodinelor, Trofeul Corbeanca, Cupa Coca-Cola (baschet liceu). Zilele Sportului pentru Familie, Weekend sportiv RATB, Festivalul Culturii şi Sportului Brebu, Expediţia Pronatura ş.a.;

- participarea la competiţii specifice internaţionale: Challenge Day, Streetball ADIDAS, Vivicitta, Ziua mondială a mersului pe jos etc.

În perioada 1992-2000, s-au realizat anual cca 450 de activităţi de nivel local şi judeţean şi 18 de nivel naţional. Menţionăm cele mai importante acţiuni: Familie, Mişcare, Viaţă, Săptămâna Sportul pentru Toţi, Maratonul celor 24 de ore de înot etc. S-a declanşat o serie de subprograme cu diferite denumiri şi obiective:

- Resurse umane specialişti SPT în anii respectivi funcţionează salariaţi remuneraţi sau/şi voluntari aproape 900 de persoane (49 de formatori, 677 de instructori, 132 de antrenori formaţi şi atestaţi la cursurile organizate de federaţie în colaborare cu serviciul de specialitate din cadrul MTS) cu sprijinul Federaţiei Internaţionale Sportul pentru Toţi, MTS din Franţa şi Federaţia Franceză Sportul pentru Toţi.

- Fun-Sport, prin care s-a elaborat strategia participării libere şi constante a copiilor şi tinerilor (7-25 de ani) la practicarea activităţilor sportive.

- Sportul pentru sănătate şi recreere, un drept al fiecărui cetăţean subprogram iniţiat pentru stimularea implicării administraţiei publice locale şi capacităţii societăţii civile în organizarea sportului pentru toţi.

- Old-Sport, care are ca obiectiv întărirea şi menţinerea sănătăţii adulţilor şi vârstnicilor pentru activităţi recreative şi de recuperare.

- Rural-Sport subprogram destinat menţinerii şi valorificării tradiţiilor şi datinilor româneşti.

- Pronatura acţiune concertată pentru dezvoltarea turismului, a drumeţiilor, a mersului pe munte pentru descoperirea naturii şi protejarea mediului.

Federaţia de specialitate desfăşoară direct şi prin colaborare, pe bază de contracte, studii, anchete şi sondaje de opinie privind interesele, preferinţele şi dificultăţile practicării de către diverse categorii de cetăţeni a diferitelor sporturi recomandate pentru toţi; cunoaşterea potenţialului biomotric, ca o componentă a stării de sănătate şi a calităţii vieţii populaţiei şcolare, universitare şi adulte; aplicarea periodică a testelor Eurofit necesare cunoaşterii evoluţiei acestui potenţial etc. Valorificarea concluziilor acestor studii, anchete, cercetări şi a informaţiilor furnizate de bibliografia domeniului se face cu ajutorul organizării şi participării specialiştilor în această problematică la simpozioane, sesiuni de comunicări ştiinţifice, mese rotunde cu diverse tematici: Sportul pentru Toţi, tendinţe şi orientări, Sportul pentru Toţi, factor de progres, echilibru şi integrare socială, Valenţele sanogenetice ale sportului pentru toţi etc. În scop instructiv, comparativ şi propagandistic, FRSPT organizează şi participă la expoziţii de fotografii cu imagini din diverse acţiuni, ca: Challange Day 1993, ONU jubileu 1995, Sportul pentru Toţi prilej de apropiere între naţiuni.

Formele, structura, conducerea, organizarea, administraţia şi managementul activităţii FRSPT reclamă formarea de specialişti adecvaţi. Amintim activităţile întreprinse:

- 10 stagii de formare a instructorilor-animatorilor, din care 8 sub egida Federaţiei Internaţionale Sportul pentru Toţi;

- 2 cursuri intensive cu sesiune de vară şi sesiune de iarnă pentru calificarea antrenorilor pentru sporturile recreative, organizat cu sprijinul MTS, serviciului Formarea şi Perfecţionarea de Specialişti şi al Federaţiei Internaţionale de resort;

- primul curs internaţional pentru experţi şi formatori de specialişti în domeniul Sportului pentru Toţi s-a desfăşurat în 1997, pentru regiunea balcanică, sub egida Federaţiei Internaţionale Sportul pentru Toţi şi a Asociaţiei Balcanice Sportul pentru Toţi, cu participarea unor lectori din Belgia, Franţa, Germania, România, Bulgaria, Grecia, Turcia şi Iugoslavia.

Statutul FRSPT este format din 7 capitole şi 34 de articole. Ele conţin dispoziţii generale, denumirea instituţiei, profilul ei de persoană juridică, subordonarea ei MTS, scopul şi obiectivele ei esenţiale, ca şi modalităţile de acţiune, condiţiile obţinerii calităţii de membru al FRSPT, drepturile şi obligaţiile lui, organizarea şi conducerea federaţiei pe plan central şi teritorial, atribuţiile organelor de conducere şi ale comisiilor, recompensele, cotizaţiile şi taxele, măsurile disciplinare, sancţiunile, veniturile, însemnele şi dispoziţiile finale.

Organele centrale ale FRSPT sunt: adunarea generală, Biroul federal alcătuit din 21 de membri, având ca preşedinte pe Octavian Vintilă şi ca secretar general pe prof. Aurelia Suciu, şi cu un comitet executiv format din 7 membri, 1 preşedinte şi 3 vicepreşedinţi, printre care se află cunoscuta atletă Maricica Puică, 7 comisii centrale şi 41 de Comisii Judeţene ce funcţionează pe lângă Direcţiile Judeţene ale Tineretului şi Sportului. Planul de venituri şi cheltuieli rezultă din subventii de la bugetul de stat şi din donaţii şi sponsorizări provenite în perioada 1992-2000, din partea celor 60 de societăţi comerciale (APY, Coca- Cola, Prisma, Pharmavit, Eurostil, King-Electronic, Agroalin, Tabros, Olips, Quik-Aero etc.). FRSPT este afiliată la Federaţia Internaţională Sportul pentru Toţi din 1992, la Asociaţia Internaţională pentru Sport şi Condiţie Fizică din 1993, la Asociaţia Balcanică Sportul pentru Toţi din 1996.

Pentru rezultatele obţinute în activitatea Sportul pentru Toţi şi contribuţia adusă de dna Aurelia Suciu - secretar general al federaţiei, UNESCO i-a acordat, în decembrie 1992, Medalia şi Diploma de Onoare.

În anul 2000, componenţa Biroului federal era următoarea: Cristian Ţânţăreanu - preşedinte de onoare, Octavian Vintilă - preşedinte, Aurelian Brebeanu, Maricica Puică şi Ovidiu Oană - vicepreşedinţi, Aurelia Suciu - secretar general şi 19 membri.

În anul 2001, federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 29 noiembrie a adoptat noul Statut şi a ales Biroul federal, compus din 17 membri: Octavian Vintilă - preşedinte; Maricica Puică, Lucian Vâşcoţel şi Virginia Oprişan - vicepreşedinţi;

Aurelia Suciu - secretar general; Lenuţa Dabija, Aurelia Filip-Hendrea, Aurelia Gabor, Ioan Strujan, Ruslan Fic, Irenke Turucz, Cornel Nestian, Carmen Trocan, Aurel Gherghel, Sorana Lacea, Gheorghe Dumitru şi Viorel Tudor - membri.

Ca organ de administrare şi gestionare a fost stabilit Biroul executiv, format din: preşedintele federaţiei, secretarul general şi vicepreşedinţii federaţiei. Cristian Ţînţăreanu a fost reconfirmat preşedinte de onoare al federaţiei.

Federaţia Română „Sportul pentru toţi" a devenit, datorită noului statut, impus de Legea 69/2000, persoană juridică de drept privat. Acest lucru a atras după sine o serie de drepturi, dar, din păcate şi o serie de neînţelegeri şi greutăţi, datorate unor prevederi incomplete ale regulamentului de aplicare a Legii respective. Atât legea de mai sus, cât şi iniţiativa Premierului României din 2001 cu privire la programul naţional „Mişcare pentru sănătate" confirmă recunoaşterea importanţei „ Sportului pentru toţi", domeniu cu numeroase valenţe şi beneficii individuale şi sociale. În cursul anului 2002, s-a acordat o atenţie specială constituirii structurilor teritoriale. Au fost organizate 29 de Asociaţii judeţene „ Sportul pentru toţi", cu certificat de identitate sportivă. Tot în anul 2002 au fost organizate, la nivel naţional „Turneul naţional de minihandbal" la Piatra Neamţ, Festivalul „Familiei-mişcare-viaţă" la Mangalia şi „Crosul Unirii" de la Alba Iulia. În conformitate cu Programul naţional „Sportul pentru toţi", pentru anul 2002 s-au organizat „Tabere sportive recreative" pentru populaţie la Izvoru Mureşului şi la Constanţa. La solicitarea structurilor teritoriale, au fost organizate, două stagii, cu acelaşi scop şi conţinut, la Arad şi Bucureşti. În total au participat 179 de tineri dintre care 113 la etapa de formare şi 66 la perfecţionare. Reprezentanţii federaţiei au participat la 6 acţiuni internaţionale de profil. Amintim în primul rând Congresul Mondial „Sportul pentru toţi" din Olanda şi Conferinţa TAFISA din China. În cadrul subprogramului Promo-Info-Spoti, au fost realizate şi distribuite, în teritoriu, diverse materiale promotionale (tricouri, diplome, afişe, brelocuri, pixuri, sepci, pungi) etc., toate cu sigla Federaţiei Române „Sportul pentru toţi". Anul 2003 a reprezentat un progres al mentalităţii şi atitudinii organelor Federaţiei Române „Sportul pentru toţi"; în privinţa asigurării resurselor umane, financiare şi organizatorice pe plan central, dar mai ales în teritoriu. A crescut numărul specialiştilor care au sprijinit această activitate pe principiul muncii benevole. Astfel dintre evenimentele cu impactul cel mai puternic şi cu contribuţie majoră la realizarea indicatorului fizic-număr de persoane cuprinse în activitate, peste 200.000. S-au remarcat Asociaţiile judeţene Baia Mare, Caraş-Severin, Galaţi şi Ploieşti. Festivalul jocurilor sportive şi sporturile tradiţionale pentru copii s-a bucurat de succes în judeţele Botoşani, Neamţ, Vâlcea. În cadrul subprogramului „Resurse umane-specialişti Sportul pentru toţi"(SPT) au fost planificate şi realizate 5 tabere pentru stagii de formare, calificare şi perfecţionare, 3 pentru instructori SPT, şi 2 pentru instructori pentru activităţi turistice. Acestea s-au desfăşurat la Arad, Bascov, Bistrita, Braşov, Bucureşti Constanţa, Fagaras, Izvoru Mureşului. În cursul anului 2003 au fost invitaţi o serie de lectori din Franţa, Belgia şi SUA care prin conferinţele şi demersurile lor au contribuit la perfecţionarea specialiştilor din ţara noastră.

În 2008, structura FR Sportul pentru Toţi a fost următoarea: Adunarea generală: 65 membri cu drept de vot; Biroul federal 21 membri; Biroul executiv 7 membri; Comisii Centrale de specialitate: 9 cu 45 de membri si 41 de filiale ale Asociaţiilor Judeţene Sportul pentru Toţi; Cluburi şi asociaţii SPT 891; personal voluntar: 646; instructori SPT 130; antrenori 170. În acest an, au fost organizate pe plan naţional 42 de acţiuni cu 348.370 participanţi în 25 de oraşe, 25 de comune şi municipiul Bucureşti. Programul de formare, calificare şi perfecţionare al specialiştilor a cuprins 360 de participanţi dintre care 151 animatori, 209 instructori sportivi. Aceste acţiuni au fost organizate în judeţele Argeş, Harghita, Iaşi, Neamţ, precum şi în Bucureşti. Pentru promovarea sportului ca limbaj comun de bună convieţuire inter-etnică au fost organizate cinci acţiuni cu participarea a 490 cursanţi la Suceava, Sibiu, Prahova şi Bacău. Tot pe această linie FRSPT

a fost reprezentată, în acest an, la o reuniune internaţională de la Busan – Coreea de Sud cu tematica: *România pe plan internaţional în lumea Sportului pentru toţi şi implementarea de noi sporturi*. În cadrul subprogramului Promo-Info au fost organizate mai multe acţiuni din care desprindem: *Masa rotundă cu tematica - Descentralizarea, cerinţă* europeană; Conferinţa ştiinţifică naţională - *Perspective în Sportul pentru Toţi; Seminar pedagogic - Voluntariatul o soluţie necesară şi eficientă în desfăşurarea activităţilor SPT etc.* Pe plan internaţional s-au desfăşurat 4 mari acţiuni la care ţara noastră a participat, cu 9 delegaţi. Astfel, în perioada 23-26 mai 2008, a avut loc cea de-a VII-a Adunare Generală a Federaţiei Internaţionale a Sportului pentru Toţi de la Blankenberge. Cu această ocazie FISPT a acordat *Premiul pentru promovarea şi organizarea de programe specifice FISPT pe anul 2008* dnei prof. Aurelia Suciu, Secretar general al Federaţiei Române Sportul pentru Toţi. În perioada 30-31 mai 2008 s-a desfăşurat conferinţa internaţională Sportul pentru Toţi *ESFAN* având ca tematică *Iniţiative europene pentru promovarea activităţilor fizice şi sportului* sub deviza *Sportul pentru Toţi şi Săptămâna pentru Sănătate.* Cea mai importantă acţiune internaţională a fost cel de-al XIV-lea Congres Mondial *Sportul pentru Toţi* din 3-6 noiembrie 2008 din oraşul Genting Highlands din Malaezia la care s-a dezbătut tema de mare actualitate: *Tendinţe actuale în mişcarea mondială a Sportului pentru Toţi cu accent pe întărirea sănătăţii oamenilor.*

În 2009 "Săptămâna Naţională Sportul pentru Toţi" s-a desfăşurat în 25 de comune şi 25 de oraşe, precum şi în toate sectoarele din Bucureşti. Au participat peste 300.00 de tineri si vârstnici. Au fost efectuate stagii de formare şi perfecţionare pentru animatorii de activităţi de timp liber şi instructori "Sportul pentru Toti" în judeţele Arges, Harghita, Neamţ şi Bucureşti. Au participat 348 persoane. Au fost organizate şase activităţi deosebite în judeţele Suceava, Mehedinţi, Sibiu, Hunedoara, Bacău şi Vaslui, având ca scop promovarea sportului ca limbaj comun de buna convieţuire interetnică, la care au participat 756 persoane. În cursul anului 2009, au jost realizate şi şase reuniuni cu caracter internaţional, la care Federaţia Română Sportul pentru Toti, a participat prin comunicări şi referate, având ca scop menşinerea şi dezvoltarea colaborării cu specialiştii din diferite ţări (Franţa, China, Serbia, Danemarca, etc.).

În cursul anului 2009 *Federaţia Română Sportul pentru Toţi* a desfăşurat o serie de activităţi pe plan intern la care au participat cele 42 de filiale ale asociaţiilor judeţene Sportul pentru Toţi, reprezentând 891 de cluburi şi asociaţii SPT, cuprinzând un activ voluntar de 646 perosane. La sfârşitul acestui an erau înregistraţi, pe plan naţional, 1300 de instructori şi 70 de antrenori cu specializarea sporturi recreative. Au aprticipat la cele 32 de acţiuni sportive din întreaga ţară, în mod special, în Săptămâna naţională Sportul pentru Toi, un număr record de concurenţi: 338.850 băieţi şi fete. Tot în acest an au fost organizate patru acţiuni de formare, calificare şi perfecţionare a unor animatori, pentru activităţi de timp liber şi instructori SPT, în judeţele Argeş, Harghita, Neamţ şi Bucureşti la care au participat 348 cursanţi. Pe plan internaţional, FRSPT a participat la 6 mari acţiuni: 1) Schimb de experienţă România-Franţa în perioada 14-17 mai 2009 în oraşul Piatra Neamţ, având ca scop menţinerea colaborării cu specialişti din domeniul SPT din Franţa; 2) Participarea la Conferinţa Federaţiei Internaţionale a Sporturilor Universitare (FISU) în perioada 2-6 mai 2009 de la Belgrad având ca scop sportul Universitar în educaţie şi societate; 3) Participarea la al XX-lea Congres TAFISA-TAIPEI, în perioada 15-19 octombrie 2009, având ca temă dezbaterea: "Dezvoltarea strategiilor de atragere a populaţiei spre activităţile SPT la nivel mondial; 4) Schimb de experienţă România-China, între 15-19 noiembrie 2009, la R. Vâlcea, Sibiu şi Bucureşti, având ca temă *dezvoltarea colaborării cu specialiştii domeniului din China*; 5. Conferinţa ştiinţifică internaţională în perioada 17-19 octombrie 2009, la Braşov, având ca scop *analiza lucrărilor cu diverse teme caracteristice din domeniul SPT*; 6) Conferinţa internaţională *Sportul pentru Toţi*, în perioada 22-24 oct. 2009 de la Copenhaga – Danemarca, cu tematica *analiza lucrărilor pe diverse teme caracteristice*

SPT. La toate aceste manifestaţii ştiinţifice, ţara noastră, prin delegaţii Federaţiei Române Sportul pentru Toţi, a prezentat referate, comunicări, studii statistice, concluzii şi propuneri. În colaborare cu COSR, Agenţia Naţională pentru Sport, Autoritatea naţională pentru Sport, ANEFS etc au fost şi alte activităţi ca de pildă: Crosul generaţiilor în colaborare cu Fundaţia Prinţesa Margareta, Crosul popular antidiscriminare în colaborare cu Policy Center For Roma and Minorities etc.

Adunarea generală a FRSPT din 4 apilie 2009 a desemnat noua conducere, dupa cum urmează preşedinte: Octavian Vintilă, vicepreşedinti: Dana Badău, Alin Larion, Ioan Strujan, Constantin Vlaşcu; Mihai Androhovici, secretar general: Aurelia Suciu; membri biroului federal: Aidan Ablez, Mirela Comşa, Lenuţa Dabija, Aurelia Filip Hendrea, Cornel Nestian, Augustin Savonea, Irenke Turncz, Mihaela Bălăceanu, Dumitru Comăniţă, Cristina Dragan.

Programe lansate de FRSPT

Demonstraţie de box a elevilor într-o tabără de munte (1936)

Trofeul „Corbeanca”, un model pentru promovarea sportului în lumea satelor. Peste 2000 de oameni ai satelor participă la numeroase întreceri şi demonstraţii sportive, chiar şi la jiu-jitsu (în imagine)

Acţiune turistică de masă organizatorică la Sinaia, în 1937, de Cercul Sportiv „Peleş”

Secretarul general al FRSPT, Aurelia Suciu, primeşte recunoaşterea forurilor internaţionale

Festivalul Streetball, organizat în 1995 în Piaţa Palatului Parlamentului. Pe cele 20 de terenuri şi unul central, cu tribune, aproape 200 de echipe s-au întrecut într-un adevărat festival de sport şi muzică, în care la loc de cinste s-a aflat baschetul în 3 la un panou, fără arbitru. Dar s-a jucat şi oină, fotbal-tenis, badminton

Imaginea din aplicarea programelor FRSPT în deceniul nouă al secolului XX

După fotbal, tenis de câmp a cucerit inimile multor copii

Apă şi soare, într-o ambianţă perfectă pe litoral, spre bucuria miilor de copii din întreaga ţară

Oare câţi dintre aceşti micuţi triciclişti vor ajunge maine campioni?

Sport pentru muşchi, dar şi pentru minte...

Întrecerile şcolare de schi se bucură de o bogată participare

şahul, denumit şi „sportul minţii”, se bucură de multi practicanţi

Începuturile la săniuţă

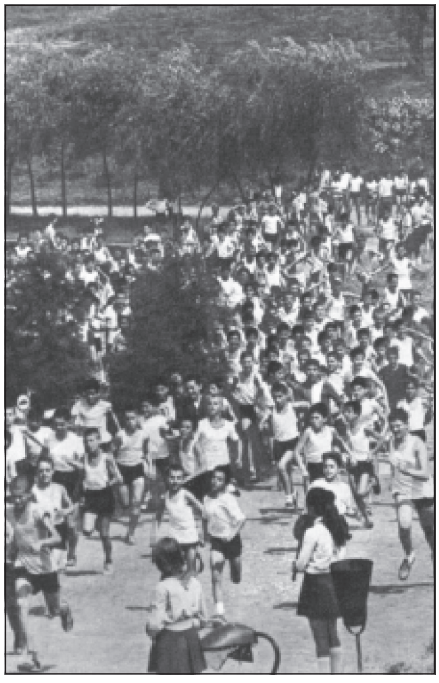

Revărsare de tinereţe într-o întrecere de cros

Marile vedete apar şi în fotbal prin competiţiile organizate pentru copii

Lecţiile încep la marginea bazinului...

Campionatele republicane şcolare constituie an de an o veritabilă sărbătoare a elevilor noştri

Iarna, la munte, cadrul natural oferă multiple condiţii pentru mişcare şi sănătate

Crosul olimpic-Piteşti, 23 iunie 1996

Elevii schiori pe pârtie

Frumuseţile munţilor noştri, admirate de iubitorii drumeţiilor montane

Izvoru Mureşului. În aşteparea startului...

Tradiţii în favoarea sănătăţii - crosul Universităţii Bucureşti, accesibil tuturor categoriilor de vârstă

Izvorului Mureşului

Izvorului Mureşului

Sport Arena Streetball

Crosul Bucureşti – o acţiune comună pentru sănătatea oamenilor

FIGURI REPREZENTATIVE

ANDROHOVICI, MIHAI (1976) n. Suceava, jud. Suceava, absolvent al Colegiului Naţional Petru *Rareş* Suceava. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al Facultății de Educaţie Fizică şi Sport din cadrul Universității„Alexandru Ioan Cuza" Iaşi. A urmat cursurile programului de masterat cu specializarea „Management în sport". Profesor de educație fizică și sport la LPS Suceava și la Colegiul Național *Petru Rareș* (1999-2004). Practicant al voleiului de performanță și antrenor de volei. A obţinut 5 certificate de absolvire şi a efectuat un curs de calculatoare în Tehnologia informaţiei. Este autorul a 3 cărţi de specialitate sportivă. Pe parcursul activității a deținut mai multe funcții: director executiv al Direcției pentru Sport a Județului Suceava (2005-2009); Consilier Sport DJST Suceava (din 2009), președinte al Asociației Județene „Sportul pentru Toți" Suceava (din 2009), vicepreședinte al Federației Române „Sportul pentru Toți" (din 2010). Este membru fondator al Academiei Olimpice filiala Suceava din 2005. A inițiat și organizat mai multe acțiuni în domeniul Sportul pentru Toți și a sprijinit acțiunile desfășurate pe plan național.

AVRAM, TEODOR VIOREL (1930-2012) n. în Oradea, Judeţul Bihor. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al ICF, promoţia 1952. În 1967, a obţinut gradul I didactic, iar în 2002 Diploma de onoare a Federaţiei Române Sportul pentru Toţi. În toată perioada cât a activat la catedră, în provincie sau în Capitală, a fost un neobosit pedagog al popularizării unor sporturi ca baschet, handbal, atletismul, tenisul de masă, voleiul sau şahul, în randul elevilor. În cadrul acţiunilor organizate de Federaţia Română Sportul pentru Toţi, a obţinut o serie de rezultate remarcabile cu elevii de la Liceul Mihail Sadoveanu (locul 2 la baschet pe Bucureşti), Liceul de Informatică (locul 2 la volei pe capitală), şcoala generală nr. 171 (locul I la fotbal pe Bucureşti şi locul 5 pe ţară) etc. A realizat numeroase studii, pe bază de experimente, privind, într-o nouă viziune, implicarea şi participarea copilului prin joc, în cadrul unui sistem nou ca metodă şi management pentru noul Mileniu.

BĂDĂU, DANA (1972) n. în Rupea, Judeţul Braşov. Profesoară de educaţie fizică şi sport, absolventă a FEFS de pe lângă Universitatea *Gheorghe Barițiu* din Braşov, specializarea handbal, promoţia 1995. În anul 2006 a obţinut titlul de doctor în educatie fizica şi sport, din cadrul ANEFS Bucureşti. Are calificare şi de antrenor de handbal, volei şi gimnastică. A fost cadru didactic la Liceul cu program sportiv din Braşov, lector la FEFS din Braşov, conferentiar universitar la Catedra de discipline teoretice şi sportive de la aceeaşi facultate. Are publicate 8 cărţi de specialitate, 7 articole în reviste din domeniul educatiei fizice şi sportului. A susţinut 9 comunicări la sesiuni ştiinţifice naţionale şi 12 la sesiuni ştiinţifice internaţionale. Face parte din Biroul FR Sportul pentru Toţi, membră a Academiei Olimpice Române, filiala Braşov, iar la AG din noiembrie 2008 a fost aleasă în

COSR. In prezent profesor universitar, decan al FEFS din Univestitatea din Braşov.

CHIFOR, COSTIN SORIN (1960) n., Bistriţa, Judetul Bistriţa Năsăud, absolvent al Facultăţii de Ziaristică, management – marketing, ştiinte juridice; licenţiat şi masterat în Psihologie, Sociologie; antrenor, arbitru, - culturism-fitness; instructor, formator în SPT, secretar al Comisiei Judeţene Culturism în 1980-1982; preşedinte al Comisiei Judeţene de Culturism în 1980-2001; metodist, instructor, consilier, instructor DSJ BN din 1990 până în prezent; preşedinte Asociaţia Judeţeană SPT Bistriţa Năsăud; membru în Biroul Federal al FRSPT.

DABIJA (SANSU), LENUŢA (1954) n. în Piatra Neamţ, Judetul Neamţ. Profesoară de educaţie fizică şi sport. A urmat cursurile IEFS, ulterior, prin completare de studii ale FEFS din Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj, unde obţine licenţa în educaţie fizică şi sport. In perioada 2004–2005 urmează cursurile Master, specializarea "Management şi Marketing în Sport" la FEFS din cadrul Universităţii Alexandru Ioan Cuza din Iaşi. Din 1969 a început canotajul cu antrenoarea Garoafa Cantemir, legitimată din 1970 la CS *Ceahlăul,* unde şi-a desfăşurat întreaga activitate competiţională. A fost selecţionată în loturi naţionale şi în cel olimpic, până în 1980. S-a clasat de trei ori pe locul IV la campionatele mondiale. În 1976 a fost participantă la 8+1 rame la JO de la Montreal. A activat ca antrenoare de canotaj la CS *Ceahlăul,* până în 1985 când a fost încadrată la *CJEFS* Neamţ. După 1990, lucrează la DJS Neamţ, în calitate de consilier superior. S-a specializat în problematica domeniului *Sportul pentru toţi*, fiind membră în comisia judeteana. După 2009, a fost aleasa membră în Biroul Federal al Federatiei Romane Sportul pentru Toti. La Direcţia judeţeană pentru sport a coordonat competiţii interne şi internaţionale, precum Challenge Day (Piatra Neamţ-SAO CARLOS, Brazilia, 1993 şi 1996) sau "VIVICITTA-Ziua alergării" (1999,2000). Maestră a Sportului (1979).

DOGLAN ELENA ANUŞCA (1951) n. în comuna Berezicin, Judeţul Vaslui, absolventă a IEFS, promoţia 1975. A practicat handbal de performanţă la: Liceul Agricol Huşi (divizia şcolară) 1966-1970; IEFS (1971-1971), CSM Construcţii Bucureşti (1973-1975) şi CS Viitorul Vaslui (1975-1980). În 1969, la Cupa Moldovei de la Oneşti, a fost declarată cel mai bun portar de handbal. În 1973 a cucerit titlul de vicecampioană universitară la handbal, cu echipa IEFS Bucureşti. A desfăşurat o bogată activitate cultural–artistică, între anii 1969–1973, fiind distinsă cu numeroase premii şi diplome la dansuri populare, muzică populară şi teatru. Din 1975 funcţionează ca profesor şi antrenor la Colegiul Anghel Rugină din Vaslui, inspector şcolar de specialitate şi antrenor de handbal la lotul naţional de junioare (1977), iar din 1975 până în 2009, presedinte al Asociaţiei Judeţene Sportul pentru Toţi. A susţinut 21 de comunicări stiinţifice, la nivel judeţean şi naţional, pe teme legate de educaţie, gimnastică, turism şi sportul pentru toţi.

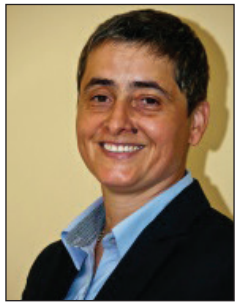

DRĂGAN, CRISTIANA (1973) n., Olteniţa, Judeţul Călăraşi, absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport, profesor de educaţie fizică la Grupul şcolar „Nicolae Bălcescu" Olteniţa, director, consilier Comisia învăţământ, sport, cultura, religie, turism. A obţinut o diplomă de Master management sportiv 2010, curs metodist, curs management educaţional 2010, curs mentor, curs formator; preşedinte Asociaţia Judeţeană SPT Călăraşi; membru Birou federal FRSPT.

DUMITRU, GHEORGHE (1946) n., Comuna Luica, Judeţul Călăraşi, absolvent al Facultăţii de Medicină Generală din Bucureşti, medic primar de medicină sportivă la Serviciul Judeţean de

Specialitate Constanţa, lector universitar la Facultatea de Educaţie Fizică a Universităţii Ovidius Constanţa; din 1993 – 2002 membru în Biroul federal al FRSPT, preşedinte al Comisiei pentru activitatea metodică, cercetare şi documentare. A reprezentat România la seminariile organizate de Consiliul Europei pe tematica Sportul pentru Sănătate şi este membru fondator al Institutului Internaţional de Promovare a Sănătătii din Washington D.C., a participat la congrese mondiale pe problema promovării sănătaţii prin sport. Este autorul a numeroase cărti, articole, lucrări ştiinţifice publicate şi comunicate la congrese, sesiuni ştiinţifice şi simpozioane, în ţară şi străinătate.

FIC, RUSALIN (1945) n. în Reşiţa, Judeţul Caraş-Severin. Absolvent al Institutului Politehnic Traian Vuia Timişoara (1985), Masterat în "Politici Publice" la Facultatea de Filozofie a Universităţii Bucureşti. În 2001 obţine un brevet, eliberat de Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale, Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Ministerul Tineretului şi Sportului, privind utilizarea bateriei de teste psihologice de aptitudini. În perioada 1992 – 2002, a acţionat în DJTS Caraş–Severin, în calitate de consilier pentru Tineret. Între anii 2002 – 2004, a fost director al CSM Reşiţa, iar din 2004 până în prezent, Director General al aceluiaşi club sportiv. Din 2001 este preşedinte al Asociaţiei Judeţene "Sportul pentru Toţi" Caraş – Severin, iar din 2009 este membru în Biroul Federal al Federaţiei Române Sportul pentru Toţi".

HENDREA FILIP – AURELIA VALERIA (1955) n. în Şoncuţa Mare, Judeţul Maramureş, absolventă a FEFS Oradea, promoţie 1978. Profesoară la şcoala Săcălăşeni, jud. Maramureş (1977), profesor şi antrenor de atletism la CSS nr.1 Baia Mare (1980), metodist la Consiliul Judeţean al Pionerilor pentru sportul de performanţă (1982); inspector de specialitate la DSJ Maramureş pentru Sportul pentru Toţi (1985). Componentă a lotului national de atletism, şase titluri de campion universitar, locul VI la CE de atetism. Din anul 1966, este membru în Biroul Federal al Federatiei Române Sportul pentru Toţi iar din 2001 este preşedinte al Asociaţiei Judeţene Sportul pentru Toţi Maramureş. Din 2002, este director al filialei AOR Maramureş.

SAVONEA, AUGUSTIN IOAN (1950) n. în Tg. Mures, Judeţul Mureş. Absolvent al IEFS, promoţia 1974. Între anii 1974-1977, a funcţionat ca profesor de sport la Liceul nr. 2 din Târnăveni şi la Sc. Sportivă din Târgu Mureş. Din 1977 până în 1980, a fost instructor metodist la Clubul Tineretului, din sectorul III şi instructor sportiv la AS Dinamo V, din Ministerul de Interne (1980-1990). Din 1990 până în 2005, a fost cadru didactic universitar la Academia Naţională de Informaţii. Din anul 2005, face parte din grupul de lectori ai Federaţiei Române *Sportul pentru Toţi*. În 2003 urmează cursurile postuniversitare de Management şi Administraţie Sportivă, organizat de COR si CIO. Membru fondator al filialei AOR Bucureşti (1995) şi membru în Biroul Federal al Federatiei Române Sportul pentru Toţi (din 2005). A susţinut peste 30 de comunicări ştiinţifice şi referate pe teme legate de alpinism, didactica universitară, sport de performanţă şi sportul pentru toţi în rândul elevilor şi studenţilor.

STRUJAN, IOAN (1956) n. în Vadul Moldovei, Judeţul Suceava, profesor de educaţie fizică, absolvent Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" Iaşi. Sportiv de performanţă – Volei CSM Suceava. Master în Management sportiv, Master în Politici Publice. Profesor la Şcoala nr. 13, Botoşani – 1981-1993; Fondator şi preşedinte al Asociaţiei Triumf Botoşani - 1989; director al Direcţiei de Tineret şi Sport Botoşani – 1997-1999; profesor CSS Botoşani – 1996-1997; director adjunct Şcoala nr. 13, Botoşani

– 1999-2000, iar din 2000 director; membru fondator al Federaţiei Române Sportul pentru Toţi – 1992; metodist al ISJ educaţie fizică – 1996-2009; profesor Universitatea Petre Andrei Iaşi – 1996-2006; formator naţional SPT- 2006; membru al biroului federal FRSPT – 2000-2008, vicepreşedinte FRSPT - 2008 în prezent; metodist ISJ Botoşani – din 2000; Membru în Corpul Profesorilor de elită -2010. Profesor mentor-2012, Expert în educaţie-2012. A obţinut 5 diplome de merit, a publicat 10 lucrări de specialitate, a participat la numeroase manifestări ştiinţifice naţionale şi internaţionale; a organizat 2 manifestări ştiinţifice naţionale şi 3 internaţionale şi 44 de proiecte şi activităţi de nivel naţional şi internaţional. A obţinut 11 performanţe notabile cu elevii care au participat la Campionatele naţionale la volei, fotbal, atletism.

SUCIU AURELIA (1946), n. în București. Absolventă a IEFS, promoția 1970. În perioada 1958-1968 a făcut gimnastică de performanță la CSS nr. 1 și CS Dinamo. Între anii 1969-1975 a practicat atletismul de performanță la CS *Metalul* București. În perioada 1966-1973 a fost antrenor de gimnastică la CS *Dinamo*, iar în anii 1970-1973 antrenor de atletism la CS *Metalul* București. În perioada 1973-1975, a fost instructor metodist în cadrul CMBEFS, iar între anii 1975-1981, profesor de educație fizică și sport la Liceul *Ianca* din jud. Brăila. În perioada 1981-1984, a funcționat ca instructor sportiv la CMBEFS. Între 1984-1985 a fost vicepreședinte la CS Voința București, iar între 1985-1986 secretar al Consiliului Municipal București pentru Educație Fizică și Sport (CMBEFS). Între anii 1987-1990, a îndeplinit funcția de Șef al Departamentului ”Sportul de masă” din CNEFS. Între 1990-1992 este director al Direcției Programe Sportive pentru Public din Ministerul Tineretului și Sportului. Din 1992 Secretar General al Federației Române Sportul pentru Toți. În 1992 a obținut diploma de Onoare a UNESCO pentru serviciile de excepție aduse educației fizice și sportului. În 1998 a fost distinsă cu Diploma de merit a Asociației Internaționale pentru Condiția Fizică și Sportului pentru Toți (TAFISA) iar în 2008 a primit Premiul Federației Internaționale Sportul pentru Toți (FISPT) pentru promovarea și organizarea programelor specifice Sportului pentru Toți.

VLASCU, CONSTANTIN (1958) n. **în** Rm Vâlcea, Judeţul V**â**lcea, absolvent al Institutului Politehnic Traian Vuia, Timișoara. Inginer metalurg, - vicepreşedinte CS VL Sport – Rm. V**â**lcea. Preşedinte AJSPT V**â**lcea 2001- **în** prezent, Vicepreşedinte FRSPT 2004- **în** prezent; Component **în** echipa de handbal – Metalul Hunedoara, Metalul Rm. V**â**lcea; Baschet – CSS Rm. V**â**lcea, Feroviarul Rm. V**â**lcea; Fotbal – Chimia Rm. V**â**lcea; Arbitru – handbal, baschet, fotbal.

VINTILĂ, OCTAVIAN – vezi Personalităţi

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TENIS

Primele menţiuni ale jocului cu mingea le găsim în *Odiseea* lui Homer (cântul VI, versurile 134-139 şi cântul VIII, versurile 515-525). Se fac referiri la vechii eleni (Sphairisis) care aruncau mingea cu mâna sau o loveau cu un baston asemănător cu crosa de hochei. Istoricul latin Plinius povesteşte la începutul mileniului I d.Hr. despre numele de .Sphairisteria. dat terenului de joc. De asemenea, serbările date în cinstea zeului Apolo conţineau în programul lor jocul cu mingea. Mărturii despre asemenea practici există şi pentru alte zone ale globului. Astfel, H. A. Giles precizează că în China veche, în oraşul Lin Tzu era la modă, printre altele, jocul cu mingea; americanii susţin că vechii locuitori dintre Mississippi şi Arcansas practicau un joc în care mingea era lovită cu un gen de rachetă manevrată cu ambele mâini. Şi în Delta Nilului (Tinnis sau Tanis) se practica un joc asemănător, de unde acesta s-a răspândit în Orientul Apropiat şi de aici, cruciaţii l-au adus în Europa. Unii cercetători afirmă că tenisul se juca încă din secolul al VIII-lea la curtea lui Carol cel Mare, fiind adus de ambasadorii lui Harum al Raşid, califul din Bagdad.

Aceste păreri contradictorii explică de ce este dificil şi complicat să stabilim cu exactitate când şi unde se situează începuturile jocului de tenis care pot fi în oricare dintre continentele populate ale Globului. Parcă am tinde să credem că ele trebuie căutate în Europa. Astfel, ştim că în Italia secolului al XI-lea se practicau unele jocuri cu mingea (*pallone*) în care aceasta era lovită cu palma deschisă. În Spania şi în sudul Franţei mingea era lovită cu bastonul. Acest joc a rămas până în zilele noastre sub denumirea de *juego de pelota,* fiind jocul naţional al bascilor.

Lovirea mingii cu palma *(jeu de paume)* se practica încă din secolul al XII-lea în mediul eclezi-astic, deşi pentru alţi reprezentanţi ai clerului faptul era de neacceptat. Astfel asistăm în anul 1245 la interzicerea acestui joc printr-un edict dat de arhiepiscopul de Rouen, hotărâre rămasă fără rezultat, deoarece jocul luase o prea mare amploare ca să poată fi stopat, în 1230 fiind construit deja la Poitiers primul teren de către Pierre Garnier. Regalitatea se arată şi ea interesată de acest joc, Philip al XIV-lea ordonând în 1308 construirea unei săli de joc la Hotel de Nesle, măsură luată şi de Charles al V-lea peste 50 de ani. De asemenea, a fost preţuit şi de alţi monarhi: François I, Henric al II-lea şi Henric al IV-lea, Ludovic al XI-lea, Ludovic al XII-lea şi Ludovic al XIII-lea.

Pentru originea franceză a tenisului pledează chiar denumirea sa. Cercetătorii (majoritatea) sunt de acord că aceasta provine de la cuvântul francez *tenez* (ţine), expresie folosită în momentul serviciului. Alţii sunt de părere că la originea cuvântului stă denumirea localităţii din delta Nilului (Tinnis sau Tanis), menţionată anterior.

Cert este că în această perioadă se juca mult tenis. Documentele arată că se juca tenis în Olanda (care în 1401 şi în 1414 îl interzice), Italia, Elveţia, Germania, de asemenea, la Praga, în secolul al

XVI-lea. Un capitol aparte îl constituie practicarea tenisului în Anglia. Prima menţionare datează din anul 1389, când Shakespeare subliniază pasiunea lui Henric al V-lea pentru acest sport: .Când mingilor le-oi potrivi rachetă / juca-voi, Doamne-n Franţa o partidă Mari amatori de tenis au fost Henric al VI-lea şi Henric al VIII-lea, ultimul construindu-ş i patru terenuri la palatul Whitehall şi unul la St. James, pentru soţia sa, Anna de Boleyn, aceasta fiind a doua femeie cunoscută ca jucătoare de tenis, după Margot din Franţa, menţionată ca activând în anul 1427.

Mai apropiat de epoca modernă relatăm o serie de date de referinţă:

• în anul 1858, Harry Gom a trasat primul teren pe o pajişte din Edgbasten (sub denumirea de.field-tennis .), mutându-l apoi în 1870 la Leamington. Acţiunea nu a avut succes;

• primul meci de tenis dintre universităţile Oxford şi Cambridge a avut loc în anul 1859;

• în iunie 1872, s-a desfăşurat la Leamington Club prima partidă publică de .lawn-tennis. dintre două cupluri: H. Gom, J.B. Perera şi W. Tomkins Haynes;

• în decembrie 1873, maiorul W. C. Wingfield publică la Londra broşura Jocul de Sphairistike;

• la 23 februarie 1874, a avut loc brevetarea de către Wingfield a unui nou şi ameliorat «court» pentru jucarea anticului joc de tenis;

• la 25 mai 1875, gruparea Marylebone Cricket Club emite primul .cod. oficial al tenisului de câmp;

• între 9-12 iulie 1877, a avut loc primul turneu de tenis (simplu bărbaţi) pe terenurile .All England Crocket And Lawn Tennis Club din Wimbledon, moment din care începe numărarea anilor de tenis competiţional. În 1977 s-a sărbătorit centenarul existenţ ei acestei competiţii.

Începutul practicării organizate a tenisului:

• în noua sa formă, tenisul este jucat mai întâi în Bretania (Franţa), la Dinard din anul 1878 şi la Paris, din anul 1885;

• turneul de la Roland Garros începe a se organiza din anul 1901;

• în Germania, la Bad Hamburg, este fondat. English Club; după modelul acestuia, ia fiinţă, un an mai târziu, în Italia, la Bordighera, un club similar; altele se înfiinţează în Suedia, în 1879 şi în Olanda, în 1882;

• în ţinutul Boemiei, în 1879, are loc în palatul Kinsky din Chocen al doilea turneu de tenis. Turnee de tenis mai sunt menţionate la Budapesta, în 1881 şi în Croaţia, în 1890;

• în SUA primul turneu de tenis: în State Island, în 1880, deşi unii autori menţionează chiar date anterioare: în 1876, la New Orleans şi la Nahant, lângă Boston;

• în 1881 este fondată Federaţia Americană de Tenis (USNLTA);

• în 1879 este desemnată prima campioană de tenis din lume, în persoana jucătoarei May Langrishe (Irlanda);

• în 1884 este inaugurat turneul feminin de la Wimbledon;

• în 1875 a luat fiinţă, la Auckland, în Noua Zeelandă, primul Lawn-Tennis Club; abia după 11 ani se organizează primul campionat;

• în Australia, primul turneu de tenis are loc la Melbourne, în 1880;

• Cupa Davis se instituie la 17 februarie 1900. Salatiera de argint., cum mai este cunoscută, a fost confecţionată la insistenţele unui bun jucător, Dwight-Filley Davis, de către magazinele de bijuterii Shreve, Crump şi Law, din Boston;

• la 1 martie 1913 a avut loc, la Paris, înfiinţarea FILT (Fédération Internationale Lawn-Tennis) cu 12 ţări fondatoare. Ulterior FILT s-a transformat în FIT (Fédération Internationale Tenis). După zece ani de la înfiinţare, Statele Unite s-au afiliat acestui for internaţ ional.

Printre măsurile adoptate de FILT menţionăm:

• asimilarea întrecerilor din Cupa Davis cu un campionat mondial, la care aveau dreptul să participe numai echipe masculine;

• crearea, în 1963, a Cupei Federaţiei, competiţie pentru femei, similară Cupei Davis.

În legătură cu includerea tenisului printre sporturile olimpice, trebuie arătat că demersurile în acest sens nu sunt de dată recentă; între 1896 şi 1924 tenisul a figurat în programul a şapte ediţii. În urmă cu 30 de ani (în 1968), la Ciudad de Mexico, a figurat din nou, dar numai ca sport demonstrativ, cu

titlu experimental. În prezent este sport olimpic.

Majoritatea surselor documentare situează apariţia tenisului de câmp în România între anii 1898 şi 1899, dar cu siguranţă că tenis s-a jucat şi în anii anteriori. Se consideră că primele cluburi de tenis româneşti au fost: Galatz Tennis Club (1898) şi Tennis Raqueta (în acelaşi an sau puţin mai târziu). La Galaţi, clubul era format din funcţionari ai societăţilor comerciale străine, majoritatea aparţinând Comisiei Internaţionale a Dunării, iar la Bucureşti, la Raqueta jucau, de asemenea, cetăţeni străini, funcţionari şi diplomaţi. Există referiri privind existenţa şi a altor cluburi de tenis în România, la Iaşi, Brăila, Ploieşti şi Sinaia, chiar cu 10 ani înaintea celor menţionate, dar cu o mai mică reprezentare. Un rol important în apariţia acestor cluburi l-au avut tinerii români reveniţi în ţară de la studiile efectuate în străinătate. O dată certă este anul 1906, an în care trei bucureşteni. Laezer, Bluman şi Mişu Stern. au amenajat un teren pe strada Stavropoleos (lângă fostul Palat al Poştelor), iar gruparea a fost denumită Doherty, după numele celor trei fraţi englezi (dintre care numai doi au fost jucători remarcabili). Doherty Club a avut ultimul său sediu pe terenurile de lângă Opera Română şi a găzduit, pe timpul celor peste 40 de ani de existenţă, mari turnee de tenis.

În 1907 ia fiinţă .Tenis Sport Club., terenurile aflându-se în zona Teatrului Naţional de azi. Mai menţionăm că la acest club activau numai 12 jucători, la care se alătură peste puţin timp şi Mişu Stern, cel mai bun tenisman român din acea vreme, iniţiatori fiind Epureanu, Penescu şi Piteşteanu. La 8 mai 1910, Tenis Sport Club se transformă, din iniţiativa unui grup (Gr. Caracostea, Mişu Berceanu şi Mircea Iconomu), în Tenis Club Român (TCR).

În Capitală mai apar şi alte terenuri de tenis sau noi grupări. Astfel, sunt menţionate cele două terenuri din zona Kiseleff, precum şi cele din Calea Dorobanţi, Piaţa Rosetti, str. Nicolae Bălcescu şi grădina familiei Cantacuzino, lângă Şosea. În 1913 ia fiinţă Mass Club.

Perioada de până la primul război mondial este caracterizată de măsuri organizatorice şi de acţiuni în premieră:

- în 1909 ia fiinţă campionatul intercluburi dotat cu .Cupa Cămărăşescu., transformat după ani de zile în Campionatul Naţional pe echipe;

- tot în 1909 este desemnată, la Turneul de la Iaşi, prima noastră campioană, în persoana Janei Alexandrescu;

- în acelaşi an, 1909, în Capitală se desfăşoară primul campionat interşcolar, câştigat de .dublul. de la Sf. Sava, Ciocârdea Lambrino;

- între 30 mai şi 10 iunie 1911, s-a desfăşurat primul Campionat Naţional. Au participat 15 jucători, iar primul campion naţional a fost Mişu Stern. La femei, în absenţa Janei Alexandrescu, câştigă titlul Maria Perieţeanu, sora Janei;

- în 1912 ia fiinţă FSSR, având în cadrul ei o comisie pentru lawn-tenis. Aceasta îşi propune conceperea unui regulament, împărţirea jucătorilor în două categorii şi desfăşurarea campionatelor naţionale la toate cele cinci probe.

Apropierea primului război mondial marchează negativ activitatea. Anul 1914 constituie un eşec competiţional, iar în anul 1915, aceste campionate nu mai au loc, ele fiind reluate în 1916. Urmează alţi doi ani de pauză (din cauza războiului), activitatea fiind reluată abia în 1919.

În 1922, Comisia pentru lawn-tenis emite un regulament al campionatelor naţionale, care prevedea că acestea sunt deschise numai jucătorilor cu cetăţenie română. În plus, regulamentul prevedea organizarea de campionate regionale şi de campionate internaţionale.

În anul 1922, la cea de a 17-a ediţie, România debutează în Cupa Davis jucând în Anglia, la Eastbourne, contra echipelor Indiilor Engleze. Rezultat: 5-0 pentru India. Participarea la Cupa Davis este reluată după o pauză de 3 ani, la Londra, contra Danemarcei. Scor: 1-4.

Se înmulţeşte numărul sportivilor şi al participării lor peste hotare. Deşi aflaţi la sfâşitul activităţii lor competiţionale, sunt trimişi la un concurs de la Berlin fraţii San Galli. În 1923, se afirmă, alături de jucătorul de-acum consacrat, Nicolae Mişu, arădeanul Gheorghe Lupu care evoluează deseori la Budapesta în compania jucătorilor unguri. În Polonia rachetele româneşti (A. San Galli, I.

Rosetti-Bălănescu, D. Todorovschi) obţin rezultate remarcabile la individual şi dublu bărbaţi. Aria tenisului românesc se lărgeşte. Campionatele interşcolare promovează tot mai mulţi jucători care se vor remarca în perioada interbelică. Printre laureaţii acestor campionate (1923) se află şi numele unui viitor mare polisportiv, Al. Papană.

În 1926, oraşul Bucureşti găzduieşte pentru prima oară un meci pentru Cupa Davis (cu Italia), dar meciul este pierdut cu 5-0. De altfel, prima victorie în această competiţie va fi obţinută abia în faţa echipei Belgiei (1928).

În anii 1929 şi 1930 au loc o serie de acţiuni organizatorice de primă importanţă: la 13 februarie 1929 ia fiinţă .Uniunea Societăţilor Române de Tenis., act de constituire validat la 12 martie 1929, iar la 21 decembrie 1929, titulatura oficială devine: *Federaţia Societăţilor Române de Tenis*. La 16 noiembrie 1930 autonomia Federaţiei de Tenis devine efectivă.

În perioada interbelică notăm o relansare a tenisului prin formarea de asociaţii în centre ca Oradea (unde în 1931 este menţionată prima sală de tenis din ţară), Cluj (prin fondarea clubului .Universitatea.), Braşov, Baia Mare, Mediaş, Târgu Mureş, Timişoara, Lugoj, Iaşi, Ploieşti, Brăila, Bacău, Petroşani, Lupeni ş.a.m.d. De asemenea, reţinem înfiinţarea Asociaţiei Profesioniste a Antrenorilor de Tenis din România în anul 1932 (devenită persoană juridică în 1933) şi care a fiinţat până în 1941.

Apariţia în calendarul internaţional a JB (în 1930) va prilejui afirmarea tenisului românesc în sud-estul Europei. Jucătorilor deja consacraţi (Nicolae Mişu, George Poulief, Nini Golescu, Lenke Popper) li se alătură tinerele noastre .rachete. (C. Caralulis, A. Schmidt, C. Tănăsescu, fraţii Gogu şi Marin Viziru, V. Rurac, G. Cobzuc, fraţii Marin şi Tudorel Bădin, Magda Berescu Rurac). Vor fi obţinute unele rezultate de prestigiu: victoria dublă a României în faţa redutabilei echipe a Germaniei (la Berlin 5-2 şi la Bucureşti, 4-2) şi în faţa echipei Slovaciei (5-1). La finele sezonului 1942, C. Tănăsescu, care primise Premiul Naţional pentru Sport, este cotat pe locul III (după celebrii Asboth şi Cucelli) în clasamentul european, de ziarul .Deutsche Allgemeine Zeitung.

În anii celui de-al doilea război mondial, activitatea stagnează din nou. Primele semne evidente de îmbunătăţire a situaţiei apar în martie 1947, când suntem reprimiţi în FILT şi în anul 1948, când România ia din nou startul în Cupa Davis, fiind eliminată, la limită, de Franţa (3-2).

Anul 1947 poate fi caracterizat ca un an de succes pentru tenisul nostru. Jucătorii români se afirmă în concursurile internaţionale de pe Coasta de Azur (Magda şi Vinicius Rurac, C. Tănăsescu şi C. Caralulis) pe terenurile de la San Remo, Cannes, Edgbastan, Oakmont, Toronto, Monte Carlo şi pe cele din Elveţia şi Ungaria. Memorabilă rămâne întâlnirea între România şi Italia şi meciul dintre C. Tănăsescu şi G. Cucelli, pierdut de români după întreruperi cu scorul de 2-3. Anul 1950 anunţă succesele răsunătoare pentru tenisul românesc, ce vor fi obţinute într-un viitor apropiat. În 1953 calendarul competiţional se amplifică: alături de titlurile la masculin şi feminin, se acordă şi acela de campioană absolută a ţării pe echipe mixte CCA. dobândeşte primul titlu.

Următoarele ediţii sunt câştigate tot de formaţia militară până în 1961, când echipa Dinamo întrerupe şirul victoriilor echipei CCA. Apare o nouă generaţ ie de jucători care poate fi socotită .de aur., formată din C. Năstase, P. Mărmureanu, D. Viziru, surorile Ecaterina şi Eleonora Roşianu şi steaua tenisului naţional şi mondial, Ilie Năstase. Acest jucător cu un palmares impresionant (din care îi lipseşte doar titlul de campion la Wimbledon, unde a fost de 3 ori finalist) va face un bun tandem cu un alt jucător de excepţie Ion Ţiriac. Ei vor forma cea mai redutabilă echipă din tenisul românesc al secolului XX şi printre cele mai cunoscute în lume în anii 60-70. Anul 1967 debutează cu rezultate convingătoare şi pentru I. Ţiriac şi pentru Ilie Năstase în turnee internaţionale şi în mod deosebit la Roland Garros şi Wimbledon. În 1968 tenisul devine .open., adică deschis participării la turnee atât a jucătorilor amatori, cât şi a celor profesionişti. Anul 1969 avea să consemneze prima performanţă, cu valoare istorică pentru tenisul românesc, pentru echipa noastră formată din I. Ţiriac şi I. Năstase. Ei vor susţine pe

pământ american prima lor finală în Cupa Davis, pierdută cu 0-5. Marea .ispravă. va fi reeditată încă de două ori: în 1971, în finala de la Charlotte (SUA) România pierde cu 2-3 în faţa echipei SUA şi în 1972 la Bucureşti, cu acelaşi rezultat în faţa aceleiaşi echipe americane. Aceste rezultate obţinute în anii 70, arată că tenisul românesc a realizat performanţ e notabile care-l situează, în partea a doua a secolului XX, în fruntea ierarhiei internaţionale a acestui sport. Dintre succese menţionăm: I. Năstase a fost de 2 ori desemnat câştigător al Marelui Premiu Elit (1972-1973) şi situat pe locul I în clasamentul mondial pe anul 1973, precum şi desemnarea de 4 ori, drept cel mai bun sportiv român (1969-1970, 1971-1973); de asemenea faptul că jucătoarele române Virginia Ruzici (câştigătoarea turneului Roland Garros), Mariana Simionescu, Florenţa Mihai s-au situat pe locurile fruntaşe ale concursurilor internaţionale, complet ând performanţele jucătorilor români. După marile succese ale echipei României în Cupa Davis în anii 60-70 şi încheierea carierei de excepţie a jucătorilor I. Năstase, I. Ţiriac şi D. Hărădău, valoarea tenisului nostru continuă a se afirma, dar fără a mai atinge strălucirea anilor 60-70. Florin Segărceanu, promovat timpuriu (la 16 ani) în echipa pentru Cupa Davis, Andrei Pavel (cel mai bine cotat în clasamentul ATP locul 21), Adrian Voinea, Dinu Pescariu, Gabriel Trifu, Răzvan Sabău, Ion Moldovan, Viorel Marcu, George Cosac au reprezentat tenisul românesc în turneele internaţionale şi în echipa ţării pentru Cupa Davis, cu rezultate care l-au menţinut în topurile anilor 80-90. Lor li s-au adăugat .rachetele. feminine Irina Spârlea, Ruxandra Dragomir, Cătălina Cristea ş.a., situate şi ele în elita tenisului internaţional.

Pe plan organizatoric şi administrativ, FRT şi-a menţinut structurile, efectivele de jucători şi de antrenori, întotdeauna mult mai mici decât ale celorlalte şcoli consacrate ale Europei (Cehiei, Spaniei, Suediei, Franţei şi Germaniei).

În anul 2000, componenţa Biroului federal a fost următoarea: Ion Ţiriac preşedinte de onoare; Viorel Cataramă. preşedinte de onoare; Ilie Năstase preşedinte; Florenţa Mihai, Dumitru Hărădău vicepreşedinţi; Lucian Vasiliu secretar general; 10 membri. Tenisul se practica în 230 de secţii din 38 de judeţe, cu 13.165 de sportivi legitimaţi, din care 2852 seniori, 3873 juniori şi 6440 copii, pregătiţi de 246 antrenori şi 162 instructori şi asistaţi de 122 arbitri.

În anul 2001, în competiţiile mondiale şi europene, tinerii jucători de tenis au obţinut: o medalie de aur (Adrian Ungur şi Florin Mergea la dublu), două medalii de argint (Adrian Ungur şi Monica Niculescu la simplu) şi trei medalii de bronz, la CE de juniori; trei medalii de aur (Florin Mergea la simplu; Liliana Balaci cu Delia Sescioreanu la dublu; Agnes Satmari la simplu), trei medalii de argint şi două medalii de bronz, în turneele mondiale de juniori şi cadeţi.

Tot în 2001, Federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 19 decembrie a adoptat noul Statut şi a aprobat componenţ a Comitetului director format din 15 membri: Ion Ţiriac preşedinte de onoare; Ilie Năstase preşedinte; Florin Segărceanu, Alexe Gheorghe Bardan şi Dinu Mihai Pescariu vicepreşedinţi; Gabriel Săndulescu, George Cosac, Ilie Cojan, Costel Curcă, George Bucuroiu, Radu Nichifor Popescu, Vasile Tiroiu, Mihai Algiu, Radu Alboteanu, Iulian Cavarnali şi Marius Comănescu membri.

De asemenea, a fost stabilită componenţa organului de administrare şi gestionare al federaţiei: Lucian Vasiliu secretar general; Florenţa Mihai antrenor federal; Georgeta Bucur şi Mihaela Munteanu contabili; şase membri.

În perioada mandatului lui Ilie Năstase, ca președinte al Federației Române de Tenis din anul 2001, până în 2009, au funcționat ca secretar general Lucian Vasiliu până în 2003 și ca director general Dumitru Hărădău, până în 2009.

În această perioadă de timp, Federația Română de Tenis a organizat un circuit internațional de turnee futures, în valoare de 10.000 de dolari, atât pentru fete, cât și pentru băieți.

Competițiile dotate cu trofeele intitulate “Ilie Năstase” și “Ion Țiriac”, au permis jucătorilor din țara noastră să participle , chiar în România , fără a mai face deplasări peste hotare, să întâlnească

adversari de valoare și să adune puncte în clasamentele mondiale ATP și respectiv WTA.

În această perioadă, echipa României de Cupa Davis , a promovat de mai multe ori în prima grupă valorică mondială.

De cele mai multe ori cu jucătorii Andrei Pavel, Victor Hănescu, Adrian Voinea și căpitanii nejucători Florin Segărceanu și Adrian Marcu, în rolul principalilor protagoniști , echipa României a făcut față în confruntări dure, cu echipe care au reprezentat state cu o forță mult mai mare în tenisul profesionist masculin.

Ulterior, Andrei Pavel a preluat misiunea de căpitan de jucător, poziție din are a încercat mereu să motiveze echipa noastră, unde Hănescu a fost secondat de Victor Crivoi și Adrian Ungur. La randul său Horia Tecău și-a pus din ce în ce mai mult în valoare, calitățile de jucător pentru confruntarea de la dublu.

În februarie 2009, Adunarea Generală a ales în funcția de președinte al Federație Romane de Tenis pe Ruxandra Dragomir, iar în cea de director general pe Silviu Matei.

Printre măsurile și acțiunile adoptate de noul președinte s-au aflat: organizarea competiției care îi poartă numele, cu premii de 75 000$ (27 iulie-1 august 2010); modernizarea bazei sportive și construirea unei săli de forță de la Centrul Național de Tenis; organizarea întrecerilor din cadrul Cupei Davis (septembrie 2010, meciul România-Ecuador, câștigat cu 5-0 de echipa noastră). Este menționat și faptul că în cadrul Adunării Generale a Federație Europene de Tenis, din 2010, țara noastră a fost promovată de la categoria C, la categoria B, fapt care conferă mai multe avantaje în favoarea dezvoltării tenisului din țara noastră.

Anul 2012, a înregistrat o premieră pentru tenisul feminin românesc-7 jucătoare clasate în Top 100 WTA: Monica Niculescu – locul 29; Irina Begu – locul 46; Sorana Cîrstea – locul 48; Simona Halep – locul 50, campioană de junioare la Roland Garros în 2008; Alexandra Dulgheru – locul 57; Alexandra Cadanțu – locul 79 și Irina Gallovitz – locul 96. Această realizare, plasează România pe locul al III-lea, la egalitate cu Cehia, după Rusia, cu 11 jucătoare în prima sută și SUA cu 8 jucătoare.

În anul 2011 FE Tenis a stabilit noii căpitani nejucători ai ecjipelor naționale: Ciprian Porumb, căpitan nejucător al echipei României de cupa Davis, Sever Dron el echipei feminine de Fet Cup.

Evoluția structurilor organizatorice - componența forurilor de conducere

1912: Comisiunea Lawn-Tenis - ASR Principele Carol președinte – Ion Cămărășescu, Grigore Caracostea, Mișu Stern, I. Rosetti-Bălănescu

1915: Comisiunea Lawn-Tenis – ASR Principele Carol președinte - Grigore Caracostea, Lt. Th. A. Davila, Mișu Stern, Alfred San-Galli, membru ajutător Virgil Ștefănescu Serdaru

1919: Comisiunea de tenis – Mircea Iconomu președinte, N. Boerescu, Gr. Caracostea, N. Mișu, Al. Ronetti – Roman.

În contextul acțiunilor pentru crearea unor structuri autonome, în documentele vremii apar informatii care confirmă existența unor structuri organizatorice pentru tenis în cadrul FSSR, concomitent cu înființarea unor structuri autonome, astfel în raportul *25 de ani de viață sportivă în România (1912-1937) la pagina 204 sunt prezentate informațiile privind evoluția structurilor pentru tenis care au funcționat în cadrul FSSR*.

1929, 13 februarie: Constituirea Federației Române de Tenis, la care au participat ca membri delegați ai grupărilor fondatoare Col. adj. Regal Iosif Iacobici, Nicolae Krupenski, Nicolae Mishu, George Lupu, Ștefan Sfetescu, Alfred San-Galli Barbu Iconomu, George Poulieff, Emil Nădejde, Boyan Gruieff, Grigore Caracostea, Dna Ella Caracostea, Dr. Liviu Pop, I. Dörner, Dr. Ion Pellé, Dr. Ștefan Șomodi.

A fost ales următorul comitet: Col. adj. Regal Iosif Iacobici, Grigore Caracostea, casier Ștefan Sfetescu, membrii – Alfred San-Galli, Nicolae Krupenski, censori – Barbu Iconomu, Emil Nădejde, Boyan Gruieff.

1930: Comitetul nou ales – președinte Col. adj. Regal Iosif Iacobici, vicepreședinți I. Bujoi, căpitan Eugen Mețianu, membri T. Rosin, Zoltan Ltsek, A.

San-Galli, A. Barbon, Mircea Iconomu, A. Anastasiu, N. Krupenski, secretar Grigore Caracostea, casier Ștefan Sfetescu.

1932: au fost aleși vicepreședinți – Grigore Caracostea, Eugen Mețianu, secretar general – Mircea Iconomu.

1933: președinte – I. Rosetti-Bălănescu, vicepreședinți – Grigore Caracostea și căpitan Șerb, secretar general – Mircea Iconomu.

Alte surse, între care și Tenis de la A la Z, autor Radu Voia, prezintă modificările și evoluția structurilor organizatorice autonome *La 13 februarie 1929, ia ființă Uniunea Societăților Române de Tenis (USRT), organism de sine stătător în cadrul unei acțiuni mai largi de autonomie a sporturilor.* Actul de constituire a fost validat la 12 martie **1929** într-o ședință a FSSR, în care se propun și o serie de modificări ale statutelor, permițându-se astfel tenisului de performanță aflat din 1912 sub egida Comisiunii de Lawn-Tenis să se autoadministreze. La 21 decembrie **1929**, titulatura a fost schimbată în Federația Societăților Române de Tenis FSRT, la aceeași dată se produce și afilierea la Federația Internațională de Lawn-Tenis, se face mențiunea că tenisul a fost una dintre primele ramuri sportive din țara noastră cu conducere autonomă. Primul comitet federal a avut următoarea componență: președinte – G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, P. Lichiardopol, secretar – Gr. Caracostea. Au fost construite și 7 comitete regionale. Această etapă pregătitoare (de tranziție) a existat până în anul **1937**, când forul de conducere al tenisului a avut următoarea componență: președinte – G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, Ionel Madgearu, secretar general – Grigore Caracostea, casier - Ștefan Sfetescu, membri – Adis Anastasiu, C.N. Capșa, ing. I. Apostolescu, Polidor Lichiardopol, C. Verichetti, ing. S. Neicu

1938-1939: președinte G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, Polidor Lichiardopol, secretar federal - av. Gr. Caracostea, casier ing. L. Vassu, membri – I. Apostolescu, C.N. Capșa, ing. Eugen C. Bălan, V. Vasiliu, ing. Florea și C. Verichetti. În acest comitet a fost ales ca membru în Comisia de cenzori Arnoulf Schmitt.

1939-1940: se schimbă numai secretarul federal, fiind ales maior Eugen Mețianu.

În continuare au activat în cadrul forurilor de conducere:

PREȘEDINȚI

- Bălan Eugen – Federația Română de Tenis și Tenis de masa 1940-1941;
- Constandache George – Federatia Română de Tenis și Tenis de masă 1941-1942;
- Botez Donici Alexandru – FRTenis 1942-1944;
- Paul Răzuș – FR Tenis 1945-1949;
- Ion Gheorghe Maurer – FR Tenis 1950-1952;
- Rovean Ion – FR Tenis 1952-1954;
- Elian Gheorghe – FR Tenis 1955-1959;
- Voichița Victor – FR Tenis 1960-1964;
- Mateescu Constantin – FR Tenis 1965-1974;
- Nicolae Stan – FR Tenis 1975-1982;
- Ion Gheorghe – FR Tenis 1982-1989;
- Komoroczi Gheorghe – FR Tenis 1990-1992;
- Catarama Viorel – FR Tenis 1993-1999;
- Nastase Ilie – FR Tenis 2000-2009;
- Dragomir Ruxandra Maria – FR Tenis - din 2009.

PRESEDINȚI DE ONOARE

- Adrian Năstase 1993-1996;
- Cataramă Viorel 2000-2002;
- Ion Țiriac 2002-2007.

SECRETARI GENERALI

- Suvalcea Radu 1945->1949;
- Plomaritis Dimitrie 1950->1954;
- Arjoca Grigore 1955->1959;
- Costică Victoria 1960;
- Viziru Gheorghe 1961-1964;
- Lăzărescu Alexandru 1965-1984;
- Mihai Florența 1984-1988;
- Vasiliu Lucian 1988-2002;
- Hărădau Dumitru 2003-2008 Director General;
- Matei Silviu Cristian – din 2009 Director General

Jucători și jucătoare din România care s-au clasat în primii 10 din lume în baza rezultatelor obținute în competițiile internaționale la care au participat anual

Numele si Prenumele	Anul	Locul
Magda Berescu Rurac	1947	7
Magda Berescu Rurac	1948	8
Ilie Năstase	1971	3
Ilie Năstase	1972	2
Ilie Năstase	1973	1
Ilie Năstase	1974	6
Ilie Năstase	1975	4
Ilie Năstase	1976	3
Ilie Năstase	1977	9
Ilie Năstase	1978	8
Virginia Ruzici	1978	5
Virginia Ruzici	1979	9
Virginia Ruzici	1980	6
Virginia Ruzici	1981	6
Irina Spârlea	1996	7

CAMPIONATE MONDIALE ECHIPE CUPA DAVIS

Romania a fost de 3 ori finalistă în Cupa Davis în anii 1969,1971 și 1972, toate trei finalele au fost disputate cu echipa Statelor Unite ale Americii.

1922- Prima participare a echipei României

68 ani de prezențe a echipei României până în 2011

137- Întâlniri jucate până în 2011

PARTICIPĂRILE ȘI REZULTATELE ECHIPEIOMÂNIEI ÎN DECURSUL ANILOR

Data	Adversar	Scor	Țara gazdă
3/6/2011	Argentina	1-4	ARG
9/19/2010	Ecuador	5-0	ROU
5/9/2010	Ukraine	3-1	ROU
9/20/2009	Sweden	2-3	SWE
3/8/2009	Russia	1-4	ROU
9/21/2008	India	4-1	ROU
2/10/2008	France	0-5	ROU
9/23/2007	Japan	3-2	JPN
2/11/2007	France	1-4	FRA
9/24/2006	Korea, Rep.	4-1	ROU
2/12/2006	USA	1-4	USA
7/17/2005	Croatia	1-4	CRO
3/6/2005	Belarus	3-2	ROU
9/26/2004	Canada	4-1	ROU
2/8/2004	Switzerland	2-3	ROU
9/22/2003	Ecuador	3-2	ECU
2/9/2003	France	1-4	ROU
9/22/2002	Slovak Republic	4-1	SVK
4/7/2002	Austria	5-0	ROU
9/23/2001	Czech Republic	2-3	CZE
2/11/2001	Germany	2-3	GER
7/16/2000	Zimbabwe	3-2	ZIM
4/9/2000	Hungary	3-2	ROU
9/26/1999	Germany	1-4	ROU
4/4/1999	Croatia	3-2	ROU
9/27/1998	Brazil	0-3	BRA
4/5/1998	Norway	4-1	ROU
9/21/1997	Russia	2-3	RUS
2/9/1997	Netherlands	2-3	ROU
9/22/1996	Belgium	3-2	ROU
4/7/1996	Finland	3-2	FIN
9/24/1995	Portugal	3-2	POR
4/2/1995	Morocco	1-4	MAR
7/17/1994	Great Britain	3-2	GBR

3/27/1994	South Africa	0-5	RSA
9/26/1993	Morocco	4-1	ROU
7/18/1993	Monaco	5-0	MON
5/2/1993	Nigeria	4-1	NGR
2/2/1992	Kenya	2-3	KEN
5/5/1991	Ireland	5-0	ROU
2/3/1991	Poland	0-5	POL
5/6/1990	Great Britain	2-3	ROU
2/4/1990	Ireland	3-2	IRL
5/7/1989	Switzerland	1-4	SUI
6/12/1988	Bulgaria	5-0	BUL
5/8/1988	Portugal	2-3	ROU
7/26/1987	Denmark	2-3	DEN
6/14/1987	Poland	4-1	ROU
7/20/1986	Austria	2-3	AUT
6/15/1986	Poland	4-1	POL
10/6/1985	Denmark	2-3	ROU
8/4/1985	Egypt	4-1	ROU
6/16/1985	Turkey	5-0	TUR
9/30/1984	Germany F.R.	0-5	FRG
2/26/1984	USA	0-5	ROU
7/10/1983	Australia	0-5	AUS
3/6/1983	Chile	5-0	ROU
10/3/1982	Mexico	3-2	MEX
3/7/1982	Chile	1-3	CHI
7/11/1981	Argentina	2-3	ROU
3/8/1981	Brazil	3-2	ROU
7/13/1980	Czechoslovakia	1-4	ROU
6/16/1980	Great Britain	3-2	GBR
3/9/1980	Austria	3-2	ROU
2/6/1980	Yugoslavia	5-0	YUG
7/15/1979	Sweden	2-3	ROU
6/17/1979	Germany F.R.	4-1	ROU
3/18/1979	Belgium	4-1	BEL
7/15/1978	Czechoslovakia	0-5	TCH
7/25/1977	France	2-3	FRA
6/11/1977	Great Britain	4-1	ROU
5/8/1977	Czechoslovakia	3-1	ROU
5/1/1977	Belgium	5-0	ROU

5/22/1976	Great Britain	0-5	GBR
5/2/1976	Austria	4-1	AUT
7/20/1975	Spain	2-3	ESP
8/4/1974	Italy	2-3	ITA
7/21/1974	France	3-2	ROU
8/19/1973	USA	1-4	USA
8/5/1973	USSR	3-2	ROU
7/22/1973	New Zealand	4-1	ROU
5/20/1973	Netherlands	3-2	NED
10/15/1972	USA	2-3	ROU
8/7/1972	Australia	4-1	ROU
7/23/1972	USSR	3-2	URS
6/18/1972	Italy	4-1	ROU
5/20/1972	Iran	5-0	ROU
5/7/1972	Switzerland	5-0	ROU
10/11/1971	USA	2-3	USA
8/23/1971	Brazil	3-2	BRA
8/3/1971	India	4-1	IND
7/18/1971	Germany F.R.	5-0	ROU
6/14/1971	Yugoslavia	4-1	ROU
5/16/1971	Israel	5-0	ISR
5/2/1971	Netherlands	5-0	ROU
6/15/1970	Yugoslavia	2-3	YUG
5/25/1970	Greece	5-0	ROU
5/9/1970	Iran	4-1	IRI
9/21/1969	USA	0-5	USA
8/16/1969	Great Britain	3-2	GBR
8/3/1969	India	4-0	ROU
7/20/1969	USSR	4-1	ROU
6/15/1969	Spain	4-1	ESP
5/24/1969	Israel	5-0	ROU
5/11/1969	Egypt	3-2	ROU
6/16/1968	South Africa	W/O	
5/26/1968	Norway	5-0	NOR
4/30/1968	Denmark	4-1	ROU
5/22/1967	Spain	2-3	ROU
4/30/1967	Belgium	4-1	ROU
5/1/1966	France	1-4	FRA
5/3/1964	Czechoslovakia	W/O	

6/2/1963	South Africa	2-3	ROU
5/5/1963	Switzerland	5-0	ROU
5/20/1962	Germany F.R.	0-5	FRG
5/6/1962	Israel	4-1	ROU
5/7/1961	South Africa	0-5	ROU
4/24/1960	Poland	2-3	ROU
6/14/1959	France	0-5	FRA
5/17/1959	New Zealand	3-2	ROU
4/19/1959	Egypt	3-2	EGY
4/29/1957	Austria	0-5	ROU
5/3/1948	France	2-3	ROU
5/7/1939	Hungary	2-3	ROU
5/10/1938	Great Britain	2-3	GBR
5/10/1937	Yugoslavia	0-5	YUG
8/19/1934	Germany	0-5	GER

8/13/1933	Netherlands	1-4	NED
5/14/1933	Greece	1-4	GRE
5/16/1932	Great Britain	0-5	GBR
5/15/1931	Denmark	0-5	DEN
5/5/1930	Poland	2-3	POL
5/6/1929	Belgium	1-4	BEL
5/19/1928	Italy	0-4	ITA
5/6/1928	Belgium	5-0	ROU
5/16/1927	France	0-5	FRA
4/29/1926	Italy	0-5	ROU
5/14/1925	Denmark	1-4	GBR
5/1/1924	Italy	W/O	
5/1/1923	Spain	W/O	
6/20/1922	India	0-5	GBR

JUCĂTORI COMPONENȚI AI ECHIPEI ROMÂNIEI PARTICIPANȚI LA JOCURILE DIN CUPA DAVIS

Jucător	**Total victorii /înfrângeri**	**Simplu victorii /înfrângerii**	**Dublu victorii /înfrângeri**	**Anul de debut**	**Nr ani jucați**
Alexandru BARDAN	2-3	2-2	0-1	1963	1
Alexandru BOTEZ	0-1	0-1	0-0	1933	1
I. BUNEA	0-3	0-2	0-1	1931	1
A. CANTACUZENE	0-3	0-2	0-1	1934	1
Cristea CARALULIS	4-8	3-5	1-3	1937	4
Marius COPIL	2-0	1-0	1-0	2009	2
Gheorghe COSAC	9-14	1-6	8-8	1988	9
Victor CRIVOI	3-5	3-5	0-0	2006	5
Adrian CRUCIAT	0-1	0-0	0-1	2008	1
Andrei DÎRZU	11-17	4-12	7-5	1978	8
Laszlo DORNER	1-3	0-1	1-2	1928	2
Sever DRON	1-1	0-1	1-0	1969	2
Ștefan GEORGESCU	0-1	0-0	0-1	1960	1
Alexandru HAMBURGER	0-3	0-2	0-1	1935	1
Victor HĂNESCU	16-17	14-13	2-4	2001	11
Dimitru HĂRĂDAU	7-13	7-10	0-3	1973	6
Victor IONIȚĂ	1-1	1-0	0-1	2004	1

Gheorghe LUPU	2-9	2-6	0-3	1925	3
Adrian MARCU	12-14	12-12	0-2	1984	8
Viorel MARCU	2-1	1-0	1-1	1970	2
Gavorielle-Traian MARCU	3-3	1-2	2-1	1977	2
Petre MARMUREANU	5-3	3-3	2-0	1962	6
Florin MERGEA	3-4	1-1	2-3	2003	5
Nicolae MIȘU	7-19	5-13	2-6	1922	9
Ionut MOLDOVAN	0-5	0-4	0-1	1997	3
Sever MUREȘAN	1-0	1-0	0-0	1970	1
Ilie NĂSTASE	109-37	74-22	35-15	1966	18
Mihnea NASTASE	0-1	0-0	0-1	1984	1
Constantin NASTASE	1-6	1-5	0-1	1959	2
Toma OVICI	5-8	5-8	0-0	1972	4
Eduard PANĂ	0-1	0-1	0-0	1980	1
Andrei PAVEL	40-22	32-15	8-7	1991	16
Dinu-Mihai PESCARIU	10-11	9-8	1-3	1991	8
Ciprian Petre PORUMB	3-2	0-0	3-2	1993	3
George POULIEFF	3-12	1-9	2-3	1927	5
Tibor RETI	1-1	0-1	1-0	1933	1
Răzvan SABAU	8-11	8-10	0-1	1993	7
Alfred SAN GALLI	0-3	0-2	0-1	1926	1
Ionel SANTEIU	1-2	0-0	1-2	1973	1
Arnulf SCHMIDT	2-10	1-7	1-3	1935	4
Florin SEGĂRCEANU	38-25	23-15	15-10	1978	13
Viorel SOTIRIU	0-2	0-2	0-0	1976	1
Misu STERN	0-3	0-2	0-1	1922	1
Horia TECĂU	6-8	0-2	6-6	2003	7
Ion ȚIRIAC	70-39	40-28	30-11	1959	15
Gabriel TRIFU	7-12	0-4	7-8	1997	9
Adrian UNGUR	3-2	3-2	0-0	2010	2
Mihai VANTA	1-1	1-1	0-0	1987	2
Gheorghe VIZIRU	8-12	7-7	1-5	1948	5
Marian VIZIRU	1-3	0-0	1-3	1957	2
Adrian VOINEA	10-8	10-8	0-0	1995	8
Cornel ZACOPCEANU	0-2	0-2	0-0	1957	1

CAMPIONATE MONDIALE ECHIPE FEMININ CUPA FEDERATIEI (FED CUP)

România a fost de de 5 ori în sferturile de finală a competiției Fed Cup în anii 1973,1974,1978,1980 si 1981.

1973- Prima participare în competiție a echipei României

31 ani de participare a echipei României pana în 2011

112- Întâlniri jucate până în 2011

PARTICIPĂRILE ȘI REZULTATELE ECHIPEI ROMÂNIEI ÎN DECURSUL ANILOR

Data	Adversar	Scor	Gazda
2/5/2011	Israel	1-2	ISR
2/4/2011	Hungary	2-1	ISR
2/3/2011	Latvia	2-1	ISR
2/2/2011	Netherlands	0-3	ISR
2/6/2010	Hungary	2-1	POR
2/5/2010	Portugal	2-1	POR
2/4/2010	Croatia	2-1	POR
2/3/2010	Switzerland	1-2	POR
2/6/2009	Sweden	0-3	EST
2/5/2009	Bosnia/ Herzegovina	3-0	EST
2/4/2009	Poland	1-2	EST
2/2/2008	Belarus	2-0	HUN
2/1/2008	Serbia	1-2	HUN
1/30/2008	Poland	3-0	HUN
4/21/2007	Serbia	1-2	BUL
4/20/2007	Denmark	2-1	BUL
4/19/2007	Switzerland	2-1	BUL
4/18/2007	Netherlands	1-2	BUL
4/21/2006	Sweden	1-2	BUL
4/20/2006	Estonia	2-1	BUL
4/19/2006	Belarus	2-1	BUL
4/18/2006	Israel	1-2	BUL
4/30/2005	Latvia	2-1	TUR
4/29/2005	Lithuania	2-1	TUR
4/28/2005	Finland	2-1	TUR
4/27/2005	Tunisia	3-0	TUR
5/1/2004	Luxembourg	1-2	MLT
4/30/2004	Egypt	3-0	MLT
4/29/2004	Great Britain	1-2	MLT
4/26/2004	Turkey	3-0	MLT
4/26/2003	Denmark	1-2	POR
4/24/2003	Ukraine	1-2	POR
4/23/2003	South Africa	1-2	POR
4/26/2002	Bosnia/ Herzegovina	3-0	TUR
4/25/2002	Netherlands	1-2	TUR
4/24/2002	Israel	1-2	TUR
4/26/2001	Sweden	1-2	ESP
4/25/2001	Great Britain	2-1	ESP
4/24/2001	Belarus	1-2	ESP
5/19/2000	Poland	3-0	ESP
5/18/2000	Morocco	3-0	ESP
5/17/2000	Belarus	0-3	ESP
5/15/2000	Slovenia	0-3	ESP
7/23/1999	Australia	1-2	NED
7/22/1999	Argentina	1-2	NED
7/21/1999	Chinese Taipei	3-0	NED
4/23/1999	Great Britain	2-0	ESP
4/22/1999	Ukraine	2-0	ESP
4/21/1999	Sweden	3-0	ESP
4/20/1999	Portugal	3-0	ESP
4/19/1999	Greece	3-0	ESP
4/18/1998	Poland	0-2	ESP
4/17/1998	Sweden	2-1	ESP
4/16/1998	South Africa	0-3	ESP
4/15/1998	Latvia	3-0	ESP
4/14/1998	Bulgaria	2-1	ESP
4/24/1997	Ukraine	3-0	ITA
4/23/1997	Sweden	0-3	ITA
4/22/1997	Italy	1-2	ITA
4/25/1996	Croatia	0-3	ESP

4/24/1996	Hungary	2-1	ESP
4/23/1996	Portugal	3-0	ESP
4/22/1996	Greece	2-1	ESP
4/20/1995	Belgium	0-3	ESP
4/19/1995	Croatia	2-1	ESP
4/18/1995	Belgium	1-2	ESP
4/17/1995	Israel	3-0	ESP
4/23/1994	Belarus	1-2	AUT
4/22/1994	Hungary	2-1	AUT
4/21/1994	Hungary	3-0	AUT
4/18/1994	Norway	3-0	AUT
5/14/1993	Hungary	1-2	GBR
5/13/1993	Latvia	0-3	GBR
5/10/1993	Portugal	2-1	GBR
7/16/1992	Bulgaria	1-2	GER
7/14/1992	Austria	1-2	GER
7/24/1991	Portugal	2-0	GBR
7/22/1991	Finland	0-3	GBR
7/21/1991	Cuba	3-0	GBR
7/19/1991	Thailand	2-1	GBR
7/27/1986	Chile	3-0	TCH
7/27/1986	Ireland	2-1	TCH
7/27/1986	Brazil	1-2	TCH
7/27/1986	USSR	0-3	TCH
7/24/1983	Canada	3-0	SUI
7/24/1983	Switzerland	1-2	SUI
11/15/1981	Hungary	3-0	JPN
11/15/1981	Israel	3-0	JPN
11/15/1981	USA	0-3	JPN
5/25/1980	Ireland	3-0	FRG
5/25/1980	Switzerland	2-1	FRG
5/25/1980	Czechoslova-kia	1-2	FRG
5/6/1979	Mexico	2-1	ESP
5/6/1979	Switzerland	1-2	ESP
12/3/1978	Italy	2-1	AUS
12/3/1978	Switzerland	2-1	AUS
12/3/1978	USSR	0-3	AUS
8/29/1976	USSR	W/O	USA
8/29/1976	Australia	0-3	USA
8/29/1976	Spain	3-0	USA
8/29/1976	Korea, Rep.	3-0	USA
8/29/1976	France	3-0	USA
5/11/1975	Luxembourg	3-0	FRA
5/11/1975	Italy	1-2	FRA
5/11/1975	Uruguay	2-1	FRA
5/11/1975	Belgium	0-2	FRA
5/19/1974	Argentina	2-1	ITA
5/19/1974	Sweden	2-1	ITA
5/19/1974	Germany F.R.	0-3	ITA
5/5/1973	South Africa	1-2	FRG
5/4/1973	Great Britain	2-1	FRG
5/3/1973	Sweden	2-1	FRG
5/1/1973	Brazil	3-0	FRG

JUCĂTOARELE COMPONENTE A ECHIPEI ROMÂNIEI PENTRU CUPA FEDERAȚIEI

Jucător	Total victorii /înfrângeri	Simplu victorii /înfrângeri	Dublu victorii /înfrângeri	Anul de debut	Nr . de ani jucați
Irina-Camelia BEGU	1-2	1-0	0-2	2010	1
Loredana BUJOR	2-0	1-0	1-0	1991	1
Adriana BURZ	1-0	0-0	1-0	2000	1
Mihaela BUZĂRNESCU	0-2	0-0	0-2	2006	2
Raluca CIOCHINĂ	5-5	2-2	3-3	2000	3
Sorana CÎRSTEA	6-6	4-2	2-4	2006	3

Cătălina CRISTEA	20-13	11-4	9-9	1994	4
Cristina DINU	0-3	0-0	0-3	2011	1
Ruxandra DRAGOMIR-ILIE	30-17	21-7	9-10	1991	7
Alexandra DULGHERU	5-8	4-3	1-5	2010	2
Andreea EHRITT-VANC	2-2	1-1	1-1	1993	1
Edina GALLOVITS-HALL	4-8	3-3	1-5	2001	2
Ioana GASPAR	1-4	1-2	0-2	2001	1
Judith GOHN	4-5	1-3	3-2	1973	2
Mădălina GOJNEA	8-6	7-1	1-5	2006	2
Oana-Elena GOLIMBIOSCHI	1-2	0-0	1-2	1998	1
Simona HALEP	4-1	3-0	1-1	2010	1
Isabela MARTIN	0-2	0-1	0-1	1993	1
Simona-Iulia MATEI	3-5	3-5	0-0	2004	2
Florența MIHAI	9-9	3-5	6-4	1975	6
Magda MIHALACHE	7-5	4-2	3-3	2002	2
Daniela MOISE	4-4	3-1	1-3	1986	1
Mihaela MOLDOVAN	3-4	2-2	1-2	2000	1
Gabriela NICULESCU	10-0	2-0	8-0	2004	2
Monica NICULESCU	23-16	13-7	10-9	2004	7
Ioana-Raluca OLARU	3-6	2-3	1-3	2007	3
Alice PÎRȘU	4-6	2-3	2-3	1997	2
Maria ROMANOV	0-1	0-0	0-1	1979	1
Lucia ROMANOV	9-7	7-3	2-4	1978	5
Virginia RUZICI	25-13	14-7	11-6	1973	8
Raluca SANDU	7-9	4-5	3-4	1996	4
Mariana SIMIONESCU	13-7	5-4	8-3	1973	5
Irina SPÎRLEA	10-8	5-5	5-3	1991	3
Teodora TACHE	2-4	1-1	1-3	1986	1
Alina TECSOR	3-2	2-1	1-1	1997	1
Liana-Gabriela UNGUR	2-3	1-2	1-1	2002	1

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

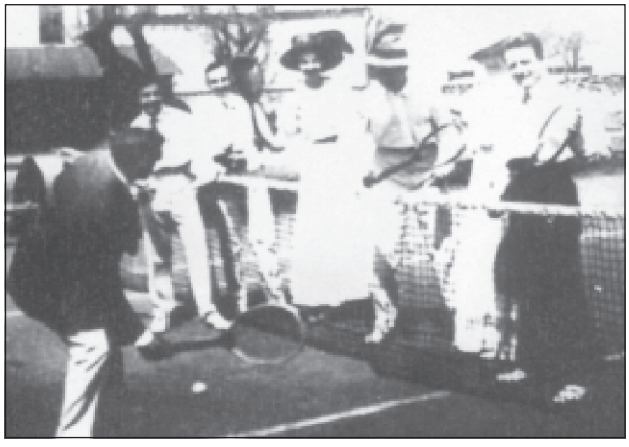

Pe terenul de tenis de la .Universitate. unde funcţiona, din 1907, gruparea Tenis Sport Club.

La Tenis Club Român, din strada Dr. Staicovici

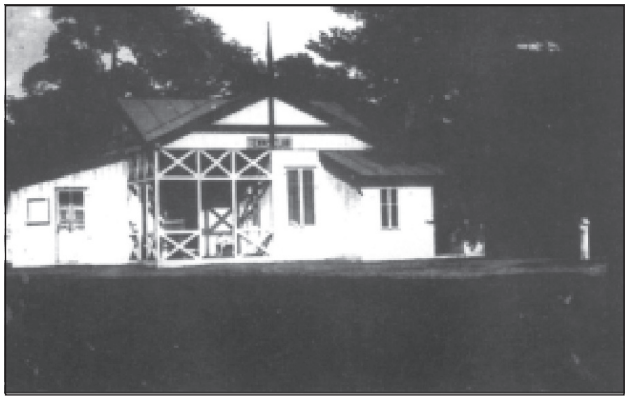

Primul pavilion construit de Tenis Club Român. pe un teren de tenis de la Şosea., care în 1912 a găzduit Campionatul Naţional

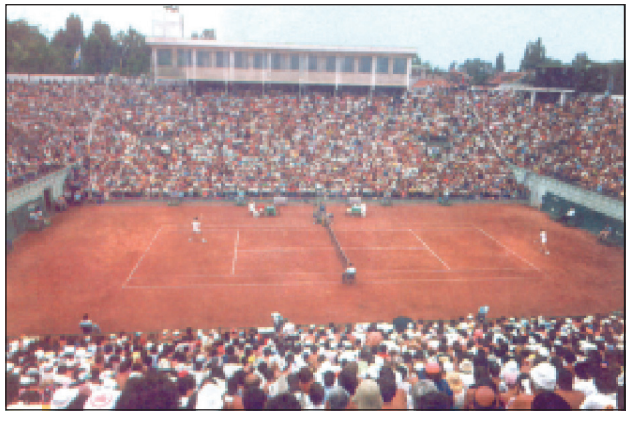

Centralul de la .Progresul. Bucureşti, 13-15 octombrie 1972; finala Cupei Davis România SUA (2-3)

Mircea Iconomu, unul dintre promotorii tenisului şi rugby-ului din Bucureşti; câştigă, în 1908, primul Campionat de Tenis al României (neoficial); fondator, alături de Gr. Caracostea şi Mişu Berceanu, al Tenis Clubului Român, în 1910, având la bază vechiul Tenis Sport Club.
Căpitan nejucător al echipei României la JO din 1924, de la Paris

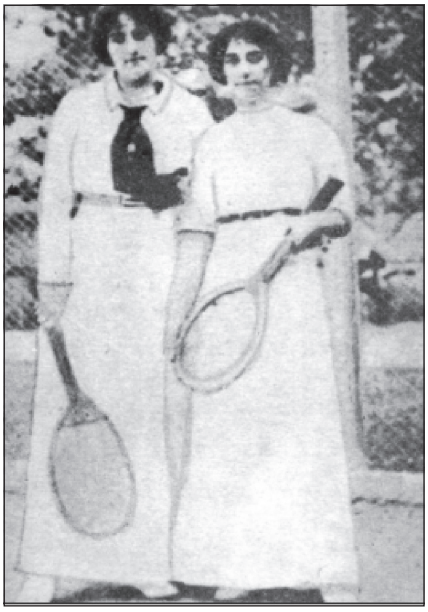

Dublu feminin în costum de joc, 1913

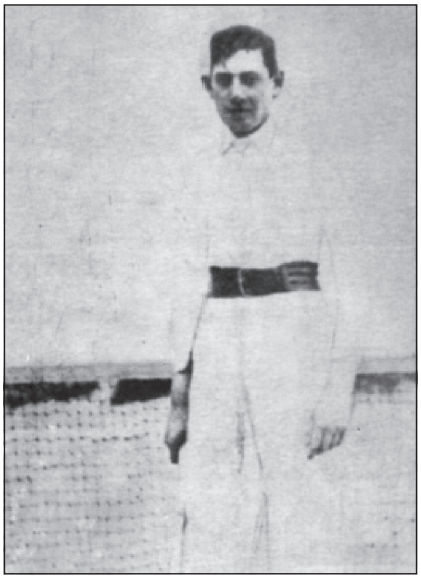

Mişu Stern, câştigător al Campionatelor Naţionale din 1909, 1910 (neoficiale) din 1911 (proba de simplu), 1914 (dublu mixt), 1916 (dublu bărbaţi);component al echipei de Cupa Davis

Nicolae Mişu, primul jucător român (alături de Mişu Stern) participant în Cupa Davis (1922). A susţinut în această competiţie 26 de jocuri dintre care a câştigat 8 (6 în proba de simplu); al IV-lea în clasamentul reprezentanţilor noştri în Cupa Davis. Campion naţional în 1929 la proba de simplu; semifinalist la CM din 1921 (Paris) şi la CM din 1922 (Bruxelles) la simplu; la ediţia din 1922 s-a clasat pe locul II în proba de dublu cu Marcel Dupont. Participant la JO din 1924

Fraţii Leo şi Alfred San Galli, membri ai Tenis Clubului Român, multipli campioni naţionali în probele de simplu şi de dublu (1912-1914, 1920-1921, 1926)

Gh. Lupu, campion naţional în 1923, 1924, 1925, 1928 la simplu şi la dublu. Participant la JO din 1924

Florica Ştefănescu, campioană naţională la simplu (1926 şi 1927); la dublu(1926) cu Schlösser; la dublu mixt (1924, 1926 şi 1927) cu G. Poulieff

George (.Gică.) Poulieff, multiplu campion naţional în probele de simplu, (1926, 1927, 1931, 1932), de dublu (1927, 1929) şi de dublu mixt (1924, 1926, 1927 cu Florica Ştefănescu; 1929-1932 cu Nini Golescu); campion balcanic în 1931; component al echipei de Cupa Davis 1926, 1930, 1932

Nini Golescu, campioană naţională: - la simplu, în 1924 şi în 1925; - la dublu, cu Sabina Bărbulescu-Enescu (1914 şi 1916); cu Ghica (1924); cu Lenke Zissowits-Popper (1930 şi 1933); la dublu mixt (1925), cu A. Roman; (1929-1932) cu G. Poulieff. Câştigătoarea Campionatelor Internaţionale ale României (1923-1924-1925). Campioană balcanică (1930)

Arnulf Schmidt (.Cucu.). În perioada 1932-1953 a câştigat 34 de titluri de campion naţional: 2 la simplu (1935, 1936); 18 la dublu, dintre care 9 cu C. Caralulis şi 8 cu C. Tănăsescu; 14 la dublu mixt (3 cu Clara Şomogy, 4 cu Eva Stăncescu, 4 cu Magda Berescu-Rurac şi câte unul cu Caracostea, Benedek şi Sieglar). Component al echipei de Cupa Davis a României

Constantin Tănăsescu alături de Cristea Caralulis. A câştigat consecutiv între 1938-1946 un număr de 9 titluri de campion naţional la simplu şi tot atâtea la proba de dublu (8 cu A. Schmidt şi unul cu G. Cobzuc). Între 1932- 1937 a activat ca jucător profesionist câştigând 5 titluri

Clara Şomogy, campioană balcanică în 1937, la dublu mixt, alături de Arnulf Schmidt . Campioană naţională la simplu(1934, 1935, 1936, 1937) şi la dublu mixt (1935-1937)

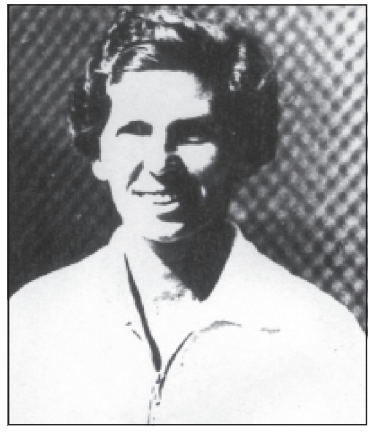

Eva Stăncescu, multiplă campioană naţională

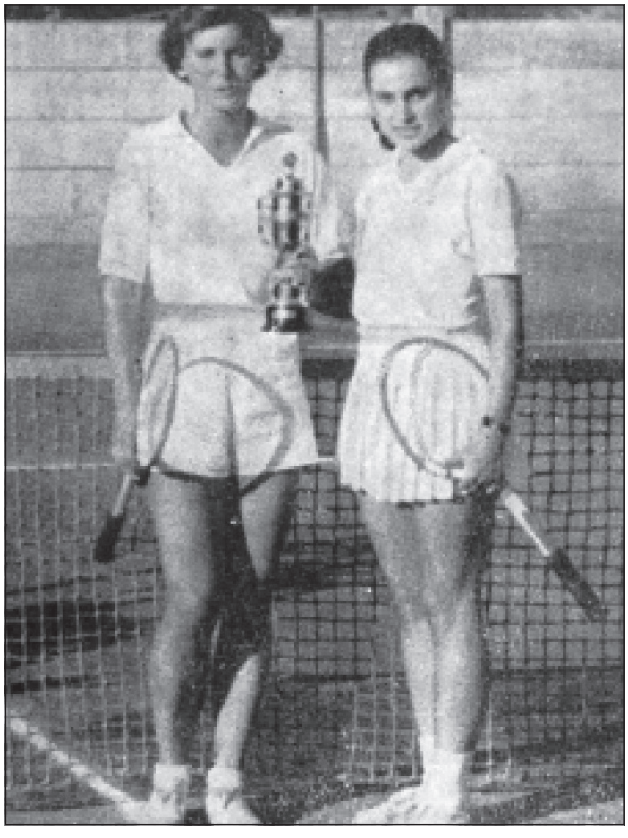

Eva Stăncescu şi Julieta Namian, reprezentante a două generaţii de elită ale tenisului românesc

1943, întâlnirea dintre echipele Suediei şi României (4-3). Echipa a fost formată din: Magda şi Vinicius Rurac, Cristea Caralulis, Arnolf Schmidt, Constantin Tănăsescu

Cristea Caralulis şi Ilie Năstase

Gheorghe (.Gogu.) Viziru, 9 titluri de campion naţional

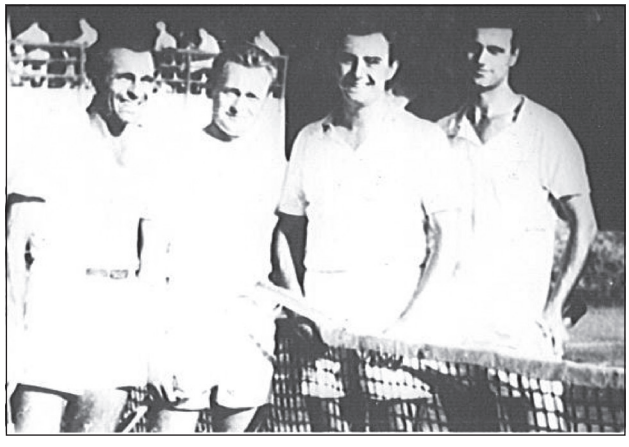

Cobzuc G. impreuna cu partenerul sau de dublu polonezu Radzis in intalnirea cu cuplul maghiar in 1950

Cristea Caralulis în mijlocul tinerilor pe care i-a pregătit, cu dăruire, ca antrenor

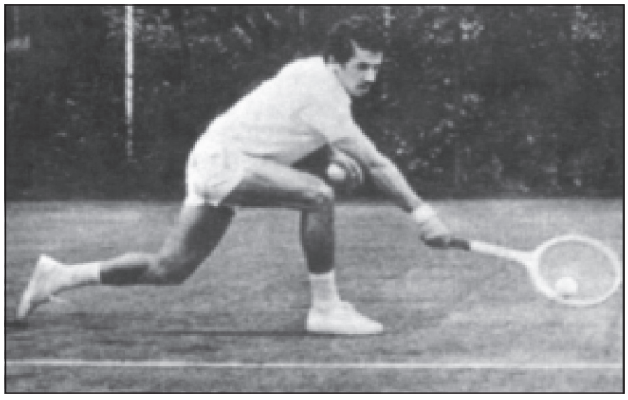

1972. Ion Santei. Rezultatele obţinute pe parcursul calificării pentru cea de-a 3-a finală a Cupei Davis: 5-0 cu Elveţia; 5-0 cu Iran; 4-1 cu Italia; 3-2 cu URSS; 4-1 cu Australia (în semifinale)

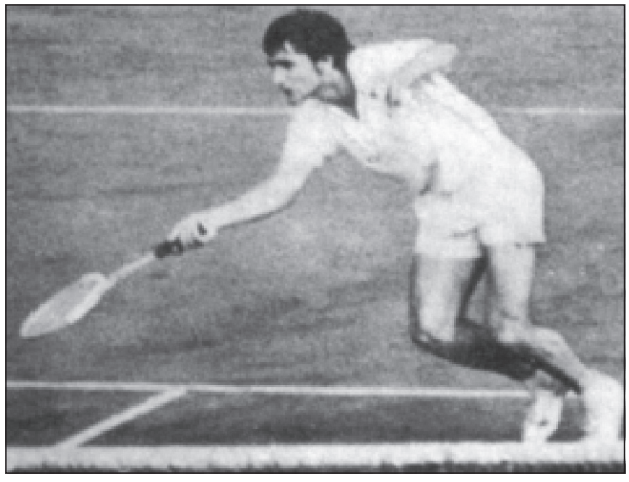

Viorel Marcu, campion naţional în 1972, component al echipei noastre pentru Cupa Davis

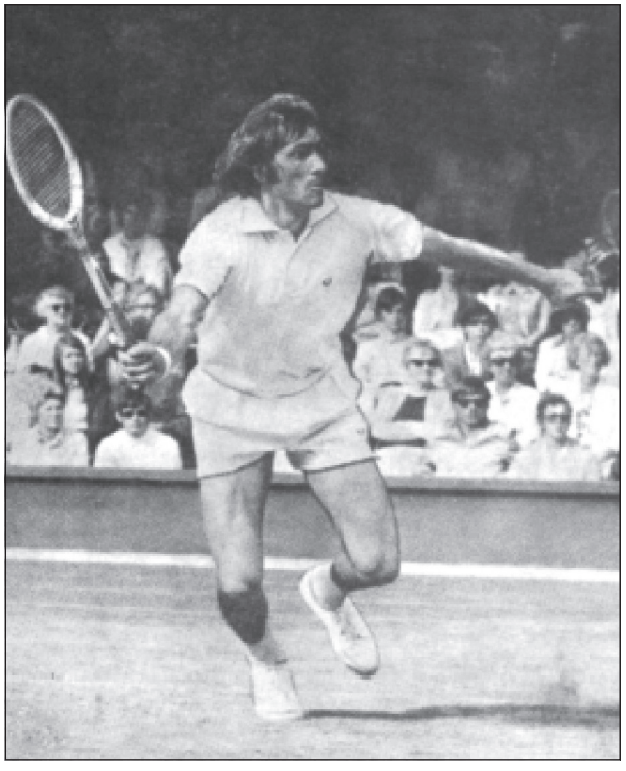

Ilie Năstase. În cele 52 de întâlniri de Cupă Davis la care a participat a susţinut 146 de jocuri, dintre care a câştigat 109 (74 la simplu şi 35 la dublu), ocupând locul II în clasamentul general al acestei competiţii

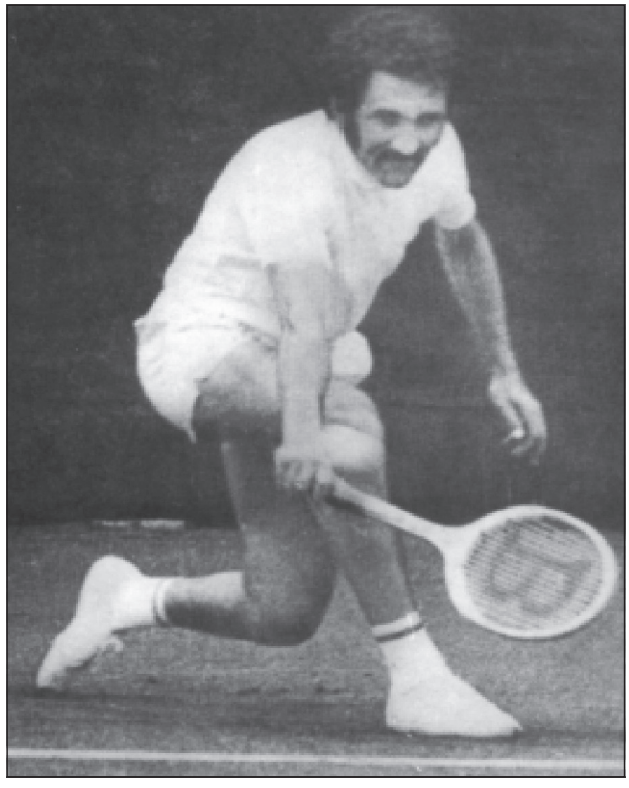

Ion Ţiriac, participant la 43 de întâlniri de Cupă Davis. A susţinut 109 jocuri din care a câştigat 70 (40 la simplu şi 30 la dublu)

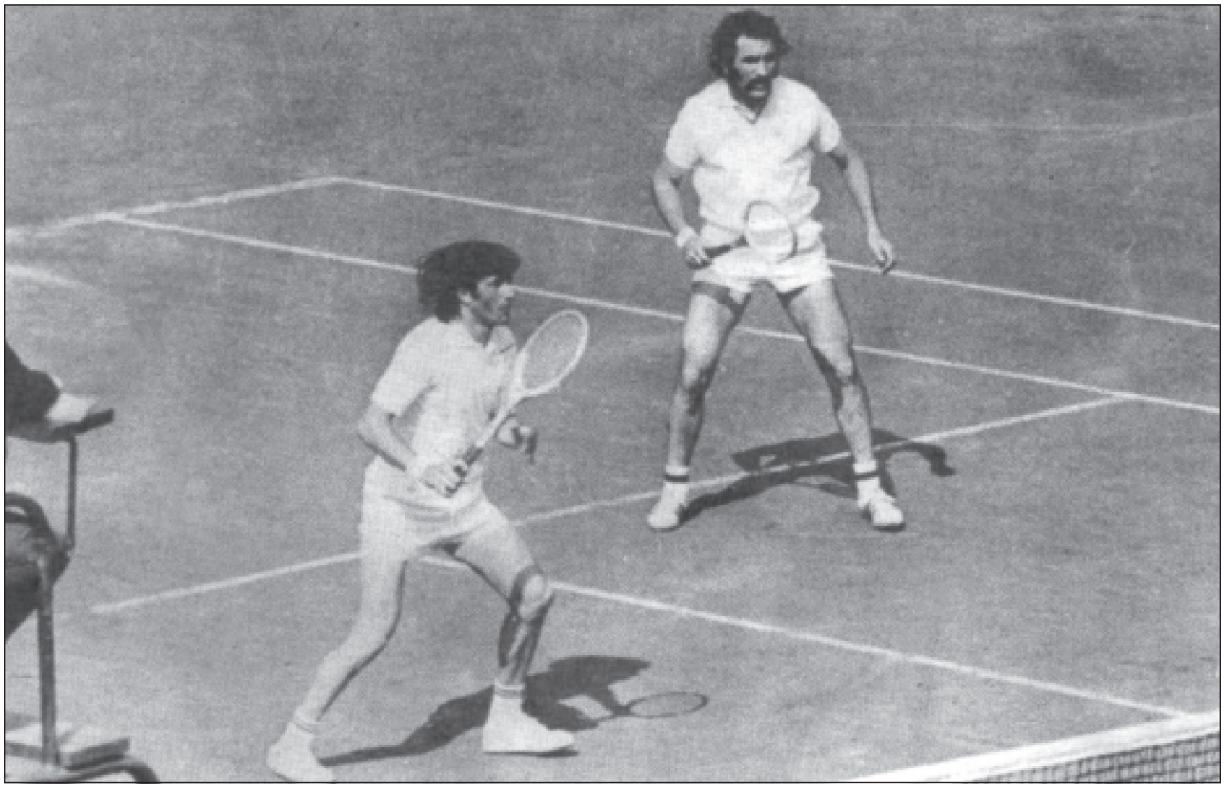

Ilie Năstase - Ion Ţiriac, un dublu de aur în Cupa Davis

Traian Marcu, campion european în proba de dublu mixt (cu Virginia Ruzici) şi vicecampion european în proba de dublu (cu Dumitru Hărădău, Braşov, 1978); medaliat cu bronz la CE din 1979 (în proba de dublu, cu Dumitru Hărădău)

Ilie Năstase prezintă trofeul primit la admiterea sa în .Academia Hall of Fame

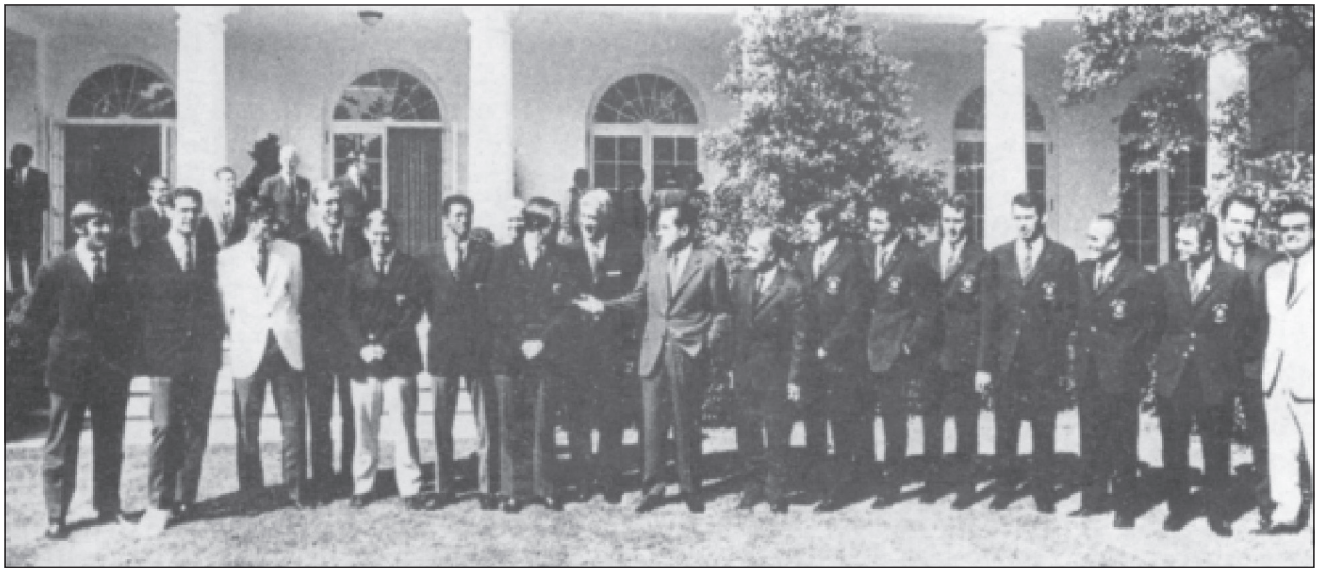

Moment istoric pentru tenisul românesc. În septembrie 1969, calificată întâia oară în finala Cupei Davis, echipa României (de la stânga la dreapta: prof. dr. Emil Ghibu . vicepreşedinte CNEFS; Ilie Năstase, Ion Ţiriac, Petre Mărmureanu, prof. Alexandru Lăzărescu . secretar general al FRT; antrenorul emerit Gheorghe Cobzuc, căpitan nejucător, Sever Dron), împreună cu cealaltă finalistă (echipa SUA) a fost primită la Casa Albă de către preşedintele Richard Nixon

Echipa României pe aeroportul Otopeni, Bucureşti, înainte de plecarea spre SUA pentru susţinerea celei de-a doua finale din Cupa Davis desfăşurată la Charlotte în 1971, după o calificare care a înregistrat următoarele rezultate: 5-0 cu Olanda; 5-0 cu Israel; 4-1 cu Iugoslavia; 5-0 cu RF a Germaniei; 4-1 cu India; 3-2 cu Brazilia; 2-3 cu SUA în finală. De la stânga la dreapta: Alexandru Lăzărescu, Viorel Marcu, dr. Ion Ştefan; Petre Mărmureanu, Ion Ţiriac, prof. Ştefan Georgescu . căpitan nejucător, Grigore Arjoca (din fotografie lipseşte Ilie Năstase, sosit direct la locul competiţiei)

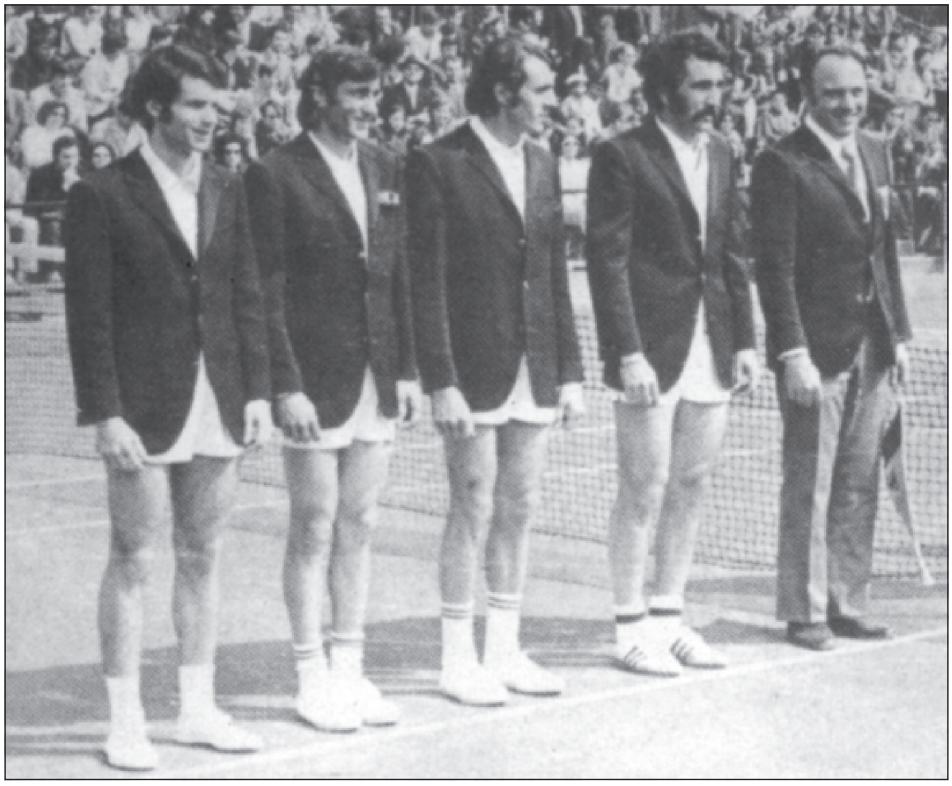

1972 . Lotul care ne-a reprezentat pentru a III-a oară în finala Cupei Davis. Înaintea meciului cu Elveţia . 1972; de la dreapta la stânga: prof. Ştefan Georgescu . căpitan nejucător, Ion Ţiriac, Petre Mărmureanu, Ilie Năstase, Toma Ovici

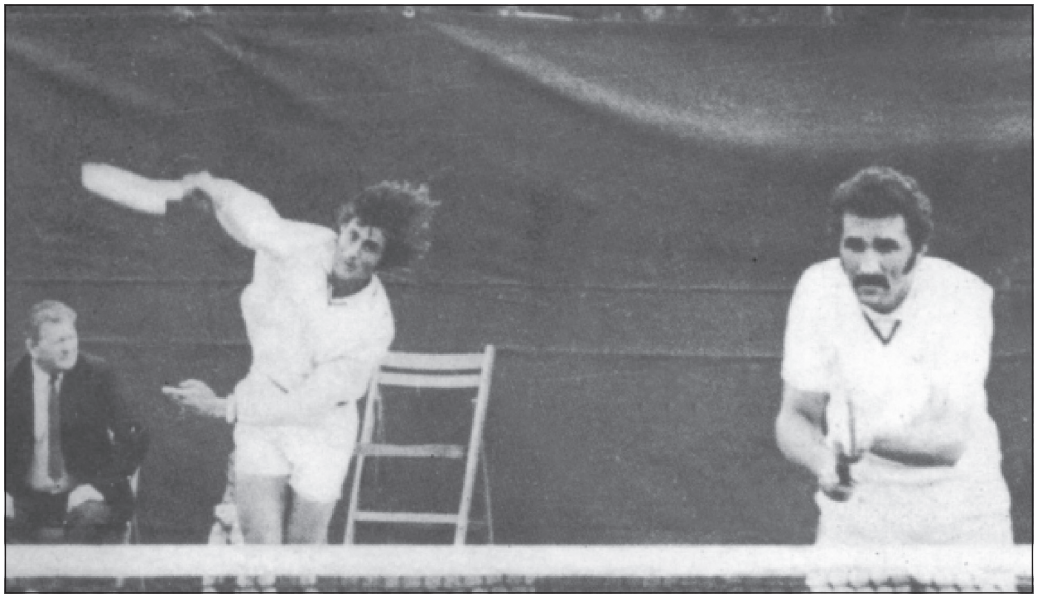

Tandemul imbatabil al tenisului românesc: Ilie Năstase şi Ion Ţiriac

Prof. Aurel Segărceanu . antrenor emerit, mereu în căutarea marilor talente în tenis

Florenţa Mihai, campioană mondială universitară, campioană europeană (la dublu), antrenoare federală

Virginia Ruzici, triplă campioană europeană, multiplă campioană naţională

Ruxandra Dragomir şi Irina Spârlea împreună cu antrenoarea emerită Florenţa Mihai; turneul de la Roland Garros, 1990, locul I în proba de dublu, junioare

Valoroasele jucătoare Florenţa Mihai, Virginia Ruzici şi Mariana Simionescu, împreună cu cel care le-a pregătit, prof. Aurel Segărceanu

1972. Echipa României înaintea semifinalei interzonale cu Australia. De la stânga la dreapta: Ion Santei, Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Ion Ţiriac, prof. Ştefan Georgescu . căpitan nejucător

Ion Ţiriac şi Ilie Năstase, rachetele de aur ale tenisului românesc, pe când alcătuiau echipa României, de 3 ori finalistă în Cupa Davis

Ilie Năstase şi Ion Ţiriac, cei care au făcut posibilă prezenţa, pentru prima dată, la Bucureşti, a Salatierei de Argint, cu ocazia finalei Cupei Davis, din 1972

Festivitatea de deschidere

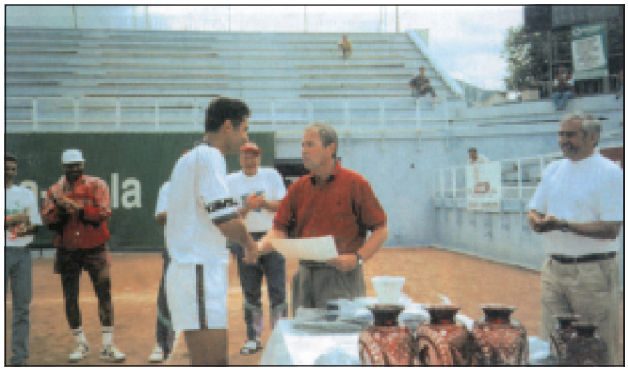

George Cosac, multiplu campion naţional, component al lotului reprezentativ, primind distincţia de la secretarul general al FR de Tenis, prof. Lucian Vasiliu

Echipa de Cupa Davis . 1985 la jocul cu Danemarca. Alexe Bardan (căpitan nejucător), Florin Segărceanu, Ilie Năstase, Dumitru Hărădău, Adrian Marcu

Florin Segărceanu, multiplu campion naţional; component al lotului naţional şi al echipei de Cupa Davis

Antrenorul emerit Marin Bădin, unul dintre cei mai valoroşi tehnicieni de tenis din ţara noastră. Primul antrenor român al Tenis Clubului Român (1935) . Căpitan nejucător al echipei de Cupa Davis (1970) şi al echipei feminine (1972-1975)

Traian Marcu, antrenor emerit. A pregătit în repetate rânduri lotul naţional de tenis

Florin Segărceanu, multiplu campion naţional şi component al echipei României (la 16 ani) în Cupa Davis

Andrei Pavel. După succesele obţinute ca junior la CE, s-a impus şi în turneele seniorilor; .component de bază al echipei de Cupa Davis

Frankfurt . 1989 . Irina Spârlea, Andreea Vanc, Ruxandra Dragomir, Florenţa Mihai (antrenoare) participante la .Cupa Federaţiei. (asimilată Campionatului Mondial pentru echipe feminine)

Echipa României la Campionatul European: George Cosac, Remus Fărcaş şi Ciprian Porumb, căpitan nejucător, Florin Segărceanu; George Cosac şi Ciprian Porumb . componenţi ai echipei de Cupa Davis

Lotul de juniori . 1990: Ruxandra Dragomir, Irina Spârlea, Florenţa Mihai (antrenoare emerită), Andrei Pavel, Loredana Bujor. Campionatele Europene de Juniori, 1990 . Zagreb, la care au fost medaliaţi cu aur: Irina Spârlea şi Andrei Pavel, în probele de simplu; medaliate cu bronz: Loredana Bujor . Ruxandra Dragomir, în proba de dublu

Adrian Voinea, component al echipei de Cupa Davis

Un nou dublu pentru Cupa Davis: Andrei Pavel - Gabriel Trifu

FIGURI REPREZENTATIVE

BARDAN, ALEXE – GHEORGHE (1937), n. în Bucureşti. Campion naţional de juniori şi copii, între 1953-1961. În 1963 este finalist al CN de tenis la seniori. A făcut parte din lotul de Cupa Davis în 1965, 1973, 1974, împreună cu Gh. Viziru şi I. Ţiriac. Afost căpitan nejucător al echipei României pentru Cupa Davis în perioada 1980-1985. A funcţionat ca director la Centrul Naţional de Pregătire al FRT. A organizat primul turneu profesionist de tenis feminin din Bucureşti. Antrenor la lotul jucătorilor de tenis. Pe parcursul anilor a îndeplinit funcția de antrenor federal, a fost membru al Biroul FR de Tenis și vicepreședinte. Maestru al Sportului şi Antrenor Emerit. Distins cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I (1982). În anul 2000 i s-a decernat Medalia Naţională Serviciul Credincios clasa a III-a.

BĂDIN, MARIN (1913), n. în Galaţi. A început ca profesionist, fiind primul antrenor român la *Tenis Clubul Român* (1935). Trecând din nou la amatori, în 1936, participă cu succes la turnee peste hotare. Adversar şi adesea partener la dublu al lui C. Tănăsescu. Antrenor al secţiei de tenis a Clubului Dinamo Bucureşti (1949-1976), unde a format generaţii de jucători. Căpitan nejucător al echipei României la Cupa Davis (1970) şi al echipei feminine (1972-1975). Antrenor Emerit.

BĂDIN, TUDOREL (1920-1987), n. în Galaţi. Fratele mai mic al lui Bădin Marin, cu care a activat în paralel ca antrenor şi jucător. Campion naţional în 1949. Avea un remarcabil stil de joc defensiv. Antrenor cu apreciate rezultate în formarea tinerilor jucători.

BEGU IRINA (1990), n. în București. Absolventă a liceului Mircea Eliade din capitală în anul 2009. Legitimată la clubul *Livone,* a început să practice tenisul de câmp la 5 ani, inițiată și antrenată de mătușa sa Aura Wagner în Germania, unde aceasta era stabilită și în țară la clubul Steaua sub îndrumarea antrenoarei Dana Moise (Pavăl) până la vârsta de 14ani, când se clasează pe locul IV la CN. Legitimată la clubul Steaua va cuceri titlul de Campioană Națională la simplu și dublu în anul 2008 la juniori. Se remarcă la CE din 2006 (Tallin) cu medalia de aur la simplu și de bronz la dublu, precum și la CE de junioare pe echipe (Cupa Europeană de vară) din același an (Leysin) cu medalia de aur. La categoria de vârstă 16ani (ETA) a fost jucătoarea nr. 1, iar la juniori (ITF) cel mai bun loc ocupat a fost nr. 16. La senioare ITF a câștigat 3 turnee de 10000, 2 la Brașov și 1 la Budapesta. În clasamentul WTA cea mai bună poziție a fost 159 la simplu și 154 la dublu (26.04.2010). La vârsta

junioratului a participat la 28 turnee între 2005-2008, astfel: locul I în Franța în 2006 și locul II în Maroc 2006 și Germania 2007. La senioare a participat la 67 turnee între 2006-2010. A câștigat turneele din: Podgorica - Muntenegru (2007,2008, 2010), Ungaria 2008, Scoția 2008(25000$) și USA și s-a clasat pe locul II în București 2006, Cairo 2008 și Koreea 2010. Componentă a lotului național în Cupa Federației, în anii 2009 și 2010.

BERESCU (RURAC), MAGDALENA – MAGDA (1918-1995), n. în Oradea. Una dintre cele mai valoroase jucătoare de tenis din țara noastră. A cunoscut tenisul în calitate de „copil de mingi", iar din 1932 ca jucătoare. Dovedind calități deosebite pentru acest joc sportiv, în 1936 este transferată în București, unde avea să se impună cu rezultate deosebite pe plan intern și internațional. Așa cum se obișnuia în acele timpuri, Magda Rurac a fost o polisportivă, afirmându-se și în alte sporturi cum au fost tenisul de masă, ciclismul, scrima, înotul, patinajul și golful. Astfel, în 1942-1943, câștigă titlurile naționale, categoria I, la tenis de masă, la simplu, iar în 1943, cu P. Comănescu și în 1945 cu L. Cojescu la dublu feminin. La dublu mixt obține victoriile în 1942 (cu S. Sădeanu) și în 1943 (cu S. Sighișoreanu). În1943, fiind legitimată la *Metrolola*, devine campioana regiunii București la tenis de masă. A fost componentă a echipei naționale de tenis de masă în întâlnirea cu echipa Slovaciei (23-24 aprilie 1943) câștigând proba de simplu și de dublu împreună cu L. Cojescu. În meciul cu selecționata Croației (16-17 mai 1943), câștigat de reprezentativa noastră cu 6-3, M.Rurac a obținut trei victorii, iar în întâlnirea revanșă, de la București (5-1), două victorii. Cu toate că războiul a influențat negativ cariera sa de jucătoare de tenis, MR a reușit să-și demonstreze valoarea prin rezultatele obținute pe plan național și internațional. A fost căsătorită cu Vinicius Rurac cu care a câștigat titlurile naționale la dublu mixt în 1942, 1945, 1946 și pe cel de campioni internaționali ai României în 1947. A câștigat 8 titluri de campioană a României la simplu, în perioada 1939-1946, 8 titluri la dublu mixt (5 cu Arnulf Schmidt 1937,1938,1939,1941, 1944 și 3 cu soțul său) și unul la dublu feminin cu L. Zissowitz în 1935. Campioană internațională a României la simplu în 1947. Componentă a loturilor naționale a realizat numeroase performanțe de prestigiu pe plan internațional. A obținut singura victorie în întâlnirea bilaterală cu Suedia (27-30 iunie 1943). În turneele din Suedia, din anul 1943, a câștigat finalele la simplu, la Saltsjöbaden, Sörö și Bastad unde a învins-o pe Hilde Sperling, cotată a doua jucătoare a lumii. Unele surse asimilează acest turneu cu un Campionat european. În 1946, devine campioană internațională a Cehoslovaciei, iar în 1947 înregistrează noi succese pe *Riviera Franceză*. Victorii la Nisa și Cannes, iar la Monte Carlo victoriile la Pauline Betz și Jean Bostock. La Wimbledon, MR a ajuns până în turul 4, iar la Openul Francez s-a calificat până în sferturi. În această perioadă cei doi jucători au fost suspendați pe viață de către F.R. de Tenis. Către sfârșitul anului 1947, soții Rurac s-au stabilit în SUA, unde au primit cetățenia americană în anul 1950. Dintre rezultatele deosebite, realizate de către MR în SUA, pot fi menționate: cele 7 finale disputate în turneele de la Cincinati, din care 3 la simplu (câștigătoare în 1949, învinsă 1950 și 1951) și 4 la dublu (câștigătoare în 1948, 1949 și 1950, învinsă în 1951). La CN ale SUA din 1947 și 1951 s-a calificat până în sferturile de finală. În 1952, a câștigat mai multe turnee importante, inclusiv finala de la Miami. Din 1954, MR se dedică golfului, participând la mai multe competiții soldate cu performanțe semnificative, devenind și campioană a SUA. Din diferite surse rezultă că a activat ca antrenoare de tenis la un club din California (1968), iar ulterior la un club din Long Island. A inițiat și realizat mai multe acțiuni pentru promovarea și dezvoltarea tenisului, unele dintre acestea împreună cu soțul său. În anii '40, a fost declarată cea mai bună sportivă a României, iar în 1951 a fost clasată pe locul al IX-lea, în topul american. Valoarea sa recunoscută pe plan internațional a fost confirmată de pozițiile ocupat în clasamentele mondiale neoficiale din 1947 – locul al VII-lea și 1948 – locul al IX-lea.

BUZĂRNESCU, MIHAELA (1988), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a UNEFS București, promoția 2010. Legitimată la CS *Olimpia* București, a început să joace tenis la vârsta de 5ani, îndrumată de tatăl ei, M. Buzărnescu. Cele dintâi contacte cu racheta de tenis, mai mult jucându-se, le-a efectuat pe terenul din incinta Ștrandului Tineretului. Evoluând promițător, însușindu-și lovitura de dreapta cu ambele mâini, a atras atenția antrenorului emerit Aurel Segărceanu, care i-a recunoscut talentul și perspectiva consacrării în acest sport. Intrarea ei în activitatea competițională s-a produs la vârsta de 8 ani, iar primul turneu câștigat a avut loc în anul 1997 pe terenurile clubului Dinamo București. La categoria ei de vârstă, 10-12 ani a fost clasată în primele 10 jucătoare în topul național, ocupând locul III la CN din 2003 și locul I în 2004, atât la simplu cât și la dublu. Participă la primul turneu ETA în anul 2000 în Bulgaria. Cel dintâi succes l-a avut în Belgia, în 2002, atât la simplu cât și la dublu. Rezultatele ei din țară și de peste hotare au desemnat-o jucătoarea nr. I în Europa la vârsta de 14 și 16 ani, fiind declarată de Departamentul ETA, tenismena anului în 2004. Și-a adjudecat titlul de Campioană Europeană la categoria 16 ani în 2004 la simplu, în Belgia, iar în 2005 pe cel de Vicecampioană Europeană la dublu împreună cu Monica Niculescu la categoria 18 ani. Tot în 2005 s-a clasat pe locurile III-IV în proba de simplu a turneului de la US Open juniori și a ocupat locul II la Orange Bowl. În anul 2006 la US Open a cucerit titlul în proba de dublu împreună cu Raluca Olaru. Palmaresul ei este: 40 turnee la juniori, realizate între 2003-2006, din care 4 au fost câștigate astfel: în 2003 Pancevo-Serbia, Domjale - Slovenia, Yucatan-Mexic, San Jose-Costa Rica; 88 turnee la senioare, din care în 7 s-a clasat pe locul I la simplu, astfel: în 2006 în La Palma-Spania (25000$) și 5 turnee de 10000$:2 în România în 2005, 2 în 2008 și 2 în 2010. Clasamentul ei cel mai bun la juniori a fost locul IV în 2005,2006, iar WTA a fost 248 în 2006 la simplu și 187 la dublu în anul 2008. Componentă a lotului național de Cupa Federației în 2005,2006,2009.

CARALULIS, CRISTEA (TACHE) (1915-1995), n. în București. Jucător cu o remarcabilă longevitate competiţională. Debutează în tenis la Campionatele Școlare din 1932 unde câștigă proba de simplu. Campion al României în 1937, recucerind titlul în 1952. A obţinut 15 titluri naţionale la dublu și dublu mixt, ultima oară în 1959, cu Julieta Namian la dublu mixt. Debutează în 1937 la Cupa Davis; a susţinut ulterior 12 meciuri în echipa națională. Cu A. Schmidt a format un cuplu redutabil devenind în 1937 campioni balcanici. În 1938 același cuplu se clasează pe locul I la turneul din Cehoslovacia. În 1939 cu echipa reprezentativă obține succese importante la întrecerile organizate pe Coasta de Azur și la Roma. Împreună cu Marin Bădin câștigă meciul București –Tunisia. A obţinut rezultate bune în turneele din Anglia şi Franţa (în special, pe Coasta de Azur). A fost clasat în finala de dublu mixt la Turneul Roland Garros din 1947. Era caracterizat printr-un stil de joc activ şi prin acurateţea loviturii. Prim mâna lui Tache Caralulis au trecut mii de copii care au învățat acest joc sportiv, mulți dintre aceștia fiind promovați în tenisul de performanță. Apreciat antrenor, căpitan nejucător al echipei României la Cupa Davis (1973-1974). Antrenor Emerit, decorat cu Medalia Meritul Cultural pentru Sport , clasa a II-a în anul 1938.

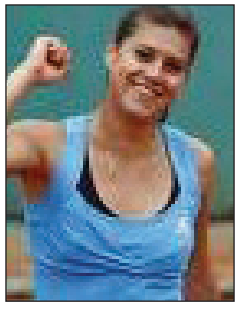

CÎRSTEA SORANA (1990), n. în Târgoviște, absolventă a liceului Teoretic din orașul natal în anul 2008. Legitimată la clubul *BTT* Herăstrău. Primele lecții de tenis le-a primit la 5ani de la antrenorul Erlic Sorin, care i-a asigurat pregătirea până la vârsta de 8ani, când a continuat, venind la București la clubul BTT Herăstrău, sub îndrumarea

antrenorului Samur Romeo. Primul turneu la care a participat a fost în orașul Câmpina, la vârsta de 7 ani. Ascensiunea ei în clasamentul jucătoarelor din România a fost rapidă, devenind Campioană Națională la categoriile ei: 10,12 și 14 ani. A fost numărul 1 în Europa (ETA) la 14 ani. A câștigat Mastersul de 14 ani din Italia, învingând-o în finală pe Raluca Olaru. A câștigat și puternicul turneu din Franța de la Petit As, fapt ce a atras atenția marilor firme de echipament sportiv, printre acestea fiind și *Adidas*, cu care a încheiat un contract de sponsorizare pentru echipament sportiv până la vârsta de 18 ani și care se continuă și în prezent și care, s-a implicat în tot ce înseamnă managementul ei, pregătire, participare la turnee, cât și de imaginea ei în lumea modelingului. Rezultatele ei au fost „crescendo", ajungând pe locul 23 WTA în 17 August 2009. A participat la 45 turnee de junioare în intervalul 2003-2006, astfel: locul I în Germania și Cehia în anul 2005 și locul II în anul 2004 în SUA și Germania, în 2005 Eddie Herr (SUA) și Yucatan (Mexic), în 2006 Nottingham (Anglia), Bongfilio(Italia), Eddie Herr(USA) și Yucatan (Mexic), și 101 turnee de senioare între 2006-2010, astfel: locul I în anul 2006 Albufeira(Portugalia) și București și în anul 2007 în București și Taskent, locul II în 2006 București, iar în 2007 Ungaria, Belarus, Ukraina și în 2008 București, Italia, Grecia. A fost și este componentă a lotului de Cupa Federației.

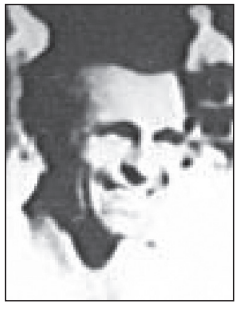

COBZUC, GHEORGHE (GICĂ) (1917-1994), n. în Bacău. Începe tenisul în Iași, și apoi în Bucureşti. Devine jucător profesionist în 1937. În anul 1945 câștigă titlul de campion național împreună cu C. Tănăsescu în proba de dublu masculin. După acest titlu Cobzuc reușește să se mențină aproape 10 ani în primii 5 jucători ai țării. Antrenor al echipei naţionale în 1942. Trecând la amatori, obţine bune rezultate în ţară şi în străinătate (Spania, Portugalia). A condus secţia de tenis a Şcolii Sportive nr. 2 din Bucureşti (1960-1977). Căpitan nejucător al echipei naţionale în Cupa Galea (1960-1964) şi Cupa Davis (1968-1969 şi 1975). Antrenor Emerit.

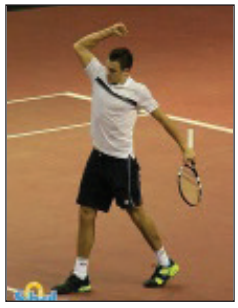

COPIL, MARIUS (1990), n. în Arad. A început tenisul la 7 ani în orașul natal. De la vârsta de 16 ani se antrenează în Germania. Rezultatele cele mai bune le-a obținut în anii 2009-2010, câștigând 3 turnee de 10000$, 2 în România ăn 2009 și 1 în Guatemala în 2010, și î finală de turneu challanger în Cremona-Italia. Cel mai bun clasament ATP a fost locul 265 ATP în august 2010. Este component al echipei de Cupa Davis.

COSAC, GEORGE (1968), n. în Constanţa. Câştigătorul challengerului de la Braşov la dublu, cu Dinu Pescariu, şi al turneului 1 al satelitului german (cu Jerome Hanquez), semifinalist în Openul de la Bucureşti (cu Andrei Pavel) Este singurul jucător român cu 3 finale la Open Romania în perioada 1990-1996 Din informațiile existente rezultă că în 1995, George Cosac a fost al doilea jucător din lume, care si la simplu, si la dublu s-a impus în toate cele 4 turnee ale unui circuit Satelite ITF (București, Brașov, Timișoara, Cluj Napoca). Locul VI la JO de la Barcelona din 1992, în proba de dublu, cu Dinu Pescariu. Finalist la dublu, în Romanian Open Tenis în 1993. Multiplu campion naţional de seniori (1992, 1994, 1995, 1996, 1997 şi 1998). Selecţionat în lotul de Cupă Davis, pentru meciul cu Olanda (1997). După retragerea din activitatea competițională s-a dedicat muncii de antrenor. În acestă calitate la CS Dinamo Brașov a obținut cu elevii săi peste 20 de titluri naționale și 2 locuri 3 la CE de juniori. În 2007, George Cosac a

condus echipa Dinamo Braşov, în formula Victor Crivoi, Andrei Mlendea, Gabriel Moraru şi Dacian Crăciun, care a cucerit Cupa Campionilor Europeni.

CRISTEA, CĂTĂLINA (1975),n. în Bucureşti. Descoperită şi iniţiată în tenis de antrenorii Tache Caralulis şi R. Bădin, legitimată la clubul sportiv .BNR Câştigătoarea, la simplu, a turneului de la Bucureşti din 1996, semifinalistă la turneul din 1993 de la Taipei şi la cel din 1997 de la Praga, ajunsă în sferturile de finală la turneele din 1993 de la San Juan şi de la Varşovia din 1996. La dublu, semifinalistă la turneele de la Sapporo din 1993 (cu I. Spârlea), în sferturile de finală în turneele de la Puerto Rico (cu Eisstrand) şi la Sapporo (cu I. Spârlea), în 1994 la Oklahoma City (cu Reece), la Moscova (cu Callens), în 1995 la Jakarta (cu Kamstra), la Beijing (cu Kamstra), la Surabaja (cu Snijders), la Okland (cu Jones), la Pattaya (Watanabe), în 1996 la turneele de la Varşovia (cu Tatatkova), la Bol (cu Scheider), la Luxemburg (cu Sidot), în 1997 la turneele de la Sidney (cu Jecmenica), la Oklahoma (cu Grzybowska), la Pattaya (cu Dragomir). A făcut parte din echipa FRT în Cupa Federaţiilor din 1995 şi din echipa României la JO din 1996 de la Atlanta. De remarcat prezenţa la cele 4 mari şlemuri ale tenisului mondial începând din 1994 şi cel mai bun loc ocupat în clasamentul WTA-67. Palmaresul său în competiţiile oficiale : medalie de aur, în proba pe echipe, la CE de seniori, de la Balaton (1992); medalie de bronz, în proba pe echipe, la CE de seniori, de la Aachen (1994); medalie de argint, în Turneul de la Roland Garros, pentru juniori, în proba de simplu (1992); medalie de aur, în proba de simplu, la CE de juniori, de la Berlin (1992); medalie de bronz, în proba de simplu, la CE de jumiori, de la Barcelona(1991).

CRISTEA, EUGEN – vezi Personalităţi

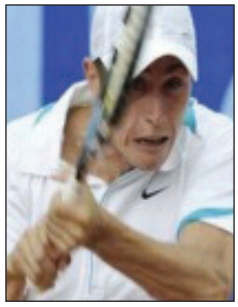

CRIVOI, VICTOR (1982), n. în Bucureşti. A început târziu să joace tenis, la vârsta de 12 ani, dintr-o greşeală. „Am vrut să mă duc la kickboxing” , la clubul sportive Agronomia, avându-l ca antrenor pe Claudiu Munteanu , care este şi în prezent. În anul 1999, Victor Crivoi a debutat în primul său turneu ITF destinat juniorilor. În anul 2005, Crivoi a câştigat nu mai puţin de şapte titluri în circuitul profesionist ITF, şi a fost declarat cel mai bun jucător de tenis ITF. Crivoi a reprezentat România în câteva meciuri de Cupa Davis, el câştigând două partide, ambele în meciul cu India (împotriva lui Prakash Armitraj şi Somdev Devvarman) şi a pierdut unul singur, împotriva jucătorului sud-coreean Hyung-Taik Lee.

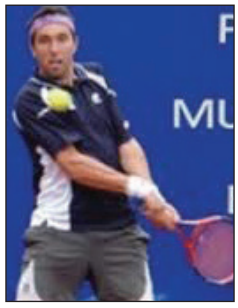

CRUCIAT, ADRIAN (1983), n. în Timişoara. A început tenisul la vârsta de 8 ani în oraşul natal, avându-l ca antrenor pe Petre Cruciat. Cel mai bun clasament la junior 18 ani a fost locul 5 în anul 2000. La seniori cea mai bună clasare a fost 148 ATp pe 16 iunie 2008. În 2010 a câştigat 3 turnee de 10000$, 2 în România şi 1 în Bulgaria. A fost component al echipei de Cupa Davis în anul 2008.

DÎRZU, ANDREI (1959) n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS din Bucureşti, promoţia 1986. A început să înveţe tenisul la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea antrenorului Radu Suvalcea. A practicat tenisul de performanţă fiind legitimat la clubul „Progresul” din Bucureşti (1966-1977) avându-i antrenori pe Vasile Serester şi Arnulf Schmidt şi la clubul „Dinamo” Bucureşti (1978-1989) unde s-a

pregătit cu antrenorul emerit Aurel Segărceanu.A fost angajat ca ofiţer în M.I.A cucerit 9 titluri de campion naţional la juniori şi 10 titluri la seniori (1 la simplu şi 9 la dublu). A fost component al loturilor naţionale de juniori, tineret şi seniori. În perioada de 1978-1988, a fost selecţionat în loturile naţionale care au reprezentat România în Cupa „Davis", susţinând partide de simplu în 1981 cu Brazilia, şi Argentina şi în 1984 cu R.F. Germania. Campion Internaţional al României în probele de simplu şi dublu mixt, cu Florenţa Mihai. În competiţiile internaţionale oficiale a înregistrat următoarele performanţe: 4 titluri balcanice; 5 medalii (1 de aur şi 4 de bronz) la JMU de la Mexic, Bucureşti şi Kobe; la CE de tineret a cucerit 2 medalii de aur în 1978 la Braşov, în proba de dublu cu Florin Niţă şi în 1979 la Şopot (Polonia), în proba de dublu cu Liviu Mancaş, o medalie de argint în 1978 la Braşov la dublu mixt cu Lucia Romanov, o medalie de bronz în 1979 la Şopot, în proba de simplu; la CE de seniori a obţinut o medalie de bronz în 1982, la Niyreghaze (Ungaria) în proba de dublu cu Florin Segărceanu. La loturile naţionale s-a pregătit sub îndrumarea antrenorilor Vasile Serester, Alexe Bardan, Gheorghe Boaghe, Ştefan Georgescu, Gűnter Bosch, Dumitru Viziru şi Gheorghe Viziru. În 1977, la Turneul mondial pentru juniori de la Wimbledon a fost semifinalist. În clasamentul ATP a ocupat poziţia 180 în anul 1985. În mai 1989, a demisionat din armată şi a plecat în Grecia pe baza unui contract între Federaţia elenă şi cea română de tenis de câmp. În perioada 1989-1997, a lucrat ca antrenor al loturilor reprezentative ale Greciei, apoi ca antrenor de tenis la Asociaţia Sportivă „Argiroupoli" (1997-2000) şi la Asociaţia Sportivă „Soarele Atenei" (2000-2003). După ce a primit cetăţenia greacă şi-a deschis propria sa afacere, fiind patronul lui „SMASH-CLUB" - Atena.În cei peste 17 ani de activite ca antreprenor a reuşit să cucerească, cu sportivii pe care i-a pregătit, peste 20 de titluri de campioni naţionali ai Greciei, numeroase cupe şi titluri europene.În anul 1981, a primit titlul de maestru al sportului.

DIBAR (GOHN) IUDIT (1945), n. în Oradea. Legitimată la cluburile *Dinamo* Bucureşti şi *Dinamo* Braşov. De şase ori campioană naţională (1965, 1967, 1968, 1969, 1971, 1972). Campioană mondială universitară la dublu mixt cu I. Ţiriac la Universiada de la Budapesta, din 1965. A făcut parte din echipa României, multiplă campioană balcanică.

DRAGOMIR, RUXANDRA (1972), n. în Piteşti. Descoperită de antrenorul Leonte Ianovschi, Maestru internaţional. Legitimată iniţial la Asociaţia Sportivă *Victoria*, secţia de tenis. Componentă a echipei României în Cupa Federaţiilor în anii 1992 si 1993; a reprezentat România la JO de la Barcelona (1992) şi Atlanta (1996). Finalistă la simplu la turneul de la Hamburg din 1977, semifinalistă la Varşovia şi Pattovia, ajunsă în sferturile de finală de la Roland Garros, în turul trei al turneelor de la Indiana Welles, Lipton Amelia Island, în turneul Open german, în turul al patrulea al Openului Australian. La dublu, învingătoare la concursurile de la Praga şi Varşovia în 1977, finalistă la turneele Gold Coast, împreună cu Farina, şi la Hamburg, în cuplu cu Majoli, semifinalistă în turneele din acelaşi an de la Hannover (cu Majoli) şi la Budapesta (cu Swardt). Ajunsă în sferturile de finală la turneele Open Australian (cu Farina), la Wimbledon (cu Paes), Hilton Head (cu Majoli), Amelia Island (Majoli), Los Angeles (Likhovtseva), Pattaya (C. Cristea), până în turul al treilea în Open Australian (Farina) şi la Roland Garros (Majoli). Prezentă în turneele internaţionale încă din 1990, 1992 şi din 1993 până în 1997 în marile şlemuri Australian, Roland Garros, Wimbledon şi cel din Statele Unite. Cel mai bun loc ocupat, între jucătoarele desemnate de WTA, a fost locul XIII. În cariera sa sportivă a realizat următorul bilanţ: medalie de aur, în 1992 (Balaton) şi bronz,

în 1994 (Aachen) la CE de senioare, în proba pe echipe (Irina Spârlea, Cătălina Cristea, Ruxandra Dragomir); medalie de aur, în proba de dublu cu Irina Spârlea, în Turneul internaţional de la Roland Garros pentru juniori, în 1990; medalie de bronz, în proba de dublu cu Loredana Bujor, la CE de juniori (18 ani), de la Zagreb (1990). În februarie 2009, a fost aleasă preşedinta Federaţiei Române de Tenis. În anul 2000 i s-a decernat Medalia Naţională pentru Merit clasa a III-a.

DULGHERU ALEXANDRA (1989), n. în București, absolventă a liceului Jean Monnet, studentă la ASE. Legitimată la clubul *BTT* Herăstrău. A început tenisul la vârsta de 6 ani la clubul BTT Herăstrău (unde se antrena și sora ei mai mare, Dulgheru Bianca, care era un nume în tenisul românesc de junioare), avându-l ca antrenor pe profesorul Samur Romeo. Rezultatele sale la 10-12 ani au fost semnificative, ea clasându-se în primele 4 jucătoare. Primul meci l-a jucat în anul 1997, la un turneu organizat în incinta bazei BTT Herăstrău, iar primul concurs câștigat a fost în 1998 la Steaua. În 2003, la vîrsta de 14 ani a urmat cursurile Academiei de Tenis Arancha Sanchez din Spania, urmând-o pe sora sa care se pregătea de 2 ani acolo. Ea se caracteriza încă de pe atunci ca o mare luptătoare, foarte ambițioasă și conștientă în ceea ce făcea. Din anul 2006 a început colaborarea cu antrenorul Văideanu Gheorghe, un profesionist desăvârșit, care i-a pus bazele loviturilor tehnice, tacticii de joc, și pregătirii fizice de mai târziu. Din anul 2009, de pregătirea ei s-au ocupat antrenorii Daniel Dobre și Adrian Marcu, la Academia Dinu Pescariu, iar rezultatele nu au întârziat să apară. În acel an, a câștigat primul turneu WTA, în valoare de 600.000 de $, cel de la Varșovia-Polonia, venind din calificări, performanță pe care o repetă și în 2010. Palmaresul ei este alcătuit prin participări la 30 turnee de juniori între 2004-2006, astfel: locul I în 2004 la Timișoara, în 2005 2 turnee în Franța și 1 în Italia; și 95 turnee senioare între 2005-2010, astfel: locul I în 2005, Pitești, în 2009 Varsovia, Sofia, Liban, Bari, și în 2010 în Varsovia, iar locul II în 2005 București, în 2006 Cairo, 2007 Polonia și București, 2009 în Spania și Franța. Cel mai bun clasament a fost locul 29 WTA, în anul 2010. Este componentă a lotului de Cupa Federației, cu rezultate bune în meciurile pe care le-a disputat. Palmares: 2005 – bronz la dublu cu Ivan Ioana, la CB (Orbetello – ITA); 2006 – argint la dublu u Iovana Cîrstea (Wimbledon) și bronz la dublu cu Buzărnescu Mihaela (Roland Garos).

GEORGESCU, ŞTEFAN - vezi **Personalităţi**

GIURGIU, ILIE AURELIAN (1987), n. în Cluj. Fiul fostului jucător de tenis și antrenor Dorel Giurgiu. Legitimat la *U* Cluj Începe să joace tenis de la vârsta copilăriei. Până în 2001 a fost membru al lotului național de copii al României, în 2001 ajungând finalist în turnee internaționale (Beaulieu sur Mer și Cagnes sur Mer – cele mai importante turnee de copii și juniori pe zgură din Europa). În perioada 2002-2005 face parte din echipa națională de juniori unde câștigă turneele internaționale de la Vill Nova – Spania, Cagnes sur Mer, Nisa –Pare Imperial, Peimenade. Începând cu 2005 este prezent în lotul național de seniori: în 2006 este semifinalist al trofeului ”Ion Țiriac”, în 2007 fiind finalist al acestui turneu; în 2008 câștigă 2 turnee ”Futures” la dublu împreună cu M. Copil; tot în acest an participă la Open România cu victorii la locul 74 – Sabău Răzvan și locul 217 ATP – Masson J. În 2009 este finalist în 2 turnee dublu ”Futures” fiind ocupantul locului 715 ATP Seniori la dublu și 926 la simplu.

HALEP SIMONA (1992) , n. în Constanța, absolventă a Liceului Teoretic din orașul natal, în anul 2010. A început tenisul la vârsta de 6 ani în orașul Constanța sub îndrumarea profesorului M. Dragu. S-a remarcat de la început ca o jucătoare ambițioasă, reușind să atragă atenția tuturor specialiștilor ca o viitoare

campioană atât la junioare, cât și la senioare. La categoria ei de vârstă a fost campioană națională la 10,12 și 14 ani. Pregătirea și-a continuat-o atât în Constanța, cât și la Centrul Național de Tenis din București, sub îndrumarea antrenorilor federali. A câștigat numeroase concursuri, atât naționale, cât și internaționale. Rezultatele cele mai bune la junioare le-a obținut în anul 2008, când a câștigat Rolland Garros-ul, atât la simplu, cât și la dublu, în fața jucătoarei române Bogdan Elena și cu ea în proba de dublu. Din anul 2009, lucrează cu profesorul Toma Firicel, care este și antrenorul jucătorului Victor Hănescu, colaborare care se dovedește a fi foarte bună, pe plan tehnic, tactic și mental, dovadă și rezultatele din acest an și clasarea ei în prima 100WTA. În intervalul 2006-2008 a participat la 25 turnee de junioare, câștigând 9, astfel: în 2006: Mamaia, Belgia și 2 în Macedonia, în 2007 în Croația și Italia; în 2008 în Italia și Rolland Garros; iar la senioare a jucat 100 turnee între 2006-2010, cîștigând 9 în țară și în străinătate, astfel: în 2007, 2 în România, 1 în Turcia, 2 în Australia; în 2008, 2 în România, 1 în Suedia, în 2009 în Slovenia. Locul II l-a obținut de 4 ori, astfel: în 2007 în Spania, în 2008 în Polonia, în 2009 în Croația, iar în 2010 în Maroc. Cel mai bun clasament a fost locul 81WTA. Este componentă a lotului de Cupa Federației. Palmares: 2006 – CE juniori (Moscova) – aur la simplu și argint la dublu cu Mitu Andreea.

HĂNESCU, VICTOR (21 Iulie 1981), n. Bucuresti. A inceput tenisul la varsta de 7 ani. În 1999 își incepe cariera profesionala. Hanescu a obtinut primele sale puncte in clasamentul ATP la simplu in august 1999, in turneele F1 si F2 Futures din Romania. In anul 2000 Hanescu a jucat in turnee satelit si Futures. Locul 4 obtinut la satelitul din Croatia in aprilie / mai si locul 3 la satelitul din Portugalia in octombrie/noiembrie i-au adus 36, respectiv 45 de puncte ATP la simplu, ceea ce l-a clasat la sfarsitul anului pe locul 477. Hanescu castiga primele sale turnee ca profesionist in mai 2001, la turneele F1 si F2 Futures din Slovacia. În 2002 Hanescu nu a progresat mult. Totusi, in iulie ajunge pentru prima oara in sferturile de finala ale turneului ATP de le Umag, Croatia, iar in septembrie castiga primul sau Challenger in Portugalia. În 2003ajunge în top-100, unde joacă turul 3 la French Open si Wimbledon. Apoi, in aprilie se califica in turneul ATP de la Estoril unde ajunge in turul doi, iar la Masterul de la Roma il invinge pe Mihail Yujnii (ATP 31) cel mai bine clasat adversar invins pana in acel moment. La farsitul lui mai se califica la French Open (Roland Garros) unde urca pana in turul 3 (unde pierde la Jarkko Nieminen), performanta care il aduce pentru prima data intre primii ‘70. Desi este destul de bine clasat pentru a fi admis direct in toate cele patru turnee de Grand Slam (mare slem) si la Olimpiada, castiga doar un singur meci in toate aceste turnee. Ca succes, in martie inregistreaza prima sa semifinala intr-un turneu ATP, cel din Scottsdale, si cateva sferturi de finala, inclusiv la Estoril in aprilie si la Bucuresti in septembrie. În 2005 ajunge în sferturi la French Open unde il invinge in turul 2 pe Juan Ignacio Chela (ATP 32) si in turul 4 pe David Nalbandian (ATP 11) in 5 seturi, dupa o revenire: 6–3 4–6 5–7 6–1 6–2. In sferturi pierde in fata lui Roger Federer (ATP 1). Ajunge in semifinalele turneului ATP de la New Haven, unde invinge pe Nicolas Massu (ATP 58) si Tommy Robredo (ATP 20) inainte de a pierde in fata lui James Blake) (ATP 67). În 2006 are loc accidentarea lui la spate. Desi in anul precedent s-a clasat bine, singurul sau succes din 2006 a fost castigarea in aprilie a turneului demonstrativ ATP de la Houston, invingand pe Vince Spadea si pe Juan Monaco. Din pacate, intr-un meci de Cupa Davis impotriva SUA sufera un accident la cot, care-l tine deoparte pana in mai 2007. Ca urmare, termina anul pe locul 646 si va mai cobori pana pe locul 759. În 2007 revine in turnee Challenger, unde in martie, in Italia il invinge in primul tur pe Bjorn Phau (ATP 126). Statutul protejat ii da in aprilie acces in doua turnee ATP, dar unde nu are succes, astfel ca revine in turnee Challenger, unde in mai ajunge in semifinale si sferturi de finale, iar in iunie intr-o finala,

care readuc intre primii 300. In august castiga doua turnee Challenger consecutive in Romania si Austria si urca pe locul 151. In septembrie, la turneul ATP de la Bucuresti ajunge in finala, pierzand insa prima sa finala ATP in trei seturi la Gilles Simon. In decembrie ATP il admite pe Hanescu in 2007 Centuries Club pentru performanta de a urca sute de locuri in clasament si a reveni intre primii 100. Termina anul pe pozitia 77. În 2008 are loc prima victorie ATP în turneul de la Gstaad, care este cel mai bun rezultat obtinut pana acum de Victor Hanescu. La Jocurile Olimpice de vara din 2008 de la Beijing l-a invins in primul tur pe italianul Simone Bolelli, cu scorul de 7-5, 3-6, 6-4, fiind primul jucator de tenis din Romania care a reusit calificarea in turul doi al unui turneu olimpic de tenis. In turul al doilea insa a fost invins de francezul Gaël Monfils, cu scorul 6-4, 7-6 (7/5). În ultimii ani a reprezentat România în meciurile de simplu și dublu de Cupa Davis, aducându-și aportul la menținerea și revenirea ei în Grupa Mondială. Singurul antrenor al lui a fost Tomai Firicel.

HĂRĂDĂU, DUMITRU (1951), n. în Hunedoara. A debutat la clubul din localitate şi s-a consacrat la Clubul .Steaua. din Bucureşti. Campion naţional la simplu în 1974, 1976, 1977 şi 1978. A făcut parte din echipa României pentru Cupa Davis. În palmaresul său, alături de numeroase succese obţinute în turneele internaţionale de tenis, sunt înscrise: medalia de argint, în proba de dublu cu Traian Marcu, la CE din 1978 (Braşov); două medalii de bronz, în proba de simplu şi în cea de dublu cu Traian Marcu la CE, din 1979 (Sofia). Pe parcursul anilor, a îndeplinit diferite împuterniciri şi funcţii încredinţate de FR de Tenis, în anul 2000 fiind ales vicepreşedinte al acestui for. În perioada 2005-2008, a fost încadrat ca director general, având şi calitatea de vicepreşedinte al FRT. În anul 2008, a deţinut funcţia de preşedinte al FR de Tenis.

ICONOMU, MIRCEA (1887-1972), n. în București. Inginer agronom cu studii absolvite în Franța. Promotor, organizator și susținător al dezvoltării tenisului din țara noastră. Polisportiv, a jucat rugby și tenis, în perioada când era student în Franța, activități pe care le-a continuat și în țară după întoarcerea de la studii. În 1908, a participat la campionatele de tenis de la Montpellier, unde s-a clasat pe locul I, câștigând ca premiu o rachetă de tenis. Unele informații îl prezintă pe Mircea Iconomu drept câștigător al primului campionat național de tenis din 1908, învingându-i pe Mișu Știern și pe Laezer. Cu toate că acesta nu fusese un campionat național oficial, rezultatul său este demn de reținut. În intervalul 1909-1911 nu mai participă la competiții satisfăcându-și stagiul militar. După această dată se stabilește în țară ca inginer agronom. O altă performanță obținută de Mircea Iconomu, care a făcut senzație la timpul respectiv, a fost victoria din 1915, asupra lui Leon San Galli, multiplul campion de până atunci. S-a numărat, alături de Grigore Caracostea și Mișu Berceanu, printre inițiatorii și fondatorii ”TCR” în 1910 (prin transformarea Tenis-Sport-Club), care a devenit o puternică unitate a tenisului de performanță. În 1919 i se încredințează lui M. Iconomu, funcția de președinte al Comisiunii de Lawn-Tennis, pe care o îndeplinește, cu unele întreruperi, până în 1929, când a luat ființă Federația Română de Tenis pe filiera FSSR respectiv UniuneaSocietăților de Tenis devenită la scurt timp Federația Societăților Române de Tenis, structură autonomă. În cadrul Federației Române de Tenis i se încredințează funcția de secretar general.A fost căpitan nejucător al echipei de tenis a României, participantă la JO din 1924 (Paris). S-a remarcat și ca jucător de rugby – centru și mijlocaș la grămadă. În Franța a jucat la echipa studențească din Montpellier și la US ”Perpignan”. Ca și cei trei frați ai săi – Ion, George și Barbu a fost apreciat ca un valoros jucător de rugby. A câștigat titlurile de campioni naționali cu echipa TCR (căpitan Mircea Iconomu), în 1914, 1915, 1916. A fost jucător internațional, susținând jocuri cu echipele SUA și Franței. A participat la Jocurile Interaliate

de la Paris (1919). A fost membru în Comitetul Central al FSSR, începând din 1914. Decorat cu Medalia ”Răsplata Muncei pentru Învățământ” (1924) și cu ”Ordinul Meritul Cultural pentru Sport” în grad de Cavaler clasa a II-a (1931). Atât de mult a îndragit tenisul încât și la vârsta de peste 80 de ani a continuat să-l practice.

ILINA, MINA (1941-1963), n. în com. Vâlcele, jud. Argeş. Descoperită şi pregătită de animatorul tenisului argeşean, generalul I. Iliescu Zănoagă. A concurat pentru cluburile *Petrolul* Piteşti şi *Dinamo* Bucureşti. În 1961 cucereşte titlul de campioană naţională şi ocupă locul I la Universiada de la Sofia, la dublu femei, cu Julieta Namian.

IRIMIA, ȘTEFAN – vezi Personalități

IVAN, ILIE (1898-1969), n. în Galaţi. Primul antrenor român, cu merite deosebite în pregătirea și promovarea unor promoții întregi de jucători valoroși. Activează în Galaţi, apoi în Bucureşti. Campion de tenis profesionist în perioadele 1925-1931 şi 1935-1939. În 1930 a activat ca antrenor la Clubul *Politehnica* Bucureşti. Vicepreşedinte al Asociaţiei antrenorilor din România. Cei doi copii ai săi, Tilden Ivan (n. 1925) şi Suzanne (Pahel) Ivan (n. 1924), jucători de tenis de câmp şi de tenis de masă, au fost şi ei campioni naţionali ai timpului.

LĂZĂRESCU, ALEXANDRU - vezi **Personalităţi**

LUNCANU, PETRU-ALEXANDRU (1989), n. în București. A început tenisul la vârsta de 6 ani la clubul Olimpia cu antrenorul Răzvan Constantin. A fost campion național la categoria lui de vârstă, 12,14 si la seniori în anul 2010. În 2005 a câștigat turneul de juniori din Mexic, învingâându-i în semifinală pe nr. 1 și 2 ITF în lume. În 2006 a câștigat Orange Bowl și a jucat semifinală la Rolland Garros. La seniori, rezultatele cele mai bune le-a avut în 2009, ajungând până pe poziția 304. A fost component al echipei de Cupa Davis.

LUPU, GHEORGHE (1899-1960), n. în Arad. Medic, absolvent al Facultății de Medicină, din Budapesta. Își începe activitatea sportivă în cadrul Societății de Patinaj din Arad, iar din 1924 devine membru al secției de tenis a renumitului club *Hellas*, din care făceau parte mai mulți jucători valoroși, care s-au afirmat în campionatele naționale ale României. Promotor și organizator al tenisului în Arad și în localitățile din această zonă. Alături de N. Mişu, a fost unul dintre primii noştri jucători proeminenţi din epoca de pionierat a tenisului românesc. Ghe. Lupu a câștigat 4 titluri de campion național (1923-1926), acesta fiind primul titlu câștigat de un jucător din provincie. Campion național în proba de dublu, în 1923 (cu Bohuși), 1924 și 1925 (cu Roman). Participă la numeroase turnee internaționale cu rezultate semnificative (în 1925 a câștigat titlul de campion al Belgradului). Component al echipei României pentru Cupa Davis. A susținut jocurile din 1925 (cu Danemarca), 1928 (cu Belgia și Italia) și 1929 (cu Belgia). Din cele 11 jocuri susținute în cadrul Cupei Davis (8 în proba de simplu și 3 în cea de dublu) a obținut 2 victorii. Remarcabil pedagog şi autor de literatură de specialitate, publică în 1926, la Timişoara, primul manual de tenis în limba română, *Arta de Lawn Tennis.*

MARCU, VIOREL (1949), n. în Braşov. Descoperit de antrenorul I. Racoviţă. A fost iniţial legitimat la Clubul *Steagul Roşu* Braşov şi apoi la Clubul *Dinamo* Bucureşti; campion naţional în 1972. Component al echipei României pentru Cupa Galea şi Cupa Davis.

MĂRMUREANU, PETRE (1940),n. în Bucureşti. Legitimat la Clubul *Steaua*. De două ori campion naţional (1970, 1971). A făcut parte din echipa României (1962-1972), secondându-i pe Ilie Năstase şi Ion Ţiriac în cele două finale de Cupa Davis. S-a clasat pe locul III în Campionatul European de Amatori desfăşurat la Sofia, în 1970. A primit, în 1970, trofeul fair-play din partea presei sportive din ţara noastră.

MIHAI, FLORENŢA (1955), n. în com. Ruşii lui Asan, jud. Ilfov. Absolventă a IEFS, promoţ ia 1979. Iniţierea în tenisul de câmp a făcut-o la .Tânărul Dinamovist., consacrarea la seniorat datorându-se antrenorului A. Segărceanu. Campioană naţională şi internaţională a României în 1977-1978. Triplă campioană mondială universitară la proba de dublu cu Virginia Ruzici în 1977, 1979, 1981. Afăcut parte din echipa ţării, câştigătoare a primei ediţii a Cupei Principesa Sofia în 1972, form ând cu Virginia Ruzici un dublu redutabil. A ajuns până în semifinală la Roland Garros şi în Turneul de la Roma în 1976. În 1977 joacă în finala de la Roland Garros şi câştigă Turneul de la Westhester şi Bastad. S-a remarcat prin stilul său atractiv şi prin combativitate. Afuncţionat ca secretară a Federaţiei Române de Tenis de Câmp şi ca antrenoare a echipei naţionale feminine. Pe parcursul anilor a îndeplinit funcţia de antrenoare federală şi căpitan nejucător al echipelor naţionale feminine, iar în anul 1993 a fost aleasă vicepreşedinte al FR de Tenis. Bilanţul său în competiţiile oficiale înregistrează: două medalii de argint la Turneele mondiale de seniori, în proba de dublu cu Mima Jausovec şi dublu mixt cu Ivan Molina, la Roland Garros (1977); medalie de aur, în proba de dublu, cu Virginia Ruzici, la CE de la Braşov (1978); medalie de bronz, în proba de dublu, cu Inka Tokacs, la CE de la Bratislava (1977); medalie de bronz, în proba de simplu, la CE de la Braşov (1978). A fost reprezentanta țării noastre în Comitetul feminin al ETA. Maestră internaţională a sportului. Antrenoare Emerită. Decorată cu Ordinul ”Meristul Sportiv” cl I (1977 și 1982). În anul 2000 i s-a decernat Medalia Naţională Serviciul Credincios, clasa a III-a.

MIŞU, NICOLAE (1893-1973), n. în Viena, Austria. Debutul în tenis este înregistrat la CN din 1912, când, la 19 ani, obţine titlul la dublu împreună cu Gr. Bluman. Se perfecţionează în şcoala tenisului britanic, unde obţine succese la Harlingham, Hendon, Londra. Succesele sale continuă după Primul Război Mondial, cucerind, în 1919, locul I la Monte Carlo, Nisa, Menton, Cannes. În 1921 ajunge în sferturile de finală la CM pe teren cu zgură de la St. Cloud - Paris şi în 1922, la Bruxelles. Cartea sa de vizită este îmbogăţită cu victorii asupra unor tenismeni de prestigiu ai timpului, ca R. Lacoste, M. Deguas, O. Froitzheim etc Marii jucători ai timpului Henri Cochet, Jan Borotra, Jacques Brugnon și Rene Lacoste i-au apreciat calitățile de jucător valoros. Face parte din echipa României participantă la jocurile interaliate de la Paris din 1919, la JO din 1924 de la Paris, la primele jocuri din Cupa Davis din 1922-1932; la cele balcanice din 1931. S-a remarcat printr-un joc temperamental, un serviciu cu efect, excelent în drixe-uri lungi şi passing, virtuos al demivoleului. A fost campion naţional în 1929. Este primul campion român care depăşeşte prin valoarea sa hotarele ţării şi reprezintă performanţa tenisului naţional în arena mondială. Ca o recunoaștere a valorii demonstrate la competițiile la care a participat, numele lui Nicolae Mișu a fost înscris pe o placă comemorativă în Monte Carlo acolo unde a repurtat numeroase succese. Decorat cu Medalia Meritul Cultural pentru Sport în anul 1933.

MOLDOVAN, ION (1978), n. în Constanţa. Antrenorul care l-a format a fost Gh. Boaghe. La 14 ani, se clasează pe locul al III-lea la Turneul mondial de tenis pentru copii, de la Atena (1992). Selecţionat în lotul de Cupa Davis pentru jocul cu Olanda (1997). A ocupat locul 170 în clasamentul ATP în noiembrie 1996. Tot în 1996, la simplu, a fost câştigătorul turneului 2 al

satelitului din Bulgaria şi al turneului 1 al satelitului din Grecia. Finalist la turneul 4 din Grecia, al challengerului de la Poznan; semifinalist al turneului 2 al satelitului din Grecia, al turneului 3 din Bulgaria, a ajuns până în sferturi de finală la Openul din Bucureşti. La dublu, semifinalist al satelitului din Grecia, la turneul Lippstadt şi Bratislava. În 1997, câştigător la simplu al challengerului de la Braşov, finalist la dublu al aceluiaşi turneu.

NAMIAN (BOBOC), JULIETA (1937), n. în Bucureşti. Debutează în tenis la Şcoala de copii a Clubului *Spartac Progresul*. Campioană naţională la toate categoriile de vârstă, începând de la 8 ani. Este legitimată la Clubul *Dinamo* Bucureşti, în perioada 1957-1959, (antrenor pe M. Bădin), apoi revine la *Progresul*, avându-l ca antrenor şi partener la dublu mixt pe C. Caralulis. Domină tenisul nostru feminin în perioada 1959-1964, când câştigă 5 titluri la simplu senioare şi alte 8 la dublu. În 1961 a câştigat titlul de campioană mondială universitară la dublu femei, la Sofia. În echipa României, cucereşte titlul de CB din 1969. A fost preşedinta Comisiei de Tenis la Consiliul Municipal Bucureşti.

NĂSTASE, ILIE - vezi **Personalităţi**

NICULESCU MONICA(1987), n. în orașul Slatina, jud. Olt, absolventă a liceului Dimitrie Bolintineanu din București în anul 2008. Legitimată la clubul sportiv BTT Herăstrău. A început tenisul de la vârsta de 5 ani la CSS3 *Steaua* București, unde era și sora sa, Niculescu Gabriela, până la vârsta de 7 ani când s-au mutat la clubul BTT Herăstrău, sub îndrumarea antrenorului Samur Romeo. Principalele sale calități au fost ambiția, îndârjirea cu care joacă pe teren fiecare punct, game, set. În intervalul anilor 1997-2000 nu a pierdut decât trei meciuri, o performanță rar întâlnită, de invidiat. Jocul ei și rezultatele au propulsat-o spre competiții la categorii de vârstă mai mari, fiind campioană la toate categoriile ei de vârstă: 10,12,14 și 16 ani. În clasamentul WTA, cel mai bun loc a fost 47, pe 10 Noiembrie 2008, iar la dublu, locul 24, pe 27 iunie 2010. Între anii 2003-2005 a participat la 26 turnee de juniori, obținând 4 vicitorii și 5 finale. A fost și este componentă a lotului de Cupa Federației, cu rezultate bune în meciurile pe care le-a disputat. Palamres: CE juniori – 2001 (Plovdiv) – bronz simplu; 2001 (San Reno) – argint simplu; 2002 (Genova) – aur la simplu și la dublu; 2003 (Eeklo) – argint la simplu și aur la dublu; 2004 (Klasters) – aur la dublu; 2005 (Orbetello) – argint la simplu și dublu; CE est de juniori – 2001 (Plovdiv) – bronz la simplu; 2003 (Novidad) – aur la dublu și argint la simpl; Turnee: 2004 (Wimbledon) – argint la simplu; 2004 (US Open) – argint la simplu; 2005 (Wimbledon) – argint la dublu.

OLARU RALUCA (1989), n. în București, absolventă a liceului Emil Racoviță din capitală în anul 2007. Legitimată l a CS *Olimpia* București. A început tenisul în anul 1996 la vârsta de 7 ani pe terenurile bazei sportive *Triumf* București, unde l-a avut ca antrenor pe Valentin Mitrea, cu care s-a pregătit până în anul 2001. În același timp a participat la pregătirea ei tehnico-tactică și la clubul BTT Herăstrău, unde se antrenau și alte jucătoare de perspectivă, sub îndrumările antrenorului Samur Romeo. Primul concurs pe care l-a câștigat a fost în anul 1998 la categoria 10 ani, învingând-o în finală pe Alexandra Dulgheru. Din toamna anului 2002 a început și pregătirea psihologică cu profesorul Zancu Silviu. Rezultatele sportive din această perioadă au propulsat-o pe primele 2 locuri în clasamentul de copii din Europa, participând la Mastersul de 14ani din Italia, pe care l-a câștigat. În 2004 a jucat semifinală atât la simplu, cât și la dublu in turneul de Mare Slam al juniorilor, Australian Open. A făcut parte din echipa ITF-ului la 16 ani, participând la circuitul sud-american de 4 turnee, apoi în Europa, punctul culminant al acestor turnee fiind finalele de la Rolland Garros la simplu și dublu

din 2005. În 2006, rezultatele cele mai bune la juniori 18 ani au fost finala de la Bonfilio din Italia și titlul de campioană la US Open, la dublu, împreună cu Mihaela Buzărnescu și câștigarea unui turneu de 25000$ din Canada. Cea mai bună clasare ITF a fost locul 4 pe 17 octombrie 2005. Din ianuarie 2006, de pregătirea ei tehnico-tactică și psihică s-a ocupat profesorul Zancu Silviu, cu care a avut cele mai bune rezultate și poziții în clasamentul WTA, locul 53, pe 27 iunie 2008. Și ea a avut un contract cu firma de echipament sportiv *Adidas*, care s-a implicat și în susținerea ei tehnico-tactice în anii 2009-2010. Între anii 2003-2006, a susținut 33 turnee la junioare, câștigând 3, iar la senioare, între anii 2005-2010, a participat la 102 turnee, câștigând 9. A fost și este componentă a lotului de Cupa Federației. Palmares: CE juniori – 2003 (Vichy) – aur la simplu; 2003 (San Remo) – argint echipe; 2004 (Eeklo) bronz la dublu cu Buzărnescu Mihaela. Turnee mondiale: 2005 (Roland Garros) - medalii de argint la simplu și dublu cu Rakhim Anina (KAZ), 2006 (US Open) – aur la dublu cu Buzărnescu Mihaela; 2006 (Australian Open) – 2 medalii de bronz la simplu și dublu cu Rakhim Anina (KAZ).

PAVEL, ANDREI (1974), n. în Constanţa. L-a avut ca antrenor pe tenismanul Viorel Pop. Primul concurs câștigat a fost la vârsta de 9 ani. De la 11 ani se pregătește cu prof. Radu Popescu până la plecarea lui în Germania. Primul concurs câștigat pe bani ”prima leafă” a luat-o la vârsta de 16ani- 4000$, câștigând ”Satelitul Românesc”. De la 16ani s-a stabilit în Germania unde, printre antrenorii cu care a lucrat se numără și românul Ion Geantă. În palmaresul său se află: - 3 titluri ATP la simplu: Tokyo(JAP- 1998), Sank Poelten (AUT-2000), Montreal (CAN-2001); -6 titluri la dublu: București 1998, Kitzbuhel (AUT-2005), Aukland (N. ZE- 2006), Munchen (GER- 2006), Gstaad (AUT- 2006), Barcelona (ESP- 2007), - 6 finale pierdute: Munchen (GER-1999), Hertogenbosch (NED- 1999), Paris (FRA-2003), Munchen (GER-2005), Portschach (AUT-2006), Umag (CRO-2007). În 1996, la simplu, a câştigat challengerul de la Montan Ban, semifinalist la Openul de la Bucureşti şi la challengerul de la Mauritus, Lippstadt, Praga, Segovia, Daytona Beach, iar la dublu, finalist la challengerurile de la Zagreb, Montauban şi Mauritus; în 1998 câştigător la dublu la Open România În ultimii ani a fost o prezență constantă la simplu și dublu în cupa Davis, susținând 62 partide pentru naționala României, din care a câștigat 40. După încetarea mandatului său de căpitan nejucător al echipei de Cupa Davis (2011), s-a dedicata activității Academiei de Tenis pe care a înființat-o în SUA și muncii de antrenor. În această calitate a avut o scurtă colaborare cu Jelena Jankovic și a început un program special de pregătire cu jucătoarea austriacă Tamira Paszek. În 2007 FRT l-a desemnat ”Racheta nr. 1” a anului. În anul 2000, i s-a decernat Medalia Naţională ”Pentru Merit”. clasa a III-a

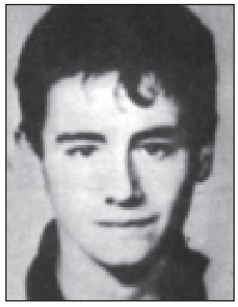

PESCARIU, DINU MIHAI (1974),n. în București. Profesor de educație fizică și Sport, absolvent al ANEFS. S-a pregătit cu antrenorul Liviu Vasilescu. Legitimat inițial la CS *BNR*, participant în circuitele internaţionale ocupând, în 1998, locul 86 în clasamentul ATP. Dintre rezultatele meritorii obţinute în acest context, menţionăm: în 1996, la simplu, challengerul de la Braşov, semifinalist la challengerul de la Skopje, ajuns în sfert de finală la Openul de la Bucureşti şi la challengerul de la Oberstaufen; la dublu, câştigătorul challengerului de la Braşov (cu G. Cosac), finalist la Santiago de Chile, semifinalist al challengerilor de la Campinas şi Austin în 1997; a câştigat challengerele de la Napoli, Split, Edinburg şi Ulm, finalist al chellengerului de la Braşov; la dublu a cucerit locul I al turneului de la Umag şi al challengerului de la Split; finalist al challengerului de la Braşov (cu 1245 *Tenis* Moldovan); în 1998, câştigător la simplu al challengerului de la Braşov şi finalist la dublu la Open România. Medaliat cu aur la CE de juniori (16 ani) în 1989 la Praga şi cu medalie de bronz în proba de dublu cu Andrei Pavel,la aceeaşi competiţie. Semifinalist al Openului parizian de la Roland Garros în 1990. Maestru internaţional la

tenis de câmp. A inițiat numeroase acțiuni de dezvoltare și practicare a tenisului. Este un prosper om de afaceri.

POPPER (ZISSOWITZ) LENKE (1909-1944), n. în Petroșani. Jucătoare de tenis, remarcată prin performanțele realizate în perioada interbelică. A început să joace tenis în Petroșani, sub îndrumarea lui E. Schlosser, campioană națională la simplu în 1928 și la dublu în 1926 cu F. Ștefănescu, 1928 cu E. Branderburg și 1931 cu eleva sa L. Zissowitz. Din anul 1926 L.Z.P, a activat în Oradea la Clubul Atletic. A câștigat titlurile de campioană națională la simplu în 1930-1933 și 1938 și în proba de dublu feminin în 1930 (cu Nini Golescu, 1931 – E. Schlosser, 1933 – N. Golescu, 1935- Magda Berescu). În Campionatele Internaționale ale României s-a clasat pe locul I la dublu feminin în 1929 și 1930 și la dublu mixt în 1929. Componentă a echipei reprezentative, a participat la numeroase turnee internaționale. Cu echipa României a fost finalistă la CB din 1930 în proba de simplu în carea fost învinsă din Nini Golescu, contribuind la situarea pe locul al II-lea a României, în clasamentul general, după echipa Greciei. La ediția din 1931 a CB, obține medalia de argint în proba de dublu cu Nini Golescu. În 1935 participă la turnelul de la Salonic unde câștigă proba de simplu, iar în 1939 cu echipa reprezentativă obține importante succese la Campionatele Coastei de Azur și de la Roma. Rămâne în istoria tenisului ca o jucătoare care, într-o perioadă scurtă, a contribuit la dezvoltarea și afirmarea tenisului românesc. Decorată cu Medalia Meritul Cultural pentru Sport clasa a II-a (1933).

PORUMB, CIPRIAN PETRE (1971), n. în Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din Cluj în 1994. Fiul unor mari sportivi (tata Cornel Porumb, campion național la înălțime, sportiv de lot național și olimpic, iar mama profesoară de educație fizică, jucătoare internațională de volei). Joacă tenis de copil, legitimat la 11 ani la *Politehnica* Cluj, având antrenor pe Dorel Giurgiu. Multiplu campion național de copii și juniori (de la 13-18 ani). Remarcat de Al. Bardan la 13 ani. Activitatea sportivă a început-o cu ping-pong-ul la 7 ani, la CSM-Cluj, antrenor fiindu-i Mihai Bledea. Devine campion național la dublu alături de G. Cosac în ’91, ’93 și 95; vicecampion național de seniori la ”simplu” în 1991; cea mai bună clasare ATP: locul 350 la ”simplu” și 250 la dublu; câștigător al turneului satelit din Egipt edițiile 1991 și 1995; din Mexic din 1996, din Cehia în 1994 și 1995; sfert-finalist al turneului din Croația în 1997; calificat la turneul de 350.000 de dolari – Rosmalen (Olanda) în 1996; trei participări la Open-România, simplu și dublu; participant la turneele ”challenger” de la Furth (Germania) și Prostejov (Cehia); component al echipei de Cupă Davis a României în 3 ediții: la dublu joacă împotriva Marocului, Nigeriei, Africii de Sud, și Monaco; joacă la simplu împotriva unor nume celebre ale tenisului mondial: El Aynaoui (Maroc), Shaller (Austria), Ferreira (Africa de Sud), Fromberg (Australia). La dublu alături de George Cosuc, a învins cupluri mari (Ivanisevici – Hirzon, Croația), Pimek – Vacek (Cehia). În țara a mai jucat pentru cluburile *Victoria* CCIAG și *Dinamo* Brașov. În 1998 îl învinge pe Fl. Segărceanu, locul 70 ATP. Joacă timp de 7 ani în Austria pentru clubul Stokeram Viena. În 1997 pune stop activității competiționale (avea 26 de ani și locul 250 ATP), ocupându-se de Asociația Tenis-Club Cluj, unde deține funcția de președinte.

POULIEFF, GEORGE-GICĂ (1904-1986), n. în București. Polisportiv, practicant al rugbyului, baschetului și în special al tenisului. Promotor și susținător al dezvoltării tenisului din țara noastră. A fost un jucător cu contribuții importante la reprezentarea tenisului pe plan intern și internațional. A participat activ în CN cucerind 4 titluri de campion național în proba

de simplu în 1926, 1927, 1931 și 1932, două în proba de dublu masculin în 1927 și 1929, șapte titluri în proba de dublu mixt – 3 cu Florica Ștefănescu în 1924, 1926 și 1927 și 4 cu Nini Golescu (soția sa) în 1929-1932. A câștigat 3 titluri la simplu (1923,1926, 1929) și 2 la dublu mixt (1930 și 1933) la Campionatele Internaționale ale României. Medaliat cu argint la CB din 1931 în proba de simplu și de dublu, cu contribuții la situarea pe locul I în clasamentul general a echipei României. În 1931 câștigă probele de simplu, dublu masculin și dublu mixt la Camionatele Internaționale ale Belgiei. La ediția II a CB GP câștigă proba de simplu învingându-l pe N.Mișu. Component al echipei României în Cupa Davis, contra echipei Franței (1927), Poloniei (1930) și Angliei (1932). În 1929 a făcut parte din membri fondatori ai FR de Tenis – organism constituit pe filiera organizatorică a FSSR participând la alegerea următorului comitet: Col. adj. Regal Iosif Iacobici, Nicolae Krupenski, Nicolae Mishu, George Lupu, Ștefan Sfetescu, Alfred San-Galli Barbu Iconomu, George Poulieff, Emil Nădejde, Boyan Gruieff, Grigore Caracostea, Dna Ella Caracostea, Dr. Liviu Pop, I. Dörner, Dr. Ion Pellé, Dr. Ștefan Șomodi.Această filieră a continuat să funcționeze cu modificări pe parcursul anilor până în 1937. *La 13 februarie 1929, ia ființă Uniunea Societăților Române de Tenis (USRT), organism de sine stătător în cadrul unei acțiuni mai largi de autonomie a sporturilor.* Actul de constituire a fost validat la 12 martie **1929** într-o ședință a FSSR, în care se propun și o serie de modificări ale statutelor, permițându-se astfel tenisului de performanță aflat din 1912 sub egida Comisiunii de Lawn-Tenis să se autoadministreze. La 21 decembrie **1929**, titulatura a fost schimbată în Federația Societăților Române de Tenis FSRT, la aceeași dată se produce și afilierea la Federația Internațională de Lawn-Tenis, se face mențiunea că tenisul a fost una dintre primele ramuri sportive din țara noastră cu conducere autonomă. Primul comitet federal a avut următoarea componență: președinte – G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, P. Lichiardopol, secretar – Gr. Caracostea. Au fost construite și 7 comitete regionale. Această etapă pregătitoare (de tranziție) a existat până în anul **1937**, când forul de conducere al tenisului a avut următoarea componență: președinte – G. Poulieff, vicepreședinți – I. Rosetti-Bălănescu, Ionel Madgearu, secretar general – Grigore Caracostea, casier - Ștefan Sfetescu, membri – Adis Anastasiu, C.N. Capșa, ing. I. Apostolescu, Polidor Lichiardopol, C. Verichetti, ing. S. Neicu. (vezi istoricul FR Tenis). Cu această ocazit, în 1929 G.P a fost ales președinte al FSRT. Desi s-a confruntat cu numeroase probleme dificile pe toate planurile – organizatoric, economic și tehnic – are meritul de a fi găsit pentru multe dintre acestea, soluțiile potrivite, astfel că mandatul său s-a prelungit până în anul 1940. A făcut parte din organele de constituire și din Comitetul Central al UFSR. A fost decorat cu Medalia ”Meritul Cultural pentru Sport”, clasa a II-a (1933).

RACOVIŢĂ, ION (NONEL) (1917), n. în Iaşi. Pentru mulţi ani, jucătorul cel mai reprezentativ al ţinuturilor moldovene. Din 1950, se consacră activităţii de antrenor, pe care a depus-o cu pasiune şi deosebită competenţă. S-a remarcat în creşterea unor tinere talente, în secţia de tineret a echipei .Steagul Roşu. Braşov, apoi la Dinamo şi la Clubul Şcolar Braşovia. Căpitan nejucător al echipei României la Cupa Galea (1968-1972) şi la Cupa Federaţiei (1973). Antrenor Emerit.

RĂZUŞ, PAUL (1912-1963), n. în comuna Codăiești, jud. Vaslui. După studiile de la Colegiul *Decebal* din Deva, au urmat cele în drept la Universitatea din București și licența din 1936 în economie politică la Academia de Înalte Studii Comerciale, iar în 1939 titlul de doctor în științe juridice la Sorbona. Ca și tatăl său, un angajat destoinic și devotat al Băncii Naționale a României PR și-a început și continuat activitatea în această celebră instituție atingând cea mai înaltă

consacrare în 1947 când a fost desemnat adjunct al Serviciului de Contracte cu prima semnătură de manager în țară și străinatate. În 1950 sub regimul comunist a fost arestat până în 1963 când a decedat. În afară de lumea finanțelor și a legilor, PR s-a apropiat și de aceea a sportului, poposind în clipele de răgaz în Parcul cu platani, devenit principala bază a BNR și unde atras de eleganța și farmecul *sportului alb* a acceptat în 1947 să fie președinte al Federației Române de Tenis. Venirea sa la conducerea acestei federații a avut loc într-o perioadă în care activitatea internațională s-a reluat și s-a extins tenismenii noștri evoluând în Franța, pe Coasta de Azur, în Elveția, participând la diferite concursuri în SUA, Canada și în Anglia (Wimbledon). În meciurile inter-țări au făcut 4-4 cu Italia și 7-0 cu Ungaria, iar în Campionatele Internaționale ale României și-au adjudecat toate probele. Anul următor, s-a înființat divizia națională pe echipe și s-a realizat o mai bună organizare a competițiilor. Pe plan internațional România a fost întrecută de Franța la un scor strâns, iar în meciurile cu Polonia victoriile au fost împărțite. În 1949, au fost câștigate meciurile cu Polonia și Bulgaria, cedând în fața Cehoslovaciei.

ROMANOV, LUCIA (1959), n. în Bucureşti. A fost antrenată de E. Modeanu, T. Bădin şi G. Slapciu şi a fost legitimată la cluburile .Cutezătorii. şi .Politehnica Bucureşti. Aparticipat la mai multe turnee open în SUA, 1980 fiind cel mai bun an, când s-a situat pe locul 38 în clasamentul WTA. Printre adversarele sale s-au aflat tenismenele I. Fromholtz, V. Wode, L. Thibault, I. Hallizmst, I. Tumball. Împreună cu sora sa geamănă, **Maria Romanov,** au realizat un dublu cu succese pe plan naţional şi internaţional. A realizat următoarele performanţe la competiţiile oficiale: CE de seniori – medalie de aur, în proba de dublu cu sora sa Maria Romanov, la Niyreghaza (1982) – medalie de bronz în proba de simplu, la Sofia (1979); CE de tineret – medalie de aur, în proba de simplu, la Sopot (1979) – medalie de argint, în proba de dublu mixt, cu Andrei Dîrzu şi medalie de bronz, în proba de simplu, la Braşov (1978). Maestră a sportului.

ROŞIANU (DUMITRESCU), ELEONORA (1937), n. în Bucureşti. Campioană naţională în 1966, de 2 ori campioană la dublu mixt (1967, 1968). Antrenoare de tenis.

ROŞIANU (HORSA), ECATERINA (1937), n. în Bucureşti. Împreună cu sora ei, Eleonora, a format o pereche de redutabile jucătoare, foarte dârze în defensivă. Câştigă titlul de campioană naţională de senioare la numai 17 ani, in proba de simplu, in anul 1957 şi de cinci ori la dublu femei (1963, 1964, 1967, 1968, 1969). Antrenoare.

RURAC, VINICIUS-VINNY(1919-2013). Jucător de tenis cu performanțe pe plan intern și internațional. Participant la CN de tenis și la numeroase turnee de popularizare a acestui joc în diferite orașe ale țării. Component al loturilor naționale, a contribuit la obținerea unor rezultate de prestigiu, la diferite turnee internaționale. Căsătorit cu renumita jucătoare de tenis Magda Berescu. VR a fost menționat de către presa de specialitate printre jucătorii care au contribuit la dezvoltarea tenisului încă înainte de război. Împreună cu soția sa - Magda Berescu - a alcătuit un puternic cuplu care a câștigat proba de dublu mixt la CN din 1942, 1945 și1946, iar în 1947 titlul de campioni internaționali ai României, în aceeași probă. La CN din 1943, VR devine vicecampion național. În 1942, a fost component al lotului național care a învins echipa Germaniei cu 5-2 (cu soția sa a câștigat proba de dublu mixt). La turneul de

selecție pentru lotul național din 1943, VR s-a clasat pe locul al III-lea, după C.Tănăsescu și C.Caralulis. Participă la meciul cu Slovacia (14-17 mai 1943) câștigat de echipa noastră cu scorul de 6-0 (VR a fost învingător în proba de simplu și în cea de dublu cu C.Tănăsescu). Face parte din lotul național care participă, în 1943, la mai multe turnee în Suediei. După înfrângerea în fața echipei țării gazdă, VR obține victorii la turneele de la Saltsjöbaden, Sörö și Bastad. În iarna 1943-1944, în formația Magda Rurac, G.Cobzuc și V. Rurac participă la turneele din Spania și Portugalia. În aceste turnee VR câștigă două finale, printre învinșii săi aflându-se și câștigătorul turneului de la Wimbledon, iar împreună cu G. Cobzuc proba de dublu. La concursul de verificare din 25-27 mai 1945, la care au participat 28 de jucători, VR s-a clasat pe locul I, iar la turneul celor mai valoroase *6 rachete* din țară (iunie 1945) pe locul al II-lea după C. Tănăsescu. În 1946 ocupă locul I, cu M.Rurac la dublu mixt în turneul de la Praga. În 1947, concurează la : US Open (eliminat turul 2) ; Roland Garros (eliminat turul 3); Wimbledon (eliminat turul 3); turneele de la Cannes, Carlton, Beaulieu, Nice, Lausanne; Campionatul de la Cannes (finalist). La sfârșitul anului 1947, împreună cu soția sa, s-au stabilit în SUA, unde și-au continuat activitatea ca jucători și ulterior ca antrenori și organizatori. Rezultatele obținute în 1948: US Open (turul 1); Cincinati (semifinalist); Bermuda (sferturi de finală); CN –US indoor (turul 1); CN – US Clay Court (turul 3); Campionatul răsăritean pe iarbă (turul 3). În 1950 – Turneul Pacificului de Vest (turul 1); 1952 – Campionatul profesionist Canadian (semifinale); 1954 – Campionatul profesionist răsăritean (câștigător al finalei); 1955 – Campionatul profesionist al statelor răsăritene (finalist) și Turneul mondial profesionist (turul 1). Dintre realizările sale ca antrenor și organizator sunt de reținut: organizarea unui Turneu internațional cu jucători invitați din Europa, Africa, Orientul Mijlociu și America, având ca obiectiv îmbunătățirea relațiilor între cluburi și jucători (1961); predarea tenisului la *Clubul Concorde*; organizarea de turnee pe teren acoperit. Pe parcursul anilor, a predat tenisul în Monte Carlo, Marbella, Hong Kong, Santa Barbara, Southampton, Denver. Din informațiile celor care au studiat biografia și activitatea desfășurată de VR rezultă originalitatea metodelor sale de predare a tenisului, abordarea personalizată a metodologiei de antrenament, de perfecționare a pregătirii fizice și tehnico-tactice a jucătorilor.

RUZICI, VIRGINIA (1955),n. în Câmpia Turzii, jud. Cluj. Absolventă a IEFS, promoţia 1979. S-a iniţiat în tenisul de câmp în oraşul natal şi s-a perfecţionat la clubul Dinamo, sub îndrumarea antrenorului A. Segărceanu. La vârsta junioratului, în 1972, a obţinut titlul de campioană naţională la dublu feminin, cu Mariana Simionescu, şi la mixt. În 1983 cucereşte titlul de campioană naţională, pe care îl repetă în următoarele trei ediţii. În 1978 este campioană mondială universitară la dublu, cu Florenţa Mihai, şi triplă campioană în 1981, la Bucureşti. Locul I la Roland Garros, Gastood, Ritzbühel şi Brighton; joacă finala de la Hamburg, Roma şi Toronto dublă campioană mondială şi triplă campioană europeană; locul I la concursurile din 1982 de la Monte Carlo şi Indianapolis.Palmaresul său înregistrează următoarele performanţe la competiţiile oficiale: două medalii de aur, în proba de simplu şi în cea de dublu cu Mima Jausovec, în Turneul mondial de la Roland Garros (1978); medalie de bronz, în proba de dublu cu Mima Jausovec, în turneul mondial de la Wimbledon (1978); trei medalii de aur, în CE de la Braşov (1978) în probele de simplu, dublu cu Florenţa Mihai şi dublu mixt cu Traian Marcu. În 1978 s-a situat pe locul 5 în clasamentul WTA. Este citată de cronicari drept cea mai reprezentativă jucătoare a României din anii 1970- 1980, impunându-se prin stilul de atac riguros, prin lovitura sigură de dreapta realizată prin execuţii variate. A emigrat în Franţa. Maestră a sportului.

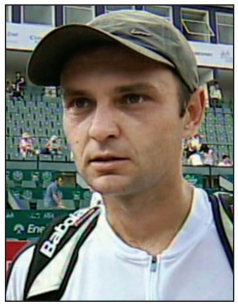

SABĂU, RĂZVAN (1977), n. în Bucureşti. Locul 163 în clasamentul ATP (1998). Antrenorul care l-a depistat şi l-a pregătit iniţial a fost S. Boaghe. În 1995 a fost câştigătorul turneului de juniori de la Wimbledon, la simplu. În 1996, la simplu, a câştigat challengerul de la Budapesta, a fost finalist la turneul de la Braşov, semifinalist în challengerul de la Cairo şi de la Quito. La dublu, a ajuns în sferturile de finală în challengerul de la Quito (cu Alejandro Aramburu). Rezultate obţinute în competiţiile oficiale: medalia de aur, în proba de simplu, la CE de copii de la Berlin (1991); medalie de argint, în proba de simplu, la CE de copii de la Moscova (1990); medalie de aur în proba de simplu,în Turneul mondial de la Tarbes- Franţa (1991); medalie de bronz în proba de simplu la CE pentru juniori, de la Berlin (1992); medalie de aur, în proba de simplu, la Turneul mondial de tenis pentru juniori, da la Wimbledon (1993).

SĂCEANU, CRISTIAN (1968), n. în Cluj. Legitimat la *Universitatea* Cluj la juniori. Devine vicecampion în 1984, și campion național la dublu. În perioada 1983-1985 câștigă 10 turnee, ca junior, în România. La vârsta de 18 ani este nr. 1 mondial în clasamentul ITF de juniori. Participant cu succes la toate cele 4 turnee de Grand Slam. Învingător a lui Sampras și Agassi. În clasamentul ATP ocupă locul 71 la ”simplu” și 119 la ”dublu”.

SCHMIDT ARNULF (CUCU) - vezi **Personalităţi**

SEGĂRCEANU, AUREL (1934), n. în com. Segarcea, jud. Dolj. Absolvent al Şcolii Medii Tehnice de Cultură Fizică în 1954 şi al Institutului de Cultură Fizică din Bucureşti, promoţia 1966. S-a iniţiat în tenisul de câmp de la 8 ani fiind .copil de mingi. pe lângă jucătorii anilor .40 (Tănăsescu, fraţii Viziru). A jucat fotbal, fiind legitimat în Divizia B la Asociaţia Sportivă .Locomotiva. din Craiova; selecţionat în lotul naţional de juniori şi tineret. Ca jucător de tenis, a fost campion naţional de juniori şi tineret al ţării şi campion naţional categoria a II-a, apărând culorile Clubului Dinamo din Bucureşti. A fost antrenor la secţia de tenis a Tânărului Dinamovist în perioada 1957-1990, creând o adevărată şcoală care le-a format pe cunoscutele tenismene, de valoare internaţională Virginia Ruzici, Mariana Simionescu, Florenţa Mihai (care au câştigat .Cupa Sofia. şi multe turnee internaţ ionale, printre care şi Roland Garros-ul, în 1978). A pregătit, în cadrul secţiei de tenis a Clubului Dinamo, valoroşii jucători ai anilor ,70 (I. Ţiriac, S. Mureşan, I. Sandu, A. Dîrzu, L. Bucur, V. Marcu şi Fl. Segărceanu). A fost apreciat ca cel mai productiv antrenor al timpului său, formând peste 400 de sportivi, care au devenit ulterior campioni naţionali, balcanici, ai Jocurilor Mondiale Universitare. Căpitan nejucător al echipei feminine a FRT. Antrenor federal timp de 20 de ani. Apublicat patru cărţi, precum şi cursuri pentru studenţ i, în care a abordat teoria şi metodica antrenamentului. Antrenor Emerit. A primit mai multe ordine, medalii şi diplome, printre care Meritul Sportiv clasa a II-a, Ordinul Muncii clasa a II-a. Ofiţer superior în Ministerul de Interne. În anul 2000 i s-a decernat Medalia Naţională Serviciul Credincios clasa I.

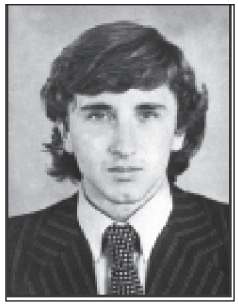

SEGĂRCEANU, FLORIN (1961),n. în Bucureşti. Absolvent al IEFS, promoţia 1984. A fost format la şcoala de tenis a Clubului Dinamo sub îndrumarea tatălui său, A. Segărceanu. A obţinut 5 titluri la CN la simplu, între 1979-1983 şi 1986. Triplu campion la JMU care au avut loc în 1981 în Bucureşti. Aavut o participare merituoasă în diferite turnee internaţionale, în special din circuitul european, în probele de simplu sau de dublu cu Ilie Năstase şi A. Dîrzu. La CE de seniori din Ungaria (1982) cucereşte medalia de bronz, în proba de dublu cu Andrei Dîrzu. A promovat în Cupa Davis la 17 ani, având realizări deosebite fiind singurul jucător român care, după Ilie Năstase şi Ion Ţiriac, apare în statisticile

Cupei Davis, cu 38 de meciuri susţinute, dintre care 25 câştigate (23 jocuri la simplu cu 15 victorii şi 15 la dublu cu 10 victorii). După retragerea din activitatea competiţională, a fost promovat căpitan nejucător al echipei României pentru Cupa Davis. În această calitate, a adus o contribuţie importantă la obţinerea unor performanţe de prestigiu pentru tenisul românesc. A fost ales în funcţia de vicepreşedinte al FR de Tenis. Jocul său s-a caracterizat prin acurateţea loviturilor de bază ale tenisului, prin returul său puternic, prin simţul tactic, prin pregătirea fizică, el fiind recordmanul celui mai lung joc din istoria tenisului românesc (peste 5 ore). În anul 2000, i s-a decernat Medalia Naţională Serviciul Credincios clasa a II-a.

SIMIONESCU, MARIANA (1956),n. în Târgu Neamţ. A debutat în patinajul artistic, apoi a fost atrasă de tenisul de câmp, a optat pentru acesta, consacrându-se sub conducerea tehnică a antrenorului Aurel Segărceanu, la Clubul Dinamo. Împreună cu Florenţa Mihai şi Virginia Ruzici, au alcătuit o generaţie remarcabilă de jucătoare care s-a afirmat timpuriu. A făcut parte din echipa ţării care a câştigat Cupa Principesa Sofia în 1972 şi a ajuns până în sferturile de finală ale Cupei Federaţiei în 1973. În 1974, obţine locul I la turneul de junioare de la Roland Garros şi este finalistă în turneul junioarelor de la Wimbledon. Tehnica ei s-a remarcat prin puternice .drixo-uri. de pe ambele părţi. A fost căsătorită cu celebrul campion suedez Bjorn Borg. În prezent este stabilită la Monte-Carlo. Maestră a sportului.

SPÂRLEA, IRINA (1974),n. în Bucureşti. A început să joace tenis la vârsta de 7 ani, la Clubul Dinamo Bucureşti. S-a pregătit cu antrenorii: Cosmescu C., între 1981-1990, Tăbăraş M. în 1991; Silvia Hanika în 1992. Între 1993-1995, nu a avut un antrenor special cu care să se pregătească, iar din 1995 a început să lucreze cu antrenorul italian Maximiliano Pace. Până la vârsta de 16 ani, a cucerit numeroase titluri naţionale: la junioare, în probele de simplu, dublu şi dublu mixt. Între 1988-1994, a jucat în echipa naţională participând la competiţia internaţională Cupa Federaţiei, în 1991, 1992 şi 1993. În 1992 a participat la JO de la Barcelona, unde a pierdut în primul tur, la jucătoarea spaniolă Arantxa Sanchez-Vicario. În turneele internaţ ionale, realizează următoarele rezultate: 1989 vicecampioană europeană de junioare la simplu; 1990 campioană europeană de junioare, la simplu; locul I la Roland Garros, în proba de dublu junioare, împreună cu Ruxandra Dragomir; locul I în proba de dublu şi locul II la simplu, în turneul de la Orange Bowl, SUA. Din luna septembrie în 1990, a început să joace în turneele profesioniste, înregistrând următoarele rezultate: câştigătoare a turneelor de la Milano, 1991; Jakarta, în 1992; Amelia Island, SUA, în 1996; finalistă la Sapporo, Japonia, în 1993; Jakarta, în 1994; Taranto, Italia, în 1995; Indian Wels, în 1997; semifinalistă la Zagreb şi Berlin, în 1995, Roma şi Oakland, SUA, în 1996; Birmingham şi Filderstadt în 1997; în sferturi de finală la Paris, 1247 *Tenis* Lipton, Italian Open; Madrid, Eastbourne; Moscova, în 1997. În turneele de Grand Slam a realizat: Australian Open turul 1, în 1994, turul 4 în 1995, turul 2, în 1996, sferturi de finală în 1997, turul 1, în 1998; Roland Garros turul 4, în 1994, turul 3, în 1993, 4, în 1996, 4, în 1997; Wimbledon turul 2, în 1994, 3, în 1995, 4, în 1996, 4, în 1997; United States turul 1, în 1994, turul 1, în 1995, 3, în 1996, semifinală în 1997. În 1996, se califică pentru prima dată la Turneul Masters (turul 1), în 1997 semifinalistă în Turneul Masters de la New York, tot în 1997, locul III în grupă la Turneul Campioanelor de la Frankfurt (organizat cu cele mai bune 8 jucătoare din lume). În cariera sa de jucătoare profesionistă a obţinut victorii în faţa unora dintre cele mai bune jucătoare clasate pe primele locuri în Top 10, printre care: Gabriela Sabatini, în 1994; Mary Pierce, în 1996 la Openul din Florida, în finală; Arantxa Sanchez-Vicario, în 1996 la Openul din Florida, în semifinală şi în 1997, la Turneul de la Filderstadt; Monica Seleş, în 1997, US Open în optimi; Amanda Coetzer, în 1997, US Open în sferturi; Mary Joe Fernandez, în 1997, în Turneul Masters, de la New York, în sferturi. În 1997, a jucat 23 de turnee profesioniste situându-se

în clasamentul WTA pe locul VIII. Toate aceste rezultate confirmă talentul şi valoarea sa internaţională, Irina Spârlea fiind a treia jucătoare din România care pătrunde între primele 10 jucătoare din clasamentul WTA, după Virginia Ruzici, locul V în 1978 şi Magda Rurac, locul VI, după cel de al doilea război mondial. Maestră Emerită a Sportului. După retragerea din activitatea competițională a activat ca antrenoare, fiind solicitată și la lotul național

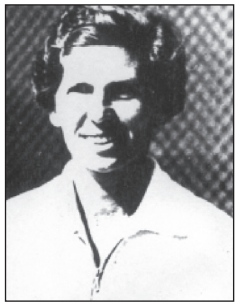

STĂNCESCU, EVA (1918-2000), n. în Berlin (Germania). Antrenoare de tenis. A activat în tenisul de performanţă, reuşind să intre în posesia a 19 titluri de campioană naţională, timp de 17 ani (1943-1960), fiind un exemplu de longevitate sportivă. În ultima parte a activităţii sale competiţionale, a concurat pentru: Ştiinţa (1950), *Progresul* (1951) şi *Progresul ITB* (1952). A câştigat 7 titluri în proba individuală în anii 1947, 1948, 1951, 1952, 1953, 1954 şi 1956, 7 titluri la dublu feminin în 1948 (cu M. Dombora), 1952, 1953 și 1954 (cu C. Siegler), 1958, 1959 şi 1960 (cu J. Namian) şi 7 titluri la dublu mixt cu C. Caralulis (1943,1954, 1955) şi cu A. Schmidt (1947,1948,1952,1953). O jucătoare remarcabilă mai ales prin calităţile morale şi puterea de concentrare, ca şi prin puternica lovitură de dreapta, cu care-şi domina adversarele. Din 1958 s-a dedicat carierei de antrenoare contribuind (în special în secţia de tineret a Şcolii Sportive nr. 2 Bucureşti) la formarea şi promovarea a numeroși tineri jucători.

STURDZA, DUMITRU-TIM – vezi **Personalități**

STURDZA, MIHAI-GHEORGHE - GEORGES (29/07/1912 – 1995),n. în Oostende – Ostende (Belgia). Descendent dintr-o familie princiară, atestată din secolul al XV-lea, care în cei peste 500 de ani au deținut în Moldova, cele mai înalte funcții – hatmani, pârcălabi, vistiernici, logofeți și domni pământeni – Ioniță Sandu Sturdza și Mihail Sturdza. Avocat – absolvent al Universității Oxford din Anglia. A fost căsătorit cu Greta Kval, norvegiancă, de asemenea absolventă a Universității Oxford. A avut trei fii: Dumitru - Tim (cunoscutul jucător de tenis și om de afaceri, stabilit în Elveția; George; Eric. După căsătoria din Norvegia, în 1937, s-a întors în România. A fost un mare pasionat și practicant al sportului (ciclism, box, călărie) și în mod deosebit al tenisului. S–a aflat printre organizatorii activității sportive din județul Iași, îndeplinind mai multe funcții. La constituirea Comitetului Regional Iași, în 1943, care viza atletismul și sporturile practicate în acea zonă, GMS a fost ales vice președinte al acestui for și totodată președinte al Comisiei de tenis. În această calitate, a contribuit la organizarea și dezvoltarea tenisului în județul Iași. În prima jumătatea a anilor ,40, GMS a fost reprezentantul jud. Iași, în Federația Română de Tenis. Ca jucător, s-a remarcat încă din timpul studiilor la Universitatea Oxford. În țară a continuat să joace reușind să se claseze printre fruntașii grupei valorice de categoria a II-a. În 1938, în clasamentul Federației Societăților Române de Tenis, GMS ocupă poziția a V-a în categoria menționată. La CN din 1941, la categoria a II-a, câștigă proba de dublu masculin cu Golescu, iar la dublu mixt, cu Mona Mavrocordat, se clasează pe locul al II-lea. Aceleași surse menționează și întâlnirea dintre reprezentanții Bucureștiului (C. Caralulis și V. Rurac) și Iașului (Sturdza și Racoviță), desfășurată pe teren acoperit în Iași (7-10 ianuarie 1943) încheiată cu scorul 2-2. Sunt remarcate situarea sa pe locul a VI-lea în clasamentul anului 1946 și al VII-lea în 1947. A fost membru al Comitetului de selecție pentru Cupa Davis în România. Datorită evoluției situației politice din țara noastră, în 1948, familia Sturdza părăsește România. Soția sa și cei trei copii, cu ajutor străin pe o rută, iar GMS separat a fost nevoit să parcurgă, circa 2000km distanța Iași – Austria. În 1948, se stabilește în Norvegia, unde câștigă titlul de campion național al acestei țări. A participat la turneele internaționale de la

Wimbledon și de la Roland Gaross. Revine în Franța în 1958, unde continuă să participe în competițiile de tenis pentru veterani. Câștigă Campionatele de veterani, categoriile de juniori și seniori, ale Normandiei, Campionatele Franței și cele europene la categoria superveterani. A făcut parte din echipa Franței pentru Cupa Dubler. Pentru realizările sale a fost inclus în lucrarea americană dedicată personalităților din tenis – International Who's Who in Tennis – SUA 1983. Surse: Anuarul Sportiv UFSR 1938-1939; Hronicul sportului Românesc 1940-1942; Anuarul Sportului Românesc 1942-1943; Dumitru Graur – Interviu cu Greta Sturdza – 2009; Marius Popescu „5 ani cu Dumitru Sturdza"; Informații din partea familiei.

TĂNĂSESCU CONSTANTIN - vezi **Personalităţi**

TECĂU, HORIA (1985),n. în Brasov, devenit profesionist din 2003. In ultimii ani s-a specializat pe turneele de dublu, iar rezultatele nu au intarziat sa apara. In iulie 2010 a reusit cea mai buna performanta a carierei, dupa ce a jucat finala turneului de Grand Slam de la Wimbledon. Pe 19 iulie 2010, a avut cea mai buna clasare la dublu, locul 24 ATP, fiind pe pozitia a sasea in clasamentul pe perechi, alaturi de Robert Lindstedt (Suedia). n anul 2009, Horia Tecau a ajuns de doua ori in finalele de dublu ale unui turneu ATP, insa de fiecare data a pierdut. Pe 17 mai 2009, romanul, impreuna cu conationalul sau, Andrei Pavel, au fost invinsi in ultimul act la competitiei de la Kitzbuhel (Austria), de brazilienii Marcelo Melo si Andre Sa. La Stuttgart (Germania), Tecau a facut pereche cu Victor Hanescu. Cei doi romani au pierdut in finala in fata tenismenilor Michal Mertinak si Frantisek Cermak. La inceputul anului, Horia Tecau a ajuns pana in finala turneului ATP de la Auckland (Noua Zeelanda), unde a facut pereche cu reprezentantul gazdelor Marcus Daniell, iar pentru roman, cistigarea trofeului a reprezentat primul succes in turneele de dublu. În 2010 a urmat un nou succes, reusind sa se impuna la Challenger-ul de la Marrakech, unde l-a avut coechipier pe Ilija Bozoljaci. Forma buna a lui Horia Tecau a fost confirmata si la turneul ATP World Tour 250 de la Casablanca. La aceasta competitie, tenismenul roman a jucat cu Robert Lindstedt (Suedia), cu care avea sa obtina cele mai bune rezultate ale carierei. Cei doi i-au invins in finala pe redutabilii Rohan Bopanna/Aisam-ul-Haq Qureshi. Al treilea succes in turneele ATP la dublu la obtinut la s'Hertogenbosch, tot impreuna cu Robert Lindstedt. La Wimbledon, pentru prima data in cariera, cei doi tenismeni au ajuns pana in finala unui turneu de Grand Slam, unde au pierdut in fata perechii formata din Jurgen Melzer si Philipp Petzschner (Austria/Germania). Tecau si Lindstedt au mai obtinut inca un trofeu, al patrulea al anului pentru roman, chiar in Suedia, la Bastad.

ŢIRIAC, ION - vezi **Personalităţi**

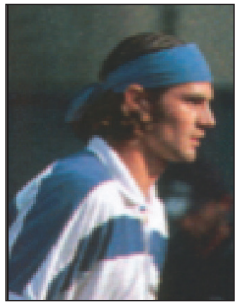

TRIFU, GABRIEL (1975), n. în Bucureşti. Legitimat la Clubul Sportiv BNR. Campion naţional la juniori în 1988. În martie 1998, ocupă locul 229 în clasamentul ATP. În 1997, component al echipei României pentru Cupa Davis şi câştigător la dublu în meciul său de debut în Cupa Davis împotriva echipei Federaţiei Ruse. Partener al lui Boris Becker, în perioada când era elev al lui Nick Bolletieri; în 1998, câştigător la dublu în Openul României.

UNGUR, ADRIAN (1985), n. în Pitești. A început tenisul la vârsta de 6 ani în prașul natal, avându-l ca antrenor pe prof. Enache Remus. A fost campion național la vârsta de 12 ani, 14 ani. La 17ani și-a început cariera de jucător profesionist. A câștigat 2 turnee challanger

în Sofia (2008) şi Palermo (2009). Cel mai bun clasament a fost 122 ATP pe 23 august 2010. Este component al echipei de Cupa Davis.

VASILIU, LUCIAN (1949), n. în Cernica, jud Ilfov. Profesor de educaţie fizică,absolvent al IEFS Bucureşti, promoţia 1973. A practicat hocheiul pe gheaţă, fiind legitimat, ca junior, la CS „Orizontul", SSE nr.2 şi la CSA „Steaua" Bucureşti (1961-1967), cu care a câştigat două titluri de campion naţional în 1966 şi 1967. În această perioadă a fost şi component al lotului naţional de hochei juniori. A mai practicat tenisul, sport în care deţine şi calificarea de antrenor. După absolvire a desfăşurat activitate didactică ca profesor de educaţie fizică la Şcoala Generală nr.76 (1973-1975) şi ca şef al Comisiei Sport – turism la Organizaţia Pionierilor a m. Bucureşti (1975-1985), perioadă în care a obţinut gradul didactic I şi titlul de „Profesor evidenţiat". Între 1985-1988, a fost promovat ca secretar general adjunct la FR de Hochei, iar din 1988, până în 2003, ca secretar general la FR de Tenis. A mai îndeplinit funcţia de secretar general adjunct al COR (2005-2006), consilier personal al Preşedintelui ANS (2005-2006), director în ANS (2006-2007) şi tot din 2007 consilier în cadrul Direcţiei Generale Sport din ANS. A participat la numeroase cursuri de perfecţionare şi specializare, precum şi la cele organizate de Ministerul Administraţiei şi Internelor, Institutul Naţional al Administraţiei şi Centrul Regional de Formare Continuă pentru Administraţia Publică Locală Timişoara. A fost membru fondator al Fundaţiei Olimpice Române. Pentru contribuţia şi rezultatele obţinute în activitatea sa, a fost distins cu: Diploma de Onoare a Federaţiei Internaţionale de Hochei (1987); Diploma de onoare a FR de Tenis (1997); Diploma de Excelenţă a COR (2000); Medalia naţională Serviciul Credincios clasa a-II-a (2000); Ordinul Meritul Sportiv clasa a-II-a (2004).

VIZIRU, DUMITRU (TICU) (1939-1997), n. în Bucureşti. Fratele mai mic al gemenilor Viziru. Începe să joace tenis în 1947 la Dinamo la grupa de copii şi juniori. Din 1957 este legitimat la Clubul .Steaua. unde devine multiplu campion naţional pe echipe. Jucător rezervă în echipa de Cupa Davis a României. A contribuit la calificarea României în Turneul final al Cupei Galea, alături de Ion Ţiriac (1958). Antrenor la Clubul .Steaua., la copii, juniori şi seniori în perioada 1980-1997. Maestru al sportului. Iniţiatorul Fundaţiei .Steaua XXI

VIZIRU GHEORGHE (GOGU) (1924-2003), n. în com. Floreş ti, jud. Ilfov. Jucător foarte simpatizat de tribune, nu însă şi de adversari. Admirat însă de toţi pentru pasiunea pusă în joc, pentru sufletul său de mare sportiv. Picioarele lui Gogu, care au alergat după fiecare minge, chiar pierdută, au devenit legendare. A început tenisul de mic, împreună cu fratele geamăn Marin ca băieţi de mingi. A fost remarcat de .Big Bill. Tilden, într-o demonstraţie *sui generis*, la Bucureşti, în 1931 (când avea 7 ani). La 15 ani fraţii Viziru erau primii clasaţi la juniori şi la categoria a II-a (1939). Întâiul titlu de campion naţional la seniori îl obţine în 1947, din cele 9 obţinute în total, memorabile fiind finalele cu C. Caralulis. În 1959 este .detronat. de Ion Ţiriac după o finală dramatică (6-3, 6-1, 8-10, 4-6, 1-6). Face parte din echipa României pentru Cupa Davis, din 1948 până în 1961; campion mondial universitar de dublu (împreună cu M. Viziru) la Berlin, în 1951. Clasat pe locuri fruntaşe în turnee, ultima oară termin ând al cincilea la Festivalul de la Moscova, din 1957. A participat la Turneele de la Roland Garros şi Wimbledon. A activat ca antrenor la Clubul .Steaua Maestru emerit al sportului. Secretar general al FRT (între 1962-1964). În 1971 până în 1980 lucrează ca antrenor în Germania şi Austria.

Antrenor în cadrul .Fundaţiei Steaua XXI În anul 2000 i s-a decernat Medalia naţională .Serviciul Credincios. clasa I.

VIZIRU MARIN (1924-1964), n. în com. Floreşti. Fratele geamăn al lui Viziru Gheorghe. Apropiat ca valoare şi stil acestuia. Multiplu campion naţional în probele de dublu şi pe echipe. Clasat aproape întotdeauna pe locurile II-III în campionatele naţionale. Legitimat la TCR, iar din 1947, împreună cu fratele său, sunt printre primii sportivi legitimaţi ai Clubului CCA (Steaua). Participă la CM Universitar din 1951 (Berlin) câştigând proba de dublu, cu Gheorghe Viziru. Evoluează pe terenurile din Franţa, Germania, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, Egipt şi joacă la Bucureşti împotriva Noii Zeelande. Maestru emerit al sportului. A activat ca antrenor la Clubul .Steaua

VOINEA, ADRIAN (1974), n. în Focşani, jud. Vrancea. Adrian Voinea a început tenisul la Focşani sub îndrumarea regretatului profesor, George Bucuroiu. Primii paşi în sportul alb a fost făcut timid, dar turneele repetate au scos la iveală un talent deosebit. La vârsta de 15 ani, Adrian Voinea a plecat în Italia pentru a-şi încerca norocul. Fratele său mai mare, Marian Voinea era antrenor la o şcoală renumită de tenis din Italia. S-a pregătit riguros ani de-a rândul şi a reuşit să intre în competiţia cu marii sportivi ai vremii. Plecat de acasă la o vârstă fragedă, lui Adrian Voinea nu i-a fost uşor. A primit ajutor de la o măicuţă din Torino. Legitimat iniţial la Clubul .Unirea. din Focşani. Este tenismanul român care a ocupat în 1998 locul 157 în clasamentul ATP. În 1995, Adrian Voinea a devenit primul român după Ilie Năstase care a atins sferturile de finală ale unui turneu de Grand Slam. La Roland Garros, printre «victimele» lui s-a numărat şi celebrul Boris Becker. În carieră, «Voinicul» a cucerit un titlu ATP, la Bournemouth (1999), a disputat o finală (Palermo, 1996) şi a jucat de 18 ori în "Cupa Davis" pentru România, înregistrând zece victorii. În 1996, când a fost finalist la Palermo, semifinalist la Australian Open, a ajuns în sferturile de finală la Doha, Zagreb, Marsilia, Milano, San Marino; în 1997, la Turneul de la San Marino, a ajuns până în sferturi de finală. Printre marii săi învinşi, se numără şi tenismanul german Boris Becker, Thomas Muster şi alţii. La începutul anului 2000, **A.V.** ocupa locul 23 în clasamentul ATP. ***Foto Reuters***

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ

Istoricul acestui sport este unic şi deosebit de interesant. A fost ca şi cum o civilizaţie întreagă ar fi apărut dintr-o dată, pentru a dispărea, mai apoi, în uitare, renăscând după un timp cu aceeaşi vigoare, dar, de această dată, urmând calea firească a afirmării şi perfecţionării.

Cea dintâi perioadă a istoriei sale se plasează între începutul anilor 1880 şi 1904, perioadă în care noul joc a devenit una din marile pasiuni ale sfârşitului de secol, provocând reacţii pro şi contra de o intensitate rar întâlnită, pentru ca, apoi, cam până în 1922, să intre într-un anonimat deplin, dispărând din preocupări la fel de brusc cum apăruse.

Şi când totul părea pierdut în uitare, indiferenţa ştergând orice urme, s-au ivit câţiva promotori care, amintindu-şi .distracţia. ce marcase începutul de veac, au transformat-o într-un sport în adevăratul sens al cuvântului. Noua aventură începe în 1922, când tenisul de masă revine în actualitate şi evoluează spre campionate mondiale . printre puţinele care au o longevitate, fără întrerupere, de peste jumătate de veac, pătrunzând, în 1988, şi între sporturile olimpice.

De-a lungul istoriei sale tenisul de masă a mai purtat şi următoarele denumiri: tenis miniatural, de sală; joc de masă, de salon; ping-pong; pom-pom; puch-ball; gossima, cea mai folosită fiind desigur ping-pong.

Contextul mondial. 15 ianuarie 1926 este o zi memorabilă pentru istoria tenisului de masă, la acea dată punându-se prima semnătură pe actul de naştere al viitoarei Federaţii Internaţionale şi al Campionatelor Mondiale.

În ianuarie 1926, la Berlin, Wilmesdorf, avea loc cea de a doua ediţie a campionatelor internaţionale ale Germaniei, moment în care, la iniţiativa dr. Olaf Lehman, la Clubul de tenis de masă .Galben-Alb, Berlin, 1900., situat în Berlin Wilmesdorf, pe Kaiser Alee 45-50, s-au reunit conducătorii delegaţiilor participante la concursul amintit: Anglia, Austria, Germania, Ungaria, precum şi câte un reprezentant din partea Cehoslovaciei şi a Suediei.

În urma discuţiilor s-a stabilit organizarea unui CE, care ar fi urmat să se desfăşoare la Londra, în decembrie acelaşi an. Numai că, la 6 decembrie 1926, la Memorial Hall, Farrington Street Londra, jucători din şapte ţări s-au reunit pentru a-şi disputa titlurile a ceea ce avea să fie, în cele din urmă, prima ediţie a Campionatelor Mondiale . şi nu europene, cum se decisese anterior. Cea dintâi ediţie a CE a avut loc abia peste trei decenii, la Budapesta. În urma desfăşurării CM, a avut loc Congresul Federaţiei Internaţionale care, cu această ocazie, a constituit Federaţia Internaţională de Tenis de Masă (*International Table Tennis Federation*, ITTF), membre fondatoare fiind: Anglia, Austria, Cehoslovacia, Danemarca, India, Suedia, Ţara Galilor şi Ungaria; preşedinte: Ivor Montagu, care va rămâne în funcţie timp de 41 de ani.

În decursul a trei sferturi de veac, ITTF şi-a diversificat activitatea, apărând federaţii continentale (africană, asiatică, europeană, latino-americană,

cea din Oceania) sau regionale (arabă, balcanică, caraibiană, commonwealth, ibero-americană, nordică, sud-americană). Competiţiile specifice: CM (1926), CMU (1973), CM ale Veteranilor (1982), CM ale Invalizilor (1957), Cupa Mondială (1980), Jocurile Africane (1973), Jocurile Asiatice (1958), Jocurile Americii Latine (1982), CE (1958) etc., cel mai mare succes constituindu-l includerea în programul JO (1988).

Contextul european. La data de 13 martie 1956, cu ocazia CM de la Stockholm, a fost constituită (ETTU), membre fondatoare fiind: Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franţa, RD Germană, RF Germania, Iugoslavia, Luxemburg, Olanda, Portugalia, Spania, Suedia, Ţara Galilor, Ungaria, URSS. Primul CE va avea loc la Budapesta, în 1958.

Paleta competiţională s-a diversificat, apărând: CCE -1961, Cupa Cupelor (CC -1965), Liga Europeană (1967), Europa Top 12 pentru seniori (1971), Europa Top 12 pentru juniori (1985) şi cadeţi (1989), CB (1968), Campionatele Mediteraneene (1968).

Contextul naţional. Este greu de precizat data exactă de când ping-pong-ul se practică în ţara noastră. Deşi presa vremii nu consemnează existenţa lui înainte de 1926, este de presupus că era cunoscut, dată fiind avalanşa informaţiilor începând chiar din acest an. Zonele în care pătrunsese deja tenisul de masă erau: Transilvania şi Banatul, cu deosebire în oraşele: Timişoara, Arad, Cluj, Oradea, unde aveau loc şi diferite concursuri locale. În 1927, aria răspândirii acestui joc este mult lărgită. În 1928, în cadrul FSSR se înfiinţează o Comisie de Ping-Pong, care decide şi disputarea primelor CN, desfăşurate, după toate probabilităţile, la Oradea. Totuşi, data exactă a primei ediţii a CN este controversată (1928 sau 1929). Cei dintâi campioni, desemnaţi la Arad, în 1929: A. Steiner, M. Lyska, Solomon-Taglicht; Papos-Steiner, Goldstein . juniori; iar dintre echipe se evidenţiază .CA Oradea..

În diferite perioade, printre cele mai bune cluburi s-au aflat: .Sparta., .Sporting., .Aurora., .Constructorul ., .Progresul., .Juventus., .Spartac., .Spartac- Stirom., .Unirea Tricolor. (Bucureşti), *Uzinele Electrice Cluj (UEC),* .Hagybor., .Progresul., .CSM. (Cluj), .CA . Oradea., .Voinţa . Arad., .Universitatea . Craiova., .IJPIPS Constanţa., o activitate susţinută desfăşurându-se şi în: Râmnicu Vâlcea, Ploieşti, Cugir, Satu Mare, Bistriţa, Târgu Mureş, Zalău, Baia Mare, Slatina, Odorhei, Iaşi, Târgovişte, Titu, Galaţi etc. Printre recordmene, în ceea ce priveşte numărul de titluri naţionale, se află cluburile: .CSM. (Cluj), .Universitatea., .ASA., .CFR. (Craiova), .Progresul. (Bucureşti), .CS. (Arad), .CSŞ nr. 2., .Universitatea., .IJPIPS. (Constanţa) ş.a. Printre sportivii care au adus glorie tenisului românesc se numără: Angelica Rozeanu (40 titluri), Maria Alexandru (39 titluri), Ella Zeller Constantinescu (21 titluri), Nicu Naumescu (17 titluri), Teodor Gheorghe (15 titluri), Radu Negulescu şi Otilia Bădescu (fiecare câte 13 titluri), dar şi Magda Rurac, Geta Pitică, Sari Koloszvari Szasz, Maria Alboiu, Eva Ferenczi, Emilia Ciosu, Toma Reiter, Andras Fejer, Şerban Doboşi, Dorin Giurgiucă, Călin Creangă, Vasile Florea, Adriana Năstase, Mihaela Şteff şi mulţi alţii.

Performanţele realizate la marile competiţii internaţionale . 287 medalii . au fost: CM (20 de aur, 9 de argint, 23 de bronz), CE de seniori (8 de aur, 14 de argint, 28 de bronz), CE juniori (40-27-39) şi CE de cadeţi (26-21-32), la care se adaugă cele obţinute la Liga Europeană, Europa Top 12 (toate categoriile de vârstă), CCE (8 titluri), Cupa Cupelor sau JO.

Forul conducător. În anul 1926, la Oradea funcţiona Federaţia Societăţilor Române de Tenis de Masă, premergătoare federaţiei naţionale de specialitate, care va lua fiinţă la 1 octombrie 1931 (după înfiinţarea UFSR în 1930) şi se va numi Federaţia Română de Ping-Pong, cu sediul la Oradea. Activitatea desfăşurată nu a fost tocmai propice, neexistând coeziune în opiniile care priveau direcţiile de acţiune. În 1939, va lua fiinţă un nou for diriguitor, cu sediul la Bucureşti şi se va numi Federaţia de Tenis de Masă, care în 1940 nu va mai funcţiona ca organism independent, ci în cadrul celei de tenis (de câmp). După război, în 1945, OSP începe o largă popularizare a acestui joc, iar din 1950, forul conducător va purta denumirea de Comisia Centrală de

Tenis din cadrul Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport (CCFS).

Sarabanda schimbărilor de denumire a continuat, astfel că, la 2 iulie 1957, Comisia Centrală se transformă în .Federaţia Română de Tenis de Masă. (FRTM), titulatură sub care este cunoscută şi în prezent şi sub care este afiliată şi la forul superior.

Chiar dacă în ţară structurile organizatorice nu erau consolidate, afilierea la Federaţia Internaţională a avut loc în 1928, cererea de adeziune fiind confirmată în 1929, România făcând parte din primul grup . alături de Egipt, Japonia, Iugoslavia şi Franţa . care s-a alăturat membrelor fondatoare ale forului mondial. În 1957 se afiliază la ETTU.

Valoare internaţională. Activitatea pe plan intern . cu multiplele sale perioade de dificultate . a stat la baza pregătirii şi lansării în arena internaţională a tenisului de masă românesc fie prin organizarea de competiţii proprii, fie prin participarea la marile evenimente, ceea ce avea să aducă faima reprezentanţilor noştri prezenţi la CE şi la cele Mondiale, la JO, la Topurile continentale sau la diverse Campionate Internaţionale.

Statisticile reţin că la CM din 1926 şi până în 2000, românii şi-au înscris în palmares 52 de medalii, fapt care situează ţara noastră pe locul cinci în ierarhia mondială a valorilor, care numără numai 31 de ţări medaliate. Între medaliaţi se află Victor Vladone, Farkaş Paneth, Vasile Goldberger, Pitu Pop, Angelica Rozeanu, Sari (Koloszvary) Szasz, Ella (Zeller) Constantinescu, Geta Pitică, Maria Alexandru, Otilia Bădescu ş.a.

La CE de seniori care au debutat la Budapesta, în 1958, România s-a situat după un clasament all-time (ultima ediţie având loc în 2000) pe locul VIII, cu cele 50 de medalii obţinute. Printre protagoniştii acestor trofee s-au aflat: Matei Gantner, Tiberiu Harasztosi, Toma Reiter, Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Adalbert Rethi, Angelica Rozeanu, Geta Pitică, Ella (Zeller) Constantinescu, Eleonora Mihalca, Carmen Crişan, Liana Mihuţ, Eva Ferenczi, Olga Nemeş, Otilia Bădescu, Maria Bogoslov, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Mihaela Şteff ş.a.

De notat că marele trofeu care se acordă echipei feminine, campioană continentală, a fost donat de România şi este înmânat laureatei de un reprezentant al ţării noastre.

CE pentru juniori şi cadeţi, având prima ediţie în 1955 la Stuttgart, au adus în prim-plan generaţii după generaţii, de la Maria Alexandru la Radu Negulescu, de la Liana Mihuţ la Olga Nemeş (joacă acum pentru Germania), de la Vasile Florea la Călin Creangă (joacă în prezent pentru Grecia), de la Otilia Bădescu la Anca Cheler, de la Adriana Năstase la Georgeta Cojocaru, de la Antonella Manac la Mihaela Şteff. Aceştia şi alţii asemenea lor au contribuit la cucerirea celor 185 de medalii (66 de aur).

CCE debutează în 1961; la ea au participat echipa masculină .CSM. Cluj (neînvinsă în anii 1961, 1964, 1965, 1966 şi 1967) şi cele feminine, de la .Voinţa. Bucureşti, .Voinţa. Arad şi .Progresul. Bucureşti.

Cupa Cupelor (cu debut în 1965), la care au participat . fără a intra însă în categoria laureatelor . .Universitatea. (ASA) Craiova, .Stirom. Bucureşti, .Unirea Tricolor. (UNTRR) Bucureşti . masculin, .Metalul. Râmnicu Vâlcea, CSŞ nr. 2, .Universitatea. (IJPIPS) Constanţa, CS Arad, CSM, GFK Cluj, .Elcond . Zalău, CS Târgovişte Elsid Titu, .Voinţa. Galaţi, .BNR. Bucureşti etc. . feminin.

Europa Top 12 (debut în 1971, la Zagreb), competiţie care îi reuneşte anual pe cei mai buni jucători şi jucătoare. Reprezentanţii noştri, care au obţinut trofeele acestei competiţii au fost: Olga Nemeş (1983) şi Emilia Ciosu (1993). Alţi jucători care au evoluat merituos în această competiţie au fost: Maria Alexandru (7 prezenţe), Otilia Bădescu, Maria Alboiu, Eleonora Mihalca, Vasile Florea. Dintre juniori şi cadeţi remarcăm buna comportare a următorilor: Olga Nemeş, Otilia Bădescu, Ana Gogoriţă, Kinga Lohr, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Georgeta Cojocaru, Laura Niculae, Simona Savu, Mihaela Cioca, Cristian Ţol.

CB (cu debut în 1964), au fost dominate la proba feminină de reprezentantele ţării noastre, dintre care o amintim pe Maria Alexandru . o veritabilă şefă de promoţie . cucerind 22 de titluri în probele individuale.

Super-liga continentală . la care participă cele

mai bune opt ţări, cu o finală în 1998.

JO (Barcelona, 1992, Atlanta, 1996 şi Sydney, 2000) la care jucătoarele noastre .au salvat onoarea bătrânului continent. în confruntările cu .asiaticile.. Printre acestea s-au aflat: Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Maria Bogoslov. La Sydney . 2000 Adrian Crişan nu a depăşit faza preliminariilor, iar Otilia Bădescu şi Mihaela Şteff s-au calificat, atât la simplu (Mihaela Şteff), cât şi la dublu, până în sferturile de finală.

De-a lungul timpului, la progresul jocului de tenis de masă au contribuit, alături de jucători, aşa zişii .oameni din umbră. . instructori, antrenori, arbitri, membrii conducerilor cluburilor, asociaţiilor, secţiilor, activul din comisiile teritoriale şi ale Federaţiei, ziarişti. Printre aceştia s-au aflat: Farkaş Paneth (Antrenor emerit, distins cu Premiul de Onoare al forului internaţional), Nicolae Angelescu (antrenor al echipei naţionale, fost preşedinte a Federaţiei), Emilian Băcioiu (Antrenor emerit), Emil Prokopetz (antrenorul care le-a pregătit pe arădencele câştigătoare ale CCE), Victor Vladone, Virgil Bălan (antrenor al naţionalei masculine, deţinător al nenumărate titluri), Ella Constantinescu (vicepreşedintă a forului european), Sever Dăneţ (fost secretar al Federaţiei), Gheorghe Enache, Teodor Gheorghe (secretari ai Federaţiei, membri ai Comisiei pentru juniori ai Uniunii Europene), Constantin Comarnischi, Mircea Costea, Emanuel Fântâneanu (membru al Comisiei de presă a forurilor internaţionale şi europene, preşedintele Comisiei de presă a Asociaţiei Internaţionale a Presei Sportive), Traian Ancuţa, Aurel Ovanez, Şerban Doboşi, Gheorghe Bozga şi încă mulţi alţii, cu deosebite contribuţii. Se cuvin menţionaţi şi primii reprezentanţi în organismele internaţionale: Victor Marcu şi Constantin Pagu. De asemenea, s-a remarcat şi Aurel Popovici, care de peste 50 de ani slujeşte cu devotament şi responsabilitate tenisul de masă, o mare parte din aceşti ani în calitate de preşedinte al Comisiei centrale de competiţii. Printre cei care s-au aflat, în decursul anilor, în conducerea diferitelor structuri organizatorice ale tenisului de masă pot fi menţionaţi: Petru Adorjan, Constantin Zahirnic (1935-1938), Rudy Schmetau (1939), Ion Lazăr (1942), Jeni Vermond (1944), Despina Mavrocordat (1946), Nicolae Bellu, Simion Cluceru, Marin Stanciu (1957-1982), Florin Cristescu, Gheorghe Dumitru, Maria Istrate, Nicolae Angelescu (1990), Andi Ardelean (1991-1992), Marius Opran (din 1993). În calitate de inspectori şi secretari federali (generali) au funcţionat: Gheorghe Vasilescu, Victor Marcu, Constantin Pagu; Paul-Gheorghe Georgescu (1951-1957), Sever Dăneţ (1957-1977), Gheorghe Enache (1977-1990), Gheorghe Teodor (1990-1997), Gheorghe Enache, din 1997. Funcţia de antrenor federal a fost îndeplinită de: Angelica Rozeanu (1958-1962), Ella Constantinescu (1967- 1989), Marius Lăzărescu (1990-1997), Laurenţiu Gheorghiu, din 1997.

Din punct de vedere organizatoric, situaţia tenisului de masă în anul 2000 era următoarea: se practică în 41 de judeţe şi 174 de secţii de către 618 de sportivi legitimaţi, din care 210 copii (105 m + 105 f), 244 juniori (119 m + 125 f), 164 seniori (108 m + 56 f); 87 de antrenori; 37 instructori; 155 arbitri.

Potenţialul valoric al secţiilor de tenis de masă din judeţe, exprimat în punctajul obţinut pe baza clasărilor în primele 3 locuri la CN de seniori şi de juniori se prezenta astfel: în 1997 au obţinut puncte 26 de unităţi (locul I AS .Voinţa. din Galaţi . 298,75 puncte; locul II-III CSS . Liceul cu Profil Sportiv şi CSU din Constanţa (la egalitate cu câte 266,65 puncte); dintre judeţe, 15 au cumulat puncte: I . Constanţa . 533,30 puncte; II . m. Bucureşti . 499,00 puncte; III . Galaţi 298,75 puncte. În 1998 au punctat 20 de unităţi sportive: I . CSŞ-LPS din Târgu Mureş . 55,50 puncte; II . AS .Stirom. din Bucureşti . 52,75 puncte; III . CSŞ-LPS din Constanţa . 48,01 puncte; şi 15 judeţe (I . Bucureşti . 98,00 puncte; II . Constanţa . 86,52 puncte; III . Mureş . 55,50 puncte); în 1999 au intrat în acest clasament 22 de unităţi: I . CSŞ . LPS . Constanţa . 117,50 puncte; II . CSŞ-LPS Tg. Mureş . 50 puncte; III . AS .Voinţa. . Galaţi . 44 puncte şi 14 judeţe (I Constanţa . 117,50 puncte; II . Bistriţa Năsăud . 60,02 puncte; Mureş . 50 puncte). În conducerea FRTM, la 1 ianuarie 2001 se aflau: preşedinte . Marius Opran; vicepreşedinţi . Iosif Lucaci şi

Mircea Lambru; secretar general . Gheorghe Enache; antrenor federal . Laurenţiu Gheorghiu; membri . Aurel Popovici, Radu Popescu, Eugen Roman, Şerban Doboşi, Virgil Bălan, Viorel Filimon, Gheorghe Bozga, Emanoil Fântâneanu, Stelian Haşoti şi Cătălin Cojocaru.

În anul 2001, tinerii jucători de tenis de masă din România au cucerit două medalii de argint şi una de bronz la CE de juniori, o medalie de argint şi două medalii de bronz la CE de cadeţi.

Tot în anul 2001 Federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 15 noiembrie a adoptat noul Statut şi a ales Consiliul director format din: Marin Stanciu . preşedinte de onoare; Cristinel Romanescu . preşedinte; Iosif Lucaci, Eugen Roman şi Otilia Bădescu . vicepreşedinţ i; Gheorghe Enache . secretar general, Laurenţiu Gheorghiu . director tehnic, Oana Popescu . contabil; Gheorghe Bozga, Viorel Filimon, Aurel Ovanez, Mircea Chisling, Aurel Popovici, Radu Popescu, Radu Iordache, Gheorghe Radu, Beatrice Romanescu şi Adriana Năstase . membri. Ca organ de administrare şi gestionare a fost stabilit un directorat format din: preşedintele Federaţiei; secretarul general; secretarul federal; directorul tehnic; contabilul Federaţiei.

Consiliul director al Federatiei de tenis de masa, perioada 2001-2005: Romanescu Cristinel – presedinte, Lucaci Iosif - vicepresedinte, Roman Eugen - vicepresedinte, Badescu Otilia – vicepresedinte, Enache Gheorghe - secretar general, Popescu Oana – membru, Bozga Gheorghe - membru, Filimon Viorel - membru, Ovanez Aurel - membru, Chisling Mircea - membru, Lista membrilor continua pana la locul 17.

Consiliul director al Federatiei tenis de masa, perioada 2005-2009: 1. Romanescu Cristinel - presedinte, 2. Tiganu Dan Laurentiu – vicepresedinte (a demisionat in 2007), 3. Preda Cezar - vicepresedinte (a demisonat in 2007), 4. Bozga Gheorghe - vicepresedinte (a demisionat in 2008), 5. Vasile Sterea - secretar general, 6. Romanescu Beatrice – membru, 7. Gheorghe Sorin - membru, 8. Popovici Aurel - membru, 9. Popescu Radu - membru, 10. Lazar Mircea - membru, Lista cu numele membrilor continua pana la locul 17.

Organul de conducere federal anul 2001 - 2005

CONSILIUL DIRECTOR

Presedinte : Romanescu Cristinel

Vicepresedinte : Bozga Gheorghe – pana la data de 22.09.2008

Secretar general : Vasile Sterea - pana la data de 01.10.2008

Antrenor federal : Bozga Gheorghe - pana la data de 01.10.2008

Antrenor federal : Filimon Viorel

Membrii Consiliului Director: Puiu Luminita, Romanescu Beatrice, Popovici Aurel, Ghiorghiu Sorin, Gabudean Dorin, Filimon Viorel

Demisionati : Lazar Mircea, Popescu Radu, Arnautu Petre, Puie Victor

Decedat : Balan Virgil

Organul de conducere federal anul 2005 - 2009.

CONSILIUL DIRECTOR

Presedinte de onoare:

Presedinte: Romanescu Cristinel

Vicepresedinte: Bozga Gheorghe – pana la data de 22.09.2008

Secretar general: Vasile Sterea – pana la data de 01.10.2008

Antrenor Federal: Bozga Gheorghe – pana la data de 01.10.2008

Antrenor federal: Filimon Viorel

Membrii consiliului director: Puiu Luminita, Romanescu Beatrice, Popovici Aurel, Gheorghiu Sorin, Gabudean Dorin, Filimon Viorel

Demisionati: Lazar Mircea, Popescu Radu, Arnautu Petre, Puie Victor

Decedat : Balan Virgil

Echipa de tenis de masă a României, vicecampioană mondială, Praga, 1936. A fost prima noastră medalie în această ramură de sport. De la stânga la dreapta: Erwin Diamandstein, Marin Vasile Goldberger, Albin Morariu (căpitan nejucător), VictorVladone, Farkas Paneth, Ion Pop (.Pitu.)

1935. Echipa naţională a României. La stânga, de sus în jos: Constantin Zahirnic, preşedintele FRTM, Farkaş Paneth, Schapira. Dreapta, de sus în jos: Marin Goldberger, Victor Vladone, Ion Pop (.Pitu.)

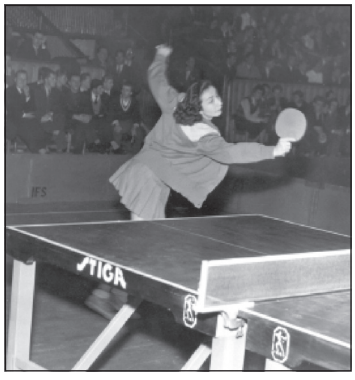

Una dintre cele mai valoroase jucătoare din România şi din lume, Angelica Rozeanu (Adelştein), deţinătoare a 29 de medalii (17 de aur, 4 de argint şi 8 de bronz), la Campionatele Mondiale. A cucerit 6 titluri mondiale consecutive (1936-1960)

Angelica Rozeanu, prima reprezentantă a tenisului de masă românesc, campioană mondială în proba de simplu

Echipele României (fete şi băieţi) la CM de tenis de masă de la Bucureşti, 1953. În prim-plan, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Victor Vladone. Ultimul, în spate, Farkaş Paneth

CI ale Cehoslovaciei, 1954. Echipa României,de la stânga la dreapta: Farkaş Paneth, Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Geta Pitică, Paul Pesch, Toma Reiter, Mircea Popescu, Matei Gantner

Maria Golopenţa (Alexandru), deţinătoarea unui palmares impresionant: 13 medalii (3 de aur, 5 de argint, 5 de bronz) , la CM şi 20 de medalii (6-4-10) la CE

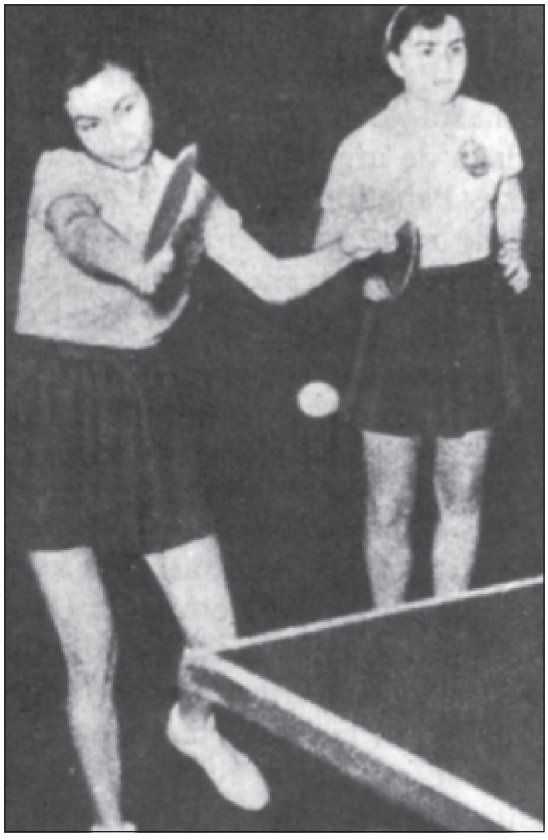

Angelica Rozeanu şi Ella Constantinescu (Zeller), campioane mondiale la dublu, în 1955 (Utrecht) şi în 1956 (Tokyo)

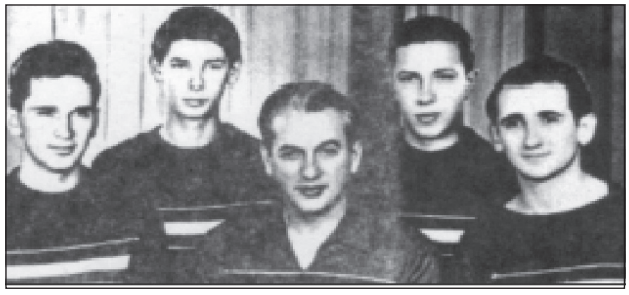

Echipa de aur a CSM Cluj: Radu Negulescu, Dorin Giurgiucă, Réthi Albert, GheorgheCobârzan. În mijloc, antrenorul Farkaş Paneth

1956 Tokyo, reprezentatele noastre – Angelica Rozeanu şi Ella (Zeller) Constantinescu primite de împăratul Japoniei.

Maria Alexandru şi Geta Pitică, campioane mondiale în proba de dublu . Beijing, 1961

Trofeul cucerit de Maria Alexandru şi Geta Pitică . locul I în proba de dublu a CM de tenis de masă . în 1961, la Beijing

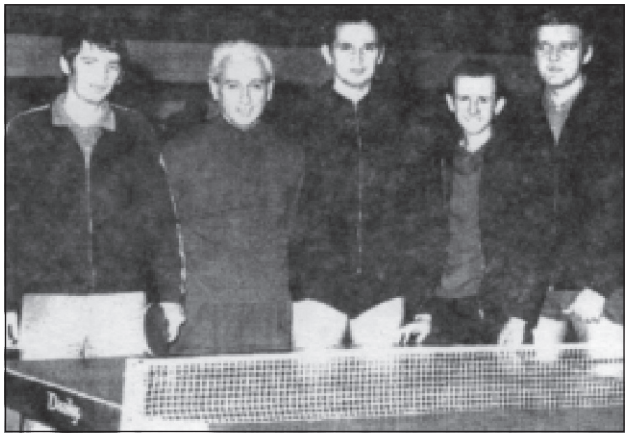

CSM Cluj. Echipa campioană naţională a României în anul 1969; al 16-lea titlu naţional. De la stânga: Dorin Giurgiucă, antrenorul Paneth Farkaş, dr. Radu Negulescu, Sergiu Suciu, Şerban Doboşi

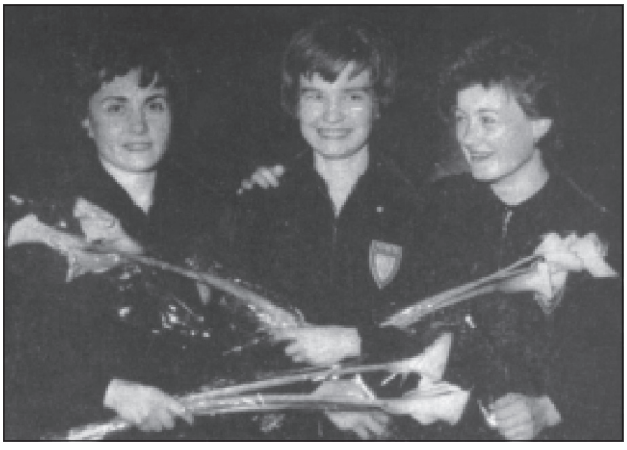

Ella Constantinescu (Zeller), Maria Alexandruşi Eleonora Mihalca(.Voinţa. Bucureşti), învingătoare în CCE la tenis de masă, 1964

Radu Negulescu, căpitanul echipei CSM Cluj-Napoca dublu vicecampion european

Ella Constantinescu (Zeller), posesoare a 13 medalii (7 de aur, 1 de argint şi 5 de bronz) la CM şi 4 (1-2-1) la CE

Sari Szasz (Koloşvary), Marta Tompa, Angelica Rozeanu, Farkas Paneth

Hall of fame pentru Ella Zeller Constantinescu ca o recunoaştere a valorii sale sportive şi a contribuţiei dezvoltării tenisului de masă pe plan internaţional.

Mariana Barasch, Sari Szasz (Koloşvary) Geta Pitică, Farkas Paneth, Maria Alexandru Bucureşti . 1990. Fostele glorii ale tenisului de masă românesc se reîntâlnesc.

Valoroasa jucătoare Otilia Bădescu, care a cucerit 3 medalii de bronz la CM şi 15 medalii la CE (3 de aur, 4 de argint şi 8 de bronz). Împreună cu alte jucătoare valoroase . Emilia Ciosu, Adriana Năstase şi Maria Bogoslov . cucereşte titlul de campioană pe echipe, în 1992 la Stuttgart, iar în anul 2000, la Kuala Lumpur, alături de reprezentantele noii generaţii . Mihaela Şteff, Ana Gogoriţă, Antonela Manac . câştigă medalia de bronz pe echipe la CM F

Festivitate de premiere. Echipa medaliată cu aur la CE din 1992 (Stuttgart): Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Maria Bogoslov

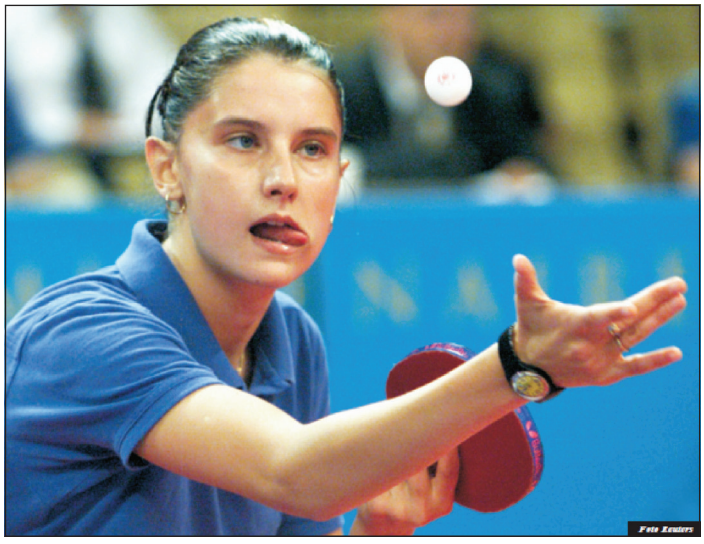

Mihaela Şteff . reprezentanta noii generaţii. Palmares: CE cadeţi (1992-1993) . 4 medalii de aur, 1 de argint şi 1 de bronz; CE de juniori (1994-1996) . 4 medalii de aur, 2 de argint, 1 de bronz; CM de seniori (1995 şi 2000) . 2 medalii de bronz cu echipa; CE de seniori (1996-2000) . 1 medalie de argint (proba de simplu) şi 3 medalii de bronz; locul IV în ierarhia mondială F

Daniela Dodean, Eliza Samara – un dublu deosebit de competitiv pe plan european – medaliat cu aur în 2009 şi 2012, argint în 2011 şi bronz în 2010.

Adrian Crișan, reperezentantul tenisului de masă din România realizează o performanță cu rezonanță istorică – medalie de bronz la CE din 2012 (Danemarca) în proba de simplu obținută după o pauză de 52 de ani.Uultima medalie în această probă – argint, aparținând jucătorului Radu Negulescu la CE din 1960 (Zagreb).

FIGURI REPREZENTATIVE

ALBOIU, MARIA (1963), n. în Brezoi, jud. Vâlcea. A activat ca sportivă la cluburile sportive şcolare din Râmnicu Vâlcea şi Slatina. Medaliată la CN. Componentă a loturilor naţionale în perioada 1980-1988, medaliată la diferite concursuri internaţionale. La CE pentru juniori din 1981, obţine medalia de bronz în proba pe echipe. Tot în 1981, la CM de la Novi Sad, se clasează pe locul VI la echipe. Cucereşte 3 medalii de bronz la CE din 1982 (Budapesta) la echipe, 1986 (Praga) şi 1988 (Paris), în proba de dublu feminin cu Otilia Bădescu. În 1985 câştigă 2 titluri balcanice în probele de simplu şi de dublu feminin. În 1986 a ocupat locul XX în topul mondial, iar în topurile europene se clasează pe locurile VI (1986) şi XII (1987). După 1992 a activat ca jucă toare în Germania. Maestră a sportului.

ALEXANDRU (GOLOPENŢA), MARIA (1939), n. în Plugova, jud. Caraş-Severin. Una dintre cele mai valoroase şi mai longevive jucătoare cu performanţe deosebite în tenisul de masă românesc, european şi mondial. A început să se afirme după 1952, când a câştigat şi primul său titlu de campioană naţională de juniori în proba de simplu, adunând în cariera sa sportivă peste 40 de titluri de campioană naţională, dintre care în probele de simplu în 1962-1965, 1967, 1968-1976, 1979; în cele de dublu: 1962 (cu Geta Pitică), 1963-1965 (Ella Constantinescu), 1966-1968 (Eleonora Mihalca), 1969 (Magdalena Leszay), 1971-1972 (Carmen Crişan), 1973-1975 (Viorica Moldovan), 1976- 1978 (Liana Mihuţ); la mixt: 1960, 1962 (G. Cobârzan), 1965-1967 (D. Giurgiucă), 1974, 1978, 1979 (T. Gheorghe). A fost legitimată la Clubul Sportiv .Progresul. Bucureşti. În cei 25 de ani de activitate competiţională internaţională a participat la 8 CM, 10 CE de seniori şi 2 de juniori, cucerind 39 de medalii, din care 13 de aur, la care se adaugă 40 de titluri de campioană internaţională a diferitor ţări, şi 30 balcanice, precum şi peste 100 de medalii la numeroase întreceri internaţionale. Participă la CE de juniori în 1956 şi 1958, cucerind 6 medalii de aur, 2 la simplu (1956, 1958), 1 la dublu în 1956 (M. Barash), 2 pe echipe (1956, 1958), 1 la mixt în 1958 (Gh. Cobârzan). La CM a obţinut 13 medalii, din care 3 de aur, 5 de argint şi 5 de bronz. Medalii de aur în proba de dublu . 1961 (G. Pitică), 1973 (M. Hamada . Japonia), 1975 (S. Takahashi . Japonia). Argint la simplu (1963); la dublu . 1969 (E. Mihalca); pe echipe 1957 (A. Rozeanu, E. Constantinescu – Zeller), 1963 (E. Constantinescu, C. Folea, G. Pitică), 1969 (C. Crişan, E. Mihalca). Bronz – la simplu 1969; la dublu 1957 (H. Elliot- Scoţia) ; la mixt- 1967 (D. Giurgiucă), 1971 (A. Stipancic- Iugoslavia); pe echipe . 1961 (C. Folea, G. Pitică). La CE cucereşte: 4 medalii de aur: la simplu, în 1966, la dublu, în 1960 (A. Rozeanu), 1978 (L. Mihuţ) şi la mixt, în 1960 (Gh. Cobârzan); 5 medalii de argint la simplu (1976), la

dublu, în 1964 (E. Constantinescu), 1974 (A. Grofova . Cehoslovacia), 1980 (L. Mihuţ), la mixt, în 1968 (D. Giurgiucă); 11 de bronz la simplu în 1970, 1972; la dublu- 1968 (E. Mihalcea), 1970, 1972 (C. Crişan); la mixt în 1966 (D. Giurgiucă) şi 1974 (A. Stipancic-Iugoslavia); pe echipe . 1960 (A. Rozeanu, G. Pitică), 1964 (E. Constantinescu), 1978, 1980 (L. Mihuţ, E. Ferenczi). În competiţia .Europa TOP 12. ocupă locul II în 1972, 1974, 1979. Participă la CM al veteranilor unde câştigă medalia de aur în 1986. După retragerea din activitatea competiţională a continuat să lucreze ca antrenoare la Clubul .Progresul . Bucureşti, împărtăşind din experienţa sa noilor generaţii de jucători. Maestră emerită a sportului şi Antrenoare emerită. În 1961 a fost distinsă cu .Ordinul Muncii. clasa a II-a, iar în 1975, cu ordinul .Meritul Sportiv. clasa I. În 1990 a fost aleasă vicepreşedintă a FRTM. În anul 2000 i s-a conferit Crucea naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.

ANGELESCU, NICOLAE (1941-1990), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică. Absolvent al IEFS şi al Facultăţii de Drept. A început să joace la centrul de tenis de masă de la AS Vulcan, în continuare fiind legitimat la CSŞ nr. 1 şi la .Progresul . Bucureşti. A fost selecţionat în lotul naţional de juniori. La Criteriul Europei pentru juniori, din 1961, a cucerit medalia de argint, în proba de dublu băieţi, împreună cu Dorin Giurgiucă. Ca antrenor, a funcţionat la Clubul .Progresul. Bucureşti, unde a reuşit să obţină cu sportivii săi mai multe titluri de campioni naţionali, între care şi cel din 1975 cu echipa de băieţi, precum şi alte rezultate de prestigiu. Acontribuit ca antrenor de lot, în perioada 1966-1975, la realizarea unor performanţe deosebite la CM şi CE. Reputat tehnician, a publicat, în 1977, *Manualul de Tenis de Masă*, o valoroasă lucrare de specialitate care a fost tradusă în Franţa şi Spania. În anul 1990, a fost ales preşedinte al FRTM. Antrenor emerit.

ARDELEANU, ANDI RADU (1931), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti, promoţia 1955. Sportiv şi antrenor de tenis de masă. A activat ca jucător la Clubul Sportiv .Voinţa. şi la AS .Bere Griviţa. din Bucureşti. A fost campion naţional în proba de dublu mixt şi a obţinut categoria I de clasificare sportivă. Pe linie profesională a îndeplinit următoarele funcţii: profesor de educaţie fizică, instructor şi antrenor la .Voinţa. (1955-1960). Antrenor la AS .Bere Griviţa. şi profesor (1960-1967); profesor şi antrenor la Institutul Politehnic şi la CS .Politehnica . din Bucureşti (1967-1996) cu gradul didactic de conferenţiar universitar. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obţinut 17 titluri de campioni naţionali şi a promovat în loturile reprezentative peste 10 jucători. Antrenor la lotul naţional de juniori (1967-1971) şi la cel de seniori (1971-1972 şi 1978-1982); a contribuit la clasarea pe locul I la numeroase turnee internaţionale şi la JB, precum şi la cucerirea a trei titluri de campioană europeană de junioare (1968-1969), a medaliei de argint la CM din 1969 proba pe echipe şi a 2 medalii de bronz la CE din 1970 şi 1972 la dublu feminin, prin sportiva Carmen Crişan, pe care a pregătit-o în acea perioadă. A prezentat în sesiuni de comunicări ştiinţifice şi a publicat în revistele de specialitate rezultatele şi concluziile unor studii privind problemele tehnico-metodice ale tenisului de masă şi ale activităţii sportive studenţeşti. În 1982 a primit Brevetul de Invenţie pentru aparatul .Robot de antrenament pentru tenis de masă.. În 1991, cu ocazia CM din Japonia, a fost ales membru al Academiei de Ştiinţe din cadrul ITTF. A fost membru al Colegiului central al antrenorilor, iar în cadrul Biroului FRTM a activat ca membru (1971), vicepreşedinte (1990) şi preşedinte (1991- 1992). Pentru contribuţia sa ca tehnician, în 1992 i s-a acordat titlul de Antrenor emerit.

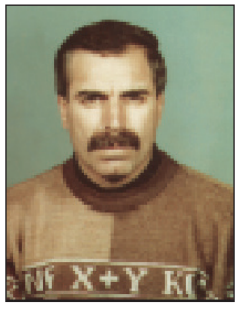

ARNĂUTU, PETRE (1956), n. în com. Seaca de Câmp, jud. Dolj. A activat ca antrenor la CSŞ Slatina (1977-1992), la Centrul Olimpic Constanţa (1992-1994), iar din 1994, la LPS . Slatina. A depus o activitate deosebită pentru selecţia şi pregătirea elementelor de perspectivă în tenisul de masă. Cu sportivii pe care i-a

pregătit a obţinut 9 titluri de campioni naţionali şi 56 de locuri II şi III în CN de juniori şi seniori. A promovat în loturile naţionale 5 juniori, care au obţinut 5 medalii de aur, 6 de argint şi 7 de bronz la CE şi în diferite concursuri internaţionale. În perioada 1992-1994, a activat ca antrenor principal la lotul naţional de junioare cu care a cucerit 3 medalii de aur şi 5 de argint şi de bronz la CE pentru această categorie de vârstă. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Cristian Tiugan . campion european juniori II, pe echipe, în 1982; Georgeta Cojocaru . campioană europeană la simplu şi la dublu; Natalia Voiculescu . medaliată cu argint la CE junioare II, pe echipe. Antrenor emerit. A fost membru al Colegiului central al antrenorilor din cadrul FRTM.

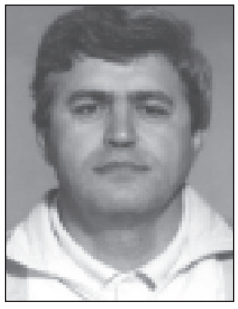

BĂCIOIU, EMILIAN (1941), n. în Buzău. Inginer agronom, absolvent al Institutului de Agronomie din Bucureşti. Antrenor emerit la tenis de masă din 1992. A activat ca antrenor la CSŞ din Buzău (1969-1975), la CSM Buzău (1975-1994) şi la Clubul Sportiv BNR (1994- 1998). Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obţinut numeroase titluri de campioni naţionali la copii, juniori I şi II, precum şi la seniori. A promovat în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori peste 35 de sportivi, o parte dintre aceştia contribuind la cucerirea unor titluri şi medalii la CE de juniori. În 1975, a activat ca antrenor la Centrul naţional de tenis de masă. La loturile naţionale a îndeplinit următoarele atribuţii: antrenor la juniori (1975-1980); antrenor principal la seniori (1981-1988); antrenor secund la senioare (1991-1998). În cadrul colectivelor tehnice, din care a făcut parte, şi-a adus contribuţia la pregătirea loturilor de juniori şi cadeţi care au obţinut la CE numeroase titluri şi medalii. Ca antrenor principal la lotul de senioare pot fi remarcate următoarele rezultate: 1991 . medalie de bronz la CM (dublu mixt); 1992 . 2 titluri de campioane europene (pe echipe şi la dublu mixt) şi locul VI la JO; 1994 . medalie de argint la CE (la dublu mixt); 1995 . locurile I şi II în .Top 12 Europa . şi medalie de bronz la CM (pe echipe); 1996 . locul II la Cupa Mondială (pe echipe), iar la CE o medalie de argint (la dublu mixt) şi 3 de bronz (pe echipe, la dublu fete şi dublu mixt); 1998 . medalie de aur (la dublu mixt), 1 de argint (la dublu fete), 2 de bronz (pe echipe şi la dublu fete) la CE din Olanda. Printre autoarele acestor performanţe s-au aflat jucătoarele fruntaşe ale tenisului de masă românesc şi unele reprezentante ale .noului val.: Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Adriana Năstase, Mihaela Şteff şi altele. A oficiat ca arbitru în perioada 1975-1991. A fost decorat cu Ordinul .Meritul Sportiv. şi i s-a acordat Diploma de Merit a CNEFS pentru activitatea desfăşurată şi rezultatele obţinute.

BĂDESCU, OTILIA (1970), n. în Bucureşti. A fost descoperită de antrenorul Vasile Dumitrescu, pe când era elevă la Şcoala generală nr. 97 din Capitală. A activat la CSŞ nr. 1, .Juventus. şi la .Spartac. Bucureşti. Începând din 1992, activează la Clubul .Joruku Bank., din Japonia. Campioană naţională în 1985-1987 şi 1989 în proba de simplu şi în 1984-1986 la dublu. S-a impus ca lideră a noii generaţii de jucătoare din ţara noastră încă de la vârsta junioratului, cucerind 15 medalii la CE de cadeţi şi de juniori, dintre care: 10 de aur, la simplu (1983-1985 şi 1988), la dublu (1984-1985 şi 1987), la dublu mixt (1988) şi pe echipe (1985, 1987); 3 de argint la dublu mixt (1987) şi pe echipe (1984, 1988); 2 de bronz la dublu şi pe echipe (1983). Începând din 1986, încă de la vârsta junioratului, a fost selecţionată în lotul de senioare. În perioada 1986-1998 a fost prezentă la 7 ediţii ale CE cucerind 15 medalii, dintre care 3 de aur. La CE din 1986 obţine: două medalii de bronz (la simplu şi la dublu, cu Maria Alboiu), în 1988, medalie de argint la simplu şi 2 medalii de bronz (la dublu cu Maria Alboiu şi la dublu mixt cu C. Creangă); în 1990, medalie de bronz la simplu, în 1992 . dublă campioană europeană . pe echipe şi la dublu mixt cu C. Creangă (Grecia); în 1994 .

vicecampioană europeană, la dublu mixt, cu C. Creangă; în 1996, medalia de argint la dublu mixt cu C. Creangă şi 2 medalii de bronz, la dublu, cu Emilia Ciosu şi pe echipe; în 1998 medalie de aur la dublu mixt cu Ilya Lupulescu . Iugoslavia, argint la dublu cu Marie Svensson .Suedia şi bronz, cu echipa. La 4 CM a obţinut 4 medalii de bronz . la dublu mixt cu C. Creangă în 1991, la simplu, în 1993, cu echipa, în 1995 şi în 2000. A făcut parte din lotul de sportive care au reprezentat România la JO, în 1992, la Barcelona, în proba de simplu, clasându-se între primele 16 jucătoare. A participat la JO de la Sydney 2000, unde a promovat până în sferturile de finală în proba de dublu împreună cu Mihaela Ştef. În palmaresul său mai intră şi titlurile de campioană balcanică la simplu (1987), la dublu (1985, 1987) şi pe echipe (1987), rezultatele obţinute în concursurile .Europa Top 12. la junioare . locul I (1987-1988) şi la senioare . locurile VI (1988), VII (1990) şi III (1992-1994), precum şi numeroasele medalii şi trofee cucerite în competiţiile internaţionale. A mai activat la CSM Arad. A fost aleasă membră a Biroului FR de Tenis de Masă . În anul 2006 a fost încadrată la ANST în funcția de consilier al președintelui. Este antrenoare de tenis de masă. Maestră emerită a sportului.. În anul 2000 i s-a conferit Medalia naţională .Serviciul Credincios. clasa I, iar în 2004 și 2005 Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a și clasa a II-a cu o baretă.

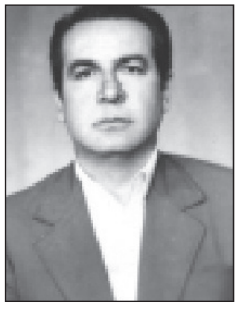

BĂLAN, VIRGIL (1937), n. în Turtucaia, azi în Bulgaria. Profesor de istorie, cu grad definitiv, absolvent al Facultăţii de Istorie şi Geografie din cadrul Institutului Pedagogic. Activitatea de antrenor la tenis de masă a desfăşurat-o la AS .Dinamo. (1960-1970) şi la CS .Universitatea. din Craiova (1970). Dintre performanţele deosebite realizate de sportivii săi menţionăm: 14 titluri de campioni naţionali cu echipele de seniori; 24 de titluri şi medalii cu echipele de juniori (locurile I, II, III); 114 titluri de campioni la probele individuale de seniori şi juniori; 26 de sportivi promovaţi în lotul naţional de seniori, 28, în cel de tineret şi 54, în cel de juniori. A câştigat de 18 ori trofeul .Cupa României.. La nivelul loturilor naţionale a îndeplinit următoarele atribuţii: antrenor la lotul de perspectivă (1964-1975); antrenor secund la lotul de seniori (1975-1982); antrenor principal la lotul de juniori (1975-1988); coordonator la loturile masculine (1983-1989); antrenor principal la lotul de seniori (din 1990). O scurtă perioadă a fost şi antrenor federal. A contribuit la pregătirea următorilor sportivi, care în perioada 1980-1995 au cucerit medalii la CE de juniori şi cadeţi: Vasile Florea (5 medalii), Călin Toma (4), Eugen Florescu (3), Cristian Ţol (3), Mircea Nicorescu (2), Paul Haldan, Cristian Tiugan, Cătălin Negrilă şi Laurenţiu Dîrmenţ, câte o medalie. De remarcat medalia de aur obţinută cu echipa la CE de cadeţi (1982). A mai câştigat peste 40 de medalii la JB de seniori şi juniori şi 4 medalii de aur la Jocurile Francofone din 1995. Este Antrenor emerit din 1994. Membru al Colegiului Central al Antrenorilor şi al Biroului FRTM. Pentru rezultatele realizate în activitatea didactică a primit brevetul de profesor evidenţiat pe ţară, iar pentru contribuţia sa la dezvoltarea şi afirmarea tenisului de masă i s-au acordat numeroase diplome de onoare şi titlul de cetăţean de onoare al municipiului Craiova.

BOGOSLOV, MARIA (1970), n. în Jimbolia, jud. Timiş. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a Institutului Pedagogic de Educaţie Fizică din Constanţa. Maestră a sportului la tenis de masă. A activat la CSŞ din Râmnicu Vâlcea (antrenor Ancuţa Traian), CSŞ-LPS . Universitatea Constanţa (antrenor Viorel Filimon) şi la Clubul sportiv BNR din Bucureşti. Campioană naţională la junioare şi senioare. Componentă a loturilor naţionale în perioada 1984-1992, medaliată la diferite concursuri internaţionale. La CE de cadeţi din 1985, câştigă medalia de aur cu echipa, la CE de juniori din 1986, medalia de argint cu echipa, iar la ediţia din 1988, 2 medalii de argint la echipe şi dublu mixt, precum şi o medalie de bronz la dublu fete.

Cucereşte medalia de aur şi titlul de campioană europeană, în proba pe echipe, în anul 1992, la Stuttgart. Afăcut parte din lotul care a reprezentat pentru prima dată România la Turneul Olimpic de tenis de masă din 1992 (Barcelona) concurând în proba de dublu feminin, împreună cu Otilia Bădescu, cu care s-a clasat între primele 16 jucătoare. După 1996, a activat ca jucătoare în Israel.

BOZGA, GHEORGHE (1952), n. în Vatra Dornei, jud. Suceava. A activat ca jucător la CS Bistriţa şi la CSM Cluj-Napoca. În 1969, câştigă titlul de campion naţional de juniori în proba pe echipe, iar din 1972 pe cel de la seniori, cu echipa CSM. A fost selecţionat în loturile naţionale de juniori şi de seniori (1969-1970). Un accident suferit în 1970 îi barează drumul spre înalta performanţă, însă va realiza o carieră deosebită ca antrenor la CSŞ Bistriţa, începând din 1976, precum şi la loturile naţionale unde a activat în diferite perioade. Cu sportivii pe care i-a pregătit a câştigat peste 20 de titluri de campioni naţionali la juniori şi seniori. A promovat în loturile naţionale 14 sportivi. În perioada 1985-1989 şi în 1992 a făcut parte din colectivul de tehnicieni care a pregătit loturile de juniori şi cadeţi. În 1993, a fost numit antrenor coordonator al Centrului Olimpic de pregătire a juniorilor. Sportivii promovaţ i din cadrul clubului şi-au adus contribuţia la cucerirea a 35 de medalii la CE, dintre care 4 la seniori şi 31 la juniori (13 de aur), precum şi a unei medalii de bronz la CM. Printre sportivii clubului cu cele mai reprezentative rezultate se află Călin Creangă, care între 1984-1989 a obţinut 12 medalii la CE de cadeţi şi juniori (2 de aur, 4 de argint, 6 de bronz) şi o medalie de bronz la CE de seniori, iar după 1989, când s-a stabilit în Grecia, a mai câştigat 5 medalii (2 de aur, 2 de argint şi una de bronz) la CE de seniori şi o medalie de bronz la CM. S-au mai remarcat: Mihaela Şteff, cu 13 medalii (8 de aur) la CE de cadeţi şi juniori, o medalie de argint şi 3 medalii de bronz la CE de seniori şi 2 medalii de bronz la CM; Adrian Crişan, cu 5 medalii (una de aur) la CE de juniori; Dan Fărcaş, cu o medalie de aur la CE de cadeţi, în 1998. A pregătit lotul olimpic al României pentru JO de la Sydney 2000, care în probele de simplu (Mihaela Şteff) şi dublu (Mihaela Şteff . Otilia Bădescu) au promovat până în sferturile de finală. Adrian Crişan nu a depăşit faza eliminatorie. În 1995-1996, a funcţionat ca antrenor cu contract în Israel, contribuind la pregătirea lotului naţional de juniori al acestei ţări. În 1998, a prezentat, la Conferinţa internaţională a antrenorilor de la Bratislava, o lucrare privind pregătirea tinerelor talente pentru înalta performanţă. Antrenor emerit. A fost membru al Biroului FRTM şi al Colegiului central al antrenorilor. În anul 2000 i s-a conferit Medalia naţională .Pentru Merit. clasa a III-a.

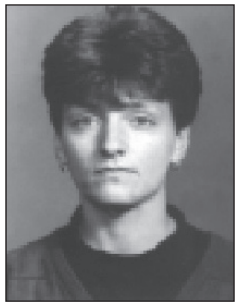

CIOSU, EMILIA (1971), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a Institutului Pedagogic din Constanţa. A activat la .Spartac. Bucureşti şi la CSŞ-Universitatea Constanţa. A obţinut peste 10 titluri de campioană naţională, dintre care 7 individuale. Medaliată la numeroase concursuri internaţionale şi campionate balcanice. Dublă campioană mondială universitară. La CE de cadeţi, din 1985, câştigă 2 medalii de aur la echipe şi la dublu mixt, împreună cu Otilia Bădescu şi o medalie de argint în proba de simplu. La JO din 1992 (Barcelona), la cea de-a doua prezenţă a tenisului de masă în programul olimpic şi la prima participare românească, a fost singura jucătoare din Europa care s-a clasat în primele 8 locuri la proba de simplu. Campioană europeană cu echipa în 1992 (Stuttgart) şi locul V la CE din 1994 (Birmingham), tot cu echipa. La CE din 1996 (Bratislava) obţine 3 medalii de bronz pe echipe, la dublu feminin, împreună cu Otilia Bădescu şi la dublu mixt, împreună cu Luc Blaszczyk (Polonia). Componentă a echipei reprezentative care câştigă medalia de bronz la CM din 1995 din China. La prima participare în competiţia .Europa Top 12., desfăşurată în 1993, câştigă trofeul învingând-o în finală pe Olga Nemeş. Maestră emerită a sportului. În anul 2004, a fost distinsă cu Ordinul Meritul Sportiv clasa I.

COBARZAN, GHEORGHE (1940), n. în Bucureşti. Inginer de construcţii civile, industriale şi agricole, absolvent al Facultăţii de Construcţii din Institutul Politehnic din Cluj, promoţia 1963. Ca sportiv, a activat la .Progresul ., .CSM. şi .Voinţa. din Cluj, unde a obţinut 14 titluri de campion naţional la seniori şi unul la juniori sub îndrumarea antrenorului Paneth Farkaș. Medaliat la numeroase concursuri internaţionale. La CE de juniori din 1956 (Opatija) şi la cel din 1958 (Suedia) a cucerit 4 titluri continentale în probele pe echipe, simplu, dublu băieţi (cu Tiberiu Kovacs) şi dublu mixt (cu Maria Alexandru). Campion european la seniori, în proba de dublu mixt, împreună cu Maria Alexandru, în 1960 la Zagreb. A realizat o performanţă deosebită cu echipa clujeană .CSM», câştigând de 5 ori CCE (în 1961 şi de 4 ori consecutiv în intervalul 1964-1967), în 1962 clasându-se pe locul III, iar în 1963, pe locul II. A fost unul dintre primii jucători care a folosit, cu succes, paleta cu burete. În perioada 1970-1973 a funcţionat ca antrenor-jucător la Clubul .Voinţa. din Cluj reuşind să promoveze cu echipa în Divizia A. Maestru al sportului din 1960. În 2004 i s-a acordat Medalia Meritul Sportiv clasa I.

CONSTANTINESCU (ZELLER), ELLA - vezi **Personalităţi**

CREANGĂ, CĂLIN (1972), n. în Bistriţa, jud. Bistriţa-Năsăud. Sportiv de performanţă cu merite în reprezentarea tenisului de masă pe plan internaţional. Legitimat la CSŞ din Bistriţa, unde s-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Bozga. După 1989, a jucat pentru cluburi din Austria, Grecia şi Belgia. În 1987 şi 1988 a câştigat titlurile de campion naţional de juniori şi de seniori în probele de simplu. Component al loturilor naţionale în perioada 1984-1989, a cucerit la CE de cadeţi şi juniori 12 medalii (2 de aur, 4 de argint, 6 de bronz), precum şi o medalie de bronz la CE de seniori din 1988 (Paris). Medaliile de aur au fost obţinute la CE de cadeţi din 1986 (Belgia), în proba de simplu şi la CE de juniori din 1988 (Iugoslavia), în proba de dublu mixt, cu Otilia Bădescu. După 1989, a concurat pentru reprezentativa Greciei, continuând să se afirme pe plan internaţional, ocupând locul VIII în clasamentul mondial. La CM din 1991, de la Chiba (Japonia), concurează cu Bădescu în proba de dublu mixt, obţinând medalia de bronz. Tot la dublu mixt, cu Bădescu, cucereşte medalia de aur la CE din 1992 (Stuttgart), cea de argint în 1994 (Birmingham) şi în 1996 (Bratislava), iar în proba de dublu masculin, cu Zoran Kalinic (Iugoslavia), medalia de aur în 1994 şi cea de bronz în 1996.

CRIŞAN, ADRIAN (1980), n. în Bistrița. Jucător de tenis de masă cu performanțe notabile pe plan internațional. Legitimat la CSM Bistrița. Campion și medaliat la CN de juniori și seniori. Pe plan internațional debutează cu medalie de bronz în proba de simplu și în proba de dublu la CE de juniori din 1997 (Topolkany –SLO). La același campionat obține și medalia de aur în proba de dublu mixt cu Odorova Eva (SVK). Participant la JO din 2008 (Beijing) nu se califică în fazele superioare, iar la JO din 2012 (Londra) se clasează pe un onorabil loc V în proba de simplu. A.C. realizează o performanță deosebită la CE din 2012 de la Herning (Danemarca) unde cucerește medalia de bronz, tot în proba de simplu, performanță obținută dupa 52 de ani, ultima medalie – cea de argint în proba de simplu fusese obținută la CE din 1960 (Zagreb) de către jucătorul Radu Negulescu.

CRIŞAN, CARMEN (1952), n. în Oradea, jud. Bihor. A început să joace la Oradea, de unde s-a transferat la CSM Cluj. În 1968 a jucat şi pentru .Progresul. Bucureşti. Campioană naţională la copii, junioare şi senioare, în perioada 1964-1972. Componentă a loturilor naţionale de junioare şi senioare. A reprezentat cu rezultate deosebite tenisul de masă românesc la CE

pentru juniori unde a obţinut: medalie de bronz în 1967 (pe echipe); medalie de aur (la simplu) şi bronz (pe echipe) în 1968; 2 medalii de aur (la simplu şi la dublu) în 1969. La CM din 1969 (München) îşi aduce contribuţia la cucerirea titlului de vicecampioană mondială, în proba pe echipe, iar în proba de simplu a promovat până în sferturile de finală. La CE din 1970 (Moscova) intră în posesia medaliei de bronz, la dublu feminin cu Maria Alexandru, se clasează pe locul IV cu echipa, iar la ediţia din 1972 (Rotterdam) obţine o nouă medalie de bronz în aceeaşi formaţie. Maestră a sportului. Căsătorită cu jucătorul de tenis Toma Ovici; după 1976 se stabileşte în SUA. Conferenţiar universitar doctor la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Cluj. În 2006 absolvă doctoratul în medicină la Cluj. A practicat tenisul de masă la *C.S.M* Cluj. Component al lotului național de seniori între 1968 - 1982. Participant la 4 campionate mondiale și 4 campionate europene de seniori, la 3 CE de juniori și 11 Campionate Balcanice (aici cucerind 6 titluri). Realizează 30 titluri de campion național de seniori în probele pe echipe, simplu, dublu și dublu mixt. Între anii 1983-1999 este antrenor al lotului național de seniori, participând în această calitate la 4 ediții de CE și 5 ediții de CB. La CE din 1988 (Paris) câștigă medalia de bronz la dublu mixt (Bădescu Creangă). La CB din 1987 realizează o medalie de aur, la simplu băieți prin D. Cioca, iar în 1988 câștigă din nou medalia de aur cu echipa României. Este membru în Biroul federal. Are deosebite preocupări în cercetarea științifică publicând 40 de lucrări în tară și străinatate. Publică 7 cărți privind fiziologia efortului în domeniul tenisului de masă. Maestru al sportului din 1979, iar în 1994 i se decernă pentru activitatea și realizările sale titlul de antrenor emerit.

DOBOŞI, ŞERBAN (1951), n. în Cluj. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS în 1976. Conferenţiar universitar doctor la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Cluj. În 2006 absolvă doctoratul în medicină la Cluj. A practicat tenisul de masă la *C.S.M* Cluj. Component al lotului național de seniori între 1968 - 1982. Participant la 4 campionate mondiale și 4 campionate europene de seniori, la 3 CE de juniori și 11 Campionate Balcanice (aici cucerind 6 titluri). Realizează 30 titluri de campion național de seniori în probele pe echipe, simplu, dublu și dublu mixt. Între anii 1983-1999 este antrenor al lotului național de seniori, participând în această calitate la 4 ediții de CE și 5 ediții de CB. La CE din 1988 (Paris) câștigă medalia de bronz la dublu mixt (Bădescu Creangă). La CB din 1987 realizează o medalie de aur, la simplu băieți prin D. Cioca, iar în 1988 câștigă din nou medalia de aur cu echipa României. Este membru în Biroul federal. Are deosebite preocupări în cercetarea științifică publicând 40 de lucrări în tară și străinatate. Publică 7 cărți privind fiziologia efortului în domeniul tenisului de masă. Maestru al sportului din 1979, iar în 1994 i se decernă pentru activitatea și realizările sale titlul de Antrenor Emerit. În 2004 este distins cu Medalia Meritul Sportiv clasa a III-a.

DODEAN, DANIELA-DANA (1988), n. în Arad.Sportivă de performanță. A început să joace tenisul de masă la *CSM* Arad sub îndrumarea antrenorului Kakas Arpad, iar în 2009 s-a transferat la clubul italian ”San Donatese” unde a realizat titlul de campioană de club. Medaliată cu aur în 2004 la Campionatele Naționale de seniori individual și în 2006 cu 3 medalii la CN de senioare la individual, dublu fete și dublu mixt. Palmares: la CB de juniori 4 medalii de argint la individual, dublu fete, dublu mixt și echipe în 2005; la CB tineret 2 medalii de aur la echipe și dublu mixt și o medalie de bronz la individual în 2003; la CB de cadeți obține o medalie de aur la dublu fete și argint la echipe și individual în 2003; la CE cadeți din 2001obține medalia de argint la echipe, în 2002 (Moscova) obține aur la individual și argint la dublu, iar în 2003 (Novisad) obține medalie de aur pe echipe și argint la individual; la CE de juniori I obține 3 medalii de aur la individual, dublu fete și

dublu mixt și o medalie de argint la echipe în 2005 (Praga); la CE de juniori obține 2 medalii de aur la individual și echipe și o medalie de argint la dublu fete în 2006 la Sarajevo; la CE de seniori din 2007 (Belgrad) obține locul V și se clasează pe locul 43 în clasamentul mondial de senioare, iar în 2008 la Sankt Petersburg medalie de bronz echipe; în 2009 medalie de aur dublu; la CM de juniori obține medalie de bronz echipe în 2003, în 2004 la Kobe (Japonia) obține 2 medalii de bronz la echipe și dublu fete, în 2005 la Linz (Austria) și 2006 la Cairo (Egipt) obține medalie de bronz pe echipe, în 2010 ocupă locul III la dublu și locul II pe echipe la CE de seniori din Cehia La Cupa Mondială de juniori din 2004 de la Madeira (Portugalia) obține medalie de aur la individual. Participantă la JO de Atena 2008, fără a se califica în fazele superioare. Este de 3 ori câștigătoare a concursului Top 12 Europa junioare. O nouă performanță deosebită realizează în anul 2012 la CE de la Herning (Danemarca) unde cucerește medalia de aur și titlul european, în proba de dublu, împreună cu Eliza Samara. Până în anul 2012, acest valoros dublu a cucerit la CE 4 medalii: aur (2009 și 2012), argint (2011) și bronz (2010). Maestră Emerit a Sportului.

ENACHE, GHEORGHE (1943), n. în Turnu Măgurele, jud. Teleorman. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF, promoţia 1965. După absolvire a îndeplinit următoarele funcţii: antrenor de atletism la CS .Progresul . din Bucureşti (1965-1968); instructor sportiv la Organizaţ ia centrală de tineret (1968-1974) şi la CNEFS (1974-1977). În 1977 a fost ales secretar general al FRTM, până în 1990, când este transferat în MTS pe postul de inspector de specialitate. Din 1997 revine în funcţia de secretar general al FRTM. În cei 20 de ani cât s-a aflat în conducerea federaţiei, alături de activul salariat şi obştesc, cu sprijinul secţiilor de tenis de masă şi al celor mai valoroşi antrenori, a contribuit la pregătirea şi afirmarea unor noi generaţii de jucători, care au reuşit să cucerească 48 de medalii (13 de aur, 12 de argint, 23 de bronz) la CE de juniori şi 48 de medalii (16-13-19) la CE de cadeţi. Seniorii au câştigat în acest interval 16 medalii. A sprijinit iniţiativele şi acţiunile pentru producerea unor materiale specifice acestui sport şi s-a remarcat ca un bun organizator al competiţ iilor interne şi internaţionale şi al activităţii Federaţ iei. A fost ales membru al CNEFS (1977-1989). Pe plan internaţional, a făcut parte din Comisia pentru materiale a ITTF (1977-1990) şi din Comisia pentru juniori a ETTU (din 1997). În anul 2000 i s-a conferit Medalia naţională .Pentru Merit. clasa a III-a, iar în 2004 Ordinul Meritul Sportiv clasa a II-a.

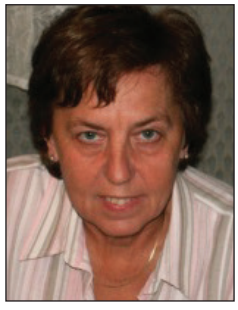

LESZAY, MAGDALENA (1946), n. în Arad. Sportivă de performanță. Legitimată din 1961 la AS Voința Arad unde câștigă titlul de campioană a României pe echipe în anii 1967, 1968 și 1971. În anul 1973 este preluată de Club Sportiv Arad, actual CS Municipal Arad. Palmares: 12 titluri de campioană a României, 2 medalii de bronz, în 1970 cu echipa României la Moscova și la dublu fete cu Eleonora Mihalca în 1974 la europenele de la Novisad, de 2 ori finalistă în Cupa Campionilor Europeni cucerind medaliile de argint. Cucerește numeroase medalii la CB. Antrenor jucător până în anul 1983, iar de atunci a antrenat pe Georgeta Cojocaru. Din anul 1964 este antrenoare la CSM Arad. Maestră a Sportului. Antrenor Emerit.

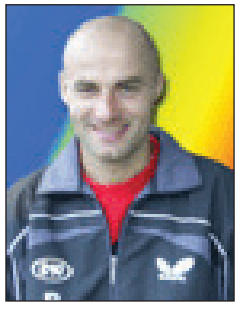

FILIMON, ANDREI (1977), n. în Constanța. Multiplu campion național la toate categoriile de vârstă. A jucat, ca sportiv legitimat la cluburile CSȘ nr 2, Liceul cu Program Sportiv și Tenis Masă, toate din Constanța. În 1991 și 1992, a fost considerat cel mai bun sportiv junior din jud. Constanța. Pe plan internațional are un palmares deosebit: la categ. cadeți, în 1991, la CE din Granada, realizează o medalie de aur la dublu mixt cu Antonela

Manac, medalia de argint la simplu și una de bronz la dublu cu Marius Pantelimon; în 1992, la CE din Slovenia, ocupă locul III la simplu. La juniori, în 1994, la CE de la Paris câștigă titlul european la dublu mixt, iar în 1995 la Haga, realizează un loc III cu echipa. La seniori, în 2005, la CE din Danemarca (Aarhus), obține medalia de bronz pe echipe cu Adrian Crișan și Constantin Cioti; în 2007, la Belgrad realizează tot cu echipa, un loc III; la dublu mixt, făcând pereche cu Elizabeta Samara (timp de 9 ani), în 2009, la CE de la Stuttgart, ocupă locul III; în 2001, tot cu aceeași parteneră, cucerește titlul european la Istanbul, al doilea titlu realizat după 51 de ani, când în 1960, Maria Alexandru și Gheorghe Cobârzan reușeau să câștige această medalie de aur la Zagreb. În clasamentul Federației Internaționale, AF ocupă poziția 145. A făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul național masculin din care s-a remarcat în mod deosebit Adrian Crișan cu medalie de bronz în proba de simplu la CE din 2012 – Danemarca. Pentru activitatea și rezultatele sale, în 2004, a fost decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a, iar în 2005 cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

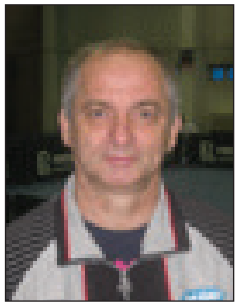

FILIMON, VIOREL (1952), n. în Buzău. Începe să joace tenis de masă la ȘSE de pe lângă Liceul B.P. Hașdeu. În 1971, a evoluat în finala Campionatului Universitar la Cluj-Napoca. Se afirmă ca antrenor și câștigă primul titlu național în 1974, la categ. 10 ani. Un an mai târziu, se stabilește la Constanța, devenind antrenor la CSȘ nr 2. În 1983 este antrenor secund pe lângă prof. Ella Constantinescu-Zeller, la echipa națională de senioare. În 1987, este numit antrenor principal la loturile naționale de junioare, cadete, senioare, câștigând peste 100 de medalii la CM, CE și CB. În 1989, sportiva Laura Nicolae, antrenată de VF, aduce prima medalie de aur pentru Constanța la CE de junioare. În 1991, anul în care este distins cu titlul de Antrenor Emerit, pierde cu Universitatea IJPIPS Constanța (Emilia Ciosu, Laura Nicolae, Adriana Năstase) finala Cupei *Nancy Evans*, făcând 3-5 cu TTC Dulman (Germania). În 2002, revine la conducerea națională de senioare, participă la JO de la Atena și obține în 2005: la CE de la Aarhus, medalia de aur cu echipa Mihaela Șteff, Otilia Bădescu, Adriana Zamfir, Elizabeta Samara; medalia de aur la simplu și de argint la dublu fete cu Mihaela Șteff. În 2006 participă în Cupele Europene cu LPS și CSȘ Farul Constanța. În anul 2011, la Istanbul, realizează titlul european la dublu mixt seniori (Elizabeta Samara-Andrei Filimon). Este al doilea titlu european la dublu mixt obținut de România, după o perioada de 51 ani, unde în 1960 (Zagreb), cuplul Maria Alexandru-Gheorghe Cobârzan realiza această performanță. Antrenorul VF activează la LPS *Nicolae Rotaru*-CS *Farul*. Funcționează ca antrenor federal în cadrul FR Tenis de masă. A contribuit la pregătirea lotului feminin care a obținut un nou rezultat de prestigiu prin Gabriela Dodean și Eliza Samara care au cucerit medalia de aur și un nou titlu de campioane în proba de dublu la CE din 2012 desfășurate în Danemarca, după aurul din 2009, argintul din 2011 și bronzul din 2010. Distins, în anul 2004, cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a și în 2005, cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a cu o baretă. Este tatăl sportivului internațional Andrei Filimon.

GANTNER, MATEI (1934), n. în Arad. Aînceput să joace tenis de masă la vârsta de 13 ani la CS .AMEFA. din oraşul natal. Desăvârşirea sportivă a realizat-o în secţiile din Bucureşti şi Cluj. Multiplu campion la simplu (1954 şi 1958), la dublu cu Toma Reiter (1955 şi 1957), la dublu mixt cu Ella Constantinescu (Zeller) (1957 şi 1958). La CM din 1958 a primit trofeul pentru cea mai modernă concepţie de joc. Campion internaţional al României (1954), Italiei (1955) şi Danemarcei (1957) în proba de simplu. A mai câştigat 3 titluri de campion internaţional la dublu mixt şi 2 la dublu masculin, precum şi alte numeroase medalii la diferite turnee internaţionale. La CM de la Londra (1954) câştigă turneul de consolare, iar la CM de la Tokyo (1956) contribuie la obţinerea medaliei de bronz a echipei româneşti. La CM de la Stockholm (1957) se clasează cu echipa pe locul V. La prima ediţie a CE de la Budapesta (1958) obţine 2 medalii de bronz (cu echipa şi la proba de dublu, împreună cu T. Harasztoşi). În 1956 se situează pe locul VI în

clasamentul mondial la proba de simplu, iar în anii 1956-1957 a fost cotat printre cei mai buni jucători din lume. A avut o deosebită contribuţie la pregătirea loturilor naţionale, în calitate de antrenorjucă tor. Este Maestru al sportului la tenis de masă.

GEORGESCU, GHEORGHE-PAUL (1928), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS (secţia fără frecvenţă), promoţia 1974. A îndeplinit numeroase funcţii de conducere în organizaţiile centrale ale mişcării sportive, contribuind la dezvoltarea şi afirmarea sportului românesc. A fost inspector pentru tenis de masă în cadrul CCFS/CM în perioada 1951-1957, perioadă care coincide cu lansarea pe plan internaţional a celor mai valoroşi jucători ai acestei ramuri de sport ca: Angelica Rozeanu, Şari Szasz, Ella Constantinescu (Zeller), Toma Reiter, Matei Gantner, Tiberiu Harasztoşi, ş.a. aflaţi sub conducerea competentă a unor antrenori ca: Farkaş Paneth şi Victor Vladone. În intervalul amintit s-au obţinut la CM un număr de 23 medalii (14 de aur, 2 de argint, 7 de bronz). A avut o contribuţie deosebită la organizarea CM de tenis de masă în Bucureşti (1953). Şef al sectorului secretariat din UCFS (1958) apoi, secretar general al COR (1959-1962), devenind şi membru al acestui organism până în 1970. În paralel, era şi şef al secţiei relaţii sportive internaţionale din UCFS (1961-1962). În 1962, este transferat la Ministerul Comerţului Exterior în postul de secretar I al Agenţiei de turism de la Paris. În 1971, revine la CNEFS, în funcţia de instructor principal, iar din 1974 în cea de adjunct al şefului secţiei sport de performanţă şi pregătire olimpică. Este numit director al Centrului de perfecţionare a cadrelor (1977-1983), iar apoi secretar general al FR de Popice (1983-1990).

GHEORGHIU, LAURENŢIU (1941), n. în Cernavodă, jud. Constanţa. Antrenor de tenis de masă, profesor de biologie. A activat, ca antrenor, la AS .Locomotiva . Bucureşti (1971-1974) şi la Centrul de antrenament al FRTM (1975-1986), pe unde au trecut numeroase valori ale acestei ramuri de sport. A promovat în loturile naţionale peste 20 de sportivi, juniori şi seniori. În perioada 1980-1982, a fost antrenorul principal al lotului naţional de junioare, iar între 1983-1986 antrenorul coordonator al loturilor naţionale de junioare şi senioare. Cu junioarele selecţionate, valoarea acestora datorându-se incontestabil şi antrenorilor din secţiile de unde au provenit, antrenorul **L. G.**, împreună cu colectivul de tehnicieni, a obţinut performanţe de prestigiu la CE de juniori. La ediţiile din 1980, 1981 şi 1982 junioarele au cucerit 2 medalii de aur, 2 de argint şi 2 locuri III-IV; în 1983 . 3 medalii de aur şi 4 locuri III-IV; 1984 . 2 de aur şi 1 de argint; în 1985 . 3 de aur, 1 de argint, 1 de bronz. În 1982, sportiva Olga Nemeş, ocupă locul I în competiţia .Top 12., iar în 1985, la Campionatul Balcanic cucereşte 2 medalii de aur. Printre sportivele care s-au aflat în lot, şi la a căror pregătire a contribuit, s-au remarcat: Olga Nemeş Otilia Bădescu, Emilia Ciosu, Maria Alboiu, Maria Bogoslov şi altele. Antrenor emerit din 1992. A fost pre- şedintele Colegiului central al antrenorilor şi al Comisiei de tenis de masă a Municipiului Bucureşti. Din 1997, a fost promovat în funcţia de antrenor federal, contribuind la afirmarea tineretului în acest sport. 1269 *Tenis de masă* În perioada 1997-2000 la CE de juniori şi cadeţi au fost obţinute 20 de medalii, din care 6 de aur, iar la CM şi CE de seniori, 6 medalii. În 2004 i se acordă Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

GIURGIUCĂ, DORIN MARCEL (1944), n. în com. Mihalţ, jud. Alba. Profesor de educaţie fizică, absolvent al facultăţii de educaţie fizică din Institutul Pedagogic de 3 ani din Cluj. A început să joace tenis de masă în 1956, la Dej, iar în 1958 a debutat într-un concurs organizat la Bistriţa. Aici, a fost remarcat de antrenorul Farkaş Paneth, care l-a legitimat la CSM Cluj. Ca sportiv al acestui club, a reuşit să câştige 6 titluri de campion naţional la juniori şi peste 20 la seniori, din care 10 individuale. Medaliat la numeroase concursuri internaţionale şi campionate balcanice. În 1964, se

dovedeşte cel mai bun la Campionatele Internaţionale ale Angliei, Austriei şi Germaniei Federale, în proba de simplu; în 1965 devine campion balcanic la toate probele. La Criteriul Europei pentru juniori din 1961, intră în posesia medaliei de argint la dublu băieţi, iar la CE de juniori din 1962, cucereşte titlul continental în proba de simplu şi 3 medalii de argint (echipe, dublu băieţi şi dublu mixt). La CM din 1967 de la Stockholm, împreună cu Maria Alexandru obţine medalia de bronz. Tot cu Maria Alexandru câştigă, la dublu mixt, medalia de bronz la CE din 1966 de la Londra şi pe cea de argint la .europenele. din 1968 de la Lyon. Un succes remarcabil realizează cu echipa CSM Cluj în CCE, unde se clasează de 4 ori pe locul I (1964-1967), pe locul II în 1963 şi pe locul III, în 1962. În anul 1965, s-a clasat pe locul XIV în ierarhia mondială şi pe locul I în Europa. A fost un specialist al top-spinului, numărându-se printre promotorii unei lovituri cu efect top-spin, care a determinat modificări esenţiale în concepţia de joc. Maestru al sportului din 1964 şi Maestru emerit al sportului din 1994. În 1976 s-a retras din activitatea competiţională, dedicându-se profesiei de antrenor. A activat ca antrenor la CSM Cluj, contribuind la iniţierea şi afirmarea unor noi generaţ ii de jucători. În anul 2004, i s-a acordat Medalia Meritul Sportiv clasa I.

GOLDBERGER, MARIN VASILE (1919-?), n. în Cluj. Jucător de tenis de masă, promotor al acestei ramuri de sport în ţara noastră. A început să practice tenisul de masă după 1930 şi a activat la societăţile sportive .Haggibor. până până în 1935 şi, în continuare, la .UEC. (Uzinele Electrice Cluj), organizaţie sportivă cu contribuţii deosebite la dezvoltarea acestei ramuri de sport la Cluj şi la pregătirea jucătorilor care au reprezentat România pe plan internaţional. La prima ediţie a Cupei României (1934-1935) se clasează pe locul I (împreună cu F. Paneth) în proba de simplu. Cu echipa .Haggibor. câştigă două titluri naţionale în 1934 şi 1935, iar în 1935 devine campion naţional în proba de simplu. Pe plan internaţional, este selecţionat în echipa României care, la Zagreb, învinge echipa Iugoslaviei cu 9-7 (Goldberger a obţinut 3 victorii). Îşi aduce contribuţ ia la cucerirea titlului de vicecampioană mondială de către echipa României în 1936, la Praga, aceasta fiind prima medalie pentru tenisul de masă românesc la CM. Din lot au făcut parte Farkaş Paneth, Victor Vladone, M. V. Goldberger, Ervin Diamandstein şi Ion Pop. La acest CM, Goldberger a stabilit două .recorduri.: l-a învins pe iugoslavul Maximovic după un joc care a durat 5 ore; în meciul cu francezul Hagenauer, după 7 ore de joc, timp în care s-au schimbat 3 arbitri, la scorul de 5-3 pentru Goldberger, juriul a mai acordat 30 de minute pentru încheierea meciului, dar rezultatul abia a ajuns la 7-3, moment în care s-a hotărât ca învingătorul să fie tras la sorţi, şansa fiind de partea jucătorului nostru. La CM din 1939, de la Cairo, a făcut parte din echipa care s-a clasat pe locul V. După 1950 s-a stabilit în Elveţia, unde anterior îşi terminase studiile.

HARASZTOŞI, TIBERIU (1936-1988), n. în Cluj.. A început să joace la 14 ani sub îndrumarea tatălui său. A activat la cluburile .Poligrafiei. şi .Progresul. din Cluj, iar între 1953-1957 la Progresul Bucureşti. S-a pregătit cu antrenorul Farkaş Paneth. A câştigat mai multe titluri de campion naţional (în 1953 cu echipa Progresul CGM Bucureşti, în 1956 şi 1957 în proba de simplu). În 1952 a fost selecţionat în lotul naţional, iar în 1953 s-a pregătit cu lotul pentru CM de la Bucureşti. La .mondialele. din 1953 şi 1954, obţine câteva victorii promiţătoare, care se vor confirma în 1956, la CM de la Tokyo, unde câştigă medalia de bronz, în proba pe echipe. La CE din 1958 (Budapesta) cucereşte 3 medalii de bronz, la dublu mixt cu Angelica Rozeanu, la dublu masculin cu Matei Gantner şi în proba pe echipe, numărându-se astfel printre sportivii români care au obţinut primele medalii la un CE.Din 1969 a activat la Clubul Sportiv Voința Cluj, unde împreună cu antrenorul Gheorghe Cobârzan au reușit performanțe notabile în Divizia A. Maestru al sportului la tenis de masă

LESZAY, MAGDALENA (1946), n. în Arad. A fost legitimată, ca jucătoare, la .Voinţa. Arad (1961-1972) şi la .Clubul Sportiv Arad. (1973-1983). A obţinut 12 titluri de campioană naţională. Medaliată la diferite concursuri internaţionale. De 2 ori finalistă la CCE. Medaliată cu bronz la CE din 1974 (Novisad) la dublu feminin, împreună cu Eleonora Mihalca. Ca antrenoare la .CS. Arad, a reuşit să pregătească o serie de jucă toare valoroase care au realizat performanţe de prestigiu pe plan intern şi internaţional. Dintre acestea s-a remarcat Georgeta Cojocaru, dublă campioană europeană la junioare în 1989, 1992, promovată în echipa naţională de senioare cu care cucereşte, în 1996, medalia de bronz la CE de la Bratislava. Maestră a sportului şi Antrenoare emerită la tenis de masă.În 2004, i s-au acordat Medaliile Meritul Sportiv clasa I si a II-a.

MIHALCA, ELEONORA (1945), n. în Carei, jud. Satu Mare. Profesoară de educaţie fizică, absolventă IEFS. Își începe activitatea sportivă la Voința Tășnad în anul 1958 sub îndrumarea antrenorului Ștefan Hoblea, iar în 1959 se transferă la.Voinţa. Arad şi la .CS. Arad unde este pregătită de antrenorul Emil Prokopecz. A reprezentat clubul .Voinţa. Bucureşti în CCE. Cucerește 12 titluri balcanice, 5 titluri de campioană națională la senioare și 12 la junioare. Dublă vicecampioană mondială în 1969 (München) în proba pe echipe şi la dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru. La CE obține 3 medalii de bronz în 1964 (Berlin) la echipe, 1968 (Lyon) dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru şi 1974 (Novisad) dublu feminin, împreună cu Magdalena Laszay, iar la CM de la Munchen (1969) obține o medalie de argint la dublu feminin cu Maria Alexandru și o medalie de argint pe echipe. În 1964, face parte din echipa .Voinţa. București, cu care câștigă CCE. În 1970 cucerește bronzul cu echipa României la CE de la Moscova. Se clasează între cele mai bune 12 jucătoare de tenis de masă din Europa, în 1972, la Europa Top 12.. Își încetează activitatea de performanță în anul 1974. Maestră emerită a sportului. În 2004, a fost distinsă cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a.

MIHUŢ (MĂCEAN), HEIM LIANA (1958), n. în Arad. Sportivă de performanță. Își începe activitatea la vârsta de 7 ani la AS Voința Arad. Legitimată la Clubul Sportiv Arad. Multiplă campioană naţională. Componentă a lotului naţional de senioare în perioada 1970-1980, medaliată la numeroase concursuri internaţionale. În anul 1972 la CE cadete obține medalia de argint pe echipe. Vicecampioană europeană la junioare, la dublu fete, în 1974 şi 1976. La CE de senioare din 1976 (Praga) se clasează pe locul V, la dublu feminin, în 1978 (Duisburg) cucereşte titlul de campioană europeană la aceeaşi probă împreună cu Maria Alexandru şi medalia de bronz în proba pe echipe, iar la ediţia din 1980 (Berna) titlul de vicecampioană europeană (dublu feminin) şi medalia de bronz la echipe. Campioană balcanică în 1980. După retragerea din activitatea competiţională a activat ca antrenoare la CS Arad, ocupându-se de selecţia şi pregătirea copiilor şi juniorilor. Maestră emerită a sportului din 1995.

NAUMESCU, **NICOLAE** (1924-2006) n. în București. Bacalaureat. De profesie ziarist sportiv și antrenor de tenis de masă. Jucător legitimat la cluburile bucureștene *Constructorul*, *Dinamo* și înspre finalul activității competiționale la secția *Palatului Pionierilor*, cluburi pe care le-a și antrenat. Antrenor și la nivelul echipei naționale. A făcut parte din grupul de sportivi care au adus glorie tenisului de masă românesc. Palmaresul său național însumează 17 titluri, în general la individual. Stabilit în Germania.

NĂSTASE, ADRIANA (1972), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a Institutului Pedagogic de Educaţie Fizică din Constanţa. A activat la Juventus Bucureşti, CSŞ- .LPS. Universitatea din Constanţ a şi Clubul Sportiv BNR din Bucureşti. Multiplă

campioană naţională de junioare şi senioare. Componentă a loturilor naţionale timp de peste 12 ani. Medaliată la numeroase concursuri internaţionale. A realizat un palmares deosebit la CE de cadeţi din 1986 (medalie de argint la dublu fete şi 2 medalii de bronz la simplu şi echipe) şi în 1987 (medalie de aur cu echipa şi medalie de argint la dublu fete), precum şi la CE de juniori din 1988 (medalie de bronz la dublu fete), în 1989 (medalie de bronz la dublu mixt) şi în 1990 (medalie de argint cu echipa şi 2 medalii de bronz în probele de dublu). La CE de seniori din 1992 (Stuttgart) cucereşte medalia de aur şi titlul de campioană continentală în proba pe echipe. La ediţiile următoare ale CE mai obţine: locul V în 1994 (Anglia) şi 2 medalii de bronz în 1996 (Slovacia) şi 1998 (Olanda), toate în proba pe echipe. Medaliată cu bronz în proba pe echipe la CM din 1995, din China. La JO din 1992 (Barcelona) a reprezentat România la prima participare olimpică, în proba de dublu feminin, împreună cu Emilia Ciosu, clasându-se între primele 16 perechi. Maestră a sportului din 1996 îşi desfăşoară activitatea ca jucătoare în Germania.

NEGULESCU, RADU (1941), n. în Bistriţa, jud. Bistriţa-Năsăud. Medic ginecolog, absolvent al Facultăţ ii de Medicină din cadrul Institutului Medico-Farmaceutic din Cluj, promoţia 1966. Maestru al sportului din 1960. Pregătirea în tenis a început-o într-o tabără organizată la Cluj. Ca sportiv, şi-a desfăşurat activitatea la Progresul şi CSM Cluj, perioadă în care a cucerit peste 20 de titluri de campion naţional, din care 13 individuale. Medaliat la diferite concursuri internaţionale. În 1959 câştigă proba de simplu la Campionatele Internaţionale ale Belgiei. La CE de juniori din 1958 (Suedia), devine campion continental la proba pe echipe şi la dublu, iar la ediţia din 1959 (Constanţa) cucereşte 3 medalii de aur în probele de simplu, dublu băieţi, dublu mixt şi argint, cu echipa. Medaliat cu argint la CE de seniori din 1960 (Zagreb), în problele de simplu şi dublu mixt (împreună cu Angelica Rozeanu). Component al echipei CSM Cluj cu care a realizat succese remarcabile în CCE, clasându-se de 5 ori pe locul I (1961 şi de 4 ori consecutiv în intervalul 1964-1967), pe locul III, în 1962 şi pe locul II, în 1963. Maestru al sportului. S-a stabilit în Germania, unde exercită profesia de medic ginecolog.

PANETH, FARKAŞ . vezi **Personalităţi**

PITICĂ (STRUGARU), GETA (1930), n. în Feteşti, jud. Ialomiţ a. Jucătoare de tenis de masă. A activat la Clubul .Constructorul . Bucureşti. S-a pregătit sub îndrumarea antrenorului Ilie Stan. A fost selecţionată în loturile naţionale care s-au pregătit pentru CM din 1954, 1959, 1961, 1963 şi CE din 1958, 1960 şi 1962. A cucerit în proba de dublu feminin, împreună cu Maria Alexandru, în 1961, în China, singurul titlu mondial la ediţia în care sportivii chinezi au câştigat toate celelalte probe. La aceeaşi ediţie, a făcut parte şi din echipa care a obţinut medalia de bronz. La CM din 1963 (Praga), a cucerit titlul de vicecampioană la echipe. A participat la CE în 1958, unde intră în posesia medaliei de argint pe echipe, iar la cel din 1960 (Zagreb), mai câştigă două medalii de bronz . pe echipe şi la dublu mixt cu T. Kovaci. Pentru rezultatele obţinute, în 1961 a fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului. A activat ca antrenoare de tenis de masă. A făcut parte din Biroul FRTM în calitate de vicepreşedinte. S-a retras din activitatea competiţională în anul 1968. Decorată cu Ordinul Meritul Muncii clasa a II-a (1961) si cu Medalia Naţionalî pentru Merit clasa a III-a (2000).

POP, ION-IOSIF (.PITU.) (1920-1994), n. în Cluj. Jucător şi antrenor de tenis de masă. Mama sa a fost sora marelui om politic Iuliu Maniu, iar tatăl său, Ionel Pop, un reputat jurist, scriitor, povestitor, redactor şi editor de reviste ecologice, om politic, apropiat al lui Iuliu

Maniu, fost secretar al Marii Adunări Naţionale de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, membru corespondent al Academiei Române. Pitu Pop este cunoscut ca jucător de tenis de masă, numărându-se printre promotorii acestei ramuri de sport din ţara noastră. A fost un bun jucător în proba de dublu câştigând, împreună cu E. Diamandstein, concursul din cadrul Cupei României ediţia 1934-1935 şi titlul de campion naţional în anul 1935. A jucat pentru UEC (Uzinele Electrice Cluj), societate sportivă înfiinţată la 1 decembrie 1933, cu merite deosebite în dezvoltarea tenisului de masă clujean şi în pregătirea jucătorilor din lotul naţional care au reprezentat Româ- nia pe plan internaţional. A făcut parte din lotul care a participat la CM de la Praga din 1936 (Farkaş Paneth, Victor Vladone, Vasile Marin Goldberger, Ervin Diamandstein, Ion Pop), medaliat cu argint în proba pe echipe, prima medalie a tenisului de masă românesc (echipa devenind vicecampioană mondială). Din 1959, Ion Pop a fost numit antrenor principal al secţiei de tenis de masă al CS .Voinţa. Bucureşti, unde a activat până la pensionare. Cea mai valoroasă jucătoare a secţiei a fost Ella Constantinescu (Zeller) care a câştigat numeroase titluri de campioană naţională, multiplă medaliată la CM şi CE. În 1961 şi 1962 echipa feminină de tenis de masă a CS .Voinţa. a câştigat titlurile de campioană naţională, iar în 1972 jucătoarea Mihaela Lunţeanu devine campioană naţională în proba de dublu, cu Ligia Lupu de la CSM Cluj. Sub denumirea .Voinţa., într-o combinată . Ella Constantinescu, Maria Alexandru, Eleonora Mihalca . pregătită de I. Pop, se câştigă CCE în anii 1964 şi 1965. A făcut parte, de numeroase ori, din colectivele de tehnicieni, iar în unele perioade a avut răspunderi directe, contribuind în acest fel la pregătirea celor mai valoroşi jucători juniori şi seniori din ţara noastră: în 1962 face parte din colectivul de antrenori care i-a pregătit pe cei mai buni jucători în tabăra organizată de federaţie; în 1964, antrenorii F. Paneth şi I. Pop au răspuns de pregă tirea lotului pentru CE; în 1965 a pregătit direct lotul feminin pentru CM; în 1971 este antrenor la lotul de băieţi pentru CE de juniori; în 1972 antrenorii Ella Constantinescu şi I. Pop au pregătit lotul pentru CE; în 1972 se află în colectivul care a răspuns de pregătirea pentru CE de juniori; în 1973 este antrenor la lotul masculin pentru CM (echipa a promovat în primul eşalon); în 1973 este în colectivul de antrenori pentru CE de juniori; în 1974 e antrenor la lotul masculin pentru CE. Prin aceste calităţi antrenorul I. Pop şi-a adus contribuţ ia la realizarea unor performanţe de prestigiu şi la afirmarea tenisului de masă românesc pe plan internaţional.

POPESCU, MIRCEA (1934), n. în Brăila. Jucător şi antrenor la tenis de masă. Aînceput să practice acest joc în 1949, iar în 1950 s-a legitimat la CS .SVIPIA. din Bucureşti, sub îndrumarea antrenorului Victor Vladone. A câştigat 6 titluri de campion naţional de juniori. Din 1951 a jucat pentru CS .Constructorul., unde a obţinut 11 titluri naţionale. A făcut parte din echipa naţională timp de peste 18 ani (antrenori Paneth Farkaş, Pitu Pop şi Victor Vladone). La Festivalul Mondial al Tineretului din 1951 s-a clasat pe locul III. Cu Angelica Rozeanu a câştigat 4 titluri de campioni naţionali şi internaţionali în proba de dublu mixt. La CM din 1953 s-a clasat pe locul IX, iar la ediţia din 1956 (Tokyo) a cucerit medalia de bronz în proba pe echipe. A activat ca antrenor la CS .Rapid.. În 1971 s-a angajat ca antrenor la Federaţia de Tenis de Masă din RFG, unde a contribuit la pregătirea unor sportivi care s-au afirmat la CM şi CE. A reprezentat Germania ca antrenor al echipei naţionale la competiţii desfăşurate în 11 ţări. A fost lector la cursuri de formare a antrenorilor de tenis de masă din Germania, Spania şi SUA. Maestru al sportului.

PROKOPECZ, EMIL (1918-2005), n. în Arad. Sportiv şi antrenor de tenis de masă. A practicat tenisul de masă ca sportiv de performanţă, la Arad, începând din 1931, cucerind numeroase medalii la campionatele naţionale şi competiţiile interne. Ca antrenor, a activat la .Voinţa. Arad din 1955 până în 1973, când se înfiinţează .Clubul Sportiv Arad., de unde se

pensionează în 1983. A făcut parte din colectivele care au pregătit, pentru competiţiile oficiale, loturile de cadete, junioare şi senioare, în perioada 1961-1981. A condus cu rezultate foarte bune Centrul de pregătire pentru tenis de masă, organizat la Arad. Ca urmare a selecţiei şi pregătirii desfăşurate cu sportivii cluburilor unde a activat, a obţinut următoarele rezultate: peste 100 de titluri de campioane naţionale, pe echipe şi individuale, la senioare, junioare şi cadete; câştigarea de 4 ori a Cupei României; 33 de titluri balcanice; 2 medalii de argint la CE pentru cadete; 3 medalii de argint şi 2 de bronz la CE pentru junioare; 2 titluri de campioane europene la junioare; 1 medalie de aur, 1 de argint şi 2 de bronz, la CM. De două ori finalist în CCE, cu echipele Voința și CSM Arad. A promovat 15 juniori și 10 seniori în loturile reprezentative. Sportivii care au fost legitimaţi la cluburile unde a activat şi pe care i-a pregătit în exclusivitate: Eleonora Mihalca, Liana Mihuţ, Magdalena Leszay, Tiberiu Kovacs, Eva Ferenczi, Crinela Sava, Ildikö Gyongyosi, toţi medaliaţi în competiţiile oficiale. Pro Urbe post mortem în anul 2005Antrenor emerit la tenis de masă, din 1992. În 1969 i s-a acordat Diploma de Onoare pentru merite în pregătirea şi promovarea tinerelor talente, în 1971, Medalia .Merite Sportive., clasa a II-a, în 2002 Medalia Meritul Sportiv clasa a III-a., în 2002 Medalia Națională pentru Serviciu Credincios clasa a-II-a..

REITER, TOMA (1928), n. în Timişoara. A început să joace tenis de masă la vârsta de 17 ani, la CS .ILSA. din Timişoara, în 1946 câştigând titlul de campion al oraşului. În 1947 pleacă la Cluj pentru a urma cursurile Facultăţii de chimie. Activitatea sportivă a continuat-o la CS .Universitatea., AS .CFR. (rezultată din fuziunea cu .U.) şi la .KKASE. (Clubul Angajaţilor Comerciali). În această perioadă a cucerit 2 titluri naţionale pe echipe, unul la dublu masculin şi .Cupa României.. După 1950 s-a stabilit la Bucureşti jucând pentru CS .Constructorul., AS .Spartac. (Flamura Roşie), până în 1958. Campion naţional la simplu (1953-1955); la dublu masculin cu: F. Paneth 1273 *Tenis de masă* (1952 şi 1953), T. Harasztoşi (1954), M. Gatner (1955 şi 1957), O. Bottner (1958). Campion naţional la dublu mixt cu Ella Zeller (1956) şi la echipe (1951- 1952, 1954-1956). Medaliat la numeroase concursuri internaţionale, campion internaţional al României, Chinei şi Belgiei, locul III la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Berlin (1951) şi locul I la Varşovia (1955). La CM din 1953 s-a clasat printre primii 16 jucători ai lumii, la CM din 1954 şi 1955 a ajuns până în sferturile de finală, la proba de simplu, iar la CM din 1955 s-a clasat, cu echipa, pe locul VI. La CM de la Tokyo (1956) a cucerit 2 medalii de bronz (la echipe şi la dublu mixt, împreună cu Ella Zeller), iar la CM de la Stockholm (1957) cu echipa, s-a clasat pe locul V. A cucerit medalia de argint la proba de dublu masculin (cu O. Bottner) şi medalia de bronz cu echipa, la prima ediţie a CE de la Budapesta (1958). A avut o contribuţie importantă la pregătirea jucătoarelor şi jucătorilor din loturile na- ţionale în calitate de antrenor-jucător şi de antrenor secund. În 1954 a publicat, împreună cu Victor Marcu, prima lucrare de tenis de masă editată la noi în ţară. Este Maestru al sportului la tenis de masă.

RETHI, ADALBERT (1943), n. în Târgu Mureş, jud. Mureş. Avocat, absolvent al Facultăţii de Drept din Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj. A activat la .Dinamo. Târgu Mureş şi .CSM. Cluj, perioadă în care obţine un titlu de campion naţional, cu echipa de juniori, şi 12 titluri la seniori (10 cu echipa şi 2 individual). Medaliat la numeroase concursuri internaţionale. În 1959, la CE de juniori de la Constanţa, a cucerit 2 medalii de aur (echipe şi dublu mixt). La CE de juniori din 1962 (Bled) cucereşte medaliile de argint în proba pe echipe şi în cea de dublu, împreună cu D.Giurgiucă. La CE de seniori din 1964 (Berlin), se clasează, cu echipa, pe locul IV. Se afirmă pe plan internaţional printr-o performanţă deosebită realizată cu echipa .CSM. Cluj în CCE, unde câştigă de 5 ori trofeul continental (în 1961 şi, de 4 ori consecutiv, în intervalul 1964-1967) clasându-se pe locul III, în 1962 şi pe locul II, în 1963. S-a stabilit în Ungaria, unde îndeplineşte funcţia de consilier juridic la Primăria Budapestei. Maestru al sportului din 1964.

ROMANESCU, CRISTINEL (1959) n. în Ianca, jud.Brăila. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași, promoția 2006. În perioada 1981-1983 a urmat cursurile Școlii de antrenori, de pe lângă IEFS București, specializarea tenis de masă. A practicat tenisul de masă de la vârsta de 8 ani, la CSM Buzău, sub îndrumarea antrenorului Emilian Băcioiu. Multiplu campion și medaliat la CM de tenis de masă, la toate categoriile de vârstă, începând din 1970. A fost component al loturilor naționale de juniori, tineret și seniori, palmaresul său cuprinzând 3 medalii de bronz la CE de juniori, 5 medalii la CB din care 2 de aur, 29 de medalii la diverse competiții internaționale și 36 de medalii (10-7-19) la CN. Maestru al Sportului. Antrenor de tenis de masă la CSM Buzău (1987-1992), club la care din 1995 este vicepreședinte onorific. În cadrul FR de tenis de Masă, a îndeplinit funcția de vicepreședinte, iar din anul 2000, a fost ales ca președinte al acestei federații. Pe plan internațional a fost președinte al Uniunii Balcanice de Tenis de Masă (din 2003) și membru în Comisia Tehnică a Federației Europene de Tenis de Masă. În aceste calități, a contribuit la realizarea unor măsuri și acțiuni menite să continue dezvoltarea și afirmarea acestei ramuri de sport, pe plan intern și internațional. Rezultatele obținute, din timpul mandatului său, de sportivii noștri în competițiile internaționale confirmă eforturile tuturor celor care activează în această ramură de sport. Din anul 1990 intră în afaceri, înființând firma *SC B90 IMPEX SRL,* prima companie particulară din Buzău, deschide mai multe magazine - un depozit de medicamente, o farmacie, prima piață agro-alimentară privată din Buzău, precum și *Hotelul Sport B90,* amenjat special pentru găzduirea unor cantonamente ale sportivilor. Printre multiplele sale preocupări se află și importul și distribuția de echipamente de tenis de masă. În anul 2007 se inaugurează, pe lângă hotel, sala de sport *Athena.* Membru al COR din anul 2001.

ROZEANU (ADELSTEIN), ANGELICA - vezi **Personalităţi**

SAMARA, ELIZABETA (1989), n. în Constanța. Face tenis de masă de la vârsta de 6 ani. Debutul îl face la ”LPS Farul”, condusă de fratele său Stelian și de antrenorul Viorel Sterea. Antrenamentele de 5-6 ore zilnic, dublate de seriozitate, ambiție și încăpățânare au fost ”cauza” performanțelor realizate: medalii de aur în 2005 (CE din Praga) și 2009 (CE tineret – Stuttgart) la dublu feminin împreună cu Daniela Dodean; medalii de aur pe echipe în 2003 (CE de cadeți – Novisad) și 2006 (CE din Sarajevo), la care se pot adăuga locurile II la dublu realizate în 2002 (CE de cadeți – Moscova), 2006 (CE juniori – Sarajevo) și alte locuri II și III pe echipe. La dublu femei a avut ca parteneră de încredere pe Daniela Dodean. În 2010 mai realizează o medalie de bronz la dublu cu Daniela Dodean (CE senioare – Cehia), jucând semifinala cu 3-4 în fața Olandei. Aici au câștigat medalia de argint și cu echipa. În 2011 a cucerit CE la dublu mixt (Istanbul) cu Andrei Filimon; este al doilea titlu european la dublu mixt obținut de România după 51 de ani (1960, Zagreb prin Maria Alexandru- Ghe. Cobârzan). De pregătirea sa la echipa națională se ocupă antrenorul Viorel Filimon. În clasamentul federației internaționale, ocupă locul 40. Anul 2012, a confirmat valoarea internațională a jucătoarei **S.E.** În luna septembrie a ajuns în finala Cupei Mondiale desfășurate în China, iar în octombrie împreună cu Daniela Dodean a cucerit un nou titlu în proba de dublu, la CE de la Herning (Danemarca). Acest valoros dublu a câștigat 4 medalii la CE: aur în 2009 și 2012, argint în 2011 și bronz în 2010. De data aceasta în clasamentul ITPF Samara a avansat pe locul 23, o poziție importantă în concurență cu jucătoarele asiatice care domină acest joc sportiv.

SLAVESCU, COJESCU LUCI (1922-1989), n. în București. Bacalaureată. Funcționară în Ministerul Transporturilor. Antrenoare de tenis de masă. Ca sportivă a fost legitimată la CS ”Radu Vodă” din București din 1941 până la desființarea lui. Aici a cucerit în 1941 titlul de campioană națională pe echipe, la dublu femei și dublu mixt. Componentă a echipei naționale în perioada 1941-1951, participantă la numeroase întâlniri internaționale în Croația, Ungaria, Cehoslovacia și România. A luat parte la Jocurile Balcanice din acea vreme și la CM din 1950 (Budapesta) alături de Angelica Rozeanu și Șari Szasz. A jucat în proba de dublu împreună cu A. Rozeanu în formula ”Corbillon” a probei pe echipe, pe care a câștigat-o România, cucerindu-se astfel primul titlul mondial al tenisului de masă. A antrenat în perioada 1964-1985 echipele clubului ”Spartac” București, elevele sale Elena Condicaru și Lidia Ilie fiind componente ale lotului național de junioare, participante la CE de juniori. A fost căsătorită cu inginerul Gioni Slăvescu, fost înotător și jucător de polo pe apă.

ŞTEFF, MIHAELA (1978), n. în Bistriţa, jud. Bistriţa-Năsăud. A activat ca jucătoare la CSŞ - CSM Bistriţa şi AS .Voinţa. din Galaţi. Multiplă campioană naţională de junioare şi senioare. S-a remarcat pe plan internaţional începând din 1992 la CE de cadeţi, unde a câştigat 2 medalii de aur, şi la ediţia din 1993 (Ljubljana) cu 2 medalii de aur simplu și dublu, una de argint cu echipa şi una de bronz la dublu mixt. La CE de juniori a cucerit 7 medalii (4 de aur, 2 de argint şi una de bronz): în 1994 (Paris) 3 medalii de aur (pe echipe, la dublu şi la dublu mixt), 1995 (Haga), o medalie de aur (dublu) şi una de bronz (echipe) şi în 1996 (Fridek-Mistek, CZE), 2 medalii de argint (echipe şi dublu). Debutează la seniori în 1995 la CM de la Tianjin, unde obţine medalia de bronz în proba pe echipe, performanţă pe care o repetă în anul 2000 la CM de la Kuala Lumpur (MAS). La CE de seniori câştigă 3 medalii de bronz în 1996 (Bratislava), în proba pe echipe şi în 1998 (Eindhoven), în proba pe echipe şi la dublu cu Tamara Boroş din Croaţia. Se remarcă în mod deosebit la CE din anul 2000 (Bremen), unde intră în posesia titlului de vicecampioană europeană în proba de simplu. În anul 2002 obține la CE de seniori medalie de aur pe echipe și la dublu, în 2003 aur la dublu, bronz pe echipe și aur pe echipe la Cupa Europeană ; în 2005 la CE de seniori obține aurul la dublu fete și argint la individual. Participă la JO de la Sydney 2000, unde promovează până în sferturile de finală în proba de simplu şi la dublu cu Otilia Bădescu și la JO de la Atena. A jucat într-o anumită perioadă pentru cluburile Bundesliga şi apoi pentru Sterilgarda TT Castel Goffredo din Italia.Palmaresul său mai cuprinde și 2 titluri de câștigătoare a Ligii Campionilor cu echipele din Italia. După 2008 s-a retras din activitatea competițională, dând naștere unui copil. În clasamentul întocmit de Federaţia Internaţională de Tenis de Masă, la începutul anului 2001, Mihaela Şteff ocupă locul IV în topul celor mai bune jucătoare din lume. Distinsă, în 2004, cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a, iar în 2005 cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a cu 2 barete.

SZASZ (KOLOSVARY), ŞARI (1922-2006), n. în Cluj. Jucătoare de tenis de masă cu rezultate deosebite pe plan intern şi internaţional. A practicat acest joc de timpuriu şi a început să se remarce încă din 1931. A câştigat 7 titluri de campioană naţională în probele de dublu şi mai multe de vicecampioană la simplu, în întrecerile cu Angelica Rozeanu. Activitate competiţională internaţională bogată, desfăşurată pe durata a 18 ani (1939-1956), perioadă în care a participat la 8 CM câştigând 11 medalii. A contribuit la cucerirea a 5 titluri de campioană mondială pe echipe, între care şi primul

titlu mondial din istoria tenisului de masă românesc, alături de Angelica Rozeanu, în 1950, la Budapesta. Celelalte 4 titluri au fost câştigate în 1951 (Viena), 1953 (Bucureşti), 1955 (Utrecht) şi 1956 (Tokyo). Două titluri de vicecampioană mondială, la dublu, împreună cu Angelica Rozeanu, în 1939 şi 1951. A mai cucerit 4 medalii de bronz-3 în proba pe echipe (1939, 1948 şi 1952) şi una în proba de simplu în 1950. În ierarhia mondială din perioada 1926-1994, cu cele 5 medalii de aur cucerite la CM, se situează pe locul XI. Afost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului. Aavut contribuţii deosebite la dezvoltarea tenisului de masă în oraşul Cluj, începând din 1931. În anul 2000 i s-a conferit Medalia naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.

SZOCS, BERNADETTE (1995) n. în Târgu Mureș. Jucătoare de tenis de masă, care ocupă locul X în ierarhia mondială a junioarelor. A început să practice acest joc de la vârsta de 9 ani, după ce l-a văzut pe fratele ei, Hunor și el campion european de juniori. Secretul performanțelor ei deosebite stă în stilul de joc asemenător băieților. Acest stil ofensiv se datorează antrenorilor care au pregătit-o: Gheorghe Bozga, Ungvari Imola, Romeo Lupașcu și Marian Filipaș. Elevă în clasa a X-a la Liceul cu Program Sportiv din Bistrița, are un palmares impresionant: 16 medalii la CE de cadeți și juniori, dintre care de **aur**, în 2008 (Terni, în proba pe echipe), 2009 (Praga, la dublu), 2010 (Istanbul, în proba de simplu, dublu și pe echipe), 2011 (Kazan, în proba de simplu și dublu); **argint,** în 2006 (Sarajevo, pe echipe), 2007 (Bratislava, dublu și dublu mixt), 2008 (Terni, simplu), 2011 (Kazan, pe echipe); **bronz** la Sarajevo în 2006 (dublu mixt), la Terni în 2008 (dublu), la Praga în 2009 (simplu și pe echipe). De 10 ani s-a pregătit la Bistrița, unde a fost antrenată de celebrul antrenor Gheorghe Bozga. Acum, împreună cu antrenorul M. Filipașcu la club și la lotul național se pregătește în jur de 28 de ore săptămânal, la care se adaugă alergări de 10-12 ture de stadion și exerciții de forță generală. Sprijinită permanent de tatăl ei, Janoș.

TOMPA, MARTA, n. în Turda județul Cluj. Biolog, absolventă a Universității *Victor Babeș*, Facultatea de Biologie din Cluj în 1956. Începe să practice tenisul de masă destul de târziu, la 17 ani, cu antrenorul Farkas Paneth la clubul *Progresul* din Cluj. Mai evoluează și pentru clubul *Voința* București, sub supravegherea antrenorului Pitu Pop. În activitatea sa de performanță mai este pregătită și de antrenorul Victor Vladone. Multiplă campioană națională începând cu anul 1959, la dublu fete alături de Ella Constantinescu și cu echipa. Are victorii în Campionatul Național, în proba de dublu fete, împotriva campioanelor europene A. Rozeanu-Maria Alexandru și campioanelor mondiale M. Alexandru-Geta Pitică. Deși de multe ori face parte din lotul național, din cauza vicisitudinilor politice nu evoluează în întâlnirile internaționale disputate în afara țării.

VLADONE, VICTOR - vezi **Personalităţi**

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL

Tirul cu arcul este cunoscut din timpuri imemorabile, arcul cu săgeţi fiind folosit în societăţile arhaice ca armă de vânătoare şi de luptă. Istoricii consideră că el reprezintă cel dintâi mecanism creat de om. Vechile picturi murale, care atestă existenţa arcului, se pot vedea în peşterile din Spania şi datează din mezozoic (defileul Gassulia din provincia Castellon, cuprinzând scene de vânătoare şi de luptă).

Despre măiestria arcaşilor de pe continentul negru relatează exploratorul german Adolf Meklemburg, care a studiat viaţa populaţiilor .bantu. din ţinuturile marilor lacuri din centrul Africii. Aceştia nimereau o ţintă aflată la peste 200 de paşi, utilizând arcuri de 1,50 m. Mai aflăm, pe un alt continent, că la sărbătorile .urşilor., specifice populaţiei ghiliace din Siberia orientală, se executau trageri la ţintă în urşi, fiind premiaţi cei ce nimereau direct în inima animalelor. Importanţa mânuirii arcului este descrisă şi în legendele vechilor hinduşi din sec. V î.Hr. În China, învăţătura lui Confucius cuprinde, pentru educaţia aristocraţilor chinezi, şi ceremonialul în cadrul căruia tragerea cu arcul era elementul principal.

Homer ni-l prezintă pe primul arcaş al antichităţii, frumosul Apollo, zeul soarelui, luminii şi al artelor. Împotriva lui, Hera l-a trimis pe uriaşul şarpe Python, dar Apollo l-a înfrânt, săgetându-l. În cinstea acestei victorii, pe locul respectiv a fost ridicat celebrul Templu şi Oracolul din Delfi, locul de desfăşurare a Jocurilor Phitice, devenite cele mai importante după cele Olimpice.

Tragerea cu arcul, ca întrecere organizată, pare a se fi dezvoltat în secolul al II-lea d.Hr., cu toate că vechile desene ilustrează concursuri de tragere cu arcul cu mult timp înainte. Eroii legendari, precum Wilhelm Tell (în regiunile helvetice) sau Robin Hood (în baladele populare engleze şi scoţiene), de asemenea se distingeau prin îndemânarea folosirii arcului. Tot legenda spune că locul pentru construirea mânăstirii Putna de către Ştefan cel Mare s-a ales prin tragerea cu arcul, locul unde s-a oprit săgeata fiind cel pe care s-a înălţat altarul bisericii.

Iar din armă de luptă, arcul şi săgeata s-au transformat în instrument de întrecere sportivă, mă- iestria şi abilitatea arcaşilor fiind dovedite atât pe câmpul de luptă, cât şi în întrecerile sportive. Istoricii consemnează că grosul armatelor asiriene din timpul domniei lui Asur-Nasirpal (1038-1019 î.Hr.) era format din arcaşi *(quastu)* care se antrenau permanent trăgând la ţintă din carul de luptă, în galopul cailor, din picioare, din cele mai variate poziţii şi situaţii. Aveau arcuri de lemn. Vârful săgeţilor era din fier sau de bronz. Scene din activitatea arcaşilor se află sculptate în palatul regelui Sargon al II-lea (722-705), iar armele se pot observa şi la British Museum. O metodă de pregătire a arcaşilor călăreţi se intitula .Yabusame. (trageri la ţintă din galopul cailor). Această tehnică, în perioada Heian (794- 1185), avea un caracter de spectacol; în perioada Kamakura (1185-1333) constituia

o metodă de pregătire militară, iar în epoca Edo (1603-1868) era considerată de către şogunul Tokugava Yoshimune (1684-1751) un ritual oficial (se desfăşoară anual şi în zilele noastre, la Asakusa).

Aflăm că în 1448 Carol al VII-lea înfiinţează primele trupe de infanterie din .arcaşi franci.. Deşi se ştie că o societate denumită .Arcaşii din Kilwinning. (Scoţia) a participat la tragerile Papingo încă din 1488, Cartea Recordurilor notează drept cea mai veche organizaţ ie de tragere cu arcul din Insulele Marii Britanii, .Societatea Arcaşilor din Yorkshire., constituită la 14 mai 1673. În Anglia, Franţa, Belgia tirul cu arcul nu şi-a întrerupt activitatea niciodată, menţinându-se în scop recreativ, chiar dacă apăruse praful de puşcă şi o dată cu el armele de foc şi deci şi concursurile de tragere la ţintă. La începutul secolului al XV-lea, arcul începe să fie abandonat. Dar el revine în atenţia popoarelor şi se răspândeşte rapid în tot mai multe ţări, mai ales prin concursurile de tragere la ţintă ori la distanţă. În 1904, belgianul Van Innis trimite o săgeată la peste 250 m, iar în anul 1971 americanul Harry Drake atinge ţinta de la 1854,4 m. Răspândirea şi popularitatea acestui sport obligă CIO să-l includă în programul JO. Astfel, la a doua ediţie a JO din 1900 de la Paris, tirul cu arcul figurează în rândul disciplinelor olimpice cu 6 probe masculine. Datorită unor disensiuni, tirul cu arcul a dispărut din programul a nu mai puţin de 10 ediţii ale JO, fiind reluat abia în 1972, la München.

În anul 1931, din iniţiativa Franţei, Poloniei şi Belgiei, ia fiinţă FITA, la care, în anul 2000, erau afiliate un număr de 124 de state din toate zonele Globului:

1. Europene şi Mediteraneene - 44
2. Africane – 16
3. Americane - 27
4. Asiatice – 26
5. Oceania - 11

Sunt în curs de afiliere şi alte state, orice afiliere făcându-se numai prin recomandarea a trei ţări anterior afiliate, ţări recunoscute cu regulamente omologate în care se organizează CN şi pot asigura organizarea de competiţii continentale.

Probele de tir cu arcul recunoscute statutar sunt:

- probele de tir cu arcul indoor cu distanţe de 25 m şi 18 m, 2x25 m + 2x18 m sau numai 2x18 m;
- probele de tir cu arcul de sală cu distanţele clasice de 90, 70, 60, 50 şi 30 m;
- probele de simplu şi de dublu FITA - outdoor (1 FITA= 90, 70, 60, 50 şi 30 m, iar dublu FITA= 2x distanţele de mai sus);
- probele de Grand FITA - 1 FITA de calificare, apoi eliminarea a câte 4 sportivi pe măsura consumă rii distanţelor;
- proba 1 FITA + NOR (calificarea din FITA + runde eliminatorii);
- probele de field, cu trageri pe un traseu de 800/1 200 m teren accidentat şi diferenţă de nivel, inclusiv ţintele, cu 12 panouri la distanţe cunoscute şi necunoscute, în două runde;
- proba de hunting (vânătoare) în aer liber, pe ţinte animaliere tipărite sau pe ţinte animaliere butaforice de mărime naturală;
- proba de sky-arc (biatlon), cu reprezentare în 1997 la CE, 1998 la CM şi în 2002 la JO;
- proba de arc perce (la prăjină), la steag, gen golf;
- proba la distanţă 36 sg. la 165 m B./125 m F.

În ţara noastră tirul cu arcul are o veche tradiţie. Arcul a fost armă în timp de război, armă de vânătoare şi instrument de întrecere sportivă în jocurile din timp de pace. De la preocupări sporadice, în perioada 1930-1960, tirul cu arcul începe să se dezvolte în diferite centre ale ţării, cucerind tot mai mulţi adepţi şi susţinători, înfiintându-şi propriile structuri organizatorice, concomitent cu stimularea producţiei interne de arcuri.

Printre cei care s-au remarcat ca iniţiatori şi promotori ai practicării tirului cu arcul, ca sport, s-au aflat: Anton Netolinschi (fost sportiv, după care a activat cu rezultate semnificative la CS „Rapid", la sectorul 1 şi pe linia sportului sindical), ing. Ion Cismaru (contibuţii directe la producerea arcurilor de concurs), Oliviu Gherman şi numeroşi instructori, antrenori şi organizatori care au pus bazele dezvoltării acestei ramuri de sport.

În anul 1957 ia fiinţă prima secţie organizată de tir cu arcul, la IMF Târgu Mureş, iniţiată de

Szabo Zoltan. În anul următor, 1958, în Valea Jiului, la Petro- şani şi în comuna Aninoasa, se formează grupările .Parângul. şi .Minerul. Aninoasa, avându-i ca iniţiatori pe V. Klopetzky, Fr. Edelin şi V. Tămaş, ultimul, un mare sufletist, sportiv, multiplu campion şi actualmente antrenor.

Începând cu anul 1959, ia fiinţă un număr mare de secţii, de exemplu: .Lemnarul. (.Mobila.), .Sanitarul ., .Ciocanul. (.Electromureş.), .Forestierul. Reghin, .Voinţa. Gheorgheni, .Confecţia. Odorhei, IPRAN Bucureşti, .Olimpia. Bucureşti, .Ştiinţa. Cluj. Apoi, în 1960 şi mai târziu AS .Armata. Cluj, .Voinţa. Satu Mare, .CSM. Iaşi, .CSŞ. Rădăuţi, .Voinţa. Rădăuţi, .Metalul. Rădăuţi. În Târgu Mureş apar secţiile .PTTR., .Voinţa., .Sănătatea., CS .Mureşul.. Dintre sportivii cu merite deosebite menţionăm pe T. Kaszoni, care a deţinut multiple recorduri naţionale. În 1969, se organizează CN de distanţe scurte, care consemnează următorii câştigători : la seniori, în proba individuală la 30m, 50 m şi dublu FITA distanţa scurta I. Heltman, iar la echipe PTTR Târgu Mureş; la senioare, în proba individuală la 30m, 50 m, dublu FITA la distanţă scurtă M. Lazăr, iar la echipe CS „Mureşul" din Târgu Mureş (E. Ghibu şi I. Todan, Sportul românesc de-a lungul anilor, Editura Stadion, 1970).

Primul CN pe distanţe FITA se organizează în anul 1970, iar afilierea federaţiei noastre la FITA, are loc în anul 1978.

O dată cu afilierea ţării noastre la FITA, sporesc posibilităţile de participare a sportivilor noştri în competiţii internaţionale. Începuturile au fost înregistrate prin prezenţa lor în cupele .Prietenia. şi în turnee internaţionale, în care, surprinzător, s-au obţinut rezultate bune, în anul 1979 ele depăşind o graniţă de mult visată, cea a 1 200 de puncte.

La JO de la Moscova din 1980, s-a ocupat un merituos loc XIII la fete şi XV la bărbaţi prin Aurora Chin şi Andrei Berki, rezultate ce au constituit o bună reuşită, introducând tirul cu arcul românesc în arena internaţională.

Din anul 1983 se iniţiază CB, competiţie în care ani de-a rândul am deţinut supremaţia, în special la fete, numărul de medalii şi recorduri cucerite în aceşti ani fiind impresionant.

În derularea anilor şi maturizarea procesului de pregătire, apropierea ca valoare a recordurilor noastre de cele ale eşalonului fruntaş mondial ar fi asigurat participarea la JO de la Los Angeles din 1984, dar cu toate rezultatele bune obţinute de Aurora Chin în competiţiile internaţionale premergătoare, arcaşii români nu au fost incluşi în delegaţia olimpică a ţării. Spre exemplificare, recordul naţional obţinut de Aurora Chin, de 1 292 puncte, o situa, în topul mondial, în primele 10 sportive.

Şi rezultatele la băieţi s-au îmbunătăţit simţitor. Astfel, recordul lui Berki (locul 15, la Moscova) de 1 255 puncte a fost corectat la 1 288 puncte . de Victor Stănescu în 1988, care îl situa pe acesta în primii 20 în topul mondial.

În 1989 la CE Indoor Grecia, Prelipceanu Maria, de la CSS Rădăuți, obține medalia de bronz. În intervalul 1990-1993, sportivii români Stănescu Victor și Frai Constantin se situau în topul primilor 100 sportivi ai lumii. În anii următori - 1994 Frai Constantin ocupă locul 28 din primii 100 sportivi, iar în 1995 pe locul 36. În 1996 la Grand Prix (Cupa Mondială) din Cipru (Nicosia) Frai Constantin de la CSM Iași și Stănescu Victor de la CS Olimpia au ocupat locul I și II o performanță notabilă va realiza Munteanu Tatiana de la CSM Internațional din Rădăuți în 1999 la turneul Internațional din Italia (Castelanza). În anii 2003 și 2006 echipele României formate din sportivii Uritescu Andreea (CS Minerul), Curelar Corina (CSS Rădăuți), Sârbu Luminița (CS Minerul) s-au clasat pe locurile 7 și 9 la CE Outdoor din Grecia și Danemarca. Remarcabil este loc I ocupat de Marcu Răzvan (CS Minerul Aninoasa) la etapa Cupei Mondiale Outdoor din 2006, cu record național de cadeți - 1289 pct / FITA. La cupa Balcanică din 2007 din Serbia (Belgrad) sportiva Simona Băncilă cucerește locul I, Marcu Răzvan locul II și Pușcă Gigi, locul V. În 2009 Marcu Răzvan (CS Minierul Aninoasa) a realizat prima dată într-o competiție internațională - 1301 pct./144 de săgeți, ceea ce reprezintă un record național – seniori de Tir cu Arcul egalat (obținut de Halican Viorel) și înfăptuit

la CM Outdoor de seniori în Coreea de Sud. (Cheonan - Taean) din 2009.

Până în anul 1990, tirul cu arcul a făcut parte din Federaţia de Tir, după separare existând foruri europene şi mondiale cu totul separate.

Organismele FRTA erau conduse între 1997-2000 de: Paul Tudor (preşedinte), Victor Stănescu (preşedinte executiv), Octavian Niţă (secretar general); numărul sportivilor legitimaţi: 40 copii, 96 juniori, 37 seniori (total . 173); numărul judeţelor în care se practică tirul cu arcul: 9 (Arad, Bihor, Bistriţa, Bucureşti, Hunedoara, Iaşi, Satu Mare, Suceava, Neamţ); activează: 20 antrenori, 10 instructori, 26 arbitri.

În anul 2001, Federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală, din 30 noiembrie, a adoptat noul Statut şi a ales Consiliul director compus din: Victor Stănescu - preşedinte; Adrian Poeana şi Ilie BotGros - vicepreşedinţi; Octavian Nicolae Niţă - secretar general, Alexandru Deneş, Aurel Robu, Petre Ciubara, Viorel Tou şi Adriana Hoppe - membri. Ca organ de administrare şi gestionare a fost stabilit Comitetul executiv (format din 5 membri), condus de preşedintele Federaţiei.

În anul 2009, secretarul general Octavian Niță s-a pensionat, în locul acestuia fiind aleasă Adriana Hoppe. Consiliul director, în anul 2009, avea următoarea componență: președinte de onoare – Paul Tudor, președinte – Aurelian Bacinschi, vicepreședinți – Ilie Botgros și Elena Gheorghiță, secretar general – Adriana Hoppe, antrenor federal – Viorel Habian, membri – Alexandru Deneș, Mihai Alexandrescu, Roza Deneș, Mircea Stroe.

Începând cu 1 iulie 2010, FRTA a definitivat lotul de perspectivă care are ca obiectiv final participarea la JO Londra din 2012, în următoarea componență: Bodnar Alexandru - CSM Suceava – senior; Marcu Razvan – CS Municipal Deva – junior; Ciornei Daniel - CS Municipal IASI – senior; Popescu Alexandru – CSȘ Radauti – junior. Au fost desemnați ca antrenori ai lotului Denes Roza și Habian Viorel.

* * *

Merite deosebite în activitatea tirului cu arcul, pe o lungă perioadă de timp, au avut şi următorii sportivi şi antrenori:

- col. dr. *Ioan Opriş*, maior *T. Lozincă* şi adjutant *Ion Stănculescu* (AS .Armata. Cluj-Napoca);
- *Gheorghe Bîrzu* şi *Ecaterina Bîrzu* (.Voinţa. Satu Mare);
- *Francisc Fenyiveşi* (.Samobil. Satu Mare);
- *Mircea Nikiforiuc* şi *Albina Nikiforiuc* (.Voinţa. Rădăuţi);
- *Liviu Lucescu* şi *Radu Popescu* (.Metalul. Rădăuţi);
- *Marina Peplipcean* (.Metalul. Gălăneşti);
- *Ion Slaşomeanu, Vladimir Perceag* şi *Lucian Nicolaescu* (.Olimpia. Bucureşti);
- *Teodor Kaszoni, Marius Buna, Istvan Naghi, Zoltan Biro* (PTTR Târgu Mureş);
- *Alexandru Simon, Margareta Lazăr, Andrei Berki , Alexandru Kiss* (.Voinţa. Târgu Mureş);
- dr. *A. Vass, Iosif Matei, Erneo Siklodi* (.Sănătatea. Târgu Mureş);
- *Helmut Holzman, Aurica Famfareţ* (.Mureşul. Târgu Mureş);
- *Arpad Deneş* (IP Sfântu Gheorghe);
- *Mihăiţă Alexandrescu* (CSM Iaşi);
- arh. *Gabriel Petrescu, Dan Palade* (IPIU Bucureşti);
- ing. *Victor Stănescu* (.Petrolul. Ploieşti).

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

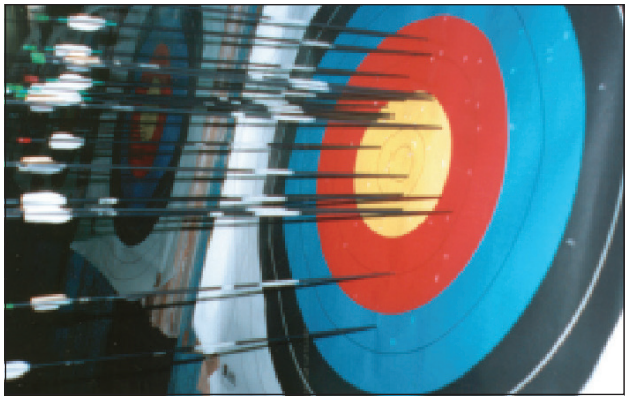

Direct la ţintă.

Cupa Internaţională a Federaţiei .Minerul., 1988

Campionatul Mondial din 1999 (Franţa) unde a participat şi echipa României

Viorel Habian (.Minerul Aninoasa.) în plin efort. campion naţional în 1999

Victor Stănescu, multiplu campion şi recordman al României, preşedinte al FRTA

Chin (Matei) Aurora, campioană naţională şi recordmană (1977-1987)

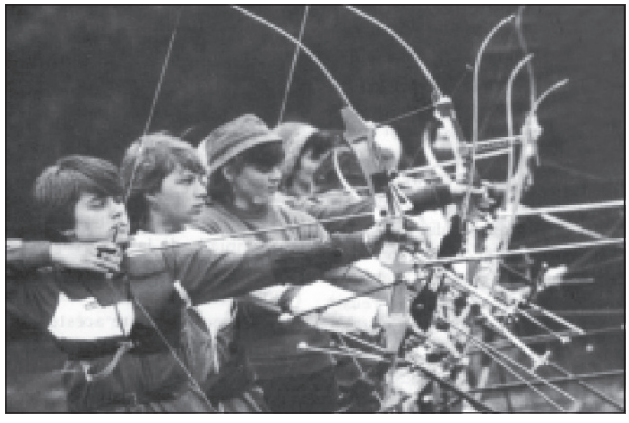

Viitorii campioni: de mici îşi oţelesc muşchii

FIGURI REPREZENTATIVE

ALEXANDRESCU, MIHAI-FLORIN (1945), n. în Tecuci jud. Galați. Profesor suplinitor pentru educație fizică la Școala generală din Țigănești, jud. Iași (1965). Antrenor de tir cu arcul, absolvent al Școlii de antrenori. Din anul 1978, activează ca antrenor de tir cu arcul la CSM din Iași. În cei peste 30 de ani, în această funcție, a contribuit semnificativ la dezvoltarea acestui sport, pregătitnd numeroase promoții de arcași care s-au afirmat pe plan intern și internațional. În perioada 1978-2010 a inițiat în tirul cu arcul câteva mii de tineri. Contribuția sa a fost concretizată într-un număr impresionant de campioni naționali (peste 120) și clasări pe locurile II și III la CN, la toate categoriile și probele. Sportivii săi au stabilit peste 100 de recorduri naționale și 1 record European la distanță (50m-335p) prin sportivul Frai Constantin. Aceste performanțe au situat constant clubul și jud. Iași pe locurile I, II în clasamentele anuale. De asemenea, mulți sportivi au fost promovați în loturile naționale, participând la CM și alte competiții internaționale. Aceștia au obținut patru medalii la Cupa *Prietenia*, 12 medalii la CB, 1 loc V la CE de seniori (Frai Constantin), 6 clasări pe locuri între 9-16 la CE și CM. A fost nominalizat de FRTA ca antrenor la lotul național de junior și seniori timp de 26 de ani. Membru al Biroului FRTA și președinte al Comisiei de propagandă. Pe plan local, îndeplinește funcția de președinte al asociației județene de tir cu arcul Iași. A participat direct la realizarea și întreținerea bazei sportive pentru tirul cu arcul, din Iași, care a găzduit și numeroase competiții internaționale.

BODNAR, ALEXANDRU PETRU (1990), n. în Rădăuți, județul Suceava. Student al Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași (2009). Începe să practice tirul cu arcul în 2001, la 11 ani. Legitimat la *Clubul Sportiv Școlar Rădăuți* și la *CS Municipal Suceava*, antrenat de Deneș Roza. Campion național în 6 concursuri de copii, cadeți și juniori și de 7 ori campion național la seniori. A stabilit 7 recorduri naționale. Pe plan internațional ocupă locul VII la CM Outdoor juniori-cadeți de la Merida (Mexic) în 2006 și locul XII pe echipe la același CM. Împreună cu echipa formată din Marcu Răzvan și Cucoș Bogdan, P.A.B se situează la CM Indoor din Turcia (Izmir), din 2007, pe locul XIII. Se află pe locul XXIX la CM (Leipzig), în 2007, rezultat cu care s-a calificat la JO din 2008 (Beijing), unde a ocupat locul 31 fiind cel mai tânăr participant la această probă sportivă, (18 ani).

CHIN (MATEI), AURORA-EUGENIA (1958), n. în com. Petelga, jud. Mureş. Asistent medical. A debutat în tirul cu arcul în 1974 la AS .Sănătatea. din Târgu Mureş, avându-l ca antrenor pe Iosif Matei. În 1980 a fost transferată la CS .Steaua. Bucureş ti, unde a lucrat cu antrenorul G. Petrescu. Multiplă campioană naţională la junioare (1977), două titluri la senioare indoor (1979, 1980), 7 titluri la senioare FITA (1978-1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1987). A realizat 7 recorduri naţionale la junioare şi 53 recorduri la senioare. A obţinut 4 titluri de campioană balcanică (individual şi cu echipa) în 1983, 1984, 1985, 1988 şi 9 recorduri balcanice. La JO de la Moscova (1982) s-a clasat pe locul XIII, iar la CE din Ungaria (1982), pe locul XII. În palmaresul său se înscriu 6 concursuri internaţionale. Are 51 de selecţionări în loturile naţionale. Maestră a Sportului (1981). Activează ca antrenoare de tir cu arcul.

DENEŞ, ALEXANDRU (1952), n. în com Jimbor, jud. Brașov. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport din Brașov, promoția 1977; studii de masterat în problematica managementului în sport la Facultatea de Educația de Fizică și Sport din cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași (2002). A practicat schiul, atletismul (participant la CN) și tirul cu arcul, sporturi în care s-a specializat. A fost repartizat ca profesor-antrenor pentru atletism și tir cu arcul la CSȘ din Rădăuți, jud. Suceava (1981-2009), iar din 1997 devenind director al acestei structuri sportive. Are merite deosebite în selecția, pregătirea și promovarea unor sportivi valoroși în loturile naționale de tir cu arcul. A elaborat lucrări de specialitate privind această ramură de sport. Vicepreședinte al Federației de Tir cu Arcul (1990-1991), membru al Consiliului Director al Federației Române de Tir cu Arcul (2009). Antrenor Emerit (1993). A primit Diploma de Excelență din partea FRTA (1991, 2001, 2005, 2008) și a Direcției Județene pentru Sport – Suceava (2001, 2009).

DENEŞ, ROZA (1957), n. în com. Jimbor, jud. Brașov. Absolventă a Facultății de Silvicultură și Exploatării Forestiere din Brașov (1982) și ulterior a Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității *Al. I. Cuza,* Iași (2002). Profesoară titulară la CSȘ din Rădăuți la secția tir cu arcul (din 2002) și antrenoare la CSM Suceava (1987-2002). A selecționat și pregătit sportivi care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Sportivii său au obținut numeroase titluri de campioni naționali și clasări pe locurile 2 și 3 la CN de copii, juniori și seniori, aceștia fiind și autorii unor recorduri naționale. Unul dintre sportivii săi reprezentatvi, Bodnar Al. P., a participat la mai multe ediții ale CM și cupelor mondiale precum și la JO din 2008 (Beijing). A făcut parte din organele de conducere ale FR de Tir cu Arcul începând din 1992, iar în 2009 a fost aleasă membră a Consiliului Director. Gradație de Merit primită din partea Inspectoratului Școlar al Județului Suceava (2007).

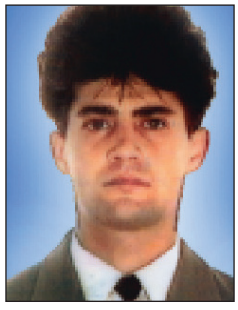

FRAI, CONSTANTIN (1970), n. la Iaşi. Profesor de educație fizică, absolvent al Faculății de Educație Fizică și Sport din Iași. Iniţierea în tirul cu arcul a avut loc în 1984, fiind legitimat la CS Municipal Iaşi. A obţinut 13 titluri de campion naţional şi a realizat 15 recorduri naţionale. Pe plan internaţional a ocupat locul V la CE de la Nymburg (1984). Campion balcanic la Atena (1993). Mai multe locuri I, II şi III la turnee internaţionale în Cipru (1991), Budapesta (1992), Rosmalen în Olanda (1998). Record european egalat la CB în Atena (1993). De asemenea,

a cucerit cu echipa României locurile I-III la CB (1991, 1993, 1997, 1998. Activează ca antrenor de tir cu arcul. Maestru al Sportului.

HABIAN, VIOREL (1968), n. în com. Mogoş, jud. Alba. A început practicarea tirului cu arcul în 1978, fiind legitimat la AS Minerul Aninoasa, având-u-l ca antrenor pe V. Tamaş. A concurat la toate categoriile de vârstă, câştigând 10 titluri de campion naţional şi realizând 10 recorduri. A fost selecţionat de peste 30 de ori în echipa României, cu care a participat la CM, CE şi la mai multe Grand Prix. Campion balcanic cu echipa (1990). Record european realizat în Cipru (1994). Locuri fruntaşe ocupate la concursuri internaţionale (1993-1999).După retragerea din activitatea competiţională a activat cu bune rezultate ca antrenor la SCM Deva și Minerul Aninoasa. A contribuit la formarea mai multor serii de arcași printre aceștia fiind menționați și Răzvan Marcu, Simona Băncilă şi Luminiţa Boroş consideraţi ca sportivi cu persepective de afirmare în această ramură de sport. Pe baza rezultatelor sale ca antrenor a fost promovat ca antrenor și la lotul național și olimpic. În 2011 concomitent cu activitatea de antrenor revine și în activitatea competițională evidențiindu-se la CN pe care le câștigă și cu dorința de a se califica pentru JO din 2012, obiectiv care nu a fost finalizat Punctajul maxim realizat a fost de 1276. Maestru al Sportului. Decorat cu Medaliua Meritul Sportiv clasa a-II-a în 2004.

HOPPE ADRIANA (1955), n. în București. Absolventă a Institutului Politehnic, Facultatea de Electronică și Telecomunicații (1977). Ulterior obține licența în Educație Fizică și Sport (2006). A practicat gimnastica de la 12 ani la CS *Viitorul,* având ca antrenoare pe prof. Ana Moțet. Campioană universitară și națională (1975-1976), fiind situată între primii 10 sportivi ai clubului. După 1990 se dedică tirului cu arcul. În 1994 a fost angajată la FR de Tir cu Arcul în funcția de organizator de competiții. Promovează și devine antrenor federal (1999). Din 2002, lucrează în paralel ca antrenoare categoria I la clubul BESTA din București obținând cu sportivii săi 4 titluri naționale la seniori. Primește calificarea de arbitru (2003) pentru competițiile interne, iar din 2005 devine arbitru internațional. A fost desemnată F.I.T.A să arbitreze între 2006-2008 competiții continentale: CE Paralimpic (Cehia), CF de Field în Croația (2008), etapa de Cupă Mondială și Grand Prix Outdoor din 2009 (Croația), Grand Prix European (2009) din Bulgaria (Sofia). În paralel, va continua să activeze în gimnastica aerobică, devenind expert și arbitru internațional, participând la 12 stagii internaționale unde a avut calitatea de lector (Egipt, Tunis, Camerun, Spania, Belgia, Cipru, Malta și România). Din 2009 ocupă postul de secretar general al Federației Române de Tir cu Arcul. În perioada 2006-2009 alături de secretarul general al FRTA a contribuit nemijlocit la amenajarea terenului destinat tirului cu arcul din spațiul stadionului Olimpia, care a devenit Centrul național de formare, pregătire și înaltă performanță în aceste ramuri sportive de tradiție.

MARCU, RĂZVAN (1991), n. în Petroșani. Student la Universitatea Spiru Haret (2009). De la vârsta de 9 ani începe să practice tirul cu arcul la *CS Minerul* Aninoasa, selecționat și antrenat de Habian Viorel. Obține 7 titluri de campion național la toate categoriile de vârstă (copii, juniori, cadeți, seniori) și 4 de vicecampion, realizând 8 recorduri naționale. Pe plan internațional, cucerește locul I în probă individuală, la Cupa Europeană Outdoor cadeți de la Praga (Cehia) în 2006, cu record național cadeți – 1294 pct. (70/60/50/30m). În același an ocupă locul XII pe echipe la CM

Outdoor de la Merida (Mexic), împreună cu Bodnar Alex și Cucoș Bogdan. Se situează pe locul II la Cupa Balcanică Outdoor, care a avut loc la Belgrad (Serbia) în 2007, pe locul IV individual la CM Indoor în 2009 din Polonia (Reszow). Se va afla pe locul XII, individual la etapa de Cupă Europeană de la Segnica (Polonia) în 2009, cu record național de juniori – 1275 pct/1 FITA (90/70/50/30m). Pentru prima oară într-o competiție internațională – CM Outdoor Ulsan/Coreea de Sud atinge bariera celor 1301pct/1 FITA (90/70/50/30m) pentru care Federația Internațională i-a acordat insigna FITA Star.

NICOLAESCU, DIANA (1968), n. în București. Absolventă a școlii postliceale de calculatoare și a școlii pedagogice din Belgia. A debutat în tirul cu arcul în 1989, fiind legitimată la clubul *Olimpia* București și având-l ca antrenor pe Lucian Nicolaescu. În intervalul 1983-1990 a concurat pentru acest club, iar din 1991, pentru clubul Wuustwezel din Belgia, unde a emigrat. A realizat 66 de recorduri naționale la junioare și senioare și a cucerit 7 titluri de campioană a țării la simplu FITA, field, la dublu FITA. Maestră a Sportului. A primit diplome sportive.

NICOLAESCU, LUCIAN (1942) n. în București. Profesor de educație fizică, absolvent al IEFS, promoția 1970. Încadrat inițial ca profesor la ȘS *Energia* (1971-1975) și apoi la Centrul de Cercetări pentru Problemele Sportului (1975-1976). Pentru început, a activat în haltere, obținând calitatea de antrenor, categoria a III-a. Apoi s-a dedicat tirului cu arcul, funcționând ca antrenor la clubul Olimpia (1978-1993). În perioada 1978-1990 a condus loturile naționale și olimpice ale tirului cu arcul.

NIȚĂ, NICOLAE OCTAVIAN (1940), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Institutului de Educație Fizică din București, promoția 1965. Repartizat ca profesor de specialitate la Școala Generală din Valea Cireșului și transferat la Liceul Teoretic din Drăgănești Vâlcea (1965-1966). Părăsește învățământul îndreptându-se în structura sportului de performanță pentru început ca metodist al clubului Progresul din Capitală (1967-1968). Din 1969 până în 1971 este numit vicepreședinte al Consiliului de Educație Fizică și Sport al sectorului 3 din București și apoi timp de 19 ani (1971-1990) va funcționa ca metodist principal la *CS Olimpia* (București), unde a răspuns direct de problematica tirului (pistol, talere, pușcă). În această perioadă, secția de tir a CS *Olimpia* s-a remarcat prin rezultate deosebite pe plan intern și internațional. În cadrul secției s-au format și afirmat numeroși campioni naționali și medaliați la competițiile internaționale oficiale. A activat în cadrul FR de Tir Sportiv având diferite atribuții în organizarea activității federației și a competițiilor interne și internaționale. Începând din februarie 1990 și până în mai 2009 ocupă postul de secretar general al Federației Române de Tir cu Arcul, fiind inițiatorul separării federației de cea a tirului cu glonț. Arbitru internațional de pentatlon modern. Membru al COSR (1990-2009). Organizator recunoscut, inițiatorul principal al amenajării terenului al tirului cu arcul din Complexul bazei CS Olimpia din Șoseaua Vitan.

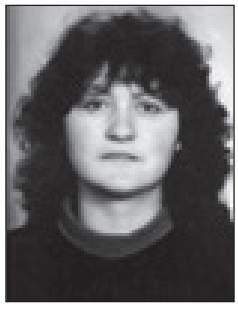

PRELIPCEANU (MOLOCE), MARIA (1966), n. în Rădăuți. A început să practice tirul cu arcul în 1980 la CSȘ din orașul natal, apoi s-a transferat la clubul *Voința*. A fost inițită către antrenorul Al. Deneș, iar pregătirea la lotul național a făcut-o cu G. Petrescu. A realizat 15 recorduri la junioare și 28 la senioare.

Performanţe de valoare internaţională a obţinut la CB din 1987 (locul II), la CE indoor din Grecia în 1989 (locul III) şi, de 4 ori, a ocupat cu echipa locul I la turnee internaţ ionale. Maestră a Sportului. În 1991 a emigrat în Belgia unde şi-a continuat activitatea competiţională, cucerind de 4 ori titlul de campioană a ţării care a adoptat-o.

PUȘCĂ, GIGI (1975), n. în Aninoasa, jud. Hunedoara. Studii liceale. Antrenor de tir cu arcul, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori (2009). Începe să practice tirul cu arcul din anul 1989. Legitimat la CS *Minierul* Aninoasa. Până în 2007, obține 11 titluri de campion național și 8 de vicecampion în cadrul diviziei olimpice. Din 2007, trece la divizia compound cucerind, până în 2009, 6 titluri de campion național. Pe plan internațional, se situează pe locul VI, la Grand Prix European desfășurat la Sofia (Bulgaria), iar cu echipa se va afla pe locul IV. În 20 ani de activitate competițională a realizat peste 20 de recorduri naționale, a participat la 11 CM și 15 CE.

STĂNESCU, VICTOR (1952), n. în Ploieşti. Absolvent al Institutului Politehnic, promoţia 1978. A început să practice tirul cu arcul în 1970, legitimat fiind la Clubul .Olimpia. Bucureşti. Campion naţional outdoor (1976, 1977, 1988, 1989), indoor (1989, 1990), field (1992). A stabilit peste 50 de recorduri naţionale, dintre care ultimele trei sunt: 1 288 puncte la 1xFITA, 304 puncte . 90 m şi 326 puncte . 70 m. Campion internaţional al României şi al RDG în 1989. A stabilit un record balcanic la Atena (1986). A participat cu echipa naţională la CE indoor (1989 de la Atena), la CE outdoor (1992 din Malta) şi la CE field (1990 din Norvegia). A ocupat locul 96 în clasamentul din 1991 al FITA. Maestru al Sportului. Pe parcursul anilor a fost implicat direct în dezvoltarea tirului cu arcul din țara noastră până în anul 2008, îndeplinind o lungă perioadă de timp și funcția de președinte al FR de Tir cu Arcul. A fost membru în comisia de arbitrii a Uniunii Europene și Mediteranene de Tir cu Arcul.

TAMAȘ, VASILE (1933), n. în Aninoasa, jud. Hunedoara. Studii liceale. Primul sport pe care îl practică e schiul. Tirul cu arcul îl întâlnește mai târziu la 27 de ani (1960). Multiplu campion național la această ramură sportivă. Va deveni unul dintre primii antrenori ai acestui sport de talie națională și internațională, pregătind sportivii CS *Minerul* Aninoasa, a cărei secție de profil a fost înființată în 1958. A fost unul dintre animatorii activității acestei secții cu contribuții deosebite la pregătirea și promovarea unor arcași care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Printre aceștia s-a aflat și sportivul Viorel Habian, devenit antrenorul care i-a continuat opera la acest club. Rezultatele obținute de tiriștii cu arcul ai acestui club în intervalul 1990-2000 au fost remarcabile: 109 medalii de aur, 101de argint și 87 de bronz, la CN. Deși are o vârstă înaintată este încă implicat în activitatea tirului cu arcul din țara noastră. Maestru al Sportului (1973), Antrenor Emerit (2004). Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv*, clasa a II-a (2004).

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TIR SPORTIV

Tirul sportiv s-a dezvoltat, desigur, după ce europenii au descoperit, în secolul al XIII-lea, praful de puşcă (inventat cu mult înainte în China). Primele încercări de aruncare la distanţă a unor proiectile, folosind puterea de expansiune a gazelor rezultate în urma arderii pulberii, s-au soldat cu rezultate foarte spectaculoase pentru acele vremuri. Armele construite atunci erau rudimentare, foarte grele, imprecise, prezentând şi un grad scăzut de securitate pentru cei ce le mânuiau. Acestea erau archebuzele, materialul din care au fost confecţionate fiind lemnul, cu precădere cel de cireş. Mai târziu s-a folosit fierul. Se încărcau prin faţă, iar explozia se provoca cu flacără deschisă prin partea din spate a ţevii.

Pe măsura trecerii timpului, perfecţionările ce se aduc armamentului sportiv au servit şi nevoilor tirului militar, tirul sportiv având un important rol de laborator al creaţiei materialelor de tragere.

Pentru prima oară în întrecerile de tir cu caracter pur sportiv, a fost folosită puşca cu cremene, al cărui act de naştere este datat în 1630. Cam tot în această perioadă au început să ia fiinţă primele societăţi de tir. Documentele atestă existenţa, în anul 1640, a unei societăţi de tir cu arme de foc şi archebuze, la Lucerna, în Elveţia. Numărul acestor societăţi creşte şi se extinde şi aria lor de răspândire.

Nevoia coordonării activităţii societăţilor şi asociaţiilor de tir determină înfiinţarea unor federaţii naţionale şi, mai târziu, crearea unui for internaţional. Astfel, la 17 iulie 1907, la Basel (Elveţia), cu ocazia unui concurs internaţional, reprezentanţii federaţiilor de tir din opt ţări (şapte europene şi una sud-americană) au pus bazele Uniunii Internaţionale a Federaţiilor şi Asociaţiilor de Tir (UIFANT). Evenimentul a avut loc la *Casa Trăgătorului* din Lucerna, cel mai vechi club din Europa (şi poate din lume), unde reprezentanţii tirului din Argentina, Austria, Belgia, Elveţia, Franţa, Grecia, Italia şi Olanda au ales primul preşedinte al UIFANT. Principalul obiectiv al acestui for internaţional a fost organizarea concursurilor internaţionale şi a CM de tir, precum şi stabilirea unor norme privind tehnica de tragere, arbitrajul, armele, echipamentul şi poligoanele de tragere.

De reţinut că acest for a fost creat după ce în 1896 şi 1900 se desfăşuraseră întreceri de tir în cadrul Jocurilor Olimpice de la Atena şi Paris, iar în 1897 avusese loc, la Paris, primul campionat mondial de tir.

În anul 1915, din cauza primului război mondial, UIFANT se dizolvă, reînfiinţându-se în anul 1921 sub denumirea pe care a purtat-o în perioada 1921-1998 *Uniunea Internaţională de Tir* (UIT), iar din 1998 - *Federaţia Internaţională de Tir Sportiv (ISSF)*.

În 1998, ISSF număra 149 de federaţii naţionale afiliate şi avea ca preşedinte pe Olegario Vasquez Rana (Mexic), în anul 2010 având acelaşi preşedinte şi 154 federaţii naţionale afiliate.

Pe plan european, începând din 1969, funcţionează *Confederaţia Europeană de Tir* ESC

(European Shooting Confederation) care, până în 1988, a avut sediul în Bucureşti, iar ca preşedinte, pe Gavrilă Barani (România). În 1998, ESC avea 54 de federaţii naţionale afiliate, iar ca preşedinte în funcţie, pe Gianpiero Armani (Italia), până în 2009, când în funcţia de preşedinte a fost ales Vladimir Lisin (Rusia).

Începând cu anul 1897, au fost organizate anual CM, până în anul 1914 şi apoi din 1921 până în 1931, de asemenea, anual. După 1931 organizarea CM s-a făcut din doi în doi ani, iar din 1954 s-a hotărât ca acestea să se organizeze din patru în patru ani, prin alternanţă cu JO, asigurându-se întreceri de cel mai înalt nivel la intervale de doi ani.

În anul 1955, s-au pus bazele unei noi competiţii internaţionale de mare anvergură - Campionatele Europene (CE) de tir, onoarea de a organiza ediţia inaugurală a acestei importante competiţii revenind României.

La noi în ţară practicarea organizată a tirului sportiv îşi are începuturile în prima jumătate a secolului al XIX-lea, când în toate ţările româneşti sunt semnalate acţiuni de organizare a tirului sportiv.

După anul 1830, încep să apară asociaţii de tir în Bucureşti, Arad şi Braşov. Unele izvoare indică Aradul ca primul oraş în care a fost construit un poligon de tir, în 1831 și s-a fondat Asociația Cetățenească de Tir Arad (ACTA). Prima societate, înfiinţată legal la 5 mai 1862, a fost *Societatea Română de Arme şi Dare la Semnu Bucureşci*. Se poate deci afirma că primul sport organizat, practicat şi recunoscut oficial a fost tirul sportiv (*darea la semn*).

Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a dovedit mult interes pentru această formă de activitate; la 9 septembrie 1865, prin Înaltul Decret Domnesc nr. 1147, recunoaşte oficial şi aprobă statutele Societăţii de Dare la Semn. Mai mult, Domnitorul dispune să se doneze Societăţii 13 211 stânjeni pătraţi din terenul Mânăstirii Radu Vodă *secularizat* care să slujească, alături de terenul cumpărat de societate, pentru aşezarea semnelor şi desfăşurarea solemnităţii generale de dare la semn. În Decret s-a menţionat şi clauza că acest teren va fi inalienabil. Într-o dare de seamă a Societăţii se menţionează la capitolul *serviciuri demne de recunoştinţă* şi donaţia făcută de domnitor Societăţii: o pereche de pistoale *precioase* cu etui. Tot domnitorul a mai dăruit Societăţii şi un Trofeu Challenge *Colanul lui Cuza,* care urma să fie oferit celui mai valoros trăgător al anului, trofeu care, după 1944, a dispărut.

Terenul Societăţii de *dare la semn* s-a mărit considerabil prin donaţia făcută de domnitor şi a permis desfăşurarea unei activităţi susţinute de dare la ţintă cu arme cu glonţ şi cu alice.

Pentru publicul bucureştean, acest teren, situat pe strada dr. Staicovici nr. 40-42 (actualul parc sportiv al Clubului BNR), s-a numit *Grădina Şistad* (prescurtarea românească a expresiei germane Schiesstadt, Poligonul de tragere), folosită din vremurile când scriptele societăţii erau redactate în limba germană. Grădina Şistad a găzduit, pe lângă activităţile specifice dării la semn şi nenumărate serbări şi petreceri câmpeneşti populare.

Un rol important în dezvoltarea tirului l-a avut *Societatea Centrală Română de Arme , Gimnastică şi Dare la Semn* (cunoscută sub numele de *Tirul*). Spre deosebire de *Societatea Bucureşci*, Societatea *Tirul* a contribuit la extinderea practicării tirului prin introducerea unor probe noi şi organizarea a numeroase concursuri.

La *dările la semn* generale (campionatele naţionale) participau atât trăgători din ţările româneşti, cât şi din Transilvania. Un eveniment deosebit pentru analele sportului românesc, menţionat în presa vremii, l-a constituit organizarea în Bucureşti, la data de 26 septembrie 1874, a primului concurs internațional de tir, la care au participat şi membrii societăţii de tir din Ungaria. În anul 1881, Aradul a organizat un mare concurs în cinstea celor 50 de ani de la înfiinţarea Societăţii de tir locale. La acest concurs, organizat pe o durată de 4 zile, au participat şi membrii *Societăţii de Dare la Semn* din Bucureşti. Pe poligonul Societăţii, aşa cum se arată în diferite surse de informare, s-au pregătit numeroşi trăgători (unii dintre aceştia participanți și la diferite competiţii internaționale), printre care: gen. de divizie Ion Em. Florescu, Nicolae D. Racoviță, Scarlat Grigore Ghica, Ion St. Cesianu, Alexandru D. Florescu, Teodor D. Florescu, colonel G. Miclescu, George A.

Plagino, G. R. Golescu, gen adj. Gh. Manu, prof. dr. V. Udrischi, George Lakemanu, dr. Lucian Skupiefsky, N.N. Ioanid, Ion C. Chiriacescu, Gh. V. Bibescu, Nic. Alex Lahovary, Nic. Săulescu, Manole Stroici, Costea Caragea, Nic. Polysu – Micșunești, Marin Butculescu, Mircea Locusteanu, D. Răsuceanu, Al. Racovitză, Dan Noica, N. Cristoveanu, I. Micleascu, dr. Matei Balș, Edy Grant şi alţii.

Deoarece reglementările vremii erau insuficiente, problema afilierilor și organizării federațiilor pe specialități, era foarte mult îngreunată. Abia în 1922, după înființarea FSSR, prin grija regelui Ferdinand, grupările de tir din țară s-au afiliat la acest for de conducere din țara noastră.

Documentele vremii menţionează însă că *Societatea de Dare la Semn*, printr-o lege adoptată de Adunarea Deputaţilor în 1900, şi promulgată de către regele Carol I, a devenit persoană juridică, cu statut de reprezentare naţională.

Având în vedere situația dificilă în legătură cu înființarea federației și ținând seama de amploarea pe care tragerea la ţintă o luase pe întregul teritoriu al ţării, forurile de conducere, respectiv FSSR şi UFSR, s-au văzut nevoite să inițieze o serie de structuri organizatorice pregătitoare. Astfel, încă din 1912, în cadrul FSSR se creează un prim nucleu organizatoric, denumit *Comisiunea de Tir*, care a avut iniţial ca preşedinte pe Alex. D. Florescu, iar ca membri - pe principele Carol, gen. Constantin Coandă, dr. Ion Costinescu, Carol Davila (Revista Automobilă nr.84/dec. 1912, pag. 216). Adunarea generală a FSSR din 1 decembrie 1919 a constituit Comisia de Tir compusă din George Plagino – preşedinte, Carol Davila, G. Lakeman-Economu şi N.A. Em. Lahovary – membri (Revista Automobilă, 2.02.1920, pag. 15-16). Adunarea generală a FSSR din 21 iunie 1921 a decis înființarea Comisiei de Tir şi Vânătoare, condusă de col. Virgil Bădulescu (G. Costescu. *FSSR 1912 – UFSR 1937. Douăzeci şi cinci de ani de viaţă sportivă în România,* pag. 162-163). În 1922, această comisie, împreună cu alte structuri de profil, au constituit *Societatea Naţională de Tir din România*, avându-l ca preşedinte onorific pe regele Ferdinand I şi ca secretar general pe principele moştenitor Carol. Totodată, în cadrul FSSR a continuat să funcţioneze Comisia de Tir, avându-l ca preşedinte pe G. Plagino (1923-1929) (Ecoul sportiv 14.07.1923, 19.04.1924, Gazeta sporturilor 7.04.1925, 20.04.1926, 28.03.1927, 10.04.1928).

Datorită evoluţiilor organizatorice ulterioare, în acord cu Legea educaţiei fizice din 1929 şi cu Legea din 1933, care stabileau atribuții mai clare pentru UFSR şi pentru federațiile sportive, la 7 februarie 1934, *pe scheletul de bază al Societăţii de Dare la Semn din Bucureşti,* s-a înființat Federația Română de Tir, prezidată de George A. Plagino, care era în același timp și președintele UFSR şi al Societății de Dare la Semn.

În legătură cu afilierea structurilor organizatorice ale tirului din ţara noastră, la Federaţia Internaţională, rezultă că primele nuclee organizatorice au fost *asociate* la Forul internaţional încă din 1907, anul înființării acestuia. Unele surse menționează faptul că țara noastră s-a aflat în grupul de 10 țări asociate celor 8 țări care au fondat la 17 iulie 1907 UIFANT, iar noua structură organizatorică îşi reconfirmă afilierea la UIT în 1936.

FRT avea rolul de îndrumare, sprijinire şi coordonare a activităţii de tir de pe întregul teritoriu al ţării. Dar în condiţiile în care sprijinul statului era destul de modest, iar mijloacele financiare dobândite din cotizaţiile membrilor societăţilor de tir erau, de asemenea, modeste, se înţelege că prestaţia FRT nu se situa la nivelul rolului pe care şi-l propusese.

Printre rezultatele trăgătorilor noștri sunt menționate cele din 1919, la un concurs internațional de la Le Mans (Franţa), unde reprezentativa României a ocupat locul II, după echipa SUA.

După 1930 și în perspectiva pregătirii pentru JO din 1936, sunt menționate preocupările pentru introducerea și dezvoltarea tirului de calibru redus. Un merit deosebit în sprijinirea dezvoltării tirului, a revenit generalului V. Bădulescu din inițiativa și cu sprijinul căruia a fost construit la ANEF, unul din primele poligoane de tir, și au fost importate arme din Germania. Pe acest poligon în 1937, au avut loc CB de tir(probele de glonț). Analizând activitatea desfășurată pentru dezvoltarea tirului în provincie, inginer Constantin Agnese – secretarul general al

FR de Tir, evidențiază preocupările și realizările din perioada 1942-1943, ale unor structuri organizatorice și promotori ai acestui sport, printre care: Regionala București condusă de lt. Anton Vetra; Regionala și Districtul Brașov cu grupările AS Metrom și Grupul Etnic German și personalitățile din conducerea tirului brașovean – ing. Cosmineanu, ing. Doval, Bruno Scheeser, Carol Habermann, Fritz von Bőmches; Râmnicu Vâlcea – col. Fucs și lt.col. Anghelichi; Iași – Societatea de Sport și Muzică cu avocat Petre C. Șerban și prof.univ. Cezar Partenie conducătorul Regionalei Iași; Districtul Teleorman – cpt. Alex Dobrescu, sublt. Andrei Petrescu și Nicolae Popescu; Universitatea Cluj-Sibiu – dr. Ocheţianu; Politehnica Timișoara – ing. Viorel Damian; Districtul Cluj-Turda – dr. Coriolan Russu; Uzinele Metalurgice Cugir – ing. Atanasescu și un grup valoros de trăgători.

După cel de-al doilea război mondial, în condiţiile unei finanţări îmbunătăţite, activitatea FRT a devenit mai laborioasă. Aceasta s-a concretizat în construcţii de poligoane, dotări cu materiale specifice, secţii de tir mai bine organizate pe întregul teritoriu al ţării etc. În perioada 1945-1955, au apărut o serie de sportivi şi sportive, mulţi dintre ei multipli campioni şi recordmeni naţionali, medaliaţi în concursuri internaţionale şi chiar la CE de după 1955, maeştri ai sportului, care au contribuit la punerea bazelor tirului de performanţă. Printre aceştia s-au numărat: Mihai Ionescu Călineşti, Iosif Sîrbu, Ştefan Popescu, Panait Călcâi, Gh. Corbescu, Henry Herşcovici, Dinu Vidraşcu, Petre Cişmigiu, Sorin Cantili, Mihai Toader, Valentin Enea, Titus Manicatide, Laurian Cristescu, Aurel Neagu, Valeriu Panţuru, Iuliu Pieptea, Carmen Stănescu, Rodica Dabija, Lia Şahighian, Felicia Iovănescu, Iudith Moscu, Tereza Quintus, Anca Ciortea, Ştefan Petrescu, Paraschiva Elekeş, Marieta Juverdeanu şi mulţi alţii. Toate acestea au făcut să apară în scurt timp performanţele sportive cu care trăgătorii români s-au impus pe plan mondial. Bilanţul trăgătorilor români la competiţiile internaţionale oficiale este remarcabil. S-a participat la 18 ediţii ale JO cu peste 101 de sportivi, la 82 de probe. Deşi neoficială, prima participare românească la JO este atribuită unui trăgător – George A. Plagino (viitorul membru al CIO pentru România şi primul preşedinte al FRT) care în 1900, la Paris, concurează în proba de talere (51 de concurenţi din 4 ţări) şi se clasează pe locul XIII, cu 11 talere lovite din 20 posibile. S-a mai participat la JO din 1924, tot la Paris, unde echipa de armă calibru mare ocupă locul XIII din 22 participante şi locul XVIII la individual, precum şi în 1936 la Berlin, cu 6 trăgători în probele de armă calibru redus, pistol liber şi pistol viteză, cel mai bun rezultat fiind obţinut de Mihai Ionescu Călineşti, clasat pe locul XV la armă calibru redus poziţia culcat. Începând din 1952, trăgătorii români au fost prezenţi la toate ediţiile JO, până în 2008, ei cucerind 14 medalii (5 de aur, 4 de argint şi 5 de bronz). Cele mai multe participări au fost realizate de: Sorin Babii la 6 ediţii JO – (1984 - 2004) şi Nicolae Rotaru la 5 ediţii JO (1960-1976).

A XV-a ediţie a JO de la Helsinki din 1952 va rămâne înscrisă cu litere de aur în istoria sportului românesc pentru că, la această ediţie, unul dintre cei mai de seamă reprezentanţi ai sportului nostru, Iosif Sîrbu, a realizat un rezultat excepţional marcând 400 de puncte din 400 posibile şi cucerind medalia de aur la proba de puşcă liberă 40 de focuri, poziţia culcat. A fost prima medalie olimpică de aur cucerită de sportul românesc. Au mai cucerit titluri de campioni olimpici: Ştefan Petrescu, în 1956, la pistol viteză (cu un nou record olimpic); Ion Dumitrescu, în 1960, la talere; Corneliu Ion, în 1980, la pistol viteză; Sorin Babii, în 1988, la pistol liber. Medaliile de argint au fost obţinute de Ion Tripşa, Marcel Roşca, Dan Iuga, Corneliu Ion, iar cele de bronz de către Gheorghe Lichiardopol (2), Nicolae Rotaru, Sorin Babii şi Iulian Raicea. Începând din 1952, când a fost cucerită prima medalie de către Panait Călcâi - argint la pistol viteză - trăgătorii români au obţinut la CM, până în 2009 inclusiv, 27 de medalii (4 de aur, 12 de argint, 11 de bronz), iar la CE un total de 96 de medalii (25 de aur, 40 de argint, 31 de bronz). La CM de juniori unde am avut o participare foarte restrânsă, s-au obţinute 4 de medalii - câte o medalie de aur, argint şi bronz în 1958 (Moscova) şi o medalie de argint 2001 (Zagreb), iar la CE de juniori, 59 de medalii (11 de aur, 25 de

argint, 23 de bronz).

Dintre trăgătorii care s-au remarcat la CM şi CE amintim pe: Constantin Antonescu (primul campion mondial la puşcă, plus câte o medalie la CM şi CE); Virgil Atanasiu (4 medalii la CM şi 6 la CE, primul campion mondial la pistol viteză, 2 titluri de campion european); Babii Sorin (6 medalii la CE de juniori, 2 la CM şi 12 la CE - 3 aur, 6 argint, 3 bronz); Corneliu Ion (3 medalii la CM şi 7 la CE, 3 titluri europene); Dan Iuga (3 medalii la CM şi 5 la CE, primul campion mondial la pistol calibru mare, 3 titluri europene); Attila Ciorba, Matei Marin şi Ion Toman - echipa care a câştigat primul titlu mondial la talere-skeet, Iulian Raicea (o medalie de bronz la CM; 1 argint şi 3 bronz la CE; 1 aur, 2 argint, 1 bronz la CE de juniori).

Au mai obţinut titluri de campioni europeni: Ştefan Alerhand-Tamaş, Ştefan Kaban, Nicolae Rotaru, Liviu Stan, Gheorghe Vasilescu, Mihai Dumitriu, Petru Ilie, Marcel Roşca, Petru Şandor (primul titlu individual la puşcă), Marin Stan, Ion Tripşa, majoritatea dintre aceştia fiind şi *posesorii* - mai multor medalii de argint şi de bronz câştigate la CM şi CE. În această situaţie se află şi alţi trăgători, printre care: Ion Dumitrescu, Ştefan Petrescu, Iosif Sîrbu, Gheorghe Enache, George Florescu, Marin Ferecatu, Graţian Calotă, Ştefan Popovici. În ceea ce priveşte performanţele trăgătoarelor, situaţia se prezintă astfel: echipa de puşcă 40 de focuri poziţia culcat, care a obţinut prima medalie de aur la CE în 1955, compusă (Felicia Iovănescu - mai are încă 3 medalii de argint; Marieta Juverdeanu - mai are încă 5 medalii de argint; Paraschiva Elekeş - mai are încă o medalie de argint; Iudith Moscu - mai are încă 2 medalii de argint la CE şi prima medalie la un CM - bronz 1958); Edda Baia - primul titlu într-o probă individual - puşcă aer comprimat 1971; Silvia Kaposztai - 7 medalii, dintre care 3 de aur; Maria Macovei (4 medalii, dintre care 3 de aur); Eva Olah (3 medalii, dintre care 2 de aur); Anişoara Matei (11 medalii, dintre care una de aur); Veronica Stroe (4 medalii, dintre care una de aur); Niculina Iosif (3 medalii, dintre care una de aur); Elena Taciuc-Ghioroaie (3 medalii, dintre care una de aur); Jaqueline Zvoneschi -prima campioană europeană de juniori la puşcă, plus câte 2 medalii de argint şi de bronz

Numărul mare de trăgători români urcaţi pe treptele podiumurilor de premiere ale marilor competiţii internaţionale a făcut să se vorbească despre o şcoală românească de tir. Această şcoală îşi are rădăcinile în anul 1862, când a luat fiinţă prima societate sportivă românească de tir.

Se cuvine să amintim şi numele acestor neobosiţi truditori ai poligoanelor ale căror inimi au suportat şi bucuriile, dar şi necazurile sutelor de mii de focuri care compun probele de tir, iar în lumea tirului se spune că - fiecare foc este un concurs, cu emoţiile startului şi şocul provocat de rezultat.

În ordine alfabetică, aceştia au fost: Olaci Adrian, Apetroaie Rodica, Atanasiu Virgil, Baia Mircea, Babii Sorin, Buiucliu Iacob, Cişmigiu Petre, Ciulu Teodor, Codreanu Constantin, Coldea Teodor, Corbescu Gheorghe, Cristea Marin, Cristescu Laurian, Enea Valentin, Feciorescu Constantin, Feodot Mariana, Goretti Paul, Hanţiu Iacob, Horneţ Mircea, Ioanide Grigore, Ion Corneliu, Jeglinschi Tadeus, Keos Schor, Kolosi Ştefan, Loghiade Cristian, Lovinescu Ion, Maghiar Gavrilă, Manciu Viorel, Marinescu Emil, Micuşan Valentin, Mişca Augustin, Neamţu Ion, Olteanu Ştefan, Paladescu Theodor, Panţuru Valeriu, Papură Stelian, Petrea David, Petrescu Ştefan, Pintea Dumitru, Popescu Ştefan, Popoviciu Ioan, Quintus Ioan, Sălceanu Anatolie, Sârbu Iosif, Staicu Dan, Stan Marin, Stan Constantin, Stan Liviu, Stănescu Ioan – Vladimir, Stănescu-Surdu Ion, Şandor Petru, Ţârloiu Constantin, Toader Mihai, Toth Monica şi alţii. Mulţi dintre aceştia au funcţionat şi ca antrenori ai loturilor naţionale şi olimpice, contribuind semnificativ la obţinerea unor performanţe de prestigiu la JO, CM, CE şi JB, atât la nivelul seniorilor cât şi a juniorilor. Alături de eforturile antrenorilor, trebuie subliniate acțiunile și sprijinul forurilor de conducere a mișcării sportive, ale federației de specialitate, ale Centrului de Cercetări/INCS, Centrului de Medicină Sportivă/INMS, ICF/IEFS/ANEFS, care direct sau prin colective interdisciplinare,din toate domeniile științelor ajutătoare, au contribuit la abordarea științifică a problematicii, selecției și pregătirii sportivilor în tirul de performanță. Printre cei care au

contribuit la abordarea acestor probleme s-au aflat: în domeniul medicinii sportive –Ioan Drăgan, Wilhelm Wagner, Constantin Ionescu, Ion Ștefan, Andrei Demeter, Arpad Ambruș; asigurarea asistenței științifico-metodică — Costică Tiron, Adrian Gagea, Nicu Alexe, Teodor Paladescu; psihologie sportivă – Mihai Epuran, Maria Șerban, Irina Holdevici, Judith Moscu. Acestora li s-au adăugat și alți specialiști din domeniile - biomecanicii, biologiei, fiziologiei, biochimiei, metodologiei și altele.

Conducerea FRT (în diverse formule organizatorice) de-a lungul anilor, începând din momentul înființării oficiale a acesteia. Preşedinţi: George Al. Plagino (1934-1940); Manole Stroici (1940-1941); Nicolae Alex. Lahovary (1941-1942); mr. Constantin Dudescu (1943-1944); Gheorghe Petrescu (1945-1946) ; cpt. Sandu Cerchez (1946-1947) ; Petre Borilă (1947-1949); gral. Petre Burcă (1949-1951); Aurel Ungur (1951-1956); gral. Arhip Floca (1957-1965); gral. Stelian Ţîrcă (1965-1967); Gheorghe Pasat (1967-1984); Gavrilă Barani (1984-1989); Corneliu Ion (1990 - 2000); Gheorghe Stan (2001 – 2006) ; Adrian Ilie (2007 -2009) și Sorin Babii (din 2010).

Secretari generali: col. Alex. Dumitrescu (1934-1940); St. Edu 1941; Constantin Agnese (1942-1945); Gheorghe Teodorescu(1946); Ion Pilug (1957-1965); Nicolae Lupu (1965-1967); Gavrilă Barani (1968-1978); Viorel Manciu (1978-1982); Vasile Vintilă (1982-1989); Cornel Voiculescu (1990-1991); Vasile Vintilă (1992-2005); Tudorache Marinescu (2006); Cristian Dănuț Popa(din 2007). Au mai funcţionat între 1945- 1955, ca inspectori coordonatori -Șt. Popescu, Şerban Demetriu, Francisc Lövy, Mihai Luscalov, Ion Ciocan, Ion Pilug);

Secretari (federali) adjuncţi: Mihai Epuran (1943-1944); Paul Goretti (1968-1970); Andrei Săvescu (1976-1978); George Florescu (1977-1983); Eugen Stan (1983-1991); Viorel Manciu (1992-2000).

Antrenori federali: Petre Cişmigiu (1958-1960); Gh. Lichiardopol (1955-1958); Paraschiva Elekeș (1960-1964); Petre Cişmigiu (1964-1975); Virgil Atanasiu (1975-2005 cu unele întreruperi); Cristian Loghiade (2005 - 2006); Constantin Țârloiu (din 2007).

Pe parcursul anilor, mai mulți reprezentanți ai tirului din țara noastră au făcut parte din diferite organisme ale forurilor internaționale de tir, după cum urmează:

A. În cadrul Uniunii Internaţionale de Tir (UIT). Gavrilă Barani *prim-vicepreşedinte* (1960-1990) şi membru de onoare al UIT (1990-1997); Petre Cişmigiu - *membru în Comitetul tehnic* (1964-1978); membri în Comitetul medical: Arpad Ambruş (1971-1974); Ion Ştefan (1974-1978); Andrei Demeter (1982-1986); membri în comitetul de arbitri: Gheorghe Lichiardopol (1974-1976); Andrei Săvescu (1976-1978), Dan Iuga (1980-1982).

B. În cadrul Confederaţiei Europene de Tir (CET); Gavrilă Barani - preşedinte (1969-1988) şi preşedinte de onoare al ESC (1989-1997); Dan Iuga - membru în Comisia de pistoale (1980-1982); Niculina Predescu - preşedintele Comitetului feminine (1974-1993); membri în Comisia medicală - Ion Ştefan (1974-1980); Wilhelm Wagner (1983-1989); membri în Comisia de juniori - Mircea Horneţ (1982-1986); Eugen Stan (1987-1993); Radu Timofte - membru în Comisia de presă (1989-1993).

Distincţii acordate reprezentanţilor români de către organizaţiile internaţionale: Gavrilă Barani - Ordinul Olimpic acordat de CIO, Crucea Albastră a UIT; Petre Cişmigiu - medaliile de argint şi de aur ale UIT, Diploma de Merit a CIO; Gh. Lichiardopol - Diploma de Merit a UIT; Gh. Pasat - medaliile de argint şi de aur ale UIT; Niculina Predescu - medalia de argint a UIT.

În anul 2000, Biroul FRTS a avut următoarea componenţă: preşedinte - Corneliu Ion, vicepreşedinţi - Laurenţiu Pop, Jenică Drăgan, Eugen Stan ; membri - Vasile Vintilă (secretar general), Virgil Atanasiu (antrenor federal), Laurian Cristescu, Adrian Alaci, Ion Săcăleanu, Ioan Stănescu, Emil Marinescu; secretar adjunct al FRTS -Viorel Manciu.

La 31 decembrie 2000, FRTS avea următoarea structură organizatorică: 27 de secţii de tir afiliate, repartizate în 14 judeţe şi municipiul Bucureşti, cu peste 450 de sportivi legitimaţi, 50 de antrenori şi peste 50 de arbitri. În 2009 structura organizatorică

se prezenta astfel: Cluburi și Asociații județene afiliate-33;14 județe; sportivi legitimați – 420; număr antrenori activi – 39; număr arbitri – 34.

În anul 2001 Federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69 din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 14 noiembrie a adoptat noul Statut şi a ales Biroul federal compus din: Gheorghe Stan - *preşedinte*; Corneliu Ion - vicepreşedinte; Vasile Vintilă - secretar general; Virgil Atanasiu - antrenor federal; Mariana Feodot, Eugen Jianu, Ioan Stănescu, Adrian Alaci, Cristian Loghiade, Eugen Dima şi Vasile Păltineanu - membri. Ca organ de administrare şi gestionare a fost stabilit Biroul Executiv format din: Vasile Vintilă- secretar general; Virgil Atanasiu - antrenor federal; Luminiţa Puiu - contabil; Nicolae Tănase -membru.

În perioada 2001-2009 s-au produs următoarele modificări, la nivelul conducerii federației. În 2004, Corneliu Ion a fost ales Președinte de onoare. În anul 2007 a fost ales în funcția de președinte - Adrian Ilie . În 2006 a fost ales secretar federal Tudorache Marinescu, iar în 2007 Cristian Dănuț Popa. În anul 2005 a fost numit antrenor federal Cristian Loghiade, iar în 2007 Constantin Țârloiu.

Adunarea generală extraordinară a FR de Tir din 13.08.2010 a ales următorul Birou federal: președinte – Sorin Babii; vicepreședinte – Maricel Popa; membri: Cristian Dănuț Popa (secretar general); Constantin Țârloiu (antrenor federal); George Boroi – CSA *Steaua* ; Olimpiu Marin – CS *Dinamo*; Florin Urcan – CS de Tir *Vânătoresc* Luduș; Iacob Hanțiu – *CSU* Oradea; Valeriu Bolgiu – Clubul deTir Vânătoresc și Sportiv *Diana* Ploiești; Niculina Iosif – *CS* UNEFS; Petrea Vîlcu – *CSU* Focșani.

STATUTELE
Societatei de dare la Semnu
„BUCURESCI"
Fondata la 5 (17) Maiu 1862.
BUCURESCI,
TYPOGRAFIA THIEL & WEISS
1874.

STATUTELE
SOCIETĂȚII DE DARE LA SEMN
„BUCURESCI"
BUCUREȘTI
1900

Documente care atestă începuturile practicării tirului în România

Societatea de dare la semnu
„BUCURESCI."

Carnet de membru al Societăţii de Dare la Semnú .Bucuresci.

1910. George Valentin Bibescu deţinător, pentru a şasea oară consecutiv, al .Colanului. oferit de regele Carol I

Schiesstadt, duminică 29 mai 1911. George Plagino, câştigătorul Marelui Premiu de Tragere la porumbei

Trageri la porumbei . 1911

George Plagino – preşedinte FR de Tir Sportiv

Nicolae Lahovary – preşedinte FR de Tir Sportiv

Sorin Cantili . unul dintre pionierii tirului românesc, multiplu campion şi recordman naţional, cu performanţe de valoare mondială; primul campion balcanic la Sofia în 1946 (campionate organizate după război) în proba de armă liberă calibru redus

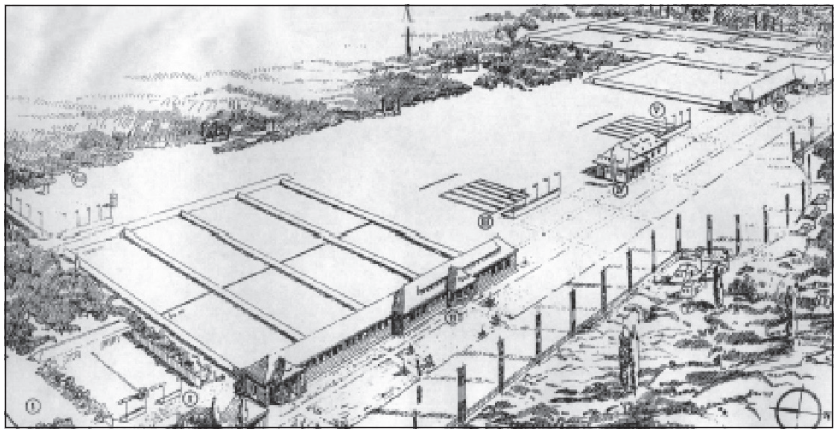

Schiţa Poligonului .Tunari.(situaţie din 1958): I . Standurile pentru pistol viteză; II . Poligonul pentru calibru redus; III-V . Standurile pentru talere; IV . Pavilionul central; VI . Poligonul pentru cerb alergător; VII . Poligonul de tir calibru mare; VIII . Standul pentru skeet

Prima medalie olimpică de aur cucerită, pentru tirul şi sportul românesc de către Iosif Sîrbu, la JO din 1952

Gheorghe Lichiardopol, medalii de bronz la pistol viteză la JO de la Helsinki, 1952, şi de la Melbourne, 1956

Iosif Sîrbu . campion olimpic la JO din 1952 Helsinki, la armă liberă calibru redus, poziţia culcat,vicecampion mondial în 1958 la Moscova la a.l.c.r. poziţia culcat, pe echipe

Ştefan Petrescu şi prima medalie de aur cucerită de el pentru pistolul viteză românesc la JO din 1956 de la Melbourne

Campionatele Europene de tir . Bucureşti (1955), prima medalie de aur pentru tirul românesc cucerită de echipa feminină compusă din Paraschiva Elekeş, Marieta Juverdeanu, Felicia Iovănescu, Judith Moscu (în proba de armă liberă calibru redus 40 focuri, poziţia în genunchi)

Jacqueline Zvoneschi . revelaţia Campionatelor Europene de Juniori de la Bucureşti (1955) medalie de aur la puşcă 40 de focuri poziţia culcat (400 de puncte din 400 posibile), 2 medalii de argint cu echipa mixtă de puşcă (poziţiile culcat şi în genunchi), medalie debronz cu echipa mixtă de puşcă (3 poziţii); la CE de juniori de la Belgrad (1957) a mai cucerit o medalie de argint cu echipa mixtă de puşcă (3 poziţii)

1955 . Pentru prima oară Campionatele Europene de tir sunt organizate la Bucureşti

Festivitate de premiere la CN din 1953 în proba de puşcă pe echipe . locul I echipa Dinamo: H. Herşcovici, I. Văcaru, Valeriu Panţuru, Victor Antonescu; locul IIIechipa .Metalul. în componenţa căreia îi putem vedeape: Ştefan Petrescu (campionul olimpic din 1956 . la pistol viteză) şi pe Petre Cişmigiu . sportivul, tehnicianul şi pedagogul care a contribuit pe multiple planuri la afirmarea tirului românesc.

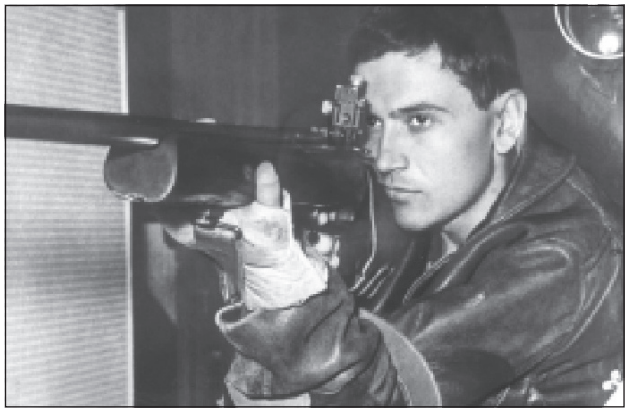

Marin Ferecatu . campion mondial (1958) şi european de juniori (1959)

1956 . Campionatele Internaţionale de Tir ale României. Un podium integral românesc la proba de puşcă: Iosif Sîrbu, Henri Herşcovici, Constantin Antonescu.

Constantin Antonescu . primul trăgător român devenit campion mondial, în 1958, la Moscova

Marea actriţă Carmen Stănescu a practicat cu succes şi tirul de performanţă, fiind multiplă campioană naţională şi maestră a sportului

Ion Dumitrescu . campion olimpic şi european în 1960, vicecampion mondial în 1966

Gheorghe Enache, medaliat cu bronz la CM din 1958 de la Moscova (talere skeet-echipe), împreună cu Ion Dumitrescu, George Florescu şi Ştefan Popovici; vicecampion mondial şi european în 1966

Ion Tripşa . vicecampion olimpic, în 1964, la Tokyo, la pistol viteză; . campion european în 1965, la Bucureşti

Mihai Dumitriu, Marcel Roşca, Virgil Atanasiu, Ion Tripşa, echipa de pistol viteză . campioană europeană în 1965, (Bucureşti); . vicecampioană mondială în 1966, la Wiesbaden

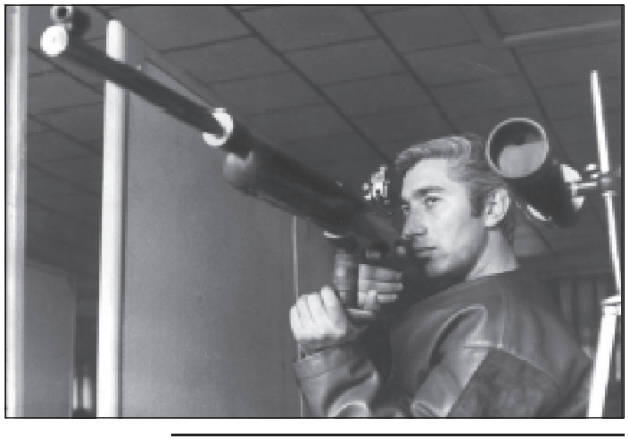

Nicolae Rotaru, campion european în 1968 şi 1969, vicecampion european în 1959 şi în 1975 în proba pe echipe

Ştefan Kaban, campion european (cu echipa) în 1968, (Wiesbaden) şi în 1969 (Plzen) la puşcă, poziţia culcat

Petru Şandor, campion european la individual, în 1969 şi vicecampion mondial cu echipa în 1958

Virgil Atanasiu - campion mondial la pistol viteză şi vicecampion mondial în 1966, la Wiesbaden;
- medaliat cu bronz la pistol viteză (cu echipa) la CM din 1974, de la Thun;
- campion european 1965 la Bucureşti şi în 1975 la Madrid (în proba de pistol viteză cu echipa)

Gheorghe Vasilescu - campion european pe echipe, în 1968 şi 1969; vicecampion mondial în 1970

Echipa României (Gheorghe Vasilescu, Ştefan Tamaş-Alerhand, Ştefan Kaban), vicecampioană mondială în 1970 (Phöenix), împreună cu echipa Italiei, câştigătoarea probei a.l.c.r., poziţia culcat

Edda Baia, medalie de aur la puşcă cu aer comprimat la CE de la Mezibori (1971) şi medalie de bronz la puşcă a.c. cu echipa . (Edda Baia, Melania Petrescu, Veronica Stroe-Tripşa)

CE, Paris, 1976. Pe podiumul de premiere, echipa României: Eva Olah . aur, la individual, puşcă a.c.; Mariana (Borcea) Feodot şi Veronica (Stroe) Tripşa, campioană la proba de puşcă a.c.

Ana Buţu-Ciobanu, 5 itluri de campioană europeană (în 1976, 1981, 1984, 1985) la individual şi cu echipa, vicecampioană în 1975, 1978 şi 1983, şi medalii de bronz în 1972, 1976 şi 1987

Mariana (Borcea) Feodot . campioană europeană în 1976 (cu echipa)

La CE de la Hameenlinna 1978 . Niculina Iosif, medaliată cu aur la armă sport 60 de focuri culcat; împreună cu echipa României (din care făcea parte, alături de Dumitra Matei şi Veronica Stroe-Tripşa) a obţinut şi o medalie de bronz la a.s. 60 de focuri culcat

Eva Olah . campioană europeană în 1976 (individual şi cu echipa)

Veronica Tripşa . medaliată cu aur la CE din 1976 (cu echipa) şi cu bronz la CE din 1971

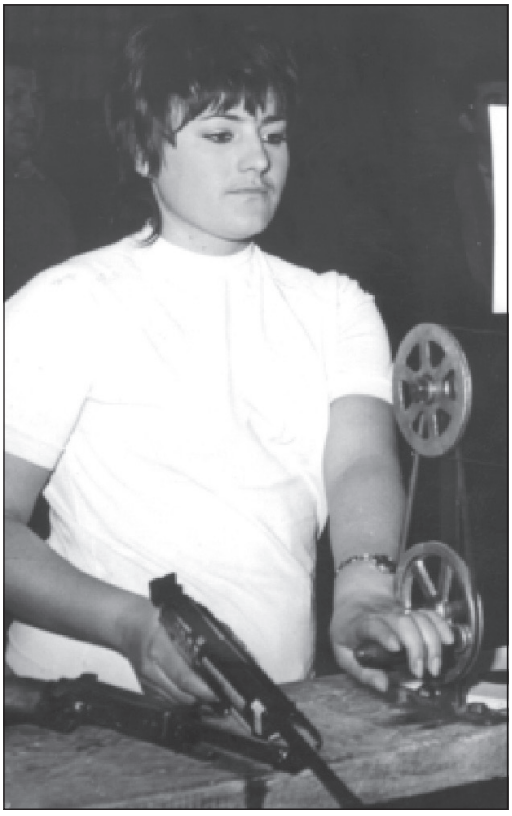

Anişoara Matei, campioană europeană în 1984 cu echipa, vicecampioană europeană în 1971, 1975, 1978, 1985 (cu echipa), deţinătoare a 5 medalii de bronz la CE din 1971, 1972 (două medalii), 1976 şi 1987; vicecampioană mondială în 1974

Melania Petrescu - vicecampioană europeană, în 1971, la Suhl, în proba de armă standard 60 de focuri culcat. La aceeaşi competiţie, echipa României. Melania Petrescu, Veronica Stroe-Tripşa, Ana Goreti-Dubaş . a fost medaliată cu bronz, la proba puşcă a.c.

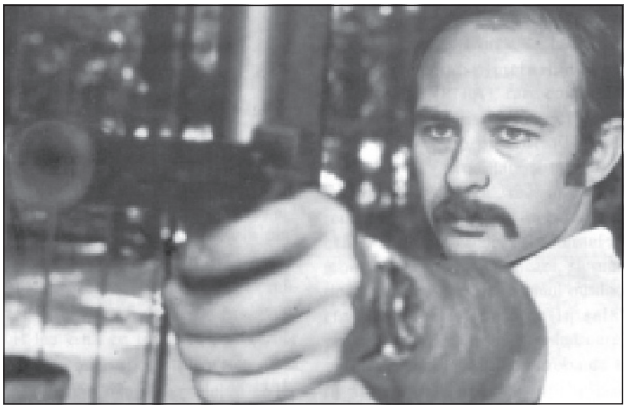

Dan Iuga . campion mondial (1974); campion european (1972 şi 1975 pe echipe); vicecampion olimpic (1972)

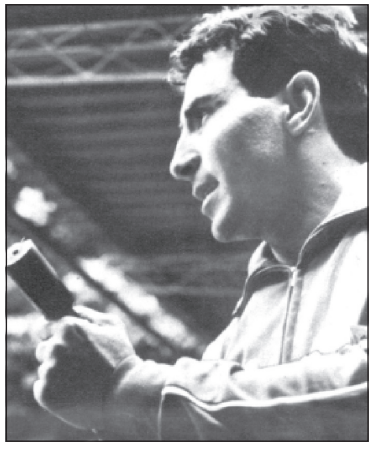

Marcel Roşca . vicecampion mondial cu echipa (1966 si 1970); campion european (1965) cu echipa, vicecampion olimpic (1968) la Mexico

La CM din 1982 de la Caracas. Echipa de pistol viteză a României, vicecampioană mondială (Marin Stan, Graţian Calotă, Virgil Suciu, Corneliu Ion)

Echipa de pistol viteză campioană europeană în 1975, la Madrid. De la stânga la dreapta:Corneliu Ion, Marin Stan, Gheorghe Corbescu (antrenor emerit), Dan Iuga,Virgil Atanasiu. În aceeaşi componenţă . medalie de bronz la CM din 1974, la Thun

Gheorghe Lichiardopol (medaliat cu bronz la JO din 1952 şi 1956), Ion Tripşa (vicecampion olimpic în 1964, vicecampion mondial în 1966 şi 1970; campion european în 1965) şi Ştefan Petrescu (campion olimpic în 1956), la un schimb de experienţă, împreună cu Gavrilă Barani . secretarul general al Federaţiei, în 1973

Silvia Kaposztai.Bujdei campioană europeană (în 1985, la Osijek, în proba de pistol sport cu 594 de puncte . nou record mondial

Corneliu Ion .campion olimpic (1980) şi vicecampion olimpic (1984), vicecampion mondial (1974 şi 1982), primind medalia de aur la CE din 1977, de la Bucureşti

Sorin Babii, campion olimpic (1988), medaliat cu bronz la JO din 1992 şi la CM din 1989 şi din 1991, campion european în 1985, 1989 şi 1995; vicecampion european în 1985, 1987 (două medalii), 1992, 1995, 1997; medalii de bronz la CE din 1990, 1997 şi 1999

Echipa de pistol liber a României . Liviu Stan, Petru Pavel Ilie, Sorin Babii . campioană a Europei în 1985, la Osijek, cu un nou record mondial . 1 719 puncte

Echipa de skeet a României, deţinătoare a primei medalii de aur pentru ramura talere a tirului românesc, la CM de la Nicosia, Cipru, în 1995

Consfătuirea de la Bucureşti, 1981, reuneşte familia tirului (antrenori, sportivi şi activul tehnic şi organizatoric al FRTS) Antrenori: Rodica Apetroaiei (Iaşi), Valentin Micuşan (Cluj-Napoca), Paul Goreti (Olimpia), Ion Popovici (UTA), Vladimiri Ekert (Progresul), Theodor Paladescu (ICF), Gleb Pintilie (Baia Mare), Gavrilă Magyar (. Dinamo.), Valentin Enea (.Steaua.), Ştefan Petrescu (.Dinamo.), Drăgan Eni (.Dinamo.), Mihai Toader (.Steaua.), Petra David (Braşov), Laurian Cristescu (Ploieşti), Adrian Alaci (Focşani), Ion Neamţu (Timişoara), Grigore Ioanide (.Steaua.), Ion Stănescu (Oradea), Tadeus Jeglinschi (.Ştiinţa ICF.), Olimpiu Galea (ICF), Traian Coguţ (Iaşi), Gabriela Ana (CSSI . Bucureşti), Constantin Feciorescu (.Steaua.)
Sportivi: Dan Iuga, Marcel Roşca, Marin Ferecatu, Lucian Giuşcă. Activul FRTS: Elena Dumitraşcu, Niculina Predescu, Gavrilă Barani (preşedinte), Viorel Manciu (secretar general), Virgil Atanasiu (antrenor federal), George Florescu (secretar general adjunct)

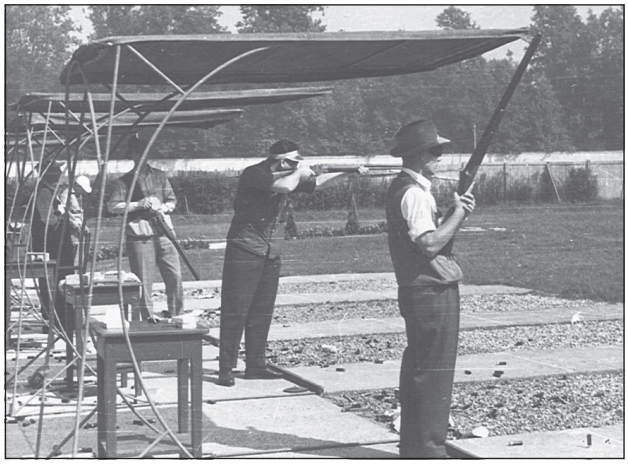

Antrenament pe poligonul de talere de la Tunari, cu 2 reprezentanţi ai acestei ramuri a tirului sportiv, Ion Dumitrescu – campion olimpic (1960) împreună cu Gheorghe Enache medaliaţi la talere trap, echipe, 1966

Oaspeţi de seamă la o competiţie de tir organizată de Poligonul .Tunari.: Kurt Hassler, preşedintele Uniunii Internaţionale de Tir, Gheorghe Pasat, preşedintele FRTS, Gheorghe Lichiardopol, vicepreşedintele FRTS, urmărind întrecerile probei de pistol viteză

Festivitatea de închidere a ediţiei din 1983 a CE desfăşurate la Bucureşti. Alături de oaspeţii străini, din partea FRTS, la festivitate participă: Gavrilă Barani (preşedinte), Aurel Dobincă (vicepreşedinte), Niculina Predescu (membră), Vasile Vintilă (secretar general)

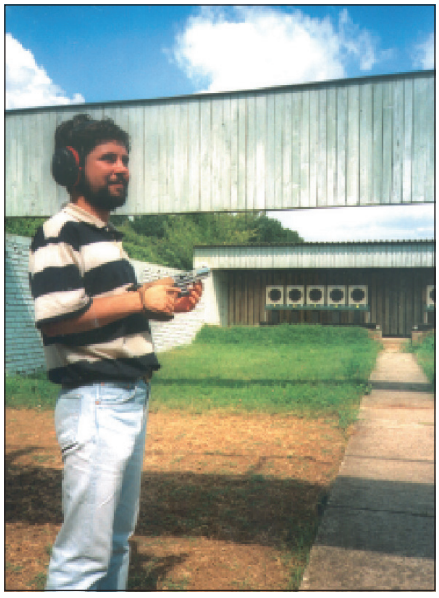

Iulian Raicea, un reprezentant al noii generaţii la pistol viteză: . medalie de bronz la CM din 1998;. medalie de argint la CE din 1999 (individual şi cu echipa); . bronz la JO din 2000

Poligonul .Iosif Sârbu. (fost Tunari) din Bucureşti, gazda marilor întreceri naţionale şi internaţionale de tir. Aici au fost organizate 5 ediţii ale CE (1955, 1965, 1975, 1977, 1983)

Moldoveanu Alin – campion olimpic (Londra 2012 – puşcă aer comprimat)

FIGURI REPREZENTATIVE

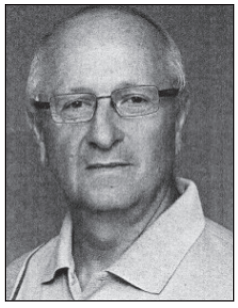

ALACI, ADRIAN (1943), n. în Focșani, jud. Vrancea. Studii liceale. Antrenor de tir, absolvent al Școlii de antrenori. A practicat tirul de performanță, la CS *Unirea* din Focșani, în perioada 1968-1973, sub îndrumarea profesorului Ioan Oprișan. Participant la CN de tir și Cupa României unde a și reușit să se claseze de două ori pe locul I. Timp de 36 de ani, începând din 1973, până în 2009 când s-a pensionat, a activat ca antrenor de tir sportiv la CS *Unirea*. S-a situat în prim-planul tirului românesc, reușind să selecționeze, să pregătească și să promoveze numeroase promoții de sportivi care s-au afirmat pe plan intern și internațional. Sportivii săi au obținut peste 30 de titluri de campioni naționali la juniori, 15 la seniori și foarte multe clasări pe locurile II și III la CN. Acestor performanțe, li se adaugă 15 recorduri naționale la juniori și 4 la seniori. Pe parcursul anilor, a promovat mulți sportivi în loturile naționale de juniori și seniori, o parte dintre aceștia transferându-se în secțiile de tir ale unor cluburi fruntașe. Printre sportivii promovați s-au aflat: Daniela Toader, Adrian Huzună, Tonel Toader, Olimpiu Marin (transferat la CS *Steaua*) – participant la JO din 1992, multiplu campion național și balcanic, precum și Alin Moldoveanu, cel mai valoros sportiv al său (transferat la CS *Dinamo* din 2008) – medaliat cu bronz la CE de seniori din 2004 și cu argint la CM din 2006 la pușcă aer comprimat, clasat pe locurile I și II la numeroase concursuri de Cupă Mondială, locul al IV-lea la JO din 2008 (Beijing). În perioada 2000-2008, a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit loturile naționale și olimpice. Timp de 15 ani (1994-2009) a fost membru al Biroului FR de Tir Sportiv. De mai multe ori, a fost declarat cel mai bun antrenor al județului Vrancea, ultima premiere datând din decembrie 2009. În anul 2008, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu Medalia *Meritul Sportiv* cl I (2004).

ALERHAND-TAMAŞ, ŞTEFAN (1945), n. în Arad. Profesor de educaţie fizică, absolvent al Institutului Pedagogic de Educaţie Fizică din Timişoara, promoţia 1967. A activat la AS CFR Arad, sub îndrumarea antrenorului I. Quintus. Multiplu campion şi recordman naţional, campion internaţional al României, medaliat la numeroase concursuri internaţionale de tir. În 1968, a făcut parte din echipa care a cucerit la Wiesbaden, în Germania, medalia de aur şi titlul de campion european, în proba de puşcă . poziţia culcat, iar la ediţia din 1969 de la Plzen, a *europenelor* a câştigat tot aur, la aceeaşi probă, iar la puşcă standard 3 poziţii - echipe, medalia de bronz. La CM, din 1970 de la Phoenix, îşi aduce contribuţia la cucerirea medaliei de argint, în proba de puşcă - poziţia culcat, pe echipe. Maestru al sportului. După 1971, se stabileşte în Germania, unde a lucrat o perioadă ca specialist, la Anschütz, una dintre cele mai mari fabrici de armament sportiv din lume.

ANTONESCU, CONSTANTIN (1923 – vreo 2006), n. în Constanţa. A început să practice tirul de performanţă la vârsta de 29 de ani. A activat la asociaţiile sportive *Flamura Roşie*, *Spartac* şi Clubul *Olimpia* din Bucureşti. În perioada 1956-1963 a obţinut peste 15 titluri de campion şi a stabilit 5 recorduri naţionale în probele de armă liberă calibru mare şi calibru redus. Câştigă titlurile de campion internaţional al Finlandei (1956), Danemarcei (1958) şi Spaniei (1959) şi alte numeroase medalii la diferite concursuri internaţionale. În Cupa Ţărilor Latine se clasează de 2 ori pe locul I. Participă la 2 ediţii ale JO în 1956 (Melbourne) şi 1960 (Roma), unde ocupă locurile V în clasament. La CE din 1955 (Bucureşti) deşi era debutant într-o mare competiţie oficială, se clasează pe locul V cu 599 de puncte din 600 posibile, o performanţă care a însemnat un nou record naţional. La ediţia din 1959 a *europenelor*, desfăşurate la Milano, a făcut parte din echipa care a obţinut medalia de argint, în proba de puşcă - poziţia genunchi. Cel mai mare succes îl înregistrează în 1958, la CM de la Moscova, unde cucereşte medalia de aur şi titlul de campion mondial, în proba de armă liberă calibru mare - poziţia în picioare, cu 367 puncte, precum şi medalia de argint, în proba pe echipe - poziţia culcat. Tot în 1958, printr-o performanţă absolută (600 de puncte) egalează recordul mondial, la puşcă 60 focuri - poziţia culcat, iar cu echipa de puşcă, calibru redus, 40 focuri - *poziţia culcat*, realizează un nou record mondial. Maestru al Sportului (1952) şi Maestru emerit al sportului (1958). După 1960, a activat ca antrenor la Clubul *Olimpia* unde s-a ocupat de pregătirea echipei de fete, din care făceau parte şi component ale lotului naţional. A oficiat şi ca arbitru în competiţiile de tir.

ATANASIU, VIRGIL . vezi **Personalităţi**

BABAN, FLORIN (1961), n. în Bucureşti. Sportiv şi antrenor de talere trap. A activat ca sportiv la CS *Olimpia* Bucureşti, AS *Joiţa*, iar din 1998 la CSŞ *Triumf* Bucureşti. Începând din 1980 a fost component al echipei naţionale de talere trap şi dublu trap. În 1981, la CE de juniori se clasează pe locul IV în proba de talere trap. La concursurile de Cupă Mondială ocupă locurile VIII (1988), IV (1993) şi IX (1997), iar la CE - locul IX la dublu trap (1992) şi VIII la trap (1998). Cucereşte medalia de bronz la Cupa Mondială din 2000. La CSŞ *Triumf* îndeplineşte şi funcţia de antrenor. Este Maestru al Sportului.

BABII, SORIN – vezi **Personalităţi**

BAIA (ANTOSCH), EDDA (1939), n. în Braşov. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF din Bucureşti. A activat la cluburile IEFS şi Arhitectura din Bucureşti. A fost campioană naţională în 2 probe individuale şi 5 probe pe echipe. Medaliată cu aur în proba de puşcă cu aer comprimat . 10 m, la CE din 1971 (Mezibori), unde mai obţine şi o medalie de bronz cu echipa, în aceeaşi probă. Maestră Emerită a Sportului. După 1973 se stabileşte în Germania, unde activează ca antrenor la *HSG* din München. Face parte din colectivul de antrenori care pregăteşte lotul de juniori al Germaniei.

BARANI, SAMUEL - vezi **Personalităţi**

CANTILI, SORIN (1924-1995), n. în Ploieşti. Jurist, absolvent al Facultăţii de Drept. A practicat tirul sportiv de performanţă, începând din anul 1941, când câştigă titlul de campion la armă-poziţia picioare (345 p/400) şi la cele 3 poziţii (1065/2000). Urmează o afirmare a calităţilor sale pe plan internaţional la

CB de la Sofia, din 1946, unde devine campion balcanic la armă liberă calibru redus în proba individuală şi cu echipa. În anul 1948, îşi adaugă în palmares alte 3 titluri de campion naţional la armă liberă calibru redus (poziţiile picioare, genunchi şi la 3 poziţii). În 1949 (reprezentând Banca RPR), câştigă din nou 3 titluri: armă liberă, 4 of. poziţia picioare (cu nou record naţional); poziţia genunchi; 3 poziţii. În perioada 1949-1956, activează la secţia de tir a CCA , unde abordează probele de puşcă , pistol şi talere. În 6 ani obţine 11 titluri de campion naţional la seniori: 4 individuale (3 la puşcă şi 1 la pistol) şi 7 cu echipa (5 la puşcă şi 2 la pistol). Recordurile naţionale, stabilite în 1948 şi 1949 au fost valabile până în anul 1952. Sorin Cantili a realizat o performanţă de prestigiu la CE din 1955 (Bucureşti),unde a cucerit titlul de vicecampion european, în proba ţintă mişcătoare cu echipa: Sorin Cantili, Eni Drăgan, Gheorghe Ghimbăşeanu şi Aurel Neagu. În anul 1952 a primit titlul de Maestru al Sportului.

CALOTĂ, GRAȚIAN (1956), n. în București. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pistoale se inițiază în acest sport sub îndrumarea antrenorului Stelian Papură. Legitimat la CSA *Steaua*, (1976-1993), antrenor Teodor Coldea. A obținut 15 titluri de campion național (2 la individual și 13 în proba pe echipe), la pistol viteză, pistol liber și pistol calibru mare, precum și 19 clasări pe locul I la Cupa României (2 individual și 8 cu echipa). Participant la CM din 1982 (Caracas) – medaliat cu argint, la pistol viteză echipe și la ediția din 1986 (Suhl) – locul XV cu echipa. A concurat la CE din: 1979 (Lvov) – locul V la pistol viteză individual; 1983 (București) – medaliat cu argint la pistol viteză echipe; 1985 (Osijek) – medaliat cu argint, cu echipa , la aceeași probă și locul XV la individual. Medaliat cu aur la Spartachiada Militară de vară (1985). Participant la 6 ediții ale JB, la care a câștigat 4 medalii de aur, 3 de argint și 1 de bronz (1982-1992). Maestru al Sportului (1981). Maestru Emerit al Sportului (1986).

CAZAN, IULIAN – MARIAN (1980), n în Budeşti, jud. Călăraşi. Sportiv de performanţă, practicant al tirului, specializat în probele de pistoale. Legitimat la CSA *Steaua* (1995-2010). În perioada 1996-2009, a obţinut 37 titluri de campion naţional: 16 la seniori(3 individual şi 13 cu echipa); 16 la juniori I (6 individual şi 10 cu echipa); 5 la juniori II (1 individual şi 4 cu echipa). Titlurile au fost realizate în probele de pistol viteză, pistol liber, pistol standard şi pistol aer comprimat. Component al loturilor naţionale, a participat la CM şi CE de juniori şi seniori şi la JO. La vârsta junioratului, a debutat în anul 1998 la CM de la Zaragoza, unde s-a clasat pe locul al V-lea cu echipa şi pe locul al VIII-lea la individual, în proba de pistol viteză, precum şi la CE, de la Copenhaga, cu medalie de bronz la individual şi locul al IX-lea cu echipa. La CE de juniori, a mai obţinut următoarele rezultate: 1999 (Bordeaux) – 2 medalii de argint la individual şi cu echipa la pistol viteză; 2000 (Plzen) – medalie de argint la individual şi locul al IV-lea cu echipa, la aceeaşi probă. În anul 2000, a concurat la JO de la Sydney clasându-se pe locul al XI-lea, la pistol viteză 2x30 focuri, acumulând 583 puncte. Rezultate obţinute la CM de seniori: 2002 – locul al VII-lea cu echipa şi al XII-lea la individual; 2006 – locul al VII-lea cu echipa şi al 39-lea la individual. Participările la CE de seniori s-au soldat cu următoarele rezultate: 2001(Zagreb) – medalie de bronz la echipe şi locul al XI-lea la individual; 2003 (Brno) – medalie de bronz; 2005 (Belgrad) – locul al X-lea; 2007(Granada) – locul al VIII-lea; 2009 (Osijek) – locul al VII-lea, toate în proba pe echipe la pistol viteză, în anul 2002, s-a clasat pe locul al VI-lea la Cupa Mondială, iar la JB de juniori a obţinut o medalie de aur şi una de argint. În pregătirea sa la club şi la lot, a beneficiat de îndrumarea unor antrenori cu multă experienţă – Marin Stan, Constantin Ţârloiu, Constantin Stan. Maestru al Sportului (2002).

CĂLCÂI, PANAIT (1928-?), n. în București. Studii liceale. Antrenor de tir. A practicat tirul sportiv de

performanță. Apare implicat în activitățile tirului încă de la vârsta junioratului. Elev fiind la liceul *Mihai Viteazul*, a primit calificarea de instructor ajutor de tir, fiind menționat în lista Federației în anul 1943. Tot în acest an, participă la primele concursuri de tir ale Federației, alături de seniori, concurând pentru Tir-Club *Tinerețea*, clasat pe locul al II-lea la individual și pe locul al III-lea cu echipa la armă poziția culcat. În anul 1949, legitimat la *Metalul* realizează mai multe recorduri naționale valoroase printre care: pistol viteză cu 571p/60 focuri; pistol viteză cu 285p/30 focuri (record valabil și în 1951); armă liberă poziția culcat pe echipe cu 1899p/2000 posibile. În anul 1950 (*Metalul Dinamo* Cotroceni și *Metalul*) devine campion național la armă liberă poziția genunchi 40 focuri, probă în care ocupă locul I și în topul celor mai bune rezultate ale anului și locul al II-lea la pistol viteză. Component al loturilor naționale, a participat la diferite competiții internaționale, contribuind la afirmarea tirului românesc. Cea mai importantă performanță a sa o constituie medalia de argint cucerită la CM de tir din 1952 (Oslo), în proba de pistol viteză, (581p), aceasta fiind prima medalie obținută pentru țara noastră într-o competiție oficială, la tir. Tot în 1952, participă la JO, de la Helsinki unde se clasează pe locul al VI-lea la pistol viteză. Părăsește delegația, stabilindu-se ulterior în SUA. După unele informații, ar fi fost angajat la NASA.

CENĂDAN, MARIUS (1986), n. în Arad. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității *Aurel Vlaicu* din Arad, promoția 2008. Practicant al tirului sportiv de performanță, începând din 1996, fiind legitimat la CS *UTA*, până în 2001, când se transferă la CSM Arad, apoi cu dublă legitimare la CSM Arad – CS *Dinamo* București (2006-2008) și tot cu dublă legitimare la *CSM* Arad – CS *Politehnica* Iași (2008-2010). La Arad s-a pregătit cu antrenoarea Monica Toth. Începând din 1998, până în 2004, se remarcă la CN de juniori (1 și 2) unde se clasează de 12 ori pe locul I, de 13 ori pe locul al II-lea și de 3 ori pe locul al III-lea. Din anul 2002, concurează și la CN de seniori situându-se constant pe primele trei locuri. A concurat în toate probele de pistoale. În anul 2000, a fost selecționat în lotul național de juniori, realizând pe plan internațional următoarele performanțe: în 2001, la CE de juniori, de la Zagreb, se clasează pe locul al VII-lea la individual și intră în posesia medaliei de argint în proba pe echipe, la pistol viteză. Tot în 2001, se clasează pe locul al II-lea la concursul *Olympic shooting hopes*, de la Pilzen, în proba individuală de pistol viteză, performanță repetată și în anii 2002 și 2003, la același concurs. La CM de juniori din 2002 (Lahiti) se clasează pe locul al VI-lea la pistol viteză, iar la CE de juniori din 2003 (Brno) cucerește medalia de argint în proba individuală și pe cea de bronz în proba pe echipe, ambele la pistol viteză. În anul 2004, la CE de juniori de la München face parte din echipa de pistol viteză care se clasează pe locul al IV-lea, performanță pe care o repetă și în anul 2005 la CE de juniori de la Belgrad în proba individuală, iar în cea pe echipe pe locul al V-lea. Participant la CM din 2006 (Zagreb) în proba de pistol standard, ocupă locul al 29-lea la individual și al VI-lea cu echipa, iar la pistol viteză locul al 20-lea la individual și al IV-lea cu echipa. La CE din 2009 (Osijek) se situează pe locul al 24-lea la individual și al VII-lea cu echipa, la pistol viteză și locul al XIII-lea cu echipa la pistol standard. În anul 2010, a realizat cea mai bună performanță la pistol viteză – 584 puncte. În anul 2003 a fost selecționat în lotul olimpic, iar la JO din 2004 (Atena) a participat la Tabăra Olimpică pentru Tineret. Maestru al Sportului.

CIOBANU (BUŢU), ANA (1951), n. în Bucureşti. A activat la cluburile *Steaua (1967-1970)*, *Olimpia* şi *Dinamo* din Bucureşti. Pe plan intern la junioare a obţinut 5 titluri de campioană naţională, individual şi cu echipa. Deţinătoare a numeroase titluri de campioană şi recorduri naţionale. În cei 15 ani de activitate în tirul de performanţă, a participat la 8

ediţii ale CE (în perioada 1972-1987) cucerind 11 medalii dintre care 5 de aur, 3 de argint şi 3 de bronz.. La CE din 1972, la Belgrad, a obţinut medalia de bronz cu echipa de pistol cu aer comprimat, iar la cel din 1975, de la Sofia, medalia de argint, cu echipa de pistol sport. În 1976 la Skopje cucereşte medalia de aur şi primul său titlu individual, în proba de pistol sport, iar cu echipa, medalia de bronz. Tot cu echipa, la pistol sport, obţine medalia de argint în 1978 la Hameenlinna. În 1981, la Titograd, cucereşte 2 titluri de campioană europeană la pistol sport, în proba individuală şi în cea pe echipe, iar la ediţia din 1983, la Bucureşti, o medalie de argint, cu echipa. În 1984, la Budapesta, la pistol cu aer comprimat - echipe (stabilind şi un nou record mondial) şi în 1985, la Osijek, la pistol sport - echipe, cucereşte alte 2 medalii de aur. În 1987, la Lahti (Finlanda) obţine medalia de bronz cu echipa, în proba de pistol cu aer comprimat. Şi-a continuat activitatea ca antrenoare în secţia de tir a Clubului *Dinamo* Bucureşti. Maestră Emerită a Sportului. După anul 2000 a activat ca antrenoare de tir în Italia.

CIORBA, ATTILA IOSIF (1959), n. în Baia Mare, jud. Maramureş. Economist. Legitimat la *Clubul Sportiv Municipal* Baia Mare. Practicant al mai multor ramuri de sport, printre care şi tenisul, la care a obţinut categoria I de clasificare. Practică tirul din 1977 sub îndrumarea antrenorului Emil Marinescu, a reuşit să se impună în probele de talere-skeet. Multiplu campion naţional în probele individuale. A fost component al echipei naţionale de talere-skeet, la CE din 1993 şi 1996, cu care s-a clasat pe locul IV, iar în proba individuală, pe locurile X şi respectiv, XIV. La CM din 1993, se clasează pe locul XXII în proba individuală, iar la ediţia din 1994, pe locul XIII la individual şi pe locul VI cu echipa. Se afirmă la CM din 1995 de la Nicosia, cu echipa de talere-skeet (I. Toman, M. Matei, A. Ciorba), care cucereşte medalia de aur şi primul titlu mondial pentru ţara noastră, din istoria acestei ramuri a tirului. La Cupa Mondială de talere-skeet de la Cairo, din anul 2000, se clasează pe locul IV. În perioada 2001-2009 a participat la 7 CM şi la 8 CE, precum şi la 14 ediţii ale Cupei Mondiale. Este antrenor de skeet. Maestru Emerit al Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a III-a.

CIŞMIGIU, PETRE . vezi **Personalităţi**

CODREANU, ILIE (1951), n. în București. Ofițer M.Ap.N. Sportiv și antrenor de tir. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pușcă. Primul său antrenor a fost Laurian Cristescu. Legitimat la CSA *Steaua* (antrenor Valentin Enea), a reprezentat acest club în perioada 1968-1990. A obținut 19 titluri de campion național la juniori (9 individuale și 10 cu echipa) și 71 la seniori (12 individuale și 59 cu echipa). Component al loturilor naționale de juniori și seniori, participă la competiții internaționale în perioada 1969-1989. Debutează la CE de juniori din 1969, unde se clasează pe locul 14, la pușcă standard 3x20 f. individual și pe locul 9 la ediția din 1970, la pușcă a.c. individual. Participă la JO din 1972 (München) la proba pușcă liberă 60f culcat (locul 53). La CE de seniori înregistrează următoarele rezultate: 1972 – loc 22 la pușcă a.c.; 1973 – loc 5 la pușcă ac echipe și 11 la individual; 1974 – locul 8 la pușcă a.c. echipe; 1977 (Andora) cea mai valoroasă performanță medalia de argint la pușcă a.c. individual, locul 6 la pușcă 60f culcat echipe și loc 7 la pușcă liberă 40f genunchi individual; 1979 – locul 12 la pușcă liberă 3x40f; 1981 – locul 6 la pușcă liberă 40f genunchi echipe și locul 8 la pușcă liberă 60f culcat echipe; 1983 – locul 4 la pușcă liberă 60f culcat echipe și locul 6 la 3x40f echipe. În 1986, la CM se clasează pe locurile 9 la pușcă liberă 40f picioare individual și la pușcă a.c. echipe. A concurat la 5 ediții ale Spartachiadei Militare Internaționale (1973-1989), cucerind 1 medalie de aur și 2 de argint, precum și la 12 ediții ale CB înscriind în palmaresul său 26 de medalii (11 de aur, 11 de argint și 4 de bronz). În

perioada 1989-1998, a activat ca antrenor având în responsabilitate probele de pușcă seniori și juniori. În perioada mandatului său trăgătorii CSA *Steaua* au obținut 165 de titluri de campioni naționali din care 66 de seniori (28 individual și 38 cu echipa) și 99 la juniori (51 individuale și 48 cu echipa), precum și 22 de Cupe ale României. Printre juniorii formați la nivelul secției, în colaborare cu profesoara Daniela Danețiu, de la CSȘ nr.3 *Steaua*, s-au aflat Daniel Vasile, Sebastian Micușan, Anca Ionescu, Liliana Vâlcea, Sorin Coman, Marius Iulian Söroș, Daniel Barbu. Începând din 1992, IC a făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale pentru 3 CM, 4 CE și 10 ediții ale CB. Dintre sportivii clubului care s-au evidențiat pe plan internațional pot fi menționați: Olimpiu Marin – participant la JO, medaliat la CB; Constantin Stan – participant la CE, multiplu medaliat la CB , Ionel Grigore, Marius Daniel Vasile, Anca Ionescu și Liliana Vâlcea – medaliați la CE de juniori și CB. Maestru al Sportului (1972), Maestru Emerit al Sportului (1992). Antrenor Emerit (1997).

COLDEA, TEODOR (1932), n. în com. Mânăstireni, jud. Cluj. Ofiţer MApN. A activat ca sportiv la Clubul *Steaua* (1962-1974). Multiplu campion şi recordman naţional. A câştigat peste 20 de titluri de campion în probele pe echipe. Selecţionat în loturile naţionale a reprezentat tirul la numeroase concursuri internaţionale. În perioada 1975-1988 a îndeplinit funcţia de antrenor coordonator şi şef al secţiei de tir şi antrenor la grupa de pistoale la Clubul *Steaua*. În acest interval sportivii din cadrul secţiei au obţinut numeroase titluri de campioni şi au stabilit noi recorduri naţionale, printre acestea cel mai spectaculos fiind recordul absolut de 600 de puncte din 600 posibile, realizat de Corneliu Ion la pistol viteză. Peste 40 de sportivi au fost promovaţi în loturile reprezentative de juniori, tineret şi seniori. Între 1977-1988 a fost antrenor la loturile olimpice şi naţionale, având în răspundere proba de pistol viteză, iar în unele perioade şi alte probe. A contribuit la realizarea unor performanţe deosebite la JO (o medalie de aur şi una de argint), CM (2 medalii de argint) şi CE (4 medalii de aur şi 6 de argint). La obţinerea acestor rezultate au participat: Corneliu Ion, campion olimpic (1980), vicecampion olimpic (1984); vicecampion mondial, medaliat cu aur şi cu argint la CE; Sorin Babii recordman european, multiplu medaliat la CM şi CE; Marin Stan medaliat cu argint la CE; Graţian Calotă, vicecampion mondial şi european; Virgil Suciu, vicecampion mondial; Constantin Ţârloiu, vicecampion european şi alţii. A activat şi în calitate de arbitru la numeroase concursuri. A fost membru al Biroului FRTS (1977-1988). Pentru rezultatele obţinute i s-au acordat numeroase diplome, ordine şi medalii. Maestru al Sportului (1967) şi Antrenor Emerit la tir (1982). Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1981); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (2008).

CORBESCU, GHEORGHE Colonel MApN. Antrenor de tir. A practicat tirul de performanţă, fiind legitimat la CSA *Steaua* Bucureşti, în perioada 1950-1955. Participant la CN în probele de pistoale, realizează următoarele performanţe: 1951 – locul I pe echipe la pistol viteză, la Campionatele interdepartamentale, locul V în topul celor mai bune performanţe la pistol viteză; 1952 – campion naţional la pistol precizie cu 522 pct.; 1953 – campion naţional la pistol liber (527 pct.) şi cu echipa. În perioada 1957-1975, activează ca antrenor (pentru seniori şi juniori) la probele de pistoale, în cadrul secţiei de tir a CSA *Steaua*. Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obţinut peste 40 de titluri de campioni naţionali. În această perioadă, a făcut parte şi din colectivele tehnice care au, pregătit loturile naţionale, contribuind la obţinerea unor performanţe de prestigiu la CM, CE, JB şi Spartachiadele Militare astfel: 1 medalie de argint şi 1 de bronz la CM din 1974; 1 medalie de aur şi 1 de argint la CE din 1975; un record mondial şi european la pistol viteză 2x30 focuri, în proba pe echipe, în 1975; 14 medalii (8 aur, 5 argint şi 1 bronz) la JB din 1974 şi

1975; câte 1 medalie de aur, argint şi bronz la Spartachiada Militară din 1973. Sportivii care au realizat aceste performanţe au fost: Virgil Atanasiu, Corneliu Ion şi Marin Stan. Medaliaţii de la CM şi CE din 1975, în proba de pistol viteză. Au mai realizat alte performanţe deosebite: Virgil Atanasiu – medaliat cu aur şi argint la CM din 1966 şi record mondial la pistol viteză; Mihai Dumitriu – medaliat cu argint la CM din 1966 (pistol viteză echipe). În perioada 1965-1975, a îndeplinit funcţia de antrenor coordonator al secţiei de tir, contribuind la buna organizare şi afirmare a tuturor ramurilor şi probelor (puşcă, pistol, talere). În acest interval, sportivii secţiei au obţinut peste 220 de titluri de campioni naţionali, din care peste 150 la seniori. În anul 1970, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

CRISTEA, MARIN (1923-1979), n. în Bucureşti. A practicat tirul de performanţă la *Voinţa* Braşov, reuşind în 1956 să cucerească 2 titluri de campion şi să stabilească un nou record naţional la puşcă 6o de focuri, poziţia culcat, cu 598 de puncte. A activat ca antrenor, în Braşov, la Şcoala Sportivă de Tineret (1953-1960), la cluburile *Olimpia* (1961-1962), *Steagul Roşu* (1963-1966) şi la Centrul de tir (1967-1979). A contribuit la selecţia, pregătirea şi promovarea în secţiile de tir ale unor cluburi fruntaşe şi la loturile naţionale a numeroşi sportivi care au realizat performanţe de prestigiu pe plan internaţional, printre care: Margareta Filip (Enache), medalie de bronz la CE din 1961; Laurenţiu Ilovici, medalie de aur în 1972 şi de argint în 1974, la CE de juniori; Teodor Ciulu, medalie de argint la CE din 1955, la categoria juniori. Maestru al Sportului (1957) şi Antrenor Emerit la tir (acordat post mortem, în 1992).

CRISTESCU, LAURIAN (1930), n. în com. Văcăreşti, jud. Dâmboviţa. A activat ca sportiv la cluburile Ştiinţa-ICF, *Metalul* Bucureşti, *Steagul Roşu* Braşov şi *CCA*. A câştigat 15 titluri de campion naţional în probele individuale şi peste 50 în cele pe echipe şi a stabilit 9 recorduri naţionale individuale şi peste 30 cu echipa, la puşcă calibru mic, calibru mare şi armă militară. În perioada 1952-1971 a fost selecţionat de mai multe ori în loturile naţionale, participând la diferite concursuri internaţionale. Pentru rezultatele obţinute, în 1957, i s-a acordat titlul de Maestru al Sportului. A desfăşurat o bogată activitate ca antrenor de tir, contribuind la selecţia şi pregătirea unor tineri care s-au afirmat în tirul de performanţă. A activat, între 1952-1954, ca instructor şi antrenor în taberele de tir, organizate pentru iniţierea juniorilor, apoi, până în 1965, ca antrenor la cluburile *Metalul* Bucureşti şi *Steagul Roşu* Braşov, iar între 1965-1968 la Clubul *Steaua*, unde a răspuns de pregătirea juniorilor. În continuare a activat la Clubului *Petrolul* Ploieşti până în 1978, unde a adus o contribuţie deosebită la activizarea şi afirmarea secţiei de tir. Cu sportivii pe care i-a pregătit a reuşit să cucerească 11 titluri de campion naţional şi să stabilească 14 noi recorduri naţionale. A promovat în loturile naţionale de juniori peste 15 sportivi. A făcut parte din colectivele tehnice care, în perioada 1972-1997, au pregătit sportivi din loturile naţionale, la puşcă (senioare şi juniori), contribuind la afirmarea unora dintre aceştia pe plan internaţional, ca: Goreti-Dubaş Ana, medalie de bronz, cu echipa, la CE din 1971, R. Niculescu, medalie de argint, cu echipa, la CE de juniori din 1974, iar la europenele de seniori din 1975, medalii de argint la puşcă poziţia în genunchi, pe echipe şi bronz la puşcă 3 poziţii pe echipe; Iosif Niculina, medalie de aur la individual şi bronz cu echipa la CE din 1978. Între 1963-1972 şi 1991-1992 a pregătit sportivii din lotul naţional de biatlon, în proba de tir, contribuind la afirmarea unora dintre aceştia, printre care: C. Carabela, N. Bărbăşescu, Gh. Gârniţă. În calitate de arbitru internaţional, a oficiat la CE din Austria şi la cele organizate la Bucureşti, precum şi la numeroase concursuri internaţionale. Este membru al Biroului FRTS, precum şi al Comisiilor de arbitri şi competiţii ale Federaţiei. Pentru contribuţia adusă la selecţionarea şi pregătirea unor sportivi cu performanţe de prestigiu pentru tirul românesc, în 1991 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

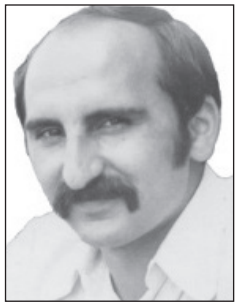

DAVID, PETREA (1948) n. în Întorsura Buzăului, jud. Covasna. Studii liceale. Calificare profesională – instalator tehnico-sanitare. Antrenor de tir, absolvent al Școlii de antrenori (1973). A practicat tirul, începând din 1962, sub îndrumarea antrenorului Marin Cristea de la AS *Olimpia* Brașov. În 1967 a fost selecţionat în lotul de juniori, iar un an mai târziu a devenit campion naţional la puşcă standard 3x20 focuri. A mai activat la AS *Activul* din Braşov. A fost încadrat ca antrenor la AS *Activul*, unde a pregătit o grupă de sportivi, cu care a obţinut 7 titluri de campioni naţionali şi rezultate notabile în întâlniri internaţionale. Din 1976 a activat ca antrenor de tir la CS *Universitatea*, la care fuseseră comasate secţiile de la celelalte asociaţii din Braşov, devenind una dintre cele mai puternice din ţară, având, cu excepţia talerelor, toate probele reprezentative. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut 41 titluri de campioni naționali, iar 2 dintre cei mai reprezentativi trăgători ai săi Eva Olah și Laurențiu Ilovici s-au remarcat și pe plan internațional. Astfel, Laurențiu Ilovici a participat la 4 CE, fiind medaliat cu aur la CE juniori din 1972 (Suedia) la pușcă 60 focuri culcat și cu argint la CE juniori din 1974 (Danemarca) la armă standard 60 focuri culcat echipe, iar Eva Olah – participantă la 5 CE, a cucerit 2 medalii de aur la CE seniori din 1976 (Paris) în proba de pușcă 10 m la individual și cu echipa și medalia de bronz în 1976 (Skopje) în proba armă standard 60 focuri culcat echipe. În anul 1976 a fost antrenorul la lotul național de junioare și senioare. Antrenor Emerit (1998). În 2004 i s-a acordat Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a.

DUMITRESCU, ION (1925-1999), n. în Bucureşti. Economist, absolvent al Academiei Comerciale, promoţia 1948. A îndrăgit tirul încă de pe vremea când era elev, participând la unele concursuri şcolare, iar mai târziu, din pasiunea pentru vânătoare, dar abia după 1950 va ajunge la talere. Ca elev şi student a practicat mai multe ramuri de sport (fotbal, volei, baschet, rugby, înot). În 1954 este legitimat la Clubul *Progresul* unde câştigă 4 titluri de campion naţional în proba pe echipe. A mai activat la asociaţiile sportive *Recolta* (unde funcţiona ca economist) şi *Dinamo Obor* (aflată în sistemul Clubului *Dinamo*). În cariera sa sportivă a obţinut 14 titluri de campion naţional. Autorul unor recorduri în premieră: 1955 - realizează de 2 ori performanţa absolută, 100 de talere din 100 posibile; 1960 - 298 talere din 300 posibile (record mondial egalat). Medaliat la numeroase concursuri internaţionale. La CM obţine următoarele performanţe: 1958 (Moscova) medalia de bronz cu echipa de skeet; 1961 (Oslo) medalia de bronz la talere trap; 1966 (Wiesbaden) medalia de argint cu echipa de talere trap. La CE din 1959 (Milano) cu 191 de talere se clasează pe locul XI, iar la ediţia din 1966 (Lahti) câştigă medalia de argint cu echipa de talere trap. În 1960 cucereşte medalia de aur şi titlul de campion olimpic, în proba individuală de talere trap la JO de la Roma, cu 192 de talere. La JO mai realizează în 1964 (Tokyo) - locul V (193 talere), 1968 (Mexic) - locul XI (193), 1972 (München) - locul XXX (183). Performanţa excepţională obţinută la Roma reprezintă cea de-a treia medalie olimpică de aur pentru tirul românesc şi prima în proba de talere. A îndeplinit mai multe sarcini obşteşti în cadrul FRTS şi în cadrul Asociaţiei Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi, unde a fost preşedintele comisiei de tir. A activat şi ca antrenor. Maestru Emerit al Sportului la talere. Şi-a adus contribuţia la îmbunătăţirea producţiei şi calităţii armelor şi cartuşelor de vânătoare. Decorat cu *Ordinul Muncii* clasa I (1960).

DUMITRIU, MIHAI (1930), n. în Moineşti, jud. Bacău. A debutat în activitatea sportivă în 1950 şi a fost legitimat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1961-1972). A obţinut 6 titluri de campion naţional, individual şi cu echipa, în probele de pistol. Considerat

un foarte bun trăgător de echipă, şi-a adus contribuţia la cucerirea medaliei de bronz la CE din 1963(Stockholm), iar la ediţia din 1965(Bucureşti), medalia de aur, în proba de pistol viteză - echipe. La CM din 1966(Wiesbaden), contribuie la obţinerea medaliei de argint (proba de pistol viteză 2x30 focuri - echipe) şi se clasează pe locul al VI-lea la pistol calibru mare (30+30 focuri – echipe). Maestru al Sportului (1962). În 1975, i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului.

ELEKES (ALMĂJAN), PARASCHIVA (1933 -1986), n. în Târgu Mureş, jud. Mureş. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a Institutului de Cultură Fizică din Leningrad. A debutat în tir în 1950, fiind legitimată la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Performanţa sa de referinţă a fost cucerirea titlului european pe echipe, în 1955 (Bucureşti), la armă liberă calibru redus, poziţia în genunchi, cu un punctaj de 1563, ce a constituit un nou record european. Tot la CE din 1955, mai obţine o medalie de bronz cu echipa de puşcă - poziţia culcat. În perioada 1960-1964, a funcţionat ca antrenor federal în cadrul FRTS. Maestră a Sportului.

ENACHE, GHEORGHE (1934-1971), n. în Bucureşti. Specializat în probele de talere. A activat la Clubul *Steaua* Bucureşti (1956-1967. A obţinut 11 titluri de campion naţional la seniori, din care 3 la individual şi 8 cu echipa la trap, recordman al României cu o performanţă excelentă - 300 de talere, din 300 posibile - realizată în 1963. Şi-a adus contribuţia la câştigarea primelor medalii pe echipe, la CM, din 1958 (Moscova), obţinând medalia de bronz la talere-skeet, iar în 1966 CM (Wiesbaden) 2 medalii de argint în proba individuală şi cu echipa la talere-trap La CE din 1966 (Lahti), cucereşte medalia de argint, în proba pe echipe de talere-trap. Participant la JO 1960 şi 1964. A mai participant: la CM 1961 (locul XXIX la trap) la CE 1959 (XXXII la trap), 1963 (XI), 1965 (locul V la trap). Medaliat cu aur la JB din 1967. Maestru al Sportului (1959).

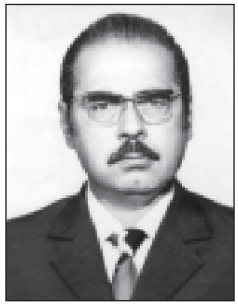

ENEA, VALENTIN (1927), n. în Bucureşti. Economist, absolvent al ASE. În perioada 1950-1969 a activat ca sportive la *CCA*, (ulterior la *Steaua*). Campion naţional, individual şi cu echipa, la puşcă în probele de glonţ calibrul 5,6 şi 7,62. Component al loturilor naţionale, a obţinut numeroase medalii la diferite concursuri internaţionale, iar în 1959, la CE de la Milano, face parte din echipa de puşcă poziţia în genunchi, care cucereşte medalia de argint. Între 1968-1989, a funcţionat ca antrenor de tir la Clubul *Steaua*, iar din 1993 la CSŞ nr. 3 *Steaua*. În cei peste 20 de ani de activitate, ca antrenor, a câştigat cu sportivii pe care i-a pregătit peste 200 de titluri de campioni naţionali şi a stabilit 40 de recorduri naţionale. A promovat în diferite loturi naţionale peste 20 de sportivi. În perioada 1972-1984, s-a aflat printre tehnicienii care au pregătit componenţii loturilor naţionale. Dintre sportivii la a căror pregătire a contribuit s-au remarcat: N. Rotaru, I. Codreanu, F. Cristofor, C. Stan, medaliaţi în competiţiile oficiale şi mulţi alţi sportivi care au obţinut titluri şi medalii la JO, CB, Cupa Ţărilor Latine, CM, CE şi Spartachiade Militare. În perioada 1964-1996 a oficiat ca arbitru la numeroase competiţii de tir, iar în 1990 a primit licenţa de arbitru de clasă internaţională, din partea Uniunii Internaţionale de Tir. A făcut parte din colective de specialişti care au elaborat diferite lucrări metodice privind pregătirea trăgătorilor. A îndeplinit funcţia de preşedinte al Colegiului de arbitri şi timp de mai mulţi ani a fost membru al Biroului FRTS. Pentru rezultatele obţinute şi activitatea

desfăşurată, i-au fost acordate titlurile de: Maestru al Sportului (1953); Maestru Emerit al Sportului (1993); Antrenor Emerit (1991).

FEODOT (BORCEA) MARIANA (1947), n. în Bucureşti. Profesoară de limba rusă, absolventă a Facultăţii de limbi străine, promoţia 1969. Legitimată la Clubul *Dinamo* din Bucureşti. Campioană naţională în probele individuale şi pe echipe la puşcă. Deţinătoare a unor recorduri naţionale. În 1976, la CE de la Paris, cucereşte medalia de aur cu echipa, la puşcă cu aer comprimat. Activează ca antrenoare, în cadrul secţiei de tir a Clubului *Dinamo*. Din 1996, a fost cooptată în colectivul de antrenori care a pregătit loturile naţionale. Maestră Emerită a Sportului. Din 1998, a fost numită antrenoare la lotul naţional de fete, probele de pistoale.

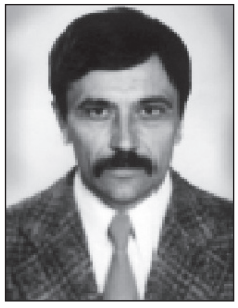

FERECATU, MARIN (1940), n. în com. Măldăeni, jud. Teleorman. Ofiţer MI. A activat la AS *Locomotiva* şi la Clubul *Dinamo*. Bucureşti. A obţinut numeroase titluri de campion şi recorduri naţionale, în probele de puşcă. La CM de juniori, din 1958, de la Moscova, cucereşte primul şi singurul titlu mondial la această categorie de vârstă, la puşcă 40 de focuri, poziţia în genunchi, iar în proba de puşcă 3 poziţii intră în posesia medaliei de bronz. În 1959, la CE de juniori, de la Belgrad, obţine medalia de aur la puşcă 40 de focuri, poziţia în genunchi, iar la CE de seniori, de la Milano, cucereşte 2 medalii de argint la puşcă, poziţia în genunchi, la individual şi pe echipe. La CM de seniori, din 1970, de la Phoenix, face parte din echipa care a participat la proba de puşcă, poziţia culcat, câştigătoare a medaliei de argint. Maestru Emerit al Sportului.

FLORESCU, GEORGE (1928), n. în Craiova, jud. Dolj. Jurist şi economist. A activat la AS *Energia* şi la Clubul *Steaua* (1953-1972) . Bucureşti. Multiplu campion naţional (15 titluri) şi recordman al României în probele de talere, între 1956-1971. Record personal 197 talere lovite (din 200) stabilit în 1967 la Rostok şi repetat în Mexic. Medaliat la numeroase concursuri internaţionale de talere. A participat la 4 ediţii ale CM de tir: 1958 (Moscova) - medalia de bronz, skeet cu echipa (care marchează primele medalii pe echipe cucerite în aceste ramuri); 1966 (Wiesbaden) - locul VI la trap-individual; 1967(Bologna), locul V la talere-trap; 1971 (Bologna), intră în posesia medaliei de bronz la talere-trap individual (după câştigarea unui baraj cu alţi 4 trăgători). La CE 1966 (Lahti), medalia de argint la talere-trap echipe. La JO din 1968 (Mexic), în proba de talere - trap, se clasează pe locul XXI, iar în 1972 (München), pe locul XIV. În concursul preolimpic din 1967 (Mexic) s-a clasat pe locul al II-lea în proba de talere trap. Dublu campion balcanic în probele de trap şi skeet în 1969 (Izmir). Începând din 1977, a funcţionat ca secretar general adjunct şi antrenor federal în cadrul FRTS, contribuind la pregătirea şi afirmarea unor noi generaţii de *talerişti*. Maestru al Sportului (1959). Maestru Emerit al Sportului (1972).

GIUŞCĂ, LUCIAN (1943), n. în Iași. Inginer, absolvent al Facultății de Construcții Hidrotehnice, din cadrul Institutului de Construcții București, promoția 1966. A funcționat ca professor de liceu, gradul didactic I, pentru pregătirea tehnico-profesională a elevilor. În perioada 1992-2006, a activat ca om de afaceri. A practicat tirul de performanță, fiind specializat în probele de pistol liber, calibru mare și aer comprimat. A fost legitimat la CS Știința – Institutul de Construcții (1960-1972), unde s-a pregătit cu

antrenorul Stelian Papură. În perioada 1972-1979, a activat la CS *Dinamo* București (antrenor Ștefan Petrescu). Multiplu campion național, la toate cele 3 probe (19 titluri obținute în perioada 1962-1979). Și-a dovedit, de mai multe ori, valoarea stabilind noi recorduri naționale, la pistol liber, standard și aer comprimat. Component al loturilor naționale, pe parcursul a peste 15 ani. Multiplu campion balcanic, la pistol liber și calibru mare (1968-1970). S-a remarcat în concursurile din cadrul Cupei Țărilor Latine (1966-Lisabona). Medaliat la 3 ediții ale CE de tir din 1971 (Mezibori) – bronz la pistol 10 m. cu echipa, 1975 (București) – bronz la pistol 25m. calibru mare, 1977 (București) – medalie de argint la pistol liber 50m. individual și bronz la pistol liber 50m. cu echipa. Maestru al sportului (1964).

GORETTI (DUBAȘ), ANA (1929-1992). Sportivă de performanță și antrenoare de tir. A practicat tirul fiind specializată în probele de pușcă. A reprezentat în competiții CS Olimpia, încă de la înființarea secției de tir (1952), timp de 23 de ani. S-a pregătit cu mai mulți antrenori, ultimul fiind soțul său Paul Goretti. Multiplă campioană națională. Pe plan internațional, s-a clasat pe locu VI la CE din 1969 (Paris), iar la CE din 1971 (Suhl), a contribuit la cucerirea medaliei de argint în proba de pușcă echipe. Vicecampioană balcanică în 1971, medaliată cu bronz la CB din 1972. Din anul 1975, s-a dedicate muncii de antrenor la același club, contribuind la selecția și pregătirea a noi serii de sportive pe care i-a promovat în tirul de performanță. Maestră a Sportului.

GORETTI, PAUL (1933-1996). Antrenor de tir. A practicat mai multe ramuri de sport, printre care fotbalul, rugbyul, handbalul și tirul. La tir, a făcut parte din echipa care în anul 1952 a obținut titlul național, la pistol viteză. În 1961, a fost angajat ca antrenor la CS *Olimpia* la pușcă și pistol. A îndeplinit și funcția de coordonator al secției de tir contribuind la realizarea unor performanțe de prestigiu pe plan intern și internațional. L-a descoperit și a contribuit la formarea trăgătorului Stan Marin, promovat la CSA *Steaua*, multiplu medaliat la competițiile internaționale în proba de pistol viteză. A contribuit la perfecționarea sportivei Roxana Lămășanu care la CE din 1985 (Osijek) a obținut medalia de bronz în proba de pușcă culcat pe echipe, iar la CM din 1986 (Shul) a cucerit medalia de bronz în proba individual de pușcă culcat. Printre sportivii la a căror pregătire a contribuit a fost și trăgătorul Gheorghe Vasilescu – campion European în 1969 (Plzen) în proba de pușcă echipe, vicecampion mondial în 1970 (Phonix-SUA) la pușcă culcat echipe, precum și soția sa Dubaș (Goretti) Ana – vicecampioană europeană în 1971 (Suhl) în proba de pușcă echipe. În perioada 1968-1970, a îndeplinit funcția de secretar general adjunct la F.R.Tir. Prin performanțele realizate cu sportivii săi, PG a îndeplinit criteriile de acordare a titlului de Antrenor Emerit.

GULER, DEMETER DORINA (1963), n. în Arad. Sportivă de performanță, pistol sport. Legitimată din anul 1976 la clubul Sportiv UTA unde activează sub îndrumarea antrenorului Csik Gheorghe. Componentă a lotului național și olimpic. Multiplă campioană națională. În anul 1982 a obținut medalie de aur la inividual juniori cu 584p., la CB de la Atena. La CE de juniori din 1981 de la Titograd (Iugoslavia) a obținut medalie de aur pe echipe (577p) cu Bădiceanu Elisabeta (577p) și Bodrînga Emilia (576p), iar în anul 1983 (București) a obținut medalie de argint la individual junioare (581p) și medalie de bronz cu echipe. Maestră Emerit a Sportului.

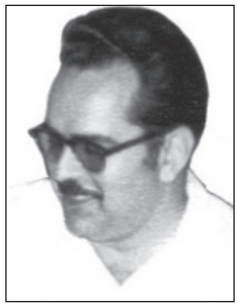

HERȘCOVICI, HENRI (1927), n. în București. Studii liceale. Calificare profesională – ceasornicar, meserie pe care a învățat-o de la tatăl său, proprietarul unei ceasornicării situate nu departe de Institutul de Arhitectură. Antrenor de tir. Practicant al tirului sportiv de performanță,

specializat în probele de pușcă în principal și pistol viteză în secundar. Prin rezultatele sale, obținute în CN, a contribuit la dezvoltarea tirului de performanță din țara noastră, după 1948. A reprezentat în competiții AS *Godeanu* (1949), CS *Dinamo* (după 1950), AVSAP (după 1954). S-a situat constant pe primele locuri în CN, într-o concurență extrem de valoroasă, multe dintre rezultatele sale constituind și noi Recorduri Naționale: în 1950 – 2 titluri individuale la armă liberă; un Record Național la armă serie valabil și la 1 ianuarie 1952; 1951 – 2 locuri II și 3 locuri III, în probele individuale la armă liberă și armă serie, 3 locuri I la Campionatele Interdepartamentale la armă liberă și pistol viteză, locul I în topul anului la armă liberă și locul IV la pistol viteză; 1952 – un titlu de campion și 5 de vicecampion, un Record Național la armă liberă – poziție picioare. În 1954, concurând pentru AVSAP, realizează un nou Record Național la armă liberă calibru redus – poziție culcat cu 400 de puncte, din 400, ceea ce a reprezentat și un Record Mondial egalat, iar în 1956 un nou Record Național la armă liberă calibru mare – poziție genunchi (380 puncte). La competițiile internaționale, care nu erau prea numeroase în perioada respectivă, a participat la cele organizate în țară, având restricții la deplasările peste graniță. La Concursul internațional de tir al României, din 1952, ocupă locul I la armă liberă 40 focuri picioare, locul II la 3x40 focuri și 2 locuri I cu echipa. La CS *Dinamo*, a activat și în calitate de antrenor la junioare. După 1960, a emigrat cu familia în Israel unde a continuat să lucreze în domeniul în care se calificase. Concomitent, a activat și pe linia de tir, fiind selecționat în lotul național al Israelului. La 41 de ani, a reprezentat Israelul la JO din 1968 (Mexico), iar la 45 la ediția din 1972 (München). Se poate spune că H.H. s-a născut a doua oară, el supraviețuind atacului terorist din satul olimpic de la München, unde 11 sportivi israelieni au fost răpiți și uciși. Printre victime s-a aflat și colegul său, sportivul și antrenorul de tir Schorr Keos, din Iași. H.H. a scăpat sărind pe fereastră și refugiindu-se în clădirea altei delegații, salvându-se astfel de la moarte, această reușită devenind cea mai înaltă performanță a vieții sale. Maestru al Sportului.

HORNEŢ, MIRCEA (1945), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, promoţia 1967. După absolvire, până în 1973, a funcţionat ca profesor de educaţie fizică la şcoala profesională *Griviţa*. şi la Liceul *Gh. Lazăr* Între 1973-1984 a activat ca profesor-antrenor de tir la *CSŞ nr. 1* din Bucureşti, perioadă în care a reuşit să pregătească şi să promoveze în tirul de performanţă numeroşi tineri talentaţi. Din 1984 a fost transferat în cadrul FRTS în calitate de profesor-metodist, iar din 1987 în funcţia de secretar general adjunct. Din 1990 a fost promovat în MS (MTS), iniţial ca instructor şi apoi ca şef de serviciu în cadrul Direcţiei de coordonare şi prognoză a sportului de performanţă, reorganizată ca Direcţie generală de programe şi relaţii cu COR. Ca membru al Comisiei tehnice olimpice din cadrul COR, şi-a adus contribuţia la selecţia şi pregătirea sportivilor români pentru JO, participând la ultimele ediţii, cu responsabilităţi tehnice în îndrumarea unor loturi olimpice. Între 1982-1986 a fost membru în Comisia de juniori a Confederaţiei Europene de Tir. Dintre sportivii pe care i-a pregătit, s-a remarcat în mod deosebit trăgătorul Mihai Dragomirescu, care a realizat, la CE de juniori, următoarele rezultate: medalie de argint în 1979 (Lvov) la pistol liber pe echipe; 2 medalii de aur, în proba individual şi cu echipa, la pistol 10 m în 1981 (Atena) şi argint la pistol liber pe echipe, tot în 1981 (Titograd); medalie de argint la pistol 10 m pe echipe, în 1982 (Roma). Antrenor Emerit la tir. Decorat cu: Medalia Naţională *Serviciul Credincios* clasa I (2000) şi Ordinul Meritul Sportiv clasa I (2004).

ILCA, MIRCEA (1958), n. în Arad. Studii liceale. Practicant al tirului de performanţă, specializat în probele de puşcă. A început să se iniţieze în tir, în anul 1971. Legitimat la AS *CFR* Arad, unde s-a pregătit cu antrenorul Ioan Quintus. Campion naţional 1975 şi medaliat la CN de tir în probele de puşcă. Component al loturilor naţionale de juniori şi seniori, specializat în proba de puşcă calibru redus 60 focuri

poziţia culcat. Performanţele sale au evoluat constant de la 588 puncte în 1972, la 599 puncte în 1975. a participat concomitent competiţiile internaţionale ale juniorilor şi seniorilor cu rezultate deosebite. La CE de juniori din 1974 (Vingsted) a făcut parte din echipa care a obţinut medalia de argint în proba de a.c. 60 focuri culcat, iar la ediţia din 1978 (Hameenlinna) a contribuit la cucerirea medaliei de aur, în aceeaşi probă. La CE de seniori din 1975 (Bucureşti) devine campion european, cucerind medalia de aur, la puşcă 60 focuri culcat, cu 599 puncte, performanţă care a consemnat un record mondial. Participant la JO din 1980 (Moscova) s-a clasat pe locul al XI-lea în proba de a.s. 60 focuri culcat. Maestru al Sportului.

ILIE, ADRIAN-MIHAI – vezi Personalităţi

ILIE, PETRU PAVEL (1954), n. în Bucureşti. A activat la CS *Olimpia* Bucureşti. Multiplu campion şi recordman naţional. A fost component al loturilor naţionale de pistol liber, între 1982-1988, medaliat la numeroase concursuri internaţionale, participant la 3 ediţii ale CE. La CE din 1983 (Bucureşti) a obţinut, în proba de pistol liber, pe echipe, medalia de bronz. În 1985 (Osijek), a făcut parte din echipa de pistol liber (S. Babii, L. Stan, P. Ilie) care a cucerit medalia de aur, stabilind un nou şi valoros record mondial cu 1 719 puncte, care este în vigoare şi azi. Tot cu echipa de pistol liber mai obţine o medalie de argint la europenele din 1987 (Lahti). A activat ca antrenor la Clubul *Olimpia*, în perioada 1988-1994. Ca antrenor a reuşit să obţină cu sportivii pe care i-a pregătit mai multe titluri de campioni şi recorduri naţionale de juniori, unii dintre aceştia fiind promovaţi în lotul naţional. În 1992-1993, a făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul naţional de juniori. Maestru Emerit al Sportului. În anul 2000 i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a III-a. A devenit om de afaceri, ocupându-se de comercializarea armelor şi muniţiilor.

IOANIDE, GRIGORE (1913 - 1991) Antrenor de tir, specializat în probele de talere. A activat ca sportiv în cadrul secţiei de tir – probe de puşcă a CSA *Steaua*, în perioada 1947–1949. A participat la competiţiile de nivel local şi naţional. S-a remarcat în activitatea de antrenor, specializat în probele de talere, fiind primul antrenor în aceste probe la CSA *Steaua*, în perioada 1960-1975. Cu sportivii pregătiţi în cadrul clubului, a obţinut 40 titluri de campion naţional, din care 23 la individual şi 17 la echipe. A răspuns de pregătirea sportivilor militari şi în cadrul loturilor reprezentative, făcând parte din colectivele tehnice ale acestora. A contribuit la realizarea unor performanţe deosebite în competiţiile internaţionale oficiale, printre care: 2 medalii de argint şi una de bronz la CM din 1966 și 1971, câte o clasare pe locurile V, VI și IX la CM din 1966, 1967 și 1970; 2 medalii de argint la CE din 1966; 15 medalii (8 aur, 4 argint, 3 bronz) la 6 ediţii ale JB (1967- 1973). Dintre sportivii care au contribuit la obţinerea acestor performanţe pot fi menţionaţi: Gheorghe Enache şi Gheorghe Florescu, medaliaţi la CM şi CE şi Ioan Albescu, medaliat la CE. GI s-a preocupat de pregătirea juniorilor, formaţi în cadrul clubului (Lucian Cojocaru) sau selecţionaţi şi promovaţi din ţară (Nicolae Vlădoiu, Florin Iurcenco, Danie Buduru). Pentru contribuţia sa la pregătirea unor sportivi care s-au afirmat pe plan internaţional, în anul 1970 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

ION, CORNELIU - vezi **Personalităţi**

IOSIF, NICULINA (1955), n. în Bucureşti. Sportivă de performanţă, practicantă a tirului, specializată în probele de puşcă. Antrenoare cu studii superioare, absolventă a studiilor Colegiului Universitar de educație fizică și sport, din cadrul ANEFS (2003). A activat la *CSŞ nr. 1 (profesor*

Staicu Dan 1971) şi la Clubul *IEFS* (1976 -1985) din Bucureşti, de unde s-a transferat la ASA *Metalica* (1985-1990) din Oradea. Multiplă campioană naţională la puşcă, în probele individuale şi pe echipe. A deţinut recordul naţional de junioare la puşcă, poziţia culcat. La CE din 1978 (Hämeenlinna), a cucerit medalia de aur în proba individuală de puşcă 60 de focuri, poziţia culcat, iar în proba pe echipe, medalia de bronz, tot la poziţia culcat. La europenele din 1985 (Osijek) obţine o medalie de bronz la puşcă poziţia culcat, pe echipe. Activează ca antrenoare la Clubul *UNEFS* Bucureşti (din 1991 - IEFS/ANEFS). Membră a biroului federal din 2006 reconfirmată 2010. Pentru rezultatele obţinute i s-a acordat titlul de Maestră a Sportului (1986).

IOVĂNESCU, FELICIA (1920 - 2009), n. în com.Vârtop, jud. Dolj. Profesoară de educaţie fizică şi juristă, absolventă a ANEF (1943) şi a Facultăţii de Drept. Antrenoare de atletism şi de schi. A practicat atletismul începând din 1939 fiind legitimată la ACR şi la *Metalul*. Campioană naţională (80 m garduri şi înălţime) în 1942 şi record naţional la înălţime în 1943. Componentă a lotului naţional de atletism (1946-1951), vicecampioană balcanică la înălţime în 1946, la Tirana. În acelaşi timp, a practicat şi tirul la *Progresul*. Bucureşti, fiind campioană naţională şi deţinătoare a recordurilor naţionale la puşcă 40 de focuri, poziţia în picioare, 3x40 şi 3x30 focuri. Componentă a lotului naţional de tir în perioada 1946-1957, realizează performanţe de prestigiu la CE din 1955, de la Bucureşti, cucerind medalia de aur şi titlul de campioană europeană cu echipa, la armă liberă 40 de focuri poziţia în genunchi şi 3 medalii de argint (la poziţia în genunchi - proba individuală, la poziţia în picioare - pe echipe şi la 3x40 focuri,- pe echipe). Pe linie profesională a activat în cadrul OSP, CCFS (1945-1951) la Direcţia şcoli, asistent universitar la Institutul Agronomic (1951-1958), antrenoare de atletism la *CSŞ* (1958-1964) şi profesoară de educaţie fizică (1964-1976). Maestră Emerită a Sportului. Exprimând dragostea şi pasiunea sa pentru sport, în anul 2001 a donat Fundaţiei Atletismul Românesc o parte din vila sa de la Olăneşti, pentru odihna şi refacerea sportivilor.

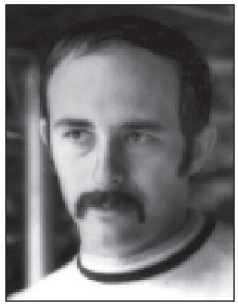

IUGA, DAN (1945), n. în Târgu Ocna, jud. Bacău. Inginer, absolvent al Institutului Politehnic din Bucureşti. A practicat fotbalul, schiul şi kaiacul, în 1961 concurând pentru Clubul *Olimpia* Bucureşti la CN de juniori în proba de kaiac simplu 500 m unde s-a clasat pe locul II. Tirul l-a practicat începând din mai 1964 la Clubul *Dinamo* Bucureşti, sub îndrumarea antrenorului Viorel Manciu, iar din 1972 s-a pregătit cu antrenorul Ştefan Petrescu. Primul titlu de campion naţional de juniori l-a obţinut în 1964, în proba de pistol sport. În cariera sa sportivă a cucerit numeroase titluri de campion naţional în probele de pistoale şi medalii la diferite concursuri internaţionale. În 1971 stabileşte primul record al României la pistol cu aer comprimat (386 puncte). A participat la 5 CE unde a obţinut: medalia de argint, în 1969 (Plzen), în proba de pistol viteză pe echipe; medalia de bronz, în 1971 (Mezibori), la pistol cu aer comprimat echipe; 2 titluri de campion european în 1972 (Belgrad) la pistol cu aer comprimat - proba individuală şi în 1975 (Madrid) în proba de pistol viteză-echipe. Mai obţine un titlu european la pistol cu aer comprimat, în 1975, la CE de la Londra. La CM câştigă medalia de argint în 1970 (Phoenix) la pistol viteză echipe, iar în 1974 (Thun) cucereşte titlul de campion mondial la pistol calibru mare şi medalia de bronz, cu echipa, la pistol viteză. În 1972, la JO de la München, devine vicecampion olimpic în proba individuală de pistol liber. Pe lângă calităţile de bun concurent, a dovedit şi temeinice cunoştinţe de specialitate în domeniul tirului (armament, muniţie, pregătire). Maestru Emerit al Sportului, la tir. După 1980, s-a stabilit în SUA, unde a devenit un apreciat om de afaceri în domeniul armelor. A activat ca antrenor şi consilier al tehnicienilor americani şi canadieni în problemele pregătirii pistolarilor.

JEGLINSCHI, TADEUS (1931 -1998), n. în Bălţi (azi în Republica Moldova). Absolvent al Institutului de Limba şi Literatura Rusă, din Bucureşti. A activat ca sportiv la *Dinamo* Bucureşti, obţinând mai multe titluri de campion şi vicecampion naţional, în proba de pistol liber. În perioada 1956-1965, a fost component al loturilor naţionale, contribuind la realizarea unor performanţe de prestigiu, în diferite competiţii internaţionale, între care şi medalia de aur la Cupa Ţărilor Latine, pistol liber (1963). În calitate de arbitru internaţional, a oficiat la numeroase concursuri interne şi internaţionale. S-a dovedit un foarte bun cunoscător al tirului de performanţă, un excelent tehnician, înzestrat cu calităţi pedagogice deosebite. A ştiut să acţioneze eficient în relaţia sportiv-antrenor. A avut o contribuţie importantă la selecţia, pregătirea şi afirmarea unor sportivi pe plan internaţional. În perioada 1969-1974, a activat la Centrul de selecţie şi pregătire, organizat de FRTS, cu sprijinul Clubului *Metalul*, reuşind să trieze peste 30 de tineri, o parte dintre aceştia, iniţiaţi şi pregătiţi în probele de pistol liber şi pistol cu aer comprimat, afirmându-se în tirul de performanţă. Din această grupă s-au remarcat, în mod deosebit, L. Stan, M. Truşcă (medaliat la CE) şi alţii. Între 1970-1973 a activat ca antrenor la Clubul *Metalul*, iar din 1974 la Clubul Sportiv *IEFS*. Cu sportivii pregătiţi la cluburi a obţinut mai multe titluri de campioni naţionali, a stabilit noi recorduri naţionale. Cele mai mari succese le-a obţinut în calitate de antrenor, pentru probele de pistol liber cu aer comprimat, la loturile naţionale şi olimpice, în perioada 1984-1996. Prin contribuţia sa directă s-au cucerit: medalia de aur prin L. Stan şi medalia de argint, prin S. Babii la individual, precum şi medalia de aur pe echipe (S. Babii, L. Stan şi P. Ilie), cu un nou record mondial, 1 719 puncte care este în vigoare şi în prezent, în proba de pistol liber, la CE din 1985 (Osijek); medalii de argint la individual . S. Babii şi pe echipe (S. Babii, L. Stan şi P. Ilie), la CE din 1987 (Lahti); medalia de aur, S. Babii la pistol liber, la JO din 1988; medalia de aur, la CE şi cea de bronz la CM, cucerite de S. Babii, în 1989, în probele de pistol cu aer comprimat; acelaşi S. Babii mai obţine medaliile de bronz, la aer comprimat, la mondialele din 1991 şi la JO din 1992, şi medalia de aur la pistol liber, în proba individuală, iar împreună cu C. Ţârloiu şi Gh. Pop, medalia de argint pe echipe la europenele din 1995. A tradus din limba rusă şi a publicat la Editura Stadion, lucrarea *Tirul cu pistolul.* Maestru al Sportului. Pentru contribuţia adusă la afirmarea tirului românesc pe plan internaţional, în 1988 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

JUVERDEANU (LIEBER), MARIETA (1932), n. în Bucureşti. Funcţionară. Debutează în tir în 1950, fiind legitimată la Clubul Sportiv *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională şi medaliată la diferite concursuri internaţionale. Realizează performanţe deosebite la CE din 1955, de la Bucureşti, unde cucereşte 4 medalii: aur şi titlul de campioană europeană în proba de puşcă 40 de focuri, poziţia în genunchi echipe; 3 medalii de argint, pe echipe, la poziţia în picioare, poziţia culcat şi la 3 poziţii. La ediţia din 1959 a CE de la Milano, obţine 2 medalii de argint în proba de puşcă la poziţia culcat şi la 3 poziţii, ambele pe echipe. Maestră a Sportului.

KABAN, ŞTEFAN (1945), n. în Holzminden, Germania. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS din Bucureşti, promoţia 1969. Ofiţer MI. A debutat în activitatea sportivă în 1960 şi a activat la *CSM* din Cluj-Napoca şi la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Multiplu campion naţional şi recordman al României. Medaliat la numeroase concursuri internaţionale de tir. La CE din 1968 cucereşte medalia de aur la puşcă 60 de focuri, poziţia culcat, cu echipa, iar în 1969 al doilea titlu european, în aceeaşi probă, şi medalie de bronz la puşcă standard, 3 poziţii cu echipa. La CE din

1975, de la Bucureşti, obţine o medalie de argint la puşcă, poziţia în genunchi, cu echipa şi 3 medalii de bronz la puşcă 3x20 focuri, 3x40 focuri şi la 3 poziţii cu echipa. În 1970, face parte din echipa de puşcă care, la CM de la Phoenix, cucereşte medalia de argint la poziţia culcat. La JO din 1968 se clasează pe locul 24, iar în 1972 pe locul 35-37. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Medalia Meritul Sportiv clasa I (1973).

KAPOSZTAI (BUJDEI) SILVIA (1953 -???), n. în Rădăuţi, jud. Suceava. A activat la cluburile sportive *UT* Arad (antrenor Ioan Popoviciu) şi *Steaua* (1983-1989). Bucureşti. Multiplă campioană naţională şi deţinătoare a unor recorduri naţionale în probele de pistol sport şi cu aer comprimat. Componentă a loturilor naţionale de tir, în perioada 1971-1986, medaliată la numeroase concursuri internaţionale de tir. Participantă la 5 ediţii ale CE, la pistol sport şi cu aer comprimat, unde a obţinut 7 medalii: 3 de aur, 3 de argint şi 1 de bronz. În 1975 la CE de la Sofia, a obţinut medalia de argint, pe echipe, la pistol sport, iar la ediţia din 1977(Bucureşti) se clasează pe locul IV, în aceeaşi probă. La CE din 1984 (Budapesta), cucereşte medalia de aur în proba pe echipe şi medalia de argint, la individual, la pistol cu aer comprimat. La CE din 1985, de la Osijek, s-a evidenţiat în mod deosebit în proba de pistol sport prin cele 2 medalii de aur obţinute în proba individuală (care a reprezentat şi un record mondial cu 594p.) şi în cea pe echipe. La europenele de pistol cu aer comprimat, organizate tot în 1985, la Varna, mai obţine încă 2 medalii: bronz, în proba individuală şi argint, pe echipe; 1989 (Copenhaga) – locul 8 la echipe la pistol sport. La CM 1985– locul V la echipe pistol aer comprimat – echipe; 1986 acelaşi loc, locul V la pistol sport – echipe. La trei ediţii ale Jocurilor Balcanice a obţinut 4 medalii (2-3-1).
1984 record mondial şi european pistol aer comprimat echipe 1149p.probabil Budapesta
Maestră Emerită a Sportului (1984).

LICHIARDOPOL, GHEORGHE - vezi **Personalităţi**

LOGHIADE, CRISTIAN - MIHAI (1952) n. în Tecuci. Studii liceale. Antrenor de talere. În perioada 1968-1982, a activat în cadrul secţiei de tir a CSA *Steaua*, fiind specializat în proba de talere – skeet. Campion naţional la juniori (1972) şi de 4 ori la seniori la talere – skeet echipe (1972- 1975). Clasat de 3 ori pe locul I în Cupa României la echipe, (1978,1979 şi 1982). Component al lotului naţional a participat în anul 1975 la CM unde s-a clasat pe locul XIX la 400 talere echipe/362 talere doborâte şi la CE – locul XII la 400 talere echipe/372 t.d. şi locul 28 la individual 200 talere/190 t.d. la JB din 1977, s-a clasat pe locul V în proba individuală. S-a remarcat în activitatea de antrenor pe care a desfăşurat-o, începând din anul 1983, în cadrul secţiei de tir a CSA *Steaua*, pentru probele de talere (până în anul 1992 şi de juniori). Cu sportivii clubului, a obţinut peste 50 de titluri de campioni naţionali, din care peste 25 în probele individuale, a răspuns de pregătirea taleriştilor militari, inclusiv la loturile naţionale şi olimpice. Printre sportivii secţiei, care s-au remarcat pe plan internaţional, se află: Ioan Toman – clasat pe locul IV la JO din 1992, campion mondial în proba pe echipe în 1995, numeroase clasări pe poziţii fruntaşe la CM, CE şi Cupe Mondiale; Marin Matei – campion mondial cu echipa în 1995; Marian Cărbunaru – clasat pe locul VI în proba de skeet pe echipe la CE din 2001 şi 2002 precum şi la CM din 2002; Viorel Antonescu – medaliat la JB şi alţii. A fost membru al Biroului FR de Tir Sportiv. Antrenor Emerit (1992). Decorat cu Medalia Naţională *Pentru Merit*, clasa a III-a (2000).

LUPU, NICOLAE (1917- ?), n. în Turnu Severin. Calificat ca tâmplar, a lucrat la Atelierul CFR Turnu Severin, până în 1939 când îşi satisface stagiul militar şi după lăsarea la vatră, până în

1947. Este încadrat ca instructor sportiv la județeana de tineret Mehedinți. După absolvirea unui curs de pregătire profesională, a fost numit în funcția de secretar al OSP a județului Mehedinți, iar în 1949, după absolvirea unei școli de pregătire sportivă, a fost promovat în aparatul central al OSP și în continuare în CCFS/CM, în funcția de inspector șef, în cadrul Direcției Instruire Sportivă, până în 1951. În perioada 1951-1952, a lucrat în raionul Giurgiu. Revenit în CCFS/CM, și apoi în UCFS, a îndeplinit funcția de instructor principal în cadrul Secției Organizatorice (1952-1965). În anul 1965, a fost promovat în funcția de secretar general al FR de Tir, funcție pe care o îndeplinește până în 1968. Din 1968, activează ca instructor sportiv, în compartimentul organizatoric din CNEFS, până în 1980, când se pensionează.

MACOVEI, MARIA (1960), n. în com. Pantelimon, jud. Ilfov. A activat la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Campioană şi deţinătoare a unor recorduri naţionale în probele de pistoale. La CE din 1981, de la Titograd, cucereşte medalia de aur cu echipa de pistol sport, iar în 1983, la Bucureşti, titlul european în proba individuală la pistol sport şi medalia de argint, cu echipa, la aceeaşi probă. La CE din 1985 de la Osijek, medalie de aur, tot la pistol sport . echipe. Maestră Emerită a Sportului . În anul 2000, i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit*, clasa a III-a.

MAGHIAR, GAVRIL (1926-2005), n. în Petreu, jud. Bihor. Ofiţer activ (colonel), absolvent al Şcolii de Ofiţeri din Oradea. Profesor de balistică, tactică şi strategie militară la Şcoala de Ofiţeri din Oradea. Ofiţer activ al MAI, a activat în cadrul clubului „Dinamo” Bucureşti ca sportiv de performanţă şi antrenor de tir. A practicat tirul de performanţă din anul 1952, specializat în probele de pistoale- pistol viteză, precizie, liber, calibru mare, aer comprimat. Deşi a concurat într-o perioadă când în ţara noastră se aflau cei mai puternici trăgători în probele de pistoale, GM a reuşit să câştige mai multe titluri de campion naţional în probele individuale şi în cele pe echipe şi să se claseze cu regularitate pe podium. În Cupa Ţărilor Latine s-a clasat pe locul I în 1961 şi 1962 şi pe locul II în 1968 şi 1970, iar la CI organizate în diferite ţări în perioada 1954-1968 a ocupat primele două locuri. Campion balcanic, în 1972, în proba de pistol calibru mare. A fost component al lotului naţional de tir între 1954 şi 1972. A participat la CM din 1958 şi 1962 şi la CE din 1959 şi 1963. La CE, din 1959, de la Milano, a câştigat medalia de bronz în proba de pistol viteză pe echipe. Participant la JO din 1960 (Roma), unde s-a clasat pe locul VI la pistol viteză şi la JO din 1964 (Tokio) - locul XXII, la pistol liber. A fost antrenor pentru probele de pistoale, în cadrul secţiei de tir a CS „Dinamo”, aducându-şi contribuţia la afirmarea pe plan naţional şi internaţional a unor trăgători de valoare. În perioada 1974-1983, a îndeplinit funcţia de şef al secţiei de tir a CS „Dinamo”. Pentru rezultatele obţinute, i s-a acordat titlul de maestru emerit al sportului, numeroase diplome şi trofee sportive. În anul 2001, a primit Diploma pentru merite deosebite la dezvoltarea sportului românesc.

MANCIU, VIOREL (1931), n. în com. Seleuş, Iugoslavia. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF şi al Cursului de Pregătire a Ofiţerilor cu Educaţia Fizică. A practicat înotul şi jocul de polo la *ILSA* Timişoara între 1946-1948, iar între 1949-1950 la *CSM* Reşiţa. În 1951, a făcut parte din echipa de polo *Progresul* Lugoj, cu care a promovat în prima divizie. Între 1952-1957 a activat la *Progresul* Bucureşti, ca jucător în echipa de polo şi a participat în concursuri de înot, spadă, tir şi pentatlon

modern. Pregătirea sa polisportivă a făcut să se numere printre cei care au contribuit la introducerea pentatlonului modern în ţara noastră. A fost selecţionat în primul lot de 16 sportivi care au urmat o pregătire organizată la toate cele 5 probe ale pentatlonului. La primul concurs internaţional, de la Sibiu din 1954, îşi aduce contribuţia la ocuparea locului I pe echipe, prin rezultatele obţinute în întrecerea individuală, locul I la tir, II la scrimă şi III la călărie. Participă la CM din 1955, de la Macolin, în Elveţia, unde echipa se clasează pe locul VII la general şi pe locul II la proba de călărie. Este selecţionat în lotul care participă la JO din 1956 de la Melbourne, unde echipa (Ţintea, Vena, Teodorescu) se clasează pe locul VI. La CM din 1957, de la Stockholm, ocupă locul VII cu echipa şi XX la individual. După activitatea desfăşurată în domeniul tirului la Clubul *Progresul*, între 1952-1957 se transferă la Clubul *Steaua* (1958-1964), unde devine campion naţional şi component al lotului olimpic. În 1960, i s-a acordat calificarea de antrenor de tir. În 1964, se transfer la Clubul *Dinamo*, unde este încadrat ca antrenor de tir. Din 1966 până în 1977, activează ca antrenor în cadrul colectivelor tehnice ale loturilor olimpice şi naţionale, contribuind la pregătirea şi afirmarea unor sportivi ai clubului, cum au fost: Dan Iuga, Anişoara Matei, Melania Petrescu, Veronica Stroe, Dumitra Matei, Mariana Feodot, precum şi a altor sportive proveniţi de la alte cluburi: Şt. Kaban, E. Şatala şi alţii. Ca arbitru internaţional de tir, a oficiat la numeroase concursuri, inclusiv la CE. A colaborat la o serie de lucrări metodice. În perioada 1978-1982, a fost promovat în funcţia de secretar general al FRTS, iar din 1992 în cea de secretar al acestei federaţii, aducându-şi contribuţia la dezvoltarea şi afirmarea acestui sport. Între 1982-1990, a activat ca instructor în cadrul CNEFS şi al Ministerului Sportului. A îndeplinit numeroase sarcini obşteşti în organismele Federaţiei şi la Consiliul Municipal Bucureşti. Maestru al Sportului din 1960 şi Antrenor Emerit. Decorat cu Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1981).

MARINESCU, BOGDAN (1944), n. în Bucureşti. Medic, absolvent al Facultăţii de Medicină Generală din cadrul IMF Bucureşti, promoţia 1968. Medic primar obstetrică-ginecologie, conferenţiar universitar, şef de clinică şi director al Spitalului de Obstretică-Ginecologie *Prof. dr. Sârbu* din 1983. A activat ca sportiv la ŞSE nr. 1 şi la Clubul *Olimpia*, din Bucureşti sub îndrumarea antrenorului Ion Lovinescu. În 1964, câştigă titlul de campion naţional de juniori la talere-trap şi stabileşte 3 recorduri naţionale de juniori (2 la trap şi 1 la skeet). Cucereşte mai multe titluri de campion naţional de seniori în perioada 1965-1978, în probele individuale şi pe echipe. A făcut parte din loturile naţionale de talere-skeet, în perioada 1962-1980. Medaliat cu aur la Criteriul European pentru juniori, în cadrul CE din 1963 (Brno). Două medalii de argint, în proba juniorilor, la CE din 1965 (Bucureşti) la individual şi pe echipe. La CE de talere din 1965 (Lisabona) obţine medalia de aur în Criteriul juniorilor şi ocupă locul IV în clasamentul seniorilor, iar la ediţia din 1966 (Lahti) cucereşte în proba de talere-skeet seniori medalia de argint pe echipe şi se clasează pe locul VIII la individual. Politician, membru al Partidului Democrat, deputat PD în perioada 1992-1996 şi senator, din partea aceluiaşi partid, după 1996. Membru al Comisiei pentru Sănătate, Geologie şi Sport a Senatului. A ocupat funcţiile de adjunct şi de Ministru al Sănătăţii, 1990-1991. Maestru al Sportului şi Maestru Emerit al Sportului.

MATEI, ANIŞOARA (1951), n. în com. Voluntari, jud. Ilfov. Legitimată la cluburile *Dinamo* şi *Olimpia* din Bucureşti. A activat mai mult de 15 ani în tirul de performanţă şi a obţinut numeroase titluri de campioană şi recorduri naţionale, medalii la diferite concursuri internaţionale, în probele de pistoale. A participat la 9 ediţii

ale CE, unde a obţinut 10 medalii. Începând cu anul 1971 a câştigat medalia de bronz la pistol sport-individual (Suhl) şi medalie de argint la pistol cu aer comprimat (Mezibori); în 1972, la Belgrad, obţine 2 medalii de bronz la pistol cu aer comprimat individual şi pe echipe. La europenele din 1975 de la Sofia - o medalie de argint, în 1976 la Skopje - o medalie de bronz, în 1978 la Hämeenlinna - o medalie de argint şi în 1983 la Bucureşti - o medalie de argint, toate obţinute în proba de pistol sport pe echipe. În 1984 la Budapesta cucereşte medalia de aur la pistol cu aer comprimat pe echipe, iar în 1985 la Varna, o medalie de argint, în aceeaşi probă. În 1987, la cea de-a 10-a participare la CE, la Lahti (Finlanda) obţine medalia de bronz, la pistol cu aer comprimat, în proba de echipe. La CM din 1974 de la Enschade intră în posesia medaliei de argint, în proba individuală de pistol cu aer comprimat 10 m. Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a III-a.

MATEI, MARIN (1963), n. în Bucureşti. Sportiv de performanţă specializat în probele de tir, talere-skeet. A activat la AS *Unirea* Joiţa(1980-1982) şi la Clubul *Steaua* (1983-2006) şi s-a pregătit cu antrenorul Cristian Loghiade. Deţine 17 titluri de campion naţional, în general la probele pe echipe. Component al echipei naţionale de talere-skeet, se clasează pe locul IV la CE din 1993 şi 1996. A participat la 8 ediţii ale CM, 11 CE. După un debut mai puţin reuşit la CM din 1993 (locul 31), la ediţia din 1994 se clasează pe locul XI în proba individual şi pe locul VI cu echipa. La CM din 1995 de la Nicosia, se clasează pe locul XI la individual şi îşi aduce contribuţia la cucerirea medaliei de aur şi a primului titlu mondial la talere-skeet, în proba pe echipe (I. Toman, A. Ciorba, M. Matei). Are o participare la ediţia din 1992 a Cupei Europei, se clasează pe locul 2 cu echipa şi locul IV la individual. Participă la 10 ediţii al JB, obţinând 11 medalii (9aur-2 argint). Maestru al Sportului (1993). Maestru Emerit al Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a III-a.

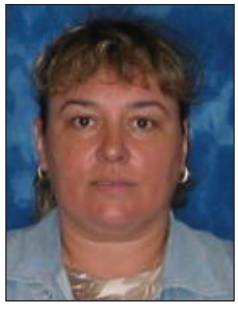

MIHALACHE (MOLDOVAN), LUCIA-LILIANA (1967), n. în Arad. Economist, absolventă a Facultății de Studii Economice, din cadrul Universității de Vest *Vasile Goldiș* din Arad, promoția 2009. Studentă la FEFS din aceeași Universitate. Activează ca asistent manager la *SC Rebo* Consult România. Antrenoare de tir. A început să se inițieze în tir, la vârsta de 14 ani, în proba de pușcă, sub îndrumarea antrenorului Ioan Vasilescu. Din 1984, se specializează în proba de talere-skeet, cu antrenorul Ștefan Köleș. A fost legitimată la *CS* Arad, devenit ulterior *CSM* Arad. Mare amatoare de vânătoare, participă la numeroase partide, pe care le folosește și pentru pregătirea sa fizică și tehnică. Pe plan intern a câștigat 21 de titluri campioană națională, 21 de Cupe ale României și a îmbunătățit 12 recorduri naționale. Începând cu 1985, a fost componentă a loturilor naționale de juniori și seniori. Pe plan internațional a obținut 5 titluri și a stabilit 2 recorduri la JB (1986-2001). A participat la 12 CE (locurile VII/ 2001 – Zagreb, V/ 2007 – Granada, VI/ 2009 – Osijek), 7 CM (XI/ 2007 –Nicosia) și 16 concursuri de Cupă Mondială (X/ 2000, VIII/ 2005, IX/ 2008). În anul 2002, s-a clasat pe locul al II-lea în Marele Premiu al Europei. La JO din 2008 (Beijing) s-a clasat pe locul al X-lea. Cea mai buna performanță a sa a fost cucerirea titlului de campioană europeană de junioare în anul 1986, la Montecatini (Italia). A câștigat 5 concursuri de Grand-Prix. Toate rezultatele sale au fost obținute în proba de talere-skeet unde cea mai bună performanță a fost de 71 de talere din 75 posibile. La lotul național s-a pregătit cu antrenorul Attila Ciorba. Maestră a Sportului (1994). Primăria municipiului Arad i-a acordat o Diplomă de Excelență, pentru realizările sale sportive.

MIŞCA, AUGUSTIN (1908 - 1998), n. în Dej, jud. Cluj. Ofițer cu gradul de general, absolvent al Școlii Militare de Ofițeri. Practicant al tirului de performanță și antrenor de tir, specializat în probele de talere și pușcă. A fost legitimat, ca sportiv, la *CCA* (1947-1949), cu care a obținut 2 titluri de campion național în proba individuală cu arma militară (1948 – la poziția culcat și la total 3 poziții) și 2 recorduri naționale. A fost selecționat de 3 ori în lotul național. În perioada 1948-1949, a fost primul antrenor al secției de tir a *CCA*, pentru probele militare. A câștigat cu sportivii, pe care i-a pregătit, primele 5 titluri de campioni naționali în probele individuale. Printre sportivii selecționați și pregătiți la nivelul clubului, care s-au afirmat ulterior pe plan internațional, s-au aflat Valentin Enea și Dinu Vidrașcu. A mai activat ca antrenor la CS *Olimpia* din București. Începând din 1960, până în 1992, a făcut parte din colectivele tehnice ale loturilor naționale de talere, aflându-se printre conducătorii și organizatorii acțiunilor de pregătire a sportivilor din aceste loturi. A contribuit la pregătirea și afirmarea unor sportivi în competițiile internaționale de talere. A oficiat la numeroase competiții interne și internaționale în calitate de arbitru. Timp de peste 30 de ani, a participat la rezolvarea unor probleme administrative și organizatorice privind realizarea acțiunilor interne și internaționale ale FRTS.

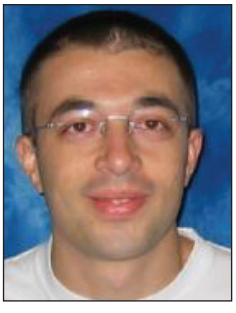

MOLDOVEANU ALIN-GEORGE (1983), n. în Focșani, jud. Vrancea. Psiholog, absolvent al Facultății de Psihologie și Asistență Socială, din cadrul Universității *Petre Andrei* din Iași, promoția 2006. Student la Facultatea de Drept - Universitatea Spiru Haret. Practicant al tirului sportiv de performanță, începând din 1998. A fost legitimat și a reprezentat în competiții CS *Unirea* din Focșani (1998-2004), CS *Unirea* și CS *Dinamo* București - cu dublă legitimare (2005-2007) și CS *Dinamo* din 2008. La CS *Dinamo* s-a pregătit cu antrenorul Marin Olimpiu. A fost încadrat ca subinspector de poliție, făcând parte din aparatul central al CS *Dinamo.* A fost inițiat și pregătit pentru tirul sportiv - pușcă cu aer comprimat de către antrenorul Adrian Alaci, atât la club, cât și la lotul național. A obținut 5 titluri de campion național la juniori (1999-2003) și 7 la seniori (2003-2009), în probele de pușcă-glonț și pușcă cu aer comprimat. Multiplu recordman național. Component al loturilor naționale de juniori și seniori, a participat, în perioada 2000-2009, la 46 de acțiuni internaționale (1CM și 6 CE de juniori; 1CM și 8 CE de seniori; 1 ediție a JO; 29 concursuri de Cupă Mondială). S-a remarcat, în mod deosebit sub îndrumarea antrenorului Sorin Babii, prin următoarele rezultate: locul V la CE de juniori (2000); locul IV la CE de juniori (2001); locul VI la CM de juniori (2002); medalia de bronz la CE de seniori din 2004 (Györ) - pușcă aer comprimat; medalia de argint la CM din 2006 (Zagreb) - pușcă aer comprimat; 5 locuri II la concursurile de Cupă Mondială (München, Milano, Bangkok, Rio de Janeiro) și locul I la aceeași competiție la München (performanțe obținute în perioada 2005-2008). Participant la JO din 2008 (Beijing), unde s-a clasat pe locul al IV-lea, la o diferență minimă față de medalia de bronz. În anul 2002, a câștigat titlurile de campion și vicecampion balcanic de juniori. Realizează o performanță remercabilă la JO din 2012 (Londra) unde cucerește medalia de aur și titlul de campion olimpic la proba de pușcă aer comprimat. Maestru al Sportului (2004). Realizează o performanță remarcabilă la JO din 2012 (Londra) unde cucerește medalia de aur și titlul de campion olimpic la pușcă aer comprimat. Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa II (2012). Maestru Emerit al sportului (2006).

MOSCU, IUDITH (1930), n. în Bucureşti. Psiholog. Cercetător ştiinţific în psihologie. A debutat în tir în 1949, fiind legitimată la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Multiplă campioană naţională în probele de pușcă. La poligonul Tunari, în 1955, devine campioană europeană pe echipe, alături de Felicia Iovănescu, Marieta Juverdeanu şi Paraschiva Elekeş, la pușcă liberă calibru redus, poziţia în genunchi şi, în acelaşi timp, recordmană a Europei cu cele 1 563 de puncte obţinute de echipă. Tot la

europenele din 1955, mai cucereşte 2 medalii de argint pe echipe la puşcă culcat şi la 3 poziţii. La CM din 1958, de la Moscova, obţine medalia de bronz la puşcă, poziţia culcat, proba individuală. Maestră a Sportului.

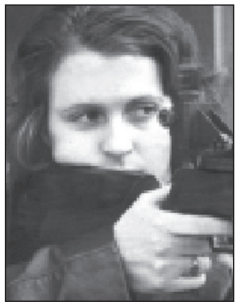

OLAH, EVA (1956), n. în Braşov Inginer maşini unelte, absolventă a *Institutului Politehnic* din Braşov, promoţia 1978. Sportivă de performanţă, practicantă a tirului, specializată în probele de puşcă. A activat la *Clubul Sportiv Universitar* Braşov. Multiplă campioană şi deţinătoare a unor recorduri naţionale în proba de puşcă. Medaliată la numeroase concursuri internaţionale de tir. La CE din 1976, de la Paris, a obţinut un succes deosebit, cucerind 2 medalii de aur atât la individual, cât şi pe echipe, în proba de puşcă cu aer comprimat. Tot în 1976, la europenele de la Skopje, intră în posesia medaliei de bronz la puşcă, poziţia culcat, pe echipe, iar la ediţia din 1983 se clasează pe locul VII la puşcă standard 3x20 focuri, pe echipe. Maestră Emerită a Sportului. În anul 2000, i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a II-a şi Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2004). Stabilită în Germania din 2006.

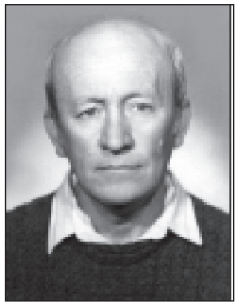

PALADESCU, THEODOR (1931), n. la Bucureşti. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al ICF, promoţia 1955, cu specializarea scrimă. A practicat scrima din 1953 până în 1955 la CSU, avându-i ca antrenori pe Scarlat Atanasiu şi Cornel Georgescu; din 1955 se transferă la Clubul *Voinţa* Bucureşti, unde se pregăteşte până în 1957 sub conducerea antrenorului Aristide Galimir. Concomitent cu scrima se specializează în tir, predând această disciplină din 1956 la Palatul Pionierilor (cercul de tir) până în 1959. Din 1960 a fost încadrat la ICF la catedra de scrimă şi tir, fiind cadru didactic până la gradul de conferenţiar universitar. A contribuit la pregătirea și promovarea unor trăgători de valoare pentru cluburile din București și echipa națională. Datorită rezultatelor şi profesionalismului său, a făcut parte de mai multe ori din colectivele tehnice care au pregătit loturile naționale. A contribuit la pregătirea echipei naţionale feminine şi de juniori în 1960, care au obţinut, la CE de la Budapesta (1961), o medalie de bronz în proba feminină de a.l.c.r. 3 poziţii pe echipe şi două medalii de argint la juniori în proba de a.l.c.r. 3 poziţii pe echipe şi individual (Traian Cogut). Tot în acest context a asigurat în condiții optime pregătirea fizică, a unor trăgători de elită, componenți ai lotului olimpic, printre care: I. Sârbu, I. Dumitrescu, Şt. Petrescu, N. Rotaru, V. Atanasiu, și alții. Contribuția sa s-a concretizat în obținerea de către aceștia, a unor rezultate de prestigiu, la competițiile internaționale oficiale. A fost arbitru internaţional în cadrul multor întâlniri interţări. A realizatși publicat 6 lucrări ştiinţifice din domeniul tirului, dintre care se evidenţiază cele 2 volume, intitulate *Manual de tir*. A fost membru în echipa de cercetare ştiinţifică în asociaţie cu Academia de Ştiinţe Medicale şi cu laboratorul de cercetare al ANEFS, participând cu comunicări la numeroase consfătuiri internaţionale în cadrul Confederaţiei Europene de Tir. Între 1960-1980 a fost membru în Biroul FRTS şi preşedinte al Colegiului central al antrenorilor. A avut preocupări în modernizarea bazei materiale (poligonul ICF, Stadionul Tineretului, sala de tir de la ANEFS), dar şi pentru promovarea antrenorilor şi profesorilor de specialitate la universităţile din ţară (Oradea, Cluj, Iaşi) şi din străinătate (SUA - Eugeniu Voiculescu). A colaborat la elaborarea primei ediţii a Enciclopediei Educaţiei Fizice şi Sportului din România. În 1990 i s-a decernat titlul de Antrenor Emerit.

PANŢURU, VALERIU (1928), n. în com. Moroeni, jud. Dâmboviţa. Sportiv de performanţă la canotaj şi tir, arbitru şi antrenor de tir, profesor de educaţie fizică. Absolvent al IEFS. A activat ca sportiv la canotaj la AS *Gaz Electrica* şi Clubul *Metalul* în perioada 1947- 1949, iar tirul l-a practicat la Clubul *Dinamo*, între 1949-1966. A cucerit

3 titluri de campion naţional la canotaj şi 49 de titluri la tir (38 individuale şi 11 cu echipa) şi a stabilit 17 recorduri naţionale la armă militară şi la armă liberă. Începând din 1950 a fost selecţionat în loturile naţionale şi a participat la diferite competiţii internaţionale. A funcţionat ca antrenor la Clubul *Dinamo* între 1953-1956, având în răspundere pregătirea juniorilor, iar în perioada 1957-1966 a fost numit antrenor coordonator al secţiei de tir, contribuind, alături de ceilalţi tehnicieni, la pregătirea unui lot de sportivi deosebit de valoros, printre care Jacqueline Zvoneschi, Marin Ferecatu, Petru Şandor, Ion Tripşa, Victor Antonescu, Ion Văcaru, Nicolae Rotaru, Marcel Roşca, Ştefan Kaban, toţi fiind selecţionaţi în loturile naţionale şi medaliaţi la CE, CM şi la JO. A activat ca antrenor la lotul naţional de juniori, în perioada 1953-1964, pregătind sportivi cu care în 1955 obţine titlurile de campioni continentali (individual şi pe echipe), mulţi trăgători din această generaţie cucerind titluri şi medalii în competiţiile internaţionale oficiale. În 1966-1967, s-a ocupat de pregătirea la tir a sportivilor din lotul naţional de biatlon. A fost preşedintele colegiului de arbitri din cadrul FRTS. În anul 1971, a publicat în editura Stadion, lucrarea *Tirul cu puşca - selecţia şi pregătirea trăgătorilor*. Pentru contribuţia adusă la obţinerea unor rezultate de prestigiu ale tirului românesc, în anul 1952 i se acordă titlul de Maestru al Sportului, iar în anul 1992, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

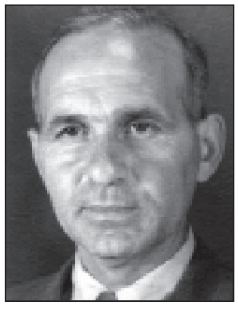

PAPURĂ, STELIAN (1912),n. în com. Cârna-Dunăreni, jud. Dolj. Ofiţer de stat major (absolvent al Şcolii Superioare de Război), general în retragere, antrenor şi arbitru de tir. În perioada 1953-1980, a activat ca antrenor de tir în secţiile din cluburile universitare Ştiinţa, *Arhitectura*, *IEFS*, *Construcţii*, desfăşurând o muncă exemplară de educare şi pregătire a unui număr mare de trăgători din rândul studenţilor, dintre care unii au atins cele mai înalte culmi ale performanţei sportive. Sportivii săi au reuşit să cucerească un număr mare de titluri de campioni naţionali şi să stabilească numeroase noi recorduri naţionale (Lucian Giuşcă la pistol liber, revolver, pistol cu aer comprimat, pistol standard; Ioana Soare puşcă 60 de focuri culcat; Ion Olărescu, puşcă 60 de focuri culcat; Mariana Antonescu, puşcă 3 x 20 focuri; echipele feminine la puşcă 60 de focuri şi 3 x 20 focuri şi altele). A promovat în loturile naţionale de tir 18 sportivi care au obţinut rezultate deosebite pe plan european şi mondial. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale de senioare şi juniori pentru CM de la Moscova din 1958, cele europene de la Milano din 1959 şi de la Budapesta, din 1961. Printre trăgătorii care au beneficiat de îndrumările sale competente se numără: Virgil Atanasiu, campion şi recordman mondial, Maestru al sportului Lucian Giuşcă, Edda Baia, campioană europeană, Marin Ferecatu, campion mondial de juniori, Magda Borcea, Ion Olărescu, Graţian Calotă şi mulţi alţii. Ca arbitru, a oficiat la numeroase competiţii interne şi internaţionale (în 1955 a fost secretarul tehnic al CE de tir de la Bucureşti). A făcut parte din Colegiul central al antrenorilor (în anumite perioade a fost preşedintele acestui for tehnic) şi din Comisia de tir a municipiului Bucureşti. A publicat un *Manual de tir* (1956), lucrarea privind *Dezvoltarea tirului în cadrul institutelor de învăţământ superior*, precum şi numeroase articole de specialitate. Pentru activitatea sa pe linie militară şi sportivă a fost decorat cu *Coroana României* clasa a V-a, cu panglică de virtute militară; *Coroana României* clasa a IV-a, cu spade şi panglică de virtute militară; *Steaua RSR* clasa a IV-a şi alte medalii. A fost distins cu Diploma de Onoare a *Confederaţiei Europene de Tir*, iar pentru rezultatele obţinute ca antrenor şi contribuţia sa la afirmarea tirului românesc, în anul 1971 i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

PASAT, GHEORGHE. Promotor al sportului. Practicant și profesionist în activitățile de vânătoare și pescuit sportiv. Din anul 1957, s-a aflat în conducerea AGVPS din România, în calitate de vicepreședinte. Timp de peste 20 de ani, a îndeplinit funcții executive, în cadrul

acestei organizații, contribuind la dezvoltarea acestor domenii pe întreg teritoriul țării. S-a implicat și în alte activități menite să contribuie la dezvoltarea sportului și în mod deosebit și direct la afirmarea tirului sportiv din țara noastră. În 1967, a fost ales vicepreședinte al FR de Tir, iar după 1970 a preluat conducerea acestei federații ca președinte, funcție îndeplinită până în anul 1984. În cei peste 15 ani cât s-a aflat în conducerea federației, a avut o contribuție deosebită la dezvoltarea tirului de performanță. A contribuit la dezvoltarea relațiilor internaționale, la asigurarea condițiilor materiale, la perfecționarea activităților organizatorice și competiționale. În perioada mandatului său, trăgătorii din țara noastră au realizat performanțe deosebite materializate în cele 92 de medalii din care: 5 la JO,8 la CM și 59 la CE, în competițiile rezervate seniorilor, precum și 25 de medalii obținute de juniori. În activitatea sa a contribuit la realizarea unui sistem de relații, colaborare și sprijin reciproc între AGVPS și Forurilor de conducere ale activității sportive. De asemenea, a contribuit la aprofundarea conținutului și activităților cu caracter sportiv ale celor două domenii ale AGVPS–Vânătoarea și pescuitul sportiv. Pentru contribuțiile sale în anul 1974, a fost decorat cu Ordinul *Tudor Vladimirescu* – clasa a III-a.

PETRESCU, ŞTEFAN (1931-1993), n. în Râmnicu Sărat, jud. Buzău. Practicant al tirului de performanță, antrenor de tir. A început să practice tirul la vârsta de 18 ani. În 1949, participă la un concurs în proba de pușcă, de unde este selecţionat la Clubul *Metalul*, avându-l ca antrenor pe Dumitru Pineta. În paralel cu proba de pușcă, se pregăteşte şi concurează şi la pistol viteză. În 1953, câştigă primul titlu de campion naţional la pistol viteză, iar în 1956 realizează o performanţă deosebită - 587 puncte, superioară cu 7 puncte recordului olimpic şi egală cu recordul mondial. Participă la JO de la Melbourne (1956) unde cucereşte titlul de campion olimpic în proba de pistol viteză, cu 587 de puncte, consfinţind un record olimpic. Îşi continuă activitatea la Clubul *Dinamo* Bucureşti ca trăgător şi antrenor. Până în 1963, câştigă toate titlurile de campion naţional la pistol viteză şi numeroase medalii la diferite concursuri internaţionale. În 1958, la CM de la Moscova, câştigă medalia de bronz în proba individuală de pistol viteză. La CE din 1959 (Milano) şi 1963 (Stockholm) face parte din echipele de pistol viteză care au obţinut medalii de bronz. În 1965, realizează cea mai bună performanţă a sa în această probă - 593 de puncte. Se retrage din activitatea competiţională, dedicându-se în exclusivitate muncii de antrenor. Desfăşoară o activitate prestigioasă în această calitate, pregătind şi promovând numeroşi trăgători de valoare care s-au impus pe plan internaţional. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit loturile naţionale şi olimpice. Dintre sportivii pe care i-a îndrumat, s-au remarcat în mod deosebit: Dan Iuga - campion mondial (1974), medaliat cu argint la CM din 1970 şi cu bronz în 1974, vicecampion olimpic (1972), dublu campion european (1972, 1975); Marcel Roşca - vicecampion mondial (1966 şi 1970), vicecampion olimpic (1968), campion european (1965) şi dublu vicecampion european (1969); Ion Tripşa - vicecampion olimpic (1964), vicecampion mondial (1966 şi 1970), campion european (1965), medaliat cu argint la CE din 1969 şi cu bronz în 1959,1963,1965; Melania Petrescu - 2 medalii de argint şi 2 de bronz la CE (1971 şi 1976); Iulian Neagu - vicecampion european de juniori (1979); Gabriel Cristache - medaliat cu argint şi bronz la CE de juniori. Maestru al Sportului (1951), Maestru Emerit al Sportului (1956), Antrenor Emerit la tir (1971). Decorat cu: *Ordinul Muncii* clasa a II-a (1956); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa I (1968); Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1973).

PILUG, ION (1927), n. în Poiana Stampei, jud. Suceava. Calificat ca plutaș a lucrat în domeniul silvic. În anul 1949, își satisface stagiul militar. În 1952, este ales în funcția de președinte al CCFS raion Vatra Dornei, iar în intervalul 1952-1953 activează ca instructor

organizatoric la CCFS regiunea Suceava. În 1953 a făcut parte din Comitetul de organizare a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, organizat în țara noastră. A fost promovat în activul salariat al CCFS/ CM, în cadrul Direcției instruirii sportive. În perioada 1955-1958, a îndeplinit funcția de inspector pentru tir, conlucrând cu Comisia Centrală de Tir, pentru organizarea și dezvoltarea acestei ramuri de sport. În 1958, când se reînființează federațiile, este ales în funcția de secretar general al Federației Române de Tir, funcție pe care o îndeplinește până în anul 1965,cu rezultate semnificative pe plan național și internațional. Este perioada când se obțin primele medalii la CM și CE. Își completează studiile, în 1958 absolvind Facultatea muncitorească. În continuare, își aduce contribuția la dezvoltarea mișcării sportive îndeplinind următoarele funcții: președintele Regionalei UCFS Suceava (1965-1967); instructor principal în cadrul Secției organizatorice din CNEFS (1967-1968); instructor sportiv principal, în cadrul Secției sporturi individuale în aer liber din CNEFS (1968-1972); președinte al Clubului Sportiv *Progresul* București (1972-1974); instructor sportiv principal în cadrul CNEFS (1974-1983); inspector principal la IEABS (1983-1987). În toate funcțiile încredințate, și-a dovedit calitățile sale de bun organizator, pasionat, cu multe inițiative care au contribuit la progresul domeniilor respective.

PLAGINO, GEORGE - vezi Personalități

POPOVICIU, IOAN (1922-1999), n. în Arad. Sculptor şi grafician. Antrenor de tir, calificarea a obţinută în 1951. A practicat tirul, fiind specializat în proba de pistol liber, pregătindu-se cu antrenorul Ioan Quintus. A activat la AS *Flamura Roşie-Spartac*, din Arad până în 1954, când s-a transferat la *UTA.* Activitatea de antrenor a desfăşurat-o din pasiune, de regulă, pe bază de voluntariat, cu excepţia unor perioade când a fost salarizat prin plata cu ora. Ca preşedinte al Comisiei de tir, a fost unul dintre susţinătorii şi organizatorii tirului din Arad. Exercitându-şi şi profesia de sculptor-grafician, a avut posibilitatea să sprijine şi material această ramură de sport, printre acţiunile sale numărându-se şi sponsorizarea amenajării poligonului de tir din Arad, unde s-au putut forma mulţi trăgători de valoare. Între 1975-1991, în anumite perioade, a funcţionat ca antrenor la loturile naţionale. Specializat în probele de pistol, a reuşit, în cei peste 45 de ani de activitate, să selecţioneze şi să pregătească un mare număr de trăgători, băieţi şi fete, mulţi dintre aceştia fiind promovaţi în secţiile de tir ale unor cluburi fruntaşe şi în loturile naţionale. Aceştia au devenit multipli campioni şi recordmeni naţionali şi au cucerit numeroase medalii în competiţiile internaţionale oficiale. Printre cei care au fost selecţionaţi, pregătiţi și îndrumați de acest priceput antrenor se numără: S. Babii, unul dintre cei mai valoroşi trăgători, la pistol liber şi aer comprimat, care a cucerit 16 medalii, dintre care 6 de aur, la JO, CM şi CE; Silvia Kaposztai (Bujdei) - 7 medalii, dintre care 3 de aur la -*europenele* la pistol sport şi aer comprimat; Dorina Guler - medaliată cu aur, argint şi bronz la *europenele* de juniori la pistol sport; Maria Sălăjan - medaliată cu argint şi bronz la *europene,* la pistol sport; V. Suciu - medaliat cu argint, la *mondiale* la pistol viteză; Gh. Pop - medaliat cu argint la *europene* la pistol liber şi mulţi alţii. În calitate de arbitru internaţional a oficiat la numeroase concursuri, inclusiv la CE. Atașamentul său față de tir, a fost împărtășit și de familia sa, soția Elisabeta și fiica Maria, fiind și ele, practicante ale tirului de performanță. A fost un pasionat, în realizarea de machete, ale unor mijloace de transport de epocă (omnibuze, autoturisme, avioane), pasiune concretizată prin realizarea a numeroase astfel de exemplare. În perioada 1996-1998, a predat cursuri, în cadrul catedrei de tir a FEFS, din Universitatea *Vasile Goldi*ș din Arad. Prin cei peste 45 de ani de activitate, Ioan Popoviciu, se numără printre cei mai longevivi și prolifici antrenori de tir. A fost primul sportiv din istoria sportului Arădean, care a apărut într-o emisiune filatelică. În 1985, cu ocazia CE de tir de la Osijek, pentru merite deosebite i s-a conferit *Medalia Jubiliară*. Antrenor Emerit.

QUINTUS, IOAN (1911-1981), n. în Arad. Calificat ca mecanic de locomotive. A activat o lungă perioadă la Cluj, până în 1945 când se reîntoarce, cu soția și cei trei copii ai săi, în Arad. Practică tirul sportiv, specializat în probele de pușcă, iar din 1949 se dedică activității de antrenor. Amenajează un poligon în zona Subcetate, unde a început să se pregătească împreună cu soția sa Tereza, folosind armamentul și muniția procurate din resurse proprii. Cu timpul, în jurul lor, s-au adunat și alți tineri trăgători, care mai târziu s-au afirmat în probele de pușcă. A creat o secție puternică de tir (pușcă) la CFR Arad. În 1952, soția sa Tereza devine campioană națională, la armă sport poziția picioare, performanță pe care o va repeta în 1956 (armă sport individual) și 1965 (2 titluri la 3x20 focuri și 60 focuri), fiind și Maestră a Sportului. În 1954, Ioan Quintus obține titlul de campion național, la armă sport individual. Pe parcursul anilor, a contribuit semnificativ la dotarea și modernizarea poligonului de tir. După pensionarea din activitatea profesională la 55 de ani, se consacră integral muncii de antrenor, alături de soția sa. Soții Quintus au fost selecționați în lotul național participând la diferite competiții internaționale. Au practicat tirul și copiii lor Maria și Eva, aceasta din urmă fiind campioană și componentă a lotului național. În cadrul secției de tir a AS *CFR* s-au format și s-au afirmat numeroși trăgători printre care: Ștefan Tamaș Allerhandt, multiplu campion național, campion european în 1968 și 1969, vicecampion mondial în 1970; Mircea Ilca – medaliat cu aur la CE de juniori din 1978 și cu argint în 1974 campion european la seniori în 1975; Florin Minișan – campion european la juniori în 1978; Ion Joldea – medaliat cu aur la CE de juniori din 1981, cu argint și bronz la ediția din 1983. Cu rezultate meritorii au activat în cadrul secției și alți sportivi ca Dan Calalb, Carmen Calalb, Maria Szabo, Delia Topor, Ioana Soare și alții. Ioan Quintus face parte dintre personalitățile cu contribuții deosebite la dezvoltarea și afirmarea tirului arădean și național, la formarea și promovarea unor valoroși sportivi și antrenori.

RAICEA, IULIAN (1973), n. în Bucureşti. Ofiţer MApN. A activat la Clubul *Steaua* între 1986-1997, de unde s-a transferat la *CSM Conar* Arad (1998 – 2000); *CSM* Arad (2001); *CSM PAB* Arad (2002); *CS Politehnica - Omega Tehnoton* Iași (2003); Clubul *Steaua* și *CS Omega Tehnoton* Iași (2006). Multiplu campion și recordman național, de juniori și seniori. Deține 37 de titluri de campion național între 1986 – 1997, 14 la seniori, (4 individual, 10 la echipe); 23 de titluri la juniori (11 la individual și 12 la echipe) și 10 clasări pe locul I - la Cupa României, în probele de pistol viteză, pistol liber și pistol aer comprimat. Rezultate obținute la CM de seniori: 1990 - locul VIII cu echipa și XIV la individual, la pistol viteză;1994 – locul XIII la individual; 1998 (Zaragoza) – medalie de bronz, la individual la pistol viteză și locul IX la pistol aer comprimat - echipe; 2006 – locul VII la echipe și XXV la individual. În CE de seniori: 1999 (Bordeaux) – argint, pistol viteză individual și cu echipa; 2001 (Zagreb) – medalie de bronz la pistol rapid, individual și cu echipa; 2003 (Brno) – bronz, pistol rapid echipe. La CE de juniori: 1991 (Bologna) și 1992 (Sofia) – obține medaliile de argint la pistol viteză; 1993 (Brno) – medalia de aur în aceeași probă; 1992 (Budapesta) – bronz la pistol aer comprimat. În Cupa Mondială : 1992 (München) – stabileşte un nou record mondial de juniori la pistol viteză, cu 592 de puncte. Din 1994 până în 1998, la Cupele Mondiale, în proba de pistol viteză, obține următoarele rezultate: 1998 (Munchen) o medalie de aur; 2001(Milano) – argint; 2002 (Sydney) –argint; 2004 (Bankok) – bronz; 2007 (Bankok) - argint. A participat la JO din: 1992 (Barcelona) – locul XIII pistol viteză; 1996 (Atlanta) – locul XI, pistol viteză; 2000 (Sydney) - medalie de bronz la pistol viteză; 2004 (Atena) – locul V la pistol viteză și locul XXXIX la aer comprimat; 2008 (Bejing) – locul IX la pistol viteză. A participat la 7 ediții ale JB (2 la seniori, 5 la juniori), la care a câștigat 22 de medalii (6 aur,11 argint, 5 bronz). Maestru al Sportului (1992). Maestru Emerit al Sportului (1993). Decorat cu: Ordinul

Naţional *Pentru Merit* în grad de cavaler (2000). În anul 2008 a participat la JO ca sportiv pentru România și ca antrenor al lotului de tir al Tailandei. S-a retras din activitatea sportivă, după JO din 2008, dedicându-se vieții monahale, în cadrul Bisericii Ortodoxe din Tailanda.

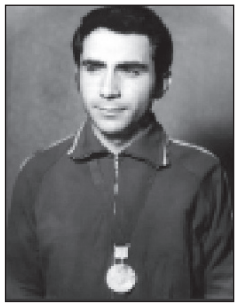

ROŞCA, MARCEL (1943), n. în Bucureşti. Actor, solist de operă, absolvent al Conservatorului din Bucureşti, promoţia 1969. De la vârsta de 14 ani, a început să practice diferite ramuri de sport, între acestea numărându-se boxul şi canotajul. S-a dedicat însă tirului, activând mai întâi la *Tânărul Dinamovist*, apoi în secţia de tir a Clubului *Dinamo*. În cei peste 10 ani de carieră sportivă de performanţă, a reuşit să cucerească numeroase titluri de campion naţional, trofee şi medalii la diferite competiţii internaţionale, la CE, CM şi JO. La CE realizează următoarele performanţe: campion european cu echipa de pistol viteză în 1965, la Bucureşti; 2 medalii de argint la individual şi cu echipa de pistol viteză în 1969, la Plzen. A făcut parte din echipele de pistol viteză care, la CM din 1966 şi 1970, au intrat în posesia medaliilor de argint. La JO de la Tokyo, din 1964, se clasează pe locul VI, în proba individuală, iar în 1968, la Mexico, devine vicecampion olimpic, în proba individuală de pistol viteză. În paralel cu activitatea sportivă, s-a preocupat îndeaproape de formarea sa profesională, ca actor şi interpret în diferite genuri muzicale. După 1973, se stabileşte în Germania unde continuă perfecţionarea sa profesională ca interpret de muzică de operă, realizând o frumoasă carieră artistică, fiind prim-solist al Operei din Hamburg. A susţinut numeroase turnee în diferite ţări ale lumii, între care şi America, cântând pe scena *Metropolitan Opera* din New York, fiind deosebit de apreciat pentru calităţile sale interpretative. În 1996, a participat la un spectacol de binefacere, la Bucureşti. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului. Pentru prestigioasa sa activitate sportivă i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului.

ROTARU, NICOLAE (1935 - 2009), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF în Bucureşti, asistent universitar la Institutul Politehnic din Bucureşti. A activat la cluburile *Metalul*, *Dinamo* şi *Steaua*. În cei peste 20 de ani de activitate în tirul de performanţă, a cucerit peste 150 de titluri de campion naţional şi a stabilit numeroase recorduri naţionale. A participat la 4 ediţii ale CE de tir, aducându-şi contribuţia la obţinerea unor preţioase medalii în probele pe echipe: medalie de argint în 1959 (Milano) la puşcă, poziţia în genunchi, pe echipe; medalia de aur - la *europenele* din 1968 (Wiesbaden), la puşcă 60 de focuri, poziţia culcat-echipe; 1969 (Plzen) - medalie de aur la aceeaşi probă şi o medalie de bronz la puşcă standard, 3 poziţii – echipe; 1975 la Bucureşti - medalia de argint la puşcă, poziţia în genunchi - echipe şi medalia de bronz la puşcă armă standard, 3 poziţii – echipe. Participant la 5 ediţii ale JO: 1960 (Roma) – locurile XXIV și XXV; 1964 (Tokio), se clasează pe locul V la armă liberă 60 de focuri, poziţia culcat;1968 (Mexic) - locul IV, puşcă calibru redus poziția culcat și locul XXII puşcă calibru redus 3x40 focuri; 1972 (München) – cucereşte medalia de bronz în proba de puşcă calibru redus, poziţia culcat; 1976 (Montreal) – locul XVII, puşcă c.r. 60 focuri poziția culcat. Maestru al Sportului. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu: Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III- a 1968 și 1973. După 1980, pentru o perioadă de timp, a încercat mai multe activități în SUA, fără reușite. Neadaptându-se condițiilor de viață s-a reîntors în țară.

SĂLCEANU, ANATOLIE (1941-1993), n. în com. Serghieşti, azi în Ucraina. A fost iniţiatorul şi fondatorul unicului poligon de talere în mediul rural, în com. Joiţa, jud. Giurgiu. Aici a luat fiinţă secţia de talere, în cadrul AS *Unirea* Joiţa şi un Centru de selecţie şi pregătire a trăgătorilor în probele de talere, unde a funcţionat ca antrenor. Între 1975-1993, a fost solicitat, periodic, să facă parte din

colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naţionale, răspunzând de proba de skeet. Dintre sportivii selecţionaţi şi pregătiţi la Joiţa s-au remarcat: I. Ionică - clasat pe locul XII la CE de juniori; M. Nicolae - campion naţional în 1993 şi locul II cu echipa AS *Unirea* Joiţa; M. Matei - component al lotului naţional, promovat la Clubul *Steaua*, care, în 1995, a contribuit la cucerirea titlului de campioni mondiali pe echipe la talere-skeet. Ca antrenor la lot, a contribuit, pe parcurs, la pregătirea sportivilor A. Ciorba şi I. Toman care, de asemenea, au făcut parte în 1995 din echipa de skeet, la CM. Ca arbitru a oficiat la numeroase competiţii interne şi internaţionale. Antrenor Emerit.

SĂVESCU, ANDREI – vezi P**ersonalităţi**

SENCOVICI, GHEORGHE (1945-2006), n. în București. Inginer, absolvent al Institutului Politehnic București (1971). După absolvire, a fost încadrat ca inginer-analist, la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI). A practicat tirul sportiv de performanță, specializat în probele de talere-skeet. A fost legitimat la CS *Olimpia* din București, unde s-a pregătit cu profesorul Ion Lovinescu. În perioada 1968-1970, a activat în cadrul secției de tir a CS *Steaua* (antrenor Grigore Ioanide). Prezența sa în competițiile interne și internaționale a contribuit la dezvoltare și afirmarea probelor de talere din țara noastră . A început să se afirme la CN de juniori și apoi la cele de seniori, unde a obținut 4 titluri de campion la individual (1966-1968 și 1970) și unul cu echipa (1970), în proba de talere-skeet. A fost component al loturilor naționale de juniori și seniori. La CE de juniori din 1965, împreună cu Bogdan Marinescu, câștigă medalia de argint în proba pe echipe și tot în acel an o medalie de argint la Criteriul european pentru juniori, de la Lisabona. Medaliat cu argint la CE de seniori din 1966 (Lahti-FIN), în proba de talere – skeet echipe (Ion Albescu, Bogdan Marinescu, Gheorghe Sencovici). Participant la JO din 1968, se clasează pe locul al XI-lea, cu 191 de talere doborâte. Ultimele sale participări internaționale sunt în anul 1970 la CE (locul 23), CM (locul 9) și la JB (medalie de argint). În 1968, se căsătorește cu Margareta Pâslaru – interpretă de muzică ușoară și populară, compozitoare, actriță, producător TV, regizor. După 1980, Gh. Sencovici se stabilește în SUA – statul New Jersey. Director al unui institut de consultanță în domeniul microcalculatoarelor de la New York. Va continua să activeze ca inginer în domeniul informaticii, fiind și proprietarul firmei *Info Prompt*. În 1983, reușește să-și aducă în America, soția și fiica. Maestru al Sportului.

SÎRBU, IOSIF - vezi **Personalităţi**

STAICU, NICOLAE DAN (1943), n. în Brăila. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS Bucureşti, promoţia 1968. Şi-a desfăşurat activitatea ca profesor-antrenor la *CSŞ nr. 2* (1970-1972), apoi la *CSŞ nr. 1* din Bucureşti, contribuind la selecţia, pregătirea şi promovarea unor trăgători care s-au afirmat pe plan internaţional. A cucerit, cu sportivii pe care i-a pregătit, 28 de titluri de campioni naţionali şi a stabilit 12 recorduri naţionale. A promovat în loturile naţionale de juniori, tineret şi seniori peste 25 de sportivi. A făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul de puşcă, aducându-şi contribuţia la obţinerea unor medalii în competiţiile internaţionale. Printre sportivii pregătiţi de el s-au remarcat: Niculina Iosif - multiplă campioană naţională şi europeană; C. Stan - medaliat cu argint, cu echipa, la CE din 1985 la puşcă liberă, poziţia culcat; Fl. Cristofor - medaliat cu argint cu echipa la CE din 1985; D. Pantazi - locul IV la *europene*; Daniela Zamfir - campioană internaţională a României şi alţii. A elaborat şi susţinut lucrări privind: *Biomecanica poziţiei de tragere culcat nerezemat; Contribuţii ale cluburilor sportive şcolare la*

selecţia şi pregătirea juniorilor, etc. Este membru al Biroului FRTS. Antrenor Emerit.

STAN, CONSTANTIN (1959), n. în București. Ofițer MApN. Antrenor de tir. Sportiv de performanță, practicant al tirului sportiv, specializat în probele de pușcă. Realizează o carieră prestigioasă, ca sportiv (1976 - 2000) și antrenor în cadrul secției de tir a CSA *Steaua* (1996 - 2006). S-a pregătit cu antrenorii Valentin Enea (1979-1989) și Ilie Codreanu (1989-1998). A obținut 62 de titluri de campion național, din care unul la juniori și 61 la seniori (16 individuale și 45 cu echipa) și a câștigat de 18 ori Cupa României (10 la individual și 8 la echipe). Component al loturilor naționale de seniori, participă la 2 CM în 1983 (locul 14 la pușcă a.c. individual și cu echipa), 1986 (locul 9 la pușcă a.c. cu echipa). La CE: 1983 (locul 4 la pușcă liberă 60f. culcat cu echipa); 1984 (loc 11 la pușcă a.c. cu echipa); 1985 (medaliat cu argint la pușcă 60f. culcat cu echipa și locul 7 la individual) și 1993 (locul 11 la pușcă liberă 60f. culcat cu echipa). A concurat la 17 ediții ale CB la care a cucerit 26 de medalii (12 de aur, 8 de argint și 6 de bronz). La JO din 1984 (Los Angeles), s-a clasat pe locul 17 la pușcă 60f culcat și pe locurile 20 la pușcă 3x40f și pușcă a.c. În perioada 1998-2004, a fost încadrat ca antrenor, pentru probele de pușcă, atât la nivelul seniorilor cât și al juniorilor. Din 2001, a îndeplinit și funcția de antrenor coordonator al secției de tir, fiind numit și antrenor la lotul național de seniori. Cu sportivii pe care i-a pregătit, a obținut 23 de titluri de campioni naționali la seniori (11 individuale și 12 cu echipa) și 13 la juniori (4 individuale și 9 cu echipa) și a câștigat 15 Cupe ale României. Sunt de semnalat contribuțiile trăgătorilor Iulian Marian Cazan (seniori) și Andrei Lăscuț (juniori) la cucerirea medaliilor de bronz la CE din anul 2003, locul al 4-lea ocupat de Victor Tat la CE de juniori din 2001 și clasarea lui Marius Daniel Vasile pe locul al VI-lea la CE de seniori din 2003. Maestru Emerit al Sportului (1986).

STAN, LIVIU (1953), n. în Bucureşti. Ofiţer MApN. Practicant al tirului de performanță, specializat în probele de pistoale. Antrenor de tir. A activat la Centrul de pregătire al FRTS şi la Clubul *Steaua* Bucureşti (1974 – 1991). Deține 33 de titluri de campion național (31 la seniori și 2 la juniori) și 9 clasări pe locul I, în Cupa României. A participat la 3 ediții ale CM: 1986 (Suhl) – locurile V la echipe și IX la individual, la pistol liber 60f.; 1989(Sarajevo) – locul V la echipe pistol aer comprimat; 1990 (Moscova) – locul XV cu echipa, pistol aer comprimat. A participat la 12 ediții ale CE: 1974( ) – locul VI cu echipa, pistol aer comprimat; 1975 (București) – locul VI cu echipa, pistol a.c. şi *36* individual, locul XIII cu echipa, pistol liber; 1977 (Bucureşti) - medalia de bronz cu echipa și locul IX individual, pistol liber; 1978 – locul IX la echipe, pistol a.c.; 1983 (Bucureşti) - medalia de bronz cu echipa și XIV la individual, pistol liber; 1984 (Budapesta) – locul IV cu echipa, pistol a.c.; 1985 (Osijek) - 2 medalii de aur, în proba individuală şi în cea pe echipe, în care s-a realizat şi un valoros record mondial și european (1 719 puncte), iar la pistol aer comprimat, obține locul IV cu echipa și locul V la individual; 1986 – locul VII cu echipa, a.c.; 1987 (Lahti) – medalie de argint, cu echipa, pistol liber 60f.; 1988 – locul 43 la individual, pistol a.c. A mai participat la 4 ediții ale Spartachiadei Militare de vară, la care a cucerit o medalie de argint, două medalii de bronz. A participat la 16 ediții ale JB, 24 medalii (9aur, 13 argint, 2 bronz). În perioada 1991 – 1999, a activat ca antrenor în cadrul secției de tir *CSA Steaua* pentru proba de pistol feminin. A făcut parte din colectivele tehnice, care au pregătit loturile naționale de tir, proba de pistol feminin, în perioadele 1992-1994 și 1997-1999. În cadrul clubului cu sportivele pe care le-a pregătit a obținut 28 de titluri naționale (22 la senioare și 6 la junioare). Dintre sportivele care au obținut performanțe semnificative pe plan internațional, menționăm: Dumitrașcu Cohanciuc Daniela, Lungu Genoveva,

Săplăcan Soroș Luciana, Stănescu Anca, şi altele. Şi-a adus contribuţia la activitatea Comisiei de competiţii, legitimări şi clasificări, din cadrul FRTS. Maestru al Sportului (1977). Maestru Emerit al Sportului (1986). Decorat cu: Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III- a 2000.

STAN, MARIN (1950), n. în Alexandria, jud. Teleorman. Profesor de educaţie fizică absolvent IEFS. Ofiţer activ la Clubul *Steaua*. Sportiv de performanţă, specializat în proba de pistol. Antrenor şi arbitru de tir. A fost descoperit la CS *Dinamo* de antrenorul emerit Ştefan Petrescu. A activat la CS *Olimpia* (antrenor Paul Goreti) de unde s-a transferat la CSA *Steaua* (1970 -1991) din Bucureşti. A obţinut 3 titluri de campion naţional la juniori şi 23 la seniori (5 individuale şi 18 cu echipa), precum şi 7 clasări pe locul I în Cupa României. Din 1969 a fost selecţionat în loturile naţionale şi în cele olimpice. Debutează, în anul 1970, la CE (Wiesbaden) de juniori, în echipa - mixtă de pistol aer comprimat, cu care obţine medalia de bronz. Participă la 3 CM, în 1974 (Thun), obţinând medalia de bronz la pistol viteză cu echipa şi locul al X–lea la individual, în 1982 (Caracas), medalia de argint la pistol viteză cu echipa şi locul VII în proba individuală, iar în 1990 locul al VIII-lea cu echipa tot la pistol viteză. A concurat la 7 ediţii de CE seniori, unde a cucerit 3 medalii (1 aur, 2 argint); 1975 (Madrid)- medalie de aur, la echipe (cu record european şi mondial) şi locul XII la individual, la pistol viteză; 1975 (Bucureşti) locul al IV –lea cu echipa şi al XVIII-lea la individual, pistol calibru mare; 1977 (Bucureşti) – locul al IV-lea cu echipa şi al IX-lea la individual la pistol viteză; 1979 (Lvov) – medalie de argint la individual, pistol viteză; 1981 (Titograd) – locurile VI la echipe şi XII la individual, pistol viteză; 1983 (Bucureşti) – medalie de argint cu echipa şi locul al IV-lea la individual, pistol viteză; 1991 - locul XXVII – individual, pistol viteză. A mai participat la 5 ediţii ale Spartachiadei Militare de vară (1973-1989) contribuind la obţinerea a 4 medalii (3 argint şi 1 bronz), precum şi la 10 ediţii ale JB soldate cu 19 medalii (12 aur, 5 argint, 2 bronz). Participă la JO la proba individuală de pistol viteză, unde obţine locul VIII în 1976, locul VII în 1980 şi locul XIII în 1984. După încheierea activităţii competiţionale activează ca antrenor în secţia de tir a Clubului *Steaua,* pentru probele de pistoale, în perioada 1989-2001. Sportivii pe care i-a pregătit au câștigat peste 100 de titluri de campioni. A făcut parte din colectivele de tehnicieni, care au pregătit sportivii selecţionaţi în loturile naţionale. Antrenor la lotul naţional de juniori (1991-2001) şi la lotul olimpic (1998-1999). A contribuit la realizarea unor performanţe deosebite la cele 10 ediţii ale CE şi 12 ale JB desfăşurate în perioada 1991-2001, la care s-au câştigate 31 de medalii(9 1ur, 15 argint, 7 bronz). Şi-a adus contribuţia la pregătirea sportivului Iulian Raicea, component al Clubului *Steaua*, remarcat în mod deosebit prin rezultatele obţinute la CE de juniori (campion european la pistol viteză, 1993), medalie de argint, la aceeaşi probă (1992), medalie de bronz la pistol cu aer comprimat (1992). În pregătirea sa s-au mai aflat, în anumite perioade, şi juniorii: Iulian Marian Cazan, Silviu Valentin Stan, Vlad Cuza, Marcel Stan, Denis Uţă, remarcaţi la competiţiile internaţionale. Pentru rezultatele obţinute şi contribuţia la pregătirea unor sportivi valoroşi i s-au acordat titlurile de Maestru al Sportului (1972), Maestru Emerit al Sportului (1982) şi Antrenor Emerit (1996). În anul 2000 i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a III-a.

STĂNESCU, IOAN VLADIMIR (1939), n. în Roman, jud. Neamţ. Antrenor şi arbitru de tir. A activat ca antrenor de tir în Oradea (la *Dinamo*, la cluburile *Universitatea* şi *Crişul*), iar din 1980 la AS *Armata-Metalica*. A reuşit să pregătească un număr mare de sportive care au cucerit 36 de titluri de campioni naţionali

la seniori şi juniori şi au stabilit 12 recorduri naţionale. În perioada 1980-1983, a făcut parte din colectivul de antrenori care a pregătit lotul naţional de juniori, contribuind la cucerirea medaliei de aur la CE din 1981 şi a medaliei de bronz în 1983, în proba de pușcă - poziţia culcat pe echipe. Între 1985-1990, a fost antrenor la grupa feminină de pușcă, contribuind la cucerirea unor medalii la CE din 1985, la CM din 1986 şi CE de junioare din 1990. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat, în mod deosebit, F. Brânduş, la CE de juniori din 1981 şi 1983; Dumitra Matei şi Niculina Iosif la CE din 1985, Roxana Creţu Lămăşan la CM din 1986 şi CE din 1985, Camelia Diaconu, la CE din 1990, unde a stabilit şi un nou record mondial de junioare în proba de pușcă (60 de focuri culcat). Între 1994-1996, a fost numit antrenor principal la grupa feminină de pușcă. A activat ca arbitru la diferite competiţii interne şi internaţionale, în special ca şef al Comisiei de control asupra armamentului şi echipamentului. A studiat şi a creat echipament specific de tir, pentru probele de pușcă, acesta fiind folosit de sportivii din loturile naţionale începând din 1985, modele care au fost preluate şi de sportivi din alte ţări. S-a remarcat drept un animator şi bun organizator pentru dezvoltarea şi afirmarea tirului în municipiul Oradea. Încă din 1960, a făcut parte din Comisia de tir a judeţului Bihor. Membru al Biroului FRTS. Pentru rezultatele sale şi contribuţia adusă la afirmarea tirului pe plan intern şi internaţional, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

STROE (TRIPŞA) VERONICA (1949), n. în Bucureşti. Juristă, absolventă a Facultăţii de Drept, profesoară de limba rusă, absolventă a Facultăţii de limbi slave. Ofiţer MI. Legitimată la Clubul *Dinamo* Bucureşti. Deţinătoare a numeroase titluri de campioană şi a unor recorduri naţionale. La CE din 1971 (Suhl), obţine medalia de argint în proba de pușcă standard, poziţia culcat, pe echipe şi tot în 1971 (Mezibori), medalia de bronz la pușcă cu aer comprimat pe echipe. La Paris, în 1976, cucereşte cu echipa, la pușcă cu aer comprimat, medalia de aur, iar la CE, din 1978, de la Hämennlinna, medalia de bronz la pușcă, poziţia culcat - echipe. Maestră Emerită a Sportului.

ŞANDOR, PETRU (1937-2009), n. în Oradea, jud. Bihor. Sportiv de performanță la tir, specializat în probele de pușcă. Antrenor de tir. În perioada 1952-1978, a activat ca sportiv la cluburile *Metalul*, *Steaua* şi *Dinamo* din Bucureşti. A reprezentat în competiţii CSA *Steaua* în perioada 1963-1978. A obţinut 48 de titluri de campion naţional în probele individuale şi peste 100 în cele pe echipe. A contribuit la îmbunătăţirea a 53 de recorduri naţionale. Timp de 22 de ani (1955-1977) a fost component al loturilor naţionale de tir. A debutat în anul 1955 la CE de juniori, organizat în Bucureşti, făcând parte din echipele mixte, care au obţinut 2 medalii de argint, în probele de pușcă, poziţiile culcat şi în genunchi, precum şi o medalie de bronz în proba de pușcă 3 poziţii. În anul 1958, la CM de la Moscova, a făcut parte din echipa de pușcă 40 de focuri, poziţia culcat, care a obţinut medalia de argint. La ediţiile următoare ale CM, în 1966 (Wiesbaden), se clasează pe locul al VI-lea (pușcă 3x20 focuri), iar în 1970 (Phönix), 2 locurile IV (pușcă 40 de focuri culcat şi pușcă 3x40 focuri) şi locul V (pușcă 40 de focuri în genunchi). La JO din 1968 (Mexic), se clasează pe locul VIII în proba de pușcă calibru mare (3x40 focuri), iar la JO 1972 (München), pe locul XXI. Se impune la CE din anul 1969 (Plzen), unde cucereşte medalia de aur şi titlul continental în proba de pușcă aer comprimat (cu record mondial egalat), precum şi 2 medalii de bronz în probele de pușcă sport 40 de focuri, poziţia în picioare şi pușcă standard 3x20 focuri, echipe. La CE din 1971, s-a clasat pe locul X la a.c., iar la ediţia din 1973, pe locul al V-lea cu echipa şi al XIII-lea la individual. A mai obţinut 5 medalii de

aur la Cupa Ţărilor Latine. Din 1978 a activat ca antrenor pregătind o serie de sportivi care s-au afirmat pe plan intern şi internaţional. A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit sportivii din loturile naţionale în probele de puşcă. Pentru rezultatele obţinute şi contribuţia adusă la afirmarea tirului românesc, i s-au acordat titlurile de Maestru al Sportului, Maestru Emerit al Sportului (1970) şi Antrenor Emerit.

ŞATALĂ, EUGEN (1950), n. în Focşani, jud. Vrancea. A început să practice tirul în 1968, la Centrul de tir Viitorul Focşani, sub îndrumarea antrenorului Ion Oprişan. S-a remarcat în tirul de performanţă fiind specializat în probele de puşcă. Campion naţional şi medaliat la CN la probele de puşcă. Component al loturilor naţionale, obţine performanţe semnificative la CE de seniori din 1975 (Bucureşti) unde cucereşte 2 medalii de argint în proba individuală de a.l.c.r. poziţia culcat şi cu echipa la a.l.c.r. poziţia genunchi, precum şi o medalie de bronz la a.s.3 poziţii echipe. Participant la JO din 1972 (Munchen) se clasează pe locul 26 la puşcă c.m. 3x40 focuri. Maestru al Sportului.

TACIUC (GHIOROAIE), ELENA (1958), n. în Bucureşti. A activat la Clubul *Steaua* (1974-1991), unde s-a pregătit cu antrenorii în anumite perioade cu antrenorii: Teodor Ciulu, Gheorghe Corbescu şi Teodor Colbea. A obţinut 10 titluri(5 la seniori, 5 la juniori) de campioană naţională în probele de pistoale, precum şi 12 clasări pe locul I în Cupa României (5 individuale şi 7 pe echipe). Debutează la CE din 1981, de la Titograd, unde obţine medalia de bronz în proba individuală de pistol sport, rezervată junioarelor, iar cu echipa de pistol sport, în proba senioarelor, cucereşte medalia de aur. La *europenele* din 1985 de la Varna, face parte din echipa de pistol cu aer comprimat, care intră în posesia medaliei de argint, şi se clasează pe locul al XIV-lea la individual. La CE (1986), se clasează pe locul al IV-lea la aer comprimat la ediţia din 1987 (Lahti), obţine medalia de bronz la aer comprimat echipe, iar în 1990, se clasează tot în proba pe echipe aer comprimat pe locul al VI-lea. Participă la CM din 1985, unde se clasează pe locurile V la individual şi cu echipa, de pistol aer comprimat, iar la ediţia din 1986, pe locul al V-lea cu echipa. În 1981 performanţa realizată la CE a reprezentat şi un nou record european la pistol sport cu 1750 puncte. Maestră a Sportului (1982) şi Maestră Emerită a Sportului.

TOMAN, IOAN (1959), n. în satul Teş, com. Brestovăţ, jud. Timiş. Studii liceale. Subofiţer CSA Steaua. Sportiv de performanţă, practicant al tirului, specializat în probele de talere-skeet. A început să practice tirul 1976 la AS *Vânătorul* din Timişoara (1976-1981), sub îndrumarea antrenorului Ion Neamţu . Pe parcursul anilor a mai activat la CSA *Steaua* (1981-1982) şi din 1991 în continuare, avându-l antrenor pe Cristian Loghiade. A obţinut peste 20 de titluri de campion naţional şi 5 clasări pe locul I la Cupa României. Component al loturilor naţionale de talere –skeet, a participat la: 4 ediţii ale JO din 1980, 1992,(clasat pe locul al IV-lea), 1996 şi 2008; la peste 14 ediţii CM între (1979-2007); la peste 15 ediţii CE (1992-2007); la peste 30 de participări la ediţii de Cupă Mondială; la 9 ediţii JB (1992-2004), unde a cucerit 17 medalii (14 de aur şi 3 de argint). Debutează la CE de juniori, în 1977, unde ocupă locul XVIII. La CM de talere-skeet seniori din 1986 (Suhl), obţine medalia de bronz, în proba individuală. După unele nereuşite, la *mondiale*, se afirmă la CM din 1995 (Nicosia), unde cucereşte medalia de aur în proba de skeet pe echipe şi locul al XI-lea la individual, aceasta fiind prima medalie de aur obţinută la *mondiale* în proba de skeet. O altă performanţă deosebită, o realizează la CM din 2007, unde intră în posesia medaliei de argint în proba individuală. La CM, s-a mai clasat pe locurile VI în 1989 şi 1990, 1994, 2002

şi pe locurile IX în 1998 şi 2003. La CE se clasează pe locul IV în proba individuală la ediţiile din 1996 şi 2001, iar cu echipa, pe locurile IV în 1993 şi 1996 şi pe VI, în 2001, 2002 şi 2004. Maestru Emerit al Sportului (1986). În anul 2000 i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a III-a.

TOTH, MONICA (1964), n. în Arad. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din cadrul Universității *Aurel Vlaicu* din Arad, promoția 2007. Antrenoare de tir sportiv, absolventă a Școlii de antrenori. Practicantă a tirului sportiv de performanță, sport în care a început să se inițieze la vârsta de 13 ani, sub îndrumarea antrenorului Gheorghe Csik. A fost legitimată la CS *UTA* pe care l-a reprezentat în competiții în perioada 1977-1984, având ca antrenori pe Gheorghe Csik și Ioan Popoviciu. A obținut 4 titluri de campioană națională de juniori și a fost selecționată de 2 ori în lotul național la această categorie de vârstă. Din 1990, își începe și activitatea ca antrenoare de tir, specializată în probele de pistoale, la CS *UTA*, iar din anul 2001 se transferă la *CSM* Arad. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut peste 30 de titluri de campioni naționali și numeroase clasări pe locurile II și III la CN și a stabilit 2 recorduri naționale cu Marius Cenădan. Printre trăgătorii multipli campioni naționali se află: Marius Cenădan; Adrian Cimpoae; Anca Sârbu; Valentin Cenădan. Acestora li se adaugă o altă promoție de tineri sportivi talentați precum: Cătălin Rață; Patric Gligor; Mădălina Malicski. A promovat 7 sportiv în lotul național de juniori și unul în cel de seniori. Sportivii săi promovați în loturile naționale, au realizat performanțe notabile în competițiile internaționale: Adrian Todor – medaliat cu bronz la CE din 1996 (Sofia) în proba pe echipe la pistol viteză juniori și cu argint la CE de seniori din 1999 (Bordeaux), la pistol viteză echipe; Valentin Cenădan – medaliat cu argint la CE de juniori din 1999 (Bordeaux), la pistol viteză echipe; Marius Cenădan (din 2001 cu dublă legitimare UTA – CSM Arad, iar din 2009 cu CS *Politehnica* Iași) – a obținut în probele de pistol viteză la juniori medalii de argint la CE din 2001 (Zagreb) la echipe, locul al VI-lea la CM din 2002 (Lahti) în proba individuală, argint la CE din 2003 (Plzen) la individual și bronz cu echipa, locul al IV-lea la CE din 2005 (Belgrad) la individual. Au mai realizat performanțe meritorii Anca Sârbu la CE din 2007 și Adrian Cimpoaie la CM de juniori din 2006. În anul 2004, trăgătorul Marius Cenădan a participat la Tabăra Olimpică de Tineret, organizată cu ocazia JO de Atena. În anii 2004-2005 MT a făcut parte din colectivele de antrenori care au pregătit loturile naționale de juniori, contribuind direct la realizarea performanțelor menționate. Are calificarea de arbitru de tir, calitate în care a oficiat la numeroase competiții. Decorată cu Medalia *Meritul Sportiv* clasa a III-a (2004).

TRIPŞA, ION (1934-2001), n. în com. Bărăbanţ, jud. Alba. Jurist, absolvent al Facultăţii de Drept. Ofiţer MI. Sportiv de performanţă, practicant al tirului, specializat în proba de pistol viteză. Şi-a început activitatea sportivă la *Tânărul Dinamovist*, de unde a fost promovat în secţia de tir a Clubului *Dinamo.* Multiplu campion naţional la pistol viteză, probă în care, în 1964, stabileşte un nou record naţional, 593 de puncte. A obţinut numeroase medalii la diferite concursuri internaţionale. Participant la 4 ediţii ale CE, cucereşte, în 1959, medalia de bronz la pistol viteză cu echipa, în 1963, medalia de bronz, la aceeaşi probă, în 1965 (Bucureşti), medalia de aur cu echipa şi medalia de bronz la individual, iar la CE din 1969, medalia de argint cu echipa. Îşi aduce contribuţia la obţinerea celor 2 medalii de argint cu echipa la pistol viteză, la CM din 1966 de la Wiesbaden şi 1970 de la Phönix, Arizona. Vicecampion olimpic în proba individuală de pistol viteză la JO din 1964, de la Tokyo. A mai participat la JO din 1968 (Mexic) unde a fost rezervă şi din 1972 (München), locul XXV. Maestru Emerit al Sportului. Decorat cu : Ordinul *Meritul Sportiv* clasa a III-a (1966).

TRUŞCĂ, MARINICĂ (1953), n. în Bucureşti. Angajat MApN. Practicant al tirului de performanţă. Specializat în proba de pistol liber. A început să se iniţieze în acest sport sub îndrumarea antrenorului Tadeus Jeglinschi, la Centrul de Selecţie şi pregătire organizat de FR de Tir, în colaborare cu CS *Metalul* (1969-1974). Legitimat la CSA *Steaua* (1974-1986), unde s-a pregătit cu antrenorul Teodor Coldea. Campion naţional la juniori (1973). A obţinut 18 titluri de campion la seniori (1973-1984), la pistol liber şi pistol aer comprimat. Clasat de 3 ori pe locul I la Cupa României. Participant la 5 ediţii ale CE din 1974 – loc VI echipe, VIII individual aer comprimat; 1975 – loc XIII echipe pistol liber; 1977 (Bucureşti) – medalie de bronz echipe pistol liber; 1978 – IX echipe pistol a.c.; 1983 (Bucureşti) – medalie de bronz echipe pistol liber. A mai obţinut 12 medalii (2 aur, 8 argint, 2 bronz) la 9 ediţii al JB şi o medalie de bronz la Spartachiada Militară de vară. Maestru al Sportului (1977).

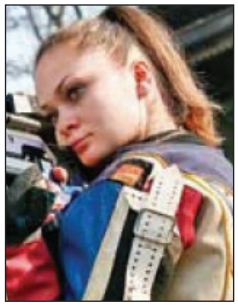

TUDOSE, ROXANA (1993) n. în Bucureşti. Studii liceale, absolventă a LPS *Aurel Vlaicu* din Bucureşti. Sportivă practicantă a tirului de performanţă, specializată în probele de puşcă. A fost recomandată antrenorului de tir Ştefan Olteanu, la sfârşitul anului 2006, de către antrenorul de atletism Ion Răţoi. Şi-a început pregătirea la CSŞ *Triumf*, pe poligonul acestui club, după numai doi ani, afirmându-se în competiţiile interne. La CN din 2008 a devenit dublă vicecampioană la seniori, în proba de puşcă a.c. individual și cu echipa CSŞ *Triumf*, iar la CN de juniori I, s-a clasat de trei ori pe locul I în probele de puşcă glonț (poziția culcat și 3 poziții la individual și pe echipe - poziția culcat). În anul 2009, își confirmă valoarea, cucerind titlul de campioană națională în proba de puşcă a.c. seniori, 3 titluri la juniori I și 4 titluri la juniori II. După 2010, s-a legitimat la CSA *Steaua*. Participă la CM de juniori din 2010 (München), fără a putea depăși emoțiile debutului. Se remarcă însă la CE de juniori din 2011 (Belgrad), unde realizează o performanță deosebită cucerind medalia de aur în proba de puşcă 50 m cu 594 puncte. Roxana Tudose (Steaua), împreună cu Ioana Cristea – *Dinamo* și Iulia Manea – CSŞ *Triumf*, a mai obținut o medalie de bronz, tot la puşcă 50 m, poziția culcat echipe. Este considerată una dintre marile speranțe ale tirului din țara noastră, capabilă să se afirme cu rezultate de prestigiu pe plan internațional.

ŢÂRLOIU, CONSTANTIN (1960), n. în Bucureşti. Ofiţer MApN. Sportiv de performanţă, practicant al tirului, specializat în probele de pistoale, antrenor de tir. Legitimat la CSA *Steaua* (1978-2001). Multiplu campion şi recordman naţional, medaliat la numeroase concursuri internaţionale de tir, în probele de pistol viteză, pistol liber şi pistol cu aer comprimat. A obţinut 38 de titluri de campion naţional,, din care 31 la seniori(2 la individual şi 29 la echipe) şi 7 la juniori, precum şi 10 clasări pe locul I la Cupa României. În perioada 1977-1997, a fost selecţionat în loturile naţionale, remarcându-se ca un trăgător foarte util în probele pe echipe. Debutează la CE de juniori, din 1978, unde se clasează pe locul IX, la individual şi VI cu echipa, iar la ediţia din 1979 obţine medalia de argint în proba pe echipe şi locul V la individual, la pistol liber. A făcut parte din echipele care au participat la 14 ediţii ale CE de seniori, cele mai bune performanţe, fiind realizate astfel: medalia de argint în 1985 de la Osijek, la pistol viteză; medalia de argint în 1995 la Zurich, la pistol liber; locul IV în 1996, la pistol cu aer comprimat; medalia de argint în 1997 la Varşovia, la pistol cu aer comprimat. A participat la 3 ediţii ale CM: 1990 – loc V pe echipe a.c.; 1994 - locul VI la pistol liber, echipe, şi locul VIII la echipe, pistol cu a.c.; 1998 – loc IX pistol echipe, a.c. A mai contribuit la obţinerea a 24 de medalii (9 aur, 10 argint, 5 bronz) la JB de juniori şi seniori. După retragerea din activitatea competiţională a activat ca antrenor în cadrul secţiei de tir, pentru probele de pistoale la CS *Steaua* (2002-2006). A făcut parte din colectivele tehnice care au pregătit sportivii pentru JO (2004), pentru 2 ediţii

ale CM (2002 şi 2006) şi 5 ediţii ale CE contribuind la realizarea unor performanţe valoroase la aceste competiţii. Printre sportivii care s-au aflat în pregătirea sa, sunt menţionaţi: Sorin Babii, Iulian Raicea, Iulian Marian Cazan, Valentin Stan. S-au mai evidenţiat pentru realizările pe plan internaţional şi sportivii: Andrei Lăscuţ (medaliat la CE 2003), Cătălin Căliţa, Nicu Balaban, Daniela Cohanciuc, Mihaela Dochiţă, Roxana Simidreanu, Cristina Dănilă, Carmen Degeratu, mulţi dintre aceştia fiind juniori de perspectivă. Cu sportivii secţiei a obţinut 32 de titluri de campioni naţionali (23 la seniori, 9 la juniori).În anul 2007 a fost numit în funcţia de antrenor federal. Maestru al Sportului (1981). Maestru Emerit al Sportului (1987).

VASILESCU, GHEORGHE (1936-1993), n. în Bucureşti. Sportiv de performată, practicant al tirului, specialist în probele de puşcă. A fost legitimat la Clubul *Olimpia* Bucureşti. Multiplu campion naţional în proba de puşcă 60 de focuri, poziţia culcat. Corecordman naţional cu 600 de puncte, realizate din 600 posibile. Component al loturilor naţionale de puşcă, în perioada 1960-1980. A obţinut mai multe medalii la diferite concursuri internaţionale. Campion european în 1968 (Wiesbaden), cu echipa de puşcă, în proba de 60 de focuri, poziţia culcat (N. Rotaru, Şt. Kaban, Gh. Vasilescu, Şt. Allerhand-Tamaş). La CE din 1969 (Plzen), a ocupat locul I, cu aceeaşi echipă, în proba de armă liberă calibru redus 60 de focuri, poziţia culcat, realizând şi un nou record mondial. În 1970, la CM de la Phönix, Arizona, face parte din echipa care, în proba de puşcă 60 de focuri, poziţia culcat, câştigă medalia de argint. A activat ca antrenor de tir. Fiind un sportiv cu handicap de auz, a concurat la Jocurile Mondiale Tăcute din 1977 Bucureşti, unde a câştigat medalia de aur în proba de puşcă 60f. Maestru al Sportului în 1968 şi Maestru Emerit al Sportului în 1993.

VASILESCU, ION, n. în Ploiești. Antrenor de tir, absolvent al Scolii postliceale de antrenori din Bucureşti (1974). Activitatea sa la CSM Arad din anul 1980 s-a concretizat prin pregătirea unor sportivi care au obținut rezultate remarcabile: Sin Ileana, Mureșan Ileana, Pop Gheorghe, (2 medalii de argint) la CE în anii 1995 și 1997 la pistol ac, multiplu campion național. A selecționat-o pe sportiva Moldovan Mihalache Lucia la proba de pușcă, care apoi a trecut în pregătirea antrenorului Koleș Ștefan la tir talere. A mai promovat în lotul național o serie de sportivi de perspectivă printre care și Freer Andres și Lazăr Feelix. Antrenor Emerit al Sportului.

VINTILĂ, VASILE (1942), n. în Alba Iulia. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF, promoţia 1964. După absolvire a îndeplinit următoarele funcţii: instructor la CS *Rapid* (1965-1966); metodist la Consiliul orăşenesc al UCFS Bucureşti (1966-1968); şef sector sport (1968-1970); şef secţie sport-turism şi pregătirea tineretului pentru apărarea patriei; *preşedintele* BTT - agenţia Bucureşti (1970-1974); instructor principal la CNEFS (1974-1976); vicepreşedinte la BTT - filiala Bucureşti (1976-1980) şi din nou la CNEFS (1980-1982). În 1982 a fost ales secretar general al FRTS, funcţie pe care a îndeplinit-o până în 1990, când este numit referent de specialitate în MTS. Din 1991 este reîncadrat în funcţia de secretar general al FRTS, funcţie pe care o îndeplineşte până în 2006. În cei peste 20 de ani cât s-a aflat la conducerea federaţiei, s-a dovedit a fi un bun organizator. În intervalul 1982-2006 tirul românesc a continuat să se afirme pe plan internaţional, sportivii români cucerind la CE, CM şi JO, 52 de medalii (11 de aur, 22 de argint şi 19 de bronz). A adus o contribuţie importantă la organizarea, în Bucureşti, a CE din 1983, a Campionatelor Internaţionale ale României

şi a altor concursuri internaţionale de tir. A fost membru al CNEFS. În anul 2000 i s-a conferit Medalia Naţională *Pentru Merit* clasa a II-a.

ZVONESCHI, JACQUELINE (1937), n. în Bucureşti. Tehnician foto-film, fotoreporter sportiv. A început să practice tirul la *Tânărul Dinamovist*, în 1953, continuându-şi activitatea de performanţă în cadrul secţiei de seniori a Clubului *Dinamo*. A realizat 25 de titluri de campioană naţională şi a stabilit 15 recorduri naţionale, la junioare şi la senioare, în toate probele de puşcă. Componentă a lotului naţional de tir, participă la CE din 1955, de la Bucureşti, unde realizează o performanţă excepţională (400 de puncte, din 400 posibile) la junioare, cucerind medalia de aur şi primul titlu continental, pentru tirul românesc, în proba de armă liberă, 40 de focuri, poziţia culcat. Tot la această ediţie a *europenelor*, alături de 3 juniori, şi-a adus contribuţia şi la obţinerea a încă 2 medalii de argint, în probele pe echipe, la armă liberă, poziţia culcat, cu T. Ciulu, P. Şandor, I. Văcaru şi poziţia în genunchi, cu V. Antonescu, P. Şandor, I. Văcaru, precum şi a unei medalii de bronz la 3 poziţii cu aceeaşi echipă. La CE din 1957 (Belgrad), împreună cu juniorii I. Văcaru, M. Străoanu, N. Giuglan câştigă medalia de argint la 3 poziţii. După o scurtă activitate ca antrenor, s-a dedicat, în exclusivitate, profesiei de fotoreporter sportiv, pe care a practicat-o, în cadrul aceluiaşi club, din 1956 până în 1992. În cei peste 36 de ani de activitate, desfăşurată de multe ori în condiţii deosebit de grele, **J. Z.** a lăsat pentru memoria sportului românesc mii de fotografii cu cele mai reprezentative figuri de sportivi. Fototeca de aur a sportului din ţara noastră s-a îmbogăţit astfel cu imaginile campionilor şi recordmenilor naţionali, olimpici, mondiali şi europeni, cu secvenţe memorabile ale luptei sportive şi ale marilor evenimente care au marcat dezvoltarea tuturor ramurilor de sport şi a sportului românesc. O parte din contribuţia muncii sale se regăseşte în fotografiile publicate în revistele şi în presa vremii, în ilustraţia celor 5 albume apărute cu ocazia aniversărilor Clubului *Dinamo*, precum şi în numeroase expoziţii personale şi de grup, cu tematică sportivă. A continuat totuşi să fie prezentă în activităţile tirului, chiar şi după pensionare, oficiind ca arbitru în competiţiile de tir. Maestră a Sportului şi Maestră Emerită a Sportului.

TURISM

Dorinţa şi necesităţile omului de a se relaxa, de a-şi dezvolta sau menţine calităţile motrice şi funcţionale, de a cunoaşte şi a vizita spaţii geografice inedite şi locuri încărcate de istorie reprezintă activităţi vechi de când lumea. Acestora, omul le-a dat curs folosind diverse mijloace de deplasare, străbătând spaţii terestre, nautice şi aeriene. Dar organizarea şi instituţionalizarea lor datează din secolul al XIX-lea. Denumirea generică de turism provenită din limbile franceză (*tourisme*) şi italiană (*turismo*) a dat identitate acestor genuri de activităţi menite să-i întărească omului sau să-i refacă homeostazia, mai cu seamă în epoca modernă şi contemporană, o dată cu revoluţia industrială care a modificat raportul dintre dinamica şi statica sa. De aceea, acţiunile turistice apar mai ales în ţările civilizate ale Europei. Experienţa acestora va fi preluată de ţările din sud-estul continentului, inclusiv de România. Nu întâmplător în 1880, la Sibiu, se înfiinţează o asociaţie turistică, evident sub influenţa populaţiei săseşti. În aceeaşi perioadă se înregistrau excursii în apropierea Bucureştiului, aşa-numitele ieşiri duminicale *la iarbă verde*.

În ultimul deceniu al secolului al XIX-lea se consemnează apariţia primelor organizaţii turistice atât în Capitală, cât şi în alte oraşe, situate îndeosebi în zonele muntoase (Braşov, Sinaia, Petroşani). În Bucureşti se înfiinţează, în 1891, *Cercul excursioniştilor*, iar la Sinaia, în 11 martie 1893, *Societatea Carpatina Sinaia*, apreciată la vremea respectivă pentru acţiunile turistice şi de drumeţie iniţiate pe traseele accesibile ale Bucegilor. Primul club alpin-turistic de pe teritoriul României, a fost constituit, în 1873, la Brașov. Acesta a apărut la 15 ani de la înființarea clubului alpin englez (primul din lume), la 9 ani după înființarea celui austriac, la 8 ani după înființarea celor italiene și elvețiene, la doar 4 ani după cel german, dar înaintea celui francez (1874). De fapt, primele 3 asociații turistice montane de pe teritoriul României, au aparut în Transilvania și Banat, fiind fondate de sași și svabi: Siebenburgischer Alpenverein in Kronstadt (Clubul alpin al Transilvaniei cu sediul în Brașov); Banater Alpinistenclub in Caransebes (Clubul alpin al Banatului cu sediul în Caransebes); Siebenburgischer Karpaten Verein –S.K.V. (Clubul carpatin al Transilvaniei cu sediul în Sibiu). Aceasta din urmă, fondată la data de 28 Noiembrie 1880, a fost poate cea mai activă asociație turistică românească. SKV-ul a activat neîntrerupt timp de peste 60 de ani, până în anul 1944.

Scopul a constat în a face accesibili Carpații Transilvaniei și ținuturile învecinate, de a-i cerceta din punct de vedere științific, de a-i descrie și de a răspândi rezultatele astfel obținute, de a facilita accesul în diferite locuri interesante de aici, în special de a intensifica și a răspândi interesul pentru acești munți.

Dintre realizările SKV-ului, amintim tipărirea *Anuarului* (Jahrbuch des Siebenburgischen Karpathen Vereins) – prima tipăritură de tip enciclopedic - între 1881 si 1944, cât și reconstruirea și construirea de cabane, care în 1934, se ridicau la cifra de 45. De

asemenea, trebuie amintit faptul că una dintre prioritățile acestei asociații era și constituirea de secții pe întreg teritoriul Transilvaniei și nu numai. Dintre cele mai importante secții ale SKV–ului trebuie amintite următoarele: Făgăraș, Agnita, Orăștie, Sebeș, Reghin, Sibiu, Sighișoara, Bistrița Năsăud, Brașov, Viena, Valea Jiului, Mediaș, București ș.a.

O altă realizare a SKV-ului a fost constituirea corpului de călăuze (ghizi). Astfel, la 1 martie 1884, a apărut "*Cartea călăuzei*" sau mai precis, o legitimație tipărită în limba română, germană și maghiară, care cuprindea: numele și prenumele călăuzei, localitatea de domiciliu, regiunea unde conducea grupurile, tarifele practicate s.a. De asemenea, călăuzele primeau și insigne de recunoștere oficială. Începând cu anul 1891, secția Sibiu s-a ocupat de instruirea călăuzelor, organizând în acest scop o serie de cursuri și excursii menite să-i învețe pe participanți să citească hărțile și să se orienteze cu ajutorul lor, cât și să dobândescă cunoștințele necesare acordării primului ajutor în caz de accidente. Primul curs a fost ținut în Făgăraș, cu 17 participanți veniți din 4 secții. În anul 1906 s-a înființat o Casă de pensii pentru ghizi și una de asigurări pentru accidentați, la inițiativa lui Karl Conradt.

Un alt domeniu de activitate în care membrii SKV–ului au excelat a fost și Serviciul de Salvare în Munți (*Alpine Rettungstelle*). Primele secții cu posturi de prim ajutor au fost cele din Brașov (1919) și Sibiu (1925).

Trebuie amintiți și ceilalți membri care au contribuit la dezvoltarea turismului montan pedestru, cum ar fi: K. Lehmann și C. Lehmann (bunic și nepot), I. Puscariu, J. Gross, F. Abraham, J. Laiser, A. Bell, F. Kraus, D. Rădulescu, M. Gold, A. Urechia, B. Dumbravă, frații Hannenheim s.a.

Cercul Excursioniștilor a fost prima asociație turistică din București, înființată la 1 ianuarie 1891, care-și propunea, conform Statutului, "*ca mijloc de locomoție se adoptă piciorul*". Anul 1903 reprezintă o etapă importantă în evoluția turismului odată cu apariția în București a Soc. Turiștilor Români, formată din oameni de știință și litere a căror cultură germană aducea un suflu nou în concepția despre turism și turist. Oameni de talia profesorilor Tzigara-Samurcaș, Mehedinți, Murgoci, Antipa, Dr. Costinescu, Vintilă Brătianu, P.P. Carp, Gen. Manu, I. Kalinderu, D.D. Sturdza fac parte din comitetul acestei societăți care lucrează sub înalta președinție a AS Regale Principelui Ferdinand. Primele începuturi de colaborare între stat și inițiativa particulară se ivesc de la această dată.

Hanul Drumeților s-a format datorită contribuției câtorva personalități care au activat la școala STR (Societatea Turiștilor din România), printre care trebuie menționate Bucura Dumbravă, Mihai Haret, Emanoil Bucuța. Lor li s-au adăugat I. Bianu, S. Bragadiru, D.Z. Furnica, A.Păunescu și M. Nenițescu, care în data de 14 septembrie 1920 s-au întâlnit în Casa Spiru Haret, având ca scop desemnarea celor 8 membri fondatori ai acestei asociații turistice. O zi mai târziu, la 15 septembrie 1920, s-au reîntâlnit și au redactat procesul verbal de constituire a Hanului Drumeților, societate pe acțiuni, cu un capital de 200 000 lei, împărțit în 2000 de acțiuni nominative a câte 100 lei fiecare. S-a ales un consiliu de administrație și un colectiv științific format din 7 membri, responsabili pe diverse acțiuni: literatură, arte frumoase, propaganda în străinătate, etnografie, geografie, științe naturale. Comitetul Federației Societăților de Turism din România (STR), în anii '42-'43, era următorul: Dem. Popescu – președinte; Ion Udriște Olt – vicepreședinte; Nae Dumitriu – consilier tehnic; E. Morțun, G. Frim, Fr. Schuller, D. Gherase – membri în comitet; Ilie Vasilescu – secretar general și Ștefan Ionescu – casier.

Turing-Clubul României – a apărut prin transformarea Hanului Drumeților, ca urmare a hotărârii din data de 10 iunie 1925, datorită faptului că acesta din urmă nu mai corespundea multitudinii sarcinilor ce stăteau în fața turismului românesc în evidentă ascensiune. Oficial, hotărârea de transformare a fost recunoscută în ziua de 2 aprilie 1926. Cât a funcționat (1926-1948) TCR a încercat și a reușit să dinamizeze mișcarea turistică din întreaga țară, având performanțe demne de rememorat. Sub egida TCR au apărut mai multe titluri consacrate Munților Carpați, dintre care nu trebuie omise următoarele: Le massif de Bucegi, de M. Haret (1931); **Taul**

Roșu de Valeriu Puscariu (1934)**; Case de adăpost și drumuri marcate** de E. Țeposu si V. Pușcariu (1942); **Valea Arieșului** de Vasile I. Rusu (1947); o serie de hărți turistice imprimate de Institutul "Unirea" din Brașov-Bucegi și **Gârbova, Postăvarul și Piatra Mare, Piatra Craiului** s.a. A trebuit să treacă aproape un sfert de veac pentru ca, la inițiativa lui P. Teodorescu și a lui Mircea Dumitrescu, la *2 noiembrie 1971* (întalnirea celor doi a avut loc la Paris) să se pună din nou bazele TCR-ului. De la început, cei doi și-au propus să desfășoare o acțiune permanentă de cultură turistică. Aici prezentatorii textelor și imaginilor au fost: E. Iliescu, I. Haret, S.C. Gorjan, O. Manițiu, I.I. Dunăreanu, V. Marinescu, E. Cristea, S. Tulea, M. Dumitrescu, A. Baltazar, D. Ionescu s.a. De asemenea, s-a înființat și Cabinetul de Istoria Turismului și s-au editat Caietele Turing-Clubul României. *Societatea Academică de Turism a României* a fost constituită prin actul autentificat de Tribunalul Ilfov, cu nr. 3947 la 6 februarie 1925. Între cele mai cunoscute publicații de turism din țară se numară și Buletinul SAT „România". În coloanele sale au publicat intelectuali preocupați sincer de destinele turismului din România. În acest sens, suita de articole tipărite în numerele din 1929 ale buletinului sunt pilduitoare: „Problema turismului pentru România" de Valeriu Micu, „Mișcarea turistică în România" si „Societatile de Turism" de Theodor Vladulescu, „Geneza unei societăți de turism" de Horia Oprescu, „Turismul ca mijloc de propagandă națională" de Tudor Vlădescu. Au mai colaborat la această prestigioasă publicație: Emanoil Bucuța, Ion Simionescu, N. Iorga, Vasile Voiculescu, I.M. Sadoveanu, Cezar Petrescu.

Dar turismul şi drumeţia vor cunoaşte un alt ritm de dezvoltare după Primul Război Mondial. Se înregistrează construirea de cabane, marcarea drumurilor şi chiar apariţia unor întreceri turistice, concomitent cu înfiinţarea unor asociaţii cu un astfel de profil. În 1921 se constituie *Societatea Turiştilor din România* şi *Frăţia Montana*, ultima la iniţiativa lui Emil Racoviţă. Doi ani mai târziu (1923), la Sinaia îşi va face apariţia asociaţia de turism *Peleş*, iar în 1925, asociaţia *Touring - Clubul României*, cea mai puternică din ţară, care îşi propunea protecţia naturii şi afilierea altor asociaţii de acelaşi profil. Ca urmare a avântului luat de mişcarea turistică se reclamă nevoia creării unui organ de conducere în cadrul FSSR. În luna martie 1925 se înfiinţează subcomisia de turism, care în 1928 se va transforma în Comisia centrală de turism cu filiale regionale la Braşov, Sibiu, Ploieşti şi Oradea. În 1932 se formează o organizaţie puternică *ADMIR* (Asociaţia Drumeţilor din Munţii României), care a impulsionat înfiinţarea *Clubului Alpin Român* cu secţii noi la Ploieşti, Bucureşti, Piteşti şi Făgăraş. *ADMIR* s-a bucurat de autoritate şi a constituit un model pentru asociaţiile turistice din ţară, având în conducerea sa personalităţi ale vieţii politice şi culturale din România anilor '30. Printre membrii de onoare pe care i-a avut în 1939 se numără prinţul moştenitor al României, prim-ministrul guvernului, preşedintele ONT, prefectul judeţului Argeş, şeful Siguranţei, şeful Casei Autonome a Pădurilor Statului, scriitorul Emanoil Bucuţa, cercetătorul Al. Borţa. În 1940 erau executate marcaje a căror reţea însuma 337 km pe potecile din munţii Făgăraşului, Piatra Craiului şi Iezer-Păpuşa. Se poate afirma că între anii 1930-1940 turismul românesc a trecut la o nouă etapă de organizare, concretizată prin unificarea societăţilor de turism izolate sau reunite în grupuri, în cadrul unui organ central, după modelul celorlalte activităţi sportive. Aşa se explică faptul că în 1934 (22 martie) se înfiinţează, provizoriu, Federaţia Societăţilor de Turism din România, oficializată în 1935. Comitetul Federației Societăților de Turism din România avea următoarea componență: Dem. Popescu – președinte; Ion Udriște-Olt – vicepreședinte; Nae Dumitriu – consilier ethnic; E. Morțun, G. Frim, Fr. Schuller, D. Gherase – membri în comitet; Ilie Vasilescu – secretar general și Ștefan Ionescu – casier. În anul următor (1936) ia naştere Oficiul Naţional de Turism (ONT), instituţie de stat aparţinând Ministerului de Interne, Federația căpătând o formă mai concludentă, mijlocind legătura dintre inițiativa particular și Stat. Primul președinte al **ONT** a fost Sergiu Dimitriu. Pe lângă ONT funcționa Consiliul Superior al Turismului. Președinte era tot Sergiu Dimitriu, secretar V.A. Marinescu. Pe

lista de 20 de membri mai erau menționate câteva personalități din lumea turismului: gen.dr. Vicol, Neagu Boerescu, Mihai Haret, Alexandru Badăuță, V. Florescu. Buletinul **ONT** s-a tipărit începand cu *1 octombrie 1935*, după care s-a transformat, de la *1aprilie 1936*, în revista "România" care era condusă de pictorul-poet Radu Boereanu. Printre cei care semnau articolele ce apăreau în această revistă, se numărau și N. Iorga, D. Botez, G. Galaction, E. Bucuța, Lucia Demetrius și Zaharia Stancu. De asemenea, printre autorii textelor se numarău și scriitorii-turiști, dintre care trebuie amintiți I. Simionescu, Al. Borza, M. Haret, V. Pușcariu, R. Țițeica, Dan Rădulescu, E. Iliescu. Până în februarie 1940 apăruseră 49 de numere într-un tiraj de 290.500 exemplare. Pe lângă asociațiile turistice prezentate mai sus, au mai existat și altele, dintre care le amintim pe următoarele: Societatea de Gimnastică, Sport și Muzică din Iași, Frăția Munteană din Cluj înființat de Emil Racovită, Hai la Drum din Arad, Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României (ADMIR), Asociația „România Pitorească", Clubul Alpin Român, Clubul turistic Bănățean din Caransebeș. În 1948 s-a înființat „Asociația Turismului Popular" (ATP), care avea secțiuni de turism, camping și alpinism. Emilian Cristea și Ionel Coman sunt printre cei chemați să sprijine noua asociație care, avea să fie desființată în anul 1950. În 1949, s-a înființat Confederația Generală a Muncii (CGM), care avea și secțiune de turism. Activitatea în domeniul turismului montan pedestru și a alpinismului a fost continuată de către asociațiile sportive înființate pe lângă Uniunile Sindicale, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne. CGM a reușit organizarea câtorva școli de alpinism importante, cu sute de participanți și cu durata de până la două luni. În anul 1959 a fost reorganizat Oficiul Național de Turism "Carpati" care a primit, printre altele și sarcina de organizare de acțiuni turistice și alpine interne.În anul 1968 a fost înființat Biroul de Turism pentru Tineret (BTT), care a preluat practic întreaga activitate de turism montan pedestru. Aici trebuie amintiți reprezentanții de seamă ai acestei organizații, care au contribuit la revigorarea turismului montan pedestru, mobilizând numeroși tineri în activități specifice: Gioni Babos, Alexandru Filip, Mihai Stănilescu, Dan Bala, Lucian Marenco, Dan Pasăre, Leonard Acrișor, Alexandru Șerbănescu, Marian Bunea.Prin anii '70 în cadrul acțiunii pionierești "Asaltul Carpaților" s-a stabilit ca întreaga creastă principală a Carpaților Orientali (cumpăna de ape dintre Ardeal și Moldova) să fie marcată cu bandă rosie, lucru care s-a și întâmplat în mare parte. A fost cea mai amplă acțiune de marcare și amenajare a traseelor turistice din România.Din păcate, cu excepția unor masive mai des circulate, marcajul de creastă nu a mai fost refăcut. În anii '80 se înființează numeroase cluburi de turism montan, fie pe lângă marile întreprinderi, fie pe lângă agențiile BTT județene, parte dintre ele afiliându-se la Federația Română de Turism-Alpinism. Dintre revistele de specialitate, trebuie amintită revista "România Pitorească", al cărei prim număr a fost editat în anul 1933. La începutul anilor '90 se înființează Clubul Național de Turism pentru Tineret (CNTT), care reunea mare parte a cluburilor de turism din întreaga țară și care va organiza numeroase acțiuni cu caracter ecologic. În anul 2001, CNTT-ul a fost înlocuit cu Asociația Națională a Cluburilor de Turism (ANCT).

Din 1934 mersul (marşul) ca probă atletică, se desparte de turism din punct de vedere organizatoric şi trece în sistemul competiţional al FRA. După război (1945) turismul se reia în programele OSP sub lozinca: *aer, soare şi lumină pentru muncitori*. Detaşând acţiunea de suportul şi cadrul politic şi ideologic al epocii, se poate afirma că turismul a cunoscut o revigorare în deceniile următoare, ca urmare a strategiilor de dezvoltare a educaţiei fizice şi sportului, din care turismul a făcut constant parte integrantă. Au apărut secţii de turism în cadrul asociaţiilor sportive, s-au construit cabane şi hoteluri, s-a mărit reţeaua traseelor turistice marcate. Edificator în acest sens este faptul că turismul a fost inclus ca normă obligatorie în complexul polisportiv GMA (1950). În 1955 se reînfiinţează Oficiul Naţional de Turism (ONT) *Carpaţi*. Cu toată dezvoltarea mişcării turistice de toate genurile din ţara noastră, el nu avea un organ tehnic central de conducere. În decursul anilor turismul a fost inclus în diferite

structuri organizatorice, care nu au permis o dezvoltare de sine stătătoare. Aşa apare spre exemplu, în perioada 1949-1955 când turismul a făcut parte din inspecţia, din cadrul CCFS-CM, alături de polo, schi, bob şi alpinism. Între 1957-1989 turismul a făcut parte din diferite forme organizatorice alături de alpinism şi orientare. De-abia în 1990 se infiinţează Federaţia Română de Turism *Salvamont - Speologie*, care în 1995, prin ordinul nr. 149 din 30 martie al MTS, se desfiinţează, iar Comisia Centrală de Turism Sportiv trece în cadrul Federaţiei Române Sportul pentru toţi, întrucât activitatea acestei comisii a fost apreciată că se încadrează mai bine în profilurile şi obiectivele incluse în conceptul de *loisir*. De reţinut că această Comisie Centrală de Turism, apărută în 1928 prin înlocuirea subcomisiei de Turism, a funcţionat pe lângă asociaţia sportivă *Stăruinţa* a sindicatelor şi, succesiv, în cadrul diferitelor federaţii sportive (Federaţia de Turism, Federaţia Română de Turism-Alpinism şi Orientare) ocupându-se şi de organizarea turismului sub formă sportivă. Această Comisie Centrală de Turism Sportiv era condusă în 1994 de ing. Nicolae Popescu în calitate de preşedinte, Dan Mazilu - vicepreşedinte şi Vasile Păduraru - secretar. Ea avea 62 de secţii în 18 judeţe şi 640 de copii legitimaţi, 465 de juniori, 330 de seniori, 62 de instructori şi 50 de arbitri. Această soluţie organizatorică va fi modificată, tot în 1995, prin decizia conducerii MTS de a păstra Turismul Sportiv ca ramură de sport competiţională, de perfomanţă. În urma acestor dificultăţi de natură organizatorică şi de identitate a unei activităţi care avea deja o tradiţie în ţara noastră, organizaţiile cu personalitate juridică s-au întrunit într-o adunare generală la sediul Comisiei Judeţene de Turism Sportiv Argeş, din Piteşti. În acest fel, la 21 februarie 1998, s-a decis înfiinţarea Federaţiei Române de Turism Sportiv. În temeiul Legii nr. 21 din 1924, al Decretului nr. 31 din 1954, a Hotărârii de Guvern nr. 405 din 1997 şi al Ordinului nr. 419 din 1996 al MTS şi având avizul Curţii de Apel Piteşti, Federaţia Română de Turism Sportiv a dobândit titlu de personalitate juridică şi statutul de federaţie de drept privat, de utilitate publică, non-profit. Structura ei la sfârşitul anului 2000 era următoarea: preşedinte - arbitru V. Badea, vicepreşedinţi - Cristian Dincă şi Paul Chiriţescu, secretar general - Constantin Sofian. La Federaţie sunt afiliate 22 de organizaţii turistice care funcţionau în 12 judeţe, având legitimaţi 324 de sportivi (124 copii, 175 juniori, 25 seniori) şi beneficiind de 22 instructori şi 30 arbitri.

Acestei activităţi i-au fost dedicate de-a lungul timpului mai multe publicaţii de profil şi lucrări: *Buletin informativ* al Comisiei Centrale a Turismului Sportiv, *Ghid de Beletristică* de Gh. Asachi (1840); *Anuarul Societăţii Carpatine Ardelene a Turiştilor*, a apărut începând din 1881. În 1901 Al. Vlahuţă publică *România Pitorească*; între ianuarie 1929 şi aprilie 1932, apare prima publicaţie lunară de turism *Buletinul Societăţii Academice de Turism, România*, iar între 1911 şi 1916 se editează publicaţia bilunară *Bucegii* din Buşteni; sub redacţia lui Vasile Teodorescu, apare revista *Turist Club* din iniţiativa Companiei de Turism pentru Tineret şi a Clubului Naţional de Turism pentru Tineret. Cu o periodicitate lunară, care aborda şi aspecte ale activităţii turismului sportiv, a fost revista *România Pitorească* care a debutat în 1972. De asemenea, se elaborează almanahuri turistice de către societatea Concept Ltd., iar în 1997 în luna septembrie, se publică primul număr al revistei *Munţii Carpaţi* etc.

În perioada 2001 – 2009 s-au desfășurat in toata tara o serie de actiuni menite sa incurajeze turismul la munte și la mare in randurile elevilor și studentilor. Astfel, o serie de Directii Judetene pentru Sport si Tineret, au initiat cursuri de pregatire a viitorilor instructori pentru Turism. Instruirea consta in cunoasterea celor mai frumoase si accesibile trasee din tara, in echiparea si aprovizionarea cu hrana si apa a turistilor, in cunoasterea si respectarea regulilor privind programul turistic. Astfel de actiuni au avut loc in judetele: Constanta, Brasov, Sibiu, Cluj, Maramures, Iasi, Suceava, Bistrita Nasaud, Hunedoara, Caras-Severin, Timis, Arad, Oradea,etc. Turismul sportiv este bine dezvoltat acolo unde interesul este pe masura. Pe primul loc se situeaza Valea Prahovei , cu salba de locatii turistice ca Sinaia, Busteni, Predeal, Poiana Brasov, apoi tot la loc de frunte se pozitioneaza zonele cu cabanele din

Muntii Parang, Semenic, Rodnei, Podisul Transilvaniei, Bucegi etc. In aceste zone, ca si in multe altele, ca de pilda la Marea Neagra sau in Delta Dunarii, Inspectoratele Judetene de Invatamant organizeaza tabere si cantonamente pentru elevi, studenti si sportivi de performanta. Astazi o deplasare turistica cu elevi sau studenti, vara sau iarna se finalizeaza cu organizarea de concursuri de orientare turistica, de vizitare a unor monumente istorice, economice sau religioase. Fiecare organizator, instructor sau profesor de educatie fizica, in colaborare cu Comisia Judeteana a Sportului pentru Toti, acorda in majoritatea cazurilor, diplome, cupe, material sportiv sau carti de interes cultural, sportiv sau artistic.

Au apărut unele inițiative care și-au propus ca obiectiv dezvoltarea turismului în diferite medii. S-a înființat în aprilie 1996, la Piatra Neamț, sub denumirea de Fundația Nord-Est, Federația Română de Turism Sportiv, care a devenit apoi Federația Est-Europeană de Turism Profesionist, iar începând cu data de 22 iunie 1999, își desfășoară activitatea sub numele de Federația Română de Turism Sportiv. Această organizație non-guvernamentală, de drept privat, apolitică, montan ecologista pentru tineret, științifică, editorială, informațională, cultural sportivă are ca deziderat, prin activitatea sa constantă, sprijinirea cluburilor și asociațiilor turistice și sportive din România. Respectând egalitatea, dreptul la participare și la libera exprimare, susținând mentalitatea de învingător, spiritul de echipă, considerația și prietenia pentru ceilalți, FRTS își propune susținerea și dezvoltarea mișcării montan-turistice din România, prin valorificarea fenomenului educațional, prin diversitate și competitivitate. Scopul activității ce se desfășoară în cadrul organizatoric oferit de FRTS, este de educare în spiritul respectării normelor de conduită civilizată, dezvoltării capacității morale și de voință, de promovare a activităților ecologice și de protecție a mediului de refacere a potențialului de muncă și recreere activă, prin practicarea permanentă și organizată a turismului.

În perioada de început a activității sale la FRTS s-au afiliat (vechea denumire Federația Est Europeană de Turism Profesionist - FEETP) 80 de cluburi din tară, federatia a oferit un cadru organizat pentru activități, competiționale, concursuri sportive, turistice și culturale de tip Trofeu si Lira. Acțiunile inițiate de federație s-au bucurat de succes încă din primul an de activitate, asfel în luna august a anului 1996 a fost organizată o expediție pilot în patru masive: Rodnei,Vlădeasa, Apuseni și Piatra Craiului, care a reunit 44 de membri a 10 cluburi. Anul 1997 a însemnat pentru federație un program competițional inclus în Campionatul national al cluburilor de turism, desfăsurat pe parcursul a 18 etape **și tot atâtea zone montane din țară**, au participat 103 cluburi **și asociați**i afiliate federației. **În anul 1998 Campionatul a cuprins 10 etape or**ganizate de cluburile afiliate și Cupa FEETP ediția întâi organizată împreună cu Alpin Club Elite Bucure**ș**ti, la care au participat 80 de cluburi afiliate. Calendarul federației, pe anul 1999, a cuprins 14 etape competiționale.

TURISMUL MONTAN PEDESTRU sau DRUMEȚIA MONTANĂ ÎN ROMÂNIA reprezintă forma de turism practicată fără un mijloc de transport, perpedes, fiiind cunoscut și sub numele de drumeție. În cazul în care o astfel de activitate turistică se desfășoară în zona de munte, aceasta poartă numele de turism montan pedestru sau drumeție montană (Dragoi, C.C,2006, *Turism si activitati sportive în spațiul montan*).Tot mai des sunt folosiți în ultimul timp și termenii împrumutați din limba engleză *trekking, hiking sau backpaking.* Dintre acestea, cel de-al doilea este cel mai apropiat de întelelesul clasic al drumeției montane. Drumeția montană este un mijloc ideal atât preventiv cât și curativ de păstrare a sănătății și constituie o adevarată școală, uneori aspră, care impune: disciplină, curaj, abnegație și spirit de echipă. Drumeția pe munte nu este un lucru ușor de făcut, deoarece presupune efort mare, o bună condiție fizică și mai ales voința de a continua când simți că te doboară oboseala. Însă, toate aceste aspecte fac din urcatul pe munte modul ideal de a-ți petrece week-end-ul sau câteva zile libere în mod activ, într-un cadru mirific și sălbatic, uitând de problemele zilnice și incărcându-ți “bateriile”. Dacă urci pe munte cu un

grup de prieteni, întreaga experiență poate fi și un test de prietenie (friendship building), deoarece vor fi destule momente în care poti afla cine iți sare în ajutor la nevoie. De regulă, pasionații de trasee montane sunt oameni trecuti prin diverse încercări și știu ce înseamnă o mână de ajutor sau chiar un sfat atunci când ești într-o situație mai delicată. Turismul montan pedestru este o activitate sportivă care implică un efort aerob de durată, de intensitate medie, chiar atingând pragul anaerob în cazul urcușurilor mai dificile ce necesită un efort de intensitate crescută. Calitatea fizică de bază este rezistența organismului la efort, timp îndelungat, în condiții grele de anotimp, starea vremii și stres. Pregătirea, călirea și adaptarea organismului se face treptat, prin antrenamente gradate, prin marșuri de zi și de noapte pe teren accidentat. Organismul uman trebuie adaptat să reziste la intemperii (vânt, ploaie, viscol, ninsoare). Drumețul montan trebuie să-și formeze deprinderi de ajustare a echipamentului, de reglare a lungimii pasului și a respirației, a ritmului marșului, să observe și să memoreze detaliile de planimetrie și relief din teren. Apoi să învețe orientarea în munți, alegerea direcției de deplasare în condiții de efort maxim și vizibilitate redusă; parcurgerea unor trasee pe vai adânci, prăpastii și creste; să învețe cum se poate improviza un adăpost, modul de procurare și pregătire a hranei. Putem concluziona că drumeția montană face parte din categoria sporturilor aplicative. Tendința ultimilor ani, în rândul drumeților montani, este de a opta pentru "*ture lejere*", cu un punct de cazare fix și ture scurte de o zi sau două, în circuit, cu întoarcere în același loc. Această variantă permite folosirea unui echipament adecvat și a unui rucsac mai usor, ceea ce duce la reducerea disconfortului provocat de greutatea echipamentului și creșterea plăcerii excursiei. O altă variantă o reprezintă drumețiile montane cu tabăra mobilă. Astfel, după parcurgerea unui traseu de una sau două zile, turistul se va întoarce la tabăra de bază, după care se va deplasa cu un mijloc de transport până într-o altă zonă montană de interes din apropiere, stabilindu-și o nouă tabără de bază la destinație. Spre exemplu: din stațiunea Căciulata, turistul montan pedestru poate alege să parcurgă trasee în Masivul Cozia, spre vârf sau spre mănăstirile Stănișoara și Turnu. De aici poate pleca fie spre Munții Lotrului, fie spre Masivul Buila-Vânturărița, aflate la circa 60-70 minute deplasare cu autovehiculul. Turismul montan pedestru poate îmbraca și o formă competițională, numită turism sportiv sau "turisport". Concursurile se desfasoară între cluburile de turism, afiliate la Federația Română de Turism Sportiv (până în 2008) sau la Federația de Tursim și Ecologie (din 2009). Din păcate, niciuna dintre ele nu a primit recunoașterea ministerului de resort. Șansa turismului montan sportiv din România este să urmeze exemplul altor țări din UE și să înființeze împreună cu alpinismul, escalada și speologia o *federatie a sporturilor de munte*, care să fie recunoscută oficial, atât la nivel național, cât și la nivel European. În prezent, în România există peste 80 de cluburi montane (active), care promovează turismul montan pedestru /drumeția montană, atât în forma de loisir, cât și în cea competițională. În paralel, în a doua jumătate a anilor '90 se înființeaza și Federația Română de Turism Sportiv, care reunea la un moment dat, în jur de 60 de cluburi de turism montan și care avea ca scop organizarea de concursuri de turism sportiv. În 1942, cabanele din munții României, de pe lângă asociațiile de turism existente,erau următoarele: Asociația Turing Clubul României (TCR) avea 18 cabane; Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României (ADMIR) – 6 cabane; Asociația Carpatină Ardeleană (SKV) – 18 cabane; Clubul Alpin Român – 2 cabane la Bușteni și refugiul Coștila-Bucegi; Clubul Carpatin Român – cabana Brav (din M. Bucegi); Asociația România Pitorească – cabana Alexandru Vlahuță din M. Ciucaș-Chirușca; Societatea de muzică, sport și gimnastică Iași – cabana Dochia din M. Ceahlău; Asociația Munții Nostri - 3 cabane în M. Sebeș, Parâng și Cibin; mai existau 21 de cabane ale diferitelor asociații mai mici și de asemenea 6 cabane particulare (situate în M. Semenic, Sebeș și Cibin). În București exista, în perioada anilor 1942-1943, 7 asociații de turism afiliate, pe langă alte 5 secțiuni de turism ale asociațiunilor polisportive.

TURISMUL CU BICICLETA ÎN ROMÂNIA. O formă derivată a turismului va apărea în Bucureşti în 1891, ca urmare a ciclo-turismului cultivat de *Clubul Velocipediştilor* care, de la înfiinţarea îşi propunea să stimuleze organizarea excursiilor în împrejurimi, efectuate cu acest mijloc de locomoţie. Astfel, se realizează în 1894 o excursie de 4 zile pe distanţa Bucureşti - Braşov . Bucureşti, la care iau parte N. Cantili şi scriitorul Al. Macedonski (după E. Ghibu şi I. Todan, *Sportul românesc de-a lungul anilor*, Editura Stadion, 1970). Turismul cu bicicleta a început la iniţiativele amatorilor de plimbări când velocipedele erau în faza incipientă a apariţiei lor, primele biciclete pentru concurs făcându-şi simţite prezenţa în Capitală prin 1886. De atunci au apărut şi unele asociaţii, societăţi sau cluburi numite fie ale velocipedistilor sau cicliştilor, iar în 1900 Uniunea Cicliştilor Excursionişti. Astfel cicloturismul a devenit o formă foarte răspândită şi des uzitată indiferent de vârstă şi mediul de provenienţa al practicanţilor şi în continuă dezvoltare pe masura modernizării bicicletelor şi căilor rutiere. Este pozitiv că acestă formă de turism a continuat să se dezvolte în anii 2000 înregistrându-se la acțiunile organizate pe distanța București-Sngov-București participări de mii de tineri.

TURISMUL AUTOMOBILISTIC ÎN ROMÂNIA**,** ar fi ”demarat” în anul 1901, când George Valentin Bibescu, la volanul unui Buik a făcut o cursă pe distanţa de la Geneva la Bucureşti, respectiv peste 1820 km în 73 de ore, cu o medie de 25km/h, considerată o adevărată performanţă de nivel mondial. În 1905, tot George Valentin Bibescu însoţit de frumoasa şi celebra sa soţie, precum şi de Maria şi Mihai Pherekyde, personalitate politică dar şi pionier pasionat al automobilismului au pornit într-o cursă intercontinentală spre atât de îndepărtatul Ispahan, fostă perlă urbanistică a regilor Persiei. Cu ei s-au mai deplasat şi scriitorul francez Claude Anet şi Leon Leonida. Cele trei echipaje înfruntând numeroase dificultăţi au ajuns în Georgia, la Tiflis, de unde drumul a fost continuat cu trenul până la punctual terminus. Singurul care s-a încumetat să înfrunte dificultăţile pe mai departe a fost Leon Leonida însoţit de Gheorghe, mecanicul său.Acţiunea sa temerară a fost relatată după propriile-i însemnări în Revista Automobila din decembrie 1907, prin articolul ”De la Tiflis la Tabriz cu automobilul său Aventurile eroice ale Dlui. Leonida cu Mercedesul său în Munţii Persiei”. Scriitorul Claude Anet adunat într-un volum de lux toate impresiile strânse în cursul călătoriei. La rândul său Marta Bibescu a relatat-o, în lucrarea ”Les huit Paradis”, recompensata de Academia Franceză printr-un binemeritat premiu. Pasiunea pentru automobilism a prins repede amploare încât în 1904 s-a creat Automobil Clubul Român cu filiale în diferite localităţi unele de importanţă restrânsă dar binevenită. Importanţa A.C.R a fost apreciată pe plan internaţional prin asimilarea lui, în 1905, ca membru al ”Automobil Cluburilor Recunoscute la Paris”. În 1909 la Bucureşti s-a desfăşurat o reuniune a Asociaţiei Internaţionale a ”Automobil Cluburilor recunoscute ca persoane morale” O data cu apariţia organului oficial al A.C.R. ”Revista Automobila” o publicaţie de înalt nivel privind textele, ilustraţia şi ţinuta tipografică, popularizarea automobilismului a cunoscut un imbold deosebit. În vederea extinderii automobilismului au apărut garaje şi magazine de prezentare precum şi o şcoală de mecanici. Agenda competiţională a început să se diversifice prin specializarea unor probe vizând chiar prezentarea caroseriei şi silenţiozitatea motoarelor. Automobilismul, folosirea lui în turism, a luat avânt după Războiul Întregirii Neamului când Automobil Clubul Regal Român în 1921 a avut iniţiativa înfiinţării ”Serviciului Drumurilor” sub autoritatea Ministerului Lucrărilor Publice . În acelaşi scop A.C.R.R. s-a afiliat în 1925 la Consiliul Central al Turismului, iar anul următor la Paris, România a aderat la ”Noua Convenţie Internaţională pentru Circulaţia Automobilelor”. Din 1921 îşi făcuseră apariţia şi cluburile regionale ale A.C.R.R iar cei dornici în a se iniţia la volan găseau îndrumările necesare în ”Manualul Automobilistului” publicat de Virgil Cândea. Ca urmare a acestor măsuri benefice, între 29 august şi 2 septembrie 1924, s-a desfăşurat un Concurs Internaţional de Turism dotat cu Marele Premiu al Automobil Clubului Regal Român.

Întrecerea s-a desfăşurat de-a lungul a 2400 km, incluzând diferite regiuni ale ţării, în intenţia de a fi popularizat şi potenţialul lor turistic. Evenimentul de fapt a avut un spectru larg fiind decernată în premieră ”Cupa Doamnelor” Irinei Vulturescu. Ampla manifestare venea la scurt timp dupa ce Nicolae Cantacuzino, ministrul României în Franţa şi Alexandru Ghica reprezentantul A.C.R.R. participaseră la Conferinţa Internaţională de Automobilism, reunită la Paris iar în mai Marin Butculescu cucerise, în Concursul Internaţional de turism, Marele Premiu depăşind 22 de concurenţi. O performanţă asemănătoare a realizat, între 30 mai-6 iunie 1927, Mircea Cantacuzino care la ediţia a VI-a a Concursului Internaţional de Turism a cucerit Marele Premiu al A.C.R.R . În itinerariul competiţiei fusese inclus în premieră şi un traseu prin Dobrogea, ”in scopul de a îndruma gustul turistului spre mare”. Din 1930, A.C.R.R. depăşeşte fruntariile naţionale organizând o cursă internaţională de turism cu finişul la Belgrad. Automobilistii români se obişnuiseră cu succesele în curse internaţionale de prestigiu spre San Remo şi Monte Carlo, iar un mare ecou l-a înregistrat recordul obţinut în 1933 de Marin Butculescu şi E.Urdăreanu, pe distanţa Bucureşti-Paris. Contactele externe aveau sa fie reluate după a doua mare conflagraţie mondială, când trecându-se peste opreliştile ”Cortinei de Fier”, în 1960, Federaţia Internaţională a Automobilului a recunoscut afilierea Asociaţiei Automobiliştilor din România, iar doi ani mai târziu şi Comitetul Director al Alianţei Internaţionale de Turism.

TURISMUL NAUTIC ÎN ROMÂNIA. Vâslitul, deplasările pe apă au rădăcini străvechi în istoria poporului nostru. Pe Dunărea sacră şi imperială cât şi pe litoralul vestic al Pontului Euxin şi-a făcut simţită prezenţa flota romană Classis Flavia Moesica ai cărei marinari aidoma navigatorilor civili se întreceau şi ei în concursuri de genul *Ludi Percători* ce-şi aveau obârşia pe apele Tibrului. În uriaşul evantai de ape al Deltei Dunării în care pescuitul era îndeletnicirea de bază, nu puteau să lipsească întrecerile dintre ambarcaţiunile localnicilor. Vâslitul a constituit o preocupare importantă a oamenilor de la Dunărea de Jos şi în Evul Mediu. Cronica lui Nestor “Povestea anilor de demult” relatând compania lui Sviatoslov spre Constantinopol la sfârşitul primului mileniu creştin, amintea numărul mare de ambarcaţiuni ale localnicilor care se deplasau cu ele între gorduri (oraşe), le foloseau la pescuit şi vânătoare, dar şi la întrecerile dintre ei. Peste câteva veacuri cavalerul burgund Walerand de Wawrin remarca luntrile, scobite în trunchiuri de copaci, “monoques” devenite monoxile şi folosite nu numai la Brăila, unde le-a întâlnit, ci cu atât mai mult în aval, spre mare. La începutul timpurilor moderne au apărut şi şantiere navale precum cel de la Giurgiu, înfiinţat de Constantin Brâncoveanu şi unde se făceau şaice şi caiace folosite pentru agrement şi întreceri. Pe Dunăre către “marea cea mare”, cel puţin de la Galaţi în jos se deplasau şi nave cu vele tot de construcţie autohtonă, “Pânzarul” moldovenesc fiind cunoscut încă din vremea lui Ştefan cel Mare. Tot la Giurgiu, în 1834, s-a lansat la apă primul vas românesc “Mariţa” care avea să-şi arunce ancora nu peste mult timp în apele “Cornului de aur” al Istambulului. Înfiinţarea în 1856 a Comisiei Europene a Dunării, prima iniţiativă de integrare europeană, exprimată la Congresul de la Paris a reuşit să asigure Dunării maritime libertate şi condiţii mai bune de navigaţie, iar Principatelor riverane şansa dezvoltării lor viitoare, a contribuit şi la dezvoltarea sporturilor nautice prin organizarea primelor regate, prin participarea echipajelor străine, dar şi a celor româneşti, mai întâi cu ambarcaţiuni militare şi pescăreşti, apoi cu cele sportive, uneori participând şi femeile. Turismul nautic s-a practicat la noi de când înaintaşii şi-au propus să se deplaseze în scopuri de agrement şi cunoaştere, pe calea apelor folosite ca “străzi umblătoare” cum le numea Pascal. Interesul a fost pe deplin justificat deoarece “Nicăieri mai mult ca pe ape omul nu este mai în contact cu natura, putând să-i cunoască şi să-i aprecieze frumuseţile”, iar “excursiile în ambarcaţiuni sunt cele mai variate şi neaşteptate”. În afara “excursiilor” efectuate de-a lungul timpului cu plutele sau veliere începând cu strămoşul”pânzar” moldovenesc au început să se facă şi cu nave cu motor. Deşi prima navă cu abur urcase pe Potomac la 1807, a

trebuit să treacă 100 de ani ca marinarii să capete încredere în maşinile cu aburi şi mai ales cu elice. Astfel, pe Dunăre vapoarele capabile să transporte şi persoane au început să circule din al doilea sfert al secolului al XIX-lea. În 1837 compania *ANDREWS* trimitea vaporul *Panonia* (30 CP) în cursa pe Dunare până la Drenkova. De aici şi până la Cladova pasagerii erau transferaţi cu trăsurile, nava neputând depăşi cataractele de la *Portile de Fier*. De la Cladova pasagerii erau preluaţi de *ARGO* (50 CP) până la Galaţi, iar de acolo *FERDINAND* (100 CP) îi ducea la Istambul. Drumul de la Viena dura 13 zile. Tot de la Galaţi cu *LIBANO* se putea ajunge la Odesa. Deşi vasele care circulau pe Dunăre erau considerate "frumoase" confortul pasagerilor era sacrificat în mod deliberat prin însăşi construirea navelor, puntea fiind "ancombrată" ca baloturile să aibă întaietate. Interesul turistic pentru Dunăre şi delta ei, a fost stimulat odată cu venirea pe tronul României a Domnitorului Carol I. Doamna Elisabeta, denumită în copilărie şi adolescenţă "mica zână a Rinulu" a împărtăşit aceeaşi dragoste şi pentru Dunăre văzând ca şi augustul său soţ legături puternice între marele fluviu şi dezvoltarea viitoare a ţării. După prima vizită întreprinsă de Carol I în Delta Dunării în 1867 la bordul navei *Le Magicien*, familia regală a făcut aproape an de an câte două excursii pe Dunăre, la sfârşitul primăverii şi începutul toamnei. Gustul pentru turismul nautic a început să prindă tot mai mult în ultimul sfert al veacului al XIX-lea "navele putând fi întâlnite adesea pe Marea Neagră şi Dunăre, iar porturile Galaţi şi Brăila erau pline de corăbii". Măsurile luate de Comisia Europeană a Dunării prin amenajările de pe braţul Sulina la baza "marelui M" (1894) sau între milele 31-37 au facilitat excursiile prin scurtarea traseelor. Sulina, cosmopolitul "Europolis" prin statutul său de porto-franco, a început să atragă un număr sporit de vizitatori nu numai pe cei veniţi pentru afaceri, dar şi pe cei dornici să vadă cum bătrânul fluviu se pierde în mare, să beneficieze de spectacole şi de competiţiile sportive organizate acolo. Interesul pentru turismul nautic a determinat Statul Român, la începutul secolului al XX-lea, să comande şantierelor din Glasgow şi St Nazaire primele nave moderne, "lebede ale Mării Negre", menite să asigure legături rapide şi confortabile cu Orientul apropiat. Capul de afiş urma să-l deţină cele două noi motonave *Transilvania* şi *Basarabia*, ultramoderne, lansate la apă în ajunul intrîrii ţării în război. Spre Valcov S.R.D. organiza curse de pasageri regulate, zilnice cu vasele de lux *Principele Mihai* şi *Ismail*. Valcovul, în viziunea diriguitorilor turismului românesc prin peisajul lacustru de excepţie, urma să confirme numele de *Veneţia* Mării Negre, edilii proiectând şi un hotel modern. O bună propagandă pentru turismul nautic a făcut-o organizaţia *Straja Ţării*, mulţi dintre membrii săi participând la instruiri în ale marinei, dar şi la excursii organizate cu vapoarele Serviciului Maritim Român în Orientul apropiat. Turismul nautic a fost reluat după război după 1969, ONT Bucureşti organizând cu vase dormitor excursii de 5 sau 7 zile în Delta Dunării, un veritabil periplu desfăşurat numai pe canale şi ghioluri. Turismul nautic s-a practicat în Delta Dunării şi prin excursiile organizate de BTT, turistii deplasându-se în convoi de bărci remorcate. IEFS –ul a propagat în cadrul formelor diverse de turism incluse ca noţiuni de curs şi pe cel nautic cu ocazia cursurilor de înot organizate între 1972-1982 la Sulina. Atunci se ieşea cu studenţii pe canale şi ghioluri fiind iniţiaţi în probleme de orientare şi turism nautic, se organizau şi concursurile de vâslit şi pescuit. Pe Dunăre au început să se organizeze croaziere până la Viena, cu cele două motonave *Carpaţi* şi *Olteniţa*, iar pe Marea Neagră cu *Transilvania* până la scoaterea ei din circuit. Sora ei *Basarabia* fusese luată ca achiziţie de război. *Steaua Dunării* prin croazierele pe care le întreprinde a rămas cu tricolorul la pavilion, singurul mesager al turismului nautic. Între sporturile nautice practicate în România se afla şi *river-raftingul* şi încă din vremurile cele mai în departate. Cea mai faimoasă personalitate a antichităţii care s-a încumetat să se confrunte cu apele tumultoase ale bătrânului Danubiu în zona Clisurii a fost Împăratul Traian. Fapta sa temerară a avut loc în timpul primului război cu dacii, când în primavara anului 102 la reluarea companiei şi-a coborât militarii pe saici la Viminacium şi apoi i-a trecut peste Dunăre. Spre

a-şi îmbărbăta oştenii şi-a da un exemplu personal, împăratul a condus operaţia consemnată de Plinius în una din lucrările sale *Panegiric*:"Atunci când se afla pe apă, nu se multumeşte numai să privească semnalele şi mişcările, ci se aşează singur la cârmă şi asemeni celor mai zdraveni tovarăşi, el taie valurile, stăpâneşte vânturile revoltate şi urcă cu puterea vâslei cele mai repezi şuvoaie". Şi această uluitoare demonstraţie de forţă, îndemânare şi curaj împaratul a făcut-o apropiindu-se de vârsta de 50 de ani. Raftingul arhaic s-a practicat şi pe râurile interioare ale Daciei. Pe Mureş, în timpul stăpânirii romane, activitatea avea un caracter organizat prin colegiile de nautari. Acestea pe lângă transporturile pe care le efectuau, organizau şi întreceri şi banchete pentru vâslaşi şi plutaşi în cinstea unei divinităţi, asociaţa lui Poseidon *Genius Nautarum*. Cu veacuri în urma, pe Olt se deplasau luntrile conduse de iscusiţi năieri, dar şi plute, câteva dintre ele fiind surprinse în a doua jumătate a sec. XIX de N.Grant pe una din panzele sale. Apele cele mai prielnice pentru plutărit au fost Bistriţa şi afluienţii săi, Neagra şi Dorna, nu întâmplător numite "râuri plutitoare", altitudinea medie a bazinului lor hidrografic fiind de cca 920 m. Primele consemnări de plute pe Bistriţa s-au facut în 1466 de cancelaria lui Ştefan cel Mare, care scutea de dări transporturile ce treceau printr-un sat. Cu timpul datorită extinderii exploatărilor forestiere, dar şi prin amenajarea haiturilor, acumularile de apă ce sporeau debitul albiei râului, numărul plutelor ce coborau de pe Bistriţa pe Siret până pe Dunăre la Galaţi era în 1887 de ordinul sutelor. Bistriţa devenise "cel mai activ cărăus al Moldovei, putând purta plute de zeci de metri cubi de lemn". Datorită suprafeţelor destul de mari, plutele fiind alcătuite din 2-3 "căpătâie", care la rândul lor aveau 10-20 butuci, pe ele pe lângă "echipajul" care le conducea, cârmaciul şi dălcăuşul, puteau fi îmbarcaţi şi turisti. Funcţionalitatea turistică a plutaritului era dată de condiţiile insolite de transport, ineditul traseului cu pitorescul lui inegalabil în care "la fiecare cotitură a râului apăreau noi perspective, care mai de care încântătoare, pluta înaintând când printre şuvoaie, când printre dolii, strâmtori şi luminişuri". Pentru călători pe plută se amenaja o platformă cu o bancă şi o masă, o vatră pentru hrana caldă şi un cort contra soarelui sau a eventualelor ploi. Excursiile au început să ia amploare spre începutul secolului XX prin turistii veniţi în noile "oteluri" din Vatra Dornei. Farmecul Bistriţei, "împărăteasa fără pereche" a fost admirabil evocat de marii noştri scriitori Alexandru Vlahuţă, George Coşbuc, Mihail Sadoveanu, N. Gane în pagini memoriale. De altfel, majoritatea personalităţilor vieţii culturale şi politice de la noi au întreprins astfel de excursii. Cu profundă semnificaţie a fost aceea din 1886 întreprinsă de Pia Brătianu cu feciorul său Ionel şi alţi membri ai familiei lor la urcarea lor pe pluta la Dorna-Gura Negri o asistenţă numeroasă şi-a manifestat preţuirea pentru Ion Brătianu considerat ″cel mai mare Român din ţară, a cărui faimă străbătuse până în adâncul munţilor″. Călătoriile cu plutele au continuat până prin anii 1960 când s-a trecut la amenajarea hidrotehnică a cursului mijlociu şi inferior al Bistriţei prin cele 9 lacuri de acumulare şi cele 13 hidrocentrale. De atunci plutăritul a fost întrerupt recurgându-se la turismul cu autocarul sau vaporaşul pe lacul de acumulare de la Izvorul Muntelui. Doar în 1977 Dan Purcara de la CFS Săvineşti împreună cu Ilie Ghinet au pornit într-o expediţie ″Pe urmele plutaşilor″ străbătând în 6 zile cu o ambarcaţiune specială lacurile de acumulare de la Bicaz la Bacău coborând apoi pe Siret până la Galaţi. Tradiţia plutăritului a fost reluată mai mult simbolic, după 30 de ani de întrerupere la o scară foarte redusă ca lungime a itinerariului şi ca frecvenţă a coborârilor. Coborârea cu pluta se face o singură dată pe an între 11 şi 16 august când are loc *Festivalul Păstrăvului* la Ciocăneşti. În schimb a început să se practice river-raftingul modern folosindu-se bărci gonflabile şi vasle din plastic. La Vatra Dornei turistii se pot deplasa, contracost, pe o distanţă de 5 km, dar traseul cel mai indicat, atât ca pitoresc cât şi să satisfacă şi pe cei cu experienţă, este cel de la Cheile Zugreni spre Toance. Grupurile trebuie să aibă între 8 şi 12 persoane. Traseul şi durata pot fi extinse dincolo de 12 km. În 2007 trei echipaje din Neamţ şi Galaţi pornind de la Cabana Zugreni au străbătut în prima zi 13 km şi alţi 30 km în cea următoare. Raftingul s-a mai practicat şi pe râul Moldova, iar

unul dintre obişnuiţii acestor trasee este Daniel Ene inspector la DJS Neamţ. Rafting s-a făcut şi pe Olt până în momentul în care acest râu a fost supus amenajărilor hidroenergetice. În verile anilor 1961-1962-1963 un grup alcătuit din Anton Voicu, practicant de yahting cu vechime şi palmares, Gh.Voicu fotoreporter la Editura *Meridiane*, A.Simionovici, Liviu Diojdescu şi Nicolae Petrescu au coborât pe bărci şi plute pneumatice, unele confecţionate ad-hoc din camere de tractor sau autocamion. Lansarea din primul an s-a facut de la Tuşnad până la Mănăstirea Cozia, în al doilea de la Făgăraş până la Jiblea, iar al treilea de la Podul Olt la Râmnicu Vâlcea. Aceste deplasări au reprezentat o combinaţie între rafting şi camping ″navigarea″ făcându-se numai la lumina zilei, iar popasurile de noapte în cort la mal şi în insula de la gura Lotrului. Zona cea mai bună era de la Podul Olt la Cozia, distanţa fiind mai scurtă, curentul mai puternic deci şi viteza de deplasare mai mare, iar peisajul foarte pitoresc făcând parte din defileul cel mai spectaculos al Oltului. Cataractele Oltului de altadată faimoase precum Cârligul Mic şi mai ales Cârligul Mare supranumite şi *Talpa Ursului* sau *Armăsarul*, asigurau prin stihia apelor deslănţuite la km 318 un grad, care în raftingul de astăzi ar fi fost considerat de maximă dificultate, punctul fiind uneori de netrecut. O coborâre cu o barca pneumatica a fost făcută tot pe Olt de ing. N.Popescu şi publicată în 1964 într-un reportaj. Barajele de pe Olt au întrerupt raftingul, în schimb la Călimăneşti, s-au organizat concursuri de kaiac, canoe inclusiv CN în 1990, iar într-un timp pe apele lacului circula o navă de agrement între castrul Arutella şi schitul de pe Ostrov. O deplasare relatată într-un reportaj din 1964 a întreprins-o Virgil Năstasi cu o barcă pneumatică pe Dâmboviţa de la confluenţa cu Valea Tămaşului trecând prin Cheile de la Plaiul Mare, Cheile Ghimbavului până în lacul de acumulare de la Rucăr. Rafting se mai practica pe Nera, Cerna, în Defileul Jiului. În schimb Mureşul, ″apă lină″, oferă amatorilor de sporturi nautice, în special celor din Arad, posibilitatea să se deplaseze cu bărcile ajutate şi de motoare, până la confluenţa lui cu Tisa.

TURISMUL AERIAN ÎN ROMÂNIA. Deşi se afirmă că ar fi prins aripi în anul 1930, când inginerul Mircea Cantacuzino a primit Brevetul de turism aerian nr. 1, fiind considerat fondatorul acestui domeniu la noi în ţară, totuși (N. Postolache, Istoria Sportului în România, Profexim, Bucureşti 1995, p.141.) turismul aerian la bordul unui avion s-a efectuat mai de mult. Un astfel de precedent l-a creat la 1 -14 mai 1910 Yvonne Camarasescu, polisportiva vremii şi viitoare eroină în Războiul Întregirii Neamului, tânără cutezătoare insotindu-l pe pilotul francez George Osmont într-un zbor insolit până la acea dată pe parcursul a 10 km.

Gustul pentru călătoriile cu avionul l-a dobândit şi Martha Bibescu, soţia celebrului preşedinte al Federaţiei Aeronautice Internaţionale pe care l-a însoţit în diferite zboruri sau la reuniuni cu aşii aviaţiei mondiale. Ca urmare a acestor experienţe acumulate, marea scriitoare avea să rămână definitiv cucerită de aviaţie asemuită unui ,'poem epic" şi să-i întrevadă orizonturi fără sfârşit! Turismul aerian a început să se înfiripe, treptat , după Primul Război Mondial când preocupările au început să fie îndreptate şi asupra aviaţiei civile şi nu numai asupra celei militare. Odată cu apariţia societăţilor aeronautice internaţionale la care România a fost conectată printre primele, pe 24 iunie 1926 s-a inaugurat în premieră naţională linia aeriană civilă Bucureşti-Galaţi, asigurată cu avioane de tip ,'Anasaldo".În martie 1927 şi-a început lucrările în Capitală Asociaţia Romană pentru Propaganda Aviaţiei care pe lângă personalităţi militare reunea şi civili de seamă ca Octavian Goga susţinător entuziast încă de pe vremea zborurilor lui Aurel Vlaicu.Un alt salt important l-a reprezentat deschiderea în septembrie 1928 la Facultatea de Ştiinţe din Bucureşti a Şcolii de Propagandă Aviatica, Marele Voievod Mihai menită să pregătească piloţi şi mecanici. La scurt timp, Mircea Cantacuzino a întemeiat şcoala-i amintită pe care în urmă unui accident fatal la un antrenament nu a mai avut cum să o conducă, ea fiind preluată de sora sa Ioana Cantacuzino având primul brevet din România acordat unei femei pentru

turismul aerian. Şcoala întemeiată de fratele sau a cunoscut o apreciată dezvoltare încât chiar I.C.a fost nevoită să aducă ,'la mansa" mai multe avioane necesare, din Germania. Raidurile aeriene interne şi internaţionale , mitingurile şi demonstraţiile aviatice, practicarea probei cu pasager la bord la care în octombrie 1930 străbătând 3718 km Romeo Popescu a stabilit un nou record naţional, au contribuit la realizarea unor progrese însemnate. Astfel evoluţia traficului comercial intern şi internaţional între anii 1925-1929 a avut următoarea configuraţie:

ANUL	**1925**	**1926**	**1928**	**1929**
REŢEAUA KM.	185	375	1526	1560
KM. EFECTUAŢI	15000	10200	75860	202090
NR. PASAGERI	68	552	442	877
MĂRFURI-BAGAJE-POŞTĂ (KG)	250	1574	3940	1806

Cursele interne au fost stimulate prin înfiinţarea în anul 1930 a societăţii ,'Liniile Aeriene Române Exploatate de Stat"(LARES) care cu timpul s-a extins şi în domeniul transportului extern. În 1937 pe lângă ea a mai apărut Societatea Anonimă Romană de Transport Aerian (S.A.R.T.A) prima societate particulară de transport aerian cu capital exclusiv românesc care va fuziona cu L.A.R.E.S ce va funcţiona până la interzicerea acesteia şi înlocuirea cu Societatea de Transporturi Aeriene Româno-Sovietice. Pentru fabricarea avioanelor de Şcoală şi utilitare s-a organizat în 1932 Societatea Industria de Construcţii Aeronaurice Româneşti (ICAR) iar din mai 1931 Şcoala de Turism Aerian de la Băneasa care contribuia la pregătirea de noi piloţi şi la perfecţionarea celor existenţi. Societatea ICAR pe lângă avionul ICAR Acrobatic şi ICAR Comercial a mai produs ICAR M23B pentru Şcoală, antrenament şi turism. Tot ca avion de turism de provenienţa românească a fost şi Fleet F-10G cu motor I.A.R. produs la S.E.T.cu licenţă americană. Numărul piloţilor gradul I, brevetati în şcolile aviaţiei civile în perioada 1928-1940 aparţinând diferitelor asociaţii aviatice şi aerocluburi avea următoarea provenienţă:

ASOCIAŢII	**PERIOADA**	**NR. PILOŢI**
Asociaţia M.Cantacuzino	1928-1938	151
Asociaţia română pentru propaganda aviaţiei –A.R.P.A. – cu filiale	1930-1940	590
Aeroclubul Braşov	1934-1940	202
Asociaţia aviatică CFR Bucureşti, cu filiala Galaţi	1936-1940	305
Aeroclubul Prahova	1936-1940	121
Aeroclubul Olteniei	1939	36
Total brevetaţi	1928-1940	1405

Prin contribuţia acestor asociaţii şi aerocluburi, a activităţii Ligii Aviatorilor Români înfiinţată în 1935 şi condusă de un preşedinte gazetar, a eforturilor depuse de fabricile de avioane şi în special ale piloţilor ce s-au remarcat cu măiestrie şi eroism în marile raiduri internaţionale, acela din aprilie 1935 de la Bucureşti la Cape Town şi retur fiind întreprins cu trei avioane I.C.A.R., turismul aviatic şi traficul intern şi internaţional de pasageri şi bagaje a cunoscut o creştere remarcabilă:

ANUL	**1930**	**1931**	**1932**	**1933**	**1934**	**1935**	**1936**	**1938**	**1939**
KM.DE REȚEA	372	973	1069	1862	1128	1662	4533	7163	8353
KM.EFECTUAȚI	77490	73527	98360	243564	180713	146808	752763	1170793	1224950
NR. PASAGERI	665	724	1231	1713	1402	970	4802	12124	15348
KG.MĂRFURI-BAGAJE-POȘTĂ	2407	2142	14585	18878	24620	7525	32770	50406	86092

După a doua mare conflagraţie mondială ca urmare a naţionalizării fabricilor de avioane şi a interdicţiei impusă României de Conferinţa de Pace de la Paris (1947) de a nu mai construi avioane, dar şi a desfiinţării aerocluburilor şi asociaţiilor aviatice particulare turismul aerian intrat în vrie a fost compensat prin stimularea celui competiţional, acrobatic, a paraşutismului în care s-au obţinut rezultate remarcabile, unele de nivel mondial.

* * *

Turismul, acestă formă atât de accesibilă de practicare a exercițiului fizic, a mișcării, a petrecerii timpului în aer liber, cu influențe benefice, sociale, educative se află într-o situație în care sunt neceare încă eforturi susținute, în special pe plan organizatoric pentru ca el, să devină cu adevărat un mijloc practicat de către o masă cât mai numeroasă de tineri și de vârstnici.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Promotori, susținători și organizatori ai turismului

Hanul Drumeților

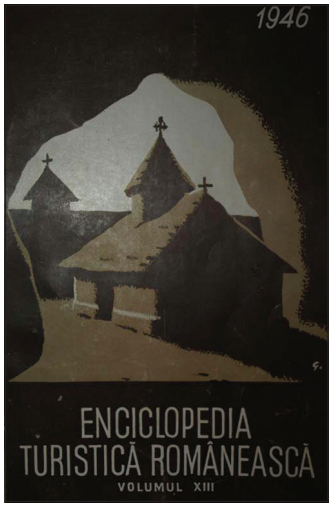

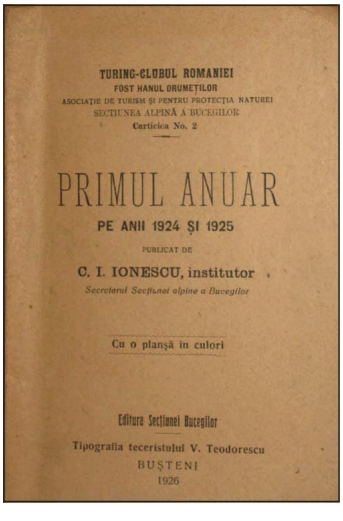

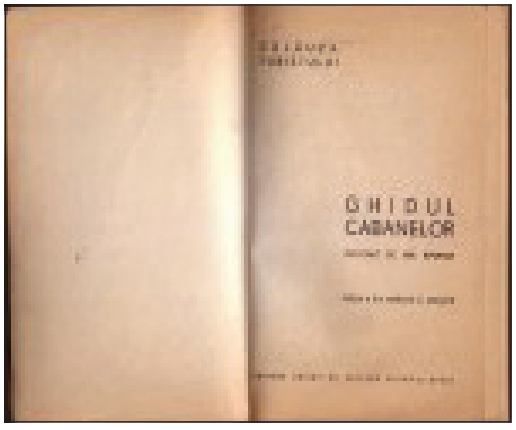

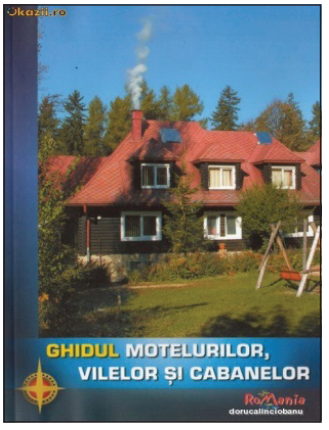

SOCIETATEA TURISTILOR STR ROMANIA

Federația Română
SPORTUL PENTRU TOȚI
Sport

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE TURISM SPORTIV

Federația Română de Turism și Ecologie

OBIECTIVE: pesteri

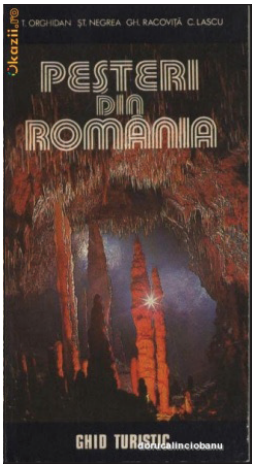

Pestera Altarului (munții Bihorului,una dintre cele mai frumoase din Europa) , Peștera Scărișoara (Munții Apuseni, la 32 de km. de orașul Câmpeni), Peștera Liliecilor (versantul stâng al Dunării

Atracția muntelui

O plimbare cu motodeltaplanul, o adevarata aventura

Una dintre formele cele mai accesibile ale turismului, cicloturismul

Specialistii recomandă practicarea raftingului pe râurile Buzău, Jiu, Mureş, Arieş, Cerna şi Crişul Repede

Tradiția plutăritului pe Bistrița

Obiective turistice pentru sufletele oamenilor

Mânăstirea Voroneț

Mânăstirea Cozia

Mânăstirea Bârsana

Surse:
http://www.asistenta-juridica.eu/federatia_romana.php?id=Sportul%20pentru%20toti
http://www.google.ro/imgres?um=1&hl=ro&biw=1440&bih=708&tbm=isch&tbnid=_WGyjJLyhEdYWM:&imgrefurl=http://www.okazii.ro/carti-de-stiinta/geografie/gh-epuran-ghidul-cabanelor-a52585509&docid=MDYmJShmagJVdM&itg=1&imgurl=http://images8.okr.ro/auctions.v3/700_700/2011/02/11/7/8/639234999206501565159 68-5019123-700_700.jpg&w=700&h=495&ei=4rLyT_mBFYnDswaImaz6CQ&zoom=1
http://www.okazii.ro/dictionare-si-ghiduri/altele/orghidan-t-s-a-pesteri-din-romania-ghid-turistic-1984-a41742051
http://www.cazarepensiunebrasov.ro/servicii.html
http://www.articoli.ro/produs_subcat.php?subcat=263&pag=12
http://www.blogprinvizor.ro/2008/10/13/manastirea-barsana-maramures/
http://www.dreamdestinations.ro/manastirea-voronet-voronet-romania-2-503/
http://www.adevarul.ro/locale/suceava/Plutaritul_pe_Bistrita-indeltnicire_-dezgropata-_dupa_patru_decenii_0_563344023.html
http://www.rtv.net/vacanta-altfel-iubitorii-sporturilor-de-apa-pot-opta-pentru-rafting_28004.html
http://www.roportal.ro/articole/pestera-scarisoara-4877.htm
http://www.adevarul.ro/actualitate/eveniment/S-a_dat_liber_la_excursii_pe_munte_0_257974592.html
http://www.wonderfulromania.ro/la-cazane-maretia-carpatilor-intalneste-furia-dunarii/
http://media.roportal.ro/upload/Image/Turism/pesteri/pestera-scarisoara-ghetar.jpg

FIGURI REPREZENTATIVE

BIELZ, EDUARD ALBERT (1827-1898) n. în Sibiu. Profesor de Drept. Doctor honoris causa al Universităţii din Cluj, membru al *Asociaţiei Transilvane pentru Literatura şi Cultura Poporului Român (ASTRA)*. Pasionat de ştiinţele naturii a ajuns unul dintre cei mai buni naturalişti ai Transilvaniei. A ocupat diverse funcţii între care şi cea de secretar în Ministerul Comerţului, Preşedinte al *Asoc. Transilvane pentru Ştiinţele Naturii*, vicepreşedinte al *Asoc. Transilvane pentru Geografie,* membru al Academiei de Arheologie din Bruxelles. Timp de 17 ani a îndeplinit funcţia de vicepreşedinte al SKV. A scris numeroase articole în diferite reviste ştiinţifice şi în anuarele SKV. Excursiile sale în Carpaţii Meridionali, au mai însemnat şi activitate de cercetare în mijlocul naturii.

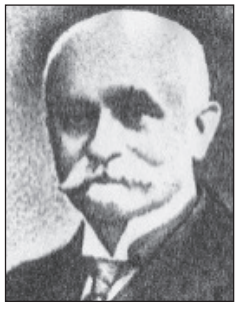

BOGDAN, NICOLAE (1855-1922), n. în Alexandria, județul Teleorman. Profesor și secretar la Camera Deputaților. A cutreierat munții de tânăr, însoțit de cele mai bune călăuze, fiind întâlnit prin văile, potecile și locurile cele mai sălbatice. Era printre puținii călători ce umblau prin 1886 pe Valea Cerbului, Peștera Ialomiței, însoțit permanent de studenți. Era cunoscut de toți turiștii și ciobanii (poreclit Năluca munților) ce umblau pe văile și piscurile Bucegilor. A fost membru în comitetul Societății Turiștilor din România încă din anul 1909, când a și început să scrie în anuarele S.T.R., sub titlul, ”Din carnetul unui turist” notele din ascensiunile sale. A fost nu numai un pasionat al frumuseților montane, ci și un mare iubitor al semenilor săi, pe care i-a călăuzit și înfrățit cu munții noștri.

BUTMĂLOI, NICOLAE (1859-1933), n. în Scheii Brașovului. A fost o vestită călăuză a Bucegilor și un foarte bun cabanier. Paznic de vânătoare în masivul Postăvarului, se stabilește apoi la Bușteni. Atras de Bucegi începe să-i colinde din ce în ce mai amănunțit până ce a ajuns cel mai bun cunoscător al masivului prahovean. O perioadă de timp a condus Casa Caraiman a Societății Carpatine ”Sinaia”. Când s-a ridicat cabana Peștera B.N. a preluat conducerea acesteia. Activitatea de cabanier l-a făcut să folosească cel mai direct drum de la Bușteni la Peștera, drum marcat de Turing-Clubul și capătând numele de ”Drumul lui Butmăloi”. Excelentele calități de călăuză sunt menționate în anuarul S.T.R. în 1990 de către N. Bogdan și de către Nestor Urechia în ”Vraja Bucegilor”. În 1927 B.N. a tipărit ”Călăuza mică” cu sfaturi practice pentru excursioniști. După ce a condus cabana Peștera (1923-1928), B.N, s-a retras la Bușteni, având o căsuță pe Valea Cerbului, de unde și trece în veșnicie.

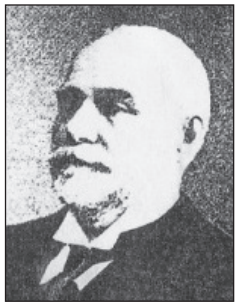

CONRADT CARL (1841-1901) n. în Sibiu. Mare iubitor de excursii si ascensiuni montane, el a colindat ani de-a rândul munţii Făgăraşului, Retezat, Bucegi etc. Este membru fondator al SKV în cadrul căreia a desfăşurat o bogată activitate în intervalul 1881-1889. Orientările lui rămânând valabile pe toată perioada cât a fost în funcţie. Datorită străda-niilor lui s-a pus în funcțiune sanatoriul de altitudine de la Păltiniş. Toate traseele alpine şi turistice par-curse au fost descrise, făcând şi recomandări privind comportamentul pe munte al turiştilor şi alpiniştilor.

DUMBRAVĂ BUCURA- vezi Personalități

DUMITRU DAN – vezi Personalități

EPURAN GHEORGHE - vezi Personalități

GELEPEANU, NICOLAE (1860-1923), n. în Zărnești, județul Brașov. Practicând vânătoarea în Bucegi, în anul 1889 se stabilește la Bușteni și a început să cutreiere munții. Activează și ca ghid îndeosebi în regiunile grele ale masivului prahovean Bucegi. Comunica-tiv, neîntrecut povestitor și cunoscător al muntelui, pe mulți turiști i-a desfătat cu comportamentul său. Nestor Urechia spunea că este o ”grădină de om”, mereu săritor, priceput la toate, veșnic cu zâmbetul pe buze. G.N. a fost cel mai original ghid care a iubit Bucegii și i-au cutreierat în lung și-n lat cunos-când toate tainele, întreaga lor situație topografică, fauna și flora. Umbla des cu Nestor Urechia, fiecare având contribuții în completarea toponimiei Bucegilor: ”Brâul Subțire” din Claia Jepilor, ”Bisericuța” de pe Brâul Mare al Caraimanului, ”Degetul Coștilei” (Pintenul Văii Albe) și ”Fântânița Morarului” se datoresc lui G.N. ”Stânca Gelepeanu” și ”Hornul lui Gelepeanu” sunt datorate lui Nestor Urechia. G.N. a decedat la Bușteni, mormântul său se află în cimitirul de pe Zamora.

GUTT ROBERT (1851-1911) n. în Sibiu. A fost preşedintele secţiei Sibiu a SKV. Timp de 30 de ani s-a dedicat lucrărilor pentru construirea drumurilor ce duceau la Bâlea şi la Negoiu şi a celor din jurul Păltinişului. La îndemnul lui au fost con-struite şi amenajate pentru turişti câteva cabane în munţii din jurul Sibiului (de la Negoiu, cascada Bâlea pe Prejba şi Păltiniş). Sprijinitor al tineretului, îndemnându-i să cunoască şi să iubească turismul montan.

HOGAȘ CALISTRAT - vezi Personalități

ILIESCU BRÂNCENI NICOLAE - vezi Personalități

LEHMANN, CARL (1894-1990), n. în Bran. A mers pe munte încă de copil (fiind nepotul unui pădurar, fost ghid al S.K.V.) de pe la 1900, și cunoaște perfect munții Bucegi, Piatra Craiului și Făgărașului unde efectuează ascensiuni în perioada 1912-1942. În 1937 înființează o școală de schi la Sâmbăta în munții Făgăraș unde activează ca instructor. Din 1936 funcționează ca ghid, angajat fiind de O.N.T. Brașov. A participat la realizări de drumuri montane, cabane și refugii. Arta fotografică a fost o mare preocupare a sa, imprimând mii de imagini cu peisaje din munții cutreierați de el. Fotografiile sale au participat la multe expoziții din țară și de peste hotare folosite fiind de multe asociații ca Turing-Clubul României, A.D.M.I.R, A.T.P și altele. Considerat nu numai un ghid perfect dar și un excelent camarad și gentleman al munților. Cunoștea regiunea foarte bine și știa nomenclatura

exactă a locurilor, celor pe care i-au condus creându-le nemuritoare amintiri și satisfacții. Ca un omagiu adus prodigioasei sale activități dedicate muntelui, Clubul Alpin Român în ianuarie 1990 l-a proclamat Membru de Onoare.

MARINESCU (MEDEȘ) MARIA - vezi Personalități

MIHĂILESCU, MIRCEA IOAN (1929-2002), n. în Târgu Neamț, jud. Bacău. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, în 1955. După terminarea studiilor, încadrat ca professor la Palatul Pionierilor, din București, unde conduce Cercul de Turism și Drumeție, efectuând numeroase acțiuni practice. În cadrul activității sale la acest Cerc, este colaborator principal în editarea și publicarea unor articole de specialitate, cu un conținut pregnant turistic. Pentru rezultatele sale, în 1965, a fost distins cu Diploma de Onoare al CC UTC. În anul 1967 se transferă la CNEFS, fiind numit secretar general al FRSB și apoi al FR de Turism-Alpinism. În anul 2000, se ocupă, ca secretar general de FR de Biliard, pe care o conduce timp de 3 ani.

MUNTEANU MURGOCI GHEORGHE - vezi Personalități

OPRESCU GEORGE - vezi Personalități

PETRESCU CEZAR - vezi Personalități

POPESCU ION – ARHIMANDRITUL NIFON (1855-1909) n. în comuna Căciulați, jud. Ilfov. Era fiul preotului din sat. După terminarea studiilor teologice, s-a călugărit (1877). În 1879 a ajuns la mănăstirea Sinaia, iar în 1888 devine starețul ei. A început să colinde munții, ajungând când la Peștera Ialomiței, când la Vârful Omul. Această plăcere a transmis-o și altora conducându-i personal pe diverse trasee. În 1885, ca rod al excursiilor sale şi al interesului ce-l purta oraşului în care locuia, a scris prima sa lucrare *Preumblările la Sinaia sau descrierea pe scurt a poziţiunilor cele mai frumoase ale Sinaiei, care se pot vedea fiind în apropiere*. Dorinţa de cunoaştere l-a făcut să întreprindă călătorii în Occident, Rusia şi Ierusalim, scriind despre acestea, nouă cărţi. La Sinaia, datorită perseverenţei sale, înfiinţează o asociaţie turistică (*Societatea Carpatină de Tir*, Sinaia - 1893), transformată în 1897 în *Societatea Carpatină* – Sinaia. După moartea sa, în Tiberiada în 1909, societatea a mai funcţionat până în 1912.

RACOVIȚĂ EMIL - vezi Personalități

RĂDULESCU DAN (1884 – 1969) n. în Bucureşti. După studii la Berlin devine profesor universitar de chimie organică la Cluj începând cu anul 1919 când s-a întemeiat înaltul for academic transilvan. În preocupările sale de cercetare ştiinţifică a abordat o clasă nouă de compuşi organici «spirani». Muntele şi poezia l-au pasionat constant versurile semnându-le cu pseudonimul *Ignatius*. De tânar a îndragit muntele şi în 1906, la vârsta de 18 ani urca pe valea Horoabei devenind astfel un pionier al alpinismului, evenimentul fiind apreciat de Mihai Haret în Anuarul S.T.R.. Şi ascensiunile le-a continuat fiind printre temerarii care au urcat pe Valea Mălinului din Bucegi. Pasiunea sa pentru alpinism a împărtaşit-o şi cu confraţii săi universitari, celebritaţi ale timpului, Emil Racoviţă, Alexandru Borza, Valeriu Puşcariu şi alte nume sonore în Societatea «Frăţia munteana» întemeiată în 1921. La fel de legat s-a simţit şi de S.K.V., de Hanul Drumeţilor şi Turing Clubul României în care a fost conducătorul secţiei Munţii Apuseni. Activitatea de coordonare şi popularizare turistică a împletit-o cu aplicaţiile practice de teren ca marcarea Brâului Mare al Coştilei, în 1925 cu Nicolae Butmăloi.

ȘUTZU C. MIHAIL - vezi Personalități

STĂNILĂ, ION – senior (1846-1910), n. în Râșnov. A fost ghid și primul cabanier la cabana Mălăești a secției Brașov a S.K.V. Toți cei trei copii ai săi au devenit ghizi sau cabanieri. Înainte de a deveni cabanier a fost paznic de vânătoare renumit prin numărul mare de urși răpuși de el. Ca ghid era fără cusur, om de încredere, credincios, amabil. Când conducea excursii, caravane cu cai, impunea o ordine perfectă S.I. senior a fost în serviciul SKV până în clipa când a căzut victimă muntelui, pe Bucșoi, după 28 de ani de serviciu credincios ca ghid. A urmat cabanier la Mălăești STĂNILĂ ION – **junior**. El a avut toate calitățile tatălui său . Decedând pe front, cabana a rămas în grija soției sale timp de 36 de ani. Murind și ea în 1938, fiul lor STĂNILĂ ION a lucrat în funcția de cabanier la casa de pe Vârful Omul a Turing-Clubului României, de la construirea ei în 1926, până în 1937. Ca și tatăl și bunicul lui, era un model de cabanier, om de munte, bun cunoscător al locurilor, prieten cu calități de gazdă. Un alt membru al familiei GH. STĂNILĂ, fiul lui Gheorghe, numit și Ghiță, împreună cu soția sa au fost în 1958 cabanieri la cabana Colți din Poiana Horoaba; din 1959 și până în 1963, cabanieri la Vârful cu Dor și apoi până în 1982 la cabana Poiana Izvoarelor. Deci o familie de cabanierișiși ghizi de la bunic la nepot care o sută de ani au fost în slujba turismului și alpinismului.

SZANTO, EUGEN (1919-1990), n. în Cluj. A fost toată viața îndrăgostit de munte. Începând din anul 1951 până în anul 1964 a condus, ca președinte Comisia de Turism-Alpinism de pe lângă UCFS-Turda. Sub conducerea lui s-a dezvoltat mișcarea de turism și alpinism din zonă. A organizat concursuri de orientare turistică și de alpinism la care luau parte sportivii din mai multe orașe. A organizat excursii în aproape toate masivele muntoase din țară. A participat la exploararea peșterilor din munții Apuseni. Cu acest prilej s-a îndrăgostit de cătunul Casa de Piatră. A participat, de asemenea, la descoperirea și popularizarea Poienii Narciselor de la Piatra Ceții. Dar cel mai mult a făcut pentru Cheile Turzii, unde era parte integrantă din peisaj, înfrățindu-se cu ele pe care nu le părăsea decât foarte rar aici având o cabană cu grădină. Pe cei ce intrau în chei îi invita cum să se comporte pe teritoriul rezervației. A făcut parte de asemenea din echipa Salvamont a județului Cluj. Iarna organiza pe pantele din jurul cabanei o școală de schi pentru începători

URECHIA, ALCEU (1860-1941), n. în București. Medic, cu studii efectuate în țară și la Paris. Deși un singuratic, de unde și porecla de ”marele urs”, a intrat în istoria turismului și alpinismului românesc în același timp cu Bucura Dumbravă. Cunoscător al Bucegilor, Făgărașilor, era un mare iubitor al naturii și în special al florilor. Era însă un dușman al turiștilor improvizați și gălăgioși care profanau natura prin purtările lor. A parcurs toate traseele de abrupt cunoscute în Bucegi în acea vreme, iubind în special Bucșoiul. Doctorul U.A. a fost membru al S.T.R. (Societatea Turiștilor din România) având în grija apariția anuarelor S.T.R. A scris articole ca: ”Adevăratul turist român”, ”Manualul aspirantului excursionist”, sau ”Aforisme Seteriste”. În 1934, pentru activitatea depusă și pentru modul în care vedea U.A. turismul și alpinismul, a fost proclamat membru de onoare a Clubului Alpin Român. Face propunerea de a se realiza alcătuirea unui vast album cu vederi fotografice din munții noștri, clasificate după munți, regiuni și văi, propunere realizată parțial până la dispariția sa.

URECHIA, NESTOR (1866-1931), n. în București. Inginer cu studii făcute în țară, apoi în Franța. Frate cu Alceu Urechia. De tânăr a îndrăgit natura și călătoriile. În 1882 debutează în revista ”Literatorul” condusă de Al. Macedonski. Tot aici publică un jurnal de călătorie intitulat ”O excursie în Rucăr” în 1879. Publică în ”Revista nouă” diverse schițe, nuvele, note de călătorie și traduceri. În 1897 întorcându-se de la Paris, a fost numit profesor de geometrie descriptivă la Școala de poduri și șosele. Stabilit la Bușteni, sub Muchea Lungă și-a construit

o casă de unde privea munții lui dragi. Prima ascensiune pe munte a facut-o în 1898 pe Diham, însoțit de N. Gelepeanu. Împreună și cu N. Butmăloi (călăuze recunoscute) a cutreierat apoi masivul Bucegi pe poteci și văi, învățându-i toate tainele. Îndrăgostit de Bucegi scrie minunate pagini literare, tine conferințe publice despre turism și istoria sa. La 8 martie 1900 a expus la Ateneul Român Conferința intitulată ”Drumurile noastre”, tipărită ulterior într-un volum. În 17 martie din același an, tot la Ateneu vorbește despre ”cum călătoareau strămoșii noștri” (Căruța poștei). În 1901 din expunerile de la Societatea Geografică și de la Ateneu, scoate volumul ”Conferințe”. În 1902 a tipărit ”Un proiect de geografie socială a României”. În 1904 publică volumul ”Zânele din Valea Cerbului”, povești pentru copii, cea mai cunoscută și răspândită lucrare a lui U.N. (cartea a avut până în 1977, 15 ediții). În 1906 tipărește cartea ”Dans les Carpathes roumaines” (les Bucegi), unde la Paris a cunoscut 4 ediții. În afara subiectelor beletristice, semnează articolele: ”Vechi călăuze despre țara noastră”, ”Călători străini în țara noastră”, ”Călători francezi în tările române”, ”Bucureștii de altă dată”, ”Priveliștea Bucegilor”, etc. În 1911 publică volumul ”Drumurile noastre”. Sub pseudonimul ”Inginerul din Bucegi” tot în 1911, U.N. a tipărit cartea : Sinaia-Bușteni-Azuga-Predeal. În 1913 a apărut Drumul Brașovului, un studiu tehnic privind calea de comunicație către Brașov. În 1916 a ținut la Fundația Universitară conferința intitulată ”Umbletul pe jos”. Tot în 1916, în biblioteca ”Asociația Cercetașii României”, s-a tipărit cartea ”Dragi să ne fie munții”, cum și ”Robinsonii Bucegilor”, operă premiată de Academia Română. În 1923, în editura ”Casa Școalelor” tipărește volumul privind flora și fauna României. În 1926 apare volumul ”Vraja Bucegilor”. În 1929 U.N. scrie un articol împotriva falșilor turiști, intitulat ”Pseudoturistul român”. A fost membru al ”Hanului Drumeților” și ”Turing-Clubului României”. Prin 1960 a făcut primele drumuri în abruptul prahovean al Bucegilor, ajungând ca, înainte de primul război mondial, să fie cel mai bun cunoscător al lui, cu excepția călăuzelor Nicolae Butmăloi și Nicolae Gelepeanu. Până în anul 1926 se mai găsea prin acele zone diferite semne de marcaj ale lui U.N. Îi mai datorăm și multe denumiri din Bucegi: Blidul Uriașilor, Stânca și Hornul lui Gelepeanu, Degetul Coștilei, Clăitele etc. Este înmortmântat, în 9 aprilie 1931, la cimitirul Sf. Vineri.

TZIGARA-SAMURCAȘ ALEXANDRU - vezi Personalități

ȚIȚEICA, GHEORGHE –vezi Personalităţi

ȚIȚEICA, ȘERBAN –vezi Personalităţi

VLAHUȚĂ ALEXANDRU - vezi Personalități

VÂNĂTOAREA ŞI PESCUITUL SPORTIV

VÂNĂTOAREA reprezintă o activitate motrică străveche constituită dintr-o îndeletnicire vitală a oamenilor de a-şi procura carnea neştiind la începutul apariţiei lor să domesticească animalele. Mult mai târziu peste milenii vânătoarea va începe să se practice şi din plăcere nu numai din nevoia asigurării subsistenţei. Prin vânătoare oamenii au încercat în mijlocul naturii să-şi dovedească posibilităţile fizice, forţa, acuităţile vizuale şi auditive, isteţimea şi agerimea, capacitatea de rezistenţă la efort. În practicarea vânătorii, un rol important l-a avut marea bogăţie şi varietate de interes cinegetic, în deosebi a mamiferelor specifice padurilor central-europene care pe lângă urs, căprioară, cerbul carpatin, râsul si jderul mai adăposteau zimbrul, bourul, brebul (castorul) dispărute cu timpul.

Vânătoarea a evoluat treptat pe măsura ustensilelor folosite, plecându-se de la vânătoarea în haită practicată în paleolitic cu toporaşe de mână şi vârfuri de suliţă din piatră şi os asupra unor animale de talie mare, ca mamutul spre a se ajunge în mezolitic la folosirea arcului care a mărit distanţa de atac şi a sporit precizia ţintirii.

Folosirea metalelor la unelte şi arme a lărgit tipologia acestora şi le-a sporit eficienţa la vânătoare. Vânătoarea practicată intens de geto-daci, mărturii fiind reliefurile descoperite de arheologi cu cavalerul trac sau danubian în ipostaza de vânător a început să cunoască un caracter organizat sub stăpânirea romană a Daciei. De la Venationes , luptele cu animale sălbatice în amfiteatrele de la Ulpia Traiana Sarmisegetuza, Apullum sau Porolissum s-a ajuns la constituirea unor asociaţii de vânători ca aceea de la Callatis, creată în secolul III de Herenios Apolinarius. În evul mediu, chiar de la începuturile acestuia, ca urmare a practicării vânătorii pe arii tot mai largi, s-au delimitat unele zone destinate ierarhilor sociali de unde şi unele toponime ce se păstreaza şi azi, Loviştea – ţara vânătorii, Neajlovul- teritoriul de vânătoare al cneazului ori braniştile domnesti, Crângul de la Buzău, ori cea de la Vânătorii Neamţului, ambele concepute precum rezervaţiile naturale din zilele noastre, dar folosite de voievod şi oamenii măriei sale la vânat. Interesul pentru vânătoare era justificat nu numai prin satisfacţiile pe care le aduceau întrecerea şi performanţa, dar şi prin exerciţiile fizice la care erau supuşi participanţii prin călărie, deplasări pe teren variat, trageri cu arcul, aruncări de suliţă, lance, buzdugan, ori angajarea fizică directă cu vânatul, prin atacarea ursului cu toporul sau cuţitul. Domnitori şi mari boieri au manifestat multă pasiune şi iscusinţă pentru vânătoare daca ne gândim la Dragoş „descălecatorul" Moldovei si la acel Voicu, care plecat din zona Corbilor de Piatră avea să-şi facă loc cu arcul său la curtea crăiasă de la Buda, iar urmaşii săi Iancu şi Matei să devină mari personalităţi ale timpului. Acelasi interes pentru unele sporturi militare ca aruncările, tragerea la ţintă, vânătoarea si călăria au fost cultivate şi de domnii Moldovei astfel încât cronicarul Grigore Ureche putea să consemneze în letopiseţul său că Bogdan IV, fiul lui

Alexandru Lapusneanu „ nu s-a depărtatu de obiceiulu tată-său”, căci la călărie era sprinten iar „ a sageata din arc tare nu putea fi mai bine”. Aptitudinile beizadelei Lăpuşneanului veneau pe un curs firesc, pregătirea lui fiind facută sub supravegherea atentă a voievodului interesat să lase pe tronul vestitului Ştefan un urmaş bine pregătit. O preocupare asemănătoare avusese în Ţara Românească şi Neagoe Basarab, fost în tinereţe şi vătaf al vânătorilor domneşti şi care ajuns pe tron s-a îngrijit în „ Învăţăturile către fiul Teodosie” să-i dea şi sfaturi privind jocurile şi exerciţiile fizice ale vremii.

Dar vânătorile nu au fost întotdeauna prilej de desfătare sau instruire fizică, ele devenind uneori sursele unor accidente neprevăzute, dar şi a unor tragedii premeditate. De asemenea, soarta a avut parte Vlad Ventila fost judeţ la Slatina, renumit prin pasiunea sa la vânătoare pentru că „ Uneori mergea de-a călare numai cu o suliţă în întâmpinarea mistreţului, ba s-a mai încumetat să se măsoare cu ursul, pălindu-l cu baltagul”. Ajuns voievod, avea să fie răpus de ucigaşi tocmiţi la o vânătoare pe care o plănuise spre a scăpa de boierii potrivnici dar, din nefericire, a devenit din vânător …..vânat într-o zi din toamna anului 1532, în pădurea Leamna de la Bucovăţ.

Vremurile moderne au întărit şi la noi interesul pentru vânătoare, care uneori a început să fie practicată dupa moda apuseană, cum s-a întamplat cu aceea organizată de marele spătar Mihai Cantacuzino în 1774 în Bucegi, folosind cadre specializate în acţiunile cinegetice. La Reşita, înca din 1771 lucrătorii de la binecunoscutele ateliere erau îndrumaţi să practice în timpul lor liber şi vânătoarea pe lângă alte sporturi.

Vânătoarea, atât de apropiată tirului prin folosirea armelor, dar şi deosebita de această disciplină prin practicarea ei în conditiile imprevizibile pe care le incumbă deplasarea în teren sau reacţia vânatului a fost influenţată benefic prin apariţia diferitelor asociaţii de “dare la semn” şi concursurile organizate de acestea. Şi cum vânătoarea nu reprezintă un simplu sport şi presupune cunoştinţe multiple despre vânat şi mediul lui de viaţă, despre tehnica şi raţiunea acestei deprinderi, pe lângă cărţile străine a început să-şi facă apariţia şi literatura autohtonă de specialitate. Prima lucrare “Manualul Vânătorului” a fost elaborată în 1874 de Costache C.Cornescu, boier cu vederi largi în lumea sportului şi o bogată experienţă cinegetică. Pornind de la această carte căreia urmând să-i scrie prefaţa, Alexandru Odobescu a realizat celebra sa lucrare “Pseudo-Kynegheticos”, o incursiune de erudiţie stralucită în lumea artelor, având ca izvor de inspiraţie vânătoarea. O altă etapă în iniţierea cinegetică a reprezentat-o aparitia lucrărilor “Călăuza Vânătorului” de Daniil Garussy si mai ales atotcuprinzătorul volum “Vânătoarea în România”, realizat de E. si S. Gheorghiu. La începutul secolului al-XX-lea au apărut o serie de asociaţii de vânătoare ca cele din anii 1904 – 1905. Societatea “Lunca”, la Bucureşti, Societatea “Căprioara”, la Câmpina, avându-l preşedinte de onoare pe George Valentin Bibescu, un excelent trăgător, deţinător al Colanului Regelui Carol I, la tir. Societatea “Dragoş Vodă” din Galaţi. O altă societate “Căprioara” a celor din judeţul Neamţ. Astfel, s-a ajuns la Congresul de Întemeiere a Asociaţiei Generale a Vânătorilor, care şi-a adoptat, cu acel prilej statutul. Totodată, şi-au făcut simţită prezenţa şi publicaţiile de specialitate, revistele: “Diana” (1903 -1914), “Vânătorul” (1905 – 1909), “Revista de vânătoare” sau “Vânătoarea în România” (1915 – 1916), organ oficial al Cercului Vânătorilor “România” din Capitală. Desăvârşirea unităţii naţionale a determinat coordonarea eforturilor tuturor vânătorilor din cadrul hotarelor întregite care s-a facut prin “Uniunea Generală a Vânătorilor din România” şi în paginile “Revistei Vânătorilor” (1919 – 1948), în vederea combaterii braconajului şi pentru menţinerea echilibrului agro-silvo-cinegetic şi a eticii pe care o impune vânătoarea.

La 27.X.1921 a fost adoptată “Legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea Vânătorii” şi la 19.X.1924 “Legea pentru reglementarea portului şi vânzării armelor”. Vânătoarea o practicau în afara localnicilor indrituiti, membrii asociaţiilor de profil dar şi ai protipendadei care încercau să facă din ea o artă sau o chestiune de bonton. Membrii familiei

regale participau la Vânătorile de protocol, care au căpătat un loc instituit în Statutul Casei Regale ce prevedea şi functia de maestru de vânătoare. Regele Ferdinand, atât de priceput în probleme de biologie încât şi savanţii îi recunoşteau bogăţia cunoştinţelor pleca adesea la vânătoare, uneori ajungând în Muşcel la Bahna Rusului unde atinea calea ursilor. Şi tot în acele locuri îşi trimitea şi Banca Naţională a României salariaţi ai săi, membrii ai secţiei de vânătoare şi turism din cadrul Asociaţiei Culturale şi Sportive. Regele Carol al II-lea a sporit numărul, amploarea şi grandoarea Vânătorilor de protocol desfăşurate în diferite părţi ale ţării. Din principalele zone cinegetice multe exemplare, bine cotate ca punctaj – trofee inestimabile - au luat drumul capitalei spre a fi prezentate la Muzeul "Grigore Antipa", în cel al Băncii Naţionale a României şi mai ales în Muzeul Naţional de Vânătoare creat în 1932, dar mistuit de flăcări în 1946. Tradiţia acestui muzeu avea să fie reinviată în 1996, când sub patronajul Ministerului Culturii şi Cultelor s-a organizat la Posada Muzeul Naţional Cinegetic, trecut la scurt timp la Regia Naţională a Pădurilor "Rromsilva". În anii regimului socialist, vânătoarea a fost coordonată de Asociaţia Generală a Vânătorilor din România (1948) şi Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor din România (1953).

Vânătorii romani au participat la diferite expoziţii organizate în ţară şi în străinatate. La expoziţia internaţională de la Berlin din 1937 s-a ajuns la concluzia ca "Hegemonia Vânătorii din Europa se cuvine României". Din 1900, România a obţinut pentru trofeele dobândite 365 premii, între care 42 plăci de onoare faţă de Polonia cu 295 premii şi 30 plăci şi Ungaria cu 230 premii şi 27 plăci.

1.	Cehoslovacia	**Coarne**	**cerbi**	1911	Clasificare Pct. Nadler:	235,1	Cifra de record:	Berlin 1937:
2.	România	"	"	1929	"	230,1	Record mondial	
3.	România	"	"	1937	"	229,1		
4.	Ungaria	"	"	1910	"	228,5		
5.	România	"	"	1937	"	228,5		

1.	Polonia	**Coarne**	**caprioară**	1933	Clasificare Pct. Nadler:	184,3	
2.	România	"	"	1916	"	180,8	Record mondial
3.	România	"	"	1925	"	179,5	

1.	România	**Coarne**	**de ţap**	1934	Clasificare Pct. quadt Rieger	141,1	Record mondial
2.	România	"	"	1933	"	135,6	Record mondial
3.	Austria	"	"	1922	"	127,2	
4.	România	"	"	1934	"	121,0	

1.	Polonia	**Colţi**	**mistret**	dobândit:	1924	Clasificare	puncte	394,0
2.	România	"	"	"	1936	"	"	382,0

1.	Bulgaria	**Colţi**	**ursi**	dobândit:	1936	Clasificare	puncte	394,0
2.	România	"	"	"	1924	"	"	382,0

1.	România	**Piei**	**ursi**	dobândit:	1929	Clasificare	puncte	353,0
2.	Polonia	“	“	“	1918	“	“	347,0
3.	România	“	“	“	1918	“	“	329,0

1.	Polonia	**Piei**	**lupi**	dobandit:	1936	Clasificare	puncte	148,0
2.	România	“	“	“	1935	“	“	145,0

1.	Polonia	**Piei**	**râşi**	dobandit:	1935	Clasificare	puncte	158,0
2.	Polonia	“	“	“	1935	“	“	158,0
3.	România	“	“	“	1913	“	“	153,0

După 1960, România a revenit în circuitul expoziţiilor internaţionale de vânătoare obţinând rezultate semnificative: la Florenţa (1964) cu recorduri mondiale la colţi de mistreţi (137,65 pct) şi blană de urs (356,66 pct); la Novi Sad (1967) cu patru recorduri mondiale la cerb (243,17 pct), la craniu de urs (64,10 pct), la craniu de lup (43,90 pct) şi la craniu de pisică sălbatică (21,40 pct); la Budapesta (1971) trei plachete pentru trei recorduri mondiale noi: craniu de urs (65,75 pct), craniu de lup (44,17 pct) şi blană de lup (160,64 pct); la Torino (1973) cinci plachete pentru recorduri ale expozitiei; la Ceske Budejovice (1976) două noi recorduri mondiale la craniu de urs (66,15 pct) şi blană de urs (465,28 pct); la Bucureşti (1978) România, în calitate de ţară organizatoare şi-a doborât recordurile la craniu de urs (66,15 pct) şi blană de urs (598,53 pct); la Nitra două recorduri mondiale la colţi de mistreţi (144 pct) şi blană de lup (172,64 pct); la Plovdiv, record mondial la carne de cerb (261,25 pct); la Brno (1985) două noi recorduri mondiale la craniu de urs (68,3 pct) şi la blană de urs (687,70 pct); la Bucureşti (1997) România şi-a recâştigat recordul mondial la craniu de urs (69,47 pct) şi să-şi doboare propriul record mondial la blană de lup (187,17 pct); la Piteşti (2003) România a obţinut 355 medalii, dintre care 210 de aur, 87 argint şi 58 bronz.

În sistemul AGVPS, au funcţionat 136 de structuri, asociaţii judeţene, cluburi, societăţi profilate pe vânătoare şi pescuit. Acţiunilor obisnuite, rutiniere li s-au adaugat vânătorile de protocol cu demnitari – vânători, vârfurile conducerii superioare de partid şi de stat. Din 1990, datorită diminuării autorităţii locale fondurile de vânătoare au cunoscut prejudicii grave prin jaful practicat de braconieri şi modificările habitatului cinegetic, prin numeroasele defrisări. Cu atât mai meritorii sunt eforturile depuse de Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România de sub preşedenţia domnului Mugur Isărescu, pentru redresarea situaţiei şi dezvoltarea bogatelor noastre tradiţii.

Anteceseori ai actualului preşedinte au fost: Sergiu Celac şi Adrian Năstase, personalităţi binecunoscute ale vieţii politice si diplomatice, dar si vânători apreciaţi în cercurile cinegetice din ţară şi străinătate.

Conducătorii acestei instituţii, în perioada interbelică, au fost mari personalităţi. În 1919, preşedintele de onoare al UGVR a fost desemnat Mihail Şuţu, iar preşedinte de onoare Dinu R. Golescu. Din 1922, pe lângă preşedinţii de onoare Mihai Şuţu, Mihai Perekyde, Anton Mocsoni şi Dinu R. Golescu s-a introdus titlul de înalt preşedinte de onoare deţinut de ASR Principele moştenitor al României Carol. Regele Ferdinand a dăruit Uniunii generale a vânătorilor din România portretul său şi un catren ologrof cu profundă semnificaţie:

„Vânătorul are pururi un cuvânt de cinste dat,
Ca să cruţe şi să aibă´n ocrotirea sa vânatul,
Căci, făcând o vânătoare precum stă la lege sfatul,
Preamări-vom Creatorul prin făptura ce-a creat”

Înalţi Preşedinţi de onoare au devenit în 1927 şi Regele George al Greciei şi ASR Principele Nicolae. Din

1928 până în 1932. Preşedinte de onoare a revenit M. Şuţu, având ca asociat pe Gh. Nedici, personalitatea cea mai competentă din rândul specialiştilor. În 1932, lui Gh. Nedici s-au alăturat N. Racoltă şi A. Mocsoni ca preşedinţi de onoare şi Dr. I. Costinescu ca preşedinte executiv. Preşedinte în 1933 a devenit C. J. C. Brătianu. Din 1939, preşedinţi de onoare au fost A. Mocsoni, N. Racoviţă şi Ion Al. Brătescu-Voineşti, alături de C.J.C. Brătianu, păstrat preşedinte. În 1940, aceloraşi membri ai conducerii li s-au alăturat Dr. C. Andronescu. După decesul lui Gh. Nedici, în 1943, preşedinţi de onoare au rămas I. Brătescu-Voineşti şi N. Racoviţă. Din 1945 a venit Mihail Sadoveanu. După 1950, la conducerea asociaţiei s-au succedat Aurel Ţecovici, Manole Bodnăraş, Gh. Pasat, Tiţă Florea, Ion Cazacu. În anii ´50, secretar general al AGVPS a fost Aurel Ungur.

Performanţele obţinute de vânătorii nostrii de-a lungul timpului pe crestele Carpaţilor, în bălţile Dunării, dar şi în savane şi pampasuri prin reprezentanţi de faima mondială ca D.Ghika-Comăneşti, ori Mihai Tican–Rumano, cât şi farmecul povestirilor vânătoreşti ieşite de sub pana unor scriitori de la Mihail Sadoveanu la Ionel Pop, reprezintă argumente suficiente pentru dezvoltarea acestui sport străvechi, care oferă posibilităţi de petrecere a timpului liber în mijlocul naturii, într-o manieră pasionantă, încântătoare.

PESCUITUL este indeletnicirea ancestrală ce a aparut odata cu omul, care constatând valoarea nutritivă a peştelui, a început să şi-l procure ca hrană. Dovezi privind bogăţia în peste a apelor din spaţiul carpato-danubiano-pontic, a diversităţii speciilor, sunt numeroase şi în domenii variate ca onomastica, toponimie, numismatică, toate arătând continuitatea acestei îndeletniciri de la daci şi romani până în timpurile moderne. Iniţial peştele era prins cu mâna între pietrele sau în gropile din albia râurilor şi malurile lacurilor apoi au început să fie folosite beţe ascuţite sau suliţe şi harpoane prin înfigerea acestora în corpul său. Apoi au aparut şi alte unelte în care se foloseau plasele sau incintele de trestie şi nuele lansate în apă.

Datorită înmulţirii populaţiei şi a cerinţelor de peşte, care avea sa devină *carnea saracului,* dar nici să lipsească, speciile alese, de la marile ospete, s-a ajuns la amenajarea unor crescătorii numite fie iazuri, ramnice sau heleştee, care de fapt reprezintă prin derivaţie din slavona baraj şi apa cu peste, iar din maghiara loc cu peşte. Primele menţiuni de acest fel au fost găsite în documente din sec. XII în Transilvania şi din XIII în Ţara Românească. Cu timpul numarul acestor amenajări a crescut încât un călător străin ajuns în Moldova sub domnia lui Petru Rareş era uimit de *bogăţia mare de heleştee şi bălţi cu peşti alesi şi variaţi*". De altfel crescuse şi numărul acelora ce se ocupau de pescuit şi negoţul cu peşte căruia îi acordau importanţa şi personalităţi inseminate ca viitorul domnitor Petru Rareş zis si *Mrejerul* în tinereţe, tradiţia sa de pescar evocată de Ion Neculce având un temei real. Pescarii au început să se delimiteze ca specializare pe lângă diferite comunităţi sau instituţii fiind domneşti, boiereşti, mănăstireşti ori muncind în folosul satului sau oraşului. Ei s-au specializat şi dupa uneltele folosite ca: năvodari, tifanari şi orieri acţionând cu plase mari ca năvodul sau altele mai mici, mrejerii cu plase cu ochiuri dese, coticerii şi zatanarii cu cotete rotunde din trestie, vintirigii cu varsele, carmacgii la sturioni. Dintre toţi, undiţarii sunt acei care folosesc mijlocul cel mai puţin eficient în comparaţie cu uneltele de plasă şi cu coteţele în care peştele nu se prinde ca în undiţă bucată cu bucată, capturile fiind numeroase. De aici şi asocierea rapoartelor râşnita / moara si navod undiţa si concluzia: "casa nu se poate ţine cu mămăliga din râşnită şi peşte din undiţă!". Aşa s-a ajuns la conturarea pescuitului sportiv undiţarii neurmărind scopuri direct economice ca ceilalţi pescari, ci mai degrabă posibilitatea de a-şi încerca în mijlocul naturii agerimea şi îndemânarea prin confruntarea directă cu peştii. Cu toată existenţa numeroasă a iazurilor, în care cum consemna Dr. Wolf, călător prin Moldova la sfârşitul veacului al XVIII – lea, *pestii se inmultesc in ele in mod extraordinar*, în a doua jumătate a secolului XIX a început practicarea pisciculturii sistematice în Transilvania şi Bucovina în crescătorii moderne cu producţii de 300 kg peşte la ha de luciu de apă. În 1896 a fost adoptată prima lege a pescuitului

întocmită de marele savant Grigore Antipa în urma unor dereglări survenite în Razelm, dăunătoare pisciculturii. Prima carte de piscicultură "*Gospodăria de heleştee şi creşterea peştelui*" a fost elaborată în 1908 de Z. Trunks, şeful pepinierei piscicole de la Cozmeni. Institutul de hidrobiologie Constanţa (1926) şi staţiunile de cercetări piscicole de la Tulcea, Tarcău sau Iaşi, Şcoala de Pescărie şi Piscicultură Giurgiu ca şi activitatea unor ihtiologi apreciaţi începând cu Grigore Antipa , I. Borcea, Th. Busnita şi alţii au impulsionat puternic piscicultura. Pescuitul sportiv a cunoscut şi el de-a lungul timpului o dezvoltare continuă extinzadu-se la nivelul întregii ţări, atât prin practicarea individuală cât şi prin cea organizată prin asociaţii şi cluburi. Pescuitul sportive, ca şi vânătoarea, având în vedere apropierile dintre ele pescuitul fiind considerat "vânătoare de peşte" au acelaşi for conducător "Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România" constituită în 26 august 1948.

Coman (Călăraşi, Giurgiu, Ialomiţa), Ştefan Stoica (Constanţa, Tulcea), Adrian Duţă (Dolj, Gorj, Mehedinţi), Gheorghe Dumitru (Asociaţii nou constituite), Iosif Merghel (Asociaţii nou constituite). Practicanţii pescuitului sunt înscrisi în 56 de structuri sportive cu personalitate juridică la care se mai adaugă 36 asociaţii fără personalitate juridică, dar care intră în componenţa celor judeţene urmând să capete statutul deplin în momentul constituirii Federaţiei Naţionale de Pescuit Sportiv, atât de mult dorită.

Disciplină în plină expansiune în toate judeţele ţării, practicată de ambele sexe şi toate categoriile de vârsta pescuitul sportiv are o activitate competiţională deosebit de bogată care se derulează dupa Regulamentul de organizare si desfăsurare a concursurilor de pescuit sportiv staţionar elaborat de Comisia Centrală de Pescuit Sportiv şi Competiţii, în conformitate cu regulamentul Federaţiei Internaţionale de Pescuit Sportiv în apa dulce din cadrul Confederaţiei Internationale de Pescuit Sportiv. Campionatul Naţional de Pescuit Sportiv Staţionar se organizează pe următoarele categorii de vârstă:

- cadeţi (feminin şi masculin) - tineri care împlinesc vârsta de cel mult 14 ani în anul campionatului.
- tineret (feminin şi masculin) - tineri care împlinesc vârsta de cel mult 18 ani în anul campionatului.
- speranţe (feminin şi masculin) - tineri care împlinesc vârsta de cel mult 22 ani în anul campionatului.
- seniori şi senioare
- echipe.

La concursuri participă numai membrii pescari sportivi ai asociaţiilor afiliate AVGPS. Concursurile sunt organizate pe ape curgătoare sau stătătoare şi se desfasoară din luna mai până la sfârşitul lui octombrie. Concursul se ţine pe mai multe etape: asociaţie, judeţ, interjudeţeană, finala B, finala A – Naţională. La pescuitul cu musca artificială se ţin concursuri pe râu sau pe lac la lipan, păstrav, clean, biban, ştiucă.

Campionatul Naţional de pescuit la crap se desfăsoara în cinci manşe, iar Campionatul Naţional de SPINNING (pescuit cu năluci din barca) are Liga Open şi Liga Master pentru şalău, păstrav, biban. In curs de experimentare s-a introdus şi Campionatul Naţional de Pescuit la FEEDER. Toate felurile de concurs au cel puţin trei manşe de minimum trei ore fiecare şi se desfasoara dupa regula "Prinde si eliberează!" de unde şi sarcina păstrării capturilor în stare vie la măsurare. Măsurările se fac la bibani de peste 15 cm, la pastrăvi şi cleani de la 20 cm şi la şalău 40 cm. Peştii se măsoară între extremităţi şi pentru fiecare centimetru concurentul primeşte câte un punct. Concursurile de pescuit staţionar organizate la noi în ţară au o frumoasă tradiţie încununată cu succese de mare răsunet daca ne amintim Campionatul Mondial desfăşurat în zilele 26 – 27 septembrie 1965 la Galaţi si la care proba pe echipe a fost câstigată de reprezentanţii ţării noastre. În 1999 la Mamaia, în apele canalului Midia-Năvodari s-a desfăşurat al 6-lea Campionat Mondial Feminin de Pescuit Sportiv Staţionar, în care România s-a clasat prin Cristina Maluţan pe locul V în clasamentul general individual, performanţa fiind bine cotată de specialişti şi pe locul VI la echipe.

Calendarul competitional atât de bogat prin înscrierea a numeroşi participanţi demonstrează

amploarea pe care o are pescuitul sportiv ca urmare a posibilităţilor de odihnă activă în mijlocul naturii şi a dezvoltării spiritului de întrecere . Un rol important în popularizarea pescuitului sportiv il au publicaţiile de specialitate, dar si emisiunile de la radio şi televiziune.

Publicaţia cea mai importantă este "*Vânătorul şi Pescarul Român*", periodicul AGVPS care deşi si-a mai schimbat titulatura de-a lungul anilor în esenţă şi-a păstrat conţinutul şi ţinuta grafică la standarde superioare. Publicaţii anterioare au mai fost: "*Vocea pescarului*" cu apariţie la Tulcea în 1910 si cu abordari şi din alte sporturi; "*Almanahul vânătorului şi pescarului sportiv*" Bucureşti, 1974; "*Pescarul"* Bucureşti 1990, "*Pescarul sportiv*" 1991 şi "*Pescar modern*". Revista pescarilor sportivi Bucureşti 1993. Dintre lucrările speciale se detaşează "*Istoria pescuitului şi a pisciculturii în România*" elaborată de profesorul C.C.Giurescu sub auspiciile Academiei Române .

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

1928 Vânători și pescari

FIGURI REPREZENTATIVE

BODNĂRAȘ, MANOLE – vezi **Personalități**

CORNESCU, CONSTANTIN n. în primul sfert al veacului al XIX-lea Constantin Cornescu îşi trage obârşia din spiţa boierilor Greceanu, care prin Ioniţă în secolul XVIII îşi luase numele de Cornescu de la moşia soţiei sale Ileana, fiică a Domnitorului C. Brâncoveanu. Tatăl său, Cornescu Constantin, fost hatman şi caimacam era recunoscut ca vânător vestit ce folosea în acest scop peste o sută de oameni şi o sută cincizeci de câini (Gabriel Cheroiu, "O istorie a literaturii cinegetice romane", vol ÎI, p. 172). Pasiunea să pentru vânătoare i-a insuflat-o şi fiului sau, care i-a continuat faimă. Meritele sale în privinţa vânătorii nu s-au rezumat doar la cartea binecunoscută ori la biblioteca cinegetică devenită celebră în epocă sau la colecţia de arme pe cât de bogată pe atât de diversificată ca tipuri şi proveniență ci şi la acţiuni întreprinse efectiv în sprijinul dezvoltării vânătorii. Astfel, "în curtea cât un bărăgan de mare" după cum îi scria Ion Ghica lui Vasile Alexandri, referindu-se la conacul lui Corneliu Constantin amenajase o cornișă ce adăpostea o puzderie de prepelicari, soiuri pure de proveniență germană şi o peluză pentru potârnichii. Sub aspect organizatoric avusese grijă să întemeieze o societate de vânătoare şi să participe hotărât la alcătuirea în 1891 a primei legi de vânătoare din ţară.

COSTINESCU,ION – vezi **Personalități**

GHICA-COMĂNEŞTI, DIMITRIE (1840-) n. la Iaşi în ramura moldavă a vestitei familii care a dat numeroşi domnitori şi boieri importanţi în istoria noastră.. Cu studii juridice şi doctorat a devenit consilier la Înalta Curte având un rol important în magistratură şi în viaţa publică. Cu dragoste pentru natură şi mişcare a deprins plăcerea drumeţiei, călăriei, vâslitului şi a "darii la semn" de care s-a folosit în marea sa pasiune vânătoarea pe care a practicat-o încă din tinereţe de-a lungul şi de-a latul ţării dar şi dincolo de fruntariile ei. Atracţia pentru vânătoare a moştenit-o de la tatăl său vânător pasionat din moşi strămoşi, renumit pentru isprăvile sale vânătoreşti săvârşite de multe ori în prezenţa sa la poalele Munţilor Nemira unde ucidea urşi şi căprioare. În privinţa iscusinţei la vânătoare ereditatea s-a manifestat cu generozitate tânărul Dimitrie ajungând vânător cu faimă în stare ca într-o singură hăituială să ucidă trei urşi şi pe toţi aproape în acelaşi punct. După diferite campanii cinegetice în ţară s-a hotărât să-şi satisfacă dorinţă de a cunoaşte în străinătate locuri noi cărora să le cerceteze relieful,clima,flora şi mai ales fauna în care să găsească specii rare de la care să aducă trofee de valoare. După o pregătire minuţioasă în Anglia implicând noţiuni de topografie şi botanică asupra Somaliei şi sud-estul Europei Dimitrie Ghica şi fiul său Nicolae au ajuns în octombrie 1985 în " Cornul Oriental al Africii" în calitate de exploratori. Expediţia prin durată de 124 de zile şi întinderea până la câteva grade de ecuator a implicat fonduri băneşti importante pentru întreţinerea a 57 însoţitori şi peste 70 de cămile şi căi spre a putea face faţă vicisitudinilor ridicate de dificultăţile de

relief, climă, de instabilitatea politică din anumite zone. Expediţia exploratorilor români a fost considerată " o forţă destul de mare atrăgând atenţia tuturor" şi ei i s-au ataşat mici caravane de Somali care îşi căutau astfel protecţia. Preocupările lor au fost multiple făcând observaţii meteorologice,relevee topografice, cartografierea în premieră a unor regiuni recunoscute de altfel de Institutul de la Gotha . Peste tot au dus cu ei dragostea de ţară în dorinţa de a o face cunoscută în zone îndepărtate ale lumii. Aşa au apărut unele repere geografice cu rezonanţe româneşti ca Vadul Ghika pe "Fluviul Leopolzilor" "Colina Lahovari" sau un vârf montan cu numele Suveranului României. Unele plante necunoscute până la acea dată decât localnicilor au căpătat denumiri româneşti de la gramineea "Sporabolus Ghikae" la carothaceea "Justitia Romanie"! Cu ocazia marilor vânători întreprinse şi în care au înfruntat riscuri până la confruntarea directă cu unele fiare D.G.-K. şi fiul sau şi-au trecut în palmaresul cinegetic diferite specii de gazele şi antilope, porci sălbatici dar şi lei, elefanţi, rinoceri, pantere, zebră, girafă unele conservate de un vestit naturalist englez şi ajunse la Muzeul de Ştiinţe Naturale "Grigore Antipa" din Bucureşti.

GHIKA-COMANESTI, NICOLAE (1875-1921) n. la moşia Comanesti a tatălui sau Dimitrie jurist reputat, parlamentar, explorator şi vânător renumit. Studiile le-a făcut în domeniul ştiinţelor juridice la Lausanne şi Geneva iar stagiul militar ca voluntar într-o unitate de vânători. În viaţa politică a activat în Partidul conservator ca deputat cu mai multe mandate iar în 1918 a fost cooptat în cabinetul prezidat de Alexandru Marghiloman ca titular la Ministerul Lucrărilor Publice. Ca mare proprietar de moşii şi ca preşedinte al Fondului Forestier a îndrăgit natură şi a preţuit pădurile devenind un vânător pasionat şi un explorator neobosit alături de tatăl său pe care l-a secondat în expediţia din "tara somalilor" din 1895-1896. În acea călătorie temerară în numeroasele acţiuni de vânătoare N.G-C şi-a dovedit cunoştinţele sale asupra florei şi vieţuitoarelor din ţinuturile străbătute unele fiind considerate adevărate "el dorado-cinegetice". Cu mult curaj a urmărit şi înfruntat unele animale ajungând odată să fie trântit la picioarele unui rinocer iar altădată a fost atacat de un elefant pe care-l rănise, în timp ce ceilalţi se îndreptau ameninţători spre el. Dar afară de recolta bogată de trofee importante din care unele au fost trimise la Londra şi Bucureşti sau la conacul său de la Comănesti N.G.-C a strâns cu discernământ de savant numeroase informaţii ştiinţifice a făcut fotografii şi schiţe, ridicări topografice, a fost primul străin care a escaladat un vârf din ţinutul Ogaden. Toate informaţiile sale au fost strânse în lucrarea "Cinq mons au pais des Somalie suivie de la faune de Somalie et da une liste de plantes decrites par G.Schwinfurth et G.Wolkens avec 1 carte et 27 illustrations da apres les photographies de la auteur ,1897". În 1899 a revenit în Africa deplasându-se de la Munţii Atlas spre deşertul Sahara. Dar ca şi unchiul său Eugen, frate geamăn al tatălui care în 1861 a plecat în America înrolându-se ca voluntar avansat la gradul de căpitan activând până în 1863 N.G.-C. s-a simţit atras de Lumea Noua în care s-a deplasat în 1910 şi 1911 interesat să-i cunoască pădurile dar de fapt multiplele posibilităţi de vânătoare oferite nu numai de Munţii Stâncoşi, de Munţii Cascade dar şi în întinsele prerii ori malurile mărilor cursuri de apa Mississippi şi Missouri. În Alaska a vânat berbeci sălbatici, ursul american şi cel mai mare cerb din lume - elanul de Alaska ajungând în apropierea Cercului Polar în urmărirea turmelor de mufloni. Paşii şi i-a îndreptat şi spre Canada şi peste tot nu a fost doar un vânător împătimit după trofee cât mai diverse şi valoroase dar şi un observator fin avizat impresionat de măreţia austeră a masivului MacKinley, de vastitatea bătrânului fluviu American şi farmecul inefabil al parcului Yellowstone din Munţii Stâncoşi. După revenirea în ţară a publicat "O călătorie în pădurile Americii de Nord", în Revista pădurilor, XXVI, 1912.

ISĂRESCU, MUGUR - vezi **Personalităţi**

MOCSONYI ANTON de FOEN (1882-1943) descendent al unei familii cunoscute în Banat. Studiile secundare le-a făcut la Liceul "Andrei Saguna" din Braşov şi la cel al piaristilor din Budapesta. După ce şi-a luat licenţa în drept şi doctoratul în

ştiinţe politice la Universitatea din Budapesta a practicat avocatura. Debutul său în viaţă politica l-a făcut în rândurile Partidului Naţional Român pe care l-a părăsit în 1920. Apropiat al Regelui Carol al II-lea a fost un susţinător activ al regimului monarhiei autoritare făcând parte din Consiliul Superior Naţional al Frontului Renaşterii Naţionale şi din Senat ca membru desemnat de Suveran.După 1930 A.M. a fost numit Mare Maestru de Vânătoare al regelui având rolul principal în organizarea parcurilor şi pavilioanelor cinegetice şi mai cu seamă a unor vânători desfăşurate cu fast şi mare amploare. Din 1932 a fost unul dintre preşedinţii de onoare ai Uniunii Generale a Vânătorilor din România. Preşedinţia de onoare i-a fost reconfirmata în 1939 şi a deţinut-o până la sfârşitul vieţii.

MOCSONY-STÂRCEA(MOCSONIY-STYRCEA), IONEL (1909-1992). A studiat în Elveţia şi în Anglia, la Cambridge,Licenţiat în filozofie la Universitatea din Bucureşti. În 1925 la vârsta de 16 ani a fost adoptat de catre Anton Mocsony, baron de Foen care se trăgea dintr-o veche familie macedo-română din Moscopole, de unde un strămoş a plecat la mijlocul veacului al XVIII-lea venind la Buda a fost inobilat de Iosif al II-lea şi a cumpărat moşia din Banat.Ca urmare a apropierii tatălui adoptiv de Cercul Palatului I.M.S. s-a numărat printre demnitarii Casei Regale activând şi în diplomaţie între 1934-1940, iar din 1942 a devenit Mareşal al Curţii. Ca Mareşal al Curţii s-a implicat în actul de la 23 august 1944, dar în noiembrie a demisionat. În septembrie 1947 a fost arestat până în 1962 când a plecat în Elveţia. De la tatăl său adoptiv a deprins pasiunea şi iscusinţa pentru vânătoare şi după decesul acestuia l-a succedat în 1944 ca Mare Maestru de Vânătoare al Casei Regale.

NĂSTASE, ADRIAN - vezi **Personalităţi**

NEDICI GHEORGHE (1877-1941) n. în Lapusnic, jud. Caraş-Severin. A făcut studii de drept la Budapesta, unde şi-a luat şi doctoratul. Activitatea sa în magistratură l-a adus până la funcţia de Consilier la Înalta Curte de Casaţie, în care a fost numit în 1920. Pasiunea şi preocuparea sa în domeniul cinegetic i-au atras în 1919 poziţia de leader în ”Reuniunea Vânătorilor pentru ocrotirea Vânatului din Transilvania”. Odată cu instalarea sa în capitală a fost mandatat cu elaborarea legii vânatului care avea să devină model, sursă de inspiraţie şi pentru alte ţări ale Europei. În acelaşi timp, duce o muncă susţinută pentru unificarea asociaţiilor de vânătoare din vechiul Regat cu cele din provinciile integrate , evenimentul având loc la 26 mai 1922, prin constituirea U.G.V.R. Între timp în 1921, fusese numit Inspector General al Vânătorii, iar în 1923 devine titularul catedrei pentru Vânătoare şi dreptul de vânătoare de la Institutul Politehnic din Bucureşti. Cunoştinţele sale atât de bogate, experienţa vastă şi competenţele dovedite în alte funcţii pe plan intern şi internaţional le-a concretizat în monumentala sa lucrare *Istoria Vânătorii şi Dreptului de vanatoare*. Între alte lucrări a mai scris *Ocrotirea vânatului mic* şi volumul de proză *Clipe de vraja*, în care a reunit impresii de vânătoare . În 1932 a pus bazele Muzeului Vânătorii, din Parcul Carol. Din 1932 până la stingerea sa din viaţă a fost unul din preşedinţii de onoare ai UGVR.

PASAT, GHEORGHE - vezi **FR de Tir Sportiv**

POP IONEL (1889 - 1985) n. în Gherla tatăl său fiind profesor şi vicar Episcopal, iar mama, sora lui Iuliu Maniu pe care-l va considera “parintele crescator”. Şcoala a făcut-o la Gherla, Şimleul Silvaniei, Năsăud, a rămas marcat pe viaţă de “spiritual Blajului”, iar facultatea la Budapesta, Berlin şi Munchen luând doctoratul în drept şi economie. Magistrat şi avocat pe lângă Iuliu Maniu la 1 Decembrie 1918 a fost printre cei opt secretari ai Marii Adunări de la Alba Iulia şi cei cinci aleşi ai Marelui Sfat Naţional. Ani de zile a fost secretar general al Partidului Naţional Ţărănesc pentru Transilvania, deputat şi în 1940 vicepreşedinte al Adunării Deputaţilor iar din decembrie 1944 Înalt Comisar al Transilvaniei Eliberate. Activitatea de avocat a împletit-o cu aceea de publicist ce debutase din 1907. Proiectul său de a-l adăposti pe Regele Mihai în Valea Frumoasei, odată cu deprecierea

relaţiilor monarhului cu guvernul a atras între anii 1948 -1956 asupra lui Ionel Pop un adevărat calvar de izolare şi întemniţare. Întemeietor al revistei "Carpatii" Vânătoare, pescuit, chinologie" pe care a condus-o din 1933 până în 1948 baneficiind de colaborarea unor mari scriitori , biologi, specialişti în vânătoare şi pescuit Ionel Popa a fost nevoit după 1948 să se convertească în scriitor profenionist pentru onorarii din care să poată trăi. Temele predilecte i-au fost acelea legate de vânătoare şi pescuit în care pe lângă talentul de scriitor aducea experienţa acumulată ca vânător iscusit şi pasionat, fost consilier şi apoi vicepreşedinte al Uniunii Grenerale a Vânătorilor din România (1933 - 1935). Cunoştinţele sale şi harul de ale pune în pagini l-au situat pe Ionel Pop în rândul marilor prozatori ai literaturii cinegetice, membru al Uniunii Scriitorilor dar şi alături de biologii de profesie cărora li s-a integrat uneori în Comisia Monumentelor Naturii. Palmaresul său bibliografic se ridica la circa 20 de titluri începând cu "Din fauna noastra", Editura Ştiinţifică, Bucureşti 1959, până la "Etica Vanatoreasca", Timişoara 1955. Unele dintre ele au devenit lucrări de referinţă, precum "Mamiferele din Romania", două volume în Editura Ştiinţifică , traduse şi în diferite limbi străine. Cărţile inspirate de Valea Frumoasei , stau alături de paginile lui I.Al. Brătescu " Voinesti şi M.Sadoveanu pe care i-a condus în partide de vânătoare şi pescuit în "Raiul" de la Branistea Domnului de la Oasa.

ROSETTI BĂLĂNESCU NICOLAE (1865-1943) n. într-o veche familie boierească din Moldova cu reprezentanţi în cele mai înalte ranguri. După studiile de drept a deţinut funcţii publice între care şi două mandate de prefect dar şi altele ca deputat al Partidului Conservator. Căsătoria sa, cu Eliza fiica lui Costache C. Cornescu, cel hărăzit cu pasiunea şi iscusinţa vânătorii căreia i-a dedicat primul manual de vânătoare de la noi, dar şi mare parte din averea sa pe acareturi şi câinii de vânătoare s-a resfrânt şi asupra lui NRB. Astfel cei doi mergeau într-o companie selectă, cu Radu Cornescu, A. Bals, George Grant să vâneze pe moşia din jurul conacului de la Goleşti, loc al redeşteptării noastre naţionale, reşedinţă a binecunoscutilor boieri patrioţi. Interesul lui NRB a crescut şi prin funcţia sa de inspector general din Ministerul Domeniilor. Impresiile cinegetice, multe şi interesante le consemna cu scrupulozitate într-un volum de format mare cu titlurile tipărite în limba franceză. Discipolul, căruia i-a transmis harul şi cunoştinţele sale pentru vânătoare a fost fiul său, Constantin, ajuns general, un polisportiv în adevăratul înţeles al cuvântului şi mai ales unul dintre cei mai de seamă specialişti în vânătoare şi literatură cinegetică.

SADOVEANU, MIHAIL - vezi **Personalități**

ȘUTZU, C. MIHAIL - vezi **Personalități**

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VOLEI

Voleiul este un joc sportiv inventat în 1895 de către William Morgan, director pentru educaţie fizică la colegiul din Holyoke Massachusetts. William G. Morgan, tânăr instructor (25 de ani) pentru educaţie fizică la Colegiul de Administrarea Afacerilor (Bussiness Administration) din Holyoke, Massachusetts, SUA observând că studenţii se plictiseau pe timpul orelor de iarnă a decis să găsească o modalitate de exerciţiu fizic prin care studenţii săi „să facă un oarecare efort dar fără a transpira". Având în vedere cui se adresa - viitori oameni de afaceri prea puţin dornici să participe într-o activitate care să implice contact fizic - Morgan a avut ideea de a ridica fileul de tenis, a împărţi colectivul în două şi a le cere să paseze mingea de baschet de la unul la altul şi mai departe peste fileu. Primele reguli stabilite de William G Morgan s-au referit la înălţimea fileului (6 feet şi 6 inch – 1,98 m), dimensiunea terenului (25x50 feet – 7,6x15,2m) şi la numărul de lovituri - nelimitat pentru fiecare echipă. Un meci cuprindea 9 „innings" – posesii ale serviciului (după modelul tenisului) cu câte 3 servicii pentru fiecare echipă. În cazul în care primul serviciu era greşit se permitea o a doua încercare. Trimiterea mingii în fileu se considera greşeală cu excepţia primului serviciu. Câştigătoare era echipa care acumula un număr mai mare de puncte la sfârşitul celor - să le zicem – rotaţii. Astfel, au fost create premisele desfăşurării unui joc agreat de practicanţi, joc care a primit numele de "*mintonette*".

În 1896 YMCA College din Springfield a fost gazda unei conferinţe care a reunit directorii pentru educaţie fizică de la mai multe colegii americane. Dr. Luther Halsey Gulick, director executiv al departmentului de educaţie fizică al Commitetului International YMCA l-a invitat pe Morgan să facă o demonstraţie a noului joc. Morgan a convocat două echipe din Holyoke: cea a primăriei, condusă de primarul oraşului J.J. Curran, şi cea a diviziei de pompieri, condusă de John Lynch, şeful de brigadă. Cele două echipe au fost compuse din câte 5 jucători, deşi numărul participanţilor era nelimitat. După ce a asistat la demonstraţia desfăşurată pe *7 iulie 1986*, unul dintre spectatori, Alfred T. Halstead directorul colegiului din Springfield, a propus numele *Volley Ball*, de la expresia *"to volley the ball back and forth over the net"*, nume acceptat de Morgan. Acest nume a fost păstrat peste ani, până în 1952, când s-a hotărât scrierea într-un singur cuvânt – Volleyball.

Morgan a împărţit participanţilor copii scrise de mână cu regulile noului joc, ca un ghid pentru viitoarea activitate. Din primele reguli, puse în aplicare în anul 1897, se cunosc câteva şi ele se referă la dimensiunile terenului, ale plasei şi mingii, cum se serveşte şi cum se calculează punctele, numărul de jucători etc. Un scurt raport al evenimentului a fost publicat în ediţia din iulie a revistei „Physical Education" iar regulile au fost incluse în ediţia din 1987 a primului manual oficial editat de North American YMCA Athletic League.

Acest joc simplu, cu reguli uşoare şi practicat cu puţine acţiuni, şi-a schimbat repede scopul. Din joc destinat odihnei active şi recreerii, s-a transformat într-unul complex, cu solicitare mare de energie şi care a atras un număr mare de practicanţi în întreaga lume.

Organizaţiile YMCA, prin filialele sale l-au răspândit în statele din America, din Asia şi apoi în Europa. În anul 1913 are loc prima competiţie internaţională de volei, desfăşurată în cadrul "Jocurilor Estului Îndepărtat" (actualele Jocuri Panasiatice) la Manilla (Filipine). Pentru organizarea acestei competiţii, a fost nevoie de o întrunire prealabilă a reprezentanţilor ţărilor participante pentru uniformizarea regulilor de joc.

În Europa, jocul este adus de militarii SUA participanţi în Primul Război Mondial şi începe să fie practicat în special în Anglia (1914) şi Franţa (1917). Un număr de 16000 de mingi de volei au fost distribuite oficial trupelor americane dislocate peste hotare în perioada 1918-1919 şi se estimează că aproximativ 1500000 de soldaţi au jucat volei. Între 1920-1921 se joacă şi în URSS, Cehia, Slovacia, Polonia, România şi în ţările baltice. În Rusia, data de naştere oficială a voleiului este 28 iulie 1923, când la Moscova s-a desfăşurat un meci între Vhutemas (Studioul Superior de Artă şi Teatru) şi GTK (Şcoala de Stat de Tehnică Cinematografică). Până în anii '30 voleiul se răspândeşte în întreaga lume ca un joc în special dedicat petrecerii active a timpului liber şi mai puţin activităţii competiţionale.

Datorită răspândirii noului joc, a apărut nevoia stabilirii unor coordonatori ai activităţii competiţionale. Prima Federaţie Naţională înfiinţată este cea din Cehoslovacia, în 1922, urmată de cea din Bulgaria, fiecare stabilindu-şi reguli proprii de desfăşurarea a jocului şi a competiţiilor. În această perioadă, voleiul avea forme diferite de practicare în diferite ţări, datorită lipsei coordonării internaţionale - deşi în mai multe rânduri s-au făcut eforturi de a se rezolva această situaţie. Toate încercările au eşuat până în anul 1947. În acel an, la Paris, în prezenţa reprezentanţilor a 14 ţări (Belgia, Brazila, Cehoslovacia, Egipt, Franţa, Olanda, Ungaria, Italia, Polonia, Portugalia, România, Uruguay, SUA şi Iugoslavia) s-a desfăşurat primul congres în care s-a hotărât înfiinţarea Federaţiei Internaţionale de Volei. Primul preşedinte al FIVB a fost ales Paul Libaud (Franţa) care şi-a desfăşurat activitatea 37 de ani, demisionând în anul 1984, la peste 80 de ani. La conducerea FIVB i-au urmat pentru 24 de ani Rubén Acosta, iar din 2008 Jizhong Wei.

Primele preocupări ale FIVB au fost acelea de a uniformiza regulile şi de a organiza în mod adecvat activitatea internaţională. Numai peste un an s-a şi desfăşurat primul Campionat European (masculin), iar în 1949 a avut loc primul Campionat Mondial. Din anul 1950, s-au organizat regulat campionate europene şi mondiale. Este interesant de amintit ca la Olimpiada din anul 1924, voleiul a fost prezent demonstrativ în secţiunea dedicată „sporturilor americane". Prima includere a voleiului în programul oficial de desfăşurare a Jocurilor Olimpice, are loc în anul 1964, la Tokio. O victorie a federaţiei internaţionale poate fi considerată includerea în programul Jocurilor Olimpice de la Atlanta 1996, a voleiului pe plajă.

Dacă la înfiinţarea FIVB în 1947 au participat 14 ţări, în anul 2010 erau afiliate 220 federaţii naţionale. În cadrul FIVB au funcționat și numeroși reprezentanți ai voleiului din țara noastră, printre care: Marcel Vlaicu (director în Organizaţia Sportului Popular din România) – vicepreședinte al FIVB (1947-1949); Alexandru Gruia - vicepreședinți al FIVB (1949-1951); Alexandru Șiperco – vicepreședinte al FIVB (1951-1961); Gheorghe Turbuțiu – vicepreședinte FIVB (1961-1966); g-ral Petre Dumitrescu – vicepreședinte al FIVB (1966-1972), membru al Consiliului de Administrație (1966-1976); Constantin Armășescu – membru al Comisiei de Arbitri (1961-1980); Gabriel Cherebețiu – membru al Comisiei medicale (1971) și președinte al acestei comisii (1972-1988), membru al Comisiei de documentare și cercetare științifică (1963-1971); Aurel Dobincă – președintele Comisiei de cenzori (1961-1972); Nicolae Sotir – membru al Comisiei de arbitri (1957-1961), membru al Comisiei de antrenori (1968-1976). FRV s-a afilit la FIVB în anul 1947, fiind și membru fondator.

Pe plan european, au funcționat Comisie Sportivă Europeană de Volei (CSEV), înființată în 1963, transformată în Confederația Europeană de Volei (CEV). În anul 2010, CEV avea peste 50 de federații naționale afiliate. În cadrul CEV au funcționat, ca reprezentanți ai voleiului din țara noastră, următorii: Gheorghe Tulbuțiu – vicepreședinte al CSEV (1963-1967); g-ral Petre Dumitrescu – vicepreședinte al CSEV/CEV (1967-1973); Corneliu Băjenaru – membru al Comitetului Director (1973-1983); Rodica Șiclovan – membru al Comisiei de antrenori (1976-1978); Cornel Oros – membru al Comisiei de organizări sportive (1983-1989); Laurențiu Dumănoiu – membru al Comisiei financiare (1986-1990); Viorel Manole – membru al Comisiei Cupelor Europene (din 2005). FRV s-a afiliat la CEV în anul 1963.

Pe plan balcanic, funcționează Asociația Balcanică de Volei (BVA), în cadrul căreia au activat: Octavian Dimofte - vicepreședinte (1996-1999); Viorel Manole – membru al Comisiei tehnice și de competiții (2000-2001), reales în 2004; Marian Stamate – membru al Comisiei de veterani (2000-2002); Constantin Steriade – membru al Comisiei de volei pe plajă (2000-2002); Gheorghe Vișan – președinte al BVA (din 2005). FRV s-a afiliat la BVA în 1996.

Pe parcursul anilor, numeroși arbitri de volei din țara noastră, au oficiat la marile competiții internaționale, printre aceștia aflându-se: Constantin Armășescu, Constantin Florescu, Costin Mușat (a arbitrat la 6 ediții ale CM și la 7 CE), Mircea Albuț, Mircea Sotir, Radu Farmuș, Victor Rankel, Mugur Nicolau, Ion Covaci, Sorin Popescu, Marian Stamate, Nicolae Găleșeanu, Gheorghe Vișan, Silvian Lungu și alții.

Referitor la regulile jocului, putem menţiona faptul că evoluţia voleiului a fost determinată de multe ori de intervenţia regulamentului, prin acesta urmărindu-se echilibrarea atacului cu apărarea, în scopul măririi cursivităţii şi, implicit, a spectaculozităţii jocului.

Principalele modificări de regulament au fost:

- 1900 – încheierea unui set la 21 de puncte;
- 1912 – numărul jucătorilor într-o echipă este limitat la 6, înălţimea fileului este 228 cm.;
- 1916 – setul se încheie la 15 puncte; meciul se câştigă prin acumularea a trei seturi, rotaţia devine obligatorie; atingerea fileului de către mingea servită devine greşeală; un jucător nu are voie să joace mingea de două ori consecutiv; "ţinerea" mingii va fi sancţionată;
- 1917 – fileul se ridică la 243 cm;
- 1920 – dimensiunile terenului se fixează la 18 x 9 m, jocul într-un teren se limitează la 3 lovituri; mingea poate fi jucată cu orice parte a corpului de deasupra centurii;
- 1922 – apare linia de centru şi se interzice depăşirea ei;
- 1925 – se fixează diferenţa de două puncte pentru câştigarea setului; se introduc două timpuri de odihnă pentru fiecare set;
- 1935 − atingerea fileului cu orice parte a corpului este penalizată;
- 1938 – jucătorii din linia I se pot opune atacului advers prin blocaj, fără a depăşi însă planul fileului;
- 1953 – se introduce linia de 3 m pentru a delimita dreptul de atac al jucătorilor din linia a II-a;
- 1964 – blocajul se poate efectua cu depăşirea planului fileului;
- 1968 – jucătorilor care au atins mingea la blocaj li se permite efectuarea următoarei lovituri;
- 1976 − blocajul nu mai este considerat prima lovitură a echipei;
- 1978 – serviciul poate fi blocat sau atacat de către jucătorii echipei adverse;
- 1982 – serviciul *nu* poate fi blocat sau atacat de către jucătorii echipei adverse;
- 1989 – seturile se termină la maximum 17 chiar dacă nu există diferenţa de 2 puncte; setul V se desfăşoară în sistem tie-break;
- 1992 - setul V se desfăşoară în sistem tie-break, *fără* punctul limită de la 17; mingea poate fi jucată cu orice parte a corpului de la genunchi în sus;
- 1994 – zona de serviciu se lărgeşte la nivelul lăţimii terenului de joc; mingea poate fi jucată cu orice parte a corpului (inclusiv cu piciorul) excep-

tând serviciul;

- 1996 – linia de 3 m se prelungeşte în afara terenului cu două linii întrerupte de câte 1,5 m; apare zona de încălzire din timpul jocului;
- 1998 – toate seturile se vor disputa în sistem tie-break, fiecare fază de joc încheindu-se cu punct pentru o echipă, schimbarea serviciului menţinându-se; seturile I-IV se vor încheia la 25 iar setul V la 15 cu diferenţă de minim 2 puncte (eventual cu prelungirea acestuia până la realizarea diferenţei); se introduce jucătorul "libero";
- 1999 - mingea servită poate atinge fileul; prima lovitură a echipei, preluarea, nu mai este sancţionată chiar dacă este "dublă".

În ţara noastră voleiul a început prin a fi practicat de către elevii şi studenţii din Bucureşti şi alte câteva centre din ţară: Ploieşti, Iaşi, Braşov, Timişoara. În 1921 se desfăşoară primul campionat şcolar cu participarea echipelor liceelor Matei Basarab, Dimitrie Cantemir, Spiru Haret, Mihai Viteazu, Gheorghe Lazăr, Gheorghe Şincai şi Şcolii Superioare de Comerţ.

Conform folclorului voleibalistic, primul meci internaţional s-a desfăşurat în anul 1927, pe plaja de la Eforie, unde o echipă a studenţilor ONEF (astăzi UNEFS) a câştigat meciul desfăşurat împotriva unei echipe de turişti turci.

Disputele asupra datei înfiinţării federaţiei de specialitate au implicat anii 1928 şi 1931. În 1928 s-a înfiinţat o uniune a cluburilor de volei, iar în al doilea s-a decis crearea "Federaţiei Române de Basket şi Volley-Ball". Activitatea competiţională oficială a început în anul 1931, cu primul campionat pentru echipele masculine, cu participarea echipelor: Sportul Studenţesc, Juventus, YMCA Turda, Viforul Dacia, Tenis-Club şi Apărătorii Patriei, ultima câştigând locul I. Pentru echipele feminine, primul Campionat Naţional se organizează în anul 1933. În 1932 apare primul regulament de volei şi în 1943 se organizează la Ploieşti, un turneu, la care participă opt echipe masculine: Bucureşti cu 3 echipe, Ploieşti cu 2 echipe şi câte una din oraşele Braşov, Iaşi şi Timişoara, iar la feminin au participat numai 4 echipe. Tot în acest an, se mai organizează un campionat inter-şcolar al Capitalei, câştigat de echipa masculină a Liceului Matei Basarab. De asemenea, se desfăşoară şi un turneu universitar câştigat de echipele (bărbaţi + femei) ale Facultăţii de Drept din Bucureşti. Din 1948 se mai organizează şi competiţii de masă, cum au fost: Cupa Unităţii Tineretului, Spartachiadele ş.a., aveau ca prim obiectiv angrenarea şi practicarea voleiului de cât mai mulţi tineri din România. Tot în 1948 se organizează şi primul Campionat Naţional al elevilor, la care participă multe echipe din ţară, titlul de campioană naţională şcolară revenind echipei masculine a fostului Liceu Sf. Petru şi Pavel, actualmente Colegiul Naţional Mihai Viteazul din Ploieşti.

In anul 1948 se produce separarea organizatorică dintre baschet şi volei şi crearea Comisiei Centrale de Volei, care, ulterior, şi-a schimbat denumirea în Federaţia Română de Volei (1958).

Alte date importante ar fi:

- 1954 – organizarea campionatului în sistem divizionar;
- 1955 – primele campionate pentru juniori;
- 1958 – înfiinţarea diviziei B.

Timp de mai multe decenii, România s-a situat permanent în elita voleiului mondial şi european. Dacă în statisticile contemporane sunt încă menţionaţi, acest lucru se datorează unor mai vechi rezultate de excepţie, cum ar fi:

- Jocurile Olimpice: 1964, echipele noastre reprezentative (bărbaţi + femei) se clasează pe locurile IV; la JO din 1972, echipa masculină s-a clasat pe locul V; la JO din 1980, echipa masculină cucereşte locul III, iar cea feminină se clasează pe locul VIII;
- Campionatele Mondiale: echipa masculină a ocupat locurile II în 1956 şi 1966, locurile III în 1960 şi 1962, locurile IV în 1949 şi 1952, locul VI în 1974, locul VII în 1970, locul XIII în 1978 şi locul XV în 1982; echipa feminină s-a clasat pe locul II în 1956, pe locul IV în 1962, pe locul V în 1952 şi 1974 şi pe locul VII în 1970;
- Campionatele Europene: echipa masculină a ocupat locul I şi respectiv titlul de campioană europeană în 1963, locul II în 1955 şi 1958, locul III în 1971 şi 1977, locul IV în 1951 şi 1975, locul

V în 1950, 1967 şi 1981, locul VII în 1979, locul VIII în 1983 şi 1985, locul X în 1987, locul XI în 1997 şi locul XII în 1989; echipa feminină a ocupat locul III în 1963, locul IV în 1949,1955,1958 şi 1989, locul V în 1950 şi 1979, locul VI în 1977,1983 şi 1991, locul VII în 1971, 1975 şi 1981, locul VIII în 1987, locul IX în 1967 şi locul XII în 1997. De asemenea, echipa naţională de juniori obţine locul III (în 1969) şi locul II (în 1986), iar cea feminină obţine locul II (în 1971) şi locul III (în 1988) la respectivele CE rezervate juniorilor.

• La acest tablou al marilor performanţe obţinute de echipele de volei (bărbaţi + femei) ale României, se mai adaugă încă 10 medalii obţinute cu echipele naţionale studenţeşti la JMU şi peste 20 de medalii obţinute la CB de echipele masculine şi feminine ale ţării noastre, la juniorat şi seniorat. La CM al Surzilor (Bucureşti, 1977), echipele naţionale (bărbaţi + femei) au cucerit locul III.

Trebuiesc menţionate şi alte rezultate obţinute de către echipele româneşti: în anii 1966 şi 1967 Dinamo şi Rapid Bucureşti dispută finalele CCE la masculin, iar echipa Steaua Bucureşti (masculin) se clasează de 2 ori pe locul II, tot în CCE. Echipa de volei feminin Dinamo Bucureşti se clasează pe locul III în Cupa Cupelor (1974), iar echipa Penicilina Iaşi, în aceeaşi competiţie, se clasează pe locul III (1973) şi de 2 ori pe locul IV, în 1978 şi 1979.

Datorită acestui palmares istoric, în anul 2011, România se clasează pe locul 35 (din 137) la masculin şi pe 33 (din 111 la feminin) în topul Federaţiei Internaţionale de Volei.

La dezvoltarea voleiului românesc, au contribuit mulţi profesori antrenori cu sportivii lor, medici, psihologi, arbitri, ziarişti, activul salariat şi voluntar al FRV şi al conducerii cluburilor sportive din ţara noastră. Mulţi dintre antrenori şi sportivi au contribuit la dezvoltarea voleiului şi în alte ţări, mai ales în cele din Europa.

Datorită îndelungatei şi laborioasei activităţi voleibalistice din ţara noastră, conducerea FIVB a decernat, în anul 1974, medalia de argint FRV.

În țara noastră au fost organizate, pe parcursul anilor, următoarele acțiuni internaționale oficiale: 1953 – Congresul FIVB; 1955 – Campionatul European masculin și feminin; 1960 – Campionatul European feroviar feminin, ediția I; 1961 – Finala Cupei Campionilor Europeni masculini între echipele Rapid București și TSKA Moscova; 1963 – Campionatul European masculin și feminin; 1966 – Finala Cupei Campionilor Europeni masculin, pentru echipele Rapid și Dinamo; 1967 – Finala Cupei Campionilor Europeni masculin, între echipele Rapid și Dinamo; 2002 – Campionatul Mondial Militar.

Începutul jocului Beach-Volleyball (voleiul de plajă) se poate plasa în anul 1920 pe plaja de la Santa Monica din California de Sud, care devine gazda jocului cu echipe de 6 jucători. Spre sfârşitul anului 1930, plaja "State Beach" impune voleiul pe nisip cu echipe de 2 jucători, după ce a trecut prin cel de 4 la 4. Primul turneu oficial se organizează la State Beach în anul 1947, fără premii în bani, iar în 1948 - cu premii în bani. Se înregistrează jocuri maraton, cuprinse între 1-7 ore, întrucât nu se folosea atacul în forţă din săritură, acţiune folosită pentru prima dată de jucătorul Gene Selznik.

Anul 1950 înregistrează primul circuit în California pe plajele din Santa Barbara, State Beach, Corona del Mar, Laguna şi San Diego. Tot în acest an se înregistrează primul turneu, care nu se mai joacă pe teritoriul SUA, fiind organizat şi sponsorizat de companiile de publicitate din Brazilia.

Din 1991 Federaţia Internaţională de Volei (FIVB) aduce acest joc în organismul ei şi-l promovează în anul 1996 la Jocurile Olimpice din Atlanta. Numărul actual al jucătorilor care participă la competiţii, pe toate continentele, se numără cu sutele de milioane.

Voleiul pe nisip este înţeles în SUA mai degrabă ca sport individual, nu de echipă. Aproape toţi jucătorii care domină scena plajelor din SUA, sunt absolvenţi ai un program de volei de mai mulţi ani, desfăşurat într-o facultate sau colegiu universitar. Mulţi au câştigat în cariera lor titluri universitare naţionale, considerate de mare valoare în volei, într-o ţară care nu are un campionat regulat, nici măcar pentru voleiul clasic.

Faimoasele plaje de la Copacabana şi Ipanema din Brazilia sunt cele care consacră

turneele internaţionale de volei de plajă, în anul 1982, urmat în anul 1986 de cel de la Rio de Janeiro, care are şi cea mai mare amploare. În anul 1986, voleiul de plajă poposeşte în Australia.

Federaţia Internaţională de Volei (FIVB) organizează la Ipamela primul turneu de volei de plajă cu premii, dar fără să primească încă "fratele mai mic" al voleiului în componenţa sa. Primul Consiliu Mondial al voleiului de plajă se defineşte în cadrul FIVB la Lausanne, 1990.

Cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Barcelona din anul 1992, FIVB organizează un joc de volei de plajă demonstrativ, pentru popularizarea acestuia, cu scopul includerii lui ca sport olimpic. În prealabil, s-a organizat la Almeira, Spania, un turneu demonstrativ cu peste 100 de jucători din toată lumea. Comitetul Internaţional Olimpic recunoaşte acest joc ca sport olimpic pentru ediţia 1996, Atlanta, şi include în programul oficial un turneu cu participarea a 24 de echipe masculine şi 18 feminine. Anul 1995, al preliminariilor pentru Olimpiadă, aduce în competiţiile de calificare peste 600 de jucători şi jucătoare.

Jocurile Olimpice din 1996 consacră Voleiul de Plajă ca o nouă disciplină, disputându-se jocuri în faţa a peste 100.000 de spectatori. În acelaşi an, Circuitul Mondial sub egida FIVB, cuprinde 29 de turnee şi 95 de Federaţii Naţionale participante la competiţii.

În România, voleiul pe plajă/nisip s-a dezvoltat vertiginos în ultimii ani, având competiţii pentru toate vârstele, sub coordonarea Federaţiei Române de Volei. Sportivii angrenaţi în competiţiile naţionale din voleiul clasic sunt atraşi de voleiul pe nisip, uneori ca un mod plăcut de prelungire a competiţiilor în sezonul estival, alteori – din ce în ce mai des – ca o nouă carieră sportivă.

Primul turneu oficial organizat de FRV se înregistrează în anul 1994, la Eforie Nord, unde participă echipe de juniori şi seniori de ambele sexe.

Comisia Naţională de Volei de Plajă s-a constituit în anul 1995, ca o comisie a Federaţiei Române de Volei. Tot atunci se dispută primul Circuit Naţional. Aceste competiţii se desfăşoară la nivelul cadeţilor, juniorilor şi seniorilor, fete şi băieţi.

Primul turneu din 1998 disputat în plin centru al unui oraş a fost cel din Bucureşti, în faţa Ateneului Român. Transmiterea acestuia televizat, în direct, a arătat popularitatea jocului şi a fost o dovadă a impunerii ca un sport agreat la noi în ţară - nu numai pe, şi pentru plajele litoralului.

Din anul 2010, România devine gazda unui turneu organizat sub egida Confederaţiei Europene de Volei - CEV Beach Volleyball Satellite Constanţa – acest lucru confirmând atât creşterea popularităţii jocului în ţara noastră, cât şi activitatea la înalţi parametri calitativi desfăşurată în cadrul Comisiei de Volei de Plajă a Federaţiei Române de Volei.

În anul 2001, federaţia s-a reorganizat în conformitate cu prevederile Legii educaţiei fizice şi sportului Nr. 69, din 28 aprilie 2000. Adunarea generală din 28 noiembrie a adoptat noul Statut şi a ales Consiliul director, în următoarea componenţă: Ovidiu Natea - preşedinte; Gheorghe Vişan şi Marian Ştefan - vicepreşedinţi; Viorel Manole - secretar general; Victoria Antoaneta Banciu, Virgil Dumitrescu, Corneliu Păduraru, Viorel Ouatu, Aurel Drăgan, Iulica Băloi, Marian Păuşescu, Liviu Mandler şi Eugen Niculescu - membri.

În anul 2010 componenţa Consiliului Director al FRV este: Vişan Gheorghe (preşedinte), Manole Viorel (secretar general), Strutinsky Sorin (vicepreşedinte), Ouatu Vasile (vicepreşedinte), Axinte Gheorghe, Spatacean Mircea, Farmuş Radu, Zgabercea Cristian, Ciupe Liviu, Cojocaru Adin, Sârb Oana, Ştefănescu Alina, Dumitrescu Virgil (membri). Partea executivă a activităţii este asigurată de Vişan Gheorghe (Preşedinte), Manole Viorel (Secretar general), Ispas Constantin (Secretar Federal), Dumitrescu Virgil (Director Tehnic Loturi masculine), Stefănescu Alina (Director Tehnic Loturi feminine), Forţu Oana (Relaţii Internaţionale, Beach Volley, Comisia de competiţii) Bulgariu Gabriela (Relaţii Internationale, Campionate Europene, Cupe Europene), Vasile Bosi Florin (Specialist IT&WEB), Cotoanţă Angeluş (Comisia de Competiţii), Nicolae Ştefania (Economist), Iordache Ştefania (Inspector Resurse Umane), Slăvuică Iulica (Contabilitate).

ANTRENORII ECHIPELOR NAŢIONALE DE VOLEI

1949	M	Petrescu Gh.
1950	M	Niculescu George
	F	Niculescu Magda
1951	M	Murafa Nicolae
	F	Raianu Mariana
1952	M	Murafa Nicolae
	F	Raianu Mariana
1953	M	Constantinescu Gh.
	F	Raianu-Bunescu Mariana
1954	M	Moraru Valică
	F	Murafa Nicolae
1955	M	Petrescu Gh.
	F	Tărchilă Nicolae
1956	M	Petrescu Gh.
	F	Tărchilă Nicolae
1957	M	Tibacu Victor
	F	Constantinescu Gh.
1958	M	Surugiu V.
	F	Constantinescu Gh.
1959	M	Petrescu Gh.
	F	Meadu Nicolae
1960	M	Petrescu Gh.
	F	Constantinescu Gh.
1961	M	Roman Şt. şi Petrescu Gh.
	F	Constantinescu Gh.
1962	M	Roman Şt. şi Petrescu Gh.
	F	Constantinescu Gh.
1963	M	Roman Ştefan
	F	Constantinescu Gh.
1965	M	Ponova Ioan
	F	Meadu Nicolae
1966	M	Ponova Ioan
	F	Constantinescu Gh.
1967	M	Tănase Tică
	F	Constantinescu Gh.
1968	M	Tănase Tică
	F	Meadu Nicolae
1969	M	Tănase Tică
	F	Constantinescu Gh.
1970	M	Tănase Tică
	F	Roibescu Nicolae
1971	M	Tănase Tică
	F	Roibescu Nicolae
1972	M	Eremia George
	F	Plocon Davila
1973	M	Eremia George
	F	Plocon Davila
1974	M	Eremia George
	F	Plocon Davila
1975	M	Eremia George
	F	Ivănescu Doina
1976	M	Eremia George
	F	Ivănescu Doina
1977	M	Eremia George
	F	Ivănescu Doina
1978	M	Drăgan Aurel
	F	Ivănescu Doina
1979	M	Eremia G. şi Schreiber W.
	F	Ivănescu Doina
1980	M	Schreiber Wiliam
	F	Ivănescu Doina
1981	M	Schreiber Wiliam
	F	Ivănescu Doina
1982	M	Schreiber Wiliam
	F	Ivănescu Doina
1983	M	Schreiber Wiliam
	F	Ivănescu Doina
1984	M	Schreiber Wiliam
	F	Ivănescu Doina
1985	M	Oros Cornel
	F	Ivănescu Doina
1986	M	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
	F	Constantinescu Ion
1987	M	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
	F	Constantinescu Ion
1988	M	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
	F	Constantinescu Ion
1989	M	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
	F	Dimofte Octavian
1990	M	Creţu O. şi Rauh M.
	F	Cotoranu Adrian
1991	M	Creţu O. şi Rauh M.
	F	Cotoranu Adrian
1992	M	Tătaru V. şi Păuşescu M.
	F	State Florin şi Tănase Tică
1993	M	Spătăceanu Mircea
	F	Chiţigoi Cin şi Iuhasz Alexandru

1994	M	Tătaru V. şi Păuşescu M.
	F	Chiţigoi Constantin şi Iuhasz Al
1995	M	Tătaru V. şi Păuşescu M.
	F	Chiţigoi Ctin şi Iuhasz Alexandru
1996	M	Pop Neculai
	F	Chiţigoi Constantin şi Iuhasz Al
1997	M	Spătăceanu Mircea
	F	Stan Costinel
1998	M	Spătăceanu Mircea
	F	Grapă Florin
1999	M	Ţiucra Florin
	F	Stan Costinel
2000	M	Banu Dan şi Ignat Marian
	F	Stan Costinel şi Duţă Marin
2001	M	Niculae Pop şi Spătăceanu Mircea
	F	Stan Costinel şi Petrică Stanciu
2002	M	Niculae Pop şi Spătăceanu Mircea
	F	Stan Costinel şi Petrică Stanciu
2003	M	Niculae Pop şi Spătăceanu Mircea
	F	Stan Costinel, Constantin Marian, Radu Adrian
2004	M	Niculae Pop şi Spătăceanu Mircea
	F	Grapă Florin şi Cazacu Aurel
2005	M	Spătăceanu Mircea, Cvardoclip
	F	Grapă Florin
2006	M	Spătăceanu Mircea
	F	Stan Costinel
2007	M	Creţu Gheorghe, Ştefan Dorel şi Mircea Dudaş
	F	Grapă Florin şi Paul Bogdan
2008	M	Bilea Marius şi Vlaicu Aurel
	F	Grapă Florin, Cazacu Aurel şi Spătăceanu Mircea
2009	M	Moculescu Stelian şi Dudaş Mircea
	F	Grapă Florin, Cazacu Aurel şi Paul Bogdan
2010	M	Moculescu Stelian,
	F	Darko Zakoc, Constantin Alexe şi Radu Adrian
2011	M	Moculescu Stelian şi Vlaicu Aurel, Dudaş Mircea
	F	Darko Zakoc, Constantin Alexe şi Radu Adrian

Echipele de volei campioane naţionale - feminin -

	Anul	Echipa	Antrenori
1	1950	Locomotiva CFR - Bucureşti	Niculescu Magda
2	1951	Progresul I.C.A.S - Bucureşti	Raianu Mariana
3	1952	Progresul Sănătatea - Bucureşti	Raianu Mariana
4	1953	Progresul C.P.C.S - Bucureşti	Raianu - Bunescu - Mariana
5	1954	Ştiinţa ICF - Bucureşti	Murafa Nicolae
6	1955	Progresul C.P.C.S - Bucureşti	Tărchilă Nicolae
7	1956	Progresul C.P.C.S - Bucureşti	Tărchilă Nicolae
8	1957	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
9	1958	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
10	1959	Rapid - Bucureşti	Meadu Nicolae
11	1960	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
12	1961	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
13	1962	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
14	1963	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
15	1965	Rapid - Bucureşti	Meadu Nicolae
16	1966	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
17	1967	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
18	1968	Rapid - Bucureşti	Meadu Nicolae
19	1969	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
20	1970	Penicilina - Iaşi	Roibescu Nicolae
21	1971	Penicilina - Iaşi	Roibescu Nicolae
22	1972	Rapid - Bucureşti	Plocon Davila
23	1973	Rapid - Bucureşti	Plocon Davila
24	1974	Rapid - Bucureşti	Plocon Davila
25	1975	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
26	1976	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
27	1977	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
28	1978	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
29	1979	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
30	1980	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
31	1981	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
32	1982	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
33	1983	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
34	1984	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
35	1985	Dinamo - Bucureşti	Ivănescu Doina
36	1986	Universitatea Craiova	Constantinescu Ion

37	1987	Universitatea Craiova	Constantinescu Ion
38	1988	Universitatea Craiova	Constantinescu Ion
39	1989	Dinamo - Bucureşti	Dimofte Octavian
40	1990	Universitatea Craiova	Cotoranu Adrian
41	1991	Universitatea Craiova	Cotoranu Adrian
42	1992	Rapid - Bucureşti	State Florin şi Tănase Tănase
43	1993	Rapid - Bucureşti	Chiţigoi C-tin şi Iuhasz Alex
44	1994	Rapid - Bucureşti	Chiţigoi C-tin şi Iuhasz Alex
45	1995	Rapid - Bucureşti	Chiţigoi C-tin şi Iuhasz Alex
46	1996	Rapid - Bucureşti	Chiţigoi C-tin şi Iuhasz Alex
47	1997	Rapid - Bucureşti	Stan Costinel
48	1998	Universitatea Bacău	Grapă Florin
49	1999	Rapid - Bucureşti	Stan Costinel
50	2000	Rapid - Bucureşti	Stan Costinel şi Duţă Marin
51	2001	Rapid - Bucureşti	Stan Costinel
52	2002	V.C. UNICLPS.P. Neamţ	Gavrilă Dan şi Roşioru Viorel
53	2003	Petrom RATB - Bucureşti	Constantin Marian
54	2004	AIBO Rapid - Bucureşti	Stan Costinel
55	2005	Ştiinţa - Bacău	Grapă Florin
56	2006	AIBO Rapid - Bucureşti	Stan Costinel
57	2007	CSU Metal - Galaţi	Terzic Zoran
58	2008	CSU Metal - Galaţi	Terzic Zoran și Djurovic Nenad
59	2009	CSU Metal - Galaţi	Terzic Zoran și Kovacevic Branko
60	2010	CSU Metal - Galaţi	Terzic Zoran și Kovacevic Branko
61	2011	CSV 2004 Tomis	Darko Zakoc şi Constantin Alexe

Echipele de volei campioane naţionale - masculin -

	Anul	Echipa	Antrenori
1	1949	Locomotiva CFR - Bucureşti	Petrescu Gheorghe
2	1950	Locomotiva CFR - Bucureşti	Niculescu George
3	1951	CCA - Bucureşti	Murafa Nicolae
4	1952	CCA - Bucureşti	Murafa Nicolae
5	1953	Dinamo - Bucureşti	Constantinescu Gheorghe
6	1954	CCA - Bucureşti	Moraru Valică
7	1955	Locomotiva ICF - Bucureşti	Petrescu Gheorghe
8	1956	Locomotiva ICF - Bucureşti	Petrescu Gheorghe
9	1957	CCA - Bucureşti	Tibacu Victor
10	1958	Dinamo - Bucureşti	Surugiu Victor
11	1959	Rapid - Bucureşti	Petrescu Gheorghe
12	1960	Rapid - Bucureşti	Petrescu Gheorghe
13	1961	Rapid - Bucureşti	Roman Ştefan şi Petrescu Gheorghe
14	1962	Rapid - Bucureşti	Roman Ştefan şi Petrescu Gheorghe
15	1963	Rapid - Bucureşti	Roman Ştefan
16	1965	Rapid - Bucureşti	Ponova Ioan
17	1966	Rapid - Bucureşti	Ponova Ioan
18	1967	Steaua - Bucureşti	Tănase Tănase
19	1968	Steaua - Bucureşti	Tănase Tănase
20	1969	Steaua - Bucureşti	Tănase Tănase
21	1970	Steaua - Bucureşti	Tănase Tănase
22	1971	Steaua - Bucureşti	Tănase Tănase
23	1972	Dinamo - Bucureşti	Eremia George
24	1973	Dinamo - Bucureşti	Eremia George
25	1974	Dinamo - Bucureşti	Eremia George
26	1975	Dinamo - Bucureşti	Eremia George
27	1976	Dinamo - Bucureşti	Eremia George
28	1977	Dinamo - Bucureşti	Eremia George
29	1978	Steaua - Bucureşti	Drăgan Aurel
30	1979	Dinamo - Bucureşti	Eremia G. şi Schreiber Wiliam
31	1980	Dinamo - Bucureşti	Schreiber Wiliam
32	1981	Dinamo - Bucureşti	Schreiber Wiliam
33	1982	Dinamo - Bucureşti	Schreiber Wiliam
34	1983	Dinamo - Bucureşti	Schreiber Wiliam

35	1984	Dinamo - Bucureşti	Schreiber Wiliam
36	1985	Dinamo - Bucureşti	Oros Cornel
37	1986	Steaua - Bucureşti	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
38	1987	Steaua - Bucureşti	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
39	1988	Steaua - Bucureşti	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
40	1989	Steaua - Bucureşti	Bartha Gyula şi Dumitrescu Virgil
41	1990	Steaua - Bucureşti	Creţu Octavian şi Rauh Martin
42	1991	Steaua - Bucureşti	Creţu Octavian şi Rauh Martin
43	1992	Dinamo - Bucureşti	Tătaru Veneriu şi Păuşescu Marian
44	1993	Explorări - Baia Mare	Spătăceanu Mircea
45	1994	Dinamo - Bucureşti	Tătaru Veneriu şi Păuşescu Marian
46	1995	Dinamo - Bucureşti	Tătaru Veneriu şi Păuşescu Marian
47	1996	U.ARDAF - Cluj Napoca	Pop Neculae
48	1997	Elcond - Zalău	Spătăceanu Mircea
49	1998	Elcond - Zalău	Spătăceanu Mircea
50	1999	Elcond - Zalău	Ţiucra Florin
51	2000	Petrom - Ploieşti	Banu Dan şi Ignat Marian
52	2001	Petrom - Ploieşti	Pop Neculae
53	2002	Petrom - Ploieşti	Pop Neculae
54	2003	VC Delta CONS -Tulcea	Spătăceanu Mircea
55	2004	VC Delta CONS -Tulcea	Spătăceanu Mircea
56	2005	VC Delta CONS -Tulcea	Spătăceanu Mircea
57	2006	Petrom - Ploieşti	Claudio Cesar Cuello
58	2007	CVM - Tomis Constanţa	Canestracci Jorge
59	2008	CS Tomis/AS Volei Club Municipal Constanta	De Rocco Stelio și Massimiliano Giaccardi
60	2009	CVM - Tomis Constanţa	De Rocco Stelio şi Donati Luca
61	2010	CS REMAT Zalău	Michael Merten şi Macarie Ovidiu
62	2011	CS REMAT Zalău	Michael Merten şi Macarie Ovidiu

FORURILE DE CONDUCERE ALE VOLEIULIU DIN ROMÂNIA

Componența Comitetului/Biroului FRBV/ Comisia Centrala de Volei/ FR Volei

❖ 1931 - FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE BASCHET ȘI VOLLEY-BALL (FRBV) a luat ființă la 10 noiembrie 1931. Membri fondatori: YMCA, Sportul Studențesc; Juventus; Macabi; Turda; Viforul Dacia; Apărătorii Patriei; PTT; TCR. Delegații au ales următorul Comitet federal: Președinte – Marinescu Constantin; vicepreședinte – Dușescu Nicolae; secretar – Popovici Theodor; casier – Robacki R; membri – Rosman I. Popovici I, Hillard R, Alterescu I. (sursă: Baschet, Mică Enciclopedie, Valentin Albulescu 1981). În diferite surse sunt menționate și alte date privind constituirea primei structuri organizatorice pentru baschet și volei. Astfel în lucrarea Sportul Românesc de-a lungul anilor – E. Ghibu, I. Todan,1970, această dată este 10/11/1930. O altă sursă reprezentând Hronicul Sportului Românesc 1940-1942 consideră ca dată a înființării forului conducător pentru volei-baschet 24/09/1928. Aurelian Brebeanu, jurnalistul specializat în volei clarifică acesta variantă în lucrarea România în lumea sportului, publicată în 1995. Înființarea mai multor echipe (de baschet și volei) și extinderea activității competiționale impuneau crearea unei structuri organizatorice centrale care sa coordoneze și să organizeze actiunile specifice dezvoltării acestor jocuri. Această necesitate a fost intr-adevăr exprimată în septembrie 1928 când a fost lansată ideea înființării FR de Baschet-Volei, obiectiv care a fost realizat în 1931.

❖ 1932 – fostul președinte Marinescu C demisionează. Este ales un nou Comitet în următoarea componență: președinte – Dușescu Nicolae; vicepreședinți - Ștefănescuu P, Grozăvescu E; secretar- Lecca C. FRBV se afiliează la FIBA – România fiind membru fondator, reprezentată de Dumitru Teică.

❖ 1933 - (26 septembrie) Adunarea generală extraordinară hotărește să dirijeze și handbalul devenind astfel FRBVH.

❖ 1935-1936 – se hotărăște scindarea FRBVH, handbalul constituindu-se în federație independentă

❖ 1936- componența noului Comitet Federal: președinte – Dușescu Nicolae; vicepreședinte - Ștefănescu P.; casier- Zahirnic C; secretar - dr. Tovaru A.; membri – Sontag I. Pârvulescu P; dr. Hârdău V., Noti C., Aman Katya. Președintele ligii Muntenia Mateescu Nicolae

❖ 1938-1939 componența Comitetului Federal: președinte Dușescu Nicolae (până în 1939) când demisionează; Angelescu Petre (fiul proprietarului Bancii Urbane) fără alegeri, este numit în 1939 în funcția de președinte; vicepreședinți – Caleya Constantin, Mânișoreanu Petre; secretar federal – dr. Pârvulescu Paul; casier – Kranz Teo; membri – Argeșiu Ileana, av. Danielopol Demetru, Ștefănescu Paraschiv, prof. Zahirnic Constantin, Doncos Andrei, Caliani Tudor (sursă: Anuarul sportiv UFSR 1938-1939).

❖ 1939-1940 președinte Angelescu Petre; vicepreședinți Caleya Constantin, Danielopol Demetru; secretar federal Kranz Teo; casier av. Doncoș Andrei; membri – Argeșiu Ileana, dr. Pârvulescu Paul, Donici Al. M, Caliani Tudor, Maciolla C., Stavropol N. Profesori de educația fizică – dra. Tomas Livia, Prunescu Gheorghe (sersă: UFSR – Anuarul Sporturilor 1939-1940)

❖ 1940 – se creează Directoratul de Baschet, Volei și Handbal. Președintele Petre Agelescu este înlocuit cu col. Emil Lupașcu (sursă: Gazeta Sporturilor 24/10/1940)

❖ 1941 – se revine la FRBV președinte Nicolae Dușescu (sursă: Universul Sport 28/04/1941)

❖ 1942-1943 - este preluat și tenisul de masă. Componența Comitetului Federal: Președinte Dușescu Nicolae; vicepreședinți – Mateescu Nicolae pentru volei, Bercuși Mihai pentru baschet, Lazăr Ioan pentru tenis de masă; secretar federal – av. Bădescu Aurel; casier Riegler Corneliu; membri – Prunescu Mihai, Iordăchescu A.; cenzori – Belitoreanu O, Tulbure A, Dobrescu D; secretar – Netolinski A (sursă: Anuarul Sportului Românesc 1942-1943)

❖ 1944- prima Comisie interimară numește conducerea interimară a FRBV. Președinte Caleya Constantin; membri: Manole Anton, Bărbulescu N. (sursă: Gazeta Sporturilor 13/11/1944)

❖ 1945 – cea de a doua Comisie interimară numește ca președinte al FRBV pe Georgescu Petre (sursă: Sportul Popular 5/05/1945)

❖ 1946 – în conducerea FRBV sunt numiți următorii: președinte –Danelopol Demetru, secretar general onorific- Teodorescu Leon; (sursă: Sportul Popular 11/04/1946)

❖ 1947 – este numit în funcția de secretar general Mircea Dumitrescu

❖ 1948- noua conducere a FRBV : secretar general – Mircea Dumitrescu, responsabil organizatoric I. Kunst; responsabil tehnic G. Avachian (sursă: Sportul Popular 16/03/1948). În funcția de secretar onorific al Comisiei Centrale de Baschet și Volei este menționată Despina Mavrocordat

❖ 1948-1949 – după 18 ani de existență în aceeași structură organizatorică, baschetul și voleiul se despart constituindu-se în federații independente. Urmează o perioadă, până în 1957, când în cadrul OSP și CCFS/CM vor funcționa inspecțiile pe ramuri de sport (având ca salariați un inspector și un antrenor de stat), iar ca structură cu caracter obștesc Comisiile Centrale pe ramuri de sport. (sursă: Baschet, Mică Enciclopedie, Valentin Albulescu, 1981) Există și o altă variantă precum că această despărțire dintre baschet-volei și constituirea lor în structuri independente ar fi avut loc în iulie 1948. (sursă:Sportul Românesc de-a lungul anilor- E. Ghiu, I. Todan, 1970). În legătură cu această dată, în aceeași sursă România în lumea sportului, se menționează că după îndelungi tratative voleiul pășește organizatoric pe propria cale de dezvoltare încă din 1948 când trece sub îndrumarea inspecției de volei, structură creată în cadrul OSP, anul 1949 fiind însă cel care consfințește această separare oficială pentru ambele jocuri.

❖ 1948 – anul care marchează înființarea Inspecției de volei din cadrul OSP, prima acțiune vizând dezvoltarea voleiului în structuri independente

❖ În perioada 1948-1952 au fost folosite mai multe soluții pentru punerea în practică a acestei măsuri organizatorice.

❖ 1949 – Comisia Centrală de Volei a avut ca președinte Dragomirescu Nicolae

❖ 1950 – Comisia Centrală de Volei, organism obștesc care funcționa alături de inspecția de volei, avea următoarea componență: președinte – Vlaicu Marcel, membri- Apostolescu Ștefania, Mitulescu Dumitru ș,a. (sursă: Sportul Popular 27/06/1950)

❖ 1952 – este numit inspector general pentru volei în cadrul CCFS/CM prof. Oancea Marinel, care va funcționa până în 1957, această măsură dovedindu-se o soluție viabilă cu resurse benefice pentru dezvoltarea și afirmarea voleiului românesc.

❖ 1953-1957 – Comisia Centrală de Volei a avut ca președinte pe dr. Albuț Mircea

❖ 1958- anul în care se reînființează federațiile. În conducerea FR de Volei au fost aleși: g-ral mr. Dumitrescu Petre; vicepreședinte Gruia Alexandru, secretar general Săceanu Ilarie

❖ 1962 – Cu ocazia Conferinței pe Țară a Mișcării Sportive, în conducerea FR de Volei, au foste aleși: președinte- Dumitrescu Petre, secretar general Dobincă Aurel (din 1961)

❖ 1967- Președinte – Dumitrescu Petre; vicepreședinți – Marinel Oancea, Constantin Florescu; secretar general – Aurel Dobincă; antrenor federal – Nicolae Tărchilă; membri - Nicolae Mateescu, Ștefan Stroe, Constantin Armășescu, Constantin Ionescu, Dumitru Medianu, Rodica Șiclovan

❖ 1973- a fost aleasă în funcția de secretar general prof. Șiclovan Rodica

❖ 1975 - Președinte – Băjenaru Corneliu; vicepreședinte- Nicolae Murafa; secretar general – Rodica Șiclovan; antrenori federal - Ștefan Roman, Nicolae Tărchilă; membri – Gabriel Cherebețiu, Gheorghe Constantinescu, Aurel Drăgan, Cornelia Ghibu, Nicolae Mateescu, Dumitru Medianu, Stelian Corneliu Mițiu, Marinel Oancea, Virgil Pop, Jan Radu

❖ 1982- Președinte – Bratu Păun; vicepreședinți – Băjenaru Corneliu, Sotir Nicolae; secretar federal – Petrescu Marin; antrenori federali – Pavel

Vasile; membri – Albuț Mircea, Balaiș Florin, Bendiu Petru, Bulgaru Mihaela, Dogru Ion, Dumitru Vasile, Eremia George, Ivănescu Doina, Mihail Dorel, Pițurcă Pătru, Popescu Sorin, Scarlat Eugen

❖ 1993- 1994 Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Moldovan Cornel, Scarlat Eugen, Dumitru Vasile; secretar general – Drăgan Aurel; secretar federal – Bulgaru Mihaela; antrenori federali – Stan Costinel, Schreiber Wiliam, Gârleanu Dan

❖ 1995- Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Filip Mișu, Scarlat Eugen, Dumitru Vasile; secretar general - Gârleanu Dan; secretar federal – Bulgaru Mihaela

❖ 1996-1997 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vasile Dumitru, Constantinescu Gheorghe; secretar general – Dimofte Octavian (interimar)

❖ 1998-1999 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Dimofte Chezan Mihai; secretar general – Manole Viorel; antrenor federal – Banciu Victoria (din 1999)

❖ 2000- Președinte - Dimofte Octavian; vicepreședinți – Nicolau Horațiu, Stamate Marian, Niculescu Eugen; secretar general – Manole Viorel; antrenori federali – Banciu Victoria, Rauch Marian

❖ 2001 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vișan Gheorghe, Ștefan Marian; secretar general – Manole Viorel; antrenori federali – Banciu Victoria, Dumitrescu Virgil

❖ 2002- Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vișan Gheorghe, Ștefan Marian; secretar general - Cojocaru Dan; secretar federal – Bulgariu Mihaela; antrenor federal - Banciu Victoria; director tehnic – Dumitrescu Virgil

❖ 2003 - Președinte – Natea Ovidiu; vicepreședinți – Vișan Gheorghe, Ștefan Marian; secretar general - Cojocaru Adrian; secretar federal – Bulgariu Mihaela; antrenor federal – Dumitrescu Virgil; directori tehnici – Pavel Vasile, Sebe Ramona

❖ 2004- Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general - Cojocaru Adrian; secretar federal – Sârb Oana ; antrenor federal - Sebe Ramona

❖ 2005- Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședințo - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federali - Sebe Ramona, Maier Mihai

❖ 2006 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federali - Sebe Ramona, Maier Mihai

❖ 2007 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți - Dimofte Octavian, Bercea Florin; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federal i- Ștefănescu Alina, Macarie Ovidiu

❖ 2008 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți – Strutinsky Sorin Gabriel, Ouatu Vasile; secretar general – Manole Viorel; secretar federal - Bulgariu Mihaela; antrenori federail - Ștefănescu Alina, Dumitrescu Virgil

❖ 2009 - Președinte - Vișan Gheorghe; vicepreședinți – Strutinsky Sorin Gabriel, Ouatu Vasile; secretar general – Manole Viorel; secretar federal – Ispas Constantin, antrenori federali - Ștefănescu Alina, Dumitrescu Virgil

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Delegaţia de volei a României în anul 1948. Echipa feminină s-a clasat pe locul IV la CE, iar cea masculină s-a clasat tot pe locul IV, dar la CM. Ambele concursuri internaţionale s-au disputat la Praga. Se disting următoarele jucătoare: Maria Pruncu, Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Nicolle Nistor, Tinela Pleşoianu, Marie Jeane Niculescu, Marcela Cernat, Natalia Todorovschi şi Mariana Trandafirescu-Bunescu şi următorii jucători: Paul Dinu, Paul Erdeli, Teodor Baloş, Dumitru Medianu, Nicolae Dragomirescu, Mircea Bărbulescu, Ion Tănăsescu, Dan Drăgulescu şi Miroslov Bernard (antrenor)

Lotul de volei al României, în perioada 1947/1948, compus din următoarele jucătoare: Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Ţuli Ionescu, Mariana Trandafirescu-Raianu. Jos: Livia Thomas, Marcela Dumitrescu, Dumitru Patras (antrenor), Tinela Pleşoianu şi Maria Pruncu

Defilarea delegaţiei de volei a României la un turneu internaţional în 1948, disputat în Bulgaria, la Sofia

Delegaţia de volei a României, care a cucerit locul IV la CM în 1949, cu jucătorii: Ion Şuşelescu, A. Gruia (arbitru - în costum alb), Şt. Roman, Dan Drăgulescu, P. Covaci (şeful delegaţiei), Paul Erdeli, Dumitru Medianu, Emil Wilvert, Bănică Teodorescu, Emilian Mitroi, George Petrescu. Jos: George Dumitraşcu, Ion Tănăsescu, Mircea Cristea şi Ştefan Ene (şef adjunct delegaţie)

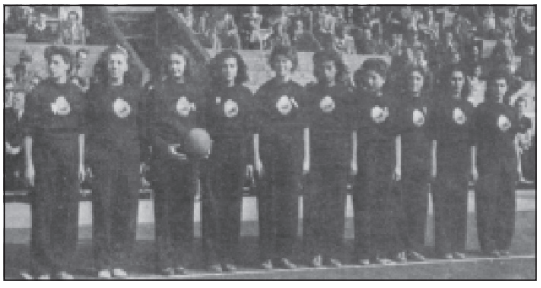

Lotul de volei al României la CE din anul 1950 a fost compus din jucătoarele: Mariana Bunescu, Magda Niculescu, Rodica Sădeanu, Marcela Bărboi, Natalia Cernat, Jeane Niculescu, Tinela Zota, Nicolle Nistor, Marcela Dumitrescu şi Maria Pruncu. Echipa noastră a ocupat locul V

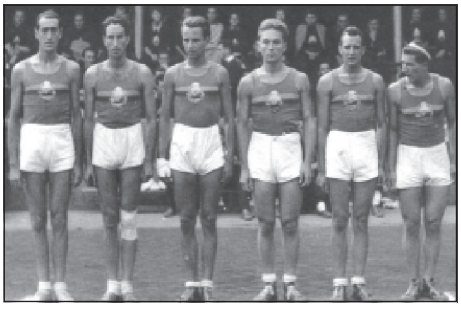

La .Universiada. din anul 1953, echipa de volei a României a cucerit locul II şi, respectiv, medalia de argint, cu următorii jucători: Dumitru Medianu, Paul Erdeli, Emil Wilvert, Bănică Teodorescu, Dan Drăgulescu şi Ion Tănăsescu

Jucătoarea Despina Mavrocordat atacă cu stânga

Fază de joc din CE (Paris - 1951), unde echipa de volei a României a ocupat locul IV. Atacă jucătorul Ion Şuşelescu, asigurat de jucătorii Ion Tănăsescu, Ştefan Roman şi Dumitru Medianu

Lotul naţional al României la CM din 1952 (Moscova), unde s-a clasat pe locul V. Jucătoarele au defilat astfel: Mariana Trandafirescu (căpitanul echipei), Tatiana Avacum, Alice Szabo, Doina Corbeanu, Rodica Gherasim, Adriana Honet, Rodica Sădeanu, Magda Niculescu, Tinela Pleşoianu, Florenţa Pitcovici şi Constanţa Marcu

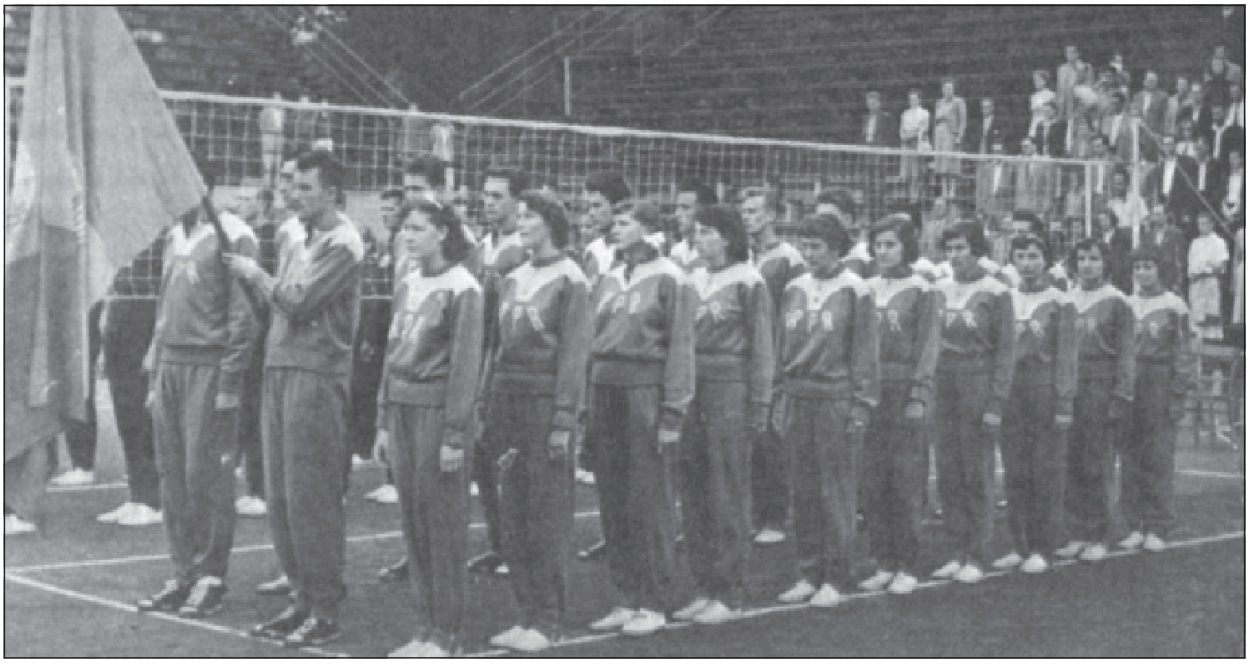

Loturile de volei ale României la .Universiada. din 1954 au fost formate din jucătoarele: Rodica Sădeanu (căpitan echipă), Natalia C. Todorovschi, Doina I. Corbeanu, Florina T. Popovici, Adriana J. Honet, Cornelia M. Timoşanu, Lola C. Coman, Tinela Z. Pleşoianu, Constanţa Marcu, Sonia Colceriu şi jucătorii: N. Răducanu (ţine drapelul ţării noastre), Şt. Roman, D. Medianu, I. Şuşelescu, E. Claici, S. Apostol, H. Nicolau, M. Moraru etc. Echipa feminină s-a clasat pe locul II

Lotul de volei al României, care a cucerit locul IV la CE din 1955, cu următoarele jucătoare: Rodica Sădeanu (căpitan echipă), Tatiana Avacum, Natalia T. Cernat, Doina I. Corbeanu, Florina I. Popovici, Adriana P. Honet, Cornelia M. Timoşanu, Tinela Z. Pleşoianu, şi Sonia Colceriu Avacum

Lotul de volei al României (tineret şi senioare), care s-a pregătit pentru CE (1955) şi pentru CM din 1956. Echipa noastră a cucerit locul II la CM (1956) şi respectiv, medalia de argint cu jucătoarele: R. Sădeanu, A. Zabara, T. N. Drăuceanu, N. Cernat, D. Corbeanu, Fl. Popovici, E. Răzvanţă, C. Timoşanu, E. Metopadov, T. Pleşoianu şi S. Colceriu

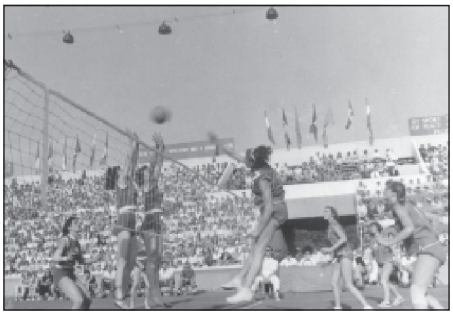

Echipa de volei a României, locul IV la CE din anul 1955. Atacă jucătoarea noastră Tatiana .Avacum, asigurată de Doina Corbeanu Ivănescu, Natalia Todorovschi şi Tinela Pleşoianu

Fază de joc între echipele .Petrolul. Ploieşti şi Dinamo. Bucureşti

Fază de joc între echipele de volei .Penicilina. Iaşi şi .Dacia. Piteşti

Echipa de volei a CS .Dinamo. Bucureşti a cucerit de multe ori titlul de campioană, iar pe plan internaţional, cucereşte de mai multe ori locurile I şi II în CCE, cu: Gh. Corbeanu, M. Târlici, Sebastian Mihăilescu (antrenor), I. Papugiu, Gh. Stoian, Ed. Derzei. Jos: I. Duţică, W. Schreiber, Z. Cozonici, Gelu Smerecinschi şi Constantin Ganciu

Lotul de volei al României, care a cucerit locul III şi, respectiv, medalia de bronz la CE din anul 1963, desfăşurat la Bucureş ti, cu jucătoarele: Lia Vanea, Elisabeta Golosie, Alexandrina Constantinescu, Natalia Todorovschi, Ileana Enculescu-Dulău, Doina Ivănescu, Ana Mocanu, Elena Verdeş, Doina Vinţan, Sonia Colceriu, Viorica Mirion, Cornelia Predulea şi antrenorii Nicolae Murafa şi Gh. Bodescu, precum şi antrenorul federal Ion Takaci

Lotul de volei al României, care a cucerit medalia de aur la CE din anul 1963. Echipa noastră, campioană europeană, a fost compusă din următorii: Nicolae Sotir (antrenor), Nicolae Bărbuţă, Mihai Grigorovici, Eduard Derzei, Davila Plocon, Iuliu Szöcs, Gheorghe Ferariu, Mihai Chezan, Ştefan Roman (antrenor). Jos: Constantin Ganciu, Wiliam Schreiber, Horaţiu Nicolau, Aurel Drăgan şi Mihai Coste

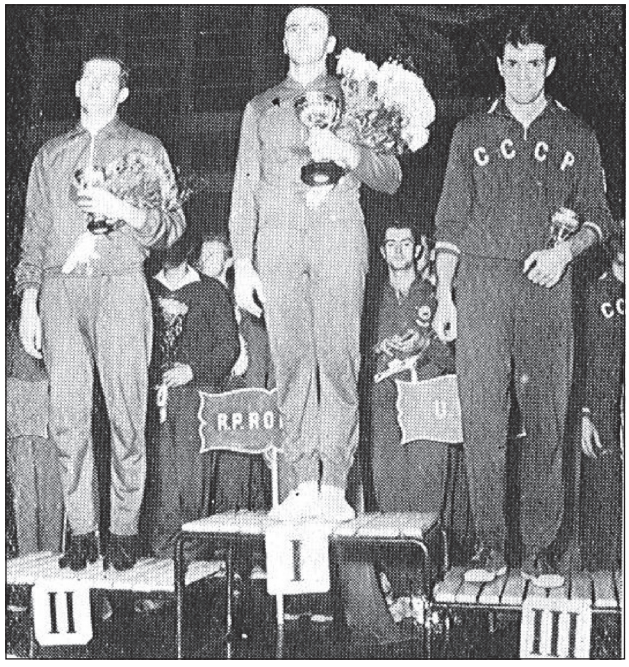

Pe podiumul învingătorilor - Horaţiu Nicolau, căpitanul echipei noastre reprezentative de volei, campioană europeană (Bucureşti, 1963)

Echipa de volei a CS .Rapid. Bucureşti a cucerit de multe ori titlul de campioană naţională, iar pe plan internaţ ional, cucereşte de mai multe ori locurile I şi II în CCE cu I. Ponova (antrenor) şi jucătorii: Gh. Ferariu, V. Pavel, D. Plocon, H. Nicolau, M. Grigorovici, R. Costinescu, A. Ardelea. Jos: N. Bărbuţă şi Aurel Drăgan

Fază de joc între echipele de volei ale României şi Braziliei, la CM din 1974, unde echipa noastră s-a clasat pe locul V

Lotul de volei junioare-tineret al României, care a cucerit medalia de argint la CE (1971 - Italia). Din lot au făcut parte următoarele jucătoare: Maria Antonescu, Emilia Cesnega, Maria Matei, Paula Cazangiu, Victoria Caranda, Leonid Sorbală (antrenor), Angela Moşoianu, Cornelia Cîrstoiu (sus), Ion Cristian (antrenor), Leontina Mateş, Rodica Cilibiu, Nadia Brumă şi Liliana Paşca (jos). Din delegaţia României au mai făcut parte şi Coti Florescu (arbitru internaţional, primul din rândul de sus) şi Nicolae Mateescu, conducătorul delegaţiei noastre, ultimul din rândul de jos

Lotul de volei al României, care s-a clasat pe locul V la JO din RF Germania (München - 1972), a fost compus din jucătorii: Mircea Tutovan, Laurenţiu Dumănoiu, Stelian Moculescu, Cornel Oros, Gabriel Udişteanu, Constantin Chiţigoi, Romeo Enescu, Wiliam Schreiber, Gyula Bartha, Ion Cristian, Marian Stamate şi Viorel Bălaş

Lotul olimpic de volei care a cucerit locul III şi, respectiv, medalia de bronz la JO din anul 1980 (Moscova) cu jucătorii: Cornel Oros, Constantin Stere, Sorin Macavei, Cornel Chifu, Niculae Pop, Laurenţiu Dumănoiu, Viorel Manole, Nicu Stoian, Dan Gîrleanu, Marius Cata-Chiţiga, Florin Mina, Gunther Enescu

FIGURI REPREZENTATIVE

AGAPIE, ANNIE (1924-1958), n. în Bucureşti. A fost componentă a lotului naţional de volei. Cu echipa reprezentativă a României a cucerit titlul balcanic în 1946 şi locul al II-lea la JB din 1947. A jucat în echipa .Bonaparte. din Bucureşti, obţinând cu ea rezultate remarcabile în diferite competiţii interne.

ALBUŢ, MIRCEA (1924-1999), n. în Bucureşti. Medic şi arbitru de volei. Ca jucător de volei, a fost component al echipelor .PTT., ASA.Medicina. etc. Din anul 1940, este arbitru de volei, iar din 1963 este arbitru internaţional. A arbitrat peste 1 000 de jocuri pe plan intern ca principal sau secund. Pe plan internaţional, a condus 205 jocuri, printre care finale de CE, CM, CCE şi CMU. În perioda 1953-1957, a fost preşedinte al Comisiei Centrale de Volei, apoi în cadrul FRV, preşedinte al Colegiului Central de Arbitri. A tradus, comentat şi adnotat *Regulamentul jocului de volei* (Editura .Stadion., 1972). În anul 1976, a publicat *Codul internaţional de arbitraj* (broşură editată de FRV . Colegiul de Arbitri). În anul 1980, o dată cu retragerea sa din activitatea de arbitru, pentru merite deosebite în activitatea sportivă, i s-a acordat *.Diploma de Onoare*. CNEFS.

ARBUZOV, ADRIAN (1950), n. în Satu Mare. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS din Bucureşti, specializare volei, promoţia 1973. În anul 1964, a debutat ca junior la echipa .Progresul. din Şomcuţa Mare, jud. Maramureş. La seniorat, joacă în echipele divizionare IEFS Bucureşti (1969-1972) şi .Explorări. Baia Mare (1973), echipă cu care cucereşte locul II, apoi locul III (de 11 ori) în CN . divizia A. Pe plan internaţional, a cucerit de 3 ori Cupa Balcanică, în anii 1977, 1978 şi 1980, cu echipa .Explorări.. În CN a participat la peste 400 de jocuri. Ca jucător în lotul naţional, a cucerit locul I la JB de Volei din 1973 şi 1977, locul VI la CM din 1974, locul IV la CE (1975) şi locul III (1977). A participat ca jucător la 135 de jocuri internaţ ionale. Ca antrenor, a activat la echipa .U Explorări. din Baia Mare (1988-1998), iar ca antrenor secund, la lotul naţional de seniori, în perioada 1975-1976, când echipa obţine calificarea la CE (1976). Pentru meritele sale sportive, a fost distins în 1977 cu titlul de Maestru Emerit al Sportului. Preşedinte al CSM din Baia Mare. În anul 2000 a fost decorat cu *Medalia Naţională .Pentru Merit. clasa a III-a.*

ARMĂŞESCU, CONSTANTIN (1924-1991), n. în Bucureşti. Economist. A debutat ca arbitru de volei în 1941, promov ând rapid la categorii superioare. În 1953 a devenit arbitru internaţional de volei. De-a lungul întregii sale activităţi, a arbitrat peste 1 500 de jocuri decisive în turneele finale din competiţ iile interne de volei şi aproximativ 500 de jocuri internaţionale în turneele finale din CE, CM, CCE etc. A funcţionat vreme îndelungată ca Preşedinte al Colegiului Central de Arbitri din cadrul FRV. A organizat şi condus mai multe cursuri de arbitri de volei pe plan intern şi a fost lector la cursurile internaţionale de arbitri. Pentru meritele sale deosebite, în perioada 1961-1980 a fost ales membru al Comisiei Internaţ ionale de Arbitraj din cadrul FIVB. În anul 1955, a obţinut şi titlul de Arbitru internaţional de baschet.

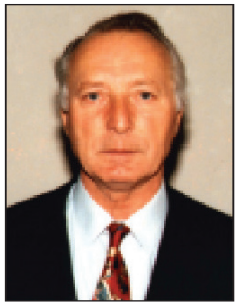

ARMEANU, ION (1933), n. în Bucureşti. Inginer. Activitatea importantă în volei a fost cea de arbitru, debutând în anul 1951. A promovat la categoria a II-a în 1953, iar categoria I a obţinut-o în 1963. A activat ca arbitru 41 de ani. În această perioadă îndelungată, a fost prezent, pe toate posturile de oficial, în peste 5000 de jocuri, în diferite campionate raionale, orăşeneşti şi divizionare A şi B. Între anii 1968 şi 1992, a arbitrat aproximativ 534 de jocuri în Divizia A, atât ca principal, cât şi ca arbitru secund. Titlul de arbitru internaţional l-a obţinut pe baza unui examen în 1963. În perioada 1963-1989, a arbitrat la turnee finale ale CE, la semifinale de Cupe Europene inter-cluburi etc. În total, a arbitrat 121 de jocuri oficiale internaţionale. Paralel cu activitatea de arbitru, a jucat şi în echipa de volei .Ştiinţa Construcţii. Bucureşti, în perioada 1952- 1957. De asemenea, şi-a adus o însemnată contribuţie în voleiul nostru şi prin funcţiile avute în organismele interne: membru în Colegiu central de arbitri, secretar şi preşedinte al acestui Colegiu; între anii 1953-1968, a activat ca preşedinte al Comisiei de Volei din regiunea Bucureşti, iar în perioada 1957-1961, a activat în Comisia de evidenţă şi transfer a FRV. Din 1995 a activat ca observator federal.

AVACUM, TATIANA (1924-2001), n. în Ismail, azi în Ucraina. Absolventă a Facultăţii de Medicină Umană din Bucureşti . Secţia Igienă, în 1950 şi a Cursului de medicină sportivă, în 1954. Activitatea de medic sportiv a desfăşurat-o în cadrul Clubului .Progresul. şi a lotului de volei tineret al României. În paralel, a lucrat la Institutul pentru Controlul Medicamentului din Bucureşti, unde a fost coautor la 7 brevete de invenţii privind medicamentele susţină- toare de efort. A început să joace volei în liceu, prima legitimare având-o la .Start . Club., în 1940. Performanţ ele de nivel înalt le-a realizat, pe plan naţional, în cadrul echipei Facultăţii de Medicină (.Ştiinţa. IMF) . locul III în 1951 şi al echipei .Progresul Casa Scânteii., cu care a ocupat, timp de 10 ani consecutiv, locuri fruntaşe şi de 3 ori a câştigat titlul de campioană naţională (1953, 1955 şi 1956). În 1952, a fost selecţionată în echipa naţională a României şi a fost, până în 1956, jucătoare de bază a acestei echipe. A participat la: CM de la Moscova din 1952 . locul V; CE de la Bucureşti din 1955; Festivalul Mondial al Tineretului de la Bucureşti din 1953 . locul IV; JMU de la Budapesta din 1954 . locul II. A făcut, de asemenea, parte din echipa naţională, care a susţinut numeroase întâlniri bilaterale. A fost timp de mai mulţi ani membră în organele de conducere ale FRV. Pentru performanţele obţinute, a primit diplome de onoare, medalii, titlul de Maestră a Sportului în 1954 şi de Maestră Emerită a Sportului în 1970.

BALAIŞ, FLORIN (1935-2001), n. în Chilia Veche, jud. Tulcea. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF, promoţia 1958, specialitatea volei. Este profesor universitar la Facultatea de Educaţie Fizică şi Sport din Galaţi. În anul 1955, debutează în sport ca jucător de handbal la CS .Ştiinţa. ICF din Bucureşti. În perioada 1961- 1981, ca antrenor de volei la echipa CSU Galaţi, cucereşte locul II în 1967 şi locul III în 1969 în CN al diviziei A . masculin. În cei 20 de ani de antrenorat a contribuit la promovarea unui număr însemnat de jucători la loturile naţionale de seniori. În perioada 1964-1981, este selecţionat în conducerea tehnică a lotului naţional de volei . seniori, obţinând cu echipa naţională următoarele rezultate: locul II şi titlul de vicecampioană mondială la CM de la Praga (1966) şi locul III la JO de la Moscova din 1980.Pe parcursul îndelungatei activităţi voleibalistice, i s-au publicat două cărţi de volei, din care se menţionează: *Îndrumarul instructorului de volei* (Editura Sport.Turism, 1975). De asemenea, a prezentat la diferite consfătuiri 30 de lucrări ştiinţifice de specialitate. A îndeplinit următoarele funcţii: Preşedinte al CJEFS, Decan al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Director la Direcţia Judeţeană pentru Tineret şi Sport Galaţi. Antrenor Emerit.Decorat cu *Ordinul Meritul Sportiv clasa a-III-a (1981)*

BALOŞ, TEODOR (1924), n. în Constanţa. Inginer. Fost component al lotului naţional de volei. Aparticipat la CM din anul 1949 cu echipa reprezentativă a României, care s-a clasat pe locul IV. A jucat la echipa .Ştiinţa. din Iaşi.

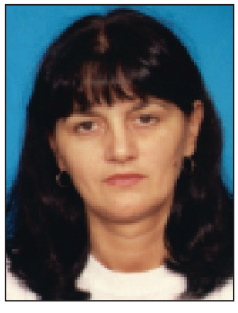

BANCIU (CARANDA), VICTORIA (1952-2003), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICFS Bucureşti, promoţia 1975. Debutează în volei în anul 1968, ca jucătoare în echipa CSŞ nr. 1 Bucureşti, cu antrenorul Sandy Chiriţă. În 1975, s-a transferat la Clubul .Dinamo. Bucureşti, unde a jucat până în anul 1986, cucerind de 10 ori titlul naţional. În anul 1970, este selecţionată în lotul naţional de junioare; cucereşte locul II la CE de junioare din Italia, în 1971. În anul 1974, cu echipa naţională de senioare, obţine locul V la CM din Mexic şi în 1980, locul VIII la JO de la Moscova. În anul 1989 a renunţat la activitatea sportivă de performanţă. Ca antrenor a activat un an la echipa de volei feminin .Dinamo. Bucureşti şi între anii 1989-1991 la .Calculatorul. Bucureşti. Din anul 1995 este membră a Colegiului Central de Antrenori şi membru în Biroul FRV. Antrenoare federală la FRV 1995-2002. *Maestră Emerită a Sportului* în anul 1996.

BARTHA, GYULA (1945), n. în Odorhei, jud. Harghita. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS Bucureşti. Ofiţer MApN. A debutat în echipa de volei juniori a Şcolii Profesionale din Sibiu. În 1962 se transferă la echipa .Tractorul . din Braşov, apoi la .Steaua. Bucureşti, cu care cucereşte de 5 ori titlul de campion naţional. În cadrul campionatului de divizie A, ca jucător la cluburile .Tractorul. Braşov şi .Steaua., s-a clasat de mai multe ori pe locurile II şi III. Cu echipa naţională a obţinut la: CE locul V (1969), locul III (1971) locul IV (1975); CM locul VII (1970), locul VI (1974); JO locul V (1972); JB locul I (1971 şi 1973). Cu echipa .Steaua. Bucureşti s-a clasat de două ori pe locul II la CCE şi o dată în Cupa Cupelor (1977). Ca antrenor al echipei .Steaua., a realizat 5 titluri naţionale; a mai activat ca antrenor şi la o echipă de club din Franţa.. Activează la Colegiului Central de Antrenori din cadrul FRV. Pentru rezultatele deosebite realizate cu echipa reprezentativă a ţării, a fost distins cu titlul de *Maestru al Sportului*. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios . clasa a II-a*

BÂC R. OCTAVIAN (1947), n. în Scărişoara, judeţul Alba. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS, specializarea volei, promoția 1972. Profesor universitar

la Facultatea de Educaţie Fizică şi Sport, din cadrul Universității din Oradea, unde din anul 2008 îndeplinește și funcția de decan. Din 2003 este doctor în ştiinţe pedagogice. Ca jucător a debutat la echipa de volei din Div. A „Dinamo" (în oraşul Dr. P. Groza) transferându-se apoi la echipa ASA din Ploieşti şi „Ştiinţa" IEFS din Bucureşti. Ca antrenor a activat la echipa feminină de volei CSU şi prin fuziune CSU *Olimpia Oradea*, promovând în 1980 în CN Div A, cu care a obţinut rezultate bune până în 1989. Bîc R. Octavian a desfășurat și o bogată activitate pe linie metodică. A publicat ca autor şi coautor lucrări de specialitate în diferite domenii printre care: Voleibal (1999); Teoria şi metodica antrenamentului sportiv (2001 şi 2002); Jocurile Olimpice, ediţia XXVI (1996); Beach Voleibal (2000); Voleyball în Kinetoterapie (2002). Pe parcursul laborioasei lui activităţi a mai îndeplinit şi următoarele funcţii: Preşedinte al Comisiei Judeţene de volei(1976); membru al Biroului Consiliului Facultăţii, iar din anul 2004 este şi membru al Senatului Universităţii din Oradea. A fost coopotat în grupul de observatori ai FR Volei. Cu ocazia împlinirii unui secol de volei, FRV i-a acordat „Diploma de onoare pentru merite deosebite".

BĂRBULESCU, MIRCEA (1919), n. în Bucureşti. Inginer. Voleibalist de performanță. Component al lotului naţional de volei în perioada 1948-1949. A participat la CM din 1949, unde s-a clasat cu echipa naţională pe locul IV. A jucat la echipele de volei .SK . 44. şi .CCA. (actualmente .Steaua.), ambele din Bucureşti. Maestru al Sportului.

BÂNDA, IOAN-NELUȚĂ (1942-2003), n. în Brașov. Profesor de educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, promoția 1974. Cochetează din copilărie cu fotbalul și ciclismul (gustul pentru sport fiindu-i dat de către tatăl său), ca în 1954 să se dedice voleiului cu toată ființa sa, de "vină" fiind și prof. Viorel Papuc. Îl găsim ca junior legitimat la "Luceafărul" Brașov. În 1960 este prezent în echipa de volei a *Universității* Cluj avându-l ca antrenor pe Victor Fulger, alături de colegii săi Cherebețiu, Ferariu, Bărbuță. Sido și alții. Din 1962 la această echipă vine ca antrenor Constantin Bengeanu sub conducerea căruia capătă consacrarea. Activează în această echipă până în 1965 când este transferat la clubul "Steaua" sub conducerea antrenorului T. Tănase, unde realizează marea performanță: timp de 4 sezoane nu pierde niciun meci în campionat, câștigă 4 titluri de campion național: 67, 68, 69 și 70, participă la două finale în CCE (în 1968 contra lui TSKA Sofia și în 1969 împotriva lui Spartak Brno), în 1966 este selecționat în echipa reprezentativă de seniori având 60 de selecții, participă la un C.E. unde ocupă locul 5, iar în 1967 face parte din lotul olimpic pentru J.O. din Mexic. În 1970 pleacă de la Steaua cu direcția Universitatea – Cluj, proaspăt promovată în divizia A, tot sub conducerea antrenorului C. Bengeanu. Visul de a deveni antrenor s-a transformat în realitate în 1974, când s-au creat premisele, ca proaspăt profesor, să preia echipa de volei feminin, Universitatea – Cluj în 1975 promovând în Divizia A. Are meritul că a promovat numeroase jucătoare în echipele naționale de senioare și junioare. A fost membru în Biroul Federației de Volei și a ocupat și alte funcții în clubul Universitatea – Cluj (director tehnic și vicepreședinte). Pentru toate meritele sale a fost distins cu titlul de Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului. În memoria sa se organizează "Memorialul Ioan Bânda".

BENGEANU, CONSTANTIN (1935), n. în com. Urşi, jud. Vâlcea. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, promoţia 1961, cu specializarea volei. Ca jucător, a debutat în anul 1952 la echipa Liceului .A. Lahovari. din Râmnicu Vâlcea. Din anul 1956 şi până în 1960, a jucat la echipa ICF Bucureşti, iar din 1961 a jucat la .Ştiinţa. Cluj, cucerind locul III în divizia A. Ca antrenor, a activat la echipa .Ştiinţa . Poli. din Cluj încă din anul 1964, iar în perioada 1976-1978 este

selecţionat în conducerea tehnică a lotului naţional de volei . seniori. Cu echipa naţională cucereşte în anul 1977 locul III la CE de seniori şi locul I la JB de seniori din Turcia. Atât cu echipa de club, cât şi cu echipa naţională de volei, a participat ca antrenor la aproximativ 50 de jocuri internaţ ionale de volei. În perioada 1978-1998, la Editura Didactică a Universităţii .Babeş-Bolyai. din Cluj-Napoca, i s-au publicat mai multe lucrări de specialitate, din care se menţionează: *Volei*, curs de bază şi curs de specializare, *Iniţiere în tehnica de bază* etc. Pe parcursul îndelungatei activităţi voleibalistice, a avut, în organismele interne, următoarele funcţii: membru al Colegiului Central de Antrenori şi membru al Biroului FRV şi preşedinte al CS .Universitatea din Cluj-Napoca, în perioada 1990-1998. Pentru laborioasa activitate în voleiul românesc, i s-a decernat diploma .*Merite deosebite în activitatea de performanţă*., iar în anul 1994 a primit titlul de *Antrenor Emerit.*

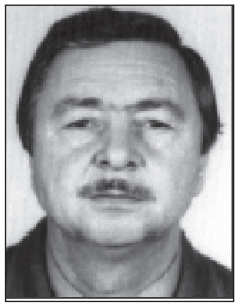

BODESCU, GHEORGHE (1931), n. în Chişinău, azi în Republica Moldova. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti în 1956. Ca antrenor de volei a activat la ŞS din Sibiu, formând şi promovând multe junioare valoroase, care au fost promovate la nivele superioare, inclusiv la loturile naţionale (Rodica Popa, Marcela Pripiş etc.). De asemenea, a antrenat echipa de senioare .Voinţa. Sibiu şi echipa masculină .Poli. din Timişoara, aceasta din urmă clasându-se pe locuri fruntaşe în CN. Selecţionat în conducerea tehnică a lotului naţional feminin, a obţinut rezultate remarcabile cu echipa naţională la multe concursuri internaţ ionale, din care se menţionează locul VII la CM din 1970 şi locul III la CE din 1963. Paralel cu activitatea didactică şi de antrenor, a avut preocupări şi pe linia metodico-ştiinţifică, materializate prin prezentarea unor lucrări la diferite conferinţe, unele din ele fiind publicate în reviste de specialitate. Este stabilit în Germania.

BOLDIŞTEANU, MARIAN (1953), n. în Buzău. Profesor de educaţie Fizică şi Sport, absolvent al ICFS Bucureşti, specializarea volei, promoţia 1976. Titular al catedrei de volei din cadrul CSŞ din Buzău. Ca jucător de volei a activat la CSŞ Buzău (1966-1972) obţinând rezultate remarcabile în CN de juniori, astfel: loc I în 1971; locurile III în 1970 şi 1972, iar la seniorat a ocupat locul III cu echipa IEFS Bucureşti în CN divizia A şi cu echipa Ştiinţa Bacău locul IV în CN divizia A (1981-1984). Ca antrenor de volei, a activat la echipele de juniori-cadeţi ale CSŞ şi la echipele de seniori ASA „Metalul" Constam, toate din Buzău, obţinând rezultate foarte bune, iar cu echipa Fermit din Rm. Sărat a promovat în perioada 2000-2004 de la CN divizia B în CN divizia A. De asemenea, în CN la volei pe plajă a obţinut locurile III în anii 2000 şi 2001 şi locul I tot cu juniorii în 2000, remarcându-se cuplurile Pintilescu Gabi şi Tofan Ciprian; Grigore Adrian şi Oprea Florin). Cu echipele naţionale (masculin) a activat în perioada 1995-1999, iar în perioada 2001-2003, cu lotul naţional de juniori a obţinut următoarele rezultate: în 1998 locul III la Balcaniada din Grecia; în 1999 s-a clasat pe locul V la turneul de calificare pentru CM din Spania; în anii 2001-2003, ca antrenor principal al lotului de cadeţi se clasează pe locurile V la Balcaniadele din 2001 şi 2002, iar în 2003 la turneul de clasificare pentru CE se clasează tot pe locul V în Estonia şi tot cu naţionala masculină de cadeţi. Prof-antrenor, MB a promovat la nivele superioare, inclusiv la loturile naţionale peste 35 de jucători se constituie o mare performanţă în voleiul românesc. Pe parcursul activităţii, el a mai îndeplinit şi următoarele funcţii: Director adjunct al CSS Şcolar din Buzău (1989-1999) şi apoi Director Club Şcolar între anii 1999-2004. Pentru îndelungata şi laborioasa activitate cantitativă şi calitativă, în special la nivelul junioratului masculin, pe plan intern şi internaţional. BM a fost distins cu: Gradaţia de Merit pentru activitate profesională între anii 1998-2002, 2002-2006 și 2007; „Diploma de Merit" în cadrul Galei Laureaţilor Sportul Buzoian (2006);

„Diploma Gh. Lazăr” – clasa III (2005); „Diploma de Excelenţă” acordată de Agenţia Naţională de Sport DSF Buzău (2006).

BOTEZ, OCTAVIAN (1935), n. în Bucureşti. Este doctor în economie, profesor la Universitatea Spiru Haret din Bucureşti şi cercetător în cadrul Academiei Române. Ca jucător a debutat la echipa de volei „ Tânărul Dinamovist” în anul 1951. Din 1953 face parte din echipa de seniori „ Dinamo” Bucureşti cu care câştigă titlul de campioană naţională şi pe care îl repetă în 1958. În 1954 este selecţionat în reprezentativa de volei a României, participând la turnee internaţionale disputate în Albania, Polonia, URSS şi R.P. Chineză. De asemenea, a mai jucat şi în echipa „ Ştiinţa” Bucureşti, fiind şi căpitanul ei. Ca antrenor a activat la echipele de juniori (m+f) ”Tânărul Dinamovist” Bucureşti, participând în CN rezervate acestei categorii de vârstă. Pe parcursul anilor a deţinut, începând din 1980, funcţii importante, atât pe plan sportiv cât şi profesional, astfel: preşedinte al secţiei de volei „ Tânărul Dinamovist”, membru al Biroului FR Volei şi al Comisiei de apel a FRV; director general adjuct în Ministerul Finanţelor, precum şi consilier în Ministerul Comerţului Exterior şi şef al secţiei economice a Ambasadei României în Vietnam. În activitatea sa profesională s-a remarcat prin publicarea a 5 cărţi în calitate de autor şi a altor 3 de coautor.

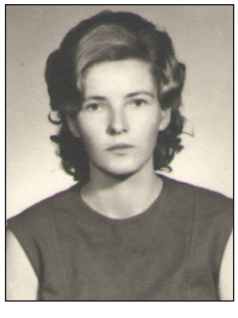

BULGARIU (VNUCOV), MIHAELA (1941), n. în Câmpulung Muscel, jud. Argeș. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ICF, specializarea volei, promoția 1963. Jucătoare și antrenoare de volei. A practicat jocul de volei la nivel de Divizie A. Legitimată la: CS Știința (1959 – 1963); CS *Metalul* (1963 – 1964); CS *Viitorul* (1966 – 1969). În perioada 1960 -1962, a fost componentă a lotului național de tineret. A fost încadrată ca antrenoare de volei la CS *Metalul* (1963 – 1964); CS *Viitorul* (1964 – 1974). Una dintre jucătoarele sale valoroase promovată în echipa *Dinamo* și la lotul național a fost, Irina Petculeț. Timp de 35 de ani, a activat în cadrul FR de Volei îndeplinind funcțiile de: secretar tehnic (1974 – 1984); secretar general (1984 – 1989); secretar federal (1989-2009). A desfășurat o muncă valoroasă asigurând continuitatea rezolvării problemelor organizatorice, administrative și economice ale federației. În perioada îndeplinirii acestor funcții echipa masculină a cucerit medalia de bronz la JO din 1980, echipa masculină de juniori a intrat în posesia medaliei de argint la CE din 1986, iar echipa feminină de junioare a obținut medalia de bronz la CE din 1988. Pentru munca și contribuția sa, a primit diferite distincții și Diploma *Merite sportive* (1986).

CĂLDARE, TRAIAN (1932), n. în com. Livezile, jud. Bistriţa Năsăud. Medic stomatolog, absolvent al IMF din Cluj, promoţia 1958. Activitatea voleibalistică a desfăşurat-o pe trei compartimente: jucător, antrenor, medic sportiv. Ca jucător, a debutat în 1948 la echipa de volei .Tractorul. din Braşov. În 1952, ca student al IMF Cluj, joacă în echipa .Universitatea . Cluj, cu care se va clasa pe locul III în campionatul naţional . divizia A, în 1958. În 1951 a fost selecţionat pentru tabăra de tineret a UASR, cu care participă la un turneu internaţional în Polonia. În anii 1958 şi 1959 este legitimat la echipele .Voinţa. şi .Fulgerul. din Suceava, cu care va participa la CN . divizia B şi respectiv, A. La Suceava, concomitent cu activitatea de jucător, ca antrenor va fi preocupat şi de formarea unor jucători tineri care au fost promovaţ i ulterior în lotul naţional (precum: G. Udişteanu, V. Ionescu, V. Pancu ş.a.). Ca sportiv şi antrenor, a reuşit să creeze o tradiţie voleibalistică în municipiul şi judeţul Suceava. În anul 1970, FRV apelează la serviciile sale ca medic sportiv pentru lotul naţional de juniori. tineret.

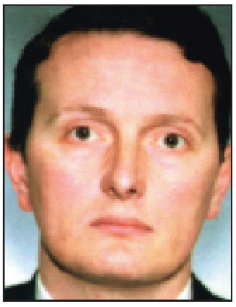

CĂTA-CHIȚIGA, MARIUS (1960), n. în Timişoara.Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS Bucureşti în 1987. Ca jucător a debutat în 1972, la ŞSE din Timişoara, antrenorul lui fiind Gh. Horhat. În 1975 s-a transferat la .Poli. Timişoara şi din 1977 a jucat la .Dinamo. Bucureş ti, până în 1992. Cu echipa .Dinamo. Bucureşti a cucerit de 8 ori CN (în perioada 1979-1991) şi de 4 ori locul II. Pe plan internaţional, tot cu echipa .Dinamo. Bucureşti, a participat în CCE, cucerind locul III în 1982, iar în Cupa Cupelor a cucerit locul I în anul 1979. De asemenea, a mai participat şi la JB inter-cluburi şi în 1984 a cucerit locul I. Selecţionat în lotul naţional de juniori şi tineret, a obţinut locuri fruntaşe în turnee internaţionale. Cu lotul naţional de seniori, cucereşte locul III la JO din 1980; locul I la JMU şi locul V la CE, ambele în 1981. A fost căpitanul echipei naţionale timp de 4 ani la tineret şi 6 ani la seniori. În perioada 1992-1994, a jucat la echipa .Panellinios. Atena şi din 1994 la echipa .Rapid. Bucureşti. Pentru îndelungata activitate de jucător şi pentru rezultatele foarte bune obţinute, a fost decorat cu *.Meritul Sportiv. clasa a III-a* în 1980, iar în 1981, *clasa I*, şi a primit titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. De asemenea, i s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.*

CHEREBEȚIU, GABRIEL - vezi **Personalităţi**

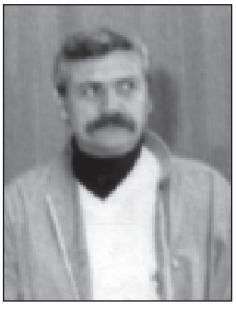

CHEZAN, MIHAI (1935), n. în com. Gherla, jud. Cluj. Antrenor de volei. Ca jucător de volei, a fost component al echipei .CCA. Bucureşti, cu care a cucerit în anul 1957 titlul de campion naţional, apoi al echipei .Progresul. Bucureşti, cu care a obţinut următoarele rezultate: locul II în 1960 şi 1961, locul III . 1962. Participă la CCE cu echipele .Progresul. (1962) şi .Rapid. (1967), obţinând rezultate remarcabile. Cu echipa reprezentativă a ţării s-a clasat pe: locul II la CE din 1955; locul IV la CMU din 1955; locul III la CM din 1962; locul I la CE din 1963. Ca antrenor al lotului naţional feminin de junioare, a reuşit cucerirea locului I la JB de junioare din 1973. De asemenea, a mai funcţionat ca antrenor în Israel şi în Mexic. Ca jucător, pentru rezultatele deosebite obţinute cu echipa naţională de volei, a fost distins cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului* în anul 1996. Din 1998 este vicepreşedinte al Biroului FRV. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a II-a.*

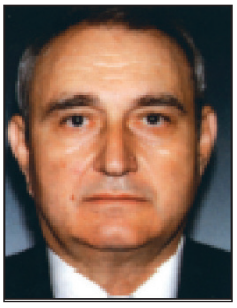

CHIRIȚĂ, SANDY (1936-1998), n. în Galaţi. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF în 1966, specializare volei. Ajucat la echipele .Dinamo. şi .Steaua. Bucureşti, cucerind locuri fruntaş e în campionatul diviziei A, precum şi în concursurile internaţ ionale inter-cluburi. Ca antrenor la echipele feminine de junioare la cluburile sportive şcolare (ŞS1, CSŞ Liceul .D. Cantemir . şi CSŞ Liceul .M. Basarab., toate din Bucureşti), în perioada 1966-1986 a cucerit multe locuri fruntaşe: titlul de campioană naţională în anii 1970, 1971, 1978 şi locul II în 1975. A mai antrenat şi echipele de senioare CS .Constructorul. (1968-1974) şi AS .Flacăra Roşie. (1977-1986), cucerind locuri fruntaşe în campionatul diviziei A. A format şi a promovat multe jucătoare valoroase la loturile naţionale de junioare şi senioare (V. Banciu, Carmen Puiu, I. Tîrnoveanu). Ca antrenor la loturile naţionale de junioare şi senioare a obţinut, în perioada 1974-1986, următoarele rezultate: 5 locuri I la Balcaniade; locul IV la Universiada din 1981; locul V la CM din 1974 şi locul VI la CE din 1983. Paralel cu activitatea practică a avut şi preocupări metodice, din care se menţionează următoarele lucrări (individuale şi în colaborare): *Volei . orientare unitară*, FRV, 1989; *Programa de volei a cluburilor sportive şcolare* . MEN . 1986; *Criterii, probe şi norme pentru selecţia de volei*, broşură CNEFS, 1987 etc. Pe parcursul activităţ ii a avut următoarele funcţii: membru al Colegiului Central de Antrenori şi al Biroului FRV;

şeful Catedrei de Volei a ŞS 1 Bucureşti şi Antrenor federal la FRV. Datorită îndelungatei sale activităţi şi a excelentelor rezultate obţinute ca antrenor, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit* în anul 1996.

CHIŢIGOI, CONSTANTIN (1950), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent IEFS, promoţia 1975. Ca jucător a debutat în 1966, la echipa de volei a ŞS nr. 2 din Bucureş ti, primul său antrenor fiind N. Waldinger. Ca senior, a jucat la echipa .Rapid. (1969-1974), cu care s-a clasat pe locul II în 1972 în CN; în perioada 1974-1977 cu echipa Clubului .Steaua. se clasează de 4 ori pe locul II în CN. Pe plan internaţional, cu aceeaşi echipă, a participat la Cupa Cupelor (1974-1977), ocupând locuri fruntaş e, printre care şi un loc II în 1977. În perioada 1972-1976, cu echipa naţională, a obţinut următoarele rezultate: locul V (JO . Germania, 1972); locul VI (CM . Mexic, 1974); locul IV (CE . Iugoslavia, 1975). A activat ca antrenor la echipele masculine .Calculatorul. Bucureşti, .Elcond. Zalău şi .U. Craiova. Această ultimă echipă s-a clasat pe locul II în anii 1990 şi 1991 la CN. În perioada 1992- 1996, a antrenat echipa feminină .Rapid. Bucureşti, cucerind de 4 ori locul I în CN şi de 3 ori locul I în CR. Cu această echipă s-a clasat pe locul V în CCE, ediţia 1995. În 1997 a antrenat echipa naţională de volei de juniori, iar din 1998 pe cea de seniori. A deţinut funcţia de vicepreşedinte al Colegiului central al antrenorilor din cadrul FRV. Antrenor al lotului naţional de volei masculin. *Maestru al Sportului.*

CIOCOIU (POPA), GABRIELA (1949), n. în Braşov. Absolventă a Facultăţii de Medicină, promoţ ia 1974. Ca jucătoare de volei, a debutat la ŞS din Braşov, antrenor fiind prof. Octavian Borbil. În 1967 a jucat la .Universitatea . Cluj, iar în 1969 la .Medicina. Bucureşti şi la .Dinamo . Bucureşti, din 1974. Cele mai bune rezultate au fost obţinute cu echipa de volei .Dinamo. Bucureşti, cucerind locul I şi titlul de campioană naţională de 5 ori în perioada 1975-1979, iar la CCE a participat în anii 1974 şi 1975. În campionatul naţional, a totalizat 500 de jocuri oficiale. Selecţionată şi în lotul naţional din 1966 până în 1977, a realizat cu echipa de volei a României următoarele rezultate: locul V la CM din Mexic (1974); locul VII la CE (1971); locul IV la CMU de la Moscova (1973) şi locul I la CB din anii 1971, 1973 şi 1975. A participat la aproximativ 300 de jocuri internaţionale. Medic specialist în balneofizioterapie şi medicină sportivă la Clubul .Dinamo. Bucureşti. Pentru rezultatele obţinute, i s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1970.

COICULESCU IULIAN FLORIAN (1973) n. în Caransebeș, jud. Caraș-Severin. Antrenor de volei categoria I. Absolvent al unui master în educație fizică și sport în 2006. A început să practice voleiul la vârsta de 12 ani, ca junior, la ”CSS” - Caransebeș sub supravegherea antrenorului Mircea Rusu. Ca senior a mai jucat la ”Universitatea” – Craiova (antrenor C. Chițigoi), ”Dinamo” – București (antrenor M. Păușescu), C.S. Fiares – Portugalia, din nou la Dinamo și ”CSM” – București. În decursul activității adună 87 de selecții în echipa națională de juniori, 26 în echipa de tineret și 15 selecții în prima reprezentativă a României.

COICULESCU - SÎMPETRU CLAUDIA (1972), n. în Urziceni, jud. Ialomița. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a FEFS din Bacău promoția 2004, specializarea volei. Antrenoare de volei, cat. I, absolventă a Școlii de Antrenori. Practică jocul de volei de la 11 ani, sub supravegherea antrenorului Aurel Stejereanu la CSS *Urziceni* 1983-1989. Mai activează la cluburile *CSU Rapid* Galați (1989-1991); *Calculatorul* București (1991-1994, cu antrenorul C. Wessely); *RATB* Buc. (1994-1998, antrenor Stan

Costinel); *Metal 33* – Buc. (1998-1999, antrenor Aurel Drăgan); *Dinamo* Buc. (2000-2002, antrenor Doina Dimofte); *RATB* – Buc. (2002-2004, antrenor Marian Constantin); *Dinamo* Buc. (2005-2007, antrenori Marian Constantin și Stan Costinel); *Hainaut – Volley*-Franța (2007-2009, antrenor I. Dobre). A obținut 3 titluri de campion național la senioare. Pe plan internațional îmbracă tricoul echipei naționale de juniori de 14 ori, de 8 ori la tineret, iar la senioare de 86 de ori, condusă fiind la junioare de antrenorii Petrică Stancu și Sandu Lazăr, iar la senioare de Stan Costinel și Aurel Cazacu.

COJOCARU, ADIN MARIAN (1970), n. în municipiul Rm. Vâlcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, promoţia 1996. Absolvent al cursului de doctorat și al celui de masterat cu specializare în antrenamentul sportiv de înaltă performanţă. A urmat crusurile Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic din cadrul Universităţii Spiru Haret (2004), iar în 2005 a obţinut Certificatul de Competenţă Lingvistică. Începând din 1997 este cadru didactic la Universitatea Spiru Haret, din București, ocupând succesiv posturile de preparator, asistent, lector și conferențiar universitar. A practicat jocul de volei, începând din 1981, sub îndrumarea antrenorului L. Stilea. Legitimat la CSȘ din Rm. Vâlcea. Cu echipa de volei a acestui club a cucerit titlurile de campion național, în 1985 şi 1986, la cadeţi şi juniori. În 1985 a fost selecţionat în lotul naţional de cadeţi şi juniori, până în 1989. Din 1991 până în 1992 a jucat sub culorile echipei de volei AS *Electrocarbon* Slatina, iar apoi la echipa CS *IOR* Bucureşti (1992-1994), AS *Electra* Bucureşti (1994-1996). În perioada 2002-2005 a funcţionat ca secretar general al FR de Volei. Membru al Comisiei Tehnice a Asociaţiei Balcanice de Volei, comisar european pentru România. Component al Colegiului Central al Antrenorilor, şeful Departamentului Relaţii Internaţionale al acestei federaţii. A elaborat şase lucrări de specialitate în colaborare: Regulamentul jocului de volei cu comentarii (2003); Caiet de lucrări practice (2005), Volei – joc adaptat în Kinetoterapie (2005), Model şi modelare în voleiul de performanţă (2007), Volei la juniori (2008).

COLCERU, SONIA (1934), n. în Blaj, jud. Cluj. Profesoară de educaţie fizică, absolventă ICF, promoţia 1956. A debutat în volei, ca elevă, jucând în echipa liceului; ca studentă (1952-1956) a jucat în echipa ICF, cu care a cucerit titlul de campioană naţională în 1954. După absolvirea ICF, s-a transferat la Clubul .Rapid. Bucureşti, cu echipa căruia a obţinut numeroase titluri şi locuri fruntaşe în CN şi în diferite concursuri internaţionale. Cu lotul naţional a realizat următoarele performanţe: locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor . România 1953); locul II (JMU Ungaria, 1954), locul IV (CE . România, 1955); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului . Polonia, 1955); locul II (CM . Franţa, 1956); locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor . URSS, 1957); locul III (JMU, Franţa . 1957). Concomitent, a participat şi la alte jocuri interne şi internaţionale cu rezultate excelente. Este stabilită în Germania. Pentru meritele sale sportive, i s-a decernat în 1956 titlul de *Maestră a Sportului*.

CONSTANTINESCU, AL. IULIAN (1953), n. în Slatina, jud. Olt. Profesor de educație fizică, absolvent al Institutului de Educație Fizică și Sport din București, promoția 1972. A practicat jocul de volei, evoluând în divizia A, legitimat succesiv la cluburile Rapid București, Alro Slatina. A funcționat ca professor (grad didactic I) și antrenor la Clubul Școlar Slatina, reușind promovarea echipei în care a jucat, din divizia B în divizia A; a antrenat echipa Electrocarbon Steaua, reușind să claseze echipa în Campionatul național, divizia A pe locul IV în intervalul

2000-2009, pe locul III în campionatul de juniori I (2005-2006) și pe locul II în campionatul de juniori II (1998-1999). Director al Direcției de Sport a Județului Olt, director al Liceului cu Program Sportiv și al CSȘ din Slatina.

CONSTANTINESCU, GHEORGHE - vezi **Personalităţi**

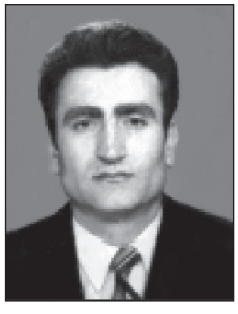

CORBEANU, GHEORGHE (1937), n. în Blaj, jud. Alba. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti. A debutat ca jucător de volei la echipa şcolii din Blaj, apoi a jucat la echipa .Ştiinţa. din Cluj. În 1956 s-a transferat la echipa .CCA., cucerind în 1957 titlul de campion naţional. Din 1960 s-a transferat la .Dinamo. Bucureşti, cu care a obţinut rezultate remarcabile atât în campionatul diviziei A, cât şi pe plan internaţional. Astfel, în anii 1966 şi 1967 cucereşte CCE de volei şi .Dinamoviadele. din anii 1962 şi 1968. Ca jucător selecţionat în echipa naţională a României, realizează cu echipa următoarele rezultate: locul II . vicecampioană mondială . la CM din anii 1956 şi 1966; locul III . la CM din anii 1960 şi 1962; locul III . la Festivalul Tineretului din anul 1957; locul I . la CMU din anii 1957 şi 1961. Pentru meritele sale deosebite, manifestate în cadrul campionatului intern, dar mai ales ca jucător al echipei naţionale, i s-a decernat titlul de *Maestru Emerit al Sportului.*

CRISTEA, MIRCEA - vezi **Personalităţi**

CROITORU DOINA (1962), n. în Bucureşti. Profesor de Educaţie fizică şi sport, absolventă a IEFS - Bucureşti, promoţia 1986. Doctor în educaţie fizică şi sport. În anul 1989 a fost încadrată ca asistent universitar la Catedra de jocuri sportive, secţia volei la ANEFS- Bucureşti, iar din anul 2000 a promovat în funcţia de conferenţiar universitar. A contribuit la formarea mai multor promoţii de specialişti în domeniul voleiului. S-a implicat în diferite acţiuni menite să contribuie la dezvoltarea şi afirmarea jocului de volei din ţara noastră. A contribuit la pregătirea echipei de volei ANEFS- Bucureşti şi a participat la turneele studenţeşti organizare în Franţa, în perioada 2000-2005. DC a desfăşurat o susţinută activitate metodică, a elaborat diferite lucrări, printre care şi cea intitulată "Posibilităţi de evaluare a valorii echipelor în voleiul de performanţă" (2006). Este autor sau coautor a 11 cărţi dintre care 8 în domeniul voleiului. In perioada 1997-1998, a deţinut funcţia de director la Departamentul "Coordonarea şi Promovarea Sportului la copii şi juniori din M.T.S.

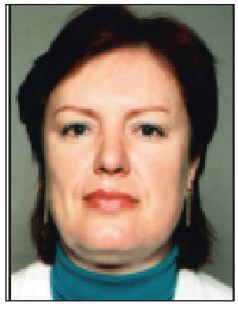

DAVID (ZAHARESCU), VENERA (1950), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a IEFS Bucureşti, promo- ţia 1973. Debutează în volei în anul 1965, la echipa CSŞ nr. 2 Bucureşti, antrenorul ei fiind prof. Nicolae Humă. La seniorat, a jucat mulţi ani la echipele de volei .Medicina. (1969-1973), apoi la .Dinamo. (1973-1978), cucerind de 5 ori titlul de campioană naţională, precum şi la echipele .Rapid. (5 ani), .Flacăra. (2 ani) şi .Confecţia. (3 ani), toate din Bucureşti. În campionatele respective a participat la peste 400 de jocuri oficiale. A fost selecţionată în lotul naţional în 1965 şi până în 1975 a obţinut rezultate remarcabile: locul IV la CMU din 1973 şi mai multe locuri I la CB, în perioada 1971-1975. De asemenea, a mai obţinut unele rezultate bune şi cu echipa .Dinamo. Bucureşti în concursuri internaţionale inter-cluburi (CCE şi CC). Ca jucătoare, a participat la aproximativ 200 de jocuri internaţionale. Ca antrenoare, a activat la echipele de volei ale cluburilor: .Flacăra Roşie. (a promovat în Divizia B), .Rapid., .Confecţia. (a promovat în divizia A) şi .Voinţa., toate din Bucureşti. Pentru

activitatea îndelungată şi cu rezultate foarte bune, i s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1975.

DERSZEI, EDUARD (1934), n. în Baraolt. Ca jucător la echipa de volei .Dinamo. Bucureşti, a obţinut rezultate remarcabile, cucerind titlul de campion naţional în 1958 şi multe locuri II şi III. De asemenea, cu echipa de club a obţinut rezultate excelente şi pe plan internaţional: locurile I la .Dinamoviadele. din anii 1959 şi 1962 şi locurile I la CCE în anii 1966 şi 1967. Selecţionat în echipa naţională, cucereşte multe locuri fruntaşe în mari concursuri internaţionale: locul II la CE din 1955 şi din 1958 şi titlul de campion european la ediţia din 1963; se clasează cu echipa naţională, tot la CE, pe locul V în 1967; locul IV la JO din 1964; locul II la CM din 1956 şi 1966; locul III la CM din 1960 şi 1962. A fost vicepreşedinte al CS .Dinamo . Braşov. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a. Maestru Emerit al Sportului*.

DIMOFTE, OCTAVIAN (1950-2008), n. în Ploieşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent IEFS, promoţia 1973. Din 1965 a jucat volei la echipa .Petrolul. Ploieşti, avându- i ca antrenori pe O. Popa şi Gh. Manta. După juniorat, a jucat la echipele .IEFS., .Electra. din Bucureşti şi la .Farul. Constanţa (1973-1982). Ca antrenor, a activat la echipele CSŞ 1 şi .Farul. din Constanţa (1973- 1982), la .Dinamo. Bucureşti (1986-1990) şi la .Dacia. Piteşti (1992-1994). În CN a ocupat cu echipele feminine .Farul. Constanţa locurile II şi III, cu .Dinamo. Bucureşti locurile I şi II şi cu .Dacia. Piteşti locul III. În perioada 1983-1986 a activat şi ca antrenor la echipa feminină de junioare a lotului naţional, iar în perioada 1988-1990 a antrenat echipa de senioare, cu care s-a clasat pe locul IV la CE din 1989.. Adeţinut următoarele funcţii: vicepreşedinte al Clubului .Farul. Constanţa (1979-1982); secretar general . interimar . la FRV (1996-1998). Preşedinte al Clubului .Olimpia. Bucureşti şi vicepreşedinte al Biroului FRV. Se menţionează că, în perioada 1990-1992, a mai antrenat şi echipa spaniolă .Alcorcon., obţinând rezultate bune în campionatul de volei al Spaniei. În anul 1996 a primit titlul de *Antrenor Emerit*.I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios . clasa a II-a.* Ca o recunoaştere a întregii activităţi în slujba sportului, în prezent sala Olimpia îi poartă numele.

DINA V. GEORGE (1966), n. în Băile Borşa, judeţul Maramureş. Profesor de educaţie fizică şi sport, absolvent al IEFS Bucureşti, promoţia 1990. Șef de lucrări la Catedra jocuri sportive. Doctor în educaţie fizică şi sport (2007). Ca jucător de volei debutează la CSŞ din Rm. Vâlcea (1981). A activat ca antrenor, calitate în care a pregătit şi condus, în diverse competiţii studenţeşti, echipa ANEFS. A elaborat și publicat mai multe lucrări de interes general în domeniul voleiului: „Actualităţi şi noutăți în teoria şi metodica jocului de volei”(1991); „Algoritmizarea traseului metodic în volei”(1992); „Volei-îndrumător metodic” (1994); „Parametrii optimi ai modelului de jucător în jocul de volei” (1999); „Corelaţia timp de zbor-eficienţa actiunilor în volei”(2003); „Aspecte specifice ale condiţionării vitezei de deplasare în jocul de volei”(2006).

DINU, PAUL (1925-1995), n. în Bucureşti. Inginer. A fost component al lotului naţional de volei. A participat cu echipa naţională la Balcaniada din 1947, unde s-a clasat pe locul II şi, de asemenea, la CM din 1949, unde s-a clasat pe locul IV. Ajucat la echipele de volei .SK . 44. şi .CFR. Bucureşti.

DOBINCĂ, AUREL (1929-2003), n. în com. Grămeşti, jud. Suceava. Este profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti (1963). A jucat în perioada 1948-1950 la echipele militare din Tecuci, Iaşi şi Bucureşti, când şi-a satisfăcut stagiul militar. În perioada 1961- 1973, a fost secretar general la FRV. În această funcţie a reuşit să-i atragă pe cei mai buni specialişti şi să asigure condiţii bune de pregătire jucătorilor din loturile naţionale de volei. De altfel, în această perioadă de 12 ani, echipele de club, dar mai ales cele reprezentative de volei, au obţinut succese remarcabile pe plan internaţional, astfel: locul I şi titlul de campioană europeană în 1963 (masculin); locul III şi medalia de bronz la CE din 1963 (feminin); locurile IV la JO din Japonia 1964 (masculin şi feminin); 1357 *Volei* locul II la CM din 1966 (masculin); locul II la CE din 1971 (junioare) şi locul III la CE din 1969 (juniori) etc. De asemenea, în CCE, în anii 1966 şi 1967, echipele .Dinamo. şi .Rapid. au cucerit locurile I şi II la masculin. A mai activat cu rezultate bune şi în calitate de preşedinte al CJEFS . Suceava şi al CS .Olimpia. Bucureşti, precum şi în alte funcţii pe care le-a deţinut pe parcursul îndelungatei sale activităţi.

DRĂGAN, AUREL - vezi **Personalităţi**

DRAGOMIRESCU, NICOLAE (NIKI) (1923-1981), n. în Bucureşti. A fost component al lotului naţional în perioada 1946-1950 şi s-a clasat cu echipa de volei a României pe locul I la Balcaniada din 1946, pe locul II la cea din 1947 şi pe locul IV la CM din 1949. A jucat la echipele .CCA. (.Steaua.), .Godeanu. şi .Flacăra. din Bucureşti. A activat ca antrenor la diferite echipe masculine, obţinând rezultate remarcabile. Într-o anumită etapă a fost şi căpitan al echipei naţionale. S-a ocupat şi de arbitraj. În perioada respectivă a fost cotat ca unul din cei mai buni trăgători din ţara noastră. În 1949 a fost ales preşedinte al Comisiei Centrale de Volei. În această perioadă a condus mai multe cursuri de formare a arbitrilor de volei din mai multe centre din țară.

DRĂGULESCU, DAN (1924-1996), n. în Câmpina, jud. Prahova. Medic. A fost component al lotului naţional de volei. Cu echipa României a participat la CM din 1949 unde a obţinut locul IV. De asemenea, a participat şi la multe turnee internaţionale. Ajucat la echipele .Ştiinţa. şi .Progresul. Bucureşti, obţinând rezultate remarcabile în CN divizia A.

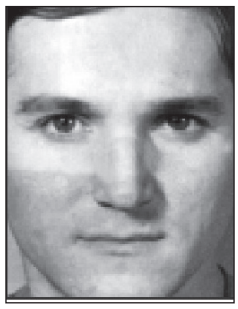

DUDUCIUC, PETRICĂ (1949), n. în com. Cârja, jud. Vaslui. Profesor de educaţie fizică, ofiţer MApN. A activat la Şcoala Militară de Educaţie Fizică din Bucureş ti. În volei, a debutat în echipa Şcolii Profesionale din Hunedoara, avându-l antrenor pe prof. N. Păunoiu. La seniori, a jucat la echipa .IGO. Hunedoara până în 1968, când s-a transferat la .Steaua. Bucureşti. Cu această echipă a cucerit locurile I în CN din anii 1970, 1971, 1978, 1979 şi locurile II şi III de mai multe ori. Pe plan internaţional, cu echipa .Steaua. a participat în anii 1969 şi 1979 la CCE, unde a ocupat locul II şi tot locul II l-a obţinut şi în CC din 1977. În acelaşi an, s-a clasat pe locul I la .Spartachiada Armatelor Prietene .. Cu lotul naţional a realizat următoarele performanţ e: locul III (CE de juniori) . 1969; locul II (Turneul .Prietenia.) . 1969; locul I (JB) . 1971, 1973 şi locul II . 1975; locul IV (CE) . 1975; locul VII (CM) din 1970 şi locul VI . 1974. În turneele din Polonia (1973) şi Bulgaria (1977), a fost apreciat ca unul dintre cei mai compleţi jucători de volei. Cu echipa naţională a participat la cca 130 de jocuri internaţ ionale. În anul 1977, i s-a decernat titlul de *Maestru al Sportului.*

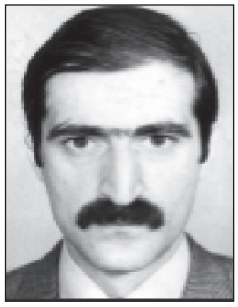

DUMĂNOIU, LAURENȚIU (1951), n. în Râmnicu Vâlcea. Absolvent al ASE, promoţia 1978. S-a iniţiat în jocul de volei la Liceul cu Program de Educaţie Fizică şi Sport din oraşul natal, fiind descoperit şi pregătit de prof. L. Stilea. S-a transferat la Clubul .Dinamo. Bucureşti, cu care a câştigat CN de mai multe ori, precum şi CCE. A fost component al echipei naţionale de peste 70 de ori, aceasta fiind clasată pe locul III la JO de la Moscova, locul III la CE din 1971 din Italia şi la cel din 1977 din Finlanda, iar în 1972, locul V la JO din Germania. Pe baza rezultatelor excelente obţinute cu echipa de club şi cu echipa naţională de juniori şi de seniori, a fost distins cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. De asemenea, i s-a oferit în anul 2000 *Medalia naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.*

DUMITRESCU, MARCELA (1923), n. în Bucureşti. Afost componentă a lotului naţional de volei, cucerind locul I la JB din 1946. A fost legitimată la echipa .CFR Locomotiva. Bucureşti cu care a ocupat locuri fruntaşe în CN.

DUMITRESCU, MIRCEA (1930-2006), n. în Buzău. Profesor de educaţie fizică, absolvent ICF, specializare volei. Ca jucător, a debutat în echipa liceului din Buzău, apoi a jucat în echipa studenţ ească a ICF Bucureşti. Ca profesor-antrenor a obţinut rezultate remarcabile cu echipele de juniori şi junioare ale liceelor .M. Viteazul. din Ploieşti şi .N. Titulescu. din Craiova. A cucerit de mai multe ori locul I în CN de juniori, precum şi locuri fruntaşe în campionatul de senioare, cu echipa .U. Craiova. Ca antrenor la loturile naţionale de juniori a obţinut excelente rezultate la JB, Turneele .Prietenia. şi, în special, la CE, cucerind locul III în anul 1969 la juniori şi tot locul III la junioare în 1988. Pentru rezultatele remarcabile obţinute cu echipele de club şi naţionale, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit*.

DUMITRESCU, PETRE (1911- 1991), n. în Roşiorii de Vede. Medic militar (general maior). A fost şef al Direcţiei Medicale din MApN. Aactivat ca preşedinte al Biroului FRV peste 20 de ani, perioadă în care voleiul româ- nesc a excelat atât pe plan intern, cât şi internaţional. A fost cooptat în organisme internaţionale în care a deţinut funcţiile de: vicepreşedinte al FIVB (1966-1972); membru al Consiliului de Administraţie al FIVB (1966-1977); vicepreşedinte al Comisiei Sportive Europene al FIVB (1967-1975). Pentru merite deosebite în dezvoltarea voleiului pe plan mondial, la Congresul FIVB din 1974, la Montreal, a fost distins cu medalia de argint a FIVB.

DUȚESCU, NICOLAE – vezi **FR de Baschet**

ENACHE (CENGHER), MARIA (1950), n. în Ruşii-Munţi, jud. Mureş. Profesor de educaţie fizică, absolventă IEFS, promo- ţia 1973. Debutează în volei în 1967, la CSŞ din Topliţa (antrenor Ion Moldovan). Se transferă la IEFS şi joacă pentru acest club în perioada studenţiei în divizia A, între 1969-1973. Clubul de bază pe care l-a reprezentat timp de 16 ani a fost .Farul. Constanţa, între 1973-1990, cu o trecere rapidă, timp de un an, şi la Clubul .Dacia. Piteşti, între 1985- 1986. Cu echipele cluburilor în care a jucat, a ocupat doar locurile II şi III în CN, divizia A. Din 1970 este selecţionată în echipa naţională cu care participă la 2 CM în 1970 în Bulgaria (locul VII) şi în 1974 în Mexic (locul V). Într-un interval de 14 ani a jucat în 350 de întâlniri internaţionale. Timp de 6 ani, între 1977-1983, a fost căpitan al echipei naţionale. Cadru didactic la Catedra de educaţie fizică a Şcolii Generale .Gr. Sălceanu. din

Constanţa *Maestră a Sportului* (1981), *Maestră Emerită a Sportului* (1996).

ENCULESCU (DULĂU), ILEANA (1944), n. în Craiova. Este profesoară de educaţie fizică şi sport, absolvind ICF Bucureşti în anul 1966. Ca jucătoare, a debutat în echipa de volei a ŞS din Craiova (1959), antrenorii echipei fiind: Gabi Velea, Ioan Vereşezan şi Radu Zamfirescu. În anul 1961, a obţinut titlurile de campioană naţională cu echipa Liceului .Fraţii Buzeşti. din Craiova, la campionatul liceelor şi, de asemenea, la campionatul şcolilor sportive. Între anii 1962 şi 1966, a jucat la echipa de senioare .Ştiinţa. Bucureşti, totalizând peste 200 de jocuri în CN. Selecţionată la lotul naţional în 1961, a participat la multe concursuri internaţionale, obţinând cu echipa naţională unele rezultate excelente, astfel: locul I în 1962 la Festivalul Tineretului de la Helsinki; locul IV în 1962 la CM de la Moscova; locul III în 1963 la CE de la Bucureşti; locul IV în 1964 la JO de la Tokyo. Ca jucătoare în echipa naţională, a realizat peste 60 de jocuri internaţionale, într-o perioadă de aproximativ 5 ani. *Maestră a Sportului* în anul 1963.

ENESCU, ROMEO (1951), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS, promoţia 1977. Ca jucător, a debutat în echipa de volei .Steaua. Bucureşti 1968. Până în 1974, cu această echipă a cucerit titlul de campion naţional ediţia 1970-1971 şi locul III, în 1972, în 1971 participând şi la CCE. În postura de component al echipei militare bucureştene şi al altor patru echipe de volei, în care a evoluat după 1974, a participat la peste 500 de jocuri oficiale. Ca titular în echipa naţională, îşi înscrie în palmares: locul V la JO din 1972; locul III la CE din 1971; locul I la JB în 1971 şi locul II în 1972. A participat şi la alte jocuri bilaterale internaţionale, totalizând un număr de aproximativ 350 de jocuri internaţionale. A activat ca antrenor la echipa feminină .U. Craiova (1983-1985), obţinând rezultate bune în CN divizia A. Activează ca profesor-antrenor la CSS nr. 1 din Constanţ a şi, concomitent, antrenează şi echipa masculină de volei .Midia. din Năvodari. *Maestru al Sportului* (1981). În anul 2000, a primit *Medalia Naţională .Pentru Merit. clasa a III-a.*

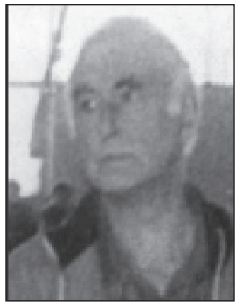

ERDELI, PAUL (1921), n. în Varna, în Bulgaria. Afost component al lotului naţional de volei şi s-a clasat cu echipa României pe locul IV la CM din 1949. A jucat la echipa .CFR. Bucureşti, unde a obţinut rezultate remarcabile pe plan intern şi internaţional. A antrenat diferite echipe de volei, cu care a obţinut, de asemenea, rezultate bune în CN.

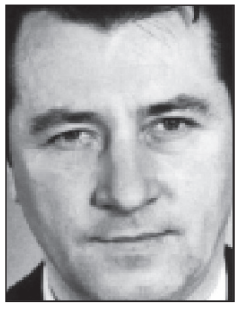

EREMIA, GEORGE (1932), n. în Ploieşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS, Bucureş ti. Ca jucător a debutat în echipa de volei juniori a Liceului .N. Iorga. din Ploieşti. Din anul 1954 şi până în 1962, joacă la echipa .Dinamo. Bucureşti, cucerind locuri fruntaşe în Campionatul Diviziei A, astfel: campion naţional în 1958, locul II de 5 ori şi locul III de 2 ori. Pe plan internaţional, participă ca jucător în echipa .Dinamo. la diferite concursuri, obţinând rezultate bune. Ca antrenor la echipa .Dinamo. Bucureşti (1968-1979), cucereşte de 7 ori titlul de campion naţional şi o dată locul II în 1978. Pe plan internaţional, cucereşte locul I în Cupa Cupelor (1979), iar în CCE obţine locul III în 1975 şi locul II în 1977. Ca antrenor la loturile naţionale de juniori şi tineret (1963-1967), participă la diferite concursuri internaţionale, obţinând rezultate bune, iar la seniori cucereşte locul III în 1977, la CE din Finlanda. În cei peste 17 ani de antrenorat, a contribuit la ridicarea măiestriei sportive a multor jucători de volei promovaţ i în loturi

naţionale. Din anul 1980 şi până în 1983 a îndeplinit, la .Dinamo. Bucureşti, următoarele funcţii: şef serviciu la Jocuri Sportive, vicepreşedinte şi comandant de club. În perioada 1970-1979 a fost membru al Colegiului central de antrenori din FRV. Pentru rezultate foarte bune ca antrenor, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit*..

FERARIU, GHEORGHE (1936), n. în Braşov. De profesie avocat. A debutat în volei în 1949 la Clubul .Tânărul Dinamovist. din Braşov. A activat ca jucător la .Tractorul. între 1951-1957 şi 1962-1975, la .Universitatea. Cluj între 1957-1961 şi .Rapid. Bucureşti, în perioada 1961-1962. A fost selecţionat în echipa naţională în perioada 1957-1965 şi a jucat peste 250 de partide, fiind unul dintre cei mai buni coordonatori de joc.. În 1974 este ales preşedintele Clubului .Tractorul. Braşov. Arbitru internaţional din 1978. Din 1963 este *Maestru Emerit al Sportului.* I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.*

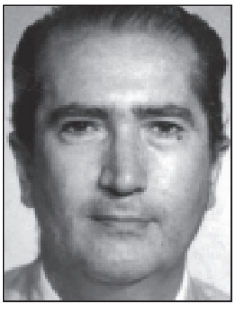

FLORESCU, CONSTANTIN (1920-2002), n. în Bucureşti. Jurist. A absolvit Facultatea de Drept şi Ştiinţe Politico-Economice din Bucureşti. A fost judecător, consilier juridic şef la BNR şi preşedinte al Comisiei Centrale Juridice a ACR. Membru al International Lawex Association (Londra) şi membru al Comisiei Juridice a AIT / FIA (Bruxelles). A activat în sport ca arbitru de volei din 1945, iar din 1963 ca arbitru internaţ ional. A arbitrat peste 500 de jocuri amicale şi oficiale în CN de volei, până în anul 1973. De asemenea, a participat, ca arbitru internaţional la competiţiile FIVB în străinătate la: JO din Japonia (1964), CE din Italia (1971), precum şi alte concursuri desfăşurate în Franţa, Bulgaria, Ungaria, Israel etc. În 1964, a fost ales ca membru al Biroului FRV, unde a activat până în 1974 şi a fost reales pe perioada 1990- 1995. A publicat *Volei . Regulament comentat*, în colaborare cu N. Sotir, la Editura Tineretului . CFS, Bucureşti, 1955.

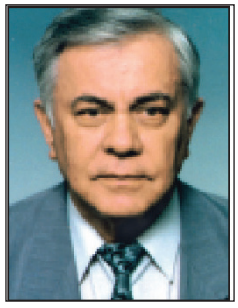

GĂLEŞANU, NICOLAE (1931), n. în com. Valea Mare-Pravăţ, jud. Argeş. Inginer. Absolvent al Institutului Politehnic Bucureşti, promoţia 1957. A jucat volei la cluburile .Politehnica., .Agronomia . şi .Rapid. (toate în Bucureş ti). În 1959 promovează examenul de antrenor de volei. În această calitate, a activat la cluburile studenţeşti bucureştene şi la echipa feminină de junioare .Locomotiva Gara de Nord., care a cucerit titlul de campioană naţională în 1956/1957. A desfăşurat o activitate îndelungată şi prodigioasă ca arbitru de volei (1953-1990) promovând, succesiv, toate treptele de calificare, inclusiv pe cea de arbitru internaţional (1978). În cei 37 de ani de arbitraj a condus peste 500 de jocuri în CN şi peste 100 de jocuri internaţionale (JB, CCE, CC etc.), atât ca arbitru principal, cât şi ca secund. În 1985 a arbitrat şi a participat la cursurile de arbitri organizate în Emiratele Arabe Unite, iar în 1987 a arbitrat turneul internaţional .Macabiada. din Israel. În calitatea de secretar şi vicepreşedinte al Colegiului Central de Arbitri (1982-1990) a organizat în Bucureşti mai multe cursuri de arbitri de volei.

GEORGESCU, MIRON - vezi **Personalităţi**

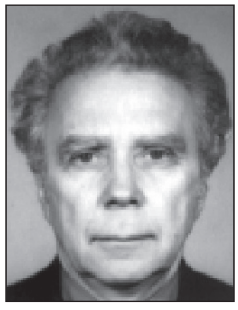

GHENADI, VASILE (1931), n. în Bacău. Profesor de educație fizică. Este absolvent al ICF din Bucureşti, promoţia 1953. A fost cadru didactic la Universitatea din Bacău, profesor universitar la Facultatea de Educaţie Fizică, secţia volei. Ca jucător, a debutat la echipa de juniori CFR Bacău. Din 1949 joacă la echipa ICF .

Bucureşti, iar din 1953 se transferă la echipa .Voinţa. Bacău. Ca antrenor, a activat la echipele .Viitorul. (bărbaţi) şi CSS-.U. . Bacău (femei), cu rezultate bune. Cu echipa de junioare a obţinut locurile I şi II în campionatele respective, iar la senioare locurile III şi IV. De asemenea, a activat ca metodist la Centrul Olimpic de Junioare din Bacău, contribuind astfel la formarea şi promovarea la nivele superioare a unor jucătoare valoroase. Activează la echipa feminină de senioare .U. Bacău, în calitate de metodist, obţinând, de asemenea, rezultate remarcabile. Paralel cu activitatea didactică, a desfăşurat o laborioasă activitate şi pe linie metodică. A publicat multe lucrări de specialitate în revistele EFS, precum şi cărţi valoroase (individual şi în colaborare) din care menţionăm: *Volei, modelarea instruirii copiilor şi juniorilor,* Editura Sport-Turism, 1984, Bucureşti; *Model şi modelare în voleiul de preformanţă,* Editura Plumb, 1994, Bacău; *Volei, obiectivizarea instruirii,* Editura Plumb, 1995, Bacău etc. A participat la un curs de volei în Israel.

GRAPĂ FLORIN (1954), n. în Bacău. Profesor de educaţie fizică A absolvit IEFS în 1978 la Bucureşti, având două specializări : nataţie şi volei. Este Doctor în Educaţie fizică şi Sport al ANEFS Bucureşti. Ca profesor de educaţie fizică şi sport, a activat la Clubul Sportiv Şcolar şi la Universitatea din Bacău, fiind profesor universitar. La C.S Şcolar a obţinut cu echipa de volei în C.N rezervat junioarelor următoarele rezultate: în 1986 se clasează pe locul al III-lea, iar în 1987 cucereşte titlul de campion naţional. Din 1988 antrenează şi echipa de senioare „Ştiinţa Bacău" promovând în Divizia A Superligă în 1992. În C.N din 1993 cu echipa feminină „Ştiinţa" Bacău obţine rezultate valoroase astfel:odată locul III, de două ori locul II şi de două ori locul I. În competiţia „Cupa României" se clasează odată pe locul II, iar în 2005 pe locul I. Participă în următoarele competiţii internaţionale:"Cupa Confederaţiilor", „Cupa Campionilor Europeni" şi „Cupa Cupelor". Ca antrenor la loturile naţionale de volei feminin (junioare şi senioare) a obţinut locul III la Balcaniada din 1995 (Turcia) şi locul VIII la C.M de junioare .A desfăşurat şi o intensă muncă pe linie metodică, susţinând 9 lucrări ştiinţifice la diferite Congrese din ţară şi străinătate şi a publicat (ca autor şi coautor) 8 lucrări, dintre care se menţionează următoarele: „Model şi modelare în voleiul de performanţă" Ed. Plumb Bacău, 1994; "Volei, obiectivizarea instruirii", Ed. Plumb Bacău, 1995; „Volei- sistem cibernetic (ierarhizat)", Manheim, Germania, 1994 (coautor); „Volei în învăţământ", Ed. Plumb Bacău, 1994, „Implicaţiile structurii jocului şi instruirea grupelor de începători la volei, la avansaţi şi la juniori" Revista EFS, numerele 7,8 şi 9, Bucureşti-1987.

GRĂDINARU SORIN (1958), n. în Grădinari jud. Caraş-Severin. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Universităţii de Vest, Facultatea de Educaţie Fizică şi Sport (1981) şi profesor la aceeaşi facultate cu gradul de conferenţiar universitar. Din 1999 este şi antrenor de volei, categoria I. Ca jucător a debutat la echipa de volei juniori "Juventus"(1974) din cadrul Liceului de Mecanică Nr. 1 din Reşiţa, cucerind în 1977 locul III şi respectiv medalia de bronz la naţionale de juniori. Din 1977 joacă la echipa divizionară A „Politehnica" Timişoara, obţinând rezultate foarte bune. În 1981 este selecţionat în echipa reprezentativă de volei a României, cucerind titlul de Campion Mondial Universitar, respectiv medalia de aur. Ca antrenor activează din 1992 la echipa masculină de volei a „ Universităţii" din Timişoara, cucerind cu echipa respectivă 5 titluri de campion naţional universitar, precum şi locul IV în Superligă(1995). Ca profesor- antrenor a format mulţi jucători valoroşi dintre care se menţionează cei care au fost selecţionaţi în loturile naţionale de volei (G. Racsov, A. Balint, I. Pîslaru, A Ardeleanu şi A. Laza). În activitatea sa, profesorul SG, a avut preocupări și realizări importante pe linie metodică şi ştiinţifică.

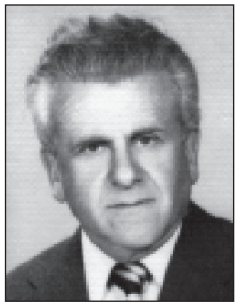

GRÜN, LADISLAU (1929), n. în Reghin, jud. Mureş. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, specializarea volei, promoţia 1954. Ca antrenor, activează încă din 1954 la diferite echipe din Târgu Mureş. Cu echipa .Flamura Roşie. (bărbaţi) promovează în divizia .A., având în acelaşi timp şi calitatea de jucător (1954-1958). Din anul 1958, antrenează echipa de volei feminin .Sanitarul., care promovează în divizia B (1961), apoi în categoria A . seria studenţească. Ca profesor la ŞS, contribuie la clasarea pe locul III pe ţară a echipei acestei şcoli. În anul 1972, promovează echipa .Electromureş. din Târgu Mureş în divizia B, apoi în divizia A. La ŞS, s-a preocupat de depistarea şi formarea tinerilor jucători. Mulţi juniori au fost promovaţi la nivele superioare, unii chiar în loturile naţionale de tineret (C. Dorgo şi N. Pop, care a jucat în echipa naţională la JO din 1980, cucerind medalia de bronz). A fost cadru didactic la Catedra de Educaţie Fizică de la IMF Târgu Mureş şi la Institutul Pedagogic din aceeaşi localitate. În 1973, împreună cu prof. I. Frenţ, a organizat primul .Festival Mureşan de mini-volei., cu bune rezultate. Arbitru de volei, categoria republicană şi membru în Colegiul Central de Arbitri. De asemenea, a fost membru în Comitetul Federal, Consilier la DJTS Mureş, iar din 1973 preşedinte al Comisiei Judeţene de Volei din Târgu Mureş. Pentru rezultatele deosebite obţinute, i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit* (1995).

HEROLD, CONSTANTIN - vezi **Personalităţi**

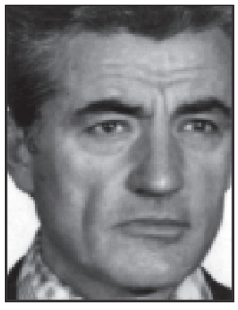

HUMĂ, NICOLAE (1933), n. în com. Vidacut, jud. Hunedoara. Este profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti în 1957, specializarea volei. Din 1959, activează ca profesorantrenor la ŞS 2 Bucureşti, iar din 1966 este încadrat la Catedra de educaţie fizică din UMF Bucureşti, promovând la gradul de conferenţiar universitar. Ca jucător, a făcut parte din echipa de volei .Victoria. Bucureşti (1957-1959), antrenorul echipei de divizia A fiind Niky Dragomirescu. Ca profesor-antrenor de volei la echipa de junioare a ŞS 2 Bucureşti, a obţinut rezultate foarte bune, aceasta cucerind de 5 ori titlul de campioană naţională în divizia de junioare şi de multe ori locul III. Dar cel mai important obiectiv a fost formarea şi promovarea jucătoarelor la nivelul loturilor naţionale de volei feminin, dintre care amintim pe: Venera Zaharescu, Gabriela Popa, Monica Susman, Maria Matei, Angela Mărăianu etc. De asemenea, cu echipa feminină .Medicina. Bucureşti a obţinut de două ori locul IV în campionatul de senioare, divizia A (1972-1973). Cu echipele de club obţine rezultate bune şi pe plan internaţional. Ca antrenor la lotul naţional de volei (junioare, senioare), a activat aproximativ 10 ani şi a obţinut cu echipa României: locul VII la CM din 1970; locul IV la .Universiada. din 1973; locul Vla CE din 1979; locul VIII la JO din 1980; multe locuri I şi II la Balcaniadele din 1972, 1973, 1980 etc. Activitatea metodico-ştiinţifică cuprinde aproximativ 50 de lucrări, din care 35 au fost comunicate la diferite sesiuni ştiinţifice, iar 15 au fost publicate. Funcţii: preşedinte al Colegiului Central de Antrenori Volei (1972-1973) şi apoi membru al aceluiaşi Colegiu şi preşedinte al Colegiului de Antrenori Bucureşti (1975-1978). În 1966 şi 1969 a primit diploma de *.Merite în Activitatea Sportivă.*

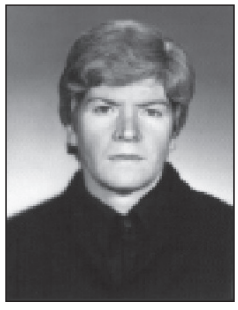

IONESCU (POPESCU), MARIANA (1949), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a IEFS Bucureşti, 1973. A debutat ca jucătoare la echipa de volei junioare .Viitorul. Bucureş ti, având ca antrenoare pe prof. Rodica Şiclovan. înseniorat a jucat la echipa feminină .Dinamo. Bucureşti, cucerind de 6 ori titlul de campioană naţională şi de multe ori locurile II şi III. Pe plan internaţional, cu echipa de club a obţinut rezultate bune, dintre care: locurile III la .Dinamoviada. din 1975 şi la Cupa Cupelor din 1974. Selecţionată în lotul naţional a obţinut următoarele

rezultate: locul VII la CM din 1970 şi locul V la CM din 1974; locul VII la CE din 1971 şi acelaşi loc în 1975; locurile I la Balcaniadele din 1971, 1973, 1974 şi 1975. Pentru bunele rezultate obţinute cu echipa de club şi cu echipa naţională de volei a fost distinsă cu titlul de Maestră emerită a sportului.

IUHASZ, ALEXANDRU (1953), n. în Arad. Profesor de educaţie fizică, absolvent IEFS, promo- ţia 1982. Ca jucător de volei, a debutat în 1968 la echipa de juniori .Constructorul. din Arad, primul antrenor fiind Marcel Olteanu. În 1969, joacă la .Tânărul Dinamovist. din Bucureşti, iar în perioada 1972-1980 la echipa Clubului .Steaua., cu care cucereşte locul I (1978) şi mai multe locuri II. Cu aceeaşi echipă, participă la Cupa Cupelor (1977) şi la CCE (1979), clasându-se pe locul II. În perioada 1968-1974, a făcut parte din lotul naţional (ca junior, apoi ca senior) cu care a obţinut de două ori locul II la JB din 1971 şi 1972. Ca antrenor al echipei .Calculatorul. din Bucureşti (1983-1993), a promovat această echipă din divizia B, în Superligă, în anul 1991. Ca antrenor al echipei feminine .Rapid. Bucureşti (1994-1998), a cucerit de două ori locul I şi de două ori locul II în CN, precum şi de două ori locul I în CR. Cu această echipă a participat de două ori la CCE, unde a obţinut rezultate bune. A antrenat o scurtă perioadă şi echipa naţională feminină de tineret, cu care a participat la un CM. Membru al Colegiului central de antrenori din cadrul FRV din 1997. Din 1999, antrenează echipa masculină .Steaua. Bucureşti din divizia A. *Maestru al Sportului(1996).*

IVĂNESCU (CORBEANU), DOINA (1935-1996), n. în Blaj. Profesoară de educaţie fizică, absolventă ICF, promoţia 1956. A debutat în volei la echipa Liceului Teoretic din Blaj. Între 1949 şi 1952 a jucat la .Ştiinţa. Cluj şi apoi, până în 1956, la ICF. În 1957 se transferă la Clubul .Dinamo. Bucureşti, rămânând în activitatea competiţională până în 1971; în sezonul 1970-1971 a jucat la Clubul .Medicina.. În perioada 1952-1968 este prezentă în echipa naţională, susţinând 400 de jocuri internaţionale, soldate cu multe locuri fruntaşe, astfel: la CM din 1952, cu echipa naţională, ocupă locul V; în 1956, locul II; în 1962, locul IV; la CE din 1955 şi 1958, locurile IV, iar în 1963, locul III; la JO din 1964, locul IV. În anul 1972 îşi face debutul ca antrenoare la formaţia .Dinamo., cu care a câştigat 12 titluri de campioană naţională.. Retrăgându-se din activitatea de antrenoare, în perioada 1984-1988 este vicepreşedinta Clubului .Dinamo. Bucureşti. Pentru meritele sale de excepţie, în 1963 primeşte titlul de Maestră Emerită a Sportului şi mai târziu şi titlul de Antrenoare Emerită.

IVANOV (BAGA), MARIA (1949), n. în Bucureşti. Profesoară de educaţie fizică, absolventă IEFS, promoţia 1977. A debutat ca jucătoare de volei în 1962 la echipa de junioare a Clubului .Rapid. Bucureşti, avându- l ca antrenor pe prof. L. Sorbală. Ca senioară (divizia A) la acelaşi club, cucereşte titlul de campioană naţională în 1968, 1972 şi 1973. Cu aceeaşi echipă participă şi la 3 ediţii în CCE (1969, 1973, 1974). Selecţionată la lotul naţional, obţine cu echipa următoarele rezultate: locul IX (CE . Turcia, 1967); locul VII (CM . Bulgaria, 1970); locul I (Turneul Tomis . România, 1970); locul I (JB din 1971 şi 1973). A totalizat peste 350 de jocuri, fiind căpitan de echipă la junioare. A devenit *Maestră a Sportului* în 1970.

MACAVEI, SORIN (1956), n. în Cluj. Profesor de educaţie fizică, absolvent IEFS, promoţia 1983. Ca jucător, a debutat în anul 1969, la echipa de juniori a Liceului .N. Bălcescu. din Cluj, avându-l ca antrenor pe prof. C. Bengeanu. În continuare, joacă la .Universitatea . . Cluj. În 1974

se transferă la Clubul .Steaua. Bucureşti, unde joacă 12 ani şi obţine, cu echipa de volei a acestuia, de 5 ori locul II în CN (1975-1980) şi titlul de campion naţional în 1978. De asemenea, pe plan internaţional . tot cu echipa .Steaua. . obţine rezultate remarcabile: locul II în CCE (1979); de trei ori locul II (1977, 1980, 1986) şi de două ori locul III (1981, 1984) în Cupa Cupelor. Selecţionat în lotul naţional . pe post de trăgător . cucereşte (cu echipa) următoarele medalii: de bronz, la JO (Moscova . 1980); de bronz, la CE (Finlanda . 1977); de aur la JMU (România . 1981). De asemenea, cucereşte medalii de argint la JB din anii 1972, 1975 şi 1976. Ca jucător, a participat la peste 250 de jocuri internaţ ionale. Pentru activitatea sa deosebită (la club şi la lot), a fost distins cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului* în anul 1981. În anul 2000, i s-a oferit *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a*. Ofiţer MApN.

MANOLE, VIOREL (1956), n. în Braşov. Profesor. Absolvent al IEFS, promoţia 1983. S-a iniţiat în jocul de volei la ŞSE din Oradea în 1970, apoi s-a transferat la Clubul .Steaua., cu care a câştigat titlul de campion naţional în 1978 şi de mai multe ori locul II şi III. A fost selecţionat în echipa naţională în 1976 şi a făcut parte din lotul reprezentativ până în 1986. A participat la peste 150 de jocuri ale echipelor naţionale de juniori, tineret şi seniori. A făcut parte din echipa naţională, care s-a clasat pe locul al III-lea la JO de la Moscova în 1980. A continuat să lucreze ca antrenor la diferite cluburi, fiind ales şi antrenor federal în 1995. În perioada 1997-2001 și din 2005 în continuare a îndeplinit funcția de secretar general al FRV. Are *Ordinul .Meritul Sportiv. clasa a III*-a În anul 2000 i s-a conferit *Medalia naţională .Serviciul Credincios. clasa a II-a*. *Maestru Emerit al Sportului (1980).*

MATEESCU, NICOLAE - vezi **Personalităţi**

MAVROCORDAT, DESPINA - vezi **Personalităţi**

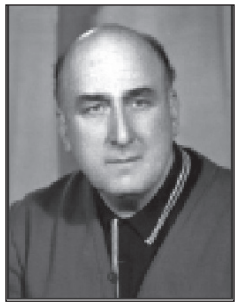

MEADU, NICOLAE (COLEA) (1918-2011), n. în Tulcea. Inginer. Jucător de volei în echipa .CS Rapid. Bucureşti, cu care s-a clasat de mai multe ori pe locuri fruntaşe în CN, divizia A. Pe plan internaţional a câștigat medalia de aur în CE Feroviar de volei. A activat ca antrenor la echipa feminină de volei a CS Rapid cu care a câștigat titlurile naționale 1959,1965 și 1968. A funcționat ca antrenor la echipa națională de volei în anii 1959, 1965 și 1968. De mai mult timp este stabilit în Canada.

MEDIANU, DUMITRU (1923-1999), n. în com. Drajna, jud. Prahova. Medic. A absolvit Institutul de Medicină şi Farmacie în anul 1950. Ca jucător de volei, a debutat în 1939 la .SK 38. Ploieşti. Activitatea voleibalistică şi-a desfăşurat-o în cadrul cluburilor .Medicina., .CSU. şi .Progresul . . toate din Bucureşti . unde a realizat rezultate remarcabile în CN de divizie A: locul II . cu echipa .Progresul. (1960, 1961); locul III, cu aceeaşi echipă (1950, 1951, 1956). Încă din anul 1946 a fost selecţionat în lotul naţional, cu care a obţinut următoarele rezultate: locul IV la CM din 1949; locul II la CM din 1956; locul II la CE din 1955; locul I şi II la JB din 1946 şi 1947; locul II la CMU din 1953 şi locul IV în 1954. Timp de 3 ani a fost căpitan al echipei naţionale de volei. A participat la 147 de jocuri internaţionale. A activat şi ca antrenor de volei la echipele .Progresul. Bucureşti şi .Olimpiakos. din Atena. În perioada 1973-1975, a fost vicepreşedinte al FRV. În perioada 1946-1956, a fost unul din cei mai valoroşi trăgători ai echipei naţionale de volei. Pentru rezultatele remarcabile obţinute, ca jucător de volei al echipei reprezentative româneşti, a fost distins în 1957 cu titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. A fost decorat cu *.Merite Sportive Excepţionale.*

MIHĂILESCU, SEBASTIAN (1927), n. în Cernăuţi azi în Ucraina. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF, promoţia 1957. Debutează în volei în 1947, la Clubul .Delavrancea. din Bucureşti. Se transferă apoi, la Clubul .Finanţe-Bănci., unde joacă doi ani. Din 1949, sub culorile Clubului .Dinamo., atât ca jucător cât şi ca antrenor, cucereşte mai multe titluri de campion naţional, iar de două ori (1966 şi 1967) titlul de campion în CCE. În perioada cât a jucat pentru echipa .Dinamo. este şi jucător de bază în echipa naţională, cu care obţine un loc II la CM din 1956, un loc III la CM din 1960, precum şi alte locuri fruntaşe în diferite concursuri internaţionale. Profesiunea de antrenor o începe din anul 1961, când se ocupă de destinele echipei naţionale de juniori, până în 1964. Chiar din acest an trece la cârma echipei reprezentative de seniori, pe care o aduce pe locul II la CM din 1966. O anumită perioadă de timp este antrenor naţional pentru echipele naţionale feminină şi masculină din Spania, organizând şi unele cursuri pentru antrenori. Mai antrenează şi echipa naţională masculină din Germania federală (1974-1976) şi echipa din Portugalia (1984-1988). Este şi autorul unei cărţi tehnice despre volei, editată în 1970, în Spania. Pentru meritele sale deosebite, în 1956 este declarat *Maestru al Sportului*, iar în 1961 . *Maestru Emerit al Sportului*.

MOISE GHEORGHE (1934), n. în localitatea Colibia, judeţul Ialomiţa. Profesor de educaţie fizică şi sport.Licenţiat în educaţie fizică, promoţia 1959, la ICF Bucureşti. Cadru didactic la IEFS/ANEFS, la catedra de Jocuri Sportive, secţia volei, (1960) ulterior titular AL disciplinei tenis de câmp. În 1993 obţine gradul de conferenţiar universitar. Pe parcursul activităţii a antrenat echipa de volei (f) Ştiinţa ICF. A elaborat personal şi în colaborare cu colegii de la ambele discipline articole şi cursuri de specialitate. A fost distins cu diploma „*Merite Sportive”.*

MORARU (CRIVĂŢ), CORINA (1958), n. în Bucureşti. Economist. Absolventă ASE Bucureşti, promoţia 1983. Ca jucătoare de volei a debutat în echipa de junioare a ŞS din Târgu Jiu. În perioada 1980-1987, a jucat la echipa .Dinamo. Bucureşti, cu care a cucerit mai multe titluri de campioană naţională. Cu aceeaşi echipă participă şi la diferite concursuri internaţionale, inclusiv la .Dinamoviade ., obţinând rezultate remarcabile. Ca jucătoare la lotul naţional (din 1979), se clasează cu echipa pe locul VIII la JO de la Moscova, apoi pe locul II la Balcaniada din Grecia (ambele în 1980). La numeroasele jocuri interne şi internaţionale, la care a participat în intervalul 1980-1984, a avut o comportare remarcabilă. I s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1980.

MOŢ (VINŢAN), DOINA (1938), n. în Codlea, jud. Braşov. Este profesoară de educaţie fizică, absolventă a ICF Bucureş ti în anul 1959. În perioada junioratului a practicat mai multe discipline sportive cu rezultate foarte bune, astfel: atletism (campioană naţională la săritura în lungime în 1954), gimnastică, tenis de câmp şi volei. Ca jucătoare de volei, în perioada senioratului a fost componentă în echipele .Ştiinţa ICF. şi .Rapid. Bucureşti, cucerind în 1965 titlul de campioană naţională în divizia A. În perioada 1955-1967 a fost selecţionată în lotul naţional de volei, obţinând cu echipa României rezultate excelente, astfel: locul I la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor, în 1962; locul III la CE, în 1963; locul IV la JO din 1964; locurile II şi III la Universiadele din 1965 şi 1957. Ca antrenoare de volei, cu echipa feminină .Universitatea. Timişoara a obţinut rezultate bune în CN. În calitate de cadru didactic a desfăşurat o bogată activitate metodico-ştiinţifică, materializată prin susţinerea, la diferite consfătuiri, a peste 50 de lucrări, multe din ele fiind publicate. A scris şi a

publicat 7 manuale şi 2 cărţi de specialitate. Pe parcursul activităţii didactice a fost lector universitar la Institutul Politehnic şi la Universitatea din Timişoara. În îndelungata sa activitate în mişcarea sportivă, a îndeplinit următoarele funcţii: membră a COR şi director al Academiei Olimpice Române, filiala Timişoara; vicepreşedinte a CS Timişoara şi şef de catedră la Institutul Politehnic Timişoara (1988-1990) . În anul 1965, pentru rezultatele remarcabile obţinute cu echipa naţională de volei, a fost distinsă cu titlul de *Maestră a Sportului*.

MURAFA, NICOLAE - vezi **Personalităţi**

MUŞAT, COSTIN (1929-1998), n. în Constanţa. Inginer . arhitect naval. Activitatea sa îndelungată şi laborioasă pe plan sportiv se concentrează, în principal, pe arbitraj. În anul 1952 a debutat ca arbitru de volei, totalizând în CN aproximativ 2 000 de jocuri oficiale, atât la echipele masculine, cât şi la cele feminine. Din anul 1959 este arbitru internaţional de volei, realiz ând 415 jocuri în turneele finale a 6 ediţii de CM, 7 ediţii de CE, precum şi jocuri decisive din concursurile CCE şi ale Cupei Mondiale de volei. În anul 1970, în Bulgaria, i s-a decernat .Fluierul de aur. după arbitrajul excelent prestat la finala CM de volei masculin. Pe parcursul îndelungatei sale activităţi, în diferite perioade a fost membru al Colegiului central de arbitri din cadrul FRV şi 6 ani preşedinte al Comisiei de arbitri din Constanţa Pentru activitatea deosebită ca arbitru în voleiul românesc, a fost distins cu medalia .*Meritul Sportiv*.

NICOLAU, HORAŢIU (1933), n. în Fălciu, jud. Vaslui. Atras de activitatea sportivă, şi-a ales ca viitoare profesie pe cea de propagator al mişcării de educaţie fizică şi sport. A urmat ICF, promoţia 1956. S-a remarcat ca un jucător de volei de mare performanţă şi încă din timpul studenţ iei a activat la cluburile sportive ICF şi .Rapid. Bucureşti. În acest colectiv s-a impus foarte repede prin seriozitate şi dăruirea de care a dat dovadă, urcând treptele dure ale performanţ ei şi obţinând rezultate de excepţie. A fost campion naţional de 8 ori, component de bază al echipei naţionale, căpitan la echipa de club şi la cea reprezentativă. Performanţele realizate îl plasează pe plan internaţ ional printre cei mai buni jucători. Cu echipa de club a participat de 7 ori în CCE, cucerind-o de 3 ori (definitiv) şi clasându-se de 4 ori pe locul al II-lea. La echipa naţională a fost un jucător care a avut o contribuţ ie aparte la obţinerea unor rezultate deosebite. La CM din 1956 şi 1966, a cucerit locul II, la cele din 1960 şi 1962, locul III; a fost campion mondial universitar în 1957 şi 1961. Rezultate bune a obţinut şi la CE: locul II în 1955 şi 1958, locul I în 1963.. A fost selecţionat în echipa lumii după CM de la Moscova, 1962 şi în echipa continentului în 1963 la CE de la Bucureşti. După retragerea din activitatea de jucător, a pregătit echipa naţională în 1971, apoi a fost solicitat şi a plecat în Belgia, mai întâi ca jucător şi apoi ca antrenor. Este considerat cel mai mare voleibalist român. *Maestru Emerit al Sportului.Decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a-II-a 1968.*

NICULESCU, MAGDA (1923-2005), n. în Satu Mare. A absolvit Facultatea de Drept şi Academia de Ştiinţe Economice din Bucureşti, promoţiile 1946 şi 1948. Activitatea sportivă o începe la 14 ani, ca jucătoare de baschet, apoi de volei la Clubul .Sportul Studen- ţesc., de unde s-a transferat la cluburile .Locomotiva. CFR şi .Rapid. Bucureşti. Între 1946-1954, a făcut parte din echipa de volei .Rapid., iar între 1946-1947 din reprezentativa de volei a ţării, participând cu succes la JB din 1946 (locul I) şi din 1947 (locul II). De asemenea, a mai fost selecţionată şi în lotul naţional de baschet (căpitan al echipei respective). A constituit un exemplu ca

jucătoare şi antrenoare. Ca antrenor, a funcţionat la secţiile de baschet ale cluburilor .CFR., .Rapid. şi .Voinţa., ocupându-se preponderent de echipele de tineret, promovând multe jucătoare valoroase la nivele superioare. *Maestră Emerită a Sportului.*

NICULESCU MUGUREL (1948), n. în Bucureşti. Profesor. A absolvit IEFS-Bucureşti în anul 1971. Profesor universitar-doctor la Universitatea din Piteşti, Facultatea de Educaţie Fizică şi sport şi decan al aceleiaşi facultăţi din anul 2004. Are o bogată activitate atât ca profesor cât şi ca antrenor în cadrul Clubului Sportiv Şcolar „Viitorul" Piteşti, la echipe de junioare (1983-1990), şi la echipa de senioare „Dacia" Piteşti. A activat ca antrenor, la lotul naţional de junioare (1982-1988) și senioare (1987-1988 şi 1996-2000). Echipele pe care le-a pregătit au obţinut următoarele rezultate: locul III în CE de junioare (1988-Italia); locul III în Cupa Confederaţiei Europene, cu echipa „Rapid"- Bucureşti (1990-Turcia); calificarea echipei naţionale de volei-senioare pentru CE. În perioada 1991-1995, a activat ca antrenor-coordonator al CS Dijon Cote D'Or Volleyball din Franţa. A desfăşurat o intensă activitate metodică, a publicat mai multe cărţi şi manuale şi a prezentat comunicări la diferite sesiuni ştiinţifice naţionale şi internaţionale. Pe parcursul activităţii a mai îndeplinit şi următoarele funcţii: prodecan (2000-2004); vicepreşedinte al Consiliului Universitar de cercetare ştiinţifică în Educaţie Fizică şi Sport (2006); membru al Consiliului Ştiinţei Sportului din România; membru al comisiei de psihologie, ştiinţele educaţiei şi educaţie fizică şi sport, din subordinea Consiliului naţional de atestarea titlurilor, diplomelor şi certificatelor universitare. Pentru laborioasa lui activitate ştiinţifică, a primit următoarele distincţii: „Titlul de profesor evidenţiat, acordat de MEC prin ordinul nr. 7700 din iunie 1987"; *Antrenor Emerit; Decorat cu Medalia „ Meritul Sportiv", clasa a III-a (2004).*

OANCEA, MARINEL (1929), n. în com. Stăneşti, jud. Giurgiu. Este profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, promoţia 1952. A fost numit inspector general la FRV (1952- 1957), apoi la Ministerul Învăţă- mântului (1958-1974) şi, în final, a îndeplinit funcţia de director la ŞS 1 . Bucureşti (1975-1991). Ca inspector general la FRV, a impulsionat substanţial activitatea voleiului românesc pe toate planurile (intern şi internaţional). Ca profesor şi antrenor, a avut şi preocupări metodico-ştiinţifice, publicând mai multe lucrări, din care se menţionează *Metodica predării educaţiei fizice în şcoala profesională*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1968; *Regulamentul jocului de volei, comentat*, Editura UCFS, 1967 etc. De asemenea, a colaborat în perioada 1957-1970 la elaborarea programelor de educaţie fizică pentru clasele I . XII, la filmul didactic *Metode moderne de predare a educaţiei fizice* şi a organizat multe cursuri de perfecţionare şi consfătuiri metodice cu profesori, directori de şcoli sportive etc. Pe parcursul activităţii, a obţinut calificarea de arbitru internaţional de volei în 1967 şi antrenor de şah în 1982. De asemenea, în perioada 1974-1980, a îndeplinit următoarele funcţii: preşedinte al Colegiului Central de Arbitri şi membru în Biroul FRV, vicepreş edinte al FRV; preşedinte al Comisiei Municipale de Volei Bucureşti şi membru în Biroul Executiv al CNEFS etc. Pentru laborioasa sa activitate, a primit distincţia de .*Profesor Fruntaş*. şi a fost decorat cu medalia .*Meritul Sportiv. clasa I. 1967.*

ORĂŞANU, SANDY (1922), n. în Bucureşti. Absolvent al Facultăţii de Arhitectură din Bucureş ti. A debutat ca jucător de volei la echipa de juniori a Liceului Militar .Mănăstirea Dealu. din Târgovişte. La seniorat, a jucat mai mulţi ani în echipele .Locomotiva CFR. şi .Rapid. Bucureşti, cu care a obţinut numeroase succese, inclusiv 2 titluri de campion naţional, în anii 1949 şi 1950. Cu echipa

lotului naţional cucereşte titlul balcanic în 1946 şi locul II în 1947. Concomitent, a mai jucat în numeroase meciuri interne şi în 24 bilaterale internaţionale. A activat ca antrenor la echipele feroviare de juniori şi de seniori, obţinând cu acestea rezultate bune în campionatele respective. Pentru meritele sale sportive i s-a acordat titlul de *Maestru al Sportului*.

OROS, CORNEL (1950), n. în Oradea. Absolvent al Facultăţii de Filologie din Bucureşti. Primii paşi pe terenul de volei i-a făcut la ŞS Oradea (1964) sub îndrumarea prof. Eugenia Junker. Se transferă apoi la echipa .Dinamo . Bucureşti, cu care cucereş te, în perioada 1972-1980, de 8 ori titlul de campion naţional. Cu aceeaşi echipă participă la CCE, unde se clasează pe locul II în anii 1968, 1974 şi 1977 şi locul III în 1975. Locul I în Cupa Cupelor în anul 1979. Este selecţionat în lotul naţional în anul 1968, unde realizează următoarele performanţe: locul I la Trofeul .Speranţe Olimpice. (1968); locul III la CE de juniori (1969); locul III şi IV la CE de seniori (1971 şi 1975); locul V la JO (1972); locul VII şi VI la CM (1970 şi 1974); locul I la CB (1971, 1973 şi 1977). Ca antrenor al echipei naţionale de juniori, cucereşte cu aceasta locul II la CE de juniori din 1986. De asemenea, rezultate foarte bune a obţinut şi cu echipa .Dinamo. Bucureş ti, pe care a antrenat-o şi condus-o în meciurile interne şi internaţionale. A activat ca antrenor în Spania. În anul 2000 decorat cu *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a*. *Maestru Emerit al Sportului.*

PATRAS, DUMITRU (MIMI) (1924-1964), n. în Constanţa. A fost component al lotului naţional de volei în perioada 1947-1948. A jucat la echipa .Medicina. Bucureşti, obţinând rezultate remarcabile în CN. De asemenea, a activat şi ca antrenor la echipa masculină .Flacăra. şi a făcut parte din colectivul tehnic pentru pregătirea lotului naţional de volei feminin.

PAVEL, VASILE (1937), n. în com. Peştişani, jud. Gorj. Profesor de educaţie fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, specializarea volei, promoţia 1963. Ca jucător de volei a debutat la echipa .Locomotiva . Timişoara (juniori), avându-l ca antrenor pe Milorad Koin. În 1956, s-a transferat la echipa .Ştiinţa. Arad, având ca antrenor pe Vasile Jitaru, iar în perioadele 1958-1962 şi 1964-1967, a jucat la echipa .Rapid. Bucureşti, avându-i ca antrenori pe Gheorghe Petrescu şi Jean Ponova. În intervalul 1962- 1964 a jucat şi la echipa .Steaua.. Împreună cu echipa .Rapid. a cucerit 6 titluri de campion naţional, a câştigat de 2 ori CCE (1961-1965) şi a fost de 4 ori finalist în CCE. Cu echipa naţională, a realizat următoarele rezultate: locul II la CMU (1959 . Italia), locul III la CM (1960 . Brazilia) şi locul I la CMU (1961 . Bulgaria). În cei 7 ani ca jucător la Clubul .Rapid. şi 6 ani la echipa naţională, a participat la peste 100 de jocuri internaţ ionale. Ca antrenor, a activat la echipa AS .Locomotiva . Bucureşti (1968-1971) şi la echipa de junioare .Rapid. Bucureşti (1972-1974), cu bune rezultate. A debutat ca arbitru în 1970, iar din 1980 a devenit arbitru internaţional de volei. În perioada 1978-1986, a fost antrenor federal, perioadă care a coincis cu realizarea unor rezultate notabile ale echipelor naţionale de volei, printre care: locul III la JO din 1980 (masculin), locul I la CMU din 1981 (masculin) şi locul II la CE de juniori din 1986. Acoordonat lucrarea *Orientarea metodică în volei*, prezentată în Buletinul FRV din anii 1980 şi 1984; a organizat cursuri de perfecţionare cu antrenorii de volei în perioada 1980-1986. Membru în Biroul FRV. În prezent, este profesor de educaţie fizică gr. I la Liceul CFR Bucureşti şi observator federal al FRV. Pentru rezultatele deosebite i s-a decernat, în anul 1996, titlul de *Maestru Emerit al Sportului*. Decoraţii: *Medalia Naţională .Pentru Merit. clasa a III-a. (2000)*

PĂDURARU, CORNELIU (1949), n. în Bacău. Inginer. Absolvent al Facultăţii TCM în anul 1975 la Galaţi. Ca jucător, a debutat în 1967 la echipa de volei juniori .Unirea. din Brăila, antrenorul echipei fiind I. Sighinaş. Între anii 1968 şi 1975, joacă la CSU Galaţi, iar din 1975 şi până în 1986 joacă la AS .Viitorul. Bacău, realizând cu echipele de club aproximativ 500 de jocuri. Selecţionat la lotul naţional de volei, a obţinut cu echipa naţională următoarele rezultate: locul III şi medalia de bronz la CE din 1971 . Italia; locul X la JMU tot în Italia . 1970; locul II la turneul .Speranţe Olimpice. din 1969. Ca antrenor de volei, a activat la echipa masculină .Viitorul. din Bacău, în perioada 1980-1990. Membru al Biroului FRV. Vicepreşedinte al CS .Universitatea. din Bacău. Maestru Emerit al Sportului din 1995. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia naţională .Pentru Merit. clasa a III-a*. (2000)

PĂUŞESCU, MARIAN (1953), n. în Bucureşti. Ca jucător de volei, a debutat în echipa de juniori a CS .Dinamo. Bucureşti, antrenor Valeriu Tătaru. A jucat în echipa de volei .Dinamo. (seniori), câştigând de 12 ori titlul de campion naţional (din 1972 şi până în 1977 şi apoi din 1979 şi până în 1984). De asemenea, în CCE a cucerit locul III în anii 1974 şi 1977 şi locul I în anul 1981. În Cupa Cupelor, s-a clasat tot cu echipa .Dinamo. pe locul I în 1979. Selecţionat în echipa naţională, se clasează pe locul VI la CM din 1974, iar în anul 1975 cucereşte locul IV la CE şi locul III în anul 1977 tot la CE. Cu echipa de club, ca şi cu echipa naţională, a participat la peste 200 de jocuri internaţionale. Din anul 1984 este antrenor la echipa de volei masculin .Dinamo. Bucureşti, cu care câştigă şi titlul de campion naţional în anii 1992, 1994 şi 1995. Ca antrenor al lotului naţional, obţine calificarea echipei României la CE din anul 1995. A fost membru al Biroului FRV şi al Colegiului central de antrenori. Pentru rezultate foarte bune obţinute ca jucător, i s-au decernat titlurile de *Maestru al Sportului* în anul 1980 şi de *Maestru Emerit al Sportului* (1984).

PÎRV (GODOI FILHO) CRISTINA LUCREȚIA (1972), n. în Turda, județul Cluj. Înainte de a se consacra voleiului a practicat mai multe sporturi printre care atletismul, avându-l antrenor pe Al. Lazăr. La 14 ani este legitimată de clubul Dinamo, echipa care domina campionatul nostru și la care lucra Doina Ivănescu. Selecționată în echipa națională câștigă în 1993 medalia de aur la CM Universitare și declarată cea mai bună jucătoare a competiției. Evoluează la mari cluburi din străinătate: San Lazaro, Fano, Reggio Calabria Novara (Italia), Minas Belo Horizonte (Brazilia), R.C. Cannes (Franța). Palmaresul ei este impresionant: 2003, Cupa Campionilor Europeni (cea mai bună jucătoare); 2006, Top Teams Cup; campioană a României în 1988 și 1989; campioană a Italiei în 2000 și 2001; Super Cupa Italiei în 2000, 2003 și 2005; campioană a Braziliei în 2002 (cea mai bună jucătoare); campioană și Cupa Franței în 2005; Cupa Italiei în 2001 și 2004. A mai disputat și turnee finale în Liga Campionilor, fiind prima voleibalistă din țara noastră care a câștigat o cupă continentală. A jucat 15 ani pentru echipa României. Are înălțimea de 1,80m; detentă în atac: 3,05m; detentă la blocaj: 2,90m; mână de atac: dreapta; număr 11 (trăgător principal). Căsătorită cu "Giba", campion olimpic și mondial, e stabilită în Curitiba (Brazilia). *Maestră a Sportului.*

PETRESCU, GEORGE - vezi **Personalităţi**

PIOLINE (HONET), ADRIANNE (1931), n. în Câmpina, jud. Prahova. Profesoară de educaţie fizică, absolventă ICF, promoţia 1955. A debutat ca jucătoare de volei în echipa liceului, apoi, studentă fiind, a continuat să joace în echipa ICF, cu care a cucerit titlul de

campioană naţională în 1954. Ca jucătoare la echipa naţională a realizat următoarele performanţe: locul II (JMU . Ungaria, 1954); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor . Polonia, 1955); locul II (CM . Franţa, 1956); locul III (JMU . Franţa, 1957). În perioada 1953-1957, a jucat în mai multe meciuri interne şi internaţionale, obţinând rezultate remarcabile. S-a stabilit în Franţa. *Maestră a Sportului*.

PLEŞOIANU (ZOTTA), ECATERINA (1933), n. în Bucureşti. A fost una dintre jucătoarele de volei de elită din perioada 1948- 1962, cu o însemnată contribuţie la dezvoltarea voleiului româ- nesc. Adebutat în 1947 la Clubul .Viforul Dacia., evoluând apoi la cluburile: .Godeanu., .Flacăra., .Progresul . Casa Scânteii., .Dinamo. Bucureşti şi .CSM. Cluj. Este multiplă campioană naţională. La 14 ani este selecţionată în echipa reprezentativă în care joacă aproape un deceniu şi jumătate (până în 1962), evoluând în 135 de jocuri internaţionale. Performanţe deosebite: locul II la CM din 1956 din Franţa; locul II la CMU din 1954 şi 1965 şi locul III în anii 1955, 1957 şi 1961. Se retrage din activitatea competiţională în 1970. Pentru meritele sale deosebite, în 1963 este distinsă cu titlul de *Maestră Emerită a Sportului.*

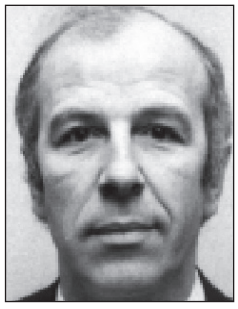

PLOCON, DAVILA (1931-2006), n. în Slatina, jud. Olt. A debutat în volei la echipa .Spartac. Bucureş ti, în 1951 transferându-se la .Rapid. Bucureşti, unde a activat neîntrerupt din 1952 până în 1969. S-a remarcat ca unul dintre cei mai buni trăgători. Ca jucător, realizează performanţe notabile, ca: 10 titluri de campion naţional cu .Rapidul., locul I în CCE tot cu .Rapid. în 1961, 1963 şi 1965 şi de 4 ori clasat pe locul II în 1960, 1962, 1966, 1967; locul I în CE din 1963; locul III la CM din 1960 şi 1962; locul IV, la JO din 1964 de la Tokyo. Din anul 1970 activează ca antrenor . jucător în Italia.. A antrenat echipa de volei feminin a Clubului .Rapid. Bucureşti, de asemenea şi lotul naţional de volei feminin, obţinând rezultate bune. În anul 1963 primeşte titlul de *Maestru Emerit al Sportului şi Ordinul .Meritul Sportiv clasa a –III-a (1967)*. I s-a conferit, în anul 2000, *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a (2000)*

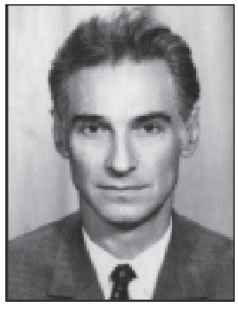

PONOVA, IOAN (JEAN) (1925-2004), n. în Bucureşti. De profesie medic. A fost unul dintre cei mai cunoscuţi jucători de volei ai perioadei 1948-1960. A debutat ca jucător în 1939 (la 14 ani) la echipa .Viitorul. şi la Liceul .Gh. Lazăr.. A evoluat, apoi, la .Avântul Sportiv., .Medicina. şi .Rapid., până în 1962, când s-a retras din activitate. A fost jucător în echipa naţională între anii 1948-1960. S-a remarcat ca un excelent tactician, pe fondul unei pregătiri tehnice de excepţie, care l-a situat, întotdeauna, printre cei mai buni sportivi ai generaţiei sale. În perioada 1964-1968 a fost antrenor de volei la Clubul .Rapid., obţinând rezultate excelente pe toate planurile. În 1954 i s-a acordat titlul de *Maestru al Sportului*, iar în 1962 cel de *Maestru Emerit al Sportului*. A fost decorat cu *Ordinul .Meritul Sportiv. clasa a III-a (1966).*

POP, NECULAE (1951), n. în com. Hodac, jud. Mureş. Profesor de educaţie fizică, absolvent al IEFS Bucureşti, promoţia 1973. Ca jucător de volei şi-a făcut debutul în 1968 la echipa CSŞ din Târgu Mureş, antrenorul lui fiind prof. Ladislau Grün. Din anul 1969, joacă la echipa IEFS Bucureşti, apoi la echipa .Steaua. şi în 1982 la echipa ASA Târgu Mureş. În CN a participat la peste 500 de jocuri. A cucerit cu echipa reprezentativă a României locul III la JO de la Moscova (1980) şi tot locul III la CE de volei din Finlanda (1977). De

asemenea, cu echipa de club,.Steaua. Bucureşti, a reuşit să obţină rezultate foarte bune în concursurile internaţionale intercluburi (CCE, CC etc.). În cei peste 10 ani ca jucător în lotul naţional (doi ani fiind şi căpitan de echipă), a participat la aproximativ 400 de jocuri internaţ ionale. Ca antrenor de volei, a activat la echipa .U . ARDAF. Cluj, cucerind titlul de campion naţional în 1996 la divizia A şi locul V în concursul internaţional Cupa Cupelor. A antrenat în perioada 1987-1997 şi lotul naţional de volei . masculin. În anul 1995 a publicat în colaborare cu prof. O. Bâc, cartea *Volei . 100 de ani* (Editura Daco-Press, Cluj-Napoca). *Maestru Emerit al Sportului (1980).* Decoraţii: *Ordinul Meritul Sportiv. clasa a III-a (1981).*

POPESCU, MIHAI (MELONTE) (1924-1998), n. în Ploieşti.Voleibalist de performanţă.A jucat la echipa .Medicina. Bucureşti, obţinând rezultate remarcabile în CN.. A fost component al lotului naţional de volei şi cu echipa României a cucerit locurile I şi II la JB din anii 1946 şi 1947. În perioada respectivă era apreciat ca unul dintre jucătorii cu cel mai eficient blocaj.

POPESCU, SORIN (1936), n. în Cluj. Profesor de educaţie fizică, absolvent al Institutului de Cultură Fizică, promoţia 1960. A debutat ca jucător în echipa de volei .Ştiinţa ICF. Bucureşti (1956-1960). După absolvire, se transferă la echipa .Minerul Explorări. Baia Mare (1964-1968), apoi la .Farul. Constanţa. Cu cele 3 echipe în care a jucat, a totalizat aproximativ 300 de jocuri oficiale în campionatul intern şi 18 jocuri internaţionale intercluburi. În perioada 1972-1989, a activat ca profesor-antrenor la CSŞ Constanţa, având şi funcţia de director a acestei prestigioase şcoli. Ca arbitru de volei, are o bogată activitate în perioada 1960-1992. În anul 1971 promovează ca arbitru divizionar, iar în 1976 ca arbitru internaţional. Pe plan intern, a arbitrat aproximativ 900 de jocuri, iar pe cel extern, peste 200 de jocuri internaţ ionale (în CCE, CE, Trofeul Tomis etc.). Autor al unei *Programe şcolare pentru clasele speciale de volei,* editată în 1982, şi a mai multor referate metodice cu teme generale din sport şi speciale, din volei, prezentate la diferite consfătuiri şi simpozioane în Constanţa. Pentru îndelungata şi bogata sa activitate în domeniul sportului, a fost distins cu medalia şi diploma .Meritul Sportiv. Este membru al Biroului FRV, preşedinte al Comisiei Naţionale de .Volei pe plajă., preşedinte al Colegiului de Arbitri din Constanţa (1988-1996). A fost delegat ca observator al Comisiei Europene de Volei, în perioada 1992-1996, la 4 jocuri din cadrul CE de volei (CEV) şi al Cupei Cupelor. Din anul 1996, este observator al FRV. Profesor de educaţie fizică gradul I la Liceul .M. Eminescu. din Constanţa.

PUȘCAȘ IOAN(1932), n. în com. Treznea, jud. Sălaj. Medic, specialist în gastroenterologie. Promotor și susținător al sportului și în mod deosebit al voleiului. Profesor universitar, doctor docent la Universitățile din Timișoara și Oradea. Activitate profesională de excepție susținută chiar de bilanțul prezentat chiar de domnia sa; 126 de proiecte și descoperiri de valoare internațională, peste 40 de brevete de invenție, 17 cărți de specialitate, peste 600 de studii și lucrări științifice, din care peste 480 prezentate în diferite sesiuni de comunicări științifice. Cunoscut în țară și peste hotare ca inventator al medicamentului antiulceros Ulcosilvanil brevetat în 1972. A înființat Centrul de Cercetări și Asistență Medicală din Șimleu Silvaniei Membru al Academiei de Științe din New York și al Societății Americane de Gastroenterologie. Meritele și realizările profesionale ale dr. Ioan Pușcaș, de care au beneficiat nenumărați pacienți, depășesc cu mult această prezentare sumară. Dar IP nu poate lipsi din Enciclopedia Educației Fizice și Sportului pentru atașamentul său față de sport, ca practicant, promotor și organizator. Pentru toate cele făcute pentru dezvoltarea și afirmarea jocului de volei, dr. IP și-a câștigat , pe merit, locul în marea familie a

voleibaliștilor. Atras de mișcare și de exercițiul fizic, încă de copil a fost un prieten al alergării, al săniușului, apoi al voleiului la liceu (Cluj și Zalău) și mai ales la facultate în Timișoara, unde a jucat în canpionatul orașului. Marea sa pasiune pentru volei l-a însoțit pe tot parcursul activității profesionale, constituind un excelent exemplu de îmbinare fericită, cu realizări deosebite, a celor două domenii. În 1958, la debutul său profesinal ca medic de circumscripție, în com. Plopiș, a pus bazele echipei de volei Recolta, cu care a obținut o serie de rezultate semnificative, apoi ca medic la Spitalul din Oradea, a jucat volei în echipa Sanitas. În anul 1965, ca medic specialist boli interne la Spitalul orășenesc Șimleu Silvaniei, împreună cu alți iubitori ai voleiului, a înființat echipa Cooperatorul , cu care a jucat în Campionatul Regiunii Crișana la care au participat echipele din Oradea, Ștei, Beiuș, Salonta. În acest an, a fost ales președintelșe secției de volei, misiune pe care a îndeplinit-o până în anul 1990. Echipa sa de suflet Simleu Silvaniei,după o încercare ratatî în anul 1966, reușește să promoveze în Divizai B, în 1967, fiind antrenată de Kolea Starinski. Echipa care primește numele de Silvania, a activat în Divizia B până în anul 1978. Printe antrenorii care au mai pregătit echipa s-au aflat Mircea Pop și Trandafir Popeți. Au promovat în divizia A în anul 1978 unde au activat până în 1983. Aici au activat mai multe serii de jucători valoroși printre care și Vasile Mășcăsan (și antrenor), Adrian Arbuzov, Mircea Tutovan și alții, unii dintre aceștia și componenți ai loturilor naționale. Timp de 5 ani, au înregistrat victorii la toate echipele din această divizie. Dr Ioan Pușcaș, este mândru de performanțele de vârf obținute de acest copil al său – locul al-III-lea în 1982, după Dinamo și Steaua, câștigătoarea Cupei Balcanice în 1983, după o dublă victorie asupra echipei Partizan Belgrad.În 1983, chiar dr. IP, după o matură chibzuință, este nevoit să ofere echipa sa de suflet Zalăului, datorită imposibilității asigurării condițiilor organizatorice, tehnice și financiar-economice, pentru continuarea activității. Deși a trebuit să cedeze echipa pe care a dus-o până în vârful performanței, dr IP nu s-a despărțit de volei. A luat-o de la capăt, în 1987, participă la turneul de baraj de la București, promovând în Divizia B, în seria a-IV-a, iar din 1988 în seria a-II-a. În 1989 s-a clasat pe locul al –III-lea, iar în 1990, din mai multe motive, AS Silvana și echipa de volei s-au autodesființat. Dar dragostea pentru volei n-a dispărut în Șimleu Silvaniei. Au apărut o echipă de juniori, echipa de volei *Măgura* (promovată în Diizia B în 1994). Sămânță îngrijită cu atâta pasiune pe parcursul anilor, de dr. IP a dat roade, istoria voleiului în Șimleu Silvaniei va continua. Printre cei implicați se află și fiul său Ionuț Pușcaș. Distincții: Doctor Honorius Causa titlu conferit de Senatul Universității Vasile Goldiș din Arad; cetățean de onoare al orașului Simleu Silvaniei și comuna Treznea (jud Sălaj) și Băsești (jud. Maramureș); spitalul orășenesc din Simleu Silvaniei a primit numele de Profesor doctor Ioan Pușcaș; Diploma Merite deosebite în activitatea sportivă, acordtă de CNEFS.

RĂDUCANU, NICOLAE (1932- 1997), n. în Craiova. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF din Bucureşti, specializare volei, promoţia 1960. Ca jucător de volei a debutat în echipa .Rapid. Bucureşti, cu care cucereşte de 5 ori titlul de campioană naţională. Cu aceeaşi echipă, ocupă locul II în CCE (1960) şi locul I (1961). Ca jucător selecţionat în lotul naţional, câştigă locul II la CMU (1953), locul IV la JMU din 1954, locul II la CE din 1955 şi locul IV la .Universiada. din acelaşi an. Ca antrenor, activează la echipa masculină studenţească .Politehnica. Bucureşti, din 1961 până în 1995. În cei 34 de ani de antrenorat se clasează cu echipa de 16 ori pe locul I la Campionatul Centrului Universitar Bucureşti, organizat anual. La Catedra de Educaţie Fizică de la Institutul Politehnic Bucureşti, unde a fost cadru didactic timp de 35 de ani, a prezentat, la diferite consfătuiri, peste 30 de comunicări ştiinţifice, din care 5 au fost publicate. Pentru meritele sale de jucător, a fost distins cu titlul de *Maestru al Sportului*. Pentru meritele sale profesionale i s-a acordat distincția *Ordinul .Meritul Sportiv.*

RAUH, MARTIN (1944-2010), n. în Braşov. Profesor de educaţie fizică, absolvent IEFS, promoţia 1974. Ofiţer MApN, în rezervă. Ca jucător de volei a debutat în 1959 la Braşov, iar în intervalul 1961-1964 a fost promovat în echipa .Tractorul. Braşov (divizia A), cu care s-a situat pe locul III în CN din 1963. În perioada 1964-1974 joacă la echipa Clubului .Steaua. Bucureşti, cu care cucereşte de 5 ori titlul de campioană naţională. Tot cu această echipă cucereşte un loc II la CCE, în 1969. În perioada 1369 *Volei* 1962-1970, ca jucător în lotul naţional (de juniori, apoi de seniori), obţine următoarele rezultate: locul VII (CM, 1970); locul II (JB, 1970). Ca antrenor la echipa de seniori a Clubului .Steaua., a cucerit locul I la CN divizia A (1991). Ca antrenor la lotul naţional de juniori (1973-1978), reuşeşte un loc III la Turneul .Prietenia. de la Galaţi (1978). Membru în Comisia de Competiţii, apoi antrenor federal la federaţia de specialitate. În 1974 i s-a acordat titlul de *Maestru al Sportului*.

REBAC, EUGENIA (1943) n. în Cernăuţi, azi în Ucraina. Este profesoară de educaţie fizică, absolventă în 1979 a IEFS. A debutat ca jucătoare în echipa de volei a Şcolii Generale din Simeria, având ca antrenor pe Ovidiu Brînză. A jucat la senioare la echipa .Rapid. Bucureşti, cucerind de 5 ori titlul de campioană naţională în anii 1965, 1968, 1972, 1973 şi 1974. Cu aceeaşi echipă a participat şi în CCE, obţinând rezultate bune. Ca jucătoare în lotul naţional de volei, a cucerit multe locuri I şi II în CB; locul V la CM din 1974; locul VII la CE din 1971 şi acelaşi loc în 1975. A fost 13 ani componentă a lotului naţional şi 11 ani căpitan al echipei naţionale de volei. Ca antrenoare, a debutat în anul 1977, la echipa de volei .Rapid. Bucureşti, iar la echipa naţională de junioare în anul 1981. A fost şi membră în Biroul FRV. A lucrat la Serviciul Internaţional şi Personal la CS .Rapid. Bucureşti. Datorită rezultatelor bune ca jucătoare în echipa de club şi cu echipa reprezentativă a României, i s-a decernat titlul de *Maestră a Sportului* în anul 1971 şi de *Maestră Emerită a Sportulu*i în 1973.

ROIBESCU, NICOLAE (1936), n. în Arad. Antrenor de volei. Ca jucător, a debutat la echipa de juniori a Liceului Naţional din Iaşi, iar la seniorat a făcut parte din echipa CSU Iaşi. Începe să lucreze ca antrenor de volei în anul 1963, cu echipele de junioare .Flacăra Roşie. şi .Penicilina., ambele din Iaşi. Din 1966 antrenează echipa de senioare .Penicilina. Iaşi, divizionară de categorie A. Cu această echipă, pe care o antrenează şi acum, a cucerit în anii 1970 şi 1971 titlul de campioană naţională, apoi locul II în 1972, 1977 şi 1978 şi locul III de mai multe ori. Pe plan internaţ ional, a participat cu echipa .Penicilina. Iaşi atât în CCE, cât şi în Cupa Cupelor, ocupând locul III în 1973 şi locul IV în 1978 şi 1979. Ca antrenor la lotul naţional feminin, a obţinut următoarele rezultate: locul I la JB din 1971, locul VII la CE 1971, locul V la CE 1979 şi locul VIII la JO 1980. A făcut parte din Biroul federal de volei, ca membru al Colegiului Central de Antrenori. Datorită rezultatelor remarcabile realizate cu echipa .Penicilina . Iaşi şi cu echipa naţională, a fost distins cu titlul de *Antrenor Emerit* în 1996 şi cu *Medalia .Merite Sportive*.

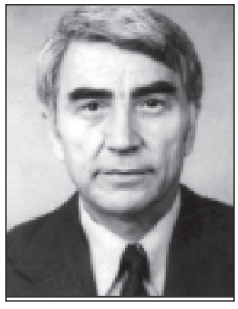

ROMAN, ŞTEFAN (1927-2008), n. în Şeitin, jud. Arad. Profesor de educaţie fizică, absolvent ICF, promoţia 1953. Unul dintre cei mai buni jucători de volei din ţara noastră, în perioada anilor 1950. A debutat în 1946 la .Reuniunea de Gimnastică a Muncitorilor din Timişoara, jucând apoi la .Politehnica. Timişoara, .CCA. şi .Progresul. Bucureşti. Din rezultatele realizate la concursurile internaţionale: locurile IV

la CM (1952) şi CE (1951); locul II la CM (1956), locul III la CM (1960); locul II la CE (1958) etc. Antrenor de categoria I, a condus echipele .CCA. (1954-1956), .Rapid. (1960-1964), .Progresul. (1964-1968), aflându-se, de asemenea, la conducerea echipei naţionale între 1960-1964. Între 1969-1971 a fost antrenor în Grecia. În perioada 1974-1975 a fost antrenor federal la FRV. O îndelungată activitate a desfăşurat-o în cadrul catedrei de volei a IEFS, ca şef de lucrări.. Individual şi în colaborare, a publicat articole şi cărţi de specialitate în revistele CFS şi EFS, din care se menţionează: *Structura jocului de volei . obiectiv al instruirii* (Revista EFS, Bucureşti); *Curs de bază . Volei* (MEI . IEFS, 1987, Bucureşti) etc. Afost membru al Colegiul Central de Antrenori şi membru al Biroului FRV în perioada 1974-1976. Din 1953 este *Maestru Emerit al Sportului.* În anul 2000, i s-a conferit *Crucea Naţională .Serviciul Credincios. clasa a II-a.*

SĂDEANU, RODICA (1924), n. în Bucureşti. Ca jucătoare de volei a debutat în 1937, la echipa .Sportul Studenţesc., apoi la echipa .Start Club.. Din anul 1950, joacă la echipa .Locomotiva . CFR, cucerind multe locuri II şi III în campionatul diviziei A. Din anul 1946 şi până în 1958, este componentă a lotului naţional de volei. Cu echipa naţională cucereşte multe locuri fruntaşe în diferite concursuri internaţionale, astfel: locul I la Balcaniada din 1946 şi locul II la cea din 1947; locul II la CMU din 1954; locul IV la CE din 1949 şi acelaşi loc la cel din 1955; locul V la CM din 1952 şi locul II la cel din 1956. A fost căpitan al echipei naţionale de volei. Ca antrenoare a activat în perioada 1952-1958 la echipa .Locomotiva . CFR, obţinând locuri fruntaşe în campionatul diviziei A . feminin. A mai participat şi la alte concursuri: baschet (fostă componentă a lotului naţional), atletism (campioană la săritura în lungime) şi tenis de masă. *Maestră Emerită a Sportului. Decorată cu Medalia Muncii.*

SĂVINESCU (CĂLUGĂRIŢA), MARIA (1933), n. în Gârcina, jud. Neamţ. Absolventă, cu diplomă de merit, a ICF din Bucureşti, specializarea volei, promoţia 1957. Specialistă cu contribuţii directe la selecţia, pregătirea şi promovarea unor tinere talente în voleiul de performanţă nemţean şi naţional. A practicat atletismul şi voleiul. A jucat volei ca junioară la AS „Hidrotehnica" din Piatra Neamţ, apoi a fost legitimată la CS „Ştiinţa ICF" cu care a câştigat titlul de campioană naţională (1955). A făcut parte din reprezentativa universitară a României la JMU de la Paris, în 1957, unde a câştigat medalia de bronz. După absolvire, a fost numită profesoară de educaţie fizică la Liceul „Petru Rareş" din Piatra Neamţ, o perioadă a funcţionat ca directoare a SSE (ulterior CSŞ), apoi s-a dedicat exclusiv activităţii de profesor-antrenor, fiind şefa catedrei de volei a acestei structuri sportive şcolare (1957-1989). Printre realizările sale semnificative se află: 23 de eleve selecţionate în loturile naţionale de junioare şi tineret; 31 de eleve promovate în echipe de divizia A şi 23 de eleve în echipe de divizia B; 35 de calificări în turneele finale ale CN şi şcolare; 10 titluri de campioane şi 5 de vicecampioane în CN de senioare, junioare şi şcolare. A contribuit la înfiinţarea şi pregătirea primei echipe de senioare- AS „Ţesătura" din Piatra Neamţ (1964), participantă în divizia B (1965) şi în divizia A (1967). Ulterior, această echipă a activat sub denumirea de „Ceahlăul": „ICEMERIC"; „Petrodava"; „Unic". În perioada 1988-1992 a antrenat echipa „Petrodava" („Unic") cu care, în 1993, a promovat în divizia A. A fost, de mai multe ori, antrenoare la loturile naţionale de juniori şi tineret cu care a participat la diferite turnee internaţionale. La unele din aceste competiţii a fost conducătoarea delegaţiei ţării noastre. În anul 1970, a organizat la Piatra Neamţ prima Conferinţă pe ţară care a dezbătut problematica „Mini voleiului". A avut preocupări în domeniul cercetării ştiinţifice publicând numeroase articole şi studii de specialitate. În anul 1985, a contribuit la organizarea simpozionului „Criterii de selecţie pentru voleiul de înaltă performanţă". Membră a CNEFS

(1975-1982) şi a Comitetului FR de Volei (1980-1992). Pentru rezultatele obţinute şi contribuţia sa la dezvoltarea voleiului românesc, în anul 1995 a primit titlul de antrenoare emerită. Distinsă cu numeropase premii, diplome şi trofee printre care: „Profesor evidenţiat" (1980); Diploma de Onoare a CNEFS (1982): Diplomele de „Recunoştinţă ale Consiliilor municipal şi judeţean"(1993 şi 1977); *Decoraţiile-Medalia Muncii* (1969 şi 1971) şi *Medalia „Merite Sportive".*

SCARLAT, EUGEN (1932), n. în Brăila. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureş ti, specializare volei, promoţia 1956. În activitatea lui se disting două etape: profesor şi antrenor (1956-1976) şi inspector de specialitate în Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureş ti şi MEN (1976-1995). În calitate de profesor şi antrenor, cu echipa de junioare .Triumf. a cucerit două titluri de campion naţional; timp de 12 ani a antrenat echipele de senioare .Metalul . şi .Progresul. CPCS Bucureşti, obţinând rezultate bune în CN divizia A. De asemenea, a fost şi antrenor al lotului naţional de junioare şi antrenor secund la lotul naţional de senioare. Paralel cu activitatea de profesor, în care a obţinut gradul I, a publicat cartea *Volei . pregătirea echipelor şcolare*, *Caietul profesorului de educaţie fizică,* mai multe articole în revista EFS şi a mai elaborat patru variante de programe şcolare pentru educaţie fizică. În îndelungata sa activitate ca profesor şi antrenor, a fost şi membru al Colegiului Central de Antrenori, vicepreşedinte al Biroului FRV şi membru în COR.

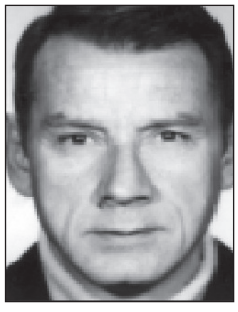

SCHREIBER, WILIAM (1942), n. în Reşiţa. Ca jucător, a debutat în 1959 la echipa de juniori CSM Reşiţa, antrenorul echipei fiind Axente Popovici. În 1961 se transferă la .Dinamo. Bucureşti, cu care cucereşte în perioada 1962-1977 de 6 ori titlul de campion naţional, de 8 ori locul II şi o dată locul III (1967). Tot cu această echipă a obţinut la concursurile internaţionale următoarele rezultate: locul I la CCE din 1966 şi 1967; locul I la Cupa Cupelor în 1979; locul I la .Dinamoviadele . din 1962, 1968 şi 1975 etc. Ca jucător al echipei naţionale a realizat următorul palmares: campion european . loc I la CE din 1963 şi locul III în 1971; locul IV în 1964 şi locul V în 1972 la JO; vicecampion mondial la CM din 1966 şi campion balcanic în 1971. În repetate rânduri a fost căpitanul echipei naţionale. A totalizat peste 450 de jocuri internaţ ionale, atât cu echipa de club, cât şi cu cea naţională. A activat ca antrenor de volei la echipa .Dinamo. Bucureşti, în perioada 1979-1984, care a obţinut multe titluri de campioană naţională. De asemenea, echipa a cucerit locul I în Cupa Cupelor (1979). Pentru meritele sale deosebite ca jucător şi antrenor, i s-a acordat titlul de *Maestru Emerit al Sportului* (1971) şi de *Antrenor Emerit* (1994). I s-a decernat în anul 2000 *Medalia Naţională .Serviciul Credincios. clasa a III-a.*

SORBALĂ, LEONID (1932), n. în Soroca, azi în Republica Moldova. Este profesor de educaţie fizică, absolvent ICF Bucureşti în 1956. Ca jucător, a debutat la echipa .Voinţa. Bucureş ti, obţinând rezultate bune în perioada 1956-1958, în divizia A. Ca antrenor, a activat la CSŞ .Rapid. şi la echipa Liceului .Traian., din Bucureşti, clasându-se de 3 ori în primele locuri în campionatul junioarelor pe capitală. În perioada 1968-1985, activează ca antrenor al lotului naţional de junioare . tineret, obţinând rezultate remarcabile pe plan internaţional, astfel: locul II la CE 1371 *Volei* de junioare din 1971; de 4 ori locul I la JB din perioada 1972-1985 şi de mai multe ori locul III; la turneul .Prietenia. ocupă de 2 ori locul III (1971 şi 1984) etc. De asemenea, a contribuit şi la ridicarea măiestriei sportive a multor jucătoare de volei care au fost promovate la seniorat. A fost membru în Colegiul Central de Antrenori şi membru al Biroului federal din cadrul FRV, în perioada 1968-1985.

SOTIR, NICOLAE - vezi **Personalităţi**

STAMATE, MARIAN (1946), n. în Brăneşti. Absolvent al IEFS, promoţia 1972. Component al echipei de volei a Clubului .Steaua., cu care a cucerit titlul de campion naţional în 1969 şi a ocupat locul II în CCE. A făcut parte din echipa reprezentativă de juniori şi de seniori timp de 5 ani, participând la 65 de jocuri, cucerind locul III la CE din 1971 şi locul V la JO de la München din 1972. Arbitru internaţional. Ca jucător a debutat cu echipa de juniori a CSŞ nr. 2 Bucureş ti, obţinând rezultate bune la CN. Antrenorul echipei a fost prof. N. Waldinger. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Naţională .Pentru Merit. clasa a II-a*.

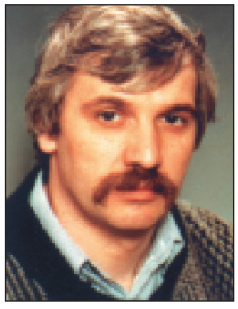

STAN, COSTINEL (1953), n. în Bucureşti. Profesor de educa- ţie fizică, absolvent al IEFS, specializarea volei, promoţia 1978. A debutat în echipa de juniori de la ŞS 1 Bucureşti (antrenor P. Braşoveanu), cu care cucereşte, în 1972, titlul de campion naţional . divizia juniori. În perioada 1973-1978 a jucat la echipa .Progresul. Bucureşti. Începe cariera de antrenor în anul 1979, cu echipa feminină (senioare) de la .Flacăra Roşie. Bucureşti, obţinând locul II în 1986 şi locul III în 1987 şi 1988, în campionatul diviziei A. Cu echipa feminină a RATB (senioare), cucereşte CR în 1996, iar în 1997 CN. Pe plan internaţional, tot cu această echipă, ocupă locul IV în Cupa Cupelor (1997) şi locul V în Liga Campionilor Europei (1998). Ca antrenor la lotul senioarelor în perioadele 1990-1994 şi în continuare din 1996, a realizat următoarele performanţ e: locul I şi campioană mondială universitară (1993); locul II la .Universiada. din 1991; locul VI la CE din 1991 şi 1999, precum şi calificarea echipei naţionale la CM de volei (1994). A totalizat 260 de jocuri internaţionale ca antrenor al echipelor de club şi naţionale. În perioada 1992-1996 a deţinut funcţia de antrenor federal la FRV. Antrenor al echipei feminine de volei .Rapid. Bucureşti din divizia A. Pentru meritele sale sportive, i s-a conferit titlul de *Antrenor Emerit* (1996)..

STERIADE, CONSTANTIN (1953), n. în Bucureşti. De profesie inginer. A debutat ca jucător de volei la CSŞ 2 Bucureşti, avându-l ca antrenor pe prof. Ion Şoacă. Ulterior, a mai jucat la următoarele cluburi: .Medicina. Bucureşti (1974), .SARO. Târgoviş te (1976) şi .Calculatorul . Bucureşti, cu care a obţinut locul V în campionatul diviziei A (1983). Timp de 14 ani a participat la 300 de jocuri în campionatul diviziei A. În cadrul lotului naţional, a jucat timp de 4 ani în 20 de jocuri internaţionale. Paralel cu profesia de inginer, deţine şi calificarea de antrenor de volei (categoria a II-a). A realizat un .Program de statistică . pe calculator, o lucrare originală în voleiul românesc. Arbitru internaţional de volei indoor şi primul arbitru din România atestat de FIVB în volei pe plajă (beach . volleyball). Din 1993, este coordonatorul Comisiei Naţionale de Volei pe plajă, care elaborează un Buletin informativ, editat de FRV. Responsabil cu .Jocul de volei pe plajă., pe plan intern şi internaţ ional.

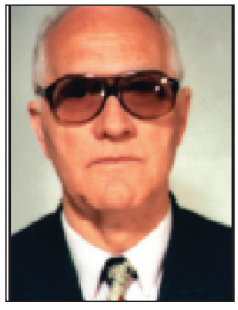

STILEA, LAURENŢIU (1934), n. în Foleştii de Sus, com. Tom- şani, jud. Vâlcea. Este profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, promoţia 1957. Jucător de volei, a mai practicat în perioada junioratului şi alte discipline sportive: gimnastica, atletismul (aruncarea greutăţii) şi portar la echipa de fotbal a oraşului Râmnicu Vâlcea. În perioada studenţiei, a fost component al echipei de handbal .Voinţa. Bucureş ti (1955-1957). În perioada 1957-1958, a fost antrenor şi jucător la echipa de volei .Stejarul. din Râmnicu Vâlcea

(divizia B), iar în anii 1965-1966 a jucat în echipa de volei .Metalul. Piteşti (divizia A). Ca profesor-antrenor la Liceul .Mircea cel Bătrân. din Râmnicu Vâlcea, în perioada 1956-1998 a cucerit de 9 ori locul I, de 6 ori locul II şi de 5 ori locul III cu echipele masculine de volei, în campionatele rezervate elevilor juniori. Ca antrenor la lotul naţional masculin (juniorat şi tineret) a obţinut, de asemenea, rezultate excelente: locul I la marele turneu .Speranţe Olimpice. cu echipa de tineret în 1968 şi locul II la acelaşi important turneu în 1969; locul III la CE de juniori în 1969, locul I la .Memorialul Bernard Jonanique . . Montpellier în 1969, locul IV la JB din 1973 etc. Pentru echipele naţionale a selecţionat şi pregătit jucătorii: Laurenţiu Dumănoiu, Dragoş Popescu, Radu Dumitrescu ş.a. Activitatea metodico- ştiinţifică s-a materializat prin prezentarea lucrărilor: *Studiul privind particularităţile pregătirii fizice a voleibaliştilor din liceul cu program de educaţie fizică şi sport*; *Principii, forme de organizare şi eficienţ a competiţiilor de volei în etapele de raion, oraş şi regiune*. A fost distins în anul 1994 cu titlul de *Antrenor Emerit*.

STROIE, ŞTEFAN (1929-2009), n. în Zărneşti, jud. Braşov. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, promoţia 1952. Ca jucător, a debutat la echipa de volei .Ştiinţa. ICF Bucureşti. A mai practicat şi alte sporturi ca: baschet, handbal, fotbal etc. Ca antrenor de volei, activează din anul 1968 la echipa ICF Bucureş ti, cu care, în anul 1973, cucereşte locul III în divizia A . masculin, iar în 1974, câştigă CR. În perioada 1957-1963, antrenează echipa feminină din divizia A a Combinatului Poligrafic Bucureşti, câştig ând CR (1963). Este selecţionat ca antrenor al lotului naţional feminin de senioare şi junioare în perioadele 1973-1975 şi 1977-1978, obţinând rezultate bune cu respectivele echipe. Pe întreaga perioadă de antrenorat, a avut o contribuţie substanţială la ridicarea măiestriei sportive a jucătorilor, unii dintre ei fiind promovaţi la nivele superioare. Paralel cu activitatea didactică, a desfăşurat o laborioasă activitate şi pe linie metodică. A publicat multe cărţi din care se menţionează: *Pregătirea fizică a jucătorilor de volei* (Editura Sport . Turism, Bucureşti, 1976); *Curs de volei* în anii 1977, 1980 şi 1987 (IEFS Bucureşti); *Orientarea metodică unitară* (FRV, Bucureşti, 1989) etc. De asemenea, i s-au publicat aproximativ 50 de articole ştiinţifice, de specialitate. Pe parcursul activităţ ii, a avut următoarele funcţii: Preşedinte al Colegiului Central de Antrenori şi membru al Biroului FRV. Profesor la Universitatea Ecologică, Facultatea de Educaţie Fizică şi Sport Bucureşti, disciplina volei. *Antrenor emerit (1995)*. Pentru deosebita activitate depusă în voleiul românesc, i s-a decernat diploma *.Merite Sportive. clasa a I*-a (1972).

SURUGIU, VICTOR (1926), n. în Bucureşti. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, în 1950. În învăţământul superior a activat la ICF, Institutele Pedagogic şi Politehnic Bucureşti, cu gradul de conferenţ iar universitar. Ca jucător de volei, a făcut parte din echipa de volei .Dinamo. Bucureşti. Ca antrenor, a activat tot la echipa masculină .Dinamo., cucerind în 1958 titlul de campion naţional în Divizia A, iar pe plan internaţional a cucerit locul I la concursul .Dinamoviada. în 1959. Pe parcursul activităţ ii de profesor . antrenor, a mai antrenat şi echipele masculine de volei .Steaua., .Ştiinţa. IEFS, precum şi echipa .Petrolul. Ploieşti, obţinând cu toate locuri fruntaşe în respectivele campionate naţionale. Ca antrenor şi coordonator al loturilor naţionale de volei la juniori şi seniori (masculin şi feminin), a obţinut rezultate foarte bune, astfel: în 1960 . locul III la CM . seniori; locul I la concursul intrenaţional .Speranţe Olimpice. în 1968; locul VII la CE de junioare din 1969 şi la cel de juniori

din 1966. Paralel cu bogata activitate de antrenor, a avut şi preocupări pe linia metodico-ştiinţifică. Această activitate s-a materializat prin publicarea a peste 15 cărţi, manuale, cursuri, programe; peste 45 de lucrări ştiinţifice (comunicate şi publicate) şi peste 20 de lucrări cu caracter general, articole etc. Din cele 80 de lucrări ştiinţifice, se menţionează publicarea unora dintre ele, ca: *Volei* (curs), Editura Didactică şi Pedagogică, 1963, Bucureş ti; *Volei, antrenament, exerciţii, jocuri,* la Editura UCFS, 1966 şi ediţia a II-a în 1968; *Volei în şcoală*, Editura Stadion, 1971, Bucureşti etc. În perioada 1971-1973, a activat în Algeria, susţinând 7 cursuri cu antrenori de diferite categorii în capitală şi provincie. Pentru laborioasa activitate practică depusă în mişcarea sportivă ca antrenor şi cadru didactic, i s-a decernat, în 1995, titlul de *Antrenor Emerit.*

ŞERBAN, MARCEL (1943), n. în Blaj, jud. Alba. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, promoţia 1964. Din 1964 şi până în 1987, activează ca profesor . antrenor de volei la ŞS .Viitorul. Bucureşti, care, în 1978, devine campion naţional. Din echipa respectivă au fost promovaţi mulţi jucători de valoare. Din 1987, activează ca metodist la CS .Progresul. Bucureşti şi ca inspector principal la MTS. Ca jucător de volei, a debutat în Bucureşti la echipele de volei .ICF. şi .Steaua.. În perioada 1968-1992, activează ca antrenor la lotul naţional de juniori . tineret, obţinând rezultate bune în concursuri internaţionale. Paralel cu activitatea didactică şi de antrenor, a desfăşurat o bogată şi valoroasă activitate pe linie metodică. A publicat 9 cărţi, din care: *Volei pentru juniori,* Editura CNEFS, Bucureşti, 1970 şi 1975; *Volei, strategie şi tactică,* Editura Sport . Turism, 1984; *Îndrumar metodic,* Editura Omnia Gmp. SRL, Bucureşti, 1996; *Volei . Curs specializare*, ANEFS, Bucureşti, 1997; *Gândirea . factor de optimizare a modelării . volei,* Editura Printech, 1999, Bucureşti etc. Din anul 1996 este profesor universitar la Catedra de Jocuri Sportive secţia Volei, a ANEFS Bucureşti. Pe parcursul activităţii ca profesor şi antrenor, a mai avut şi următoarele funcţii: Preşedinte al Colegiului de Antrenori . Bucureşti şi al Colegiului Central de Antrenori din FRV. De asemenea, a fost reprezentantul ANEFS . Bucureşti, la .European network of sport sciences in higher education . (ENSSHE); membru în Biroul Consiliului Ştiinţei Sportului din România, precum şi membru al Societăţii Psihologilor Sportivi din ţara noastră. Din anul 1997 a preluat şi funcţia de prorector ştiinţific al ANEFS Bucureşti. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Meritul Sportiv. clasa a III-a.*

ŞICLOVAN (GHERASIM), RODICA (1932), n. în Iaşi. Profesoară de educaţie fizică, absolventă ICF, promoţia 1954. Antrenoare (volei) categoria I. Ca sportivă, a debutat în atletism (80 m garduri, Clubul .Constructorul. Bucureşti, 1948- 1951). Din 1951, optează pentru jocul de volei, devenind jucătoare în următoarele cluburi bucureştene: .Progresul . (antrenor Al. Gruia), .ICF. (Nicolae Murafa), .Dinamo. (Gh. Constantinescu), .Rapid. (Miron Georgescu). Cu echipa ICF (o dată) şi cu echipa .Dinamo. (de 4 ori) cucereşte titlul de campioană naţională (1952, 1954, 1958, 1960, 1961). Selecţionată în echipa naţională, participă la JMU de la Budapesta şi la CE de la Praga (1949), ocupând locurile IV; la JMU de la Praga (1950) . locul III, la CE de la Sofia (1950) . locul V, la CM de la Moscova (1952) . locul V, la CE de la Bucureş ti (1955) . locul IV etc. Maestră a sportului din 1959. După încheierea activităţii competiţionale, activitatea profesională a desfăşurat-o ca profesoară de educaţie fizică la Liceul .Matei Basarab. din Bucureşti (1957-1962); directoare la Şcoala Experimentală .Viitorul. şi antrenor secund la lotul naţional de volei (1962-1972); secretar general al FRV (1973-1979);

instructor principal la Centrul de Perfecţionare CNEFS, apoi MTS (1979-1994). În perioada 1976-1978, a fost membru al Comisiei de antrenori, din cadrul CEV. În 1990 a fost aleasă preşedintă a Comisiei Centrale de Fotbal . femei din cadrul FRF. În această calitate a avut o contribuție însemnată în promovarea și dezvltarea fotbalului feminin și organizarea activității competiționale. În anul 2009, a publicat lucrarea *File de istorie (1990-2008) a echipei naționale feminine de fotbal*, o prezentare amplă (560 pg) a acestui domeniu si a celor care au reprezentat echipele naționale ale țării noastre.

ŞOACĂ, ION (1945), n. în com. Dobridor, jud. Dolj. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF Bucureşti, specializarea volei, promoţia 1968. Ca jucător de volei, a debutat în 1960, la Liceul Sportiv nr. 35 şi la CSŞ Bucureşti, având ca profesoriantrenori pe A. Dragomir şi L. Sorbală. Ca senior, a jucat la echipa ICF Bucureşti, apoi s-a transferat la echipa .Semănătoarea., iar în 1972 şi-a încheiat activitatea de jucător la echipa .Sănătatea. (ambele din Bucureş ti). A participat . ca junior şi senior . la aproximativ 100 de jocuri. Ca profesor . antrenor, în perioada 1968-1979, a antrenat echipele masculine ale ŞS nr. 2, care au cucerit titlu de campioană naţională la divizia juniori şcolari în anii 1973 şi 1974 şi locul II în 1976. În perioada 1979-1998, a antrenat echipele de juniori la CSŞ .CFR. Bucureşti, care au câştigat de 7 ori titlul de campioni naţionali. În cei 30 de ani de antrenorat, a promovat numeroşi jucători de valoare (juniori şi seniori) la loturile naţionale şi în divizia A: C. Chiţigoi, C. Bădiţă, G. Enescu, M. Constantin, M. Drăghici, S. Oancea, V. Adamciuc, R. Găvan ş.a. În diferite perioade a mai antrenat echipele .Locomotiva. şi .Rapid. Bucureşti din campionatul diviziilor B şi A. Ca antrenor la loturile naţionale de juniori . tineret, a obţinut rezultate bune în diferite concursuri internaţionale. Activitatea metodico-ştiinţifică îi este reflectată în lucrarea *Programa de volei pentru secţiile din Cluburile Sportive Şcolare şi la cele cu clase de volei*. Participă activ şi la Consfătuirile metodice din Colegiul de Antrenori ai Municipiului Bucureşti, în calitate de preşedinte. De asemenea, este membru al Colegiului Central de Antrenori şi membru în Comisia Naţională pentru Juniori din cadrul FRV. Activează la CSS .CFR. Bucureş ti, fiind şi şeful Catedrei de Volei a clubului respectiv. În 1999 i s-a decernat titlul de *Antrenor Emerit*.

ŞORBAN, MARGARETA (1943), n. în Miercurea Ciuc, jud. Covasna. În anul 1958 a debutat ca jucătoare de volei la echipa de junioare .Voinţa. din Miercurea Ciuc, având ca antrenor pe Iosif Petres. În anul 1964, s-a transferat la echipa .Dinamo. Bucureşti, unde a jucat până în 1974. Cu această echipă a obţinut, timp de 10 ani, următoarele rezultate: de 3 ori campioană naţională, de 5 ori locul II şi o dată locul III. Pe plan internaţional, a participat în anul 1974 la CCE şi la Cupa Cupelor, ocupând locul III. A lucrat un timp şi ca antrenoare Pentru bunele rezultate obţinute cu echipa .Dinamo . Bucureşti, i s-a decernat în 1973 titlul de Maestră a Sportului.

ŞUŞELESCU, ION (1928), n. în Câmpulung Muscel, absolvent al ICFS, promoţia 1951. A învăţat voleiul la Liceul .Dinicu Golescu ., sub îndrumarea profesorilor Balosache şi Bujor. Legitimat iniţial la Clubul .Petrol . Distribuţ ia. şi apoi la echipa .CCA. Bucureşti. Este selecţionat la lotul naţional în 1949 şi joacă de 25 de ori în echipa reprezentativă, cu care ocupă locul

V la CE de la Sofia (1950), locul IV la cel de la Paris (1951), vicecampion mondial la Jocurile Universitare Mondiale din 1953. De trei ori campion naţional cu echipa .CCA. A continuat munca de antrenor la Clubul .Victoria., obţinând rezultate bune cu echipa respectivă. A devenit un producător prolific de integrame în care a abordat și tematica sportivă. Autor a mai multe cărţi de rebus cu teme din sport şi de integrame. A fost şi arbitru de volei. *Maestru al Sportului*. În 1999 i s-a conferit titlul *de Maestru Emerit al Sportului*.

TĂNASE, TĂNASE (1925), n. în Ploieşti. Absolvent al Institutului de Studii Economice din Braşov, promoţia 1950. A practicat voleiul de performanţă în cadrul cluburilor: .Petrolul. Ploieşti, CS Universitar (CSU), .Dinamo. şi .Tractorul., toate din Braşov. În 1951, a absolvit prima şcoală de antrenori de volei organizată în ţara noastră. Din 1951 a lucrat fără întrerupere până în 1997, ca antrenor la echipe din divizia A a CN. Dintre rezultatele remarcabile pe care le-a obţinut, merită să fie menţionate: 5 titluri consecutive de campion naţional la volei masculin cu echipa .Steaua., o finală şi 2 semifinale în CCE cu aceeaşi echipă şi un titlu de campion naţional la volei feminin cu echipa .Rapid. Bucureşti. S-a remarcat, de asemenea, prin activitatea depusă pentru selecţia şi pregătirea unui număr mare de jucători valoroşi, dintre care 25 au devenit componenţi ai echipei naţionale de volei, iar 13 dintre ei au obţinut titlul de maeştri ai sportului. Pentru rezultatele obţinute şi competenţa dovedită, a fost promovat antrenor al echipelor reprezentative ale ţării, lucrând timp de 7 ani la lotul de tineret şi 2 ani la cel de seniori. Munca de antrenor a îmbinat-o permanent cu participarea susţinută la organizarea şi popularizarea voleiului. Acontribuit la înfiinţarea CSU şi a secţiei de volei a Clubului .Dinamo. din Braşov şi a făcut parte din organele de conducere teritoriale şi centrale ale FRV. *Antrenor Emerit.*.

TĂNĂSESCU, ION (NAE) (1930-1995), n. în Ploieşti, jud. Prahova. Absolvent al Institutului de Petrol şi Gaze din Bucureş ti, promoţia 1953. Ca jucă- tor de volei a debutat în echipa fostului Liceu .Sf. Petru şi Pavel., actualmente Colegiul Naţional .Mihai Viteazul. Ploieşti, cucerind cu echipa, în 1948, titlul de campion naţional la juniori. Din anul 1950 joacă la echipa de volei .CCA. (.Steaua. Bucureşti), cucerind cu aceasta patru titluri de campion naţional în perioada 1951-1957. Încă din anul 1949 este 1375 *Volei* selecţionat în lotul naţional de volei, fiind unul din jucătorii cu o longevitate destul de mare. În cei peste 10 ani ca jucător în echipa naţională, a cucerit locul II (1956) şi locul IV (1952) la CM, locul II la CE de volei (1955) şi locul II la JMU din 1953. După retragerea definitivă din activitatea voleibalistică, s-a dedicat activităţii profesionale în cadrul armatei, promovând la gradul de colonel. *Maestru al Sportului*. I s-au acordat diferite distincții și trofee.

TĂRCHILĂ, NICOLAE - vezi **Personalităţi**

TIMOŞANU (MORARU), CORNELIA (1934), n. în com. Piscu, jud. Galaţi. Profesoară de educaţie fizică, absolventă ICF, promoţia 1956. A debutat, ca jucătoare de volei, în cadrul Liceului .Dr. Angelescu. din Buzău, apoi a continuat să joace în echipa ICF, ca studentă (1952-1956). Cu această echipă a cucerit în 1954 titlul de campioană naţională. După absolvire, s-a transferat la .Dinamo., apoi la .Rapid., cu echipele cărora a obţinut locuri fruntaşe în intervalul 1956-1958. Cu echipa naţională a realizat următoarele rezultate: locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor . România, 1953); locul II (JMU . Ungaria, 1954); locul IV (CE . România, 1955); locul III (Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor . Polonia, 1955); locul II (CM . Franţa, 1956); locul IV (Festivalul Mondial al Tineretului . URSS, 1957); locul III (JMU . Franţa,

1957). Pentru meritele sale sportive, i s-a decernat în 1956 titlul de *Maestră a Sportului.*

TODOROVSCHI (CERNAT), NATALIA (1931-2007), n. în Bucureşti, tehnician principal în cercetări rutiere. A început practicarea sportului din copilărie şi a luat parte la concursuri corespunză toare vârstei în disciplinele natație şi tenis. În liceu s-a dedicat jocurilor sportive, particip ând concomitent la competiţ iile din prima categorie a CN la baschet şi volei. La vârsta de 18 ani a renunţat la baschet, fiind selecţionată în lotul reprezentativ de volei al României. În campionatul intern a jucat la prima categorie a CN, din 1948 până în 1968, când s-a retras din activitatea sportivă competiţională. A apărat culorile cluburilor bucureştene .Flacăra., .Progresul. .Sănătatea. şi .Rapid.. Pe parcursul celor două decenii, cu echipele a căror titulară de bază a fost, a obţinut de 10 ori titlul de campioană naţională, s-a clasat de 7 ori pe locul II şi a câştigat o dată CR. A făcut parte din lotul reprezentativ al României din 1949 până în 1964. Şi-a adus o contribuţie importantă la obţinerea celor mai bune rezultate ale voleiului feminin românesc din toate timpurile: locul II la CM de la Paris din 1956 şi la CMU de la Budapesta din 1954; locul III la CE de la Bucureşti din 1963 şi la alte două ediţii ale CMU, precum şi locul IV la JO de la Tokyo din 1964. În cei 15 ani, cât a fost componentă a echipei naţionale, a participat la mai mult de 300 de jocuri internaţionale. *Maestră Emerită a Sportului* . Decoraţii: *Medalia Naţională .Pentru Merit. clasa a III-a. (2000).*

T R A N D A F I R E S C U (BUNESCU), MARIANA (1924-2000), n. în Bucureşti. A fost jucătoare de volei şi baschet. Activitatea a început-o la cluburile sportive .Viforul Dacia. şi .Sportul Studenţ esc., până în 1948, după care a trecut la Clubul .Godeanu. Bucureş ti, între 1948-1950. Între 1951-1954 a fost antrenoare, jucătoare şi căpitan de echipă (volei) la .Progresul. CPCS Bucureşti. La acest club a cucerit titlul de campioană în 1951, 1952 şi 1953. Componentă a echipei naţionale de volei şi baschet din 1946, a obţinut rezultate remarcabile (locul I la JB de volei, din 1946 şi 1947, locul III la JMU 1950 etc.). Are calificarea de antrenor categoria I la volei şi baschet. Starea de sănătate nu i-a permis continuarea activităţii sportive.

TUDOR G. STELIAN (1943-2000), n. în Roncan, jud. Neamţ. Profesor de educaţie fizică, absolvent al ICF. În perioada 1967-1971 a funcţionat la CSŞ Bucureşti ca antrenor de volei, iar în 1971 a fost încadrat ca asistent universitar la Catedra de Jocuri Sportive, secţia volei a IEFS Bucureşti. Şef de lucrări (1990), conferenţiar universitar la secţia volei a ANEFS Bucureşti (1993). În paralele cu activitatea didactica, a desfăşurat şi o muncă intensă ca antrenor, atât la echipe de juniori cât şi la seniori, A făcut parte din colectivul de antrenori al lotului naţional de volei masculin, în perioada 1977-1981. Pe linie metodică, a elaborat şi publicat 32 de programe didactice, articole şi cărţi, dintre care se menţionează: Volei-curs (1987); Compendiul pregătirii voleibaliştilor de performanţă (1998) ş.a. Pe parcursul îndelungatei activităţi didactice şi de antrenor a făcut parte din diferite comisii de lucru ale FRV. *Antrenor Emerit* .

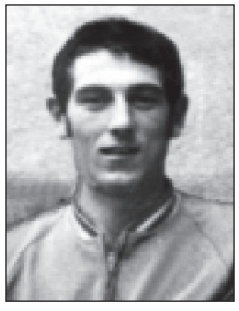

TUTOVAN, MIRCEA (1950), n. în Nemşa, jud. Mureş. Absolvent al Liceului .23 August. din Bucureş ti, unde s-a format pentru volei la secţia grupului şcolar, avându-l antrenor pe prof. I. Săvulescu; s-a transferat apoi la echipa .Dinamo. Bucureşti. Afost selecţionat în echipa naţională în care a avut peste 200 de jocuri, fiind unul din jucătorii cei mai eficienţi din voleiul românesc,

remarcat prin forţa loviturilor de atac. Afost de nenumărate ori campion naţional cu clubul său, cu care a participat la CCE, ocupând locul III şi locul I de 2 ori în Cupa Cupelor. Cu echipa naţională, a ocupat locurile III la CE din 1971 şi 1977 (în Italia şi Finlanda) şi locul VI la CM din Mexic în 1974. *Maestru Emerit al Sportului*. I s-a conferit în anul 2000 *Medalia Meritul Sportiv. clasa a III-a.*

UDIŞTEANU, GABRIEL (1945- 1992), n. în Arad. Absolvent al Facultăţii de Industrie Alimentară din Galaţi, promoţia 1971. A debutat ca jucător de volei la echipa .Fulgerul. din Suceava, avându-l ca antrenor pe dr. Traian Căldare. Se transferă apoi la echipa .Politehnica. Galaţi, cu care ocupă locul II (1967) şi locul III (1969) în CN . divizia A. În perioada 1971-1978 joacă la .Dinamo. Bucureşti, cu care cucereşte de 6 ori titlul de campion naţional . divizia A. Tot cu .Dinamo., pe plan internaţional cucereşte locul II în 1974 şi locul III în 1975 la competiţ ia intercluburi . CCE. Cu echipa naţională a României, în care a fost selecţionat din anul 1962, a realizat următoarele rezultate: locul III . CE (1971); locul V . JO (1972); locul I . CB (1971 şi 1973); locul II . vicecampion mondial . CM (1966); locul VI . CM (1974); locul IV . CE (1975). Datorită rezultatelor remarcabile obţinute de-a lungul activităţ ii sale voleibalistice, i s-a decernat titlul de *Maestru Emerit al Sportului.*

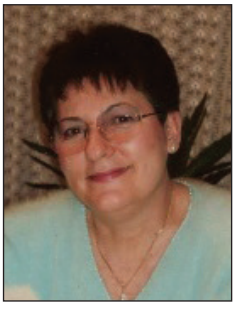

VANEA, LIA (1938), n. înCluj. Absolventă a IEFS din Bucureşti, promoţia 1972. Iniţierea în volei o face la AS .Flacăra. Cluj, de unde se transferă, în 1960, la Clubul .Dinamo. Bucureşti, şi sub conducerea antrenorului Gh. Constantinescu cunoaşte consacrarea. Cu echipa .Dinamo., cucereşte de 9 ori titlul de campioană naţională. Are o prestaţie remarcabilă în echipa naţională, în care realizează peste 200 de jocuri internaţionale, cucerind titlul de campioană europeană în 1963 la Bucureşti şi locul IV la JO de la Tokyo în 1964. Din 1975, a lucrat în Germania, la Dortmund, ca profesoară. *Maestră a Sportului.*

VELICU (PETCULEŢ), IRINA (1956), n. în Bucureşti. A debutat ca jucătoare de volei în anul 1967, la echipa de junioare .Viitorul . din Bucureşti, având-o ca antrenoare pe prof. Mihaela Bulgaru. În 1971, se transferă la .Dinamo ., cu care cucereşte până în 1974 mai multe trofee şi titluri naţionale şi internaţionale, în special în cadrul .Dinamoviadei.. Selecţionată la lotul de junioare, apoi la cel de senioare, participă cu succes la mai multe competiţii internaţionale, printre care şi la JB din 1974 şi 1975 (locul I) şi 1976 (locul II). Datorită rezultatelor obţinute la cele peste 400 de jocuri, cu echipa de club şi cea naţională, i-au fost decernate titlurile de *Maestră a Sportului* (1978) şi *Maestră Emerită a Sportului* (1998).

ZABARA (PĂUNOIU), ANA (1937), n. în Chilia Nouă, azi în Ucraina. Profesoară de educaţie fizică, absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică din Iaşi, promoţia 1970. A debutat ca jucătoare de volei în anul 1952 la echipa de junioare a CS .Spartac. din Brăila. În 1954, s-a transferat la echipa de senioare a Clubului .Locomotiva. Bucureşti, iar în 1966 la Clubul .Penicilina . Iaşi. Cu echipa .Locomotiva. a cucerit locul I în 1959, de 7 ori locul II şi de 2 ori locul III în CN, divizia A. Cu ambele echipe a jucat în mai multe concursuri internaţionale de volei, cu rezultate bune. În 1954, devine componentă a echipei reprezentative, ocupând locul IV la CE de la Bucureşti în 1955 şi de la Praga în 1958. În cei 9 ani cât a făcut parte din echipa naţională, a participat la peste 200 de jocuri internaţionale. Pentru meritele sale sportive, a primit titlul de *Maestră a Sportului* (1970) şi diferite distincţii şi trofee.

FEDERAŢIILE SPORTURILOR MARŢIALE

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE AIKIDO
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE DE CONTACT
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIŢIONAL
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KEMPO
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF

ARTE MARŢIALE – ORIGINI, RAMURI, STILURI, DEZVOLTARE

Prin arte marţiale, înţelegem totalitatea metodelor/stilurilor de lupte care provin din Asia antică. Deşi există o dispută între istorici cu privire la originea şi evoluţia lor, în ultima vreme specialiştii au ajuns la concluzia că, într-o formă primară, artele marţiale au apărut în India şi Tibet. Cunoştinţele din acest domeniu au trecut în China, Coreea şi, în final, au ajuns în Japonia, unde au fost sistematizate şi aduse la forma lor tehnică modernă, cu preluarea valorilor spirituale.

În general, istoria artelor marţiale din Japonia poate fi împărţită în trei perioade:

bujutsu (bu - termen legat de tot ceea ce priveşte aspectul războinic şi jutsu - tehnică) este perioada tehnicilor de luptă mai mult sau mai puţin primitive, experimentate în lupta pentru putere de către diversele uji (clanuri feudale) în timpul războaielor civile din secolul al XII-lea;

bugei (bu - cu aceeaşi semnificaţie, gei . metodă, execuţie) - perioadă în care războiul devine un fenomen endemic, procedeele tehnice utilizate de samurai sunt atent studiate, începe codificarea lor şi apar mai multe ryu (şcoli);

budo - perioadă care începe cu anul 1603, când shogunul Tokugawa Ieysasu îşi stabileşte capitala şi bakufu (guvernul miliar) la Edo (Tokyo de astăzi), iar succesorii lui pun capăt necontenitelor războaie civile şi impun pacea până în 1868.

De observat că în această perioadă, sub dictatura guvernului de la Edo, spiritul belicos al samurailor devine ceva mai docil, sublimând arta războiului,nereţinând decât regulile şi principiile antrenamentelor din vechile procedee tehnice, apărute din necesităţi reale, de autoapărare.

Perioada budo tinde către scopuri educative şi etice, mai mult decât spre un stadiu de desăvârşire fizică. Dezvoltând tehnica do (*a căii*), metodele vechi, la origine utilitare, devin veritabile arte marţiale rituale, în care găsirea de noi tehnici avea un caracter mai degrabă spiritual, decât fizic. Aceasta a fost epoca kobudo (vechiul budo), care a durat până la sfârşitul dictaturii militare bakufu a lui Tokugawa (1868), când artele kobudo au dispărut parţial, datorită interesului scăzut pentru ceea ce s-a petrecut în trecut.

Interesul pentru shinbudo (noile budo) a crescut datorită câtorva maeştri care au muncit pentru ca budo (artele marţiale japoneze cunoscute în Occident ca ju-jutsu, judo, karate, aikido şi kendo) să îşi recapete popularitatea.

JU JUTSU (JU-JITSU, JIU JITSU), (arta supleţii), artă marţială de origine japoneză; etimologic, prin ju înţelegem supleţe, flexibilitate, iar prin jutsu - ştiinţă, artă.

La mijlocul secolului al XIX-lea, situaţia acestei arte marţiale este deosebit de confuză; aparent, nu se pot face diferenţieri între diferitele ryu (şcoli).

De menţionat că ju-jutsu din zilele noastre este

un termen generic, care înglobează toate procedeele tehnice de luptă cu mâna goală. Ju jutsu modern poate fi asimilat cu o serie de alte denumiri din trecut, cum ar fi: chogusoku, chikarakurabe, genkotsu, gusoku, kogusoku, kempo, nakushi, toride, yawara, wajutsu, shikaku, kumiuchi, hakuda, koshi no mawari, taijutsu

La finele perioadei Tokugawa, principalele şcoli de ju-jutsu erau: Daito, Hakutsu, Jukishin, Juki, Kito, Kushin, Miura, Sekiguchi, Shibukawa, Yoshin, Takenouchi, Soshuishitsu, Genkai, Tsutsumi-Hozan, Yagyu-Shingan. Ultimele trei aparţin metodei Yoroi-Kumi-Uchi, metodă de luptă de aproape, în care adversarii erau forţaţi să se înfrunte în armuri.

Pe langa scolile amintite, trebuie sa adaugam scolile de ken(iai)-sabie japoneza, care includeau învăţarea unor procedee tehnice de luptă cu mâinile goale, deoarece lupta continua şi fără armă, până când unul dintre combatanţi devenea învingător. Menţionăm, de asemenea, celebra tenshin-shoden-katori- shinto-ryu, şcoală marţială care există până în zilele noastre şi la conducerea căreia se găsesc experţi în katana (sabie), sai, naginata (halebardă).

Primele şcoli de ju-jutsu sunt descrise în arhivele lăsate de fondatori sub forma makimono (rulouri de pergament), care relatează istoria, prezintă principiile de bază şi conţin desene, reprezentând sumar tehnicile specifice şcolii.

Redăm, în sinteză, câteva versiuni asupra originii artei marţiale ju-jutsu. Un contemporan al profesorului Jigoro Kano (fondatorul artei marţiale judo), Sumimoto Arima scrie o carte, apărută în 1908, din cuprinsul căreia reiese ideea că ju-jutsu este un produs japonez. Arima citează în sprijin cronicile Nihon-Shoki datând din 720 d. Hr., care relatează că, în anul 230 î. Hr., împăratul Suinin a ordonat o luptă între Nomi no Sukune şi Taima no Kuehaya, luptă în care primul a repurtat victoria prin aplicarea unor lovituri mortale cu piciorul.

Afirmaţiile de mai sus trebuie amplasate prudent în contextul naţionalist al timpului, deşi este adevărat că în Japonia existau artele marţiale Sumo şi Chikarakurabe (în traducere liberă - dovada forţei pure).

Un cercetător obiectiv nu poate stabili o filiaţie exactă; probabil că prima osmoză scrisă a avut loc în sec. al XII-lea, fiind favorizată de trecerea budismului zen din China în Japonia; fără îndoială că anumiţi literaţi şi bonzi (călugări chinezi) au adus şi elemente de kung fu, în paralel cu preocupările filozofice. În legătură cu acest subiect, istoria menţionează un călugăr budist japonez de la muntele Hiei, pe nume Ennin, care a călătorit în China între 838 şi 847 şi a locuit în oraşele Lo-Yang şi Kai-Feng, ambele situate în apropierea mănăstirii Shaolin, unde a învăţat kung fu.

O veche scriere Gukansho precizează că în secolul al XII-lea, Minamoto no Yoritomo (fondatorul guvernului Kamakura) era un bun practicant de jujutsu care, în acea perioadă, se numea tegiki sau tedori (cu semnificaţia *mâini dibace* sau *folosirea mâinilor în luptă*).

În categoria precursorilor, trebuie menţionat bonzul chinez Chang Yuan Pin (1587-1670), naturalizat în Japonia în 1659, care a adus go-ti şi chin-na chinezesc (forme de kung fu) la templul Kokushoji din Edo şi pe care le-a predat la trei ronini: Fukuno Masakatsu, Miura Yoshitatsu şi Isogai Jirozaemon.

Un alt personaj semnificativ al secolului al XVII-lea a fost medicul Shirobei Akiyama din Nagasaki, care a studiat în China trei metode de hakuda şi 28 de procedee de reanimare kwappo. La întoarcerea în Japonia, el a fost decepţionat de superficialitatea discipolilor săi şi, jignit, s-a retras pentru o lungă meditaţie într-un templu. După 100 de zile de contemplaţie internă, în plină iarnă, a avut brusc o iluminare când a văzut o creangă de salcie cum se îndoaie sub greutatea zăpezii înainte de a se destinde, eliberându-se. Această apăsare naturală şi toată supleţea arborelui atât de gingaş l-au impresionat profund şi, ca urmare, el şi-a numit metoda de ju-jutsu . yoshin ryu (şcoala inimii de salcie).

De menţionat că originile artei marţiale ju-jutsu reprezintă o construcţie inteligentă şi nicidecum un rezultat empiric şi pare a se situa între 1600 şi 1650. Că a fost Chang Yuan Pin sau Shirobei Akiyama sau încă un altul, nodul comun pare a se plasa la finele erei Tokugawa; începând de atunci, mai multe sute de stiluri şi şcoli (Takenouchi Ryu, Yoshin Ryu, Kito

Ryu, Tenjin Shino Ryu, Sosuishitsu Ryu, Sekiguchi Ryu, Sibukawa Ryu, Kushin Ryu, Daito Ryu, Yagyu Shingan Ryu, Juki Ryu ş.a.) vor căuta să se individualizeze în cursul secolelor următoare.

AIKIDO : este o arta martiala creata de catre Morihei Ueshiba (1883-1969) mai cunoscut sub numele O-Sensei (Marele Invatator); etimologic reprezintă: ai - armonie, ki - forţa vieţii, energie şi do - cale (în sens spiritual);

„Poti sa cazi de sapte ori daca te ridici de sapte ori" Morihei Ueshiba

In tinereţe, Morihei Ueshiba studiază cu seriozitate ju-jutsu, daito-ryu şi kenjutsu (scrima japoneza).

Anul 1915 este hotărâtor pentru Morihei Ueshiba, care se instalează în Hokkaido, unde este recomandat profesorului Sokaku Takeda, maestru de arte marţiale la şcoala Daito Ryu cu care incepe studiul intensiv al daito-ryu aiki-jujutsu.

În 1921, Morihei Ueshiba este autorizat de maestrul său să predea arta marţială Daito-ryu, acordandui-se certificatul menkyo kaiden (egal in cunostinte cu maestrul). Progresiv, elevul devine propriul său maestru;

Urmându-şi cercetările tehnice, fiind profund animat de sensul mistic, Morihei Ueshiba reuneşte două mari curente spirituale, care dau o caracteristica particulară acestei arte marţiale care va deveni Aikido: Budismul şi Omoto-kyo – secta crestina – a carei doctrina creata de catre Onisaburo Deguchi, va influenta puternic filozofia si principiile Aikidoului. Scopul noii religii, la care aderă si maestrul Ueshiba, este de a unifica lumea prin dragostea pentru aproape şi bunătatea către toate fiinţele.

În 1920, Morihei Ueshiba înfiinţează la Ayabe primul său dojo, numit Dojo Ueshiba Juku.

In 1931 infinteaza dojo-ul Kobukan (actualul Aikikai Hombu Dojo-centrul mondial al aikidoului), in Tokyo unde începe să predea procedee tehnice care anihilau, altfel decât folosind forţa brută, atacul adversarului, executat cu mâna goală sau cu arme,avand ca rezultat intoarcerea fortei adversarului impotriva lui.

In 1932 se publica primul manualul tehnic Budo Renshu iar in 1938 il republica sub denumirea de Budo, acesta din urma continand si fotografii cu tehnici demonstrate chiar de fondator.

In anul 1942 denumirea de Aikido devine oficiala si este inregistrata la Ministerul Japonez al Educatiei.

In 1942 se construieste dojo-ul si templul Aiki de la Iwama.

In partea a doua a vietii sale Fondatorul primeste din partea Guvernului Japonez urmatoarele distinctii pentru merite deosebite :

1960 – Medalia de Onoare (panglica purpurie)
1964 – Ordinul Soarelui Rasare
1968 – Ordinul Tezaurului Sacru

O-Sensei Morihei Ueshiba

Astazi principalele şcoli de aikido sunt:

- Aikikai (se predau procedeele tehnice lasate in ultima parte a vietii de catre Morihei Ueshiba si continuate de catre fiul acestuia Kishomaru Ueshiba

Doshu si astazi de nepotul sau Moriteru Ueshiba Doshu);

- Yoshinkan Aikido (procedee tehnice specifice fortelor armate si politiei predate si structurate de catre Gozo Shioda Sensei si astazi de catre Yasuhisa Shioda Sensei);
- Takemusu Aikido – Iwama Ryu (procedee tehnice specifice pedagogiei si perioadei de inceput a Fondatorului si continuate de catre Morihiro Saito Sensei si astazi de Paolo Corallini Sensei);
- Yoseikan Aikido (predat de Minoru Mochizuki Sensei, astazi Yoseikan Budo continuat de Hiroo Mochizuki);
- Korindo Aikido (predat de Hirai Minoru Sensei) ;
- Ki Aikido (Shin Shin Toitsu Aikido - predat de Koichi Tohei Sensei)
- Shodokan Aikido (sau Tomiki Aikido - predat de Kenji Tomiki)
- Kokusai Aikido (sau Kobayashi Aikido – predat de Hirokazu Kobayashi Sensei si continuat astazi de Andre Cognard Sensei)

AIKIDO ÎN ROMANIA

AIKIDO PÂNĂ ÎN 1989

Aikido a fost practicat pentru prima oară în România, in cadrul Asociatiei de Studii Orientale de pe langa Universitatea Bucuresti, incepand din luna Septembrie a anului 1977, de către un grup de entuziasti, condusi de catre inginerul Nicolae Gothard Bialokur.

Acesta, impreuna cu profesorul Cicerone Poghirc, au infiintat Sectia de Studii Budo, in cadrul Asociatiei de Studii Orientale de pe langa Universitatea Bucuresti, incepand antrenamentele in sala de lupte de la clubul Progresul. Amintim pe cativa din cei ce au facut parte din acest grup de Aikido: Serban Derlogea, Camil Marius Dadarlat, George Raicu, Carmen si Stefan Dinca, Anton Stana, Dan Corneliu Ionescu, Lucian Dollingher si inca cativa.

Prima apariţie publică oficială a Aikidoului în România, a fost Stagiul condus de catre preşedintele Uniunii Germane de Aikido, Maestrul Rolf Brand, in Noiembrie 1978, in sala de judo a IEFS (ANEFS), deasupra fostului Stadion „Republicii”. La stagiu, la care au fost acordate si primele grade Kyu, au participat aproximativ 30 de entuziaşti, dintre care unii experimentaseră Aikido în sala de sport de la strandul Tineretului, sub conducerea lui Nicolae Bialokur. Astfel, toti participantii la stagiu au fost gradati cu 5 Kyu, Camil Marius Dadarlat, cu 3 kyu iar Nicolae Bialokurt si Serban Derlogea, cu 2 kyu. Practicarea Aikido-ului a continuat în 2 săli din Bucureşti: la IEFS, sub denumirea de Secţia de judo a Asociaţiei sportive IPROLAM, (instructori Derlogea Şerban şi Dadarlat Camil) şi la Liceul „Iosif Rangheţ”, ca Secţia de judo a Asociaţiei sportive IPROCHIM, (instructor Nicolae Bialokur).

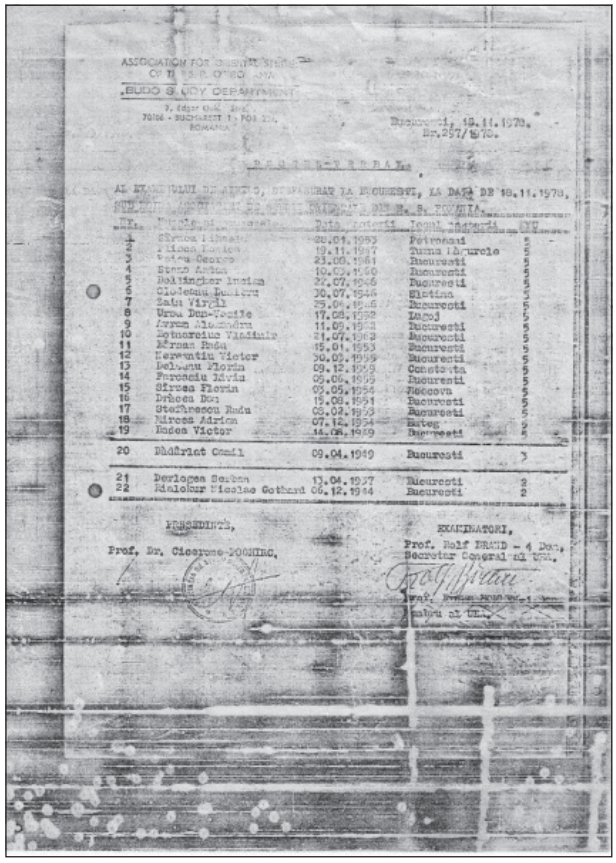

Tabelul cu participantii la primul examen oficial de Aikido din Romania sustinut sub conducerea lui Sensei Rolf Brand.

Urmare a cunoscutului scandal al Meditaţiei Transcendentale, în care au fost implicate

numeroase personalităţi culturale şi politice ale vremii, in 1981, s-a interzis instituţiilor ce aveau săli de sport să găzduiască practicarea artelor marţiale. Acesta este motivul pentru care, participarea la al doilea stagiu de Aikido, organizat tot de catre Sensei Nicolae Bialokur, in Aprilie 1981, a fost foarte redusa, in ciuda faptului ca a fost condus de catre maestrul japonez Jo Iawamoto, instructor al Aikikai Austria.

Mai târziu, IEFS a fost dărâmat ca să se ridice Casa Poporului, grupul ce se antrena acolo fiind obligat să se mute pentru o scurta perioada de timp în sala de lupte a Complexului Sportiv „Progresul" (azi „Naţional"), dar, curând, a fost expulzat şi de acolo si s-a desfiintat.

La Liceul „Iosif Rangheţ" activitatea a continuat până în 1982, cand, datorita faptului ca lucrurile se complicau, Sensei Nicolae Bialokur paraseste definitiv tara, emigrand in Elvetia, iar grupul condus de el se dizolva.

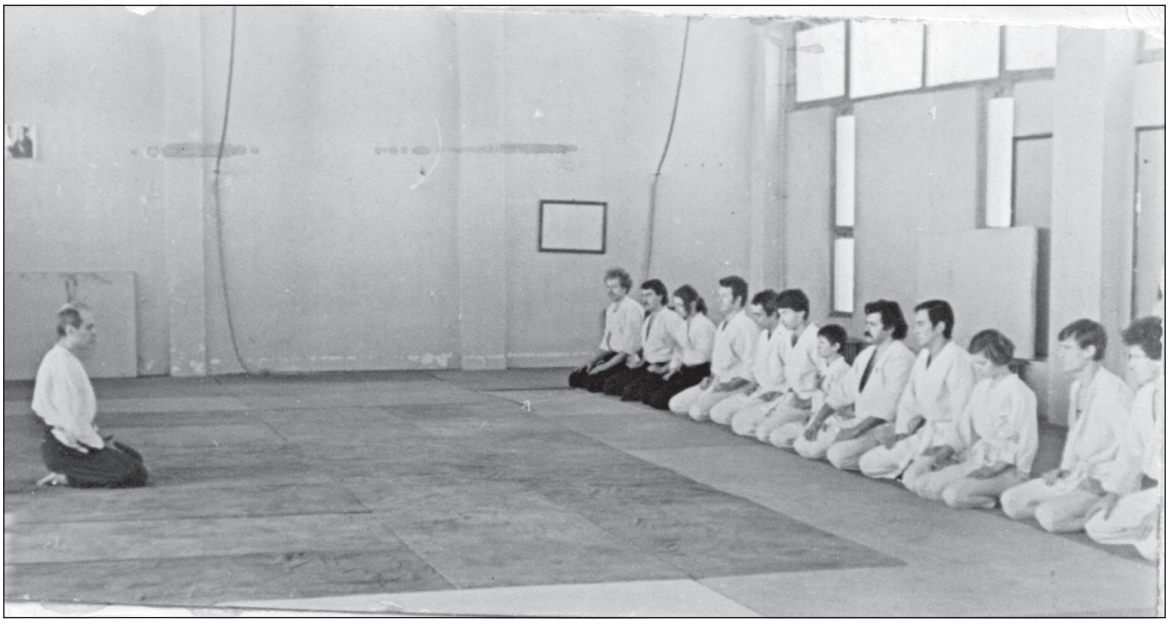

Grupa de Aikido de la IEFS sub conducerea lui Sensei Serban Derlogea

Din acel moment, cei care au dezvoltat şi organizat la nivel naţional Aikido-ul au fost Sensei Serban Derlogea si Sensei Dan Corneliu Ionescu. Ei au organizat cursuri şi antrenamente de Aikido, în diverse săli (Dorobanti, Traian, etc.) si parcuri (parcul Straulesti). Din 1980 şi până în 1989 aceste grupuri au trecut prin multe săli de antrenament şi s-au dezvoltat permanent.

Este de mentionat si aportul pe care Sensei George Raicu la adus la dezvoltarea Aikido-ului. Mai tanarul coleg al celor doi maestrii amintiti anterior, el insusi vechi practicant, a inceput sa predea din tainele acestei minunate Arte Martiale din anul 1985.

În acele vremuri, contactele cu experţii străini nu se puteau realiza decât prin corespondenţă sau prin întâlniri în afara graniţelor României, astfel încât, până în 1989 practicanţii de Aikido din Romania au fost, de nevoie, autodidacţi. Cele câteva cărţi şi casete de Aikido pe care le aveau, erau multiplicate la nesfârşit.

DUPĂ 1989

În 1990, Maestrul Dan Ionescu înfiinţează primul club de Aikido – Clubul Aikirom.In acelaşi an, se înfiinţează alte 2 cluburi de Aikido, unul condus de catre maestrul Serban Derlogea, si celalalt, Aikibudo

Romania, condus de catre maestrul George Raicu, care împreună cu Aikirom, hotărăsc înfiinţarea Uniunii Române de Aikido (URA), iar Dan Corneliu Ionescu este ales preşedinte al acestei uniuni.

In acelasi an, 1990, prin Hotararea de Guvern Nr. 297 se înfiinţează Federaţia Română de Arte Marţiale, (FRAM), în componenţa căreia URA funcţiona ca un Departament, condus la inceput de Şerban Derlogea şi apoi de Dan Corneliu Ionescu si ulterior pana la desfintarea acestui departament prin infintare Federatiei Romane de Aikido in anul 1998, de catre George Raicu.

URA (care în 1998 şi-a schimbat numele în Federaţia Română de Aikido (F.R.A.) a avut o dezvoltare constantă, ajungând în prezent la aproximativ 2800 practicanti si instructori şi 180 de centuri negre, în cele 37 de cluburi membre ale federatiei.

In iulie 1990, reprezentatii Aikido-ului din Romania (Dan Corneliu Ionescu si Serban Derlogea) participa la stagiul international organizat de DAB (Uniunea Germana de Aikido) la Herzogenhorn (Germania).

Tot in 1990 George Raicu face o vizita in Statele Unite ale Americii, la invitatia unor fosti elevi, locuiind o perioada ca uchideshi (elev intern), la dojo-ul din Chicago condus de catre Shihan Fumio Toyoda 6 Dan (la aceea vreme). Inainte de intoarcerea in tara Shihan F. Toyoda ii acorda gardatia de shodan (1 dan) Aikido Aikikai.

Sensei G. Raicu la dojo-ul lui Shihan F. Toyoda din Chicago (1990), dupa obtinerea shodan-ului (1 Dan)

Incepand cu anul 1990 activitatea cluburilor de aikido se intensifica, incepand un sir lung de stagii de pregatire cu maestrii straini invitati in Romania si de vizite ale unor delegatii reprezentand Romania la diverse manifestari si stagii internationale din afara granitelor noastre.

În 1990, Maestrul Dan Corneliu Ionescu a fost invitat să facă o demonstraţie publică şi să conducă un stagiu de Aikido la Chişinău. Din acel moment colaborarea cu practicanţii din Republica Moldova se dezvoltă, ei participând la toate stagiile naţionale şi internaţionale din România.

In anul 1991 se produce divizarea pe doua directii a aikido-ului din Romania. Uniune Romana de Aikido (URA) condusa de catre Ionescu Sensei si Derlogea Sensei se afiliaza Confederatiei Europene de Aikido, cealalta, Aikikai Romania incepe demersurile de recunoastere din partea Aikikai Hombu Dojo, Japonia (organizatia mondiala condusa de catre familia fondatorului Aikido - O-Sensei Morihei Ueshiba) urmand linia Federatiei Europene de Aikido (EAF) si a Federatiei Internationale de Aikido (IAF).

În 1991 are loc la Bucureşti Stagiu Internaţional de Aikido, condus de maestrul Daniel Andre Brun – 9 Dan Aikido şi 5 Dan Judo, Director Tehnic al FFAT (Federaţia Franceză de Aikido Tradiţional) la invitatia URA. Maestrul Daniel Brun va conduce stagii internaţionale în Romania în anii 1991, 1993, 1995, 1997, 1999 şi 2003.

In acelasi an G. Raicu organizeaza primele stagii internationale cu instructori straini Fulvio Sasi (instructor al Aikikai Italia), Francesco Verona (Presedintele Aikikai Italia), Giorgio Veneri (Presedintele IAF)

In 1992 Aikikai Romania ii invita pe Shihan Masatake Fujita 8 Dan Aikido Aikikai in Romania, prin intermediul Secretarului General al Federatiei Europene de Aikido (EAF), Sensei A.H. Bacas 6 Dan Aikido Aikikai. Shihan M. Fujita accepta la cerere lui G. Raicu Sensei sa devina Directorul Tehnic pentru Romania din partea Aikikai Hombu Dojo, Japonia. Acest lucru a deschis calea colaborarii Aikikai Romania cu forurile internationale (EAF si IAF) si Aikikai Hombu Dojo care va duce in 1995 la recunoasterea oficiala a acesteia de catre Japonia. Intre anii 1995-1997 Sensei George Raicu a activat ca Presedinte al Federatiei Europene de Aikido. In tot acest timp Aikikai Romania a organizat in fiecare an cel putin 3 stagii internationale conduse de maestrii aikido din cadrul Aikikai si a organizat examene de grad sub conducerea acestora, conform regulilor Aikikai Hombu Dojo astfel asigurandu-se o crestere constanta si de calitate a aikido-ului practicat la noi.

De la dreapta la stanga: Sensei N. Mitu, A.H. Bacas(Secretarul EAF), Sensei A. Bunea in Italia (Stagiu Aniversar Aikikiai Italia-2000)

În 1993, Dan Ionescu acordă primele centuri negre practicanţilor de Aikido din Moldova, dându-le astfel posibilitatea de a pune la punct un sistem propriu de acordare a gradelor, necesar oricărei organizaţii nationale de Aikido. Această colaborare a continuat câţiva ani, până în 1997, când organizaţia moldoveană s-a afiliat altei organizaţii europene.

Dan Corneliu Ionescu si Daniel Brun la stagiul din România - 1991

Din acest moment Uniunea Română de Aikido întreţine relaţii strânse cu Federaţia Franceză de Aikido Tradiţional. În 1992, cu ocazia Stagiului internaţional de la Pradet – Franţa, Dan Corneliu Ionescu este numit Expert internaţional al FFAT.

Din 1994 URA devine membru fondator al Confederaţiei Europene de Aikido şi Dan Corneliu Ionescu este ales prim vicepreşedinte, iar in anul 1996 este ales preşedinte al acestei Confederaţii (functie pe care o detine si astazi). Din acelasi an Dan Corneliu Ionescu conduce cursuri de pregatire a instructorilor Jandarmeriei Romane, iar Generalul Vasile Mihalache are un rol important în introducerea Aikido-ului în cadrul structurilor Jandarmeriei.

În 1997 se înfiinţează Federaţia Română de Arte Marţiale de Contact (FRAMC) care avea în componenţa sa un Departament de Aikido. Dan Corneliu Ionescu este ales primul preşedinte al acestei federaţii. După un an demisionează pentru a se putea ocupa exclusiv de promovarea, organizarea şi dezvoltarea Federaţiei Române de Aikido şi Aikido-ului românesc.

În anul 1998, în ziua de 7 noiembrie are loc primul Campionat Naţional Demonstrativ de Aikido, competiţie cu caracter demonstrativ. La acest campionat au participat 82 sportivi calificaţi la competiţiile zonale. În cadrul Confederaţia Europeană de Aikido, Daniel Brun si Dan Corneliu Ionescu, dezvoltă o şcoală originală de Aikido cu arme. Acesta cuprinde o serie de tehnici de luptă cu Tambo, Jo, Boken, Katana si Tessen guvernate de principiile şi spiritul Aikido-ului. In scurt timp, multe federaţii naţionale din Europa adoptă aceaste tehnici. În august 2002, cu ocazia Stagiului European de la Colchester - Anglia, se hotărăşte organizarea unor demonstraţii competiţionale de Katana la nivel European. In 2010 Competitia europena de Katana se transforma in Competitia Europeana de Kata cu Arme . Sportivii romani s-au clasat pe primele locuri ale fiecarei editii.

La sfarsitul anului 1997 un grup coordonat de Nicolae Mitu-Bucuresti, (Dorin Marchis-Cluj, Iulian Perpelici-Arad, Martin Calin Dan-Timisoara, Cristian Herman-Resita), paraseste Aikikai Romania si formeaza Asociatia Aikibudo Romania, Presedinte Nicolae Mitu, care cu sprijinul lui Shihan M. Fujita si a lui Sensei A.H. Bacas continua raspandirea aikido-ului in conformitate cu regulile Aikikai Hombu Dojo.

Shihan M. Fujita si Sensei N. Mitu-Stagiu International Bucuresti

In anul 2000 datorita dezvoltarii rapide se schimba denumirea in Federatia Romana de Aikido Aikikai, Presedinte Sensei Nicolae Mitu, organizatie care corespundea mai bine nevoilor cluburilor si practicantilor la nivel national. Sub indrumare lui Sensei Nicolae Mitu se continua eforturile de popularizare a aikido-ului atat pe plan national, prin efectuarea de stagii nationale si internationale sub coordonarea unor mari maestrii: Shihan M. Fujita 8 Dan Aikido Aikikai, Shihan Y. Yokota 7 Dan Aikido Aikikai, Sensei A.H. Bacas 6 Dan Aikido Aikikai, Shihan P. Corallini 8 Dan Aikido Aikikai si altii, cat si international prin participarea delegatiilor romane la seminarii in Japonia, Italia, Olanda, Franta etc., aceste lucruri ducand implicit la recunoasterea pe plan international a activitatii desfasurate in Romania.

In urma aparitiei in anul 1998 a Federatiei Romane de Aikido (FRA), organizatie care a fost recunoscuta de catre Statul Roman ca fiind singura coordonatoare a Aikido-ului sportiv la nivel national, in anul 2006, conducere Federatiei Romane de Aikido Aikikai decide ca toti practicantii sa se inscrie individual in Fundatia Romana de Aikido Aikikai (FRAA) - fosta Fundatia Musubi din Cluj - sub conducerea lui Dorin Marchis (Presedinte), Adrian Bunea (Vicepresedinte), cluburile ramanand sa decida daca se afiliaza sau nu FRA.

Sensei N. Mitu si Sensei D. Marchis

In anul 2007 datorita eforturilor constante de crestere si promovare a aikido-ului in Romania facute de catre N. Mitu Sensei si D. Marchis Sensei, FRAA primeste Diploma de Recunoastere din partea Aikikai Hombu Dojo, Japonia, iar in anul 2012 este admisa ca membru cu drepturi depline in cadrul Federatiei Internationale de Aikido (IAF).

De la stanga la dreapta: Sensei Nicolae Mitu, Doshu Kishomaru Ueshiba (nepotul fondatorului), Sensei Giorgio Veneri (Presedintele IAF), Sensei Adrian Bunea in Italia – 2000

In 2006 se infinteaza Centrul Roman de Aikido Aikikai, presedinte Silviu Vieru, cordonator tehnic Sensei Nicolae Mitu, care se va afilia în anul 2009 la Federatia Română de Aikido urmand sa-si incheie activitatea in anul 2011 datorita plecarii din tara a majoritatii membrilor consiliului director. Sensei Nicolae Mitu continua activitatea atat in cadrul FRAA cat si FRA ca element de legatura intre cele doua organizatii, in incercarea de unificare a miscarii de aikido din Romania

In acest moment la nivel national activitatea de aikido este coordonata de catre Federatia Romana de Aikido - organism recunoscut si acreditat in relatia cu Statul Roman - si de catre Fundatia Romana de Aikido Aikikai – organizatie recunoscuta de Aikikai Hombu Dojo - in plan privat.

În afară de aceste organizaţii, astăzi mai există mici grupuri independente care practică Aikido. Aikikai Romania sub conducere lui Sensei George Raicu, Yoshinkan Aikido sub conducerea lui Sensei George Ilie si Ki Aikido sub conducerea lui Sensei Cristian Ion si Sensei Serban Ion, şi care nu sunt afiliate la nici una din organizaţiile menţionate.

Dan Corneliu Ionescu
Presedinte si Dir. Tehnic al Federatiei Romana de Aikido
Presedinte si Dir. Tehnic al Confederatiei Europene de Aikido
Maestru de Aikido – 8 Dan Aikido, 8 Dan Katana

George Raicu
Presedinte Aikikai Romania
Maestru Aikido – 5 Dan Aikido Aikikai

Nicolae Mitu
Presedinte AikiBudo Romania
Maestru Aikido – 4 Dan Aikido Aikikai

Dorin Marchis
Presedinte Fundatia Romana de Aikido Aikikai
Maestru Aikido – 5 Dan Aikido Aikikai

KARATEreprezintă o ramura a artelor marţiale în care se luptă cu mâinile goale; etimologic, kara,înseamnă gol, iarte,semnifică mână.

Karate s-a dezvoltat de-a lungul secolelor, fiind creată în Okinawa, în secolul al XVI-lea, după ce chinezii au ocupat insulele Ryu-Kyu şi au interzis populaţiei portul armelor. Interdicţia de a purta arme a fost menţinută şi sub ocupaţia japoneză. În aceste condiţii, populaţia a fost nevoită să conceapă noi forme de apărare, folosind şi adaptând în acest scop uneltele agricole, iar antrenamentele aveau loc în secret. Astfel, apar diferite stiluri de luptă.

În funcţie de localităţile în jurul cărora au apărut şi datorită fuziunii cunoştinţelor de luptă proprii cu cele căpătate de la chinezi, principalele stiluri de luptă formate sunt: Shuri Te, Naha Te şi Tomari Te.

Merite deosebite - în unificarea experienţei acumulate în diferitele stiluri de Okinawa Te sau To De şi în a face cunoscută această artă marţială îi revin maestrului Gichin Funakoshi (1869-1957) care, între anii 1917 şi 1922, duce o campanie de popularizare cu ajutorul demonstraţiilor pe care le face în toată Japonia. De menţionat că şi alţi maeştri din Okinawa: Kenwa Mabuni (fondatorul în anul 1934 al stilului Shito Ryu - şcoala dreptăţii) şi Chojun

Miyagi (fondatorul în anul 1930 al stilului Goju Ryu - şcoala forţei şi a supleţii) au popularizat şi au predat cu succes cunoştinţele lor în domeniul noii arte marţiale karate.

În 1921, Ministerul Japonez al Educaţiei organizează o demonstraţie a tuturor artelor marţiale din Japonia, prilej cu care lansează maeştrilor din Okinawa invitaţia de a participa la acest eveniment. În unanimitate, maeştrii din Okinawa îl deleagă pe Gichin Funakoshi pentru a reprezenta cu succes karate-ul. Publicul participant este impresionat de demonstraţia pe care o face Gichin Funakoshi.

În acea perioadă, procedeele tehnice şi luptele erau aplicate cu violenţă şi karateka nu erau protejaţi. Fiul lui Gichin Funakoshi, Yoshitaka Funakoshi, are iniţiativa de a transforma stilul Okinawa Te în Karate Do, sufixul do (*cale*) exprimând nu o tehnică de război, ci o *cale* de dezvoltare fizică şi spirituală.

În 1936, Gichin Funakoshi termină de construit la Tokyo prima sală de antrenament de karate, pe care o numeşte Shotokan (*casa Shoto*) şi care devine şcoala sa de karate.

Un alt stil este Wado Ryu (şcoala păcii, şcoala căii armoniei), fondat în 1939 de maestrul Hironori Otsuka, discipol al maestrului Gichin Funakoshi. Şcoală de karate bazată pe mişcări naturale, ea pune accent pe supleţe, pe eschive şi pe Wa No Michi (*calea armoniei*). Succesul acestui stil a fost atribuit în principal metodei moderne de antrenament, adaptat mentalităţii japoneze. Această şcoală regrupează actualmente 25% dintre practicanţii japonezi şi are filiale în 125 de ţări.

Maestrul Masutatsu Oyama este creatorul, în 1955, a stilului Kyokushinkai (întâlnirea cu adevărul suprem), variantă a stilului Goju Ryu. Stilul conceput de Oyama este foarte dur şi eficient, este bazat pe forţă şi se aplică din poziţii naturale, acordându-se mare importanţă exerciţiilor de respiraţie kokyu, iar tehnicile sunt înlănţuite cu rapiditate pentru a înfrânge rezistenţa adversarului.

Întemeietorii stilului de luptă Goju Ryu au fost Chojun Miyagi şi Gogen Yamaguchi.

Chojun Miyagi (1888-1953) a început studiul în karate la vârsta de 9 ani cu Konryo Higashiona. În 1910, Chojun Miyagi pleacă în China în provincia Fukien, unde studiază formele de box chinezesc. Prin combinarea a două sisteme de antrenament, pe de o parte forma *tare*, aspră reprezentând aspectul exterior al Shaolin-ului, iar pe de altă parte forma *moale*, circulară, a ramurii Pakua şi stilului Nahate, Miyagi a creat un nou stil, pe care, în 1929, îl numeşte Goju Ryu prin aceasta înţelegând îmbinarea armonioasă a forţei cu supleţea, a asprimii cu blândeţea:Totul în Univers răsuflă în afară putere, iar în interior blândeţe.

Reputaţia în karate a lui Chojun Miyagi se datorează metodei organizate de învăţare a karate-ului, pe care a introdus-o în şcoli. El a dezvoltat Kata Sanchin, arătând aspectul tare în Goju şi a creat Kata Tensho pentru aspectul moale, suplu.

Succesorul lui Chojun Miyagi, Gogen Yamaguchi s-a născut la 20 ianuarie 1909, în oraşul Kagashima din sudul provinciei Kyushu. Încă de tânăr a fost interesat de artele marţiale, practicând kendo în cursurile primare. Tânărul Yamaguchi a început să studieze karate stil Goju cu Maruta, care a observat că elevul său era atras de antrenamentele dure. În timpul anilor de studenţie, Gogen Yamaguchi a înfiinţat primul club de karate la Universitatea Ritsumeikan din Kyoto, devenit vestit datorită antrenamentelor dure şi a exerciţiilor de respiraţie executate în forţă. A fost supranumit *pisica*, datorită stilului său de luptă şi a poziţiei sale preferate (neko ashi dachi).

De numele lui Gogen Yamaguchi este legată şi crearea primului regulament de kumite, care stabileşte regulile conform cărora este declarat karateka învingător. În 1931, el a fost prezentat profesorului Chojun Miyagi, întâlnire cu un efect deosebit asupra lui Yamaguchi, care, în final, devine succesorul profesorului.

Sub conducerea lui Yamaguchi, a luat fiinţă International Karate Do Goju-Kai Association (IKGA). Această organizaţie a devenit populară în Japonia şi în alte 35 de ţări în care se studiază Goju Kai Karate.

În 1964, Gogen Yamaguchi reuneşte mai multe şcoli de karate şi înfiinţează Federaţia tuturor Organizaţiilor Japoneze de Karate-Do (FAJKO).

Stilul Goju Shinte s-a creat prin încorporarea unor metode de Yoga şi Shinto în stilul Goju Kai.

Yamaguchi dezvoltă respiraţia tip Ibuki pentru întărirea musculaturii organelor interne.

Ulterior, Kokusai Budo Reumei şi Federaţia Internaţională de Arte Marţiale cu sediul în Japonia,prin preşedintele său, prinţul Higashikuni din familia imperială, îl numeşte pe Yamaguchi ca Shihan al tuturor organizaţiilor de karate din Japonia.

Okinawa Wa Goju Ryu este reprezentată la nivel mondial de IOGKF (International Okinawan Goju Ryu Karate Do Federation), care funcţionează sub conducerea lui Morio Higaonna (8 dan) şi cu supervizarea tehnică a celebrilor An.Ichi Miyagi (10 dan), fiul lui Chogun Miyagi, şi Kina (10 dan) - contemporan cu Chogun Miyagi (fondatorul sistemului) - Okinawa Wa Goju Ryu este singurul sistem care păstrează tradiţia pe linia descendentă maestru-discipol.

În 1948, maestrul Gichin Funakoshi înfiinţează Asociaţia Japoneză de Karate, care are drept scop răspândirea în lume a karate-ului.

Franţa este prima ţară din Europa în care se înfiinţează, în 1954, Federaţia de Karate şi Box Liber. În 1960, apar primele regulamente de concurs în probele de kata şi kumite şi se organizează primele concursuri.

În 1965, ia fiinţă Uniunea Europeană de Karate, Asociaţia Americană de Karate, Federaţia tuturor Organizaţiilor de Karate din Japonia, iar în 1969 - Uniunea Internaţională de Karate, care se transformă în 1970 în Uniunea Mondială a Organizaţiilor de Karate (WUKO).

Unele grupuri din Europa, care au refuzat să adere la Uniunea Europeană de Karate, au format în 1965 Federaţia Europeană de Karate Amator (preşedinte Jacques Delcourt) şi în 1974 Federaţia Internaţională de Karate Amator . IAKF (preşedinte Hidetaka Nishiyama - 9 dan).

Apariţia celor două foruri paralele, WUKO şi IAKF, a condus la dispute şi frământări în lumea karate-ului mondial, împiedicând promovarea acestei arte marţiale ca sport olimpic, cedând întâietate de afirmare ca sport olimpic artei marţiale taekwondo.

În România, Arta Martiala Karate pătrunde mai greu decat judo sau jujitsu, primii entuziasti aparand in perioada 1967 - 1972, ei provenind in mare masura din randul practicantilor de judo si jujitsu sau din randul celor care, intrand in posesia unor materiale documentare, au inceput studiul, ca autodidacti. In Bucuresti, Florentin Marinescu, Dacius Chelaru, GheorgheIlie , Stan Adrian, Nicolae Bialokurt,Ion Benea, Dan Macoveanu, Vasile Manea, Gheorghe Nicolau, Radu Radulescu, in Brasov, Dorel Negrea si Ioan Ghidut, in Timisoara, Werner Lind si Hari Popovici, in Oradea, Emerik Arus, in Cluj, Iulian Crivei si Andras Gebefugi. Apoi, dupa 1972, apare valul mare si important al practicantilor care, elevi ai celor enumerati anterior, sau, intr-o mica masura, autodidacti, pun bazele unei adevarate activitati in domeniul Karatedo-ului din Romania. Cei mai importanti sunt Valentin Ceausescu, Dan Stuparu, Adrian Popescu Sacele, Mircea Bolintineanu, Mircea Ungurean, Bruss Ionel, Asadur Chivorchian, Adrian Bucur, Gheorghe Doiciu, Mircea Boldea, Pavel Florescu, Ilie Ionescu, Radu Stefanescu, Adrian Mircea, Florin Deleanu, Alexandru Chirila, Leonard Voinescu, Sorin Stoia, Victor Toma, Mihai Cioroianu, Dan Marcu, Dan Chinda, Gheorghe Mazsa, IoanPop, Alexandru Bacsa, Mihai Alexandroaie, Costel Buzatu, Cristian Romanul, Emil Socol, Gheorghe Tetu, Tudorel Simion s.a.

Trebuie precizat faptul ca, asemanator celorlalte tari din Europa, primul stil de Karatedo practicat in tara noastra a fost Shotokan. Astfel, in Shotokan se regaseste cel mai mare numar de practicanti. Stilul Goju-Ryu a fost practicat pentru prima data in Romania de catre Maestrul Florentin Marinescu, iar dupa plecarea acestuia in USA, in Ianuarie 1989, a fost dezvoltat de catre elevii acestuia, cel mai important fiind maestrul Gabriel Suciu. Stilul Kyokushin, a fost promovat de catre maestrul Nicolae Bialokourt, prin doi dintre elevii sai, maestrul Ilie Ionescu si maestrul Pavel Florescu. De remarcat faptul ca primul practicant care a luat legatura cu creatorul acestui stil, Sosai Masutatsu Oyama, a fost maestrul Ioan Pop din Baia Mare, caruia Marele Maestru i-a trimis o carte despre acest stil, iar primul roman care a concurat intr-o competitie internationala oficiala (Cupa Ibusz, 3 Iunie 1983, Budapesta), a fost Pavel Florescu. De asemenea, Sosai Masutatsu Oyama l-a

numit ca reprezentant pentru Romania, (country representative) in 1983, pe maestrul Ilie Ionescu, pentru ca, in 1986, sa numeasca un nou reprezentant, in persoana maestrului Pavel Florescu, caruia i-a acordat, in 1987, la Tokyo, centura neagra, sho dan, in urma promovarii examenului de grad. De o importanta capitala a fost relatia cu reprezentntii Kyokushin-ului din Ungaria, inceputa la sfarsitul anilor 70, in special cu Kancho Forko Kalman. Implicarea totala, profesionista a marelui maestru Alexandru Chirila din Oradea, a dus la consolidarea acestei benefice relatii, concretizate, dupa 1989, prin infiintarea unei federatii de specialitate. Trebuie mentionat, pentru aportul deosebit si maestrul Dorel Bulearca, atat ca practicant, cat si ca organizator si conducator la nivelul federatiei.

In anul 1973, Florentin Marinescu, primul practicant al Karatedo-ului din tara noastra, este numit reprezentant oficial pentru Romania, de catre Uniunea Mondiala a Organizatiilor de Karate, (WUKO), condusa de catre Domnul Jaques Delcourt, postura in care se va afla pana in Ianuarie 1989 si va participa la toate actiunile intreprinse de catre aceasta organizatie, (Intalniri de Lucru, Congrese Mondiale, Campionate si Cupe Mondiale, etc.). De remarcat este si faptul ca, desi Romania nu se afla printre tarile membre oficiale in WUKO, printre semnaturile reprezentantilor acestora pe prima Scrisoare de Intentie adresata Comitetului Olimpic International, pentru ca sportul Karate sa capete recunoasterea olimpica, se gaseste semnatura maestrului Florentin Marinescu.

Un an mai tarziu, puternica si serioasa grupare din Brasov, (Dan Stuparu, Adrian Popescu Sacele, Mircea Bolintineanu), este numita reprezentanta in Romania a Federatiei Internationale de Karate Amator, (IAKF), conduse de catre marele maestru japonez Hidetaka Nishiyama.

Evident ca, asa cum s-a intamplat si in cazul Judo-ului, la inceputul miscarii, adica in a doua jumatate a anilor 60 si in prima jumatate a anilor 70, pionierii Karatedo-ului au facut eforturi pentru propagarea acestuia. Trebuie mentionata activitatea de exceptie a maestrului Nicolae Bialokur, care reuseste creerea unui cerc de Budo in cadrul Asociatiei de Studii Orientale de pe langa Universitatea Bucuresti, organizeaza mai multe stagii de pregatire cu mari maestrii straini, participa la turnarea unor filme de popularizare, etc. In plus, lui i se datoreaza primul contact cu stilul de karate Kyokushin, cu arta martiala Aikido, etc.

De asemenea, maestrul Florentin Marinescuface eforturi sustinute si deosebite pentru a consolida activitatea în domeniul karate, organizează mai multe cercuri, ţine conferinţe, face demonstraţii, organizează vizionări de filme cu specific karate la Casa Studenţilor *Grigore Preoteasa* din Bucureşti. Dupa un an de la prima sa deplasare in Japonia, in 1976, acesta devine directorulprimului curs oficial de Karatedo din Romania, curs deschis la Universitatea Cultural-Stiintifica Bucuresti, cu programa de invatamant pe trei ani de studiu. Dupa numai doi ani, cei 248 de studenti (anul 1 si 2), primesc vestea inchiderii cursului din cauza unui film mai putin inspirat pentru locul si perioada respectiva, facut de maestrul Nicolae Bialokur si difuzat de Televiziunea Romana, cat si a unei intamplari nefericite : un elev din cursul elementar, moare, in urma unei lovituri, aplicate in joaca, in recreatie, de catre un coleg. Desi acestia nu practicau Karatedo, dar fiind intr-o perioada in care se vorbea despre aceasta, chiar si in scoala, se **” stabileste ”** ca elevul a murit fiind lovit cu **” karata ”** si, drept urmare, se da prima Hotarare a Consiliului National pentru Educatie Fizica si Sport, de interzicere a acestor activitati in salile apartinand miscarii sportive.

Tot in anul 1978, inaintea aparitiei Hotararii mentionate, gasim,pe doua pagini, in cea mai importanta publicatie sportiva din Romania,revista Sport, primul articol despre Karate, autorul acestuia fiind ziaristul Horia Alexandrescu, un mare prieten al Artelor Martiale si al sportului, in general.

Practicantii de karate-do din Romania vor forma doua curente, unul in jurul lui Florentin Marinescu si WUKO, celalalt, legat de Dan Stuparu, Adrian Popescu Sacele si IAKF. Rivalitatea dintre aceste grupuri a fost,in ultima instanta, un lucru benefic si a dus la dezvoltarea Karatedo-ului atat ca raspandire si numar de practicanti, cat si a cunostintelor

tehnico-tactice ale acestora. In prima grupare au intrat majoritatea celor care practicau deja karatedo, asta insemnand un foarte mare numar de karateka, raspanditi in toate regiunile tarii, care au deschis centre, unde au inceput sa preda, oamenilor proveniti din toate categoriile sociale, noua arta. Cea mai mare parte dintre actualii antrenori provin din aceasta grupare.

Lucru meritoriu, Dan Stuparu si Adrian Popescu Sacele au inceput sa predea Karatedo, in primul rand, in centre studentesti. Au creat astfel, o parte dintre cei care, dupa terminarea facultatii, fiind repartizati pe tot cuprinsul tarii, au deschis sali, ducand odata cu ei si cunostintele acumulate de-a lungul anilor. Prin munca depusa in antrenamente, stagii de pregatire, demonstratii, etc. cei doi Maestrii si-au adus pe deplin aportul in propagarea si dezvoltarea Karatedo-ului in tara noastra, fiind, fara discutie, printre cele mai importante personalitati in acest domeniu.

In anul 1985, cativa dintre importantii practicanti de Karate, aflati in primul grup, decid si chiar formeaza un al treilea grup, sub denumirea de JKAR, adica Asociatia Japoneza de Karate din Romania. Cei mai importanti practicanti au fost Hajas Gabriel, din Arad, Dan Deac si Adrian Nagel, din Timisoara, Mihai Hanga, din Oradea, Czegheny, din Cluj s.a.

Inainte de formarea acestui grup, in miscarea nationala de Karate, au avut loc cateva evenimente importante. Astfel, pe 27 August 1982, apare a doua Hotarare a Consiliului National pentru Educatie Fizica si Sport, cu nr. 1253, de ’’ **interzicere, organizare si functionare a oricaror cercuri de yoga si karate pe langa sau in cadrul cluburilor si asociatiilor sportive sau altor unitati, indiferent de apartinenta ”.** De aceasta data, interzicerea celor doua activitati se datoreaza faptului ca in sedinta cu toti Secretarii Generali ai Federatiilor Sportive, din frica sau necunostinta, la intrebarea **” ce este culturismul, yoga si karate ”**, niciunul dintre cei prezenti nu a venit cu o explicatie despre ultimele doua activitati. Astfel, acestea au fost asimilate miscarii transcedentale, la moda in acea perioada, insa interzise. Problema a fost lamurita ulterior, destul de repede, astfel, practicantii de yoga si cei de karate, si-au desfasurat in continuare activitatea. De altfel, in 1983, Consiliul National pentru Educatie Fizica si Sport il numeste pe antrenorul Florentin Marimescu, coordonator oficial al Artelor Martiale din Romania, acesta avand acum, mai mult decat inainte, posibilitatea de a interveni pe langa forurile competente pentru infiintarea Federatiei Romane de Karate, sau infiintarea unui departament de Karate in cadrul Federatiei Romane de Judo.

In evolutia miscarii de Karate din Romania, este de remarcat si mentionat aportul deosebit si al altor categorii de persoane, implicate in aceasta activitate. Astfel, trebuie amintiti maestrii Ioan Avram, Vasile Gotelet, Urma Liviu s.a. care au gazduit, la inceputul miscarii de Karate, in salile unde in acea perioada se practica doar judo, pe toti cei care incepusera sa caute o alta cale, tot a unei Arte Martiale. La, si altii, din nefericire neputandu-i nominaliza, se regasesc toti aceia care, pana la creerea,in 1990, a Federatiei Romane de Arte Martiale, au pusla dispozitia practicantilor, sali sau spatii pentru antrenament, fiind alaturi de aceasta miscare, pe care au sprijinit-o sub diferite forme. Si, daca in perioada de pionerat se poate vorbi doar de cateva sali (ex. in Bucuresti, sala mica de pregatire din Complexul Spotriv **” Tineretului ”**, cea din cadrul Patinuarului **” 23 August ”.** etc.), in timp, datorita gruparii mai multor instructori in acelasi loc, salile devin adevarate centre de pregatire, un exemplu in acest sens fiind Casa de Cultura **” Ecran Club ”**, tot din Bucuresti, unde, la un moment dat, predau Karate maestrii Vasile Manea, Mircea Ungurean, Sabino Frederico Da Luz Tavares, Florentin Marinescu, Ilie Ionescu si Roberto Mendez. In anul 1978, maestrul Vasile Manea intra in contact cu Asociatia **” Amical Karate France ”**, cu care va avea o legatura permanenta, fructuoasa pentru Karatedo-ul din tara noastra.

Deasemeni,de o importanta majora au fost o serie de cetateni din alte tari, veniti la studii in tara noastra si care practicasera Karate in tarile lor de origine. Cu scuzele ca nu-i putem mentiona pe toti, vom enumera cativa, dintre cei mai importanti, in special datorita faptului ca ei si-au facut simtita prezenta in perioada anilor 70, perioada de cristalizare a Karate-ului in Romania. Astfel, trecand si locul unde au studiat si unde si-au desfasurat

activitatea de instruire, se poate vorbii cu placere, dragoste si respect de Walter Meneses, Roberto Mendes, Zaher Iscandarani si Maximilian Puentas (Timisoara), Fidele Gouandjika (Iasi), Sabino Frederico Da Luz Tavares, Mohamed Abdul si Imad Amzel Nizad (Bucuresti) s.a. Dintre acestia, un plus pentru maestrul Fidele Gouandjika, care, trecand de la Karatedo la Qwan-Ki-Do, a introdus aceasta noua Arta Martiala in Romania, punand bazele formarii celui mai frumos si corect grup de practicanti din tara noastra. De asemenea, trebuie remarcata activitatea deosebita a maestrului Sabino Frederico Da Luz Tavares, care, dupa terminarea studiilor universitare,obtinand cetatenia, a ramas definitiv in Romania.

În cadrul prezentarii federațiilor din domeniul Artelor Marțiale, sunt concretizate stilurile care intră în competența acestora, organismele internaționale la care sunt afiliate și alte aspecte privind activitatea specifică acestora în ramura Karate.

TAEKWONDO, artă marţială de origine coreeană, ajunsă la forma actuală în 1955; etimologic, prin tae înţelegem picior, kwon - pumn şi do - cale; a apărut ca rezultat al influenţei artelor marţiale din India şi China, procedeele tehnice fiind numite de localnici în trecut Subak - luptă fără arme.

În taekwondo, spre deosebire de karate, poziţiile de luptă sunt mai înalte, cuplurile de forţă sunt diferite şi se folosesc predominant loviturile cu piciorul.

Datorită sistemului politic din Coreea, taekwondo se scindează. Astfel, în Republica Populară Coreea apare Federaţia Internaţională de Taekwondo (ITF - condusă de Choi Hoi Hi), iar în Coreea apare Federaţia Mondială de Taekwondo (WTF), deosebirile constând doar în regulile diferite de competiţie: sistemul ITF foloseşte semicontactul, iar sistemul WTF foloseşte full-contactul.

În ţara noastră, primul eveniment semnificativ îl reprezintă vizita profesorului Choi Jung Hwa, în 1985, la invitaţia lui Ghyorghy Masza şi Florin Ocolişan, pentru a conduce un stagiu de pregătire în taekwondo.

Prima participare la o competiţie internaţională are loc în 1989, la Cupa Mondială de taekwondo, organizată de ITF la Budapesta; Ghyorghy Masza şi Florin Ocolişan participă la proba de spargeri, ocupând locurile patru şi cinci. În 1990, la CB, echipa României participă atât la luptă cât şi la forme, clasându-se în primele locuri.

În 1991, Florin Ocolişan se afiliază la WTF prin cerere. În acelaşi an, Florin Ocolişan şi Dan Macoveanu (preşedintele FRAM şi coordonator al taekwondo în România) formează Uniunea Română a Cluburilor de Taekwondo, afiliată la ETU (Uniunea Europeană de Taekwondo). În octombrie 1991, se deschid primele săli de taekwondo sistem WTF în Bucureşti şi Cluj.

Echipa de taekwondo a României participă în 1992 la CI de la Istanbul, unde obţine şapte medalii de argint şi trei de bronz. La CI ale Greciei, organizate în 1993, lotul României obţine patru medalii de argint. În 1994, la CE de juniori organizate la Bucureşti, obţinem o medalie de bronz. Perfecționarea structurilor organizatorice și a forurilor de conducere cunoscute în perioada următoare au condus la realizarea unor performanțe de prestigiu pe plan internațional, sportivii practicanți ai acestei ramuri obținând, până în anul 2010, numeroase medalii de aur, argint și bronz la CM și CE. Principalele evenimente privind evoluția acestei ramuri de sport sunt prezentate în capitolul FR de Taekwondo ITF (volumul I), iar medaliile obținute la CM și CE în Cartea de Aur (volumul VI)

Admis ca probă olimpică (2000), taekwondo este în continuă afirmare şi dezvoltare.

KENDO (etimologic, ken - sabie şi do - cale) reprezintă *calea sabiei*. Cele mai vechi surse, reprezentate de documente, atestă faptul că japonezii acordau o importanţă deosebită mânuirii acestei arme.

Tehnica utilizării sabiei purta denumirea de ken jutsu (arta sabiei) şi tainele ei erau învăţate în şcoli în care predau maeştri autorizaţi.

Ca artă marţială, kendo începe să se cristalizeze la începutul secolului al XII-lea, o dată cu apariţia castei samurailor, care şi-au propus să îmbunătăţească şi să perfecţioneze procedeele tehnice de

luptă. În istorie sunt reţinute date de la sfârşitul secolului al XIII-lea, referitoare la Shigenobu Heyashizaki - maestru care înfiinţează o şcoală de ken jutsu, dezvoltată pe ideea de a forma kendoka (practicant de kendo), care să poată scoate sabia din teacă şi să acţioneze decisiv înainte ca adversarul să se aşeze în gardă.

În timpul perioadei Muromachi (1337-1573), profesorul Kagehisa Ittosai Ito fondează şcoala Itto Ryu, în care se pune accentul pe lupta cu o singură sabie.

Contribuţii personale în dezvoltarea tehnicilor de ken jutsu le-au avut: Sasaki Ganryu din clanul Mori, sec. al XVII-lea, profesorul Myamoto Musashi (1582-1645), fondator al şcolii Enmei şi profesorul Yagyu Mitsuyoshi (1607-1650), fondatorul şcolii Yagyu Ryu.

Maestrul Chuta Nakanishi fondează, în secolul al XVIII-lea, Nakanishi Ito Ryu şi impune elevilor săi să folosească în luptă, în locul sabiei adevărate, o imitaţie de armă, numită fukuro shinai (construită prin lipirea a patru lamele de bambus, care păstrează lungimea sabiei), cu ajutorul căreia se imită lupta reală fără răniri. În acelaşi scop, în antrenamente sunt introduse mănuşi speciale de protecţie, numite kote, o cască şi o armură uşoară din bambus, numită do. Se poate considera că introducerea acestui mod de antrenament, pe care profesorul Nakanishi l-a elaborat şi perfecţionat timp de zece ani, constituie actul de naştere al artei marţiale kendo.

Kendo a depăşit graniţele Japoniei în 1931, când a fost introdus în Marea Britanie. Astăzi, Federaţia Mondială, cu sediul în Japonia şi Federaţia Europeană, cu sediul în Belgia, reunesc peste 100 de federaţii naţionale.

De menţionat că, în România, kendo se bucură de sprijinul constant al specialiştilor japonezi, prin intermediul Ambasadei Japoniei la Bucureşti.

În țara noastră au existat preocupări pentru înființarea Federației Române de Kendo,în 1990 (menționat ca președinte Remus Botar). Pentru dezvoltarea acestui stil Clubul Român de Kendo, structură afiliată la Federația Română de Arte Marțiale de Contact, recunoscută oficial de către Ministerul Tineretului și Sportului, care la randul ei este afiliata la Federația Internațională de Kendo și la Federația Europeană de Kendo, din anul 1990.

WUSHU, în traducere arta războiului. Denumire dată unei multitudini de pai (şcoli) şi de stiluri de arte marţiale şi gimnastică chineză, ale căror tehnici se bazează pe învăţăturile taoismului şi pe cele ale călugărilor budişti de la mănăstirea Shaolin.

Desăvârşită de-a lungul evoluţiei istorice, wushu reprezintă una dintre preţioasele moşteniri ale culturii tradiţionale chineze. În cursul dezvoltării artelor marţiale chineze, s-au conturat două aspecte esenţiale: tehnic şi teoretic. Latura tehnică este reprezentată de taolu (o înlănţuire de mişcări, ce reprezintă o luptă cu unul sau mai mulţi parteneri imaginari) şi de lupta liberă (sanda sau sanshou), în timp ce partea teoretică a fost cea care a permis integrarea disciplinelor marţiale în cultură. În 1928, guvernul chinez a încercat să unifice toate stilurile wushu pentru a face din această artă războinică un sport naţional numit guoshu sau zhongguo quan (pumni chinezeşti), acţiune care nu a fost încununată de succes. Regimul care a urmat la conducerea Chinei a clasat diversele şcoli în shong quan (stilul Nordului) şi nan quan (stilul Sudului). Astăzi, în lumea artelor marţiale chinezeşti sunt acceptate două denumiri: wushu, pentru forma sportivă . care, de fapt, este arta marţială promovată de China şi care a condus la apariţia unor stiluri hibride (Nan Quan, Hsing I ş.a.) şi kung fu, pentru latura tradiţională a artelor marţiale chinezeşti . promovată de Taiwan, Singapore şi Hong Kong.

Wushu poate fi clasificată în două mari stiluri de luptă: stilul intern, numit naijiaquan, din care fac parte taiji - quan şi ba gua pai, care pun accent pe forţa interioară, pe studierea punctelor slabe ale medicinei şi ale filozofiei şi stilul extern weijiaquan, din care fac parte stilurile *dure*: shandin - pai, hongjia - pai, zhong - pai, chuk - kai - quan, dim - huk, care se bazează mai mult pe folosirea forţei şi pe mişcările rapide. În wushu, mişcările se execută cu mâinile goale, dar unele stiluri folosesc şi săbii, lănci, lanţuri, halebarde. În total se regăsesc peste 350 de stiluri distincte, dintre care remarcăm: Shaolinquan (boxul de la Shaolin), Changquan (boxul lung), Nanquan

(boxul de sud), Taijiquan (boxul principiului filozofic Taiji), Baguazhang (palma celor opt trigrame), Xingyiquan boxul formei şi al voinţei), Dachenngquan (boxul marii împliniri), Baijiquan (boxul celor opt extreme), Tongbeiquan (boxul maimuţei ce se retrage cu spatele), Houquan (boxul maimuţei), Zuiquan (boxul beţivului), Liuhequan (boxul celor şase închideri), Hongquan (boxul pumnului roşu), Taihuquan (boxul tigrului fioros), Shequan (boxul şarpelui), Yingzhuaquan (boxul ghearei de vultur), Yonchunquan (boxul eternei primăveri, cunoscut şi ca Wingtsun), Tanglangquan (boxul călugăriţei) ş.a.m.d.

Din punct de vedere competiţional, China a promovat stilurile Changquan, Nanquan şi Taijiquan, considerându-le ca reprezentative pentru situaţia wushu-ului modern. În 1988, Organizaţia Mondială a Sănătăţii (OMS) a declarat Taijiquan ca fiind cel mai bun mijloc pentru menţinerea sănătăţii. De asemenea, este întâlnit ca sistem de sine stătător, sistemul legat de lupta liberă (sanda sau sanshou). În trecut, acesta din urmă era practicat pe scară largă în forma luptei pe platformă (leitai), în care câştiga cel care rămânea în viaţă sau lupta se termina dacă unul dintre parteneri se recunoştea învins. Actualmente, sanda (lupta liberă) se desfăşoară după reguli competiţionale extrem de restrictive cu privire la integritatea corporală a concurenţilor, promovând această disciplină cu toate rigorile unui sport.

Menţionăm că terminologia folosită pentru procedeele tehnice din wushu este fluctuantă, în funcţie de regiunea lor de origine. De asemenea, alături de grafiile chinezeşti mandarin (oficiale), se găsesc denumiri aparţinând dialectelor din sud (cantonez) şi celor din Fijiang (provincie maritimă din est).

În contradicţie cu vechimea artelor marţiale chineze, trebuie să menţionăm că formele de organizare internaţionale şi naţionale sunt de dată relativ recentă. Federaţia Europeană de Wushu fiind fondată în 1985, iar în 1990, la Beijing, s-a înfiinţat Federaţia Internaţională de Wushu.

În ţara noastră, wushu a început să fie practicat, în 1970, de Ion Benea care, după 1975, şi-a perfecţionat tehnicile în stilul de sud cu mai mulţi maeştri vietnamezi. În 1977, el a participat la un stagiu de arte marţiale chinezeşti predate de un maestru coreean. Din 1980, Ion Benea predă primele forme de Nanquan, Zonchunquan, Jiequandao (Jeet kune do), luptă tradiţională, forme imitative (Shequan, Zuiquan, Huquan, Tanglangquan) la cursul de calificare a ofiţerilor cu pregătire fizică din cadrul IEFS. După 1981, la aceste cursuri au participat şi studenţi civili, precum Petre Grindeanu, Florin Deleanu, Dan Ene, Vlad Bălteanu.

În 1974, wushu a început să fie predat şi de către Florin Deleanu, primul practicant al stilului de nord. În 1984, el participă la cursurile de vară de wushu ale Universităţii de limbi străine din Beijing, unde învaţă stilurile Changquan, Shaolinquan (cu mâna goală şi cu arme), Taichiquan, pe care apoi le predă în ţară. Absolvirea secţiei de limbă chineză de la Facultatea de Limbi Străine, Universitatea Bucureşti, îi permite lui Florin Deleanu o abordare mai eficientă a artelor marţiale, considerate ca parte componentă a culturii chineze. În 1986, el pleacă în Japonia, unde îşi susţine doctoratul într-un domeniu controversat: *Energia (ki) în dinastiile Ming şi Quing* şi apoi, timp de trei ani, este secretarul personal al maestrului Matsutasu Oyama, elaborând o istorie mondială a artelor marţiale.

Înainte de înfiinţarea FRAM (1990), preocupări de pionierat în domeniul wushu au avut: Ion Benea, Nicolae Bialokur, Şerban Derlogea, Mircea Boldea, Argentina Boldea, Dan Rizescu, Mircea Găvan.

După 1990, când s-a înfiinţat FRAM şi când s-a constituit Asociaţia Română de Wushu, condusă de Ion Benea şi Petru Grindeanu, au început să apară rezultate bune la competiţiile interne cât şi internaţionale, inclusiv campioni mondiali, rezultate datorate şi noii generaţii de antrenori şi instructori: Ion Benea, Mihai Ionescu Leonard, Liviu Ţilică, Adrian Dejanu, Gabriela Libiu, Cristian Ozon, Petru Grindeanu, Anna Petran, Ciprian Anghel, Cezar Culda, Bogdan Niculescu.

QWAN KI DO. Denumire aleasă pe considerentele: Qwan, scris *Quan*, înseamnă ansamblu, Ki, scris *Khi*, înseamnă energie, iar *Do*, scris *Dao*, este calea - în traducere directă semnifică *calea tuturor*

energiilor.

Qwan ki do a luat naştere în 1981, în Franţa, în urma a peste 25 de ani de studii şi reprezintă o sinteză a mai multor stiluri de arte marţiale chino-vietnameze. Fondatorul acestei discipline este Pham Xuan Tong, n. 1947, de profesie medic, o personalitate în lumea artelor marţiale. Noua artă marţială cuprinde o multitudine de tehnici de braţe şi picioare, eschive şi deplasări, un bogat bagaj de procedee tehnice de proiectare şi imobilizare a adversarului la sol, tehnici de secerare, spectaculoase tehnici de forfecare aplicate corpului adversarului, de la nivelul gâtului şi până la genunchi; tehnici cu arme tradiţionale: baston lung, bastoane scurte, tonfa, nunchaku cu două sau trei elemente, sabie de lemn, halebardă, paloş vietnamez, lanţuri, cuţite ş.a.; gimnastică psiho-corporală, asemănătoare cu Tai Chi-ul chinezesc.

În România funcţionează Uniunea Română de Qwan ki do (URQKD), care este afiliată la FRAM. La conducerea URQKD, care cuprinde peste 40 de cluburi cu aprox. 2 000 de practicanţi, s-a aflat directorul tehnic Ovidiu Covaci - 5 dan.

MUAY THAI sau boxul thailandez este o artă marţială cu contact (sunt permise lovituri de genunchi şi cot la cap), care utilizează ca arme diferite părţi ale corpului în atac.

Muay thai îşi are originea în Thailanda, cu aproximativ 800 de ani în urmă. Istoria menţionează că în perioada Ayudha (1350 - 1767), regele Sua a înfiinţat departamentul de poliţie din care făceau parte şi luptători muay thai. Literatura de specialitate surprinde faptul că, între anii 1782 - 1808, regele Rama al V-lea a creat departamentul de muay thai în cadrul palatului regal. Demonstraţii în Europa cu muay thai s-au făcut în perioada primului război mondial. În echipamentul luptătorilor muay thai, pentru a fi protejaţi de loviturile dure, în anul 1930 s-au introdus mănuşile. În 1937, arta marţială muay thai a fost introdusă de către Departamentul de Educaţie Fizică în şcoli şi, tot în acest an, a fost conceput un regulament de luptă.

Începând cu 1955, normele şi regulamentul pentru muay thai s-au schimbat, ele fiind folosite pentru profesionişti. Primul CM de muay thai pentru amatori a avut loc în acelaşi an.

În ţara noastră, muay thai a fost introdus din 1990 de Mircea Boldea, Argentina Boldea, Dumitru Mocănescu, Gleb Milinovici, Gabriel Goilă. Primele rezultate internaţionale au fost aduse în 1992 de Argentina Boldea.

Federaţia care conduce acest sport la nivel internaţional este: *International Amateur Muay ThaiFederation* cu sediul la Bangkok - Thailanda, la care sunt afiliate peste 75 de ţări.

În sinteză, faţă de istoricul artelor marţiale prezentat mai sus, în plan internaţional se constată că ele au luat naştere în India şi Tibet, după care cunoştinţele în acest domeniu au fost importate în China, de unde s-au răspândit în ţările vecine, consacrându-se în diferite stiluri specifice.

De exemplu, în Japonia, au apărut următoarele şcoli majore: Shotokan, Wado Ryu, Gojo Ryu, Shito Ryu şi Kyokushinkai, în Coreea Taekwondo, în China Wu Shu, în Thailanda Muay Thay şi în Vietnam Viet Vo Dao.

În literatura de specialitate se fac referiri (valabile și pentru celelalte ramuri de arte marțiale) la echipamentul sportiv, compus din pantalon si bluza (numit dobok), peste care se leagă un cordon ce poartă denumirea de centură, de diferite culori, în funcție de pregătirea sportivului. Centurile la rândul lor se împart în centuri colorate și în centuri negre. Centurile colorate sunt: centură albă (10 gup), centură albă cu dungă galbenă (9 gup), centură galbenă (8 gup), centură galbenă cu dungă verde (7 gup), centură verde (6 gup), centură verde cu dungă albastră (5 gup), centură albastră (4 gup), centură albastră cu dungă roșie (3 gup), centură roșie (2 gup), centură roșie cu dungă neagră (1 gup). După centura roșie cu dungă neagră urmează centurile negre 1 dan, 2 dan, până la 9 dan, aceasta din urmă fiind purtată o perioada lungă doar de fondator. O dată cu evoluția acestor ramuri din arte marțiale, mult mai mulți maeștri dețin centura neagră în grad de 9 dan. Când un sportiv deține centura neagră (1 dan), trebuie să-și aplice pe partea inferioară a bluzei, de jur-împrejur, o dungă neagră de lațime 2,5 cm. Dobokul rămâne astfel până la obținerea

gradului de 4 dan și al titlului de instructor internațional, când se mai aplică câte o dungă neagră pe cusăturile exterioare ale pantalonilor și ale mânecilor. Un deținător al gradului de 4 dan, nu poate purta aceste însemne fără a fi instructor internațional. Echipamentul (Surse: FR de Taekwondo ITF, Taekwondo WTF și Clubul Daisho Timișoara).

Corespunzător acestor şcoli şi stiluri, s-au înfiinţat uniuni sau federaţii internaţionale; în acest sens, pot fi amintite următoarele:

- WKF (World Karate Federation), fostă WUKO (World Union Of Karate Do Organization), care cuprinde:

cinci uniuni continentale, printre care şi Uniunea Europeană de Karate (UEK); 164 de ţări afiliate; 40 de milioane de practicanţi; recunoscută de AGFIS. A fost recunoscută de CIO din 1985 până în 1992, când i s-a retras temporar recunoaşterea; Preşedinte WUKO şi EKU: Antonio Espinos.

- WTF (World Taekwondo Federation), care cuprinde: cinci secţiuni continentale, printre care şi Uniunea Europeană de Taekwondo (ETU); 126 de ţări afiliate; 30 de milioane de practicanţi; este recunoscută de AGFIS şi CIO; Preşedinte: dr. Un Jong Kim.

- IWF (International Wushu Federation), care nu este recunoscută de AGFIS şi CIO.

- WAKO (World Amateur Kick Boxing Organization) cu: 50 de ţări afiliate; 3 milioane de practicanţi; nerecunoscută de AGFIS şi CIO.

În România, istoricul artelor marţiale cuprinde trei etape:

A. Precursori ai artelor marţiale, perioadă care se desfăşoară până la cel de-al doilea război mondial. În ţara noastră, artele marţiale pătrund fie prin ştiri difuzate în presă sau din cărţi apărute după anul 1900, de exemplu cartea scrisă de Dem. Gh. Carapancea, intitulată *Curs complet de jiu-jitsu. Metodă practică de apărare şi atac*, Editura Librăriei TheodosiuJoniţiu şi Fiii, Bucureşti, 1912 sau cartea generaluluiC. Găvănescul - *Ocolul pământului în şapte luni şi o zi - Japonia*, vol. V, Institutul de ArteGrafice *Ramuri* S.A, Turnu-Severin - lucrare încare se pun la dispoziţie cititorului multe informaţiiinteresante legate de judo, jiu-jiutsu, kendo şi altemetode de luptă japoneze.

Dar adevăratul contact cu artele marţiale avea săse producă în momentul în care marele profesor generalVirgil Bădulescu - directorul ONEF îl invită, în1928, pe diplomatul japonez Ishiguro Keishichi (ambasadoral Kodokan-ului din Tokyo) să predea ju-jutsuşi judo viitorilor profesori de educaţie fizică şisport. Din seria pregătită de SenseiIshiguro Kieshichi, avea să promoveze la excepţionallocotenentul Emilian Teacă, desemnat să răspunda de acestdomeniu în cadrul catedrei de gimnastică de la ONEF.

În perioada 1929-1947, locotenentul Emilian-Teacă, înaintat la gradul de căpitan predă cu succes ju-jutsu şi judo mai multor generaţii de studenţi poliţişti, pompieri şi persoane particulare.

În literaturade specialitate apare, în 1935, lucrarea dediplomă a căpitanului Emilian Teacă, intitulată *Arta apărării personale (ju-jutsu)* (Editura Institutului deArte Grafice E. Marvan).

B. În perioada de după cel de al doilea război mondial şi până în 1990, activitatea în domeniul artelor marţiale are o dezvoltare haotică şi neoficială.

Imediat după război sunt interzise artele marţiale de tip judo, ju-jutsu, karate etc. şi ele supravieţuiesc datorită unor curajoşi care le predau în armată sau pe cont propriu, în unele cluburi.

Unul dintre cei care iau iniţiativa să predea, începând cu 1946, ju-jutsu şi judo la Brăila este prof. Vasile Gotelet, absolvent al Institutului de Educaţie Fizică din Liège, unde l-a avut ca profesor pe Tumio Kurihara, specialist al Kodokan-ului în jujutsu şi judo.

În România, trebuie să subliniem că, dintre toţi pionierii judo-ului şi ju-jutsu-lui, profesorul Vasile Gotelet a fost singurul care, în timpul celui de-al doilea război mondial, a fost cercetaş şi a luptat în linia întâi a frontului unde, nu de puţine ori, pentru a supravieţui, a aplicat practic cunoştinţele căpătate din domeniile ju-jutsu, judo şi karate.

Începând cu anul 1948, profesorul Vasile Gotelet este adus la conducerea OSP din Bucureşti, alături de preşedintele acestui for, profesorul Ioan Simion, care îl ajută să înfiinţeze un cerc de judo şi ju-jutsu

la Clubul *Dinamo* Cotroceni, activitate desfăşurată până în 1951. În perioada de mai sus, se organizează mai multe demostraţii de judo şi ju-jutsu, arbitru fiind chiar profesorul Vasile Gotelet, care foloseşte Regulamentul Uniunii Europene de Judo (ju-jutsu), publicat în cartea *Arta apărării personale - Ju-jutsu* a căpitanului Emilian Teacă.

Începând din 1948, profesorul Vasile Gotelet începe să predea un curs de autoapărare, cuprinzând cunoştinţe de ju-jutsu, judo şi sambo, elevilor militari de la Academia Militară şi paraşutiştilor militari de la aeroportul Clinceni.

În ţară sunt şi alţi cutezători care fac demonstraţii de ju-jutsu, de exemplu ofiţerul Pavel Capotă care, pe stadionul *Progresul*, în 1954, organizează o demonstraţie de autoapărare sau gimnastul Mihai Botez din Arad care, în 1957, înfiinţează un club unde sunt predate, pe lângă judo, şi cunoştinţe de ju-jutsu.

În septembrie 1957, la Institutul de Cultură Fizică, prof. Vasile Gotelet, împreună cu profesorii Vascul Popovici şi Dumitru Hâtru, organizează pentru studenţi un cerc de iniţiere în judo şi ju-jutsu.

După exemplul înaintaşilor, au început să se ocupe şi alţii de predarea unor elemente de ju-jutsu. În acest sens, menţionăm activitatea profesorilor Ion Avram, Florian Frazzei, Liviu Urmă, Frankie Niculescu, Nicolae Popovici şi Waldemar Edelberg.

Menţionăm că elevii pregătiţi de profesorii amintiţi au avut un rol important în dezvoltarea şi răspândirea artelor marţiale. În acest sens, trebuie menţionaţi: Lucian Ghiţă, Gheorghe Mihail Donciu, Florentin Donciu, Florentin Marinescu, Vlad Grigore Lașcu, Lucian Grigoropol, Ovidiu Bucur Nicolae, Constantin Bogdan, Mihai Alesandroaie, Nicolae Bialokur, Hari Popovici, Ilie Gheorghe, Ioan Drăgan, Nicolae Purţuc, Mircea Purţuc, Anton Muraru, Tistu Constantin, Radu Cândea, Cornel Mohoranu, Gabriel Hajas, Dan Macoveanu, Ioan Benea, Şerban Vasile, Dan Stuparu, Dan Rizescu, Gheorghe Nicolau, Vasile Manea, Sorin Stoia, Toma Victor, Dacius Chelaru, Adrian Popescu Săcele, Constantin Chiriţă, Mircea Ungureanu, Florentin Deleanu, Mircea Boldea şi mulţi alţii care, prin munca dezinteresată dusă de ei (înfiinţarea unor secţii sau cluburi, federaţii, publicarea cărţilor şi articolelor, demonstraţii, participări la concursuri), au făcut posibil ca, în 1990, să se poată înfiinţa FRAM, primul preşedinte fiind ales Dan Macoveanu. O contribuţie la răspândirea artelor marţiale în ţara noastră au avut-o şi studenţii străini: Federico Taváles (primul instructor wado ryu venit în ţară), Guardjika Fidele, Imad Hassan, A. Mohamed, Wallher Maneses, Roberto Mendes ş.a., care au condus antrenamente în dojo-urile din oraşele în care învăţau. La nivelul anului 2000 erau constituite următoarele federaţii de arte marţiale: *FederaţiaRomână de Arte Marţiale; Federaţia Română de ArteMarţiale de Contact; Federaţia Română de Karate Modern; Federaţia Română de Karate Tradiţional; FederaţiaRomână de Karate WKC; FederaţiaRomână de Taekwondo; Federaţia Română de Taekwondo ITF*

La începutul anilor ‘90 funcționau în domeniul artelor marțiale: Federația Română de Arte Marțiale (înființată în 1990), având președinte pe Dan Macoveanu, vicepreședinți Adrian Popescu Săcele, Ion Benea, Remus Botar, secretar pe Vasile Manea și Petru Grindeanu și Federația Română de Karate Tradițional și Discipline Asociate (înființată în 1990, desprinsă din FRAM în 1993) – presedinte de onoare Francisc Tobă, președinte executive Dan Stuparu, vicepreședinți Mircea Bolintineanu, Mircea Ungurean, Alois Gurskișsi Remus Botar, secretar Radu Vasile și Costel Stănescu.

La nivelul anului 2000 erau constituite următoarele federaţii de arte marţiale: *FederaţiaRomână de Arte Marţiale* (preşedinte Florentin Marinescu, secretar general Petru Grindeanu); se practică în 30 de judeţe, inclusiv Municipiul Bucureşti; sunt 163 de secţii afiliate; sportivi legitimaţi: 3 234 (copii - 484; juniori - 837; seniori - 1 913); antrenori 113; instructori 233; arbitri 62; *Federaţia Română de ArteMarţiale de Contact* (preşedinte Dorel Bulearcă, secretar general Mircea Boldea); 31 de judeţe; 131 de secţii afiliate; sportivi legitimaţi 2 159 (copii - 637; juniori - 645; seniori - 877); antrenori 71; instructori 79; arbitri 33; *Federaţia Română de Karate Modern* (preşedinte Adrian Săcele-Popescu, secretar general Vasile Manea); 35 de judeţe; 173 de secţii afiliate; sportivi legitimaţi 1 570 (copii - 899;

juniori - 343; seniori - 328); antrenori 190; instructori 41; arbitri 42; *Federaţia Română de Karate Tradiţional* (preşedinte şi secretar general Dan Stuparu); 29 de judeţe; 76 de secţii afiliate; sportivi legitimaţi 3 944 (copii - 1 618; juniori - 1 424; seniori - 902); antrenori 63; instructori 40; arbitri 63; *FederaţiaRomână de Karate WKC* a fost oficializată la 26 aprilie 2000 (în perioada 1988-2000 a funcţionat sub denumirea de .Uniunea română Wado-Ryu., specializată pe practicarea unuia dintre stilurile karatelor). Federaţia număra, la nivelul anului 2001, peste 1 200 de sportivi legitimaţi cuprinşi în activitatea de performanţă şi circa 2 500 de sportivi cuprinşi în acţiunile de iniţiere şi instruire. Conducerea FRK WKC, în anul 2000, era formată din preşedinte Liviu Crişan, secretar general Marian Râşnoveanu. *FederaţiaRomână de Taekwondo* (preşedinte Cristian Apostol); 24 de judeţe; 49 de secţii afiliate; sportivi legitimaţi 2 031 (copii - 449; juniori - 461; seniori - 1 121); antrenori 57; instructori 53; arbitri 26. În componenţa federaţiilor mai sus menţionate activează 12 938 de sportivi legitimaţi şi 462 de antrenori în 580 de secţii. După anul 2001, a apărut *Federaţia Română de Taekwondo ITF* (afiliată la Internaţional TaekwondoFederation), care funcţionează în paralel cu federaţiaexistentă - Federaţia Română de Taekwondo WTF(afiliată la World Taekwondo Federation). Stilurilepromovate de către aceste federaţii au fost practicate, în diferite oraşe din ţară, încă din 1983.

Pe parcursul anillor, clarificându-se structurile organizatorice au fost clarificate și participările la CM și CE , înregistrându-se performanțe deosebite la toate ramurile artelor marțiale. Aceste rezultate sunt prezentate în Cartea de Aur a sportului românesc (vezi volumul VI).

Pe baza modificărilor care au intervenit în perioada 2001-2010, la data de 31 decembrie 2009, în domeniul artelor marțiale funcționau următoarele federații recunoscute de către forul de conducere al mișcării sportive: *Federația Română de Aikido*; *Federația Română de Arte Marțiale* (1990)*; Federația Română de Arte Marțiale de Contact; Federația Română de Karate Kyokushin; Federația Română de Karate; Federația Română de Karate Tradițional; Federația Română de Karate WKC; Federația Română de Kempo; Federația Română de Taekwondo ITF; Federația Română de Taekwondo WTF.*

La nivelul anilor 2009-2010, erau constituite urmatoarele federații de arte marțiale:*Federaţia Română de Aikido, Federaţia Română de Arte Marţiale, Federaţia Română de Arte Marţiale de Contact, Federaţia Română de Karate, Federaţia Română de Karate Kyokushin, Federaţia Română de Karate Tradiţional, Federaţia Română de Karate WKC, Federaţia Română de Kempo, Federaţia Română de Taekwondo ITF, Federaţia Română de Taekwondo WTF.*

De asemenea, se practica si alte stiluri/ramuri în cadrul unor organizații înființate, dar nerecunoscute de ANST: Federația Română de Sambo (Viorel Gâscă – fondator și reprezentant; Eduard Rotaru – arbitru; Catalina Nagy Gyures (CS Victoria, Nădlac) și Adriana Cherar (CS Buftea) – sportive cu rezultate importante pe plan internațional), Codrina Mihaela Ionescu, Andra Petrescu, Cristina Dumitru, Lavinia Florentina Ionescu – medaliați la CN; Federația Română de Qigong are următoarele tipuri de qigong (disciplină spirituală, practică terapeutică, știință a vieții ce înglobează multitudinea tehnicilor din sistemul practicilor energetic tradițional chinezești): daoist, budhist, confucianist, medical și al artelor marțiale (wushu);

Promotori, tehniceni, personalitati ale artelor marțiale, cu rezultate deosebite ca sportivi și antrenori: **Dan Botezatu** (FR de Arte Marțiale, FR de Karate (Modern); 3 dan, profesor-instructor, antrenor, autor a 4 cărți în colaborare cu Anghe Iulian și Manea Vasile); Sensei **Remus Grădinaru** (FR Kempo - centură neagră 1 dan Ju Jutsu, 1 dan Shidokan, 4 dan Kempo; multiplu medaliat la CM, CE și CN; deține CS Shin Dojo); **Sorin Cîrciu** (FR de Arte Marțiale) – elevul lui sensei Marian Pătru (6 dan), practică karatele de 20 ani, este căpitanul echipei naționale de 7 ani, are centură neagră 3 dan, Maestru Emerit al Sportului, multiplu campion mondial și European, membru al Biroului FR de Arte Marțiale;

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE AIKIDO

Aikido, forma de luptă din sfera artelor marţiale, a fost practicat pentru prima oară în România în anul 1978 de către un grup condus de inginerul Nicolae Bialokur.

Prima apariţie publică, oarecum oficială, a Aikidoului în România, a fost Stagiul condus de Maestrul Rolf Brand din Germania (preşedintele Uniunii Germane de Aikido) din noembrie 1978.

Acest stagiu a avut loc la Bucureşti, în sala de Judo a IEFS (ANEFS), lângă fostul Stadion al Republicii.

Stagiul a fost organizat de Secţia pentru studiul Artelor Marţiale din Extremul Orient, condusă de Nicolae Bialokur. Această secţie făcea parte din Asociaţia de Studii Orientale din România (ASOR), de pe lângă Universitatea Bucureşti. La stagiu au participat aproximativ 30 de entuziaşti, dintre care unii experimentaseră Aikido în sala de sport de la strandul Tineretului sub conducerea lui Bialokur, dar nu văzuseră niciodată pe viu Aikido.

Practicarea Aikido-ului a continuat în 2 săli din Bucureşti: la IEFS (sub denumirea de Secţia de judo a Asociaţiei sportive IPROLAM, instructori Derlogea Şerban şi Dadarlat Camil şi la Liceul Iosif Rangheţ, ca Secţia de judo a Asociaţiei sportive IPROCHIM, instructor Nicolae Bialokur.

În 1981, la indicaţia PCR, practicarea artelor marţiale a fost prohibită şi li s-a interzis instituţiilor ce aveau săli de sport să găzduiască astfel de activităţi "dubioase".

La acea dată, activităţi dubioase erau considerate toate artele marţiale. Orice formă de Yoga sau meditaţie, precum şi orice altă activitate fizică sau spirituală ce nu avea aprobarea conducerii de partid nu puteau functiona. Cluburi sau asociatii sportive cu astfel de profil nu au existat. Cauza acestor măsuri a fost cunoscutul scandal al Meditaţiei Transcendentale în care au fost implicate numeroase personalităţi culturale şi politice ale vremii.

Mai târziu, când vechea clădire a IEFS-ului a fost dărâmată, ca să se ridice Casa Poporului și grupul ce se antrena la IEFS a fost obligat să se mute în sala de lupte a Complexului Sportiv Progresul, dar curând a fost expulzat şi de acolo, fiind obligat să se desfiinţeze.

La Liceul Iosif Rangheţ, activitatea a continuat până în aprilie 1981, când grupul condus de N.Bialokur a reuşit să organizeze un al doilea Stagiu de Aikido, având-ul ca invitat pe maestrul japonez Jo Iawamoto, 2 Dan instructor al Aikikai Austria. De data aceasta stagiul nu a mai avut un caracter oficial şi puţini practicanţi au putut fi prezenţi.

După acest moment, în Romania artele marţiale sunt total interzise. Între timp Nicolae Bialokur a emigrat şi grupul său a dispărut.

Cel care a dezvoltat şi organizat la nivel naţional Aikido-ul este Maestrul Dan Corneliu Ionescu. El a început să practice Aikido în 1977, dupa cutremurul din 4 Martie. Împreună cu Şerban Derlogea, a organizat cursuri şi antrenamente de

Aikido, în mod ilegal, în diverse săli, în parcuri sau în pădurile de la marginea oraşului. Parcul Străuleşti a găzduit antrenamentele şi micile concursuri, iar sălile de la IEFS, sala Traian, sala Dorobanţi, sala Sf. Gheorghe, sala Semănătoarea, sala Steaua, sala Clubului Ecran au fost spaţiile în care s-au pus bazele şi s-a dezvoltat Aikido.

Din 1979, Maestrul Ionescu organizează grupuri de practicanţi, încercând să răspândească Aikido-ul în Bucureşti. Din 1980 şi până în 1989 aceste grupuri au trecut prin multe săli de antrenament şi s-au dezvoltat permanent.

Cu toată vigilenţa organelor de ordine, aceste grupurii reuşeau să facă Aikido în locuri aproape imposibile. În acele vremuri contactele cu experţii străini nu se puteau realiza decât prin corespondenţă sau prin întâlniri în afara graniţelor României, astfel încât în toată această perioadă, până în 1989 practicanţii de Aikido din Romania au fost autodidacţi de nevoie. Cele câteva cărţi şi casete de Aikido pe care le aveau, erau multiplicate la nesfârşit, încât, după o vreme, nu mai puteau fi utilizate din cauza uzurii.

Farmecul clandestinităţii aducea destul de mulţi practicanţi în săli, aşa că uneori aceştia erau obligaţi să aştepte câteva luni până puteau fi primiţi la cursuri. Aceste grupuri clandestine erau ţinute sub observaţie şi modul frecvent în care se făcea acest lucru era ca organele să infiltreze pe cineva printre practicanţi.

Adevărul este că, după un timp de la declanşarea discutiei despre meditaţia transcendentala, vigilenţa a scăzut, şi nu se înviora decât în preajma congreselor partidului sau cu ocazia diferitelor acţiuni de stat importante.

În 1990, după Revoluţie, Maestrul Dan Ionescu înfiinţează primul club de Aikido – AIKIROM. În acelaşi an, se înfiinţează alte 3 cluburi de Aikido, care împreună cu AIKIROM hotărăsc înfiinţarea Uniunii Române de Aikido (URA), iar Dan Corneliu Ionescu este ales preşedinte al acestei uniuni.

Tot în 1990 se înfiinţează Federaţia Română de Arte Marţiale (FRAM), în componenţa căreia funcţiona un Departament de Aikido, condus la început de Şerban Derlogea şi apoi de Maestrul Dan Ionescu.

URA (care în 1998 şi-a schimbat numele în Federaţia Română de Aikido-FRA) a avut o dezvoltare constantă, ajungând în 2009 la aproximativ 4800 de membri, organizati în 38 de cluburi răspândite în toată ţara, fiind deţinători a 180 de centuri negre.

Prima legatură internaţională oficială a URA cu organizaţii străine de Aikido a fost cu DAB (Uniunea Germana de Aikido), condusă de Rolf Brand – 7 Dan Aikido, cu ocazia Stagiului internaţional de la Herzogenhorn – Germania, în iulie 1990. Dan Ionescu şi Şerban Derlogea au participat la acest stagiu în calitate de reprezentanţi ai Aikido-ului românesc. Aikidoka români au mai fost vizitaţi de Maestrul Rolf Brand în 1996 şi 1997, când a condus Stagii naţionale de succes la Bucureşti. În 1990, Maestrul Dan Corneliu Ionescu a fost invitat să facă o demonstraţie publică şi să conducă un stagiu de Aikido la Chişinău.

Din acel moment colaborarea cu practicanţii din Republica Moldova se dezvoltă, ei participând la toate stagiile naţionale şi internaţionale din România.

În 1993, Dan Ionescu acordă primele centuri negre celor mai buni practicanţi de Aikido din Moldova, dându-le astfel posibilitatea de a pune la punct un sistem propriu de acordare a gradelor, necesar oricărei organizaţii de Aikido.

Această colaborare a continuat câţiva ani, până în 1997, când organizaţia moldoveană s-a afiliat altei organizaţii europene.

În 1991 are loc la Bucureşti primul Stagiu internaţional al României, condus de maestrul Daniel Andre Brun – 8 Dan Aikido şi 5 Dan Judo, Director Tehnic al FFAT (Federaţia Franceză de Aikido Tradiţional), elev direct al lui Tadashi Abe, expertul trimis de Morihei Ueshiba să facă conoscut Aikido europenilor.

Din acest moment Uniunea Română de Aikido întreţine relaţii foarte strânse cu Federaţia Franceză de Aikido Tradiţional - FFAT din Franţa.

În 1992, cu ocazia Stagiului internaţional de la Pradet – Franţa, Maestrul Dan Ionescu este

numit Expert internaţional al FFAT. Maestrul Daniel Brun va conduce stagii internaţionale în Romania, în anii 1991, 1993, 1995, 1997, 1999 şi 2003.

Din 1994 URA devine membru fondator al Confederaţiei Europene de Aikido şi Maestrul Dan Ionescu este ales prim vicepreşedinte, iar în anul 1996 este ales preşedinte, funcţie în care a fost mandatat pentru a patra oară.

După 1990, URA şi apoi Federaţia Română de Aikido participă la toate stagiile Confederaţiei Europene de Aikido. Aikido-ul românesc se implica activ în toate acţiunile acestei organizaţii europene şi au loc schimburi de maeştri şi sportivi cu ţările membre.

În 1997 se înfiinţează Federaţia Română de Arte Marţiale de Contact (FRAMC) care are în componenţa sa un Departament de Aikido. Maestrul Dan Ionescu este primul preşedinte al acestei federaţii. După un an, demisionează pentru a se putea ocupa exclusiv de promovarea, organizarea şi dezvoltarea Federaţiei Române de Aikido şi Aikido-ului românesc.

Principalul scop al FRA este organizarea unitară a cluburilor de Aikido, stimularea înființării de noi cluburi și secții și implicarea în Aikido-ul european.

Pe plan intern FRA a elaborat regulamente și norme privind practicarea și desfășurarea activității Aikido-ului. A organizat un număr mare de stagii regionale și naționale. S-a preocupat pentru înființarea și funcționea școlii pentru formarea cadrelor tehnice– instructori, antrenori și arbitri.

Federaţia Română de Aikido (FRA) cuprinde Academia Federala de Cadre și 4 departamente: Aikido CEA; Aikido Aikikai; Aikido IWAMA; Aiki Jutsu.

În această perioadă tot mai mulţi instructori de Aikido deschid propriile lor cluburi, făcând ca numărul practicanţilor să crească în mod constant, în mai multe localități ale țării.

În anul 1998 (7 noiembrie), s-a desfășurat primul CN de Aikido, competiţie cu caracter demonstrativ, organizată pentru prima oară în lume, la care au participat 82 sportivi calificaţi la competiţiile zonale. În cadrul acestui campionat, fiecare pereche concurentă demonstrează tehnica, marţialitatea şi frumuseţea Aikido-ului. Evoluţia fiecărei perechi este notată de o echipă de arbitri, iar cele mai bune evoluţii sunt premiate.

Începând cu 1998, acest Campionat a devenit cea mai importantă manifestare sportivă naţională de Aikido, reunind în fiecare an sute de sportivi din toată ţara.

Din 1994 URA şi apoi, Federaţia Română de Aikido, participă la pregătirea instructorilor Jandarmeriei Române, iar generalul Vasile Mihalache are un rol important în introducerea Aikido-ului în cadrul structurilor Jandarmeriei.

În cadrul Confederaţia Europeană de Aikido se dezvoltă o şcoală originală de Aikido cu arme. Acesta cuprinde o serie de tehnici de luptă cu Jo, Boken şi Katana, guvernate de principiile şi spiritul Aikido-ului.

In scurt timp, multe federaţii naţionale din Europa adoptă această tehnică. În august 2002, cu ocazia Stagiului European de la Colchester (Anglia), se hotărăşte organizarea unor demonstraţii competiţionale de Katana la nivel European.

După dispariţia fondatorului Aikido-ului, Morihei Ueshiba, mulţi dintre elevii săi au creat şcoli proprii de Aikido, dezvoltând tehnici specifice diferitelor perioade de dezvoltare a Aikido-ului, aşa cum le-au învăţat de la maestrul lor.

În România, deoarece primii instructori de Aikido au fost autodidacţi, Aikido-ul practicat de români are un specific aparte. Învăţând Aikido după cărti, casete video şi, mai ales, din imaginaţie, Aikido-ul românesc a parcurs o perioadă romantică, în care de multe ori a inventat, adoptat si dezvoltat, mai mult decât a preluat.

Deoarece contactul acestei şcoli cu primii maeştri de Aikido s-a produs târziu, la aproape 10 ani de existenţă, Aikido-ul românesc nu a fost influenţat de contactele sporadice cu aceşti maeştri.

Marcată de personalitatea Maestrului Dan Corneliu Ionescu, şcoala românească de Aikido şi-a păstrat originalitatea, fiind considerată o școală eficientă și deosebit de creativă.Tehnicile de Aikido

cu arme dezvoltate în cadrul FRA sunt cunoscute și apreciate de lumea Aikido-ului European.

După 1992. ia fiinţă organizaţia Aikikai România, condusă de maestrul George Raicu (5 Dan), un vechi practicant de Aikido. În jurul anilor 2000, din aceasta organizaţie se va separa un grup care va forma Fundaţia Româna de Aikido Aikikai, condusă de maestrul Dorin Marchis (4 Dan). Și acest grup va suferi o scindare. Un grup va pleca sub conducerea maestrului Nicolae Mitu (4 Dan) și va înfiinţa Centrul Român de Aikido Aikikai, care se va afilia, în anul 2009, la FRA.

În afară de aceste organizaţii, astăzi mai există mici grupuri care practică Aikido şi care nu sunt afiliate la niciuna din organizaţiile menţionate.

La 31 decembrie 2009, FR de Aikido era condusă de Consiliul federal, care avea următoarea componență: președinte – Dan Corneliu Ionescu; vicepreședinți – Frățilă Bogdan Paul și Ungureanu Niculai; secretar general – Vasilescu Alexandra Lucia; membri – Joghiu Sorin, Turcu Luis, Ene Daniel. FRA era afiliată la Confederația Europeană de Aikido – președinte Dan Corneliu Ionescu .

Situația organizatorică: 32 de structuri afiliate din 14 județe; 1756 sportivi legitimați, dintre care 1028 seniori (854 baieți, 174 fete), 218 tineret/ juniori (170 băieți, 48 fete), 510 copii (357 băieți, 153 fete); 13 antrenori; 51 instructori sportivi; 12 arbitri.

Clasamentul pe unități sportive la CN de aikido: 1. ACS Dan Aikido București, 2. CS WBC Galați și 3. ACS Cavaler București.

Evenimente notabile din evoluția aikido-ului pe plan național și internațional

- **1979** – Primul Dojo neoficial de Aikido.
- **1981** – Dan Corneliu Ionescu primește centură neagră în Aikido (2 Dan -1984; 3 Dan -1990; 4 Dan – 1992; 5 Dan – 1996; 6 Dan – 1999; 7 Dan - 2002; 8 Dan Aikido și Katana - 2005)
- **1979-1989** Dan Corneliu Ionescu, împreună cu Șerban Derlogea, se situează printre promotorii aikido-ului din România.
- **1990** – Se înfiinţează primul club de Aikido – Aikirom.
- **1990** - Se înfiinţează Uniunea Română de Aikido – URA, condusă de Dan Corneliu Ionescu.
- **1990** – Apare publicația Aikido Calea Armoniei (autori: Serban Derlogea, Dan Corneliu Ionescu).
- **1990** – Delegația română participă la Stagiul Internaţional al Uniunii Europene de Aikido – Germania.
- **1991** – Se organizează primul Stagiu Internaţional de Aikido în România cu maestrul Daniel Brun – 9 Dan Aikido
- **1993** – Dan Corneliu Ionescu este ales director pentru Aikido în cadrul FRAM.
- **1994** – Se înființează Confederaţia Europeană de Aikido – CEA, printre fondatori aflându-se și Dan Corneliu Ionescu.
- **1995 – 2000** Se organizează cursuri de pregătire pentru Jandarmeria Română.
- **1996 - 2005** Dan Corneliu Ionescu îndeplinește funcția de președinte al Confederaţiei Europene de Aikido. În 2009, i se reînnoiește mandatul în această funcție.
- **1998 – 2005** URA se transformă în Federația Română de Aikido și Dan Corneliu Ionescu este numit președintele Federației Române de Aikido.
- **1998** – Se organizeaza primul CN de Aikido-Demo.
- **2000 – 2005** Se organizează Stagii Internaţionale în Franţa si Anglia,conduse de Dan Corneliu Ionescu.
- **2003** – Apare lucrarea Enciclopedia de Aikido – vol. 1, Arta; vol 2, Aikido fără arme (2005); vol 3, Tanbo și Jo (2005); vol 4, Boken și Katana (2006); vol 5, Tanto și Tessen (2007)
- 2003 – Dan Corneliu Ionescu, împreuna cu maestrul Daniel BRUN, contribuie la stabilirea și dezvoltarea tehnicilor de katana din aikido.
- **2004** – Se organizează primul CE de katana, unde echipa României obține medalia de aur.
- **2005** – Dan Corneliu Ionescu este ales director tehnic pentru aikido şi katana în cadrul CEA.

• **2004 – 2009**, la CE de seniori, au obținut **medalii de aur** sportivii: Ene Daniel, Dobre Raluca, Lemnaru Alexandra, Turcu Luis Valentin (katana) și Radu Cristian, Antonescu (Caradan) Paul (boken); **medalii de argint**: Dobre Raluca, Lemnaru Alexandra, Ene Daniel, Fratila Gabriela (katana) și Dobre Raluca, Negulescu Andra, Ion Cosmin Dan (boken); **medalii de bronz**: Ancuţa Mirela (probă tehnică), Fratila Gabriela, Radu Cristian (katana) și Pucalev Igor, Lemnaru Alexandra, Fratila Gabriela, Cret Iulian, Barsan Rares (boken)– vezi **Cartea de Aur** (vol VI)

• **2008** – Federatia Română de Aikido este recunoscută oficial ca organism de sine stătător și ca ramură distinctă de sport.

Sursă: Federația Română de Aikido

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

Dan Corneliu Ionescu şi Daniel Brun - Director Tehnic al FFAT (Federaţia Franceză de Aikido Tradiţional) la primul stagiu din România – 1991

În anul 1998 (7 noiembrie) are loc competiţie naţională de aikido, cu caracter demonstrativ.

Primii paşi în aikido şi primele distincţii acordate câştigătorilor întrecerilor, rezervate copiilor

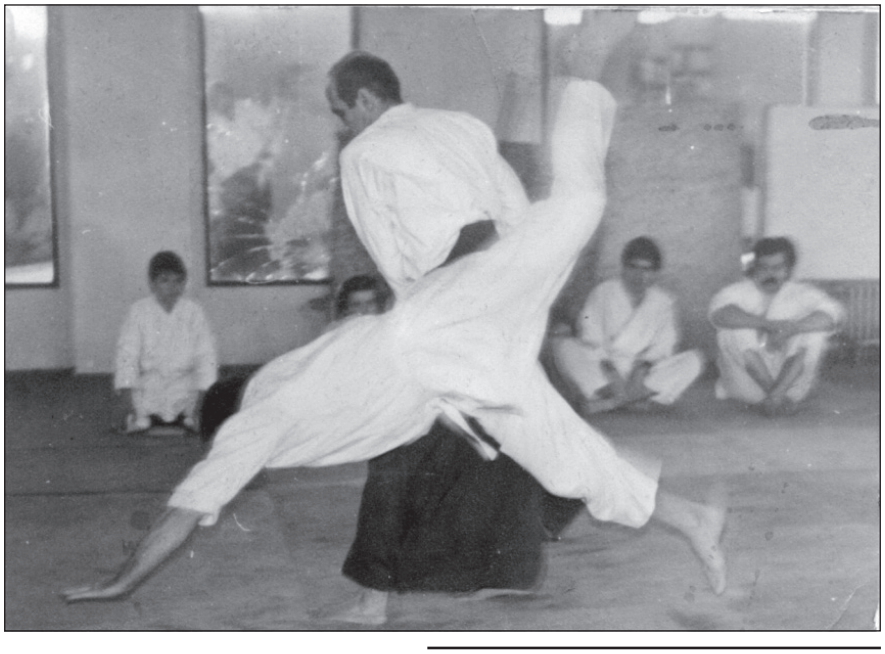

Şerban Derlogea predând Aikido în sala IEFS

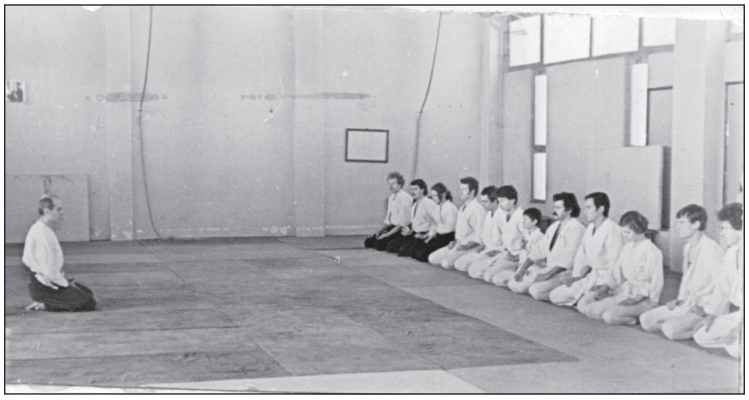

Şerban Derlogea şi Grupa de Aikido de la IEFS

Sala Ecran Club – antrenament şi stagiu naţional

Stagiu internaţional -1991 în sala Semnătoarea

Maestrul Rolf Brand din Germania (preşedintele Uniunii Germane de Aikido) - stagiu la Bucureşti

Dan Corneliu Ionescu – Stagiu National Bucuresti. Au mai fost efectuate stagii internaționale în: Galați, Iași

Dan Corneliu Ionescu - Stagiul internaţional Arcachon – Franţa.
Au mai fost efectuate stagii internaţionale în: Mulhouse,
St. Martin de Crau – Franţa; Colchester – Anglia.

FIGURI REPREZENTATIVE

ANTONESCU (CARADAN), PAUL (1983), n. în Comuna Bordești, jud. Vrancea. Absolvent al grupului școlar agricol, specializarea tehnician agronom din Tecuci (2001). A început să practice Aikido la 26, asistat de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimat în 2007 la clubul sportiv ”Dan Aikido”, având ca antrenori pe D.C. Ionescu și Alexandra Vasilescu. Selecționat de 2 ori în lotul național. Rezultate: locul I în 2009 și în 2010 CN de katana, categoria Bokken seniori. În CE locul I în 2009 și în 2010 la aceeași categorie.

BÂRSAN RAREȘ-ALEXANDRU (1976), n. în București. Economist, absolvent al Facultății de Relații Economice Internaționale, din cadrul ASE, promoția 1999. Instructor de aikido, calificat la cursul din anul 2009. A practicat înotul și ulterior aikido, sport în care s-a remarcat sub îndrumarea maestrului Dan Corneliu Ionescu, în cadrul clubului *Dan Aikido,* începând din anul 2004. Multiplu medaliat la CN de aikido. Selecționat de 8 ori în loturile naționale, unde s-a pregatit tot cu maestrul DCI. Participant la CE din 2005 (Brăila), 2007 (La Garde-FRA) și la edițiile din 2008 (Arcachon-FRA) și 2009 (Dax-FRA), unde a intrat în posesia medaliilor de bronz. Membru fondator și președinte al CS *Kazumi*, din București, unde este și instructor.

CHIVU, TRAIAN (1979), n. în București. Absolvent al Facultății de Informatică a Universității Româno-Americană din București (2001). Programator. A început să practice Aikido la 28 de an, pregătit de antrenorul Alexandra Vasilescu. Legitimat la clubul sportiv ”Dan Aikido”, antrenor D.C. Ionescu. Selecționat de 2 ori în echipa reprezentativă a țării pregătit de aceiași antrenori. Rezultate: locul VI în CN din 2009 și locul V în 2010la CE din 2009 de katana în Franța, la DAX.

CREȚ, IULIAN CEZAR (1974), n. în Tecuci, jud. Galați. Absolvent al Facultății de Drept a Universității ”Danubius” (1999) și al Facultății de Sociologie-Psihologie a Universității ”Spiru Haret” (2008). Sporturi practicate: Karate Kyokushin, Karate Ishin Ryu, Aikido. În formă de luptă karate Kyokushin, inițiat la 20 de ani sub îndrumarea lui M.S. Fechet. Legitimat succesiv la cluburile sportive: ”Kyokushin-kan” din Galați între anii 1992-1997, pregătit cu același antrenor care l-a inițiat – M.S. Fechet;

între 1999-2002 antrenat de A. Trandaf la ”Torak” din Iași și din 2003 la ”WBC” Galați, pregătit de N. Ungureanu, pe care l-a avut și la lotul național de seniori, la care a fost selecționat de 10 ori. Palmares: două medalii de argint în CN de katana seniori, categoria katana în 2007 și 2010, o medalie de bronz în 2006. La CE 1 loc III în 2007 la La Garde (Franța), două locuri V în 2005 și 2008 la categoria katana seniori.

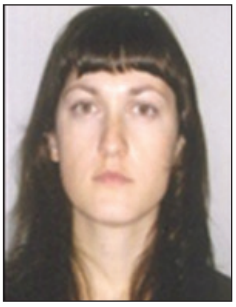

DOBRE, RALUCA MĂRIOARA (1981), n. în Brăila. Absolventă a Facultății de chimie, secția biochimie a Universității din București. A concurat în artele marțiale, în forma de luptă Aikido inițiată și pregătită de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimată la cluburile: ”Aikirom” din Brăila (antrenor S. Yoghin) în intervalul 2000-2001, ”Aktiv” (antrenori B. Frățilă, D. Danilet) între anii 2001-2006, iar din 2006 la ”Dan Aikido” (antrenor D.C. Ionescu). Performanțe: de 2 ori CN la Constanța (2005) și la Brăila (2005) la categoria katana. Selecționată de 3 ori în echipa reprezentativă a țării. A cucerit medalia de argint la CE de katana, categoria bokken din 2004 de la Paullac (Franța).

ENE NICOLAE DANIEL (1967) n. în municipiul Piatra Neamț, jud. Neamț. Absolvent al ANEFS București, specializare atletism (1994). Profesor de Educație Fizică și Sport. Antrenor. A practicat atletismul, antrenat de I. Iorga, M. Cristea, I. Soter și s-a consacrat în Aikido. Legitimat ca atlet la cluburile sportive: ”Ceahlăul” (1986/1987 și 1988/1989), ”Steaua” (1989-1990), ”ANEFS” (1991-1994), iar la Aikido la clubul ”Dan Aikido” (1991-1992), ”Mizuno” din P. Neamț (din 2001). Performanțe pe plan internațional: medalie de aur la CE la Katana în 2004 la Pauillac (Franța) și de argint în 2006 la Mulhouse (Franța). Maestru al sportului în atletism (1992), în care a cucerit de 6 ori titlul de CN la juniori. Selecționat de 10 ori în echipa de juniori, de 2 ori în cea de tineret și de 4 ori în cea de seniori. Maestru al sportului.

FRĂȚILĂ, BOGDAN-PAUL (1974), n. în Suceava. Absolvent al Facultății de limbi și literaturi străine, din cadrul Universității Spiru Haret. Pe linie profesională activează ca manager IT&C în cadrul SC Unidec Srl. Antrenor de arte marțiale, specializat în aikido, absolvent al ȘNA. A urmat diferite stagii naționale și internaționale de perfecționare. Practicant al artelor marțiale, ramura aikido. A fost legitimat la CS Aikirom și la CS Aktiv, ambele din București. Participant în competițiile de nivel local și național. Și-a adus contribuția ca antrenor la CS Aktiv, la pregătirea unor campioni naționali și medaliați la CE. A publicat o serie de articole în revistele de specialitate și a colaborat la unele emisiuni televizate cu tematică specifică domeniului său de activitate. În cadrul FR de Aikido, îndeplinește funcția de vicepreședinte. Este posesorul centurii negre în grad de 5 dan.

FRAȚILĂ, GABRIELA VIORICA (1977), n. în Galați. Absolventă a Facultății de Drept a Universității ”Spiru Haret”. Avocat. A început să practice târziu Aikido, la 25 de ani asistată de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimată la clubul sportiv ”Dan Aikido” din 2002. Palmares: de 2 ori CN în 2009 și 20010, 3 medalii de argint în 2006, 2007, 2008 și o medalie de bronz în 2005 la concursul de Katana seniori. Selecționată de 6 ori în echipa națională, cu care a cucerit locul I la CE din 2010 de la Brașov (România), locul II în 2009 la Dax (Franța), locul III în 2007 la La Garda (Franța) și la Brăila (România) în 2005.

ION, COSMIN DAN (1986), n. în Galați. A terminat cursurile de masterat al Universității ”V. Alecsandri” din Bacău, specializare kinetoterapie și reeducare funcțională (2010). Kinetoterapeut. A fost inițiat în artele marțiale, în forma de luptă Aikido la 20 de ani de către antrenorul N. Ungureanu. Legitimat la clubul sportiv ”WBC” Galați (din 2003), pregătit de același antrenor. Rezultate: locul II în 2009 și locul III în 2010 la CN de Kata-Bokken seniori; locul II la CE din 2009 la Dax (Franța). Selecționat de 2 ori în echipa națională.

IONESCU, DAN CORNELIU – vezi Personalități

LEMNARU, ALEXANDRA DANIELA (1978), n. în București. Absolventă a Academiei de Studii Economice – București. Masterat în Comunicare și Relații Publice în Afaceri (2010). Economist. A început să practice Aikido la 13 ani, selecționată și pregătită de D.C. Ionescu. Legitimată la clubul sportiv ”Dan Aikido” din 1992. Rezultate: de 3 ori CN de Katana (2006, 2007, 2008); de 2 ori locul III (2005, 2009). Selecționată în echipa reprezentativă a României seniori de 5 ori. La CE de seniori a obținut 1 medalie de aur în 2007 la La Gard (Franța), 2 medalii de argint în 2005 la Brăila (România) și în 2008 la Arcachon (Franța) și 1 de bronz în 2006 la Mulhouse (Franța), toate la proba Katana. Pregătită de antrenorul D.C. Ionescu.

NEGULESCU, ANDRA MIRUNA(1974), n. în Municipiul Bistrița, jud. Bistrița Năsăud. Absolventă a Facultății de Litere a Universității ”Babeș-Bolyiai” din Cluj-Napoca (1998). Sporturi practicate: călărie, judo și aikido, în care se va iniția și consacra la o vârstă înaintată – 29 de ani, îndrumată de antrenorul D.C. Ionescu. Legitimată din 2003 la Clubul ”Dan Aikido”, pregătită de același antrenor. Selecționată de 3 ori în echipa națională de seniori, obține 1 titlu de CN, se clasează pe locul II și III, la concursul de katana – Bokken seniori, în 2005 și 2007. Pe plan internațional va dobândi medalii de argint în 2005 la Brăila (România) și 2007, la La Gard (Franța) la CE de katana – Bokken seniori.

STAN, GEORGE CRISTIAN (1986), n. în Craiova, jud. Dolj. Absolvent al Facultății de Automatică, Calculatoare și Electronică, secția inginerie Software din Craiova (2009). Inginer programator. Sporturi practicate: baschet, ciclism, trekking și aikido în care seinițiază și consacră la 19 ani sub îndrumarea antrenorului Igor Pugalev. Legitimat în 2005 la clubul de ”Aikido” din Craiova și din 2010 la clubul ”Aikido Tradițional” din Craiova, pregătit de A. Folea. Selecționat 1 dată în echipa națională de seniori. Rezultate: locul V în CN de katana din 2010 și locul II la CE de katana, secția bokken seniori (2010).

TURCU, VALENTIN LUIS (1975), n.în Tecuci, jud. Galați. Absolvent al Facultății de Administrare - Managementul Afacerilor publice (2009) și al masteratului . Manager. Sporturi practicate: arte marțiale – Shotokan-Fudokan, Ju-Jitsu, Kick-Box, Aikido. Inițierea în Shotokan Fudokan asistat de antrenorul Ghe. Dundev în care s-a consacrat. Legitimat succesiv în cluburile: ”Nidan” din Tecuci, antrenat de același antrenor care l-a selecționat (1991-1996), ”Aikirom” din București, filiala Tecuci (1996-2002), pregătit de antrenorii S. Grecu, N. Ungureanu, ”Aikishin”, Tecuci (din 2003), antrenat de Alexandra Vasilescu, N. Ungureanu, D.C. Ionescu. Selecționată de 2 ori în echipa reprezentativă a țării de tineret și de 4 ori în cea de

seniori. La CE din 2009 de la DAX (Franța), la proba Kata Katana a cucerit medalia de aur.

UNGUREANU, NICULAE (1968), n. în Galați. Practicant al artelor marțiale, specializat în ramura aikido. La vârsta de 14 a început să practice luptele și a continuat cu judo, participând la diferite competiții de nivel local. După efectuarea stagiului militar, la vârsta de 22 ani, a început să practice artele marțiale, în special aikido, frecventând sala Liceului Mihail Kogălniceanu, unde se pregătea sub îndrumarea prof. Eugen Vicol. Acest sport a continuat să îl practice, la 28 de ani, ajungând la centura neagră 1 dan, iar în 2009 la 5 dan. În 1992, a primit atestatul de antrenor. În această calitate a activat la cluburile: Aikido Club Constanța și WBC Galați. Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut mai multe titluri și medalii la CN, iar pe plan internațional a contribut la obținerea de medalii la CE. După anul 2000, s-a angajat într-o acțiune de pregătire a agenților de pază din municipiul Galați, cărora le-a predat însușirea tehnicilor de contraatac și alte elemente tehnice necesare acestora. În anul 2007 a fost ales vicepreședintele al FR de Aikido, în cadrul căreia îndeplinește și funcția de antrenor federal. Posesor al centurii negre în grad de 6 dan.

VASILESCU (KIVU), ALEXANDRA-LUCIA (1960), n. în București. Economist, absolvent al Facultății de Cibernetică. Activează pe linie profesională ca șef proiect la Unidec Computer Systems. Practicant al artelor marțiale, specializată în aikido, la Clubul Dan-Aikido București. Posesoarea centurii negre în grad de 5 dan. Participantă în competițiile de nivel local și național. Atestată ca intructor-antrenor, activează în cadrul Clubului Dan-Aikido. A contribuit la pregătirea unor sportivi care au obținut titluri de campioni naționali, o medalie de aur și două de argint la CE. În cadrul Federației Române de Aikido, îndeplinește funcția de secretar general.

Antrenorii și instructorii care activează în Aikido (lista oficială elaborată de FR Aikido):

♦ DAN IONESCU – Director Tehnic - CS Dan-Aikido București♦ NECULAI UNGUREANU - Antrenor Federal - CS WBC Galați ♦ MICHEL MARTIN - Instructor - CS Akaba Franta ♦ ALEXANDRA VASILESCU - Instructor Federal - CS Dan-Aikido București♦ BOGDAN FRAȚILĂ - Antrenor Federal - Aktiv București ♦ SORIN JOGHIU - Antrenor Federal- Aikido Brăila♦ IOAN MIRICA - Antrenor - CS Atlantis Brașov ♦ POPAZOV MIHAI- Antrenor Federal- CS Aikidoka Galați ♦ Luis Turcu - Instructor- CS Aikishin Tecuci ♦ Ion State- Instructor- CS Aikido Constanța ♦ Cristian Vasile- Antrenor Federal- CS Euroget Ploiești ♦ FLORINA RADUCA- Antrenor - CS Kazumi București ♦ GABRIEL DABIJA- Instructor- CS WBC Galați ♦ SORIN PERIANU - Instructor- CS WBC Galați ♦ GRIGORAȘ LAZAR - Instructor- CS WBC Galați ♦ NICUSOR PLETEA - Instructor- CS WBC Galați ♦ LAURENTIU ABRUDAN – Antrenor - CS WBC Galați ♦ NECULAI DANILET - Instructor- CS Aktiv București ♦ COSTICA DINU - Instructor- CS Dan-Aikido București♦ MOROIANU GEORGE - Instructor- CS WBC Galați ♦ LEMNARU ALEXANDRA - Instructor- CS Master București ♦ VOICULEANU LIVIU - Instructor- CS Satori Do Rosiori ♦ ENE DANIEL - Instructor- CS Mizuno Piatra Neamț ♦ CHIRCA MARIUS - Instructor- CS Aikido Brăila ♦ RĂDULESCU VIOREL - Instructor- CS Aikido Brăila ♦ ROSCHI CLAUDIU - Instructor- CS Aikido Brăila ♦ DOBRE ANDREI - Instructor- CS Dan-Aikido București♦ POMARJANSCHI GABRIELA - Instructor- CS Dan-Aikido București♦ DRAGHICI BOGDAN - Instructor- CS Euroget Ploiești ♦ COZMANCIUC IULIAN- Instructor- CS WBC Galați ♦ FOLEA SORIN ALIN - Instructor- CS Aikido Trad. Craiova ♦ CREȚ IULIAN- Instructor- CS WBC Galați ♦ RAPOTAN IONEL - Instructor- CS WBC Galați ♦ IONCU VICTOR - Instructor- CS Aikido Trad. Craiova ♦

ALBEANU MARIAN - Instructor- CS Adi-San Craiova ♦ DUMITRESCU SABIN- Antrenor- CS Cavaler București ♦ FERARU OCTAVIAN- Instructor- CS Euroget Ploiești ♦ STANESCU IULIAN- Antrenor - CS Iwama București ♦ NEGULESCU ANDRA - Instructor - CS Dan-Aikido București♦ ALUAS TIBERIU - Instructor - CS Dan-Aikido București♦ BUDES CIPRIAN - Instructor - CS Master București ♦ BÂRSAN RARES - Instructor - CS Kazumi București ♦ SIMICI ROMEO - Instructor - CS Aikido Brăila ♦ HANOR IULIAN - Instructor - CS Aikido Brăila ♦ GARBA NICOLAE - Instructor - CS Aikido Brăila ♦ IORCIC DRAGOS- Instructor - CS Aikido Brăila ♦ BOSOI IULIAN- Instructor - CS Aikido Constanța ♦ IONESCU FLORIAN- Instructor - CS Aikido Constanța ♦ SOLTUZ NICOLAE- Instructor - CS Aikidoka Galați ♦ TUDORACHE CONSTANTIN- Instructor - CS Aikidoka Galati ♦ DAN LUCIAN- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ DOBRE RALUCA- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ FRĂȚILĂ GABRIELA- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ FLESERIU LAURENȚIU- Instructor - CS Euroget Ploiesti ♦ NĂSTĂSACHE GEORGE- Instructor - CS Euroget Ploiesti ♦ PETER ARPAD- Instructor - CS Okinawa Sf.Gh ♦ DUMITRU LAURENTIU- Instructor - CS Aikido Trad. Craiova ♦ Stoica BOGDAN- Instructor - CS Iwama București ♦ BOLDOR CONSTANTIN- Instructor - CS Dan-Aikido București♦ BANDILA BOGDAN- Instructor - CS Aikido Tg. Mures ♦ VARVARICHE GELU- Instructor - CS Atlantis Brașov ♦ STAN LIVIU- Antrenor - CS Iwama București ♦ GÂRBA NICOLAE - Antrenor - CS Iwama București.

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE

SCURT ISTORIC

Federația Română de Arte Marțiale (FRAM) a luat ființă în anul **1990** (20 ianuarie) și cuprindea majoritatea ramurilor și stilurilor din domeniul artelor marțiale (Karate,Ju-jitsu,Wushu,Kick box,-Muay Thai,Kyokushin Kai,Ashihara, Taekwondo, Qwan-ki-do și Aikido).

Apariția și dezvoltarea ramurilor și stilurilor aparținând artelor marțiale sunt prezentate, în sinteză, în istoricul artelor marțiale.

Până în anul 2009, au avut loc mai multe reorganizări, care au condus la înființarea de noi federații independente pentru unele ramuri. Având în vedere modificările intervenite în această perioadă, FRAM, în Statutul său adoptat de Adunarea Generală din 29.03.2008, a stabilit denumirea, statutul juridic, componența, sediul, patrimoniul, structura organizatorică, scopul, obiectivele și atribuțiile, afilierea structurilor organizatorice, drepturile și obligațiile membrilor, organele de conducere, administrare și control, funcționarea asociațiilor județene și a municipiului București de arte marțiale, ligile profesioniste, mijloacele financiare și materiale, organizarea competițiilor, autoritatea disciplinară, combaterea violenței și a dopajului, măsuri disciplinare și altele.

Principalele prevederi ale Statutului, referitoare la problematica anunțată, stabilește următoarele:

- FRAM în conformitate cu prevederile Legii nr.69/2000, este continuatoarea de drept a Federaţiei Române de Arte Marţiale care a funcţionat in subordinea Ministerului Tineretului si Sportului;

- Articolul 2 prevede că FRAM este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentalâ, apolitică și fără scop lucrativ. Personalitatea juridică a FRAM este dobândită in condiţiile legii.

Structura organizatorică a FRAM:

1. Departamentul JU - JITSU (JIU-JITSU) cuprinde stilurile acestei ramuri în totalitate, structurate în funcţie de Organismele Internaționale în care se regăsesc: IJJF (International Ju-Jitsu Federation), EJJU (European Ju-Jitsu Union), IMAF (International Martial Arts Federation), WJKF (World Ju-Jitsu and Kobudo Federation), IBJJF (International Brazilian Jiu-Jitsu Federation).

2. Departamentul WUSHU- KUNG FU: include toate stilurile de arte marţiale chinezeşti - wushu. kung fu - în totalitatea lor, moderne şi tradiţionale, qigong. Pentru ramura sportivă wushu - kung fu, FRAM este afiliată la Federaţia Internaţională deWushu (IWuF) şi la Federaţia Europeană de Wushu (EWuF)

3.Departamentul QWAN KI DO şi METODE TRADIŢIONALE VIETNAMEZE cuprinde ramura sportivă

Qwan Ki Do, competiţională - Thao Quyen, Song Dao, Dau TuDo, Co Vo Dao (arme tradiţionale), Vu

Lan şi stilul intern - Tam The sau Tam Khi The. Pentru ramura sportivă Qwan Ki Do, FRAM este

afiliată

la World Union of Qwan Ki Do (WUQKD) - ca for mondial şi la European Union of Qwan Ki Do

(EUQKD) - ca for continental, respectând statutele şi regulamentele acestora.

4. Departamentul KARATE cuprinde urmatoarele subdepartamente:

a) Karate SKDUN - coordonează stilul Karate SKDUN

b) Karate EUREKA - coordonează stilul Karate EUREKA

c) Karate SHORIN-RYU - coordonează stilul Karate SHORIN-RYU;

d) Karate IKA.

5. Departamentul ASHIHARA KARATE include ramura sportivă ashihara karate -NIKO.

Ashihara Karate este un stil japonez de arte marțiale, dezvoltat de Kancho Hideyuki Ashihara la începutul anilor '80. Îmbinând forța karate-ului full-contact cu eficiența metodei Sabaki, aceea de a folosi forța adversarului împotriva sa, Ashihara Karate este unul dintre cele mai eficace și spectaculoase stiluri din sistemul de luptă knockdown karate.

În anul 1980 sunt puse bazele Organizației Internaționale Ashihara Karate, urmând o dezvoltare masivă și rapidă a acestui stil în întreaga lume. În prezent, organizația este condusă de Hidenori Ashihara, fiul lui kancho Hideyuki Ashihara.

6. Departamentul WADOKAI cuprinde stilul Karate Wado-Ryu și este afiliat la Federaţia Europeană de Wadokai

Scopul FRAM: valorificarea aptitudinilor individului într-un sistem organizat de selecţie, pregătire si competiție pentru ameliorarea rezultatelor sportive; promovarea laturii sportive și educaționale a artelor marțiale.

Principalele obiective ale FRAM:

-dezvoltarea și promovarea artelor marţiale, pe întreg teritoriul țării, fără niciun fel de discriminare pe motive politice, rasiale, religioase, sex sau vârstă.

-organizarea procesului de selecţie, formare, pregătire şi perfecţionare continuă a sportivilor în concordanță cu cerinţele necesare obţinerii de rezultate pe plan internaţional;

-perfecţionarea continuă a nivelului de calificare a specialiştilor: antrenori, instructori, arbitri, etc. în colaborare cu instituțiile autorizate;

- promovarea spiritului de fair-play în competiții și în sălile de antrenament;

- organizarea unor activități de cercetare;

- elaborarea și editarea de publicaţii proprii.

Principalele atribuții ale FRAM sunt:

-elaborează strategia naţionala de dezvoltare a stilurilor de arte marţiale componente;

-organizează activitățile și competiţiile sportive oficiale la nivel naţional;

-întocmeste calendarul sportiv intern și internaţional al departamentelor;

-elaborează și adoptă regulamente și norme de organizare, tehnice, financiare și de asigurare materială pentru activitatea proprie;

-elaborează și realizează planurile de pregătire și de participare a sportivilor de performanță din cadrul loturilor naţionale de stil la competiţiile internaţionale;

- asigură formarea și perfecţionarea specialiştilor din domeniul artelor marţiale componente;

- promovează spiritul de fair-play în competiții și în sălile de antrenamente;

- reprezintă, susţine și apară interesele stilurilor de arte marţiale componente.

Organele de conducere, administrare și control ale federaţiei sunt: Adunarea Generală, Biroul Federal, Biroul Executiv și Comisia de Cenzori.

Biroul Federal se compune din 13 membrii, după cum urmează: preşedintele FRAM (este şi preşedintele Biroului Federal); 3 vicepreşedinţi (membri de drept ai Biroului federal); secretarul general (membru de drept ai Biroului federal); 8 membri (reprezentanţii departamentelor și/sau subdepartamentelor FRAM, câte un reprezentant pentru fiecare departament și/ sau subdepartament, după caz).

II SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

	1994	2009
Județe	38	33
Asociații și cluburi afiliate	315	176
Sportivi legitimați	3496	4418
Numar antrenori	264	94
Număr instructori	2416	38
Număr arbitri	60	155
Maeștri ai Sportului	-	47
Maeștri Emeriți ai Sportului	-	44
Antrenori Emeriti	-	33

Surse: Federația Română de Arte Marțiale (Anuarele Sportului 1994 și 2009).

III AFILIERI INTERNAȚIONALE

A. Pe plan mondial
- Federația Internațională de Wushu (IWuF), 1990
- Uniunea Mondială de Qwan Ki Do (UQKD), 1990
- Noua Organizație Internațională de Karate Ashihara Kaikan (NIKO), 1996
- Federația internațională de Ju-Jitsu (JJIF), 2001
- Uniunea Mondială de Karate-do Shotokan (SKDUN), 2001
- Federația Internațională de Kempo (IKF), 2001
- Uniunea Internațională de Karate Shorin-Ryu (USKK), 2001

B. Pe plan european
- Federația Europeană de Wushu (EWuF), 1990
- Federația Balcanică de Wushu, 1991
- Uniunea Europeană de Ju Jitsu (EJJU), 1994
- Uniunea Europeană de Metode Tradiționale Vietnameze, 1995
- Asociația Europa&Karate (Eur&Ka), 2002
- Federația Balcanică de Ju Jitsu (BJJF), 2004
- Europa Wado Kai, 2006

IV REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Dan Macoveanu – președinte al Comisiei de Cercetare a Uniunii Europene de Taekwondo (1994);
-membru în Comisia Științifică din cadrul Uniunii Europene de Taekwondo (1996)
Dan Ionescu – prim-vicepreședinte al Confederației Europene de Aikido (1994)
Florin Mageriu – vicepreședinte al Federației Europene de Karate Goju-Ryu (EGKF) (1994-2001);
- vicepreședinte al Federației Europene Goju-Europa (1996)
Vasile Manea – vicepreședinte al Federației Balcanice de Karate(1994)
Mircea Boldea – membru în Comisia tehnică de arbitraj la International Kick Boxing Federation (IKBF) (1996)
George Raicu – președinte Uniunea Europeană Aikikai (1996)
Florentin Marinescu – membru al Comitetului Executiv, delegat pentru relațiile cu federațiile din Europa de Est, din cadrul Uniunii Mondiale de Qwankido (UQKD) (1998) ;

- membru al Consiliului Director din cadrul Uniunii Mondiale de Ju Jitsu și Kobudo (WJJKOU) (1998).

Ovidiu Covaci – membru al Consiliului Director Tehnic, șef al Comisiei de arbitraj tehnic din cadrul Uniunii Mondiale de Qwankido (UQKD) (1998)

Cioroianu Mihai-Horia - președinte Eur&Ka și vicepreședinte al Asociației Mondiale de Karate Eur&Ka.

Aurel Pătru – vicepreședinte al SKDUN (2001-2003);

-președinte al SKDUN (2003)

Valentin Zaharia Amatto – vicepreședinte al Federației Internaționale de Kempo (IKF) (2001)

Răzvan Vovcenco – președintele Comisiei de arbitri a Federației Internaționale de Kempo (IKF) (2002)

Anica Florescu – delegat pentru stilul Nihon Ju Jitsu în Europa de Est din cadrul Federației Internaționale de Arte Marțiale (IMAF) (1992)

Petru Grindeanu –arbitru internațional Wushu (1996);

- ofițer executiv și membru al Comitetului Executiv (2002), membru al Comisiei de disciplină (2003) și membru al Comisiei sportivilor din cadrul Federației Europene de Wushu (EWuF) (2004).

– membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Internaționale de Wushu (IWuF) (2005);

-trezorier în cadrul Federației Europene de Wushu (2006)

-membru al Comitetului Tehnic(TC) al IWUF

Robert Manole – vicepreședinte al Uniunii Europene de Ju Jitsu (EJJU) (1996);

– vicepreședinte al Federației Balcanice de Ju Jitsu (BJJF) (2001)

ARBITRI ȘI OBSERVATORI INTERNAȚIONALI

Argentina Boldea – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Dumitru Mocășanu – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Gabriel Goila – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Bogdan Scarlatescu – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Gleb Milinovici – arbitru internațional Kick Box și Box Thai (1996);

-observator european la IAMTF (1996)

Ion Benea – arbitru internațional Wushu (1996),Presedinte al Comisiei de Etica al EWUF.

Mihai Ionescu – arbitru european Wushu (1996)

Laurentiu Pau - arbitru european Wushu (2005)

Dan Ene - arbitru european Wushu (2005)

Claudiu Calmuschi –arbitru international Wushu (2010)

Sonia Grindeanu –arbitru international Wushu (2010)

Gabriela Libiu – arbitru european Wushu (1996)

V EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE– COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

FRAM este prezentată în Anul Sportului din **1993**, cu următoarele ramuri (stiluri), afiliate la federațiile internaționale: Uniunea Internațională de Karate Do; Federația Internațională Tae-kwon-do; Uniunea Europeană de Karate; Uniunea Europeană de Taekwondo și Federația Internațională de Wushu (ultima nerecunoscută de AGFIS și CIO)

- **1979**, la noi în țară se practică Qwan Ki Do, când Maître Gouandjika Fidéle (pe atunci centură neagră 3 Dang) a înființat primul club de Arte Marțiale Vietnameze Viet Vo Dao.
- **1993**, componența Biroului federal: președinte executiv - Dan Macoveanu, vicepreședinți – Adrian Popescu-Săcele, Ion Benea, Remus Botar, secretari federali– Vasile Manea și Petru Grindeanu.
- **1994**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare – Vasile Văcaru; președinte - Dan Macoveanu, vicepreședinți – Adrian Popescu-Săcele, Ion Benea; secretari federali– Vasile Manea și Petru Grindeanu; directori tehnici – Ilie Ionescu (Karate Kyokushinkai), Mihai Ionescu (Wushu Kung-Fu) Mircea Boldea (Kick Box), Ovidiu Covaci (Qwan Ki Do), Dan Ionescu (Aikido), Florin Ocolișan (Taekwondo WTF), Florin Mageriu (Karate Goju-Ryu); antrenor federal – Adrian Nagel; membri – Mihai Cioroianu, Gyorgy Masza, Adrian Stan, Adrian Bucur, Valeriu Mușat;
- **1994,** are loc primul concurs mondial Ashihara Karate, cunoscut sub denumirea de Sabaki Challenge Spirit.
- **1994**, în perioada 07-10 iulie are loc la București primul CE de juniori din România, cu participarea a peste 400 de sportivi din 28 de țări;
- **1994** septembrie, Congresul CIO a hotărât ca probele de Taekwondo la 4 categorii de greutate, băieți și fete, să figureze în programul JO din 2000.
- **1995**, Mihai Cioroianu este numit în funcția de antrenor federal;
- **1995** la București, în perioada 22-29 mai, s-a organizat CE de Kyokushin juniori, cu participarea a 28 de țări.
- **1996**, Biroul federal avea urmatoarea componență: președinte de onoare – Vasile Văcaru; președinte executiv - Dan Macoveanu, vicepreședinte și director tehnic Karate FNK – Adrian Popescu-Săcele; vicepreședinte - Ion Benea; secretari federali– Vasile Manea și Petru Grindeanu; directori tehnici – Mihai Ionescu (Wushu), Mircea Boldea (Kick-Box AllStyle), Ovidiu Covaci (Qwan-ki-do), Dan Ionescu (Aikido), Dorel Bulearcă (Karate Kyokushinkai), Gheorghe Masza (Taekwondo-ITF); reprezentant RTUC Taekwondo-WTF – Florin Ocolișan; director colegiu centuri negre și comisie științifică - Florin Mageriu; membri – Adrian Nagel, Mihai Cioroianu, Gheorghe Țețu, Adrian Stan, Adrian Bucur, Valeriu Mușat, George Biriș, Cristian Bogza.
- **1996,** au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: **Karate FMK** – Adrian Popescu Săcele (antrenor coordonator), antrenori – Dan Macoveanu, Vasile Manea, Adrian Nagel, Mihai Cioroianu, Gheorghe Țețu, Aurel Pătru; **Taekwondo WTF –** Dan Macoveanu (antrenor coordonator); antrenori – Florin Ocolișan, Constantin Dinciu, Radu Rolea, Marin Ștefănescu, Valeriu Voicu, Lucian Rănetescu, Irimie Biciu, Ștefan Claudiu Pop; **Taekwondo ITF** – Gheorghe Masza (antrenor coordonator); **Wushu Kung-Fu** – Ion Benea (antrenor coordonator); antrenori – Petru Grindeanu, Mihai Ionescu; **Qwan Ki Do** – Ovidiu Covaci (antrenor coordonator), antrenor – Carol Deslă; **Kick Box –** Mircea Boldea (antrenor coordonator), antrenori secunzi – Argentina Boldea, Gabriel Goilă, Adrian Stan; **Muay Thai** – Mircea Boldea (antrenor coordonator), Argentina Boldea (antrenor secund), Mircea Cirloganu (antrenor); **Choy-Li-Fut** – Eimuna Nervuzian (antrenor); **Karate Kyokushinkai** – Dorel Bulearcă (antrenor coordonator)
- **1996** (mai)**,** au fost organizate în România CE Qwan Ki Do, în Iași;
- **1996** (iunie), CE Karate WKF intercluburi, la Brașov;
- **1996** (noiembrie), CB de Karate Kyokushin-

kai (noiembrie, Constanța).

• **1997**, Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare – Vasile Văcaru;președinte - Dan Macoveanu, vicepreședinți – Adrian Popescu-Săcele, Ion Benea; secretari – Vasile Manea și Petru Grindeanu; membri - Mihai Ionescu, Mircea Boldea, Ovidiu Covaci, Dan Ionescu, Dorel Bulearcă, Florin Ocolișan, Florin Mageriu, Gheorghe Masza, Adrian Nagel, Mihai Cioroianu, Gheorghe Tetu, Adrian Stan, Adrian Bucur, Valeriu Mușat, George Biriș, Cristian Bogza.

• **1998**, în conducerea federației se aflau: Radu Vasile – președinte; Ion Benea și Florentin Marinescu – vicepreședinți; George Raicu – director general; Petru Grindeanu – secretar federal; Mihai Cioroianu, Dan Deac, Mircea Ungureanu, Mihai Ionescu, Ovidiu Covaci, Alexandru Chirilă, Ilie Ghepeș, Cristinel Oprescu, Nicolae Mitu, Anghel Andreescu, Aurel Pătru, Dorin Georgescu – membri

• **1998,** este menționată performanța lui Tiță Marius, ce a realizat cel mai rapid KO -5", la CE de Wushu.

• **1999** (decembrie)**,** sportivulTiță Marius, câștigă 2 meciuri prin KO în prima repriză, în cadrul CM de profesioniști la Sanda

• **2000** - Ovidiu Covaci, Alexandru Chirilă, Cristinel Oprescu nu mai fac parte din Biroul federal.

• **2001,** componența Biroului federal era următoarea: Popescu Dan Ioan – președinte de onoare; Marinescu Florentin – președinte; Benea Ion, Pătru Aurel, Covaci Ovidiu – vicepreședinți; Grindeanu Petru, Cioroianu Mihai, Birleanu Horațiu, Bulmagă Petrică, Zaharia Amato Valentin, Culda Cezar, Chelu Ion, Vladoiu Nasty, Prigoreanu Ștefan - membri

• **2002, în funcția de președinte de onoare, alături de Popescu Dan Ioan, a fost ales și Subțirelu Gabriel.**

• **2003**, membri Birleanu Horațiu, Vladoiu Nasty sunt înlocuiți de Ionescu Mihai Leonard, Tavareș Francoise

• **2006,** ramura sportivă Karate Wadokai s-a afiliat la Federația Europeană Wadokai.

• **2006** (24-29 mai 2006), Seminarii Karate Skdun (350 karateka), organizate în Focșani și București, sub conducerea sensei Jan Knobel, cu participarea din partea țării noastre a sensei Aurel Pătru (București) și sensei Aurel Giurgea (Focșani);

• **2006** (27.04-3.05.2006), Seminar Internațional și examinare arbitri Karate Skdun (300 karateka), coordonat de sensei Colin Putt (6 dan) Anglia - membru al Comisiei tehnice Skdun și sensei Aurel Pătru;

• **2006** (5-10 august 2006)**,** Seminar internațional Karate Skdun, organizat la Poiana Pinului, sub coordonarea sensei Pierre Brunet .

• **2007 (**2-3 aprilie 2007)**,** se organizează, în București,primul Skdun Gashuku - seminar internațional de karate coordonat de Shihan Jan Knobel 7 Dan (NED), Sensei Colin Putt 6 Dan (GBR), Sensei Aurel Pătru 6 Dan (ROU), Sensei Lachesar Nenov 5 Dan (BUL) și Sensei Sergiu Coropceanu 4 Dan (MLD) (aprox. 200 karateka).

• **2009,** Campionatul Mondial de Ashihara Karate reprezintă întrecerea sportivă numărul unu ca anvergură între practicanții de Ashishara Karate din întreaga lume, a cărei organizare a revenit, timp de mai bine de 14 ediții consecutive, Danemarcei.

• **2009,** clasamentul unităților sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CS Dinamo București, 2. SC Muncipal Bacău , 3. CS Metrorex București, 4. CS Wu Quan Li Craiova, 5. CS Unirea Focșani și CAM Budo Seinshin București (au obținut puncte în clasament 94 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. București, 2. Bacău, 3. Dolj, 4. Iași, 5. Vrancea și 6. Hunedoara

• **2009,** FR de Arte Marțiale era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: Marinescu Florentin – președinte; Benea Ion, Pătru Aurel, Covaci Ovidiu – vicepreședinți; Grindeanu Petru – secretar general; Cioroianu Mihai, Bulmagă Petrică, Chelu Ion, Cîrciu Sorin, Prigoreanu Ștefan, Ionescu Mihai, Tavareș Francoise – membri.

Surse: Federația Română de Arte Marțiale (Anuarele Sportului 1993- 2009).

VI BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRAM, ÎN PERIOADA 1992-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
QWAN-KI-DO	Seniori	7	8	5	20	13	8	5	26
WUSHU	Seniori	2	11	10	23	10	11	19	40
	Juniori	-	-	1	1	-	1	3	4
	Cadeți	-	-	-	-	-	1		1
SKDUN	Seniori	64	55	64	183				
	Tineret	6	11	15	32				
	Juniori	21	19	21	61				
	Cadeți	56	43	46	145				
KARATE ASHIHARA	Seniori	3	6	14	23	8	6	14	28
KEMPO	Seniori	151	141	161	453	65	59	35	158
	Juniori	17	21	27	65	14	9	5	28
	Cadeți	4	3	2	9	2	4	2	8
	Masters	12	13	14	39				
JU JITSU	Seniori	-	1	1	2	1	1	4	6
	Tineret	-	-	-	-	-	-	1	1
	Juniori	-	-	-	-	-	1	3	4
KYOKUDHIN	Juniori					-	1	1	2
GOJU-RYU	Seniori					-	5	2	7
KYOKUSHIN	Seniori					-	3	6	9
	Juniori					-	-	1	1
KARATE FMK	Juniori					-	-	1	1
EUR&KA	Seniori					64	28	24	116
	Tineret					22	24	16	62
	Juniori					30	20	17	67
	Cadeți					12	6	9	27
KARATE WADOKAI	Seniori					9	20	17	46
	Juniori					2	7	7	16
	Cadeți					-	3	4	7

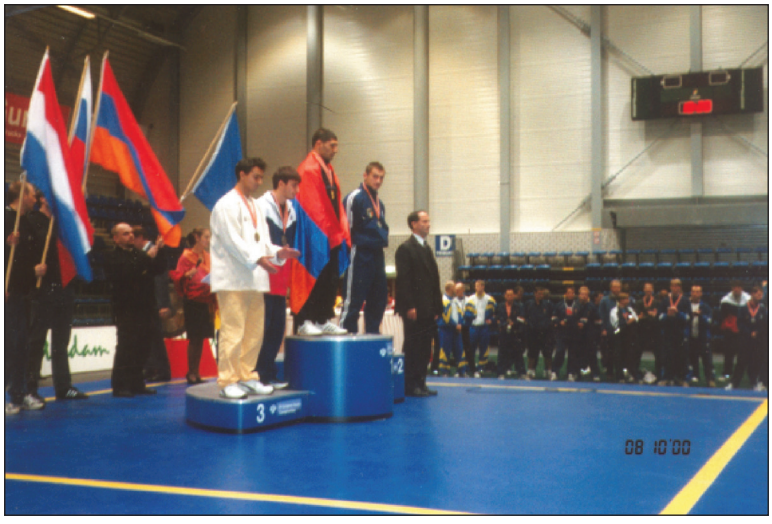

Marius Tita, campion european la wushu (1998, Grecia); vicecampion european (2000, Olanda, în fotografie); medaliat cu bronz la CM (1999, Hong Kong)

Campioană mondială în 1998 (Japonia) Marta Duca, la proba kumite, şi Raluca Jianu, campioană mondială la proba kata

Gomboş Csaba, campion european de wushu (1992, Anglia, 1994, Germania şi 2000, Olanda), campion mondial (1995, SUA) şi vicecampion mondial (1997, Italia)

Marta Duca . locul II (+65 kg), Tiberiu Florescu (-75 kg) şi Lucian Spiridon, locul III (-80 kg), medaliaţi la CE din 1997, de la Gdansk (Polonia)

Stilurile artelor marţiale, alături de: Karate EUR&KA, Karate IKA, Karate SHORIN, Karate SKDUN, Karate WADO KAI

QWAN KI DO –luptă competiţională şi luptă reală, tehnici de autoapărare

QWAN KI DO – tehnici de arme tradiţionale "Co Vo Dao": baston lung, bastoane scurte, tonfe, nunchaku cu 2 sau 3 elemente, sabie de lemn, halebardă, paloş, diverse tipuri de cuţite, lanţ, evantai, cerc, suliţă, sabie vietnameză, etc.

Seminar Karate SKDUN organizat sub conducerea sensei Jan Knobel, În Bucureşti şi Focşani (mai 2006)

Seminar Internaţional şi examinare arbitri Karate Skdun, coordonat de sensei Colin Putt (6 dan), Anglia - membru al Comisiei tehnice Skdun şi sensei Aurel Pătru – 27.04-3.05.2006

Seminar internaţional Karate Skdun, organizat la Poiana Pinului, sub coordonarea sensei Pierre Brunet (5.08-10.08.2006)

Primul Skdun Gashuku, organizat în București. Primul seminar de karate internațional coordonat de Shihan Jan Knobel 7 Dan (NED), Sensei Colin Putt 6 Dan (GBR), Sensei Aurel Pătru 6 Dan (ROU), Sensei Lachesar Nenov 5 Dan (BUL) and Sensei Sergiu Coropceanu 4 Dan (MLD) 02 – 03.04. 2007 (aprox. 200 karateka)

Campionatul Mondial de Wushu Kung-Fu seniori, 2005- Hanoi (Vietnam)
Bocancea Leontin, Sanshou Locul II și Toporaste Cristina, Sanshou Locul II

Campionat Mondial Wushu 2006 (juniori) - Kuala Lumpur, Malaezia
Zamfir Bogdan, Sanshou - locul III

Preşedintele FR Arte Marţiale – kancho Florentin Marinescu preocupat de instruirea viitorilor practicanţi ai artelor marţiale.

FIGURI REPREZENTATIVE

Sportivii medaliaţi cu aur, argint şi bronz în probele individuale şi pe echipe la Campionatele Mondiale şi Europene

ARTE MARŢIALE
CAMPIONATE MONDIALE
QWAN-KI-DO
SENIORI

Medalii de aur		
ANCUTA Mirela, DOBRIN Iuliana, ICHIMAŞ Mihaela, MUNTEANU Mihaela	song-dau centuri negre	2007 Bucureşti (ROU)
ANCUŢA Mirela	thao quyen	1998 Abidjan (CIV)
ANCUŢA Mirela, DASCĂLU Claudia, ŞTIRBU Silvica	song dau-centuri echipe	2003 Berlin (GER)
ANCUŢA Mirela, ICHIMAŞ Mihaela	song-dau	1998 Abidjan (CIV)
BEFU Codruţ, CASIAN Ionut, CIUBOTARIU Vlad, CREANGĂ Voinea Gabriel, DOROFTEI Flavius, IONESCU Mihai, MIRON Corneliu, PĂTRĂŞCUŢĂ Ştefaniţă, UNGUREANU Costel	song-dau centuri negre	2007 Bucureşti (ROU)
CORDUNEANU Gilbert, DUMITRIU Iulian, ROATĂ Florin	song-dau	1998 Abidjan (CIV)
URSU Dan	negre-arme tradiţionale; thao quyen –century	2007 Bucureşti (ROU)
Medalii de argint		
ALEXA Anca Mihaela, BUJOREANU Anca, DOBRIN Iuliana	song-dau-echipe feminin	2003 Berlin (GER)
ANCUŢA Ana Maria, GRIGORAŞ Simona, RĂDUCU Roxana, ZAMFIR Cătălina,	song-dau grade 2-4 cap	2007 Bucureşti (ROU)

ANCUŢA Mirela	thao quyen	2003 Berlin (GER)
	thao quyen –century negre	2007 Bucureşti (ROU)
AVARVARII Liviu, CAŞCAVAL Constantin, COJOLEANCA Iulian, IGNĂTESCU Cristian, PĂTRĂŞCUŢĂ Ştefaniţă	song-dau-echipe masculin	2003 Berlin (GER)
BĂLAN Vasile, DANU Ion, MINECAN Dănuţ, POPOVICI Liviu, CRISTEA Mihai	echipe	1994 Milano (ITA)
CIUBOTARIU Vlad, DOROFTEI Flaviu, HARBEA Mihai, IONESCU Mihai, LEHĂDUŞ Valentin, MIRON Cornel, UNGUREANU Costel	song-dau-centuri echipe masculin	2003 Berlin (GER)
ŢURCANU Paul	thao quyen –century negre	2007 Bucureşti (ROU)
Medalii de bronz		
AGACHI Narcis, ANDREI Vasile, APOSTOL Cornel, PĂUN Cristi, PLĂIAŞU Andrei, STRATULĂ Vasilică	song-dau grade	2007 Bucureşti (ROU)
FALIBOGA Cristian, MIRON Corneliu, GALAN Adrian, DĂNCUŢĂ Ciprian, HOROBEŢ Ionel	song-dau	1998 Abidjan (CIV)
NICA Ştefan, NICA Teodor, MACOVEI Florin, CORDUNEANU Adrian, IACOB Dănuţ, ONISEI Cătălin, FALIBOGA Cristian, DIUMEA Valerică, DĂNCUŢĂ Ciprian	echipe . c. Neagră	1994 Milano (ITA)
OBREJA Florin	thao quyen –arme tradiţionale	2007 Bucureşti (ROU)
PÂRJU Ionuţ	thao quyen –century negre	2007 Bucureşti (ROU)
WUSHU		
SENIORI		
Medalii de aur		
GOMBOS Attila	kung-fu 56 kg	1995 Baltimore (USA)
GOMBOS Gheza-Csaba	kung-fu 75 kg	1995 Baltimore (USA)
Medalii de argint		
BANU Iulia Denisa	categ. 60 kg	2008 Bali (INA)
BOCANCEA Leontin	categ. -90 kg	2005 Hanoi (VIE)
GOMBOS Gheza-Csaba	sanshou 75 kg	1997 Roma (ITA)
GRINDEANU Petre	kung-fu +90 kg	1991 Beijing (CHN)
KOVACI Adina	taolu tradiţional fără arme	2006 Zhengzhou (CHN)
KOVACI Geza	taolu tradiţional fără arme	2006 Zhengzhou (CHN)
LUNGU Dragoş Ştefan	categ. 52 kg	2001 Erevan(ARM)
LUPU Gheorghe	sanshou 60 kg	1997 Roma (ITA)
TABĂRĂ Maricel	kung-fu 85 kg	1991 Beijing (CHN)
TOPORIŞTE Aurelia Cristina	categ. -48 kg	2005 Hanoi (VIE)

ZMĂRĂNDESCU Cătălin	sanshou 85 kg	1999 Hong Kong (HKG)
Medalii de bronz		
BOCANCEA Leontin	categ. -85 kg	2003 Macao (CHN)
FRANGU Laura	categ. 75kg	2009 Toronto (CAN)
GOMBOS Attila	sanshou categ. 56 kg	1997 Roma (ITA)
GOMBOS Attila	sanshou categ. 56 kg	1999 Hong Kong (HKG)
PĂTRUGAN Clara	categ. -52 kg	2003 Macao (CHN)
PREDA Eugen	categ. -80 kg	2003 Macao (CHN)
TIŢA Marius	sanshou categ. 70 kg	1999 Hong Kong (HKG)
TOPORIŞTE Aurelia Cristina	categ. 48 kg	2009 Toronto (CAN)
	categ. 48 kg	2009 Toronto (CAN)
ZMĂRĂNDESCU Cătălin	categ. -90 kg	2003 Macao (CHN)
JUNIORI		
Medalii de bronz		
ZAMFIR Bogdan Nicolae	categ. 80 kg	2006 Kuala Lumpur (MAS)
SKDUN		
SENIORI		
Medalii de aur		
BIDINA Andrada, SOARE Alina, TINCA Georgiana (1)	kumite echipe	2005 Halle (GER)
SOARE Alina	kumite open	2005 Halle (GER)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan	kata echipe	2005 Halle (GER)
	kata echipe	2003 Bath (GBR)
	kata echipe	2004 Bucureşti (ROU)
BIDINA Andrada, DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, MIHĂILESCU Simona	kumite echipe	2004 Bucureşti (ROU)
BIDINA Andrei, CHELEŞ Claudiu, CHELEŞ Iulian, CIRCIU Sorin, PĂTRU Alexandra, PĂTRU Alina, TINCA Georgiana	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
CASIAN Gina, POPESCU Mihaela, SOARE Alina,TINCA Georgiana	kumite echipe	2003 Bath (GBR)
CHELES Iulian	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
CHELEŞ Claudiu	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
CHELEŞ Claudiu, CHELEŞ Iulian, CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, RADU Mihai	kumite echipe	2007 Chişinău (MLD)

CHELEŞ Claudiu, CHELEŞ Iulian, CÎRCIU Sorin, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe mixt	2007 Chişinău (MLD)
CHELEŞ Claudiu, CHELEŞ Iulian, CIRCIU Sorin, LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
CHELEŞ Iulian	kumite +80 kg	2007 Chişinău (MLD)
	kumite +80 kg	2009 Eger (HUN)
CIRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Adrian, TĂNASE Laurenţiu, TUDORACHE Radu	kumite echipe	2003 Bath (GBR)
CÎRCIU Sorin	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite +80 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2001 Bucureşti(ROU)
CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian,MOLDOVEANU Bogdan, RADU Adrian,STROE Ionuţ, TĂNASE Laurenţiu, TĂTAR Marius	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
DUMITRESCU Daniela	kumite	2002 Javea (ESP)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2009 Eger (HUN)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu (1)	kata echipe	2007 Chişinău (MLD)
FUSARU Daniel,LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)
GHEORGHE Florian	kumite -70 kg	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
	kumite -70 kg	2001 Bucureşti(ROU)
GHEORGHE Florian, CIRCIU Sorin, CURILEAC Florin, MAG Mihai, TĂTAR Marius	kumite echipe	2001 Bucureşti(ROU)
ILIE Florentina	kata individual	2001 Bucureşti(ROU)
ILIE Florentina, COSTACHE Mihaela, GRIGORE Florentina	kata echipe	2001 Bucureşti(ROU)
ILIE Florentina, MIHALACHE Ioana, COSTACHE Mihaela	kumite echipe	2001 Bucureşti(ROU)
LIPIANU Bogdan	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2009 Eger (HUN)
	kata individual	2001 Bucureşti(ROU)
LIPIANU Bogdan, MIU Marius, APETRE Ciprian	kata echipe	2001 Bucureşti(ROU)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Adrian, RADU Mihai, STANCU Alexandru (2)	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
LIPIANU Bogdan, Pătru Alina, TODIRAŞ Radu	kata mixte chipe	2009 Eger (HUN)
LIPIANU Bogdan, TINCA Georgiana, TODIRAŞ Radu (1)	kata echipe mixt	2007 Chişinău (MLD)
MIHALACHE Ioana, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	kata echipe	2002 Javea (ESP)

PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kata echipe	2007 Chişinău (MLD)
PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana (1)	kata echipe	2005 Halle (GER)
	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)
	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
	kumite echipe	2007 Chişinău (MLD)
PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana,	kata echipe	2004 Bucureşti (ROU)
PĂTRU Alina	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
POPESCU Mihaela	kata	2003 Bath (GBR)
POPESCU Mihaela, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kata echipe	2003 Bath (GBR)
RADU Adrian	kumite -80 kg	2004 Bucureşti (ROU)
SOARE Alina	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
TĂNASE Laurenţiu	kumite -80 kg	2005 Halle (GER)
TĂTAR Marius	kumite +70 kg	2001 Bucureşti(ROU)
TINCA Georgiana	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
	kata	2009 Eger (HUN)
TODIRAŞ Radu	kumite -80 kg	2007 Chişinău (MLD)
	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -80 kg	2009 Eger (HUN)
Medalii de argint		
LIPIANU Bogdan	kata	2005 Halle (GER)
TINCA Georgiana	kumite open	2005 Halle (GER)
APETRE Ciprian	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2003 Bath (GBR)
APETRE Ciprian, LIPIANU Bogdan, SECU Iulian	kata echipe	2002 Javea (ESP)
BIDINA Andrada, DUMITRESCU Daniela, ILIE Florentina, MIHALACHE Ioana	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
BIDINA Andrada, GHEORGHE Florian, LIPIANU Bogdan, PANDIA Marina, RADU Mihai	kumite echipe mixt	2007 Chişinău (MLD)
BIDINA ANDRADA, ŞEULESCU Cristina, STANCIU Mihaela (2)	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)

BIDINA Andrei, FUSARU Daniel, TINCA Georgiana	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BIDINA Andrei, MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian, PETRE Adrian, STANCU Alexandru	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
BUZDUGAN Dana, DAVID Beatrice, MIHALACHE Ioana	kata echipe	2001 Bucureşti(ROU)
CHELES Iulian	kumite +80 kg	2004 Bucureşti (ROU)
CHELES Iulian, CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian, MOLDOVEANU Bogdan, MOLDOVEANU Ioan, RADU Adrian, SĂNDULESCU Nicolae	kumite echipe	2004 Bucureşti (ROU)
CHELEŞ Iulian	kumite +80 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
CÎRCIU Sorin	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
CURILEAC Florin	kumite +70 kg	2001 Bucureşti(ROU)
DAVID Daniela, DAVID Beatrice, SOARE Alina	kumite echipe	2001 Bucureşti(ROU)
DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, PETRESCU Laura	kata echipe	2004 Bucureşti (ROU)
DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, UDMA Luciana	kata echipe	2005 Halle (GER)
FUSARU Daniel	kata	2006 Jelgava (LAT)
GHEORGHE Florian	kumite -80 kg	2007 Chişinău (MLD)
HAŞA Gabriel, MOLDOVEANU Ioan, PETRE Adrian, RADU Adrian, TĂNASE Laurenţiu (2)	kumite echipe	2005 Halle (GER)
ILIE Florentina	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
	kumite individual	2001 Bucureşti(ROU)
LIPIANU Bogdan	kumite -70 kg	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -70 kg	2001 Bucureşti(ROU)
MAG Mihai	kumite open	2001 Bucureşti(ROU)
MICU Veronica, PANDIA Marina,	kumite echipe	2004 Bucureşti (ROU)
MIU Marius, NICOLAE Cristian, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2004 Bucureşti (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite open	2005 Halle (GER)
MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2005 Halle (GER)
PANDIA Marina	kata	2005 Halle (GER)
	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
PANDIA Marina, PĂTRU Alina, TINCA Georgiana	kata echipe	2009 Eger (HUN)
PĂTRU Alina	kata	2009 Eger (HUN)

	kumite open	2009 Eger (HUN)
POPESCU Mihaela	kata	2002 Javea (ESP)
	kumite	2003 Bath (GBR)
RADU Adrian	kumite	2003 Bath (GBR)
	kumite -80 kg	2005 Halle (GER)
RADU Mihai	kumite +80 kg	2005 Halle (GER)
	kumite +80 kg	2007 Chişinău (MLD)
SOARE Alina	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
TĂNASE Laurenţiu	kumite -80 kg	2004 Bucureşti (ROU)
TĂTAR Marius	kumite	2002 Javea (ESP)
TINCA Georgiana	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
TODIRAŞ Radu	kumite -80 kg	2006 Jelgava (LAT)
Medalii de bronz		
BIDINA Andrada	kumite open	2005 Halle (GER)
DULGHERU Ioana, MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina	kumite echipe	2005 Halle (GER)
PANDIA Marina	kumite open	2005 Halle (GER)
APETRE Ciprian, MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian (2)	kata echipe	2006 Jelgava (LAT)
BIDINA Andrada	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite echipe	2007 Chişinău (MLD)
BIDINA Andrada, BUCUR Loredana, MICU Veronica	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
BIDINA Andrada, MICU Veronica, STANCIU Mihaela (2)	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
BIDINA Andrada, MIHALACHE Ioana, ŞEULESCU Cristina	kata echipe	2007 Chişinău (MLD)
BIDINA Andrei	kumite -80 kg	2007 Chişinău (MLD)
	kumite -80 kg	2009 Eger (HUN)
CASIAN Gina	kumite	2003 Bath (GBR)
CHELES Claudiu	kumite +80 kg	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite +80 kg	2007 Chişinău (MLD)
CHELEŞ Claudiu, CHELEŞ Iulian, CÎRCIU Sorin, GHEORGHE Florian,TODIRAŞ Radu	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
CHELEŞ Iulian	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
CIRCIU Sorin	kumite +80 kg	2009 Eger (HUN)

	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite +80 kg	2005 Halle (GER)
	kumite +80 kg	2007 Chişinău (MLD)
CÎRCIU Sorin, COCORA Cristian, GHEORGHE Florian, RADU Mihai, TODIRAŞ Radu	kumite echipe	2005 Halle (GER)
COSTACHE Vlad	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
DAVID Beatrice	kumite	2001 Bucureşti(ROU)
FUSARU Daniel	kata	2005 Halle (GER)
	kata	2009 Eger (HUN)
GHEORGHE Florian	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite open	2005 Halle (GER)
	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
	kumite open	2001 Bucureşti(ROU)
ILIE Florentina	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2009 Eger (HUN)
LIPIANU Bogdan	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2003 Bath (GBR)
	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, NICULAE Cristian, STANCU Alexandru, TODIRAŞ Radu	kumite echipe	2007 Chişinău (MLD)
MICU Veronica	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
MIHALACHE Ioana	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
MIHALACHE Ioana, RASIU Ana, STANCIU Mihaela	kata echipe	2009 Eger (HUN)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite -70 kg	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite -80 kg	2005 Halle (GER)
	kumite -80 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -80 kg	2007 Chişinău (MLD)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
PANDIA Marina	kumite open	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
PONGRACZ Tmea	kumite open	2009 Eger (HUN)
RADU Adrian	kumite	2002 Javea (ESP)

	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
RADU Mihai	kumite +80 kg	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite +80 kg	2006 Jelgava (LAT)
SECU Iulian	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
	kumite -70 kg	2001 Bucureşti(ROU)
SECU Iulian, RADU Adrian, NICOARĂ Alin	kata echipe	2001 Bucureşti(ROU)
SOARE Alina	kata	2005 Halle (GER)
TINCA Georgiana	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite open	2009 Eger (HUN)
TODIRAŞ Radu	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
TINERET		
Medalii de aur		
APETRE Ciprian	kata	2001 Bucureşti (ROU)
BUCUR Loredana	kumite +57 kg	2009 Eger (HUN)
MICU Veronica	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
PETRE Adrian	kumite +75 kg	2007 Chişinău (MLD)
SEULESCU Cristina	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
Medalii de argint		
BELEI Adelina	kata	2009 Eger (HUN)
GAVRILĂ Andra	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
GIURGEA Robert	kumite -75 kg	2009 Eger (HUN)
LUNGU Alexandru	kumite +75 kg	2007 Chişinău (MLD)
MICU Veronica	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
NICULAE Cristian	kata	2006 Jelgava (LAT)
PETRE Adrian	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
PETRE Alexandru Ionuţ	kata	2009 Eger (HUN)
RADU Adrian	kumite	2001 Bucureşti(ROU)
SOARE Alina	kata	2001 Bucureşti(ROU)
STANCU Alexandru	kumite +75 kg	2009 Eger (HUN)
Medalii de bronz		
BALOTĂ Rodica	kumite	2001 Bucureşti (ROU)
BUCUR Loredana	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
GRIGORE Florentina	kata	2001 Bucureşti (ROU)
MIU Marius	kata	2001 Bucureşti (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite	2001 Bucureşti (ROU)
NICULAE Cristian	kata	2007 Chişinău (MLD)

	kumite -75 kg	2007 Chişinău (MLD)
PETRESCU Laura	kata	2007 Chişinău (MLD)
SEULESCU Cristina	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
STANCIU Mihaela	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -57 kg	2009 Eger (HUN)
STANCU Alexandru	kumite -75 kg	2007 Chişinău (MLD)
STOICA Ionuţ	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -65 kg	2009 Eger (HUN)
TOTH Cornel	kata	2006 Jelgava (LAT)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ACHIŢEI Adrian, PĂTRU Alexandra,PETRE Alexandru Ionuţ	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
ACHIŢEI Adrian, PETRE Alexandru Ionuţ, STOICA Ionuţ	kata	2009 Eger (HUN)
BELEI Adelina	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
BELEI Adelina, DUMITRACHE Bianca, LELUC Mădălina	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
BELEI Adelina, ENE Ioana, STOICA Ionuţ	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BIDINA Andrada	kumite	2002 Javea (ESP)
BUCUR Loredana	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
BUCUR Loredana, GAVRILĂ Adelina, STANCIU Mihaela	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
BUCUR Loredana, GIURGEA Robert, NICADOR STANCU Alexandru, STANCIU Mihaela	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
DULGHERU Ioana	kumite open	2005 Halle (GER)
DUMITRACHE Bianca	kata	2009 Eger (HUN)
	kumite -53 kg	2009 Eger (HUN)
ENE Oana, PĂTRU Alexandra, RASIU Ana	kata echipe	2009 Eger (HUN)
GIURGEA Robert, NICA DOR Alexandru, STANCU Alexandru	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
IUGA Bogdan	kata	2009 Eger (HUN)
Medalii de argint		
MICU Veronica	kumite open	2005 Halle (GER)
MOLDOVEANU Bogdan	kumite	2002 Javea (ESP)
	kumite	2003 Bath (GBR)
	kata	2003 Bath (GBR)
NICADOR Alexandru	kumite -70kg	2009 Eger (HUN)
NICOLAE Cristian	kata	2005 Halle (GER)

PĂTRU Alexandra	kumite -53kg	2009 Eger (HUN)
PETRE Adrian	kumite +70 kg	2004 Bucureşti (ROU)
PETRE Ionuţ Alexandru	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
RAICU Cristian	kumite +70 kg	2004 Bucureşti (ROU)
RASIU Ana	kata	2009 Eger (HUN)
SOARE Alina	kata	2002 Javea (ESP)
	kumite	2003 Bath (GBR)
STANCIU Mihaela	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
TĂNASE Laurenţiu	kumite	2002 Javea (ESP)
TINCA Georgiana	kumite	2003 Bath (GBR)
	kata	2003 Bath (GBR)
TODIRAŞ Radu	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite -70 kg	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
UDMA Luciana	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
Medalii de bronz		
BARTINCKI Yvette, FAZEKAS Orsolya, MAURER Kristina	kata echipe	2009 Eger (HUN)
BECHELU Eugen	kata	2009 Eger (HUN)
BELEI Adelina	kata	2007 Chişinău (MLD)
BRUMĂ Petru, DIMA Alexandru, FINTA Ciprian	kata echipe	2009 Eger (HUN)
DEDU Andrei	kumite	2002 Javea (ESP)
DINU Cristina	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
DULGHERU Ioana	kata	2005 Halle (GER)
ENE Ioana	kumite +53 kg	2009 Eger (HUN)
FINTA Ciprian	kumite - 60 kg	2009 Eger (HUN)
GIURGEA Robert	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
	kumite -70 kg	2007 Chişinău (MLD)
GODOCI Bogdan	kumite +70 kg	2009 Eger (HUN)
HOBORICI Alexandru	kumite -70 kg	2009 Eger (HUN)
LELUC Mădălina	kata	2009 Eger (HUN)
MIU Marius	kata	2002 Javea (ESP)
PETRE Ionuţ Alexandru	kata	2007 Chişinău (MLD)
PETRESCU Laura	kumite open	2005 Halle (GER)
SOARE Alina	kumite	2002 Javea (ESP)

	kata	2003 Bath (GBR)
STANCIU Mihaela	kumite open	2006 Jelgava (LAT)
TICU Ionuţ	kumite -70 kg	2005 Halle (GER)
CADEŢI		
Medalii de aur		
ACHIŢEI Adrian	kata	2007 Chişinău (MLD)
ACHIŢEI Adrian, ONIŞORU Cristina, RASIU Ana	kata echipe mixt	2006 Jelgava (LAT)
ACHIŢEI Adrian, ONIŞORU Cristina, STOICA Ionuţ	kata echipe	2004 Bucureşti (ROU)
AL NUMAI Samir, GHIBUŞ Sergiu, ŞTEFAN Antonio, TOTH Cornel	kumite echipe -1.57M	2002 Javea (ESP)
ALEXANDRU Mihăiţă, CORCODEL Sebastian, RETEA George, STORE Ionuţ	kumite echipe< 1.57	2004 Bucureşti (ROU)
ANGHERU Amalia, CALCAN Laura, FINTA Cristina, RIGIBOIU Cristina	kumite echipe	2004 Bucureşti (ROU)
ANTALFI Loredana, SCHEIN Dănuţ, STEMLER Robert	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BACS Mate, BARTINCKI Attila, OLAH Robert	kata echipe	2009 Eger (HUN)
BĂDULESCU Cristian, BELIBOU Andrei, BURTAN Sorin, STOICA Ana Maria, TAMAŞ Mădălina	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
BECHERU Eurgen, CHIPER Mario, DIMA Andrei	kumite echipe -50 kg	2006 Jelgava (LAT)
BIDINA Andrada	kumite individual	2001 Bucureşti (ROU)
BIDINA Andrada, RAICU Cristian, RADU Mihai	kumite echipe +1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
BIDINA Andrei	kumite +1.57 M	2001 Bucureşti (ROU)
BRATA Cristi, GHIBUŞ Sergiu, Ştefan Cătălin, TOTH Cornel	kumite echipe +1.57 M	2003 Bath (GBR)
BUCHIR Loredana, MIHĂILESCU Andreea, SEULESCU Cristina, STANCIU Mihaela	kumite echipe	2004 Bucureşti (ROU)
CATANĂ Andreea, ENE Ioana, PĂTRU Alexandra	kumite echipe	2007 Chişinău (MLD)
CHELES Claudiu, CHELES Iulian, DEDU Andrei	kumite echipe +1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
CHIPER Mario	kumite -50 kg	2006 Jelgava (LAT)
CHIPER Mario, GRAPĂ Vlad, STOICA Cristian	kumite echipe -55kg	2007 Chişinău (MLD)
CORCODEL Sebastian	kumite	2004 Bucureşti (ROU)
CORCODEL Sebastian, MARDARI Cristian, NICU Răzvan	kumite echipe -1.57M	2005 Halle (GER)
DINU Cristina, DUMITRACHE Bianca, FINTA Cristina	kumite echipe	2006 Jelgava (LAT)
DRĂGAN Alexandra, DUMITRESCU Andrei, MA TEI Ioana	kata mixt echipe	2009 Eger (HUN)

DRĂGAN Alexandra, STOICA Ana Maria, TAMAŞ Mădălina	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
DULGHERU Ioana	kata	2003 Bath (GBR)
DULGHERU Ioana, Mihăilescu Simona, NICU Veronica, PANDIA Marina	kumite echipe	2003 Bath (GBR)
DULGHERU Ioana, MIHĂILESCU Simona, PANDIA Marina, TINCĂ Georgiana	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
DUMITRACHE Bianca	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
DUMITRACHE Bianca, LELUC Mădălina, SILIANU Cristina (1)	kumite echipe	2007 Chişinău (MLD)
DUMITRESCU Andrei, FAGHIAN Vlad,POPESCU Cristian	kumite echipe -50 kg	2009 Eger (HUN)
ENE Ioana	kata	2007 Chişinău (MLD)
ENE Ioana, FINTA Cristina, STOICA Ionuţ	kata echipe mixt	2006 Jelgava (LAT)
ENE Ioana, ONIŞORU Cristina, RASIU Ana	kata echipe	2007 Chişinău (MLD)
EROSS Cosmin, GIURGEA Robert, SAVIN Florin,STANCU Alexandru	kumite echipe> 1.57	2004 Bucureşti (ROU)
EROSS Cosmin	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite +1.57M	2005 Halle (GER)
	kata	2005 Halle (GER)
EROSS Cosmin, PETRE Alexandru, STANCIU Manona	kata echipe mixt	2005 Halle (GER)
FILIP Cristina	kata	2001 Bucureşti (ROU)
FINTA Cristina, RIGIBOIU Cristina, STANCIU Mihaela	kumite echipe	2005 Halle (GER)
GHIBUŞ Sergiu	kumite +1.57M	2002 Javea (ESP)
	kumite -1.57 M	2001 Bucureşti (ROU)
GHIBUŞ Sergiu, COSTACHE Marian, RADU Andrei	kumite echipe -1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
GHIŢĂ Adrian, HENEGARIU Răzvan, ILIE Andrei	kumite echipe +55kg	2007 Chişinău (MLD)
IUGA Bogdan	kata	2007 Chişinău (MLD)
IVAN Mircea	kumite -50 kg	2009 Eger (HUN)
LELUC Mădălina	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
M ORCOV Alexandra	kumite +50 kg	2009 Eger (HUN)
MARCU Robert, MORCOV Alexandra, NOVITSCHI Andra, PALMA Alexandru, URSU Paul	kumite mixt echipe	2009 Eger (HUN)
MARDARI Cristian	kumite	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite -1.57M	2005 Halle (GER)
	kata	2005 Halle (GER)
MARGAS Andreea, MORCOV Alexandra, NOVITSCHI Andra	kumite echipe	2009 Eger (HUN)
MARGAŞ Andreea	kumite –50 kg	2009 Eger (HUN)

NICADOR Alexandru	kumite +55kg	2007 Chişinău (MLD)
NICOLAE Cristian	kata	2002 Javea (ESP)
NICOLAE Cristian, ŞTEFAN Cătălin, TĂNASE Cristian, TODIRAŞ Radu	kumite echipe +1.57M	2002 Javea (ESP)
NICOLAE Cristian, TODIRAŞ Radu, TOTH Cornel	kumite echipe	2002 Javea (ESP)
NICU Răzvan, FILIP Cristina, GHIBUŞ Sergiu	kata echipe	2001 Bucureşti (ROU)
	kata echipe	2001 Bucureşti (ROU)
NICULAE Andreea, TĂRÂŢĂ Ana Maria, MERIŞOIU Alexandra	kumite echipe	2001 Bucureşti (ROU)
NICULAE Cristian	kata	2001 Bucureşti (ROU)
NICULAE Cristian, TODIRAŞ Radu, TOTH Cornel	kata echipe	2001 Bucureşti (ROU)
NOVITSCHI Andra	kumite +50 kg	2009 Eger (HUN)
ONIŞORU Cristina	kata	2006 Jelgava (LAT)
PANDIA Marina	kata	2002 Javea (ESP)
	kata	2003 Bath (GBR)
	kumite	2003 Bath (GBR)
PANDIA Marina, TINCĂ Georgiana, TIMOFTE Madalina	kumite echipe	2001 Bucureşti (ROU)
PETRE Adrian	kata -1.57 M	2003 Bath (GBR)
PETRE Andrei, RADU Andrei, RUSU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kumite echipe -1.57 M	2003 Bath (GBR)
RADU Mihai	kumite +1.57 M	2001 Bucureşti (ROU)
RASIU Ana	kata	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
	kata	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
RASIU Ana, SEULESCU Cristina, STANCIU Mihaela	kata echipe	2004 Bucureşti (ROU)
RIGIBOIU Cristina	kumite	2005 Halle (GER)
SAVIN Florin	kata	2004 Bucureşti (ROU)
SCHEIN Dănuţ	kata	2009 Eger (HUN)
STANCIU Mihaela	kumite	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2005 Halle (GER)
	kumite	2005 Halle (GER)
STEMLER Robert	kata	2009 Eger (HUN)
STOICA Ana Maria	kata	2009 Eger (HUN)
ŞTEFAN Cătălin	kata	2002 Javea (ESP)
ŞTEFAN Cătălin, TODIRAŞ Radu, TOTH Cornel	kata mixt echipe	2003 Bath (GBR)
TINCĂ Georgiana	kumite	2002 Javea (ESP)
	kata	2001 Bucureşti (ROU)

	kumite	2001 Bucureşti (ROU)
	kumite	2001 Bucureşti (ROU)
	kata	2002 Javea (ESP)
TODIRAŞ Radu	kata individual	2001 Bucureşti (ROU)
	kumite -1.57 M	2001 Bucureşti (ROU)
	kata	2003 Bath (GBR)
	kata -1.57 M	2003 Bath (GBR)
TOTH Cornel	kata +1.57 M	2003 Bath (GBR)
	kata	2003 Bath (GBR)
TOTH Cornel, TODIRAŞ Radu, NICULAE Cristian	kumite echipe -1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
Medalii de bronz		
ACHIŢEI Adrian, ONIŞORU Cristina, RASIU Ana	kata echipe mixt	2005 Halle (GER)
ALEXANDRESCU Octavian, FINTA Ciprian, MARDARI Cristian, NICU Răzvan	kumite echipe< 1.57	2004 Bucureşti (ROU)
BADEA Andrei, EROSS Cosmin, GIURGEA Robert	kumite echipe +1.57M	2005 Halle (GER)
BĂDULESCU Cristian, BELIBOU Andrei,BURTAN Sorin	kumite echipe +55 kg	2009 Eger (HUN)
BECHERU Eugen	kumite -50 kg	2006 Jelgava (LAT)
	kata	2007 Chişinău (MLD)
BIDINA Andrada, FILIP Cristina, MONATI Carmen	kumite echipe	2001 Bucureşti (ROU)
BURTAN Sorin, DIMA Andrei, HOBORICI Alexandru	kumite echipe -55kg	2007 Chişinău (MLD)
CORCODEL Sebastian	kumite -1.57M	2005 Halle (GER)
DĂNILĂ Silviu, DUMITRU Alexandru, OLAH Robert	kumite echipe -55 kg	2009 Eger (HUN)
DIMA Andrei	kumite -55 kg	2007 Chişinău (MLD)
DULGHERU Ioana	kumite	2002 Javea (ESP)
DUMITRACHE Bianca	kata	2006 Jelgava (LAT)
EROSS Cosmin, NICU Răzvan, PAIUŞ George	kumite echipe 157M	2001 Bucureşti (ROU)
FAGHIAN Vlad	kumite -50 kg	2009 Eger (HUN)
GHIBUŞ Sergiu	kata	2001 Bucureşti (ROU)
	kata	2003 Bath (GBR)
GHIŢĂ Adrian	kumite +55 kg	2007 Chişinău (MLD)
GIURGEA Robert	kumite < 1.57	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite +1.57M	2005 Halle (GER)
HENEGARIU Răzvan	kumite +55 kg	2007 Chişinău (MLD)
HOBORICI Alexandru	kumite -55 kg	2007 Chişinău (MLD)
IVAN Mircea	kata	2009 Eger (HUN)
MARCU Robert	kumite +60 kg	2009 Eger (HUN)

MARCU Robert, PALMA Alexandru, URSU Paul	kumite echipe +55 kg	2009 Eger (HUN)
MICU Veronica	kumite	2003 Bath (GBR)
NICU Răzvan	kumite	2004 Bucureşti (ROU)
	kumite +50 kg	2006 Jelgava (LAT)
NOVITSCHI Andra	kata	2009 Eger (HUN)
PANDIA Marina	kumite	2001 Bucureşti (ROU)
PĂTRU Alexandra	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
PETRE Alexandru	kumite +1.57M	2005 Halle (GER)
	kata	2005 Halle (GER)
ROGOJ N., ROGOJ I.	kumite echipe +1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
SAVIN Florin	kumite < 1.57	2004 Bucureşti (ROU)
SEULESCU Cristina	kumite	2004 Bucureşti (ROU)
	kata	2004 Bucureşti (ROU)
SILIANU Cristina	kata	2007 Chişinău (MLD)
	kumite open	2007 Chişinău (MLD)
ŞTEFAN Cătălin, RASIU Ana, SECU Gabriel	kata echipe	2001 Bucureşti (ROU)
TĂRÂŢĂ Ana Maria	kata	2001 Bucureşti (ROU)
TODIRAŞ Radu	kumite +1.57M	2002 Javea (ESP)
TOTH Cornel	kumite -1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
	kumite -1.57M	2002 Javea (ESP)
URSU Paul	kumite -60 kg	2009 Eger (HUN)
VIDAK Balazs	kumite +1.57M	2001 Bucureşti (ROU)
KARATE ASHIHARA		
SENIORI		
Medalii de aur		
BABIA Alexander	categ. +80 kg	2009 Viborg (DEN)
BULGARU Petre	categ. -80 kg	2009 Viborg (DEN)
COCA Daniel	categ. -60 kg	2005 Viborg (DEN)
DASCĂLU Nicolae	categ. -85 kg	2003 Viborg (DEN)
MARDARE Marina	categ. -53 kg	2009 Viborg (DEN)
Medalii de argint		
PADURICE Doinita	categ. -53 kg	2008 Viborg (DEN)
	categ. -53 kg	2005 Viborg (DEN)
VÂRZĂ Daniela	categ. -60 kg	2008 Viborg (DEN)
	categ. -60 kg	2009 Viborg (DEN)
Medalii de bronz		
BABIA Alexander	categ. +80 kg	2008 Viborg (DEN)
BĂLAN George	categ. -75 kg	2009 Viborg (DEN)

CAZACU Ionuţ	fighting -85 kg	2002 Viborg (DEN)
CONSTANTINESCU Iulian	fighting -65 kg	2002 Viborg (DEN)
	categ. -65 kg	2008 Viborg (DEN)
DRAGNA Claudia	categ. +60 kg	2009 Viborg (DEN)
ILIESCU Mirela	categ. -60 kg	2005 Viborg (DEN)
ONUŢ Ioana	fighting open	2002 Viborg (DEN)
PADURICE Doinita	categ. -53 kg	2009 Viborg (DEN)
PREDOI Flavius	categ. -60 kg	2009 Viborg (DEN)
TOADER Cristina	categ. -53 kg	2009 Viborg (DEN)
TODERICI Cristian	categ. +80 kg	2009 Viborg (DEN)
VRĂNCEANU Sorin	fighting -65 kg	2002 Viborg (DEN)
VRINCEANU Sorin	categ. -60 kg	2008 Viborg (DEN)
KEMPO		
SENIORI		
Medalii de aur		
ALBĂCEANU Iulian	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting full contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -80 kg	2005 Geneva (SUI)
BARBUEA Gabriel	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUDA Andrei	life contact -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUNICA Alexandru	knock down -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BURLACU Daniel	life contact -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUZDUGAN Oana, CASIAN Gina, POPESCU Mara, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	echipe-apărare 1+4	2003 Bucureşti (ROU)
CHELU Vasilică	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasilică, CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -60kg	2003 Bucureşti (ROU)
CIONTEA Ana Maria, OANCEA Andreea, RIPICEANU Cristina	echipe-apărare 1+2	2003 Bucureşti (ROU)
CIONTEA Ana Maria	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -65 kg	2005 Geneva (SUI)

CLĂBESCU Radu	fighting semi contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CORDOŞ Nicolae	full contact -90 kg	2003 Bucureşti (ROU)
CRĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team	2005 Geneva (SUI)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, TRACHE Cristina	self defence	2007 Budapesta (HUN)
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
ENACHE Nicolae	life contact -50 kg	2003 Bucureşti (ROU)
FLOREA Sorin	fighting full contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
GHEBA Ştefan	fighting full contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GOLESCU Mihăiţă	knock down +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
GONGOŞ Attila	full contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
LIPIANU Bogdan	kata	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, PĂUN Anne Marie Sanda, RADU Adrian, RADU Mihai	big team	2005 Geneva (SUI)
MITRAN Cătălin	life contact -75 kg	2003 Bucureşti (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
NEAGA Mihai	life contact +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PANDIA Marina	kata	2005 Geneva (SUI)
	kata	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PASCU Alina	categ. -45 kg	2002 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	life contact -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
PĂUN Anne Marie Sanda	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
PREDA Eugen	categ. -80 kg	2002 Budapesta (HUN)
	life contact -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
RADU Mihai	fighting semi contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
ROCHIAN Daniel	full contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
RUS Traian	life contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)

	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
SERBOV Veronica	categ. -60 kg	2002 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	kata	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	fighting full contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
TITA Marius	categ. -70 kg	2002 Budapesta (HUN)
TRAŞCĂ STAICU Rinu	life contact -90 kg	2003 Bucureşti (ROU)
ZAHARIA Valentin Amato	life contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
APOSTOL Victor	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -85 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 90 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting kempo K1	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting full contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting semi contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting knock down echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BODÂRLĂ Cătălin	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilica	fighting full contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
CHELU Vasilică, DRĂGAN Mirel	self-defence	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana,	fighting semi contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting kempo K1	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	weapon kata	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, CHELU Vasilica	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
	self-defence	2008 Algarve (POR)

DRĂGAN Mirel	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana	gladiator	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
FLOREA Sorin	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
	kempo K1 -85 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea	self defence	2007 Budapesta (HUN)
	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting knockdown - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -70 kg	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	kata	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, SOARE Alina, TODIRAS Radu	self-defence open	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, TODIRAS Radu	kata sincron echipe	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon kata sincron	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	knockdown 50 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 50 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina,SOARE Alina	kata sincron	2008 Algarve (POR)
NAGY Gergo	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
PACURARIU George	fighting knockdown - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
PAPP Csaba	fighting knockdown - 80 kg	2008 Algarve (POR)
PATRUGAN Clara	fighting full contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie, STANESCU Mihaela	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin	gladiator	2008 Algarve (POR)
PAUN Catalin Florin	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)

	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Cătălin, TRACHE Cristina	self defence mixt	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	fighting full contact -80 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
RUS Traian	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -75 kg	2008 Algarve (POR)
SABOU Mircea	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
SASA Lovin	fighting full contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
STANESCU Mihaela	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact - 95 kg	2008 Algarve (POR)
TĂTAR Marius	fighting semi contact +95kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TODIRAS Radu	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
TRACHE Cristina	kata	2008 Algarve (POR)
	weapon kata	2008 Algarve (POR)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
Medalii de argint		
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, NICOARĂ Alin, RADU Adrian	echipe-apărare 1+4	2003 Bucureşti (ROU)
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	kempo K1 -90 kg	2008 Algarve (POR)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel,DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting semi contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting knockdwn	2008 Sankt Petersburg (RUS)

APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting full contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BICHIR Adrian	life contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BIDINA Andrada	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada, SOARE Alina	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
BUDA Adrian	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUDICA Octavian	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUNICA Alexandru	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
BURLACU Daniel	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
BURLACU Gheorghe	life contact -90 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUZ Andrei	life contact -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUZA Andrei	knock down -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
CASIAN Gina	kata	2003 Bucureşti (ROU)
CHELEŞ Iulian	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică	self defence	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, TRACHE Cristina	big team	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
CIONTEA Ana Maria, OANCEA Andreea, POPA Gabriela, PAŞCĂ Raluca, RIPICEANU Andreea	echipe-apărare 1+4	2003 Bucureşti (ROU)
CIONTEA Ana Maria, CLĂBESCU Radu, PĂUN Anne Marie Sanda	weapon self defence	2005 Geneva (SUI)
CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, PĂUN Anne Marie Sanda	open team	2005 Geneva (SUI)
CIUCĂ Radu	kempo K1 -85 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata	2008 Algarve (POR)
COCICODAR Tudor	fighting full contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CRĂCIUN Georgiana	fighting full contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -50 kg	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, STANESCU Mihaela, TRACHE Cristina	self-defence open	2008 Algarve (POR)

CRISTEA Alexandra, PASCU Alina,TRACHE Cristina	kata sincron	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting knock down +90kg	2005 Geneva (SUI)
	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
DRĂGAN Mirel	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana, LIPIANU Bogdan,MOLDOVEANU Bogdan, RADU Mihai, TODIRAŞ Radu	self defence open	2007 Budapesta (HUN)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self-defence	2008 Algarve (POR)
	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
FLOREA Sorin	fighting semi contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knockdown - 85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Iulian	knock down -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
GHEBA Ştefan	fighting semi contact -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GOLESCU Mihaita	full contact +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	life contact +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
GRADINARU Remus, SABOU Mircea	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting semi contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, DRĂGAN Mirel	kata	2007 Budapesta (HUN)
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, SOARE Alina	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	weapon self defence	2007 Budapesta (HUN)
LIPOVEANU Gabriel	full kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
MATYUS Erwin	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)

	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
	kata	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
MIHALACHE Ioana , PASCU Alina, SOARE Alina	self defence	2007 Budapesta (HUN)
MITRAN Alin	life contact -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
NAGY Gergo	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
NEAGA Mihai	knock down +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
NECULAI Daniel	knock down -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting knock down -80 kg	2005 Geneva (SUI)
PANDIA Marina	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PAPP Csaba	fighting full contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2008 Algarve (POR)
PAŞNICIUC Constantin	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PATRUGAN Clara	fighting knockdown -55 kg	2008 Algarve (POR)
PAUN Anne-Marie Sanda	fighting semi contact -60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1- 60 kg	2008 Algarve (POR)
	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -60kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂUN Cătălin	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Eugen	fighting knockdown -80 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
RADU Adrian	fighting full contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting semi contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
RUS Traian	full contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting knock down -70 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knockdown -75 kg	2008 Algarve (POR)

SABOU Mircea	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
SASA Lovin	knockdown 50 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 50 kg	2008 Algarve (POR)
SCĂPĂU Mădălin	fighting knock down -60 kg	2005 Geneva (SUI)
SOARE Alina	fighting knock down -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
STANESCU Mihaela	fighting full contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
STOICA Albert	fighting semi contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
ŞERBĂNESCU Liviu	life contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
TATU Adriana	life contact -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -55 kg	2003 Bucureşti (ROU)
TRACHE Cristina	gladiator	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina, PĂUN Catalin	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
VACARENCO Constantin	life contact -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
	echipe-apărare 1+2	2003 Bucureşti (ROU)
Medalii de bronz		
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
APETRE Ciprian	kata	2003 Bucureşti (ROU)
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel,DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting grappling	2008 Sankt Petersburg (RUS)
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea	fighting mix contact echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)

	fighting grappling echipe	2007 Sankt Petersburg (RUS)
BARBUIA Gabriel	full contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BĂLĂNESCU Petre	categ. -70 kg	2002 Budapesta (HUN)
BICHIR Adrian	full contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BIDINA Alexandra, CIONTEA Ana Maria, MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina,SOARE Alina	big team	2005 Geneva (SUI)
BIDINA Andrada	kata arme	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
BOERU Bogdan	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
BORDAŞ Cristian	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
BUDA Adrian	full contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUDICA Octavian	full kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +95 kg	2008 Algarve (POR)
BUNICA Alexandru	life contact -55kg	2003 Bucureşti (ROU)
BURLACU Daniel	fighting knock down -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
BURLACU Gheorghe	full contact +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
BUZ Gabriel	life contact -75 kg	2003 Bucureşti (ROU)
CHELEŞ Iulian	fighting full contact -95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
CHELU Vasilică	fighting knock down -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	kempo K1 55 kg	2008 Algarve (POR)
CIONTEA Ana Maria	fighting semi contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
CIUCĂ Radu	fighting knockdown -85 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -65 kg	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, CRACIUN Georgiana, DURALIA Roxana (1)	kata sincron	2008 Algarve (POR)
CIUGULEA Andreea, CRISTEA Alexandra,DRĂGAN Mirel, PASCU Alina, TRACHE Cristina	self defence open	2007 Budapesta (HUN)

CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting full contact	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting knockdown	2008 Sankt Petersburg (RUS)
	fighting grappling	2008 Sankt Petersburg (RUS)
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
	gladiator	2008 Algarve (POR)
COCICODAR Tudor	life contact. -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	full contact -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	knock down -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -85 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -85 kg	2005 Geneva (SUI)
CORDOŞ Nicolae	life contact -90 kg	2003 Bucureşti (ROU)
CRISTEA Alexandra	gladiator	2008 Algarve (POR)
CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel	self defence mixt	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Alexandra, PĂUN Anne, Marie Sanda, TRACHE Cristina	self defence small team	2005 Geneva (SUI)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina (2)	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
DANCU Andrei	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 55 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo 55 kg	2008 Algarve (POR)
DEGERATU Constantin	fighting full contact +90 kg	2005 Geneva (SUI)
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +95kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
	knockdown +95 kg	2008 Algarve (POR)
	semi-kempo +95 kg	2008 Algarve (POR)
DRAGAN Mirel	fighting semi contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact - 75 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -75 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 75 kg	2008 Algarve (POR)
DURALIA Roxana	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -50 kg	2008 Algarve (POR)
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
	fighting semi contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
FLOREA Sorin	fighting knock down -85 kg	2005 Geneva (SUI)

	fighting full contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 85 kg	2008 Algarve (POR)
GHEBA Ştefan	fighting knock down -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -75 kg	2005 Geneva (SUI)
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea (1)	self-defence	2008 Algarve (POR)
GRIGORAŞ Daniel	fighting full contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
IONESCU Liviu	fighting full contact -60 kg	2005 Geneva (SUI)
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	weapon kata	2008 Algarve (POR)
LIPIANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
MATYUS Ervin	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
MICU Puiu Ciprian	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -55 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -60 kg	2008 Algarve (POR)
MOLDOVEANU Bogdan	fighting full contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -80 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -80 kg	2008 Algarve (POR)
NECULAI Daniel	full contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PANDIA Marina	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knock down -65 kg	2005 Geneva (SUI)
PAPP Csaba	fighting full contact -80 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact - 80 kg	2008 Algarve (POR)
PASCU Alina	fighting full contact - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 50 kg	2008 Algarve (POR)
	kata	2008 Algarve (POR)
PAŞNICIUC Constantin	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
PĂCURARIU George	fighting semi contact -65kg	2007 Budapesta (HUN)
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela(1)	self-defence	2008 Algarve (POR)
PĂUN Căt ălin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)

PĂUN Cătălin Florin	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
PETRACHE Cristian	full kempo 95 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 95 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Aurel	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 70 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
PIRTEA Gabriel	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
PREDA Adrian	knock down +95 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PRUNDEANU Cleopatra	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
RADU Adrian	fighting semi contact -80 kg	2005 Geneva (SUI)
RADU Mihai	fighting full contact -90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting knock down -90 kg	2005 Geneva (SUI)
ROCHIAN Daniel	life contact -75 kg	2003 Bucureşti (ROU)
SABOU Mircea	life contact -60kg	2003 Bucureşti (ROU)
	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -70 kg	2008 Algarve (POR)
SOARE Alina	kata	2005 Geneva (SUI)
	fighting full contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact -50 kg	2005 Geneva (SUI)
SPĂTACEANU Catalin	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knock down -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
STOICA Albert	fighting knock down +90 kg	2005 Geneva (SUI)
	fighting semi contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
	full kempo 95 kg	2008 Algarve (POR)
	knockdown 95 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 95 kg	2008 Algarve (POR)
TĂTAR Marius	fighting full contact +95 kg	2007 Budapesta (HUN)
TODIRAŞ Radu	kata	2007 Budapesta (HUN)
	kata	2008 Algarve (POR)
TRACHE Cristina	kata	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact - 60 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -60 kg	2008 Algarve (POR)

VOINA Bogdan	life contact -50 kg	2003 Bucureşti (ROU)
VOINEA Bogdan	full contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
ZARAGIU Andreea	fighting full contact - 55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -55 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -55 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knock down -50 kg	2005 Geneva (SUI)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ANDREI Alin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
BORDAŞ Cristian	fighting semi contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
CHELU Vasilică	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
CIUGULEA Andreea	kata	2007 Budapesta (HUN)
CRISTEA Cristina	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
DRĂGAN Mirel	life contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
DURALIA Roxana	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2005 Geneva (SUI)
IVAN Crina	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
NICULAE Cristian	kata	2003 Bucureşti (ROU)
PAPP Csaba	life contact -85 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PASCU Alina	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -50 kg	2007 Budapesta (HUN)
PASCU Alina, LIXANDRU Marius	self-defence mixt	2008 Algarve (POR)
SCĂPĂU Mădălin	life contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
Medalii de argint		
BALAS Ciprian	fighting full contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 70 kg	2008 Algarve (POR)
BIDINA Andrei	kata	2003 Bucureşti (ROU)
CRĂCIUN Georgiana	fighting semi contact -50 kg	2007 Budapesta (HUN)
GEALEP Constantin	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
HARIGA Gabriel	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
ILIE Florin	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	2007 Budapesta (HUN)
NISTOR Nicolae	fighting full contact -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
OLTEANU Bogdan	life contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PASCU Alina	fighting semi contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)

	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
PETRACHE Cornel	life contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PICA Alin	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
PINCA Georgiana	kata	2003 Bucureşti (ROU)
VERES Alexandru	kempo K1 65 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
ZAFIESCU Lucia	fighting full contact -65 kg	2005 Geneva (SUI)
ZARAGIU Andreea	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
Medalii de bronz		
BALAŞ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
BALOGH BERTOLD	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
BORDAŞ Cristian	fighting full contact -70 kg	2005 Geneva (SUI)
CIUGULEA Andreea	kata cu arme	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
DUMITRESCU Elena	kata	2003 Bucureşti (ROU)
DURALIA Roxana	fighting full contact -55 kg	2005 Geneva (SUI)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2007 Budapesta (HUN)
FLORICICĂ Ionuţ	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
FODOR Robert	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILIE Florin	fighting semi contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting knock down -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
ILYES Olimpiu	fighting semi contact -60 kg	2007 Budapesta (HUN)
LIXANDRU Marius	fighting full contact -65 kg	2007 Budapesta (HUN)
	fighting full contact -70 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -70 kg	2008 Algarve (POR)
MINIOSU Adrian	life contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
NISTOR Nicolae	fighting semi contact -85 kg	2007 Budapesta (HUN)
Nistor Nicolae	fighting knock down -90 kg	2007 Budapesta (HUN)
PASCU Alina	kata arme	2005 Geneva (SUI)
	kata	2007 Budapesta (HUN)
PICA Alin	fighting knock down -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
	kempo K1 70 kg	2008 Algarve (POR)
STANCIU Mihai	fighting semi contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
STĂNESCU Traian	life contact -60 kg	2003 Bucureşti (ROU)
TARAS Victor	fighting full contact -70 kg	2007 Budapesta (HUN)
VEREŞ Alexandru	fighting semi contact -65 kg	2008 Algarve (POR)
CADEŢI		

Medalii de aur		
BORDAŞ Cristian	life contact -65 kg	2003 Bucureşti (ROU)
PETRESCU Laura	kata	2003 Bucureşti (ROU)
TACHE Mihai	life contact -70 kg	2003 Bucureşti (ROU)
TODIRAŞ Radu	kata	2003 Bucureşti (ROU)
Medalii de argint		
PANDIA Marina	kata	2003 Bucureşti (ROU)
TOTH Conel	kata	2003 Bucureşti (ROU)
Medalii de bronz		
DULGHERU Ioana	kata	2003 Bucureşti (ROU)
GHIBUŞ Sergiu	kata	2003 Bucureşti (ROU)
GHIBUŞ Sergiu, TODIRAŞ Radu, TOTH Cornel echipe aparate 1+2		2003 Bucureşti (ROU)
MASTERS(+36 ani)		
MASCULIN		
Medalii de aur		
BODÎRLĂ Cătălin	fighting knockdown -83 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -83 kg	2008 Algarve (POR)
FODOR Emeric	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting knockdown +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	fighting full contact -88 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting knockdown -63 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -63 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -63 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amatto	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 -68 kg	2008 Algarve (POR)
Medalii de argint		
BODÎRLĂ Cătălin	fighting full contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	weapon self-defence	2008 Algarve (POR)
	self-defence	2008 Algarve (POR)
CONSTANTINESCU Iulian	fighting knockdown -83 kg	2008 Algarve (POR)
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting knockdown -93 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +98 kg	2008 Algarve (POR)

PLES Marcel	fighting full contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
SANDU Cristian	fighting full contact -63 kg	2008 Algarve (POR)
ZAHARIA Valentin Amato	fighting knockdown -68 kg	2008 Algarve (POR)
Medalii de bronz		
CONSTANTINESCU Iulian	fighting full contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -83 kg	2008 Algarve (POR)
FODOR Emeric	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
GRADINARU Remus	kempo K1 -93 kg	2008 Algarve (POR)
MITITELU Gabriel	fighting full contact -93 kg	2008 Algarve (POR)
	gladiator	2008 Algarve (POR)
PLES Marcel	fighting semi contact +98 kg	2008 Algarve (POR)
	kempo K1 +98 kg	2008 Algarve (POR)
RIZEA George	fighting knockdown -93 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -88 kg	2008 Algarve (POR)
SERBANESCU Liviu	kempo K1 -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting full contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting knockdown -68 kg	2008 Algarve (POR)
	fighting semi contact -68 kg	2008 Algarve (POR)
*Rezultatele obţinute la această ramură de sport, după anul 2008, sunt înregistrate la Kempo, data recunoaşterii Federaţiei Române de Kempo.		
JU JITSU		
SENIORI		
Medalii de argint		
NEAGA Mihai Viorel	fighting. +94 kg	2006 Rotterdam (NED)
Medalii de bronz		
NEAGA Mihai Viorel	categ. +94 kg	2004 Madrid (ESP)
CAMPIONATE EUROPENE		
QWAN-KI-DO		
SENIORI		
Medalii de aur		
ANCUTA Mirela, CRISTEA Mihaela,ICHIMAS Mihaela, ILIE Oana	lupta echipe	1996 Iasi (ROU)
ANCUŢA Ana Maria, BĂLINEANU Ştefania, CALISTRU Roxana, TEODORIVICI Simona	echipe grade	2009 Viena (AUT)

ANCUŢA Mirela	proba tehnică	2000 Milano (ITA)
	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
ANCUŢA Mirela, DOBRIN Iuliana, JITARU ICHIMAŞ Mihaela, SANDU Alexandra	echipe centuri negre	2009 Viena (AUT)
BEFU Codruţ, CASIAN Ionuţ, CIUBOTARIU Marian, IONESCU Mihai, MIRON Corneliu, MOISE Marian	echipe centuri negre	2009 Viena (AUT)
CIUBARA Ioan	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
DASCĂLU Claudia	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
GUŞĂ Daniela	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
ICHIMAŞ Mihaela	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
IGNĂTESCU Cristian	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
UNGUREANU Costel	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
URSU Dan	arme de lemn	2009 Viena (AUT)
Medalii de argint		
ANCUŢA Mirela	centuri negre	2009 Viena (AUT)
COLOTILA Mihai, CORDUNEANU Gilbert, LAHEDUS Valentin, LOMBADA Victor, MIRON Cornel, ROATA Florin	grade 1-4 cap	1996 Iasi (ROU)
DANCUŢĂ Ciprian	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
DOROFTEI Flavius	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
GALAN Adrian	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
HOROBEŢ Ionel	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
MIRON Corneliu	proba de luptă	2000 Milano (ITA)
OBREJA Florin	doi dang	2009 Viena (AUT)
Medalii de bronz		
ANCUTA Mirela	thao quyen - mixt	1996 Iasi (ROU)
DANCUTA Ciprian, DIUMEA Valerica, GALAN Adrian, NICA Stefan, NICA Teodor, TOCARIU Marian	centuri negre echipe	1996 Iasi (ROU)
DIMA GABRIEL	proba tehnică	2000 Milano (ITA)
NICA Teodor	thao quyen-co vo dao	1996 Iasi (ROU)
SANDU Alexandra	centuri negre	2009 Viena (AUT)
KYOKUDHIN		
SENIORI		
Medalii de argint		
CHIRILĂ Anca	kumite 60 kg	1998 Oradea (ROU)
Medalii de bronz		
GUŢĂ Adriana	kumite 50 kg	1998 Oradea (ROU)

WUSHU		
SENIORI		
Medalii de aur		
GOMBOS Gheza-Csaba	kung-fu categ. 80 kg	1992 Londra (GBR)
	categ. 75 kg	1994 München (GER)
GOMBOȘ Atila	categ. 56 kg	1998 Atena (GRE)
GOMBOȘ Attila	categ. 56 kg	2002 Povoa de Varzim (POR)
TIȚA Marius	categ. 70 kg	1998 Atena (GRE)
BOCANCEA Leontin	sanshou -90 kg	2004 Moscova (RUS)
GOMBOȘ Geza Csaba	categ. 75 kg	2000 Rotterdam (NED)
PREDA Eugen	categ. 85 kg	2002 Povoa de Varzim (POR)
TOPORIȘTE Cristina	sanshou -48 kg	2004 Moscova (RUS)
	sanshou -48 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
Medalii de argint		
AVRAM Adrian	sanshou -56kg	2004 Moscova (RUS)
BOCANCEA Leontin	sanshou -85 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
ENACHE Nicolae	sanshou -52 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
GOMBOȘ Attila	categ. 60 kg	2000 Rotterdam (NED)
LUNGU Ștefan Dragoș	categ. 52 kg	2002 Povoa de Varzim (POR)
	categ. 56 kg	2000 Rotterdam (NED)
PĂTRUGAN Clara	sanshou -52 kg	2004 Moscova (RUS)
PETRE Adrian	sanshou -65 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
TIȚĂ Marius	categ. 70 kg	2000 Rotterdam (NED)
TOMESCU Lucian	kung-fu categ. 90 kg	1992 Londra (GBR)
ZMĂRĂNDESCU Cătălin	categ. 90 kg	2000 Rotterdam (NED)
Medalii de bronz		
BÎRLEANU Horaţiu	categ. 70 kg	1994 München (GER)
	categ. 75 kg	1998 Atena (GRE)
BODARLA Cătălin	sanshou -75 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
COȚOFANA Ana Maria	sanshou -56 kg	2004 Moscova (RUS)
	sanshou -52 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)

CURBĂNESCU Florin	taolu-duo events	2004 Moscova (RUS)
GANCI Alexandru	taolu-duo events	2004 Moscova (RUS)
GHEOCALESCU Mihaela	sanshou -56 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
GOMBOS Attila	categ. 56 kg	1994 München (GER)
GRINDEANU Petre	kung-fu categ. +90 kg	1992 Londra (GBR)
GRINDEANU Sonia	taolu traditional cu arme	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
ION Cristian	categ. 60 kg	1994 München (GER)
LUNGU Ştefan	sanshou -52 kg	2004 Moscova (RUS)
MOLDOVAN Viorica	nanquan	1994 München (GER)
RADOVICESCU Georgiana	sanshou -65 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
TABĂRĂ Marcel	kung-fu categ. 80 kg	1992 Londra (GBR)
TITA Marius	categ 70 kg	2002 Povoa de Varzim (POR)
	sanshou -70 kg	2006 Lignano Sabiadoro (ITA)
ZMĂRĂNDESCU Cătălin	categ. 90 kg	1998 Atena (GRE)
JUNIORI		
Medalii de argint		
BANU Mădălina	sanda -56 kg (j I)	2007 Varşovia (POL)
Medalii de bronz		
COŢOFANĂ Ana Maria	nanquan	2003 Antwerps (BEL)
CUSEAC Adrian	sanda -65 kg (j I)	2007 Varşovia (POL)
RĂDUCAN Adrian Florin	sanda -60kg (j I)	2007 Varşovia (POL)
CADEŢI		
Medalii de argint		
MUSTAFA Alberto	sanda -70 kg (j II)	2007 Varşovia (POL)
GOJU-RYU		
SENIORI		
Medalii de argint		
IONIŢĂ Mihai	kumite. 70 kg	1995 Leopoldsburg (BEL)
SIMION Şerban	kumite 75 kg	1995 Leopoldsburg (BEL)
SIMION Şerban, IONIŢĂ Mihai, DRĂGULESCU Bogdan, IONESCU Bogdan, DANEŞ Florin	kumite-echipe	1995 Leopoldsburg (BEL)

DUŢĂ Alin, GRIGORE George, STOICA Cristian	kumite echipe	2002 Viena (AUT)
IONIŢA Mihai	kumite 70 kg	1997 Marsciano-Perugia (ITA)
Medalii de bronz		
IACOB Marius	kumite 65 kg	1995 Leopoldsburg (BEL)
STOICA Cristian	kumite categ. -70 kg	2002 Viena (AUT)
KYOKUSHIN		
SENIORI		
Medalii de argint		
CHIRILA Anca	kumite -60kg	1998 Oradea (ROU)
DUCA Marta	kumite +65 kg	1997 Gdansk (POL)
FLORESCU Tiberiu	kumite -80 kg	1997 Gdansk (POL)
Medalii de bronz		
GOGONEL Lucian	kumite -70 kg	1997 Gdansk (POL)
GORGOIU Mihai	kumite +90 kg	1997 Gdansk (POL)
Guţă Adriana	kumite -50kg	1998 Oradea (ROU)
MIHALACHE Iulian	kumite -80 kg	1997 Gdansk (POL)
SPIRIDON Lucian	kumite -90 kg	1997 Gdansk (POL)
STANCU Ionel	kumite -70 kg	1997 Gdansk (POL)
JUNIORI		
Medalii de bronz		
GRAMA Marina	kata	1995 Bucureşti (ROU)
KARATE F.M.K.		
JUNIORI		
Medalii de bronz		1995 Bratislava (SVK)
POPESCU Adrian	categ. 60 kg	
JU JITSU		
SENIORI		
Medalii de aur		
GALAN Genoveva, MIHALACHE Cătălina	duo	2009 Podgorica (MNE)
Medalii de argint		
GALAN Doru. Dobre Ionuţ	duo	2009 Podgorica (MNE)
Medalii de bronz		
GALAN Genoveva, MIHALACHE Cătălina	duo demonstrativ	2007 Torino (ITA)
NEAGA Mihai Viorel	categ. 94 kg	2003 Hanau (GER)

	fighting +94 kg	2005 Wroclaw(POL)
	fighting 100 kg	2007 Torino (ITA)
TINERET		
Medalii de bronz		
CREŢU Ramona	fighting -55 kg	2008 Maribor (SLO)
JUNIORI		
Medalii de argint		
GEORGE Constantin	fighting -66 kg	2008 Maribor (SLO)
Medalii de bronz		
BRĂTILĂ Ciprian, MIHALACHE Cătălina	duo mixt	2008 Maribor (SLO)
SOTROCAN Alexandru	fighting -60 kg	2008 Maribor (SLO)
SOTROCAN Alexandru., SOTROCAN Andrei	duo	2008 Maribor (SLO)
EUR&KA		
SENIORI		
Medalii de aur		
BEDE Laszlo	kata	2003 Timi şoara (ROU)
	kata	2005 (HUN)
	kata	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Laszlo, COCA George, GABOR Adrian	kata echipe	2004 Milano (ITA)
BEDE Laszlo, COCA George, HOSU Mihai	kata echipe	2005 (HUN)
	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Laszlo, COCA George, STANCIU Mihai	kata echipe	2007 Milano (ITA)
BIJI Marius	kumite +78 kg	2005 (HUN)
BIJI Marius , PASCA Alexandru,PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan, SABADUŞ Sebastian, URSADAN Cosmin	kumite echipe	2005 (HUN)
BIJI Marius, CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan, PLOP Mihail, SĂBĂDUŞ Sebastian	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
BUI Marius, CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, PLOP Gabriel,SĂBĂDUŞ Sebastian	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CIONCA Raul	kumite -68kg	2003 Timi şoara (ROU)
CIONCA Raul, CURILEAC Florin, GOLDAN Bogdan, ZIMA Cristian, TĂTAR Marius	kumite echipe	2003 Timi şoara (ROU)
CORBEANU Alexandra	kumite -60 kg	2006 Szekszard (HUN)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU, POP Alexandra	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)

CORBEANU Alexandra	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite +60 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -60 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
CORBEANU Alexandra , HOCIUNG Ioana, POP Alexandra	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, POP Alexandra, SOCOL Miruna	kumite echipe	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea,POP Alexandra	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
CORBEANU Alexandra, HOCIUNG Ioana, POP Alexandra	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CORBEANU Alexandra, POP Alexandra, POP BĂDEU Ana Maria	kata echipe	2007 Milano (ITA)
CORBEANU Alexandra, POP BADEU Ana Maria, SISAK Amalia	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CURILEAC Florin	kumite +78 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite +78 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -78kg	2003 Timi şoara (ROU)
	kumite +78kg	2006 Szekszard (HUN)
CURILEAC Florin, PAŞCA Alexandru, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan, URSĂDAN Cosmin	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)
CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, PETRARU Răzvan , PLOP Mihail, SĂBĂDUŞ Sebastian	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
CURILEAC Florin, PEAGU Viorel, TĂTAR Marius, URSĂDAN Cosmin, ZIMA Cristian	kumite echipe	2004 Milano (ITA)
GABOR Adrian	kata	2004 Milano (ITA)
GABOR Adrian, GOLBAN Bogdan, GRUI Cătălin	kata echipe	2003 Timi şoara (ROU)
MIHAI Alexandru	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
MOISE Valentina	kumite -55kg	2004 Milano (ITA)
PEAGU Viorel	kumite -80 kg	2004 Milano (ITA)
	kumite -78 kg	2005 (HUN)
	kumite -78kg	2006 Szekszard (HUN)
	kumite -78kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
PLOP Mihail	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
POCSAI Istvan, PORTIK Ştefan, TORDAI	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
POP Alexandra	kumite -60 kg	2005 (HUN)
	kumite -55kg	2006 Szekszard (HUN)

	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP Alexandra , POP BADEU Ana Maria, SISAK Amalia	kata echipe	2005 (HUN)
POP BADEU Ana Maria	kata	2005 (HUN)
	kata	2006 Szekszard (HUN)
	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP BADEU Ana Maria, POP Alexandra, SISAK Amalia	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
POP BĂDEU Ana Maria	kata	2004 Milano (ITA)
	kata	2007 Milano (ITA)
POP BĂDEU Ana Maria, SISAK Amalia	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
SĂBĂDUŞ Sebastian	kumite -68 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
SĂLIŞTEAN Larisa, SOCOL Miruna, SUCIU Alexandra	kata echipe	2004 Milano (ITA)
TĂTAR Marius	kumite +78kg	2003 Timi şoara (ROU)
	kumite +80 kg	2004 Milano (ITA)
TORDAI Botond	kata	2008 Treviso (ITA)
	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
URSADAN Cosmin	kumite -68 kg	2005 (HUN)
	kumite -68kg	2006 Szekszard (HUN)
Medalii de argint		
PLOP Emil	kumite -68kg	2006 Szekszard (HUN)
ARDELEAN Anca, BARNA Teodora, MOISE Valentina	kumite echipe	2003 Timi şoara (ROU)
BEDE Laszlo	kata	2004 Milano (ITA)
BEDE Laszlo, COCA George, HOSU MIhai	kata echipe	2003 Timi şoara (ROU)
BIJI Marius	kumite +78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
BIJI Marius, CĂRĂMIDARU Florin, CEAUŞESCU Ionuţ, GABOR Adrian,PEAGU Viorel	kumite echipe	2003 Timi şoara (ROU)
CHERGHIZAN Lucia, FIRIDON Anca, FIRIDON Sanda, SUCIU Alexandra	kumite echipe	2005 (HUN)
COCA George	kata	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra	kumite -60 kg	2005 (HUN)
FIRIDON Anca	kumite -65 kg	2005 (HUN)

FIRIDON Anca, MOISE Valentina, SUCIU Alexandra	kumite echipe	2004 Milano (ITA)
GABOR Adrian	kata	2003 Timi şoara (ROU)
	kumite -68kg	2003 Timi şoara (ROU)
GRUMĂZESCU Andreea	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
HOCIUNG Ioana	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
HOSU Mihai	kata	2006 Szekszard (HUN)
MOISE Valentina	kumite -60 kg	2003 Timi şoara (ROU)
PETRARU Răzvan	kumite +78 kg	2008 Treviso (ITA)
PLOP Mihail	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
POCSAI Istvan, PORTIK Ştefan, TORDAI Botond	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP Alexandra	kata	2006 Szekszard (HUN)
	kata	2007 Milano (ITA)
	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
SĂLIŞTEANU Larisa, SOCOL Miruna, SUCIU Alexandra	kata echipe	2005 (HUN)
SEBĂDUŞ Sebastian	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
SISAK Amalia	kata	2008 Treviso (ITA)
STANCIU Mihai	kata	2008 Treviso (ITA)
URSĂDAN Cosmin	kumite -70 kg	2004 Milano (ITA)
Medalii de bronz		
BEDE Eva	kumite +60 kg	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Eva, BUDA Adina, CORBEANU Alexandra	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
BEDE Laszlo, COCA George, HOSU Mihai, IOSIFESCU Robert, TORDAI Botond, ZAINEA Lucian	kumite echipe	2005 (HUN)
BORLEANU Ovidiu, CHIRILĂ Silviu, DONCIU Dorian, PAŞCA Aron, TRIBŞA Andrei	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
BUDA Adina	kata	2006 Szekszard (HUN)
COCA George	kata	2006 Szekszard (HUN)
FIRIDON Anca	kumite +60 kg	2004 Milano (ITA)
FIRIDON Sanda	kumite -65 kg	2005 (HUN)
GABOR Adrian	kumite -70kg	2004 Milano (ITA)
GRIGORE Sănducu	kumite -78 kg	2007 Milano (ITA)
GRIGORE Sănducu , MIHAI Alexandru, MIREA Mihai, MIREA Radu, PETRARU Răzvan	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
GRIGORE Sănducu, MAG Mihai, PLOP Gabriel, PLOP Mihail, SĂBĂDUŞ Sebastian	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)

GRIGORE Sănducu, MIHAI Alexandru, PLOP Gabriel	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
GRUMĂZESCU Andreea	kumite -60 kg	2006 Szekszard (HUN)
HOCIUNG Ioana	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
MAG Mihai	kumite +78 kg	2006 Szekszard (HUN)
POP Alexandra	kata	2005 (HUN)
	kata	2008 Treviso (ITA)
SĂBĂDUŞ Sebastian	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
SISAK Amalia	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
STANCIU Mihai	kata	2007 Milano (ITA)
ZAINEA Lucian	kumite -78 kg	2005 (HUN)
ZIMA Cristian	kumite +78 kg	2003 Timişoara (ROU)
	kumite +80 kg	2004 Milano (ITA))
TINERET		
Medalii de aur		
HODOROGA Dan, STANCIU Mihai, TORDAI Botond	kata echipe	2006 Szekszard (HUN)
IENIN Adrian	kumite +78 kg	2006 Szekszard (HUN)
TAŞNADI Attila	kumite -68 kg	2006 Szekszard (HUN)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, SCURTU Mihai	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
CHELU Claudiu	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
CHELU Claudiu, CIOROIANU Cristian, GĂLDEAN Liviu, NEGRICIU Dan, PÂRVU Mihai	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
CIOROIANU Cristian, GEORGESCU Marius, PLOP Gabriel	kata echipe	2007 Milano (ITA)
FIRIDON Sanda	kumite -65 kg	2003 Timi şoara (ROU)
GĂLDEAN Liviu	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
GOLDAN Bogdan	kumite -70 kg	2003 Timi şoara (ROU)
HOSU Mihai	kata	2003 Timi şoara (ROU)
IOAN Diana	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
IOAN Diana, MELTIŞ Andreea, SPANIOR Eva	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
IOAN Diana, POP Raluca, SPANIOR Eva	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
MIHAI Alexandru	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
NICULA Cristina	kumite -55 kg	2006 Szekszard (HUN)
PĂRVU Mihai	kata	2008 Treviso (ITA)
POP Raluca	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)

SĂLIȘTEAN Larisa	kata	2007 Milano (ITA)
TORDAI Botond	kata	2006 Szekszard (HUN)
VIDONI Bianca	kata	2003 Timi şoara (ROU)
	kumite -55 kg	2003 Timi şoara (ROU)
Medalii de argint		
AANICĂI Bogdan	kumite +78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
AANICĂI Bogdan, ADAM Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, CIOROIANU Cristian, NEGRICIU Dan	kumite echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
ADAM Bogdan	kumite -68 kg	2008 Treviso (ITA)
ARDELEAN Anca	kata	2003 Timi şoara (ROU)
BERECZKZI Arpad, CHELU Claudiu, HODOROGA Dan, MIHAI Alexandru, TAŞNADI Attila	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)
BOGHEAN Raluca	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -60 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
BOGHEAN Raluca, POHARU Alina, VISA Romeria	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
CIOROIANU Cristian, GĂLDEAN Liviu, NEGRICIU Dan	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
FRĂŢILĂ Ramona, MANIŢIU Cristina, URITESCU	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
FRUMOSU Monica	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
FRUMOSU Monica, POP Raluca, SPANIOR Eva	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
IENIN Adrian	kata	2005 (HUN)
IOAN Diana, MELTIS Andreea, POHARU Alina	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
MELTIŞ Andreea	kumite +60 kg	2008 Treviso (ITA)
PASCA Alexandru	kumite +70 kg	2003 Timi şoara (ROU)
PĂRVU Cristina, SĂLIȘTEANU Larisa, SPANIOR Eva	kata echipe	2007 Milano (ITA)
PLOP Gabriel	kata	2008 Treviso (ITA)
PLOP Gabriel	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
POHARU Alina	kumite -60 kg	2007 Milano (ITA)
SCURTU Mihai	kumite -78 kg	2008 Treviso (ITA)
SPANIOR Eva	kata	2007 Milano (ITA)
	kata	2008 Treviso (ITA)
TĂNĂSESCU Anda	kumite -60 kg	2003 Timi şoara (ROU)
Medalii de bronz		
AANICĂI Bianca	kumite +60 kg	2006 Szekszard (HUN)

AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, BRAN Andrei, FLOREA Alexandru, SCURTU Mihai	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
ADAM Bogdan	kumite -78 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
FRUMOSU Monica, IOAN Diana,POP Raluca	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
IOAN Diana	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
IOAN Diana	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
LUCACI Adrian	kumite -70 kg	2003 Timi şoara (ROU)
MELTIS Andreea, MOALE Andreea, POP Raluca	kata echipe	2007 Milano (ITA)
MOALE Andreea	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
NEGRICIU Dan	kumite -68 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite +78 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -68 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
POCSAI Istvan	kata	2007 Milano (ITA)
POP Monica	kumite -55 kg	2005 (HUN)
POP Raluca	kata	2008 Treviso (ITA)
VISA Romeria	kumite -60 kg	2008 Treviso (ITA)
JUNIORI		
Medalii de aur		
CLONŢA Cătălin	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
GEORGESCU Marius	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
MATHIU Darius	kumite +65 kg (j I)	2006 Szekszard (HUN)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, PÂRVU Mihai	kata echipe (j II)	2006 Szekszard (HUN)
CHELU Claudiu, GRIGORE Sănducu, PLOP Mihai , CIOROIANU Cristian, TRIBŞA Andrei	kumite echipe	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra	kumite -50 kg	2003 Timi şoara (ROU)
	kumite -55 kg	2004 (ITA)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, SAZTI Timea	kumite echipe	2003 Timi şoara (ROU)
	kumite echipe	2004 (ITA)
FRĂŢILĂ Ramona	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
GEORGESCU Marius, MATHIU Darius, POCSAI Istvan	kata echipe (j I)	2006 Szekszard (HUN)
GRIGORE Sănducu	kumite +50 kg	2005 (HUN)

MATEI Raul	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
MĂTĂSARU Daniel	categ. -75 kg	2004 (ITA)
MĂTĂSARU Daniel, MICULESCU Darius,PĂTRU Claudiu	kata echipe	2004 (ITA)
MELTIS Andreea	kata	2005 (HUN)
	kumite +55 kg (j I)	2006 Szekszard (HUN)
PÂRVU Cristina, POP Raluca, SĂLIȘTEAN Larisa	kata echipe (j I)	2006 Szekszard (HUN)
PÂRVU Mihai	kata	2007 Milano (ITA)
	kumite -65 kg	2007 Milano (ITA)
PETRARU Răzvan	categ. +75 kg	2004 (ITA)
POP -BADEU Ana Maria	kata	2003 Timi şoara (ROU)
SĂLIȘTEAN Larisa	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
SCURTU Mihai	kumite +65 kg	2007 Milano (ITA)
SEBĂDUȘ Sebastian	kata	2003 Timi şoara (ROU)
SZASZ Timea	kumite +55 kg	2004 (ITA)
TINCĂU Cosmin	kumite +65kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
TORDAI Botond	kata	2004 (ITA)
URITESCU Alexandra	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
WEISS Erika	kumite +50 kg	2003 Timi şoara (ROU)
Medalii de argint		
POCSAI Istvan	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, SCURTU Mihai	kata echipe	2007 Milano (ITA)
BARBUAȘ Alexandra, MANIȚIU Cristina, URITESCU Alexandra	kata echipe (j II)	2006 Szekszard (HUN)
BENDEA Ioana, MANIȚIU Cristina, URITESCU Alexandra	kata echipe	2007 Milano (ITA)
CHELU Claudiu, HODOROGA Dan, MICULESCU Darius, PĂTRU Claudiu	kumite echipe	2004 (ITA)
FĂSUI Alexandru	kumite -65 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
HEGEDUS Enikö	kata	2005 (HUN)
HEGEDUS Enikö	kumite +45 kg	2005 (HUN)
MANIȚIU Cristina	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
MELTIS Andreea	kumite -50 kg	2004 (ITA)
MELTIS Andreea, MOALE Andreea, PÂRVU Elena Cristina	kumite echipe (j I)	2006 Szekszard (HUN)

MOLODOI Florin	kumite -65 kg	2007 Milano (ITA)
	kumite -65 kg (j I)	2006 Szekszard (HUN)
POCSAI Istvan	kata	2005 (HUN)
POHARU Alina	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
	kumite -55 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
POP -BADEU Ana Maria, SISAK Amalia , TRIFU Adriana	kata echipe	2003 Timi şoara (ROU)
SISAK Amalia	kata	2003 Timi şoara (ROU)
TINCĂU Cosmin	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
URITESCU Alexandra	kata	2007 Milano (ITA)
Medalii de bronz		
AANICĂI Bogdan	kumite +65 kg	2007 Milano (ITA)
AANICĂI Bogdan, AGRIGOROAIEI Cosmin, BRAN Andrei, PÂRVU Mihai, SCURTU Mihai	kumite echipe	2007 Milano (ITA)
AMZA Andreea	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
BENDEA Ioana, FRĂŢILĂ Ramona, MĂNIŢIU Cristina	kata echipe	2009 Montecatini Terme (ITA)
CHELU Claudiu	kumite -50 kg	2005 (HUN)
CORBEANU Alexandra, GRUMĂZESCU Andreea, SZASZ Timea	kata echipe	2004 (ITA)
CUCU Andreea	kumite +45kg (j II)	2006 Szekszard (HUN)
DĂNILĂ Valentin, GĂLUŞANU Paul, PÂRVU Mihai	kata echipe	2007 Milano (ITA)
DONCIU Adrian, GEORGESCU Marius, MATHIU Darius, POCSAI Istvan, SCURTU Mihai	kumite echipe	2006 Szekszard (HUN)
IRODIA Cristian	kumite+65 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
MATHIU Darius	kata	2005 (HUN)
MELTIS Andreea	kumite +45 kg	2005 (HUN)
	kata (j I)	2006 Szekszard (HUN)
NEGRICIU Dan	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
PETRARU Răzvan	kata	2004 (ITA)
POHARU Alina	kumite +45kg (j II)	2006 Szekszard (HUN)
URITESCU Alexandra	kata (j II)	2006 Szekszard (HUN)
CADEŢI		
Medalii de aur		
ADAM Larisa	kumite +50 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)

BUNDUC Ioana	kumite -50 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
CIOROIANU Cristian	kata	2003 Timi şoara (ROU)
CRISTIAN Eduard	kumite+60 kg	2009 Montecatini Terme (ITA)
GALGAU Oana	kumite -40kg	2003 Timi şoara (ROU)
HRIŢCU Răzvan, MATEI Raul, TINCĂU Cosmin	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
POP Alexandra	kumite +40kg	2003 Timi şoara (ROU)
SĂLIŞTEANU Larisa	kata	2003 Timi şoara (ROU)
ŞOITUZ Ionuţ	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
TINCĂU Cosmin	kumite +55 kg	2008 Treviso (ITA)
TOMESCU Răzvan	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
VLAS Roxana	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
Medalii de argint		
CLONTA Cătălin	kata	2007 Milano (ITA)
MATEI Raul	kumite +55 kg	2008 Treviso (ITA)
MANEA Robert	kumite+60kg	2009 Montecatini
SPAIMOC Anca	kata	2003 Timi şoara (ROU)
TRIF Gabriel	kumite -55 kg	2008 Treviso (ITA)
VLAS Roxana	kata	2008 Treviso (ITA)
Medalii de bronz		
ADAM Larisa	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
AMZA Andreea, GABUR Ioana, VLAS Roxana	kata echipe	2008 Treviso (ITA)
BACIU Mihnea	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
CLONŢA Cătălin, HRIŢCU Răzvan, MATEI Raul, TINCĂU Cosmin, TOMESCU Răzvan	kumite echipe	2008 Treviso (ITA)
GABUR Ioana	kata	2009 Montecatini Terme (ITA)
HRITCU Răzvan	kata	2007 Milano (ITA)
MELTIS Andreea	kumite +40kg	2003 Timi şoara (ROU)
POCSAI Istvan	kata	2003 Timi şoara (ROU)
TINCĂU Cosmin	kumite -55 kg	2007 Milano (ITA)
KEMPO		
SENIORI		
Medalii de aur		
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)

APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, PĂUN Anne Marie Sanda	kobudo bunkai echipe	2004 Betzdorf (GER)
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
BIDINA Andrei, BOTEZATU Dan, TICU Ionuţ	self defence - small team	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Claudiu	semi contact -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	semi contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CIONTEA Ana Maria	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi-contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team +36	2006 Komarno (SVK)
COCICODAR Tudor	knock down +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana,PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela,TRACHE Cristina	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana,TRACHE Cristina	self defence-small team	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	2006 Komarno (SVK)
CRISTEA Cristina	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
CUDALBU Silviu	fighting full contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -80kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	full contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
DRĂGAN Mirel	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ştefan	full contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	semi contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPIANU Bogdan	semi contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPOVEANU Gabriel	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MATYUS Ervin	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
MOLDOVEANU BOGDAN	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
PATRUGAN Clara	semi-contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -50 kg	2004 Betzdorf (GER)

	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	full contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂTRUGAN Victoria	fighting knock down -55 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting semi-contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
	semi-contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting semi-contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
RIZEA George	fighting semi-contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -90kg	2006 Komarno (SVK)
RUS Traian	full contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SCĂPĂU M ădălin	fighting full contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -75kg	2006 Komarno (SVK)
SOARE Alina	semi-contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
STĂNESCU Mihaela	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting knock down +95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂTAR Marius	fighting semi-contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
ZARAGIU Andreea	fighting semi-contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -50 kg	2006 Komarno (SVK)
	full contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
Medalii de argint		
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi contact -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
BARBUIA Gabriel	fighting knock down -75kg	2006 Komarno (SVK)
BIDINA Andrada, PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela, TRACHE Cristina	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
BIDINA Andrei, BOTEZATU Dan, MIHALACHE Ioana, PETRESCU Laura, TICU Ionuţ	self defence-big team	2006 Komarno (SVK)
BUDĂU Marius	fighting semi-contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
BUNCA Alexandru	fighting knock down -60kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
BUZ Andrei	fighting full contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
CHELES Claudiu, CHELES Iulian, MIHALACHE Ioana, SOARE Alina, TODIRAŞ Radu	self defence-big team mixt	2004 Betzdorf (GER)

CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, HARIGA Gabriel	self defence mixt	2004 Betzdorf (GER)
CIUCĂ Radu	fighting full contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
COCICODAR Tudor	full contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	semi contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
DEGERATU Constantin	semi contact +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting knock down +95 kg	2006 Komarno (SVK)
DRĂGAN Mirel, PĂUN Cătălin	self defence - small team	2006 Komarno (SVK)
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	semi contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
FLOREA Sorin	fighting full contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
GHEBA Ştefan	fighting knock down -85 kg	2006 Komarno (SVK)
GRĂDINARU Remus	fighting semi-contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -80kg	2006 Komarno (SVK)
ILIS Camelia	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
LIPIANU Bogdan	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	semi-contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
	kata	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -55 kg	2006 Komarno (SVK)
	full contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
NICOARA Alin	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PAPP Csaba	fighting full contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela	self defence-small team	2006 Komarno (SVK)
PĂCURARIU George	fighting full contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Anne Marie	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
PĂUN Cătălin	fighting knock down -65kg	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
	fighting semi-contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -50 kg	2006 Komarno (SVK)
POPESCU Mara	semi-contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
RUS Traian	semi contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)

	fighting knock down -70kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	semi contact -70kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
SOARE Alina	full contact -50 kg	2004 Betzdorf (GER)
STĂNESCU Mihaela	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STOICA Albert	fighting semi-contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact +95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting semi-contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -95kg	2006 Komarno (SVK)
VACARENCO Constantin	full contact -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
ZARAGIU Andreea	semi-contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
Medalii de bronz		
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan	self defence mixt	2004 Betzdorf (GER)
BARBUIEA Gabriel	fighting semi-contact -75kg	2006 Komarno (SVK)
BĂDĂU Marius	fighting knock down -90kg	2006 Komarno (SVK)
BOTEZATU Dan	kata	2006 Komarno (SVK)
	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
BUNICA Alexandru	fighting full contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
CHELES Claudiu	knock down -85 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELES Iulian	full contact -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
	knock down -90 kg	2004 Betzdorf (GER)
CLĂBESCU Radu	fighting semi-contact -80kg	2006 Komarno (SVK)
DEGERATU Constantin	knock down +90 kg	2004 Betzdorf (GER)
FLOREA Sorin	fighting semi-contact -85kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -85kg	2006 Komarno (SVK)
FUSARU Daniel	knock down -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
GRĂDINARU Remus	knock down -80 kg	2004 Betzdorf (GER)
IONESCU Liviu	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -70kg	2006 Komarno (SVK)
MIHALACHE Ioana	open hand	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -55kg	2006 Komarno (SVK)
MOLDOVEANU Bogdan	knock down -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
	full contact -75 kg	2004 Betzdorf (GER)
PĂCURARIU George	fighting semi-contact -65kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -65kg	2006 Komarno (SVK)

PETRESCU Laura	kata	2006 Komarno (SVK)
POPESCU Mara	knock down -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
RIZEA George	fighting full contact -90kg	2006 Komarno (SVK)
SABOU Mircea	knock down -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
	fighting semi-contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70kg	2006 Komarno (SVK)
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting semi-contact -60kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60kg	2006 Komarno (SVK)
TĂNASE Ovidiu	fighting knock down -95kg	2006 Komarno (SVK)
TĂTAR Marius	fighting knock down -95kg	2006 Komarno (SVK)
JUNIORI		
Medalii de aur		
BORDAŞ Cristian	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
DRĂGAN Mirel	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
DURALIA Roxana	fighting semi contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	2006 Komarno (SVK)
GIUGULEA Andreea	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
HARIGA Gabriel	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	2006 Komarno (SVK)
PASCU Alina	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
PETRESCU Laura	semi contact -55 kg	2004 Betzdorf (GER)
STANCIU Mihai	fighting semi contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
TODIRAŞ Radu	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
Medalii de argint		
BORDAŞ Cristian	full contact -65 kg	2004 Betzdorf (GER)
CHELU Vasilică	full contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
DRĂGAN Mirel	semi contact -70 kg	2004 Betzdorf (GER)
DURALIA Roxana	kata cu arme	2006 Komarno (SVK)
HARIGA Gabriel	semi contact -60 kg	2004 Betzdorf (GER)
PICA Alin	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting knock down -60 kg	2006 Komarno (SVK)
STANCIU Mihai	fighting full contact -60 kg	2006 Komarno (SVK)
Medalii de bronz		
FODOR Robert	fighting semi contact -65 kg	2006 Komarno (SVK)

OLTEANU Bogdan	semi contact -65kg	2004 Betzdorf (GER)
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -50 kg	2006 Komarno (SVK)
TODIRAŞ Radu	open hand	2004 Betzdorf (GER)
CADEȚI		
Medalii de aur		
PASCU Alina	semi contact -55kg	2004 Betzdorf (GER)
BALAŞ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
		Medalii de argint
DRUGA Ionuț, DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence	2004 Betzdorf (GER)
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -70 kg	2006 Komarno (SVK)
	fighting full contact -75 kg	2006 Komarno (SVK)
Medalii de bronz		
DURALIA Roxana	semi contact -55kg	2004 Betzdorf (GER)
BALAŞ Ciprian	fighting full contact -75 kg	2006 Komarno (SVK)
KARATE WADO KAI		
SENIORI		
Medalii de aur		
CHELEŞ Claudiu	kumite -85 kg	2008 Luxemburg (LUX)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2006 Budapesta (HUN)
GHEORGHE Florian	kumite -75 kg	2006 Budapesta (HUN)
LIPIANU Bogdan	kumite -65 kg	2007 Paris (FRA)
RADU Adrian	kumite -80 kg	2006 Budapesta (HUN)
TINCA Georgiana	kumite -53 kg	2006 Budapesta (HUN)
	kata	2008 Luxemburg (LUX)
	kumite -55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
TODIRAŞ Radu	kata	2008 Luxemburg (LUX)
Medalii de argint		
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan	kata echipe	2005 Skopje (MKD)
BIDINA Andrada	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
BIDINA Andrada, PANDIA Marina , SOARE Alina , TINCA Georgiana	kumite echipe	2006 Budapesta (HUN)
BIDINA Andrei, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2008 Luxemburg (LUX)
CHELEŞ Iulian	kumite open	2008 Luxemburg (LUX)
FUSARU Daniel	kata	2005 Skopje (MKD)
	kata	2008 Luxemburg (LUX)

GHEORGHE Florian	kumite -75kg	2007 Paris (FRA)
MICU Veronica	kumite +65 kg	2008 Luxemburg (LUX)
PANDIA Marina	kata	2005 Skopje (MKD)
PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe	2007 Paris (FRA)
	kata echipe	2008 Luxemburg (LUX)
POP Alexandra	kumite -55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
SOARE Alina	kumite open	2007 Paris (FRA)
TODIRAŞ Radu	kumite -75 kg	2006 Budapesta (HUN)
Medalii de bronz		
BIDINA Andrada	kumite -60 kg	2005 Skopje (MKD)
	kumite +60kg	2007 Paris (FRA)
BIDINA Andrei	kumite -85 kg	2008 Luxemburg (LUX)
CIRCIU Sorin, CHELEŞ Claudiu, CHELEŞ Iulian, GHEORGHE Florian, LIPIANU Bogdan, RADU Mihai, TODIRAŞ Radu	kumite echipe	2006 Budapesta (HUN)
CORBEANU Alexandra	kumite -65 kg	2008 Luxemburg (LUX)
CORBEANU Alexandra, PANDIA Marina, SOARE Alina, TINCA Georgiana	kumite echipe	2008 Luxemburg (LUX)
FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	kata echipe	2007 Paris (FRA)
LIPIANU Bogdan	kumite -65 kg	2006 Budapesta (HUN)
NICULAIE Cristian	kumite -70 kg	2006 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	kumite +60 kg	2005 Skopje (MKD)
	kumite +60 kg	2006 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina , SOARE Alina ,TINCA Georgiana	kata echipe	2006 Budapesta (HUN)
PETRE Adrian	kumite -80 kg	2006 Budapesta (HUN)
SOARE Alina	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
	kumite -60kg	2007 Paris (FRA)
TINCA Georgiana	kumite -53 kg	2005 Skopje (MKD)
TODIRAŞ Radu	kumite -75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
JUNIORI		
Medalii de aur		
BIDINA Andrada	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
TINCA Georgiana	kata	2007 Paris (FRA)
Medalii de argint		
BUCUR Loredana	kumite +60kg	2007 Paris (FRA)
GIURGEA Robert	kumite -75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
NICULAIE Cristian	kumite -70 kg	2006 Budapesta (HUN)
PANDIA Marina	kata	2007 Paris (FRA)

STANCIU Mihaela	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
	kumite -55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
ŞEULESCU C ristina	kata	2008 Luxemburg (LUX)
Medalii de bronz		
CORBEANU Alexandra	kumite -60kg	2007 Paris (FRA)
PETRE Alexandru	kumite -75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
SEULESCU Cristina	kumite -60 kg	2006 Budapesta (HUN)
STANCIU Alexandru	kumite +75 kg	2008 Luxemburg (LUX)
STANCU Alexandru	kumite -75kg	2007 Paris (FRA)
STANCIU Mihaela	kata	2008 Luxemburg (LUX)
ŞEULESCU Cristina	kumite +55 kg	2008 Luxemburg (LUX)
CADEŢI		
Medalii de argint		
BRATA Cristian	kumite +75kg	2007 Paris (FRA)
GIURGEA Robert	kumite -70 kg	2006 Budapesta (HUN)
RAŞIU Ana	kata	2008 Luxemburg (LUX)
		Medalii de bronz
ACHIŢEI Adrian	kata	2008 Luxemburg (LUX)
RAŞIU Ana	kata open	2008 Luxemburg (LUX)
STANCIU Mihaela	kata	2007 Paris (FRA)
	kumite -57 kg	2007 Paris (FRA)
KARATE ASHIHARA		
SENIORI		
Medalii de aur		
BABIA Alexander	categ. +85 kg	2009 Braşov (ROU)
GAVRILIU Ionuţ	fighting +90 kg	2008 Berlin (GER)
MARDARE Marina	categ. 53 kg	2009 Braşov (ROU)
PARAGINA Ana	categ. +60 kg	2009 Braşov (ROU)
PĂTRAŞCU Alexandru	categ. 65 kg	2009 Braşov (ROU)
TOSERICI Gheorghe	categ. 85 kg	2009 Braşov (ROU)
VARZĂ Daniela	categ. 60 kg	2009 Braşov (ROU)
VRÎNCEANU Sorin	categ. 60 kg	2009 Braşov (ROU)
Medalii de argint		
BARBU Cătălin	categ. 85kg	2009 Braşov (ROU)
BULGARU Petre	categ. 80 kg	2009 Braşov (ROU)
GAVRILIU Ionuţ	categ. +85 kg	2009 Braşov (ROU)
GHEORGHE Alexandra	categ. 53 kg	2009 Braşov (ROU)

PREDOI Flavius	categ. -70 kg	2008 Berlin (GER)
TOMA Ionela	categ. +60 kg	2009 Braşov (ROU)
Medalii de bronz		
ANGHEL Cristian	kumite +90 kg	2007 (GER)
BUCSA Vlad	categ. 65 kg	2009 Braşov (ROU)
COJOCARIU Sergiu	categ. 75 kg	2009 Braşov (ROU)
DINIŢĂ Gabriel Eden	categ. 60 kg	2009 Braşov (ROU)
DRAGNA Claudia	categ. +65 kg	2008 Berlin (GER)
GEANĂ Sorin Marian	categ. 70 kg	2009 Braşov (ROU)
ILIESCU Laurenţiu	fighting -90 kg	2008 Berlin (GER)
IORDACHE Raluca	categ. 60 kg	2009 Braşov (ROU)
PĂDURICE Doiniţa	categ. 53 kg	2009 Braşov (ROU)
POPA Bogdan	categ. 75 kg	2009 Braşov (ROU)
PROFIRE Romulus	categ. 70 kg	2009 Braşov (ROU)
TOADER Cristina	categ. 53 kg	2009 Braşov (ROU)
TODERICI Ioan	kumite -90 kg	2007 (GER)
VRÂNCEANU Sorin	kumite -70kg	2007 (GER)

Antrenorii care activează în ramura Wushu Kung-Fu
(lista oficială elaborată de FRAM):

♦ ARVAY ZSOLT –Antrenor - CS Yamato Kai ♦ BADEA CRISTIAN RADU - CS Jad ♦ BADEA VASILE- CS Jad ♦ BANU VICTOR - Antrenor Emerit- CS Dragon Star - Antrenor Lot Național Wushu (din 2006) ♦ BENEA ION - Antrenor Emerit 8 Dan Wushu - Antrenor Lot Național Wushu (din 1991) ♦ BIRLEANU HORAȚIU - Antrenor Emerit 7 Dan Wushu- CS Jad - Antrenor Lot Național Wushu (din 2000) ♦ BOCANCEA LEONTIN - CS Leon's Martial Arts - Antrenor Lot Național Wushu (din 2010) ♦ CHIRTU ALEXANDRU – Antrenor ♦ CULDA CEZAR – Antrenor 7 Dan Wushu - CS Taiji Qigong ♦ CURTA VIOREL – Antrenor – CS Wudang Tao ♦ DAMIAN RAZVAN – Antrenor - CS Taijidao ♦ DOBRE ALEXANDRU EUGENIU – Antrenor - CS Dragon Star ♦ FULGA LAURENȚIU - CS Ying Quan ♦ GOMBOȘ ALPAR – Antrenor - CS Gombos Martial Arts ♦ GOZNER ROMEO – Antrenor 6 Dan Wushu- CS Gold Dragon ♦ GRINDEANU PETRU - Antrenor Emerit 7 Dan Wushu - CS Jad - Antrenor Lot Național Wushu (din 1993) ♦ GURBĂNESCU FLORIN – Antrenor - CS Shanghai Wushu - Antrenor Lot Național Wushu (din 2010) ♦ HORVATH ATILA LADISLAU - Antrenor Emerit 6 Dan Wushu - CS Muresul si CS Maforce - Antrenor Lot Național Wushu (din 2003) ♦ IOANA FLORIN - Antrenor Emerit - 6 Dan Wushu - CS Metrorex si CS Tigrul - Antrenor Lot Național Wushu (din 2003) ♦ IONESCU MIHAIL LEONARD - Antrenor Emerit 7 Dan Wushu - CS Ying Quan - Antrenor Lot Național Wushu (1994-2009) ♦ MARZA FLORIN – Antrenor - Extreme Fight Club ♦ MIHAI CRISTIAN - CS Cridas ♦ NECULESCU CRISTIAN – Antrenor ♦ OBEANU SILVIU - CS Wu Quan Li ♦ OROVICEANU GABRIEL - Antrenor Emerit 6 Dan Wushu – CS Tudori- Antrenor Lot Național Wushu (în 2007) ♦ PĂTRU ILIE - CRSM Sig ♦ PĂTRĂȘCUȚA CORNEL - CS Ying Quan ♦ PĂTRUGAN CLARA – Antrenor 3 Dan Sanshou - CS Shin Daito ♦ RUS TRAIAN – Antrenor - CS Maforce ♦ SÂRBU ADRIAN – Antrenor - CS Chinese Shaolin Kung Fu ♦ ȘERBĂNESCU HORAȚIU – Antrenor - CS Taiji Qigong ♦ SFECLA DANA – Antrenor 1 Dan TJQ - CS Taiji Qigong ♦ TEREK CARMEN – Antrenor - CS Taijidao ♦ TODIRIȚĂ BOGDAN – Antrenor 4 Dan Wushu - CS Chinese Shaolin Kung Fu ♦ ZAHARIA

AMATO VALENTIN - Antrenor Emerit 5 Dan Wushu. (Sursă FRAM 2010).

Antrenorii Emeriți ce activează în cadrul departamentului Wushu Kungu-Fu: Benea Ion (1995); Grindeanu Petru (1995); Horvath Atila Ladislau (1996); Bîrleanu Horațiu (2000); Ioana Florin (2001); Oroviceanu Gabriel (2001); Ionescu Mihail Leonard (2004) și Banu Victor (2009).

Maeștrii Emeriți ai Sportului ce activează în cadrul departamentului Wushu Kungu-Fu: Gomboș Attilla (2000); Gomboș Csaba (2000); Preda Eugen (2002); Tita Marius (2002); Pătrugan Clara (2004); Zmărăndescu Cătălin (2004); Bocancea Leontin (2006); Grindeanu Sonia (2009); Toporaste Cristina (2009).

Maeștri ai Sportului ce activează în cadrul departamentului Wushu Kungu-Fu: Bîrleanu Horațiu (1995); Grindeanu Petru (1995); Gomboș Attila (1995); Gomboș Csaba (1995); Tabără Marcel (1995); Tomescu Lucian (1995); Culda Cezar (2000); Lupu Gheorghe (2000); Oroviceanu Gabriel (2000); Tita Marius (2000); Zmărăndescu Cătălin (2000); Lungu Dragoș Ștefan (2001); Bocancea Leontin (2004).

Antrenorii care activează în ramura Ju-Jitsu (lista oficială elaborată de FRAM):

♦ MANOLE ROBERT - Hanshi - CS Cold Steel ♦ ION CHELU – Sihan- CS Aquila ♦ DORU GALAN - Sihan - CS Budo Seishin ♦VASILE COROI - Sihan - CS Kokusai ♦ GHEORGHE COJOCARU – Sensei – CS Shin Daito ♦ CONSTANTIN VACARENCO - Sensei - CS Corysan ♦ GHEPES ILIE - Sensei- CS Ghepeș Dojo ♦ ADRIAN BELEAN - Sensei - CS Sport Grup Sakura ♦ GHEORGHE UNGUREANU - Sensei - CS Adcademia Navală ♦ CONSTANTIN IACOB – Sensei - CS Alone Tiger ♦ VIOREL LIXANDRU – Sensei - CS Spartacus 2001 ♦ ADRIAN POPESCU – Sensei - CS Yamato-Kai ♦ IOAN BALACEANU - Sensei - CS White Tiger♦ ARVAY ZSOLT - Sensei - CS Yamato-Kai ♦ DORU SITĂRUȘ - Sensei - CS Budokan ♦ DANA MURGESCU – Sensei - CS Akari ♦ PETRU OLTEAN - Sensei - CSM Sf. Gheorghe și CS Samurai OPS ♦ TRAȘCĂ RINU-ADONIS - Sensei - CS Yamato-Kai ♦ VASILE HOBLE - Sensei - CS Whooo Istru ♦ MARCEL PLES - Sensei - CS Amaterasu ♦ MARCEL TOPOR - Sensei - CS Bitoku ♦ SIMONA MIHAELA GONCEAR - Sensei - CS Fudoshi-Ryu ♦ GABRIEL CONSTANTIN GONCEAR - Sensei - CS Fudoshi-Ry ♦ CURELEA MIHAI – Sensei - CS Hai-Shin ♦ GABRIEL MIHAI – Sensei - CS Okami ♦ BURHALA FLORIN - Sensei - CS Sakura ♦ GISCA VIOREL – Sensei - CS Buftea ♦ CAUSENI VIOREL – Sensei - CS Buftea ♦ LUCI BOGLUT - Sensei - CS Kokor ♦ Gyuri STEFAN TIBERIU – Sensei - CS Red Dragon Fight ♦ FROSA VALENTIN - Sensei CS Akari ♦ MATEI CORNELIA -Sensei - CS Fudoshi-Ryu. (Sursă FRAM 2010)

Instructorii care activează în ramura Ju-Jitsu (lista oficială elaborată de FRAM):

♦GALAN DORU jr. - CS Budo Seishin ♦ GALAN GENOVEVA - CS Budo Seishin ♦ DIVISEVICI ADRIAN - CS Fudoshi-Ryu ♦ UNGUREANU DAN - CS Academia Navală ♦ ȘCHIOPU CRISTIAN - CS Show Time ♦ CARP SILVIU IONUȚ - CS Show Time ♦ SZUKE ATTILA - CS Samurai OPS ♦ FAZAKAS SANDOR - CS Samurai OPS ♦ OLTEAN VITA CRISTINA - CS Samurai OPS ♦ TĂNĂSESCU DORU CS Fudoshi-Ryu ♦ LINCA RADU - CS Fudoshi-Ryu. (Sursă FRAM 2010)

PERSONALITAȚI CU CONTRIBUȚII DEOSEBITE ÎN ORGANIZAREA ARTELOR MARȚIALE

BENEA ION. Antrenor de arte marțiale, specializat în ramura wushu. Membru fondator al FR de Arte Marțiale. Vicepreședinte al FR de Arte Marțiale. Deține centura neagră în grad de 8 dan wushu. Antrenor la lotul național de wushu (din 1991). Printre sportivii pe care i-a pregătit s-au aflat: Vovcenco Răzvan – kung fu; Antrenor Emerit.

BIALOKUR, NICOLAE GOTHARD (1944), n. în Bucureşti. Absolvent al Facultăţii de Chimie, promoţia 1964. În perioada 1969-1983, a condus lecţii şi antrenamente de karate şi aikido în sălile de sport de la Ştrandul Tineretului, Liceul Industrial .Iosif Rangheţ ., Clubul .Progresul., Casa de Cultură pentru Tineret din Aleea Alexandru, Teatrul Naţional . toate din Bucureşti. A organizat stagii cu maeştrii străini de *karate* (R. Olanda); de *ju-jutsu* (R. Maroteaux din Franţa); de *aikido* (R. Brand din Germania, Jolwamoto din Japonia). În 1975, împreună cu un grup de profesori, înfiinţează Secţia de Studii Budo, în cadrul Asociaţiei de Studii Orientale din România. Secţia se ocupă cu studiul teoretic şi practic al artelor marţiale tradiţionale din Extremul Orient: *Karate Do*, *Aikido*, *Ko-Budo*, *Ju Jutsu*, *Kenjutsu*, *Iaido*, *Kung Fu*. Fiind un bun organizator, participă activ şi iniţiază cursuri de pregătire, conferinţe şi demonstraţii de popularizare. Secţia a fost desfiinţată în 1981, ca urmare a unei Hotărâri a CC al PCR cu privire la .Meditaţia transcedentală., în ciuda faptului că nu avea nimic comun cu acea mişcare. Din 1984 părăseşte definitiv ţara noastră şi se stabileşte în Elveţia, unde activează ca instructor de arte marţiale.

CIOROIANU, MIHAI-HORIA (1955), n. în Timișoara. Economist, absolvent al Facultății de Științe Economice din Timișoara, promoția 1979. Practicant al artelor marțiale, specializat în karate. Antrenor de arte marțiale, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori (1990). A început să practice karate-ul în 1974, la CS Uniunea Timișoreană de Karate. Se numără printre promotorii acestei ramuri în țara noastră. A participat la numeroase stagii de pregătire în Italia, Germania, Olanda alături de mari sprcialiști ai karate-ului mondial (Wayne Otto - multiplu campion mondial, Santo Torre - director național de stil Italia, Nando Balzaro - director național de stil, Ilio Semino - director național de stil, Michel Millon - multiplu campion mondial) și alți mari maestri - Taiji Kase, Hiroshi Shirai Mikio, Yahara M Tanaka. A absolvit Școala Superioară din Roma, cu titlul de maestru (1991). Ca antrenor, a obținut cu sportivii săi numeroase titluri de campion național, iar pe plan internațional titlul mondial pe echipe și individual la CM de karate SKDUN, București (2001), titlul mondial SKDUN (Xavia-ESP, 2002), titlul european IKF (Cagliari-ITA, 2002), clasarea în finală la CE de karate WKF juniori (Istanbul, 1995), numeroase clasări pe poziții fruntașe la concursurile de Cupă Mondială. A îndeplinit mai multe funcții în forurile internaționale de conducere ale artelor marțiale, printre care: președinte Eur&Ka; vicepreședinte al Asociației Mondiale de Karate Eur&Ka. Shihan Mihai Cioroianu este posesorul centurii negre 7 dan shotokan. Membru fondator și membru al Biroului FRAM. Antrenor la lotul național. MHC activează ca director al Departamentului de karate Eur&Ka, din cadrul FRAM. În 2001, a primit titlul de Antrenor Emerit.

GOTELET, VASILE - vezi FR Judo

GRINDEANU, PETRU (1958), n. în București. Inginer, absolvent al Facultății TCM, din cadrul Politehnicii București, promoția 1982. Antrenor de arte marțiale. În perioada 1982 – 1992, a fost încadrat ca inginer. Din 1992, funcționează ca secretar general la Federația Română de Arte Marțiale. Practicant al artelor marțiale, s-a afirmat pe plan internațional, la wushu, în 1991, la CM Beijing, unde a intrat în posesia medaliei de bronz și la CE din 1992 (Londra), unde a obținut o medalie de bronz, ambele în proba de kung-fu +90 kg. În calitatea sa de secretar general al FRAM, a contribuit substanțial la dezvoltarea și afirmarea ramurilor cuprinse în cadrul acestei federații. În perioada 1992 – 2010, practicanții acestor arte marțiale au obținut un mare număr de medalii la CM și CE. Ca o recunoaștere a competențelor sale în domeniu, a fost solicitat să îndeplinească o serie de funcții în organismele internaționale: ofițer executiv și membru în Comitetul Executiv al Federației Europene de Wushu (2002); membru al Comisiei de disciplină al aceleiași federații (2003); membru al Comisiei sportivilor (2004); membru al Comisiei tehnice în Federația Internațională de Wushu (2005). Arbitru internațional pentru wushu, din 1998. Decorat cu *Medalia Națională pentru Merit, clasa I* (2000).

MACOVEANU, DAN (1949), n. în București. Inginer, absolvent al Institutului de Construcții – Facultatea de Instalații, din București, promoția 1972. Doctor inginer, specialitatea hidraulică, din 1983. Printre principalele responsabilități și funcții îndeplinite pe plan profesional, se află: inginer ISPE (1972-1991); șef colectiv proiecte surse noi de energie (1986-1989); Cons. Ing. de gr.II CT ISPE (1989-1991); ing. Grupul de Energetică Nucleară (1993-1999); șef Program Special UCC – Societatea Națională Nuclear-Electrica SA (din 2001). Promotor, organizator și conducător al artelor marțiale din România. Antrenor de arte marțiale de categ.I, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Practicant al artelor marțiale, prosesor al centurilor negre la Karate – 7Dan, Jiu-Jutsu-6Dan, taekwondo-5Dan, Hapkido -3Dan, Aikido -1Dan. Face cunoștință cu artele marțiale începând din 1963, atașat jiu-jitsului, avându-l îndrumător pe Col.dr. Costin Georgescu, luând și lecții de judo de la profesorul Ion Avram. În 1968, practica jiu-jitsu la CS *Steaua* sub îndrumarea instructorului lt. I. Riti. În 1974 deschide un cerc de Karate la ISPE –București (care va funcționa până în anul 1985, când artele marțiale au fost interzise). În ianuarie 1976, participă la înființarea secției Budo din cadrul Asociației de Studii Orientale din România (președinte prof. Cicerone Poghirc). Secția Budo va fi, din acel moment, condusă de către inginerul Nicolae Bialokur. În cadrul acestei asociații și-a desăvârșit pregătirea și a participat la diverse stagii de karate shotokan, karate kyokushinkai, aikido, goshin-do, Zen, cu specialiști străini invitați în România (Roland Haberszetzer, Loek Hoollander, Rolf Brandt, Roland Maroteaux, Juo Iwamoto). Obține în anul 1979, în cadrul Asociației de Studii Orientale– Secția Budo, primul dan în Karate, prin examen cu specialistul francez Pierre Soller Couteaux - 4Dan Karate. Tot în anul 1979, Masutasu Oyama îl invită la CM de Karate Kyokushinkai, din Japonia, alături de Ilie Ionescu, Radu Ștefănescu, Nicolae Bialokur. În anul 1990, pe 20 ianuarie, Adunarea Generală l-a ales președintele Federației Române de Arte Marțiale, prima Federație sportivă constituită printr-o hotărâre de guvern. Organizează primele stagii de Karate ale FRAM în 1990, cu Guy Sauvin- Directorul Tehnic al WUKO, Hitoshi Kasuya -7Dan Shotokan, Akio Nagai – 7 Dan Shotokan. Tot în 1990 organizează, cu ajutorul unor reputate cadre tehnice, primul curs pentru antrenorii de arte marțiale, ocazie cu care au fost atestați cca 50 de antrenori (primii antrenori de arte marțiale oficiali, din România). Este specializat în Franța, în Tai-Jitsu, de către Daniel Dubois (fondatorul acestui stil de artă marțială) și posedă 1Dan Tai-Jitsu din Franța. Introduce oficial, în România,

arta marțială sud coreană Taekwondo WTF (devenită sport olimpic) în anul 1991 și constituie cu antrenorul Florin Ocolisan Uniunea Română a Cluburilor de Taekwondo WTF, devenind președintele acesteia. În 1992, invită în România, pe maestrul de Taekwondo sud Korean, An-Hen-Ki -8Dan Taekwondo, la primul stagiu tehnic de TaekwondoWTF organizat în România. Cu această ocazie obține gradul 2Dan Taekwondo-WTF. În anul 1994, organizează a 9-a ediție a CE de Taekwondo, Juniori și Junioare la care participă peste 300 de sportive din 26 de țări europene. A fost desemnat de către Uniunea Europeană de Taekwondo (ETU). Președinte al Comisiei de Cercetare Științifică a ETU. A fost medaliat de către ETU, succesiv, în timp, cu bronz, argint și aur pentru dezvoltarea Taekwondo în Europa și România. Devine primul președinte al Federației Române de Taekwondo WTF – (1997-2000). Obține centura neagră 3 Dan în Hapkido, în 1994 la Seul, fiind reprezentantul IHF (International Hapkido Federation) precum și prima centură neagră de Hapkido din România. Înființează în cadrul FRAM – Departamentul de autoapărare fizică, fiind ales președintele acestuia , având ca scop implementarea artelor marțiale în cadrul structurilor militare din România. Publică în domeniul artelor marțiale cărțile: Karate Shotokan pentru avansați (1996), Metodica de antrenament în competiția de Kata (1997), Taekwondo arta marțială sud coreană (împreună cu prof. Ion Avram, 1995), Metodica de antrenament în Taekwondo (2001), Jiu-Jitsu (2001), Hapkido artă marțială completă (2001),Tehnici de autoapărare pentru sistemul național de apărare (2003), Sistemul meu de autoapărare – (12 volume și 10 DVD, autoapărare de tip military, 2011).

MANOLE, ROBERT Absolvent al Academiei Militare. Promotor al artelor marțiale, antrenor al ramurii ju-jitsu. Președintele CS Cold Steel. După 1990, s-a implicat direct în acțiunile de organizare și dezvoltare a artelor marțiale, participând la diferite acțiuni și îndeplinind următoarele funcții: membru fondator al Federaţiei Romane de Arte Marţiale (1990); vicepreședinte al Uniunii Europene de Ju Jitsu (EJJU) (1996); arbitru internaţional de Ju-Jitsu (2000); vicepreședinte al Federației Balcanice de Ju Jitsu (BJJF) (2001); membru pe viaţă al Asociaţiei Americane de Kempo-Karate (2003); arbitru Internaţional de Kempo (2003). Printre funcțiile și atribuțiile pe care le îndeplinește sunt: directorul Comisiei de acordare și omologare a centurilor negre din departamentul de ju-jitsu al Federaţiei Romane de Arte Marţiale și șeful Comisiei de examinare pentru stilul ju-jitsu în cadrul Școlii Naționale de Antrenori. Membru de onoare al Federaţiei Romane de Taekwondo ITF (2002). Colaborează în rezolvarea unor activități ale ramurii kempo. Este purtătorul centurii negre în grad de 8 dan Ju-jitsu, 5 dan Kempo-Jitsu, 3 dan Karate și 1 dan Judo. Antrenor Emerit (2003).

MARINESCU, FLORENTIN – vezi Personalități

NAGHEL, ADRIAN CONSTANTIN – vezi FR Karate

PĂTRU, AUREL (1962), n. în București. Practicant al artelor marțiale, specializat în karate shotokan. Antrenor de karate shotokan, în grad de 7 dan (2010). A început să practice karate-ul în 1978. Pe parcursul anilor a îndeplinit următoarele funcții: antrenor la lotul național de karate (1996, 1997, 1998); membru al Biroului FRAM (1998); vicepreședinte (2002) și președintele Federației Internaționale de Karate Do Shotokan (din 2003) și membru în Comisia tehnică SKDUN; vicepreședinte al FRAM (din 2002); președintele Departamentului de karate shotokan SKDUN și antrenor al echipei naționale SKDUN din cadrul FRAM (din 2001); președinte și antrenor la CS *Aiko* Karate; antrenor al secției de arte marțiale a CS *Dinamo* București (din 2006). În 27 de ani de activitate ca antrenor: a câștigat cu elevii săi peste 100 de medalii la competițiile internaționale,

a cucerit de 5 ori titlul de campioană la CM de karate shotokan (2001-2005) cu echipa națională; a pregătit peste 200 de elevi posesori ai centurii negre cu diferite grade (1-6 dan), peste 70 de elevi la gradul de shodan, nidan, sandan sau yondan, 27 au devenit antrenori sau instructori de karate în România, Germania, SUA, Italia, Spania, Australia și Japonia; 25 au fost distinși cu titlul de maeștru emerit al sportului. Dintre sportivii care s-au remarcat, amintim: Aurel Giurgea, Andrada Bidina, Alina Soare, Andrei Bidina, Marina Pandia, Bogdan Lipianu, Florian Gheorghe, Cornel Toth, Radu Todiraș și alții. A organizat stagii internaționale în țara noastră cu mari maeștri: Hirokazu Kanazawa, Tetsuhiko Asai (9 dan-Japonia), Keigo Abe (8 dan-Japonia), Hitoshi Kasuya, Manabu Murakami, Toshiaki Namiki (Japonia), Sadashige Kato, Colin Putt (6 dan - Anglia), Gerry Breeze (7 dan-Anglia), Jan Knobel (7 dan-Olanda), Tonino Trota (7 dan - Italia), Fadel Al Radi, Florentin Marinescu, Christoph Weiss. Departamentul de karate shotokan a cunoscut o dezvoltare continua, AP a organizat anual demonstrații de arte marțiale, a făcut cunoscută valoarea educativă și importanța practicării artelor marțiale în dezvoltarea armonioasă, fizică și psihică a copiilor, indiferent de stilul practicat. În anii 2002, 2004, 2005, 2006 și 2008 a fost distins cu Premiul *Antrenorul Anului*, acordat de Agentia Națională pentru Sport și Tineret. Antrenor Emerit (2001).

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE DE CONTACT

Federația Română de Arte Marțiale de Contact (FRAMC) s-a înființat în anul 1998 în baza Ordinului Ministrului Tineretului și Sportului, prin separarea mai multor departamente din cadrul Federației Române de Arte Martiale.

În urma reorganizării, în conformitate cu legea 69/2000 și a O.G 26/2000 FRAMC a devenit federație sportivă, persoană juridică de drept privat, de interes național.

Date privind apariția, evoluția și conținutul activității unor ramuri (stiluri) din cadrul FRAMC:

1. Ramurile ALL STYLES

MUAYTHAI

Numit și box thailandez - după numele regiunii de unde provine, Thailanda - această artă marțială, socotită o specie de kick boxing tipică pentru Indochina, alături de *pradai serey*-ul cambodgian, *tomoi*-ul malaezian, *Muay Lao* din Laos, *lethwei*-ul din Myanmar etc., este renumită pentru duritatea ei, dar și pentru stilul aparte al luptătorilor și pentru ritualul care o însoțește.

Regulamentul și Regulile de Muaythai diferă de cele ale competițiilor obișnuite.

Federația Internațională de Muay Thai Amator ține să păstreze tradiția practicanților de muaythai, nak muay, și prin acest regulament, care îmbină stilul artei marțiale cu rigorile competițiilor internaționale.

KICK BOX FIRST CONTACT

Kick boxingul este ceea ce se poate vedea în competițiile de K1. Cunoașterea regulamentului este esențială pentru ca cel care asistă la o astfel de competiție să înțeleagă mai bine principiile fundamentale ale combativității artelor martiale – a căror rigoare presupune pe lângă maiestrie și tehnică, și un cod al onoarei.

COMPETIȚIA DE FORME (TAO LU, KATA, QUEN etc.) ALL

Lupta imaginară cu unul sau mai mulți adversari, cunoscută în funcție de arta marțială practicată drept Tao Lu pentru chinezescul Wushu, Kata pentru karate-ul japonez etc., prevede un set strict de reguli, menit să armonizeze diversele stiluri și să integreze noi forme de luptă în spațiul demonstrației pe stiluri.

<u>Competiții Internaționale Diverse All Styles</u>

Competițiile internaționale de karate kickboxing fac posibilă întâlnirea sportivilor de pe toate continentele și selectarea celor mai buni.Aceste competiții se desfășoară pe toate nivelurile - de la *non contact*, *skin touch*, la *full contact*, implicând o gamă variată de tipuri de interacțiuni reglementate de codul sportiv al artelor marțiale de contact, în funcție de vârsta competitorilor. Aceste competiții prestigioase deschid posibilitatea de formare și emancipare a celor mai talentați sportivi în întâlnirea lor cu elita campionilor mondiali.

2. KARATE KYOKUSHINKAI

Karate Kyokusinkai este creația Maestrului *Hyung Yee*, cunoscut ca Mas Oyama. Din momentul apariției sale pe marea scenă a lumii, milioane de

oameni au dorit să fie asemeni lui. Puternici și cu principii de nezdruncinat. Practicanții de kyokushin doreau să meargă pe aceeași cale, a înfruntării bărbătești. Desăvârșirea unui om din care teama, suferința și slăbiciunea să dispară. Practicanții kyokushin au intrat într-o lume pe care trebuie să o cucerească. Nu le este oferită. Iar lupta până la victoria finală este nesfârșită. Este o luptă continuă cu sinele și cu partenerii tăi care te susțin și pe care îi susții.

Mostenirea Maestrului Oyama nu este un stil de arte marțiale! Mostenirea sa este o familie care trăiește pe fiecare continent al planetei.

Printre diversele școli de karate tradiționale, Shotokan, Wado-Ryu, Shyto-Ryu, Goju-Ryu, Kyokushinkai și-a câștigat reputația de a fi cel mai dur, fiind axat în special pe ideea de *full contact* și de anduranță. Competiția face loc tuturor calităților marțiale ale unui sportiv, iar regulamentul care însoțește competiția în cadrul acestui stil se conformează principiilor fundamentale ale artelor marțiale.

3.KENDO

Lupta cu sabia, Kendo, este una dintre cele mai spectaculoase, costumul de protecție amplificând aspectul marțial al competitorilor. Vechea tradiție a samurailor se regăsește aici, calea sabiei este calea aristocratului, iar codul bushido trasează odinioară regulile pe care un samurai trebuia să le urmeze. Competiția contemporană se referă la altfel de reguli, puse într-un context actual, însă sportivul Kendo va purta cu sine tot acest univers tradițional (vezi Istoricul general al Artelor Marțiale).

4.VO VI NAM VIET VO DAO

O specie a artelor marțiale practicate în Vietnam, **Vo Vi Nam Viet Vo Dao** aduce cu sine în spațiul competiției o alta tradiție, mai puțin frecventată în zona artelor marțiale, dar și un stil foarte interesant, care merită explorat.

Alte referiri privind activitatea ramurilor (stilurilor) din cadrul FRAMC sunt cuprinde în capitolul Istoric general privind dezvoltarea artelor marțiale.

La nivelul anului 2009, organele de conducere, administrare și controlale federației au fost: Comitetul Executiv, Colegiul Director, Comisia de Cenzori, Comisia de Apel, Comisia de Disciplină, Colegiul central al arbitrilor și Colegiul antrenorilor. Biroul Federal se compune din: Boldea Mircea – președintele FRAM; Gârbea Ion (Kendo), Bulearcă Dorel (All Styles) și Macovei Florin (Vovinam Viet vo Dao) – vicepreşedinţi; Mircea Marin – membru (Comitet Executiv Kyokushinkai); Florin Ionel și Gostin Marian – Președinți de Onoare.

I ORGANIZARE

Întreaga activitate a ramurilor (stilurilor) cuprinse în cadrul FRAMC este reglementată prin Statutul și normele elaborate de organismele de conducere ale federației.

Adunarea Generală a Federației Române de Arte Marțiale de Contact, din 21.04.2007, a modificat și aprobat noul Statut, care a reglementat întreaga activitate în domeniul artelor marțiale de contact, în conformitate cu legislația în vigoare. În legătură cu structura organizatorică a FRAMC, Statutul precizează:

Articolul 3

Structura Federatiei este departamentală.

Fiecare departament este condus de un vicepreşedinte.

Departamentele componente ale federației sunt:

1. Departamentul de All Stiles cu direcţiile:

1.1. Directia amatori, cu ramurile de sport: Kick Box; Thai Box (Muay Thai); Savate; Ko Budo; Choi Lee Fut; Budokai; Hapkido.

1.2. Direcţia profesionism, cu ramurile de sport (Hotărârea Guvernului nr. 635/2006 privind aprobarea practicării sportului profesionist în ramurile de sport kick box şi thai box, publicată în Monitorul Oficial nr. 463/29.05.2006)**:** Kick Box; Thai Box (Muay Thai).

2. Departamentul de Kendo cu direcţiile: Kendo; Jodo; Iai do.

3. Departamentul Karate Kyokushinkai: I.K.O

4. Departamentul Vo Vi Nam Viet Vo Dao.

Pentru a înființa o nou direcție în cadrul unui department, este necesar ca stilul respectiv să aibă minimum 7 secții și 70 de sportivii legitimați.

Direcțiile de stil sunt conduse, din punct de vedere tehnic, de către reprezentantul cu gradul cel mai mare în stilul respectiv sau de cel ales prin vot de către membrii stilului respectiv.

FRAMC garantează departamentelor componente următoarele drepturi:

- autonomia tehnică, în conformitate cu programa națională și internațională a stilului respectiv;
- organizarea de competiții;
- omologarea rezultatelor și a gradelor;
- sprijin material în măsura posibilităților, a aportului adus la fondurile FRAMC și a rezultatelor obținute pe plan internațional.

Articolul 4

1. Federația Română de Arte Marțiale de Contact este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ.

2. Personalitatea juridică a FRAMC este dobândită în condițiile legii.

Articolul 5

Durata de funcționare a FRAMC este nedeterminată.

Printre principalele obiective ale FRAMC , în Art 9, Cap II, sunt menționate:

a. dezvoltarea și promovarea artelor marțiale de contact componente ale Federației pe întreg teritoriul României, sub toate formele lor (sportive, aplicative și de sănătate) fără niciun fel de discriminare pe motive politice, religioase, rasiale, de naționalitate, sex sau vârstă;

b. organizarea, conducerea, controlul activității artelor marțiale de contact componente ale Federației, amatoare și profesioniste, pe plan national;

c. promovarea artelor marțiale de contact practicate sub egida FRAMC, prin echipele reprezentative și cele ale cluburilor, în competițiile internaționale;

d. dezvoltarea și statornicirea unor legături constante între Federație, Ligile Profesioniste de Kick Box /Thai Box, Asociațiile Județene, Asociația Municipiului București și Cluburile de arte marțiale de contact, profesioniste sau amatoare, în cadrul unui sistem de gestiune democratică a activității bazat pe autonomie, răspundere, încredere și transparenţă;

e. elaborarea și organizarea sistemului competitional intern prin care să se asigure desfășurarea de Campionate Naționale, Cupe Naționale și alte competiții și gale la toate categoriile de vârstă sau sex, și un cadru obiectiv pentru derularea acestora;

f. organizarea procesului de selecție, formare, pregătire și perfecționare continuă a sportivilor,în concordanță cu cerințele necesare obținerii de performanțe la nivel național și internațional;

g. atragerea și implicarea cercetării științifice și a medicinei sportive în obiectivizarea și dirijarea procesului de selecție și pregătire a sportivilor, precum și în perfecționarea continuă a specialiștilor din artele marțiale de contact;

h. dezvoltarea bazei materiale necesare pregătirii loturilor naționale;

i. reprezentarea și apărarea intereselor artelor marțiale de contact componente ale FRAMC pe plan intern și internațional;

j. lărgirea relațiilor de cooperare cu federațiile internaționale de specialitate, amatoare, profesioniste și federațiile naționale a altor țări. Asigurarea unei reprezentări marcante a artelor marțiale de contact componente în competițiile sportive și în organismele internaționale mondiale, europene și zonale de specialitate, la care FRAMC este afiliată;

k. promovarea conceptului de fair-playîn competiții, interzicerea dopajuluiîn activitatea sportivă;

l. elaborarea unor reglementari privitoare la controlul antidoping și a măsurilor ce vor fi luate împotriva celor ce se fac vinovați de dopaj, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport.

Articolul 11 stabilește următoarele atribuții principale ale FRAMC:

a. elaborează strategia națională de dezvoltare a artelor marțiale de contact pentru amatori și

controlează aplicarea acesteia de către membrii afiliați;

b. elaborează și adoptă regulamente și norme de organizare, tehnice, financiare și de asigurare materială pentru activitatea proprie și activitatea artelor marțiale de contact în general;

c. stabileste calendarul sportiv amator intern și internațional pe departamente și stiluri, sprijină prin toate posibilitățile sale realizarea acestora;

d. organizează campionatele și competițiile oficiale de nivel național și omologhează rezultatele acestora și ale competițiilor zonale;

e. elaborează și realizează programele și planurile de pregătire și de participare a loturilor naționale de stil la competițiile internaționale;

f. colaborează cu Institutul Național de Cercetare pentru Sport și Institutul Național de Medicină Sportivă pentru asigurarea asistenței metodico-științifice și medicale de specialitate la nivelul cluburilor si al loturilor naționale, potrivit evoluției și cerințelor specifice artelor marțiale de contact cu privire la perfecționarea continuă a sportivilor amatori/ profesioniști, precum și modernizarea metodelor de antrenament în consens cu standardele atinse pe plan internațional;

g. colaborează cu Agenția Națională pentru Sport, cu Ministerul Educației Naționale și/sau cu instituții din structura acestora pentru formarea și perfecționarea specialiștilor din domeniul artelor marțiale de contact;

h. colaborează - împreună cu Centrul de Formare și Perfecționare a Antrenorilor din cadrul Agenției Naționale pentru Sport - în organizarea de cursuri de formare, examene de perfecționare și ridicare a gradului de calificare și/sau clasificare a antrenorilor, precum și a altor tehnicieni din domeniu;

i. organizează și coordonează întreaga activitate a arbitrilor ce oficiază în competițiile/galele pentru sportivii amatori și profesioniști din cadrul FRAMC privind formarea, perfecționarea continuă, clasificarea și promovarea acestora, pe baza unui regulament propriu de funcționare. Arbitrii ce oficiază în competițiile/galele pentru profesioniști se vor supune regulamentelor și normativelor elaborate de către Direcția profesionism;

j. organizează și tutelează competițiile oficiale internaționale ale stilurilor componente care au loc pe teritoriul României, cu avizul Agenției Naționale pentru Sport;

k. întreprinde măsuri pentru prevenirea, controlul și sancționarea folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulamentare destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor, colaborând în acest sens cu Agenția Națională Anti-Doping, în conformitate cu dispozitiile Legii nr. 227/2006 pentru prevenirea și combaterea dopajului în sport;

l. administrează și gestionează mijloacele financiare și materiale aflate în patrimoniu, în conformitate cu prevederile legale, precum și ale statutului, regulamentelor și normelor proprii;

m. asigură mijloacele financiare și materiale, din activități nepatrimoniale specifice activității sportive profesioniste sau amatoare, din activități economice directe realizate în legătură cu scopul și obiectul de activitate al Federației, organizate în unități proprii cu sau fără personalitate juridică;

n. se poate asocia cu alte persoane juridice și fizice în scopul constituirii de societăți comerciale sau pentru participarea cu părți sociale la societăți comerciale;

o. colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și cu alți factori interesați, pentru dezvoltarea și/sau modernizarea bazei materiale destinate practicării artelor marțiale de contact;

p. elaborează și editează publicații proprii privind activitatea artelor marțiale de contact componente ale Federației;

q. produce și pune în circulație materiale video (video-casete/video-cd, dvd-uri) tehnice pentru artele marțiale de contact;

r. exercită autoritatea disciplinară în domeniul său de activitate, în termenii prevăzuți de Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 ,Legii nr 551/2004 și potrivit Statutului și regulamentelor proprii;

s. reprezintă, susține și apără interesele artelor marțiale de contact pe plan intern, în relațiile cu

Agentia Națională pentru Sport, autoritățile Administrației Publice Centrale și Locale, cu alte instituții și organizații, precum și pe plan internațional, în relatiile cu Federațiile Internaționale, Federațiile Naționale din alte țări sau alte foruri sportive internaționale cu implicații în domeniul artelor marțiale de contact.

În conformitate cu **articolul 12**, Federația Română de Arte Marțiale de Contact elaborează și adoptă, în cadrul organelor sale de conducere și coordonare, potrivit competențelor care le sunt atribuite în prezentul Statut, următoarele:

a) Regulamentul de Disciplină;

b) Regulamentul privind Statutul și Trasferul sportivilor amatori;

c) Regulamentul de Clasificare Sportivă;

d) Regulamentul de Organizare și Functionare al FRAMC;

e) Regulamentul Sportivului Profesionist;

f) Norme de organizare, tehnice, financiare și de asigurare materială, pentru propria activitate sau cu caracter obligatoriu pentru activitatea din domeniul artelor marțiale de contact componente ale Federației;

g) Alte regulamente sau norme specifice necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute.

h) Statutul antrenorului.

Articolul 13

Statutul, regulamentele, normele și hotărârile (deciziile) organelor FRAMC sunt obligatorii pentru membrii afiliați și membrii acestora.

Statutul mai reglementează drepturile și obligațiile tuturor categoriilor de membri afiliați, organele de conducere ale federației și atribuțiile acestora (Adunarea Generală, Comitetul Executiv, Colegiul director), atribuțiile președintelui, ale Comisiei de Cenzori, ale comisiilor federațiilor și personalului salariat, cele privind activitatea Asociațiilor județene și a municipiului București de Arte Marțiale de Contact, precum și a Ligilor profesioniste.

În continuare, Statutul se referă la mijloacele financiare și material (Cap IX), Statutul sportivului (Cap X), competiții (Cap XI), autoritatea disciplinară (Cap XII), măsuri disciplinare (Cap XIII).

II SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

	1998	**2009**
Județe	32	23
Asociații și cluburi afiliate	125	82
Sportivi legitimați	2656	1142
Numar antrenori	78	46
Număr instructori	190	32
Număr arbitri	53	43
Maeștri ai Sportului	-	4
Maeștri Emeriți ai Sportului	-	2
Antrenori Emeriti	-	5

Surse: Federația Română de Arte Marțiale de Contact (Anuarele Sportului 1998 și 2009).

III AFILIERI INTERNAȚIONALE

A.Pe plan mondial

- Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO), 1991
- Federația Internațională de Kendo (IKF), 1990
- Organizația Internațională de Kyokushinkai (IKO), 1990
- Federația Internațională de Kick Box (IKBF), 1993
- Federația Mondială de Muay Thai (WMF), 1993 devenind Federația Internațională de Muay Thai (IMTF) (din 2003)
- Federația Intercontinentală de Vovinam Viet Vo Dao (IVVDA), 2000
- Federați Internațională de Savate (ISF), 2001
- Federația Internațională de Budokai (IBK), 2001
- Federația Internațională de Karate Okinawa și Kobudo (IKKF), 2002

B.Pe plan european

- Federația Europeană de Kendo (EKF), 1990
- Confederația Europeană de Muay Thai (CME), 1994
- Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai (EKO), 1990

IV REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Mircea Boldea – delegat pentru Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO) (1990-2003)

- membru, ulterior președinte al Comisiei internaționale de arbitraj (1995)

- membru al Comisiei tehnice în cadrul Confederației Europene de Muay Thai (2004)

- membru al Comisiei tehnice al Federației Internaționale de Muay Thai (2004-2006)

Argentina Boldea – delegat pentru Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO) (2004)

-vicepreședinte al Federația Internațională de Muay Thai (IMTF),delegată pentru relațiile cu federațiile din Europa de Est (2001-2004)

- membru al Comitetului Executiv al IMTF (1999-2001)

- membru al Comitetului Executiv al WMF, responsabilă pentru boxul thailandez în rândul femeilor (2004-2006)

Dorel Bulearcă – delegat în Organizația Internațională de Kyokushinkai (IKO) (1998)

- delegat în Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai (EKO) (1998)

Florin Macovei – membru al Comisiei tehnice în cadrul Federației Intercontinentale de Vovinam Viet Vo Dao (IVVDA) (2002)

Ioan Gârbea – membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Internaționale de Kendo (IKF) (2000)

– membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Europene de Kendo (EKF) (2000)

V EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE– COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

• **1998**, FRAMC este prezentată în Anuarul Sportului din acel an, cu următoarele ramuri (stiluri), afiliate la Federațiile internaționale: Federația Internațională de Kick Box; Federația Internațională de Amatori Muay Thai; Federația Internațională Taekwon-do; Federația Internațională de Kendo; Federația Internațională Ju Jitsu; Confederația Europeană de Aikido. Afilierile realizate pe parcursul anilor, în funcție de evoluția structurilor organizatorice este prezentată la pct. III-Afilieri internaționale.

• **1998,** au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: Kick Box – Argentina Boldea (antrenor coordonator), Dumitru Mocășanu, Gabriel Goilă, Adrian Stan (antrenori); Thai Box (Muay Thai) – Argentina Boldea (antrenor coordonator), Bogdan Scărlătescu, Dumitru Mocășanu (antrenori); Kyokushinkai – Dorel Bulearcă (antrenor coordonator); Kendo – Ion Gîrbea (antrenor coordonator), Cristian Ozon (antrenor); Taekwondo ITF - Marius Oltean (antrenor coordonator).

• **1998**, Argentina Boldea, pentru activitatea desfășurată i-a fost acordat titlul de *Antrenor Emerit*, iar sportivului Ciprian Sora titlul de *Maestru al Sportului*.

• **1998**, Componența Biroului federal, era următoarea: președinte - Dan Corneliu Ionescu, vicepreședinți – Bulearcă Dorel, Ion Gîrbea, Șerban Derlogea, vicepreședinte și secretar general - Mircea Boldea, membri – Adrian Stan, Cristi Ozon, George Biriș, Marius Oltean.

• **1999,** Biroul federal avea următoarea componență: Bulearcă Dorel – președinte; Ungureanu Sorin (Kyokushinkai), Gârbea Ion (Kendo) și Boldea Argentina (All Styles) – vicepreședinți; Boldea Mircea – secretar general; Cișmaș Octavian și Stan Adrian – membri.

• **1999,** Ciprian Sora cucerește prima medalie de aur la CM de Thai Box (Bangkok, Thailanda) (în 1998, obținuse prima medalie la CE de Kick Box de la Kaunas-LIT)

• **1999,** Se acordă titlul de Maestru Emerit al Sportului medaliaților Raluca Jianu și Ciprian Sora, precum și 14 titluri de Maestru al Sportului.

• **2000,** primele medalii de aur la CE thaibox de seniori din Pahos (CYP), obținute de Adriana Stan (categ. -57kg) și Laura Vuculescu (categ. -60 kg)

• **2000,** s-a acordat titlul de antrenor emerit

tehnicienilor Dumitru Mocănașu și Sorin Ungureanu.

• **2001,** componența Biroului federal: Grigorescu Dan – președinte de onoare; Boldea Mircea – președinte; Boldea Argentina, Bulearcă Dorel, Gârbea Ioan – vicepreședinți; Mocășanu Dumitru, Ungureanu Sorin, Cișmaș Octavian – membri.

• **2001,** is-a acordat titlul de Antrenor Emeriț lui Grigore Petruț.

• **2003,** FRAMC este compus din trei departamente: Kendo (kendo, Iai Do și Jo Do); Kyokushinkai; All Styles (Kick Box, Thai Box ,VovinamViet vo Dao ,Ko Budo, Savate, Budokai si Hapkido)

• **2003,** prima medalie de aur obținută la CM Vovinam Viet Vo Dao seniori de la Ho Chi Minh (VIE), cucerită de sportivul Angel Mititelu, în proba thi dau nam -75kg.

• **2003,** dintre sporturile FRAMC, Kick Box, Thai Box și Karate Kyokushinkai au adus rezultate meritorii în decursul anilor: CM (1996-2003) - 8 aur + 1 argint + 9 bronz ; CE (1999-2003) 10 aur + 12 argint + 12 bronz. Toate rezultatele obținute de sportivii români în decursul anilor se datorează unui corp de antrenori de excepție: Boldea Mircea (7 Dan kick Box / Maestru Thai Box - 4 Dan Karate / 4 Dan Ju Jitsu /Antrenor emerit și arbitru internațional); Boldea Argentina (4 Dan Kick Box / Maestru Thai Box /Antrenor Emerit și arbitru internațional); Dorel Bulearca (3 Dan Kyokushinkai /Antrenor Emerit și arbitru internațional) și Macovei Florin (3 dan VovinamViet vo Dao /Arbitru internațional).

• **2004,** Lăcrămioara Ciubotaru cucerește prima medalie de aur la CE de Vovinam Viet Vo Dao seniori de la Tenerife (ESP), în proba forme impuse.

• **2009**, Situația organizatorică: 82 de structuri afiliate din 23 județe; 1142 sportivi legitimați, dintre care 443 seniori (392 baieți, 51 fete), 387 tineret/ juniori (319 băieți, 68 fete), 312 copii (228 băieți, 84 fete); 46 antrenori; 32 instructori sportivi; 43 arbitri.

• **2009,** Clasamentul pe unități sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CS Ihtus (Iași), 2. CS ANEFS (București) și 3. CS Tai-chi-do-ryu (Constanța), 4. CS Metrorex (București), 5. Sport Club Municipal (Bacău) și 6. CS Thieu Lam (Iași) București (au obținut puncte în clasament 38 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. București, 2. Iași, 3. Constanța, 4. Giurgiu, 5. Galați și 6. Bacău.

• **2009,** FR de Arte Marțiale de Contact era condusă de Comitetul Executiv, care avea următoarea componență: Boldea Mircea Octavian – președinte; Boldea Antonina Argentina, Bulearcă Dorel, Gârbea Ioan – vicepreședinți; Mircea Marin – membru.

Surse: Federația Română de Arte Marțiale de Contact, Statutul FRAMC și Anuarele Sportului 1998- 2009.

VI BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE DE CONTACT LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRAMC, OBȚINUTE PÂNĂ ÎN 2009

		CAMP. MONDIALE				**CAMP. EUROPENE**			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
THAI-BOX (MUAY-THAI)	Seniori	2	1	9	12	4	3	3	10
	Juniori					-	1	4	5
KICK-BOX	Seniori	3	3	1	7	1	2	2	5
	Juniori					-	-	2	2
KYOKUSHIN	Seniori	5	2	1	8	14	12	14	40
	Juniori	-	-	1	1	3	1	3	7
VOVINAM VIET VO DAO	Seniori	3	-	12	15	7	8	10	25
KEMPO	Juniori					-	-	1	1

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Raluca Jianu, dublă campioană mondială la Kyokushin, proba katan 1998 (Tokyo) şi în 2000 (Katowice)

Lucian Gogonel (de la dr la stg) – unul dintre reprezentanţii de seamă ai artelor marţiale de contact, multiplu medaliat la CM şi CE, alături de Alejandro Navarro (ESP), Krzysztof Habraszka (POL).

Marta Duca (stânga)

Sora Ciprian(stânga) în acțiune - primul medaliat cu aur la thai-box la CM seniori 1999 (Bangkok).
A mai obținut: medalie de bronz în 1996 la CM seniori (Bangkok), argint la CE seniori 1998 (Calafell) și bronz la CE seniori din 2000 (Pahos) ; la kick-box medalie de aur la CE din 1998 (Kaunas).

Lot naţional vovinam viet vo dao în pregătire la Complexul Olimpic Izvorani.

Nicolae Stoian – dublu campion european la kyokushin în 2008 Vitoria (Spania) şi 2009 Kiev (Ucraina) în proba kumite – 80 kg

FIGURI REPREZENTATIVE

Sportivii medaliați cu aur, argint și bronz în probele individuale și pe echipe la Campionatele Mondiale și Europene

ARTE MARŢIALE DE CONTACT		
THAI-BOX (MUAY-THAI) **CAMPIONATE MONDIALE DE SENIORI**		
Medalii de aur		
SORA Ciprian	categ. -86 kg	1999 Bangkok (THA)
ZAHARIA Minodora	categ. 57 kg	2004 Chang Mai (THA)
Medalii de argint		
ZAHARIA Minodora	categ. 57 kg	2005 Bangkok (THA)
Medalii de bronz		
BALAJI Răzvan	categ. +91 kg	1995 Bangkok (THA)
GHIŢĂ Daniel	categ. -90 kg	1999 Bangkok (THA)
	categ. 91 kg	2001 Bangkok (THA)
LUNGU Ștefan	categ. 55 kg	2003 Bangkok (THA)
MARC Adrian	categ. -85 kg	2007 Bangkok (THA)
SORA Ciprian	categ. -91 kg	1996 Bangkok (THA)
VUCULESCU Laura	categ. 61 kg	2003 Bangkok (THA)
ZAHARIA Minodora	categ. 55 kg	2003 Bangkok (THA)
	categ. -56 kg	2006 Bangkok (THA)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		
GOGONEL Lucian	all styles categ. -70 kg	2002 Varna (BUL)
JIANU Raluca	iko 1 kata	2002 Wroclaw (POL)

STAN Adriana	categ. -57 kg	2000 Pahos (CYP)
VUCULESCU Laura	categ. -60 kg	2000 Pahos (CYP)
Medalii de argint		
GHIŢĂ Daniel	categ. 91 kg	2000 Pahos (CYP)
	categ. 91 kg	2002 Caldas da Rainha (POR)
SORA Ciprian	categ. -86 kg	1998 Calafell (ESP)
Medalii de bronz		
SORA Ciprian	categ. -86 kg	2000 Pahos (CYP)
SPIRIDON Lucian	all styles categ. +90 kg	2002 Varna (BUL)
ZAHARIA Minodora	categ. 57 kg	2004 Praga (CZE)
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de argint		
ZSIGMOND Levente	categ. +75 kg	2002 Szolnok (HUN)
Medalii de bronz		
ANTON Antonio Florin	categ. +75 kg	2002 Szolnok (HUN)
HABUC Vlad	categ. 65 kg	2002 Szolnok (HUN)
POP Anda	categ. 65 kg	2002 Szolnok (HUN)
POP Paula Carmen	categ. 65 kg	2002 Szolnok (HUN)
KICK-BOX		
CAMPIONATE MONDIALE DE SENIORI		
Medalii de aur		
COCIERU Adina	categ. +70 kg	2006 Lisabona (POR)
ŞANDOR (JURMA) Oana	categ. -56 kg	1996 Iksan (KOR)
VUCULESCU Laura	categ. -60 kg	1996 Iksan (KOR)
Medalii de argint		
MAZILU Daniel	soft styles with weapons	2009 Lignano Sabbiadoro (ITA)
BOLDEAArgentina	categ. +65 kg	1991 Franţa
COCIERU Adina	categ. +70 kg	2007 Coimbra (POR)
Medalii de bronz		
COCIERU Adina	categ. +70 kg	2005 Szeged (HUN)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		
SORA Ciprian	categ. .86 kg	1998 Kaunas (LIT)

Medalii de argint		
BOLDEAArgentina	categ. +65 kg	1993 Grecia (GRE)
SĂNDULESCU Marian	categ. -60 kg	1998 Kaunas (LIT)
Medalii de bronz		
CARLESCU Corina	low kick -48kg	2006 Skopje (MKD)
STAN Adriana	categ. -56 kg	1998 Kaunas (LIT)
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de bronz		
BĂDILĂ Florin	full contact -60kg	2009 Pula (CRO)
ZAHARIA Victorin	vako –full contact -71kg	2007 Faro (POR)
KYOKUSHIN		
CAMPIONATE MONDIALE DE SENIORI		
Medalii de aur		
DUCA Marta	kumite +65 kg	1998 Tokyo (JPN)
GOGONEL Lucian	categ. ușoară	2005 Tokyo (JPN)
GRAMA Marina	kata	1996 New York (USA)
JIANU Raluca	kata	1998 Tokyo (JPN)
	IKO 1 kata	2001 Osaka (JPN)
Medalii de argint		
BASARAB Ana Cristina	kata	1996 New York (USA)
JIANU Raluca	kata	2005 Tokyo (JPN)
Medalii de bronz		
JIANU Raluca	kata	1996 New York (USA)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		
GOGONEL Lucian	categ. 80 kg	2004 Riesa (GER)
	categ. -70 kg	2002 Varna (BUL)
	categ. mijlocie	2005 Varna (BUL)
	IKO 1 -90 kg	2006 Barcelona (ESP)
	kumite -90 kg	2007 Volos (GRE)
GOGONEL Lucian IKO 1	categ. -70 kg	1999 Kiev (UKR)
JIANU Raluca	kata	2002 Wroclaw (POL)
	kata	2003 Baja (HUN)
	kata	2004 Varșovia (POL)

	kata	2009 Paris (FRA)
	kata individual	2000 Katowice (POL)
KASPROWSKI Paul IKO 1	categ. -90 kg	1999 Kiev (UKR)
STOIAN Nicolae	kumite -80 kg	2008 Vitoria (ESP)
	kumite -80kg	2009 Kiev (UKR)
Medalii de argint		
WALLMEN Anca	kata	2001 Leganes (ESP)
CHIRILĂ Anca-Ioana IKO 2	kata	1999 Copenhaga (DNK)
FLORESCU Tiberiu	kumite -80 kg	1998 Zaragoza (ESP)
GOGONEL Lucian	kumite open	2007 Riesa (GER)
	kumite -90 kg	2008 Vitoria (ESP)
	kumite open	2008 Varna (BUL)
GOGONEL Nicolae	kumite -90kg	2009 Kiev (UKR)
GORGOIU Mihai IKO 1	categ. +90 kg	1999 Kiev (UKR)
JIANU Raluca	IKO 1 kata	2006 Messina (ITA)
MOCANU Ştefan IKO 1	categ. -70 kg	1999 Kiev (UKR)
STOIAN Nicolae	categ. 80 kg	2003 Uzhgorod (UKR)
	open	2004 Varşovia (POL)
Medalii de bronz		
DUCA Marta	kumite +65 kg	1998 Zaragoza (ESP)
DUCA Marta IKO 1	categ. + 65 kg	1999 Kiev (UKR)
GOGONEL Lucian	categ. 80 kg	2003 Uzhgorod (UKR)
GRIGORESCU Antonio	kumite -70kg	2009 Kiev (UKR)
JIANU Raluca	kata	2008 Varna (BUL)
MIHALACHE Ionuţ	IKO 1 -70 kg	2007 Volos (GRE)
	kumite -70 kg	2008 Vitoria (ESP)
SPIRIDON Lucian	categ. +90 kg	2002 Varna (BUL)
STANCU Cristina	kumite +55kg	2008 Varna (BUL)
STANCU Ionel IKO 1	categ. -80 kg	1999 Kiev (UKR)
STOIAN Nicolae	categ. mijlocie	2005 Varna (BUL)
	IKO 1 -80 kg	2007 Volos (GRE)
	categ. >80 kg	2000 Villa Conde (POR)
	IKO 1 -80 kg	2006 Barcelona (ESP)
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de aur		
BARBANŢĂ Dan Florin	kata	2001 Vilnius(LIT)
ILAŞ Marius	kumite -70kg	1999 Szolnok (HUN)

PETRUŢ Cristina Isabella	kata	2001 Vilnius(LIT)
Medalii de argint		
PETRUŢ Cristina Isabella	kumite -65 kg	2001 Vilnius(LIT)
Medalii de bronz		
CUCU Oana	kumite -60 kg	1999 Szolnok (HUN)
FILIP Lidia	kumite -60kg	1999 Szolnok (HUN)
MEKERES Eduard	kumite -70 kg	2001 Vilnius(LIT)
CAMPIONATE MONDIALE DE JUNIORI		
Medalii de bronz		
PAGILA Sorin	kumite -80 kg	2009 Tokyo (JPN)
VOVINAM VIET vo DAO		
CAMPIONATE MONDIALE SENIORI		
Medalii de aur		
CIOBOTARU Geluţă	tinh hoa	2005 Ho Chi Minh (VIE)
	tinh hoa	2007 Ho Chi Minh (VIE)
MITITELU Angel	thi dau nam 75 kg	2003 Ho Chi Minh (VIE)
Medalii de bronz		
ABRAMIUC Danka	song dao phap	2005 Ho Chi Minh (VIE)
CIOBOTARU Geluţă	lupte - categ. 64-67 kg	2005 Ho Chi Minh (VIE)
	categ. -67 kg	2007 Ho Chi Minh (VIE)
CIOBOTARU Geluţă , MITITELU Angel	forme duo	2007 Ho Chi Minh (VIE)
CIUBOTARU Lăcrămioara	forme	2007 Ho Chi Minh (VIE)
ICHIM Vasile	lupte - categ. 64-67 kg	2005 Ho Chi Minh (VIE)
ICHIM Vasile	categ. -64kg	2007 Ho Chi Minh (VIE)
MACOVEI Florin	tu tuong con phap-nam	2003 Ho Chi Minh (VIE)
MITITELU Angel	lupte - categ. 75-81 kg	2005 Ho Chi Minh (VIE)
MITITELU Angel, CIOBOTARU Geluţă	weapon pattern knives	2005 Ho Chi Minh (VIE)
TELEMAN Adrian	categ. -72 kg	2007 Ho Chi Minh (VIE)
TOMA Laura	forme	2007 Ho Chi Minh (VIE)
CAMPIONATE EUROPENE DE SENIORI		
Medalii de aur		

ABRAMIUC Danka	forme impuse cu arme	2004 Tenerife (ESP)
	forme impuse individual open long ho quyen	2006 Liège (BEL)
	forme impuse individual cu arme (grade mari) tinh hoa luong nghi kiem phap	2006 Liège (BEL)
	forme impuse individual (grade mari) ngu mon quyen	2006 Liège (BEL)
CIOBOTARU Geluţă	categ. 60-65 kg	2004 Tenerife (ESP)
CIUBOTARU Lăcrămioara	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
TELEMAN Adrian	forme impuse individual tu tru quyen	2006 Liège (BEL)
Medalii de argint		
ABRAMIUC Danka	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
	categ. 60-65 kg	2004 Tenerife (ESP)
CIOBOTARU Geluţă	forme impuse individual cu arme	2006 Liège (BEL)
	categ. 65-69 kg	2006 Liège (BEL)
CIUBOTARU Lăcrămioara	forme impuse cu arme	2004 Tenerife (ESP)
CIUBOTARU Lăcrămioara, CIOBOTARU Geluţă	forme creative cu partener	2004 Tenerife (ESP)
CLEPS Bogdan	categ. 75-84 kg	2006 Liège (BEL)
ICHIM Vasile	categ. 60-65 kg	2004 Tenerife (ESP)
	tinh hoa luong nghi kiem phap	
Medalii de bronz		
ASIMINEI Ciprian	forme impuse individual tu tru quyen	2006 Liège (BEL)
ASIMINEI Ciprian, TELEMAN Adrian	forme impuse cu partener song luyen dao	2006 Liège (BEL)
CIOBOTARU Geluţă	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
CIOBOTARU Lăcrămioara, MACOVEI Raluca	forme impuse cu partener cu arme	2004 Tenerife (ESP)
CIUBOTARU Lăcrămioara	categ. 50-55 kg	2004 Tenerife (ESP)
MACOVEI Raluca	forme impuse	2004 Tenerife (ESP)
	forme impuse cu arme	2004 Tenerife (ESP)
MITITELU Anghel	categ. 80-90 kg	2004 Tenerife (ESP)
RAICU Leonard	forme impuse cu arme +90 kg	2004 Tenerife (ESP)

TOMA Laura, Ştefănescu Alina	forme impuse cu partener, (grade mici) song luyen 1	2006 Liège (BEL)
KENDO		
CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI		
Medalii de bronz		
CRĂCIUN Dragoş	luptă	2004 Budapesta (HUN)

PERSONALITAȚI CU CONTRIBUȚII DEOSEBITE ÎN ORGANIZAREA ARTELOR MARȚIALE DE CONTACT

BOLDEA, ARGENTINA (1951). Promotor și practicant al artelor marțiale, specializată în kick box și thai box. Multiplă medaliată la campionatele naționale. Pe plan internațional a cucerit 2 medalii de argint la kick box în cadrul CM seniori 1991(Franța) și CE seniori 1993 (Grecia), ambele la categ. +65 kg. Deține centura neagră în grad de 4 dan kick box. Maestru thai box. Antrenor coordonator al loturilor naționale de kick box și thai box. Arbitru internațional la kick box și thai box. Vicepreședintele al FR de Arte Marțiale de Contact (din 1999), pe ramura all styles. Pe plan internațional a îndeplinit următoarele funcții: membru al Comitetului Executiv al IMTF (1999-2001); vicepreședinte al Federației Internaționale de Muay Thai (IMTF), delegată pentru relațiile cu federațiile din Europa de Est (2001-2004) ; delegată pentru Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (WAKO) (2004) și membru al Comitetului Executiv al WMF, responsabilă pentru boxul thailandez în rândul femeilor (2004-2006). Antrenor Emerit (1998).

BOLDEA, MIRCEA - OCTAVIAN (1958), n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS din cadrul Universității Ecologice București. Antrenor de arte marțiale, absolvent al Școlii Naționale de Formare și Perfecționare a Antrenorilor, promoția 1994. A participat la mai multe cursuri de specializare printre care și cele de la: Savate (Franța); pentru Muay Thai – Thailanda; pentru Kick Box – Germania și Olanda. Practicant al artelor marțiale, din anul 1971, campiona profesionist Kick box (IKBF), în 1995. A ocupat următoarele funcții în acest domeniu: director tehnic pentru Kick box – muay thai, în cadrul FR de Arte Marțiale (1990 – 1997); antrenor de arte marțiale în sistemul MApN (în aceeași perioadă); secretar general al FR de Arte Marțiale de Contact (din 1998); președintele acestei federații (din 2001). În activitatea de antrenor, a obținut cu sportivii săi 6 medalii de aur, 7 de argint și 10 de bronz, la CM și CE de Kick Box/Muay Thai. A fost ales în mai multe funcții reprezentative în organismele sportive internaționale: reprezentantul României în Asociația Mondială a Organizațiilor de Kick Box (1991 – 2003); membru, ulterior președinte al Comisiei Internaționale de arbitraj, în Federația Internațională de Kick Box (din 1995);

membru în Comisia Tehnică a Federației Mondiale de Muay Thai (2004 – 2006); membru în Comisia tehnică a Confederației Europene de Muay Thai (din 2004). În perioada 1998 – 2009, când s-a aflat în funcțiile de secretar general și președinte, sportivii FR de Arte Marțiale de Contact, au obținut la CM și CE de seniori, la toate stilurile, 113 medalii, din care 36 de aur. Pe parcursul anilor, a obținut în artele marțiale următoarele gradații: kick box – 7 dan; muay thai – senior instructor; karate kwan do ryu – 7 dan; karate shito ryu – 4 dan; ju jutsu – 4 dan; judo și aikido – 1 dan. Pentru rezultatele obținute în calitate de antrenor, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit. Decorat cu *Medalia Națională pentru Merit clasa I* (2000).

BULEARCĂ, DOREL - vezi **Personalităţi**.

GÎRBEA, ION (1962) n. în Starchiojd, jud. Prahova. Profesor de educație fizică și sport, licențiat al ANEFS, specializarea arte marțiale. Studii postuniversitare de specializare în domeniul științelor polițienești (2000), în management (2001), în psihopedagogie și metodică (2005). Activează ca profesor de educație fizică și sport la Institutul de Studii pentru Ordine Publică, din cadrul Ministerului Administrației și Internelor. A desfăurat o bogată activitate în artele marțiale, principalele repere ale practicii sale, în acest domeniu, fiind următoarele: 1983 – Hondoriu, Kyokushin; 1990 – Kendo; 1991 – Iaido; 1993 – Jodo; 1995 – Kyokushin Budo Kai; 2007 – Sei Budo Kai. Principalii săi profesori îndrumători au fost: Gheorghe Vișan – Kyokushin; Călin Obretin – Hondoriu, Kyokushin; Leonardo Voinescu – Kyokushin Budo Kai, Sei Budo Kai; Kanji Tsushima – Kendo, Iaido, Jodo; Amamoto Hiroishi – Kendo, Iaido, Jodo. Medaliat la CN, Campionatele și Cupele Internaționale, Balcanice, CM și CE de Kendo. La CN – locul I la individual (1997, 1998) și 6 locuri I cu echipa (1993 -2006), locul I la individual și 7 locuri I cu echipa (1996-2005) în Cupa României de Kendo.A fost prezent, în calitate de sportiv – lider de echipă la 10 ediții ale CE (1995-2010) și la 4 ediții ale CM (1997-2009). Ion Gârbea a lucrat 11 ani ca polițist în echipele de intervenție. Inițial „Karatist", a ajuns să practice și să împărtășească și altora mai multe stiluri (Sei Budo Kai, Kendo, Kyokushin Budo Kai, Iaido, Kick-box). De Kendo s-a atașat în 1983, la un stagiu de pregătire la Kyoto, în Japonia, devenind un practicant fidel al acestei arte a scrimei japoneze. Președinte al Clubului Român de Kendo din 1995, IG se numără printre principalii promotori ai artelor marțiale din București. Pe parcursul anilor, a îndeplinit mai multe funcții în artele marțiale, printre care: trezorier al Asociației Române de Kendo - ARK (1991-1995); președinte al ARK (1995-2002); vicepreședinte al FRAMC (din 1998 în continuare); președinte al Departamentului Român de Kendo din FRAMC (din 2003); președinte al Direcției Sei Budo Kai din FRAMC (din 2005); reprezentant național în Federația Internațională de Kendo; membru al Comisiilor tehnice din cadrul Federației Internaționale de Kendo – IKF (din 2000) și din cadrul Federației Europene de Kendo – EKF (din 2000); arbitru internațional „A" de Kendo, Sei Budokai, Kick-box, Kyokushinkai K1. Sensei IG, deține următoarele grade în artele marțiale: 3 Dan Kendo (1997); 3 Dan Iaido (2005); 4 Dan Budokai; 1 Dan Jodo (2005); 1 Dan Hondoriu (1990). Pentru realizările sale, a fost distins cu diferite trofee, diplome și medalii.

TOPUL SPORTIVILOR

care au cucerit cele mai multe medalii la CM și CE 1996-2009

Feminin	**Masculin**
JIANU Raluca – 12 medalii	GOGONEl Lucian – 13
Abramiuc Danka - 7	Ciobotaru geluță – 11
Ciobotaru Lăcrămioara -6	Stoian Nicolae – 7
Zaharia Minodora – 5	Mititelu Angel - 5
Duca Marta – 3	Sora Ciprian – 5
Vuculescu laura - 3	Ghiță Daniel - 4

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE

I ORGANIZARE

Istoricul dezvoltării artelor marțiale, inclusiv a ramurilor incluse în karate, este prezentat în istoricul general, care prezintă artele marțiale prezentate pe plan internațional și la noi în țară (vezi introducerea acestui capitol).

Până în anul 1997, karatele a funcționat în cadrul FR de Arte Marțiale, înființată în anul 1990. La fondarea acestei federații și din componența organelor de conducere, au făcut parte și reprezentanții karatelor.

Istoricul FRK a început odată cu desprinderea departamentului de karate WKF, din Federația Română de Arte Marțiale, la data de 19.11.1997, ca urmare a ordinului MTS, urmată de desfășurarea Adunării Generale de Constituire a FR Karate Modern, care a avut loc pe data de 20.01.1998.

Această separare a karate-ului WKF, de celelalte stiluri de arte marțiale, a fost cauzată de coordonarea defectuoasă și de imixtiunea permanentă a celorlalte stiluri de arte marțiale, în activitatea specifică a activității de karate WKF.

Această separare și-a dovedit utilitatea, ulterior, prin rezultatele deosebite obținute de FR Karate Modern, precum și prin dezvoltarea teritorială realizată prin creșterea numărului de cluburi, de sportivi și implicit prin mărirea numărului de antrenori și arbitrii (naționali și internaționali).

Apoi, ca urmare a implicării FR Karate Modern în activități internaționale, atât prin participarea la competiții, cât și prin participarea membrilor conducerii FRKM, în comisiile federațiilor internaționale, în care era afiliată FRKM, a apărut necesitatea corespondenței numelui federației cu titulatura federației internaționale World Karate Federation (federație internațională recunoscută de CIO), la care FRKM era afiliată, din anul 1998.

Pe plan internațional structurile organizatorice care au condus această ramură au suferit și ele mai multe modificări, printre care: Uniunea Internațională de Karate (UIK) a apărut în 1969 pentru ca, un an mai târziu (1970) să devină Uniunea Mondială a Organizațiilor de Karate (WUKO), care împreună cu celelalte federații continentale să dobândească denumirea de World Karate Federation (WKF). Acest for va primi recunoașterea olimpică din partea CIO. WKF asamblează practica celor patru stiluri: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu și Wado-ryu. Stilul Shotokan al cărui creator a fost învățătorul Gichin Funakoshi (1868-1957) a fost răspândit în lume de către Asociația Japoneză de Karate (JKA) prin maeștrii Masatoshi Nakayama și Taiji Kase, denumirea stilului fiind preluată după numele primului Dojo (sala de antrenament pentru instructori) fondat la Tokyo în 1936. Stilul Shito-ryu, unul din cele mai răspândite în lume a fost imaginat de Kenwa Mabuni, considerat un geniu al Karate-ului, cunoscând mai multe Kata-uri decât oricare altă persoană contemporană. Succesorul său Terno Hayashi înființează în 1971 secția Hayashi – ha Shito Ryu Kai. El va deține mai multe funcții ale forurilor japoneze

de conducere și administrare a acestui stil. Stilul Goju-Ryu se spune că a încolțit în China, a crescut în Okinawa și a ajuns la maturitate în Japonia. Întemeietorul stilului Chojun Miyagi a ”protejat” stilul Goju-Ryu în 1929, care în traducere liberă înseamnă ”Totul în univers respiră în afara lui putere, iar în interior blândețe”. Succesorul său Gogen Yamaguchi a elaborat primul regulament de kumite. Sub conducerea sa a luat ființă International Karate Do Goju-Kai Association (IKGA). Stilul Wado Ryu, primul stil de Karate din Japonia se evidențiază în 1892 în orașul Shimodate. Anul 1934, a fost anul recunoașterii Wado Ryu Karate ca stil independent, odată cu înființarea ”Dai Nipon Karate Shinko Klub”. În 1939, Hironori Ohtsuka face o demonstrație convingătoare în fața Federației Japoneze de arte marțiale și a înscris la „Dai Nippon Boudoku Kai” stilul său sub denumirea de Wado-Ryu (Calea păcii, calea liniștii), stil ce cuprinde 36 de procedee tehnice și 18 Kata. În 2010 stilul Wado-Ryu se practica în cadrul Japan Karatedo Federation Wado Kai, organizație internațională susținută de guvernul japonez.

Federația Română de Karate s-a constituit inițial sub denumirea de Federația Română de Karate Modern, în baza Ordinului MTS nr. 491 din 28.11.1997. Adunarea Generală pentru aprobarea statutului FRKM a avut loc pe data de 20.12.1997.

Apoi, ca urmare a implicării FR Karate Modern în activități internaționale, atât prin participarea la competiții, cât și prin participarea membrilor conducerii FRKM, în comisiile federațiilor internaționale, în care era afiliată FRKM, a apărut necesitatea corespondenței numelui federației cu titulatura federației internaționale World Karate Federation (federație internațională recunoscută de CIO), la care FRKM era afiliată, din anul **1998**. Ca urmare a acestei situații, Comitetul Director al FR Karate Modern, a propus Adunării Generale, din data de 26.03.**2010**, schimbarea titulaturii **FRKM** în **FR Karate**, care a fost aprobată în unanimitate, iar apoi MTS a validat această modificare.

În cadrul Federației Române de Karate își desfășoară activitatea următoarele ramuri de sport: Shotokan, Shito-ryu; Goju-ryu, Wado-ryu, principalele momente ale apariției, dezvoltării și conținutului acestora fiind prezentate în continuarea acestui istoric.

II REPERE ALE APARIȚIEI ȘI DEZVOLTĂRII KARATE-ULUI PE PLAN INTERNAȚIONAL ȘI NAȚIONAL. ACTIVITATEA DEPARTAMENTELOR

În cadrul Federației Române de Karate funcționează următoarele departamentele/stiluri: Shotokan; Shito-Ryu; Goju-Ryu; Wado-Ryu.

1. Shotokan

În prezentarea generală a școlilor, stilurilor, ramurilor din cadrul artelor marțiale se menționează că în

1936, Gichin Funakoshi termină de construit la Tokyo prima sală de antrenament de karate, pe care o numeşte Shotokan (*casa Shoto*) şi care devine şcoala sa de karate.

La școala Maestrului Yasutsune a fost elev și viitorul Maestru Gichin Funakoshi (1886-1957), care a fondat, ulterior, stilul Shotokan. Referiri la apariția și dezvoltarea acestui stil se regăsesc și în prezentările care urmează pentru celelalte stiluri.

2. Shito-Ryu

Shito-Ryu Karate este azi prezent în cele mai importante competiții de karate, la nivel mondial, alături de stilurile: Shotokan, Goju-Ryu si Wado-Ryu, care prin intemediul World Karate Federation, au primit recunoașterea olimpică din partea CIO. Acest stil de karate a fost creat de Maestrul Kenwa Mabuni, care s-a născut la 14 noiembrie 1889, în localitatea Shuri, din insula Okinawa.

Soke Kenwa Mabuni a murit la data de 23 martie 1952, fiul său mai mare Kenei Mabuni a devenit succesorul său la conducerea școlii de Karate-Do Shito-Ryu.

Kenwa Mabuni a început să învețe, la vârsta de 13 ani, stilul local Shuri-te, cunoscut și sub numele de Shorin-Ryu, cu renumitul Maestru Yasutsune (Anko) Itosu (1830-1915), din Shuri, care la rândul lui a fost elev al Maestrului Sokon Matsumura (1792 – 1887).

Tot la școala Maestrului Yasutsune a fost elev și viitorul Maestru Gichin Funakoshi (1886-1957), care a fondat, ulterior, stilul Shotokan și a creat conceptul de karate-do, care a transformat arta marțială într-o cale de autodepășire personală.

La vârsta de 20 de ani, Kenwa Mabuni a început să studieze stilul Naha-te, cunoscut și sub numele de Shorei-Ryu, cu un alt mare maestru Kanryu Higashionna (Higaonna) (1853- 1915), pe care l-a cunoscut prin intermediul prietenului său apropiat Chojun Miyagi (1888 – 1953), acesta ulterior a fondat stilul de karate Goju-Ryu.

Dupa terminarea studiilor și a serviciului militar, Kenwa Mabuni s-a înrolat în departamentul de politie din Okinawa, astfel i s-a oferit ocazia să viziteze diferite localități din Okinawa și să învețe alte arte marțiale cunoscute sub numele de Ryu-kyu-Kobudo. Maestrul Kenwa Mabuni a fost o perioadă mai mare de timp elevul Maestrului Seisho Aragaki (1840-1918), care preda un stil similar cu Naha-te, de la care a învățat diverse tehnici de karate, apoi a învățat Sai-Jutsu cu Maestrul Tawada.

După anul 1910, Maestrul Kenwa Mabuni a fost primit în faimosul club de karate din Okinawa "RyuKyu Tode Kenkyu-Kai", unde a studiat cu Choyu Motobu - stilul Shuri-te și cu Juhatsu Kiyoda - stilul Naha-te. Ulterior a învățat tehnicile Fukien "pumnul alb" și forme de Pangai Noon, de la Maestrul chinez Wo Xian Gui (Go Kenki).

După ce Maestrul Gichin Funakoshi a introdus Karate-ul în Japonia, în anul 1922, Maestrul Kenwa Mabuni a făcut demonstrații ale stilului său de Karate în principalele orașe japoneze. În anul 1929 s-a mutat definitiv în Osaka, unde și-a deschis propriul Dojo, în care a predat stilul de karate Shito-Ryu.

Maestrul Mabuni a creat propriul stil de karate după experiența obținută de la Maestrul Yasutsune (Anko) Itosu și de la Maestrul Kanryu Higashionna. Numele acestora dându-l stilului său de karate "Shito-Ryu".

Pornind de la cele două școli, una din Shuri-te și cealaltă din Haha-te, Maestrul Kenwa Mabuni a pus bazele metodice unui nou stil de karate, care îmbină armonios karate-ul cu celelalte arte marțiale din Okinawa.

Denumirea "Shito" este o combinație a lui "shi" 糸 și "to" 東, primele două caractere ale numelor Maestrului Itosu 糸洲 și a Maestrului Higaonna 東恩納.

În cadrul acestei sigle, cercul este simbolul păcii și al armoniei (Wa), iar liniile verticale și orizontale reprezintă ființa umană, aceasta însemnând "oameni lucrând în pace și armonie".

În următorii ani, Soke Kenwa Mabuni a încercat să dezvolte stilul de Karate-Do Shito- Ryu și să-l răspândească în Regiunea Osaka.

Pentru a dovedi eficacitatea Shito-Ryu a făcut mai multe demonstrații și a predat cursuri de autoapărare în toată Japonia de Vest.

Datorită succesului obținut, în anul 1931, a fost înființată DAI NIHON KARATE-DO KAI, această organizație fiind predecesoarea Federației Mondiale de Shito-Kai Karate-Do.

Soke Kenwa Mabuni a murit la data de 23 martie 1952, fiul său mai mare Kenei Mabuni a devenit succesorul său la conducerea școlii de Karate-Do Shito-Ryu.

Creatorii stilurilor Shotokan și Shito-Ryu și promotorii acestora.

Privind din față, sunt prezentați Maestrul Gichin Funakoshi, primul din stânga din spate, creatorul stilului Shotokan. Maestrul Kenwa Mabuni creatorul stilului Shito-Ryu este prezentat central în rândul din față, la dreapta este Kenei Mabuni și pe aceeași parte Hiroyuki Konishi.

Soke Kenei Mabuni s-a născut la data de 13 februarie 1918, în localitatea Shuri din Okinawa. Încă din copilarie a învățat Karate de la tatăl său, precum și alte arte marțiale de la renumiții maeștrii care au vizitat casa Mabuni. De asemenea, de la tatăl său a învățat Ju-Jutsu și forme de Ryukyu-Kobudo, de la Maestrul Konishi Yashuhiro - Kendo, iar de la Maestrul Seiko Fujita - Ninjutsu.

Maestrul KENEI MABUNI

În prezent Soke Kenei Mabuni este director tehnic în cadrul Federației Japoneze de Karate (JKF), are gradul 10 DAN centura neagră, iar, din anul 1993, a înființat și conduce Federația Mondială de Karate-Do Shito-Ryu.

Soke Kenei Mabuni este unul dintre puținii marii maeștrii în Karate Do, este o legendă a artelor marțiale japoneze și un model ce poate fi urmat.

Momente din istoria dezvoltării Shito-Ryu-ului în țara noastră:

Introducerea stilului de karate Shito-Ryu în România, începând cu anul 1990, se datorează Asociației Amical Karate, precum și promotorului acesteia, Sensei Manea Vasile împreună cu antrenorii componenți ai grupului Amical Karate. De asemenea, la acest stagiu s-au realizat contacte cu organizații de karate Shito-Ryu din Belgia, condusă de dl. Simon Didier, precum și din Turcia, condusă de Sensei Yenal Karahan. Prin tradiționalele legături cu Unione Nationale Karate din Franța și prin contacte foarte apropiate cu Shihan Patrik Tamburini, care în anul 1990 era 7 Dan Karate Shito-Ryu, directorul tehnic al acestei organizații, Sensei Manea Vasile a participat la stagii de pregătire de karate shito ryu împreună cu instructori de karate Shito-Ryu din România, unde au avut ocazia să studieze tehnicile de bază și kata-urile din stilul Shito-Ryu.

Stagiu de Karate Paris iunie1990
de la stânga la dreapta fotografiei:
Sensei Manea Vasile și Shihan Patrik Tamburini

Începând cu anul 1992, Asociația Amical Karate a fost acceptată ca reprezentantă a International Seishin Kai Shito-Ryu Union în România la propunerea Maestrului Patrik Tamburini la Congresul ISSU, ce a avut loc la Osaka în luna decembrie 1992. Anual, în Franța, s-au deplasat loturi de sportivi și instructori, pentru a participa la stagii organizate de ISKU realizându-se astfel introducerea treptată și corectă a stilului de karate Shito-Ryu în România.

Paralel cu această activitate, Sensei Manea Vasile însoțit de alți instructori de karate din România, au participat la stagiile de karate Shito-Ryu, organizate în Turcia, de Sensei Yenal Karahan, reprezentant al ISKU, unde delegațiile din România au avut ocazia să se antreneze împreuna cu sportivii și instructorii de karate Shito-Ryu - ISKU din Japonia.

Cu ocazia Campionatului European, EKF, care a avut loc în luna mai 1995, la Istanbul, Sensei Manea Vasile a avut ocazia să-l cunoască direct pe Soke Kunyo Tatsuno, Presedintele ISKU, 10 Dan

Karate Shito-Ryu.

În anul 1996, cu ocazia Turneului Internațional "Cupa Bosfor", a avut loc la Istanbul un stagiu de karate și Congres Shito-Ryu, la care au participat toți reprezentanții Shito-Ryu Seishin Kkai din zona Balcanică. Stagiul a fost coordonat de Soke Kunyo Tatsuno.

În anul 1997, în luna aprilie, cu ocazia Campionatului Balcanic de Karate, ca urmare a bunelor relații cu Federația de Karate din Grecia, respectiv cu Dl. George Yerolimpos, Secretar General EKF și WKF, s-a obținut acceptul privind ridicarea nivelului tehnic, din partea Organizației de Karate Shito-Ryu din Grecia, condusă de Sensei Andreas Papadimitropolus – președinte, 6 Dan Karate Shito-Ryu și Sensei George Tsogas- director tehnic, 6 Dan Karate Shito-Ryu.

În luna iunie 1997, a avut loc o adunare generală a antrenorilor din grupul Amical Karate, care a decis constituirea departamentului de karate Shito-Ryu și organizarea campionatelor naționale de karate Shito-Ryu de kumite și kata. La adunarea generală au participat următorii antrenori, reprezentând principalele centre unde se practică acest stil - București: Sensei Manea Vasile, Mușat Nicolae, Ghiță Mihai, Bogza Cristian, Gruianu Florinel, Morar Dan, Niculescu Cătălin, Feraru Dorel; Brașov: Mihalache Gheorghe; Buzău: Teodor Romeo; Călărași: Bălan Cristian; Câmpulung Mușcel: Horbaniuc Gheorghe, Simptinica Lucian; Constanța: Vrajitoru Laurențiu, Iordănoaia Florin; Costești: Gheorghe Alexandru; Medgidia: Costea Cornel; Petroșani: Matei Bogdan, Polifronie Radu; Ploiești: Ciobanu Constantin, Tudor Viorel, Bunusiu Tiberiu; Târgoviste: Liciu Cristian, Nistor Ion, Munteanu Daniel, Munteanu Ion, Mărinoiu Viorel, Cozmolici Gelu, Marin Dănuț, Sava Bogdan; Vâlcea: Danes Constantin, Măldărescu Cristian, Dumbrăvescu Ionuț, Vlăduț Cătălin, Lixandra Darius; Vălenii de Munte: Pătrascu Nicolae; Videle: Pârvan Dumitru, Oprea Marian.

Primul CN de Karate Shito-Ryu s-a organizat pe data de 22.06.1997, pentru proba de kumite seniori. Apoi, în fiecare an s-au organizat campionate naționale pentru kumite și kata, pentru categoriile de vârstă: copii, minicadeți, cadeți, juniori, seniori, masculin și feminin.

În luna august 1998, s-a organizat de CS Marea Neagră Constanța un stagiu tehnic de karate shito ryu coordonat de sensei Manea Vasile, la care au participat antrenori și sportivi din 12 cluburi, dupa cum urmează: CS Dinamo București, CS Marea Neagră Constanța, CS Hiwako Târgoviste, CS Komura Vălenii de Munte, CS Yoi Târgoviște, CS Petrom Flacăra Moreni, CS Italo Bucuresti, CSS Ploiești, Wisconsin Sport Club Târgoviște, CS Berca Buzău, CS Tai Go Titu, CS Arctic Găiești (vezi Retrospectiva în imagini).

În luna februarie 1999, a avut loc la București un stagiu de karate shito ryu coordonat de Sensei George Tsogas, 6 Dan Karate Shito Ryu, în prezența Sensei Vasile Manea, la care au participat: Munteanu Ion (Wisconsin Sport Club Târgoviste), Bălan Cristian (CS Shiai Călărași), Gruianu Florin (CS Tai Jitsu București), Roșu Andrei (CS ASA Buzău), Măldărescu Cristian (CS Shoto Vâlcea), Lixandra Darius (CS Shoto Vâlcea), Iordănoaia Florin (CS Marea Neagră Constanța), Tudor Viorel (CSS Ploiești), Niculescu Cătălin (CS RO-KA-DO București), Marin Dănuț (CS Tai Go Titu), Feraru Dorel (CS Go București), Bogza Cristian (CS Italo București), Cosmolici Gelu (CS Petrom Flacăra Moreni), Munteanu Daniel (CS Saro Târgoviște), Mărinoiu Viorel (CS Koryo Târgoviște), Dumbrăvescu Ionuț (CS Lovistea Vâlcea), Vlăduț Cătălin (CS Saishin Vâlcea), Mușat Nicolae (CSS 1 Pajura București), Teodor Romeo (CS Berca Buzău), Liciu Cristian (CS Wisconsin), Ban Aurel (CS Vitan București).

În luna august 1999, s-a desfasurat în localitatea Mamaia stagiul tehnic de karate shito- ryu, coordonat de sensei Manea Vasile (vezi Retrospectiva în imagini).

În luna octombrie 1999, la solicitarea Ambasadei Japoniei din România, FR Karate Modern, a organizat un stagiu de karate, pentru stilurille: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu și Wado-ryu, cu specialiști trimiși de Japan Karate Federation. Pentru stilul Shito-ryu, din partea Japan Karate Federation a fost delegat Sensei Mitshuko Yabe, 6

Dan Karate Shito-ryu. La acest stagiu au participat peste 100 de sportivi din 14 cluburi de karate Shito-ryu, dupa cum urmează: CS Tai Jitsu – București, CS Rokado- București, CS Kobudo Ploiești, CS Shiai Călărași, CS Saro- Târgoviste, CS Koryo Dragomirești, CS Yoi Moreni, CS Italo București, CS Dinamo București, CS Saishin Rm Vâlcea, CS Loviștea Vâlcea, CSȘ 1 Pajura-București, CSȘ Ploiești, CSȘ 4 București (vezi Retrospectiva în imagini).

În anul 2001, a avut loc un stagiu de pregătire la care au participat Sensei Mitsuhiko Yabe, 6 Dan Karate și invitatul de onoare, sensei Iwaki Hashimoto, 7 Dan Karate Shito Ryu – secretar general al Federatiei Internaționale de Shito Ryu Karate Do și sensei Vasile Manea. La acest stagiu au luat parte peste 120 sportivi și antrenori din 20 de cluburi de karate Shito-Ryu.

În anul 2004, în luna decembrie, s-a organizat la Bucuresti un stagiu de karate Shito-Ryu sub conducerea domnului Thomas Hausner, 6 Dan Karate Shito-Ryu, președintele Federației Europene de Shito-Ryu și Sensei Manea Vasile (CS Dinamo București). La acest stagiu au participat peste 140 sportivi din 18 cluburi din cadrul departamentului de karate shito-ryu al Federației Române de Karate Modern, având următorii reprezentanți: Bogza Cristian (CS Italo București), Iancu Traian (CS Amical Karate București), Munteanu Ionut și Munteanu Daniel (CS Wisconsin București), Mărinoiu Viorel (CS Koryo Dragomirești), Cozmolici Gheorghe (CS Petrom Flacăra Moreni), Vlăduț Cătălin (CS Saishin Rm. Vâlcea), Polifronie Radu (CS Masibo Petroșani), Sigmirean Marius (CS Shinto Petroșani), Iordănoaia Florin (CS Marea Neagră Constanța), Pătrașcu Nicolae (CS Komura Vălenii de Munte), Dinu Constantin (AS Delphi Club București), Petre Râzvan (CS Suiko Lungulețu).

Începand din 1997, activitatea competițională s-a îmbogățit cu campionate nationale de kumite și kata Shito-Ryu pentru grupele de vârstă: copii, minicadeți, cadeși și juniori, individual și echipe. De asemenea, loturi naționale de karate Shito-Ryu au participat la CE și cupe europene de karate Shito-Ryu, dupa cum urmează:

- CM de Karate Shito-Ryu, Halkida- Grecia, 1998
- CE de Karate Shito -Ryu, Jersey -Anglia, 01.06.2001
-CE de Karate Seniori, Viena - Austria, 19-21.09.2003
- Cupa Mondiala de Karate Shito-Ryu Seniori, Chartres – Franța, 09–14.11.2005

3. Goju-Ryu

Despre stilul Goju-Ryu se spune că a încolțit în China, a crescut în Okinawa și a ajuns la maturitate în Japonia.

Cei mai renumiți din seria întemeietorilor acestui stil au fost Chojun Miyagi și Gogen Yamaguchi. Fiul unui om bogat de afaceri, Chojun Miyagi s-a născut la 25 aprilie 1888 în orasul Naha din insula Okinawa și a început studiul în karate la vârsta de 9 ani, cu Maestrul Konryo Higashiona.

După moartea lui Higashiona (1910), Miyagi a plecat în China în provincia Fukien, unde a studiat ca și profesorul său formele de box chinezesc. Prin îmbinarea a doua sisteme de antrenament, pe de o parte forma "tare", aspră reprezentând aspectul exterior al Shaolinului, iar pe de altă parte forma "moale", circulară, a ramurei Pakua și stilului Naha Te, a dat la iveală un nou stil.

În anul 1929, Chojun Miyagi a numit acest stil Goju-Ryu înțelegând prin aceasta îmbinarea armonioasă a forței cu suplețea, a asprimii cu blândețea.

Miyagi a studiat în continuare mulți ani, a introdus metode de învățare strict organizare a karate-ului în școli și a dezvoltat Kata Sanchin arătând aspectul tare în Goju și a creat Kata Tensho pentru aspectul moale, suplu. Chojun Miyagi a fost un om deosebit de energic și foarte modest trăind toată viața în spiritul învățăturilor și principiilor artelor marțiale. A murit în Okinawa la 8 octombrie 1953.

Percepte lăsate de maestrul Chojun Miyagi: toate secretele Goju Ryu sunt încriptate în kata; Goju Ryu Karate este o manifestare armonioasă a propriului sine față de Univers; calea Goju Ryu constă în căutarea virtuții și a dreptății.

Succesorul său Gogen Yamaguchi s-a născut

la 20 ianuarie 1909 în orasul Kagashima din sudul provinciei Kyushu. Încă de tânăr a fost interesat de arte marțiale practicând Kendo în cursurile primare. A început studiul karate-ului cu dl. Maruta, un dulgher din Okinawa. Maruta era un practicant de Goju care l-a atras pe tânărul Yamaguchi, doritor de antrenamente tari.

În timpul anilor de studenție, Yamaguchi a înființat primul club de karate la Universitatea Ritsumeikan din Kyoto. Curând Clubul a devenit faimos în oraș datorită antrenamentelor în forță și exercițiilor aspre de respirație. În acel timp oamenii practicau exerciții de Kata și Yakusaku Kumite organizând meciuri în secret pentru a nu-și divulga tehnicile.

De numele lui Yamaguchi este legată crearea primului regulament de Kumite, ce stabilește regulile care decid invingătorul, o parte din aceste reguli regăsindu-se sub o formă sau alta în regulamentele actuale.

În 1931 a fost prezentat maestrului Miyagi Chojun. Această întâlnire va avea un efect profund asupra concepției lui Yamaguchi despre karate și în curând va fi numit succesorul maestrului Miyagi Chojun.

Supranumit "Pisica" datorită stilului său de luptă și a poziției sale preferate (Neko-ashi-dachi), Yamaguchi a luptat în mai multe războaie purtate de japonezi. Tehnica sa de lupta a făcut ravagii în Manciuria și Mongolia, unde a și căzut prizonier. A participat la spargerea mișcărilor procomuniste din China.

Se povesteste că într-unul dintre războaie, căzând prizonier, a fost condamnat la moarte împreună cu alți camarazi. Spre a-și satisface pofta de sânge și pentru a se amuza, cei care organizau execuțiile (se pare ca ar fi fost vorba de coreeni) obișnuiau să-i arunce pe prizonieri într-o groapă cu animale sălbatice. Lui Yamaguchi i-a căzut la sorți un tigru. în clipa în care fiara s-a năpustit pentru a-și înfuleca "prânzul" Yamaguchi (care nu era deloc de acord cu acest comportament violent) l-a întâmpinat încă din aer cu o fulgerătoare lovitură de picior, apoi fără nicio reținere i-a aplicat o lovitură (nukite) cu vârful mâinii prin gura deschisă spărgându-i gâtul. Tigrul a murit sufocat în propriul sânge fără a mai apuca măcar să-l zgârie pe Yamaguchi. În fața soldaților consternați de un asemenea curaj, șefii lagărului l-au grațiat pe prizonier. În schimb, l-au obligat să le antreneze oamenii.

După întoarcerea în Japonia, Yamaguchi a continuat munca pentru afirmarea stilului Goju. Sub conducerea sa, în anul 1964, a luat ființă International Karate Do Goju-Kai Association (IKGA). Această organizație a devenit foarte populară în Japonia iar în lume cuprinde 65 de țări în care se studiază Goju-Kai Karate.

Maestrul Yamaguchi unește apoi mai multe școli de karate având ca rezultat înființarea a "The Federation of All Japan Karate-do Organization". El va introduce în Goju, Kata Taikyoku, ca formă de antrenament pentru pregătirea elevilor în vederea trecerii la Kata superioare. Incorporând ulterior metode de Yoga și Shinto în Goju Kai s-a creat stilul Goju Shinte. Același maestru va dezvolta și mai mult respirația tip ibuki pentru întărirea musculaturii organelor interne. Ulterior "The Kokusai Budo Reumei" și "The International Martial Arts Federation in Japan" prin președintele său, Prințul Higashikuni din Familia Imperială, îl va numi pe Yamaguchi, Shihan (Maestrul) al tuturor organizațiilor de karate din Japonia.

Pentru o problematica apariției și dezvoltării Goju-ryu-ului este prezentată în partea generală privind istoricul artelor martiale, făcându-se și unele referiri la promovarea acestei ramuri în țara noastră, în care se menționează:contribuțiile Asociației Okinawa Goju Ryu Karate Do, afiliată la IOGKF și a sensei-ului Mihai Stoian, precum și a unor instructori, foști elevi ai lui Florentin Marinescu, citați ca promotori ai stilului Goju Ryu în țara noastră. Printre cei menționați cu contribuții în acest domeniu se află și sensei Victor Popa, care a contribuit și la organizarea stagiilor internaționale de pregătire, condus de **Sensei Tetsuji Nakamura,** în anii 2010 și 2011.Sunt de menționat, pe plan național, și performanțele obținute de practicanții acestei ramuri: 11 medalii de aur la CE seniori (2005, 2007, 2009), 11 de argint și 15 de bronz (2002-2009); 4 medalii de aur, 1 de argint și 2 de

bronz la CE de juniori (2004) și 2 medalii de aur, 2 argint și 4 de bronz la CE cadeți (2004).

4. Wado-Ryu

Istoria stilului Wado Ryu , primul stil japonez de karate, începe 01.06. 1892 în oraşul Shimodate, provincia Ibaragi din Japonia o dată cu naşterea celui ce a fost marele maestru Hironori Uhtsuka. Născut într-o veche familie de samurai acesta a primit conform tradiţiei o educaţie specifică. Încă din copilărie era îndrăgostit de povestile cu samurai pe ca i le spunea tatăl său Tokuiro Ohtsuka, care era doctor, dar şi unchiul său Chojiro Ebashi care era un respectat samurai luptător.În 1897 , la numai 5 ani , a început să practice Jiu Jitsu cu tatăl şi unchiul său. La 13 ani începe să studieze Shindo Yoshin Ryu Jujitsu (o tradiţională artă marţială Japoneză din care s-a născut Judo-ul modern) cu Shinzaburo Nakayama Sensey , marele maestru al acestui stil (1906-1910) dar şi instructor de Kendo. Esenţa acestei arte fiind flexibilitatea, mişcările naturale graţioase şi fără forţă de ieşire în afara atacului. Continuă să practice Shindo Yoshin Ryu Jujitsu şi în timp ce era student la Universitatea Waseda, între anii 1910-1917. În acelaşi timp studiază diferite stiluri de jujitsu (Atemi Kempo). În 1917 H.Ohtsuka începe să lucreze la Banca Kawasaki , an în care îl cunoaşte pe O-Sensey Morihei Ueshiba cu care studiază şi a cărui prietenie îl influenţează şi-l determină să ia hotărîrea de a se dedica numai artelor marţiale . La numai 30 de ani , la 1 iunie 1922 , H. Ohtsuka a fost ridicat la Menkyo-Kaiden - cel mai înalt grad în Shindo Yoshin Ryu şi desemnat ca fiind succesor al maestrului său şi conducătorul stilului Shito Yoshinryu. În aceeaşi lună Ministerul Educaţiei îl invită pe Gichin Funakoshi Sensey să demonstreze la Festivalul Sporturilor din Tokyo stilul său de Karate Okinawaian (Tode). După demonstraţie Ohtsuka îl vizitează de multe ori pe Funakoshi Sensey ocazii cu care discută diferite aspecte ale Karate-ului . Începe să înveţe şi arta Okinawa-te , cu un entuziasm care il împresoineză pe Funakoshi Sensey. Cu acesta studiază Kata şi tehnicile Okinawaiene.

În căutările sale de a cunoaşte, înţelege şi aplica tehnicile de karate, Ohtsuka începe să practice kata şi cu Mabuni Sensey, fondatorul de mai târziu al stilului Shito Ryu cu Jigoro Kano fondatorul Judo-ului dar şi cu legendarul maestru Okinawaian Choki Motobu Sensey. La iniţiativa lui Jigoro Kano concepe un sistem de antrenament cu partener pe care îl experimentează cu Funakoshi Sensey.

Obsevând că în realitate blocajele şi tehnicile din katas-urile tradiţionale Okinawaiene nu pot fi puse în aplicare în lucrul cu partener , Ohtsuka sensey începe să combine în luptă tehnicile din artele marţiale okinawaiene şi japoneze cu cele din jujitsu şi kendo. Modifică şi kata-surile. Aceste tehnici erau lucrate cinci-şase ore pe zi individual dar şi cu partener (Yakusoku-Kumite). Iniţiază lupta cu partener ca formă de antrenament, care se desfăşura full contact şi cu armură de kendo. Toate acestea duc la ascuţirea relaţiilor dintre Ohtsuka şi Funakoshi.

Legătura strânsă dintre Shaolin-ken şi Kempo precum şi puternica influenţă pe care Shaolin ken o avea asupra Ryukyu Jitsu a făcut ca numai după un an Hironori Ohtsuka să devină maestru la Funakoshi şi asistent al acestuia la “Kenkyukai”. După numai câţiva ani toţi budaka din Japonia erau de părere că H. Ohtsuka era cel mai bun maestru de karate, chiar mai bun decât Funakoshi.

Chinestezist şi terapeut a studiat ani de zile mişcările bătrânilor începând cu anul 1925 când începe să practice medicina tradiţională ca şi tatăl său. Cu precădere, aplică medicina tradiţională în tratametul accidentelor din artele marţiale, fapt ce îl pune în legătură directă cu multe şcoli de arte maţiale din Japonia.

Din 1927 s-a consacrat activităţii de maestru Shindo (shinto)Yoshin Ryu Jiu jitsu. Până atunci antrenamentul era structurat în esenţă pe studiul îndividual în ki-hon şi kata. Aceste antrenamente erau făcute de maeştrii individual cu discipolii, fiind secrete. Considerând că această artă nu trebuie să fie ţinută secretă şi că trebuie practicată cu partener a continuat să dezvoltate Yakusoku kumite. Concepe Ohio kumite, Kihon kumite, Sambon kumite, Idori, Tanto Tori , Tachi Tori , - forme de antrenament de luptă tip kata, care au inclus partenerul şi armele şi

care înglobau esenţa tuturor tehnicilor experimentate până atunci. Toate acestea au fost incluse ulterior înviitorul stil. Având o idee proprie asupra modului în care trebuiesc executate tehnicile, H. Ohtsuka s-a despărţit de Funakoshi şi şi-a întemeiat propria şcoală. Deschide primul club universitar din Tokyo (1927). Urmează deschiderea de Dojo-uri în toată Japonia. Zilnic practica meditaţia Zen concentrându-se pe respiraţie şi pe eliberarea minţii. În 1929 Ohtsuka Sensey devine membru al Federaţiei Japoneze de Arte Marţiale.

Anul 1934 a fost anul recunoaşterii Wado Ryu Karate ca stil independent odată cu infiinţarea "Dai Nipon Karate Shinko Klub". În anul 1938 Ohtsuka Sensey a fost avansat la rangul de "Renshi-go". În 1 aprilie 1939 Hironori Ohtsuka, după o demonstraţie magnifică a stilui său în faţa Federaţiei Japoneze de Arte Marţiale, a înscris la "Dai Nippon Budoku Kai" stilul său sub numele de "Wado–Ryu" - Calea Păcii, Calea liniştii, stil ce cuprindea 36 de procedee tehnice şi 18 kata. Mişcările circulare au fost preluate de H.Ohtsuka în forma originală de la vechiul Kempo chinezesc. Wado Ryu preia numeroase elemente de la vechiul Bushido, Kendo şi Jiu Jitsu japonez cum sunt întoarcerile, eschivele, diferite moduri de a sta. Prin aceasta este puternic influenţat acest stil de arta veche de luptă japoneză. H. Ohtsuka este inventatorul loviturii în relaxare. Aşa se explică şi marile deosebiri care există între Wado ryu şi celălalte stiluri tradiţionale, făcându-l unic.

În următorii ani Wado Ryu karate a continuat să se dezvoltate, numeroase dojo-uri deschizându-se în universităţi, iar Ohtsuka sensey a fost recunoscut pe plan mondial. În anul 1942 a fost avansat primind titlul de "Kioshi-go". În 1943 Tatsuo Suzuki a început să practice Wado Ryu karate. În 1944 Ohtsuka Sensey a fost numit Instructor şef de karate al Japoniei, iar în 1945 Wado Ryu este renumit "Zen Nippon Karatedo Renmei". În 1952 Ohtsuka Sensey concepe regulamentul de luptă cu partener pe care îl încorporează în sistemul stilului. Este astfel primul stil de karate care adoptă sistemul competiţional, sistem adoptat ulterior şi de celelalte stiluri moderne de arte marţiale. În aceeaşi perioadă, Ohtsuka Sensey fondează "Wado Ryu Karatedo Renmei Federation", fiind de asemenea membru fondator al Kokusai Budoin (Internaţional Martial Arts Federation) şi director al "Japan Classical Martial Arts Promotion Society". (Societatea de promovare a artelor marţiale clasice japoneze).

În 1947 Teruo Kono a început să practice karate, dar abia din 1951 cu Ohtsuka Sensey. Teruo Kono a câştigat, în 1955, primul Campiont al Japoniei de Wado Ryu karate.

În 1963, Ohtsuka cu trei dintre elevii săi Arakawa, Suzuki şi Takashima a pornit să cucerească Europa şi America. Demonstraţiile au făcut ca stilul Wado Ryu să fie cunoscut și să înceapă a fi practicat în Europa şi America. În 1964 a fost creată All Nippon Karate Federation. În anul 1965, Teruo Kono –6 dan şi Tatsuo Suzuki –6 dan s-au stabilit în Europa. În 1966 Împăratul Hirohito l-a avansat pe Ohtsuka Sensey la "Kun Goto Suokuo jujitsu Shuo". În 5 iunie 1967 denumirea a fost schimbată în Wado Kai. Pentru meritele sale, în 1967, Guvernul Japoniei i-a decernat medalia"Shiju Hoosho". Federaţia Internaţională de Arte Marţiale, printr-un membru al familiei Imperiale l-a avansat la rangul de Hanshi - 10 Dan. Familia Imperială l-a onorat cu titlul de Shodai Karate –Do Meijin Judan. Ohtsuka Sensey a continut să fie profesor activ până la moarte (19 ianuarie 1982) iar despre longevitatea sa spunea "Nu mă gândesc niciodată la trecut, mă concentrez la prezent şi trăiesc pentru viitor". H. Ohtsuka a fost singurul purtător al titlului de Meijin din istoria karatelor.

Stilul wado ryu se practica pe urmatoarele directii:

1. Japan Karatedo Federation Wado-Kai (JKF Wado Kai), organizația internațională susținută de guvernul japonez, condusa de Yoshito Kondo, care joacă un rol important în WKF. (În acest moment cea mai puternică și cea mai numeroasă organizație de wado).

2. International Federation of Wado-Ryu Karate-Do Organizations, organizația internațională particulară fondată și condusă de Grand Master Hironori Ohtsuka II, fiul întemeietorului stilului.

3. Wado International Karate-Do Federation

(WIKF) organizația internațională particulară fondată și condusă de Tatsuo Suzuki 8th Dan Hanshi.

Înainte de 1989, Wado Ryu s-a practicat în Sibiu, Dr. Tr. Severin, București și Tulcea. În România, practicarea oficială a stilului începe după 1990. În 1990, se stabileste primul contact românesc cu sensei Teruo Kono 8 Dan Hanshi - Presedinte al Federației Europene de Wado-Kai. Este momentul în care se începe efectiv studiul Wado-Ryu Karate, sub conducerea directă a marelui maestro Teruo Kono. În 1991, o delegație oficială reprezintă România la Federația Europeană de Wado-Kai în vederea afilierii.

În 1992 ia ființă Liga Romána de Wado-Kai, al cărei președinte este Cătălin Dan Puicea. În 1993, România este afiliată la Federația Europeană de Wado-Kai. Tot atunci, delegația formată din Cătălin Dan Puicea, Radu Gavrilă și Sandu Dimofte, stabileste și primele legături cu JKF Wado Kai, precum și cu federațiile Wado Kai din Germania, Olanda, Macedonia, Iugoslavia, Elveția, Ungaria, Bulgaria, Franța, Anglia, Irlanda.

Dupa afiliere, începand cu anul 1993, sportivii wado participă la CE kumite și kata la Nurenberg, Amsterdam, Belgrad, Budapesta, St Gallen, echipa de kata a României fiind campioană europeană Karate Wado în 1996 la Budapesta (Ungaria) și vicecampioană europeană Karate Wado în 1997 la St. Gallen – Elveția).

În 2003, trei cluburi din Romania afiliate la FRKM (CS Grifonis Wado Kai din Dr Tr Severin, CS Teruo Kono din Craiova și CS Ikueuikan București), devin membri ai JKF Wado-Kai Japan (Japan Karate Federation). În 2004 JKF Wado Kai stabilște Headquater pentru România. În 2005 un număr de 4 sportivi din România au participat la World Wado Cup în Tokyo.

În toți acești ani, antrenorii și sportivii wado au participat atât în țară, cât și în străinătate la 2-3 seminarii anuale de pregătire cu cei mai mari maeştri al stilului Wado Ryu din lume: Teruo Terukazu Kono Hanshi - 8 dan Wado Ryu, 8 dan Shinto Yshinryu Jiu Jitsu Kempo (forma veche de wado ryu), Toru Arakawa – 8 dan Wado Ryu Hanshi (secretar general al Federaţiei Japoneze de Karate), Dr. Hideho Takagi – 8 dan Wado Ryu - Hanshi, Hideya Maki - 8 dan Wado Ryu, Yoshi Ywasaki – 7 dan Wado Ryu - Kioshi (Instructor şef al "Wado-Ryu Academy" Irlanda de Nord) şi Suzu Imai – 7 dan Wado Ryu - Renshi, T. Kohata - 7 dan Wado Ryu – Directorul direcţiei relaţii internaţionale al JKF Wado kai, Seiji Nishimura - 7 dan Wado Ryu (Antrenor al lotului naţional al Japoniei), F. Sugasawa – 7 dan Wado Ryu – Kioshi, instructor al "Wado-Ryu Academy" Anglia, Koji Okumachi 6 dan, Otto Wayne, Masimo Di Luigi - 6 dan Wado Ryu - Italia, Dimce Iankovski - 6 dan Wado Ryu, Cedomir Sasdovski - 6 dan Wado Ryu (Antrenorul lotului Wado kai Macedonia), Atanas Filopovski - 6 dan Wado Ryu, Branko Radovanovici - 6 dan Wado Ryu (Preşedinte Wado Kai Macedonia) au fost ceilalţi maeştrii Wado cu care am avut onoarea de a fi făcut numeroase stagii (antrenamente) tehnice de pregătire.

Surse: Anuarele Sportului (1998-2009); Site-ul oficial al Federației Române de Karate (Modern)

III SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

În anul 2009, după 11 ani de activitate, structura organizatorică a FRK se prezintă astfel: secții afiliate – 115; sportivi legitimați – 4346 (2105 copii, 1498 juniori și tineret, 743 seniori); antrenori – 104; instructori -60; arbitri – 41; Maeștri ai Sportului – 44; Maeștri Emeriți ai Sportului – 14; Antrenori Emeriți – 7.

IV AFILIERI INTERNAȚIONALE

A. Pe plan mondial

- Federația Mondială de Karate (WKF), 1998
- Asociația Internațională de Karate-do Goju-Kai (IKGA)

B. Pe plan european

- Federația Europeană de Karate (EKF), 1998
- Uniunea Europeană de Karate-do Shotokan (ESKU), 2004

V REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Adrian Popescu Săcele – vicepreședinte al Uniunii Europene de Karate-do Shotokan (ESKU) (2004);

Vasile Manea – membru al Comitetului tehnic al Uniunii Europene de Karate Shito-Ryu Shukokai (EUSS) (2004);

- vicepreședinte al Federației Balcanice de Karate (BKF) (1994)

VI EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE– COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

• **1992**, ia ființă Liga Româna de Wado-Kai, al cărei președinte este Cătălin Dan Puicea.

• **1993,** sportivii wado participă la CE kumite și kata la Nurenberg, Amsterdam, Belgrad, Budapesta, St Gallen, echipa de kata a României fiind campioană europeană Karate Wado în 1996 la Budapesta (Ungaria) și vicecampioană europeană Karate Wado în 1997 la St. Gallen – Elveția).

• **1997 (iunie)**, a avut loc o adunare generală a antrenorilor din grupul Amical Karate, care a decis constituirea departamentului de karate Shito-Ryu și organizarea campionatelor naționale de karate Shito-Ryu de kumite și kata.

• **1997(iunie),** se organizeazăprimul CN de Karate Shito-Ryu, pentru proba de kumite seniori. Apoi, în fiecare an s-au organizat campionate naționale pentru kumite și kata, pentru categoriile de vârstă: copii, minicadeți, cadeți, juniori, seniori, masculin și feminin.

• **1998,** Componența Biroului federal: președinte – Adrian Săcele Popescu; președinte de onoare – Aristotel Căncescu; vicepreședinți – Valerian Mușat, Gabriel Suciu, Cătălin Puicea; secretar general – Vasile Manea; antrenor federal – Adrian Ghinea; membri – Doru Botez, Vladimir Pricã, Tunde Vaida, Dumitru Danciu, Nicolae Iordăchescu, Tudorel Simon, Gheorghe Tetu, Nicolae Rădoi, Cristian Liciu, Theodor Paraschivescu, Ferencz Pokocs, Constantin Daneș, Eva Kerekeș, Cristian Bogza, Daniel Iorga.

• **1998,** au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: Constantin Daneș, Mihaela Iorga, Robert Mogoș, Vladimir Pricã - antrenori lot seniori și juniori.

• **1998** (august), s-a organizat de CS Marea Neagră Constanța un stagiu tehnic de karate shito ryu coordonat de sensei Manea Vasile, la care au participat antrenori și sportivi din 12 cluburi.

• **1999 (**februarie), a avut loc la București un stagiu de karate shito ryu coordonat de Sensei George Tsogas, 6 Dan Karate Shito Ryu, în prezența Sensei Vasile Manea.

• **1999,** (august), s-a desfasurat în localitatea Mamaia stagiul tehnic de karate shito- ryu, coordonat de sensei Manea Vasile.

• **1999, (**octombrie), stagiu de karate pentru stilurille: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu și Wado-ryu, cu specialiști trimiși de Japan Karate Federation. Pentru stilul Shito-ryu, din partea Japan Karate Federation a fost delegat Sensei Mitshuko Yabe, 6 Dan Karate Shito-ryu, unde au participat peste 100 de sportivi din 14 cluburi de karate Shito-ryu.

• **2000,** în calitate de membru, Florinel Gruianu, îi va înlocui pe Tudorel Simon, Theodor Paraschivescu**.**

• **2001,** poziția de președinte de onoare o va ocupa Dumitrescu Cristian și în calitate de membru Nicolae Iordăchescu este înlocuit de Vasile Manea și Ghinea Adrian.

• **2001**, a avut loc un stagiu de pregătire la care au participat Sensei Mitsuhiko Yabe, 6 Dan Karate și invitatul de onoare, sensei Iwaki Hashimoto, 7 Dan Karate Shito Ryu – secretar general al Federatiei Internaționale de Shito Ryu Karate Do și sensei Vasile Manea, unde au luat parte peste 120 sportivi și antrenori din 20 de cluburi de karate Shito-Ryu.

• **2002,** membrii Dumitru Danciu, Nicolae Rădoi, Florinel Gruianu, Eva Kerekeș vor fi înlocuiți de Dan Morar și Nicolae Mușat

• **2003,** componența Biroului federal era următoarea: președinte de onoare – Cristian Dumitrescu; președinte - Adrian Săcele Popescu;

vicepreședinți – Valerian Mușat, Gabriel Suciu; membri – Vasile Manea, Cătălin Puicea, Adrian Ghinea, Doru Botez, Vladimir Prica, Tunde Mezei, Gheorghe Tetu, Cristian Liciu, Ferenz Pokocs, Cristian Bogza, Constantin Daneș, Dan Morar, Nicolae Mușat.

• **2003**, cluburile CS Grifonis Wado Kai din Dr Tr Severin, CS Teruo Kono din Craiova și CS Ikueuikan București, afiliate la FRKM, devin membri ai JKF Wado-Kai Japan (Japan Karate Federation).

• **2004 (decembrie)**, s-a organizat la Bucuresti un stagiu de karate Shito-Ryu sub conducerea domnului Thomas Hausner, 6 Dan Karate Shito-Ryu, președintele Federației Europene de Shito-Ryu și Sensei Manea Vasile, unde au participat peste 140 sportivi din 18 cluburi.

• **2005,** membri Doru Botez, Gheorghe Tetu, Cristian Liciu au fost substituiți de Poleac Constantin, Munteanu Daniel

• **2006,** FR Karate Modern era afiliată la următoarele organism internaționale și europene: Federația Mondială de Karate (din 1998); Federația Europeană de Karate (din 1998); Asociația Europeană de Karate Do Shotokan (din 2004); Federația Europeană de Karate Goju Ryu (din 2003); Asociația Internațională de Karate Goju Kai (1992); Uniunea Europeană de Karate Shito Ryu Shukokai (din 2001); Asociația Internațională de Karate Wado Kai Japoneză (din 2000); Federația Balcanică de Karate (din 2000);

• **2007,** Mușat Valerian va ocupa funcția de membru, iar federația s-a afiliat la Federația Mondială de Karate-Do Shotokan;

• **2009, C**lasamentul unităților sportive pe baze rezultatelor la CN:1. CSA Steaua București – 906,5 p, 2. CS Dinamo București – 736,75 p, 3. CS Târgoviște – 210 p, 4. CS Sportul Studențesc București – 193, 5 p, 5. CS Italo București – 144 p 6. ASC Contact București - 143 p (au obținut puncte în clasament 62 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. București – 2409,6p, 2. Vâlcea – 320,5p, 3. Dâmbovița – 316,5p, 4. Brașov – 283,25p, 5. Hunedoara – 136,5p și 6. Dolj -133,25p (au obținut puncte 22 județe).

• **2009,** FR de Karate Modern era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: Adrian Săcele Popescu – președinte; Manea Vasile – secretar general; Ghinea Adrian – antrenor federal; Mușat Valerian, Mușat Nicolae, Puicea Cătălin, Daneș Constantin, Bogza Cristian, Packocs Ferencz, Mezei Tunde, Poleac Constantin, Prica Vladimir, Morar Dan, Munteanu Daniel, Petre Răzvan, membrii.

• **2010 (martie),** Federația Română de Karate Modern își schimbă titulatura în Federația Română de Karate aprobată în unanimitate de Adunarea generală, iar apoi de MTS.

Surse: Federația Română de Karate (Anuarele Sportului 1998-2009).

VI BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRAM, ÎN PERIOADA 1992-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
SHITO-RYU	Seniori	-	1	3	4	3	4	7	14
SHOTOKAN	Seniori	-	1	6	7	28	21	31	80
	Tineret	-	-	-	-	7	7	6	20
	Juniori	-	-	2	2	-	-	-	-
	Cadeți	-	-	-	-	10	14	25	49
WADO KAI	Seniori	-	-	-	-	12	7	12	31
	Juniori	-	-	-	-	-	-	3	3
	Cadeți	-	-	-	-	5	4	7	16
WADO RYU	Seniori	-	-	-	-	1	-	2	3
WKF	Seniori	-	-	1	1	-	-	1	1
EKF	Seniori	-	-	-	-	-	-	1	1
EGKF	Juniori	-	-	-	-	2	-	8	10
	Cadeți	-	-	-	-	-	-	4	4
GOJU-RYU	Seniori	4	4	6	14	11	11	15	37
	Juniori	2	3	6	11	4	1	2	7
	Cadeți	2	2	7	11	2	2	4	8
GOJU-KAI	Seniori	-	-	-	-	9	7	9	25
	Juniori	-	-	-	-	1	1	2	4
	Cadeți	-	-	-	-	3	3	7	13

MINISTERUL TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

Nr. 0002131

CERTIFICAT
DE IDENTITATE SPORTIVĂ

Denumirea structurii sportive
FEDERAȚIA ROMÂNĂ
DE KARATE MODERN

Sediul structurii sportive
B-DUL BASARABIA, NR. 37-39, SECTOR 2,
BUCUREȘTI.

Durata de funcționare
NEDETERMINATĂ

Numărul de identificare din Registrul sportiv și data
B/C/00033/2002.

Semnătura și ștampila

REGISTRUL SPECIAL NR.
362.

Data eliberării 7.03.2002.

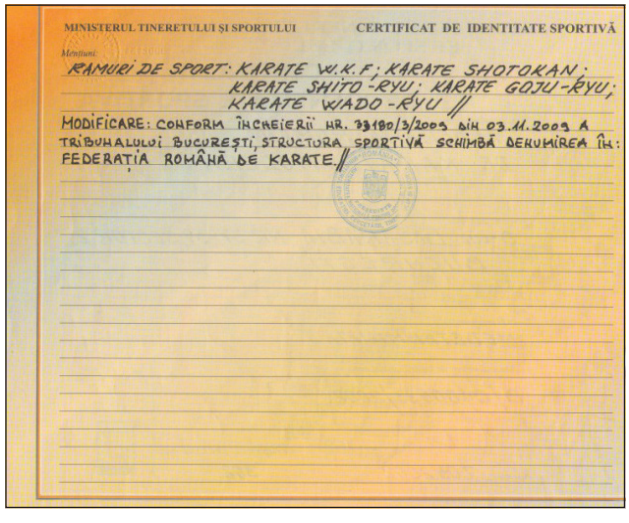

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI — CERTIFICAT DE IDENTITATE SPORTIVĂ

Mențiuni:
RAMURI DE SPORT: KARATE W.K.F; KARATE SHOTOKAN; KARATE SHITO-RYU; KARATE GOJU-RYU; KARATE WADO-RYU //
MODIFICARE: CONFORM ÎNCHEIERII NR. 23180/3/2009 DIN 03.11.2009 A TRIBUNALULUI BUCUREȘTI, STRUCTURA SPORTIVĂ SCHIMBĂ DENUMIREA ÎN: FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KARATE.//

MINISTERUL TINERETULUI ŞI SPORTULUI
BUCUREŞTI, STR. VASILE CONTA NR. 16, SECTOR 2, TELEFON (01) 2508539
FAX (01) 2502670
Www.mts.ro

MINISTERUL TINERETULUI ŞI SPORTULUI

Aviz de constituire nr.883 din 07.03.2002

Autorizaţie de funcţionare nr. 883 din 07.03.2002

In conformitate cu Legea educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare;

In baza Hotărării Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispoziţiilor Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000;

In temeiul Hotărării Guvernului nr. 6/2001 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Tineretului şi Sportului;

Având in vedere cererea FEDERAŢIEI ROMÂNE DE KARATE MODERN;

MINISTERUL TINERETULUI ŞI SPORTULUI

avizează constituirea şi autorizează funcţionarea structurii sportive :

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE MODERN

cu sediul în Bucureşti, B-dul. Basarabia nr.37-39, Sector 2

Prezenta este valabilă numai împreuna cu Certificatul de identitate sportiva.

MINISTRU,
GEORGIU GINGARAS

Stagiu de karate şi Congres Shito-Ryu (coordonat de Soke Kunyo Tatsuno), organizat cu ocazia Turneului Internaţional "Cupa Bosfor", în anul 1996, la care au participat toţi reprezentanţii Shito-Ryu Seishin Kkai din zona Balcanică. Din ţara noastră a fost prezent Sensei Vasile Manea.

În august 1998, s-a organizat stagiu tehnic de karate shito-ryu, coordonat de sensei Manea Vasile. De stânga la dreapta (rândul de sus): antrenorii Sava Bogdan, Cozmolici Gheorghe, Nistor Ion, Bogza Cristian, Sensei Manea Vasile, Tudor Viorel, Liciu Cristian. De stanga la dreapta (rândul de jos): sportiv Stanciu Florin, antrenor Teodor Romeo, instructor Băloi Leonard, antrenor Munteanu Daniel, antrenor Marinoiu Viorel, antrenor Marin Dănuț, instructor Kelemen Adrian

În luna august 1999, s-a desfășurat în localitatea Mamaia stagiul tehnic de karate shito-ryu, coordonat de sensei Manea Vasile, la care au participat 10 cluburi: CS Masibo Petrosani, CS Tai Go Titu, CS Berca Buzău, CS Saro Târgoviște, CS Arctic Găiești, CS Dinamo București, CSȘ Ploiești, CS Petrom Flacăra Moreni, CS Koryo Târgoviște, CS Ro-Ka-Do București

În octombrie 1999, s-a desfăşurat stagiul de karate, pentru stilurille: Shotokan, Shito-ryu, Goju-ryu si Wado-ryu. Pentru stilul shito-ryu au participat sensei Mitsuhiko Yabe şi sensei Manea Vasile (central) şi antrenorii: Gruianu Florin, Niculescu Cătălin, Bunusiu Tiberiu, Bălan Cristian, Munteanu Ionut, Marinoiu Viorel, Cozmolici Gheorghe, Bogza Cristian, Vlăduţ Cătălin, Munteanu Daniel, Dumbrăvescu Ionuţ, Vărzaru Dragoş, Tudor Viorel.

**Sportivii medaliaţi cu aur, argint şi bronz
în probele individuale şi pe echipe la
Campionatele Mondiale şi Europene**

KARATE*
CAMPIONATE MONDIALE
SHITO- RYU
SENIORI

	Medalii de argint	
NICOLAE Adina	kumite open	1998 Grecia
	Medalii de bronz	
NICOLAE Carmen	kumite 72,5 kg	1998 Grecia
GOGOAŞĂ Mihai	kumite 80 kg	1998 Grecia
IACOB Marius, PIETRĂREANU George, BĂDULESCU Constanţa, GOGOAŞĂ Mihai, RĂDULESCU Alin, NICOLAE Carmen, LIŢĂ Monica, POPESCU Corina	kumite-echipe	1998 Grecia
KARATE SHOTOKAN **SENIORI**		
	Medalii de argint	
CÎRSTEA Marius	kumite +75 kg -ski	2009 Atena (GRE)
	Medalii de bronz	
SANDU Ştefania	kumite -53 kg	2002 Madrid (ESP)
DINICU Claudiu	kumite -65 kg -ski	2009 Atena (GRE)
MATEI Paul	kumite +75 kg -ski	2009 Atena (GRE)
NIŢU Claudia	kumite -60 kg -ski	2009 Atena (GRE)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina, NIŢU Claudia, SANDU Ştefania, VLAIC Iuliana	kumite echipe -ski	2009 Atena (GRE)

ALEXE Iulia Ana Maria, ALEXE Liana Alexandra, IOGHEN Ilinca Florentina	kata echipe -wskf	2009 Tokio (JPN)
JUNIORI		
	Medalii de bronz	
BOGA Adriana	kata -ski	2009 Atena (GRE)
BOGA Adriana	kumite open -ski	2009 Atena (GRE)
WKF		
SENIORI		
	Medalii de bronz	
NIŢU Claudia	kumite open	2006 Tampere (FIN)
GOJU-RYU **SENIORI**		
	Medalii de aur	
NIŢU Claudia	kumite -60 kg	2005 Rotterdam (NED)
POPA Paul Florian	kumite -65 kg	2005 Rotterdam (NED)
CIUCIOI BADEA Codruţa	kumite open	2005 Rotterdam (NED)
MIREA Alexandrina, MITRACHE Alina, NIŢU Claudia, POPESCU Corina	kumite echipe	2005 Rotterdam (NED)
	Medalii de argint	
POPESCU Corina	kumite -60 kg	2005 Rotterdam (NED)
MITRACHE Alina	kumite +60 kg	2005 Rotterdam (NED)
LĂCĂTUŞ Relu	kumite -80 kg	2005 Rotterdam (NED)
TOTELCAN Marian	kumite +80 kg	2005 Rotterdam (NED)
	Medalii de bronz	
COROVIE Cristina	kumite -53 kg	2005 Rotterdam (NED)
MIREA Alexandrina	kumite +60 kg	2005 Rotterdam (NED)
ENĂCHESCU Sorin	kumite -60 kg	2005 Rotterdam (NED)
BĂDIN Laur	kumite -65 kg	2005 Rotterdam (NED)
BLEOTU Costin	kumite +80 kg	2005 Rotterdam (NED)
BLEOTU Costin , CRISTEA Marius, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian	kumite echipe	2005 Rotterdam (NED)
JUNIORI		
	Medalii de aur	
BĂDIN Laur, CREŢIU Paul, ENĂCHESCU Sorin, IONIŢĂ Cosmin, MATEI Paul, RĂCILĂ Lucian, VLEAONGĂ Robert	kumite echipe	2006 Marsciano (ITA)

ȘTEFANA Mădălina	kumite +60kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de argint	
ENĂCHESCU Sorin	kumite -60kg	2006 Marsciano (ITA)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2006 Marsciano (ITA)
SPERIATU Alina	kumite +60kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de bronz	
DINICĂ Claudiu	kumite -65kg	2006 Marsciano (ITA)
TEODORESCU Claudiu	kumite -70kg	2006 Marsciano (ITA)
ROTARU Cristina	kumite -53kg	2006 Marsciano (ITA)
COROVIE Cristina	kumite -53kg	2006 Marsciano (ITA)
PANAIT Cristina	kumite -60kg	2006 Marsciano (ITA)
COROVIE Cristina, HIRIȘCĂU Andra, PANAIT Cristina, SPERIATU Alina, ȘTEFAN Mădălina	kumite echipe	2006 Marsciano (ITA)
CADEȚI		
	Medalii de aur	
ASAFTEI Daniel	kumite -75kg	2006 Marsciano (ITA)
CRISTIAN Georgeta	kumite -57kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de argint	
BOSOTEANU Iulia	kumite -51kg	2006 Marsciano (ITA)
GRIGORE Cristiana	kumite -57kg	2006 Marsciano (ITA)
	Medalii de bronz	
CRISTEA Laura	kumite +53kg	2005 Rotterdam (NED)
ANDRUȘ Răzvan	kumite -70kg	2006 Marsciano (ITA)
SUCIU Sorin	kumite -70kg	2006 Marsciano (ITA)
CHIABEI Marius	kumite -75kg	2006 Marsciano (ITA)
NEACȘU Vlad	kumite +75kg	2006 Marsciano (ITA)
FUGACIU Mario	kumite +75kg	2006 Marsciano (ITA)
SUMEDRE Maria	kumite +75kg	2006 Marsciano (ITA)
CAMPIONATE EUROPENE		
KARATE SHOTOKAN		
SENIORI		
	Medalii de aur	
DUMITRU Cătălin	kumite	2002 (GER)
DUMITRU Cătălin, IACOB Marius, MOGOȘ Robert	kumite echipe	2002 (GER)
HAINAGIU Ionela	kata	2004 Veneţia (ITA)

NIŢU Claudia	kumite -60kg	2004 Veneţia (ITA)
NIŢU Claudia	kumite -60kg	2005 Noale (ITA)
IANCU Traian Gheorghiţă	kumite -70kg	2005 Noale (ITA)
MATEI Paul Victor	kumite -80kg	2005 Noale (ITA)
MITRACHE Alina, MIREA Alexandrina, NIŢU Claudia. POPESCU Corina	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
SANDU Ştefania	kumite -53kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
NIŢU Claudia	kumite -60kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
DUMITRU Cătălin	kumite -75kg -ski	2007Quartu Sant Elena (ITA)
DUMITRU Cătălin	kumite open -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
NIŢU Claudia	kumite -60kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
CRISTIAN Georgiana. MIREA Alexandrina,NIŢU Claudia. POPESCU Corina	kumite echipe -esku	2007 Veneţia (ITA)
ROBU Simona	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
SANDU Ştefania	kumite -53kg -esku	2008 Oradea (ROU)
NIŢU Claudia	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MIREA Alexandrina	kumite +65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina,NIŢU Claudia, SANDU Ştefania (ROMÂNIA I)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
TONCEAN Dragoş	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
IONESCU Andrei	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IANCU Traian	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
VASS Hunor	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
CÎRSTEA Marius	kumite -80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
DUNOSE Alin	kumite +80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
CÎRSTEA Marius. IANCU Emil, IANCU Traian, ION Răzvan, IONIŢĂ Cosmin, PAUL Dinu,VASS Hunor (ROMÂNIA I)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de argint	
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2004 Veneţia (ITA)
POPESCU Corina	kumite -60kg	2004 Veneţia (ITA)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2005 Noale (ITA)
BĂDIN Laur, CONSTANTIN Alin,ENCHESCU Sorin, IONIŢĂ Cosmin, LĂCĂTUŞ Relu, MATEI Paul, VASS Hunor	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
MIREA Alexandrina. MITRACHE Alina,NIŢU Claudia, POPESCU Corina	kumite echipe -esku	2006 Veneţia (ITA)

STANCU Alina	kumite -55kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
DINICĂ Claudiu	kumite -75kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
BUCUR Cătălin, DINICĂ Claudiu,DUMITRU Cătălin, IANCU Daniel,IONESCU Andrei IOSIPESCU Cristian	kumite echipe -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
RATCU Robert		
MIREA Alexandrina	kumite +60kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
IANCU Emil	kumite -60kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
SAFTA Mihăiţă	kumite +80kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
ENEA Diana	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg -esku	2008 Oradea (ROU)
TINCA Alina	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IONIŢĂ Cristina, MITRAN Alina, STANCU Alina, TINCA Alina	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
CONSTANTIN Cristian	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
GHIŢĂ Silviu, PAUL Dinu, TELEHOI Mircea	kata echipe -esku	2008Oradea (ROU)
DUMITRU Cătălin	kumite -65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IONIŢĂ Cosmin	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ION Răzvan	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BUDUI Ciprian	kumite -80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
LĂPUȘTEA Cristian	kumite +80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de bronz	
IONIŢĂ Cosmin	kumite -70kg	2004 Veneţia (ITA)
CRISTEA Marius	kumite -75kg	2004 Veneţia (ITA)
PAMFIL Cătălin	kumite -75kg	2004 Veneţia (ITA)
PREDA Csaba	kumite+80kg	2004 Veneţia (ITA)
MIREA Alexandru, NIŢU Claudiu, POPESCU Corina, VASS Katalin	kumite echipe	2004 Veneţia (ITA)
HAINAGIU Aurelia	kata	2005 Noale (ITA)
POPESCU Corina	kumite -53kg	2005 Noale (ITA)
COJOCARU Ana Maria	kumite -53kg	2005 Noale (ITA)
TONCEAN Dragoș	kata	2005 Noale (ITA)
CIUCIOI BADEA Codruţa, COJOCARU Ana Maria, COROVIE Cristina, ŞTEFAN Madalina	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
PEAGU Ramona	kumite -53kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
POPESCU Corina	kumite -60kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
IANCU Emil	kumite -60kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
IANCU Traian Gheorghiţă	kumite -70kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
IANCU Marian Daniel	kumite -80kg -esku	2006 Veneţia (ITA)

CRISTEA Marius, IANCU Emil,	kumite -60kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
IANCU Traian, LĂCĂTUŞ Relu,MATEI Paul, POPA Paul Florian,TOTELCAN Marian	kumite echipe -esku	
VLAIC Iuliana	kumite -55kg -ski	2007 Quartu Sant Elena (ITA)
IANCU Traian	kumite -70kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
LĂCĂTUŞ Relu	kumite -80kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
LĂPUŞTEA Cristian	kumite -80kg -esku	2007 Veneţia (ITA)
CÎRSTEA Marius, ENĂCHESCU Sorin, IANCU Emil, IANCU Traian, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian, VASS Hunor (ROMANIA I)	kumite echipe -esku	2007 Veneţia (ITA)
CARASU Ciprian, CONSTANTIN Alin, IONIŢĂ Cosmin, LĂCĂTUŞ Relu, LĂPUŞTEA Cristian, MATEI Paul, SAFTA Mihăiţă (ROMANIA II)	kumite echipe -esku	2007 Veneţia (ITA)
MITRAN Alina	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
STANCU Alina	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ROMAN Marcela	kumite +65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IANCU Emil	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ŢURCA Alexandru	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
IOSIPESCU Cristian	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ROTARU Robert	kumite -80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
SAVA Marian	kumite +80kg -esku	2008 Oradea (ROU)
DINICĂ Claudiu, DUNOSE Alin,	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
IOSIPESCU Cristian, TEODORESCU Claudiu, TONCEAN Dragoş (ROMÂNIA II)		
TINERET ŞI JUNIORI		
	Medalii de aur	
HOSU Mihai	kata (<17 ani)	1999 Nicosia (CYP)
CIOBANU Petru-Mihai, HOSU Mihai, PASCA Aron-Alexandru	kata ech. (<17 ani)	2000 (GER)
SIMKO Csanad	kumite individual (<9 ani)	2000 (GER)
CONSTANTIN Christian-Vasile	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
IOSIF Robert-Alexandru	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
HOSU Mihai	kata mixt (<17 ani)	2000 (GER)
VĂRZARU Adrian	kumite individual (<14 ani)	2000 (GER)
	Medalii de argint	
CONSTANTIN Christian-Vasile, GIURCĂ Alexandru-Florin, DIACONU Alexandru-Daniel	kata ech. (<17 ani)	2000 (GER)
SOCOL Miruna-Sânziana, FIRIDON Anca-Sorina, MANILIUC Roxana	kata ech. (<17 ani)	2000 (GER)

AVRAM Cătălin	kumite individual (<9 ani)	2000 (GER)
FIRIDON Anca-Sorina	kata fete 3K-Dan	2000 (GER)
ZVORIŞTEANU Sergiu-Adrian	kata mixt (6-10ani)	2000 (GER)
PASCAAron-Alexandru	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
REPEDE Ştefan-Emil	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
	Medalii de bronz	
BONE Sandra	kumite individual (<9 ani)	2000 (GER)
GIURCĂ Alexandru-Florin	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
SOCOL Miruna-Sânziana	kata mixt (<14ani)	2000 (GER)
HOSU Mihai	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
FIRIDON Anca-Sorina	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
BONE Sandra	kumite individual (15-17 ani)	2000 (GER)
CADEŢI		
	Medalii de aur	
COROVIE Cristina	kumite -50kg	2004 Veneţia (ITA)
DINICĂ Claudiu	kumite -60kg	2004 Veneţia (ITA)
RĂCILĂ Lucian	kumite -55kg	2005 Noale (ITA)
BOGA Adriana	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
BOGA Adriana	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BOGA Adriana, MARINESCU Cristina,OLTEANU Lavinia	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
TELEHOI Mircea	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
ISPAS Andrei	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)
TINTOC Daniel	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
SIPOS Gergo	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de argint	
RĂILEANU Cristina	kumite -57kg	2004 Veneţia (ITA)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2004 Veneţia (ITA)
BOSOTEANU Iulia, LENGYEL Lilla, MIULESCU Ilinca	kumite echipe	2005 Noale (ITA)
BOGA Adriana, BOSOTEANU Iulia, CRISTIAN Georgiana, MIULESCU Ilinca	kumite echipe -esku	2006 Veneţia (ITA)
FUGACIU Mario, MOISE Andrei, POLMOLEA Andrei, TINTOC Daniel, ZAHARIA Cătălin	kumite echipe -esku	2007 Veneţia (ITA)
GRIGOREANU Alexandra	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
SIRCĂ Roxana	kumite -51kg -esku	2008 Oradea (ROU)
OLTEANU Lavinia	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
NICULA Bogdan	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)

ZAHARIA Cătălin	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
POZDERCĂ Bogdănel	kumite -65kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MAZILU Mihai	kumite -75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
STIFU Andi	kumite +75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BĂRNUŢIU Roland, MOISE Andrei, POZDEARCĂ Bogdănel, TINTOC Daniel, ZIDU Mihai	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
	Medalii de bronz	
SUMEDRE Maria	kumite -50kg	2004 Veneţia (ITA)
LENGYEL Lilla	kumite +57kg	2004 Veneţia (ITA)
VĂRZARU Adrian Dragoş	kumite -55kg	2004 Veneţia (ITA)
TONCEAN Dragos	kumite -65kg	2004 Veneţia (ITA)
CONSTANTIN Alin	kumite +75kg	2004 Veneţia (ITA)
MIULESCU Ilinca	kumite -57kg	2005 Noale (ITA)
TĂRĂBAM Rareş	kumite -55kg	2005 Noale (ITA)
BOGA Adriana	kata -esku	2006 Veneţia (ITA)
ZAHARIA Cătălin	kumite -55kg -esku	2006 Veneţia (ITA)
BĂLĂŞIU Cezar, CHIABEI Marius, FUGACIU Mario, NĂSTASE Cătălin, NEACŞU Vlad, SAFTA Mihăiţă, TOMOŞOSCHI Rafael	kumite echipe -esku	2006 Veneţia (ITA)
BOGA Adriana, MARINESCU Cristina, MIULESCU Ilinca, REKASI Reka	kumite echipe -esku	2007 Veneţia (ITA)
CHELARU Ioana	kata -esku	2008 Oradea (ROU)
IONIŢĂ Cristina	kumite -51kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MARINESCU Cristina	kumite -51kg -esku	2008 Oradea (ROU)
RACZ Tunde	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
GRIGOREANU Alexandra	kumite -57kg -esku	2008 Oradea (ROU)
BALASZ SCARADI Renata	kumite +57kg- esku	2008 Oradea (ROU)
GRIGOREANU Alexandra, RACZ Tunde, SIRCA Roxana (ROMÂNIA III)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
AVRAM Iuliana, FRUMUŞELU Raluca, LUNGU Dana (ROMÂNIA II)	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)
MOISE Andrei	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)
MUSTEAŢĂ Claudiu	kumite -55kg -esku	2008 Oradea (ROU)
NEAGU Alexandru	kumite -60kg -esku	2008 Oradea (ROU)
HAIDUC Marius	kumite -70kg -esku	2008 Oradea (ROU)
ZIDU Mihai	kumite +75kg -esku	2008 Oradea (ROU)
GILCĂ George, ISPAS Andrei, MUSTEAŢĂ Claudiu, POTARNCEI Cristian	kumite echipe -esku	2008 Oradea (ROU)

WADO KAI SENIORI		
	Medalii de aur	
SANDU Ştefania	kumite -53kg	2008 Bucureşti (ROU)
NIŢU Claudia	kumite -60kg	2008Bucureşti (ROU)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2008 Bucureşti (ROU)
CRISTIAN Georgiana, MIREA Alexandrina, NIŢU Claudia, SANDU Ştefania	kumite echipe	2008 Bucureşti (ROU)
MIREA Radu	kata	2008 Bucureşti (ROU)
IANCU Emil	kumite -60kg	2008 Bucureşti (ROU)
CÎRSTEA Marius	kumite -80kg	2008 Bucureşti (ROU)
CÎRSTEA Marius, IANCU Emil, IANCU Traian,	kumite echipe	2008 Bucureşti (ROU)
SANDU Ştefania	kumite 55kg	2009 Dublin (IRL)
NIŢU Claudia	kumite 61kg	2009 Dublin (IRL)
MIREA Alexandrina,IONIŢĂ Cosmin, Mirea Radu, POPA Paul, VASS Hunor	kumite 68kg	2009 Dublin (IRL)
FRUMUŞELU Raluca, MIREA Alexandrina, NIŢU Claudia, SANDU Ştefania	kumite echipe	2009 Dublin (IRL)
	Medalii de argint	
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg	2008 Bucureşti (ROU)
SPERIATU Alina	kumite +60kg	2008 Bucureşti (ROU)
PEAGU Ramona	kumite open	2008 Bucureşti (ROU)
MIREA Mihai	kata	2008 Bucureşti (ROU)
IANCU Traian	kumite -70kg	2008 Bucureşti (ROU)
VASS Hunor	kumite -75kg	2008 Bucureşti (ROU)
DINU Paul Viorel, GHIŢĂ Silviu, POPA Paul, TOTELCAN Marian	kumite echipe	2009 Dublin (IRL)
	Medalii de bronz	
BERGHIANU Sandra	kata	2008 Bucureşti (ROU)
MITRAN Alina	kumite -60kg	2008 Bucureşti (ROU)
ROMAN Marcela	kumite open	2008 Bucureşti (ROU)
IONESCU Andrei	kumite -60kg	2008 Bucureşti (ROU)
POPA Paul	kumite -65kg	2008 Bucureşti (ROU)
POPA Paul	kumite 67kg	2009 Dublin (IRL)
DINU Paul Viorel	kumite 84kg	2009 Dublin (IRL)
STIFU Andi	kumite +84kg	2009 Dublin (IRL)
FRUMUŞELU Raluca	kumite 61kg	2009 Dublin (IRL)
DINU Paul Viorel, GHIŢĂ Silviu, STIFU Andi	kata echipe	2009 Dublin (IRL)
MIREA Radu	kumite -70kg	2008 Bucureşti (ROU)

IONIŢĂ Cosmin	kumite open	2008 Bucureşti (ROU)
JUNIORI		
	Medalii de bronz	
AVRAM Iuliana	kumite 53kg	2009 Dublin (IRL)
BILA Andreea	kumite 53kg	2009 Dublin (IRL)
AVRAM Iuliana, BILA Andreea, COCOŞI Diana	kata echipe	2009 Dublin (IRL)
CADEŢI		
	Medalii de aur	
SIRCA Roxana	kumite -51kg	2008 Bucureşti (ROU)
BOGA Adriana	kumite -57kg	2008 Bucureşti (ROU)
POLIFRON Clara	kumite +57kg	2008 Bucureşti (ROU)
MOISE Andrei	kumite -60kg	2008 Bucureşti (ROU)
ZIDU Mihai	kumite +75kg	2008 Bucureşti (ROU)
	Medalii de argint	
FELEA Roxana, TIMOFTE Ana Maria	kata echipe	2008 Bucureşti (ROU)
ŞERBAN Andreea Denisa		
BOINGEANU Loredana	kumite +57kg	2008 Bucureşti (ROU)
DRAGOMIR Marius	kumite -60kg	2008 Bucureşti (ROU)
POZDEARC Bogdan	kumite -65kg	2008 Bucureşti (ROU)
	Medalii de bronz	
ION Marian	kata	2008 Bucureşti (ROU)
FELEA Roxana	kata	2008 Bucureşti (ROU)
NICULAE Cătălin	kumite -65kg	2008 Bucureşti (ROU)
TINTOC Daniel	kumite -70kg	2008 Bucureşti (ROU)
IMREH Alexandru	kumite -75kg	2008 Bucureşti (ROU)
IONESCU Andrei	kumite -75kg	2008 Bucureşti (ROU)
COCOŞI Diana	kumite 54kg	2009 Dublin (IRL)
WADO RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
PUICEA Cătălin, PIELE Iulian,	kata echipe, masculin	1996 Budapesta (HUN)
PREDOI Constantin		
	Medalii de bronz	
POPESCU Lilian	kumite 85 kg	1996 Budapesta (HUN)

ILIE Florentina, GIURA Diana, CODREANU Cătălina, FRĂŢILĂ Iuliana	kumite-echipe, feminin	1996 Budapesta (HUN)
WKF		
SENIORI		
	Medalii de bronz	
SANDU Ştefania	kumite -53 kg	2001 Sofia(BUL)
EKF		
SENIORI		
	Medalii de bronz	
SANDU Ştefania	kumite -55kg	2009 Zagreb (CRO)
EGKF		
JUNIORI		
	Medalii de aur	
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg	2008 Kaliningrad (RUS)
RATCU Robert	kumite -75kg	2008 Kaliningrad (RUS)
	Medalii de bronz	
IORDACHE Ioana	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
CRISTIAN Georgiana, MIULESCU Ilinca, RADU Simona, VLAIC Iuliana	kumite echipe	2008 Kaliningrad (RUS)
ZAHARIA Cătălin	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
RĂCILĂ Lucian	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
DINICĂ Claudiu	kumite -65kg	2008 Kaliningrad (RUS)
MITRACHE Vlad	kumite -80kg	2008 Kaliningrad (RUS)
CHIABEI Marius	kumite -80kg	2008 Kaliningrad (RUS)
BĂDIN Laur, DINICĂ Claudiu, RATCU Robert, RĂCILĂ Lucian	kumite echipe	2008 Kaliningrad (RUS)
CADEŢI		
	Medalii de bronz	
POLIFRON Clara	kumite +57kg	2008 Kaliningrad (RUS)
MOISE Andrei	kumite -60kg	2008 Kaliningrad (RUS)
NICULAE Cătălin	kumite -65kg	2008 Kaliningrad (RUS)
POZDEARCĂ Bogdan	kumite -70kg	2008 Kaliningrad (RUS)

SHITO-RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
POPESCU Corina	shukokai kumite -60 kg	2003 Viena (AUT)
POPA Paul	shukokai kumite -65 kg	2003 Viena (AUT)
BLEOTU Costin, CRISTEA Marius, IACOB Marius, IANCU Traian, POPA Paul , PREDA Csaba, VĂRZARU Dragoş	shukokai kumite echipe	2003Viena (AUT)
	Medalii de argint	
MAMARA Alexandru	-70 kg	2001 Sofia(BUL)
MINCU Claudiu Marian	-78 kg	2001 Sofia(BUL)
VASILE Gabriela	shukokai kumite -53 kg	2003 Viena (AUT)
IACOB Marius	shukokai kumite -75 kg	2003 Viena (AUT)
	Medalii de bronz	
MILITARU Elena Mădălina	shukokai kumite -53 kg	2003 Viena (AUT)
CERNAT Mariana Laura	shukokai kumite -53 kg	2003 Viena (AUT)
BUDUI Ciprian	shukokai kumite -65 kg	2003 Viena (AUT)
GRĂDINARU Constantin	shukokai kumite -80 kg	2003 Viena (AUT)
PREDA Csaba	shukokai kumite +80 kg	2003 Viena (AUT)
BLEOTU Ion Costin	shukokai kumite+80 kg	2003Viena (AUT)
BĂLOI Leonard, BUDUI Ciprian, CAPRICI, DINESCU Mihai, DUMITRU Cătălin, GRĂDINARU Constantin, IANCU Emil	shukokai kumite echipe	2003 Viena (AUT)
GOJU-RYU		
SENIORI		
	Medalii de aur	
NIŢU Claudia	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
MIREA Alexandrina	kumite +60kg	2005 Viena (AUT)
MIREA Alexandru, MITRACHE Alina, NIŢU Claudiu, POPESCU Corina	kumite echipe	2005 Viena (AUT)
NIŢU Claudia	kumite -60kg	2007 Dortmund (GER)
IANCU Emil	kumite -60kg	2007 Dortmund (ger)
NIŢU Claudia	kumite 61 kg	2009 Berna (SUI)
SANDU Ştefania	kumite 55 kg	2009 Berna (SUI)
MIREA Alexandrina	kumite 68 kg	2009 Berna (SUI)
CÎRSTEA Marius	kumite 84kg	2009 Berna (SUI)
MATEI Paul	kumite +84kg	2009 Berna (SUI)
IORDACHE Ioana, MIREA Alexandrina, NIŢU Claudia, SANDU Ştefania	kumite echipe	2009 Berna (SUI)

	Medalii de argint	
DUŢĂ Alin, G RIGORE George, STOICA Cristian	kumite echipe	2002 Viena (AUT)
BUDUI Ciprian	kumite -70kg	2005 Viena (AUT)
CRISTEA Marius	kumite -75kg	2005 Viena (AUT)
BLEOTU Costin, CRISTEA Marius,	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
IANCU Emil, IANCU Traian, TOTELCAN Marian, VĂRZARU Dragoş	kumite echipe	
SANDU Ştefania	kumite -53kg	2007 Dortmund (GER)
MIREA Alexandrina, NIŢU Claudia, POPESCU Corina, SANDU Ştefania	kumite echipe	2007 Dortmund (ger)
POPA Paul Florian	kumite -65kg	2007 Dortmund (GER)
CÎRSTEA Marius, ENĂCHESCU Sorin, IANCU Emil, IANCU Traian, LĂCĂTUŞ Relu, POPA Paul Florian, TOTELCAN Marian	kumite -65kg	2007 Dortmund (GER)
VLAIC Iuliana	kumite 50kg	2009 Berna (SUI)
DINICĂ Claudiu	kumite 67kg	2009 Berna (SUI)
BUDUI Ciprian, CÎRSTEA Marius, DINICĂ Claudiu, IANCU Traian, IANCU Emil, POPA Paul, TOMA Florin	kumite echipe	2009 Berna (SUI)
	Medalii de bronz	
STOICA Cristian	kumite -70kg	2002 Viena (AUT)
GRIGORE George	kumite +80kg	2003 Elvas (POR)
COROVIE Cristina	kumite -53kg	2005 Viena (AUT)
POPESCU Corina	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
MITRACHE Alina	kumite +60kg	2005 Viena (AUT)
IANCU Emil	kumite -60kg	2005 Viena (AUT)
POPA Paul Florian	kumite -65kg	2005 Viena (AUT)
IANCU Traian	kumite -70kg	2005 Viena (AUT)
CONSTANTIN Alin	kumite -80kg	2005 Viena (AUT)
TOTELCAN Marian	kumite+80kg	2005 Viena (AUT)
CRISTIAN Georgiana	kumite -53kg	2007 Dortmund (GER)
ENĂCHESCU Sorin	kumite -60kg	2007 Dortmund (GER)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2007 Dortmund (GER)
TOTELCAN Marian	kumite +80kg	2007 Dortmund (GER)
COROVIE Cristina	kumite 50 kg	2009 Berna (SUI)
JUNIORI		
	Medalii de aur	
COJOCARU Ana Maria	kumite -53kg	2004 St. Polten (AUT)

NIŢU Claudia	kumite -60kg	2004 St. Polten (AUT)
BUDUI Ciprian	kumite -70 kg	2004 St. Polten (AUT)
TOTELCAN Marian	kumite -80 kg	2004 St. Polten (AUT)
Medalii de argint		
ROTARU Cristina	kumite -53kg	2004 St. Polten (AUT)
Medalii de bronz		
TRUFIN Marian, BLEOTU Costin, BUDUI Ciprian,	kumite -65kg	2004 St. Polten (AUT)
CRISTEA Marius, DUMITRU Cătălin, IONIŢĂ Cosmin, TRUFIN Marian	kumite echipe	
	CADEŢI	
	Medalii de aur	
COROVIE Cristina	kumite -51kg	2004 St. Polten (AUT)
DAMIAN George	kumite -55kg	2004 St. Polten (AUT)
	Medalii de argint	
PAREPA Radu	kumite -70kg	2004 St. Polten (AUT)
CONSTANTIN Alin	kumite+75kg	2004 St. Polten (AUT)
	Medalii de bronz	
NEDELCU Mihaela	kumite -51kg	2004 St. Polten (AUT)
ŞTEFAN Mădălina	kumite+57kg	2004 St. Polten (AUT)
DINICĂ Claudiu	kumite -60kg	2004 St. Polten (AUT)
BĂDIN Laur	kumite -65kg	2004 St. Polten (AUT)
	GOJU-KAI	
	SENIORI	
	Medalii de aur	
GROSU Iulia	kumite -53 kg	2001 Ungaria
SANDU Ştefania	kumite -60 kg	2001 Ungaria
STOICA Cristian	kumite -60 kg	2001 Ungaria
STANCU Valeriu	kumite -65 kg	2001 Ungaria
POPESCU Corina	kumite -60 kg	2007 Berna (SUI)
MITRACHE Alina	kumite +60 kg	2007 Berna (SUI)
CÎRSTEA Marius	kumite -80 kg	2007 Berna (SUI)
POPA Paul	kumite open	2007 Berna (SUI)
CÎRSTEA Marius, ENACHE Sorin, LĂCĂTUŞ Relu, POPA Paul,(ROMANIA I)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)

	Medalii de argint	
TUDORACHE Simona	kumite -60 kg	2001 Ungaria
DOVGANIUC Radu	kumite -60 kg	2001 Ungaria
ALEXANDRU Sorin	kumite -70 kg	2001 Ungaria
COJOCARU Ana Maria	kumite -60 kg	2007 Berna (SUI)
POPESCU Corina	kumite open	2007 Berna (SUI)
LĂCĂTUŞ Relu	kumite -80 kg	2007 Berna (SUI)
BĂDIN Laur, CALCIU Răzvan, MANEA Alexandru, TOMA Florin (ROMANIA II)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)
	Medalii de bronz	
DUŢĂ Alin	kumite -60 kg	2001 Ungaria
PETRESCU Alexandru	kumite -65 kg	2001 Ungaria
TAMASI Andrei	kumite -70 kg	2001 Ungaria
IONESCU Remus	kumite -75 kg	2001 Ungaria
NEGOESCU Doru	kumite -80 kg	2001 Ungaria
SANDU Ştefania	kumite -60 kg	2007 Berna (SUI)
NEDELCU Mihaela , POPESCU Corina, ROMAN Marcela, SANDU Ştefania, (ROMANIA I)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)
COJOCARU Ana Maria, COROVIE Cristina , FURTUNĂ Mihaela, MITRACHE Alina, (ROMANIA II)	kumite echipe	2007 Berna (SUI)
TOMA Florin	kumite -70 kg	2007 Berna (SUI)
JUNIORI		
	Medalii de aur	
CALCIU Răzvan	kumite open	2007 Berna (SUI)
	Medalii de argint	
BĂDIN Laur	kumite open	2007 Berna (SUI)
	Medalii de bronz	
COROVIE Cristina	kumite open	2007 Berna (SUI)
PANAIT Cristina	kumite open	2007 Berna (SUI)
CADEŢI		
	Medalii de aur	
MAMULEA Bogdan	kata individual	2001 Ungaria
CRISTIAN Georgiana	kumite -57 kg	2007 Berna (SUI)
CHIABEI Marius	kumite +70 kg	2007 Berna (SUI)
	Medalii de argint	
CRAIOVEANU Valentin	kata individual	2001 Ungaria
MIULESCU Ilinca	kumite +57 kg	2007 Berna (SUI)
NEACŞU Vlad	kumite +70 kg	2007 Berna (SUI)

	Medalii de bronz	
CĂŢOIU Eduard	kata individual	2001 Ungaria
NICULESCU Cătălina	kata individual	2001 Ungaria
NICULESCU Cătălina	kumite -60 kg	2001 Ungaria
CĂŢOIU Eduard	kumite -60 kg	2001 Ungaria
PUTORU Laurenţiu	kumite -60 kg	2001 Ungaria
POPA Mihai	kumite -70 kg	2001 Ungaria
BERECZ Ana Maria	kumite +57 kg	2007 Berna (SUI)
*Până în anul 2010, rezultatele au fost înregistrate sub denumirea Karate Modern.		

Antrenorii cu activitate în ramura karate Shotokan:

♦ IONIȚĂ MIHAI–3 Dan– CSȘ Rm. Vâlcea ♦ SFETCU OVIDIU - 2 Dan - Black Belt Suceava ♦ BULILETE GHEORGHE –3 Dan– Bujin Cernavodă ♦ MITROI GERI –2 Dan– Bushi Craiova ♦ POLEAC CONSTANTIN –4 Dan– Bushido Botosani ♦ BUȘOIU MARIN –1 Dan– Bushido Ken Caracal♦ BALOG ANDRAS –3 Dan– Bushido Satu Mare ♦ DANEȘ CONSTANTIN –5 Dan– Chimia Rm.Vâlcea ♦ DUȚĂ VIOREL –5 Dan– Condor Baia Mare ♦ DINU PAUL –2 Dan– Cozia-Vâlcea ♦ MEZEI TUNDE –5 Dan– Crișul Oradea ♦ ERDEI EMERIC –3 Dan– Dinamo Sakura Arad ♦ FLORICEL DANIEL –5 Dan– Dinamo Zen-Do-Caracal♦ URZICĂ SORIN –1 Dan– Emi The Best Harghita♦ MUȘAT VALERIAN –5 Dan– Farul Constanța ♦ VULCAN DĂNUȚ –2 Dan– Foc Viu Focșani ♦ ISPAȘ PETRU –2 Dan– Gi-Fun Orășeni Botoșani ♦ TAKACS MIHALY –1 Dan– Good Dragon Marghita♦ IONIȚĂ MIHAI –3 Dan– Ioniță Sport Center Rm. Vâlcea♦ DRETCANU MIHAI –2 Dan– Ishido Botoșani♦ SPIRCHEZ OVIDIU –2 Dan– Jitsu Zărnești Brașov♦ GHINEA ADRIAN –6 Dan– KARATE Shotokan F.M.K. și Sportul Studentesc București ♦ ALIN PASCA –1 Dan– CS Crișul Negru Stei Bihor♦ BADEA CORNEL –2 Dan– Katana Kin Brașov ♦ STANCIU COSTEL –3 Dan– Kobaiashi Rm Sărat, Buzău ♦ MITROI GERI –2 Dan– Liceul cu program sportiv "Petrache Triscu", CRAIOVA ♦ BOGA IOAN –2 Dan– Master Karate - Do Reghin ♦ PAKOCS FERENC –4 Dan– Master Karate Sf.Gheorghe ♦ BELEGA CRISTIAN –3 Dan– Nord-Vest Karate Satu Mare ♦ POP GHEORGHE –3 Dan– Omega Șimleul ♦ BAROIU LUCIAN – 4 Dan– Otopeni ♦ PAMFIL CATALIN – 3 Dan– PAM*PHIL CENTER BOTOȘANI ♦ JELEA OVIDIU –2 Dan– Sagitarius Suceava ♦ ENE SEBASTIAN –2 Dan – Samurai Dojo, Argeș ♦ MAGOS ROBERT –4 Dan – Samuraiul Satu Mare ♦ BORA ANE MARIE –2 Dan– CSS Făgăraș ♦ LUCIAN CONSTANTIN– Shoto Hunedoara ♦ ZAMFIR ILIE –1 Dan– CS Elite Center, Hunedoara ♦ JUDITH SCHWEITZER –1 Dan– Tomis Karate, Constanța ♦ MUTIU DAN –2 Dan– CS Tigru Tg. Lăpuș, Maramureș ♦ GASCA MIHAI –2 Dan– CS Karate Dojo Ken, Constanța ♦ PRICA VLADIMIR –5 Dan– Tsubaki Sibiu ♦ DEMYEN GEZA-CSABA–Umbra Baia Sprie-Maramureș ♦ NEDELCU SORIN –4 Dan– Universitatea Suceava ♦ BUCUR CĂTĂLIN – Viromet Victoria, Brașov ♦ DRETCANU MIHAI –2 Dan– CSȘ Botoșani (Sursă FRK 2010)

Antrenorii cu activitate în ramura karate Shito-Ryu:

♦ IANCU TRAIAN –3 Dan– CS "Amical Karate" București ♦ DINU CONSTANTIN –1 Dan– As. Delphi Club București ♦ MANEA VASILE –7 Dan– C.S. Dinamo București ♦ GHIȚĂ MIHAI –4 Dan– CS Go București ♦ LICIU CRISTIAN –5 Dan– CS Hiwako Târgoviște ♦ MUNTEANU IONUȘ –4 Dan– CS Târgoviște ♦ MUNTEANU DANIEL –4 Dan– Asociatia Județeană de Karate Modern ♦ LEURZEANU VASILE

–CS Kidava Pucioasa ♦ PĂTRAȘCU NICOLAE –2 Dan– CS Komura Vălenii De Munte ♦ MARINOIU VIOREL –2 Dan– CS Koryo Dragomirești ♦ BUSUIOC CRISTINEL – 1 Dan– CS Makoto Craiova ♦ IORDANOAIA FLORIN –4 Dan– CS Marea Neagră Constanța ♦ POLIFRONIE RADU – 2 Dan– CSM. Petroșani ♦ BĂLOI LEONARD –2 Dan– CS Okinawa București ♦ COZMOLICI GHEORGHE –3 Dan– CS Petrom Flacăra Moreni ♦ VLĂDUȚ CĂTĂLIN –4 Dan– CS Saishin Karate Do Rm. Vâlcea ♦ VARZARU DRAGOS –2 Dan– CS Școlar Nr.1 "Pajura" București ♦ MIREA ALEXANDRINA –2 Dan– CS Școlar Nr.4 București ♦ DUMITRU CĂTĂLIN –2 Dan– AS CS "Scorpion" București ♦ KISS DAN –1 Dan– Clubul Sporting Budo Târgu Secuiesc ♦ PETRE RĂZVAN –4 Dan– CS "Suiko" Lungulețu ♦ ROTARU MARIAN –1 Dan– CS Tai-Go Titu ♦ MUNTEANU DANIEL –5 Dan– CS Wisconsin Sport Club, Dâmbovița și Munteanu Sport Club, Dâmbovița ♦ MUNTEANU ION – Dan– Munteanu Sport Club, Dâmbovița ♦ AVRAM SORIN –2 Dan– CS Sportmax2007 Rm. Vâlcea (Sursă FRK 2010).

Antrenorii cu activitate în ramura karate Goju-Ryu:

♦ LAMBREA CRISTINEL –3 Dan– CS Contact București ♦ BOGZA IOANA –2 Dan– CS Europa ♦ MARIN MARIUS EUGEN –1 Dan– ACS Solaris ♦ KELEMEN ADRIAN –3 Dan– CS Impact Karate ♦ OLTEANU PETRU –2 Dan– ACS Goju-Kai Karate Do România ♦ MANDROASA STAN –3 Dan – CS Magurele, Ilfov și AS CS Helmar 54 Ak ♦ ROMAN MARCELA –2 Dan– CS Buftea, Ilfov ♦ BOGZA CRISTIAN –6 Dan– CSA "Steaua" București și CS Italo București ♦ VÎLCEANU ION –3 Dan– CS Ying-Long Karate-Do Orșova (Sursă FRK 2010).

Antrenorii cu activitate în ramura karate Wado-Ryu:

♦ PUICEA DAN CĂTĂLIN –5 Dan– CS Grifonis Wado Kai Dr. Tr. Severin ♦ NUKINA NOBUYUKI–CS Ikueikan ♦ FLOAREA RĂDOI –1 Dan– CS Arte Martiale și Discipline Orientale Satori Dr.Tr.Severin ♦ DOBRESCU GABRIEL –2 Dan– CS Știința Dr.Tr.Severin ♦ RADU GAVRILĂ –3 Dan - CS TERUO Kono Craiova ♦ PERIANU VASILE –2 Dan– CS Karate Wado- Ryu Fudoshin Tulcea (Sursă FRK 2010).

PERSONALITAȚI CU CONTRIBUȚII DEOSEBITE ÎN ORGANIZAREA ȘI PROMOVAREA KARATELOR

PERSONALITĂȚI DIN CONDUCEREA FR KARATE

ADRIAN POPESCU SACELE
PRESEDINTE
8 DAN KARATE SHOTOKAN

VALERIAN MUSAT
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE SHOTOKAN

MUSAT NICOLAE
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE SHITO-RYU

VASILE MANEA
SECRETAR GENERAL
7 DAN KARATE WKF

DAN PUICEA
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE WADO-RYU

BOGZA CRISTIAN
VICEPRESEDINTE
6 DAN KARATE GOJU-RYU

MEMBRII COMITETULUI DIRECTOR

GHINEA ADRIAN
ANTRENOR FEDERAL
6 DAN KARATE
SHOTOKAN

PRICA VLADIMIR
PRESEDINTE COMISIE
NATIONALA ARBITRI
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

MEZEI TUNDE
MEMBRU C.D.
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

DANES CONSTANTIN
MEMBRU C. D.
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

POLEAC CONSTANTIN
MEMBRU C. D.
5 DAN KARATE
SHOTOKAN

MORAR DAN
PRESEDINTE COMISIE
NATIONALA COMPETITII
6 DAN KARATE
W.K.F.

PAKOCS FERENC
MEMBRU C. D.
4 DAN KARATE
SHOTOKAN

MUNTEANU DANIEL
MEMBRU C. D.
5 DAN KARATE
SHITO-RYU

PETRE RAZVAN

MEMBRU C.D.

4 DAN KARATE

SHITO-RYU

(Sursă: Federația Română de Karate)

BOGZA CRISTIAN (1968), n. în Buzău. Absolvent al Facultății de Management a Universității Dimitrie Cantemir din București (2004). A practicat Karate de la vârsta de 18 ani (1986) legitimat la CS *Dinamo* (1991). Campion național de 5 ori în anii 1991-1995. A cucerit locul II la CB pentru polițiști în Bulgaria (1992). A funcționat ca antrenor la CS *Istalo* București și CS S*teaua* București (1996). A obținut titlul de arbitru categoria A, în anul 1994, oficiind în concursurile naționale și internaționale. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate goju-ryu. Vicepreședintele FR de Karate. Antrenor Emerit (2006) și Maestru al Sportului (1996).

BUDUI, CIPRIAN (1984), n. în Bucuresti. Sportiv de performanță la karate. Legitimat la CS ”Sportul Studențesc” – antrenor Adrian Ghinea. În perioada 2002-2009, a obținut 4 titluri de campion la juniori și 9 la seniori, 6 clasări pe locul al II-lea și 10 pe locul al III-lea. Component al loturilor naționale, începând din anul 2001. Între 2003-2009, câștigă la CE 8 medalii, din care 1 de aur și 1 de bronz la juniori, 3 de argint și 3 de bronz la seniori. La CM de seniori obține 2 medalii de bronz în 2008 și un loc IV în 2009. În anul 2010, mai adaugă în palmaresul său 1 medalie de aur la CE, 2 medalii de argint și 1 de bronz la CM. Majoritatea medaliilor sale au fost realizate în proba de karate individual și cu echipa. Pentru performanțele sale, i s-a acordat titlul de Maestru Emerit al Sportului.

CĂRĂUȘU, CIPRIAN (1978), n în Ineu, jud. Arad. Sportiv de performanță la karate. Legitimat la CS *Sportul Studențesc* – antrenor Adrian Ghinea. În perioada 1994-2009, a obținut la CN de cadeți, juniori și seniori, 3 titluri de campion național 12 clasări pe locul al II-lea și 7 pe locul al III-lea. În 1998, a fost selecționat în lotul național, an în care la CB de cadeți și juniori, contribuie la câștigarea medaliei de bronz în proba pe echipe. La CM interstiluri din anul 2000 (Oradea) obține medalia de bronz, la categoria – 68 kg, iar la CE din 2007 (Veneția) tot o medalie de bronz, în proba pe echipe. Maestru al Sportului.

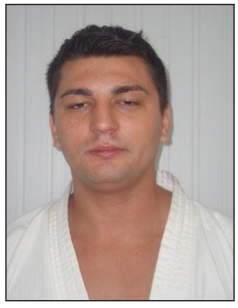

CÎRSTEA, MARIUS (1985), n. în orașul Găești, jud. Dâmbovița. Studii medii: Mecanic auto. A intrat în sala de Karate la 7 ani, inițiat de antrenoarea Cîrstea Ioana. A fost legitimat la clubul sportiv Școlar nr.1 (antrenor Mușat Nicolae) și apoi la clubul Sportiv Dinamo București (2003-2009), pregătit de antrenorul Manea Vasile. De 8 ori Campion Naţional (2003-2009), dublu campion european la individual pe echipe în anul 2006 la concursul de la Berna (Elveția); vicecampion mondial (2009) la întrecerile de la Atena (Grecia). A concurat la categoria de greutate 75 kg. Maestru Emerit al sportului (2006).

CORBEANU, PAULA ALEXANDRA (1987), n. în Timișoara. Absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport din Timișoara. A practicat sportul karatelor, legitimată la Clubul Sportiv UTK – Timișoara. Încă de la vârsta junioratului obține rezultate memorabile: pe plan național, 6 titluri de CN la kumite individual, 3 titluri de CN la kata echipe și 2 locuri de vicecampioană; pe plan internațional: locul I la CE karate EUR-SUA din Ungaria (2006) kumite – 60 kg și locul I kumite echipe; locul I la CE karate, EUR-SUA, kumite – 60 kg (Italia – 2007); locul I la CE, kata echipe (Italia 2008); locul I la CE, kumite echipe 60 kg (Italia 2008); locul I la CE, kumite (Italia 2009); locul I la CE, kata echipe (Italia 2009); locul I la CE, kumite echipe (Italia, 2009). Maestru al Sportului (2006). Maestru Emerit (2007).

CRISTIAN, GEORGIANA (1989), n. în orașul Urziceni. Studentă. A început să practice karate la vârsta de 9 ani (1998) sub îndrumarea antrenorului Manea Vasile, legitimată la CS *Dinamo*. A cucerit titlul de campioană națională de 10 ori (2002-2009) la echipe și individual, la categoria -55kg. S-a remarcat în mai multe stiluri ale karatelor, cucerind medalii la competițiile oficiale: 2007, CE cadeți goju-kai – medalie de aur și CE seniori goju-ryu – medalie de bronz; 2008, CE seniori wado-kai – medalie de aur, 2 argint și un bronz; 2006, CE cadeți – medalie de argint; 2007, CE seniori – 2 medalii de aur; 2008, CE – o medalie de aur și una de argint; 2009, CM seniori – medalie de bronz, toate acestea obținute la stilul shotokan. Maestru Emerit al Sportului (2008).

DINICĂ, CLAUDIU (1988), n. în București. Absolvent de liceu. A debutat în karate la 11 ani (1999), selecționat de antrenorul Manea Vasile. A fost legitimat la CS *Amical* (2004), unde a fost pregătit de antrenorul Iancu Traian și transferat apoi la CS *Dinamo* București (2005), antrenat de cel care l-a depistat și cu care a cunoscut consacrarea. A dobândit de 9 ori titlul de campion național în limitele categoriei -65 kg. Rezultate de excepție le-a obținut pe plan internațional: 2004, CE cadeți goju-ryu – medalie de bronz și CE seniori shotokan – medalie de aur; 2006, CM juniori goju-ryu - medalie de bronz; 2007, CE seniori shotokan – 2 medalii de argint; 2008, CE juniori egkf – 2 medalii de bronz și CE seniori shotokan – medalie de bronz; 2009, CE seniori goju-ryu – 2 medalii de argint și CM seniori shotokan – medalie de bronz. Maestru Emerit al Sportului (2007).

ENĂCHESCU, SORIN (1985), n. în Bucureşti. Sportiv de performanță la karate. Legitimat la CS *Sportul Studențesc* – antrenor Adrian Ghinea. La CN de de copii, cadeți, juniori și seniori, desfășurate în perioada 1999-2000, a obținut 6 titluri de campion, 7 clasări pe locul al II-lea și 12 pe locul al III-lea. Selecționat în loturile naționale, începând din anul 2005, se remarcă la diferite concursuri internaționale, la CE cu 1 medalie de aur (2007), 2 de argint (2005 și 2007) și 2 de bronz (2007 și 2008), precum și la CM cu 1 medalie de argint (2006) și 1 de bronz (2005), în stilurile shotokan și goju-ryu. Maestru Emerit al Sportului.

GHINEA, ADRIAN (1962), n. în Craiova. Absolvent al Academiei Tehnice Militare, promoția 1986. A obținut și calificarea de antrenor (1990). După anii ,90, s-a numărat printre promotorii dezvoltării artelor marțiale în țara noastră, a făcut parte din activul tehnic al FRAM, fiind nominalizat în colectivele tehnice ale loturilor naționale pentru ramura karate. A fost încadrat la ASA - București (1990), Venus București(1999), Sportul Studențesc (2006). Antrenor federal în cadrul FR de Karate. În activitatea sa de antrenor de karate, începând din 1990, până în anul 2009, a obţinut cu sportivii pe care i-a pregatit peste 300 de medalii la CN şi Cupele României, dintre care peste 80 de tiluri de campioni naţionali. Pe plan internaţional, sportivii săi au obţinut peste 50 de medalii la CE şi CM, dintre care 15 de aur la europene şi 3 de aur la mondiale. Printre sportivii pregătiți de AG s-au evidențiat: Sandu Ștefania, Enăchescu Sorin, Boroiu Lucian, Vlaic Iuliana, Cărusu Ciprian, Budui Ciprian Constantin. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate shotokan. Antrenor federal și președinte al Colegiului central al antrenorilor. Arbitru categoria A (1993). Antrenor Emerit (2002).

IANCU, TRAIAN GHEORGHIȚĂ (1979), n. în București. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității Ecologice (2007). A urmat cursurile Școlii de antrenori (2008). A practicat sportul karatelor de la vârsta de 11 ani, legitimat

la CS *Dinamo* (2000) şi CS *Amiral Karate* antrenat de Manea Vasile, obţinând de 13 ori titlul de Campion Naţional la categoria -70 kg (în anii 2001-2009). Performanţe: shito-ryu – CE seniori (2003), medalie cu aur; wado-kai – CE seniori (2008), medalie de aur şi argint; goju-ryu – CE seniori (2005) o medalie de argint şi una bronz, (2007, 2009) câte o medalie de argint; shotokan – CE seniori (2005) o medalie de aur, (2006, 2007) câte 2 medalie de bronz, (2008) 2 medalii de aur. Arbitru categoria B Kumite. Maestru Emerit al Sportului (2006).

IONIŢĂ, MIHAI (1968), n. în Rm.Vâlcea. Absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport din Universitatea Bacău, promoţia 1982, specializare karate. A urmat şi cursurile şcolii de antrenori. Încadrat ca profesor la CSŞ Rm. Vâlcea. Ca sportiv a practicat karate de la 17 ani, concomitent cu volei, handbal, lupte greco-romane şi fotbal la nivel de competiţii interşcolare. Iniţierea în sportul karatelor a făcut-o cu antrenorul ing. Florin Casmin. Campion naţional de 19 ori. Legitimat la CSŞ Cozia Rm. Vâlcea sub îndrumarea antrenorului Constantin Daneş a obţinut locul I la CN de karate şi la CN karate individual (1994) şi echipe seniori (1994-1996), locul II la CE de karate, atât la kumite individual cât şi la echipe (1995) din Belgia şi încă o medalie de argint în 1997, toate la stilul goju-ryu (performanţe realizate în cadrul FR de Arte Marţiale). Transferat la Clubul Şcolar Rm. Vâlcea, sub îndrumarea aceluiaşi antrenor a dobândit locul I la CE de karate şi titlul de campion european la kumite individual, locul III la CB de karate FMK, la kumite din Turcia şi locul VII la CM de karate FMK la kumite individual din Germania. A fost selecţionat de 17 ori în lotul naţional de karate. Are calificarea de arbitru. Din 2003 şi-a înfiinţat clubul propriu CS *Ioniţă Sport Center.* Maestru al Sportului (1995). Antrenor Emerit (2002).

MANEA, VASILE (1951), n. în București. Absolvent al Facultății de Mecanică a Institutului Politehnic, promoția 1979 și ulterior licențiat al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității Ecologice - București, promoția 2002. Efectuează Masterat în Educația Fizică și Sport în problematica managementului federației sportive. Începe să studieze şi să practice karate din 1969, sub îndrumarea profesorului Vasile Gotelet. În 1978 contactează şi rămâne în strânsă legătură cu Federaţia Franceză de Karate (UNAAK). VM este membru fondator al Asociaţiei Amical Karate-România (1978). După 1990 a participat la fondarea noilor structuri organizatorice care au promovat dezvoltarea artelor marțiale, făcând parte din forurile de conducere ale acestora. Membru fondator al FRAM (1990), al cărei secretar general a fost în perioada 1991-1997. În anul 1990 termină cursurile de antrenori, activitate care-l va consacra, încadrat la CS *Dinamo* București (1991-2009). În acest interval va cuceri peste 145 titluri de campion național cu sportivii săi. Performanțele pe plan național au fost completate cu cele realizate în arena internațională: 72 medalii la CE (1995-2009) și la CM (1997-2009). Din 1997 a fost antrenor al lotului național de juniori (78 medalii), de tineret (38 medalii) și seniori (32 medalii). Printre sportivii pregătiți de VM enumerăm: Simion Tiberiu, Simion Șerban, Iacob Marius, Mirea Alexandrina, Nițu Claudia, Cîrstea Marius, Iancu Traian, Iancu Emil, Iovita Cosmin, Vărzaru Dragoș, Ionescu Bogdan și alții. Participant și conducător al numeroaselor stagii naționale și internaționale de pregătire: stagiu karate Paris (iunie 1990); stagiu tehnic de karate shito-ryu Constanța (august 1998); stagiu tehnic de karate shito-ryu București (februarie 1999, 2001 și 2004) și altele. Înzestrat cu spirit organizatoric a fost ales secretar general al Fed. Române de Karate Modern (1997). Din 1993, este vicepreşedinte al Federaţiei Balcanice de Karate, iar din 2004 membru al Comitetului tehnic al Uniunii Europene de Karate Shito-Ryu Shukokai (EUSS). Vicepreședinte al Fed. Europene de Karate Shito Ryu (2008).

A contribuit la introducerea stilului Karate Shito-Ryu (1996), fiind şi reprezentantul acestui stil, în România. De peste 14 ani îndeplinește funcția de secretarul general al FR Karate, contribuind la afirmarea acestei ramuri a artelor marțiale, pe plan național și internațional. Antrenor Emerit (1997). VM – posesor al Centurii 7 Dan Karate – Do Shito – ryu. Pentru realizările sale, a primit, pe parcursul anilor, numeroase distincții.

MIREA, ALEXANDRINA (1982), n. în București. Absolvent al ANEFS, promoția 2005. A obținut și calificarea de antrenor (2002). A început să practice sportul karate la 12 ani (1994), sub îndrumarea antrenorului Manea Vasile. Legitimată la CS *Dinamo* București (1997) sub culorile căruia a obținut 12 titluri de campion naţional la categoria de greutate +60 kg, în perioada 2002-2009.S-a remarcat în mai multe stiluri ale karatelor astfel: CE seniori karate shotokan – 5 medalii de aur și 4 medalii de argint (2004-2008), iar la CM seniori - o medalie de bronz (2009); CM seniori karate goju-ryu – o medalie de aur și una de bronz (2005), iar la CE seniori 3 aur și 1 argint (2005-2009); CE seniori karate wado-kai – 4 medalii de aur (2008-2009). Din 2009 funcționează ca antrenor, încadrat la CSŞ nr. 4. A oficiat la Campionatele Balcanice ca arbitru. Maestru Emerit al Sportului (2006).

MUȘAT, NICOLAE (1970), n. în București. Absolvent al Academiei de Studii Economice. Doctor în științe economice. În paralel a terminat cursurile Școlii Naționale de antrenori (1997) specializare arte marțiale – karate modern. A funcționat în această calitate la CSȘ nr. 1 Pajura (1998-2009). Printre sportivii pregătiți, cu rezultate notabile pe plan național și internațional, enumerăm pe: Nițu Claudia, Cîrstea Marius, Vărzărie Dragoș, Vasile Mariana. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate. Vicepreședintelele FR de Karate, având în responsabilitate stilul shito-ryu. Antrenor Emerit (2002).

NAGHEL, ADRIAN CONSTANTIN (1963), n. în Timișoara. Absolvent al Facultății de Științe Economice din Universitatea de Vest din Timișoara (1986); Studii postuniversitare de master – Management în sport (2003). Doctor în economie, domeniu finanțe (2008); licențiat al Facultății de Educație Fizică și Sport din Universitatea de Vest – Timișoara (1996). A primit cursurile de calificare ale Școlii naționale de antrenori a Ministerului Tineretului și Sportului cu specializările Judo, tenis de câmp, gimnastică aerobică, sportul pentru toți, schi (promoțiile 1990, 1996, 1997, 1998, 2003). Ca sportiv a cucerit 10 titluri de campion național la karate – kata individual, kata echipe (1990-1995), component al lotului național de karate. Ca antrenor a obținut multiple titluri de campion național de kata și kumite. A realizat prima medalie de bronz la CE de juniori și cadeți (Bratislava, 1993) prin sportivul Adrian Popescu. Cu sportiva Diana Giura a dobândit medalii de bronz la CE individual și pe echipe. Membru fondator al Federației Române de Arte Marțiale, antrenor federal (1990-1996), președinte al Comisiei naționale de cercetare-promovare a Academiei Olimpice, filiala Timișoara. Deține centura neagră în grad de 6 dan karate shotokan. Antrenor principal la AS Universitatea de Vest Timișoara.A elaborat și publicat, în colaborare, în domeniul karatelor, schiului, metodicii, antrenamentului în jocurile sportive si ale legislație și managementului sportiv (1996-2006). A susținut 27 comunicări în simpozioane și congrese științifice.

NIȚU, CLAUDIA (1985), n. în București. Absolventă a Facultăți de Drept, promoția 2008. A terminat cursurile școlii de antrenori în 2008. Încadrată la serviciul personal civil din cadrul clubului sportiv Dinamo (2005). Selecționată la 11 ani de antrenorul Mușat Nicolae și

legitimată la CSȘ n.1 din București (1997-2003), transferată la CS Dinamo București (2003-2009), pregătită de antrenorul Manea Vasile, componentă a echipei reprezentative de junioare-tineret karate modern (2003-2005); de 10 ori CN la categoria de greutate - 60 kg. Pe plan internațional, debutează la CE juniori goju-ryu (2004), unde intră în posesia medaliei de aur; tot la acest stil mai obține: 2 medalii de aur la CM seniori (2005), iar la CE seniori 2 medalii de aur (2005), câte o medalie de aur și argint (2007) și un aur (2009). La karate shotokan cucerește: 8 medalii de aur și una de argint la CE seniori (2004-2008) și 2 medalii de bronz la CM seniori (2009). La CM seniori karate wkf (2006) obține medalia de bronz, iar la CE seniori wado-kai – 3 medalii de aur (2008, 2009). Laureată a sportului românesc în 2005. Maestru Emerit al Sportului (2003).

POPESCU, SĂCELE ADRIAN – vezi Personalități

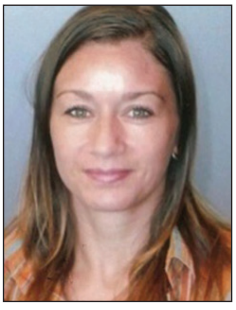

SANDU, ŞTEFANIA (1976), n în Bucureşti. Absolventă a Facultății de Contabilitate din cadrul ASE București (2001). Sportivă de performanță la karate. A fost descoperită de antrenoarea Iorga Mihaela (1989), legitimată la CS Rapid, ulterior la CS *Sportul Studențesc* – antrenor Adrian Ghinea. În perioada 1995-2009, a obținut la CN de juniori și seniori 13 titluri de campioană în probele individuale, 5 în probele open și 10 în cele pe echipe, precum și 10 clasări pe locul al II-lea și 6 pe locul al III-lea. Componentă a loturilor naționale, a început să se afirme pe plan internațional din anul 1995. La CE, în perioada 1999-2009, a obținut: 6 medalii de aur, 1 de argint și 3 de bronz, în probele individuale; 1 de aur la open; 5 de aur și 1 de argint, în probele pe echipe. La CM, în perioada 2000-2009, a intrat în posesia a 3 medalii de aur și a uneia de bronz, în probele individuale, iar în probele pe echipe a contribuit la câștigarea a 2 medalii de aur și a 2 de bronz. La CB, a obținut o medalie de aur (1995), 3 medalii de argint și 4 de bronz. Dovedind calitățile sale multilaterale, aceste medalii au fost obținute la karate shotokan (CM și CE), wado-kai, wkf, ekf, goju-ryu și goju-kai. Maestră Emerită a Sportului (1997).

VLAIC, IULIANA (1989), n. în Bucureşti. Sportivă de performanță, specializarea karate. Legitimată la CS *Sportul Studențesc* – antrenor Adrian Ghinea. Face parte din noua promoție de perspectivă în această ramură sportivă. La CN de cadeți, juniori și seniori, din perioada 2007-2009, a obținut 10 titluri de campioană, 4 clasări pe locul al II-lea și 2 pe locul al III-lea. Selecționată în lotul național. A realizat, pe plan internațional, următoarele rezultate: 2007, la CE seniori shotokan - medalie de bronz în proba de kumite – 55kg; 2008, CE juniori egkf - medalie de bronz, în proba pe echipe; 2009, CE seniori goju-ryu - medalie de argint, în proba de kumite – 50 kg și la CM seniori shotokan - medalie de bronz, în proba de kumite echipe. Maestră Emerită a Sportului.

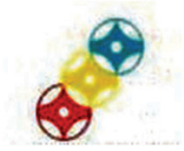

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN

ISTORIC

Kyokushin karate este un stil de karate full-contact, modern, relativ recent. Numele de Kyokushin înseamnă "calea ultimului adevăr" sau "calea adevărului suprem". Fondatorul ei, Masutatsu Oyama a gândit această artă marţială ca pe o cale de adoptat pentru toată viaţa, fiind practicabilă atât de copii, cât şi de persoane în vârstă. Spre deosebire de multe arte marţiale moderne, antrenamentele şi competiţia din Kyokushin se desfăşoară în sistem full-contact, fără alte protecţii, în afară de cochilie la bărbaţi şi protecţia de piept la femei.

Practicantul de karate kyokushin se numeşte karateka. Echipamentul folosit în kyokushin e compus din haină, pantalon şi centură şi se numeşte karate-Gi. Acordarea centurilor în karate kyokushin este foarte strictă şi se realizează după o programă foarte severă, care implică câte un examen: fizic, tehnic şi de luptă. Sistemul de acordare a gradelor a făcut acest sport foarte popular între tinerii care doreau un stil cât mai autentic în viaţa de zi cu zi şi în autoapărare. Gradele din kyokushin se numesc Kyu şi Dan. În funcţie de Kyu, culorile centurilor pot fi: albe, albastre, galbene, verzi, maro sau pentru Dan, negre.

Masutatsu Oyama, fondatorul acestui stil, s-a născut la 27 iulie 1923, într-un sat nu departe de Gunsan, în Coreea de Sud. La o vârstă relativ tânără a fost trimis în Manciuria, în sudul Chinei, pentru a locui la ferma surorii sale. La vârsta de nouă ani a început să studieze forma chineză sudică a stilului kempo, sub îndrumarea maestrului Yi, angajat în perioada respectivă la fermă. Când Oyama s-a întors, la 12 ani, în Coreea a continuat antrenamentul studiind Kempo coreean. În 1938, la vârsta de 15 ani, a plecat în Japonia, cu gândul de a se înscrie într-o şcoală militară şi a deveni pilot. Încercarea nu i-a reuşit însă, deoarece în perioada aceea, viaţa în Japonia nu era tocmai uşoară, iar visul de a deveni pilot pe un avion militar a trecut în plan secund. Oyama nu a renunţat însă la antrenamente. A început studiul boxului şi al judo-ului, iar o ocazie l-a adus pe sosai în dojo-ul lui Gichin Funakoshi de la Universitatea Takushoku. La vârsta de 17 ani, progresul lui a fost incredibil, ajungând la centura neagră cu 2 dan, iar la vârsta de 20 ani, când s-a înrolat în Armata Imperială, avea deja 4 dan. Oyama este nevoit să întrerupă antrenamentele de judo.

Înfrângerea Japoniei şi perspectiva unei ocupaţii militare l-au adus pe Oyama într-o stare de disperare. În această perioadă Oyama îl întâlneste pe So Nei Chu, un alt maestru coreean din provincia din care se trăgea şi sosai şi care era o autoritate în Japonia în goju ryu. Maestrul era binecunoscut pentru forţa fizică şi tăria spiritului. So Nei Chu este cel care l-a îndrumat pe Oyama să îşi dedice viaţa artelor marţiale. Tot el a fost cel care l-a sfătuit pe Oyama să se retragă, timp de trei ani, în munţi pentru a-şi perfecţiona arta.

La vârsta de 23 ani, Mas Oyama l-a întâlnit pe Eiji Yoshikawa, autorul romanului Musashi, bazat

pe viaţa şi aventurile celui mai faimos samurai japonez. Romanul şi autorul au avut o influenţă covârşitoare asupra lui sosai, introducându-l într-o lume fascinantă, cea a samurailor şi într-un cod pe care îl va respecta toată viaţa, Bushido. La mai puţin de un an de când l-a întâlnit pe Yoshikawa, în 1948, Oyama vizitează muntele Minobu, din prefectura Chiba, unde Musashi şi-a dezvoltat arta sabiei, cu intenţia de a petrece următorii trei ani în studiul artelor marţiale. Împreună cu el a urcat şi un elev de-al său, Yashiro, însă după şase luni, din cauza singurătăţii şi a antrenamentelor dificile, acesta cedează psihic şi îl părăseşte pe Oyama. După mai bine de un an şi jumătate, sponsorul care îi trimitea mâncare l-a anunţat pe Oyama că nu îl mai poate finanţa, astfel încât perioada de antrenament pe munte a luat sfârşit. Câteva luni mai târziu, în 1947 Mas Oyama a câştigat primul Campionat Naţional de Arte Marţiale de după cel de-al doilea Război Mondial. Oyama reîncepe o perioadă de antrenament, care cuprindea 12 ore pe zi pe muntele Kiyozumi din zona Prefecturii Chiba. Tot în această perioadă, începe un studiu aprofundat al Zen-ului, pe care îl consideră parte integrantă din Karate, ajungând să declare :"Karate este Zen". În 1950, Oyama a început o serie de demonstraţii menite a arăta lumii puterea kyokushin-ului. Într-un turneu început în Statele Unite ale Americii, Oyama a spart cărămizi cu mâinile goale, a rupt gâtul sticlelor cu shuto, dar mai ales a înfruntat 47 de tauri, cărora le-a rupt coarnele, iar pe patru dintre ei a reuşit să îi ucidă. În 1957, aflat în Mexic, Oyama era cât pe ce să fie ucis, în timpul unei lupte cu un taur, care a reuşit să îl rănească şi a petrecut şase luni în spital. Din cauză că majoritatea luptelor în care se angaja se terminau în câteva secunde, de multe ori în urma unei singure lovituri, a căpătat porecla de „Godhand" (Mâna lui Dumnezeu). Japonezii obişnuiau să spună despre Oyama: „Ichi geki, hissatsu", ceea ce înseamnă „o lovitură, moarte sigură". Tot în această perioadă, Oyama l-a cunoscut pe shihan Jacques Săndulescu, românul cu care avea să fie prieten până la sfârşitul zilelor.

Încă din 1953, Mas Oyama îşi inaugurase primul lui dojo, pe o parcelă din Mejiro, Tokyo. În 1956, într-un studio de balet, aflat în spatele Universităţii Rikkyo, Oyama avea să adune sub îndrumarea lui nu mai puţin de 700 de elevi. Practicanţi ai altor stiluri, obişnuiau să vină în acest dojo pentru sparring, iar Oyama şi elevii lui, încercau să preia de la aceştia tehnici care se dovedeau folositoare în luptă. În felul acesta kyokushinul a evoluat şi s-a dezvoltat în arta marţială care este practicată astăzi.

În 1964, luptătorii de box tailandez îi provoacă pe japonezi la o întâlnire cu cinci dintre ei, iar Oyama acceptă. Trei dintre elevii lui câştigă în faţa tailandezilor şi astfel Oyama dovedeşte, încă odată, supremaţia kyokushin-ului. În acelaşi an, se pun bazele cartierului general al Kyokushinkai Kan.

Ideea lui Oyama, de a aduna într-un singur campionat cei mai puternici luptători ai lumii, a generat un interes aparte. Primul campionat mondial, ţinut în 1975 în Tokyo, a repurtat un succes extraordinar. Practicanţii altor stiluri veniţi la competiţie au fost aproape toţi eliminaţi în primele tururi. De atunci, din patru în patru ani, japonezii organizează, în Ţara Soarelui Răsare, un campionat mondial la care sunt invitaţi cei mai buni luptători din fiecare ţară unde se practică Kyokushin-ul. Şi simpla participare la un astfel de eveniment este o onoare pentru orice luptător din oricare parte a lumii.

În 26 aprilie 1994, Masutatsu Oyama moare de cancer la plămâni. În perioada ce a urmat, Organizaţia Internaţională de Kyokushin se divide în mai multe fracţiuni.

Pare destul de greu de crezut, dar istoria kyokushinului românesc numără deja 30 de ani, adică mai bine de un sfert de secol. Primele contacte ale românilor cu mişcarea de kyokushin rămân evenimente extrem de importante şi notabile.

Personalităţile de al căror destin se leagă începuturile mişcării de kyokushin în România sunt băimăreanul Ioan Pop şi bucureşteanul Nicolae Bialokur. Încă în 1972, Ioan Pop, posesorul gradului de 3 dan, i-a trimis fondatorului stilului Kyokushin, sosai Masutatsu Oyama, o scrisoare prin care îşi manifestă interesul de a practica această artă marţială. Demersul lui sensei Pop nu a rămas fără efect. Câteva săptămâni mai târziu, maestrul olandez Loek Hollander, informat de sosai Oyama, îi trimite

acestuia cartea de căpătâi afondatorului Kyokushin, «What is Karate». Aceasta va reprezenta pentru băimărean primul ghid după care s-a început practica Kyokushinului în România.

Nicolae Bialokur, unul dintre pionierii karate-do-ului în România, a organizat în capitală primul stagiu de stil, în 1977, avându-l ca invitat pe maestrul olandez Loek Hollander. Bialokur uită să-l invite la stagiu pe Ioan Pop, astfel că acesta ajunge la Bucureşti abia după ce stagiul a luat sfârşit. Deşi, cu acest prilej, Bialokur intră în posesia centurii negre, onorifice, cu 1 dan, acesta nu va continua practica Kyokushinului.

Bucureştenii Pavel Florescu şi Gheorghe Doiciu renunţă, în 1978, la practicarea Shotokan Karate şi trec la studiul Kyokushin Karate, pe care îl considerau un stil mai realist, mai aproape de adevăratul do. Cinci ani mai târziu, în 1983, cinci karateka în frunte cu Pavel Florescu, participă pe cont propriu, la prima ediţie a Cupei internaţionale de Kyokushin Ibusz Oyama, din Ungaria. Cei cinci s-au dovedit însă cu mult sub nivelul internaţional al competiţiei. Trei dintre sportivii români nu au primit avizul medical, iar ceilalţi doi români au fost învinşi. Din punct de vedere istoric însă, participarea sportivilor români la acest eveniment a fost deosebit de importantă. Prezent la competiţie, Masutatsu Oyama îi acordă onorific lui Pavel Florescu gradul de centură neagră 1 dan.

Primul stagiu cu o participare numeroasă, de peste 100 de karateka a avut loc în 1983, pe litoral, în staţiunea Venus, având ca invitaţi pe shihan Howard Collins şi sensei Adami Istvan.Cu această ocazie s-au acordat şi primele grade, în urma unor examinări serioase, unor practicanţi de Kyokushin.

În organizarea lui Florentin Marinescu, în 1984, are loc în Bucureşti, al doilea stagiu cu o participare foarte numeroasă (peste 150 karateka) condus tot de shihan Howard Collins si sensei Adami Istvan. În luna decembrie a aceluiaşi an, Bucureştiul este vizitat de maestrul Kishi, dar datorită unor deficienţe de organizare, la stagiu participă doar 15 karateka, ceea ce a produs o evidentă dezamăgire japonezului. Între participanţii la aceste stagii se numără: Alexandru Chirilă, Ioan Pop, Pavel Florescu, Marius Gliga şi altii cei care, în anii ce vor urma au avut un cuvânt foarte important de spus în dezvoltarea acestui sport. Tot în acest an, Alexandru Chirilă împreună cu Florentin Marinescu asistă la prima ediţie a Cupei Mondiale Ibusz, din Ungaria, prilej cu care, au fost stabilite o serie de relaţii cu maestrul maghiar Furko Kalman (centură neagră 4 dan), care va contribui în mod semnificativ la dezvoltarea kyokushinului românesc. De altfel primul stagiu cu maestrul maghiar va avea loc în acelaşi an, la Oradea, cu o participare numeroasă. Începând cu această dată, Furko Kalman va veni în România în fiecare an, de mai multe ori, examinând cu severitate şi impunând un standard tehnic extrem de ridicat practicanţilor români. În multe oraşe ale ţării au început să se deschidă dojo-uri de kyokushin, printre acestea numărându-se cele din Bucureşti, Oradea, Sibiu, Baia Mare, Târgu Mures şi Galaţi.

Două evenimente importante pentru mişcarea românească de karate kyokushin au avut loc în 1990: înfiinţarea Organizaţiei Române de Karate Kyokushin,cu sediul în Oradea şi examenul de centură neagră (în iarna lui 1990). Era vorba despre primii cinci practicanţi care au parcurs toate etapele pregătirii kyokushin şi urmau să fie examinaţi în prezenţa lui shihan Furko Kalman şi a elevilor lui, Karmazin Gyorgy, Brezavai Sandor şi Peko Gabor, luptători redutabili cu experienţă internaţională. Cei cinci au fost Ioan Pop (Baia Mare), Dorel Bulearcă (Bucureşti), Marius Gliga (Oradea), Dumitru Ceară(Braşov) şi Ioan Roşu (Bucureşti). A fost primul examen de centură neagră care a decurs de la un capăt la celălalt conform regulamentului kyokushin. După 30 de lupte istovitoare, toţi cei cinci au reuşit, devenind, cu adevărat, primele centuri negre ale românilor la kyokushin. A reprezentat o încununare a muncii lor, a efortului depus ani de-a rândul de shihan Furko Kalman şi a celor care au făcut posibilă organizarea unor astfel de evenimente.

Prima participare a României la un campionat european avea să se întâmple în 1990 în Lichtenstein. Din lotul trimis de Organizaţia Română de Karate Kyokushin făceau parte cei mai buni sportivi din perioada respectivă, însă lipsa de experienţă competiţională şi de încredere a condus la rezultate

slabe. Cu toate acestea, prezenţa României a fost remarcată şi apreciată de toate ţările participante în care kyokushin-ul avea o tradiţie importantă. Începând din acel an, România a participat la toate campionatele europene, cu rezultate tot mai semnificative.

Primul rezultat notabil a fost locul III, obţinut de bucureşteanca Marina Grama, la CE de la Bucureşti, din 1996, an în care Anca Chirilă obţinea locul IV. A fost şi anul în care, odată cu moartea lui Masutatsu Oyama, Organizaţia Internaţională de Kyokushin s-a despărţit în două fracţiuni, una condusă de Akyoshi Matsui, iar cealaltă de un grup de maeştri japonezi între care se numărau Sampei, Akira Masuda, Midori Kenji şi Sichinoe. Conducătorii kyokushinului românesc și-au desfășurat activitatea în legătură cu organizaţia condusă de shihan Midori Kenji, la nivel mondial şi de Peter von Rotz, la nivel european. Ca reprezentanţi ai României, în 1996, Anca Chirilă (Oradea), Florin Jucan (Cluj-Napoca) şi Harris Wallmen (Sibiu) au participat la CM de la Yokohama. Cel mai bun rezultat l-a obţinut Anca Chirilă, care a reuşit să se claseze pe locul V.

La CE de la Berlin (1997) Anca Chirilă reuşeşte clasarea pe locul III, în proba de kata.

În 1998, România organizează CE de seniori la Oradea, unde Anca Chirilă, în proba de luptă, devine vicecampioană europeană (-60 kg), Adriana Guţă, medalie de bronz (-50kg), iar Harris Wallmen se clasează pe locul IV (kata).

La primul CE organizat pentru tineret (17-18ani) organizat în 1999, în Ungaria, Marius Ilaş de la CS *Gym* Oradea, câştigă titlul de campion european al categoriei -70 kg.

În continuare, sportivii practicanți ai kyokushinului, participanți la competițiile internaționale oficiale, au realizat următoarele performanțe:

2000: - Mihai Vescan şi Florin Golopenta, participanți la CM Tokyo, clasați în primii 64 de karateka ai lumii;

- CE de tineret organizat în Oradea, unde Cristina Petrut (LPS-CSS Baia-Mare) şi Florin Bărbânță (CS *Elcond* Zalău) devin campioni europeni la kata.

2001: - Anca Wallmen (Chirilă) medaliată cu argint în proba de kata, la CE din Spania.

2002: - CE tineret (Budapesta) Zsigmond Levente (CS *Gym* Oradea) – argint la proba kumite +75 kg; Anton

Antoniu (CS *Gym* Oradea) - bronz, categ. kumite + 70 kg; Paula Pop (CS *Tiger Budo* Tg. Mures) – bronz la categ. kumite +65 kg; Anda Pop (CS *Tiger Budo* Tg. Mureş) - bronz la kumite -65 kg şi Vlad Hăbuc (CS *Felix* Oradea) – bronz la categ. kumite -65 kg.

2003: - CE din Lituania, Kaunas, Anca Wallmen (Chirilă) – aur în proba kata; Raluca Falaus – bronz, în proba de

luptă categoria -55 kg; Marius Ilaş – bronz, la categoria -80 kg (prima medalie la seniori).

- CM Tokyo: Marius Ilaș, locul 19

2004: - CE seniori Bulgaria Anca Wallmen (Chirilă) – 2 medalii de aur luptă, categoria -65 kg şi kata (prima

sportivă din Europa cu aceasta performanță); Florin Bărbânţă, bronz la categ. -80 kg; Laura Moldovan,

bronz la proba de luptă,categoria -65 kg

2004: - CE tineret Bulgaria, Andrei Petruţ (LPS –CSȘ Baia Mare) – argint la kata; Alin Lohan (LPS –CSȘ Baia

Mare) – bronz la kata; Bogdan Măgurean (CS Vidalis) – argint la kumite +75kg; Ioana Gârboan (LPS –CSȘ Baia Mare), 2 medalii de bronz la kata și kumite -60 kg; Laura Şimandan (CS *Budokai* Arad), bronz kumite -60kg; Alexandra Chira (CS *Tiger Budo* Tg.Mureş), bronz, kumite +65kg.

2005: - CE seniori Danemarca, Marius Ilaş (CS Gym Oradea) – aur la categ. -80 kg (și titlul de cel mai tehnic

luptător al competiţiei); Anca Wallmen (Chirilă), argint în proba de kata;

- CE tineret Danemarca, Viviana Chirilă (CS Gym), aur la proba kumite, categoria grea și bronz la kata; Mihai Mădăian, (CS Sakura Baia Mare) aur la categ. -75 kg; Mircea Mădăian, (CS Sakura Baia Mare) argint, la kumite -70 kg; Bogdan Berinde (LPS –CSȘ Baia Mare), bronz, kumite +75 kg.

- Cupa Mondială Japonia, Anca Wallmen, locul IV la categ. -65 kg (premiul pentru cea mai tehnică

luptătoare a competiţiei).

2006: - CE seniori Ungaria, Anca Wallmen, aur, kata; Cristian Boldut (CS *Vidalis* Zalău), locul IV, kata;

- CE tineret Ungaria, Viviana Chirilă, aur la categ. grea și argint în proba de kata (premiată cu titlul "cel

mai bun spirit"); Dragoş Teleptean (LPS –CSŞ Baia Mare), argint, kata; Bogdan Berinde, argint, kumite +75 kg și bronz la kata

2007: - CE seniori Lituania, Anca Wallmen (CS Gym Oradea), aur, kata; Dorin Margarint (CS Budokai Arad)

bronz, proba de luptă, la categoria supergrea.

- CE tineret Lituania Dragoş Teleptean, aur, kata; Cristian Avram, bronz, kumite -60 kg; Iulian Pădure, bronz, kumite -70 kg

2008: - CE seniori Bulgaria, Viviana Chirilă, aur, kumite +65 kg (premiul pentru "Cel mai bun spirit").

2009: - CE Ucraina, Marius Ilaş, aur, kumite -80 kg; Viviana Chirilă, bronz, proba luptă, categoria grea.

- Sportivii Viviana Chirilă și Marius Ilaş, selecționați să reprezinte Europa la Cupa Mondială din Sankt Petersburg, au contribuit la câștigarea medaliilor de argint

Anual au fost organizate de către FRKK stagii naționale de vară pentru perfecționarea practicanților acestei ramuri de sport, în ultimii 3 ani, acestea desfășurându-se astfel: 2007 - în stațiunea Felix din Bihor, l-a avut invitat ca instructor principal şi examinator pe japonezul Tokujun Ishi, 5 dan; 2008 - invitat pe shihan Satoshi Yui, 5 dan, fost instructor la Honbu Dojo; 2009 - staţiunea Stâna de Vale, invitat ca instructor şi examinator pe shihan Koen Scharrenberg, 5 dan, Preşedintele Organizației Europene de Kyokushin.

În anul 2002, Organizaţia Română de Karate Kyokushin, înființată în 1990 (afiliată la Organizația Internațională de Karate, în 1991), s-a transformat în Federaţia Română de Karate Kyokushin (reafiliată la aceeași organizație internațională, în 2002). Organizația Internațională de Karate a fost înființată în anul 1985 și are sediul la Tokyo (Japonia). Pe plan european, FRKK, s-a afiliat la Organizația Europeană de Karate Kyokushinkai-Kan, în 2002. Organizația Europeană de Karata Kyokushinkai-Kan a fost înființată în 1989 și are sediul în Anvers (Belgia).

Reprezentanții Federației Române de Karate Kyokushin în organismele internaționale: Anca Wallmen – reprezentat al țării și al federației (branch-chief), din anul 2002. Alexandru Chirilă – reprezentatul Organizaţiei Române de Karate Kyokushin, din 1991.

Organul de conducere, ales în 2002, avea următoarea componență: președinte de onoare – Ion Sandu; președinte – Anca Wallmen; vicepreședinte – Ioan Pop; membri – Alexandru Chirilă și Radu Sângeorzan. Funcția de secretar general era îndeplinită de Grigore Petruț, iar cea de antrenor federal și director tehnic, de Anca Wallmen.

În anul 2009, Biroul executiv era format din: președinte – Anca Wallmen; vicepreședinți – Ioan Pop și Petruț Grigore; membri – Alexandru Chirilă și Cristian Bolduț. Funcția de secretar general era îndeplinită de Valentin Stoia Sorin.

Situația organizatorică la 31.12.2009: 12 județe în care se practică această ramură de sport; 26 structuri organizatorice afiliate; 634 sportivi legitimați (192 seniori, 264 tineret, juniori, cadeți și 178 copii); 10 antrenori; 12 instructori; 15 arbitri.

În clasamentele privind rezultatele obținute la campionatele naționale de karate kyokushin, situația în 2009, era următoarea: a. cluburi: 1. CS *Gym* Oradea – 120 puncte; 2. CS *Budokai* Arad – 117,5 p; 3. LPS Baia Mare -79 p; b. județe 1.Bihor 149,5p; 2. Arad – 117,5 p; 3. Maramureș - 95,5 p.

(Surse: Federația Română de Kyokushin)

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

Începuturile Kyokushinului în România-stagiu naţional Băile 1 mai 1990

Prima participare a României la Campionatul Mondial 1996

2005 Osaka (JPN) Wallmen Anca Kumite+65kg (+premiul-best technique)

Marius Ilaş -Campion European Kiev 2009

Pionierii Kyokushinului românesc la celebrarea a 20 de ani

FIGURI REPREZENTATIVE

BOLDUŢ, CRISTIAN (1979) n. în Zalău. Absolvent al Facultăţii de Educatie Fizică şi Sport, din cadrul Universităţii "Babeş-Bolyai", din Cluj-Napoca. A început antrenamentele sub îndrumarea prof. Radics Ștefan la CS *Elcond* Zalău, mai întâi la judo, iar apoi în karate kyokushin. De-a lungul timpului, a obţinut ca sportiv numeroase titluri naţionale şi internaţionale, participând la CE, în special în probele de kata. Deţine danul 3 în karate kyokushin, din 2009. Activează ca antrenor al CS *Vidalis* Zalău, elevii săi obţinând numeroase rezultate pe plan naţional şi internaţional. Se remarcă sportivul său, Druhora Sergiu, medaliat cu bronz la CE din Spania 2010.

CHIRILĂ, ALEXANDRU (1953) n. în Salonta, jud. Bihor. Absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport din Oradea, în 1975. Practicant de lupte libere încă din copilărie, continuă cu practica judo-ului începând din anii facultăţii. Este antrenor de judo cu rezultate deosebite obţinute la CS *Rapid* Oradea, pe care-l conduce din 1980 (vezi FR de Judo).. Este în mod permanent preocupat de arte marţiale, motiv pentru care cochetează cu karate shotokan din 1972 şi cu goju-ryu din 1979, sub îndrumarea lui Florentin Marinescu. 1984 este anul hotărâtor pentru orientarea lui Alexandru Chirilă spre karate kyokushin. În acest an participă la prima ediţie a Cupei Ibusz Oyama, organizată în Ungaria, unde-l cunoaşte pe maestrul Furko Kalman, persoana ce va avea o contribuţie decisivă pentru dezvoltarea kyokushinului din România. Fondator al mişcării de kyokushin, pe care reuşeşte să o organizeze, în 1990, prin înfiinţarea la Oradea, a Organizaţiei Române de Karate Kyokushin, devenind preşedinte al acesteia, pe care o conduce până în 2001. Este Branch-chief de România şi posesor al danului 3 în karate kyokushin şi al danului 5 în judo. Este membru al Biroului federal al Federaţiei Române de Karate Kyokushin, preşedinte al Colegiului de antrenori. În anul 2009, a îndeplinit funcţia de secretar general al Federaţiei Române de Judo.

CABA, FLORIN (1968) n. în Oradea. Fost practicant de lupte, începe antrenamentele în karate kyokushin în 1985, sub îndrumarea lui Marius Gliga, iar mai apoi devine elevul lui Sensei Chirilă Alexandru. Se situează printre cei mai vechi practicanți, care a avut o activitate competițională intensă, până la o vârstă înaintată. Este unul dintre membri fondatori ai CS *Felix Sânmartin*. Posesor al danului 3, obţinut în 2008.

CHIRILĂ, VIVIANA (1988), n. în Oradea. Absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport Oradea, promoţia 2010. Fiica mai mică a lui Alexandru Chirilă a început practica kyokushin, la vârsta de 4 ani la CS *Gym*, sub îndrumarea surorii ei, Anca Wallmen. Deține un palmares deosebit: 3 tituri de campioană europeană la proba de kumite; vicecampioană europeană la kata; 2 medalii de bronz la campionatul european, în probele kata şi kumite. În 2009, antrenată de sensei Harris Wallmen, obţine medalia de argint la Cupa Mondială din Sankt –Petersburg (2001).

DEZSI, ZOLTAN (1968) n. în Oradea. Absolvent al Facultăţii de Construcţii din Timişoara. A început antrenamentele de karate kyokushin, în 1982, sub îndrumarea lui Marius Gliga. Fondează, în 1988, unul dintre primele cluburi de karate kyokushin, pe lângă Universitatea din Timişoara. Activează ca antrenor, calitate în care a inițiat și promovat, în aceasta ramură de sport, numeroși sportivi. Este posesor al danului 3 obţinut în 2008.

ILAŞ, MARIUS (1982), n. în Oradea, absolvent al Facultăţii de Ştiinţe Economice din Oradea în 2004, masterand în 2006. Începe să se antreneze în karate kyokushin, în 1995, în cadru CS *Gym* Oradea, având ca antrenor pe Anca Wallmen. Primul campion european al României, la proba de kumite, în cadrul categoriei mijlocii, titlu obţinut în 2005, în Danemarca. Luptător cu o tehnică deosebita, Marius Ilaş îşi dublează toate medaliile prin obţinerea titlurilor de "cel mai tehnic luptător". Până în 2009 palmaresul său cuprinde: 3 titluri de campion european şi un loc 3, toate obţinute la probele de kumite. În 2009, antrenat de sensei Wallmen Harris a reuşit excepţionala performanţă de a cuceri titlul de vicecampion mondial la Cupa Mondială din Sankt-Petersburg, învingând în turul 2 campionul absolut al Japoniei.

PETRUŢ, GRIGORE, (1958) n. în localitatea Inău, jud. Sălaj. Absolvent al Facultăţii de Educaţie Fizică şi Management în Sport "Bogdan Vodă" Cluj, în 2001 şi al Masterului în Ştiinţe Economice la Universitatea Babeş-Bolyai din Cluj, în 2006. Este practicant de karate kyokushin din 1980, sub îndrumarea lui sensei Pop Ioan. În 1989 pune bazele clubului baimarean *Kanku*, care de-a lungul timpului a format campionii naţionali, internaţionali şi europeni la categoriile de tineret. În prezent, Petruţ Grigore este posesor al danului 4, vicepreşedinte al Federaţiei Române de Karate Kyokushin şi preşedinte al Colegiului Naţional al Centurilor Negre şi antrenor al lotului de kata.

POP, IOAN (1951), n. în Baia Mare, absolvent al Institutului de Cercetare în Informatică Bucureşti, promoţia 1973. Unul dintre cei care au contribuit la dezvoltarea karate-ului kyokushin în România.
Demersurile sale către fondatorul stilului kyokushin, Masutatsu Oyama, în 1972, s-au soldat cu primirea cărții de căpătâi a fondatorului Kyokushin, "What is Karate", care a constituit ghidul după care s-a început practica Kyokushinului în România. Pop Ioan este primul sensei român, care a obținut dan 3, în 1999. Sensei Pop este membru al și vicepreşedintele al Biroului Federaţiei Române de Karate Kyokushin. Conduce activ clubul *Sakura*, din Baia Mare.

SANDU, ION (1960), n. în Arad. Absolvent al Facultății de Mecanică din Iaşi, promoția 1984. A practicat atletismul, sport în care a obţinut pentru CS Constructorul Arad în 1985 medalia de bronz la Campionatul Balcanic. La încheierea carierei sportive, omul de afaceri, Sandu Ion a continuat să susţină sportul fiind preşedinte al FCM-UTA Arad şi al CSM-PAB Arad, vicepreşedinte al Federaţiei Române de Atletism. Deşi atlet prin formaţie, a observat frumuseţea Karate-ului Kyokushin hotărând prin acţiunile sale să sprijine înfiinţarea în 2002 a Federaţiei Române de Karate Kyokushin. Sandu Ion este preşedintele onorific al Federaţiei Române de Karate Kyokushin (2010).

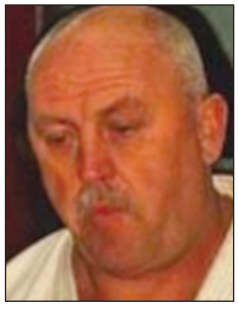

SÂNGEORZAN, RADU IOAN, (1956) n. în Bistriţa. Absolvent al Liceului Metalurgic Bistriţa în 1989 şi al Scolii de antrenori în 1994. Practica kyokushin karate din 1985, fiind posesor al danului 3. Fondează CS Karate Bistriţa, unde continuă să antreneze. Pentru rezultatele deosebite şi performanţe a fost premiat cu Medalia de excelenţă şi titlul de Antrenor Emerit. Arbitru de categorie europeană. Preşedintele Comisiei naţionale de arbitri, din cadrul Federaţiei Române de Karate Kyokushin, posesor al centurii 3 Dani. Mare maestru..

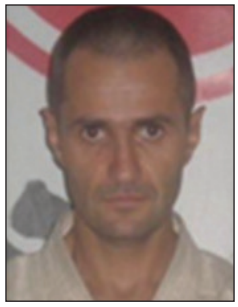

STOIA, SORIN (1968) n. în Gurahonţ, jud. Arad. Absolvent al Facultăţii de Mecanică, din cadrul Institutul Politehnic "Traian Vuia", din Timişoara. A început antrenamentele în karate kyokushin, sub îndrumarea lui Dezsi Zoltan, în 1990. Fondează CS *Budokai* Arad, unde continuă să antreneze. De-a lungul timpului, a format campioni naţionali, internaţionali şi medaliaţi europeni, la categoriile de tineret şi seniori. Posesor al danului 3 obţinut în 2004. Ocupă funcţia de Secretar general al Federaţiei Române de Karate Kyokushin.

WALLMEN, ANCA -vezi Personalități

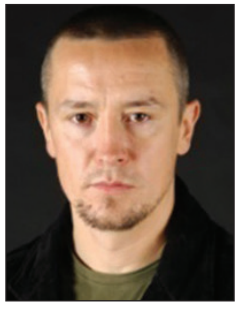

WALLMEN, HARRIS (1973), n. în Sibiu. Absolvent al Facultăţii de Litere din cadrul Universităţii "Lucian Blaga" din Sibiu. A început antrenamentele în karate kyokushin, sub îndrumarea prof. Ioan Berghea la CS *Satori Kai* Sibiu. De-a lungul timpului, a obţinut ca sportiv, numeroase titluri naţionale şi internaţionale, participând la campionate europene şi mondiale. Este autorul singurei cărţi de specialitate despre karate kyokushin: "Kyokushin, cel mai puternic karate". Deţine danul 3 în karate kyokushin, iar din 2003 este antrenorul lotului naţional de kumite, cu care a obţinut rezultate internaţionale de excepţie de-a lungul timpului.

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIŢIONAL

SCURT ISTORIC

Apariția și dezvoltarea artelor marțiale, inclusive a karatelor tradiționale, sunt prezentate în istoricul general al artelor marțiale. Pentru aprofundarea cunoștințelor, a principalelor caracteristici și noțiuni de bază din domeniul karatelor tradiționale, Dan Stuparu – președintele FR Karate Tradițional prezintă următoarele date și informații cu prilejul unor interviuri și lucrări publicate.

Originea Karate-ului Tradițional se află cu multe sute de ani în urma, în Insulele Okinawa, unde formele locale de luptă cu mâinile goale s-au împletit cu anumite forme de luptă din sud-estul Chinei. Numele specific era de OKINAWA – TE și cuprindea mai multe stiluri.

La începutul secolului XX (prin 1920), marele maestru Gichin Funakoshi a fost invitat în Japonia să susțină o demonstrație a acestei foarte eficiente și spectaculare arte marțiale, ocazie cu care maestrul a schimbat denumirea acestei forme de luptă în Karate – Do, folosind ideograme japoneze. În momentul în care această forma de lupta s-a întalnit cu principiile zen-budismului japonez, a luat naștere arta marțială numita Karate-Do.

În 1972, a luat ființă la Brașov, la Casa de Cultură a Studenților, primul cerc de Karate Tradițional din România, condus de regretatul Dorel Negrea, unii dintre fondatorii acestui cerc fiind și Dan Stuparu.

Înainte de 1989 nu exista o federație de specialitate. Începând cu anul 1977 au aparut primele interdicții oficiale ale practicării artelor marțiale, care s-au amplificat în anii 1980.

Karate-ul Traditional este o artă marțială de autoapărare și conform principiilor unei asemenea arte, gabaritul adversarului este irelevant. Din această cauză, în Karate-ul Tradițional nu există categorii de greutate. În al doilea rând, Karate-ul Tradițional se bazează pe principiul todome – lovitură totală, unică, ce reprezintă un maximum psiho-fizic, o lovitură suficientă pentru a scoate din luptă un adversar sau pentru a-l descuraja. În al treilea rand, dar nu mai puțin important, sunt principiile morale care se regasesc în Dojo-Kun și care, sintetizate, sună astfel: *Imbunătățește-ți caracterul! Fii sincer! Fii perseverent! Respectă eticheta! Nu fi violent!*

Titlul de *sensei* are întelesul de *invățător*, *far călăuzitor* (shiham), cel care îți arată calea corectă. Acest titlu poate fi purtat începand cu obținerea centurii negre 5 DAN, atunci când un practicant de karate tradițional are un bagaj complet de cunoștințe și deprinderi, necesare pentru a deveni un învățător. Aceasta presupune o practică de minim 20 de ani, timp în care trebuie să demonstrezi și din punct de vedere moral un comportament ireproșabil în societate. În momentul în care posezi un grad între unul și 4 DAN și ești instructor de karate tradițional, porți titlul de *senpai* – care înseamna *asistent* sau *aspirant* la titlul de sensei. De regulă, cei care au 3 și 4 DAN sunt *senior senpai*. Cuvântul *DAN* este

originar din limba japoneză și înseamnă *grad superior*. Aceste grade oglindesc nivelul de pregătire pe *calea karate-ului*.

Fiecare competiție are rolul de "test" (*shihai*) și se presupune ca îți oferi toate capacitățile fizice și psihice adversarului tău, pentru ca acesta, la rândul lui, să se testeze în condiții cât mai reale. Același lucru se asteaptă și de la adversar. Toate acestea se întampla în conformitate cu principiile Dojo-Kun. Din aceasta cauză, în karate tradițional nu există principiul contestației.

Karate-ul tradițional românesc rămâne liderul mondial în stilul Shotokan – Fudokan și ocupă un loc între primele cinci țări în lume la celelalte stiluri de karate tradițional (Shotokan, Fudokan, Goju Ryu, Shito Ryu) din peste 82 de state afiliate la ITKF (International Traditional Karate Federation).

ORGANIZARE

Federaţia Română de Karate Tradiţional a luat fiinţă în anul 1993, în baza Ordinului MTS nr.306/1993, sub denumirea de FR KARATE TRADIŢIONAL ŞI DISCIPLINE ASOCIATE, urmând ca în 1996 să devină în forma actuală şi anume FR KARATE TRADIŢIONAL.

Până în 1993, federaţia a făcut parte împreună cu toate celelalte stiluri care mai târziu au devenit federaţii independente, din singura federaţie de Arte Marţiale recunoscută de MTS la acea dată şi anume F. R. de Arte Marţiale.

Competiţiile internaţionale:

- Campionatele Mondiale - Seniori de Karate Tradiţional se desfăşoară din 2 în 2 ani din 1991;
- Campionatele Mondiale de Karate Tradițional FUDOKAN-SHOTOKAN- Seniori-Tineret-Juniori-Cadeti - campionat ce se desfăşoară din 2 în 2 ani, s-a participat la 2 ediții;
- Campionate Europene de Karate Tradițional Seniori-Tineret-Juniori, competiţii ce se desfăşoară anual – s-a participat la 17 ediții;
- Campionate Europene de Karate Tradițional FUDOKAN-SHOTOKAN – Seniori-Tineret-Juniori-Cadeti, competiţii ce se desfăşoară anual – s-a participat la 18 ediții (1993-2005).

SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ
a FR de Karate Tradițional și Discipline Asociate -1994

	Karate tradițional	**Karate Shotokan-WSKF**
Județe	31	14
Asociații și cluburi afiliate	99	47
Sportivi legitimați	4459	1204
Numar antrenori	18	9
Număr instructori	90	78
Număr arbitri	94	87

Surse: Federația Română de Karate Tradițional (Anuarul Sportului 1994).

SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ
a FR de Karate Tradițional -2009

Județe	22
Asociații și cluburi afiliate	72
Sportivi legitimați	2470
Numar antrenori	77
Număr instructori	37

Număr arbitri	95
Maeștri ai Sportului	22
Maeștri Emeriți ai Sportului	31
Antrenori Emeriti	16

Surse: Federația Română de Karate Tradițional (Anuarul Sportului 2009).

AFILIERI INTERNAȚIONALE

A.Pe plan mondial

- Federația Internațională de Karate Tradițional (ITKF), 1990
- Federația Mondială de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSKF), 1990

B.Pe plan european

- Federația Europeană de Karate Tradițional (ETKF), 1990
- Federația Europeană de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF), 1990
- Federația Balcanică de Karate Tradițional (BTKF), 1992

REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Dan Stuparu – membru al Comisiei tehnice din cadrul Federației Internaționale de Karate Tradițional (ITKF) (1992);

-președintele Federației Balcanice de Karate Tradițional (BTKF), 1992

-succesor oficial al președintelui Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan- Shotokan (WTFSK) (2004)

- membru al Comitetului Director al WTFSKF (2004)
- asistent al președintelui Comitetului tehnic al WTFSKF (2004)

-director în Comitetul Executiv al WTFSKF (1993-2004)

-președinte al Comisiei de arbitraj al WTFSKF (1993-2004)

-prim-vicepreședinte al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (1995-2004)

- președinte al ETFSKF(2004)

-asistent al președintelui Comitetului tehnic al ETFSKF (2004)

Pavel Vancea –membru al Comitetului tehnic al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan- Shotokan (WTFSK) (2004)

Roxana Cruher - membru al Comisiei de disciplină al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

- membru al Comisiei de disciplină al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (ETFSKF) (1995-1999) și președintele acesteia (1999-2004)

-președinte al Comisiei de disciplină și al Curții de Apel al ETFSKF (2004)

Nicolae Dumitrescu - membru al Colegiului de antrenori al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

-membru al Comitetului tehnic al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan- Shotokan (ETFSKF) (2004)

Constantin Dumitriu –membru al Comisiei de marketing al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

Nicolae Mărăndici - membru al Comisiei de inspecție al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

Ștefan Timofte – membru al Comisiei de Inspecție al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan- Shotokan (ETFSKF) (2004)

Constantin Adăscăliței – membru al Colegiului de antrenori al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan- Shotokan (ETFSKF) (2004)

Paul Pintilie – membru al Colegiului de arbitri al al Federației Europene de Karate Tradițional Fudokan- Shotokan (ETFSKF) (2004)

Dragoș Cozmaciuc, Aurelian Nicolae și Teodor Telembici - membri ai Colegiului de arbitri al Federației Mondiale de Karate Tradițional Fudokan-Shotokan (WTFSK) (2004)

EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE– COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

• **1993, c**omponența Biroului Federației Române de Karate Tradițional și Discipline Asociate: președinte de onoare – Francisc Tobă; președinte executiv – Dan Stuparu, vicepreședinți – Mircea Bolintineanu, Mircea Ungureanu, Alois Gurski și Remus Botar, secretari federali – Radu Vasilescu și Costel Stănescu.

-aveau în structura organizatorică 270 secții afiliate, cu peste 10 000 sportivi legitimați, din 33 de județe;

• **1994**, componența Biroului federal: președinte de onoare – Francisc Tobă; președinte executiv – Dan Stuparu; vicepreședinți – Mircea Bolintineanu, Mircea Ungureanu; secretari federali – Radu Vasilescu și Costel Stănescu; membri karate tradițional – Gheorghe Dragomir, Cezar Costescu, Giacint Contaș, Janos Simo, Dragoș Cozmanciuc; karate shotokan - Dan Olaru, Nicolae Radu, Marius Nedelcu, Mihai Ioghen, Florentin Popescu; kendo - Cătălin Craciunescu.

• **1994,** (04-06 martie) a avut loc la București Stagiul Tehnic de Karate Tradițional, condus de sensei Hiroshi Shirai-8 dan, director tehnic al ITKF.

• **1996**, apar următoarele modificări în componența Biroului federal: vicepreședintele Mircea Ungureanu este înlocuit de secretarul federal Costel Stănescu și apare o nouă pozitie de vicepreședinte, pe ramura Kendo, condusă de Ion Gârbea; poziția de secretar federal, deținută de Costel Stănescu a fost ocupată de Mihai Ioghen; membri Nicolae Radu, Marius Nedelcu, Mihai Ioghen, Florentin Popescu au fost înlocuiți de Roxana Cruher, Daniel Bundache, Cristian Diaconu, Vasile Ploșniță, Ovidiu Oțoiu.

• **1996,** au fost stabilite următoare colective tehnice ale loturilor naționale: **Karate Tradițional (**seniori și juniori**)** – antrenor Dan Stuparu; **Karate Shotokan**, ramura WSKF – antrenor Costel Stănescu; **Kendo** – antrenor Ioan Crăciunel.

• **1996 (mai),** FR de Karate Traditional organizează la Bucureşti, CE de Karate Tradiţional pentru seniori, cu participarea preşedintelui Federaţiei Internaţionale de Karate Tradiţional – maestrul Hidetaka Nishiyama.

• **1996 (septembrie),** FR de Karate Tradițional organizează la Hunedoara CE de Karate Tradiţional Fudokan pentru seniori şi juniori.

• **1998**,componența Biroului federal: Lucian Matei – președinte; Dan Stuparu – președinte executiv; Mircea Bolintineanu, Costel Stănescu și Francisc Tobă – vicepreședinți; Dragoș Cozmaciuc – secretar federal; Gheorghe Dragomir, Cezar Costescu, Giacint Contaș, Janos Simo, Roxana Cruher, Dan Olaru, Daniel Bundache, Cristian Diaconu, Vasile Ploșniță, Ovidiu Oțoiu, David Sandu - membri.

• **2001,** componența Biroul federal:Francisc Tobă – președinte de onoare; Dan Stuparu – președinte; Mircea Bolintineanu, Constantin Stănescu, Matei Lucian, Șerban Valeca – vicepreședinți; Cozmaciuc Dragoș, Cruher Roxana, Vancea Pavel, Butunoiu Daniela, Elena Magdalena Paul, Rolland Reischel, Teodor Telenbici, Ștefan Timofte, Gabriela Ciubucciu Ionete, Florica Pricop, Aurelian Nicolae - membri.

• **2002 (noiembrie)**, FR Karate Tradițional a organizat la Oradea, CE de Karate Tradițional Fudokan pentru tineret, juniori, copii şi a IV-a ediţie a Cupei Europene Intercluburi seniori, competiţie unde s-a înregistrat cea mai mare participare a ţărilor europene afiliate la Federaţia Europeană.

• **2005,** componența Biroului federal: președinte de onoare – Valeca Șerban; președinte – Stuparu Dan; vicepreședinți – Bolintineanu Mircea, Cruher Roxana Monica, Apostol Liviu, Adăscăliței Constantin; membri – Cozmaciuc Dragoș (secretar federal), Cruher Roxana Monica și Vancea Pavel (antrenori federali), Nicolae Aurelian, Timofte Ștefan, Pintilie Paul, Mika Dezso, Reischel Rolland, Ciubucciu Ionete Gabriela, Paul Elena Magdalena, Dumitrescu Nicolae, Gulie Gabriel, Crecan Dorin.

• **2009,** Situația organizatorică: 72 de structuri afiliate din 22 județe; 2472 sportivi legitimați, dintre care 385 seniori (230 baieți, 155 fete), 852 tineret/ juniori (512 băieți, 340 fete), 1235 copii (773 băieți,

462 fete); 77 antrenori; 37 instructori sportivi; 95 arbitri.

• **2009,** Clasamentul pe unități sportive pe baze rezultatelor la CN: 1. CS Conpet (Ploiești), 2. CS Petrolul

(Ploiești) și 3. CS Goshin Kai Uamt (Oradea). 4. CS Olimpia (București), 5. CS Ryu Do (Deva) și 6. CS Enpi (Iași) (au obținut puncte în clasament 21 de asociații și cluburi sportive); în clasamentul pe județe, pe primele locuri se situează: 1. Prahova, 2. București, 3. Bihor, 4. Hunedoara, 5. Cluj și 6. Iași.

• **2009,** FR de Karate Tradițional era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: președinte de onoare – Valeca Șerban; președinte – Stuparu Dan; vicepreședinți – Marandici Nicolae, Cruher Roxana Monica, Apostol Liviu, Adăscăliței Constantin; secretar federal - Căliman Constantin; antrenori federali - Cruher Roxana Monica și Vancea Pavel; membri – Dineata Gabriela, Nicolae Daniela, Simo Janos, Mușat Cornel, Pintilie Paul, Ciubucciu Ionete Gabriela, Paul Elena Magdalena, Nicolae Aurelian, Dobre Ilie.

Surse: Federația Română de Karate Tradițional (Anuarele Sportului 1993- 2009).

BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FRKT, ÎN PERIOADA 1993-2009

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
KARATE TRADIȚIONAL	Seniori	8	8	18	34	16	18	40	74
	Tineret					10	5	9	24
	Juniori					39	27	28	94
	Cadeți					9	8	10	27
KARATE FUDOKAN	Seniori	6	5	1	12	70	53	41	164
	Tineret	8	5	6	19	47	29	17	93
	Juniori	14	6	5	25	45	29	17	91
	Cadeți	5	5	5	15	41	20	14	75
KARATE SHOTOKAN	Seniori	2	3	5	10	6	9	12	27
	Tineret					9	5	5	19
	Juniori					7	8	6	21
	Cadeți					5	2	2	9
KARATE FUDOKAN-SHOTOKAN	Seniori	7	6	2	15	32	17	28	77
	Tineret	7	7	2	16	36	19	22	
	Juniori	5	2	2	9	38	14	20	72
	Cadeți	8	4	5	17	34	19	21	74

Cea mai bună echipă naţională a României, participantă la CM de karate tradiţional seniori de la Bologna (Italia), din anul 2000. În centrul imaginii, preşedintele Federaţiei Internaţionale de KT - Sensei Hidetoka Nishyiama - 9 dan, cel mai mare maestru în viaţă, în lumea artelor marţiale, împreună cu preşedintele executiv al FRKT, D. Stuparu - 6 dan

Ilija Iorga - 8 dan, preşedintele Federaţiei Internaţionale de Karate Tradiţional Fudokan (2001), întemeietorul stilului Fudokan recunoscut de ITKF şi elevul său, Dan Stuparu - 6 dan, preşedintele executiv al FRKT

Cornel Muşat, campion mondial la proba fuku-go, în concursul de la Bologna (2000), împreună cu Dan Stuparu, preşedintele executiv al FRKT

Sportivii români, Gabriela Ionete şi Mihai Daniel, la CM din Italia (2000), în proba enbu mixt

Vâlceanu, Camelia-Mihaela-Diana, practicantă a karate-ului tradiţional, sportivă de perspectivă cu un bogat palmares: 23 titluri de campioană naţională la copii, juniori şi tineret; 9 clasări pe locul I la Cupa României; 19 medalii de aur la CE şi CM de copii, cadeţi, juniori, tineret şi seniori, dintre care 16 la CE şi 3 la CM (2000-2009).

Mușat Cornel cucerește medalia de aur, în proba kumite la CE seniori, București (1996). Unul dintre practicanții artelor marțiale care a cucerit 72 de medalii, la CM și CE de junior și seniori (până în 2009)

Enbu mixt - Robert Miclea şi Manona Danciu.

FIGURI REPREZENTATIVE

Sportivii medaliați cu aur, argint și bronz în probele individuale și pe echipe la Campionatele Mondiale și Europene

CAMPIONATE MONDIALE

SENIORI

Medalii de aur		
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2008 Vilnius (LTU)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2008 Vilnius (LTU)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2008 Vilnius (LTU)
KEREKEŞ Eva, VANCEA Pavel	enbu mixt	1994 Treviso (ITA)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2006 Saskatoon (CAN)
MUŞAT Cornel	fuku-go	1998 Pruszkow (POL)
	fuku-go	2000 Bologna (ITA)
	fuku-go	2006 Saskatoon (CAN)
Medalii de argint		
ANDRIEŞ Adina	fuku-go	2000 Bologna (ITA)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, COSTEA Irina	kata echipe	1998 Pruszkow (POL)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2006 Saskatoon (CAN)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2006 Saskatoon (CAN)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2008 Vilnius (LTU)
PĂTRAŞCU Iulian, CONSTANTIN Radu	enbu	2000 Bologna (ITA)
SIMIRAD Irina	kata	2000 Bologna (ITA)

STAMATE Daniela	kumite	1996 Sao Paolo (BRA)
Medalii de bronz		
ANDRIEŞ Adina	fuku-go	1996 Sao Paolo (BRA)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu	2006 Saskatoon (CAN)
IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina, FERENCZI Monika	kata echipe	2000 Bologna (ITA)
IONETE Gabriela, VANCEA Pavel	enbu mixt	1996 Sao Paolo (BRA)
KEREKEŞ Eva, CRUHER Roxana, IONETE Gabriela	kata-echipe	1994 Treviso (ITA)
KEREKEŞ Eva, DOMŞA Mirel	enbu mixt	1992 Montreal (CAN)
MICLEA Robert	kata	2006 Saskatoon (CAN)
	kata	2008 Vilnius (LTU)
MUŞAT Cornel	kumite	2006 Saskatoon (CAN)
	kumite	1996 Sao Paolo (BRA)
	kumite	1998 Pruszkow (POL)
NAE Cornelia	fuku-go	2008 Vilnius (LTU)
RADU Cornelia	fuku-go	2006 Saskatoon (CAN)
RAŢIU Roxana	kogo kumite	2008 Vilnius (LTU)
SABAIDUC Florin, VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	kata echipe	1996 Sao Paolo (BRA)
STAMATE Daniela	kumite	1994 Treviso (ITA)
	kumite	1998 Pruszkow (POL)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	enbu	1996 Sao Paolo (BRA)

CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
ANDRIEŞ Adina	fuku-go	1995 Rochdale (GBR)
	fuku-go	1996 Bucureşti (ROU)
	fuku-go	2000 Kiev (UKR)
ANDRIEŞ Adina	kata echipe ETKF	2006 Rzeszow (POL)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	enbu mix	2009 Casale Monferrato (ITA)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	1997 Davos (SUI)
IONETE Gabriela, VANCEA Pavel	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
MATEI Tiberiu, MICLEA Robert, TRANDAFIR Romeo	kumite	1995 Rochdale (GBR)
MUŞAT Cornel	kumite	1996 Bucureşti (ROU)
	kumite	1999 Lodz (POL)

	fuku-go	2000 Kiev (UKR)
	enbu mixt	1996 Bucureşti (ROU)
VANCEA Pavel, IONETE Gabriela	enbu mixt	1998 Caorle (ITA)
	enbu	1998 Caorle (ITA)
VANCEA Pavel, MUŞAT Cornel	enbu	1996 Bucureşti (ROU)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin		
Medalii de argint		
ATASIE Ceherezada	kumite	1997 Davos (SUI)
BUGACIU Mihaela, COSTEA Irina, IONETE Gabriela	kata echipe	1997 Davos (SUI)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, BUGACIU Mihaela	kata echipe	1996 Bucureşti (ROU)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, COSTEA Irina	kata echipe	1998 Caorle (ITA)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
KEREKEŞ Eva, CRUHER Roxana, IONETE Gabriela	kata-echipe	1994 Passau (GER)
MAR Mihai	kumite	1993 Torino (ITA)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe ETKF	2006 Rzeszow (POL)
MILEA Robert	kata	2002 Moscova (RUS)
MUŞAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	1999 Lodz (POL)
MUŞAT Cornel, ROTARU Mihai, DOBRE Ilie, SCURTU Marian, POPA Mircea	kumite echipe	2000 Kiev (UKR)
RADU Cornelia	fuku-go ETKF	2006 Rzeszow (POL)
SABAIDUC Florin, VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	kata-echipe	1995 Rochdale (GBR)
SCURTU Marian	kumite individual	1999 Lodz (POL)
SIMIRAD Irina	kata	2002 Moscova (RUS)
	fuku-go	2000 Kiev (UKR)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	enbu	1997 Davos (SUI)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin, SABAIDUC Florin	kata echipe	1996 Bucureşti (ROU)
Medalii de bronz		
BUGACIU Mihaela	kata	1995 Rochdale (GBR)
CIUBUCCIU Marius, MIHAI Daniel, NEDELOIU Adrian	kata echipe	1999 Lodz (POL)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2009 Casale Monferrato (ITA)

COSTEA Irina	kata	1997 Davos (SUI)
	kata	1998 Caorle (ITA)
COSTEA SIMIRAD Irina, IONETE Gabriela, FERENCZI Monika	kata echipe	1999 Lodz (POL)
COTESCU Cezar, SMALBERGHER Dănuţ	enbu	1994 Passau (GER)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, BUGACIU Mihaela	kata-echipe	1995 Rochdale (GBR)
CRUHER Roxana, KEREKEŞ Eva, IONETE Gabriela	kata-echipe	1993 Torino (ITA)
DOBRE Oliwer, COJOCARU Adrian, MARINCAŞ Călin, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
DOROBANŢU Florin, MAVRODINESCU Răzvan, PĂTRAŞCU Iulian	kata echipe	2002 Moscova (RUS)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu ETKF	2006 Rzeszow (POL)
FERENCZI Monika, IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina	kata echipe	2002 Moscova (RUS)
FERENCZI Monika, IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina	kata echipe	2000 Kiev (UKR)
IONETE Gabriela, MIHAI Daniel	enbu mixt	1999 Lodz (POL)
IONETE Gabriela, VECERDI Simona, KEREKEŞ Eva	kata-echipe	1991 Treviso (ITA)
KEREKEŞ Eva	kumite	1993 Torino (ITA)
KEREKEŞ Eva, MIKO Andréa	enbu-mixt	1993 Torino (ITA)
KEREKEŞ Eva, VANCEA Pavel	enbu mixt	1994 Passau (GER)
MICLEA Robert	kata	2009 Casale Monferrato (ITA)
MIHAI Daniel, CIUBUCCIU Marius, NEDELOIU Adrian	kata echipe	2000 Kiev (UKR)
MIHAI Daniel, IONETE Gabriela	enbu mixt	2000 Kiev (UKR)
MUŞAT Cornel	kumite	1994 Passau (GER)
	fuku-go	1998 Caorle (ITA)
	fuku-go	1999 Lodz (POL)
MUŞAT Cornel, SIMO Janoş, DOBRE Ilie, ROTARU Mihai	kumite echipe	1998 Caorle (ITA)
POP Anca	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
PRICOB Florin	kumite	2002 Moscova (RUS)
RADU Cornelia	fuku-go	1999 Lodz (POL)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2002 Moscova (RUS)
SMALBERGHER Dănuţ, COSTESCU Cezar	enbu	1993 Torino (ITA)

SMALBERGHER Dănuţ, NASTASE Dorel, MAR Mihai, MARANDICI Nicolae	kumite-echipe	1991 Treviso (ITA)
SMALBERGHER Dănuţ, NASTASE Dorel, MAR Mihai, PUCĂ Ionel	kumite-echipe	1992 ?
STAMATE Daniela	kumite	1994 Passau (GER)
	kumite	2000 Kiev (UKR)
STAMATE Farkas	kumite	2002 Moscova (RUS)
UNGUREANU Maria	fuku-go	1998 Caorle (ITA)
VANCEA Pavel, ŞOPTELEA Iulian	enbu	1995 Rochdale (GBR)
TINERET		
Medalii de aur		
CIUBOTARU Alina	fuku-go	1997 Budva (YUG)
ILINCA Ioana, CIOCOIU Florin	enbu mixt	1999 Lodz (POL)
MOLDOVAN Adrian, CONSTANTIN Radu	enbu	1999 Lodz (POL)
PĂTRAŞCU Iulian	kumite	2001 Porto(POR)
POP Anca, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2001 Porto(POR)
RADU Cornelia, CASIAN Petrişor	enbu mixt	1997 Budva (YUG)
TRANDAFIR Romeo, TIMOFTE Ştefan	enbu	2001 Porto(POR)
VASARHELIY Ramona	fuku-go	1999 Lodz (POL)
	kumite	2001 Porto(POR)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
Medalii de argint		
GREBENIŞAN Filomela	fuku-go	1999 Lodz (POL)
MAVRODINESCU Răzvan	kata	1999 Lodz (POL)
	fuku-go	1999 Lodz (POL)
PĂTRAŞCU Iulian, COTOŞMAN Daniel, TIMOFTE Ştefan, ORMENIŞAN Gabriel	kumite echipe	2001 Porto(POR)
RADU Cornelia	fuku-go	2001 Porto(POR)
Medalii de bronz		
BANCULEA Maria	fuku-go	1997 Budva (YUG)
BIJI Marius	kumite	1997 Budva (YUG)
CIUBOTARU Alina	kumite	1997 Budva (YUG)
MAVRODINESCU Răzvan, POPA Răzvan, IURAŞCU Flavius, OLTEANU Adrian	kumite echipe	1999 Lodz (POL)

PĂTRAŞCU Iulian	fuku-go	2001 Porto(POR)
RADU Cornelia	kata	2001 Porto(POR)
	kumite	2001 Porto(POR)
TATU Carina	kumite	1997 Budva (YUG)
VASARHELY Ramona	kumite	1999 Lodz (POL)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ANTON Ana-Maria	kumite	1999 Lodz (POL)
ANTON Anamaria, COTOŞMAN Daniel	enbu mixt	2000 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru	kumite	2002 Moscova (RUS)
CONSTANTIN Roxana, DOBRESCU Cornelia, SERAFIM Maura	kata echipe	2000 Praga (CZE)
COSTEA Irina	kata	1995 Skopje (MKD)
CRIŞAN Ovidiu, MUREŞAN Florin	enbu	2009 Casale Monferrato (ITA)
CRIŞAN Ovidu, OLARIU Sergiu, MUREŞAN Florin	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
DOROBANŢU Florin, CHIOVEANU Alexandru, NICULAE Nicuşor	kata echipe	2000 Praga (CZE)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu	2002 Moscova (RUS)
FINTAAgnes	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
GOLGOŢIU Anca, MUREŞAN Florin	enbu mixt	2009 Casale Monferrato (ITA)
KEREKEŞ Eva	fuku-go	1994 Passau (GER)
	kata	1994 Passau (GER)
LITOFF Alexandru, MÂNDRU Melania	enbu mixt	2001 Lublin(POL)
LITOFF Alexandru, TRANDAFIR Romeo, NECULCEA Petrică	kata echipe	2001 Lublin(POL)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian	enbu	2000 Praga (CZE)
MUŞAT Cornel	kumite	1994 Passau (GER)
ORMENIŞAN Gabriel	fuku-go	2001 Lublin(POL)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
PĂTRAŞCU Iulian	kata	2002 Moscova (RUS)
	kata	2000 Praga (CZE)
PETRESCU Angela, IONIŢĂ Claudiu	enbu mixt	1995 Skopje (MKD)
POP Anca	kata	2001 Lublin(POL)
POP Anca, SEVERFI Laura, TĂNASE Cătălina	kata echipe	2001 Lublin(POL)
PRICOB Florin	kumite	1998 Skopje (MKD)
PRUTEANU Cătălin	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
SEVERFI Laura	fuku-go	2002 Moscova (RUS)

	fuku-go	2001 Lublin(POL)
	kata	2001 Porto(POR)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
SEVERFI Laura, PĂTRAŞCU Iulian	enbu mixt	2002 Moscova (RUS)
STEAVU Sorina	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Lublin(POL)
TIMOFTE Ştefan	kata	2001 Lublin(POL)
	kumite	2001 Lublin(POL)
	kumite	2001 Porto(POR)
VÂLCEANU Camelia	kata	2009 Casale Monferrato (ITA)
VIŞAN Mihăiţă	fuku-go	2009 Casale Monferrato (ITA)
ZANFIR Nina	kumite	1995 Skopje (MKD)
Medalii de argint		
ANTON Anamaria	fuku-go	2000 Praga (CZE)
ANTON Ana-Maria, PRICOB Florin	enbu mixt	1998 Skopje (MKD)
BERBECE Laurenţiu, CRIŞAN Ovidiu, MUREŞAN Florin, SFÂRGHIE Edwin	kumite echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2002 Moscova (RUS)
COTIGĂ Diana, IONESCU Diana, STOICA Roxana	kata echipe	2009 Casale Monferrato (ITA)
COTOŞMAN Daniel, TIMOFTE Ştefan, MIHĂIŢĂ Florin, CEPOI Ciprian	kumite echipe	2000 Praga (CZE)
DOROBANŢU Florin	kumite	2000 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
GRAUR Tudor	kata	2009 Casale Monferrato (ITA)
GUSTOIU Cristina	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
MICLEA Robert	kata	1999 Lodz (POL)
MITU Dorin	kumite	1994 Passau (GER)
MOISA Adina	fuku-go	1994 Passau (GER)
OLTEANU Adrian	fuku-go	1999 Lodz (POL)
PĂTRAŞCU Iulian	fuku-go	2000 Praga (CZE)
PETRESCU Angela, IONIŢĂ Claudiu	enbu mixt	1994 Passau (GER)
POP Anca	kata	2001 Porto(POR)
PRICOB Florin, MAVRODINESCU Răzvan	enbu	1998 Skopje (MKD)
PRUTEANU Cătălin	kata	1995 Skopje (MKD)
PRUTEANU Cătălin, CUTCAN Dănilă	enbu	1995 Skopje (MKD)
RADU Cornelia	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
RADU Geanina	fuku-go	1999 Lodz (POL)
SEVERFI Laura	kumite	2001 Porto(POR)

TIMOFTE Ştefan	kata	2001 Porto(POR)
TIMOFTE Ştefan, MIHĂIŢĂ Florin	enbu	2001 Lublin(POL)
TRANDAFIR Romeo	fuku-go	2001 Porto(POR)
VASARHELY Ramona	kumite	1998 Skopje (MKD)
Medalii de bronz		
ANTON Anamaria	kumite	2000 Praga (CZE)
BIBU Daniel	kumite ETKF	2006 Rzeszow (POL)
BIBU Daniel, FILIMON Alexandru, MNATACANIAN Şerban, SZATHMARY Szilard	kumite echipe ETKF	2006 Rzeszow (POL)
CEPOI Ciprian	kumite	2000 Praga (CZE)
CHIRALIA Cornelia	fuku-go	2009 Casale Monferrato (ITA)
	kumite	2009 Casale Monferrato (ITA)
CIOBOTARU Alina	fuku-go	1994 Passau (GER)
CIONT Alina	kumite	2000 Praga (CZE)
CRISTEA Cristian	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
DOBRE Oliwer	kumite	1995 Skopje (MKD)
DOROBANŢU Florin	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
GUSTOIU Cristina	fuku-go ETKF	2006 Rzeszow (POL)
MATEI Ion, IONIŢĂ Claudiu	enbu	1994 Passau (GER)
MAVRODINESCU Răzvan	kata	1998 Skopje (MKD)
MICLEA Robert	kata	2000 Praga (CZE)
MUŞAT Cornel	fuku-go	1994 Passau (GER)
MUŞAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	1994 Passau (GER)
NEGULESCU Adina, MITU Dorin	enbu mixt	1994 Passau (GER)
POP Anca	kata	2000 Praga (CZE)
POPA Răzvan	kumite	1999 Lodz (POL)
RADU Cornelia	kata	1998 Skopje (MKD)
RADU Geanina	kumite	2002 Moscova (RUS)
SEVERFI Laura	kata	2002 Moscova (RUS)
	kumite	2001 Lublin(POL)
STEAVU Sorina	kata	1998 Skopje (MKD)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Porto(POR)
TRANDAFIR Romeo	kata	2001 Porto(POR)
CADEŢI		
Medalii de aur		
GASCA Elena	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
	fuku-go ETKF	2006 Rzeszow (POL)
GASCA Elena, STRATULAT Narcis	enbu mixt ETKF	2006 Rzeszow (POL)

OPREA Talida, FÂNARU Cristian	enbu mixt	1995 Skopje (MKD)
PĂTRAŞCU Iulian	kata	1998 Skopje (MKD)
POP Anca	kata	2002 Moscova (RUS)
PRICOB Florin, MAVRODINESCU Răzvan	enbu	1995 Skopje (MKD)
TIMOFTE Ştefan	kata	2002 Moscova (RUS)
TIMOFTE Ştefan	kumite	2002 Moscova (RUS)
Medalii de argint		
DUŢĂ Cristian	kata ETKF	2006 Rzeszow (POL)
IONESCU Ana-Maria	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
JUCAN Mihaela	kata	1995 Skopje (MKD)
	kumite	1995 Skopje (MKD)
ORMENIŞAN Gabriel	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
PĂTRAŞCU Iulian, PRICOB Florin	enbu	1998 Skopje (MKD)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2002 Moscova (RUS)
TIMPEANU Mihai, STRATULAT Narcis	enbu ETKF	2006 Rzeszow (POL)
Medalii de bronz		
ANTON Ana-Maria	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
BORŞ Emil	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
BRATU Dorina	fuku-go	1995 Skopje (MKD)
COTOŞMAN Daniel	fuku-go	1998 Skopje (MKD)
DANCIU Manona	fuku-go	2002 Moscova (RUS)
DRĂGAN Paula, NICOLAE Nicuşor	enbu mixt	1998 Skopje (MKD)
IONESCU Ana-Maria	kumite	1998 Skopje (MKD)
PINTILIE Alexandru	kumite ETKF	2006 Rzeszow (POL)
POPA Răzvan	kumite	1998 Skopje (MKD)
TIVADAR Ioana	kumite ETKF	2006 Rzeszow (POL)

KARATE FUDOKAN

CAMPIONATE MONDIALE

SENIORI

Medalii de aur		
BUCUR Costin	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
CIUBUCCIU Gabriela	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DOBRE Oliwer, MUŞAT Cornel, NEDELOIU Adrian, PĂTRAŞCU Iulian	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
PATRAHĂU Irina	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)

Medalii de argint		
CIUBUCCIU Gabriela	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
MICLEA Robert	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
SEVERFI Laura	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
Medalii de bronz		
PATRAHĂU Irina	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TINERET		
Medalii de aur		
CÂMPEAN Andreea, FODOR Victor	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
COJOCARU Adrian, FILIMON Alexandru, FODOR Victor	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
COJOCARU Adrian, IONIŢĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
FODOR Victor, ?	enbu	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
GUSTOIU Cristina, IONESCU Alexandra, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
POP Anca	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TIMOFTE Ştefan	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
Medalii de argint		
DANCIU Manona	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
NECULCEA Petrică	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
POP Anca	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TIMOFTE Ştefan	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
Medalii de bronz		
DOBRESCU Cornelia	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
FODOR Victor	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
MATEI Tiberiu	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
NECULCEA Petrică	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TIMOFTE Ştefan	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
JUNIORI		
Medalii de aur		
BERNATH Csaba, MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)

BOICU Alexandru	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
CIOBANU Iulia, SEVASTIAN Horiana, SEVAS TIAN Paula	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
COSTEA Irina	kata	1995 Zamosc (POL)
DUŢĂ Cristian	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
LARE Simona	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
LARE Simona, DUŢĂ Cristian	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	enbu	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
PRICOPI Marius	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
PRUTEANU Cătălin	kata	1995 Zamosc (POL)
PRUTEANU Cătălin, DOBRE Oliwer,	kumite-echipe	1995 Zamosc (POL)
SEVASTIAN Paula	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
ZANFIR Nina	kumite	1995 Zamosc (POL)
MITROI Geri, MATEI Ion		
Medalii de argint		
BOICU Alexandru	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
BOICU Alexandru, MNATACANIAN Şerban, PRICOPI Marius, VORNICU Tudor	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
GASCA Elena	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
LARE Simona	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
MATEI Ion, IONIŢĂ Claudiu	enbu	1995 Zamosc (POL)
TÎMPEANU Mihai	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
Medalii de bronz	kata	1995 Zamosc (POL)
DIMIAN George	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DUŢĂ Cristian	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
GASCA Elena	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
IONESCU Alexandra	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
MOISE Maria		
CADEŢI		
Medalii de aur		
BUTUC Ovidiu, CORNILA Paul, DOBRE Andrei	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DOBRE Alexandru	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
LEONTE Raul	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
SANDRU Brigitta	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
SEVASTIAN Horiana	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)

Medalii de argint		
PASA Maria	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
PASA Maria	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
SANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
TUDORICĂ Raul	kata	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
Medalii de bronz		
BĂLUŢ Mădălina, CIOBANU Otilia, PRICOPI Geanina	kata echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
DOBRE Alexandru, LEONTE Raul, TUDORICĂ Raul, VIŞAN Mihăiţă	kumite echipe	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
FRIGIOIU Adrian, LEONTE Raul	enbu	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
LEONTE Raul	fuku-go	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
PASA Maria	kumite	2005 Lignano -Sabbiadoro (ITA)
CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur		
BUGACIU Mihaela, CRUHER Roxana, IONETE Gabriela	kata echipe	1998 Valjevo (YUG)
MUŞAT Cornel, SIMO Janoş, TIMOFTE Ştefan, DOBRE Ilie	kumite echipe	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin, SABAIDUC Florin	kata echipe	1996 Hunedoara (ROU)
ATASIE Ceherezada	fuku-go	1998 Valjevo (YUG)
BUGACIU Mihaela	kata fem	1996 Hunedoara (ROU)
	kata	1998 Valjevo (YUG)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANTU Florin, NICOLAE Nicusor	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
	kata echipe	2004 Praga (CZE)
CIUBUCCIU IONETE Gabriela	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
CONSTANTIN Radu, MOLDOVAN Adrian	enbu	2002 Oradea (ROU)
	en-bu	2003 Praga (CZE)
COSTEA Irina	fuku-go fem	1996 Hunedoara (ROU)
CRUHER Roxana	kata	1995 Praga (CZE)
	fuku-go	1995 Praga (CZE)
DANCIU Manona, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2003 Praga (CZE)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)

DOBRE Ilie, LUCA Petronel, MUŞAT Cornel, PRICOB Florin	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Oliwer, MAVRODINESCU Răzvan, MUŞAT Cornel, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
DOROBANŢU Florin, CHIOVEANU Alexandru, NICOLAE Nicuşor	kata echipe	2003 Praga (CZE)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu	2004 Praga (CZE)
	enbu	2005 Belgrad (SCG)
DOSARU Dadiana, SEVERFI Laura, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2004 Praga (CZE)
FARKAS Stamate Daniela	kumite	2003 Praga (CZE)
FERENCZI Monika	kata	2003 Praga (CZE)
FERENCZI Monika, IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
IONETE Gabriela	kumite	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
	fuku-go	2001 Lublin(POL)
IONETE Gabriela, COSTEA Irina, FERENCZI Monika	kata echipe	1999 Tanvald (CZE)
IONETE Gabriela, MIHAI Daniel	enbu mixt	2000 Praga (CZE)
IONETE Gabriela, VANCEA Pavel	enbu mixt	1995 Praga (CZE)
	enbu mixt	1998 Valjevo (YUG)
MAVRODINESCU Răzvan	kumite	2004 Praga (CZE)
MICLEA Robert	kata	2002 Oradea (ROU)
	kata	2003 Praga (CZE)
MICLEA Robert	kata	2004 Praga (CZE)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
MICLEA Robert, SIMIRAD Irina	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
MUSAT Cornel	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	1995 Praga (CZE)
	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kumite	2003 Praga (CZE)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	1998 Valjevo (YUG)
	kumite	1999 Tanvald (CZE)
	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
	kumite	2000 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	kumite	2001 Lublin(POL)
	fuku-go	2001 Lublin(POL)
MUŞAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	1999 Tanvald (CZE)

MUŞAT Cornel, SIMO Janoş, DOBRE Ilie, ROTARU Mihai, BIJI Marius	kumite echipe	1998 Valjevo (YUG)
MUŞAT Cornel, ŞOPTELEA Iulian	enbu	1995 Praga (CZE)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	kata	2000 Praga (CZE)
PATRAHĂU Irina	kumite	2005 Belgrad (SCG)
RADU Cornelia	fuku-go	2004 Praga (CZE)
SEVERFI Laura	kata	2005 Belgrad (SCG)
SEVERFI Laura, MICLEA Robert	en-bu mixt	2003 Praga (CZE)
SEVERFI Laura, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina	kata	2002 Oradea (ROU)
	kata	2004 Praga (CZE)
	kata	2001 Lublin(POL)
SIMIRAD Irina, FERENCZI Monika, IONETE Gabriela	kata echipe	2000 Praga (CZE)
STAMATE Daniela	kumite	2000 Praga (CZE)
VANCEA Pavel, IONETE Gabriela	enbu mixt	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, SABAIDUC Florin	kata echipe	1998 Valjevo (YUG)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2003 Praga (CZE)
Medalii de argint		
ANDRIEŞ Adina	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	fuku-go fem	1996 Hunedoara (ROU)
	fuku-go	2001 Lublin(POL)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
ATASIE Ceherezada	kumite	1998 Valjevo (YUG)
BĂIEŞ Sorana	kata	2004 Praga (CZE)
BUCURA Costin	kata	2004 Praga (CZE)
BUCURA Cosmin	kata	2002 Oradea (ROU)
BUCURA Cosmin	kata	2003 Praga (CZE)
BUCURA Costin	kata	2005 Belgrad (SCG)
CIUBUCCIU IONETE Gabriela	kata	2005 Belgrad (SCG)
CIUBUCCIU Marius, MIHAI Daniel, NEDELOIU Adrian	kata echipe	1999 Tanvald (CZE)
CONSTANTIN Radu, PĂTRAŞCU Iulian	enbu	2001 Lublin(POL)
COSTEA Irina	kata	1999 Tanvald (CZE)
CRUHER Roxana	kata	1996 Hunedoara (ROU)
CRUHER Roxana, IONETE Gabriela, BUGACIU Mihaela	kata-echipe	1995 Praga (CZE)
	kata echipe	1996 Hunedoara (ROU)
DANCIU Manona, DOSARU Dadiana, SEVERFI Laura	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Oliwer, MUŞAT Cornel, NEDELOIU Adrian, POPA Răzvan	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)

IONETE Gabriela	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
IONETE Gabriela, MIHAI Daniel	enbu mixt	1999 Tanvald (CZE)
IONETE Gabriela, SIMIRAD Irina, FERENCZI Monika	kata echipe	2001 Porto(POR)
JUCAN Mihaela	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
MAVRODINESCU Răzvan	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kata	2001 Lublin(POL)
MAVRODINESCU Răzvan, DOROBANŢU Florin, CONSTANTIN Radu	kata echipe	2001 Lublin(POL)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2002 Oradea (ROU)
MICLEA Robert, PĂTRAȘCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
MIHAI Daniel, CIUBUCCIU Marius, NEDELOIU Adrian	kata echipe	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel	kumite	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
	kumite	2001 Porto(POR)
MUȘAT Cornel, DOBRE Ilie, POPA Mircea, ROTARU Mihai	kumite echipe	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel, POPA Mircea, CIUBUCCIU Marius,BIJI Marius	kumite echipe	1999 Tanvald (CZE)
MUȘAT Cornel, PRICOB Florin	enbu	2000 Praga (CZE)
MUȘAT Cornel, SCURTU Marian, ROTARU Mihai, DOBRE Ilie	kumite echipe	2001 Lublin(POL)
MUȘAT Cornel, VANCEA Pavel, MAR Mihai, SIMO Janos	kumite-echipe	1995 Praga (CZE)
NEDELOIU Adrian	kumite	2003 Praga (CZE)
PITICAȘ Viorel, TRONCIU Adi, TRANDAFIRESCU Mihai, MATEI Ion	kumite echipe	1996 Hunedoara (ROU)
PRUTEANU Cătălin	fuku-go	1995 Praga (CZE)
RADU Cornelia	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2000 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina	kata	2003 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina, IONETE Gabriela, FERENCZI Monika	kata echipe	2001 Lublin(POL)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2001 Lublin(POL)
STEAVU Sorina	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
TRANDAFIRESCU Mihai, ANDREESCU Gabriela	enbu mixt	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, PRUTEANU Cătălin	enbu masc	1996 Hunedoara (ROU)
VANCEA Pavel, SABAIDUC Florin	enbu	1998 Valjevo (YUG)
VASARHELYI Ramona	kumite	2001 Lublin(POL)

Medalii de bronz		
STAMATE-FARCAŞ Dana	kumite	1998 Valjevo (YUG)
BĂNESCU Cristian, MAVRODINESCU Răzvan, POPA Răzvan, ROTARU Mihai	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
BUGACIU Mihaela	kata	1995 Praga (CZE)
COSTEA Irina, FINTAAgnes, RACZ Ildiko	kata echipe	1996 Hunedoara (ROU)
DAMIAN Gheorghe, MITU Dorin	enbu	1996 Hunedoara (ROU)
DOBRE Ilie	kumite	1999 Tanvald (CZE)
DOBRE Oliwer	kumite	2004 Praga (CZE)
FARKAŞ STAMATE Dana	kumite	1999 Tanvald (CZE)
FERENCZI Monika	kata	2002 Oradea (ROU)
IONETE Gabriela	fuku-go	1995 Praga (CZE)
	kumite	1995 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	fuku-go	2001 Porto(POR)
MAVRODINESCU Răzvan	kata	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2001 Lublin(POL)
MAVRODINESCU Răzvan, CONSTANTIN Radu, DOROBANŢU Florin	kata echipe	2001 Porto(POR)
MAVRODINESCU Răzvan, MUŞAT Cornel,NEDELOIU Adrian, PRICOB Florin	kumite echipe	2003 Praga (CZE)
MUŞAT Cornel	fuku-go	1996 Hunedoara (ROU)
	fuku-go	1998 Valjevo (YUG)
MUŞAT Cornel, DOBRE Ilie, ROTARU Mihai, SCURTU Marian	kumite echipe	2001 Porto(POR)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
NEDELOIU Adrian, RADU Cornelia	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
PĂTRAŞCU Iulian, CONSTANTIN Radu	enbu	2001 Porto(POR)
PĂTRĂHĂU Irina	kumite	2004 Praga (CZE)
PETRESCU Angela	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
PRICOB Florin	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
PRUTEANU Cătălin, MAR Mihai, SIMO Janos	kata-echipe	1995 Praga (CZE)
RADU Cornelia	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kumite	2004 Praga (CZE)
	kumite	1999 Tanvald (CZE)
ROTARU Mihai	fuku-go	1999 Tanvald (CZE)
SABAIDUC Florin	kata	1996 Hunedoara (ROU)
	kata	1998 Valjevo (YUG)
SCURTU Marian	kumite	2000 Praga (CZE)
SIMIRAD Irina	kata	2000 Praga (CZE)

	kata	2001 Porto(POR)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2001 Porto(POR)
STAMATE Daniela	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
TRONCIU Adi	kumite	1996 Hunedoara (ROU)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
TINERET		
Medalii de aur		
COTOŞMAN Daniel, LUPU Ionuţ, POPA Răzvan, CONSTANTIN Radu	kumite echipe	2000 Praga (CZE)
MICLEA Robert	kata	2000 Praga (CZE)
BĂLAN Oana, BĂLAN Dragoş	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	kata echipe	2001 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANŢU Florin,GRIGORE Florin, NICOLAE Nicuşor	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
CIORNEA Silviu, IRINESCU Nicolae, OCHEANĂ Cristian	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
CÎMPEAN Andreea, FODOR Victor	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)
COJOCARU Adrian, FODOR Victor, MARINCAŞ Călin, TIMOFTE Ştefan	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, IONIŢĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
COTOŞMAN Daniel	kumite	2000 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
DANCIU Manona	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina,LARE Simona	kata echipe	2004 Praga (CZE)
DOBRESCU Cornelia	kumite	2005 Belgrad (SCG)
DOROBANŢU Florin, CHIOVEANU Alexandru, NICOLAE Nicuşor	kata echipe	2000 Praga (CZE)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu	2002 Oradea (ROU)
	enbu	2001 Praga (CZE)
DOSARU Dadiana, GUSTOIU Cris tina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
FERENCZI Monika	kata	2000 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru, MARINCAŞ Călin Valeriu, STRATULAT Narcis, TIMOFTE Ştefan	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)
FODOR Victor, MARINCAŞ Călin	enbu	2004 Praga (CZE)
	enbu	2005 Belgrad (SCG)
MARINCAŞ Călin	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)

MĂGUREAN Alexandra, OLĂRAŞU Crina, PETROVICI Monia	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
MICLEA Robert	kata	2001 Praga (CZE)
MICLEA Robert, SEVERFI Laura	enbu mixt	2001 Praga (CZE)
PĂTRAŞCU Iulian	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
PĂTRAŞCU Iulian, CONSTANTIN Radu	enbu	2000 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2004 Praga (CZE)
RADU Cornelia	kumite	2000 Praga (CZE)
RADU Cornelia, SEVERFI Laura,VASARHELYI Ramona	kata echipe	2001 Praga (CZE)
SEVERFI Laura	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2004 Praga (CZE)
SEVERFI Laura, CIOCOIU Florian	enbu mixt	2000 Praga (CZE)
SEVERFI Laura, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2004 Praga (CZE)
TIMOFTE Ştefan	kata	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
TRANDAFIR Romeo	kata	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2004 Praga (CZE)
VASARHELYI Ramona	kata	2001 Praga (CZE)
	kumite	2001 Praga (CZE)
	fuku-go	2000 Praga (CZE)
Medalii de argint		
BĂDĂNOIU George, MNATACANIAN Alexandru	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
BĂLAN Oana	fuku-go	2004 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor, PĂTRAŞCU Iulian	kumite echipe	2001 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2002 Oradea (ROU)
CONSTANTIN Radu	kumite	2002 Oradea (ROU)
DOBRESCU Cornelia	kumite	2004 Praga (CZE)
DOBRESCU Cornelia, BĂDĂNOIU George	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
DOROBANŢU Florin	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)

FERENCZI Monika, GREBENIŞAN Filomela, BĂIEŞ Sorana	kata echipe	2000 Praga (CZE)
MARINCAŞ Călin Valeriu	kata	2005 Belgrad (SCG)
MERTICARU Raluca	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
MIHĂIŢĂ Florin, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo, TUDORANCEA Daniel	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
NECULCEA Petrică, TÎMPEANU Mihai, STRATULAT Narcis	kata echipe	2004 Praga (CZE)
NECULEA Petrică	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
PĂTRAŞCU Iulian	fuku-go	2001 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
RADU Cornelia	fuku-go	2000 Praga (CZE)
	kumite	2001 Praga (CZE)
SEVERFI Laura	kata	2001 Praga (CZE)
	kata	2004 Praga (CZE)
TĂNASE Cătălina	kata	2002 Oradea (ROU)
TIMOFTE Ştefan	kata	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	kumite	2004 Praga (CZE)
VASARHELYI Ramona	kumite	2000 Praga (CZE)
Medalii de bronz		
CHIOVEANU Alexandru	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
CONSTANTIN Roxana, DOBRESCU Cornelia, RAŢIU Roxana	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRESCU Cornelia	kata	2002 Oradea (ROU)
DOROBANŢU Florin	fuku-go	2001 Porto (POR)
	kumite	2001 Porto (POR)
MERTICARU Raluca	kumite	2002 Oradea (ROU)
MIHĂIŢĂ Florin	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
NECULCEA Petrică	kumite	2005 Belgrad (SCG)
NICOLAE Nicuşor	kata	2002 Oradea (ROU)
OLĂRAŞU Crina	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
PĂTRAŞCU Iulian	kata	2001 Porto (POR)
	kumite	2001 Porto (POR)
	kata	2000 Praga (CZE)
RADU Cornelia	fuku-go	2001 Porto (POR)
TĂNASE Cătălina	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2001 Porto (POR)

CADEŢI		
Medalii de aur		
AGAFIŢEI Cristiana, DONCIU Alexandra, SÎRGHI Olga		2003 Praga (CZE)
ANGHEL Marilena, TAMPEANU Mihai	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
BOICU Alexandru, LEONTE Raul, NEACŞA Dan, TUDORICĂ Raul	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
BUCUR Alexandru, TUDORANCEA Marius	enbu	2002 Oradea (ROU)
	kata echipe	2003 Praga (CZE)
BUTUC Ovidiu, RADU Costin, TUDORICĂ Raul	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
CHIPERESCU Claudia, SCARLAT Hrisanta,SCHWARCZ Emma	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Alexandru	kumite	2005 Belgrad (SCG)
DOGARU Ştefan, GALEA Cătălin	enbu	2004 Praga (CZE)
DOGARU Ştefan, GALEA Cătălin, NEACŞA Dan kata echipe		2004 Praga (CZE)
DUŢĂ Cristian	fuku-go	2003 Praga (CZE)
	kata	2004 Praga (CZE)
DUŢĂ Cristian, ZAMFIR Alexandru	en-bu	2003 Praga (CZE)
GALEATA Alexandru, GHIUTA Dragoş, MITREA Ştefan, PINTILIE Alexandru	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
GHIUTA Dragoş	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
GHIUŢĂ Ştefan, LAMBRU Florin, MATEI Mirel, VORNICU Tudor	kumite echipe	2003 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina	kumite	2002 Oradea (ROU)
LARE Simona	kata	2003 Praga (CZE)
	kumite	2003 Praga (CZE)
LITOFF Alexandru, MANDIU Melania	enbu mixt	2001 Lublin (POL)
LITOFF Alexandru, NECULCEA Petrică, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2001 Lublin (POL)
MARIN Adela	kata	2004 Praga (CZE)
MATEI Mirel, TIVADAR Ioana	en-bu mixt	2003 Praga (CZE)
PASA Maria Mihaela	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
PASA Maria Mihaela, MARIN Adela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2004 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2001 Lublin (POL)
POP Anca, SEVERFI Laura, TĂNASE Cătălina	kata echipe	2001 Lublin (POL)
RABEI Ramona	kumite	2004 Praga (CZE)

RACOVIȚĂ Robert, VASILESCU Alexandra	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
RADU Costin, VIȘAN Mihăiță	enbu	2005 Belgrad (SCG)
SANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)
SEVASTIAN Horiana	kata	2005 Belgrad (SCG)
SEVASTIAN Paula	kata	2002 Oradea (ROU)
SEVERFI Laura	fuku-go	2001 Lublin (POL)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Lublin (POL)
TIMOFTE Ștefan	kata	2001 Lublin (POL)
TIVADAR Ioana	fuku-go	2003 Praga (CZE)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
Medalii de argint		
BOICU Alexandru	kumite	2004 Praga (CZE)
CIUBUCCIU Cătălin	fuku-gi	2002 Oradea (ROU)
DOBRE Alexandru	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
DOBRE Alexandru, LEONTE Raul, TUDORICĂ Raul, VIȘAN Mihăiță	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)
DONCIU Alexandra	kumite	2003 Praga (CZE)
GALEA Cătălin	fuku-go	2003 Praga (CZE)
GRAMDA Cosmin	kata	2003 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina, LARE Simona, NECULAE Diana	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
LARE Simona	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2003 Praga (CZE)
LARE Simona, ZAMFIR Alexandru	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
MARIN Adela	fuku-go	2004 Praga (CZE)
MIHĂIȚĂ Florin, TIMOFTE Ștefan	enbu	2001 Lublin (POL)
PASA Maria Mihaela	kata	2005 Belgrad (SCG)
SANDRU Brigitta	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2004 Praga (CZE)
VASILESCU Alexandra	kata	2004 Praga (CZE)
VIȘAN Mihăiță	kata	2005 Belgrad (SCG)
VORNICU Tudor	kumite	2003 Praga (CZE)
Medalii de bronz		
AMĂRIUȚEI Beatrice	kumite	2002 Oradea (ROU)
BAICU Alexandru, ENACHE Alexandru, CHELER Victor	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
BERNARTH Csaba	kumite	2002 Oradea (ROU)
BOICU Alexandru	kata	2003 Praga (CZE)

BUCUR Alexandru, CIUBUCCIU Cătălin, TIMPEANU Mihai, TUDORANCEA Marius		2002 Oradea (ROU)
GASCA Elena	kata	2002 Oradea (ROU)
GROZA Iulia	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
ORMENIŞAN Gabriel	fuku-go	2001 Lublin (POL)
PÎRVAN Claudiu	kumite	2002 Oradea (ROU)
SEVASTIAN Horiana	kumite	2005 Belgrad (SCG)
SEVASTIAN Paula	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
SEVERFI Laura	kumite	2001 Lublin (POL)
TIMOFTE Ştefan	kumite	2001 Lublin (POL)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ANTON Ana-Maria	fuku-go	1997 Budva (YUG)
BERNATH Csaba, BIBU Daniel, GHIUŢĂ Dragoş, OPRIŢĂ Cătălin,	kumite echipe	2003 Praga (CZE)
BOICU Alexandru	kumite	2005 Belgrad (SCG)
BOICU Alexandru, MNATACANIAN Şerban, PRICOPI Marius, VORNICU Tudor	kumite echipe	2005 Belgrad (SCG)
CIOBANU Iulia, SEVASTIAN Horiana, SEVAS TIAN Paula	kata echipe	2004 Praga (CZE)
CIOBANU Iulia, SEVASTIAN Horiana, SEVASTIAN Paula	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
CIOCĂNEL Veronica, IVAN Andreea, NECUKCEA Dana	kata echipe	2003 Praga (CZE)
DANCIU Manona	kata	2003 Praga (CZE)
DUŢĂ Cristian, IONIŢĂ Alex, TIBERIU Matei,	kata echipe	2004 Praga (CZE)
DUŢĂ Cristian, MARINICĂ Ştefan	enbu	2005 Belgrad (SCG)
DUŢĂ Cristian, MARINICĂ Ştefan, VIŞAN Mihăiţă	kata echipe	2005 Belgrad (SCG)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2003 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru, ORMENIŞAN Gabriel, TIMOFTE Ştefan, UNGUREANU Gabriel	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
GHIUŢĂ Dragoş	kumite	2003 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina, IONIŢĂ Alex	enbu mixt	2004 Praga (CZE)
IONIŢĂ Alex, MATEI Tiberiu	enbu	2004 Praga (CZE)
IONIŢĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	en-bu	2003 Praga (CZE)
LARE Simona	fuku-go	2004 Praga (CZE)
	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
	kumite	2005 Belgrad (SCG)
LARE Simona, DUŢĂ Cristian	enbu mixt	2005 Belgrad (SCG)
LITOFF Alexandru, MÎNDRU Melania	en-bu mixt	2003 Praga (CZE)

MATEI Tiberiu	kata	2004 Praga (CZE)
MĂGUREAN Alexandra	fuku-go	2003 Praga (CZE)
NECULCEA Petrică	kata	2003 Praga (CZE)
NECULCEA Petrică, STRATULAT Narcis, TAMPEANU Mihai	kata echipe	2003 Praga (CZE)
NIŢĂ Oana, POP Anca, SILASI Andreea	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
OCHEANĂ Cristian, RAŢIU Roxana	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
ORMENIŞAN Gabriel	fuku-go	2001 Porto (POR)
PINTILIE Alexandru, TUDOR Vornicu, MATEI Tiberiu, MNATACANIAN Şerban	kumite echipe	2004 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2002 Oradea (ROU)
	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
PRICOB Florin	kumite	1997 Budva (YUG)
	fuku-go	1997 Budva (YUG)
PRICOB Florin, ANTON Ana-Maria	enbu mixt	1997 Budva (YUG)
PRICOB Florin, MAVRODINESCU Răzvan	enbu	1997 Budva (YUG)
SEVERFI Laura	fuku-go	2001 Porto (POR)
	kata	2001 Porto (POR)
SZATHMARY SZILARD	fuku-go	2004 Praga (CZE)
TIMOFTE Ştefan	kumite	2001 Porto (POR)
	kumite	2002 Oradea (ROU)
TIVADAR Ioana	kumite	2004 Praga (CZE)
TÎMPEANU Mihai	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
Medalii de argint		
AMARIUŢEI Beatrice	kumite	2004 Praga (CZE)
BĂLANU Ana	fuku-go	2003 Praga (CZE)
BERNATH Csaba	kumite	2003 Praga (CZE)
BOICU Alexandru	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
DANCIU Manona	kata	2002 Oradea (ROU)
	kata	2004 Praga (CZE)
DOMBI Brigitta, MÂNDRU Melania, TIVADAR Ioana	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
DOSARU Dadiana	kata	2003 Praga (CZE)
FODOR Victor	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
GASCA Elena	fuku-go	2004 Praga (CZE)
GASCA Vasiloiu Elena	fuku-go	2005 Belgrad (SCG)
	kata	2005 Belgrad (SCG)
IONIŢĂ Tiberiu, MATEI Tiberiu	enbu	2002 Oradea (ROU)
MANDRU Melania	kumite	2003 Praga (CZE)

MAVRODINESCU Răzvan	fuku-go	1997 Budva (YUG)
PASCARU Florin, TIMOFTE Ştefan, UNGUREANU Gabriel	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
PETROVICI Monica	kumite	2002 Oradea (ROU)
PINTILIE Alexandru	kumite	2004 Praga (CZE)
POP Anca	kata	2001 Porto (POR)
PRICOB Florin	kata	1997 Budva (YUG)
RADU Cornelia	kumite	1997 Budva (YUG)
SEVERFI Laura	kumite	2001 Porto (POR)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
TĂNĂSESCU Corina, COJOCARU Adrian	enbu mixt	2002 Oradea (ROU)
TIMOFTE Ştefan	kata	2001 Porto (POR)
	kata	2002 Oradea (ROU)
TRANDAFIR Romeo	fuku-go	2001 Porto (POR)
UNGUREANU Gabriel	kumite	2002 Oradea (ROU)
VORNICU Tudor	kumite	2005 Belgrad (SCG)
Medalii de bronz		
AMĂRIUŢEI Beatrice	kumite	2005 Belgrad (SCG)
BĂDĂNOIU George	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
COJOCARU Adrian	kumite	2002 Oradea (ROU)
CUPET Alina	kumite	1997 Budva (YUG)
DANCIU Manona	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
DOBRESCU Cornelia	fuku-go	2002 Oradea (ROU)
DUŢĂ Cristian	kata	2005 Belgrad (SCG)
DUŢĂ Cristian, IONIŢĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2002 Oradea (ROU)
GHITĂ Samir, MARINCAŞ Călin, MNATACANIAN Şerban , RADU Viorel	kumite echipe	2002 Oradea (ROU)
IONIŢĂ Alex	kata	2003 Praga (CZE)
LARE Simona	kata	2004 Praga (CZE)
MATEI Mirel	kata	2004 Praga (CZE)
MAVRODINESCU Răzvan	kumite	1997 Budva (YUG)
POP Anca	kumite	2002 Oradea (ROU)
RADU Cornelia	fuku-go	1997 Budva (YUG)
TĂNASE Cătălina	kumite	2001 Porto (POR)
TRANDAFIR Romeo	kata	2001 Porto (POR)

SHOTOKAN		
CAMPIONATE MONDIALE		
SENIORI		
Medalii de aur		
MUȘAT Cornel	kumite	2004 Davos (SWE)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2004 Davos (SWE)
Medalii de argint		
IONETE Gabriela,FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2002 Belgrad (JUG)
MUSAT Cornel	kumite	2002 Belgrad (JUG)
SIMIRAD Irina, MICLEA Robert	enbu mixt	2002 Belgrad (JUG)
Medalii de bronz		
CONSTANTIN Radu, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2002 Belgrad (JUG)
DANCIU Manona, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2004 Davos (SWE)
MUȘAT Cornel	fuku-go	2002 Belgrad (JUG)
RADU Cornelia	fuku-go	2004 Davos (SWE)
SIMIRAD Irina	kata	2002 Belgrad (JUG)
CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur		
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2005 ? (MLT)
MUȘAT Cornel	fuku-go	2003 (LTU)
	kumite	2004 Skopje (MKD)
	Fuku-go kata	2005 ? (MLT)
MUȘAT Cornel, NEDELOIU Adrian, ROTARIU Mihai, PRICOB Florin	kumite echipe	2004 Skopje (MKD)
SIMIRAD Irina	kata	2003 (LTU)
Medalii de argint		
CONSTANTIN Radu, PĂTRAȘCU Iulian	enbu	2004 Skopje (MKD)
DOROBANȚU Florin, NICOLAE Nicușor	enbu	2005 ? (MLT)
MICLEA Robert	kata	2003 (LTU)
	kata	2004 Skopje (MKD)
	kata	2005 ? (MLT)
MICLEA Robert, SIMIRAD Irina	en-bu mixt	2003 (LTU)
	enbu mixt	2004 Skopje (MKD)
RADU Cornelia	kumite	2003 (LTU)
SIMIRAD Irina	kata	2004 Skopje (MKD)
Medalii de bronz		

CHIOVEANU Alexandru, DOROBANŢU Florin,	kata echipe	2005 ? (MLT)
DANCIU Manona, FERENCZI Monika, SIMIRAD Irina	kata echipe	2003 (LTU)
	kata echipe	2004 Skopje (MKD)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2005 ? (MLT)
DOBRE Oliwer, DOROBANŢU Florin, MUŞAT Cornel, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2005 ? (MLT)
DOROBANŢU Florin, MUŞAT Cornel, NEDELOIU Adrian, POPA Răzvan	kumite echipe	2003 (LTU)
DOROBANŢU Florin, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2003 (LTU)
	kata echipe	2004 Skopje (MKD)
FARKAŞ Stamate Daniela	kumite	2004 Skopje (MKD)
MUŞAT Cornel	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
PĂTRAŞCU Iulian. CONSTANTIN Radu,	en-bu	2003 (LTU)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2003 (LTU)
TINERET		
Medalii de aur		
COJOCARU Adrian, FODOR Victor, MARINCAŞ Călin, TIMOFTE Ştefan	kumite echipe	2004 Skopje (MKD)
PĂTRAŞCU Iulian	kumite	2001 Porto (POR)
POP Anca	kata	2004 Skopje (MKD)
POP Anca, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2001 Porto (POR)
TĂNĂSESCU Corina	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
TIMOFTE Ştefan	enbu	2001 Porto (POR)
TRANDAFIR Romeo	enbu	2001 Porto (POR)
VASARHELYI Ramona	fuku-go	2001 Porto (POR)
	kumite	2001 Porto (POR)
Medalii de argint		
COTOŞMAN Daniel, ORMENIŞAN Gabriel, PĂTRAŞCU Iulian, TIMOFTE Ştefan	enbu echipe	2001 Porto (POR)
FODOR Victor, MARINCAŞ Călin	enbu	2004 Skopje (MKD)
RADU Cornelia	fuku-go	2001 Porto (POR)
TIMOFTE Ştefan	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
TRANDAFIR Romeo	kata	2004 Skopje (MKD)
Medalii de bronz		
PĂTRAŞCU Iulian	fuku-go	2001 Porto (POR)

RADU Cornelia	kata	2001 Porto (POR)
RADU Cornelia	kumite	2001 Porto (POR)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2004 Skopje (MKD)
TĂNĂSESCU Corina, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2004 Skopje (MKD)
JUNIORI		
Medalii de aur		
DANCIU Manona	kata	2004 Skopje (MKD)
MARINCAŞ Călin Valeriu	kata	2005 ? (MLT)
MARINCAŞ Călin Valeriu	fuku-go	2005 ? (MLT)
SEVERFI Laura	kata	2003 (LTU)
	fuku-go	2003 (LTU)
SIMIRAD Irina	kata	2004 Skopje (MKD)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2005 ? (MLT)
Medalii de argint		
CHIOVEANU Alexandru, ORMENIŞAN Gabriel, TIMOFTE Ştefan, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2003 (LTU)
COJOCARU Adrian, GUSTOIU Cristina	enbu mixt	2005 ? (MLT)
DANCIU Manona	kata	2005 ? (MLT)
FODOR Victor, MARINCAŞ Călin Valeriu	enbu	2005 ? (MLT)
LARE Simona	fuku-go	2004 Skopje (MKD)
	kumite	2004 Skopje (MKD)
TIMOFTE Ştefan	kata	2003 (LTU)
TIMOFTE Ştefan	fuku-go	2003 (LTU)
Medalii de bronz		
BĂDĂNOIU George, DOBRESCU Cornelia	en-bu mixt	2003 (LTU)
CHIOVEANU Alexandru	kumite	2003 (LTU)
CIUCI Laurenţiu, COJOCARU Adrian, FODOR Victor Leontin, MARINCAŞ Călin Valeriu	kumite echipe	2005 ? (MLT)
FILIMON Alexandru	kata	2004 Skopje (MKD)
FODOR Victor, ORMENIŞAN Gabriel	en-bu	2003 (LTU)
TĂNĂSESCU Corina Andreea	fuku-go	2005 ? (MLT)
CADEȚI		
Medalii de aur		
DANCIU Manona	kata	2003 (LTU)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2003 (LTU)
GASCA Vasiloiu Elena	fuku-go	2005 ? (MLT)
LARE Simona	kata	2005 ? (MLT)

TÎMPEANU Mihai	fuku-go	2005 ? (MLT)
Medalii de argint		
DUŢĂ Adrian Cristian	kata	2005 ? (MLT)
LARE Simona	kumite	2005 ? (MLT)
Medalii de bronz		
DOSARU Dadiana	fuku-go	2003 (LTU)
NECULCEA Petrică	kata	2003 (LTU)
FUDOKAN - SHOTOKAN		
CAMPIONATE MONDIALE		
SENIORI		
Medalii de aur		
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2007 Lodz (POL)
DANCIU Manona, LARE Simona, SEVERFI Laura	kata echipe	2007 Lodz (POL)
MICLEA Robert	kata	2007 Lodz (POL)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2007 Lodz (POL)
MUŞAT Cornel	kumite	2007 Lodz (POL)
NAE Cornelia	fuku-go	2007 Lodz (POL)
SEVERFI Laura	kata	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
COJOCARU Adrian, MARINCAŞ Călin, MUŞAT Cornel, TIMOFTE Ştefan	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
GREBENIŞAN Filomela	kata	2007 Lodz (POL)
MARINCAŞ Călin	kata	2007 Lodz (POL)
	kumite	2007 Lodz (POL)
NAE Cornelia	kumite	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
PATRAHĂU Irina	kumite	2007 Lodz (POL)
PĂTRAŞCU Iulian	kumite	2007 Lodz (POL)
TINERET		
Medalii de aur		
BERNATH Csaba	kumite	2007 Lodz (POL)
BERNATH Csaba, MNATACANIAN Şerban, STRATULAT Narcis, VORNICU Tudor	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
DANCIU Manona	kata	2007 Lodz (POL)
DUŢĂ Cristian, IONIŢĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	kata echipe	2007 Lodz (POL)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2007 Lodz (POL)

IONIŢĂ Alexandru, MATEI Tiberiu	enbu	2007 Lodz (POL)
LARE Simona	fuku-go	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
BĂLAN Dragoş	fuku-go	2007 Lodz (POL)
GASCA Elena	kumite	2007 Lodz (POL)
	fuku-go	2007 Lodz (POL)
GUSTOIU Cristina, IONIŢĂ Alexandru	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
IONESCU Alexandra, OVEDENIE Mihaela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2007 Lodz (POL)
LARE Simona	kata	2007 Lodz (POL)
MNATACANIAN Şerban	kumite	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
LARE Simona	kumite	2007 Lodz (POL)
VORNICU Tudor	kumite	2007 Lodz (POL)
JUNIORI		
Medalii de aur		
ADĂSCĂLIŢIEI Constantin, DOBRE Alexandru, DUŢĂ Cristian, VIŞAN Mihăiţă	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
BUTUC Cristian, DOBRE Alexandru	enbu	2007 Lodz (POL)
CRIŞAN Anca, NECŞA Alexandra	kata echipe	2007 Lodz (POL)
DUŢĂ Cristian	kata	2007 Lodz (POL)
ŞANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
IDRICANU Andrei, ŞERBAN Ionuţ, VIŞAN Mihăiţă	kata echipe	2007 Lodz (POL)
MARIN Adela	kata	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
IONESCU Alexandra	fuku-go	2007 Lodz (POL)
TUDORICĂ Raul	kata	2007 Lodz (POL)
CADEŢI		
Medalii de aur		
BARBU Marius	kata	2007 Lodz (POL)
COTIGĂ Diana, IONESCU Diana, STOICA Roxana	kata echipe	2007 Lodz (POL)
LIONTESCU Ana Maria, PĂDUREANU Octavian	enbu mixt	2007 Lodz (POL)
MOCANU Alexandru, NEGOIŢĂ Ştefan	enbu	2007 Lodz (POL)
MUREŞAN Florin	fuku-go	2007 Lodz (POL)
	kumite	2007 Lodz (POL)
VÂLCEANU Camelia	kata	2007 Lodz (POL)

	kumite	2007 Lodz (POL)
Medalii de argint		
BARBU Marius, POAMĂ Arthur, ZAFIRIADIS Alexandru	kata echipe	2007 Lodz (POL)
PĂUN Alexandru	kata	2007 Lodz (POL)
	fuku-go	2007 Lodz (POL)
VÂLCEANU Camelia	fuku-go	2007 Lodz (POL)
Medalii de bronz		
BITU Diana	kumite	2007 Lodz (POL)
CHIRALIA Cornelia	kumite	2007 Lodz (POL)
DRĂGAICA Andrei, HAULICĂ Alexandru, MOCANU Alexandru, TUTUI Alexandru	kumite echipe	2007 Lodz (POL)
MARTON Irina	fuku-go	2007 Lodz (POL)
MUREŞAN Florin	kata	2007 Lodz (POL)
CAMPIONATE EUROPENE		
SENIORI		
Medalii de aur		
BUCURA Costin	kata	2008 Praga (CZE)
CHIOVEANU Alexandru, DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
COJOCARU Adrian, DOBRE Oliwer, MARINCAŞ Călin, MUŞAT Cornel	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2008 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu mixt	2009 Varşovia (POL)
DANCIU Manona	kata	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varşovia (POL)
DANCIU Manona, DOSARU Dadiana, SEVERFI Laura	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2008 Praga (CZE)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
	enbu mixt	2009 Varşovia (POL)
Dobre Oliwer, MUŞAT Cornel, MARINCAŞ Călin, NEDELOIU Adrian	kumite echipe	2009 Varşovia (POL)
DOROBANŢU Florin, NICOLAE Nicuşor	enbu	2006 Benevento (ITA)
ENE Cornelia	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
GREBESIAN Filomela	kata	2003 Vranje (SCG)
MARINCAŞ Călin	fuku-go	2008 Praga (CZE)

MATEI Tiberiu, MICLEA Robert, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2008 Praga (CZE)
	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
MICLEA Robert	kata	2003 Vranje (SCG)
	kata	2006 Benevento (ITA)
	kata	2009 Varşovia (POL)
MICLEA Robert, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
MOLDOVAN Adrian Constantin	enbu	2003 Vranje (SCG)
MUŞAT Cornel	kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
NAE Cornelia	fuku-go	2008 Praga (CZE)
PĂTRAŞCU Iulian	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
RADU Cornelia	kumite	2003 Vranje (SCG)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
SEVERFI Laura	kata	2006 Benevento (ITA)
TRANDAFIR Romeo	kumite	2009 Varşovia (POL)
Medalii de argint		
ANDREI Gabriel, NEDELOIU Adrian, PRICOB Florin, ROTARU Mihai	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
BUCURA Costin	kata	2003 Vranje (SCG)
DANCIU Manona	fuku-go	2008 Praga (CZE)
DANCIU Manona, MICLEA Robert	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
FODOR Victor	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
MARINCAŞ Călin	kumite	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varşovia (POL)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
MICLEA Robert	kata	2008 Praga (CZE)
NAE Cornelia	kogo kumite	2009 Varşovia (POL)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
RADU Cornelia	kogo kumite	2006 Benevento (ITA)
RAŢIU Roxana, SEVERFI Laura, TĂNĂSESCU Corina	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	kata	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
Medalii de bronz		
ANDREI Gabriel	kumite	2003 Vranje (SCG)
ANTONACHE Cristina	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
BĂIEŞ Sorana	kata	2006 Benevento (ITA)

BĂNESCU Cristian	kumite	2008 Praga (CZE)
CÂMPEAN Andreea	fuku-go	2008 Praga (CZE)
CÂMPEAN Andreea	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
COJOCARU Adrian	kumite	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varşovia (POL)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
COJOCARU Adrian, FODOR Victor, PĂTRAŞCU Iulian, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2006 Benevento (ITA)
DOBRE Oliwer	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
DUMITRU Iulian	kumite	2009 Varşovia (POL)
GREBENIŞAN Filomela	kata	2008 Praga (CZE)
GUSTOIU Cristina	kata	2009 Varşovia (POL)
HERTA Sorana	fuku-go	2008 Praga (CZE)
MARINCAŞ Călin	kata	2006 Benevento (ITA)
	kata	2008 Praga (CZE)
MÂNDRU Melania	kata	2003 Vranje (SCG)
MUŞAT Cornel	fuku-go	2008 Praga (CZE)
	kumite	2009 Varşovia (POL)
NAE Cornelia	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
NEDELOIU Adrian	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
NEGRU Laura	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
OLĂRAŞU Crina	kogo kumite	2006 Benevento (ITA)
PRICOB Florin	kumite	2003 Vranje (SCG)
RADU Cornelia	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
RAŢIU Roxana	kogo kumite	2009 Varşovia (POL)
TRANDAFIR Romeo	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
TINERET		
Medalii de aur		
BĂLAN Oana	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
BERNATH Csaba, MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	kata echipe	2008 Praga (CZE)
	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
BIBU Daniel, FILIMON Alexandru, NECULCEA Petrică, TÎMPEANU Mihai	kumite echipe	2006 Benevento (ITA)
COJOCARU Adrian, DOSARU Dadiana	enbu mixt	2003 Vranje (SCG)
COJOCARU Adrian, TRANDAFIR Romeo	enbu	2003 Vranje (SCG)
CONSTANTIN Roxana, IRIMESCU Irina, RAŢIU Roxana	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
DANCIU Manona	kata	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2006 Benevento (ITA)
DANCIU Manona, GUSTOIU Cristina, LARE Simona	kata echipe	2006 Benevento (ITA)

DUŢĂ Cristian	kata	2009 Varşovia (POL)
DUŢĂ Cristian, GRAUR Tudor, URUC Octavian	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
FODOR Victor, NICOLAE Nicuşor, TIMOFTE Ştefan, TRANDAFIR Romeo	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
GASCA Elena, STRATULAT Narcis	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
GUSTOIU Cristina	fuku-go	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra, MARTIN Monica, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra, OVEDENIE Mihaela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
LARE Simona	kata	2008 Praga (CZE)
	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varşovia (POL)
	kumite	2009 Varşovia (POL)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
LARE Simona, RACOVIŢĂ Robert	enbu mixt	2009 Varşovia (POL)
MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	enbu	2008 Praga (CZE)
	enbu	2009 Varşovia (POL)
ORMENIŞAN Gabriel	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
PASCARU Florin, TIMOFTE Ştefan, UNGUREANU Gabriel	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
POP Anca	kata	2003 Vranje (SCG)
SEVERFI Laura	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
STRATULAT Narcis, TÎMPEANU Mihai	enbu	2006 Benevento (ITA)
SZATHMARY Szilard	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
TĂNĂSESCU Corina	kumite	2003 Vranje (SCG)
TIMOFTE Ştefan	kata	2003 Vranje (SCG)
	kumite	2003 Vranje (SCG)
TÎMPEANU Mihai	fuku-go	2008 Praga (CZE)
	kata	2006 Benevento (ITA)
Medalii de argint		
ADĂSCĂLIŢEI Constantin, DUŢĂ Cristian, NEACŞA Dan, TUDORICĂ Raul	kumite echipe	2009 Varşovia (POL)
FILIMON Alexandru	kata	2006 Benevento (ITA)
GASCA Elena	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	kumite	2009 Varşovia (POL)
GUSTOIU Cristina	kata	2008 Praga (CZE)
	kata	2006 Benevento (ITA)
LARE Simona	fuku-go	2008 Praga (CZE)

LARE Simona, RACOVIŢĂ Robert	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
MATEI Tiberiu	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
NEGRU Adriana	kata	2009 Varşovia (POL)
NICOLAE Nicuşor	kata	2003 Vranje (SCG)
OLĂRAŞCU Crina	kumite	2003 Vranje (SCG)
POP Anca	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
SEVERFI Laura	kata	2003 Vranje (SCG)
SZATHMARY Szilard	kumite	2008 Praga (CZE)
TÎMPEANU Mihai	kata	2008 Praga (CZE)
TRANDAFIR Romeo	kumite	2003 Vranje (SCG)
TUDORICĂ Raul	kata	2009 Varşovia (POL)
	kumite	2009 Varşovia (POL)
Medalii de bronz		
ADĂSCĂLIŢEI Constantin	kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
ADĂSCĂLIŢEI Marius, BERNATH Csaba, SZATHMARY Szilard,TÎMPEANU Mihai,	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
BĂLAN Oana	kumite	2006 Benevento (ITA)
FILIMON Alexandru	kumite	2006 Benevento (ITA)
GASCA Elena	fuku-go	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra	kumi te	2009 Varşovia (POL)
MARINICĂ Ştefan	fuku-go	2008 Praga (CZE)
MATEI Tiberiu	kata	2006 Benevento (ITA)
MĂRGINEAN Alin	kata	2008 Praga (CZE)
MÎNDRU Melania	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
MNATACANIAN Şerban	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
NEGRU Adriana	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
OVEDENIE Mihaela	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
RAŢIU Roxana	kumite	2006 Benevento (ITA)
SEVASTIAN Paula	kata	2009 Varşovia (POL)
	kumite	2009 Varşovia (POL)
TIVADAR Ioana	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
TÎMPEANU Mihai	kumite	2006 Benevento (ITA)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
URUC Octavian	kata	2009 Varşovia (POL)

JUNIORI		
Medalii de aur		
BĂLAN Oana	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
BIBU Daniel	kumite	2003 Vranje (SCG)
BIBU Daniel, BRIȘCĂ Mihai, PASCARU Florin, OPRIȚA Cătălin	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
COJOCARU Alexandru, DUȚĂ Cristian,IDRICEANU Andrei	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
COTIGĂ Diana, IONESCU Diana, STOICA Roxana	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
CRIȘAN Anca, NECȘA Alexandra, SEVASTIAN Horiana	kata echipe	2008 Praga (CZE)
CRIȘAN Ovidiu, MUREȘAN Florin	enbu	2009 Varşovia (POL)
CRIȘAN Ovidiu, OLARIU Sergiu, MUREȘAN Florin	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
DOBRE Alexandru, MUNTEANU Cezar, NECȘA Dan, TUDORICĂ Raul	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian	kata	2006 Benevento (ITA)
DUȚĂ Cristian, IDRICEANU Andrei, IONIȚĂ Alex	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
FILIMON Alexandru	kata	2003 Vranje (SCG)
GÂSCĂ Elena	kata	2003 Vranje (SCG)
GOLGOTIU Anca, MUREȘAN Florin	enbu mix	2009 Varşovia (POL)
GRAUR Tudor, RADU Costin, URUC Octavian	kata echipe	2008 Praga (CZE)
IONESCU Alexandra, OVIDENIE Mihaela, VÂLCEANU Camelia	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
IONIȚĂ Alex, MATEI Tiberiu	enbu	2003 Vranje (SCG)
LARE Simona	kata	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
LARE Simona, DUȚĂ Cristian	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
LITOFF Alexandru, MÂNDRU Melania	enbu mixt	2003 Vranje (SCG)
MATEI Mirel, TUDORICĂ Raul	enbu	2006 Benevento (ITA)
MUREȘAN Florin	fuku-go	2008 Praga (CZE)
NECȘA Dan	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
PINTILIE Alexandru	kumite	2006 Benevento (ITA)
RADU Costin, URUC Octavian	enbu	2008 Praga (CZE)
RADU Viorel	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
SANDRU Brigitta	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
SANDRU Brigitta, TUDORICĂ Raul	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
SFÂRGHIE Edwin	kumite	2009 Varşovia (POL)
TUDORICĂ Raul	kata	2008 Praga (CZE)

VÂLCEANU Camelia	kata	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2008 Praga (CZE)
	kata	2009 Varşovia (POL)
VIŞAN Mihăiţă	kata	2009 Varşovia (POL)
Medalii de argint		
CHIRALIA Cornelia	kata	2009 Varşovia (POL)
DANCIU Manona	kata	2003 Vranje (SCG)
DOBRE Alexandru	fuku-go	2008 Praga (CZE)
GASCA VASILOIU Elena	kata	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
MARTON Irina	kumite	2009 Varşovia (POL)
MĂGUREAN Alexandra	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
RAISOUR Sami	kata	2009 Varşovia (POL)
SANDRU Brigitta	kata	2008 Praga (CZE)
TUDORICĂ Raul	kata	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
VÂLCEANU Camelia	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
VIŞAN Mihăiţă	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
Medalii de bronz		
BERBECE Laurenţiu, MUREŞAN Florin, OLARIU Sergiu, SFÂRGHIE Edwin	kumite echipe	2009 Varşovia (POL)
CHIRALIA Cornelia	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
	kumite	2009 Varşovia (POL)
DOBRE Alexandru	kumite	2006 Benevento (ITA)
	kumite	2008 Praga (CZE)
FILIMON Alexandru	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
GRAUR Tudor	kata	2009 Varşovia (POL)
GROZA Iulia	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
IDRICEANU Andrei	kata	2008 Praga (CZE)
IONESCU Diana	kata	2009 Varşovia (POL)
IONIŢĂ Alex	kata	2003 Vranje (SCG)
MATEI Mirel	kata	2006 Benevento (ITA)
MUNTEANU Cezar	kumite	2008 Praga (CZE)
MUREŞAN Florin	kumite	2009 Varşovia (POL)
POPA Diana	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
SEVASTIAN Horiana	kumite	2006 Benevento (ITA)
TIVADAR Ioana	kumite	2006 Benevento (ITA)
TUDORICĂ Raul	fuku-go	2006 Benevento (ITA)

	fuku-go	2008 Praga (CZE)
VIȘAN Mihăiță	fuku-go	2008 Praga (CZE)
CADEȚI		
Medalii de aur		
ALEXANDRU Andreea, BENESCU Ilena, MANOLE Andreea	kata echipe	2008 Praga (CZE)
	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
BARBU Marius	kata	2008 Praga (CZE)
BARBU Marius, POAMĂ Arthur, ZAFIRIADIS Alexandru	kata echipe	2008 Praga (CZE)
BELDEANU Sabina	kumite	2009 Varşovia (POL)
BENESCU Ilena	kata	2009 Varşovia (POL)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
BENESCU Ilena, POAMĂ Arthur	enbu mixt	2008 Praga (CZE)
	enbu mixt	2009 Varşovia (POL)
BOGHIU Ştefan, BOZAN Gabriel, PĂUN Alexandru, VIERAŞU Alexandru	kumite echipe	2008 Praga (CZE)
BOZAN Gabriel, OLARIU Sergiu	enbu	2008 Praga (CZE)
CIOBANU Otilia, GHERASIM Mădălina,SESERMAN Diana	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
CRETA Marius	kata	2009 Varşovia (POL)
CRETA Marius, NISTOR Costin , POPESCU Tiberiu	kata echipe	2009 Varşovia (POL)
CRETA Marius, POPESCU Tiberiu	enbu	2009 Varşovia (POL)
CRIȘAN Ovidiu, MUREȘAN Florin	enbu	2006 Benevento (ITA)
CUSU George, ILIESCU Ionuţ, MUNTEANU Bogdan, STUPARU Dan	kumite echipe	2009 Varşovia (POL)
DUMITRESCU Florin	fuku-go	2008 Praga (CZE)
DUȚĂ Cristian	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
DUȚĂ Cristian, IDRICEANU Andrei	enbu	2003 Vranje (SCG)
GRAUR Tudor, RAISOUR Sami, VIȘAN Mihăiță	kata echipe	2006 Benevento (ITA)
ILIESCU Ionuţ	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
IONESCU Diana	fuku-go	2008 Praga (CZE)
IONICĂ Ștefan, NĂSTASE Iulian, PĂUN Bogdan	kata echipe	2003 Vranje (SCG)
LARA Simona	kata	2003 Vranje (SCG)
	fuku-go	2003 Vranje (SCG)
	kumite	2003 Vranje (SCG)
MARTON Irina	kumite	2006 Benevento (ITA)
MUNTEANU Bogdan	kumite	2008 Praga (CZE)
MUREȘAN Florin	fuku-go	2006 Benevento (ITA)

POPA Diana	kata	2006 Benevento (ITA)
POPA Diana	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
STUPARU Dan	kumite	2009 Varşovia (POL)
VIŞAN Mihăiţă	kata	2006 Benevento (ITA)
Medalii de argint		
BOZAN Gabriel	kumite	2008 Praga (CZE)
CHIRALIA Cornelia, PREDESCU Andrei	enbu mixt	2006 Benevento (ITA)
CRIŞAN Ovidiu, IONICĂ Ştefan, LAZANU Vlad, MUREŞAN Florin	kumite echipe	2006 Benevento (ITA)
DUMITRESCU Florin	kata	2008 Praga (CZE)
DUMITRU Ioana	kata	2009 Varşovia (POL)
	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
FALCOIANU Marius	kumite	2003 Vranje (SCG)
GÂSCĂ Elena	kumite	2003 Vranje (SCG)
GRAUR Tudor	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
IONESCU Diana	kata	2008 Praga (CZE)
	kogo kumite	2008 Praga (CZE)
IVANOVICI Rodica	kumite	2006 Benevento (ITA)
MUNTEANU Bogdan	kumite	2009 Varşovia (POL)
PĂUN Alexandru	fuku-go	2008 Praga (CZE)
POPESCU Tiberiu	kata	2009 Varşovia (POL)
SACAL Beata	fuku-go	2008 Praga (CZE)
SZUCS Mark	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
VÂLCEANU Camelia	kata	2006 Benevento (ITA)
	fuku-go	2006 Benevento (ITA)
Medalii de bronz		
BADICUT Bogdan, FALCOIANU Marius, GRAMADA Cosmin, PETRE Alin	kumite echipe	2003 Vranje (SCG)
BANIŢĂ Daniel	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
BELDEANU Sabina	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
BENESCU Ilena	kumite	2009 Varşovia (POL)
CHIRALIA Cornelia	kata	2006 Benevento (ITA)
COTIGĂ Diana	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
CUSU George	kumite	2008 Praga (CZE)
DUMITRU Ioana	kumite	2009 Varşovia (POL)
GRAMADA Cosmin	kata	2003 Vranje (SCG)
ILIESCU Ionuţ	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
MARINA Cristina	kata	2009 Varşovia (POL)
MARTON Irina	fuku-go	2006 Benevento (ITA)

MOCANU Alexandru	fuku-go	2008 Praga (CZE)
PĂUN Alexandru	kumite	2008 Praga (CZE)
POPESCU Tiberiu	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
RAISOUR Sami	kata	2006 Benevento (ITA)
SANDRU Brigitta	kumite	2006 Benevento (ITA)
STOICA Roxana	kata	2008 Praga (CZE)
	fuku-go	2008 Praga (CZE)
STUPARU Dan	fuku-go	2009 Varşovia (POL)
ŞTIRBU Anca	kogo kumite	2008 Praga (CZE)

PERSONALITAȚI CU CONTRIBUȚII DEOSEBITE ÎN ORGANIZAREA KARATELUI TRADIȚIONAL

CĂLIMAN, CONSTANTIN (1969), n. în Bivolari, jud. Iași. Prof. de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Spiru Haret. Antrenor în disciplina karate tradițional, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori. Practicant al karatelor tradiționale începând din 1987. Medaliat la diferite competiții interne și internaționale. Câștigător ar trofeului *Cupa României,* cu echipa de seniori, edițiile 1996, 1997 și 1998. Finalist la ediția I a Supercupei Campionilor Europeni intercluburi, în 1997 (Polonia). Ca antrenor,a selecționat și pregătit mai mulți sportive care au obținut titluri de campioni naționali, au fost selecționați în loturile reprezentative și au cucerit medalii la CM și CE. Activitatea sa profesională a început cu funcția de technician automatizări la Telecom IMSAT București (1987-1990) și la Electrica Iași (1990-1998); Director general Extendo Group-echipament sportiv (1998-2002); Director executiv Dorfantex-Confecții textile (2002-2003). Membru fondator și președinte executiv al *Chelsea Club* București, din 2003. Din 2005, a îndeplinit funcția de Director de marketing în cadrul FR de Karate Tradițional, iar din anul 2009 a devenit secretar general al acestei federații. Are calificarea de arbitru internațional ITKF și WTKSF. A publicat mai multe lucrări, printre care: *Caietul antrenorului de karate tradițional*, editura Media Tech Iași, 1998 (coautor împreună cu sensei Dan Stuparu); *Japonia – Artă, Cultură, Tradiție* – editura Integrixxi Print&Publishing București, 2005; *Karate tradițional* – curs pentru începători, 2008. CC este membru al PNL din 2004, vicepreședinte al filialei sectorului 4, președinte al Subcomisiei naționale pentru sport și tineret. Este posesorul Centurii negre 5 dan karate tradițional, shotokan-fudokan. În 1998, i s-a acordat titlul de Antrenor Emerit.

CRUHER, ROXANA MONICA (1959), n. în București. Practicanta a artelor marțiale, specializată în karate tradțional. Legitimată la CS Dojo București (1994) și la CS Roxy Djo București (1998). A obținut 13 medalii la CM și CE. La CM seniori karate tradițional: o medalie de argint (1998) și bronz (1994). La CE seniori karate tradițional: 3 medalii de argint (1994, 1996, 1998) și 3 bronz (1993, 1995). La CE seniori karate fudokan: 3 medalii de aur (1995, 1998), 3 argint (1995, 1996). Președintele CS RoxyDojo București. Antrenor federal.

STUPARU, DAN - vezi Personalități

VANCEA, PAVEL (1964-2012), n. în Oradea. Practicant al artelor marțiale, specializat în karate tradițional. Legitimat la CS Go shin kai Oradea (1994), și la CS Romproiect Oradea (1998).

Medaliat la CM seniori karate tradițional cu aur (1994) și cu 3 medalii de bronz (1996); CE seniori karate tradițional cu 5 medalii de aur (1996-1998), 3 argint (1995-1997) și 2 bronz (1994-1995); CE seniori karate fudokan cu 2 medalii de aur (1996, 1998) și 3 argint (1995, 1996, 1998). Președinte și antrenor coordinator la CS UAMT - Universitatea Agora Oradea. Preşedintele Asociaţiei Judeţene de Karate Tradiţional. Antrenor federal în cadrul FR Karate Tradițional. Antrenor Emerit.

Sportivii cu cel mai mare număr de medalii la CM și CE de juniori și seniori:

Masculin

MUŞAT Cornel – 72
MICLEA Robert - 54
TRANDAFIR Romeo – 44
PĂTRAŞCU Iulian - 44
TIMOFTE Ștefan – 43
COJOCARU Adrian - 24
VANCEA Pavel -22
MATEI Tiberiu – 21
MAVRODINESCU Răzvan – 21
PRICOB Florin - 21

Feminin

DANCIU Manona – 48
SEVERFI Laura - 45
LARE Simona - 45
IONETE Gabriela - 43
SIMIRAD Irina - 34
RADU Cornelia - 32
POP ANCA – 23
GASCA Elena – 19
GUSTOIU Cristina – 17
VASARHELY Ramona - 17

Instructorii care activează în ramura Karate Tradițional
(lista oficială elaborată de FRKT):

Nume și prenume	**Club**	**Localitate**
BUCUR MARIN	Seishin	Cluj Napoca
BREZOI IONEL	Grănicerul	Năsăud
CRECAN DORIN	Porolissum	Zalău
FERENCZI MONIKA	Voința	Cluj Napoca
FORDON IOSIF	Washinoma	Arad
GREBENISAN FILOMELA	Palatul Copiilor	Cluj Napoca
MĂRGINEAN ALIN	Palatul Copiilor	Cluj Napoca
MIKA DESZO	Karate Tradițional	Odorheiul Secuiesc
PAPIU CLAUDIU	Gloria	Dej
POPA MIRCEA	Ryu Do	Deva
ROZNOV CONSTANTIN	Cosmi Kensei	
SILAGHI DANIEL		
SIMO JANOS	Budo Kurai Samurai	Hunedoara
SOLYOM SZILARD		Odorheiul Secuiesc
TELEMBICI TEO	Ryu Do	Deva
TIMOCE GRIGORE		
TURLA MIHAI	Fudoshin	Oradea
UJVARI IOAN	Todome	Oradea
VANCEA PAVEL	UAMT Agora	Oradea
MARCU CLAUDIU		
MARINCAȘ CALIN	Terra Kid	Zalau
POPA ALINA	Todome	Oradea
ADASCĂLIȚEI	Enpi	Iași
CONSTANTIN		
PRICOB FLORICICA	Martial Budo	Brăila
ANICĂI FLORIN		
ASTEFĂNOAIE SORIN		
DUNDEV GHEORGHE		
GRIEROSU MARIUS		
IONETE GABI	Kodo	Galați
NECULCEA PETRICA	Kodo	Galați
MARANDICI NICU	Karate Club	Galați
MUȘAT CORNEL	Sessu Bama Yama	Brăila
NĂSTASE IONEL	Nasti Club	Galați
PAUL PINTILIE	Ceahlăul	Piatra Neamț
PRICOB VASILE		
ROȘCA FLORIN	Fudo	Vatra Dornei
SABAIDUC FLORIN		
SIMIRAD IRINA		
STAMATE FARKAS DANA	Meikyo	Galați
TIMOFTE STEFAN	Dojo Zanshin	Iași
XENOFONT ARION		Rm. Sărat
GINGHINA SERGIU	Kikai	Bârlad
ANDRII ALIN	Bushido	Slatina
ANTICI DANIEL	Washi	Craiova
APOSTOL LIVIU	Petrom	Ploiești
BOLINTINEANU MIRCEA		Breaza
BUCUR RĂZVAN		
CALIMAN CONSTANTIN	Chelsea	București
CARABA FLORIN	Clubul de Karate Tradițional Hasu	Ploiești
CIOCAN DAN	Tettsui Dojo	Craiova
CIUCĂ LAURENTIU	Master	Craiova
CONSTANTIN NICOLETA	Condo	Bucuresti
COSTICĂ ROMEO	Budo Karate	Slatina

COZMACIUC	Sakura	București
NEDELOIU ADRIAN	Olimpia	București
CRUHER ROXY	Roxy Dojo	București
DOBRE ILIE	Aluminiu ALRO	Slatina
DRAGHICI TEODOR	Arashi	Târgu Jiu
DUMITRESCU NAE	Karate Traditional	Eforie
BIBU DANIEL	Centura Neagra	Craiova
GUSTER GABRIEL	Miyamoto Musashi	Alexandria
MACARIE LIVIU		Pitești

MANEA ADRIAN	Asagi	Breaza
MARINACHE ADRIAN	Bassai	Fetești
MARINCA ILIE	Diamant	Năvodari
NICOLAE AURELIAN	Conpet-Petrolul	Ploiești
REISCHELL ROLLAND		
SERGHI MIHAI	Kamiza	Curtea de Argeș
STAN PETRIȘOR		
VASILICA DAN	Arashi	Târgu Jiu
RĂDULESCU COSMIN	Master	Craiova
NIȚĂ SORIN	Shiro Washi	Ploiești

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC

I REPERE ISTORICE-COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE – STRUCTURILE ORGANIZATORICE - EVENIMENTE NOTABILE

Federația Română de Karate WKC a luat ființă în mai 2000, prin decizia Ministerului Tineretului și Sportului de a recunoaște organizația noastră în rândul federațiilor naționale din România.

Rădăcinile organizației datează încă din 1997, când un grup de entuziaști au hotărât să fondeze Uniunea Wado Ryu România (UWRR) în scopul dezvoltării unei activități performante în sfera Karate-ului la nivel național și internațional. Transformarea UWRR în FRK WKC, prin recunoașterea de către Ministerul Tineretului și Sportului a organizației, a fost doar rezultatul normal ce a urmat unei activități excelente la nivel internațional, prin obținerea primului titlu mondial la Bochum 1999.

Misiunea federației este promovarea înaltelor valori ale Karate-ului în rândul copiilor, tinerilor sau tuturor celor care cred în Artele Martiale, în scopul educarii controlului de sine, a creșterii capacităților psihice și fizice a celor care urmează calea noastră.

Obiective:

- Îmbunătățirea continuă a activității tuturor departamentelor federației în scopul obținerii de rezultate la nivel mondial cât mai bune, care să ducă la promovarea prin sport a imaginii României în lume;
- Sprijinirea cluburilor membre în activitatea de pregătire prin organizarea de stagii, cantonamente sau alte forme de pregătire la nivel național și internațional la costuri reduse, care să permită accesul tuturor sportivilor și antrenorilor;
- Oferirea unui program competițional dens și performant în scopul verificării nivelului de pregătire al sportivilor;
- Formarea loturilor naționale pe criterii de valoare și performanță, prin selectarea celor mai pregătiți sportivi printr-un sistem de selectie eficient și transparent;
- Pregătirea arbitrilor și a echipei de organizare în scopul asigurării unui arbitraj corect, nepărtinitor și performant;
- Popularizarea activitatii și rezultatelor federației noastre în scopul creșterii numărului de cluburi membre;
- Organizarea de competitii naționale și internaționale, dar și a altor activități ce au ca scop promovarea prieteniei, solidarității, luptei împotriva drogurilor și a doping-ului în sportul de masă și de performanță.

Federația Română de Karate WKC a primit aprobarea de denumire și de funcționare din partea Ministerului Tineretului și Sportului cu Nr. 109 din 26.04.2000. Federația Română de Karate WKC a luat ființă în urma încheierii civile 847/C/2000 din sedința publică din 4 mai 2000 a Tribunalului Cluj-Napoca. În perioada 1998 - 2000 organizația a funcționat sub denumirea de „Uniunea Româna Wado Ryu”.

FRK WKC a obținut Certificatul de Identitate Sportivă cu numarul 000652 la data de 09.05.2002. Federația este afiliată internațional la „World Union of Karate Do Federations" (WUKF).

Deși foarte tânără, federația noastră are un palmares și o activitate deosebit de fructuoasă în peisajul Karate-ului mondial. FRK WKC continuă activitatea începuta în 1998 sub denumirea de Uniunea Wado Ryu România, de numele acesta legându-se multe succese prestigioase.

FRK WKC, înainte de 1.01.2002 avea afiliate 44 de asociații sportive, majoritatea având sediile în Transilvania. În prezent cluburile reorganizate dupa legea 69/2000 și afiliate la FRK WKC au sedii în: Cluj Napoca, București, Oradea, Brașov, Aiud, Tg. Mures, Pitești, Ploiești, Iași, Turda, Câmpia Turzii, Deva, Constanța, Mediaș, Petroșani, Slobozia, Râmnicu Vâlcea, Satu Mare, Dej și altele.

FRK WKC, a înregistrat la nivelul anului 2009, un număr de 2360 sportivi legitimați angrenați în activitatea competițională de performanță și circa 4800 sportivi legitimați la cluburile afiliate care participă doar la activitatea de inițiere și instruire.

La nivel intern, FRK WKC organizează anual două Campionate Nationale (în funcție de vârsta competitorilor, Cupa României și 4 sau 5 cupe nationale devenite traditionale, competitii care reunesc cca. 250 - 450 de sportivi. La nivel internațional sportivii FRK WKC participă la CE și Mondiale de copii, cadeți, juniori, tineret și seniori și Cupe Mondiale și Europene.

FRK WKC, începând cu 2008 a avut consilieri tehnici pe: sensei Jean Pierre Fischer (Shotokan) și sensei Christophe Pinna (Kumite)

World Karate Confederation (WKC) a luat ființă prin initiativa unui mic grup de entuziaști la data de 4 mai 1996 la Frankfurt/Main, Germania. Înfiintarea WKC a constituit o necesitate izvorâtă din lipsa la nivel mondial a unei organizații de karate care să dea posibilitatea tuturor organizațiilor naționale care nu erau cuprinse în celelalte organizații de karate existente pâna în 1996. Toate celelalte federații mondiale fie erau focalizate doar pe un singur stil de karate, fie nu acceptau decât o singură organizație dintr-o țară, fenomen care ducea la declanșarea unei lupte de interese la nivel național dar și mondial.

În iulie 2005, cu ocazia Congresului Mondial de la Fortaleza, Brazilia, World Karate Confederation s-a despărțit în două organizații: World Union of Karate Do Organization (WUKO) care a grupat majoritatea membrilor din vechea organizație și cei ce au decis să rămână în fostul WKC, o organizație conservatoare a unor reguli și mod de organizare depășite. FRK WKC a decis să continue în WUKO. Această organizație sub conducerea noului președinte Osvaldo Messias de Oliveira a reusit în doar 3 ani să afilieze mai bine de 160 de federații din întreaga lume, stilul nou, democratic de conducere și modul modern de organizare a evenimentelor fiind cu siguranță argumentul forte. Încă de la începuturile WUKO, președintele FRK WKC, Liviu Crișan, a fost ales ca vicepreședinte WUKO și secretar general.

Din pacate experienta WUKO avea să fie de scurtă durată, în noiembrie 2008 președintele de onoare WUKO din acea vreme - Carlo Henke, își înregistrase abuziv ca marcă numele WUKO și a interzis folosirea acestuia de către organizație și a înființat o altă organizație cu același nume. Pusă în fața faptului împlinit, conducerea a hotărât schimbarea numelui organizației în World Union of Karate Do Federations (WUKF). La Congresul Mondial de la Odessa din 2009, președintele FRK WKC - Liviu Crișan, ca urmare a rezultatelor din anii precedenți a fost ales în unanimitate primul vicepreședinte al WUKF și secretar general. Liviu Crișan a propus o nouă organigramă, un nou mod de administrare a organizației pe cele 5 continente și o nouă structură decizională a WUKF. Dupa dezbateri, cei 54 de delegați prezenti la congres au aprobat noile reglementări.

În septembrie 2009, la propunerea FRK WKC, WUKF a organizat în România la Constanța, în Sala Sporturilor, primul CE pentru copii, cadeti și juniori, cu ajutorul autorităților locale și a CS Dinamic Constanța, unde au participat peste 1000 de sportivi din 34 de federatii din Europa.

La nivelul anului 2009, WUKF reunește 103 de federații din 76 de țări din Europa, Asia, America

de Nord, America de Sud, Australia, Oceania, Africa.

II STILURILE PRACTICATE N CADRUL FEDERAȚIEI ROMÂNE DE KARATE WKC

SHOTOKAN

Este un stil de Karate introdus de maestrul Gichin Funakoshi (1868-1957). Foarte răspândit în lume, Shotokan se traduce prin "Şcoala lui Shoto", după porecla (Shoto) sub care era cunoscut maestrul Funakoshi, dar există şi alte interpretări cum ar fi "Şcoala bradului şi a valului", aici prin bradul mereu verde simbolizând veşnica tinereţe a concepţiilor şi neîncetata lor înnoire iar prin val, munca necurmată care trebuie depusă pentru a putea însuşi aceste principii, muncă asemenea valurilor care lovesc neîncetat ţărmul. Acest stil pune accentul pe poziţiile adânci şi lungi, pe tehnicile eficace în lupta de la distanţă şi pe dezvoltarea vitezei. Tehnicile de mâini şi cele de picior apar în proporţii egale.

Există numeroase kata, cum ar fi: Taikyoku, Heian, Tekki, Bassai, Kanku, Empi, Jion, Jitte etc., acestea fiind importate din Okinawa şi modificate de maestrul Funakoshi, atât în privinţa unor tehnici, cât şi a denumirilor iniţial cu rezonanţe chinezeşti, dar apoi japonizate. Stilul Shotokan este popular în Japonia, mai ales în regiunea capitalei. Numeroase universităţi au în programul lor de studiu acest stil (Waseda, Takushoku, Keio etc). Acest stil este primul care a fost predat în Japonia în anul 1922 şi primul care s-a răspândit prin intermediul instructorilor japonezi în Europa şi America, apoi în toată lumea, fiind şi astăzi cel mai cunoscut stil de karate.

În cadrul Shotokan-ului s-au dezvoltat două ramuri distincte după moartea lui Gichin Funakoshi. Astfel, Shotokai-ul condus de maestrul Shigeru Egami (1912-1981) care a urmat cel mai strict metoda maestrului său Gichin Funakoshi, în vremea căruia a fost unul din cei mai de seamă instructori ai şcolii. În 1957, la moartea maestrului, devine instructor principal al Shotokan-ului, Egami fondând gruparea Shotokai, care refuză orice formă de competiţie. Cu timpul, acest stil a devenit tot mai închis, chiar cu o tentă mistică, căutându-se atingerea unei trepte superioare a capacităţilor mentale prin exersarea aprofundată a kata-urilor, percepte filozofice stricte, chiar studii în direcţia comunicării telepatice pentru controlul asupra adversarului. În prezent această ramură este puţin reprezentată, la moartea lui Egami în 1981 conducerea şcolii fiind preluată de elevul său Oshima Tsutomu.

Ramura principală a Shotokan-ului a fost cea grupată în jurul maeştrilor Masatoshi Nakayama, Hidetaka Nishiyama şi Taiji Kase, care au fondat Asociaţia Japoneză de Karate (JKA) cu scopul răspândirii karate-ului în lume ca formă sportivă. Instructorul principal al JKA, Masatoshi Nakayama (1913-1987) a început, copil fiind, studiul artelor marţiale; era descendentul unei vechi familii de samurai şi din 1932 a fost elevul maestrului Funakoshi. Alături de Hidetaka Nishiyama, a pus bazele conceptului sportiv în karate, elaborând primele reguli de competiţie şi atrăgând în JKA numeroşi maeştri tineri ai Shotokan-ului, deşi aceştia s-au lovit de împotrivirea făţişă a generaţiei mai vechi. Această generaţie nouă de instructori a obţinut curând mari succese în competiţii şi a activat puternic pentru răspândirea Shotokan-ului în lume, JKA devenind prima organizaţie de karate renumită în întreaga lume.

Cei mai cunoscuţi instructori ai Shotokan-ului sunt: Masatoshi Nakayama, Hidetaka Nishiyama, Taiji Kase, Hirokazu Kanazawa, Keinosuke Enoeda, Teruyuki Okazaki, Hiroshi Soji, Norihiko Iida, Hideo Ochi, Masaru Miura, Miazaki Satoshi şi Masahiko Tanaka.

WADO-RYU

Wado-Ryu este o școală de karate fondată de către Școala Unificată Tom și Chanju; astăzi există trei organizații care predau stilul Wado-Ryu: Federația Japoneză de Karate Wadokai (prescurtată Wadokai sau "Zen Nihon Karate-do Renmei Wadokai" în Japonia), organizația Wado-ryu karate-do Renmei și organizația Wado Kokusai Karate-do Renmei (prescurtată Wado Kokusai sau cunoscută sub numele de Federația Internațională de Karate-do Wado [WIKF]).

Filosofie

Numele Wadō-ryū e compus din 3 părți: Wa, dō, si ryū. Wa înseamnî "armonie," dō inseamna "cale," și ryū înseamnă "stil. Armonia nu trebuie interpretata ca și pacifism; este pur și simplu recunoașterea că maleabilitatea e mai eficientă decât forța brută.

Dintr-un punct de vedere Wado-ryu ar putea fi considerat mai degrabă un stil de ju-jutsu și nu de karate. Când Hironori Ōtsuka a înregistrat școala sa la Dai Nippon Butoku Kai în 1938, stilul a fost numit "Shinshu Wado-ryu Karate-Jujutsu," un nume care reflectă caracterul său hibrid. Ōtsuka era un practicant licențiat al stilului Shindō Yōshin-ryū și un elev al școlii Yōshin-ryū când l-a întâlnit pentru prima dată pe maestru de Karate Gichin Funakoshi din Okinawa. Dupa ce a învățat de la maestrul Funakoshi, și mai târziu de la alți maeștri din Okinawa, cum ar fi Kenwa Mabuni și Motobu Chōki, Ōtsuka a combinat stilul Shindō Yōshin-ryū cu karate-ul Okinawan. Rezultatul lui Ōtsuka a fost stilul Wadō-ryū. [1]

Pentru spectatorul neantrenat, Wadō-ryū ar arăta similar cu alte stiluri de karate cum ar fi Shōtōkan. Majoritatea principiilor de bază au fost însă derivate de la stilul Shindō Yōshin-ryū. O tehnică de bloc în Wado arată asemeni uneia din Shotokan, dar sunt executate din perspective diferite.

Un principiu de bază în Wadō-ryū este acela numit tai sabaki (deseori referit în mod eronat la "eschivă"). Termenul japonez poate fi tradus ca "conduita trupului" și se referă la mișcarea corpului pentru a se putea mișca atât aparatorul cât și atacatorul din calea adversarului. Pentru a realiza acest lucru se dorește mai degrabă o "mișcare înainte" decât o "mișcare contrară" – sau o armonie, nu forță fizică. Competițiile de karate modern au tendința de a transforma Wadō-ryū –ul departe de rădăcinile sale spre un stil de karate mai generic, mai atractiv pentru a satisface cerințele atât a spectatorilor cât și a competitorilor.

Istoric

Fondatorul stilului Wadō-ryū, Hironori Ōtsuka, s-a născut la 1 iunie 1892 in Shimodate, Ibaraki , Japonia. În 1898, Ōtsuka a început practicarea stilului koryū ju-jutsu de la maestrul Chojiro Ebashi. Între 1905–1921, a studiat stilul Shindō Yōshin-ryū ju-jutsu sub îndrumarea maestrului Tatsusaburo Nakayama. În 1922, îl cunoaște pe maestrul Gichin Funakoshi și începe să se antreneze sub îndrumarea sa. În 1924, Ōtsuka a devenit unul din elevii care promovează examenul pentru centura neagră, acordată de către maestrul Funakoshi. Pentru a-și extinde cunoștintele sale de Karate, Ōtsuka a studiat și sub îndrumarea altor maeștri proeminenți, cum ar fi Kenwa Mabuni cu stilul Shitō-ryū și Motobu Chōki. În 1929, Ōtsuka a creat prima sa școala de karate la Universitatea din Tokyo. Eiichi Eriguchi a desemnat termenul de 'Wadō-ryū' în 1934.

În 1938, Ōtsuka a înregistrat stilul său de karate la organizația Dai Nippon Butoku Kai sub numele de «Shinshu Wadoryu Karate-Jujutsu.» Puțin mai târziu acest nume a fost prescurtat «Wadō-ryū» .

În 1938, organizația Dai Nippon Butoku Kai l-a premiat pe Ōtsuka cu titlul de Renshi-Go, urmat în 1942 de titlul de Kyoshi-Go. În această perioadă Tatsuo Suzuki, fondatorul WIKF, a început practicarea stilului Wadō-ryū. În 1944, Ōtsuka a fost numit Șef Instructor de Karate al Japoniei. În 1946, Ōtsuka i-a acordat lui Tatsuo Suzuki centura neagră - 2 dan.

În jurul anului 1950, Jiro Ōtsuka (al doilea fiu al lui Otsuka) a început practicarea stilului Wadō-ryū fiind încă adolescent. În 1951, Ōtsuka i-a acordat lui Suzuki gradul de 5 dan, cel mai mare grad acordat în Wadō-ryū la acea vreme. În 1952, sediul școlii Wadō-ryū (honbu) a fost stabilit la dojo-ul Universitatii Meiji din Tokyo. În 1954, numele său a fost schimbat în Zen Nippon Karate Renmei (Federația Întregului Karate din Japonia). În 1955, Ōtsuka a publicat «Karatejutsu no Kenkyu,» o carte care prezintă stilul său de karate. În 1963, îl trimite pe Suzuki, împreună cu Toru Arakawa și Hajimu Takashima, să cultive stilul Wadō-ryū în întreaga lume.

În 1964, Federația Japoneză de Karate-do (JKF) a fost creată ca o organizație generală a tuturor stilurilor de karate. Stilul Wadō-ryū s-a alăturat acesteia ca un grup important. În 1965, Ōtsuka si Yoshiaki Ajari au înregistrat pe film (filmul se

gasește și azi pe două casete video) o mare parte din moștenirea stilului Wadō-ryū. Prima casetă video, «Wadō-ryū Karate Volume 1,» conține o parte din istoricul stilului și câteva colecții, demonstrații ale celor opt tehnici ale corpului Kihon No Tsuki; primele cinci tehnici Kihon-Kumite; și kata Pinan 1-5, Kūsankū, Jion, Naihanchi, și Seishan. A doua casetă video, Wadō-ryū Karate Volume 2," conține o mare parte din istoric, kata Chintō, Niseshi, Rōhai, Wanshu și Jitte; precum și tehnicile Kihon-Kumite 6-10, cu aplicații. În 1966, Ōtsuka a primit titlul de Kun Goto Soukuo Kyokujujutsu (comparabil cu titlul de cavaler) de la Împăratul Hirohito pentru devotamentul său în intrducerea și predarea karate-ului. În 5 iunie 1967, organizația Wadō-ryū și-a schimbat numele în "Wadōkai."

În 1972, președintele organizației Kokusai Budō Renmei, membru al familiei regale japoneze, i-a acordat lui Ōtsuka titlul de Meijin. În 1975, Suzuki a primit gradul de 8 dan, cel mai mare grad acordat (la acea vreme) de catre Federația Organizațiilor Japoneze de Karate-Do și a fost numit Hanshi-Go de către unchiul Împăratului Higashikuni.

În 1980, ca rezultat al unui conflict dintre Ōtsuka și organizația Wadōkai, acesta se retrage din postura de șef al organizației. Eiichi Eriguchi i-a luat locul în cadrul organizatiei. În 1 aprilie 1981, Ōtsuka fondează Federația «Wadōryū Karatedō Renmei.» (Renmei inseamna «grup» sau «federatie.») Dupa doar cateva luni se retrage din postura de sef si fiul sau , Jiro Ōtsuka, ii ia locul. In 29 ianuarie 1982, Hironori Ōtsuka moare, și în 1983, Jiro Ōtsuka îl succedează ca mare maestru al stilului Wadō-ryū. Tânărul Ōtsuka își schimbă numele în «Hironori Otsuka II» în onoarea tatălui său. În 1989, Tatsuo Suzuki fondează a treia organizație importantă de Wadō-ryū ,numită» Wadō Kokusai « (Federația Internațională de Wado Karatedo; WIKF). (Kokusai înseamnă «internațional.»)

GOJU-RYU

Gō înseamnă "rigiditate"(forță) având aici semnificaţia de "forţa externă", iar jū înseamnă "moale"(suplețe) semnificând "puterea internă". Ryū înseamnă "dragon" în limba japoneză, dar şi "şcoală"(cale). Aşdadar, Gōjū-Ryū Karate s-ar putea traduce prin "şcoala forței și a supleței" sau "calea forței și a supleței".

Scurt istoric

Gōjū-Ryū este stilul de karate care probabil menţine cele mai multe elemente originare chinezeşti. Dezvoltarea acestui stil specific a început probabil prin Kanryo Higashionna, (1850-1915), originar din Naha, Okinawa. Se crede că a studiat boxul chinezesc în China timp de mulţi ani, probabil stilul hung al shao lin chuan la maestrul de kung fu Liu Liu Ko, de care se zice că ar fi fost pantofar. După întoarcerea pe Okinawa, Kanryo Higashionna a fondat o şcoală proprie de arte marţiale, care se distinge prin integrarea de go-no (dur) şi ju-no (moale) kempo într-un singur sistem. [Termenul de "karate" ("mâna goală") nu exista înca pe vremea aceea şi stilul lui Higashionna era cunoscut sub denumirea de naha-te (stilul din Naha-te este denumirea unui sistem de arte marţiale de pe Okinawa).

Elevul cel mai prominent al lui Higashionna a fost Miyagi Chojun (1888-1953), care este şi cel care a dat numele de goju-ryu stilului, motiv din care uneori el este numit ca fondatorul stilului. După moartea lui Higashionna, Miyagi a studiat şi el în China, întorcându-se la Naha în 1918. Folosirea de tehnici "tensho" sau "moi" în goju-ryu relevă o influenţă puternică a stilului chinezesc de kung-fu denumit stilul Fukien Cocor Alb (Fujian Bai He în limba chineză). Influenţa acestui stil se datorează probabil lui Miyagi Chojun, care se crede că a studiat acest stil în timpul şederii sale în China.

Denumirea stilului a avut loc mai degrabă "prin accident": în 1930, numeroşi maeştrii de arte marţiale japonezi l-au întrebat pe Jin'an Shinzato (elevul cel mai cunoscut al lui Chojun Miyagi) cu ocazia unei şederi la Tokyo cum se numeşte stilul pe care-l practică. Deoarece naha-te nu avea un nume formal, nu a putut denumi stilul. După întoarcerea la Naha/ Okinawa şi după relatarea incidentului, Chojun Miyagi a decis alegerea numelui de Goju-Ryu (şcoala dură şi moale) pentru acest stil moştenit de la Kanryo Higashionna şi dezvoltat mai departe de el însuşi. Acest termen (goju) l-a preluat dintr-un

text clasic chinezesc printre altele despre arte marţiale (Bubishi). Acolo, într-un poem numit "Hakku Kenpo" ("cele opt legi ale pumnului") apare: "felul de respiraţie este duritate şi moliciune, şi totul în univers inhalează moale şi exhalează dur".

Kata

În antrenamentul de karate, seturi pre-aranjate de mişcări şi tehnici, aranjamente ritualizate de lupte, numite kata joacă un rol fundamental. Kata-urile pot fi înţelese ca un «manual viu» în care tehnicile şi filozofia de karate se transmit peste generaţii.

Kata-urile predate în Goju-Ryu sunt mai degrabă tradiţionale şi deobicei li se acordă o mai mare atenţie decît confruntărilor kumite (sau lupte libere, sparring).

Kata-uri tradiţionale Goju

Taikyoku kata

Taikokyu se predă de regulă la gradele de la jukyu la ikkyu (centură albă la maro). Taikyoku-urile din Goju-Ryu (taikyoku jodan, taikyoku chudan şi taikyoku gedan, taikyoku kake uke, taikyoku mawashi uke) sunt versiuni adaptate pentru acest stil, derivate din taikyoku-urile originale, create de Gigin Funakoshi şi care sunt predate azi de exemplu în kyokushin karate şi shaolin karate. Aceste katas conţin elemente de bază de blocks (aparări) şi atac, precum mişcarea în patru direcţii.

Gekisai kata

Gekisai Dai (caută și distruge) Gekisai kata se predă de regulă la gradele de la hachikyu la rokukyu (centură galbenă la verde). Gekisai integrează lovituri de picior cu blocks şi lovituri cu pumnul şi introduce folosirea de tehnici tensho (moi), mişcari în opt direcţii, mişcări laterale şi înapoi, şi poziţia nekoashi dachi (poziţia picior de pisică). Unele pasaje se apropie de tehnici "de intrare" folosite în aikido. Există două versiuni: Gekisai Dai Ni, care încorporează tehnici mai "moi" decît Gekisai Dai Ichi, urmărind însă aceeaşi schemă. Age uke urmat de intrarea în sanchin si lovitura jodan trebuie executat in forta, distructiv, respirația și timing-ul sunt foarte importante. Lovituta de picior, mae geri, se executa la nivel gedan. Cu toate acestea exista și un ritm la orice kata.

Saifa kata

Saifa kata se predă la nivelele de la gokyu la sankyu (centură verde la maro). Printre altele, saifa instruieşte apărări şi contre la atacuri prin prindere/apucare de către unul sau doi adversari. Tehnica centrală a acestei kata este lovitura de picior din poziţia de cocor. Schema de picioare (footwork) este asemănătoare cu cele ale taikokyu katas. De asemenea, el întărește și trupul prin mișcările ample executate și respirația adecvată; la fiecare mișcare cel puțin se dă aerul afară o dată pe numărătoare.

Seiyunchin kata

Seiyunchin kata de obicei se predă la nivelele de la sankyu la ikkyu (centură maro). Seiyunchin se traduce cu "controlează, oprimă, trage", ceea ce este o denumire adecvată, deoarece această kata demonstrează tehnici de dezechilibrare, aruncare şi prindere a adversarului. Piesa centrală din schema acestei kata este preluată direct din stilul de kung-fu Cocor Alb (White Crane).

Shisochin kata

Shisochin scoate în evidenţă conceptul de bază a goju-ryu, duritatea şi moalele, integrate într-un ansamblu. Această kata schimbă între poziţii de luptă la distanţă mare şi luptă apropiată ("intrarea în adversar"). Shisochin era kata preferată a lui Miyagi Chojun; el zicea că se potriveşte cel mai bine tipului său de corp.

Sanseiru kata

Sanseiru kata ("treizeci şi şase de mişcări") se practică la nivele mai înalte de centură neagră. Numărul de treizeci şi şase provine din mitologia buddhista. Această kata conţine combinaţii complexe de lovituri cu mina/pumnul şi e de origine chinezească.

Sepai, Kururunfa, Seisan şi Suparinpei

Aceste patru kata-uri alcătuiesc un set mai subtil şi care conţine multe mişcari ascunse, al caror adevărat înţeles este greu de desluşit. Tehnicile sint mascate pentru a ascunde pentru neiniţiaţi înţelesul şi aplicabilitatea lor. Kururunfa - acest kata este de origine chinezeasca, practic forma s-a pastrat neschimbată. Suparinpei - 108 - îmbină elementele ju cu cele go.

Sanchin kata

Sanchin kata conţine tehnicile cele mai simple, dar în mod paradoxal este totuşi cea mai dificilă de dusă la perfecţie. Sanchin se învaţă deseori la nivel de centură neagră, cu toate că e îndestul de simplă pentru a putea fi predată şi la nivel de centură albă. Asta chiar se practică uneori, pentru a da elevului timp de a o stăpâni bine cînd ajunge la centura neagră.

În sanchin kata apare doar o singură poziţie de picioare - anume sanchin dachi, aşa-numita «poziţie a celor trei bătălii». Ca şi această kata, sanchin dachi este o poziţie aparent foarte simplă (şi de origine foarte veche, chinezească) şi totuşi greu de stăpînit.

Corect executată, sanchin kata urmează stilul "dur" de karate. Practic toţi muşchii vor fi flexaţi şi tensionaţi parcurgând schema de kata, facînd-o astfel şi una din cele mai epuizante. În tradiţia chinezească, sanchin kata antrenează şi folosirea de chi (ki în japoneză) pentru situaţii de antrenament şi de luptă. Această kata poate chiar fi văzută ca o forma de qi-gong din wushu-ul chinezesc.

Tensho kata

Tensho a fost creată de Chojun Miyagi. Se supranumeşte "mâini rotitoare" şi constituie o combinaţie de tensiune dură, dinamică cu respiraţie adîncă şi mişcări fluide de mîini. Tehsho kata este foarte caracteristică pentru stilul Goju-Ryu.

Goju Kai

Celebrul, apreciatul şi charismaticul maestru Gogen Yamaguchi "the Cat / pisica" (1909-1989), cunoscut pentru preferinţa lui de a folosi poziţia neko-ashi dachi (poziţia "picior de pisică"), a fondat Goju Kai (Asociaţia de Goju).

SHITO-RYU

Arta martială s-a născut în India, unde a fost inventată de către credinciosi, pentru a contracara efectele nedorite ale meditatiilor prelungite și pentru a da posibilitatea călugărilor de a se apăra fără arme.

Se pare, că prima transformare a artelor martiale, ca mijloc de întretinere fizică, a avut loc în ostile lui Alexandru Macedon. Invadând India fără dificultăti majore, marele strateg a permis trupelor care se odihneau să organizeze întreceri în care soldații luptau fără arme. Studiul artelor martiale, practicate de călugări în secret se transformă acum și este folosit împotriva cotropitorilor care asupreau populația. Cu timpul odată cu răspândirea budismului și artele martiale se răspândesc în sud-estul Asiei, fiind practicate pe tot cuprinsul Chinei și a statelor din Asia de sud-est, cu mici diferențe în funcție de regiuni și trăsăturile specifice fiecărui popor. Stiluri, modalităti de percepere și practicare diferite au condus la o diversificare a acestora în care se întâlnesc tot felul de sărituri, lovituri cu picioarele și mâinile, miscări acrobatice ce sfidează de multe ori legile fizicii.

Realitatea ne arată, că cei care au găsit eficacitatea totală, utilizând energia corpului pentru a ataca și a se apăra au fost locuitorii insulei Okinawa. Okinawa a devenit astfel leagănul real al unui stil de luptă eficient, în timp ce alte stiluri asiatice au redevenit îndeletniciri mentale, pierzând astfel mai mult sau mai putin din caracterul și obiectivul lor violent. Transformările aduse de acești oameni austeri, cunoscători ai valorii muncii, suferințelor și lipsurilor, rezistenți și curajoși, artelor marțiale au dus la nașterea Karate-ului. Modernizarea acestuia a fost făcută de Gighin Funakoshi, prin intermediul căruia s-a răspândit pe tot cuprinsul Japoniei. În cugetarea sa: „ Karate-ul începe cu muncă și perseverență și se termină cu respect și umilință " a concluzionat întregul spirit al artei marțiale. Ca artă marțială Karate-ul are 4 stiluri distincte: SHOTO-KAN, GOJU-RYU, WADO-RYU și SHITO-RYU.

Rădacinile Shitoryu-lui se întind înapoi în insula Okinawa, leagănul traditional al Karate-ului japonez, unde Karate-ul avea trei direcții: shuri, naha și tomari. Aceste direcții de practicare a Karate-ului și-au primit numele după denumirile orașelor în care s-au dezvoltat. Cei mai renumiți maeștrii din secolul al XIX-lea au fost, în orasul Shuri – Itosu Anko, iar în Naha – Higaonna Kanyro, care personificau chintesența Karate-ului de la aceea dată. Totuși ceea ce ei predau se deosebea fundamental, dacă Itosu Anko punea bază pe rapiditatea execuțiilor, Higaonna Kanyro se baza pe solidificarea corpului. Fondatorul stilului Shitoryu – Sensei

Mabuni Kenwa, s-a născut pe 14 noiembrie 1889, în orasul Shuri din insula Okinawa. Făcea parte dintr-o familie de samurai, distinsă cu titlul de Onioshiro, căpătată în perioada Ryukyu.

Cu ajutorul prietenului său, copilul de 13 ani, Mabuni Kenwa – devine elevul lui Itosu Anko, de la care primeste încuviințarea de a practica Shuri-te –ul. După moartea sensei-ului său, Mabuni, ridică la mormântul lui un altar, unde zilnic repetă katas-urile învățate de la maestrul său. În acest fel a înteles Mabuni să-și arate respectul pentru profesorul său.

La 20 de ani, prietenul său cel mai bun, Chojun Miyagi, cel care va fonda stilul Goju-ryu, îl prezintă lui Sensei Higaonna Kanyro, de la care Mabuni învată Naha-te-ul.

După satisfacerea stagiului militar, Mabuni se înrolează în politia imperială, unde și-a continuat antrenamentele, dezvoltându-și capacitățile. Ca ofițer superior, va călători mult prin imperiu, predând în multe locuri Karate-ul. În 1928 se mută cu toată familia în Osaka, pentru a-si închina viata dezvoltării, predării si răspindirii Karate-ului. Stilul său, îl denumește Shito-ryu, prin alăturarea primelor silabe din numele celor doi mari maeștri ai săi – Itosu si Higaonna. În acest fel își arată marea sa admirație și respectul profund față de ei. În stilul său reunește mișcările lungi, dinamice și rapide cu cele stabile, rotunde, scurte și tari (fiecare reprezentând chintesența Shuri – te-ului și a Naha-te-ului la aceea dată). De aceea, din cele peste 60 de katas-uri din Shito-ryu, jumătate seamană cu cele din Shotokan, iar cealaltă jumătate cu cele din Goju-ryu.

În anii următori stilul Shito-ryu cunoaște o dezvoltare amplă, devine din ce în ce mai popular, Mabuni Kenwa are din ce în ce mai multi elevi și în scurt timp apar și primele școli și cluburi de Shito-ryu.

În data de 23 mai 1952 se stinge din viață marele maestru - Sensei Mabuni Kenwa, întemeietorul stilului SHITO-RYU.

(Sursa: Federația Română de Karate WKC - www.karate-wkc-ro.org)

III SITUAȚIA ORGANIZATORICĂ

	2002	**2009**
Județe	10	16
Asociații și cluburi afiliate	19	49
Sportivi legitimați	1106	2108
Numar antrenori	11	37
Număr instructori	30	77
Număr arbitri	18	29
Maeștri ai Sportului	-	47
Maeștri Emeriți ai Sportului	-	17
Antrenori Emeriti	-	8

Surse: Federația Română de Arte Marțiale (Anuarele Sportului 2002 și 2009).

IV AFILIERI INTERNAȚIONALE

- Uniunea Mondială a organizațiilor de karate do (WUKO), 1998 ; până în 2005 s-a numit Confederația Mondială de Karate (WKC)

V REPREZENTANȚI ÎN ORGANISMELE INTERNAȚIONALE

Liviu Crișan – șeful departamentului de relații publice al WKC (2001-2005);

- vicepreședinte al WUKO (2005);

Nicolae Crăciun – membru al Comisiei superioare de arbitraj (2005);

VI EVENIMENTE NOTABILE - STRUCTURI ORGANIZATORICE– COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

Până în anul 1998,ramurile (stilurile) din domeniul artelor marțiale de contact au funcționat în cadrul altor structuri organizatorice.

Federația Română de Karate WKC a funcționat în cadrul altor structuri organizatorice , iar în anul 2002 este federație de sine stătătoare. Prezentată în Anul Sportului din **2002**, afiliată Confederația Mondială de Karate.

Componența Biroului federal, în **2002**, era următoarea: președinte de onoare – Onaca Doru Constantin; președinte – Crișan Liviu; vicepreședinți

– Lungu Florin, Danciu Dumitru; membri – Suciu Dorel, Hanga Mihai, Hevesi Alexandru, Kerteș Levente, Crăciun Nicolae, Cucu Sever, Thor Viorel, Gherman Adrian, Groza Sorin.

• **2003**, poziția de vicepreședinte ocupată de Danciu Dumitru va fi înlocuită de Tichindilean Dorin, iar membrul Groza Sorin nu mai face parte din Biroul federal.

• **2005,** Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare – Chirovici Eugen Ovidiu; președinte – Crișan Liviu Adrian; vicepreședinți – Tichindelean Dorin, Cucu Sever, Crăciun Nicolae; secretar general – Suciu Dorel-Georgel; antrenor federal – Hanga Mihai; membri – Cobilici Virgil, Gherman Adrian, Prunean Ioan, Cozma Adrian;

- afiliată la Uniunea Mondială a Organizațiior de Karate-do (2005) și la Comisia Europeană WUKF (2005).

• **2009,** FR de Karate WKC era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: președinte – Crișan Liviu Adrian; vicepreședinți – Tichindelean Dorin, Cucu Sever, Crăciun Nicolae; secretar general – Suciu Dorel-Georgel; membri – Cobilici Virgil, Gherman Adrian, Prunean Ioan, Cozma Adrian, Hanga Mihai;

- FR de Karate WKC prezenta următoarea situație organizatorică: 49 de structuri afiliate din 16 județe; 2108 sportivi legitimați, dintre care 214 seniori (127 baieți, 87 fete), 693 tineret/juniori (415 băieți, 278 fete), 1201 copii (733 băieți, 468 fete); 37 antrenori; 77 instructori sportivi; 29 arbitri.

- Clasamentul pe unități sportive: 1. CS Rapid (București), 2. CS Universitatea Poli (Cluj Napoca) și 3. CS Hayashi Activ (Florești).

(Sursa: Federația Română de Karate WKC – Anuarele Sportului 1993-2009)

VII BILANȚUL GENERAL
NUMĂRUL MEDALIILOR CUCERITE DE PRACTICANȚII ARTELOR MARȚIALE LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE LA RAMURILE ȘI STILURILE INCLUSE ÎN STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A FR KARATE WKC, ÎN PERIOADA 2001-2009

		CAMP. MONDIALE				**CAMP. EUROPENE**			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
KARATE WKC	Seniori	26	23	22	71	29	31	20	80
	Juniori	5	6	4	15	13	14	5	32
	Cadeți	6	9	8	23	10	15	10	35

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Campionatul Internațional de Karate Open al Marii Britanii.Președintele federației Liviu Crișan împreună cu Eva Kerekes – una dintre cele mai valoroase sportive si alte două medaliate (2010, Londra)

Cupa României pentru copii, cadeți, juniori și seniori – Brașov, 2010

Stagiu național de pregătire Shito-ryu - mai 2010, Petroșani

FIGURI REPREZENTATIVE

SPORTIVII ROMÂNI MEDALIAȚI CU AUR CAMPIONATE MONDIALE

SENIORI

2003 St Petersburg (RUS) LĂPĂDĂTESCU Codruţa (wado-ryu); ANGHEL Ştefania, Călin Magdalena, SULU Iuliana, TUDORACHE Nicoleta (kumite sanbon echipe); KEREKEŞ Eva, LEPĂDĂTESCU Codruţa, SCUTELNICU Ramona, TICHINDELEAN Dora (wado-ryu);

2004 Darmstadt (GER) ANDRUŞCA Raluca, HAIDU Sebastian, RADU Ovidiu, TĂTAR Raul (-60kg); ILIE Gabriela, MUŞETESCU Maria, SZOCS Laura (wado-ryu echipe); ANDRUŞCA Raluca (wado-ryu)

2005 Fortaleza (BRA) HANGA Răzvan (-78 kg); ALEXANDRU Sorin, HANGA Răzvan, PETRESCU Alexandru, STANCU Valeriu (shobu echipe); ANGHEL Ştefania (-55 kg); ANDRUŞCA Raluca (-60 kg); KEREKEŞ Eva (wado-ryu); ANDRUŞCA Raluca, ANGHEL Ştefania, CĂLIN Magdalena, TUDORACHE Nicoleta (shobu echipe); ANDRUŞCA Raluca, HAIDU Sebastian, KEREKEŞ Eva, LUPASC Vasile, RADU Ovidiu (wado-ryu echipe)

2007 Torrent (ESP) KEREKEŞ Eva Enikö (wado-ryu); ANDRUŞCA Raluca Adriana, LAMBU Elena, POP Daniela Elena, TICHINDELEAN Dora (shobu sanbon echipe); GASCA Mihai, NICOLAE Ionuţ, RADU Ovidiu, TELEHOI Mircea (shotokan echipe); BRÎNZĂ Alin Cosmin, CATOI Eduard, DODOC Liviu Alexandru, MOTREA Cezar (rengokai); HANGA Răzvan (kumite +80 kg)

2009 Odesa (UKR) LAMBU Elena, LAMBU Ioana, RADU Raluca, TICHINDELEAN Dora (kumite rotativ echipe); LAMBU Elena, LAMBU Ioana, RADU Raluca, TICHINDELEAN Dora (kumite shobu sanbon echipe); BRÎNZĂ Alin (kata goju-ryu) CĂTĂNAŞ Paul, CHIRILĂ Ştefan, KERTESZ Robert, RADU Ovidiu(kata shotokan echipe); FELECAN Raul, MIC Alexandru, MUNTEANU Vasile, TAMAŞI Andrei (kata shobu ippon echipe); KEREKEŞ Eva Enikö (kata wado-ryu); KEREKEŞ Eva Enikö (kata open best of the best) BOTEZ Florin (kumite shobu sanbon -65kg)

JUNIORI

2004 Darmstadt (GER) ARMEAN Daniel (-63 kg)

2008 Jesolo di Lido (ITA) ARMENEAN Daniela, BOTEZ Florin, PÂNZARU Dana, POP Cristian (shobu sanbon echipe mixt); ARMENEAN Daniel, BORBEI Paul, BOTEZ Florin, POP Cristian (shobu sanbon echipe); POP Cristian (shobu sanbon -75 kg); DODOC Liviu Alexandru (kata wado-ryu)

CADEŢI

2004 Darmstadt (GER) AFTANASA Octavian (wado-ryu);

2008 Jesolo di Lido (ITA) IORGA Vlad (shobu sanbon -70 kg); DĂNCESCU Dragoş, IORGA Vlad, KERTESZ Robert, MESAROS Andrei (shobu sanbon rotativ echipe); TARATA Alin (kata wado-ryu); KERTESZ Robert (kata shotokan); CÎRSTEA Paul, KERTESZ Robert, PURCAR Bogdan, TIBREA Mihai (kata shotokan echipe)

CAMPIONATE EUROPENE

SENIORI

2002 St Polten (AUT) KEREKEŞ Eva, LEPADATESCU Codruţa, SCUTELNICU Ramona, VLAD Codruţa(wado-ryu echipe); BĂDULESCU Constanţa (shito-ryu); LĂPĂDĂTESCU Codruţa (kata wado-ryu); CIORBĂ Emanuel, ENCULESCU Dan, FUSARU Daniel, RISTA Alin (wado-ryu echipe);

2004 Caorle (ITA) BĂDULESCU Constanţa (shito-ryu); KEREKES Eva (wado-ryu); CIOCOIU Ana Maria (shobu ippon); CĂLIN Magdalena (-60 kg) RĂDULESCU Constanţa, DEFTA Ana Maria, UNGUREANU Ioana (shito-ryu echipe); ANDRUŞCA Raluca, KEREKEŞ Eva, SCUTELNICU Ramona,TICHINDELEAN Dora (wado-ryu echipe); ANDRUŞCA Raluca, CĂLIN Magdalena, SULU Iulia, TUDORACHE Nicoleta (kumite echipe); BRÎNZĂ Alin (goju-ryu) HAIDU Sebastian, HANGA Răzvan, RADU Ovidiu, TĂTAR Raul (wado-ryu echipe);

2006 St Polten (AUT) KEREKEŞ Eva (wado-ryu); ANDRUŞCA Raluca, SULU Iulia, TICHINDELEAN Dora, TUDORACHE Simona (shobu sanbon echipe); RADU Ovidiu (wado-ryu); BRÎNZĂ Alin (rengokai); PETRESCU Alexandru (shobu sanbon -70 kg); ALEXANDRU Sorin (shobu sanbon -80 kg); BRÎNZĂ Alin, CATOI Eduard, CRAIOVEANU Valentin (goju-ryu echipe)

2008 Liege-Herstal (BEL) ANDRUŞCA Raluca, LAMBU Elena, LAMBU Ioana, TICHINDELEAN Dora (kumite shobu sanbon echipe); SULU Iulia (kumite shobu sanbon -55 kg); KEREKEŞ Eva (kata wado-ryu); ALEXANDRU Sorin, ARMENEAN Daniel, BOTEZ Florin, POP Cristian (kumite shobu rotativ echipe); ARMENEAN Daniel (kumite shobu sanbon -70kg); ALEXANDRU Sorin (kumite shobu ippon -80kg); POPAN Emanuel (kumite shobu ippon +80kg);ALEXANDRU Sorin, ARMENEAN Daniel, BORBEI Paul, POPAN Emanuel (kumite shobu ippon echipe); RADU Ovidiu (kata wado-ryu)

JUNIORI

2009 Constanţa (ROU) CÎRSTEA Paul, FELECAN Raul, KERTESZ Robert, TIBREA Mihai (kata shotokan echipe); BOANCA Cristian, FELECAN Raul, HANDRO Bogdan, LINGEA Claudiu (kata other styles echipe); CÎRSTEA Paul, FELECAN Raul, MIC Alexandru, POP Cristian (kumite shobu sanbon echipe); FELECAN Raul, KERTESZ Robert, MIC Alexandru, POP Cristian (kumite rotativ echipe); KERTESZ Robert (kata shotokan); BOANCA Cristian (kata wado-ryu); MIC Alexandru (kumite shobu sanbon 70-75kg); POP Cristian (kumite shobu sanbon 75-80kg); BODEA Adela, CRISTEA Nicoleta, HINTEUAR Tania, ROBAS Diana (kata shotokan echipe); CREŢ Sonia, POP Daniela, SCÂNTEE Alexandra, ABU TEIR Magdalena (kumite shobu sanbon echipe); CREŢ Sonia, POP Daniela, SCÂNTEE Alexandra, ABU TEIR Magdalena (kumite rotativ echipe); BODEA Adela (kata shotokan); POP Daniela (kumite shobu sanbon +60kg).

CADEȚI

2009 Constanţa (ROU) HANDRO Bogdan, MĂRCUŢ Marius, PURCAR Bogdan, REPA Cosmin (kata wado-ryu echipe); DĂNCESCU Dragoş, DĂNILĂ Bogdan, IORGA Vlad, TĂRÂŢĂ Alin (kumite shobu sanbon echipe); BORDAŞ Gabriel (kata shotokan); TĂRÂŢĂ Alin (kata wado-ryu); IORGA Vlad (kumite shobu sanbon 65-70kg); BULUMAC Dragoş (kumite shobu ippon); ANDREI Daniela, BULUMAC Raluca, SURDU Daniela, VANEA Andreea (kumite shobu sanbon echipe); APOSTU Ştefania (kata shotokan); SZEKELY Ildiko (kumite shobu sanbon -50kg); POENARU Cristina (kumite shobu ippon)

Posesorii centurii negre în ramura Karate WKC
(lista oficială elaborată de FR Karate WKC):

♦ Liviu Crișan - 6 DAN ♦ Dorin Tichindelean – 6 DAN ♦ Mihai Hanga - 5 DAN ♦ De Jesus Mihaela – 4 DAN ♦ Nicolae Crăciun – 4 DAN ♦ Eva Kerekes - 3 DAN ♦ Andrei Constantin – 3 DAN ♦ Dorel-Georgel Suciu – 3 DAN ♦ Dragoș Cocișiu - 3 DAN ♦ Cristian Albert – 3 DAN ♦ Sever Cucu - 3 DAN ♦ Mihaela Borcanea - 3 DAN ♦ Ioan Prunean – 3 DAN ♦ Mihaela Furtuna - 3 DAN ♦ Adrian Chitu - 3 DAN ♦ Adrian Gherman – 2 DAN ♦ Dora Tichindelean - 2 DAN ♦ Elena Lambu – 2 DAN ♦ Ioana Lambu – 2 DAN ♦ Iuliana Sulu – 2 DAN ♦ Nicolae Garbau - 2 DAN ♦ Paul Catanas - 2 DAN ♦ Paul Chelemen – 2 DAN ♦ Răzvan Hanga - 2 DAN ♦ Stefan Telegdi - 2 DAN ♦ Vasile Hodorogea – 2 DAN ♦ Victor Arsene – 2 DAN ♦ Virgil Cobilici - 2 DAN ♦ Marius Balaj - 1 DAN ♦ Mihai Notar – 1 DAN ♦ Alexandra Scântee - 1 DAN ♦ Alexandru Mic - 1 DAN ♦ Alin Brânza – 1 DAN ♦ Anghel Dan Cătălin - 1 DAN ♦ Bogdan Dănilă - 1 DAN ♦ Bogdan Savu - 1 DAN ♦ Bogdan Zangor - 1 DAN ♦ Claudiu Asztalos - 1 DAN ♦ Cosmina Gavrilă Anton – 1 DAN ♦ Cristian Popa - 1 DAN ♦ Cristian Ursu - 1 DAN ♦ Cristina Borcanea – 1 DAN ♦ Daniela Andrei - 1 DAN ♦ Daniela Dinu - 1 DAN ♦ Diana Florea - 1 DAN ♦Florin Mihalcea – 1 DAN ♦ Georgiana Sandu – 1 DAN ♦ Ibolya Kiss - 1 DAN ♦ Jozsef Drocsa – 1 DAN ♦ Liviu Sandu - 1 DAN ♦ Magdalena Teir - 1 DAN ♦ Marius Tarnoveanu - 1 DAN ♦ Mihai Gramada - 1 DAN ♦ Mircea Cristian Popa - 1 DAN ♦Mircea Matei – 1 DAN ♦ Ștefan Chirilă - 1 DAN ♦ Tivadar Torok – 1 DAN ♦ Tunde Baki – 1 DAN ♦ Vasile Munteanu – 1 DAN ♦ Viorel Răcilă - 1 DAN.

Antrenorii și instructorii care activează în ramura Karate WKC (lista oficială elaborată de FR Karate WKC):

♦ Liviu Crișan - Antrenor Emerit - CS Politehnica ♦ Dorin Tichindelean – Antrenor Emerit - CS Ippon ♦ Mihai Hanga - Antrenor - CS Record ♦ De Jesus Mihaela - Antrenor Emerit - CS Rapid ♦ Nicolae Crăciun – Antrenor – CS Dojokan Activ ♦ Eva Kerekes - Antrenor - CS Politehnica ♦ Andrei Constantin – Antrenor - CS Phoenyx Sunrise ♦ Dorel-Georgel Suciu - Antrenor - CS Dojo-Ki ♦ Dragos Cocișiu - Antrenor - CS Poli Karate ♦ Cristian Albert – Antrenor – CS Shiai ♦ Sever Cucu - Antrenor - CS Karate Club Turda ♦ Ioan Prunean – Antrenor - CS Vulturul ♦ Mihaela Furtuna - Antrenor - CS Fortuna Karate ♦ Adrian Chitu - Antrenor - CS Satori ♦ Adrian Gherman – Antrenor – CS Hayashi Activ ♦ Dora Tichindelean - Instructor - CS Ippon ♦ Iuliana Sulu – Antrenor - CS Rapid ♦ Nicolae Garbau - Antrenor - CS Kihon ♦ Paul Catanas - Instructor - CS Samurai ♦ Paul Chelemen – Antrenor – CS AKA - SHIRO - KAI ♦ Răzvan Hanga - Instructor - CS Politehnica ♦ Vasile Hodorogea – Antrenor - CS Satori ♦ Virgil Cobilici - Instructor - CS Katana-Do ♦ Marius Balaj - Instructor - CS Muntii Apuseni ♦ Mihai Notar – Antrenor – CS Dragon-Do ♦ Alexandra Scântee - Instructor - CS Rapid ♦ Alin Brânza – Instructor - CS Politehnica ♦ Anghel Dan Cătălin - Instructor - CS Phoenyx Sunrise ♦ Bogdan Savu - Instructor - CS Budokan-Ryu ♦ Cosmina Gavrilă Anton – Instructor – CS Satori ♦ Cristian Popa - Instructor - CS Phoenyx Sunrise ♦ Cristina Borcanea – Instructor - CS Shiai ♦ Daniela Andrei - Instructor - CS Phoenyx Sunrise ♦ Daniela Dinu - Instructor - CS Satori ♦ Florin Mihalcea – Antrenor – CS Satori ♦ Ibolya Kiss - Instructor - CS Sakura ♦ Jozsef Drocsa – Instructor - CS Sakura ♦ Liviu Sandu - Instructor - CS Satori ♦ Magdalena Teir - Instructor - CS Politehnica ♦ Mircea Matei – Instructor – CS Munții Apuseni ♦ Ștefan Chirilă - Instructor - CS Politehnica ♦ Tivadar Torok – Instructor - CS Politehnica ♦ Viorel Răcilă - Antrenor - CS Satori ♦ Tudor Ionescu - Instructor - CS Fortuna Karate

Arbitrii care activează în ramura Karate WKC (lista oficială elaborată de FR Karate WKC):

♦SEVER CUCU - WUKF CHIEF REFEREE COMISSION - CS Karate Club Turda ♦ NICOLAE CRĂCIUN – CHIEF REFEREE - CS Dojokan Activ ♦ DOREL-GEORGEL SUCIU - CHIEF REFEREE - CS Dojo-Ki ♦ ADRIAN GHERMAN – SENIOR REFEREE - CS Hayashi Activ ♦ EVA KEREKES – WUKF REFEREE – CS Politehnica ♦ ȘTEFAN TELEGDI - SENIOR REFEREE - CS Dojokan Activ ♦ VIRGIL COBILICI – SENIOR REFEREE - CS Katana-Do ♦ MARIUS SIGMIREAN – CONTINENTAL REFEREE - CS Shinto ♦ ADRIAN CHITU - ARBITRU INTERNATIONAL - CS Satori ♦ IOAN PRUNEAN – ARBITRU INTERNATIONAL – CS Vulturul ♦ MIHAI HANGA - ARBITRU INTERNATIONAL-CS Record ♦ DRAGOȘ COCIȘIU - CONTINENTAL JUDGE - CS Poli Karate ♦ ALEXANDRU MIC – categ. A - CS Vulturul ♦ NICOLAE GARBAU - categ. A - CS Kihon ♦ ANDREI IORDACHE – categ. B - CS Fortis ♦ BOGDAN SAVU - categ. B - CS Budokan-Ryu ♦ DIANA IORDACHE – categ. B - CS Fortis ♦ MIHAELA FURTUNA - categ. B - CS Fortuna Karate ♦ MIRCEA CRISTIAN POPA – categ. B - CS Phoenyx Sunrise ♦ PAULA GROSAN - categ. B - CS Budokan-Ryu ♦ RĂZVAN HANGA – categ. B - CS Politehnica ♦ ANDREEA RACZ - categ. C - CS Ippon ♦ BALINT PAZSI – categ. C - CS Sendo-Ryu ♦ BRIGHITTE WOLF - categ. C - CS Phoenix ♦ GABRIELA POPA – categ. C - CS Phoenix ♦ MARIAN DAVIDOIU - categ. C - CS Phoenix ♦ NICU CRISTIAN MARCU – categ. C - CS Phoenix ♦ TANIA HINTEUAR – categ. C - CS Hayashi Activ.

ABU TEIR, MAGDALENA (1991), n. în Kalundborg, Danemarca. Studii liceale la Liceul Victor Babeș, Cluj-Napoca. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 8 ani, sub îndrumarea sensei Anders Rasmussen, sensei Henrik Larsen (Danemarca) și sensei Liviu Crișan (Cluj-Napoca). A fost legitimată la: Clubul Nykobing Falster Karate Center (1999-2005) și CSU Politehnica Cluj-Napoca (din 2005), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. Pe plan național, a cucerit 8 titluri de campioană națională la juniori. A avut un număr de 22 selecții în echipa națională (11 la juniori, 6 la tineret și 5 la seniori), unde s-a pregătit cu sensei Liviu Crișan, sensei Jozsef Drocsa și sensei Henrik Larsen. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat, cele realizate în Danemarca: 2001 - Campionatul Scandinaviei (Malmo), locul II în proba kata goju ryu; Cupa Europei (Italia), locul I la kata și II la kumite shobu sanbon și în România: 2009 – CM copii, cadeți și juniori (Constanța), medalie de argint în proba kata goju ryu; CE juniori (Constanța), 2 medalii de aur la kumite rotativ echipe și kumite shobu sanbon echipe, argint la kumite shobu sanbon categ. 55-60 kg și bronz la kata goju ryu. În palmaresul său mai sunt menționate și alte rezultate obținute la diferite competiții internaționale, inclusiv la unele CM și CE, necuprinse în documentele oficiale, deoarece ele au fost realizate în perioade când încă nu fuseseră autorizate structurile organizatorice respective, printre acestea se află: 2006 – CM copii, cadeți și juniori (Cluj-Napoca), medalie de argint la kata goju ryu; European Open Championship (Jesolo), locul I la kumite team shobu sanbon și II la kata goju ryu; 2008 - CM copii, cadeți și juniori (Jesolo), medalie de aur la kata goju ryu și argint la kumite team shobu sanbon; Campionatul Pan-American (Sao Paulo), locul I la kata goju ryu; 2009 – CM seniori și veterani (Odesa), medalie de bronz în proba kata goju ryu și CM copii, cadeți și juniori (Constanța), medalie de argint în proba kumite team shobu sanbon; 2010 - Cupa Internațională Italia (Roma), locul I la kata goju ryu și II la kumite shobu sanbon; CE seniori și veterani (Portugalia), 3 medalii de aur la kata, kumite team shobu ippon rotativ și cel mai bun sportiv în proba kata, medalie de argint în proba kumite shobu ippon; CM copii, cadeți și juniori (Sao Paulo), 2 medalii de argint la kata și kumite echipe shobu sanbon; CM pe cluburi (Italia), locul I în proba de kata. Instructor de karate. Distinsă cu Trofeul Sportivilor Clujeni (2010).

BORBEI, DUMITRU PAUL (1988), n. în Oradea, jud. Bihor. Jurnalist, absolvent al Facultății de Științe Politice și Științele Comunicării, promoția 2010. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 10 ani, sub îndrumarea lui Hanga Mihai. A fost legitimat la CS *Record* Oradea, CS *Rapid* București, CS *Politehnica* Cluj. A cucerit 3 titluri de campion național la juniori și 3 la seniori. Pe plan internațional a obținut următoarele rezultate: 2004 – CM juniori (Darmstadt), medalie de argint la categ. -73 kg; 2008 – CM juniori (Jesolo Lido), medalie de aur în proba shobu sanbon echipe; CE seniori (Liej-Herstal), medalie de aur la kumite shobu ippon echipe și argint la kumite shobu ippon – 80 kg.; 2009 – CM seniori (Odesa), medalie de argint la kumite rotativ echipe și bronz la kumite shobu sanbon. Posesor al centurii negre 1 dan. Maestru al Sportului (2005).

COCIȘIU, DRAGOȘ CIPRIAN (1973), n. în Cluj-Napoca. Economist, absolvent al Facultății de Științe Economice din Cluj Napoca, specializarea Management în turism și servicii, promoția 1996. Antrenor de karate wkc, a urmat cursurile Școlii Naționale de Antrenori (2005). A început să practice artele marțiale din 1987 până în 1992 la CS Ippon, sub îndrumarea antrenorului Ioan Perș, iar din 1992 s-a specializat în karate wkc, fiind legitimat la CS Poli

Karate Cluj-Napoca (1992-2005) - antrenor Liviu Crișan. Pe plan intern, a obținut 7 titluri de campion național la seniori, 2 locuri I în Cupa României și s-a clasat de mai multe ori pe locul al II-lea în CN. Component al loturilor naționale (1 la tineret, 5 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorii Liviu Crișan și Mihai Hanga. Pe plan internațional s-a clasat pe locul al III-lea la CE karate wkc din 2002 (St. Polten), în proba de kumite +78 kg. În palmaresul său mai sunt menționate și alte rezultate obținute la diferite competiții internaționale, inclusiv la unele CM și CE, necuprinse în documentele oficiale, deoarece ele au fost realizate în perioade când încă nu fuseseră autorizate structurile organizatorice respective, printre acestea se află: 2 locuri II la Concursul Internațional Open (Olanda) și la Karate Wkc Team Cup (Austria) în 1998; locul III la Grand Prix din 2007 (Italia); locul II CM veterani din 2009 (Ucraina); locul la III CE veterani 2010 și locul I la Cupa Campionilor Europeni (2010). Din anul 2005, activează ca antrenor la CS Poli Karate Cluj-Napoca. Dintre rezultatele sale ca antrenor, pe plan intern are peste 25 clasări pe locurile I, II și III la Cupa României și peste 20 la CN. Pe plan internațional a pregătit sportivi care au participat la concursurile Grand Prix Italia (2007) – locul III, CM copii (2008) – locul IV, Cupa Campionilor Europeni (2010) - 2 locuri I și 3 locuri III, CM pentru cluburi (2010) - un loc I și 2 locuri II. Activează ca arbitru de categoria A (din 2007) și de categorie internațională (din 2009). În anul 2009, a primit Diploma de Merit a Consiliului județean Cluj.

CRIȘAN, LIVIU-ADRIAN - vezi Personalități

DODOC, LIVIU ALEXANDRU (1987), n. în Aiud, jud. Alba. Asistent vânzări, absolvent al Facultății de Business, specializarea Administrarea afacerilor, din cadrul Universității Babeș Bolyai, Cluj-Napoca, promoția 2011. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea lui Crăciun Nicolae, specializându-se în ramura karate. A fost legitimat la CS Dokokan Activ Aiud (1994-2007) și CS Politehnica (din 2007), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. A avut un număr de 9 selecții în echipa națională (4 la juniori și 5 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorii Crăciun Nicolae, Crișan Liviu, Hanga Mihai și Kerekes Eva. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2006 – CE seniori (St. Polten), medalie de argint la wado ryu echipe și bronz la individual; 2007 - CM seniori (Torrent), medalie de aur în proba rengokai și argint la wado ryu echipe; 2008 – CM juniori (Lido di Jesolo), medalie de aur la kata wado ryu și argint la shobu ippon echipe; iar la CE seniori (Liege), medalie de argint la kata wado ryu și 2 bronz la kumite shobu sanbon -65 kg și la kata rengokai wado ryu echipe; 2009 – CM seniori (Odesa), medalie de argint la kata wado ryu; 2010 – CM seniori (Ucraina), medalie de aur la kata echipe și argint la kata individual. Palmaresul său mai cuprinde un loc I și II la Cupa Mondială pe Cluburi (2010).

FELECAN, FLORIN-RAUL (1990), n. în Cluj-Napoca, jud. Cluj. Profesor de educație educație fizică, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității Babeș Bolyai, din Cluj-Napoca. Sportiv de performanță, a început să practice artele marțiale la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea lui sensei Crișan Liviu, legitimat la CSU Politehnica Cluj-Napoca (1997-2009) care și-a schimbat denumirea în CS Politehnica Cluj-Napoca (din 2009). A avut un număr de 8 selecții în echipa națională la juniori, 10 la tineret și 8 la seniori. Palmaresul său cuprinde: 2010 – CE seniori (Portugalia), medalie de bronz în proba kumite și CM juniori (Brazilia), 3 medalii de aur în probele kumite individual, echipe și echipa rotativă; 2009 - CM seniori (Ucraina), medalia de aur în proba kumite și la CE juniori, 2 medalii de aur în probele kumite shobu sanbon echipe și echipe rotative; 2008 – CE

seniori (Belgia), medalie de bronz în proba kumite și la CM juniori (Italia), 2 medalii de argint în proba pe echipe simplu și mixt, 1 bronz la individual.

HANGA MIHAI. Practicant al artelor marțiale, specializarea karate wkc. În 1976 s-a pregătit cu Emeric Arus (1 kyu) la Casa de Cultură a Sindicatelor din Oradea, iar din 1980 face parte din conducerea clubului. Antrenor de arte marțiale, specializarea karate. În 1983 devine instructor al clubului Rapid. În 1986 a participat la primul examen oficial al Asociației Japoneze de Karate din România, unde a reușit să obțină gradul de 1 dan.Deține centura neagră în grad de 5 dan. Activează la CS Record. Membru al Biroului federal al FR Karate wkc (din 2002) și antrenor federal (2005). Participant la diferite competiții internaționale, seminarii și stagii de pregătire.

HELICI, SILVIA (1981), n. în Sighetu Marmației, jud. Maramureș. Economist, absolvent al Facultății de Științe Economice, specializarea Managementul firmei, din cadrul Universității de Vest Timișoara, promoția 2006. A început să practice artele marțiale de la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea sensei Halici Sorin. A fost legitimată la: Clubul Copiilor Sighetu Marmației (1993-1999), CS Kamiza Do Sighetu Marmației (2007-2008) și CS Zanshin (2008-2009), antrenor Halici Sorin; CS Shiai Constanța, antrenor sensei Albert Cristian (2009-2010). A avut 2 selecții în echipa națională și a cucerit o medalie de argint în proba kata open individual, la Cupa Campionilor Europeni în 2010 (Cluj-Napoca). În palmaresul său mai sunt menționate și alte rezultate obținute la diferite competiții internaționale, inclusiv la unele CM și CE, necuprinse în documentele oficiale, deoarece ele au fost realizate în perioade când încă nu fuseseră autorizate structurile organizatorice respective, printre acestea se află: o medalie de argint, la kata shito ryu, la CM seniori și veterani, Odesa (2009) și o medalie de bronz la kata all styles, CE Open karate seniori, Constanța (2009).

IORGA (DE JESUS), MIHAELA (1968), n. în Vălenii de Munte, jud. Prahova. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității Ecologice și a programului de masterat Management Sportiv. Antrenor de karate wkc, categ. I, a urmat cursurile Școlii Naționale de Antrenori. A început să practice judo în perioada 1983-1986, pregătindu-se cu antrenorul Sorin Arjova. La vârsta de 16 ani sub îndrumarea lui sensei Florentin Marinescu și sensei Iorga Daniel, s-a specializat în karate, legitimată la CS Olimpia. Multiplă campioană națională, primul titlul câștigat în 1991, în proba de kumite. Din 1992 și-a început activitatea ca antrenor la CS Rapid București, iar din 2002 conduce secția de karate a clubului. În perioada 1998-2001, a pregătit lotul național de kumite feminin, din cadrul Federației Române de Karate Modern, iar între 2005-2010 a fost antrenor secund al lotului național de kumite din cadrul Federației Române de Karate WKC. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Sandu (Anghel) Ștefania (5 medalii la aur la CE, 4 medalii aur și 1 bronz la CM); Sorin Alexandru (6 aur, 4 argint, 5 bronz la CE); Petrescu Alexandru (1 aur, 5 argint la CE și 3 aur, 1 argint și 1 bronz la CM); Botez Florin (3 aur, 1 argint, 1 bronz la CE și 4 aur, 2 argint, 1 bronz la CM); Tamasi Andrei (2 aur, 3 argint, 5 bronz la CE și 2 aur, 2 argint, 4 bronz la CM); Tamasi (Calin) Magdalena (6 aur, 1 bronz la CE și 4 aur la CM); Sulu (Grosu) Iuliana (5 aur, 1 bronz la CE și 2 aur, 1 bronz la CM); Tudorache Simona (4 aur, 2 bronz la CE și 4 aur, 1 bronz la CM); Lambu Elena (6 aur, 3 argint, 1 bronz la CE și 4 aur, 1 argint și 3

bronz la CM); Lambu Ioana Sorina (4 aur, 6 argint la CE și 5, 2 argint și 3 bronz la CM). Posesoare a centurii negre începând de la 1 dan (1991) până la 4 dan (2005). Maestru al Sportului (1995), Maestru Emerit al Sportului (1998) și Antrenor Emerit (2002).

KEREKES EVA, (1973) n. în Cluj-Napoca. Absolventă a Facultatea de Educatie Fizica si Sport „Babes Bolyai" din Cluj-Napoca, promoția 1999. A urmat cursurile Școlii de antrenori din București, pe care le-a finalizat în 1995. A început sa practice karate de performanță la 16 ani, sub îndrumarea lui Adrian Popescu Sacele (1989-1992), Dan Stuparu (1992-1995), Liviu Crisan (din 2009) și a fost legitimată la: AS *Astra*, CSU *Politehnica*, CS *Politehnica*, toate din Cluj Napoca. Selecționată în echipa națională de 2 ori la juniori și de 17 la seniori; de 4 ori campion național la juniori și de 41 de ori la seniori. Pe plan internațional a cucerit 3 medalii de aur la CE de tineret, 5 la CE seniori și 13 la CM, în probele de kata, kumite, fukugo, enbu mixt la individual și pe echipe. Dintre sportivii pe care i-a pregătit s-au remarcat: Haidu Sebastian, Radu Raluca, Radu Ovidiu, Dodoc Liviu, Boancă Cristian, Tarcea Raluca, Andrusca Raluca, Tichindelean Dora – multipli medaliați la CE și CM. Pe parcursul anilor a îndeplinit următoarele funcții: vicepreședinte la Asociația județeană de karate wkc; membru în Birou la FR de Karate Wkc; antrenor de kata la lotul național de copii; arbitru național (din 1999) și international (din 2005). Cetățean de onoare al municipiului Cluj-Napoca (2006). În perioada 1992-2010 a fost premiată la Gala Campionilor Clujeni, desemnată printre primii 10 sportivi ai țării și laureată cu premiul *Cel mai bun arbitru* al CN din 2008. Arbitru internațional al Federației Mondiale WUKF (din 2005). Maestru al Sportului la karate tradițional (1995) și la karate wkc (2005). Decorată cu Ordinul „Meritul sportiv clasa a III-a" (2004).

LAMBU, ELENA-ANDREEA (1987), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport și a programului de masterat *Performanța în sport*, din cadrul Universității Naționale de Educație Fizică și Sport, București. Din anul 2010, este doctorand la UNEFS, având îndrumător pe prof. univ. dr. Sabina Macovei. Sportiv de înaltă performanță, a început să practice artele marțiale la 6 ani, sub îndrumarea antrenorului Iorga Daniel. A fost legitimată la CS Rapid, unde s-a pregătit cu Iorga Daniel și Iorga Mihaela (din 1993). Pe pla național, a avut multiple selecții în echipa națională: 8 la juniori, 6 la tineret, 14 la seniori și a cucerit 8 titluri de campion național la juniori și 6 la seniori, unde s-a pregătit cu Iorga Mihaela (De Jesus), Hanga Mihai și Jozsef Drocsa. Pe plan internațional, a cucerit:Palmaresul său mai cuprinde: CM – 2000 (Oradea), medalia de argint și bronz; 2006 (Cluj-Napoca) – medalie de aur, argint și bronz; 2007 (Spania), medalie de aur și bronz; 2009 (Ucraina) – 2 medalii de aur și una de bronz; CE – 2001 (Ungaria) – medalie de argint; 2006 (Austria) –locul II; 2008 (Belgia) – medalie de aur; 2010 (Portugalia) – 2 medalii de aur și 2 de argint. Palmaresul său mai cuprinde: Cupa Europei Italia (2005) - medalie de aur, argint și bronz; Open European România (2009) – medalie de aur; Cupa Campionilor Europeni Cluj-Napoca (2010) – 2 locuri I și un loc II; CM Intercluburi Italia (2010) – loc III. Arbitru de karate wkc, categoria B. Posesoare a centurii negre 2 dan. Participantă la sesiunea de comunicări științifice din cadrul catedrei de gimnastică și atletică grea din UNEFS, cu lucrarea *Studiu privind tactica loviturilor de picior în criza de timp la karate-ka din goju ryu, din grupele de înaltă performanță, pentru eficientizarea rezultatelor competiționale*. Pe parcursul activității a fost primit următoarele distincții: *Cel mai bun arbitru* la CN cadeți, copii și juniori (2009); Diplomă pentru merite deosebite în sportul de performanță, acordată de Viorel Cojocaru – rector UNEFS (2008); Sportivul anului 2009 și 2010, al CS

Rapid; *Best of the best kumite female* la CN seniori 2010 (Cluj-Napoca).

LAMBU, IOANA SORINA (1988), n. în București. Profesoară de educație fizică și sport, absolventă a ANEFS/UNEFS, specializarea arte marțiale, promoția 2009. A urmat programul de masterat la UNEFS. Deține certificatul de atestare de competențe profesionale în judo. A participat la un curs de pefecționare de 6 luni în Franța, prin bursa Erasmus. Sportiv de înaltă performanță, practicantă a artelor marțiale, în care s-a inițiat de la vârsta de 5 ani, către karata, sub îndrumarea antrenorului Nicolae Iorga. A fost legitimată la CS Rapid, începând din anul 1993, unde s-a pregătit cu antrenorii Daniel Iorga și Mihaela Iorga (De Jesus). A obținut 6 titluri de campioană națională la juniori și 14 la seniori. A fost selecționată de 7 ori în în lotul național de juniori, de 5 ori în cel de tineret și de 14 ori în cel de seniori. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Mihaela Iorga (De Jesus), Mihai Hanga și Jozsef Rocsa. Dintre performanțele realizate pe plan internațional, sunt de remarcat: 2000 – CM (Oradea) , locul I și 2001- CE (Ungaria), locul II - competiții necuprinse în Anuarele Sportului; 2006 – CE seniori (St. Polten), 2 medalii de argint la shobu sanbon – 55 kg și shobu ippon echipe; 2007 – CM (Torrent), medalie de argint la shobu ippon echipe și medalie de bronz la kumite echipe mixt; 2008 – CE seniori (Liege), medalie de aur la kumite shobu sanbon echipe , 2 medalii de argint la kumite shobu sanbon -55 kg și kumite shobu ippon echipe; 2009 – CM (Odesa), 2 medalii de aur la kumite rotativ echipe și kumite shobu sanbon echipe. În palmaresul său mai sunt menționate și participările la: Cupa Europei din Italia (Lido Di Jesolo) din 2005 cu 2 clasări pe locul I și o clasare pe locul al III-lea; Cupa Mondială din Italia (Taorle) din 2006, cu 2 clasări pe locul I; Openul European (Constanța) 2009 - locul I; Cupa Campionilor Europeni (Cluj Napoca) din 2010 – 3 locuri I și un loc II; Cupa Intercluburi Italia (Brescia) din 2010 – un loc II; CM (Cluj-Napoca) 2006 – 2 locuri I și 2 locuri III și altele, competiții, de asemenea, necuprinse în Anuarele Sportului. Posesoare a centurii negre 2 dan. Distinsă cu: Diploma pentru merite deosebite în sportul de performanță, acordata de UNEFS (2008); Sportivul anului al CS Rapid (2006 și 2008); Diploma de cel mai tehnic sportiv din cadrul CN Universitar de Karate (2009); Cea mai bună sportivă la kumite a CN seniori (2009). A avut preocupări pentru studiu și cercetare, prezentând lucrări în sesiunile de comunicări științifice din cadrul UNEFS, cu tematică din artele marțiale. Arbitru karate și karate wkc, categoria B.

LINGEA, CLAUDIU (1991), n. în Sighișoara, jud. Mureș. Studii liceale. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea lui Tichindelean Dorin, specializându-se în ramura karate. A fost legitimat la CS Ippon Mediaș (1999-2010), unde s-a pregătit cu antrenorul Tichindelean Dorin. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2004 - CM copii, cadeți, juniori (Darmstadt), medalie de argint în proba kata shoto; 2008 – CM copii, cadeți, juniori (Lido di Jesolo), 2 medalii de bronz la kumite shobu sanbon +75 kg și la shobu ippon pe echipe; 2009 – CE copii, cadeți, juniori (Constanța), medalie de aur la kata echipe, 2 medalii de argint la kata wado ryu individual și kumite echipe shobu ippon. Maestru al Sportului (2004).

NOTAR, FLORINA (1993), n. în Târgu-Mureș, jud. Mureș. Elevă la Liceul Traian Săvulescu. A început să practice artele marțiale la vârsta de 5 ani, sub îndrumarea antrenorului Veselovski Zsolt, legitimată la CS Mobil, ulterior la CS Dragon Do – antrenor Notar Mihai. A fost selectată în echipa națională de 8 ori la juniori și o dată la tineret, unde s-a pregătit cu

antrenorii Liviu Crișan și Hanga Mihai. A cucerit 8 titluri de campion național la categoria juniori. La CE 2009 (Constanța), a cucerit medalia de bronz în proba kata shotokan echipe. Maestru al Sportului (2004).

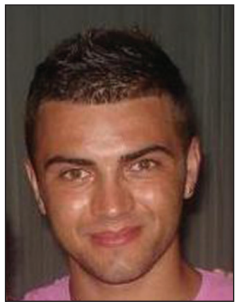

POP, CRISTIAN-CLAUDIU (1989), n. în Oradea, jud. Bihor. Tehnician în administrație publică, absolvent al Liceului economic Partenie Cosma din Oradea, promoția 2008. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 15 ani, sub îndrumarea lui Hanga Mihai, specializându-se ulterior în ramura karate shotokan. A fost legitimat la: *Record* Oradea (până în 2008); *Rapid* București (2008-2010) și *Politehnica* Cluj (din 2010). Pe plan național, a cucerit 15 titluri de campion național (6 la juniori și 9 la seniori). A avut un număr de 7 selecții în echipa națională (3 la juniori și 4 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorul Hanga Mihai. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2006 - CM juniori și cadeți (Cluj-Napoca), clasat pe locul I – competiție necuprinsă în Anuarul Sportului; 2007- CM seniori (Torrent), medalie de bronz la kumite echipe mixt; 2008 – CM juniori (Jesolo Di Lido), 3 medalii de aur la shobu sanbon -75 kg, echipe și echipe mixt; CE seniori (Liege), argint la kumite shobu ippon echipe mixt; 2009 – CE juniori (Constanța), 3 medalii de aur la kumite shobu sanbon 75-80 kg, echipe și rotativ echipe; CM seniori (Odesa), medalie de argint la kumite rotativ echipe. Posesor al centurii negre 1 dan.

RADU, OVIDIU-IONUȚ (1986), n. în Cluj-Napoca, jud. Cluj. Inginer, absolvent al Facultății de Inginerie Electrică, specializarea Științe Inginerești aplicate în Medicină, din cadrul Universității Tehnice din Cluj-Napoca, promoția 2009. A urmat programul de masterat în cadrul aceleiași Universități. A început să practice artele marțiale, la vârsta de 7 ani, sub îndrumarea lui Liviu Crișan, specializându-se ulterior în ramura karate. A fost legitimat la: CS *Politehnica* Cluj-Napoca (din 1996), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. Pe plan național, a cucerit 18 titluri de campion național (10 la juniori și 8 la seniori). A avut un număr de 13 selecții în echipa națională (5 la juniori și 8 la seniori), unde s-a pregătit cu antrenorul principal Liviu Crișan, antrenorul federal Mihai Hanga și preparatorul fizic Jozsef Drocsa. Dintre rezultatele obținut pe plan internațional, sunt de menționat: 2004 - CM juniori (Darmstadt), medalie de aur la kata echipe wado ryu și argint la kata individual wado ryu; (Cluj Napoca), medalie de aur la kata individual wado ryu și argint la kata echipe wado ryu, iar la CE seniori (Caorle), medalie de aur la kata wado ryu pe echipe și argint individual; 2005- CM seniori (Fortaleza), medalie de aur la wado ryu echipe; 2006 – CE seniori (St. Polten), medalie de aur în proba wado ryu echipe și argint la individual; 2007 – CM seniori (Torrent), medalie de aur la shotokan echipa și argint la wado ryu echipe; 2008 – CE seniori (Liege), medalie de aur la kata wado ryu și argint la kata shotokan echipe; 2009 - CM seniori (Odesa), medalie de aur la kata shotokan echipe; 2010 – CE seniori (Santarem), 2 medalii de aur la individual și pe echipe,medalie de bronz la kumite – 70 kg. Premiat la Gala Campionilor Clujeni (2005). Maestru Emerit al Sportului (2004).

RADU (ANDRUȘCA), RALUCA-ADRIANA (1986), n. în Cluj-Napoca. Kinetoterapeut, absolventă a FEFS și a programului de Masterat *Kinetoterapie în afecțiunile aparatului locomotor* (2010), din cadrul Universității Babeș Bolyai. De la 8 ani s-a atașat artelor marțiale, specializându-se în karate. Legitimată la CSU Politehnica Cluj-Napoca (din 1996), unde s-a pregătit cu antrenorul Liviu Crișan. A obținut 12 titluri de campioană națională la juniori

și 15 la seniori. A fost selecționată de câte 8 ori în loturile naționale de juniori și seniori. La lotul național s-a pregătit cu Liviu Crișan (antrenor principal), Mihai Hanga (antrenor federal), Jozsef Drocsa (preparator fizic). Rezultatele sale obținute la CM și CE de juniori și seniori, inclusiv cele necuprinse în Anuarele Ministerului, sunt următoarele: 4 titluri de campioană și 2 de vicecampioană mondială la juniori (2000-2006); 8 titluri de campioană și 6 de vicecampioană mondială la seniori (2004-2010); 8 titluri de campioană și 6 de vicecampioană europeană la seniori (2004-2010). Se remarcă, la CM, rezultatele sale obținute în Darmstadt (2004), cu 3 medalii de aur în probele -60 kg, wado-ryu și wado echipe; 2005 (Fortaleza), 2 medalii de aur la shobu și wado echipe, argint la individual wado ryu; 2007 (Torrent), aur în proba shobu sanbon echipe, argint la wado ryu echipe; 2009 (Odesa), 2 medalii de aur cu echipa în probele kumite rotativ și kumite shobu sanbon, 2 medalii de argint la individual wado ryu și shobu sanbon -60 kg, precum și la CE 2004 (Caorle), 2 medalii de aur în probele de echipă wado ryu și kumite; 2006 (St. Polten), aur în proba pe echipe shobu sanbon, 2 medalii de argint la wado ryu și shobu sanbon -60 kg, bronz în proba wado ryu echipe; 2008 (Liege-Herstal), aur la kumite shobu sanbon echipe, argint la kumite shobu sanbon -60 kg și kata wado ryu. Pentru rezultatele sale a fost premiată la Gala Campionilor Clujeni în anii 2004, 2005, 2006 și 2007, iar în anul 2005 a fost laureată la Gala Sportului Românesc pentru rezultatele obținute la CM: locul I în proba shobu sanbon, categ. 60 kg. și locul I la shobu sanbon echipe. Maestru Emerit al Sportului (2004).

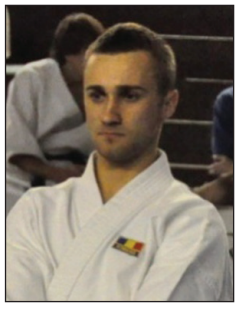

STANCIU, COSMIN-SERGIU (1987), n. în Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Spiru Haret. A început să practice artele marțiale la vârsta de 8 ani, sub îndrumarea antrenorului Ioan Dumbrăvescu, legitimat la CS Loviștea Rm. Vâlcea (1996-2004). Și-a continuat activitatea ca sportiv la CS Olimpia București (2004-2010), antrenor Orlando Calina și apoi cu antrenorul Liviu Crișan (din 2010). A avut 4 selecții în echipa națională (1 la juniori și 3 la seniori) și a cucerit câte 3 titluri de campion național. Palmaresul său cuprinde o medalia de bronz la CM seniori 2009 (Odesa), la proba kata shito ryu, precum și un loc I și II la Cupa Mondială, respectiv un loc I la Cupa Europeană.

SUCIU, DOREL GEORGEL. Inginer. Membru al Biroului federal și secretar general al FR Karate WKC (din 2002).

TAMAȘI, ANDREI (1976), n. în Pitești, jud. Argeș. Profesor de educație educație fizică, absolvent al Academiei Naționale de Educație Fizică și Sport. Sportiv de performanță, a început să practice artele marțiale de la vârsta de 12 ani, legitimat la Alex Târgoviște (1988-1995), sub îndrumarea antrenorului Dumitru Alexandru, apoi la Rapid București (din 1995), antrenori Iorga Daniel și De Jesus (Iorga) Mihaela. A fost selectat în echipa națională de 5 ori la juniori și 10 la seniori, având același număr de titluri de campion național. Palmaresul său cuprinde: CM seniori 2009 (Odesa) - o medalie de aur și una de argint în proba kata echipe simplu și mixt; CE seniori 2008 (Belgia) - 2 medalii de argint în proba kumite individual și pe echipe și 1 bronz (2001, Ungaria) la kumite individual. S-a mai clasat pe locurile I, II și III la diferite concursuri internaționale și intercluburi. Posesor al centurii negre 1 dan.

TICHINDELEAN, **DORIN REMUS** (1958) n. în Alba Iulia. Absolvent al Facultății de Industria Lemnului, Brasov și al masteratului în Managementul poliției. Sportiv și antrenor de arte marțiale, în grad de 6 dan karate. A urmat cursurile Școlii Naționale de Antrenori (1994-1995). A început să practice artele marțiale la vârsta de 20, sub îndrumarea lui sensei Dan Stuparu, la CSU Brașov. S-a mai pregătit cu: Adrian Popescu Săcele, Tudorel Simion, Adrian Bucur, Hideo Ochi, Cristophe Pinna, Jean Pierre Fischer și a mai fost legitimat la: CSȘ Mediaș, Gaz Metan Mediaș, CSU Brașov, Unirea Săcele, AS Ippon București și CS Ippon Mediaș. A obținut locul IV-V la CM Valencia (2007) și medalia de bronz la CE Liege (2008) categ. veterani. Printre sportivii pe care i-a pregătit: Tichindelean Dora Maria (4 medalii de aur și 1 de argint la CM seniori, 3 medalii de aur, 1 de argint și 2 de bronz la CE seniori, în probele kumite și kata); Armenean Daniel (3 medalii de aur la CE seniori și 1 medalie de aur la CM juniori, în proba kumite); Armenean Nicușor (multiplu campion național); Vandor Ciprian (multiplu campion național și vicecampion balcanic). În calitate de antrenor a promovat in loturi reprezentative 8 sportivi la juniori, 6 la tineret si 5 la seniori. Din 2009 este antrenorul lotului national de senioare. Autor al cărții *Karate do shotokan, o viață dedicată artelor marțiale,* (2010). Antrenor și președinte al CS Ippon Mediaș. Antrenor și arbitru în cadrul FR Arte Marțiale și FR Karate Modern (până în 2001). Vicepreședinte al Federației Române de Karate WKC și antrenor al lotului național de senioare (2009). Antrenor Emerit (2007).

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE KEMPO

ISTORIC

KEMPO la nivel mondial

Artele Marțiale sunt un univers în sine, pasionant, pe care omul nu l-ar putea descoperi în toată complexitatea lui nici dacă i-ar fi dat să trăiasca mai multe vieți în șir. Artele Marțiale, oricare ar fi ele, nu sunt decât o ușă spre limite ce urmează a fi depășite. Fie că aparțin Japoniei, Chinei, Coreei sau chiar României, sunt fără excepție expresia unei îndelungate tradiții.

Vechile discipline de luptă, departe de fi numai școli în care se învață cum să te aperi și să ucizi, erau adevărate centre de educație, care includeau atât elemente și principii de conduită morală, metode de meditație spirituală, cât și metode de îmbunătățire a stării de sănătate.

Grația și eficacitatea, spontaneitatea și rigoarea, rapiditatea și flexibilitatea, disciplina și respectul sunt trăsături comune ale kempo-lui și practicanților acestuia.

Povestea acestei arte marțiale începe în urmă cu peste 2000 de ani, când un călugăr budist originar din India, a fost trimis de maestrul său în China pentru a crea o metodă de antrenament fizic și spiritual în vederea revigorării budismului aflat în perioada de declin. Ajuns în China, Bodhiharma găsește peste tot călugări budiști slăbiți fizic și cu o stare de sănătate precară datorită sedentarismului și a posturilor de meditație și rugăciune prelungite. Bodhiharma se stabilește în provincia Henan în Mănăstirea Shaolin. În apropierea mănăstirii el se izolează pentru o perioadă îndelungată într-o peșteră, unde crează un set de exerciții de gimnastică numit *'Cele 18 mâini ale lui LO-HAN'*, exerciții ce se bazează pe mișcările suple, dar și puternice ale animalelor. Întors în mănăstire, introduce acest sistem de antrenament în pregătirea zilnică a călugărilor, care într-o perioadă scurtă de timp își îmbunătățesc atât starea fizică, cât și cea mentală.

La un moment dat, Mănăstirea Shaolin a fost atacată de bande de tâlhari, care ca și în alte rânduri, vroiau să jefuiască călugării de acolo, știind că aceștia sunt slăbiți și incapabili de a riposta. De această dată însă au avut parte de o surpriză, călugarii aflați într-o formă fizică excelentă. Pregătiți de această dată fizic prin antrenamentele kempo, au reușit să respingă atacurile tâlharilor și să omoare mulți dintre aceștia.

Urmare a acestei lupte, călugării Shaolin au decis ca tehnicile de luptă să poarte denumirea de *Chuan Fa Kempo* sau *Shaolin Kempo –'Arta Luptei Totale din Shaolin'*. De atunci și până în prezent, kempo a cunoscut o dezvoltare extraordinară pe de o parte, prin răspândirea acestei arte de către călugării maeștrii care călătoreau peste tot în Asia, cât și datorită multor luptători care veneau din alte țări în China pentru a se specializa în arta luptei.

În timp, atât maeștrii chinezi, cât și cei veniți din alte țări, punându-și amprenta personală asupra metodelor de antrenament învățate, dar și pentru a fi mai ușor acceptate în țările lor, au început să aplice școlilor de luptă propriile denumiri. Acesta

este motivul pentru care întâlnim în artele martiale mai vechi sau mai noi mișcări și tehnici de luptă din kempo. Practic, majoritatea artelor marțiale moderne, asa cum le știm noi ca denumiri astăzi (*Karate/Kung-Fu/Ju-Jitsu/Judo/Kickboxing / Hapkido*) împreună cu multiplele lor limitări în plan competițional, reprezintă practic mici părticele desprinse în decursul timpului din kempo. Spus în sensul invers al istoriei, pentru a fi mai pe înțelesul tuturor, Karate/Kung-Fu/Ju-Jitsu/Judo/Kickboxing /Hapkido, luate toate la un loc, formează kempo**.**

Kempo, deși este unanim recunoscut ca fiind cea mai veche artă marțială atestată documentar și la îmbunătățirea căreia au participat mii de instructori de pe toate continentele, încă nu se considera o artă marțială de luptă completă , fiind un proces într-o continuă mișcare și formare.

Kempo este doar un nume, o denumire care se referă la tot ceea ce înseamnă luptă. În limba română ne putem gândi la **kempo** ca fiind "lupta" însăși, în limba engleza termenul de Kombat sau Mixed Martial Arts fiind cel mai potrivit pentru a defini această artă. De asemenea, **"Art of Fight", "Arta Luptei Totale", Real Kombat",** sunt traduceri frecvente în română sau engleză, ale denumirii **kempo**.

Kempo are o viziune a luptei "open mind". Punând anumite limite unei lupte în sine sau unui stil de luptă și încercând să arăți că nimic în afara acelor limite sau acelui stil nu este bun sau nu există, înseamnă a pune limită tocmai libertății și a spiritului creativ care caracterizează ființa umană.

Frumusețea **kempo**-ului constă tocmai în multitudinea de tehnici și tactici de luptă existente, precum și a găsirii altora noi. Pentru că lupta se dezvoltă odată cu evoluția ființei umane, iar a rămâne închistat în dogme învechite în numele "tradiționalismului" nu înseamnă altceva decât a nu evolua pur și simplu. Totul este posibil pentru o minte deschisă și o mentalitate flexibilă: un maestru în **kempo** nu este neapărat acela care îi poate învinge pe alții, ci acela care încearcă să facă totul pentru propria-i perfecționare.

Datorită mentalității de deschidere permanentă la tot ceea ce este nou, **kempo** crează practicanților un spirit creativ liber și independent, care apreciază munca în echipă și conlucrează cu practicanți din diverse stiluri de arte marțiale sau sporturi de luptă, în direcția îmbunătățirii și a perfecționării continue a tehnicilor de luptă, fără orgolii meschine și mărunte.

În prezent, din punct de vedere sportiv-competițional, **kempo** este cel mai complex sport de luptă provenit din artele marțiale, în care se folosește întreaga gamă de tehnici de atac și apărare: lovituri cu pumnii și picioarele, cu coatele și genunchii, aruncări și proiectari, fixări și imobilizări, acțiuni articulare, lovituri în lupta la sol cu pumnii, coatele și genunchii.

Declarații ale unora dintre cei mai respectați maeștrii din lumea artelor marțiale la nivel mondial: ***Marele Maestru Ying Kuchan*** *(călugăr/ mare maestru din Mănăstirea Shaolin – China): "În domeniul artelor marțiale, kempo este cea mai înaltă expresie a armoniei și a puterii de adaptabilitate'; **Sosai Masutatsu Oyama** (fondatorul Kyokushin Karate): "Artele Marțiale moderne au intrat într-un impas de adaptabilitate la lupta de azi. Tocmai de aceea, artele marțiale au nevoie la modul cel mai serios să se întoarcă la arta de origine, kempo, pentru a se putea revigora", declara Mas. Oyama în lucrarea sa de referință "This is Karate" (pag. 327);**Dan Inossanto** (maestru Jeet Kune Do): "Jeet Kune Do este cea mai înaltă expresie a kempo-ului".*

KEMPO în România

În România, artele marțiale sunt menționate în documente ca apărând tocmai din timpul voievodului Ștefan cel Mare la curtea căruia s-a aflat, pentru o scurtă perioadă, un maestru japonez. Cu toate acestea, în mod oficial este recunoscut anul 1928 ca fiind anul în care ju-jitsu a fost introdus ca metodă de pregătire a forțelor de poliție de către prof. Emilian Teacă. A urmat apoi introducerea judo-ului (după anul 1948) și karate-ului (în intervalul 1965-1970). După 1970 au apărut și alte ramuri, cum ar fi kyokushinkai karate, aikido, wushu, taekwon-do. În anul 1977, deși aflate în

faza incipientă de dezvoltare, artele marțiale, cu excepția judo-ului, considerat sport non-violent, au fost interzise prin lege, considerându-se practicarea acestora o formă de propagare a violenței în rândurile maselor populare. Dintre maeștrii din această perioadă de pionierat care au continuat să se implice activ în promovarea artelor marțiale în România s-au remarcat kancho Florentin Marinescu, da-sifu Ion Benea, shihan Alois Gurski, shihan Dan Stuparu, shihan Adi Popescu-Săcele, urmați de shihan Mircea Ungureanu, shihan Frederico Tavares.

O contribuție însemnată la dezvoltarea kempo-ului, a avut-o Valentin Amatto Zaharia, privind instruirea sa în artele marțiale, ca practicant al karate-ului, al judo-ului și a altor forme de luptă, participarea la dezvoltarea artelor marțiale, organizarea unor forme de inițiere în diferite stiluri de luptă full-contact karate, respectiv ale kempo-ului. Sunt menționate contribuțiile sale la predarea artelor marțiale în mod organizat (1984), crearea grupului intitulat "Societatea de **A**rte **M**arțiale / **A**rte **T**radiționale **O**rientale" (1986), organizarea unor stagii de pregătire în diferite zone ale țării, introducerea unor reglementări privind folosirea echipamentului de către practicanții acestei ramuri, organizarea unor competiții și altele.

În legătură cu formele de luptă, specialiștii acestei ramuri menționează o mare varietate, printre care: loviturile cu mâinile şi cu picioarele, loviturile cu coatele şi cu genunchii, secerările, aruncările şi proiectările, luptele la sol cu lovituri, fixări şi imobilizări, torsionări şi strangulări, într-un singur cuvânt kempo. Din punct de vedere competiţional, această ramură se împarte în 12 probe de concurs, dintre care şase tradiţionale, de măiestrie sportivă, în care arbitrii punctează prin note - kata, kata synchron, kata cu arme, self-defense, self-defense cu arme şi gladiator - şi tot atâtea de luptă - semi-kempo, full-kempo, mix-kempo ukado, knockdown, kempo K1 şi kempo grappling. Orice sportiv se poate regăsi într-una dintre aceste categorii, motiv pentru care și atracția tineretului pentru practicarea acestui tip de sport.

Sunt stabilite următoarele ierarhii privind centurile: albă cu tresă galbenă (albă 5 kiu); galbenă (galbena 7 kiu); portocalie; verde; albastră; maro; neagră; neagră cu un dan (gradul numindu-se: Sempai); neagră cu 2 dani până la neagră cu 4 dani inclusiv (Sensei); neagră cu 5 dani (Renji); neagră cu 6 și 7 dani (Shihan); neagră cu 8 și 9 dani; neagră cu 10 dani (Mejin).

Au existat pareri diferite în legătură cu folosirea unor tehnici de luptă directe și linia tradițională, în care tehnicile de lovire erau simulate sau executate în regim semi-contact. *Amatto Zaharia* obișnuia să citeze din cartea "Tao of Jeet Kune Do" a maestrului Bruce Lee spunând: "*atunci când te antrenezi și lupti fără contact și cu foarte multe limitări impuse este ca și cum pictezi cu pensula pe hârtie fără vopsele".*

În decursul anilor, Amatto Zaharia devine a avut o participare activă la diverse stagii de pregătire și competiții internaționale, la care și-a dovedit valoarea prin obținerea unor medalii. Realizările sale au condus la propunerea lui s*ensei Namiki Shinji,* ca *Amatto Zaharia* să fie invitat de către International Seicho-No-Ie Organization în Japonia, la un stagiu de 90 de zile pentru antrenamente în diverse temple și centre de pregătire (inclusiv la dojo-ul Poliției Metropolitane din Tokyo) sub îndrumarea unora din cei mai buni maeștri ai momentului.

În iunie 1993 participă la Cupa Budokan – Tokyo, unde obține locul I categoria 65 de kg și titlul de campion absolut, la stilul liber kempo. *Amatto Zaharia a fost numit de către conducerea organizației internaționale reprezentantul acesteia pentru Europa de Est.*

Participant activ la promovarea artelor marțiale și a ramurii kempo în mod special, Amatto Zaharia se numără printre participanții și fondatorii structurilor organizatorice ale acestor ramuri, între care a FR de Arte Marțiale, a Asociației Române de Kendo (scrima japoneza) și a FR Kempo.

Contribuția sa se concretizează în anul 2000, când MTS recunoaște oficial kempoul ca ramură de sport practicată în țara noastră.

În anul 2002, Valentin Zaharia Amatto este

numit de către **kancho Yoshiji Soeno** reprezentantul oficial al **WKA SHIDOKAN** în România, în **2003 este ales** vicepreşedinte al Federaţiei Internaţionale de Kempo **în cadrul Congresului International FIK**, iar în 2007 **preşedinte-executiv al Federaţiei Internaţionale de Kempo.**

După '90, kempo a făcut parte din structura organizatică a FRAM, în perioada 2001-2008, Amatto Zaharia fiind membru biroului acestei federaţii şi preşedinte al Comisiei tehnice de kempo, această perioadă a fost valorificată pentru dezvoltarea kempo-ului la nivel naţional atât ca număr de ca numar de cluburi şi sportivi cât şi ca număr de antrenori specialişti, absolvenţi ai Şcolii Naţionale de Antrenori. Lotul naţional de kempo participă la CM şi CE, unde obţine în perioada 2003-2008 numeroase medalii şi locul I pe naţiuni.

În 2009 se înfiinţează**Federaţia Română de Kempo,**cu sprijinul**Agenţiei Naţionale pentru Sport**condusă de **Octavian Bellu,** care a apreciat că acest sport de luptă**,** a adus beneficii atât societăţii româneşti prin numărul mare de copii practicanţi, cât şi imaginii României prin participarea şi obţinerea de performanţe la competiţii internaţionale de mare anvergură.

În decursul timpului, kempo a fost mediatizat în numeroase emisiuni TV şi Radio, în care au fost menţionate realizările importante ale sportivilor practicanţi ai kempo-ului şi ale federaţiei, participarea la unele acţiuni internaţionale importante, printre care şi festivalul de arte marţiale Paris-Bercy, unde România a câştigat Grand-Prix-ul festivalului.

În anii 2007 şi 2008, Autoritatea Naţională pentru Sport şi Comitetul Olimpic şi Sportiv Român l-a nominalizat pe Zaharia Valentin Amatto printre laureaţii sportului românesc.

În Anuarul Sportului din 2009 editat de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului / Autoritatea Naţională pentru Sport şi Tineret, FR de Kempo se situează pe prima poziţie în clasamentul disciplinelor de arte marţiale, fiind lider absolut în ceea ce priveşte performanţele sportive obţinute în competiţiile internaţionale.

Preşedintele FR Kempo – Zaharia Valentin Amatto – defineşte această artă marţială astfel: *Lovituri cu pumnii şi picioarele, lovituri cu coatele şi genunchii, secerări, aruncări şi proiectări, continuarea luptei la sol, cu lovituri, imobilizări, strangulări, chei şi torsionări, într-un cuvânt…kempo.*

(Surse: Sinteza prezentată în acest capitol privind istoricul, aprecierile şi conţinutul artelor marţiale şi al kempo-ului a fost elaborată pe baza materialului specialiştilor FR Kempo, acestea reprezentând document official inclus şi pe site-ul federaţiei, completat cu date şi informaţii oficiale la zi).

REGLEMENTĂRI ORGANIZATORICE

Principalul document pe baza căruia se desfăşoară întreaga activitate de kempo din România îl reprezintă STATUTUL FR KEMPO, adoptat la data de 18.12.2008, care cuprinde în sinteză următoarele:

Art. 1 Membri fondatori: Asociaţia CLUBUL SPORTIV DE ARTE MARŢIALE „AMATTO BUDOKAN"; Asociaţia CLUBUL SPORTIV DINAMO BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV RG BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV SHIN-DOJO BUCUREŞTI ; Asociaţia CLUBUL SPORTIV DINAMOVISTI FIGHT BUCUREŞTI ; Asociaţia CLUBUL SPORTIV GHEPES DOJO BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV „KOKUSAI" BUCUREŞTI ; Asociaţia CLUBUL SPORTIV KUMITE DOJO BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV RESPECT GYM BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV „KARATE DO AIKO „ BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV AIKO BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV DOJO BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV TUDORI BUCUREŞTI; Asociaţia CLUBUL SPORTIV DE SPORTURI MARŢIALE SIG BUCUREŞTI ; Asociaţia CLUBUL SPORTIV „COLD STEEL" BUCUREŞTI ; Asociaţia CLUBUL SPORTIV SAKURA BUZAU; Asociaţia CLUBUL SPORTIV MAFORCE Târgu Mureş; Asociaţia CLUBUL SPORTIV "MUREŞUL" TÂRGU MUREŞ; Asociaţia CLUBUL SPORTIV AQUILA Giurgiu; Asociaţia CLUBUL SPORTIV

WUSHU MAXX MANGALIA .

Art. 2 Denumirea Federației Române de Kempo: (abreviat FRK) se organizează și funcționează în baza statutului propriu, cu modificările și completările ulterioare, elaborat în conformitate cu prevederile OG nr. 26/2000, cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/2005 , în conformitate cu Legea educației fizice și sportului nr.69/2000 modificată și completată prin Legea nr. 472/200 4, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr.69/2000 și în conformitate cu Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice precum și cu statutul federației internaționale corespondente.

Art. 3 Statutul juridic: Federația Română de Kempo este persoană juridică de drept privat, de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ. FRK este continuatoarea de drept a activității ramurii de sport kempo care a funcționat în cadrul Federației Române de Arte Marțiale. FRK este o structură sportivă de interes național, singura autorizată să organizeze și să controleze în România activitatea ramurii de sport kempo.

Art. 4 Componența**:** Federația Română de Kempo este constituită prin asocierea Cluburilor Sportive (posesoare de CIS), a Asociațiilor Județene și a Asociației Municipiului București de Kempo afiliate și recunoscute de ea.

Art.9 Scopul: Federației Române de Kempo este de valorificare a aptitudinilor individului într-un sistem organizat de selecție, pregătire și competiție pentru ameliorarea rezultatelor sportive, realizarea de recorduri și obținerea victoriei; acela de a aduna practicanții sportului Kempo din întreaga țară și de a dezvolta un spirit de prietenie și ajutor reciproc între membrii afiliați.FRK va promova latura sportivă a kempo-ului. FRKva duce o politică de mărire a numărului de practicanți și cluburi sportive, dintre care să fie selectați, prin intermediul campionatelor naționale, cei mai valoroși sportivi care să reprezinte cu cinste România în competițiile internaționale.

Art.10 Cuprinde obiectivele FRK, printre care: organizarea, conducerea și controlul sportului kempo pe plan național; dezvoltarea și promovarea kempo-ului pe întreg teritoriul țării fără niciun fel de discriminare pe motive politice, rasiale, religioase, sex sau vârstă; promovarea kempo sub egida FRK prin intermediul echipelor reprezentative și cele ale cluburilor sportive, în competițiile internaționale; elaborarea și organizarea sistemului competițional intern…; organizarea procesului de selecție, formare, pregătire și perfecționare continuă a sportivilor…; interzicerea folosirii substanțelor dopante; organizarea unor activități de cercetare în domeniul sportului kempo, cât și organizarea de seminarii, conferințe, cursuri pentru prezentarea rezultatelor acestor cercetări; elaborarea și editarea de publicații proprii privind activitatea kempo, producerea și valorificarea materialelor tehnice și publicitare…

Art.12 Cuprinde atribuțiile FRK, printre care: asigură reprezentarea României în evenimentele/ competițiile sportive în kempo; elaborează strategia națională de dezvoltare a sportului kempo, controlează aplicarea acesteia de către membri afiliați; organizează, conduc, supraveghează și controlează activitățile și competițiile sportive oficiale la nivel național…; întocmește calendarul sportiv intern și internațional…; elaborează și adoptă regulamente și norme de organizare, tehnice, financiare pentru fondurile proprii și de asigurare materială pentru activitatea proprie; organizează și coordonează întreaga activitate a arbitrilor; elaborează și realizează planurile de pregătire și de participare a sportivilor de performanță din cadrul loturilor nationale la competițiile internaționale; organizează sau tutelează competițiile oficiale cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României, cu avizul ANS; organizează stagii de perfecționare pentru sportivi, antrenori, arbitri; promovează spiritul de fair-play…; exercită autoritatea disciplinară…; elaborează și adoptă regulamentul de transferare si împrumut al sportivilor români în țară și străinătate, regulamentul de organizare și desfășurare a competițiilor,

regulamentul de clasificare sportivă, regulamentul de acordare a gradelor DAN, regulamentul de Ordine Interioara al FRK.

Art. 15 reglementează modalitățile de afiliere a structurilor sportive.

Art. 16-24 din capitolul V se referă la membri, drepturile și obligațiile acestora.

Capitolul VI trateaza problematica organelor de conducere, administare și control ale federației.

Art. 25 stabilește următoarele organe de conducere, administare și control: 1. Adunarea generală; 2. Biroul federal; 3. Biroul executive; 4. Comisia de cenzori; 5. Comisia de disciplină; 6. Comisia de apel.

Art 26-36 cuprind reglementările privind Adunarea generală.

Art. 37-38 cuprind activitatea Biroului federal și atribuțiile acestuia, iar art. 39 cele referitoare la Biroul executiv.

Art. 40 și 41 reglementează atribuțiile și responsabilitățile președintelui și ale secretarului general; art. 42 ale cenzorului, iar art. 43 cele ale Comisiei de apel.

Comisiile și colegiile care funcționează în cadrul FR Kempo, prevăzute în art. 44 sunt: Colegiul Central al Antrenorilor; Colegiul Central al Arbitrilor; Comisia Tehnică Centrală (organizare competiții,clasificări sportive, acordare grade); Comisia de Disciplină; Comisia Centrală de Omologare Grade (Kyu/Dan)

Cap.VII. Personalul salariat al Fr Kempo. Art.45 Federația Română de Kempo are stat de funcții propriu ,care se aprobă de Biroul federal. Încadrarea și salarizarea personalului salariat se face potrivit legislatiei în vigoare. Fondurile aferente salarizării personalului federației pot proveni de la bugetul de stat și din venituri proprii. Personalul salariat al FR Kempo încheie contracte individuale de muncă cu președintele federației.

Art. 46 și 47 din cap. VIII reglementează activitatea și principalele atribuții ale Asociațiilor Județene de kempo.

Cap. IX se referă la mijloacele financiare și materiale. În art. 48 este tratată problematica veniturilor și administrării bugetului; în art. 49 sursele de finanțare și baza materială. Art. 50 stabilește că FR Kempo deține în exclusivitate: dreptul de folosință asupra siglei și emblemei proprii; dreptul asupra imaginii individuale sau de grup a sportivilor săi atunci când aceștia participă la competiții în numele FR Kemposau purtând sigla acesteia; drepturile de reclamă, de publicitate și transmisii radio/ televizate la competițiile pe care le organizează sau la care participă.

Art. 52 din cap. X reglementează problematica organizării și participării în competițiile interne și internaționale.

În continuare, statutul reglementează următoarele domenii: cap. XI – autoritatea disciplinară; cap. XII – combaterea violenței și a dopajului în sport; cap. XIII – măsuri disciplinare; cap. XIV – litigii; XV – retragerea din federație, dizolvarea, pierderea calității de membru afiliat, suspendarea și excluderea membrilor afiliati; cap. XVI – dizolvarea federației și lichidarea patrimoniului; cap. XVII – supravegherea și controlul din partea Agenției Naționale pentru Sport și cap. XVIII – dispoziții finale.

STRUCTURILE ORGANIZATORICE - COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

Federația Română de Kempo a luat ființă în anul **2009**, recunoscută oficial de către forurile de conducere.Din 1990, și-a desfășurat activitatea în cadrul Federației Române de Arte Marțiale, devenind ramură de sport oficiala în Romania în 2000. Din anul 2001 până în 2008, promotorul ramurei sportive kempo din țara noastră a fost membru al Biroului FRAM, îndeplinind și funcția de președinte al Comisiei tehnice kempo.

Federația Română de Kempo este afiliată la Federația Internațională de Kempo (din 2002), având reprezentanți pe Zaharia Valentin Amatto – președinte executiv al acestei federații (din 2007) și pe Vovcenco Răzvan – președintele Comisiei de atestare arbitri (din 2003).

Federația Română de Kempo este prezentată în

Anul Sportului din **2009**, afiliată la Federația Internațională de Kempo (din 2002). Componența Biroului federal era următoarea: președinte – Zaharia Valentin Amato, vicepreședinți – Marin Ștefan, Pătru Aurel; secretar general Vovcenco Răzvan; membru – Grădinaru Remus.

În federație sunt organizate mai multe colegii și comisii: Colegiul central al antrenorilor; Colegiul central al arbitrilor; Comisia tehnică centrală; Comisia de disciplină; Comisia centrală de omologare grade; Comisia de apel; Comisia de organizare competiții.

Reprezentanții FR de Kempo în forul internațional: Zaharia Valentin Amatto – vicepreședinte (din 2003) și președinte executiv (din 2007); Vovcenco Răzvan – președinele Comisiei atestare arbitri (din 2003).

Situația organizatorică la 31 decembrie 2009: 27 de structuri afiliate din 39 județe; 1501 sportivi legitimați, dintre care 654 seniori (514 baieți, 113 fete), 351 tineret/juniori (272 băieți, 79 fete), 496 copii (319 băieți, 177 fete); 34 antrenori; 26 instructori sportivi; 35 arbitri.

Cluburile afiliate la FR Kempo: CS DE ARTE MARȚIALE „AMATTO BUDOKAN" (Coordonator: **Prof. Amatto Zaharia, Antrenor Emerit, Maestru Emerit al Sportului**); CS DINAMO BUCUREȘTI (Coordonator: **Ing. Aurel Pătru, Antrenor Emerit**); CS RG BUCUREȘTI (Coordonator: **Sensei Radu Clabesu**); CS SHIN-DOJO (Coordonator: **Sensei Remus Grădinaru**); CS DINAMOVIȘTI FIGHT (Coordonator: **Sensei Albert Stoica**); CS GHEPES DOJO București (Coordonator: **Sensei Ghepeș Ilie**); CS ,,KOKUSAI'' BUCUREȘTI (Coordonator: **Sensei Coroiu Vasile**); CS KUMITE DOJO (Coordonator: **Sensei Florin Paraschiv / Președinte de Onoare: Ghiur Gigi**); CS RESPECT GYM (Coordonator: **Sensei Alin Panaite**); CS „KARATE DO AIKO „ BUCUREȘTI (Coordonator: **ing. Aurel Pătru, Antrenor Emerit**); CS AIKO BUCUREȘTI (Coordonator: **ing. Aurel Pătru, Antrenor Emerit**); CS DOJO (Coordonator: **ing. Sorin Dumitrescu**); CS TUDORI (Coordonator: **Sensei Gabriel Oroviceanu, Antrenor Emerit**); CS DE SPORTURI MARTIALE SIG (Coordonator: **Sensei Ilie Pătru**); CS „COLD STEEL" (Coordonator: **Sensei Robert Manole**); CS SAKURA (Coordonator: **Sensei Florin Burhala**); CS MAFORCE (Coordonator: **Sensei Horvath Atila**); CS "MURESUL" TÂRGU MUREȘ (Coordonator: **Sensei Horvath Atila**); CS AQUILA (Coordonator: **Sensei Chelu Ion**); CS WUSHU MAXX MANGALIA (Coordonator: **Sensei Florin Iordănoaia**); CS AMATERASU (Coordonator: **Sensei Marcel Ples**); ASOCIAȚIA EXTREME FIGHT CLUB SPORTIV VULCAN (Coordonator: **Sensei Florin Marza**); ACS CLANUL LUPILOR ALBAȘTRI (Coordonator: **Sensei Budică Octavian Liviu**); CS SAMBO (Coordonator: **Sensei Gasca Viorel**); CS KICKBOX BUSHIDO SALONTA (Coordonator: **Sensei Toth Ferencz**); CS SHIN DAITO AKA (Coordonator: **Sensei Cojocaru Gheorghe);** CS CHIMIA RM. VALCEA (Coordonator: **Sensei Daneș Constantin**); CS VULCAN (Coordonator: **Prof. Florin Marza**); CS THE ONE GALAȚI (Coordonator: **Sensei Grigore Daniel**); C.S.A.M. CETATEA DOJO (Coordonator: **Sensei Dănuț Neculai**); CS DE ARTE MARȚIALE ABSOLUTO (Coordonator: **Tudor Mihăiță**); CS DUNĂREA ALBASTRĂ GALAȚI (Coordonator: **Lucian Ioniță**); CS MARINA ACADEMIA NAVALĂ (Coordonator: **Prof. Ungureanu**); CS GOMBOS MARTIAL ARTS (Coordonator: **Sensei Gombos Attila**); CS SCORPIONS (Coordonator: **Sensei Constantin**); CS SAKURA DOJO (Coordonator: **Târlogeanu Ovidiu**); CS MUSASHI SAN (Coordonator: **Cocora Cristian**); CS CORYSAN (Coordonator: **Constantin Cory Vacarenco**); CS SOMO (Coordonator: **LUDOVIC SOMOGYI**); CS LONGEVITY (Coordonator: **Marian Silea**); CS VIRGIL (Coordonator: **Fasie Virgil**); CS YARIKO DOJO (Coordonator: **Vlad Oliver**); CS HAI-SHIN JITSU (Coordonator: **Curelea Mihai**); CS K1 GALATI (Coordonator: **Porumb Mihai**); CS ''BOGDAN CIUBOTARIU'' (Coordonator: **Gheorghe Oancea**).

Clasamentul pe unități sportive, pe baza rezultatelor obținute la CN: 1. CS Amatto Budokan (București), 2. CS Dinamo (București) și 3. ACS Dinamoviști fight (București).

BILANȚUL GENERAL

Din bilanțurile anuale incluse în Anuarele Sportului, în perioada 2002-2010, rezultă următoarele realizări ale sportivilor români din ramura kempo:

		CAMP. MONDIALE				CAMP. EUROPENE			
		Aur	Argint	Bronz	Total	Aur	Argint	Bronz	Total
KEMPO	Seniori	151	141	161	453	-	-	-	-
(2002-2008)	Juniori	17	21	27	65	-	-	-	-
	Cadeți	4	3	2	9	-	-	-	-
	Masters	12	13	14	39	-	-	-	-
KEMPO	Seniori	85	84	85	254	22	19	26	67
(2009-2010)	Juniori	16	24	35	75	-	-	-	-
	Cadeți	4	3	2	9	-	-	-	-

Rezultatele obținute în anul 2009 au situate FR de Kempo pe prima pozitia în clasamentul disciplinelor de arte marțiale, fiind lider absolut în ceea ce privește performanțele sportive obținute în competițiile internaționale.

RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI

Începuturile activității (1984-1987)

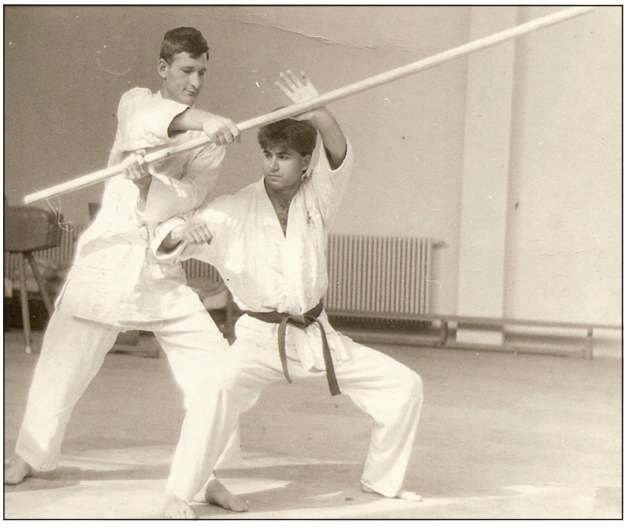

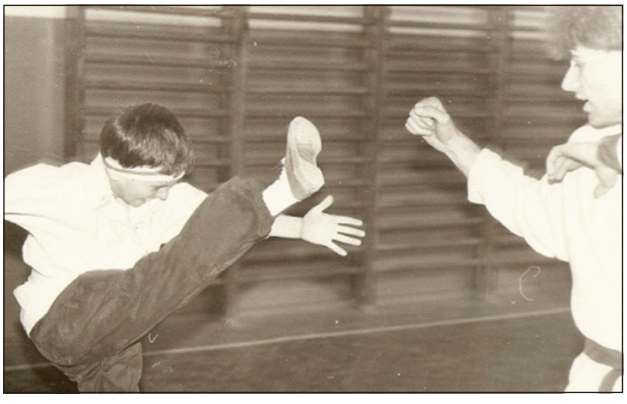

Zaharia Valentin Amatto – unul dintre primii promotori ai kempo-ului în ţara noastră şi pe plan internaţional

Pregătirea viitorilor performeri – una dintre preocupările importante ale FR Kempo.

Medaliații la Cupa Mondiala de Kempo/Kickboxing, Austria 2000.

Campionatul mondial de kempo, București 2003 – un succes remarcabil al sportivilor români care au cucerit 31 medalii de aur, 29 de argint și 23 de bronz.

Diplomă oferita lui Zaharia Valentin Amatto de către Federaţia Internaţională de kempo, pentru calităţile sale de luptător.

Trofeu acordat de către Federaţia Internaţională de Kempo Antrenorului emerit Zaharia Valentin Amatto, al 3-lea titlu consecutiv de Cel mai bun antrenor la nivel mondial.

Campionatul European de Kempo 2004, Betzdorf (Germania), un nou succes al sportivilor în ţara noastră, care au cucerit 28 medalii aur, 22 argint şi 14 bronz.

Noi succese ale sportivilor la CM Kempo

2005, Geneva – 32 medalii aur, 31 argint, 22 bronz.

CM kempo individual Budapesta și CM kempo pe echipe Sankt Petersburg, 2007: 30 medalii de aur, 32 argint și 35 de bronz.

CM kempo individual Portugalia și pe echipe Rusia 2008: 54 medalii de aur, 49 argint și 80 bronz. Seniorii au participat la competiția dedicată lor – categ. masters (+36 ani) la CM din Portugalia, cucerind 12 medalii de aur, 13 argint și 14 de bronz

2009, Eveniment memorabil - înființarea FR Kempo. Componența primului Birou federal : președinte – Valentin Zaharia Amatto; vicepreședinți – Marin Ștefan, Pătru Aurel ; secretar general – Vovcenco Răzvan; membru – Grădinaru Remus.

CM kempo individual București, 2009 și pe echipe Sankt Petersburg : 53 medalii aur, 49 argint și 44 de bronz.

Președintele Federației Internaționale și al Federației Române de Kempo, Antrenorul Emerit Valentin Zaharia Amatto a realizat un bogat palmares ca participant în competițiile internaționale oficiale: 3 medalii de aur la CM din anii 2003, 2005, 2008 și 1 de argint în 2008. La categ. masters a obținut 3 medalii de aur, 1 de argint la CM (2008) și 2 medalii de aur, una de argint la CE (2004).

FIGURI REPREZENTATIVE

SPORTIVI MEDALIAȚI LA CAMPIONATELE MONDIALE ȘI EUROPENE

	KEMPO* **CAMPIONATE MONDIALE**	
	SENIORI	
	Medalii de aur	
ALBĂCEANU Iulian	fighting semi contact -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ALBĂCEANU Iulian	fighting knock down -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
APOSTOL Victor	fighting full contact -80 kg	**2005 Geneva (SUI)**
APOSTOL Victor	fighting knock down -80 kg	**2005 Geneva (SUI)**
APOSTOL Victor	fighting full contact -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
APOSTOL Victor	fighting full contact -85 kg	**2008 Algarve (POR)**
APOSTOL Victor	fighting knockdown - 90 kg	**2008 Algarve (POR)**
APOSTOL Victor	fighting semi contact - 90 kg	**2008 Algarve (POR)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel,DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting kempo K1	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel,DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting full contact	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George,	fighting semi contact echipe	**2007 Sankt Petersburg (RUS)**
BARBUEA Gabriel	life contact -60 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BARBUEA Gabriel	knock down-65 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BODÂRLĂ Cătălin	fighting full contact -75 kg	**2007 Budapesta (HUN)**

BUDA Andrei	life contact -55 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BUDA Andrei	full contact -60 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandru	knock down-60 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandru	fighting full contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
BURLACU Daniel	life contact -85 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BURLACU Daniel	full contact -85 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BURLACU Daniel	knock down-85 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
BUZDUGAN Oana, CASIAN Gina, POPESCU Mara, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	echipe-apărare 1+4	**2004Bucureşti (ROU)**
CHELU Vasilica	fighting full contact -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
CHELU Vasilica	knockdown 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
CHELU Vasilica	semi-kempo 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
CHELU Vasilică	fighting semi contact -50 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CHELU Vasilică, CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel	self defence small team	**2005Geneva (SUI)**
CHELU Vasilică, DRĂGAN Mirel (2)	self-defence	**2008 Algarve (POR)**
CIONTEA Ana Maria	fighting full contact -65 kg	**2005Geneva (SUI)**
CIONTEA Ana Maria	fighting knock down -65 kg	**2005Geneva (SUI)**
CIONTEA AnaMaria	life contact -60 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
CIONTEA AnaMaria	knock down-60kg	**2003Bucureşti (ROU)**
CIONTEA AnaMaria, OANCEA Andreea, RIPICEANU Cristina	echipe-apărare 1+2	**2003Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting kempo K1	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting semi contact	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
CLĂBESCU Radu	fighting semi contact -85 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CLĂBESCU Radu	weapon kata	**2008 Algarve (POR)**
CORDOŞ Nicolae	full contact -90 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
CRĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team	**2005 Geneva (SUI)**
CRISTEA Alexandra, CHELU Vasilica	self-defence mixt	**2008 Algarve (POR)**
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, TRACHE Cristina	self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina (2)	self-defence	**2008 Algarve (POR)**
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
DRĂGAN Mirel	fighting semi contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
DURALIA Roxana	gladiator	**2008 Algarve (POR)**
ENACHE Nicolae	life contact -50 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
ENACHE Nicolae	kempo K1 55 kg	**2008 Algarve (POR)**

FLOREA Sorin	fighting full contact -85 kg	**2005 Geneva (SUI)**
FLOREA Sorin	fighting semi contact -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
FLOREA Sorin	kempo K1 -85 kg	**2008 Algarve (POR)**
GHEBA Ştefan	fighting full contact -75 kg	**2005 Geneva (SUI)**
GOLESCU Mihăiţă	knock down+95 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
GONGOŞ Attila	full contact -65 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea	self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea	weapon self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
IONESCU Liviu	fighting knockdown - 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
IONESCU Liviu	kempo K1 -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
LIPIANU Bogdan	kata	**2003Bucureşti (ROU)**
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
LIPIANU Bogdan	kata	**2008 Algarve (POR)**
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, PĂUN Anne Marie Sanda, RADU Adrian, RADU Mihai	big team	**2005 Geneva (SUI)**
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, SOARE Alina, TODIRAS Radu	self-defence open	**2008 Algarve (POR)**
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon kata sincron	**2008 Algarve (POR)**
LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU, Bogdan, TODIRAS Radu	kata sincron echipe	**2008 Algarve (POR)**
LIPOVEANU Gabriel	knockdown 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
LIPOVEANU Gabriel	semi-kempo 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
LIPOVEANU Gabriel	kempo K1 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina, SOARE Alina (2)	kata sincron	**2008 Algarve (POR)**
MITRAN Cătălin	life contact -75 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -75 kg	**2005 Geneva (SUI)**
NAGY Gergo	full kempo +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
NAGY Gergo	semi-kempo +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
NAGY Gergo	kempo K1 +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
NEAGA Mihai	life contact +95 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PACURARIU George	fighting knockdown - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PACURARIU George	fighting semi contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PACURARIU George	kempo K1 -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂCURARIU George	fighting knock down -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PANDIA Marina	kata	**2005Geneva (SUI)**
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	**2005Geneva (SUI)**

PANDIA Marina	kata	**2007 Budapesta (HUN)**
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PANDIA Marina	fighting semi contact -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAPP Csaba	fighting knockdown - 80 kg	**2008 Algarve (POR)**
PASCU Alina	categ. -45 kg	**2002 Budapesta (HUN)**
PATRUGAN Clara	fighting full contact -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂTRUGAN Clara	life contact -55 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara	full contact -55 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara	knock down-55 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact -55 kg	**2005Geneva (SUI)**
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -55 kg	**2005Geneva (SUI)**
PĂTRUGAN Clara	fighting knock down-55 kg	**2005Geneva (SUI)**
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PĂTRUGAN Clara	fighting knock down -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PĂUN Anne Marie Sanda	full contact -60 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting semi contact -60 kg	**2005Geneva (SUI)**
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting full contact -60 kg	**2005Geneva (SUI)**
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting knock down -60 kg	**2005Geneva (SUI)**
PAUN Anne-Marie	fighting full contact -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAUN Anne-Marie, STANESCU Mihaela	weapon self-defence	**2008 Algarve (POR)**
PAUN Catalin	gladiator	**2008 Algarve (POR)**
PAUN Catalin Florin	fighting full contact -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAUN Catalin Florin	fighting knockdown -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAUN Catalin Florin	kempo K1 -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert, APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea,	fighting knock down echipe	**2007 Sankt Petersburg (RUS)**
PĂUN Cătălin, TRACHE Cristina	self defence mixt	**2007 Budapesta (HUN)**
PREDA Eugen	categ. -80 kg	**2002 Budapesta (HUN)**
PREDA Eugen	life contact -80 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PREDA Eugen	full contact -80 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PREDA Eugen	knock down-80 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
PREDA Eugen	fighting full contact -80 kg	**2008 Algarve (POR)**
PREDA Eugen	kempo K1 -80 kg	**2008 Algarve (POR)**
RADU Mihai	fighting semi contact -90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ROCHIAN Daniel	full contact -70 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
RUS Traian	life contact -70 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
RUS Traian	fighting full contact -70 kg	**2005 Geneva (SUI)**

RUS Traian	fighting full contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
RUS Traian	fighting knock down -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
RUS Traian	fighting full contact -75 kg	**2008 Algarve (POR)**
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	**2005 Geneva (SUI)**
SABOU Mircea	fighting semi contact - 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
SASA Lovin	fighting full contact -50 kg	**2008 Algarve (POR)**
SERBOV Veronica	categ. -60 kg	**2002 Budapesta (HUN)**
SOARE Alina	kata	**2003Bucureşti (ROU)**
SOARE Alina	fighting semi contact -50 kg	**2005Geneva (SUI)**
SOARE Alina	kata cu arme	**2007 Budapesta (HUN)**
SOARE Alina	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
SOARE Alina	fighting semi contact -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting full contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
STANESCU Mihaela	fighting knockdown -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
STANESCU Mihaela	kempo K1 -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
STOICA Albert	fighting full contact +90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
STOICA Albert	fighting full contact -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
STOICA Albert	fighting semi contact - 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
TĂTAR Marius	fighting semi contact +95kg	**2007 Budapesta (HUN)**
TĂTAR Marius	fighting knock down +95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
TITA Marius	categ. -70 kg	**2002 Budapesta (HUN)**
TODIRAS Radu	fighting semi contact - 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
TODIRAŞ Radu	fighting semi contact -75 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
TRACHE Cristina	kata	**2008 Algarve (POR)**
TRACHE Cristina	weapon kata	**2008 Algarve (POR)**
TRAŞCĂ STAICU Rinu	life contact -90 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
ZAHARIA Valentin Amato	life contact -65 kg	**2003Bucureşti (ROU)**
ZAHARIA Valentin Amato	fighting semi contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ZAHARIA Valentin Amato	fighting full contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ZARAGIU Andreea	fighting full contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ZARAGIU Andreea	fighting knock down -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
	Medalii de argint	
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
ALBĂCEANU Iulian	fighting full contact -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU, Bogdan, NICOARĂ Alin, RADU Adrian	echipe-apărare 1+4	**2003 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**

APOSTOL Victor	kempo K1 -90 kg	**2008 Algarve (POR)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting semi contact	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel,DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting knockdwn	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting full contact echipe	**2008 Algarve (POR)**
BICHIR Adrian	life contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BIDINA Andrada	fighting semi contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
BIDINA Andrada	fighting semi contact -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
BIDINA Andrada	fighting full contact -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
BIDINA Andrada	fighting knock down -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
BIDINA Andrada, SOARE Alina	weapon self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
BUDA Adrian	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUDICA Octavian	semi-kempo +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
BUNICA Alexandru	full contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandru	fighting semi contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
BUNICA Alexandru	fighting knock down -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
BURLACU Daniel	fighting full contact -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
BURLACU Gheorghe	life contact -90 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUZ Andrei	life contact -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUZ Andrei	full contact -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUZA Andrei	knock down -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
CASIAN Gina	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
CASIAN Gina, POPESCU Mihaela, SOARE Alina	echipe-apărare 1+2	**2003 Bucureşti (ROU)**
CHELEŞ Iulian	fighting semi contact -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
CHELU Vasilică	fighting semi contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
CHELU Vasilică , DRĂGAN Mirel	self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
CHELU Vasilică, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, TRACHE Cristina	big team	**2005 Geneva (SUI)**
CIONTEA Ana Maria	full contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
CIONTEA Ana Maria, OANCEA Andreea, POPA Gabriela, PAŞCĂ Raluca, RIPICEANU Andreea	echipe-apărare 1+4	**2003 Bucureşti (ROU)**
CIONTEA Ana Maria, CLĂBESCU Radu, PĂUN Anne Marie Sanda	weapon self defence	**2005 Geneva (SUI)**

CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, PĂUN Anne Marie Sanda	open team	**2005 Geneva (SUI)**
CIUCĂ Radu	kempo K1 -85 kg	**2008 Algarve (POR)**
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CLĂBESCU Radu	kata	**2008 Algarve (POR)**
COCICODAR Tudor	fighting full contact -85 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CRĂCIUN Georgiana	fighting full contact -50 kg	**2008 Algarve (POR)**
CRĂCIUN Georgiana	fighting knockdown -50 kg	**2008 Algarve (POR)**
CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, STANESCU Mihaela, TRACHE Cristina (1)	self-defence open	**2008 Algarve (POR)**
CRISTEA Alexandra, PASCU Alina, TRACHE Cristina (3)	kata sincron	**2008 Algarve (POR)**
DANCU Andrei	kempo K1 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
DEGERATU Constantin	fighting knock down +90kg	**2007 Budapesta (HUN)**
DEGERATU Constantin	full kempo +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
DEGERATU Constantin	kempo K1 +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
DRĂGAN Mirel	fighting full contact -75 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
DURALIA Roxana, LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU Bogdan, RADU Mihai, TODIRAŞ Radu	self defence open	**2007 Budapesta (HUN)**
DURALIA Roxana, PASCU Alina (3)	self-defence	**2008 Algarve (POR)**
DURALIA Roxana, PASCU Alina (3)	weapon self-defence	**2008 Algarve (POR)**
ENACHE Nicolae	fighting full contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ENACHE Nicolae	fighting knock down -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ENACHE Nicolae	fighting full contact - 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
ENACHE Nicolae	knockdown 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
ENACHE Nicolae	semi-kempo 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
FLOREA Sorin	fighting semi contact -90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
FLOREA Sorin	fighting knock down -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
FLOREA Sorin	fighting knockdown - 85 kg	**2008 Algarve (POR)**
GHEBA Iulian	knock down -80 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
GHEBA Ştefan	fighting semi contact -75 kg	**2005 Geneva (SUI)**
GOLESCU Mihaita	full contact +95 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
GOLESCU Mihăiţă	life contact +95 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
GRADINARU Remus, SABOU Mircea	weapon self-defence	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
IONESCU Liviu	fighting semi contact -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
LIPIANU Bogdan	fighting full contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
LIPIANU Bogdan	kata	**2007 Budapesta (HUN)**

LIPIANU Bogdan, MOLDOVEANU, Bogdan, SOARE Alina	self defence small team	**2005 Geneva (SUI)**
LIPIANU Bogdan, TODIRAŞ Radu	weapon self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
LIPOVEANU Gabriel	full kempo 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
MATYUS Erwin	fighting full contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MATYUS Erwin	fighting knockdown -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MATYUS Erwin	fighting semi contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MATYUS Erwin	kempo K1 -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
MIHALACHE Ioana	kata	**2007 Budapesta (HUN)**
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MIHALACHE Ioana	kata	**2005 Geneva (SUI)**
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
MIHALACHE Ioana , PASCU Alina,SOARE Alina	self defence	**2007 Budapesta (HUN)**
MITRAN Alin	life contact -55 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
MITRAN Alin	knock down -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
MOLDOVEANU Bogdan	fighting semi contact -80 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
MOLDOVEANU Bogdan	fighting full contact -80 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
NAGY Gergo	fighting full contact +95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
NAGY Gergo	knockdown +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
NEAGA Mihai	knock down +95 kg	**2005 Geneva (SUI)**
NECULAI Daniel	knock down -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
NECULAI Dănuţ	fighting knock down -80 kg	**2005 Geneva (SUI)**
PĂCURARIU George	fighting full contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PANDIA Marina	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PANDIA Marina	fighting full contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
PAPP Csaba	fighting full contact - 80 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAPP Csaba	kempo K1 -80 kg	**2008 Algarve (POR)**
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAŞNICIUC Constantin	fighting knockdown -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAŞNICIUC Constantin	fighting semi contact - 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PATRUGAN Clara	fighting knockdown -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PĂUN Anne Marie Sanda	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PĂUN Anne Marie Sanda	knock down -60kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PAUN Anne-Marie	fighting semi contact -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PAUN Anne-Marie	kempo K1- 60 kg	**2008 Algarve (POR)**

PĂUN Anne-Marie	fighting knockdown -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂUN Cătălin	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PĂUN Cătălin	fighting knock down -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PREDA Eugen	fighting knockdown -80 kg	**2008 Algarve (POR)**
PREDA Eugen	fighting semi contact - 80 kg	**2008 Algarve (POR)**
RADU Adrian	fighting full contact -80 kg	**2005 Geneva (SUI)**
RADU Mihai	fighting semi contact -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
RADU Mihai	fighting knock down +95 kg	**2007 Sankt Petersburg (RUS)**
RUS Traian	full contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
RUS Traian	fighting knock down -70 kg	**2005 Geneva (SUI)**
RUS Traian	fighting knockdown -75 kg	**2008 Algarve (POR)**
SABOU Mircea	fighting full contact -70 kg	**2005 Geneva (SUI)**
SABOU Mircea	fighting semi contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
SABOU Mircea	fighting full contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
SABOU Mircea	fighting full contact - 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
SANDU Cristian	fighting full contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
SASA Lovin	knockdown 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
SASA Lovin	semi-kempo 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
SASA Lovin	kempo K1 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
SCĂPĂU Mădălin	fighting knock down -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ŞERBĂNESCU Liviu	life contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
SOARE Alina	fighting knock down -50 kg	**2005 Geneva (SUI)**
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
STANESCU Mihaela	fighting full contact -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
STANESCU Mihaela	fighting semi contact -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
STOICA Albert	fighting semi contact +90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
STOICA Albert	fighting knock down -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
TATU Adriana	life contact -55 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
TATU Adriana	full contact -55 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
TATU Adriana	knock down -55 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
TRACHE Cristina	gladiator	**2008 Algarve (POR)**
TRACHE Cristina, PĂUN Catalin(1)	self-defence mixt	**2008 Algarve (POR)**
VACARENCO Constantin	life contact -80 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZARAGIU Andreea	fighting semi contact -50 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ZARAGIU Andreea	fighting full contact -50 kg	**2005 Geneva (SUI)**

	Medalii de bronz	
BĂLĂNESCU Petre	categ. -70 kg	**2002 Budapesta (HUN)**
PRUNDEANU Cleopatra	full contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
APETRE Ciprian	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor	fighting semi contact -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
APOSTOL Victor	fighting knock down -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	fighting grappling	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea	fighting mix contact echipe	**2007 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea	fighting grappling echipe	**2007 Sankt Petersburg (RUS)**
BARBUIA Gabriel	full contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BICHIR Adrian	full contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BICHIR Adrian	knock down -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BIDINA Alexandra, CIONTEA Ana Maria, MIHALACHE Ioana, PANDIA Marina,SOARE Alina	big team	**2005 Geneva (SUI)**
BIDINA Andrada	kata arme	**2005 Geneva (SUI)**
BIDINA Andrada	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
BOERU Bogdan	fighting full contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
BOERU Bogdan	fighting knockdown -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
BOERU Bogdan	fighting semi contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
BORDAŞ Cristian	fighting semi contact - 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
BUDA Adrian	full contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUDA Andrei	knock down -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUDICA Octavian	full kempo +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
BUDICA Octavian	knockdown +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
BUDICA Octavian	kempo K1 +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
BUNICA Alexandru	life contact -55kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BURLACU Daniel	fighting knock down -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
BURLACU Gheorghe	full contact +95 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
BUZ Gabriel	life contact -75 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
CHELEŞ Iulian	fighting full contact -95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
CHELEŞ Iulian	fighting knock down -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**

CHELU Vasilică	fighting knock down -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CHELU Vasilică	kempo K1 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIONTEA Ana Maria	fighting semi contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CIUCĂ Radu	fighting knockdown -85 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIUCĂ Radu	fighting semi contact - 85 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIUGULEA Andreea	fighting full contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIUGULEA Andreea	fighting knockdown - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIUGULEA Andreea	fighting semi contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIUGULEA Andreea	kempo K1 -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
CIUGULEA Andreea, CRACIUN Georgiana, DURALIA Roxana (1)	kata sincron	**2008 Algarve (POR)**
CIUGULEA Andreea, CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel, PASCU Alina, TRACHE Cristina	self defence open	**2007 Budapesta (HUN)**
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea	fighting knockdown	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea,	fighting full contact	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
CIUGULEA Andreea, DURALIA Roxana, PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, ZARAGIU Andreea,	fighting grappling	**2008 Sankt Petersburg (RUS)**
CLĂBESCU Radu	fighting full contact -75 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
CLĂBESCU Radu	fighting semi contact - 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
CLĂBESCU Radu	gladiator	**2008 Algarve (POR)**
COCICODAR Tudor	full contact -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
COCICODAR Tudor	life contact. -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
COCICODAR Tudor	knock down -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
COCICODAR Tudor	fighting semi contact -85 kg	**2005 Geneva (SUI)**
COCICODAR Tudor	fighting knock down -85 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CORDOŞ Nicolae	life contact -90 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
CRISTEA Alexandra	gladiator	**2008 Algarve (POR)**
CRISTEA Alexandra, DRĂGAN Mirel	self defence mixt	**2007 Budapesta (HUN)**
CRISTEA Alexandra, PĂUN Anne, Marie Sanda, TRACHE Cristina	self defence small team	**2005 Geneva (SUI)**
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina (2)	weapon self-defence	**2008 Algarve (POR)**
DANCU Andrei	knockdown 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
DANCU Andrei	semi-kempo 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
DANCU Andrei,	fighting full contact - 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
DEGERATU Constantin	fighting full contact +90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
DEGERATU Constantin	fighting semi contact +95kg	**2007 Budapesta (HUN)**
DEGERATU Constantin	fighting full contact +95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
DEGERATU Constantin	fighting knock down +95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**

DEGERATU Constantin	knockdown 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
DEGERATU Constantin	semi-kempo +95 kg	**2008 Algarve (POR)**
DRAGAN Mirel	fighting semi contact - 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
DRĂGAN Mirel	fighting full contact - 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
DRĂGAN Mirel	fighting knockdown -75 kg	**2008 Algarve (POR)**
DRĂGAN Mirel	kempo K1 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
DURALIA Roxana	fighting full contact - 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
DURALIA Roxana	fighting knockdown - 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
DURALIA Roxana	fighting semi contact - 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
DURALIA Roxana	kempo K1 -50 kg	**2008 Algarve (POR)**
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
ENACHE Nicolae	fighting semi contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
FLOREA Sorin	fighting knock down -85 kg	**2005 Geneva (SUI)**
FLOREA Sorin	fighting full contact - 85 kg	**2008 Algarve (POR)**
FLOREA Sorin	fighting semi contact - 85 kg	**2008 Algarve (POR)**
GHEBA Ştefan	fighting knock down -75 kg	**2005 Geneva (SUI)**
GRĂDINARU Remus	fighting semi contact -80 kg	**2005 Geneva (SUI)**
GRĂDINARU Remus	fighting knock down -75 kg	**2005 Geneva (SUI)**
GRĂDINARU Remus, SABOU Mircea (1)	self-defence	**2008 Algarve (POR)**
GRIGORAŞ Daniel	fighting full contact -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
IONESCU Liviu	fighting full contact -60 kg	**2005 Geneva (SUI)**
LIPIANU Bogdan	fighting semi contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
LIPIANU Bogdan	weapon kata	**2008 Algarve (POR)**
LIPIANU Bogdan, TODIRAS Radu	weapon self-defence	**2008 Algarve (POR)**
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
LIPOVEANU Gabriel	fighting knock down -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
MATYUS Ervin	fighting full contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
MICU Puiu Ciprian	fighting knockdown -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
MIHALACHE Ioana	kata cu arme	**2007 Budapesta (HUN)**
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
MIHALACHE Ioana	fighting knockdown -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MIHALACHE Ioana	fighting semi contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MIHALACHE Ioana	kempo K1 -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
MOLDOVEANU Bogdan	fighting full contact - 80 kg	**2008 Algarve (POR)**
MOLDOVEANU Bogdan	fighting knockdown -80 kg	**2008 Algarve (POR)**
MOLDOVEANU Bogdan	kempo K1 -80 kg	**2008 Algarve (POR)**
NECULAI Daniel	full contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PĂCURARIU George	fighting semi contact -65kg	**2007 Budapesta (HUN)**

PANDIA Marina	fighting knock down -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PANDIA Marina	fighting full contact - 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PANDIA Marina	fighting knockdown -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
PANDIA Marina	fighting knock down -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
PAPP Csaba	fighting full contact -80 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PAPP Csaba	fighting semi contact - 75 kg	**2008 Algarve (POR)**
PASCU Alina	fighting full contact - 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
PASCU Alina	fighting knockdown - 50 kg	**2008 Algarve (POR)**
PASCU Alina	kata	**2008 Algarve (POR)**
PAŞNICIUC Constantin	fighting full contact - 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂTRUGAN Clara	fighting semi contact - 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela(1)	self-defence	**2008 Algarve (POR)**
PĂUN Căt ălin	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PĂUN Cătălin Florin	fighting semi contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**
PETRACHE Cristian	full kempo 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
PETRACHE Cristian	knockdown 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
PETRACHE Cristian	fighting semi contact - 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
PIRTEA Aurel	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PIRTEA Aurel	fighting full contact - 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PIRTEA Aurel	fighting knockdown -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PIRTEA Gabriel	fighting knock down -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PREDA Adrian	knock down +95 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
RADU Adrian	fighting semi contact -80 kg	**2005 Geneva (SUI)**
RADU Mihai	fighting full contact -90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
RADU Mihai	fighting knock down -90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ROCHIAN Daniel	life contact -75 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
SABOU Mircea	life contact -60kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
SABOU Mircea	kata cu arme	**2007 Budapesta (HUN)**
SABOU Mircea	fighting knock down -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
SABOU Mircea	fighting knockdown -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
SABOU Mircea	kempo K1 -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
SOARE Alina	kata	**2005 Geneva (SUI)**
SOARE Alina	fighting full contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
SOARE Alina	fighting full contact - 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
SOARE Alina	fighting knockdown - 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
SOARE Alina	kempo K1 -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
SOARE Alina	fighting full contact -50 kg	**2005 Geneva (SUI)**
SPĂTACEANU Catalin	fighting full contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**
SPĂTACEANU Cătălin	fighting semi contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**

SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting knock down -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
STOICA Albert	fighting knock down +90 kg	**2005 Geneva (SUI)**
STOICA Albert	fighting semi contact -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
STOICA Albert	full kempo 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
STOICA Albert	knockdown 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
STOICA Albert	kempo K1 95 kg	**2008 Algarve (POR)**
TĂTAR Marius	fighting full contact +95 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
TODIRAŞ Radu	kata	**2007 Budapesta (HUN)**
TODIRAŞ Radu	kata	**2008 Algarve (POR)**
TRACHE Cristina	kata	**2007 Budapesta (HUN)**
TRACHE Cristina	fighting full contact - 60 kg	**2008 Algarve (POR)**
TRACHE Cristina	fighting knockdown -60 kg	**2008 Algarve (POR)**
VOINA Bogdan	life contact -50 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
VOINEA Bogdan	full contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
ZARAGIU Andreea	fighting full contact - 55 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZARAGIU Andreea	fighting knockdown -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZARAGIU Andreea	kempo K1 -55 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZARAGIU Andreea	fighting knock down -50 kg	**2005 Geneva (SUI)**
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
ANDREI Alin	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
BORDAŞ Cristian	fighting semi contact -70 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CHELU Vasilică	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea	kata	**2007 Budapesta (HUN)**
CRISTEA Cristina	fighting full contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
DRĂGAN Mirel	life contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
DURALIA Roxana	fighting semi contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	**2005 Geneva (SUI)**
IVAN Crina	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
LIXANDRU MARIUS	fighting semi contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
NICULAE Cristian	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
PAPP Csaba	life contact -85 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PASCU Alina	kata cu arme	**2007 Budapesta (HUN)**
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PASCU Alina, LIXANDRU Marius	self-defence mixt	**2008 Algarve (POR)**
SCĂPĂU Mădălin	life contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**

	Medalii de argint	
BALAS Ciprian	fighting full contact -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
BALAS Ciprian	kempo K1 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
BALAŞ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
BALOGH BERTOLD	fighting semi contact -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
BIDINA Andrei	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
BORDAŞ Cristian	fighting full contact -70 kg	**2005 Geneva (SUI)**
CIUGULEA Andreea	kata cu arme	**2007 Budapesta (HUN)**
CIUGULEA Andreea	fighting knock down -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
CRĂCIUN Georgiana	fighting semi contact -50 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
DUMITRESCU Elena	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
DURALIA Roxana	fighting full contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	**2007 Budapesta (HUN)**
FLORICICĂ Ionuţ	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
FODOR Robert	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
GEALEP Constantin	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
HARIGA Gabriel	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
ILIE Florin	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ILIE Florin	fighting semi contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ILIE Florin	fighting knock down -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
ILYES Olimpiu	fighting semi contact -60 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
LIXANDRU Marius	fighting knockdown -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
LIXANDRU Marius	fighting full contact -65 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
LIXANDRU Marius	fighting knockdown -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	**2007 Budapesta (HUN)**
MINIOSU Adrian	life contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
NISTOR Nicolae	fighting full contact -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
NISTOR Nicolae	fighting semi contact -85 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
Nistor Nicolae	fighting knock down -90 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
OLTEANU Bogdan	life contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PASCU Alina	fighting semi contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
PASCU Alina	fighting full contact -55 kg	**2005 Geneva (SUI)**
PASCU Alina	kata arme	**2005 Geneva (SUI)**
PASCU Alina	kata	**2007 Budapesta (HUN)**
PETRACHE Cornel	life contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PICA Alin	fighting full contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
PICA Alin	fighting semi contact -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PICA Alin	fighting knock down -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**

PICA Alin	kempo K1 70 kg	**2008 Algarve (POR)**
PINCA Georgiana	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
STANCIU Mihai	fighting semi contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
STĂNESCU Traian	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
TARAS Victor	fighting full contact -70 kg	**2007 Budapesta (HUN)**
VERES Alexandru	kempo K1 65 kg	**2008 Algarve (POR)**
VEREŞ Alexandru	fighting semi contact -65 kg	**2008 Algarve (POR)**
VEREŞ Alexandru	fighting semi contact -70 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZAFIESCU Lucia	fighting full contact -65 kg	**2005 Geneva (SUI)**
ZARAGIU Andreea	life contact -60 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
	CADEŢI	
	Medalii de aur	
BORDAŞ Cristian	life contact -65 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
PETRESCU Laura	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
TACHE Mihai	life contact -70 kg	**2003 Bucureşti (ROU)**
TODIRAŞ Radu	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
	Medalii de argint	
PANDIA Marina	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
GHIBUŞ Sergiu, TODIRAŞ Radu, TOTH Cornel	echipe aparate 1+2	**2003 Bucureşti (ROU)**
TOTH Conel	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
	Medalii de bronz	
DULGHERU Ioana	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
GHIBUŞ Sergiu	kata	**2003 Bucureşti (ROU)**
	MASTERS(+36 ani)	
	MASCULIN	
	Medalii de aur	
BODÎRLĂ Cătălin	fighting knockdown -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
BODÎRLĂ Cătălin	kempo K1 -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
FODOR Emeric	fighting full contact -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
PLES Marcel	fighting knockdown +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
RIZEA George	fighting full contact -88 kg	**2008 Algarve (POR)**
SANDU Cristian	fighting knockdown -63 kg	**2008 Algarve (POR)**
SANDU Cristian	fighting semi contact -63 kg	**2008 Algarve (POR)**
SANDU Cristian	kempo K1 -63 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZAHARIA Valentin Amatto	fighting full contact -68 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZAHARIA Valentin Amatto	fighting semi contact -68 kg	**2008 Algarve (POR)**

ZAHARIA Valentin Amatto	fighting knockdown -68 kg	**2008 Algarve (POR)**
	Medalii de argint	
BODÎRLĂ Cătălin	fighting semi contact -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
BODÎRLĂ Cătălin	fighting semi contact -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	weapon self-defence	**2008 Algarve (POR)**
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	self-defence	**2008 Algarve (POR)**
CONSTANTINESCU Iulian	fighting knockdown -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
GRĂDINARU Remus	fighting full contact -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
MITITELU Gabriel	fighting semi contact +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
MITITELU Gabriel	fighting semi contact +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
MITITELU Gabriel	kempo K1 +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
PLES Marcel	fighting full contact +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
RIZEA George	kempo K1 -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
SANDU Cristian	fighting full contact -63 kg	**2008 Algarve (POR)**
ZAHARIA Valentin Amato	fighting knockdown -68 kg	**2008 Algarve (POR)**
	Medalii de bronz	
CONSTANTINESCU Iulian	fighting full contact -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
CONSTANTINESCU Iulian	fighting full contact -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
FODOR Emeric	fighting full contact -68 kg	**2008 Algarve (POR)**
GRADINARU Remus	fighting knockdown -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
MITITELU Gabriel	fighting full contact -68 kg	**2008 Algarve (POR)**
MITITELU Gabriel	fighting semi contact -83 kg	**2008 Algarve (POR)**
PLES Marcel	fighting semi contact -88 kg	**2008 Algarve (POR)**
PLES Marcel	fighting semi contact +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
RIZEA George	kempo K1 -68 kg	**2008 Algarve (POR)**
RIZEA George	kempo K1 -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
SERBANESCU Liviu	kempo K1 -93 kg	**2008 Algarve (POR)**
SERBĂNESCU Liviu	kempo K1 +98 kg	**2008 Algarve (POR)**
SERBĂNESCU Liviu	gladiator	**2008 Algarve (POR)**
SERBĂNESCU Liviu	fighting full contact -68 kg	**2008 Algarve (POR)**

	CAMPIONATE EUROPENE	
	KEMPO	
	SENIORI	
	Medalii de aur	
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, PĂUN Anne Marie Sanda	kobudo bunkai echipe	**2004 Betzdorf (GER)**
ALBĂCEANU Iulian	full contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
APOSTOL Victor	full contact -80 kg	**2004 Betzdorf (GER)**

BIDINA Andrei, BOTEZATU Dan, TICU Ionuţ	self defence - small team	**2006 Komarno (SVK)**
BUNICA Alexandru	knock down -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
BUNICA Alexandru	semi contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
BUNICA Alexandru	full contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CHELES Claudiu	semi contact -85 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CHELES Iulian	semi contact -90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CIONTEA Ana Maria	full contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CIONTEA Ana Maria	semi-contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CIONTEA Ana Maria	knock down -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CLĂBESCU Radu, MITITELU Gabriel	open team +36	**2006 Komarno (SVK)**
COCICODAR Tudor	knock down +90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela, TRACHE Cristina	self defence-big team	**2006 Komarno (SVK)**
CRISTEA Alexandra, DURALIA Roxana, TRACHE Cristina	self defence-small team	**2006 Komarno (SVK)**
CRISTEA Alexandra, TRACHE Cristina	weapon self defence	**2006 Komarno (SVK)**
CRISTEA Cristina	fighting semi-contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
CRISTEA Cristina	fighting full contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
CUDALBU Silviu	fighting full contact -80kg	**2006 Komarno (SVK)**
CUDALBU Silviu	fighting knock down -80kg	**2006 Komarno (SVK)**
DEGERATU Constantin	full contact +90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DEGERATU Constantin	fighting semi-contact +95kg	**2006 Komarno (SVK)**
DEGERATU Constantin	fighting full contact +95kg	**2006 Komarno (SVK)**
DRĂGAN Mirel	fighting semi-contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
ENACHE Nicolae	fighting full contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
GHEBA Ștefan	full contact -75 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
GHEBA Ștefan	knock down -75 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
GHEBA Ștefan	fighting semi-contact -85kg	**2006 Komarno (SVK)**
GHEBA Ștefan	fighting full contact -85kg	**2006 Komarno (SVK)**
GRĂDINARU Remus	semi contact -75 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
LIPIANU Bogdan	semi contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
LIPOVEANU Gabriel	fighting semi-contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
MATYUS Ervin	fighting full contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
MIHALACHE Ioana	kata cu arme	**2006 Komarno (SVK)**
MOLDOVEANU BOGDAN	semi contact -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PATRUGAN Clara	semi-contact -50 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂTRUGAN Clara	knock down -50 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂTRUGAN Clara	fighting semi-contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
PĂTRUGAN Clara	fighting full contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**

PĂTRUGAN Clara	full contact -50 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂTRUGAN Victoria	fighting knock down -55 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PĂUN Anne Marie	fighting semi-contact -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PĂUN Anne Marie Sanda	semi-contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂUN Anne Marie Sanda	full contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂUN Anne Marie Sanda	knock down -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂUN Anne Marie Sanda	fighting knock down -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PĂUN Cătălin	fighting semi-contact -65kg	**2006 Komarno (SVK)**
PĂUN Cătălin	fighting full contact -65kg	**2006 Komarno (SVK)**
RIZEA George	fighting semi-contact -90kg	**2006 Komarno (SVK)**
RIZEA George	fighting knock down -90kg	**2006 Komarno (SVK)**
RUS Traian	full contact -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
RUS Traian	knock down -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
SCĂPĂU M ădălin	fighting full contact -75kg	**2006 Komarno (SVK)**
SCĂPĂU Mădălin	fighting knock down -75kg	**2006 Komarno (SVK)**
SOARE Alina	semi-contact -55 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
STĂNESCU Mihaela	fighting full contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
STOICA Albert	fighting knock down +95kg	**2006 Komarno (SVK)**
TĂTAR Marius	fighting semi-contact -95kg	**2006 Komarno (SVK)**
TĂTAR Marius	fighting full contact -95kg	**2006 Komarno (SVK)**
ZARAGIU Andreea	fighting semi-contact -50kg	**2006 Komarno (SVK)**
ZARAGIU Andreea	fighting full contact -50kg	**2006 Komarno (SVK)**
ZARAGIU Andreea	fighting knock down -50 kg	**2006 Komarno (SVK)**
ZARAGIU Andreea	full contact -55 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
	Medalii de argint	
APOSTOL Victor	knock down -80 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
APOSTOL Victor	semi contact -85 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
BARBUIA Gabriel	fighting knock down -75kg	**2006 Komarno (SVK)**
BIDINA Andrada,PASCU Alina, STĂNESCU Mihaela, TRACHE Cristina,	self defence-big team	**2006 Komarno (SVK)**
BIDINA Andrei, BOTEZATU, Dan, MIHALACHE Ioana, PETRESCU Laura, TICU Ionuţ	self defence-big team	**2006 Komarno (SVK)**
BUDĂU Marius	fighting semi-contact -90kg	**2006 Komarno (SVK)**
BUNCA Alexandru	fighting knock down -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
BUNICA Alexandru	fighting semi-contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
BUZ Andrei	fighting full contact -90kg	**2006 Komarno (SVK)**
CHELES Claudiu, CHELES Iulian, MIHALACHE Ioana, SOARE Alina, TODIRAŞ Radu	self defence-big team mixt	**2004 Betzdorf (GER)**

CIONTEA Ana Maria, DRĂGAN Mirel, HARIGA Gabriel (1)	self defence mixt	**2004 Betzdorf (GER)**
CIUCĂ Radu	fighting full contact -75kg	**2006 Komarno (SVK)**
COCICODAR Tudor	full contact +90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
COCICODAR Tudor	semi contact -90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DEGERATU Constantin	semi contact +90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DEGERATU Constantin	fighting knock down +95 kg	**2006 Komarno (SVK)**
DRĂGAN Mirel, PĂUN Cătălin	self defence - small team	**2006 Komarno (SVK)**
ENACHE Nicolae	full contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
ENACHE Nicolae	knock down -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
ENACHE Nicolae	fighting semi-contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
ENACHE Nicolae	semi contact -55 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
FLOREA Sorin	fighting full contact -85kg	**2006 Komarno (SVK)**
GHEBA Ştefan	fighting knock down -85 kg	**2006 Komarno (SVK)**
GRĂDINARU Remus	fighting semi-contact -80kg	**2006 Komarno (SVK)**
GRĂDINARU Remus	fighting knock down -80kg	**2006 Komarno (SVK)**
ILIS Camelia	fighting semi-contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
ILIS Camelia	fighting full contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
LIPIANU Bogdan	full contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
LIPOVEANU Gabriel	fighting full contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
MIHALACHE Ioana	semi-contact -50 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
MIHALACHE Ioana	knock down -50 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
MIHALACHE Ioana	kata	**2006 Komarno (SVK)**
MIHALACHE Ioana	fighting full contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
MIHALACHE Ioana	fighting knock down -55 kg	**2006 Komarno (SVK)**
MIHALACHE Ioana	full contact -55 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
NICOARA Alin	semi contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂCURARIU George	fighting full contact -65kg	**2006 Komarno (SVK)**
PAPP Csaba	fighting full contact -80kg	**2006 Komarno (SVK)**
PASCU Alina, PĂUN Anne Marie, STĂNESCU Mihaela	self defence-small team	**2006 Komarno (SVK)**
PĂUN Anne Marie	fighting full contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
PĂUN Cătălin	fighting knock down -65kg	**2006 Komarno (SVK)**
PETRESCU Laura	kata cu arme	**2006 Komarno (SVK)**
PETRESCU Laura	fighting semi-contact -50kg	**2006 Komarno (SVK)**
PETRESCU Laura	fighting full contact -50kg	**2006 Komarno (SVK)**
PETRESCU Laura	fighting knock down -50 kg	**2006 Komarno (SVK)**
POPESCU Mara	semi-contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
RUS Traian	semi contact -75 kg	**2004 Betzdorf (GER)**

RUS Traian	fighting knock down -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
SABOU Mircea	semi contact -70kg	**2004 Betzdorf (GER)**
SABOU Mircea	full contact -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
SOARE Alina	full contact -50 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
STĂNESCU Mihaela	fighting semi-contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
STĂNESCU Mihaela	fighting knock down -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**
STOICA Albert	fighting semi-contact +95kg	**2006 Komarno (SVK)**
STOICA Albert	fighting full contact +95kg	**2006 Komarno (SVK)**
TĂNASE Ovidiu	fighting semi-contact -95kg	**2006 Komarno (SVK)**
TĂNASE Ovidiu	fighting full contact -95kg	**2006 Komarno (SVK)**
VACARENCO Constantin	full contact -80 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
ZARAGIU Andreea	semi-contact -55 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
	Medalii de bronz	
ALBĂCEANU Iulian	knock down -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
APETRE Ciprian, FUSARU Daniel, LIPIANU Bogdan (2)	self defence mixt	**2004 Betzdorf (GER)**
BĂDĂU Marius	fighting knock down -90kg	**2006 Komarno (SVK)**
BARBUIEA Gabriel	fighting semi-contact -75kg	**2006 Komarno (SVK)**
BOTEZATU Dan	kata	**2006 Komarno (SVK)**
BOTEZATU Dan	kata cu arme	**2006 Komarno (SVK)**
BUNICA Alexandru,	fighting full contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
CHELES Claudiu	knock down -85 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CHELES Claudiu	full contact -90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CHELES Iulian	full contact -90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CHELES Iulian	knock down -90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CLĂBESCU Radu	fighting semi-contact -80kg	**2006 Komarno (SVK)**
DEGERATU Constantin	knock down +90 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
FLOREA Sorin	fighting semi-contact -85kg	**2006 Komarno (SVK)**
FLOREA Sorin	fighting knock down -85kg	**2006 Komarno (SVK)**
FUSARU Daniel	knock down -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
GRĂDINARU Remus	knock down -80 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
IONESCU Liviu	fighting full contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
IONESCU Liviu	fighting knock down -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
MIHALACHE Ioana	open hand	**2004 Betzdorf (GER)**
MIHALACHE Ioana	fighting semi-contact -55kg	**2006 Komarno (SVK)**
MOLDOVEANU Bogdan	knock down -75 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
MOLDOVEANU Bogdan	full contact -75 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PĂCURARIU George	fighting semi-contact -65kg	**2006 Komarno (SVK)**

PĂCURARIU George	fighting knock down -65kg	**2006 Komarno (SVK)**
PETRESCU Laura	kata	**2006 Komarno (SVK)**
POPESCU Mara	knock down -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
RIZEA George	fighting full contact -90kg	**2006 Komarno (SVK)**
SABOU Mircea	knock down -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
SABOU Mircea	fighting semi-contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
SABOU Mircea	fighting full contact -70kg	**2006 Komarno (SVK)**
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting semi-contact -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
SPĂTĂCEANU Cătălin	fighting knock down -60kg	**2006 Komarno (SVK)**
TĂNASE Ovidiu	fighting knock down -95kg	**2006 Komarno (SVK)**
TĂTAR Marius	fighting knock down -95kg	**2006 Komarno (SVK)**
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
BORDAŞ Cristian	semi contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DRĂGAN Mirel	full contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DURALIA Roxana	fighting semi contact -50 kg	**2006 Komarno (SVK)**
DURALIA Roxana	fighting full contact -50 kg	**2006 Komarno (SVK)**
DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence echipe	**2006 Komarno (SVK)**
GIUGULEA Andreea	fighting semi contact -65 kg	**2006 Komarno (SVK)**
GIUGULEA Andreea	fighting full contact -65 kg	**2006 Komarno (SVK)**
HARIGA Gabriel	full contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
LIXANDRU Marius, STANCIU Mihai	self defence echipe	**2006 Komarno (SVK)**
PASCU Alina	kata cu arme	**2006 Komarno (SVK)**
PETRESCU Laura	semi contact -55 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
STANCIU Mihai	fighting semi contact -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**
STANCIU Mihai	fighting knock down -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**
TODIRAŞ Radu	semi contact -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
	Medalii de argint	
BORDAŞ Cristian	full contact -65 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
CHELU Vasilică	full contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DRĂGAN Mirel	semi contact -70 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
DURALIA Roxana	kata cu arme	**2006 Komarno (SVK)**
HARIGA Gabriel	semi contact -60 kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PICA Alin	fighting semi contact -65 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PICA Alin	fighting full contact -70 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PICA Alin	fighting knock down -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**
STANCIU Mihai	fighting full contact -60 kg	**2006 Komarno (SVK)**

	Medalii de bronz	
FODOR Robert	fighting semi contact -65 kg	**2006 Komarno (SVK)**
OLTEANU Bogdan	semi contact -65kg	**2004 Betzdorf (GER)**
PASCU Alina	fighting semi contact -50 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PASCU Alina	fighting full contact -50 kg	**2006 Komarno (SVK)**
TODIRAŞ Radu	open hand	**2004 Betzdorf (GER)**
	CADEŢI	
	Medalii de aur	
BALAŞ Ciprian	fighting semi contact -70 kg	**2006 Komarno (SVK)**
PASCU Alina	semi contact -55kg	**2004 Betzdorf (GER)**
	Medalii de argint	
DRUGA Ionuţ, DURALIA Roxana, PASCU Alina	self defence	**2004 Betzdorf (GER)**
LIXANDRU Marius	fighting semi contact -70 kg	**2006 Komarno (SVK)**
LIXANDRU Marius	fighting full contact -75 kg	**2006 Komarno (SVK)**
	Medalii de bronz	
BALAŞ Ciprian	fighting full contact -75 kg	**2006 Komarno (SVK)**
DURALIA Roxana	semi contact -55kg	**2004 Betzdorf (GER)**

*Performanţe realizate până la înfiinţarea FR Kempo în 2009, în cadrul FRAM.

KEMPO**

CAMPIONATE MONDIALE

SENIORI

	Medalii de aur	
APOSTOL Victor	knockdown -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor	kempo k1 -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe semicontact	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**

APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe full contact	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe kempo k1	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
AVRAMIȚĂ Florin	knockdown -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandru	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CHERAR Adriana	knockdown -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CHERAR Adriana	submission -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea Ioana	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea Ioana	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUREA Mihaela	semi kempo -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUREA Mihaela	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DANCIU Andrei	kempo k1 -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DANCU Andrei	full contact -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DRĂGAN Mirel	full contact -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DRĂGAN Mirel	semi kempo -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DUMITRU Liviu Dominic	kempo k1 -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
FLOREA Sorin	full contact -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
FLOREA Sorin	semi kempo -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
FLOREA Sorin	kempo k1 -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAȘ Daniel	full contact -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAȘ Daniel	semi kempo -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
HALLAI Octavian Cătălin	semi kempo +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
LIPIANU Bogdan	semi kempo -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
LIPOVEANU Gabriel	semi kempo -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MACOVEI Alexandru Costin	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

MARINESCU Cristian	submission -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MATACHE Daniel	semi kempo -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MATYUS Erwin	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MATYUS Erwin	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
NAGY Gergo	knockdown +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
NICOLAE Bogdan	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PANDIA Marina	semi kempo -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PAPP Csaba Ciprian	semi kempo -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PASCU Alina	semi kempo -50kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRAŞCU Mircea Viorel	full contact -90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRAŞCU Mircea Viorel	knockdown -90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara Victoria	full contact -50kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara Victoria	knockdown -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara Victoria	submission -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PIRTEA Aurel	knockdown -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PIRTEA Aurel	kempo k1 -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale self defence echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale kata sincron	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale kata sincron echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale kata arme echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale self defence echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale arme self defence echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
TĂNASE Ovidiu Ştefan	kempo k1 +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TRACHE Cristina	div. traditionale kata arme	**2009 Bucureşti (ROU)**
TUDOR Ionuţ	full contact -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TUDOR Ionuţ	kempo k1 -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
	Medalii de argint	
CIONTEA Ana Maria	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor	full contact -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandra	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandru	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIONTEA Ana Maria	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea Ioana	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe semicontact	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe kempo k1	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
DANCU Andrei	knockdown -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DUMITRU Liviu Dominic	full contact -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DURALIA Roxana	semi kempo -50kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Daniel	knockdown -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Daniel	kempo k1 -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Mihaela	knockdown -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Mihaela	submission -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
LIPIANU Bogdan	div. traditionale kata arme	**2009 Bucureşti (ROU)**
LIPOVEANU Gabriel	kempo k1 -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
LOVIN Saşa Sorin	semi kempo -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MARINESCU Cristian	semi kempo -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MIHALACHE Ioana	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MOLDOVEANU Bogdan	semi kempo -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
NAGY Gergo	semi kempo +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
NAGY Gergo	kempo k1 +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
NAGY Gergo	submission +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂCURARIU George Constantin	full contact -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂCURARIU George Constantin	semi kempo -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PANDIA Marina	full contact -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PANDIA Marina	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PAPP Csaba	kempo k1 -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PASCU Alina	kempo k1 -50kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRAȘCU Mircea Viorel	semi kempo -90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂUN Cătălin	semi kempo -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂUN Cătălin	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PETRAȘCU Mircea Viorel	kempo k1 -90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

PETROPAVLOVSKI Alexandru Daniel	kempo k1 -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 1	div. traditionale self defence mixt	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 2	div. traditionale self defence echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 2	div. traditionale kata sincron echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 2	div. traditionale arme self defence echipe	**2009 Bucureşti (ROU)**
RUS Traian Augustin	full contact -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
RUS Traian Augustin	knockdown -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SABOU Mircea	submission -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SPĂTĂCEANU Cătălin	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SPĂTĂCEANU Cătălin	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TĂNASE Ovidiu Ştefan	full contact+95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TĂNASE Ovidiu Ştefan	knockdown +95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TODIRAŞ Radu	semi kempo -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TODIRAŞ Radu	div. traditionale kata	**2009 Bucureşti (ROU)**
TRACHE Cristina	div. traditionale kata	**2009 Bucureşti (ROU)**
	Medalii de bronz	
APOSTOL Victor	semi kempo-90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe knock down	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
APOSTOL Victor, BARBUEA Gabriel, DRĂGAN Mirel, FLOREA Sorin, GRĂDINARU, Remus, PĂCURARIU George, PĂUN Cătălin, PIRTEA Aurel, SABOU Mircea, STOICA Albert	echipe grappling	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
BUDĂU Marius Vasile	kempo k1 -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BUDĂU Marius Vasile	submission -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BUNICA Alexandru	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIONTEA Ana Maria	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIONTEA Ana Maria	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

CIUGULEA Andreea Ioana	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea Ioana	semi kempo-65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe full contact	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe knock down	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
CIUGULEA Andreea, CIUREA Bianca, DURALIA Roxana, PASCU Alina, ZAHARIA Anne Marie	echipe grappling	**2009 Sankt Petersburg (RUS)**
CLĂBESCU Radu	knockdown -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CLĂBESCU Radu	kempo k1 -80kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CREŢU Ionuţ Daniel	knockdown -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DURALIA Roxana	full contact -50kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DURALIA Roxana	knockdown -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DURALIA Roxana	submission -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ENACHE Nicolae	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ENACHE Nicolae	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
FLOREA Sorin	knockdown -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Daniel	submission -95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Mihaela	full contact -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORAŞ Mihaela	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GUDĂU Marius Vasile	knockdown -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
HALLAI Octavian Cătălin	full contact+95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
HALLAI Octavian Cătălin	knockdown+95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
HALLAI Octavian Cătălin	kempo k1+95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
HALLAI Octavian Cătălin	submission+95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MARINESCU Cristian	knockdown -90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MARINESCU Cristian	kempo k1 -90kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MIHALACHE Ioana	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MIHALACHE Ioana	semi kempo-65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
MIHALACHE Ioana	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
NAGY Gergo	full contact+95kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

PASCU Alina	div. traditionale kata	**2009 Bucureşti (ROU)**
PASCU Alina	div. traditionale kata arme	**2009 Bucureşti (ROU)**
PASNICIUC Constantin	semi kempo-70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRUGAN Clara Victoria	kempo k1 -50kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂUN Cătălin	full contact -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂUN Cătălin	knockdown -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ROMANIA 3	div. traditionale self defence mixt	**2009 Bucureşti (ROU)**
SABOU Mircea	kempo k1 -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
	JUNIORI	
	Medalii de aur	
BABA Gabriela	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BABA Gabriela	semi kempo -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BALAŞ Ghiţă Ciprian	full contact -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BURHALA Aida Florentina	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CARADIMA Alexandru	kempo k1 -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DRĂGNUŢA Eduard	semi kempo -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
DRĂGNUŢA Eduard	kempo k1 -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
IGNAT Ion	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRU Ionela	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SOTROCAN Alexandru	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SOTROCAN Andrei	semi kempo -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SOTROCAN Andrei	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SOTROCAN Andrei	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ULMEANU Daniel	kempo k1 -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
	Medalii de argint	
BABA Gabriel	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BURHALĂ Aida Florentina	semi kempo-60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CARADIMA Alexandru	semi kempo-85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CHELU Vasilica	div. tradiţionale gladiator	**2009 Bucureşti (ROU)**
DRĂGNUŢ Ă Eduard	submission -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ENE George	semi kempo-70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GREC Adrian	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRU Ionela	submission -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PETCU Andrei Florin	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PETCU Andrei Florin	submission -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

SOTROCAN Alexandru	kempo k1 -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
SOTROCAN Alexandru	submission -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
STANCIU Adelin	full contact -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
STANCIU Adelin	knockdown -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
STANCIU Adelin	kempo k1 -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
STANCIU Adelin	submission -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TUDOR Ionuţ	full contact -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
	Medalii de bronz	
BABA Gabriela	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BABA Gabriela	submission-55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BALAŞ Ghiţă Ciprian	kempo k1 -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BEREŞ Gergely Jozsef	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BURHALĂ Aida Florentina	kempo k1 -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
BURHALĂ Aida Florentina	submission-55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CARADIMA Alexandru	full contact -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CARADIMA Alexandru	knockdown -85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
CARADIMA Alexandru	submission-85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ENE George	full contact -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ENE George	submission-65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
GRIGORE Cosmin	kempo k1 -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
LIXANDRU Marius	knockdown -70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
LIXANDRU Marius	submission-70kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRU Ionela	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PĂTRU Ionela	knockdown -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PETCU Andrei Florin	full contact -60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PETCU Andrei Florin	semi kempo-60kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
PETCU Andrei Florin	kempo k1 -65kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
STANCIU Adelin	semi kempo-85kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TUDOR Ionuţ	semi kempo-75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TUDOR Ionuţ	kempo k1 -75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
TUDOR Ionuţ	submission-75kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ULMEANU Daniel	full contact -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ZARAGIU Răzvan Gabriel Ralph	full contact -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**
ZARAGIU Răzvan Gabriel Ralph	kempo k1 -55kg	**2009 Bucureşti (ROU)**

**Performanțe realizate după înființarea FR Kempo, în anul 2009.

PROMOTORI ȘI PROFESIONIȘTI MENȚIONAȚI ÎN ACTIVUL FR KEMPO ACTIV DE BAZĂ AL FR KEMPO: ANTRENORI, ARBITRI, SPORTIVI

BARBUEA, GABRIEL
Grad kempo: **3 Dan**
Peformanțe:
CM kempo seniori: 2 medalii de aur (2003), câte 2 medalii de aur și argint și una de bronz (2008), 3 medalii de aur și 2 de bronz (2009)

BODÎRLA, CĂTĂLIN, n. în 1970, în București. Inițial a practicat hocheiul pe gheață. A început să practice artele marțiale după 30 ani, sub îndrumarea antrenorului Gabriel Oroviceanu.Selecționat de Petru Grindeanu și cooptat în lotul național de wushu. Consacrarea a venit însă în kempo, unde a fost pregătit de profesorul Amatto Zaharia.
Grad kempo: **3 Dan**
Peformanțe:
CE WUSHU seniori: medalie de bronz (2006).
CM kempo seniori: medalie de aur (2007); 2 medalii de aur și 2 de argint (2008).
CE kempo seniori: o medalie de argint și 2 de bronz (2010).

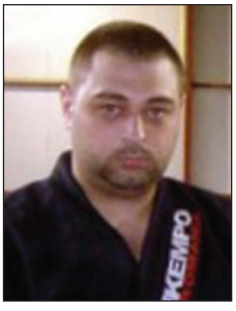

BUDICĂ, OCTAVIAN
Grad kempo: **1 Dan**
Peformanțe:
CM kempo seniori: 3 medalii de bronz (2008).
Coordonator la ACS Clanul Lupilor Albaștri.
Ziarist sportiv, director general al revistei *Sport Revolution*.

BURHALA, FLORIN
Grad Kempo: **3 Dan**
Calificare: Antrenor
Coordonator la CS Sakura

BURHALA, ION
Grad kempo: **2 Dan**

CHELU, ION
Grad kempo: **5 Dan**
Antrenor
Antrenor Emerit
Coordonator CS Aquila

CHIRIȚESCU, MARIAN
Grad kempo: **5 Dan**
Calificare: Instructor
Arbitru, grad **RA**
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003 - CM kempo, București-România; 2004 - CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 - CM kempo, Geneva – Elveția; 2007 - CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2009 – CM kempo, București – România; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 - CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.
Funcție IKF: **Arbitru**
Președintele Colegiului Central al Arbitrilor

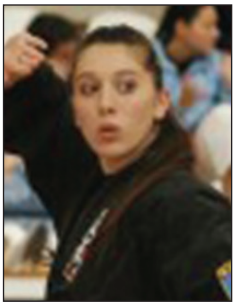

CIUGULEA, ANDREEA IOANA
Grad kempo: **1 Dan**
Peformanțe:
CM kempo juniori: o medalie de aur și 2 de bronz (2007).
CE kempo seniori: 3 aur, 3 bronz (2010).
CM kempo seniori: o medalie de bronz (2007); 2 medalii de aur și 8 de bronz (2008); 2 aur, 3 argint și 5 bronz (2009); 1 aur, 4 argint și 2 bronz (2010).

CLĂBESCU, RADU
Grad kempo: **4 Dan**
Performanțe:
CM kempo seniori: 2 medalii de aur și 2 de argint (2005); 1 medalie bronz (2007); 1 aur, 1 argint și 2 bronz (2008); 2 bronz (2009); 2 aur și 1 argint (2010).
CM kempo juniori: o medalie de bronz (2010).
CM kempo masters: 2 medalii de argint (2008).
CE kempo seniori: o medalie de aur și una de bronz (2006).

COJOCARU, GHEORGHE
Grad kempo: **4 Dan**
Coordonator la CS Shin Daito Aka

CONSTANTIN, GICĂ GEORGE
Grad kempo: **1 Dan**
Campion național la full contact – 65 kg (2009), reprezentând CS Aquila Giurgiu.

CONSTANTIN, MIHAI
Grad kempo: **2 Dan**

COROI, VASILE
Grad kempo: **4 Dan**
Calificare: Instructor
Coordonator la CS Kokusai București

CRISTEA, ALEXANDRA
Grad kempo: **2 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: o medalie de argint și una de bronz (2005); o medalie de aur și 2 de argint (2007); 2 medalii aur, 2 argint și 2 bronz (2008).
CE seniori: 5 medalii de aur (2006).

DANEȘ, CONSTANTIN
Grad kempo: **3 Dan**
Calificare: Antrenor
Titlul: Antrenor Emerit
Coordonator la CS Chimia Rm. Vâlcea

DRĂGAN, MIREL
Grad kempo: **3 Dan**
Campion național la full contact -75 kg (2009), reprezentând CS Kokusai București.
Performanțe kempo:
CM juniori: o medalie de aur (2003); o medalie de aur și una de argint (2004);
CM seniori: o medalie de aur, 2 argint (2005); 3 aur, 3 argint și 4 bronz (2007); 3 aur, 2 argint și 5 bronz (2008); 5 aur și 2 bronz (2009); 4 aur și 1 bronz (2010).
CE seniori: 1 medalie de argint (2004); o medalie de aur (2006); 1 aur, 2 argint și 1 bronz (2009); 1 medalie de aur, 2 de argint și una de bronz (2010).

DURALIA, ROXANA
Grad kempo: **1 Dan**
Campioană națională pe echipe la kempo tradițional(2009), reprezentând CS Amatto Budokan București
Performanțe kempo:
CE kempo cadeți: o medalie de argint și una de bronz (2004).
CM juniori: 2 medalii de aur și una de bronz (2005); o medalie de bronz (2006).
CE juniori: 3 medalii de aur și 1 de argint (2006).

CE seniori: 2 medalii de aur (2006); 1 bronz (2010).
CM seniori: o medalie de aur și una argint (2007); 3 aur, 2 argint și 8 bronz (2008); 3 argint și 6 bronz (2009).

DUMITRESCU, DANIELA
(1967), n. în București. Inginer chimist, absolventă a Facultății de Chimie Industrială - UPB (1964). Cursuri postuniversitare în contabilitate, contabilitate asistată pe calculator și resurse umane (1999-2002). Sportivă de performanță, specializată în artele marțiale, începând din 1987. A obținut 4 dan karate shotokan, 2 dan karate wado-ryu. Campioană națională la kata kumite 1992. Campioană mondială la kumite individual și vicecampioană cu echipa (2002). Antrenor de arte marțiale. Distincții: Sportiva anului (2002); Arbitru internațional (2003); **Maestru Emerit al Sportului**; Antrenor Emerit (2006). A activat în cadrul FRAM, ramura SKDUN.

DUMITRESCU, SORIN
Grad kempo: **4 Dan**
Antrenor
Antrenor Emerit
Coordonator la CS Dojo.

FASIE, VIRGIL
Grad kempo: **2 Dan**
Coordonator la CS Virgil.

FLOREA, SORIN
Grad kempo: **1 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de aur, argint și bronz (2005); 3 medalii de aur și câte 2 de argint și bronz (2007); câte 3 medalii de aur, argint și bronz (2008); 6 aur și 3 bronz (2009); 5 aur, 5 argint și 2 bronz (2010).
CE seniori: o medalie de argint și 2 de bronz (2006); 4 medalii de aur și 3 de argint (2010).
Total la CM și CE - 50 medalii

FODOR, EMERIC
Grad arbitru: B+RB
Funcție FR Kempo: Arbitru
Performanțe la kempo:
CM masters: o medalie de aur și una de bronz (2008).

GHEPEŞ, ILIE
Grad kempo: **4 Dan**
Instructor
Coordonator la CS Ghepes Dojo București

GRADINARU, REMUS
Grad kempo: **4 Dan**
Membru al Biroului FR Kempo și președinte al Colegiului Central al Antrenorilor
Antrenor
Arbitru grad A
Coordonator la CS Shin-Dojo.
Performanțe la kempo:
CM seniori: 2 medalii de bronz (2005); 3 medalii de aur și una de argint (2007); 2 medalii de aur, 3 argint și 2 bronz (2008); 3 medalii de aur și 2 bronz (2009); 3 medalii de aur și câte o medalie de argint și bronz (2010).
CM masters: câte o medalie de aur, argint și bronz (2008).
CE seniori: 2 medalii de argint (2006); câte o medalie de aur și bronz (2004).
Îndeplineşte funcţia de secretar general al FR de Kempo

GRIGORE, DANIEL
Grad kempo: **2 Dan**
Coordonator la CS The One Galați
Campion național la full contact, (2009), reprezentând ACS Tudori

HORVATH, ATILLA
Grad kempo: **5 dan**
Calificare profesională: Antrenor
Titlul: **Antrenor Emerit**
Arbitru național și internațional, grad A
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2009 – CM kempo, București – România; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia
Coordonator la CS Maforce

IONESCU, LIVIU
Grad kempo: **2 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de argint și bronz (2005); 2 medalii de aur (2008).
CE seniroi: 2 medalii bronz (2006).

IONIȚĂ, LUCIAN
Grad kempo: **2 Dan**
Coordonator la CS Dunărea Albastră Galați

MACOVEI, ALEXANDRU COSTIN
Grad kempo: **1 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: o medalie de aur (2009); o medalie de aur, câte 2 de argint și bronz (2010).
CE seniori: câte o medalie de aur și argint și 2 de bronz (2010).

MANOLE, ROBERT (vezi capitolul Figuri representative din cadrul FR de Arte Marțiale)
Grad kempo: **5 Dan**
Antrenor
Antrenor Emerit
Coordonator CS Cold Steel București

MÂRZĂ, FLORIN
Grad kempo: **2 Dan**
Antrenor
Coordonator la Asociația Extreme Fight Club Sportiv Vulcan

MICU, PUIU-CIPRIAN
Grad kempo: **2 Dan**
Activează la Clubul Amatto Budokan București
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de bronz (2008).

MITITELU, GABRIEL
Grad kempo: **5 Dan**
Antrenor
Antrenor Emerit
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de aur (2005); 5 medalii de argint și 2 de bronz (2008). CE seniori: o medalie de aur (2006).

NECULAI, DĂNUȚ
Grad kempo: **3 Dan**
Instructor de kempo, taebo și aerobic
Îndeplinește funcția de președinte al Comisiei de disciplină din cadrul FR Kempo.
Coordonator CSAM Cetatea Dojo
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de argint și bronz (2003); o medalie argint (2005); 2 aur, 3 argint și 1 bronz (2010).
CE seniori: 3 medalii de aur și una de argint (2010).
Arbitru național și internațional de kempo: grad **RA**
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 - CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 - CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 - CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 - CM kempo, Budapesta

–Ungaria; 2008 - CM kempo, Faro – Portugalia; 2009 – CM kempo, București – România; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo , Sankt Petersburg – Rusia.

NECULAI, MARIAN
Grad kempo: **3 Dan**
Instructor
Arbitru, grad **A**
Activează ca membru al Comisiei Centrale a Arbitrilor FRK
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 - CE, Betzdorf – Germania; 2005 – CM, Geneva – Swiss; 2006 - CE, Komarno – Slovacia; 2007 - CM, Budapesta – Ungaria; 2008 - CM, Faro – Portugal; 2009 – CM, Bucharest – Romania; 2010 – CM, Antalya – Turcia.

OROVICEANU, GABRIEL
Grad kempo: **5 Dan**
Coordonator la CS TUDORI
Calificare profesională: Antrenor
Titlu: Antrenor Emerit

PANAITE, ALIN
Grad kempo: **3 Dan**
Calificare: profesională: Instructor
Coordonator la CS Respect Gym

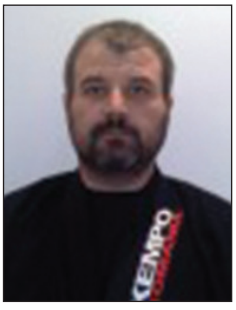

PARASCHIV, FLORIN
Grad kempo: **2 Dan**
Antrenor
Coordonator la CS Kumite Dojo

PASCU, ALINA
Grad kempo: **2 Dan**
Performanțe la kempo:
CM juniori: o medalie de aur, 2 argint și una de bronz (2005); 2 medalii de aur și 2 bronz (2007); o medalie de aur (2008).
CE juniori: 2 medalii de aur și 2 de bronz (2006).
CE cadeți: o medalie de aur și 2 argint (2004).
CE seniori: o medalie de aur și 2 de argint (2006); 4 aur, 3 argint și 3 bronz (2010).
CM seniori: o medalie de aur (2002); câte o medalie de argint și bronz (2007); 2 aur, 5 argint și 6 bronz (2008); un aur, 3 argint și 5 bronz (2009); 6 aur, 2 argint și 4 bronz (2010).
Total: 65 medalii

PĂCURARIU, GEORGE
Grad kempo: **2 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: 3 medalii de aur, un argint, 3 bronz (2007); 5 aur, 3 argint și 1 bronz (2008); 3 aur, 2 argint, 2 bronz (2009); 5 aur, 1 argint și 4 bronz (2010).
CE seniori: o medalie de argint și 2 bronz (2006); 3 aur, 4 argint și 2 bronz (2010).

PĂTRU, AUREL
Antrenor
Antrenor Emerit
Vicepreședinte al FR Kempo.
Vicepreședinte al FR Arte Marțiale (vezi Figuri reprezentative FRAM)
Coordonator la CS Dinamo București

PĂTRU, ILIE
Grad kempo: **3 Dan**
Coordonator la CS de Sporturi Marțiale SIG

PĂTRUGAN, CLARA
Grad kempo: **3 Dan**

Multiplă campioană și medalită la CN, reprezentând în competiții pe CS Shin Daito/CS Jad București.
Performanțe:
CM seniori wushu: o medalie de bronz (2003).
CE seniori wushu: o medalie de argint (2004), medalie de bronz (2010).
CM seniori kempo: 3 medalii de aur (2003); 3 aur (2005); 2 aur și 1 argint (2007); câte o medalie de aur, argint și bronz (2008); 3 medalii de aur și una de bronz (2009); câte o medalie de aur, argint și bronz (2010).
CE seniori kempo: 3 medalii de aur (2004); 3 aur (2006).

PĂUN, CĂTĂLIN
Grad kempo: **3 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: 2 medalii aur, 3 argint și 3 bronz (2007); 6 aur, 3 argint și 2 bronz (2008); 3 aur, 2 argint și 4 bronz (2009); câte 3 de aur, argint și bronz (2010).
CE seniori: câte 2 medalii de aur și argint (2006); 4 aur, 3 argint și 2 bronz (2010).

PETROPAVLOVSKI, ALEXANDRU
Medaliat la competițiile naționale, reprezentând CSAM Amatto Budokan București
Grad kempo: **1 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de argint (2009); câte 3 medalii de argint și bronz (2010).
CE seniori: 6 medalii de aur, 4 argint și 1 bronz (2010).

PICA, OVIDIU
Arbitru național și internațional categ. **A**
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo , Betzdorf – Germania; 2006 – CE kempo , Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria

PIRTEA, AUREL (n. 1988)
Grad kempo: **1 Dan**
Medaliat la campionatele naționale, reprezentând CSAM Amatto Budokan București.
Component al lotului na**țional din 1997.**
Maestru Emerit al Sportului și decorat cu Ordinul Meritul Sportiv clasa a III-a (2012).
Performanțe la kempo:
CM seniori: 2 medalii de aur, 1 argint și 4 bronz (2007); 2 medalii de aur, 2 argint și 3 bronz (2008); 5 aur, 2 bronz (2009); 5 aur, 4 argint, 3 bronz (2010).
CE seniori: 7 medalii de aur, 5 argint și 3 bronz (2010).

PLEȘ, MARCEL
Grad kempo: **2 Dan**
Arbitru național și internațional categ. **RA**
Coordonator la CS Amaterasu
Performanțe la kempo:
CM masters: medalie de aur, argint și 2 bronz (2008).
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2008 - World CM kempo, Faro – Portugal; 2009 – CM kempo, București – România

RUS, TRAIAN
Grad Kempo: **3 Dan**
Campion național la proba full-contact -70 kg în 2009, reprezentând CS Mureșul, Târgu Mureș.
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de aur și argint (2003); câte o medalie de aur și argint (2005); 2 medalii de aur (2007); câte o medalie de aur și argint (2008); 2 medalii de argint (2009).
CE seniori: câte 2 medalii de aur și argint (2004).

SABOU, MIRCEA
Grad kempo: **4 Dan**
Arbitru categ. **B+RB**
Triplu campion național la kempo tradițional reprezentând CSAM Amatto Budokan București.
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de bronz (2003); câte o medalie de aur și argint (2005); 4 medalii de aur, 3 argint și 4 bronz (2007); 3 aur, 4 argint și 4 bronz (2008); 3 aur, 1 argint și 3 bronz (2009); 2 aur, 1 argint și 2 bronz (2010).
CE seniori: 2 medalii de argint, 1 bronz (2004); 2 bronz (2006); o medalie de aur și 2 bronz (2010).

SANDU, CRISTIAN
Grad kempo: **3 Dan**
Performanțe la kempo:
CM seniori: medalie de argint (2005).
CM masters: 3 medalii de aur și una de argint (2008).

SIRBU, MIHAELA
Grad kempo: **2 Dan**
A reprezentat în competiții CS Shindaito Aka
Performanțe la kempo:
CM seniori: 2 medalii aur, 1 argint, 2 bronz (2010).
CE seniori: 5 medalii aur, 3 argint, 3 bronz (2010).

STOICA, ALBERT
Grad kempo: **4 Dan**
În 2005 a concurat pentru ACS DOJO BUCURESTI , iar din 2009 pentru CS Dinamoviști Fight.
Coordonator la CS Dinamoviști Fight
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de aur, argint și bronz (2005); 3 aur, 2 argint, 1 bronz (2007); 3 aur, 2 argint, 4 bronz (2008); 3 aur, 2 bronz (2009).
CE seniori: o medalie aur și 2 de argint (2006); 3 aur și 2 argint (2010).

ȘERBĂNESCU, LIVIU
Grad kempo: **5 Dan**
În cadrul FR Kempo, îndeplinește funcția de președinte al Comisiei tehnice centrale.
A reprezentat în competiții CSAM Amatto Budokan București.
Performanțe la kempo:
CM seniori: o medalie de argint (2003).
CM masters: 4 medalii de bronz (2008).

TATU, GHEORGHE
Grad kempo: **5 Dan**
Arbitru național și internațional grad **RA**
Președintele Comisiei de Apel din cadrul FR Kempo.
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003 – CM kempo, București-România; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2009 – CM kempo, București – România; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia

TÂRLOGEANU, OVIDIU
Coordonator la CS Sakura Dojo
Antrenor

TOTH, FERENCZ
Grad kempo: **4 Dan**
Arbitru grad **B+RB**
Coordonator la CS Kickbox Bushido Salonta
Clasat pe locul I la CE 2004 (Germania) la categ. masters în probele semicontact, full contact și knock down.
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania.

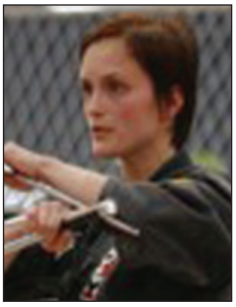

TRACHE, CRISTINA
Grad kempo: **3 Dan**
În competiții a reprezentat CS Shin Daito Bucuresti, iar din 2009 CSAM Amatto Budokan București.
Performanțe la kempo:
CM seniori: câte o medalie de argint și bronz (2005); 2 medalii de aur și 2 bronz (2007); 3 medalii de aur, 4 argint și 3 bronz (2008); câte o medalie de aur și argint (2009); câte o medalie de aur, argint și bronz (2010).
CE seniori: 3 medalii de aur, 2 argint, 1 bronz (2010).

TUDOR, IONUȚ
Grad kempo: **1 Dan**
Medaliat la CN, reprezentând ACS Clanul Lupilor Albaștri București.
Performanțe:
CM kempo juniori: o medalie de argint și 3 medalii de bronz (2009).
CM kempo seniori: 2 medalii de aur (2009); 6 aur, 2 argint, 3 bronz (2010).
CE kempo seniori: 3 medalii de aur, 1 argint, 5 bronz (2010).
Participant la CE wu-shu pentru cadeți cu o medalie de argint (2010).

VOVCENCO, AURELIANA
Arbitru național și internațional grad **A**
Îndeplinește funcția de Secretar department arbitri în cadrul Federației Internaționale de Kempo și în FR Kempo.
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003 – CM kempo, București – România; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo , Budapesta – Ungaria; 2008 – CM kempo, Faro – Portugal; 2009 – CM kempo, București–România; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.

VOVCENCO, RĂZVAN (1968**)**, n. în București. Antrenor de judo și instructor de autoapărare, atestat de MApN (1987). Practicant și promoter al artelor marțiale. În urmă cu peste 30 de ani a început să practice karate, sub îndrumarea lui Radu Lucian, iar apoi kung-fu cu antrenorul Ion Benea. Începând din 1985 a activat în artele marțiale în diferite săli din București, printre care la UM 01305, AS *Energo-reparații*, AS Șoimii Otopeni, CIPA TAROM, CS *Politehnica* și altele. Se numără printre membri fondatori ai FRAM (1990). Tot în 1990, primește calificarea de instructor wushu kung-fu, stil în care primește 5 dan. Desfășoară o activitate susținută în kempo. Timp de 10 ani a fost coorganizator a numeroase competiții interne și internaționale de kempo. În anul 2002, a fost ales arbitru șef în cadrul Federației Internaționale de Kempo, departamentul fighting. A oficiat ca arbitru și la competițiile de kempo organizate în țară. Participă la organizarea FR Kempo în anul 2009, fiind ales secretar general al acestei federații și director al Comisiei centrale de arbitri. Pentru întreaga sa activitate, cu ocazia CM kempo din 2011 (Sankt Petersburg) a fost promovat la gradul de 6 dan, de către Federația Internațională de Kempo. Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003 – CM kempo , București; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania, 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia, 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria, 2008 – CM kempo, Faro – Portugalia; 2009 – CM kempo, București; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.

ZAHARIA (PĂUN), SANDA ANNE-MARIE
Grad kempo: **5 Dan**
Multiplă campioană și medaliată la CN, reprezentând CSAM Amatto Budokan București.
Antrenor, Instructor
Maestru Emerit al Sportului.
Arbitru național și internațional grad **RA**
Competiții internaționale la care a oficiat ca arbitru: 2003 – CM kempo, București-România; 2004 – CE kempo, Betzdorf – Germania; 2005 – CM kempo, Geneva – Elveția; 2006 – CE kempo, Komarno – Slovacia; 2007 – CM kempo, Budapesta – Ungaria; 2008 – CM kempo, Faro – Portugal; 2009 – CM kempo, București – România; 2010 – CM kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CE kempo, Antalya – Turcia; 2011 – CM kempo, Sankt Petersburg – Rusia.

ZAHARIA, VALENTIN AMATTO - vezi Personalități

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF

I. ISTORIC
1.1. ORIGINEA ŞI DEZVOLTAREA ARTELOR MARŢIALE

Aspectele generale privind apariția și dezvoltarea artelor marțiale, precum și specificul principalelor școli, ramuri și stiluri sunt prezentate în introducerea capitolului dedicat acestora.

Sunt mai multe documente istorice care scot în evidenţăexistenţa unor forme de luptă cu mâinile şi picioarele din perioadaregatelor Silla si Koguryo. Unele dintre poziţii aduc spre Taek-Kyonsau spre tehnicile japoneze de luptă care poartă numele de Jujitsu. Aceştiluptători aparţinând Hwa Rang do-ului au dat o nouă dimensiunemetodelor de luptă cu picioarele, schimbându-le în noi stiluri deluptă şi introducând principiile codului lor. O nouă concepţiementală şi psihică a transformat lupta cu piciorul într-o artă. De-alungul perioadei Hwa Rang do, metoda primitivă de luptă cumâinile, numită Soo Bak-Gi, era foarte populară printre oamenii derând din Koguryo. Poporul avea un mare respect pentru aceastăformă de luptă astfel că de-a lungul unui an, între două sărbătoriimportante, prima a lunii mai şi cealaltă a lunii august, aveau loccompetiţii de Soo Bak-Gi împreună cu jocuri ale luptelor liberecoreene, cu lupte războinice cu arme şi stilul de luptă cu piciorulnumit Jeki-Chagi.

Imaginea alăturată reprezintă statuia lui Kumkang Yuksa, un faimos luptător din Sukulam. Statuia a fost sculptată în perioada Dinastiei Silla.

Faimosul istoric coreean, doctorul Danjae Shin Chae Ho,în scrierilesale despre îndepărtatul Chosun, descrie diferite întreceri deîndemânare şi curaj desfăşurate sub anumite reguli : “Dansuri cusabia, sporturi de apă unde erau întreceri de sărituri în râuriîngheţate ca un test al curajului şi perseverenţei. Trasul cu arcul şiTaek-Kyon-ul sunt întreceri unde erau demonstrate forţa şiîndemânarea. Câştigătorului întrecerilor de vânătoare îi era datnumele de Sou-Bi, un nume care atrăgea după sine respect şi admiraţie.

Doctorul Danjae Shin susţine că arta Soo Bak-Gi a fost introdusă în China sub forma şi denumirea Kwon Bup, iar în Japonia ca o formă a Jujitsu-lui. Documente istorice vechi relatând despre artele marţiale înCoreea, relevă importante descoperiri datând din perioada celui de-al treilea rege al Dinastiei Yi (1401-1408) care a format unputernic organism al armatei în care a recrutat experţi în

Taek-Kyon, Sirum (lupte coreene libere), Soo Bak-Gi, trasul cu arculşi arme tradiţionale. Unele documente, nu puţine la număr, tind săindice că multe dintre aceste forme de luptă au fost exportate înJaponia formând bazele pentru Jujitsu şi pentru Karate. Organismul coreean Hwa Rang do a fost preluat, prin organizare şi cod, de către samuraii japonezi.

Masutatsu Oyama, o autoritate binecunoscută a karateluijaponez şi fondator al stilului Kyokushin-kai, în cartea sa "Acesteasunt karatele" menţionează că etimologia cuvântului "KARA" provinedin cuvântul coreean "KAYA" folosit în sudul peninsuleicoreene.

1.2. SOO BAK GI - STRĂMOŞUL TAEKWON-DO-ULUI ÎN TIMPUL DINASTIEI KORYO

Într-un alt studiu interesant al Dr. An Ja San, în una dintre cărţile sale despre vechea Coree, acesta a inclus o biografie a luptătorilor coreeni şi anumite date despre şcoala de Yoo Sul (care se poate considera ca fiind Jujitsu) care, în Coreea, era cunoscută sub numele de Soo Bak-Gi sau Taek-Kyon.

În fiecare an, în luna mai, regele însuşi organiza competiţii ale acestor forme de luptă la pavilionul Kak Chon din Munţii Ma Am. Câştigătorul acestei competiţii era răsplătit cu un bun post în serviciul militar. Regele mai organiza competiţii de acest gen între soldaţii din garda sa. Trei dintre câştigătorii unor astfel de competiţii anuale : Lee Yi Min, Jang Joong Boo şi Sa Kang Sung au devenit faimoşi generali în timpul Dinastiei Koryo. Acestea fapte ne dau de înţeles că regii aveau mai mult decât un simplu interes în dezvoltarea acestei arte.

Sunt 24 de mişcări de bază, sau poziţii fundamentale, folosite de către practicanţi. Acestea includ tehnici de mână, de picior, sărituri, căderi, rostogoliri şi tehnici de dezechilibrare.

Cu siguranţă că, în timpul dinastiilor Silla şi Koryo, artele marţiale au avut cea mai înfloritoare perioadă. Foarte curând după aceste dinastii, urmaşii lor au adoptat o politica antimilitară ceea ce a dus la degradarea, în parte, a artelor marţiale. A urmat o perioadă înfloritoare a vieţii civile, a culturii, punându-se mare bază pe artele frumoase.

La sfârşitul Dinastiei Yi, artele marţiale au fost întrerupte. Lovitura finală apare odată cu ocupaţia japoneză (1904-1945) când artele marţiale au fost interzise pe tot teritoriul Coreei. Taek Kyon a fost practicat, în secret, de către câţiva vechi adepţi care au avut această posibilitate şi au menţinut această artă în viaţă.

În altă ordine de idei, Gichin Funakoshi cunoscut ca "tatăl karatelor japoneze", a scris în anul 1958 o carte în care afirma: "karatele sunt artele marţiale ale Insulei Okinawa". El mai afirma că această artă s-a dezvoltat în Okinawa începând cu secolul al IX-lea şi purtând numele de "TE" (mână). Când această tehnică din Okinawa s-a modificat prin combinarea ei cu arta chineză kempo (metoda lovirii cu pumnul), această artă a devenit cunoscută sub numele "DOTE". Prima demonstraţie a acestei arte marţiale a avut loc în 1917 căpătând o rapidă popularitate pe întreg teritoriul Japoniei. În anii '30 cuvântul "DO" a fost înlocuit de cuvântul "KU" pentru a face distincţie între karatele japoneze şi forma de luptă kempo din China.

Într-o carte de karate scrisă de Nagadoni, autorul susţine că, conform legendelor sau mitologiei, acest mod de a lupta cu mâna liberă este întâlnit în sumo şi în judoul japonez cu aproximativ 2000 de ani în urmă.

Există diferite teorii, dispute şi argumente privind originea şi evoluţia unor forme de lupta, cu mâna sau cu piciorul.

1.3. ISTORIA TAEKWON-DO-ULUI

1.3.1. ORIGINEA ŞI PREZENTAREA TAEKWON-DO-ULUI

Taekwon-do este considerat un mod de viaţă. Într-o formulare simplistă Taekwon-do este o versiune a luptei neînarmate constituită în scopul autoapărării. Oricum înseamna mult mai mult decât aceasta. Este folosirea ştiinţifică a corpului uman, într-o metodă de autoapărare, un corp care a fost

dezvoltat să folosească intens facilităţile fizice şi psihice în cadrul antrenamentului.

Este o artă marţială fără egal în ceea ce priveşte forţa şi tehnica specifice.

Ca artă marţială implică disciplina în primul rând, tehnica şi un antrenament mental care au ca scop construirea (dezvoltarea) unui puternic sens al justiţiei, corectitudinii şi conduitei sociale. Totodată implică un mod de gândire şi de viaţă particulară în ceea ce priveşte conceptul şi spiritul de autodisciplină şi un ideal de morală nobilă. Traducerea cuvântului Taekwon-do se poate face astfel: "*TAE*" are sensul de a sări, de a zbura, a lovi sau a sparge cu piciorul; "*KWON*" denotă pumnul pregătit să lovească sau să blocheze; "*DO*" are aspectul de artă, de cale, de conduită, adevărata artă construită şi pavată de către înţelepţii şi luptătorii din trecut.

Luat ca un ansamblu colectiv, Taekwon-do indică antrenamentul mental şi tehnic pentru lupta neînarmată cât şi ca sistem pentru sănătate, incluzând tehnici de lovire cu pumnul şi piciorul, blocaje şi eschive din calea loviturilor adversarului.
Taekwon-do nu poate fi folosit de către nimeni fără o pregătire psihică şi fizică corespunzătoare care să îi permită siguranţa necesară şi stăpânirea de sine de care are nevoie în timpul luptei. Aplicat greşit, Taekwon-do poate să devină periculos, chiar mortal. În acest scop, antrenamentul trebuie să fie făcut în aşa fel încât fiecare tehnică să fie explicată corect elevilor şi numai în măsura în care pregătirea psihică le permite să folosească şi să evalueze această tehnică.

Spectaculozitatea şi forţa dezvoltată de fiecare tehnică din Taekwon-do sunt exemplificate prin exerciţiile (probele) practicate: să zbori peste o motocicletă şi să loveşti cu piciorul ţinta aflată la distanţă de câţiva metri de aceasta; spargerea cu piciorul a unei scânduri de brad cu grosimea de 2,5 cm situată la înălţimi de peste 2,5 metri; ruperea a două sau mai multe cărămizi cu cantul interior sau exterior al mâinii; spargerea cu pumnul dintr-o singură lovitură a şase sau şapte scânduri de brad; lovirea cu picioarele a două sau trei ţinte dintr-o singură săritură şi altele.

1.3.2. STUDII, PRINCIPII, TEHNICI, RĂSPÂNDIRE ÎN ALTE ȚĂRI

Generalul Choi Hong Hi, fondatorul stilului Taekwon-do, iniţiatorul Federaţiei Internaţionale de Taekwon-do (International Taekwon-do Federation - ITF) al cărei preşedinte a fost până la decesul său. S-a născut în 9 noiembrie 1918 în districtul Hwa Dae Myong Chun din Coreea şi a murit în 15 iunie 2002, în ţara sa de naştere.

Generalului Choi a avut o contribuție esențială la apariția taekwondo-ului și la dezvoltarea acestuia în lume. La vârsta de 15 ani a fost îndrumat spre practicarea străvechiului stil de luptă Tae-Kyon. În anul 1938 pleacă la studii în Japonia, unde a ajuns repede la nivelul de centură neagră în Karate. Datorită participării la unele acțiuni împotriva japozenilor a fost reținut într-o închisoare militară din Japonia. În ianuarie 1946, o dată cu eliberarea de sub dominația japoneză, s-a reîntors în patrie, privind gradul de locotenent în armata coreeană, fiind numit numit comandat al unui regiment. A început să practice arta sa proprie cu unii dintre soldații din subordinea sa. Pe parcurs, acțiunile sale au căpătat contur și finalizare, ajungându-se la forma cunoscută sub numele de taekwondo.

Sub tutela Generalului Choi, la data de 11 aprilie 1955, numele de Taekwon-do a fost ales să reprezinte arta marţială coreeană, de către istorici şi alte personalităţi reprezentative din Coreea, ca ramură de sine stătătoare. Într-o traducere scurtă, TAE = picior, KWON = pumn, DO = artă - ceea ce duce la definirea ei astfel: "arta de a lupta cu piciorul şi mâna".

Acest nou nume nu are numai o mare asemănare cu străvechiul nume Taek Kyon, dar totodată are şi un sens de naţionalism al acestei arte coreene, unde nume ca Dang Soo şi Kong Soo sunt în corelare cu arte marţiale chinezeşti sau japoneze. Sistemul dezvoltat de către generalul Choi are la bază stilul Chong Hun, Taek Kyon, Soo Bak-Gi şi tehnici de karate,

scopul final fiind dezvoltarea la maxim al tehnicilor de mână şi, mai ales, de picior. Acest sistem conţine 24 de "TULLURI", fiecare cizelat şi perfecţionat de către general şi colegii săi, începând cu "CHON-JI" şi până la cel mai înalt nivel reprezentat de "TONG IL".

După 1300 de ani, artele marţiale coreene au ajuns, în sfârşit, la o maturitate deplină şi la o răspândire impresionantă în peste 60 de ţări, având un număr impresionant de practicanţi.

Combinarea tehnicilor clasice cu noile modificări au avut ca rezultat o formă de autoapărare şi condiţionare mentală fără egal în lumea modernă. Toată această istorie a fost relatată în revista "Chosun" aparţinând cotidianului Doctorului Lee Sun Kun, preşedintele Universităţii Kyung Puk şi unul dintre cei mai mari istorici ai Coreei, în 1969.

Ca şi nivel spiritual, Taekwon-do derivă din tradiţia etică şi din principiile morale orientale şi bineînţeles, având o contribuţie foarte mare, propria filozofie a Generalului Choi Hong Hi.

TAEKWON-DO ne învaţă cum să generăm maximum de putere. Sunt incorporate de asemenea, tehnici din lupta corp la corp care erau folosite, cu maximum de eficacitate, de către trupele speciale ale armatei.

Cu toate că acest stil cuprinde şi tehnici derivate din Karate şi Taek-Kyon, teoriile fundamentale şi principiile Taekwon-do diferă faţă de oricare altă artă marţială.

În luna martie 1959, sub conducerea Generalului Choi au avut loc primele demonstraţii în afara graniţelor Coreei. S-au făcut demonstraţii în Vietnam şi Taiwan, cu un succes neaşteptat.

Studiile Generalului Choi despre Taekwon-do sunt împărţite în disciplina spirituală și perfecţionarea tehnicii.

Dimensiunile spirituale ale Taekwon-do-ului sunt foarte bine definite în ceea ce se numeşte "TULL", deci cine se consideră un adept al Taekwon-do-ului îşi va respecta propriul corp şi o morală de viaţă sănătoasă, niciodată folosindu-le în scopuri dezonorabile pentru persoana sa. Numele acestor exerciţii complexe: "TULL", au fost inspirate de către personalităţi istorice ale poporului coreean, care şi-au adus contribuția către naţiunea coreeană de-a lungul unei istorii îndelungate de aproape cinci mii de ani.

În cadrul Taekwon-do-ului au fost create o varietate de tehnici care pot fi folosite în aproape orice situaţie de luptă. Ele sunt bazate pe următoarele principii: mişcările sunt concepute pentru a produce maximum de putere în acord cu formulele ştiinţifice şi cu principiile energiei cinetice; principiile din spatele tehnicilor trebuie să fie clare, pentru a distinge o mişcare corectă de una incorectă; distanţa şi unghiul de execuţie al fiecărei mişcări trebuie să fie exact definite pentru a face cât mai eficiente atacul sau apărarea; scopul şi metoda fiecărei mişcări trebuie să fie clare şi simple pentru a fi uşor de explicat în procesul învăţării; procesul învăţării trebuie să fie în aşa fel conceput de către instructori, încât să reuşească să îşi atragă adepţi indiferent de vârstă sau sex; metodele de respiraţie corectă trebuie să fie explicate fragmentat, fiind în concordanţă cu viteza fiecarei mişcări şi reducând, cât mai mult posibil, oboseala; atacul trebuie să fie posibil împotriva fiecărui punct vital şi trebuie să fie posibilă o apărare împotriva unei largi varietăţi de tehnici de atac; fiecare unealtă de atac (mână, picior, cot, etc) trebuie să fie clar definită, fiind bazată pe structura corpului uman; fiecare mişcare trebuie să fie uşor de executat, făcându-l pe practicant să ia Taekwon-do ca pe un sport sau ca pe o activitate de recreere; o importanţă specială trebuie acordată promovării unei sănătăţi bune şi prevenirii accidentărilor; fiecare mişcare trebuie să fie ritmată şi armonioasă, astfel încât Taekwon-do să capete un aspect estetic deosebit; fiecare mişcare dintr-un "TULL" trebuie să exprime personalitatea şi caracterul spiritual al personajului după care a fost numit.

1.3.3. FORURI INTERNAȚIONALE, AFILIERI ŞI REPREZENTANȚI AI ROMÂNIEI ÎN ACESTE ORGANISME

- Federația Internațională de Taekwon-do , cu sediul în Roma (Italia) a luat ființă în 1966, iar România s-a afiliat în 2000
- Federația Europeană de Taekwon-do , cu sediul în Lublin (Polonia) a luat ființă în 1979, iar România s-a afiliat în 2004

Marius Oltean – reprezentant oficial în Federația Internațională Taekwondo (1996);
- membru în Federația Europeană Taekwondo (2004);

1.3.4 APARIŢIA ŞI DEZVOLTAREA TAEKWON-DO-ULUI ÎN ROMÂNIA

Artele marţiale s-au practicat pe teritoriul României, chiar şi în perioada prerevoluţionară, perioadă în care practicarea acestora era interzisă. Aceasta se făcea pe ascuns în diferite săli sau chiar în mijlocul naturii, sub diferite denumiri, cea mai frecvent folosită fiind cea de judo.

Pentru prima dată, în România, Taekwon-do a apărut la Cluj în **anul 1985**, an în care instructorii Mazsa George şi Ocolişan Florin s-au hotărât să treacă, treptat, de la karate la taekwon-do. În acest fel, cu ajutorul celor doi instructori, a cărţilor de taekwon-do şi a practicanţilor, încetul cu încetul, un vis devine realitate. Taekwondo a devenit o ramură practicată pe scară largă cu rezultate semnificative pe plan intern și internațional.Cu toate restricțiile existente, cu ajutorul unor specialiști internaționali, inclusiv a maestrului Choi Jung Hwa - 7 DAN ITF - fiul dondatorului Choi Hong Hi, care a fost prezent de două ori la Cluj, inainte de revoluția din 1989, s-a reușit însușirea treptată a tehnicilor corecte, a metodologiei de pregătire și a specificului practicării acestei ramuri de sport.Antrenamentele complexe și demonstrațiile pentru public, organizate în sala sporturilor din Cluj, ale maestrului coreean, au contribuitla însușirea taekwondo-ului adevărat, practicanții acestuia însușindu-și tehnica și specificul acestei ramuri, reușind să pătrundă și în ierarhia gradelor, astfel că treptat s-a ajuns la numeroși sportivi să dețină centura neagră cu 1,2,3,4,5 și chiar 6 dan, în multe centre din țară. Este menționată și prima participare a instructorilor George Masza (2 dan) și Florin Ocolișan (1 dan), la CM de taekwondo din Budapesta (1989), care s-au clasat pe locurile IV, respectiv V, în probele de spargeri forță.

Fig. 1

Fig.2

Fig. 3

Poză de grup cu participanţii la stagiu

Fotografiile din fig. 1, 2 şi 3 au fost relizate la demonstraţia maestrului coreean Choi Jung Hwa (fiul Gen. Choi) care a avut loc cu ocazia celui de-al doilea stagiu, al acestuia, la Sala Sporturilor din Cluj-Napoca.

PRINCIPALELE EVENIMENTE PRIVIND EVOLUȚIA STRUCTURILOR ORGANIZATORICE, A FORMELOR DE CONDUCERE, DEZVOLTAREA ȘI AFIRMAREA TAEKWONDO-ULUI PE PLAN INTERN ȘI INTERNAȚIONAL, ORGANIZAREA UNOR STAGII DE PREGĂTIRE, PARTICIPAREA ȘI REZULTATELE OBȚINUTE LA CM ȘI CE SUNT PREZENTATE CRONOLOGIC

- **1990 (mai)**, organizarea unui nou stagiu de pregătire cu maestrul Choi Jung Hwa;
- **1990 (iunie),** participarea la Balcaniada de Taekwon-do ITF din Sofia – Bulgaria, cu participarea sportivilor din Grecia, Turcia, Iugoslavia, România şi Bulgaria, unde s-au obținut: 1 medalie de aur şi 3 de bronz la proba de luptă individual; medalie de bronz la luptă pe echipe şi medalie de argint la proba de tull (kata) pe echipe.
- **1990 (iulie),** promovarea în grad a unor practicanți ai taekwondo-ului, în prezența maestrului Choi Jung Hwa.
- **1991,** participarea la CE din Anglia, fără clasări în primele 3 locuri.
- **1992,** participarea la CE din Polonia, unde se obțin prímele medalii: 1 medalie de aur şi 2 de bronz.
- **1992 (septembrie),** participarea la CM din Coreea, unde Tuşa Paul şi Oneț Cristina au reuşit să se claseze în primii 10 sportivi ai lumii la probele de luptă individual şi tehnici speciale individual.
- **1993 (mai),** participarea la CE din Olanda, unde sportivii români au obținut 5 medalii de bronz.
- **1994 (ianuarie),** stagiu de pregătire în Sala Sporturilor şi la Sala Armatei, sub condurea generalului Choi Hong Hi - fondatorul Taekwon-do-ului și susținerea examenului de grad pentru 1, 2 şi 3 dan.

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

Fotografiile din fig. 4, 5, 6 şi 7, reprezintă câteva momente ale stagiului de la Cluj, condus de Generalul Choi Hong Hi - fondatorul Taekwon-do-ului şi preşedintele ITF.

- **1994 (august)**, organizarea primul CN de taekwondo în Hunedoara, cu participarea a peste 150 de sportivi din oraşele: Cluj, Timişoara, Deva, Haţeg, Vaslui, Oradea, Constanţa, Dej, Târgu-Mureş, Miercurea-Ciuc, Blaj, Sibiu, Mediaş, Călan şi Hunedoara. Au fost prezenți dl Kim - consilier al Ambasadei Coreene la Bucureşti, maeştri internaţionali Pak Hak Gil – 6 DAN şi Sok Min Chol – 6 dan. Primii campioni naționali au fost: Mureşan Alexandru (63 kg), Tuşa Paul (- 80 kg), Jucan Alexandru (+80 kg), Gaşpar Timea (52 kg), iar pe echipe Cluj-Napoca formată din Jucan Alexandru, Tuşa Paul, Oltean Marius, Muntean Mircea, Mureşan Alexandru.
- **1994,** își desfășura activitatea Asociația Română de Taekwon-do, singura structură sportivă care funcționa la acea dată, care asigura și legitimarea sportivilor. Ramura taekwondo era cuprinsă în cadrul FR de Arte Marţiale.
- **1994,** se organizează prima ediție a *Cupei Mediensis,* unde se introduce pentru prima dată concursul concursul pentru copii pe lângă cel de juniori şi seniori, campionat organizat de către Roman Gheorghe.
- **1995**, își începe activitatea în Cluj, maestru internațional Pak Hak Gil - 6 dan, cu concursul lui Marius Oltean și al celorlalți posesori ai centurilor negre.
- **1995,** a avut locCN la Miercurea Ciuc, cu participarea sportivilor din 20 de oraşe.
- **1995,** Constanța stagiul național de pregătire, sub îndrumarea maestrului Pak Hak Gil şi a instructorilor posesori ai centurii negre 3 DAN din Cluj.
- **1995**, a doua ediţie a *Cupei Mediensis,* cu peste 200 de sportivi.

Echipa clujeană la luptă pe echipe

Grup de sportive cu cei doi maeştri coreeni, Pak Hak Gil şi Sok Min Chol

Proba de tull individual

- **1996**, a III-a ediţie a "Cupei Mediensis".
- **1996**, seminarul internaţional Varşovia – Polonia, la care au participat 10 sportivi și instructorii Oltean Marius, Mureşan Alexandru şi Simo Mihaly.
- **1996**, desfășurarea Adunării generale care a hotărât înființarea Uniunii Române de Taekwon-do, care a ales următoarea conducere: președinte – Oltean Marius – 4 DAN; vicepreşedinţi: Sibişeanu Robert – 2 DAN şi Andras Robert – 3 DAN; secretari: Fântână Dorel – 2 DAN şi Muntean Mircea – 3 DAN.
- **1997 (mai),** organizarea CN de Taekwon-do ITF, la Baia Mare.
- **1997 (august),** seminar naţional de vară, la Constanţa.
- **1997 (noiembrie),** s-a organizat CN copii şi juniori și **(decembrie)** Cupei Romaniei pentru seniori
- **1998 ,** prin reorganizarea FR de Arte Marțiale, Taekwondo ITF a fost cuprinsă în cadrul FR Arte Marțiale de Contact.
- **1998,** se organizează Cupa Balcanică pentru seniori laBlagoevgrad (Bulgaria), unde echipa naţională se clasează pe locul II la clasamentul general pe naţiuni.
- **1999,** printr-o ordonanță a MTS, Taekwon-do ITF, a fost repartizată în cadrul FR Taekwon-do (federaţie care reprezenta Taekwon-do WTF). O parte dintre sportivii celor 2 ramuri au avut dublă legitímate pentru a putea participa la competițiile acestora.
- **1999,** au avut loc CN pentru seniori (Miercurea Ciuc), Cupa Duran's pentru seniori (Oradea),CN de Taekwon-do WTF pentru seniori si juniori (București), CN pentru copii și Cupa Moldovei pentru juniori şi seniori (Vaslui), Cupa României pentru copii, juniori şi seniori (Călan), Cupa Mediensis (Mediaş)
- **1999,** la CN Taekwon-do ITF și WTF s-a remarcat Vasile Vilson - clasat pe locul I
- **1999,** s-au organizat seminarul național pentru sportivi, instructori și arbitri la Baia Mare (**6-7 februarie**) și Constanța (**20-27 august**).
- **1999 (noiembrie),** a avut locCampionatul Balcanic în Alexandropolis – Grecia, echipa de seniori s-a clasat pe primul loc la proba de luptă masculin.
- **2000,** au fost organizate următoarele competiții: CN de ITF la Oradea, CN de WTF la Cluj-Napoca, Cupa României la Mediaș
- **2000,** pe plan internațional s-au organizat: CE juniori și seniori (Edinburg) – Bal Ioana a ocupat locul I la proba spargeri forță și Nechifor Roxana locul II în proba de luptă; Campionatul Balcanic (Salonic)
- **2000,** organizarea Seminarului sportivi, instructori şi antrenori (Baia Mare); Seminarul internațional de arbitraj (Praga) – Oltean Marius obține calificarea de arbitru internaţional clasa A (mondial) şi Fântână Dorel calificarea de arbitru internaţional clasa B (european); Seminarul național de pregătire sportivi, instructori, antrenori și arbitri (Constanța)

Dinspre stânga spre dreapta, Fântână Dorel, Willem Jacob Bos – director de arbitraj european, Oltean Marius

• **2000 (ianuarie),** pe baza noilor reglementări, cuprinse în Ordonanţei nr. 26 cu privire la Asociaţii şi Fundaţii, se fac demersuri pentru organizarea federației Taekwon-do ITF: la data de 8 iulie 2000, a avut loc o şedinţa naţională de stil, în cadrul căreia s-au formulat şi înaintat actele pentru obţinerea personalităţii juridice a Federaţiei Române de Taekwon-do I.T.F., ca organizaţie nouă şi de sine-stătătoare. Şedinţa a avut loc la Petroşani şi au participat 15 structuri sportive cu personalitate juridică din Cluj-Napoca, Constanţa, Petroşani, Dej, Baia Mare, Miercurea-Ciuc, Sărmaşu, Deva, Călan,Timişoara, Brad, Arad. Cu ocazia alegerilor la ședinta de înființare, a rezultat următoarea componență a forului de conducere a noii federații: președinte: Oltean Marius; vicepreşedinţi: Sibişeanu Robert, Andras Robert; secretari: Muntean Mircea, Fântână Dorel; membri: Mureşan Alexandru, Popa Cristinel, Mucichescu Minerva, Borzasi Desideriu.

• **2001 (15 – 18februarie),** CN pentrucopii, juniori şi seniori(Petroșani); **(august)** Cupa României la Mediaş.

• **2001**, seminarul internațional cu pregătire tehnică (Chișinău) - secretarul general al federației Mircea Muntean obține gradul de 4 DAN; delegația FR TKD ITF, compusă din Marius Oltean și Karoly Incze participă la seminarul internațional cu conducerea federației internaționale (**9-11 martie**, Budapesta).

• **2001 (25 – 30 aprilie),** CE juniori şi seniori (Benidorm) - 1 loc III la juniori, 2 locuri III la seniori și alte clasări pe locuri IV-VI; **(3 – 8 iulie)** CM seniori (Rimmini) – 2 locuri V; (**15 – 17 noiembrie)**CB juniori și seniori (Cluj-Napoca) – echipa României s-a clasat pe locul I în clasamentul general.

• **2001 (10-15 aprilie),** pregătire centralizată a lotului naţional la Baia Mare; (**12-15 octombrie)** stagiul naţional de vară la Constanţa; **(august)** stagiu de vară pentru pregătire tehnică a sportivilor şi instructorilor şi pentru organizarea cursurilor de arbitri,

• **2002,** măsuri de reorganizare a federaţiei în conformitate cu legislaţia în vigoare, acțiuni la care au participat un număr de 9 cluburi deja reorganizate.

• **2002(februarie),** CN juniori şi seniori la Baia-Mare; **(18-21 aprilie)** CN pentru copii și Cupa *SIM COR* juniori şi seniori la Oradea; (**15-17 iunie)** Cupa Naţională de vară pentru copii, juniori, seniori la Călan; (**17-20 octombrie)** Cupa României la Târgu-Mureș

• **2002 (2-5 mai),** participare la CE de juniori și seniori în Cehia; (**7-10 noiembrie**) CB de juniori şi seniori în Sofia.

• **2002 (aprilie),** participarea laseminarul internațional Thessaloniki – Grecia, unde Marius Oltean a obținut gradul de 5 DAN

• **2002,** pregătiri centralízate pentru juniori la Călan și seniori la Baia Mare.

• **2002,** Marius Oltean a fost ales în funcţia de vicepreşedinte a Federației Balcanice a Taekwon-do.

• **2003 (ianuarie),** se semnează contractul de finanțare între MTS și federație.

• **2003 (27 februarie-2 martie),** CN juniori şi seniori la Constanţa; (**17-20 octombrie),** Cupa României pentru copii, juniori şi seniori la Sibiu

• **2003 (martie),** pregătire centralizată la CSM Baia Mare a lotului selecționat la CN de seniori;

• **2003 (10-13 aprilie),** CE juniori și seniori la Rijeka – 18 sportivi medaliați**; (12-15 iunie)** CM seniori la Varșovia, medalie de argint la individual și echipe masculin, 2 locuri V la feminin.

• **2003 (noiembrie),** organizarea seminarului național de pregătire la Oradea, condus de președintele Federaţiei Europene, Master Willem Jakob Bos – 8 DAN, care a prezentat elemente tehnice şi de arbitraj pentru toţi participanţii.

• **2003,** numeroși sportivi primesc titlul de Maeștri ai Sportului și Maeștri Emeriți ai Sportului, iar antrenorii pe cel de Antrenor Emerit.

2004, s-au desfăşurat următoarele acţiuni sportive: **(februarie)** CN la Hunedoara; **(iunie)** Cupa Naţională de vară la Baia Mare; **(august)** seminarul naţional pentru sportivi, instructori şi arbitri la Constanţa; **(octombrie)** Cupa României la Baia Mare; CE juniori şi seniori în Tampere

– Finlanda, cu 18 medalii câştigate; **(iulie)** participare la CM juniori în Riccione (Italia) – 6 clasări pe pódium; **(noiembrie)** Cupă Mondială în Orlando (SUA) – clasare pe locul II mondial, după echipa Poloniei.

• **2004,** președintele federației române Marius Oltean, a fost ales membru al BF al All Europe Taekwon-do Federation, pentru o perioadă de 4 ani.

• **2005 (februarie),** CN desfăşurat Mediaş; **(22-28 august)** Cupa Naţională de Vară pentru copii, juniori şi seniori, la Constanţa

• **2005 (martie),** pregătire centralizată la Baia Mare; **(27 iunie-10 iulie)**, pregătirea centralizată a lotului naţional de seniori, la Baia Mare.

• **2005 (12-16 octombrie),** seminar pentru instructori internaționali la Sânmartin, unde au participat sportivi din România, Moldova, Italia și Israel.

• **2005 (21-25 aprilie)**, CE juniori şi seniori din Terracita (Italia) – 17 medalii, din care 4 de aur; (21-27 iulie) CM seniori la Dortmund, unde s-au cucerit 6 medalii şi 5 locuri IV – VI; **(20-23 octombrie)** prima ediţie a Cupei Europei, în Anglia, unde s-au cucerit 4 medalii

• **2005,** Laureați ai Sportului românesc – Oltean Marius, la categoria celor mai specialiști ai artelor marțiale

Incze Szilard, pentru rezultatele obținute la CM.

• **2006** (23-26 februarie)**,** cu ocazia CN copii, juniori şi seniori, la Iaşi s-a desfăşurat și Adunarea generală de alegeri, noul organ de conducere având următoarea componență: președinte - Oltean Marius; vicepreşedinţi - Goron Dan, Andrei Sorin; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri - Iuhoş Iosif, Bîrluţ Florin, Mucichescu Minerva, Miron Sorin

• **2006 (12-14 mai),** se organizează CE juniori și seniori, acțiune aprobată în anul 2005, de către Congresul Federației Europene; au participat 26 țări, sportivii români obținând 19 medalii și 21 locuri IV-VI.

• **2006 (**12-16 iulie)**,** la CM taekwon-do ITF din Tegucigalpa, Honduras, cei 7 sportivi români participanți au obținut 7 medalii, iar Mihai Mădăian a cucerit 2 medalii de aur.

• **2007,** s-a desfăşurat **(22-25 februarie),** CN copii, juniori şi seniori de la Mediaş;

• **2007 (27-29 aprilie),** CE din Poprad, Slovacia – s-au cucerit 15 medalii, din care 8 fiind de aur; **(31 mai-3 iunie)** CM din Quebec, Canada – participarea cu 24 de sportivi și obținerea a 10 medalii şi 7 locuri IV – VI, iar sportivul Mădăian Mihai a fost declarat cel mai bun junior al lumii din ultimii 4 ani.

• **2007 (22-25 februarie),** ca urmare a unor incidente care au avut loc cu ocazia CN la Mediaș, Adunare generală a adoptat măsura excluderii CS Salamandra Constanța din cadrul federației, a aprobat decizia vicepreședintelui Andrei Sorin și a ales un nou vicepreședinte, în persoana lui Tripa Ferenc, de la CS Royal Kwon Oradea.

• **2008 (29 februarie-2 martie),** Adunarea generală, desfășurată cu ocazia CN juniori și seniori de la Sibiu, a hotărât creșterea numărului de membri ai Biroul federal de la 9 la 11, fiind aleși Mureșan Alexandru și Fântână Dorel.

• **2008,** pe plan intern s-au organizat următoarele acțiuni: **(29 februarie-2 martie)** CN juniori și seniori la Sibiu – organizator Birluț Florin; **(4-6 aprilie)** CN copii de la Baia Mare; **(17-18 aprilie)** Cupa Rono pentru copii, juniori şi seniori la Oradea – organizator Ruzskai Hajnalka; **(28-30 noiembrie)** Cupa României la Timişoara - organizator Olaru Dan, concomitent cu Cursurile de perfecţionare al antrenorilor şi instructorilor; **(12-13 decembrie)** Cupa României pentru copii şi Cupa Transilvania pentru juniori şi seniori la Cluj-Napoca – organizator Mureşan Alexandru.

• **2008 (16-18 mai),** CE juniori şi seniori, în localitatea Wroclaw, Polonia – s-au obţinut 16 medalii şi 8 locuri IV – VI; **(20-22 iunie)** Cupa Internaţională de vară la Oradea – organizator Tulkos Romeo; **(15 – 19 octombrie);** Cupa Mondială pentru juniori mici, juniori şi seniori la Riva del Garda, Italia și s-au remarcat Panţel Bianca - locul III la luptă individual -52 kg, iar Oprescu Cosmin - locul I la probele de luptă individual -71 kg şi tehnici speciale, fiind declarat cel mai bun senior al competiţiei.

• **2009 (**27 februarie - 1 martie)**,** CN juniori şi seniori, la Iaşi; **(21 – 22 martie)** CN copii, juniori III şi II la Oradea; **(22-25 octombrie)** Cupa României la Cluj, unde au participat 210 sportivi; **(12 decembrie)** Cupa Transilvania copii, junori şi seniori la Cluj-Napoca

• **2009,** pregătiri centralízate **(30 martie-12 aprilie)** a lotului naţional de juniori şi seniori, masculin şi feminin la Baia Mare și **(2-14 noiembrie)** în vederea participării la CM din

• **2009,** pregătiri internaționale: **(24 – 26 aprilie)** CE din Benidorm, Spania – 4 medalii și 4 locuri IV-VI la juniori, 11 medalii și 3 locuri IV-VI la seniori; **(25-29 noiembrie**) CM Mar del Plata, Argentina - 6 medalii şi 9 locuri IV – VI; (19-21 iunie) Cupa Internaţională de vară cu participarea României și Slovaciei, la Oradea.

• **2009 (20-22 februarie),** s-au organizat cursulde perfecţionare al antrenorilor şi instructorilor şi seminariile de pregătire al sportivilor şi arbitrilor, la Baia Mare.

• **2010,** au avut loc competițiile interne: **(26-28 februarie)** CN juniori şi seniori la Sibiu; **(17 aprilie)** Cupa Rono pentru copii, juniori şi seniori la Oradea; **(21-22 mai)** CN pentru copii (juniori III şi II, sub 14 ani) în Cluj Napoca;**(noiembrie)** Cupa României pentru copii, juniori şi seniori la Baia Mare; (10-12 decembrie) Cupa Transilvania pentru copii, juniori şi seniori în Cluj-Napoca.

• **2010 (31 martie-10 aprilie),** s-a organizat pregătirea centralizată a lotului naţional de juniori şi seniori, masculin şi feminin, la Baia Mare.

• **2010 (29-31 ianuarie și 10-12 septembrie),** cursurile de perfecţionare pentru instructori şi antrenori, seminarul de arbitraj şi stagiul tehnic pentru sportivi, în localitatea Călan și Baia Mare.

• **2010 (29 aprilie-2 mai)** CE juniori şi seniori, în Skovde, Suedia, unde s-au cucerit: 13 medalii şi 14 locuri IV - VI, din care 5 medalii la juniori, 8 medalii la seniori, 6 locuri IV – VI la juniori şi 8 locuri IV – VI la seniori; **(17-20 iunie)** Cupa Internaţională de vară la Oradea; **(21-24 octombrie)** Cupa Europei în Bratislava, Slovacia.

Probele oficiale cuprinse la Campionatelor Mondiale şi Europene: 1. **Tull centuri negre (Pattern)**: individual pentru 1 DAN, 2 DAN, 3 DAN, 4 – 6 DAN (echivalentul cu Kata de la Karate) şi pe echipe; 2. **Luptă (Sparring)** individual şi pe echipe; 3.**Tehnici speciale (Special Technique)** individual şi pe echipe – probă care conţine tehnici de sărituri în înălţime şi lungime cu finalizare prin lovirea unei ţinte; 4. **Spargeri forţă (Power test)** individual şi pe echipe– conţine tehnici de lovire cu mâna şi piciorul finalizându-se prin spargerea mai multor scânduri prinse în aparatele speciale pentru spargeri; 5. **Luptă tradiţională (pre-aranjată) (Traditional sparring)** – probă care se execută în perechi (câte 2 sportivi), echipele putând fi formate din 2 băieţi, două fete, sau mixt. Tehnicile folosite sunt cele din conţinutul probelor de Tull şi de luptă. Se punctează corectitudinea execuţiei, coregrafia, forţa, viteza de execuţie, complexitatea elementelor şi coordonarea celor 2 parteneri.

ECHIPAMENTUL SPECIFIC DE ANTRENAMENT ŞI COMPETIŢIE

Se clasifică în echipamente de antrenament şi în echipamente decompetiţie. Echipamentul de antrenament este constituit dintr-un costum special, cu o croială specific coreeană, purtând denumirea de “DOBOK”. Dobokul este format din doua piese (componente): pantalonul şi bluza.

Pantalonii sunt largi, cu o croială dreaptă, având la brâu mai multe rânduri de elastic şi, în cele mai multe cazuri, un şnur care permite fixarea lor pe corp.

Bluza de dobok, tot cu o croială dreaptă, are mânecile lungi astfel încât ele să treacă peste încheietura pumnului. Culoarea dobokului este albă, iar pe partea stângă la nivelul pieptului este aplicată emblema Federaţiei Internaţionale de Taekwon-do. Simetric, pe partea dreaptă, se poate aplica emblema federaţiei sau organizaţiei naţionale.

Pe spatele bluzei este imprimată denumirea stilului: TAEKWON-DO - şi a federaţiei internaţionale: I.T.F. Acestea sunt dispuse, de sus în jos pe

spatele bluzei, în caractere coreene şi în traducere, într-un arc de cerc deasupra caracterelor coreene.

La brâu, peste bluza dobokului, se leagă un cordon ce poartă denumirea de centură. Acesta poate să aibă diferite culori, în funcţie de pregătirea sportivului. Centurile la rândul lor, se împart în centuri colorate şi în centuri negre. Centurile colorate sunt, în ordine crescătoare, următoarele: centura albă (10 GUP), centura albă cu dungă galbenă (9 GUP), centura galbenă (8 GUP), centura galbenă cu dungă verde (7 GUP), centura verde (6 GUP), centura verde cu dungă albastră (5 GUP), centura albastră (4 GUP), centura albastră cu dungă roşie (3 GUP), centura roşie (2 GUP), centura roşie cu dungă neagră (1 GUP). Centurile negre urmează imediat după centura roşie cu dungă neagră şi încep cu centura neagră 1 DAN, după care urmează 2 DAN, 3 DAN, 4 DAN, 5 DAN, 6 DAN, 7 DAN, 8 DAN, şi 9 DAN, aceasta din urmă fiind mult timp purtată doar de către fondator, iar la această dată existând mult mai mulţi mari maeştri care deţin acest grad.

În momentul în care un sportiv deţine centura neagră (1 DAN), el trebuie să-şi aplice pe partea inferioară a bluzei, de jur-imprejur, o dungă neagră cu lăţimea de 2,5 cm. Dobokul rămâne astfel până la obţinerea gradului de 4 DAN şi al titlului de instructor internaţional când se mai aplică, câte o dungă neagră pe cusăturile exterioare ale pantalonilor şi ale mânecilor. Un deţinător al gradului de 4 DAN, fără a fi instructor internaţional, nu poate purta aceste însemne.

Echipamentul de competiţie constă, obligatoriu, din dobok care trebuie să fie aranjat astfel încât să exprime gradul pe care il deţine concurentul, cu toate inscripţiile şi emblemele care au fost descrise mai sus. Alte echipamente obligatorii sunt protecţiile de mâini şi de picioare, aprobate prin regulamentul I.T.F., proteza dentară, precum şi scoica, la probele de luptă.

Cine doreşte poate să-şi completeze acest echipament cu apărători pentru protejarea tibiilor, acestea nefiind obligatorii. Celelalte probe competiţionale, în afară de dobok, nu necesită alte echipamente speciale.

COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE – STRUCTURILE ORGANIZATORICE - EVENIMENTE NOTABILE

Federația Română de Taekwondo ITF a luat ființă în anul **2000 și are sediul la**Cluj-Napoca.

FR de Taekwondo ITF este prezentată în Anuarul Sportului din 2001, afiliată la: Federația Internațională de Taekwondo (2000) și Federația Europeană de Taekwondo (2000).

Componența Biroului federal, în **2001**, era următoarea: președinte (și antrenor federal) – Marius Oltean; vicepreședinți – Cristinel Popa, Robert Sibișeanu; membri – Alexandru Mureșan, Dorel Fântână, Desideriu Borzași, Angela Minerva Mucichescu.

- **2002,** vicepreședintele Robert Sibișeanu a fost înlocuit cu Olaru Dan și în calitate de membri Alexandru Mureșan, Dorel Fântână au fost înlocuiți de Goron Dan și Bîrluț Florin.
- **2003,** membru al Biroului federal - Bîrluț Florin va fi înlocuit de Muntean Mircea (secretar general), Incze Karoly (secretar federal) și Iuhos Iosif.
- **2006,** componența Biroului federal era următoarea: președinte (și antrenor federal) – Oltean Marius; vicepreședinți – Olaru Dan și Popa Cristinel; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri – Goron Dan, Mucichescu Minerva, Iuhos Iosif și Borzasi Desideriu.
- **2007,** vicepreședinții Olaru Dan și Popa Cristinel au fost înlocuiți de Goron Dan și Tripa Ferenc și Miron Sorin a fost ales membru al Biroului.
- **2008, Fântână Dorel, Mureșan Alexandru, Birluț Florin se alătură Biroului federal, în calitate de membri.**
- **2009,** FR de Taekwondo era condusă de Biroul federal, care avea următoarea componență: președinte – Oltean Marius; vicepreședinți – Goron Dan și Trip Ferenc; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri – Mucichescu Minerva, Iuhos Iosif, Birluț Florin,

Miron Sorin, Fântână Dorel, Mureșan Alexandru.

- Situația organizatorică: 22 de structuri afiliate din 9 județe; 1338 sportivi legitimați, dintre care 532 seniori (427 baieți, 105 fete), 364 tineret/juniori (267 băieți, 97 fete), 442 copii (319 băieți, 123 fete); 14 antrenori; 22 instructori sportivi; 49 arbitri.

- Clasamentul pe unități sportive: 1. CS Liga de Est (Vaslui), 2. ACS Kwang Gae (Iași) și 3. CS Dragonul (Baia Mare).

• **2010,** FR de Taekwondo era condusă de următorul Birou federal: președinte – Oltean Marius; vicepreședinți – Goron Dan și Mureșan Alexandru; secretar general – Muntean Mircea; secretar federal – Incze Karoly; membri – Banea Ciprian, Fântână Dorel, Birluț Florin, Mucichescu Minerva, Tripa Ferenc, Tulkos Romeo. În cadrul federației, funcționează următoarele comisii: Comisia Tehnică; Comisia Centrală de Competiții și Evidență; Comisia de Disciplină; Comisia de Apel; Comisia Centrală Antidoping; Comisia de Combatere a Violenței în Sport.

RETROSPECTIVĂ
ÎN IMAGINI

PROBE SPECIFICE TAEKWON-DO-ULUI

Proba de TULL individual

Proba de TULL echipe

Proba de LUPTĂ masculin

Proba de LUPTĂ feminin

Proba de SPARGERI (prima din cele 5) cu pumnul

Proba de SPARGERI (cea de-a treia) cu piciorul

Proba Tehnici speciale

Numărul sportivilor de taekwondo în continuă creștere

FIGURI REPREZENTATIVE

SPORTIVI MEDALIAȚI CU AUR LA CM DE SENIORI

2005 Dortmund (GER)	INCZE Szilard	spargeri forţă
2007 Quebec (CAN)	BÎRLUŢ Florin, CATRICICĂU Remus, INCZE Szilard, IONICESCU Marius, IAVU Alexandru, MĂDĂIAN Mihai, MĂDĂIAN Mircea, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin	forţă echipe

SPORTIVI MEDALIAȚI CU AUR LA CE DE SENIORI

2003 Rijeka (CRO)	BÎRLUŢ Florin	54 kg
2005 Teraccina (ITA)	MIRON Marcel	tehnici
2005 Teraccina (ITA)	INCZE Szilard	spargeri
2005 Teraccina (ITA)	BÎRLUŢ Florin,IAVU Alexandru, IONICESCU Marius, INCZE Szilard, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin	tehnici echipe
2006 Constanţa (ROU)	BÎRLUŢ Florin	luptă -63kg
2007 Poprad (SVK)	PANŢEL Bianca	luptă -52kg
2007 Poprad (SVK)	IONICESCU Marius	tull 3 dan
2007 Poprad (SVK)	OPRESCU Cosmin	spargeri forţă -71 kg
2007 Poprad (SVK)	MIRON Marcel	tehnici speciale
2007 Poprad (SVK)	BÎRLUŢ Florin, CATRICICĂU Remus, INCZE Szilard, IONICESCU Marius, MĂDĂIAN Mihai, MĂDĂIAN Mircea, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin, PASKUJ Alexandru	tehnici speciale echipe
2007 Poprad (SVK)	BÎRLUŢ Florin, CATRICICĂU Remus, INCZE Szilard, IONICESCU Marius, MĂDĂIAN Mihai, MĂDĂIAN Mircea, MIRON Marcel, OPRESCU Cosmin, PASKUJ Alexandru	spargeri forţă echipe
2008 Wroclaw (POL)	BIBU Adrian, BÎRLUŢ Florin, BOŢI Ioan,	tehnici speciale echipe

	INCZE Szilard, IONICESCU Marius, MĂDĂIAN Mihai, MIRON Marcel, MIRON Sorin, OPRESCU Cosmin, PETRUȘA Alexandru	
2009 Benidorm (ESP)	MIRON Marcel	tehnici speciale
2009 Benidorm (ESP)	INCZE Szilard	power test
2009 Benidorm (ESP)	BÎRLUȚ Florin, BOȚI Ioan, INCZE Szilard, IONICESCU Marius,MĂDĂIAN Mihai, MIRON Marcel, MIRON Sorin, OPRESCU Cosmin, ȘPAN Alin, SZERVACZIUS Robert	tehnici speciale echipe

Echipa tehnică care a asigurat pregătirea și participarea la CM și CE:

- Oltean Marius – antrenor coordonator seniori
- Iuhos Iosif – antrenor principal seniori
- Goron Dan – antrenor secund seniori
- Tripa Francisc – antrenor secund seniori
- Muntean Mircea – antrenor coordonator juniori
- Olaru Dan – antrenor principal juniori
- Fântână Dorel – antrenor secund juniori
- Mucichescu Minerva – antrenor secund juniori

BÎRLUȚ, FLORIN VIOREL (1978), n. în Sibiu. Absolvent al Facultății de Științe Sociale din Sibiu (2010) licențiat în educație fizică și sport al Universității ”L. Blaga” și al masterului. A terminat cursurile școlii naționale de antrenori. Profesor de educație fizică și sport. A practicat artele marțiale stilul taekwan-do I.J.F. la vârsta de 19 ani sub îndrumarea antrenorului Enache Valentin. Legitimat în 1998 de C.S. Hwarang din Sibiu. De 10 ori campion național în intervalul 2002-2010 la seniori. De 14 ori selecționat în loturile naționale de seniori. Pe plan internațional, vicecampion balcanic. În CM a cucerit locul I în 2005 la Quebec (Canada), 1 loc II în 2003 la Varșovia (Polonia) și 4 locuri III în 2003 la Varșovia (Polonia); în 2005 la Dortmund (Germania), în 2007 la Quebec (Canada) la spargeri – 63 km și la tehnici speciale pe echipe. La CE de seniori: 5 medalii de aur: în 2003 la Rijeka (Croația); în 2005 la Teraccina (Italia), în proba de 54 kg și tehnici echipă; în 2006 la Constanța (România) la proba de luptă (63Kg), în 2007 la Poprad (Slovacia), la proba de spargeri și forță pe echipe și tehnici speciale pe echipe, în 2009 la Benidrom (Spania) la tehnici speciale pe echipe; o medalie de argint în 2006 la Constanța (România) la proba - spargeri forță pe echipe și 8 medalii de bronz în 2002 la Trebon (Cehoslovacia), la luptă individuală; în 2003 la Rijeka (Croația)la tull echipe; în 2005 la Teraccina (Italia) la tull echipe; în 2007 la Poprad (Slovacia) tull echipe; în 2008 Wroclaw (Polonia) 2 dan; în 2009 la Benidrom (Spania) la spargeri echipe și proba test echipe. La loturile naționale s-a pregătit cu 8 antrenori: M. Oltean, M. Muntean, C. Popa, D. Olaru, D. Gorun, I. Iuhos, Al. Mureșan, D. Fântână. Membru în Biroul federal și președinte al Comisiei de Disciplină. Distins cu Medalia Meritul Sportiv cls I (2003). Maestru Emerit al Sportului (2004).

CATRICICĂU, REMUS (1984), n. în Baia Mare. Absolvent al facultății de Educație Fizică și Sport a Universității ”Bogdan Vodă”, specializare atletism din Baia Mare în 2008. A fost selecționat și pregătit de la vârsta de 12 ani în Taekwon-Do I.T.F. de antrenorii Dan și Monica Goron. Legitimată la clubul sportiv ”Dragonu” din Baia Mare (1997), asistat de aceiași antrenori. Selecționat de 3 ori în lotul național de juniori și de 5 ori în cel de seniori, având 8 antrenori (M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, D. Gozon, D. Fântână, D. Olaru, Cr. Popa, I. Juhos). A cucerit 5 titluri de campin național la juniori 11 la seniori. Campion balcanic în 2001 la Cluj-Napoca (România). În competițiile internaționale a realizat următoarele performanțe: în CE de seniori în 2009 la 54 kg cucerește medalia de argint la Benidrom (Spania), în 2006, medalia de bronz la Constanța (România). În CM obține locul III în 2009 la Mar de Plata (Argentina) la două probe-tehnici speciale pe echipe și forță pe echipe. Arbitru categoria a III-a.

FÂNTÂNĂ, DOREL. Instructor internațional în grad de 4 dan ITF. Arbitru național și internațional. Medaliat la CE seniori din 2001 (Spania) cu o medalie de bronz în proba de spargeri forță echipe și clasat pe locul V la CM seniori din 2001 (Italia), în proba spargeri echipe. Din 2001 este membru al Biroului federal din cadrul FR Taekwondo ITF.

GHEŢEU, LARISA ANDRA (1989), n. în municipiul Vaslui. Absolventă a colegiului Economic ”Anghel Rugină” (2008). Studentă. A practicat mai multe ramuri sportive: handbal, volei, dans sportiv, dar la nivel de performanță, arte marțiale. A fost inițiată în Taekwon-Do la 9 ani , îndrumată fiind de antrenorul Hondru Mihai. Legitimată la C.S. ”Liga de Est” din Vaslui. A cucerit 10 titluri de campion național la juniori și 4 la seniori. Selecționată de 3 ori în echipa națională de juniori. La CE de juniori de la Constanța (România) din 2006, a ocupat locul II. Deține titlul de arbitru.

GORON, DAN SORIN (1976), n. în Baia Mare. A absolvit facultatea de Educație Fizică și Sport și Masteratul în managementul sportiv. A început să se inițieze în tainele artelor marțiale la 6 ani, legitimat la CS *Dragonul* din Baia Mare. Performanță a realizat în concursurile de Taekwon-do, dar consacrarea a cunoscut-o în activitatea antrenorală, începută în 1993. Antrenor al clubului clujean și al lotului național în 2001 în intervalul 2005-2008. Cu sportivii săi a obținut 112 titluri la CN și a promovat în lotul reprezentativ de tineret 15 sportivi și 10 în cel de seniori. Dintre sportivii săi promovați în loturile naționale se detașează: R. Cartricicău, Monica Goran, V. Pop, M. Madaian, Bianca Pop, Andreea Orban, Misura, Rebeka Kollar, Ardelean,Stanca Rocaș, Lohina Bogdan, Iulia Filip, Diana Toader, D. Siszer, Gr. Iuhasz. Antrenor emerit (2007), arbitru categoria A (1995). Distins cu Medalia Meritul Sportiv cls. I (2004).

GULER, ANA CORNELIA (1989), n. în Oradea, jud. Bihor. Studii liceale. Sportivă de performanță, practicantă a stilului taekwondo-ITF, de la 11 ani, sub îndrumarea antrenorul Sas Alexandru. A fost legitimată la CS Taekyon (1999-2004) - antrenor Sas Alexandru și CS King Do din Oradea (din 2005) – antrenor Romeo Tulkos. Campioană națională la juniori și 3 titluri la seniori. Selecționată în lotul național de juniori și seniori, unde s-a pregătit cu: Marius Oltean, Mircea Muntean, Iosif Iuhos, Cristinel Popa, Dan Olaru,

Dan Goron și Alexandru Mureșan. În competițiile internaționale oficiale a obținut următoarele rezultate: 2007 - medalie de aur în proba tehnici speciale echipe și bronz în proba de spargeri forță echipă, la CE de juniori (Poprad); 2008, cucerește primele medalii la CE de seniori (Wroclaw) – 2 medalii de bronz în probele pe echipe tehnici speciale și spargeri forță; 2009 – medalie de argint la echipe spargeri forță, bronz la echipe tehnici speciale și locul al IV-lea la spargeri forță individual, la CE seniori (Benidorm, Spania); 2010 - medalie de bronz în proba pe echipe spargeri la CE seniori (Suedia). Arbitru. Laureata a sportului bihorean în 2009.

INCZE, KAROLY. Inginer IT. Promotor al artelor marțiale, în special în ramura taekwondo ITF. Campion național și medaliat la campionatele naționale de taekwondo itf, reprezentând în competiții pe AS *Ardealul* Cluj-Napoca. A obținut medalia de bronz la CE 2001 (Spania) în proba spargeri forță echipe (Iuhoș Iosif, Incze Karoly, Florean Paul, Damache Eugen, Fântână Dorel, Sloninov Sergiu) și un loc V la lupte 63 kg. Instructor național în grad de 2 dan taekwondo ITF și arbitru național categ. a II-a, din 2005. Secretar federal al FR Taekwondo ITF, începând din 2003. Decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

INCZE, SZILARD (1977), n. în Miercurea Ciuc, jud. Harghita. Absolvent al școlii profesionale și al liceului nr. 4 din orașul natal (1995). Strungar, agent comercial. A intrat în sala de arte mațiale la 15 ani, pregătit de antrenorul Sima Mihaly, consacrându-se în taekwon-do ITF. Legitimat la cluburile sportive: ”Nike” (1992-1996), pregătit de cel ce l-a selecționat și inițiat, ”G.I” (1996-2009), antrenat de R. Andraș ”Ardealul” din Cluj-Napoca (din 2010). A obținut rezultate remarcabile în CN, în CM și CE. De 2 ori campin național la juniori și de 15 ori la seniori. A făcut parte din echipele naționale de 9 ori cu care a cucerit: 1 loc I la CM din 2007 la Quebec (Canada), la proba forță pe echipe, locul II în 2009 la Mar Del Plata (Argentina), de 4 ori locul III la Dortmund (Germania), la 63 kg, în 2007 la Quebec (Canada) la proba tehnici speciale pe echipe. La CE de seniori dobândește 5 medalii de aur la Teraccina (Italia) în 2005 la proba spargeri, în 2007 la Poprad (Slovacia), la proba tehnici speciale pe echipe și la spargeri forță pe echipe, 2008 la Wroclaw (Polonia) la probe speciale pe echipe, în 2009 la Benidorm (Spania), la proba power test, 3 medalii de argint, în 2006 la Constanța (România) la proba spargeri forță, individual și pe echipe, în 2007 la Poprad (Slovacia), la proba spargeri forță, 5 medalii de bronz: în 2005 la Teraccina (Italia) la proba tull echipe, în 2007 la Poprad (Slovacia) la proba tull echipe și luptă pe echipe, în 2009 la Benidorm (Spania), la probele spargeri pe echipe și power test echipe. Maestru al sportului (2004). A fost menționat de 5 ori ca cel mai bun sportiv la județului Harghita.

IONESCU, LIVIA (1988). n. în Galaţi. Absolventă a liceului. A început să practice arte marţiale, stilul Taekwondo ITF, sub îndrumarea antrenorului N. Milea, la vârsta de 5 ani. Legitimată la CSM ”Dunărea” din Galaţi. Deţinătoare a 5 titluri de campioană naţională la junioare şi 6 titluri la senioare. S-a situat pe locul V la CE. A fost selecţionată în echipa naţională de junioare de 5 ori si de 5 ori în cea de senioare, pregătită de antrenorul C. Apostol. Deţine centura neagră 1 Dan. Arbitru naţional, categ a II-a. Maestru al Sportului (2001).

IONICESCU, MARIUS (1975), n. în Vaslui. Absolvent al liceului de Științe sociale din orașul natal. Student la Facultatea de Educație Fizică și Sport din Universitatea *Al. I. Cuza* din Iași. A început să practice artele martiale, stilul Taekwon-Do I.T.F. la o 17 ani,

sub îndrumarea antrenorului V. Cruceru. Legitimat la C.S. *Liga de Est* din Vaslui (1992-2005), iar din 2006 s-a transferat la C.S. *Sulsa* Vaslui, antrenat de M. Ionescu. A fost de 13 ori campin național la seniori. Selecționat în echipa reprezentativă la 15 ani. În competițiile internaționale (participant de 8 ori la CE și de 4 ori la CM) a obținut următoarele performanțe: locul II în 2005 la CM de la Dortmund (Germania); locul III în 2003 la Varșovia (Polonia), la proba tull 1 dan, în 2005 la Dortmund, în proba tehnici speciale, în 2009 la Mar Del Plata (Argentina), la proba forță pe echipe și la proba tehnici speciale pe echipe. La CE ocupă locul I la proba de tehnică pe echipe în concursul de Teraccina (Italia) din 2005; pe același loc în 2007 la Poprad (Slovacia) la proba tull 3 dan, ca și în 2009 la concursul de la Benidorm (Spania), la proba tehnici speciale pe echipe. Tot la CE se va urca pe locul II la proba tull 2 dan în 2005 la Teraccina; în 2003 la Riyeka (Croația), la proba tull echipe ca și în 2005, la Teraccina la proba tull echipe și în 2006 la Constanța (România) la proba tull 3 dan va cuceri locul III, repetat în 2008 la Wroclaw (Polonia) la proba 2 dan în 2009 la Benidorm (Italia), în probele spargeri echipe și power test pe echipe. Antrenori care l-au asistat în acest parcurs performanțial au fost: M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, I. Iuhos, D. Olaru, D. Goran și D. Fântână. Maestru Emerit al Sportului. A primit medalia ”Meritul Sportiv” cls. I (2004).

IUHOȘ, IOSIF. Campion național și medaliat la campionatele naționale, reprezentând AS Delta Cluj Napoca. Medaliat la: CE seniori din 2001 (Spania) cu 2 medalii de bronz la luptă individual 54 kg și spargeri forță echipă; CE seniori din 2003 (Rijeka) o medalie de bronz în proba tull echipe; CM seniori din 2003 (Varșovia) o medalie de argint în proba pe echipe și una de bronz la individul 54 kg. Din anul 2003 este ales membru al Biroului federal din cadrul FR Taekwondo ITF.

KOLLAR, REBEKA MARIA (1993), n. în Baia Mare, jud. Maramureș. Elevă. Practicantă a artelor marțiale – taekwon-do ITF, de la 11 ani, cu perspective de afirmare pe plan internațional. A fost legitimată la CS Dragonul Baia Mare, din 2004, unde se pregătește cu antrenorul. Campioană națională la juniori, a început sa obțină performanțe la competițiile internaționale oficiale în anul 2009 la CE de juniori din Spania (Benidorm), unde a obținut 2 medalii de bronz în proba power test individual și cu echipa. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii Monica și Dan Goron, Dan Olaru, Cristinel Popa, Marius Oltean și Iosif Iuhoș. Laureată a sportului din jud. Maramureș în anul 2009.

MILEA IONELA (1985). n. în Galaţi. Absolventă a Facultăţii de Educaţie Fizică şi Sport, Universitatea de Jos Galaţi (2008) şi a Facultăţii de Drept a Universităţii Spiru Haret. Practică Taekwondo de la o vârstă fragedă, sub îndrumarea antrenorului N. Milea. Legitimată din 1996 la CSM Dunărea, pregătită de acelaşi antrenor. A cucerit 3 tituluri de campion naţional de juniori şi de 8 ori la seniori. A ocupal locul VIII la CM. De 5 ori selecţionată in lotul naţional de junioare şi la 12 ori în cel de senioare. A obţinut licenţa de arbitru categ. II. Centura neagră 2 Dan Taekwondo. Maestru al Sportului (2008).

MIRON, MARCEL (1972), n. în Vaslui. Absolvent al Facultății Construcții și Arhitectură din Universitatea tehnică ”Gh. Asachi” din Iași (2003). Inginer. A practicat la nivel de performanță artele marțiale, la 15 ani fiind inițiat de antrenorul C. Stanca în Taekwon-Do ITF. Legitimat la Cluburile: “Voința” (1994-1996), Liga de Est, (1997-2010), ambele din Vaslui, antrenat succesiv de V. Cruceru, C. Stolnicu, M.

Handu, M. Ionescu. A cucerit de 3 ori titlul de campin național la juniori, 35 la seniori (individual și pe echipă). De 10 ori promovat în loturile naționale, având ca antrenori pe M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, D. Olaru, în perioada 2001-2010. Deține un bogat palmares internațional: de 3 ori s-a situat pe locul I și de 2 ori pe locul III în campionatul balcanic; de 7 ori locul I la CE, în intervalul 2005-2010 la Teraccina (Italia), Poprad (Slovacia), Benidorm (Spania), 1 medalie de argint la Constanța (România) în 2006 și 10 medalii de bronz (2002-2009) în aceleași concursuri individuale și pe echipe. La CM: 3 medalii de argint la Dortmund (Germania) în 2005 și la Varșovia (Polonia) în 2003 și la Mar del Plata (Spania) în 2009; 3 medalii de bronz în 2009 la Mar Del Plata (Spania) și o medalie de bronz la CM din Quebec (Canada). Maestru Emerit al Sportului (2004).

MIRON, SORIN (1978), n. în Vaslui. Absolvent al Facultății de Automatică și Calculatoare a Universității ”Gh. Asachi” din Iași (2003). Are studii și de masterat în probleme de management și marketing în sport (2007); a dobândit și calitatea de antrenor în Taekwon-do ITF în 2008 parcurgând cursurile Școlii Naționale de Antrenori, cu această specializare. A început să practice sportul respectiv la 16 ani, sub îndrumarea lui C. Stolnicu. Legitimat la clubul sportiv ”Liga de Est” din Vaslui (1994-2004) având ca antrenori pe C. Stolnicu, M. Ionescu, M. Hondra și V. Cruceru și „Li Kwang –Gae” din Iași (din 2005), asistat de antrenorii S. Miron, V. Andrei. Performanțe: de 6 ori campin național la seniori și de 5 ori selecționat în loturile naționale; de 2 ori campion european la concursul tehnici speciale pe echipe, în 2008 la Wroclaw (Polonia) și în 2009 la Benidorm (Spania), odată de vicecampion în 2006 la Constanța (România) la proba de spargeri și power test pe echipe. Antrenori cu care s-a pregătit la lot: M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, D. Olaru, C. Popa, I. Iuhos Membru în Biroul federal al FR. TKD ITF (din 2006); președinte și membru fondator (2004) al CS Kwang-Gae din Iași; director al Comisiei de Antidoping al federației respective (din 2010). Arbitru internațional, cat. I. A organizat CN de Taekwon-Do ITF în 2006 și 2009, a participat la diverse demonstrații de popularizare a sportului respectiv în marile orașe.

MUNTEAN, MIRCEA VALENTIN (1969), n. în Cluj-Napoca. Inginer, absolvent al Facultății de Construcții de Mașini din Universitatea Tehnică Cluj-Napoca (1994). A obținut diploma de antrenor, specializare în taekwon-do ITF (2005). A practicat în adolescență (la 16 ani) mai multe sporturi: tenis de masă, handbal, dar la nivel de performanță – taekwon-do ITF (selecționat Maszasz G. și Ocolișcan F.) și fotbal. Pentru început a fost legitimat la secția de fotbal a Clubului „Universitatea” din Cluj (1984-1986) avându-l ca antrenor pe L. Băgăreanu. Din 1995 va aparține Cluburilor de Taekwon-do ”Ardealul” (1995-1997), antrenat de M. Oltean, ”Marțial Arts Dej” (1997-2005), ”Impact” Cluj (2006-2010), la ultimele două fiind pregătit de M. Muntean. Ca sportiv a fost de 5 ori campion național, de 7 ori vicecampion și s-a situat de 7 ori pe locul III în intervalul 1994-2001. Ponderea activității sale o constituie, activitatea de antrenor în care a format 47 campioni naționali, balcanici, europeni și mondiali, la toate categoriile de vârstă (juniori, seniori f+b). Dintre sportivii formați de MM. reținem pe: A. Fodor, R. Vaida, Al. Lazăr, M. Yekoni, P. Florean, Adela Felecan. A antrenat loturile naționale în perioada 2001-2010. Secretar general al FR. TAD ITF (2000-2010), precum și secretar general al Federației de Sud Est a Europei de Taekwon-do ITF (2009). A condus în calitate de director comisia de arbitrii a FR TKD ITF din 2001. Arbitru internațional clasa A (Mondial) din 2006. Deține gradul de 5 Dan din 2007. Antrenor Emerit (2003). Distins cu Medalia ”Meritul Sportiv”, cls II-a (2004). A elaborat și a prezentat mai multe comunicări la sesiuni științifice.

NEAGU, SILVIU RADU (1994), n. în Sibiu. Elev. Practicant al artelor marțiale – taekwon-do ITF, de la 8 ani, sub îndrumarea lui Florin Bîrluț. Legitimat la CS Hwarang-do Sibiu (din 2001), unde se pregătește cu același antrenor. Campion național la juniori. Debutant pe plan internațional la CM juniori din 2009 (Mar del Plata - ARG), se clasează pe locul al VI-lea la categ. -56 kg, iar la CE juniori din același an (Benidorm - ESP) pe locul al IV-lea în proba pe echipa power test. Reușește să obțină titlul de campion european la juniori, în anul 2010 (Suedia), în proba pe echipe tehnici speciale și o medalie de bronz în proba pe echipa sparring. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Marius Oltean, Mircea Muntean, Iosif Iuhoș, Popa Cristinel, Dan Olaru, Alexandru Mureșan.

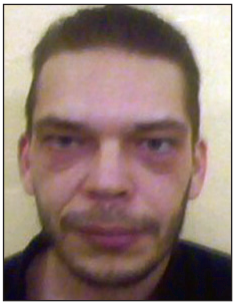

OLARU, DAN (1963), n. în Timișoara. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității Tibiscus (1982) și diplomat al Școlii Naționale de antrenori, specializarea Karate. La 12 ani începe să se pregătească sub îndrumarea lui D. Buric și M. Fayama. Legitimat la cluburile ”Camo București”, antrenor M. Ungurean, A.S. ”Toshirom” (1993-2001) și C.S. ”Daisho” Timișoara (2002-2010). S-a situat pe locurile III în Cupa Steaua (1988) și II la selecția în lotul național de karate (1990) în proba de lupte. Ca antrenor a avut o activitate susținută, concretizată în obținerea de 26 titluri de campion național și promovarea în loturile reprezentative a 2 juniori și 8 seniori. A lucrat ca antrenor la A.S.” Toshirom” Timiș (1993-2001), la CS ”Daisho” Timișoara (2002-2010), la lotul național de karate VIS KF (1983-1994), la lotul național al FRTKD – ITF (2000-2010). Rezultatele sportivilor săi: 10 titluri de campion național individual FRTKW – ITF, dublu campion național pe echipe și individual karate WSKF (1993-1994) la masculin; vicecampion la Cupa Mondială KARATE-ICA, echipe. Sportivii săi Flaviu Iancu a ocupat locul V la CE TKD – ITF juniori, iar Ioan Boți, a fost dublu campion european de juniori la TKD – ITF și locul III la CM TKD – ITF juniori în 2007 la Quebec (Canada) și în 2007 la Poprad (Slovacia) la probele de spargeri forță individual și echipe. Arbitru internațional de karate. Președintele comisiei de Arbitri Karate WSKF. Membru fondator al FRAM, al FRKTDA (Federația Română de Karate Tradițional și Discipline Asociate), și al FR de Taekwondo ITF. Membru în Biroul federal al FRKTDA (1992-1996). Președinte al CS ”Dasiho” din Timișoara. Antrenor Emerit (2003). Cursuri calificare antrenori la BSK-Benheim (Germania) între anii 1996-2000.

OLTEAN, MARIUS - vezi Personalități

OPRESCU, COSMIN (1985), n. în Hunedoara. Absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității „Babeș Bolyai” din Cluj-Napoca (2008). Sporturi practicate: taekwon-do, gimnastică, fotbal. Sub îndrumarea antrenorului Popa Cristinel, de la 8 ani este inițiat în taekwon-do. Legitimat la clubul A.U. „TORNADO” și C.S. „ARDEALUL” din Cluj-Napoca, antrenat de M. Olteanu. A cucerit 4 titluri de campion național la juniori și 5 la seniori. Selecționt de 2 ori în echipa națională de juniori și 5 la seniori. Pe plan internațional a dobândit remarcabile rezultare: medalia de argint la CM din 2007 de la Quebec (Canada), la sparing – 71 kg; medalia de bronz la CM din 2003 de la Dortmund (Germania) la 63 kg și tot în același concurs locul III la tehnici speciale echipe, și de 2 ori locul III la CM din 2009 de la Mar del Plata (Argentina) la proba forță echipe. La CE din 2007 de la Poprad (Slovacia) obține 3 medalii de aur la probele: tehnici speciale pe echipe și spargeri forță echipe și individual la 71 kg. Din nou, în 2008 la CE de la Wroclaw (Polonia) la proba tehnici speciale echipe și apoi în 2009 la CE de la

Benidorm (Spania) la proba tehnici speciale; recucerește locul I. La CE de la Constanța (România) din 2009, obține locul II la tehnici speciale. În 2005 la CE de la Teraccina (Italia), la proba tull echipe intră în posesia medaliei de bronz. Repetată în 2007 la 2 probe (tull și luptă pe echipe) la CE de la Poprad (Slovacia) și în 2009 la CE de la Benidorm (Spania), la proba power test echipe. La CE de juniori va dobândi medalia de argint la Rijeka (Croația) la tehnici speciale și pe cea de bronz la luptă echipă. Maestru al Sportului din 2003.

ORBAN, ANDREA (1987), n. în Baia Mare. Absolventă a Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității ”Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca (2009). A obținut diplomă de antrenor. La 13 ani, selcționată și prăgătită de D. Goron a început să practice Taekwon–do-ul, în paralel tenisul de câmp și handbalul. Legitimată la C.S. ”Dragonul” din Baia Mare (1999-2009), având același antrenor, iar din 2010 a cunoscut pentru CS ”Ardealul” din Cluj-Napoca, antrenor M. Oltean. Rezultate de valoare la CM: locul III în 2007 la Quebec (Canada) la proba spargeri forță echipe seniori, 3 medalii de bronz la CM juniori – 2004 la Riccione (Italia), la proba tehnici speciale echipe, la proba luptă pe echipe și la luptă 63 kg. La CE: o medalie de argint în 2007 la Pobrad (Slovacia), la proba tehnici speciale echipe; 3 medalii de bronz în 2005 de la Teraccina (Italia), la proba forță echipe, tehnici echipe și în 2006 la Constanța (România) la proba luptă echipe; în 2008 la Wroclaw (Polonia) la proba spargeri echipe și în 2009 la Benidorm (Spania) la proba spargeri echipe. La CE de juniori: 3 medalii de bronz în 2003 la Rijeka (Croația) la probele 60 kg, luptă echipe, forță echipe. Numărul de selecții în echipele naționale de juniori a fost de 7 ori, iar în cele de seniori, de 8 ori, având ca antrenori pe Cr. Popa, D. Olaru. A făcut parte de 7 ori consecutiv din primii 10 sportivi ai județului Maramureș. Cetățean de onoare al municipiului Baia Mare.

PIROSCA, KATALIN (1990), n. în Oradea. Absolventă a Colegiului Național ”Mihai Eminescu” din orașul natal. Studentă a Facultății de Educație Fizică și Sport a Universității ”Babeș Bolyai”. S-a inițiat în mai multe ramuri sportive – gimnastică și atletism deși s-a consacrat în arte marțiale, în stilul taekwon-do ITF. A început să-l practice la 14 ani. Legitimată la cluburile sportive: ”Royal Kwon” (2000-2009), antrenată de Francisc Tripa și Pascuj Sandor, ”Ardealu” din 2010 asistată în pregătiri de M. Olteanu. Performanțele sale pe plan intern: de 4 ori campion național la juniori și de 2 ori la seniori. Selecționată de 2 ori în echipa națională de juniori și tot de 2 ori în cea de seniori, antrenată de C. Popa, D. Olaru, D. Goron, D. Fântână, I. Juhos, Al. Mureșan, M. Muntean și M. Oltean. Pe plan internațional: locul I la CM de juniori în 2007, organizat în Poprad (Slovacia), în proba tehnici speciale echipe ca și în 2008 la Wroclaw (Polonia), locul III în 2007, la proba spargeri forță echipe, locul II la CE din Suedia în 2010 la tehnici speciale individual, locul III la CE din 2008 la Wroclaw (Polonia) la tehnici speciale echipe. Declarată cel mai bun sportiv din jud. Bihor în 2003 și 2008.

POP, BIANCA LAURA (1990), n. în Baia Mare, jud. Maramureș. Studentă. A urmat liceul la Colegiul Național Mihai Eminescu - specializarea filologie, din Baia Mare. Sportiv de performanță, practicant al stilului taekwon-do ITF de la vârsta de 12 ani, sub îndrumarea lui Dan Goron. Legitimată la CS Dragonul Baia Mare (2002-2008), având ca antrenori pe Dan Goron și Monica Goron. A fost selectată de 2 ori în lotul național de juniori și a cucerit 5 titluri de campioană națională la juniori. Pe plan internațion, la categoria juniori,

a obținut: medalie de aur pe echipe și bronz la individual și pe echipe - CE Polonia 2008; medalie de bronz pe echipe la CM Quebec (Canada) 2007; medalie de aur și argint pe echipe la CE Slovacia 2007. În anul 2007, s-a situat pe locul V în topul primelor 10 performanțe ale jud. Maramureș.

POPA, CRISTIAN (1992), n. în Hunedoara. Absolvent al grupului școlar ”Ovidiu Densușianu” Călan. A început să practice Taekwon-Do ITF la 6 ani, selecționat și îndrumat de antrenorul Popa Cristinel. Legitimat la cluburile: ”AU TORNADO” – Călan, ”COBRA” – Deva, ”HARD STEEL” – Hunedoara. A cucerit de 6 ori titlul de campion național la juniori, de 5 ori Cupa României, selecționat de 5 ori în echipa națională, pregătit de D. Olaru, I. Iuhos, Al. Mureșan și M. Oltean. În competițiile internaționale CP a cucerit 2 medalii de bronz la CM de juniori din 2009 de la Mar del Plata (Argentina) la proba de sparing 52 kg și la CE Benidorm (Spania), medalia de aur la CE de juniori de la Poprad (Slovacia) din 2007, medalia de argint la CE de la Wroclaw (Polonia) din 2008.

POPA, CRISTINEL (1960), n. în Mirosloveşti, jud. Iaşi. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al FEFS, din cadrul Universității Spiru Haret. Antrenor de arte marțiale – taekwon-do ITF. Activează ca profesor la Școala generală cu clasele I-VIII, din Boșorod, jud. Hunedoara. Practicant al stilului taekwon-do ITF, a fost legitimat la AS Tornado, CS Cobra Deva, CS Hard Steel Hunedoara, unde și-a continuat activitatea și ca antrenor. Deține centura neagră 3 dan în karate si 2 dan în taekwon-do. Are calificarea de arbitru, calitate în care a oficiat la CN, Cupele României, Campionate și Cupe Europene. Antrenor la lotul național (2002-2010). Cu sportivii pe care i-a pregătit a obținut performanțe deosebite, printre acestea aflându-se 15 medalii la CM, 20 la CE , 2 titluri balcanice și un loc întâi la Cupa Mondială. Printre sportivii lotului care provin de la clubul său s-au aflat: Cristian Popa, Alin Șpan (desemnat cel mai bun sportiv hunedorean în 2009), Arthur Meizel, Andreea Nagy și Cosmin Oprescu. Din 1991 până în 2010 a reușit să obțină cu sportivii pregătiți în cadrul clubului: 100 titluri de campion național, locul I la Cupa României și numeroase medalii la CM și CE (2 locuri III la CM; 3 locuri I, 2 locuri II și 3 locuri III la CE; locul III la Cupa Internațională). A contribuit la realizarea a numeroase competiții și stagii de pregătire la nivel național, din informațiile sale rezultând ca peste 1500 elevi au fost inițiați în această ramură de sport. A îndeplinit mai multi ani funcția de președinte al FR Taekwon-do ITF. A fost apreciat ca cel mai bun tehnician al jud. Hunedoara în 2007 și 2009. Cetățean de onoare al orașului Călan. Antrenor Emerit (2003). Decorat cu Medalia Meritul Sportiv clasa a II-a (2004).

PRICOP, NICOLA (1990), n. în Târgul Frumos, jud. Iași. Absolventă a liceului teoretic, ”Ion Neculce” din orașul natal. Practică taekwon-do ITF de la 14 ani, sub îndrumarea antrenorului S.Miron. Legitimată la CS ”Kwang-Gae” din Iași (2005), având ca antrenori pe S. Miron și V.D. Andrei. De 2 ori campion național la juniori și selecționată de 2 ori în echipa reprezentativă de juniori a țării. A cucerit la CE de juniori 2 medalii de aur în 2007 la Poprad (Slovacia) la spargeri forță echipe și în 2008 la Wroclaw (Polonia) la tehnici speciale, 1 de argint tot în 2008 în Wroclaw. Antrenorii săi la lotul național: M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, D. Olaru, I. Iuhos. Deține centura neagră 1 Dan (2007).

ȘPAN, ALIN (1989), n. în Hunedoara. Absolvent al liceului ”Ovidiu Densușianu” din Călan (2009). A început să se inițieze în tehnica taekwon-do la vârsta de 16 ani, selecționat și instruit de Cr. Popa. Legitimat la cluburile sportive: ”Cobra” din Deva și ”H. Steel” din Hunedoara, având ca antrenori la secția de taekwon-do ITF pe Cr. Popa și de Kick boxing pe St. Repede (Cluj 2005). Selecționat o dată în echipa reprezentativă de juniori a țării și de 2 ori în cea de seniori, având antrenori pe Cr. Popa, Al. Mureșan, I. Iuhos, D. Olaru, M. Oltean. Palmares: câte 1 titlu de campion național la juniori și 1 la seniori, locul III la individual și locul II pe echipe. La CE de juniori din 2007 de la Poprad (Slovacia) cucerește medalia de aur la proba de spargeri forță echipe, repetată în 2009 la Benidorm (Spania) la proba tehnici speciale pe echipe la seniori, câte 2 medalii de bronz la CE de seniori și la CM de seniori (Mar del Plata). La CM 2 medalii de argint în 2009 la Mar del Plata (Argentina) la probele tehnice speciale pe echipe și forță pe echipe. Sportiva anului în 2009 a județului Hunedoara la sporturi neolimpice.

SZASZ, AMBRA DIANA (1995), n. în Cluj-Napoca. Absolventă a 8 clase ale școlii ”Ion Creangă” (2010) din orașul natal. Inițiată în taekwon-do ITF la 6 ani de antrenorul M. Oltean. În paralel a mai practicat înotul și baschetul. Legitimată la clubul sportiv ”Ardealul” din Cluj-Napoca, având același antrenor. A cucerit 5 titluri de campion național la juniori, locul I la Cupa României. Selecționată în echipa reprezentativă a țării de juniori de 3 ori antrenată de Al. Mureșan, M. Muntean, Cr. Popa, D. Olaru, I. Iuhos. A obținut medalia de aur la CE de juniori de la Wroclaw (Polonia) în 2008 la proba tehnici speciale, medalia de bronz în 2009 la Benidorm (Spania) la 45 kg individual, locul V la CM la Mar del Plata (Argentina) la 50 kg individual. Arbitru la categoria .....(2009).

TRIPA, FERENC. Instructor internațional în grad de 4 dan ITF și arbitru național. Medaliat la CM seniori din 2003(Polonia) cu o medalie de argint, în proba pe echipă.

TUNYOGI, (RUSZKAI) HAJNALKA (1977), n. în Oradea. A absolvit Facultatea de Științe, Fizică și Chimie (2001) din orașul în care s-a născut și masteratul în Fizică, terapiile biomedicale (2003). A primit certificarea de antrenor terminând cursurile Școlii Naționale de Antrenori din București. A practicat atletismul inițial și de la 15 ani taekwon-do ITF, pregătită de antrenorul Fr. Tripa. Legitimată la cluburile sportive: ”Royal Kwon” (1992-2004), pregătită de antrenorul Fr. Tripa și apoi la ”West Team” (2005) ambele din Oradea. Palmares: de 2 ori campioană națională la juniori și 12 la seniori, antrenată de M. Muntean, D. Olaru, M. Oltean. Multiplă campioană balcanică (2001). A cucerit medalia de bronz la CM din 2005 de la Dortmund (Germania) la tehnici speciale, 2 medalii de argint la CE din 2006 de la Constanța (România) la tehnici speciale și la cele din 2007 de la Poprad (Slovacia), la tehnici speciale echipe, 5 medalii de bronz la CE din 2005 de la Teraccina (Italia), la tehnici speciale individual și pe echipe, în 2006 la Constanța (România), la proba lupte pe echipe și în 2007 la Poprad (Slovacia), la spargeri forță. În 2006 și 2007 a fost declarată Cea mai bună sportivă a județului Bihor. Maestru al Sportului (2005).

UNGUREANU, (TOPICIU) ANDREEA (1983), n. în Iași. Absolventă a Facultății de Economie și Administrarea Afacerilor, specializare – Marketing (2006). Economistă. În copilărie și adolescență a practicat tenisul de masă și taekwon-do ITF, inițiată la 16 ani de către antrenorul S. Miron. Legitimată pentru început la CS ”Liga de Est” din Vaslui (1999-2003) având antrenori pe S. Miron, C. Stolnicu și M. Ionescu. Din 2004 până în 2006 a concurat sub culorile clubului sportiv ”Kwang-Gae” din Iași. Dobândind 2 titluri de campion național la juniori și 5 la seniori, a fost selecționată în echipele țării de 5 ori, la lot având antrenori pe cunoscuții reprezentativelor noastre: M. Oltean, M. Munteanu, Al. Mureșan, D. Popa. Performanțele lui AU: la CE de senioria obținut 5 medalii de bronz: în 2003 la Rijeka (Croația), la proba de luptă echipe și forță echipe, în 2005 la Teraccina (Italia), la probele de forță echipe și tehnici echipe și individual 1 Dan, locul V la CM în 2003 la Varșovia (Polonia) la luptă pe echipe. Maestru al Sportului (2003). Arbitru taekwon-do ITF (2004-2006). Brevet de pilot sportiv planor (2004), selecționată în lotul național de tenis de masă.

ZĂLARU, ADELINA (1989), n. în Vaslui. Absolventă a liceului ”C. Brâncuși” din Iași (2008). Tehnician. A început să practice taekwon-do ITF la 14 ani, sub îndrumarea antrenorului M. Hondru. Legitimată la cluburile sportive: ”Liga de Est” din Vaslui (2003-2006) și ”Kwang-Gae” din Iași (din 2006). Performanțe: de 3 ori campion național la juniori și o data la seniori (2006-2008). Selecționată în loturile reprezentative de juniori de 3 ori și 1 în cel de seniori, pregătită de antrenorii de lot M. Oltean, M. Muntean, Al. Mureșan, Cr. Popa, D. Olaru. A obținut două medalii de bronz la CM de seniori în 2007 la Quebec (Canada) la individual și pe echipe și în CE 2008 la Wroclaw (Polonia) la probele de spargeri și tehnici speciale pe echipe și 2 medalii de bronz la CE de juniori de la Constanța (România) din 2006, la tehnici speciale, de la Poprad (Croația), la proba de spargeri pe echipe în 2007. Arbitru de taekwon-do ITF (2008). Centura neagră 1 Dan (2006).

În anul 2010, s-au evidențiat mai mulți tineri care au reușit să obțină medalii la CE, printre aceștia aflându-se:

♦ **MOȚ, ANDREI IULIAN** (1993) n. în Oradea, jud. Bihor. Elev. Practicant al ramurii taekwon-do ITF, de la 9 ani, legitimat la CS King-do Oradea, antrenor Romeo Tulkos. Campion național la juniori, medaliat cu aur și bronz la CE juniori din 2010 (Suedia). La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Marius Oltean, Mircea Muntean, Alexandru Mureșan, Iosif Iuhoș, Cristinel Popa, Dan Olaru.

♦ **SISZER, DINU** (1993) n. în Baia Mare. Elev. Practicant al ramurii taekwon-do ITF, de la 7 ani, legitimat la CS Dragonul Baia Mare, antrenori Monica și Dan Goron. Campion național la juniori, medaliat cu aur și bronz la CE juniori din 2010 (Suedia).

♦ **TOADER, DIANA CEZARA** (1995) n. în Baia Mare. Elevă. A practicat tenisul, dansul sportivul și taekwon-do. De la 11 ani practică taekwon-do, fiind legitimată la CS Știința Dragonul Baia Mare, antrenor Monica și Dan Goron. A

obținut 5 titluri de campioană națională la juniori. Se află la prima sa participare din 2010 CE juniori (Suedia), unde obține 2 medalii de bronz cu echipa în proba power test și individual tehnici speciale. La lotul național s-a pregătit cu antrenorii: Marius Oltean, Mircea Muntean, Alexandru Mureșan, Iosif Iuhoș, Cristinel Popa, Dan Olaru.

♦ **ȚAȚU, SABIN** (1991) n. în Oradea. Elev. A practicat judo și taekwon-do ITF. Legitimat la CS West Team (din 2006), având ca antrenor pe Hajnalka Ruszkai. Campion național la juniori. Debutează la CE de juniori din 2010 (Suedia), unde obține performanțe valoroase promițătoare pentru perspectiva sa ca sportiv de performanță: medalie de aur în proba pe echipe tehnici speciale, medalie de argint în proba individuală luptă +70 kg și medalie de bronz în proba luptă echipe.

A mai contribuit la obținerea medaliilor din 2010, CE juniori (Suedia) sportivii: Filip Iulia (CS Știința Dragonul Baia Mare) și Nagy Andreea (CS Hard Steel Hunedoara) – medalii de bronz pe echipe în proba power test; Juhasz Cristian (CS Știința Dragonul Baia Mare) și Meizel Artur (CS Hard Steel Hunedoara) – medaliați cu aur în proba pe echipe tehnici speciale și cu bronz în proba pe echipe sparring.

Surse: Federația Română de Taekwondo ITF, Anuarele Sportului 1993-2009.

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF

REPERE ISTORICE

Taekwondo este o ramură a artelor marțiale care conform informațiile existente se practică de peste 2000 de ani în Peninsula Coreeană, ajunsă la forma actuală în 1955. A apărut ca rezultat al influenţei artelor marţiale din India şi China, procedeele tehnice fiind numite de localnici în trecut Subak - luptă fără arme. Reprezintă una dintre cele mai vechi arte marțiale și este foarte popular în lume ca disciplină sportivă.

Semnificația celor trei silabe este urmatoarea: **TAE** – tehnică, lovitură executată cu membrele inferioare; **KWON** – semnifică tehnică executată cu pumnul închis; **DO** – reprezintă calea, metoda;

Taekwondo reprezintă deci calea, metoda de luptă (fără arme) utilizând tehnici defensive și ofensive executate cu membrele inferioare și superioare. Trăsătura specifică taekwondo-ului este folosirea preponderentă a tehnicilor de luptă executate cu membrele inferioare.

Sub denumirea actuală, taekwondo este o artă marțială cunoscută începând cu deceniul 5 al secolului XX.

În această lume modernă, caracterizată prin comunicare rapidă, dorinţa succesului imediat şi a unor recunoaşteri şi recompense şi mai rapide, taekwondo-ul este o cale de redescoperire a valorilor răbdării şi sincerităţii, a frumuseţii trupului şi sufletului. Acestea sunt adevăratele valori ale taekwondo-ului bazat pe gândirea milenara asiatică, coreeană în special.

Taekwondo a devenit un sport modern, a fost înglobat în programele regulate de studiu ale gimnaziilor, liceelor şi universităţilor, de asemenea făcând parte şi din antrenamentele forţelor armate din foarte multe state. (**vezi istoricul general al Artelor Marțiale).**

Pe plan internațional această ramură de sport este condusă de către Federația Mondială de Taekwondo WTF, având președinte pe Dr. Chungwon CHOUE și secretar general Jin Suk YANG, recunoscuta de către CIO în anul 1980.

Pe plan European funcționează Uniunea Europeană de Taekwondo, care are ca președinte pe Athanasios Pragalos (Grecia) și secretar general Gerrit Eissink (Olanda)**,** având un număr de 49 de federații naționale afiliate.

Conform datelor federațiilor de specialitate, la nivelul anului 2010, Taekwondo este practicat de peste 70 de milioane de sportivi pe plan mondial în 192 de ţări afiliate.

Până a fi inclus în programul JO de la Sydney au fost parcurse următoarele etape:

- Prima aparitie la Jocurile Olimpice de vara ca sport demonstrativ in cadrul Jocurilor Olimpice de la Seoul din 1988. Ceremonia de deschidere a oferit o demonstratie de taekwondo cu sute de adulti si copii facand spectacol la unison.
- Sport demonstrativ la Jocurile Olimpice de vara din Barcelona din 1992
- În anul 2000, la Jocurile Olimpice de la

Sydney, Taekwondo a devenit un sport oficial al acestui eveniment.

Pe plan internațional se organizează CM, CE, CB și Universiade.

EVENIMENTE NOTABILE – STRUCTURILE ORGANIZATORICE - COMPONENȚA FORULUI DE CONDUCERE

Federația Română de Taekwondo a luat ființă în anul **1997 și e**ste prezentă în Anul Sportului din **1998**, cu următoarele ramuri (stiluri), afiliate la federațiile internaționale: Federația Mondială de Taekwondo (1991); Uniunea Europeană de Taekwondo - ETU (1992), avându-l pe Dan Macoveanu ca reprezentat în organismele internaționale – membru în Comisia de Cercetare Științifică a ETU. **Până în acest an a funcționat în cadrul FR de Arte Marțiale.**

Componența Biroului federal, în **1998**, era următoarea: președinte de onoare – Petre Vasilescu; vicepreședinte de onoare – Mihu Budușan, președinte și secretar general – Dan Macoveanu; vicepreședinte – Florin Ocolișan; membri – Radu Rolea, Constantin Dimciu, Valeriu Voicu, Cornel Aprodu, Marin Ștefănescu, Gina Mateescu, Cristian Tudor, Doru Davidescu, Claudiu Pop, Cristian Dumitru, Cristian Apostol, Gheorghe Buruian, Lucian Rănetescu.

-în mai 1998 (Cluj), s-a organizat primul curs de arbitri naționali, sub auspiciile Uniunii Europene de Taekwondo, când au fost atestați 30 de candidați;

-s-a desfășurat primul curs de antrenori, în colaborare cu Școala Națională de Antrenori, ce s-a finalizat cu atestatea a 45 antrenori de taekwondo;

-s-a realizat primul test pentru centuri negre cu recunoaștere internațională.

• **1999**, în conducerea federației au apărut modificări astfel: Dan Macoveanu va ocupa poziția de președinte executiv, iar membrii Gina Mateescu, Cristian Tudor, Doru Davidescu vor fi înlocuiți de Marian Lunguț, Suzana Cucuteanu, Bârcă Mircea.

• **2001,** Biroul federal avea următoarea componență: președinte de onoare - Neagu Valentin; președinte – Apostol Constantin; vicepreședinți – Costea Aurelian, Tiurean Ioan, Simo Mihaly; secretar federal - Simen Radu; antrenor federal - Rolea Radu Mihai; membri - Tudosie Maria Cristina, Mălureanu Cristinel, Aprodu Corneliu, Panciu Romeo, Dimciu Constantin

• **2001,** în colaborare cu alte instituții FR TKD WTF, a organizat colocviul *Lupta împotriva drogurilor – o luptă dreaptă pentru o lume mai dreaptă*.

• **2002,** Consiliul director, format din 11 membri, având ca președinte pe Cristian C. Apostol au ales: președinte de onoare al federaţie Valentin Neagu; componenţa Comitetului executiv (organul de administrare şi gestionare): Cristian C. Apostol - președinte; Radu Simen - secretar federal; Mihai Ralea - director tehnic

• **2005,** președinte de onoare Gavrilă Georgeta îl va înlocui pe Neagu Valentin, iar membrii Bălan Gheorghe Cristian, Panciu Romeo/Matei Georgeta, Costea Aurelian/Goci Bogdan, Tiurean Ioan/Muti Marius Nicolae o vor înlocui pe Tudosie Maria Cristina.

• **2006,** componența Biroului federal era următoarea: președinte de onoare – Gavrilă Georgeta; președinte (și antrenor federal) - Apostol Constantin; secretar federal – Simen Radu; membri – Rolea Radu Mihai, Bălan Gheorghe Cristian, Mălureanu Cristinel, Aprodu Corneliu, Matei Georgeta, Dimciu Constantin, Goci Bogdan, Muti Marius Nicolae, Simo Mihaly.

• **2007,** Muti Marius Nicolae a fost substituit de Bense Eugen Atilla.

• **2008,** Aprodu Corneliu a fost înlocuit de Mccann Theodor.

• **2009,** FR de Taekwondo WTF era condusă de Consiliul Director, care avea următoarea componență: președinte de onoare – Gavrilă Georgeta; președinte (și antrenor federal) - Apostol Constantin; secretar general – Grigorescu Gheorghe; membri – Bălan Gheorghe Cristian, Mălureanu Cristinel, Mccann Theodor, Matei Georgeta, Dimciu Constantin, Goci Bogdan, Bense Eugen

Attila, Simo Mihaly, Marinescu Mărioara, Marinescu Florentina.

- Situația organizatorică: 64 de structuri afiliate din 20 județe; 1851 sportivi legitimați, dintre care 543 seniori (399 baieți, 148 fete), 682 tineret/juniori (432 băieți, 250 fete), 622 copii (385 băieți, 237 fete); 46 antrenori; 85 instructori sportivi; 103 arbitri.

- Clasamentul pe unități sportive: 1. CSM Dunărea Galați, 2. ACS Instinct (București) și 3. CS Tae Keon (București).

Delegaţia României . Lotul naţional de seniori (băieţi fete) . Taekwondo WTF . cu ocazia participării la CE de Taekwondo 4-7 mai 2000 . localitatea Patra . Grecia.
Componenţă: rândul 3 (de la stânga la dreapta): Robert Şerbănescu, Dragoş Sereţean, Silviu Ţugui, Dan Bădilă, Lucian Gaciu, Bogdan Goci, Florin Coldea, Daniel Ciugnicov;
rândul 2 (de la stânga la dreapta): Andreea Kovacs, Cristina Curceanu, Alina Ivan, Ramona Dănciulescu, Timea Gaşpar, Emilia Gligor rândul 1 (de la stânga la dreapta): Cristian C. Apostol . antrenor . conducător delegaţie, Gheorghe Buruian . antrenor

Delegaţia României . lotul naţional de juniori (băieţi, fete) . Taekwondo WTF - cu ocazia participării la CE de Taekwondo - 5-7 aprilie 2001 - localitatea Pamplona, Spania. Componenţă:rândul 2 (de la stânga la dreapta): Răzvan Predescu, Giovani Mangîru, Marius Niţă, Mugur Matei; rândul 1 (de la stânga la dreapta): Irina Podoleanu, Elena Arnold, Cristina Barbu

Delegaţia României . Lotul naţional de seniori (băieţi . fete) . Taekwondo WTF . cu ocazia participării la al 5-lea CB de Taekwondo . 9-10 iunie 2001 . localitatea Edirne . Turcia. Componenţă:
rândul 1 (de la stânga la dreapta): Radu Rolea - antrenor, Valentin Tudor, Lucian Gaciu, Dan Bădilă, Bogdan Goci, Robert Pavel, Cristinel Mălureanu - instructor, Ioan Tiurean - instructor, Ciprian Simoc;
rândul 2 (de la stânga la dreapta): Mădălin Drăgan, Cristina Curceanu, Daniela Sterea, Laura Mateică, Andreea Kovacs, Laura Bruj, Marius Lazăr, Cristian C. Apostol – antrenor, conducător delegaţie

Medaliaţii (după prima zi de competiţie) la al 5-lea Campionat Balcanic de Taekwondo; 09-10 iunie 2001, Edirne - Turcia
De la stânga la dreapta: Lucian Gaciu (loc III - bronz), Daniela Sterea (loc III - bronz), Cristian C. Apostol -conducătorul delegaţiei, Andreea Kovacs (loc II - argint), Marius Lazăr (loc III - bronz)

Trofeele şi medaliile obţinute la al 5-lea CB de Taekwondo,
9-10 iunie 2001, Edirne . Turcia
Câştigători:
Argint: Andreea Kovacs, Dan Bădilă
Bronz: Daniela Sterea, Marius Lazăr, Mădălin Drăgan, Lucian Gaciu
În urma acestor rezultate, România a obţinut locul III pe naţiuni . la echipa de băieţi

Imagine din competiţia de taekwondo de la Edirne - Turcia (2001)

FIGURI REPREZENTATIVE

APOSTOL, CONSTANTIN - vezi Personalități

GRIGORESCU, GHEORGHE – secretar federal din 2009.

KOVACS, ANDREEA (1983), n. în Cluj-Napoca. Sportivă de performanță, practicantă a artelor marțiale, specializarea taekwondo wtf, încă de la 13 ani. Multiplă campioană națională la juniori, până în 1998 la Napoca TKD Club Cluj Napoca, iar din 1999 la Forța TKD Club Cluj-Napoca. S-a remarcat la CE juniori din 1999 (Cipru), unde a cucerit medalie de bronz la categ. 46 kg. Deține centura neagră în grad de 2 dan. S-a stabilit în SUA (Texas), unde a continuat să se pregătească cu instructorul Matthew Lester.

MACOVEANU, DAN – vezi FR Arte Marțiale

NITA, MARIUS VASILE (1985), n. în București. Sportiv de performanță, practicant al mai multor stilurile de arte marțiale, cu performanțe în taekwondo WTF, fiind selecționat de maestrul Hristescu George Celestino. Printre cei care l-au ajutat în activitatea sa s-au aflat maestrul Constantin Cristian Apostol și Niță Vasile. A participat la numeroase competiții și turnee europene, fiind considerat unul dintre cei mai titrați sportivi români în disciplina taekwondo. A participat la mai multe acțiuni demonstrative și de promovare a artelor marțiale. Medaliat la campionatele naționale, s-a remarcat la CE taekwondo de seniori 2006 (Bonn), unde a cucerit medalie de bronz, la categ. -54 kg, aceasta fiind prima medalie obținută în această ramură de sport la seniori. Deține centura neagră în grad de 4 dan karate shotokan, 3 dan taekwondo wtf și 1 dan kick boxing. S-a stabilit în SUA (Oregon), acolo unde se afla și primul său antrenor Hristescu George Celestino, cu care a continuat să colaboreze în domeniul artelor marțiale.

ROLEA, RADU MIHAI. Antrenor de arte marțiale, absolvent al Școlii Naționale de Antrenori (1995). Practicant al artelor marțiale, ramura taekwondo. Concurează la competițiile interne și internaționale: clasat pe locul II la Alexandrio Macedon Open (1993) și pe locul III – Iugoslavia Taekwondo Open (1995). Participă la primul seminar de taekwondo wtf în România condus de maestrul Ahn Hen Ki - 8 Dan WTF (1992) și la seminarul național cu maestrul Kim Lehman Sorensen (1998). A fost antrenorul sportivului Lorin Rotaru, care a obținut la CE juniori din 1994 (București) - prima medalie de bronz pentru România. În anul 1993 obține centura neagră, apoi 2 dan (1995) și 3 dan (1998). A făcut parte din colectivul tehnic care a pregătit lotul național (2000-2003). Cofondator al Dacic Taekwondo Club (al cărui președinte a fost în perioada 1994-2005) și al AS Dragon Taekwondo Club, ambele din București. Membru și antrenor federal al FR Taekwondo WTF.

ROTARU, LORIN, n. în București. Profesor de educație fizică și sport, absolvent al ANEFS, promoția 2002. Sportiv de performanță, practicant a artelor marțiale, specializarea taekwondo wtf. Multiplu medaliat la campionatele naționale de juniori și seniori, legitimat la Club Budokan și Dacic Tkd Club, ambele din București. A participat la mai multe competiții interne și internaționale (Cupa Olteniei, Cupa Mureș, Concursul internațional în Turcia, Cupa București, Cupa Ambasadorului Coreei). Cucerește medalia de bronz la CE de juniori din 1994 (București), categ. 76 kg, aceasta fiind prima medalie realizată la această ramură de sport. A mai concurat la CB și CE de seniori din 1998. A participat la seminarii cu mari maeștri din ramura taekwondo, printre care: An Hen Ki - 8 Dan, Chang Kyoung Soo - 6 Dan, Song Young Joo - 6 Dan. Din anul 2005, îndeplinește funcția de președinte al Dacic Taekwondo Club. Deținător al centurii negre în grad de 2 dan. Maestru al Sportului (2007).

SIMEN, RADU (1974). Antrenor de arte marțiale. Practicant al ramurii taekwondo din 1998 și deținător al gradului 1gup. Medaliat cu aur la campionatele naționale din 2002 și 2003; cu argint în 2000 și 2001; cu bronz în 2001, la categoria -78 kg. A fost legitimat la Fundația Bushido București. Secretar federal în cadrul FR Taekwondo WTF, în perioada 2001-2008.

CUPRINS

FEDERAŢIILE SPORTURILOR NAUTICE 9

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE CANOTAJ 17

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KAIAC-CANOE 139

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE YACHTING 221

FEDERAŢIA ROMÂNA A SPORTULUI PENTRU PERSOANE CU HANDICAP COMITETUL NAŢIONAL PARALIMPIC 229

FEDERAŢIA ROMÂNĂ SPORTUL PENTRU TOŢI 257

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TENIS 281

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TENIS DE MASĂ 337

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TIR CU ARCUL 369

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TIR SPORTIV 381

TURISM 439

VÂNĂTOAREA ŞI PESCUITUL SPORTIV 463

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VOLEI 475

FEDERAŢIIL SPORTURILOR MARŢIALE 535

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE AIKIDO 556

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE 571

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE ARTE MARŢIALE DE CONTACT 645

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE 665

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE KYOKUSHIN 706

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE TRADIŢIONAL 717

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KARATE WKC 768

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE KEMPO 790

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO ITF 844

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE TAEKWONDO WTF 871

ENCICLOPEDIA
EDUCAŢIEI FIZICE ŞI SPORTULUI DIN ROMÂNIA
Ediţia a II-a

© 2015 MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

VOLUMUL III
FEDERAŢII NAŢIONALE PE RAMURI DE SPORT:
ISTORIC, RETROSPECTIVĂ ÎN IMAGINI,
FIGURI REPREZENTATIVE

ISBN 978-606-516-780-3
ISBN 978-606-516-783-4

Editura MĂIASTRA
Târgu-Jiu, Str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, Nr. 20
Tel. 0253-212.991, Fax: 0253-218343

DTP: Daniel GUREANU, Mariana JDEICĂ, Rodica TEIȘI

Pre-press & print:

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, *Fax* 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

1952-2012

CAMPIONII ROMÂNIEI

ISBN 978-606-516-780-3
ISBN 978-606-516-783-4